

www.libtool.com.cn

*Ek dēmosieumatōn apo
tou Maïou 1884*

Charilaos Trikoupēs

MG 403.87(2)

Harvard College Library

FROM

Estate of
Mrs. W. W. Goodwin
Cambridge

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

Π Ε Ρ Ι

www.libtool.com.cn

ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΤΡΙΚΟΥ Π Η

ΕΚ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ

ΑΠΟ ΤΟΥ ΜΑΪΟΥ 1884

ΕΝ ΕΙΔΕΙ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ

Β'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΙΣ Π. Δ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

1908

www.libtool.com.cn

Π Ε Ρ Ι
www.libtool.com.cn

ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ

ΕΚ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ

ΑΠΟ ΤΟΥ ΜΑΪΟΥ 1884

ΕΝ ΕΙΔΕΙ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ

Β'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΥΠΟΙΣ Π. Δ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ
1908

~~MG 469.1.5~~

2196 - $\frac{23}{4}$

www.libtool.com

MG 403.87 (2), *Notes of* Mrs. J. M. Goodwin,
Cambridge.
✓

NOTED JUN 25 1915

Π Ε Ρ Ι
ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ

ΕΚ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ

ΑΠΟ ΤΟΥ ΜΑΪΟΥ 1884

Β'.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 1 'Ιουλίου 1886.

Αἱ πρῶται βάσεις τῆς Ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως ἐτέθησαν· κυβερνώμεθα ὑπὸ τοῦ πρώτου τῶν Ἑλλήνων· πρὸ ὀλίγων ἔτι ἡμερῶν ἐκυβερνώμεθα ὑπὸ τοῦ ἐσχάτου. Τὸ λογικὸν ἐξαγόμενον εἶναι ἀπλούστατον· ὥς ἐκεῖνος εἰργάσθη ἵνα γελωτοποιήσῃ τὴν Ἑλλάδα, οὕτω αὐτὸς θὰ ἐργασθῇ ὅπως τὴν καταστήσῃ δυνατὴν καὶ σεβαστήν.

Εἰς εὐνοϊκώτερον σημεῖον δὲν ἠδύνατο νὰ εὑρεθῇ ἢ κυβέρνησις· ἔχει ὑπὲρ ἑαυτῆς ὅλους τοὺς ἀνεξαρτήτους πολίτας, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος. Πᾶς Ἕλλην, οὗ τὰ ἀτομικὰ συμφέροντα δὲν συγκρούονται πρὸς τὴν διατήρησιν τοῦ κ. Τρικούπη ἐν τῇ ἐξουσίᾳ, εἶναι ὑπὲρ ἑαυτοῦ. Οἱ κατ' αὐτοῦ εἰσι τὰ ἄτομα τὰ προσδοκῶντα ἄρτον ἐκ τῆς πτώσεως τοῦ ὑπουργείου· καὶ οἱ πολιτευόμενοι οἱ θέλοντες νὰ ὑψώσωσιν ἑαυτούς, συντελοῦντες εἰς τὴν πτῶσιν ἐκείνου. Πόσα εἶναι τὰ ἄτομα; Ἀλλὰ τί μᾶς μέλει ὁ ἀριθμὸς των· ἀρκεῖ ὅτι τὸ ἐθνικὸν ζήτημα δι' αὐτούς εἶναι ζήτημα καθαρῶς ἐντερικόν.

www.libtool.com.cn

GRÈCE, Athènes, le 1er Juillet.

L'inauguration du dernier tronçon des chemins de fer thessaliens a eu lieu en présence du roi, de la reine et du prince héritier.

3 'Ιουλίου 1886.

Ἔνεκα τῆς χθεσινῆς τῶν Γάλλων ἐθνικῆς ἐορτῆς ἀπὸ τῆς πρωίας ἡ ἐνταῦθα γαλλικὴ πρεσβεία ἦτο ἐστολισμένη διὰ σημαιῶν.

Ὅλιγον πρὸ τῆς μεσημβρίας ἐπεσκέφθη τὸν Γάλλον πρεσβευτὴν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης.

6 'Ιουλίου 1886.

Ἐν τῇ ἀμερικανικῇ πρεσβείᾳ ἐδόθη χθὲς πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀμερικανοῦ ναυάρχου μέγας χορὸς, ὃν ἐτίμησε διὰ τῆς παρουσίας αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τούτῳ κατελθὼν ἐκ Τατοῦλου. Εἰς τὸν χορὸν τοῦτον παρευρέθησαν ὁ πρωθυπουργός, οἱ ὑπουργοί, τὸ διπλωματικὸν σῶμα καὶ ἄλλοι κεκλημένοι.

Χθὲς ἐδόθη ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῆς Μεγάλης Βρετανίας παρὰ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἰαπωνίας γεῦμα, εἰς ὃ παρεκάθησαν ὁ πρωθυπουργός, ὁ ἐπὶ τῶν ἑξωτερικῶν ὑπουργός καὶ πολλοὶ ἐκ τοῦ διπλωματικοῦ σώματος.

7 'Ιουλίου 1886.

Ὁ πρωθυπουργός κ. Χ. Τρικούπης, κατελθὼν προχθὲς 6 μ. μ. εἰς Φάληρον, ἐπεσκέφθη ἐπὶ τῆς ναυαρχίδος τὸν Ἀμερικανὸν ναύαρχον. Τὸν ναύαρχον ἐπεσκέφθησαν προσετι καὶ οἱ ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν.

Δευτέρα 7 'Ιουλίου.

Σήμερον ἀρχοῦνται καὶ θὰ γίνουσι εἰς τρεῖς ἡμέρας αἱ ἐξετάσεις τοῦ Διαδόχου. Εἰς τὰς ἐξετάσεις ταύτας θὰ παρασθῇ καὶ ὁ πρωθυπουργός κ. Τρικούπης, ἐπὶ τούτῳ ἀπερχόμενος καθ' ἑκάστην εἰς Δεκέλειαν. Ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος ἐφέτος ἐπεράτωσε τὰς ἐγκυκλίους αὐτοῦ σπουδᾶς.

7 'Ιουλίου 1886

Σήμερον ἡ Α' θέσις τῆς ἀμαξοστοιχίας Κηφισίας ἦν σχεδὸν πλήρης ἐπισκεπτῶν μεταβαίνοντων εἰς Δεκέλειαν, ὅπου ἤρξαντο αἱ ἐξετάσεις τοῦ Διαδόχου Κωνσταντῖνου διαρκέσουσαι ἐπὶ τριήμερον. Ἐπρωτοστάτει ὁ πρωθυπουργός κ. Τρικούπης, συνωστιζόντο δὲ ἅπαντες οἱ καθηγηταὶ τοῦ Διαδόχου ἀμέτρητοι σχεδόν.

9 Ιουλίου 1886.

Αἱ ἐξετάσεις τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου ἐξηκολούθησαν καὶ χθὲς παρουσίᾳ τοῦ Βασιλέως, τοῦ πρωθυπουργοῦ, τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ τῶν καθηγητῶν, οἷς χθὲς ἀνεφέρομεν.

Πέμπτη 10 Ἰουλίου 1886.

Μετὰ τὸ πέρασ τῶν ἐξετάσεων, εἰς ὅλους τοὺς παρευρεθέντας παρ-ετέθη γεῦμα, κατὰ τὸ ὁποῖον ὁ κ. Πρωθυπουργὸς προέπειν εἰς ὑγείαν τοῦ Διαδόχου.

Ἀφ' οὗ συνεχάρη κατὰ πρῶτον τοὺς καθηγητὰς ἐξῆρε κατόπιν τὴν φρόνησιν μεθ' ἧς ὁ Βασιλεὺς διηύθυνε τὴν μόρφωσιν τοῦ Διαδόχου καὶ συνεπέρανεν, ὅτι εἰς τὸ μέλλον θὰ ἔχη ἐν αὐτῷ ἐμβριθὴ βοήθον. Φαίνεται δὲ ὅτι ὁ λόγος τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἐνεποίησεν εἰς τὸν Βασιλέα μεγίστην συγκίνησιν, διότι ἐγερθεὶς ἔσφιξε τὴν χεῖρα τοῦ κ. Τρικούπη εὐχαριστήσας αὐτὸν καὶ ἐξάρας τὰς ἐκδουλεύσεις τὰς ὁποίας προσέφερεν εἰς τὸ Ἔθνος καὶ τὰς ὁποίας πιστεύει, θὰ ἐξακο-λουθήσῃ νὰ προσφέρῃ.

THE TIMES

GREECE

Athens, July 22, 1886.

The examination of the Crown Prince, which has extended over three days, closed yesterday in the presence of the King, M. Tricoupis, the Premier, M. Manetas, Minister of Education, the Metropolitan of Athens, and other distinguished personages who had been invited. The papers and replies of the young Prince evoked the warmest encomiums from all who were present.

At a banquet last night the King, in proposing the health of the Crown Prince, expressed his hearty thanks to M. Lunders, the Prince's private tutor, and to the other professors for the ability and devotion with which they had fulfilled

www.libtool.com.cn

their duties. His Majesty assured all present that the heir to the throne would always do his duty to his country and the nation faithfully and devotedly.

M. Tricoupis thereupon proposed the health of the King, and stated that the splendid results of the examination were certainly due to the abilities and application which the Crown Prince had displayed, but chiefly to his appreciation of the obligation imposed on him as a Greek Prince and as heir to the Greek Throne. The gratitude of the nation, added M. Tricoupis, was due to His Majesty for the great interest and care he had always taken in the education of the Crown Prince.

M. Tricoupis then referred to the serious duties which a King of the Greeks had to perform, and expressed his firm conviction that in the person of the Crown Prince the King would ever have valuable help in the performance of his duties and of all acts conducive to the welfare of Greece.

His Majesty, who appeared deeply touched by the Premier's speech, at once rose and shook hands very warmly with M. Tricoupis, and expressed his appreciation of the services he had rendered to the nation, together with the hope that he would continue to render similar services in the future.

The Crown Prince will shortly be promoted to the rank of Sub-Lieutenant in the army.

THE TIMES, Thursday, July 22, 1886.

GREECE

Vienna, July 21.

M. Tricoupis has consented to renew the negotiations for a treaty of commerce between Greece and Austria-Hungary.

Ἐκ τῆς «Σημαίας» τοῦ Λονδίνου τῆς 11/23 τοῦ μηνὸς τούτου.

«... Μετὰ τὸν βασιλέα ὁ κ. Τρικούπης ἀπήγγειλε ἐξαίσιον λόγον ἐγκωμιάσας τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου. Ὁ Πρωθυπουργὸς ὡμολόγησε χάριτας πρὸς τὸν βασιλέα διὰ τὴν ὑψηλὴν καὶ φιλόστοργον αὐτοῦ φροντίδα, μεθ' ἧς ἐξεπαίδευσε τὸν Διάδοχον καὶ παρέσχεν αὐτῷ τὰ ἀριστα τῆς ἀγωγῆς ἐφόδια, τὰ τοσοῦτον πολύτιμα καὶ ἀπαραίτητα διὰ τὴν ἐν τῇ πολιτείᾳ ὑψίστην λειτουργίαν αὐτοῦ ἐν τῷ μέλλοντι. Ὁ κ. Τρικούπης ἐξεδήλωσε μετὰ ταῦτα τὴν πεποίθησιν, ὅτι ὁ βασιλεὺς θὰ εὖρη ὅσον οὖπω τὸν Διάδοχον πολύτιμον ἀρωγὸν ἐν τῇ ἐπιτελέσει τῶν βαρυντάων πολλῶν καθηκόντων, ἅτινα ἀπόκεινται εἰς τοὺς ἐπὶ θρόνου καθημένους».

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 10 Ἰουλίου 1886.

Ἐληξαν χθὲς αἱ ἐξετάσεις τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου.

Κατὰ τὸ παρατεθὲν τὴν μεσημβρίαν γεῦμα εἰς τοὺς κεκλημένους εἰς τὰς ἐξετάσεις, ἦσαν δὲ πάλιν παρόντες ὅσοι καὶ προχθὲς,

Εἰς τοὺς λόγους τοῦ βασιλέως ἀπήντησεν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Χ. Τρικούπης διὰ λόγου μεστοῦ αἰσθήματος καὶ ὑψηλῶν ἐννοιῶν προπιῶν ὑπὲρ τῆς Α. Μ. καὶ τοῦ Διαδόχου καὶ παρενείρας τινὰ περὶ τῶν καθηκόντων τῶν ἐπιβαλλομένων τοῖς ἡγεμονίδαις καὶ τοῖς μέλουσι βασιλεῦσαι, ἰδιαίτερος δ' ὥς κυβερνήτης εἰπὼν ὅτι ἡ ἐκδηλωθεῖσα σοβαρωτάτη παιδεία τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου ἀνταπεκρίθη εἰς τὰς προσδοκίας τὰς ἀπὸ αἰώνων τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ὁ βασιλεὺς εἰς ταῦτα ἀπήντησε καταλλήλως λίαν συγκεκινημένος.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

.... Ἀλλὰ ἡ πείρα ἐνίκησεν! Ἐπρεπε νὰ ἐνσκήψῃ ἡ στυγνὴ 7ῃ Ἀπριλίου διὰ νὰ ἀνατεῖλῃ ἡ εὐελπίς 8ῃ Μαΐου. Ἐπρεπεν ὁ κ. Δηλιγιάννης νὰ κυλίσῃ εἰς τὴν λάσπην καὶ τὸν κονιορτὸν τὰ τιμώ-

τερα τοῦ Ἑθνους, διὰ νὰ ἀνανήψῃ τὸ Ἑθνος ἐκ τοῦ ληθάργου, νὰ τὰποσπάσῃ ἀπ' αὐτοῦ καὶ νὰ τὰ ἐμπιστευθῇ εἰς τιμιωτέρας χεῖρας.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Παρὰ τῷ κ. Πρωθυπουργῷ.

Τὸν κύριον Τρικούπην συνηντήσαμεν ἀπερχόμενον τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Εἶχεν ἤδη παρέλθῃ ἡ 2 μ. μ. ὥρα καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐπορεύετο νὰ γευματίσῃ τότε μόλις. Ἦτο λοιπὸν φυσικῶς ἀδύνατον νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὰς λεπτομερείας συνδιαλεγόμενοι μετ' αὐτοῦ.

— Εἰς δύο λέξεις, μᾶς εἶπε, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ λεχθῶσιν αἱ ἐντυπώσεις μου περὶ τῶν ἐξετάσεων τοῦ Διαδόχου. Τοῦτο μόνον σᾶς λέγω μετὰ πάσης εὐκρινείας, ὅτι ὑπερέβησαν πᾶσαν προσδοκίαν. Ὁ Διάδοχος δὲν ὑπέστη ἐξετάσεις μαθητοῦ, ἀλλὰ νέου ἐπιστημονικῶς κατηρτισμένου.

Τὰς ἐντυπώσεις μου, ἄλλως τε, ἐξέφερα καὶ ἐν τῇ προπόσει μου, ἥς διέταξα νὰ δοθῇ ὑμῖν ἀντίγραφον.

Οὕτως ἐχωρίσθημεν τοῦ κ. προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ὅστις ἀποχαιρετίζων ἡμᾶς προσέειπε :

— « Τὸ γεγονὸς εἶναι ὄντως ἐθνικῆς σημασίας, διότι ὁ Διάδοχος ἐδικαίωσε χθὲς ἀληθῶς τὰς ἐλπίδας τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἐπιδειξάς φιλοπονίαν, ἀντίληψιν, καὶ ἐμβρίθειαν ἀξιοσημειώτους. Ἐχετε δὲ δίκαιον, ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐξάρητε τὴν σημασίαν τοῦ γεγονότος ».

Ἡ πρόποσις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἐνεποίησε βαθυτάτην ἐντύπωσιν εἰς ὅλους τοὺς παρισταμένους. Ἰδιαιτέρως δὲ παρετηρήθη τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἡ συγκίνησις. μεθ' ἧς ὁ διάδοχος παρηκολούθει τοὺς λόγους αὐτοῦ. Οἶονεὶ δὲ οὐχὶ μόνον τὸ ἴδιον ἀλλὰ καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τὸ αἶσθημα διερμηνεύων ὁ βασιλεὺς ἐγερθεὶς ἔσφιγξε τὴν χεῖρα τοῦ κ. Τρικούπη καὶ ἠὺχαρίστησεν αὐτῷ ἐπὶ τοῖς λόγοις του, καὶ συγχρόνως ἠὺχήθη αὐτῷ πράξαντι ἀρκετὰ ὑπὲρ τῆς πατρίδος νὰ πράξῃ πλείονα ἐν τῷ μέλλοντι.

www.libtool.com.cn

ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

1885

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

Wm. H. H. H.

www.libtool.com.cn

11 'Ιουλίου 1886.

Χθές μ. μ. ὤραν τρίτην μεταβάς ὁ κ. πρωθυπουργὸς εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Μεγάλης Βρετανίας ἐπεσκέψατο τὸν πρεσβευτὴν τῆς 'Ιαπωνίας κ. Ρουόταν.

12 'Ιουλίου 1886.

Οἱ κρότοι τῶν τηλεβόλων λίαν πρωτὶ ἀνήγγειλαν τὴν ἐφορτὴν τῆς Βασιλείας. Τὴν 10 π. μ. ἐν τῷ ναῷ τῆς Μητροπόλεως ἐψάλη δοξολογία εἰς ἣν παρέστησαν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, οἱ Ὑπουργοὶ κλπ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Παρασκευῇ 10 'Ιουλίου.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ - ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

Δὲν νομιζομεν τυχαῖον γεγονὸς τὰς ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἐξετάσεων τοῦ Διαδόχου ἀνταλλαγείσας ἐν τῷ δοθέντι μετὰ τὸ πέρας αὐτῶν γεύματι μεταξὺ τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ προπόσεις. Ἐν αὐταῖς ἐξεδηλώθησαν σχέσεις πρὸς ἀλλήλους ἀξiai ἰδιαζούσης προσοχῆς. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς δὲν ὠμίλησεν ὥς ὁμιλοῦσιν ἐν Ἑλλάδι συνήθως οἱ πρωθυπουργοὶ περὶ τοῦ Βασιλέως οὐδ' ὁ Βασιλεὺς περὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ ὥς θὰ ὁμιλεῖ περὶ κοινοῦ τινος κυβερνήτου.

ΕΒΔΟΜΑΣ, ἐν Ἀθήναις, 13 'Ιουλίου 1886.

ΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ

Ἐκτακτος σημασία ἐδόθη εἰς τὰς ἐξετάσεις τοῦ Διαδόχου ἐπὶ τῇ ἀποπερατώσει τῶν ἐγκυκλίων αὐτοῦ σπουδῶν τὴν σημασίαν ταύτην ἐπηύξησαν αἱ κατὰ τὸ μετὰ τὰς ἐξετάσεις γεῦμα προπόσεις τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ κ. Τρικούπη.

13 'Ιουλίου 1886

Ὁλόκληρον τὸ Διάταγμα, δι' οὗ ἡ Α. Υ. ὁ διάδοχος Κωνσταντῖνος προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ, ἐγράφη ἰδιοχείρως ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

ΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ἐν Τατοίῳ ἐγένοντο αἱ ἐξετάσεις τοῦ διαδόχου Κωνσταντίνου παρουσίᾳ τοῦ βασιλέως, τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Χ. Τρικούπη. . . .

Αἱ ἐξετάσεις διήρκεσαν τριήμερον, ἦτοι Δευτέραν, Τρίτην καὶ Τετάρτην.

Ἐπὶ τῷ εὐαρέστῳ ἀποτελέσματι τῶν ἐξετάσεων παρετέθη γεῦμα τὴν Τετάρτην ἐν Τατοίῳ, καθ' ὃ ὁ πρωθυπουργός, φέρων πρόποσιν ὑπὲρ τοῦ βασιλέως εἶπεν ὅτι τὸ εὐάρεστον ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων τοῦ διαδόχου ὀφείλεται βεβαίως εἰς τε τὴν εὐφυΐαν, τὴν κρίσιν καὶ τὴν φιλοπονίαν αὐτοῦ, ἀλλὰ πρὸ πάντων εἰς τὴν συνείδησιν αὐτοῦ περὶ τῶν ἐπιβαλλομένων ὑποχρεώσεων εἰς ἑλληνα βασιλόπαιδα καὶ διάδοχον τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου.

Ἐπὶ τῇ συντόνῳ περὶ τῆς ἀγωγῆς τοῦ διαδόχου μερίμνη τοῦ βασιλέως ὀφείλεται αὐτῷ, προσέθηκεν ὁ πρωθυπουργός, ἐθνικὴ εὐγνωμοσύνη. Ὑπέμνησεν εἰτα τῷ Διαδόχῳ τὰ μεγάλα καὶ σοβαρὰ καθήκοντα, ἅτινα ἔχει ὁ βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἐξέφρασεν εὐλικρινῇ πεποίθησιν, ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ διαδόχου θὰ ἔχη ὁ βασιλεὺς ἀρωγὸν πολύτιμον ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν καθηκόντων του καὶ ἐν ταῖς ἐνεργείαις αὐτοῦ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος βουλῶν τῆς θείας προνοίας.

Μετὰ τὴν πρόποσιν ταύτην τοῦ πρωθυπουργοῦ προέπιεν ὁ Βασιλεὺς ὑπὲρ αὐτοῦ.

Οὕτως ἐπερατώθησαν ἐν εὐλικρινεστάτῃ χαρᾷ καὶ συγκινήσει αἱ ἐξετάσεις τοῦ διαδόχου.

ΤΟ ΑΣΤΥ

Ἐγένοντο ἀφορμὴ αἱ ἐξετάσεις τοῦ Διαδόχου ν' ἀκουσθῶσιν ἴσως διὰ πρώτην φορὰν ἐν τῇ βασιλικῇ ἐπαύλει τοῦ Τατοῖου λόγοι βαρυσήμαντοι, ῥήματα ὑψηλῆς ἐννοίας, ἅτινα θὰ ἐμπλήσωσιν εὐφροσύνης

πᾶσαν ἑλληνικὴν καρδίαν. Ὅτε ὁ Βασιλεὺς συγκινημένος ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας του πρὸς τοὺς κατήγηγτάς τοῦ υἱοῦ του καὶ ἐπέρανε διαβεβαιῶν ὅτι οὗτος «θέλει πάντοτε ἐκτελεῖ τὸ καθήκον του πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὸ ἔθνος μετ' ἀγάπης καὶ πίστεως», ὁ πρωθυπουργὸς κ. Χ. Τρικούπης ἐγεγρεῖται καὶ λύσας τὸν γλωσσοδέτην τῆς διπλωματικῆς περισκέψεως ἀπήντησε δι' εὐγλώττου προπόσεως μεστῆς ὑψηλῶν ἐννοιῶν φιλοπατρίας. Σημασίαν μεγάλην ἰδίως εἶχον οἱ λόγοι του ὅτε εἶπεν ὅτι ὁ ἡγεμὼν τῶν Ἑλλήνων παρέχει ἑαυτὸν κέντρον ἐνόητος εἰς τὸν κατεσπαρμένον Ἑλληνισμόν, καὶ ὅτι ἐκκληροῖ διπλὴν λειτουργίαν, τὴν τοῦ Συνταγματικοῦ Βασιλέως, οὗτινος ἡ ἀρχὴ ἐπεκτείνεται ὅσον καὶ τὸ Κράτος καὶ τὴν τοῦ Ἑλλήνος Βασιλέως, διέποντος τὰς τύχας τῶν πέραν τῶν συνόρων, ὅσοι αὐτὸν ἀναγνωρίζουσιν ἐθνικὸν ἄρχοντα, ἄνευ νομίμου ὑποχρεώσεως, ἀλλ' ἐξ ὑποχρεώσεως τῆς καρδίας.

Οἱ λόγοι οὗτοι καὶ αἱ φιλοφρονήσεις τοῦ Βασιλέως πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν ἦσαν ἱκανοὶ νὰ ἐμβάλωσιν εἰς ἀνησυχίαν καὶ πειρασμὸν καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ξένων δυνάμεων καὶ μάλιστα τῆς δμόρου, καὶ αὐτὸν τὸν κ. Δηλιγιάννην — πρὸ πάντων αὐτόν.

ΕΚ ΤΗΣ ΚΥΑΝΗΣ ΒΙΒΛΟΥ

Ὁ Βέριγκ τῷ Ροζβεργῇ

Ἀθήναι, 22 Μαΐου.

Ἡ χθεσινὴ καὶ προχθεσινὴ συμπλοκὴ ἐγένετο κατὰ τὰ ἀνατολικά σύνορα, οὐ μακρὰν τῆς Μελοῦνας, ἥτις ἀπέχει 5 — 6 μίλια τοῦ ἐν Ἑλασσῶνι στρατηγείου τοῦ Ἀχμέτ-Ἑγιούπ. Ἐπὶ μίαν στιγμὴν τὰ πράγματα χθὲς παρέστησαν λίαν σοβαρά, διότι ἐξῆλθεν ὅτι ἡ μάχη ἐξετείνεται ἐπὶ γραμμῆς δέκα καὶ ἐπέκεινα μιλίων. Ὁ δημοτικὸς ἐρεθισμὸς ἦτο μέγας, συνελέγοντο δ' ἐν σπουδῇ στρατεύματα. Τάγματά τινα ἀνακληθέντα ὑπὸ τοῦ τελευταίου ὑπουργείου, διατάχθησαν νὰ ἐτοι-

www.libtool.com.cn

μασθῶσιν αὐθις πρὸς πορείαν, ἀπῆλθον δέ τινα τηλεβόλα. Καὶ ἐν τῇ Βουλῇ ὁ ἐρεθισμὸς ἦτο σφοδρὸς καὶ πολλοὶ βουλευταὶ ἐφώναζον ζηζοῦντες πληροφορίας. Ἄλλ' ὁ Τρικούπης ἐτήρησεν ἡρεμον καὶ μετριοπαθῇ συμπεριφορᾷ.

ΝΕΑ ΑΓΓΛΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

Ὁ Βέριγκ τῷ Ροζβεργῇ.

Ἀθῆναι 21 Μαΐου (τηλ.)

Ὁ Τρικούπης ἐπρωτήθη ἐν τῇ Βουλῇ περὶ τῶν συμβάντων εἰς τὰ σύνορα, ἐν μέσῳ σφοδροῦ ἐρεθισμοῦ. Ἀπῆντησε μετὰ μεγάλης μετριοπαθείας καὶ οὐδὲν ἔπραξεν, ὅπως ἐπιτείνῃ τὸν ἐρεθισμόν.

Ὁ Βέριγκ τῷ Ροζβεργῇ.

Ἀθῆναι 22 Μαΐου (τηλ.)

Ἀνησυχητικαὶ εἰδήσεις ἐλήφθησαν σήμερον τὸ ἑσπέρας. Ἐξακολουθοῦσι σπουδαῖαι συμπλοκαὶ ἐκτεινόμεναι πρὸς δυσμάς. Οἱ Ἕλληνες ἰσχυρίζονται ὅτι οἱ Τοῦρκοι προχωροῦσι μετὰ πυκνῶν σωμάτων καὶ ἐπιτίθενται πρῶτοι. Νῦν ἡ προσβολὴ γίνεται πρὸς τὰ Τρίκαλα. Ὁ ἐρεθισμὸς εἶναι μέγας. Ὁ Τρικούπης προσεκάλεσε τὸν Τοῦρκον ἐπιτετραμμένον νὰ τηλεγραφῇ εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπως ὁ Τοῦρκος καὶ ὁ Ἕλλην σωματάρχης, συνεννοούμενοι ἀπ' εὐθείας πρὸς ἀλλήλους, διορθώσωσι τὰ πράγματα. Ὁ Τρικούπης ἐξέπεμψε πρὸς τὰς Δυνάμεις διαμαρτύρησιν κατὰ τοῦ ἀποκλεισμοῦ.

Ὁ Ροζβεργῆς τῷ Βέριγκ.

Λονδῖνον 22 Μαΐου.

Ὁ Ἕλλην πρέσβυς κ. Γεννάδιος προσέθηκεν ὅτι ὁ κ. Τρικούπης προϋτίθετο νὰ ἐκτελέσῃ τὰ μέτρα, ὑπὲρ ὧν συνηγόρησεν ὡς ἡγέτης τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἀλλὰ τὰ λυπηρὰ ἐπεισύδια τῶν συνόρων, ὧν ἡ εὐθύνη ἐπιβαρύνει τὰς τουρκικὰς ἀρχάς, ἐκώλυσαν τὴν ἐπικειμένην

δημοσίευσιν ~~τῶν διαταγμάτων~~ περὶ ἀπολύσεως τῶν ἐφέδρων καὶ συγκεντρώσεως τῶν στρατευμάτων εἰς τὰ ἐνδότερα. Ὁ κ. Γεννάδιος εἶπεν ὅτι θὰ ἤκουσα βεβαίως μετ' εὐαρεσκείας τὴν πρόσφατον ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς. Ἀπήντησα ὅτι δὲν ἤμην ἀρκούντως ἐξωκειμένος πρὸς τὴν ἑλληνικὴν πολιτικὴν, ὅπως ἐκφέρω γνώμην, ἤκουσα ὁμως ἀσμένως τὴν περὶ ἀφοπλισμοῦ πρόθεσιν τοῦ νέου ὑπουργείου, ἣν μοὶ ἀνεκοίνωσε πρὸ μικροῦ, καὶ τὸν παρεκάλουν νὰ διαβιβάσῃ εἰς τὸν κ. Τρικούπην τὴν ἐλπίδα μου, ὅτι ταχέως θὰ βελτιωθῶσι αἱ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν σχέσεις.

Ὁ Βέριγκ τῷ Ροζβεργῇ.

Ἀθῆναι 23 Μαΐου.

Ἡ Γλῶσσα τοῦ τύπου σήμερον εἶναι ἐν γένει βιαία. Αἱ Δυνάμεις προσβάλλονται σφοδρῶς ἕνεκεν τοῦ ἀποκλεισμοῦ.

Τὴν νύκτα ὁ Τρικούπης ἐτηλεγράφησε πρὸς τὸν Κουντουριώτην, συνεννοήθη δὲ πρὸς τὸν Ὀθωμανὸν ἐπιτετραμμένον, συστήσας θερμῶς νὰ συνεννοηθῇ ἀπ' εὐθείας ὁ Ἀχμέτ-Ἐγιούπ πρὸς τὸν Ἑλληνα στρατηγόν, ὅπως περατωθῶσιν αἰσίως αἱ ἐχθροπραεῖαι.

Ὁ Βέριγκ τῷ Ροζβεργῇ.

Ἀθῆναι 25 Μαΐου.

Ὁ Ἀθηναϊκὸς τύπος, πλὴν ὀλίγων ἐξαιρέσεων, ἐξέφρασεν εὐαρέσκειαν ἐπὶ τῇ ἀποστρατεύσει. . . . Καὶ τὸ δημόσιον ἐν γένει ἐχαιρέτισεν ἀσμένως τὴν ἐκδοσιν τοῦ διατάγματος, ἐγένετο δ' οὕτω δῆλον πόσον ὀλίγον εἶχε ριζοβολήσῃ ἐν τῷ πνεύματι τοῦ λαοῦ γνησίως φιλοπόλεμον φρόνημα. Πάντες ἐρωτῶσι νῦν πότε θὰ ἀρθῇ ὁ ἀποκλεισμός, ἐπειδὴ δὲ συνήθως οἱ πόθοι προτρέχουσι τῶν πραγμάτων, περιμένεται ἡ ἄρσις αὐτοῦ σήμερον ἢ τὸ πολὺ αὔριον. Μέχρι τοῦδε οὐδὲν ὑπεμφαίνειν παρὰ τῇ Κυβερνήσει πρόθεσιν ἐπιστήμου τινὸς ἀνα-

κοινώσεως πρὸς τὰς δυνάμεις. Τοῦλάχιστον οὐδεμία ἐγένετο νύξις πρὸς τὰς ἐνταῦθα πρεσβείας. Αὐτὸς ὁ Τρικούπης φρονεῖ, ὡς ἀνήγγεila ἡμῖν, ὅτι τοιαύτη ἀνακοίνωσις οὔτε ἀναγκαία εἶναι οὔτε εὐκαταία.

22 Ἰουλίου 1886.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς

Ὁ Πρωθυπουργὸς, ὡς ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν κ. Χ. Τρικούπης, ἐπεσκέφθη χθὲς μετὰ τοῦ ὑπασπιστοῦ αὐτοῦ κ. Παπαδιαμαντοπούλου τὰς στρατιωτικὰς φυλακὰς.

Ἐπίσκεψις Φεριδοῦν - βέη

Χθὲς μετὰ μεσημβρίαν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας Φεριδοῦν Βέης ἐπεσκέφθη τὸν κ. πρωθυπουργὸν παραμείνας περὶ τὴν ὥραν.

22 Ἰουλίου, Τρίτη 1886.

Ἡ βασίλισσα μετὰ τοῦ Διαδόχου καὶ τῶν βασιλοπαίδων παραμένουσι νῦν εἰς τὴν ἐν Παυλόφσκη αὐτοκρατορικὴν ἑπαυλιν. Τὸν Διάδοχον συνεχάρη χθὲς ὁ πρωθυπουργὸς κ. Χ. Τρικούπης ἐπὶ τῇ ἐνηλικιώσει αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου.

Ὁ Ροζβερῆς τῷ Βέριγκ.

Λονδίνον 27 Μαΐου.

Ὁ ῥῆλλον πρέσβυς, ἐπισκεφθεὶς με σήμερον, εἶπεν ὅτι ἀνεκοίνωσε τῷ κ. Τρικούπῃ τὴν προχθесινὴν ἰδιωτικὴν ἡμῶν συνδιάλεξιν, ἐπιθυμεῖ δὲ νὰ θεωρηθῶσιν ἐξ ἴσου ἐμπιστευτικαὶ καὶ αἱ παρατηρήσεις, ὡς ἔμελλε νὰ μοὶ ἀπευθύνῃ.

Ἐλαβεν ἀπάντησιν εἰς τὸ τηλεγράφημά του, ἣν δὲν μοὶ ἀνέγνω ἥτις ὁμως κατ' οὐσίαν ἔλεγεν ὅτι ὁ κ. Τρικούπης, ἀνελθὼν εἰς τὴν ἐξουσίαν, προϋτίθετο νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν πολιτικὴν, ἣν διετύπωσεν ἐν τῇ ἀντιπολιτεύσει, ὅτι τὸ περὶ ἀποστρατεύσεως διάταγμα ἐκρίθη ἐπαρκὲς ὑπὸ τῆς Πύλης, καὶ ὅτι δὲν ἐννόει διατὶ ἐδεικνύοντο ἀπαιτητι-

κώτεροι αἱ Δυνάμεις ἡ Αὐτοκρατορία, ὅτι δὲν εἶχον ἐπαρκῆ ἢ ἀκριβῆ γνώ-
σιν τῶν δηλώσεων τοῦ κ. Τρικούπη ἐν τῇ ἀντιπολιτεύσει, διότι δὲν
εἶχον ὑποβληθῇ ἐπισήμως τῇ Κυβερνήσει τῆς ἀνάσσης.

27 Ἰουλίου Κυριακῇ 1886.

Τὸν ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῶν Ξένων διαμένοντα φιλέλληνα γάλλον πρόξενον κ.
Λαφόν, ἐπισκέψατο προχθὲς ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης.

THE TIMES, Saturday July 31, 1886.

Vienna, July 30

Constantine the King of Greece's eldest son, will attain his constitutional majority next Monday, having been born on the 2^d of August, 1868. The event is to be celebrated with national rejoicings all over Greece.

A few days ago the Prince was examined for his Bachelor's degree in the presence of the King and the Court, the Prime Minister, M. Tricoupis, and a number of University professors. The subjects of examination were ancient Greek literature, English, French, German, history, natural science, and military science. The Prince is said to have answered all the questions put to him in a way which showed that he had great natural abilities and had made a really diligent use of his educational opportunities. He passed with a first class certificate. After the examination the King publicly thanked his son's tutors, and M. Tricoupis then delivered a speech in which occurred one or two noteworthy passages. The premier said: —

« We have all been struck with the talents which the Heir to the Throne has displayed in this examination, and we think that his success cannot be attributed merely to the assiduity and quickness which might be found in all clever

boys. We are persuaded that the Prince must have worked with a consciousness of the sacred mission that awaits him as chief of the Greek people. As a future constitutional ruler he cannot look to a better model than his father, who has made Royalty popular in Greece. Not only has King George ruled wisely and well so far as our home affairs are concerned, but he has been in full sympathy with all our national aspirations. He has been the centre of mutilated Hellenism, the acknowledged chief of the Greeks who, living beyond our borders, are not his subjects, but nevertheless are loyal to him and hope in him. The Prince, if he follow in his father's footsteps, cannot but make us feel confident in our future destinies».

28 'Ιουλίου Τετάρτη 1886.

Προχθές παρουσιάσθη εἰς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ὁ ἐνταῦθα δια-
τρίβων γάλλος πρόξενος κ. Λαφφών. γενόμενος παρ' αὐτοῦ δεκτὸς μετὰ ἰδιαζού-
σης φιλοφροσύνης.

28 'Ιουλίου 1886.

Ἡ Κυβέρνησις ἐδωρήσατο εἰς τὴν ἀμερικανικὴν κυβέρνησιν ἐκτεταμένον
γῆπεδον παρὰ τὴν μονὴν τῶν Ἀσωμάτων καὶ τὴν Ἀγγλικὴν σχολὴν πρὸς ἀνέ-
γερσιν τοῦ καταστήματος τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀμερικανικῆς σχολῆς.

ΑΓΓΛΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

Ὁ Ροζβερῆς τῷ Βέριγκ.

Λονδίνον, 25 Μαΐου.

Ὁ Ἕλλην πρέσβυς ἐπισκεφθεὶς με σήμερον, ὥμιλῃσε περὶ τῶν
τηλεγραφημάτων τῆς ἑλλ. κυβερνήσεως πρὸς τὸν κ. Κουντουριώτην,
ἅτινα μοὶ ἀνεκοίνωσεν ἀνεπιστήμως χθὲς καὶ δι' ὧν ἠγγέλλετο ἡ δημο-
σίευσις τοῦ περὶ ἀποστρατεύσεως διατάγματος καὶ ἡ ἀνάκλησις τῶν
ἑλλ. στρατευμάτων ἐκ τῶν συνόρων. Ὁ κ. Γεννάδιος ἐξέφρασεν, ἦν

ἡσθάνθη χαρὰν διαβιβάσας μοι τὴν εἶδῃσιν. Ἠρώτησα ἐὰν ἡ ἀνακοίνωσις ἔπρεπε νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐπίσημος. Ἀπήντησεν ἀρνητικῶς. Ὁ κ. Τρικούπης δὲν ἔδωκεν αὐτῷ τὴν ἄδειαν οὔτε ἀνεπισήμως νὰ μοι δεῖξῃ τὰ τηλεγραφήματα. Εἶπον τῷ κ. Γενναδίῳ, ὁμιλῶν ἐμπιστευτικῶς καὶ ἀνεπισήμως, ὅτι ἡ ἔλλειψις πάσης ἀνακοινώσεως παρὰ τῆς Ἑλλ. κυβερνήσεως θὰ ἐνεποίει, ἐφοβούμεν, εἰς τὰς Δυνάμεις δυσάρεστον ἐντύπωσιν, καίτοι δ' ἐγίνωσκεν ὅτι ἐγὼ οὐδέποτε ἐφάνην προσηλωμένος εἰς τοὺς τύπους, ἐὰν μὴ ἐγίνετο ἀνακοινώσις τις, ὑπῆρχε φόβος μὴ αἱ δυνάμεις κρίνωσιν ὅτι δὲν ἐπεδείχθη πρὸς αὐτὰς ἡ δέουσα ἀβρότης. Προκειμένοι περὶ γεγονότος σπουδαίου, ἐνδιαφέροντος τὴν Εὐρωπαϊκὴν εἰρήνην, τὸ φυσικὸν ἦτο ν' ἀνακοινωθῇ ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπη πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ. Τοῦτο οὐδὲν θὰ εἶχε τὸ ταπεινωτικόν. Ἦτο ἀπλῶς ὁ παραδεδεγμένος κανὼν. Δὲν ἀπῆτουν νὰ προβῇ εἰς ἀνακοίνωσιν πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις Ἀγγλον ἐπιτετραμμένον, ἐὰν τοῦτο ἀπῆρεσκεν αὐτῷ ἐφοβούμεν ὅμως ὅτι ἡ ἀπλὴ ἔκδοσις τοῦ διατάγματος ἄνευ διπλωματικῆς ἀνακοινώσεως δὲν θὰ ἡδύχαριστει τὰς Δυνάμεις. Παρατήρησα ὅτι καλὸν ἦτο νὰ ἐπέμπετο ἡ ἀνακοίνωσις αὐθορμήτως, πρὶν ἢ λάβῃ ὁ κ. Τρικούπης, ὡς θὰ ἐλάμβανεν ἴσως, ἐκφράσεις δυσαρεσκείας παρὰ τινων Δυνάμεων.

Ὁ Ροζβεργὴς τῷ Βέριγκ.

Λονδίνον, 2 Ἰουνίου.

Ὁ Ἕλλην πρέσβυς, ἐπισκεφθεὶς με σήμερον, ἤρξατο λέγων ὅτι ἔλαβε τηλεγράφημα τῆς κυβερνήσεώς του ἐξουσιοδοτοῦν αὐτὸν νὰ μοι ἐπιδώσῃ ἀντίγραφον τῆς Ἐγκυκλίου, ἣν ἀνεκοίνωσε χθές. Εἶπον τῷ κ. Γενναδίῳ ὅτι ἔχαιρον δυνάμενος νὰ πληροφορήσω αὐτὸν ὅτι, ὡς ἐτηλεγράφησα ἤδη τοῖς ἀντιπροσώποις τῆς ἀνάσσης, ἡ χθὲς γενομένη μοι ἀνακοίνωσις ἐφαίνεται μοι ἐπαρκής, ὅπως ἀρθῇ ὁ ἀποκλεισμός, ἐὰν μὴ ἐπέλθωσι ταραχαὶ εἰς τὰ σύνορα. Ἀλλ' αὕτη ἦν ἀτομικὴ μου

γνώμη, διότι φυσικῶ τῷ λόγῳ δὲν θ' ἀποχωρισθῶμεν τῶν λοιπῶν Δυνάμεων. Ἐτηλεγράφησα οὐχ ἦττον εἰς τὸν δοῦκα τοῦ Ἑδιμβούργου, ὅπως ἦ ἔτοιμος νὰ ἄρῃ τὸν ἀποκλεισμόν, ἀμα ὡς διαταχθῇ, καὶ εἰς τὸν σὶρ Ρούμβολδ, ὅπως ἦ ἔτοιμος νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν θέσιν του. Ἐξηκολούθησα λέγων ὅτι ζωηρά μου ἐπιθυμία ἔσται ἀπὸ τοῦδε νὰ πράξω ὅ,τι δυνατόν, ὅπως διευκολύνω τὸ δυσχερὲς ἔργον τοῦ κ. Τρικούπη.

Ὁ Ροζβερῆς τῷ Πάζετ.

Λονδίνον, 8 Ἰουνίου.

Σήμερον μὲ ἐπεσκέφθη ὁ αὐστριακὸς πρεσβευτής, συνδιελέχθημεν δὲ περὶ Ἑλλάδος. Εἶπον αὐτῷ ὅτι ὁ ἀποκλεισμός ἐφαίνετό μοι πλέον ἀδικαιολόγητος. Οἱ Ἕλληνες ἐποιήσαντο, ἣν ἐξητήσαμεν δῆλωσιν καὶ ἐξεκένωσαν τὸν Ζυγόν, παρὰ τῶν πρακτόρων δ' ἡμῶν ἐμανθάνομεν ὅτι ἡ ἀποστράτευσις ἐξηκολούθη. Ἐφρόνουν λοιπὸν ὅτι ἦτον ἀνεπιεικὲς νὰ ἐφαρμόζωμεν πρὸς τὸν Τρικούπην αὐστηρότερον μέτρον, ἢ πρὸς τὸν Δηλιγιάννην. Θὰ ἡρκούμεθα εἰς δῆλωσιν ἦττον εὐκρινῇ παρὰ τοῦ Δηλιγιάννη, πρὸς τὸν Τρικούπην δ' ὅστις ἦλθεν εἰς τὴν ἐξουσίαν πρὸς ἀφοπλισμόν, ἡσκοῦμεν μελζονα αὐστηρότητα. Ὑπῆρχεν ὁ κίνδυνος μὴ, τοῦ ἀποκλεισμοῦ παρατεινομένου παρὰ τὴν θέλησιν δυνάμεων τινων, διαβῶραγῇ ἡ εὐρωπαϊκὴ συμφωνία, ἣν ἐποιούμεν περὶ πλείστου. Ἀφ' οὗ Ρωσσία καὶ Ἀγγλία ἀπεφάνθησαν κατὰ τῆς παρατάσεως τοῦ ἀποκλεισμοῦ δὲν ἦτον ἀδύνατον νὰ ἐπιφέρῃ ἡ παράτασις αὐτοῦ διαβῶραξιν τῆς συμμαχικῆς ἐνεργείας. Ἀλλ' εἰς ἐμὲ μεγίστην αἰσθησιν ἐνεποιεῖ ἰδίως ἡ σκέψις ὅτι οὐδὲν ὑπῆρχεν ἐπιχειρήμα δικαιολογούν πλέον τὸν ἀποκλεισμόν. Ἔδωκα τῇ Α. Ἐξ. νὰ διατρέξῃ τὴν ἑλλ. ἐγκύκλιον.

LA GAZETTE DIPLOMATIQUE

Vendredi, 6 Août 1886.

La solennité donnée aux examens qu'a subis le jeune

prince, le résultat heureux de ces épreuves, ont été pour la nation le motif d'une joie particulière qui marque bien les vrais sentiments de ce peuple.

Il existe donc un lien très réel entre cette solennelle consécration de la vie scolaire de l'héritier du trône et les aspirations qui animent le peuple hellène. C'est ce qu'a bien compris le président du conseil, M. Tricoupi, lorsque, après que le roi eut, en quelques paroles émues et dignes, félicité son fils ainsi que les professeurs et par-dessus tous le gouverneur, M. Luders, il a à son tour très habilement et très heureusement rendu le sens qu'il convenait d'attribuer à cet important événement.

M. Tricoupi, prenant la parole, a dit :

« Permettez, Majesté, à nous qui, trois jours durant, avons eu l'honneur d'assister aux épreuves de l'héritier, de rendre l'expression de notre joie au sujet du résultat de ces épreuves.

L'héritier est sorti de ce tournoi, donnant à tous ceux qui ont le droit de lui demander compte de sa vie, à ses parents assis sur le trône et à la nation, la preuve qu'il a travaillé avec une entière conscience des obligations imposées à un prince hellène et à l'héritier du trône hellénique.

Nous avons tous constaté les dons par lesquels la nature a doté l'héritier et la culture de ces dons par les soins de son gouverneur et de ses professeurs. Nous avons constaté le jugement sûr, la mémoire étendue, la clarté des idées et la précision de la phrase autant dans sa langue que dans les langues étrangères. Nous avons constaté ses dispositions militaires et ses succès dans cette branche, tels que la nation les demande de celui qui a sa place sur les marches du

trône. Mais tout spécialement nous réjouissons nous de la conviction que nous nous sommes formée pendant le cours de ses examens, que l'héritier serait ce qu'il se doit à lui-même, ce qu'il doit à ses parents, ce qu'il doit à la nation, et qu'il a la volonté et la force de se montrer digne de l'hellénisme. Les connaissances et l'éducation dont nous avons été les témoins ne pouvaient pas être le fruit du seul amour du travail d'un élève diligent. Nous ne pouvons chercher l'explication de ces faits qu'en des causes morales d'un autre ordre, en la conscience profonde d'une mission sacrée.

Le roi a adressé des remerciements aussi chaleureux que justes au gouverneur et aux professeurs de l'héritier, mais à nous qui avons assisté aux examens, incombe le devoir d'interpréter la gratitude que la nation doit au roi pour avoir accompli une haute obligation royale, celle de surveiller avec tant de soin, et avec le concours d'un tel gouverneur et de tels professeurs, la préparation de l'héritier à la tâche nationale à laquelle il est appelé.

L'héritier, passant maintenant à la nouvelle carrière de la vie, où le travail arrive à la combinaison des études jusqu'ici exclusivement théoriques avec la pratique, aura dans cette transition le roi pour directeur et pour coadjuteur immédiat et sera ainsi initié au concours efficace qu'il devra lui accorder. Dans cette communauté d'actes et d'intentions avec le roi, il s'exercera à l'accomplissement des obligations constitutionnelles et nationales de la couronne, il apprendra que c'est l'application sincère de la Constitution qui a consolidé les fondements du trône et que c'est par la pratique des obligations nationales que la royauté a conquis la conscience du peuple hellène. Le souverain, en assurant la con-

www.libtool.com.cn
 tinuité au travail des ministères qui se succèdent et en se rendant le centre de l'unification de l'hellénisme éparpillé, remplit une œuvre double, celle d'un roi constitutionnel dont l'autorité s'étend seulement sur l'Etat, et celle du roi des Hellènes qui préside aux destinées de ceux qui, au delà des frontières, le reconnaissent comme un souverain national sans aucune obligation légale mais par les obligations du cœur.

Nous espérons que l'héritier aura à participer longtemps à cette œuvre en se préparant pour l'avenir et en apportant un soulagement à son père.

En exprimant cet espoir, je fais des vœux pour la santé et le bonheur du roi, pour la santé et la félicité de la reine qui assiste mentalement à cette fête de famille et nationale, et je souhaite que le roi, en poursuivant d'un pas ferme, dans la voie constitutionnelle et hellénique, et ayant à ses côtés son héritier, conduise heureusement la nation à l'accomplissement des volontés de la providence divine en sa faveur.

Nous ne pensons pas que le lecteur se plaigne de la connaissance entière que nous lui avons donnée de cette improvisation du président du conseil des ministres d'Athènes. Ce sont de tels documents empruntés à la vie intime des nations qui projettent la lumière la plus juste sur l'état d'esprit d'un peuple et de ceux qui le dirigent. Il y a peu de temps, nous avons, à cette place, dit la valeur et les hautes qualités de M. Tricoupi et l'œuvre de réforme qu'il a entreprise.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Πρό τινων ἡμερῶν ἔφθασεν εἰς Ρώμην ἕξ Ἀθηνῶν ὁ κ. Ἑμμ. Δραγούμης ἵνα μελετήσῃ διάφορα οἰκονομικά νομοσχέδια σταλείς

www.libtool.com.cn
ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ κ. Τρικούπη, ἰδίως δὲ θὰ ἐξετάσῃ τὰ περὶ φορο-
λογίας τῶν οἴνων καὶ οἶνοπνευμάτων.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Αὐγούστου 1886.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ Τῷ κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Δύο τηλεγραφήματα ἐκ Καρβασαρά πρὸς τὸν κ. πρωθυπουργὸν καὶ πρὸς ἡμᾶς ἀπευθυνόμενα χθές, τὸ ἐν τοῦ δημάρχου Ἀμβρακίας κ. Καραπάνου καὶ τὸ ἄλλο φέρον ὑπογραφὰς 32 ἐμπόρων τοῦ Καρβασαρά, εὐγνωμονοῦσι τῷ κ. πρωθυπουργῷ Τρικούπῃ διὰ τὰ ὑπὲρ τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας ληφθέντα ἀποτελεσματικὰ μέτρα, ὅτινα ἀπήλλαξαν τὴν ἐπαρχίαν τῆς πρὸ τριῶν μηνῶν βασιλευούσης ἐκεῖ ἀναρχίας.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 2 Αὐγούστου, Σαββάτῳ 1886.

Περὶ τῆς παρουσιάσεως τοῦ στρατηγοῦ Κορωναίου ἐνώπιον τοῦ Σουλτάνου, ἀνευρίσκομεν εἰς τὰς βυζαντινὰς ἐφημερίδας τὰς ἐπομένας λεπτομερείας:

Ὁ Σουλτᾶνος εὐηρεστήθη νὰ ἐρωτήσῃ τὸν στρατηγὸν καὶ περὶ τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως Γεωργίου ἐκφρασθεῖς μετ' ἰδιαζούσης ἀβρό-
τητος καὶ συμπαθείας περὶ αὐτοῦ, ἐπεφώρτισε δὲ τὸν κ. Κορωναῖον νὰ διαβιβάσῃ πρὸς τὸν ἑλληνα βασιλέα τὴν διαβεβαίωσιν τῶν φιλίων αἰσθημάτων. Καὶ περὶ τοῦ κ. Τρικούπη δ' ὁ Σουλτᾶνος ἐξέφρασε τιμητικούς λόγους, ἐπιφορτίσας τὸν στρατηγὸν νὰ διαβιβάσῃ αὐτῷ τὴν ἀγαθὴν κρίσιν του.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 9 Αὐγούστου 1886.

Ἐμμένομεν λοιπὸν καὶ ἐπιμένομεν εἰς τὰς ἀρχὰς ἡμῶν, οὐδὲ μετεβάλομεν γνώμην περὶ τοῦ κ. Τρικούπη, ὃν ἀκόμῃ καὶ τώρα, ὧς «Παλιγγενεσία», ὑπολαμβάνομεν τὸν πρῶτον τῶν Ἑλλήνων.

Ο ΚΟΜΗΣ ΜΟΝΘΟΛΩΝ

Τῇ χθὲς πρωΐα ἀφίκετο διὰ Σύρον ὁ παρὰ τῇ ἡμετέρᾳ ἀλλῇ νέος πρεσβευ-
της τῆς Γαλλίας κόμης Μονθολών.

Μετὰ μεσημβρίαν περὶ ὥραν 4, ὁ κόμης Μονθολών ἐπισκέφθη τὸν πρωθυ-
πουργὸν κ. Τρικούπην.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 4 Αύγουστου Δευτέρα 1886.

Ἡ «Τουρκία» Κωνσταντινουπόλεως ἐδημοσίευσεν ἀρθριδίον τι, ἐν ᾧ,
ἀφοῦ ἐξαίρει τὰ προσόντα καὶ τὴν ἱκανότητα τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς
Ἑλλάδος κ. Χ. Τρικούπη, λέγει τινὰ καὶ περὶ τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς συμ-
μαχίας, ἅπερ, μολονότι δὲν φαίνονται νὰ ἔχωσι ἡμιεπίσημον χαρα-
κτῆρα, εἰσὶν ὁμῶς ἄξια ἀναδημοσιεύσεως. Ἡ σχετικὴ περικοπή τοῦ
ἀρθριδίου τῆς «Τουρκίας» ἔχει ὧς ἑξῆς

« Ὁ κ. Τρικούπης εἶναι ὁ πολιτικὸς ἀνὴρ, ὅστις μετὰ μα-
θηματικῆς ἀκριβείας ἀνεκάλυψεν ὅτι πραγματικὴ τις καὶ εὐλικρινὴς
συνεννόησις μεταξὺ Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος εἶναι τὸ μόνον μέσον ὅπως
ἀποσοβηθῇ πᾶς κίνδυνος, προερχόμενος ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ καὶ δυνά-
μενος βραδύτερον νὰ βλάβῃ ἀνιάτως τὰ δύο ἔθνη.

Τὸ ἐφ' ἡμῖν, ἐσμέν βεβαιότατοι ὅτι ἐν στερεῇ τινὶ συνεννοήσει
καὶ συμμαχίᾳ δέον τὰ δύο ἔθνη νὰ ἐπιζητήσωσι τὴν διαρκῆ αὐτῶν
εὐημερίαν καὶ τὴν πρόοδον αὐτῶν καὶ ὅτι διὰ τοῦ μέσου τούτου θὰ
δυνηθῶσι ν' ἀποσοβήσωσι τὸν κίνδυνον. Ἡ αὐτοκρατορικὴ ὀθωμα-
νικὴ κυβέρνησις ἐμφορεῖται τῶν αἰσθημάτων τούτων, τοῦθ' ὅπερ
πλέον ἢ ἄπαξ ἀπέδειξεν. Διατρέφομεν λοιπὸν τὴν πεποίθησιν ὅτι οἱ
πολιτικοὶ ἄνδρες τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν δεξιὰν καὶ συνετὴν διεύθυν-
σιν τοῦ κ. Τρικούπη θὰ ἐργασθῶσιν ἐπίσης μετὰ δραστηριότητος καὶ
μετ' αὐταπαρνήσεως εἰς τὴν πραγματοποιήσιν τῆς ἰδέας ταύτης, ἥς
τὰ ἀποτελέσματα ἔσονται ἡμέραν τινὰ περιφανῇ. Ἄν, θέτοντες κατὰ
μέρος τὰς διαιρέσεις καὶ τὰς διαφωνίας, ἐνωθῶσιν ἅπαξ διὰ παντὸς

καὶ ἐπὶ τινὰ ἐτη περὶ τὸν κ. Τρικούπην ἔστωσαν βέβαιοι ὅτι δὲν θὰ μεταμεληθῶσιν.

5 Αὐγούστου.

Χθὲς παρεδόθησαν εἰς τὴν κοινὴν χρῆσιν αἱ ἄρτι περατωθεῖσαι νέαι γραμμαὶ τοῦ σιδηροδρόμου Πελοποννήσου ἀπὸ Ἄργους εἰς Μύλους καὶ ἀπὸ Κιάτου εἰς Καμάρι.

7 Αὐγούστου.

Εἰς τὴν κηδεῖαν τοῦ Θεοδώρου Ὁρφανίδου πλὴν ἄλλου πολλοῦ κόσμου παρήσαν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Χ. Τρικούπης καὶ οἱ ὑπουργοί

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 2 Αὐγούστου 1886.

Η. Α. Μ. Ὁ Σουλτάνος ὠμίλησεν εὐμενέστατα καὶ περὶ τοῦ κ. Χ. Τρικούπῃ ἐξάρας τὴν κρίσιν καὶ τὰς γνώσεις τοῦ ἀνδρός.

ΠΑΛΛΙΓΕΝΕΣΙΑ

Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία «Παλιγγενεσίας».

Κατάνη, 10)23 Αὐγούστου 1886.

Εὐτυχῶς ἡ ἐπάνοδος τοῦ κ. Τρικούπῃ εἰς τὰ κοινὰ ἐπῆλθεν ἐγκαίρως, ὅπως ἀναπτέρωσῃ τὰς περὶ αἰσιωτέρου μέλλοντος ἐλπίδας τοῦ ἑλληνισμοῦ.

Τὰ μεταρρυθμιστικὰ νομοσχέδια, ἅπερ ἡ περίνοια τοῦ ἀνδρός εἰσήγαγεν ἐν τῇ Βουλῇ, ὡς ἀπαρχὰς τῆς ἐσωτερικῆς αὐτοῦ πολιτικῆς, ἤρξαντο δικαιοῦντα τὰς ἐλπίδας καὶ προσδοκίας τοῦ ἔθνους. Εὐάρεστον δ' αἰσθήσιν παρήγαγεν ἐν ὑμῖν ἡ προθυμία μεθ' ἧς ἡ Βουλὴ καὶ τὸ ἔθνος υἱοθέτησαν τὰς μεταρρυθμίσεις· τὸ μὲν διότι ἐκ τῆς δοκιμασίας αὐτῶν ἀπεκδεχόμεθα πάντες εὐεργετικούς τοὺς καρπούς, τὸ δὲ διότι τὸ γεγονός τοῦτο θεωροῦμεν ὡς ἐν τῶν διδαγμάτων, ἅπερ ἡ ἐθνικὴ συνείδησις ἐπορίσατο ἀπὸ τῶν τελευταίων συμφορῶν.

Συνέστη ἐπιτροπὴ πρὸς περίθαλψιν τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων καὶ ἀφ' οὗ ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη συνέστη ἀπὸ τὸν κ. Τρικούπην ἔφερεν ἤδη τὴν ἀμαρτίαν ἐν ἑαυτῇ. Τοιαύτη ἐπιτροπὴ πῶς ἦτο δυνατὸν νὰ ἀρέσῃ; 'Επιτροπὴ μὴ περιέχουσα ὀλίγους δηλιγιαννικοὺς ἢ τοῦλάχιστον τὸ γνωστὸν ἀρχιφιλόδοτον μέλος τοῦ ἔθνικοῦ θεσμοῦ, δὲν ἤμπορεῖ νὰ εἶναι ἐπιτροπὴ καλὴ. Ἀλλὰ ἡ σύστασις τῆς προδίδει καὶ μηχανοραφίαν. Διότι προκειμένου περὶ δυστυχήματος δεινοῦ ἐνσκήψαντος εἰς τὴν Πελοπόννησον, ἐπιτροπὴ χωρὶς δηλιγιαννικοὺς ἔχει ἐκλογικοὺς σκοποὺς καὶ λίαν ὑπόπτους, τῶρα μάλιστα μὲ τὴν εὐρεῖαν περιφέρειαν. Διότι θέλει νὰ φανῇ ὁ κ. Τρικούπης, ὅτι αὐτὸς μόνον φροντίζει περὶ τῶν παθόντων καὶ συμπονεῖ καὶ συμπάσχει ἐπὶ τῇ δεινῇ συμφορᾷ.

Τίς δὲν ἐνθυμεῖται τὸν κ. Δηλιγιάννην, καὶ βουλευτὰς του καὶ τοὺς δημοσιογράφους του, καθιστῶντας τὸν κ. Τρικούπην ἀμέσως καὶ προσωπικῶς ὑπεύθυνον διὰ τὰς ἐπὶ τῆς τελευταίας πρωθυπουργίας του βροχάς, αἵτινες εἶχον ἐπιφέρει τότε ζημίας εἰς τὸν σταφιδόκαρπον; Εὐτυχεῖς καιροί, καθ' οὓς ἀνέθρωςκον ἀνὰ πᾶσαν πρωτίαν ἐφευρέσεις πρὸς ἀποξήρανσιν τῆς σταφίδος καὶ ἄρθρα κατηγοροῦντα τὸν κ. Τρικούπην, ὡς ὑπαίτιον τῆς θεομηνίας, διότι ὁ πρωθυπουργὸς εἶναι ὁ γ ο υ ρ σ ο ὕ ς η ς, τὸ ἔχει ὁ ἄνθρωπος ἐπάνω του, ἔφερε πανταχοῦ τὸ κακόν, ἢ ὁ γ ο υ ρ σ ο υ ζ ῖ ᾱ του ἔσυρεν ἐπὶ τῶν σταφιδαμπελώνων τὴν βροχὴν καὶ ἐπὶ τοῦ κ. Δηλιγιάννη μίαν τριετὴ πρωθυπουργίαν, μίαν τριετὴ δίψαν ἐξουσίας. Καλοὶ καιροὶ τότε, καιροὶ λογικῆς καὶ ὀρθοφροσύνης διηκούσης ἀπὸ τῶν σπαγοστοιχιῶν τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ μέχρι τῶν στηλῶν τῆς «Πρωίας»

'Εθεωρεῖτο τότε ἡ θεομηνία ὡς ἐν τῶν κυβερνητικῶν μέτρων, ὡς εἰς τῶν λοιπῶν καταστρεπτικῶν νόμων, οὓς ἐφήρμοζεν ἡ διὰ παντὸς μέσου ἐπιδιώκουσα τὸν ὄλεθρον τῆς Ἑλλάδος κυβέρνησις τοῦ κ. Τρικούπην.

Δικαίως λοιπὸν εὐρίσκετο εἰς ἀπορίαν ὁ κόσμος πῶς δὲν ἐγράφη

καὶ νῦν ὑψηβόμετες τὸ ἄρθρον ἐν τῇ «Πρωτῇ», ἀποδίδον τοὺς σεισμούς εἰς τὴν κυβέρνησιν τοῦ κ. Τρικούπη; Πῶς, προκειμένου μάλιστα περὶ τῆς Πελοποννήσου, τὴν περιοδεῖαν τῆς ὁποίας μᾶς ἐβεβαίουν ἄλλοτε ὁ κ. Δηλιγιάννης, ὅτι δὲν ἐτόλμα κἀν νὰ ἐπιχειρήσῃ ὁ κ. Τρικούπης, περὶ τῆς χώρας, ὅπου ἐβλάστησαν αἱ μελαναὶ σημαῖαι, καὶ διὰ τὴν ὁποίαν ἐδημιουργήθη τὸ ἱστορικὸν «πῶς δὲν περνᾶτε καὶ ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον», δὲν ὑπεστηρίχθη μετὰ πάσης σοβαρότητος, ὅτι ὁ κ. Τρικούπης ἐκδικούμενος τὰ ἐκ τῆς Πελοποννήσου ἄλλοτε δεινὰ ἐπεβλήθη εἰς τοὺς σεισμούς, αὐτὸς ὁ ἀρχικαταστροφεὺς τοῦ τόπου, ἵνα καταστρέψωσι τὴν ὥραϊαν δυτικὴν τῆς χερσονήσου πλευράν, καὶ ἀκριβῶς ἐκείνην δηλαδή, ἣτις ἀποτελεῖ τὸ Α καὶ τὸ Ω τοῦ ἔθνικοῦ ἡμῶν πλούτου καὶ τῆς εἰσαγωγῆς χρήματος ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἐπειτα εἶναι καὶ ἡ ἄλλη ὑψηλὴ πολιτικὴ :

Πῶς θὰ δώσωμεν ἡμεῖς τὸν ὀβολόν μας εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι ἐγένοντο μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπη; Πρέπει λοιπὸν νὰ ἐξέλθωμεν τῆς ἀμηχανίας.

Κάμνομεν καὶ ἡμεῖς μίαν ἄλλην ἐπιτροπὴν, δηλιγιαννικὴν αὐτήν, μὲ ὅλα τὰ προσόντα. Οὕτως ἐξερχόμεθα τῆς ἀμηχανίας, ἔχομεν τὴν ἰδικὴν μας ἐπιτροπὴν, κατακτῶμεν τὴν πρωτοβουλίαν τῆς συστάσεως ἐπιτροπῆς καὶ ἡ Πελοπόννησος δὲν θὰ λησμονήσῃ τὸ καλὸν τὸ ὅποιον τῇ ἐκάμαμεν.

Εἶναι θλιβερὰ συμπτώματα ὅλα αὐτά, ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ τὰ παραβλέσωμεν, διότι εἶναι ἀληθῆ. Ὅταν βλέπωμεν τὴν «Πρωτάν» τῆς χθὲς, οὐδὲ λέξιν ἀναφέρουσιν περὶ τῆς ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως καὶ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Μητροπολίτου συσταθείσης ἐπιτροπῆς, ἐνῶ ἐγνώριζε τὴν σύστασιν ταύτης ἐξ ὑπουργικοῦ ἐσπερινοῦ φύλλου τῆς προτεράϊας, ὅταν τὴν βλέπωμεν καταχωρίζουσιν μόνον τὴν εἰδησιν, ἣν ἀνωτέρω αὐτολεξεῖ μεταξὺ εἰσαγωγικῶν ἀνευπωσάμεν, ὅταν βλέπωμεν αὐτὴν κοπιῶσαν ν' ἀποδώσῃ τὴν πρωτοβουλίαν τῆς συστάσεως τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς περίθαλψιν τῶν παθόντων εἰς τοὺς δύο φί-

λους τοῦ κόμματος βουλευτάς Μεσσήνης, δὲν δυνάμεθα ν' ἀποκρύψωμεν τὴν λύπην μας, ὅτι ὁ ἀρχηγὸς μιᾶς τῶν πολιτικῶν μερίδων τῆς χώρας προκειμένου περὶ καταστροφῆς, οἷα ἡ ἐνσκήψασα ἐν Πελοποννήσῳ, δὲν θέλει νὰ λησμονήσῃ τὰ πολιτικά του συμφέροντα, ἀλλὰ προσπαθεῖ νὰ ἐκμεταλλευθῇ τὸ ἀτύχημα ὑπὲρ τοῦ κόμματος.

4 Ὀκτωβρίου, Σαββάτῳ 1886.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΚΑΙ ΞΕΝΑΙ ΓΛΩΣΣΑΙ

Εἰς τὰς γιγαντιαίας στήλας τοῦ Ἀγγλικοῦ τύπου, ἐν αἷς συζητοῦνται ὅλα καὶ τὰ ἐλάχιστα, ζητήματα ἡγέρθη τελευταῖον περὶ τίνος, νομίζετε ; Περὶ τοῦ ἀν ὁ Τσαίμπερλεν, κατὰ τὸ εἰς τὴν Ἑπειρωτικὴν Εὐρώπην ταξιδιόν του, θὰ εἶναι ἱκανὸς νὰ ὀμιλῇ γαλλιστί, ἢ θὰ συνεννοῆται διὰ μέσου διερμηνέως.

Ἐκ τούτου λαμβάνουσα ἀφορμὴν ἡ «Σημαία», δημοσιεύει μακρὸν ἄρθρον, δι' οὗ οἰκτεῖρει τοὺς πλείστους τῶν Ἀγγλων πολιτικῶν, ὥς μὴ ἐμβριθεῖς εἰς τὰς ξένας γλώσσας.

Ἐκ τῶν ξένων πολιτικῶν παράδειγμα ἐκτάκτου γλωσσομαθείας μνημονεύει τὸν πρίγκηπα Βίσμαρκ, ὅστις πλὴν τῶν ἄλλων γλωσσῶν ἐξέμαθε καὶ τὴν Ρωσικὴν ἐν Πετροπόλει.

Ἐπαινεῖ προσέτι τὸν Καβούρ, τὸν Ἀνδράσσην καὶ τὸν πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος κ. Τρικούπην, «διότι ὀμιλεῖ τὰ ἀγγλικά ὥς ἄγγλος».

Ἐν τῷ καθόλου βίῳ λέγει, ὁ πολὺγλωσσος πολὺ ὑπερέχει τοῦ μονογλώσσου ἀνθρώπου.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΕΣΤΙΑ (περιοδικόν). Παρασκευῇ, 22 Αὐγούστου.

Ἐν τούτοις ἡ κυβέρνησις μετ' ἄκρας δραστηριότητος πράττει πᾶν τὸ δυνατὸν ἵνα προσέλθῃ ἀρωγὸς εἰς τὰς μᾶλλον κατεπειγούσας ἀνάγ-

www.libtool.com.cn
 κας τῶν κατοίκων, ἀποστέλλουσα ἀλλεπαλλήλως ἀτμόπλοια μετὰ τροφίμων, ἰατρῶν, οἰκοδομησίμου ὕλης, τεκτόνων κλ. πρὸς κατασκευὴν παραπηγμάτων, ἐν οἷς νὰ προφυλαχθῶσιν οἱ ὅλως ἄστεγοι ἀπομείναντες κάτοικοι.

THE MANCHESTER GUARDIAN

THE TERRIBLE EARTHQUAKE IN GREECE

Mr Tricoupis, the able and energetic Prime Minister of Greece, is inundated with thousands of telegrams appealing for assistance, and he is working day and night with his colleagues to relieve the sufferings of the wounded, which number hundreds. There has been a relief committee formed at Athens, under the presidency of the Archbishop of Attica, but the relief required is urgent and substantial; and although the Hellenic Government promptly voted 300,000 francs, its exchequer is not over-full at this moment, to face such an unexpected and terrible catastrophe as has visited this small and unfortunate country.

THE MANCHESTER GUARDIAN

Greece is truly unfortunate. Her political aspirations ignored, her finances disorganised, she was still slowly but surely under the able leadership of her great Premier, M. Tricoupis settling down to regulate her affairs in earnest, when a new calamity occurs which threatens to discourage her to an almost incalculable extent. During the night of 27th-28th August several

LE MESSENGER D'ATHÈNES

Les frères Rhalli, de Londres, ont mis 12,500 francs à la

disposition de M. le président du conseil pour en faire l'usage qu'il croirait le plus convenable en faveur des sinistres. M. Tricoupi a fait parvenir cette somme au comité de secours.

ΩΡΑ, 22 Αύγουστου Παρασκευῇ 1886.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπέστειλε τὴν χθεσινὴν ἐσπέραν εἰς τὴν ἐνταῦθα κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων τὴν ἐπομένην ἐπιστολὴν :

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Αύγουστου 1886.

Πρὸς τὴν ἐνταῦθα κεντρικὴν ἐπιτροπὴν πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων.

Λαμβάνω τηλεγράφημα ἐκ Λονδίνου παρὰ τῶν ἀδελφῶν Ράλλη ἔχον οὕτω :

Λονδίνον, 19/2 Σεπτεμβρίου ὥρα 11, 36' π.μ.

Κυρίῳ Τρικούπῃ

Ἀθήνας

«Εὐαρεστήθητε νὰ σύρῃτε ἐφ' ἡμᾶς ὄψεως πεντακοσίας (500) λίρας στερλίνας καὶ νὰ διανείμητε αὐτάς ὡς νομίσετε πρόσφορον εἰς τοὺς παθόντας ἐκ τοῦ σεισμοῦ».

Ἀδελφοὶ Ράλλη

Τὴν κατὰ τ' ἀνωτέρω συναλλαγματικὴν ἔχω εἰς τὴν διάθεσιν ὑμῶν, ἀναδεχθέντων φιλοτίμως τὸ ἔργον τῆς συγκεντρώσεως καὶ τῆς διανομῆς τῶν εἰς περίθαλψιν τῶν παθόντων ἐκ τοῦ σεισμοῦ βοηθημάτων, παρακαλῶ δὲ ἵνα ἐπιμεληθῇτε τῶν περαιτέρω.

Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως ἄκρας

Ὅλως πρόθυμος

Χ. Τρικούπης

www.libtool.com.cn

ΩΡΑ, 24 Αύγουστου 1886.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπέστειλε χθὲς τὴν νύκτα τὴν ἐπομένην ἐπιστολὴν πρὸς τὴν κεντρικὴν ἐπιτροπὴν ὑπὲρ τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων:

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Αύγουστου 1886.

Πρὸς τὴν κεντρικὴν ἐπιτροπὴν πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων.

Παρὰ τοῦ ἐν Λονδίῳ κυρίου Π. Βαλιάνου ἔλαβον τὸ ἐπόμενον τηλεγράφημα:

Τρικούπη, Πρωθυπουργῶ

Ἀθήνας

Λονδίον, 28/4 Σεπτεμβρίου 1886.

«Δύνασθε νὰ σύρῃτε ἐφ' ἡμᾶς πεντακισχίλια φράγκα δωρεὰν ὑπὲρ τῶν θυμάτων τοῦ σεισμοῦ».

Βαλιάνος.

Εὐαρεστήθητε νὰ παραλάβητε τὴν ὡς ἀνωτέρω συναλλαγματικὴν καὶ νὰ χρησιμοποιήσητε τὰ εἰσπραχθησόμενα κατὰ τὸν προορισμὸν αὐτῶν.

Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως ἄκρας

Ὅπως πρόθυμος

Χ. Τρικούπης

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ἐνῶ ὅλη ἡ Ἑλλὰς ἐσείσθη καὶ συνεταράχθη ἐκ βάρθρων ὑπὸ τοῦ φοβεροῦ σεισμοῦ τῆς 15 Αύγουστου, ἐν μόνον μέρος ἔμεινεν ἀπροσβλητον, ὡς χαῖρον ὑπὸ τῆς φύσεως ἰδιαίτερον προνόμιον ἀταραξίας. Παρατηρήθη, λέγει κεκρυφαῖκή τις συνάδελφος, ὅτι τὸ ἐν Λευκάδι χω-

ρίον Φρύνη, τὸ κείμενον ἐν τῷ ὁμωνύμῳ ὄρει, οὐδεμίαν ἡσθάνθη δόνησιν.

ΩΡΑ, 21 Αὐγούστου 1886.

Χθὲς τὴν 4 μ.μ. ὥραν ἐκλήθησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν οἱ ἐνταῦθα καὶ ἐν Πειραιεὶ ξυλέμποροι καὶ κεραμοποιοί, εἰς οὓς ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀνεκοίνωσε τὴν ὑπάρχουσαν ἀνάγκην ξυλείας καὶ κεράμων ἐν ταῖς παθούσαις ἐκ τοῦ σεισμοῦ ἐπαρχίαις, προτρέψας αὐτούς, ἵνα ἀποστείλωσιν ἐκεῖσε ἐκ τῶν εἰδῶν τούτων, τῆς κυβερνήσεως παρεχούσης δωρεὰν τὸ μέσον τῆς μεταφορᾶς, τῶν δ' ἐμπόρων ὑποχρεουμένων νὰ πωλῶσιν ἐπὶ ὠρισμέναις τιμαῖς. Προθύμως ἀπεδέχθησαν οἱ ἔμποροι τὴν πρότασιν τῆς Κυβερνήσεως, συνεννοηθέντες δὲ πρὸς ἀλλήλους ἀνεκοίνωσαν, ὅτι ἡ δαπάνη δι' ἕκαστον παράπηγμα δυνάμενον νὰ περιλάβῃ 20 ἄτομα, ὑπολογίζεται εἰς δραχμὰς 500 -- 520.

LE MESSENGER D'ATHÈNES

Sir Horace Rumbold, ministre d'Angleterre à Athènes, s'est présenté mercredi à M. le président du conseil et lui a demandé, de la part du duc d'Edimbourg, commandant la flotte anglaise de la Méditerranée, de quels objets avaient le plus besoin les victimes du tremblement de terre et sur quels points il fallait diriger, de Chypre, les envois qui leur seraient destinés. M. Tricoupi a répondu que les sinistrés avaient besoin de biscuit, de farine, de tentes et de chirurgiens, qui devraient être débarqués à Marathopolis et à Pylos.

25 Αὐγούστου 1886.

Ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Χ. Τρικούπης ἀπέστειλε χθὲς πρὸς τὴν κεντρικὴν ὑπὲρ τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων ἐπιτροπὴν τὴν ἐπομένην ἐπιστολήν :

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Αὐγούστου 1886.

Πρὸς τὴν κεντρικὴν ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῶν συνδρομῶν πρὸς περιθάλψιν τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων.

Λαμβάνω παρὰ τοῦ κ. Νικολάου Ζαρίφη τὴν ἐπομένην ἐπιστολήν:

ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ, 22 Αὐγούστου 1886.

«Κύριε Πρόεδρε,

»Ἡ καταστροφὴ τοσούτων ἀνθηρῶν τέως πόλεων τῆς φίλης πατριδος καὶ ἡ ἀπώλεια πολλῶν ὑπάρξεων πολυτίμων συγκινεῖ τὴν ψυχὴν παντός, ἀλλ' ἐξαιρέτως τῶν μακρὰν αὐτῆς βιούντων ὁμογενῶν.

»Ἐπιθυμῶν νὰ συνεισφέρω τὸν ὀβολόν μου πρὸς ἀνακούφισιν αὐτῶν ἐκ τῶν τελευταίων σεισμῶν δυστυχούντων, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσω τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα ὅπως μοὶ συγχωρήσῃ νὰ ἐγκλείσω ὧδε τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 14470 καὶ ἐκ φράγκων 10,000 γραμμάτων ἐπὶ Comptoir d'Escompt Μασσαλίας, πληρωτέον τῇ ὑμετέρᾳ διαταγῇ, ἵνα τὸ ποσὸν τοῦτο διαθέσῃτε πρὸς περιθάλψιν τῶν ἀτυχησάντων ὁμογενῶν ἡμῶν.

»Δέξασθε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς τελείας πρὸς τὴν ἡμετέραν Ἐξοχότητα ἀφοσιώσεώς μου καὶ τῆς πολλῆς ἀγάπης μεθ' ὧν διατελῶ πάντοτε».

Ὅλος ὑμέτερος

N. Ζαρίφης

Διαβιβάζων ὑμῖν ὧδε τὸ ἀνωτέρω γραμμάτιον, παρακαλῶ, ἵνα εὐαρεστηθῇτε νὰ διαθέσῃτε τὰ εἰσπραχθησόμενα κατὰ τὸν προορισμὸν αὐτῶν.

Διατελῶ μετὰ ἄκρας ὑπολήψεως

Ὅλος πρόθυμος

X. Τρικούπης

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 5 Σεπτεμβρίου Παρασκευή 1886.

Ἡ Κυβέρνησις ἐτηλεγράφησε χθὲς πρὸς τὸν λόρδον δήμαρχον τοῦ Λονδίνου, εὐχαριστοῦσα αὐτὸν ἐπὶ τῇ πρωτοβουλίᾳ, ἣν ἔλαβε νὰ ζητήσῃ συνδρομὰς ὑπὲρ τῶν παθόντων ἐκ τοῦ ἐν Πελοποννήσῳ σεισμοῦ.

ΗΛΙΟΣ, 12 Σεπτεμβρίου 1886.

Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Ἐρμουπόλεως ἐτηλεγράφησε τῷ κ. πρωθυπουργῷ ὡς ἑξῆς·

Κύριον Χαρίλαον Τρικούπην, πρωθυπουργὸν

Ἀθήνας

Λαβόντες γινῶσιν μεταρρυθμίσεων τελωνειακῆς ἐγκυκλίου 95 ἐκφράζομεν ὑμῖν τὰς ζωηρὰς εὐχαριστίας ἐμπορικοῦ Συλλόγου Ἐρμουπόλεως καὶ ἡμῶν ἰδίᾳ.

Ἡ ἐπιτροπὴ κτλ.

13 Σεπτεμβρίου Σαββάτῳ 1886.

Προχθὲς ἐκηδεύθη, μετὰ τῆς ἀνηκούσης εἰς τὸν βαθμὸν αὐτοῦ στρατιωτικῆς πομπῆς, ὁ ἀπόστρατος ἀντισυνταγματάρχης τῆς οἰκονομίας Κωνσταντῖνος Ἰωαννίδης, ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων ἀξιωματικῶν τοῦ σώματος τούτου. Τὴν κηδεῖαν του παρηκολούθησαν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, ὁ φρούραρχος κ. Α. Μακρῆς καὶ πολλοὶ ἀξιωματικοί.

ΣΦΑΙΡΑ, Πειραιεὺς 16 Σεπτεμβρίου 1886.

Ἐν ᾧ χρόνῳ ἡ πολυσχιδὴς ἀντικολλίτευσις ἐργάζεται πυρετωδῶς νὰ συμπλήξῃ προσωπικὰ κόμματα καὶ καταβάλλει προσπαθείας καὶ ἀγῶνας, ὅπως ἐν προσχίματι ἐνόητος παραστῇ ἀξιώχρεως ἐν τῇ μετ' οὐ πολὺ συνερχομένῃ Βουλῇ, ἡ κυβέρνησις ἐργάζεται ἀνενδότως εἰς προ-

παρασκευὴν σοβαρωτάτων νομοσχεδίων ἀφορώντων τὸ μὲν εἰς τὴν ἐπίτευξιν γενναίων οἰκονομιῶν, τὸ δὲ εἰς βελτίωσιν καὶ ἀνύψωσιν τῶν διαφορῶν ὑπηρεσιῶν.

Ἡ θετικὴ ἐργασία τῆς κυβερνήσεως ἐν ἀντιπαραβολῇ πρὸς τὴν ἀρνητικὴν καὶ ἀσύστατον πολιτείαν τῆς ἀντιπολιτεύσεως θέλει κριθῇ πρεπόντως ὑπὸ τε τῆς βουλῆς καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

8 Ὀκτωβρίου 1886.

Συγκρίνοντας τὰς τελωνειακὰς εἰσπράξεις τοῦ Σεπτεμβρίου ἐνεστῶτος ἔτους καὶ τοῦ περυσينوῦ, εὐρίσκομεν μεγίστην διαφορὰν ἀριθμῶν. Ἐφέτος ἔφθασαν αἱ εἰσπράξεις εἰς 3,155,248.23 ὑπερτερήσασαι τὰς περυσινάς, αἵτινες ἔφθασαν εἰς 2,285,962.37 κατὰ 849,886.86. Εἰς πάντας τοὺς μῆνας ἡ αὐτὴ παρατηρεῖται καταπληκτικὴ διαφορά.

Βλέπετε ὅτι τὰ ποσὰ δὲν εἶναι μικρὰ καὶ καταδεικνύουσιν εἰς πόσαν χαλάρωσιν εὐρίσκετο ἡ τελωνειακὴ ὑπηρεσία κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος καὶ εἰς ποῖον σημεῖον μεθοδικότητος εἶχε φθάσει ἡ λαθρεμπορία. Οὐδεμία δικαιολογία ὑπάρχει, ἡ πυρετώδης κίνησις εἶχε λάβῃ χώραν κατὰ τὸν Ὀκτώβριον, ἡ δὲ ὀλιγόστευσις τῶν ἐσόδων τῶν τελωνείων ἐγένετο ἀκριβῶς, καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐξησφάλιζεν ἡμῖν δεκαετὴ εἰρήνην, ὁ δὲ ἑλληνικὸς λαὸς εἶχεν ἐγκολπωθῇ τὸ οἰκονομικὸν πρόγραμμά του, προσθετέον δὲ ὅτι ἡ καταναγκαστικὴ κυκλοφορία δὲν ὑπῆρχε καὶ ἡ ἐμπορικὴ κίνησις εὐρίσκετο εἰς πολὺ εὐχαριστοτέραν θέσιν.

Πέμπτη 25 Σεπτεμβρίου 1886.

Ἡ περίληψις τοῦ τηλεγραφήματος, ὃπερ ὁ μαρκήσιος Κουρτοπάσης ἀπέστειλεν ἐκ Σούδας ἐν καιρῷ τοῦ ἀποκλεισμοῦ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν του διήγειρε παρὰ πᾶσι τὴν ἀπορίαν, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ παραμένῃ πρέσβυς ἐν Ἀθήναις ὁ ἀνὴρ, ὅστις τοιαύτας ξίδις πληροφορίας τῇ Κυβερνήσει του. Εἶχε λεχθῇ ἄλλοτε, ὅτι οἱ ἐνταῦθα πρέσβεις δὲν ἠδύναντο νὰ χωνεύσουν τὸν κ. Δηλιγιάννην προσωπικῶς

καὶ διὰ τοῦτο προσφέροντο πρὸς αὐτόν, ὅπως προσηnéχθησαν. Ἄλλ' ὁ κ. Κουρτοπάσης ἀποκαλύπτεται νῦν μὴ χωνεύων καὶ τὸν κ. Τρικούπην. Διώτι ὅταν ἐν τῇ ἐπισήμῳ ιδιότητί του, καὶ ὡς ἄνθρωπος δυνάμενος νὰ γνωρίζῃ καὶ θεωρούμενος ὡς γνωρίζων ἄριστα τὰ ἡμέτερα πράγματα, τηλεγραφῇ πρὸς τὴν κυβέρνησίν του, ὅτι αἱ παρὰ τὰ σύνορα συμπλοκαί, λαβοῦσαι χώραν συγχρόνως τῇ ἀναρρήσει τοῦ κ. Τρικούπη ἐπὶ τὴν ἀρχήν, διενηργήθησαν ἐκ προθέσεως πονηρᾶς, καὶ δὴ ἐκ τῆς αὐτῆς, ἥτις ὑπεκίνησε τὰ τοῦ Καραλή—Δερβέν, ὅτε καὶ πάλιν προήδρευε τῆς Κυβερνήσεως ὁ κ. Τρικούπης, ἀποδεικνύει ὅτι ἔχει τὴν ἐπίμονον κακεντρέχειαν νὰ καθιστᾷ ὑπόπτους τῇ Εὐρώπῃ πάντας τοὺς πολιτικοὺς ἡμῶν ἀρχηγούς.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, Σεπτεμβρίου 1886.

Τὴν ἐσπέραν θὰ παρατεθῇ πρὸς τιμὴν τῶν πριγκίπων γεῦμα ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας, εἰς ὃ θὰ παρακαθήσων οἱ δούε τοῦ Ἐδιμβούργου καὶ ὁ πρίγκιψ Ἀλβέρτος μετὰ τῶν ὑπάσπιστων των, ὁ πρωθυπουργὸς κ. Χ. Τρικούπης, οἱ ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν κ. κ. Σ. Δραγούμης καὶ Γ. Θεοτόκης, οἱ κυβερνῆται τῶν ἀγγλικῶν πλοίων, καὶ οἱ ἐνταῦθα ἀντιπρόσωποι τῶν ξένων Δυνάμεων. Τὸ γεῦμα θὰ παρατεθῇ τὴν 7 μ.μ. μετ' αὐτὸ δὲ θὰ δοθῇ ἑφσπερίς, διὰ τὴν ὁποίαν διενεμήθησαν 150 προσκλητήρια.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 26 Σεπτεμβρίου 1886.

Τὴν 7 μ.μ. τῆς χθὲς ἀνῆλθον ἐκ Φαλήρου οἱ ἄγγλοι πριγκίπες διὰ τοῦ σιδηροδρόμου, μετέβησαν δὲ κατ' εὐθείαν εἰς τὸ μέγαρον τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας, ὅπως παρακαθήσων εἰς τὸ ἐν αὐτῷ γεῦμα. Αὐτόθι ἐγένετο καὶ ἡ πρώτη αὐτῶν συνάντησις μετὰ τῶν ὑπουργῶν.

Εἰς τὸ παρατεθὲν χθὲς ἐν τῇ ἀγγλικῇ πρεσβείᾳ γεῦμα, πρὸς τιμὴν τῶν πριγκίπων, ὁ δούε τοῦ Ἐδιμβούργου εἶχεν ἐκ δεξιῶν μὲν τὴν λαίδην Ρῶμπολτ ἐξ ἀριστερῶν δὲ τὸν κ. Τρικούπην.

Ὁ Δούε τοῦ Ἐδιμβούργου δὲν ἐχώρυσεν οὐδόλως. Ὁ δούε, ἀφελέστατος τὸ ἦθος ναυτικὸς, ἔφερε στολὴν ἀντιναύαρχου, ἐκάπνιζε δὲ σχεδὸν διαρκῶς μετὰ τοῦ κ. Τρικούπη συνδιελέχθη ἐπὶ τινα χρόνον

www.libtool.com.cn

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 26 Σεπτεμβρίου 1886.

Σήμερον τὴν 11^{1/2}, π. μ. θὰ κατέλθῃ εἰς Φάληρον ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, κληθεὶς εἰς πρόγευμα ἐπὶ τῆς ναυαρχίδος «'Αλεξάνδρας» ὑπὸ τοῦ δουκὸς τοῦ 'Εδιμβούργου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 27 Σεπτεμβρίου Σαββάτῳ 1886.

Ὁ δούξ τοῦ 'Εδιμβούργου, μόνος μεθ' ἐνὸς ὑπασιπιστοῦ αὐτοῦ, φέρων μικρὰν στολὴν ἀντιναύαρχου, ἀνῆλθεν ἐκ Φαλήρου τὴν 3^{1/2}, μ. μ. διὰ τοῦ σιδηροδρόμου, δι' ἀμάξης δὲ τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας μετέβη ἐν τῇ οἰκίᾳ του τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην· ἄλλ' οὗτος ἀπουσίαζεν ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ Α. Υ. παρέμεινεν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πρωθυπουργοῦ περὶ τὸ τέταρτον τῆς ὥρας.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 28 Σεπτεμβρίου 1886.

Ὁ Δούξ τοῦ 'Εδιμβούργου καὶ ὁ πρίγκιψ 'Αλβέρτος μετὰ τῶν ὑπασιπιστῶν τοῦ Δουκὸς, τῶν κυβερνητῶν τῶν πλοίων τῆς μοίρας καὶ τῶν ἐπιτελῶν ἀξιωματικῶν, ἐγευμάτισαν χθὲς ἐν τῇ 'Αγγλικῇ Πρεσβείᾳ.

Τὸ γεῦμα ἐπηκολούθησε μικρὰ ἑσπερίς, εἰς ἣν προσῆλθον οἱ ξένοι πρεσβευταί, ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης. . . .

Οἱ πρίγκιπες ἀπεχώρησαν τῆς ἑσπερίδος τὴν 11 μ. μ. οἱ λοιποὶ τῶν παραστάντων ἀνεχώρησαν περὶ τὸ μεσονύκτιον.

27 Σεπτεμβρίου 1886.

Ὁ καθολικὸς ἀρχιεπίσκοπος καὶ 'Αποστολικὸς 'Επίσκοπος ἐν 'Ελλάδι κ. Ἰω. Μαραγκὸς χθὲς τὴν πρωτὰν μεταβάς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸν κ. Τρικούπην, ὅτι ἔλαβεν ἐκ Ρώμης ἐπιταγὴν δεκακισχιλίων φράγκων, δωρεὰν τῆς Α. Π. τοῦ Πάπα ὑπὲρ τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων. Ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης διεβίβασε διὰ τοῦ ἐν Ρώμῃ πρεσβευτοῦ ἡμῶν πρὸς τὴν Α. Π. τὸν Πάπαν τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς 'Ελληνικῆς Κυβερνήσεως, ἐπὶ τῇ γενναίᾳ αὐτοῦ εἰσφορᾷ ὑπὲρ τῶν παθόντων ἐκ τοῦ σεισμοῦ ἐν Πελοποννήσῳ.

ΣΦΑΙΡΑ, 3 Ὀκτωβρίου 1886.

Αἱ εἰσπραξεις τῶν τριῶν τελευταίων μηνῶν, ἀφ' ἧς προΐσταται τῶν Οἰκονομικῶν δ. κ. Τρικούπης ὑπερέτρησαν κατὰ 2,000,000 δραχ. τὰ εἰσπραχθέντα κατὰ τοὺς αὐτοὺς μῆνας τοῦ παρελθόντος ἔτους.

29 Σεπτεμβρίου 1886.

ΞΕΝΟΙ ΑΓΓΛΟΙ

Ἀφίκοντο εἰς Ἀθήνας καὶ κατέλυσαν εἰς τὸ λαμπρὸν ξενοδοχεῖον τῆς Μεγάλης Βρετανίας ὁ λόρδος καὶ ἡ λαίδη Χέρσελλ Ὁ λόρδος καὶ ἡ λαίδη Χέρσελλ ἔφερον συστατικά πρὸς τὸν κ. Τρικούπην, ὃν καὶ ἐπισκέφθησαν κατ' οἶκον.

30 Σεπτεμβρίου 1886.

Χθὲς ἐπεσκέψατο τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ λόρδος Χέρσελλ, καὶ παρέμεινε συνομιλῶν ἐπὶ μίαν ὥραν περίπου. Ὁ λόρδος Χέρσελλ ὅστις πρῶτην φορὰν ἐπισκέπτεται τὴν πόλιν μας εἶναι ὡς γνωστὸν ὁ χρηματίας ἐπὶ τῆς ὑπουργίας τοῦ κ. Γλάδστωνος ὑπουργὸς καὶ υἱὸς τοῦ μεγάλου ἀστρονόμου Χέρσελλ.

Ἐπίσης ἐπεσκέψατο χθὲς περὶ τὴν 9 1/2 μ. μ. ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας Φερίδουν βέης, καὶ παρέμεινεν ἐπ' ἀρκετόν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Ο κ. ΔΕΡΟΥΛΕΔ ΠΕΡΙ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὅμιλῶν ὁ κ. Δερουλέδ πρὸς τοὺς ἐλθόντας εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν πρὸς προϋπάντησίν του εἶπε τὰ ἑξῆς·

«Κακῶς γνωρίζουσι καὶ κάκιστα ἐκτιμῶσι τὴν Ἑλλάδα, ἥτις εἶναι χώρα πλήρης προόδου, καὶ καθ' ὅλα ἀξία νὰ βοηθήσωσιν αὐτὴν ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ πολιτισμοῦ. Ἡ φιλοπατρία ἐν αὐτῇ εἶναι πολὺ μεγάλη, καὶ ἡ Ἑλλὰς κέκτηται ἕνα ἀληθῆ πολιτικὸν ἄνδρα, τὸν κ. Τρικούπην. Ἐνόσφ ἤμην εἰς τὴν Ἑλλάδα, παρέστην εἰς θέαμα ἐνδιαφέρον. Εἰ-

δόν τὴν Βουλὴν τῶν ἀντιπροσώπων ἀποφασίζουσιν, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ κ. Τρικοῦπη, νὰ μὴ ἔχη ἐν τῷ μέλλοντι περισσότερα τῶν 150 μελῶν, ἐνῶ μέχρι τοῦδε συνίστατο ἐκ 250. Ἡ πατριωτικὴ αὕτη αὐταπάρνησις εἶναι ἀξία σημειώσεως.

ὉΡΑ.

Δημοσιεύομεν ἀνωτέρω κατάστασιν τῶν κατὰ τὸν μῆνα Σεπτέμβριον εἰσπραξέων τῶν α' β' γ' τάξεων τελωνείων τοῦ Κράτους, ἐκτὸς τεσσάρων, ὧν δὲν ἐλήφθησαν ἔτι τὰ ἀποτελέσματα. Κατὰ τὴν κατάστασιν ταύτην, αἱ εἰσπράξεις τῶν τελωνείων κατὰ τὸν μῆνα Σεπτέμβριον ἀνῆλθον εἰς δραχ. 3,155,248.23/00, ἥτοι ὑπερέτρησαν τὰς τοῦ ἀντιστοίχου μηνὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους κατὰ δραχ. 849,886.86/00.

LE MESSENGER D'ATHÈNES

27 Septembre (v. s.) 1886.

Le cabinet anglais a rendu un mauvais service au marquis de Curtopassi en faisant insérer dans le recueil des documents diplomatiques relatifs au blocus des côtes de la Grèce une dépêche qu'il avait adressée de la Soude à M. de Robilant.

M. de Curtopassi n'a pas, nous le disons à regret, failli à sa tâche. Il s'est ingénié à englober dans la même réprobation l'ancien et le nouveau président du conseil, M. Tricoupi et M. Délyanni. Il a distribué le blâme à droite et à gauche, sinon avec discernement du moins avec impartialité.

Aussi n'hésite-t-il pas à faire tomber sur M. Tricoupi la responsabilité des hostilités qui venaient d'éclater sur les frontières, vingt-quatre heures avant son arrivée au pouvoir.

Les évènements ont redressé les jugements assez témé-

raires du ministre d'Italie. A peine arrivé au pouvoir, M. Tricoupi fit suspendre les hostilités et procéda à la démobilisation des armées de terre et de mer, ce qu'il n'aurait sans doute pas fait s'il avait eu l'arrière-pensée que lui attribue M. de Curtopassi.

LE TEMPS

UNE ENTREVUE AVEC LE ROI DE GRÈCE

Lundi, 11 Octobre 1886.

L'un de nos collaborateurs a eu avec le roi Georges un entretien dont voici le compte rendu :

Sa Majesté nous a tout d'abord fait connaître que son séjour à Paris serait de courte durée et que son voyage n'avait aucun but politique. Sur notre remarque que sa présence dans la capitale coïncidait avec l'arrivée de graves événements en Orient, le souverain nous a dit que la situation européenne était en effet embrouillée, mais il nous a donné l'assurance que la Grèce ne se mêlerait point aux événements. Comme la France, elle se contente de les observer attentivement; elle a à sa tête un gouvernement qui a l'appui de la nation, et dont le chef, M. Tricoupis, est considéré par le roi comme un homme d'État très habile.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Ἴδου ἡ μετὰ τοῦ βασιλέως ἡμῶν συνέντευξις ἐνὸς τῶν συνεργατῶν τοῦ παρισινοῦ «Χρόνου», ἧς περίληψιν εἶχε μεταβιβάσει ἡμῖν ὁ τηλέγραφος :

«Ἡ Α. Μεγαλειότης ἐν πρώτοις ἐγνώρισεν ἡμῖν, ὅτι ἡ ἐν Παρισίοις διαμονή του ἔσται βραχυχρόνιος, καὶ ὅτι τὸ ταξιδιόν του οὐ-

δένα πολιτικὸν σκοπὸν εἶχεν. Ἐπὶ τῇ παρατηρήσει ἡμῶν, ὅτι ἡ παρουσία του ἐν τῇ πρωτευούσῃ συνέπιπτε πρὸς σοβαρὰ γεγονότα ἐν Ἀνατολῇ, ὁ βασιλεὺς μᾶς εἶπεν, ὅτι ἡ Εὐρωπαϊκὴ κατάστασις εἶναι πράγματι τεταραγμένη, μᾶς ἔδωκεν ὁμως τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν θέλει ἀναμιχθῇ εἰς τὰ γεγονότα, ὅπως δὲ ἡ Γαλλία, ἀρκεῖται νὰ ἐπιτηρῇ μετὰ προσοχῆς τὰ συμβαίνοντα. Ἔχει ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῆς κυβέρνησιν, ἀπολαύουσαν τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ τόπου, ἥς ὁ ἀρχηγὸς κ. Τρικούπης καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ βασιλέως θεωρεῖται ὡς πολιτικὸς ἀνὴρ ἐκ τῶν ἱκανωτέρων».

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 2 Ὀκτωβρίου 1886.

Μεγίστην θέλουν ν' ἀποδώσωσι τὰ ρωσσικὰ ὄργανα σημασίαν τῇ ἀφ'ἑξὶ ἀκόμη καὶ τοῦ κ. Μαυροκορδάτου ὡς πρεσβευτοῦ εἰς Πετρούπολιν:

«Ὁ ἀφιχθεὶς πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος πρίγκιψ Μαυροκορδάτος, λέγει σήμερον ὁ «Νεολόγος» (Νοβόστι), εἶναι συγγενὴς τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπῃ γνωστοῦ ἀγγλοφίλου, τυχόντος, ὡς γνωστόν, παιδείας ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἐν τούτοις καὶ ὁ κ. Τρικούπης ζητεῖ τὴν τῇ Ῥωσίᾳ προσέγγισιν, καθ' ὅτι ἐν Ἑλλάδι κατεπείσθησαν, ὅτι παρὰ τῆς Ἀγγλίας οὐδὲν δύνανται ν' ἀναμένωσιν.

»Ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο, ὅπως μᾶς διαβεβαιούσιν ἐδόθησαν καὶ τῷ πρίγκιπι Μαυροκορδάτῳ ὁδηγίαι. Τὸ ὅτι ἔσπευσε πρῶτον εἰς Πετρούπολιν ὁ κ. Τρικούπης νὰ πέμψῃ πρεσβευτὴν ἐμφανίει ὁποίαν σημασίαν ἡ Ἑλλὰς ἀποδίδει ταῖς ἀγαθαῖς μετὰ τῆς Ῥωσσίας σχέσεσιν αὐτῆς καὶ τὴν μετατροπὴν, ὡς φαίνεται, τοῦ πολιτικοῦ φρονήματος τοῦ κ. Τρικούπῃ τοῦ ἀγαν ἀγγλοφίλου».

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Τρίτη 7 Ὀκτωβρίου.

Εἴμεθα αἰσιόδοξοι, ὁμοφρονοῦντες κατὰ τοῦτο πρὸς τὸν νῦν κυβερνῶντα ἔξοχον πολιτευτήν. Ἡ αἰσιοδοξία ὁμως ἡμῶν ὡς καὶ ἐκεί-

νου υπάγεται εἰς ὄρους κεφαλαιώδεις: τὴν ἐν ἀκαμάτῳ φιλοπονίᾳ ἐργασίαν τοῦ ἑλλ. λαοῦ, τὴν πάσῃ θυσίᾳ ἀκριβῆ ἀπότισιν τῶν φόρων, τὴν σώφρονα ἐσωτερικὴν πολιτικὴν, προνοοῦσαν, θεσπιζουσαν καὶ ἐφαρμόζουσαν μέτρα συντελεστικὰ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐθνικῆς περιουσίας. Τὰ δύο πρῶτα ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς ἀρετῆς τῶν ἰδιωτῶν, τὸ τρίτον ἐκ τῆς τῶν πολιτευτῶν, οἵτινες μᾶς κυβερνῶσιν. Ἡμεῖς πεποιθήμεν καὶ εἰς ἐκείνην καὶ εἰς ταύτην. Ἀλλὰ τί νὰ εἴπῃ τις ὅταν παρ' ἡμῖν ἀμφισβητῆται ἡ ἀξία καὶ τῶν στοιχειωδεστέρων σωτηρίων μέσων τῆς Κυβερνήσεως; Ὅταν ἡμφισβητήθῃ π. χ. ἡ ἀξία καὶ ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ τοῦ νέου δασμολογίου ὅπερ ἡ Ἑλλὰς ὀφείλει εἰς τὸν νῦν ἰθύνοντα τὰ κοινὰ πρωθυπουργόν, δασμολογίου προσωρισμένου νὰ ἐγκαινίσῃ θαυμαστὴν περίοδον βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως ἐν τῷ κράτει διὰ τῆς ἀτελείας τῶν πρώτων ὑλῶν!

Ὅτι διὰ τῶν διατάξεων τοῦ νέου δασμολογίου καὶ ἰδίᾳ τῆς ἀτελείας τῶν πρώτων ὑλῶν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν, ἐδωρήθη εἰς τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν τὸ κυριώτερον ὑποστήριγμα πρὸς ἐγκαθίδρυσιν βιομηχανιῶν ἐν τῷ τόπῳ.

Πλήρῃ δὲ ἔχομεν πεποιθήσιν ὅτι ὁ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων (ὥς ἔγκριτον δημόσιον φύλλον ἀπεκάλεσε τὸν κ. Τρικούπην, καί τοι μετ' ἀσυνεπειᾶς ἀκατανοήτου τὰς πολλὰς τῶν πράξεων αὐτοῦ ἐλέγχον ὥς μὴ σοφὰς) πλήρῃ λέγομεν ἔχομεν πεποιθήσιν ὅτι ὁ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων, τοιοῦτος παρὰ πᾶσι τοῖς Ἕλλησι καὶ τοῖς ξένοις ἐκτιμώμενος, πολλὰ καὶ νῦν παρασκευάζει κατὰλληλα καὶ συνετὰ νομοθετήματα προσωρισμένα νὰ καταδείξωσι δεδικαιολογημένην τὴν αἰσιοδοξίαν αὐτοῦ περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς Ἑλλάδος, ἡμῖν δὲ ἀπόκειται μίαν μόνον νὰ ἐκφέρωμεν εὐχὴν: ὅπως δοθῶσιν αὐτῷ τὰ μέτρα ταῦτα νὰ φέρῃ εἰς πέρας.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Πέμπτη 9 Ὀκτωβρίου 1886.

Ἐκ τινος πρὸς ἡμᾶς ἐπιστολῆς ἐκ Βοστώνης τῶν Ἠνωμένων

Πολιτειῶν ἀπὸ 17/29 Σεπτεμβρίου ἀποσπῶμεν τὰς ἀκολούθους σκέψεις.

«Ἡ ἐνταῦθα ἑλληνικὴ Κοινότης, καίπερ μικροτάτη οὖσα, οὐδέποτε ἔπαυσεν ἐνδιαφερομένη εἰς τὰς περιπετείας τῆς φύλης Πατρίδος καὶ ἰδίως κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτῆς πολιτικὴν καὶ ἐθνικὴν κρίσιν.

«Ὅπως δὴποτε ἔχομεν πλήρη πεποίθισιν εἰς τὴν ἱκανότητα, τὴν ἀκάματον περίνοιαν καὶ τὸν πατριωτισμὸν τοῦ κ. Τρικούπη, καὶ εὐχόμεθα αὐτῷ ὑγίειαν, ἐπιτυχίαν εἰς τὸ ἡράκλειον ὄντως ἔργον του, καὶ τὴν ἐπὶ μακρὸν ἔτι ὑποστήριξιν τοῦ ἔθνους. Ὅταν δὲ φθάσῃ ἡ κατάλληλος ὥρα, δὲν θὰ εὗρῃ οὐδ' ἡμᾶς, τοὺς μακρὰν τῆς Πατρίδος παρεπιδημοῦντας, λόγοις μόνον τὸν πατριωτισμὸν μας ἐκφράζοντας, ἀλλὰ καὶ ἔργῳ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἔθνους ἐπιβοηθοῦντας. Ἄλλ' ὅταν ἐκραγῇ ἡ θύελλα, εἴθε νὰ μὴ ἐπαναληφθῶσιν αἱ φρικταὶ καὶ ἐξευτελιστικαὶ ἐκείναι σκηναὶ τοῦ παρελθόντος ἔαρος. Εἴθε νὰ μάθωμεν ἀπαξ διὰ πανός, ὅτι ἐν ἐργεῖα μόνον καὶ οὐχὶ λόγοι κενοὶ εἶναι τὸ μέσον πρὸς πραγματοποιήσιν τῶν ἐθνικῶν πόθων καὶ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς τοῦ ἑλληνισμοῦ.

14 Ὀκτωβρίου 1886.

Μετά τὴν ἀφίξιν αὐτοῦ ὁ Βασιλεὺς διελέχθη διὰ μακρῶν μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Χ. Τρικούπη. Μεταξὺ ἄλλων ἡ Α. Μ. θερμῶς ἐξεδήλωσε τὴν εὐαρέσκειάν του ἐπὶ τῇ γενομένῃ αὐτῷ ὑποδοχῇ.....

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Σάββατον 4 Ὀκτωβρίου.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ὡς ἐγένετο γνωστὸν εἰς τῶν Συντακτῶν τοῦ Παρισικοῦ «Χρόνου» ἔλαβε συνέντευξιν μετὰ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, ἣν ἐκτίθησιν ὡς ἑξῆς:

«*Ἡ Α. Μ. ἐγνώρισεν ἡμῖν ἐν ἀρχῇ, ὅτι.* Ὡς ἡ Γαλλία, διὰ περιορισθῆ καὶ ἡ Ἑλλὰς νὰ παρατηρῇ προσεκτικῶς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν Κυβερνήσεως ἀπολαυούσης τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ ἔθνους, καὶ ἥς ὁ ἀρχηγὸς κ. Τρικούπης θεωρεῖται ὑπὸ τοῦ βασιλέως δεξιότατος πολιτικὸς ἀνὴρ.

ΣΗΜΑΙΑ, Τρίτη 7 Ὀκτωβρίου 1886.

Ὁ λαὸς εἶναι ἀρκετὰ εὐπιστος ὥστε νὰ χειροκροτήσῃ εἰς πᾶσαν φωνήν ἢ ὁποῖα τῷ ὑπόσχεται μείωσιν τῶν φόρων. Ἀδιάφορον ἐὰν τοῦτο εἶναι ἀκατόρθωτον. Ἀδιάφορον ἐὰν πρέπει νὰ πληρώσωμεν 40 ἑκατομμύρια φόρους κατ' ἔτος. Ἀδιάφορον ἐὰν δὲν δυνάμεθα νὰ ὑπάρξωμεν ὡς ἔθνος ἄνευ τῶν φόρων τοὺς ὁποίους ζητεῖ τὸ ὑπουργεῖον Τρικούπη.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 13 Ὀκτωβρίου 1886

Ἐκ Κορίνθου ὁ Βασιλεὺς ἐτηλεγράφησε πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην, ἐκφράζων αὐτῷ τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως οὐδεμία γένηται ἐπίσημος ὑποδοχὴ εἰς τὴν ἐπανακάμπτουσιν εἰς τὴν πρωτεύουσιν βασιλικὴν οἰκογένειαν. Διὰ τοῦτο ἀνεστάλησαν πᾶσαι αἱ προηγούμεναι διαταγαί, ὑπεδέχθησαν δὲ μόνον τὰς ΑΑ. ΜΜ. ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ ὁ Πρωθυπουργός, οἱ ὑπουργοί, καὶ τινες τῶν ἀνωτέρων στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν ὑπαλλήλων.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Ἡ ΑΦΙΞΙΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

Πρῶτος κατήλθε. τῆς ἀμαξοστοιχίας ὁ Διάδοχος, φέρων μεγάλην στολὴν ἀνθυπολοχαγοῦ τοῦ Πεζικοῦ καὶ ἔσπευσε σφιζας τὴν χεῖρα τοῦ κ. Τρικούπη καὶ τῶν λοιπῶν παρισταμένων.

Ο κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς χθὲς παρέμεινεν ἐν τοῖς ἀνακτόροις ἐπὶ μίαν ὥραν συνομιλῶν μετὰ τῶν Α. Μ. Μ.

LE MESSENGER D'ATHÈNES

Samedi, 11 Octobre (v.s.) 1886.

Il serait difficile de trouver dans l'histoire des vingt dernières années une époque plus calme que celle que nous venons de traverser. Dans cet intervalle, le ministère, investi des fonctions de la régence, a exercé le pouvoir sans opposition d'aucune sorte.

M. Tricoupi, qui a été le véritable souverain de la Grèce depuis le départ du roi pour l'étranger, peut oser beaucoup avec la Chambre actuelle. On n'a pas oublié qu'elle s'est laissée décapiter par lui avec autant de grâce que le guillotiné par conviction, et que ces députés dont on avait tant médité ont sacrifié leurs intérêts électoraux à l'intérêt du régime représentatif.

ΧΡΟΝΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀλλὰ τὴν λογικὴν μεταβάλλει τὸ θαῦμα καὶ ἐγὼ πιστεύω ἀδιστάκτως εἰς τὴν θαυματουργὸν δύναμιν τοῦ μεγάλου ἀνδρὸς τοῦ κυβερνῶντος νῦν τὸ πρότυπον βασιλείου. Ἐνθουσιώδης ποιητὴς ψάλλον συνεχῶς διὰ θουρίων ἔσμάτων τὴν Μακεδονίαν, ἐκήρυσσεν ἀναφανδὸν πρὸ ὀλίγου, ἐν πληθούσῃ ἀγορᾷ ὅτι ὁ κ. Τρικούπης εἶναι ἀσυγκρίτῳ λόγῳ ἀνώτερος τοῦ Περικλέους, ἀρμόζει δὲ ἡ Ἑλλάς κλεῖζουσα τὸν μεγαλοφυᾶ αὐτῆς πρωθυπουργὸν νὰ ὀνομασθῇ Τρικουπία.

Διατελῶ ἀφωσιωμένος θεράπων

TIMON (Ἐκ Κηφισίας)

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Τετάρτη 15 Ὀκτωβρίου

Ὁ παρ' ἡμῖν πρὸ τινος χρόνου διατρίψας διαπρεπὴς γάλλος μηχανικὸς καὶ διευθυντὴς τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων τοῦ δήμου τῶν Παρι-

σίων κ. Alfred Durand Clay ὑπείκων εἰς φιλικὴν παράκλησιν τοῦ προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Χ. Τρικούπη, ζητήσαντος νὰ ἐκθέσῃ αὐτῷ τὰ ἰδέας του περὶ τοῦ καταλληλοτέρου τρόπου τῆς ἐξυγιάνσεως τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, ἔπεμψεν αὐτῷ ἐπιστολήν, ἣν μεταφράσαντες δημοσιεύομεν, πεποιθότες ὅτι προσφέρομεν ἀληθινὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὸν δῆμον τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως. Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ σοφοῦ καθηγητοῦ καὶ μηχανικοῦ ἔχει ὧδε·

.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 15 Ὀκτωβρίου 1886.

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ

Χθὲς ἐπεσκέφθη ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν κ. Τρικούπην ὁ ναύαρχος τοῦ Ἰταλικοῦ στόλου κ. Ὁρέγγος συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ἐπιτελείου κ. Κανεβάρου καὶ τοῦ ἐνταῦθα ἐπιτετραμμένου τῆς Ἰταλίας κ. Κάλβη, μείναντες παρὰ τῷ κ. πρωθυπουργῷ περὶ τὴν ὥραν.

16 Ὀκτωβρίου 1886.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΑ ΓΕΥΜΑΤΑ

Χθὲς τὴν ἐσπέραν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς κ. Δραγούμης ἔδωκε γεῦμα, εἰς ὃ παρεκάθησεν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κόμης Μονθολών, τὸ πρῶτον τῆς γαλλικῆς πρεσβείας, καὶ ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἰσπανίας. Ὁ κ. Τρικούπης παρευρέθη μόνον εἰς τὴν μετὰ τὸ γεῦμα ἀκολουθήσασαν συναναστροφὴν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, Πέμπτη 16 Ὀκτωβρίου 1886.

Τὴν 8 μ. μ. τῆς χθὲς ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Θεοτόκης καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Δραγούμης, κατελθόντες εἰς Πειραιᾶ, ἀνταπέδωκαν ἐπὶ τῆς Ἰταλικῆς ναυαρχίδος «Ἰταλίας» τὴν γενομένην πρὸς αὐτοὺς προχθὲς ἐπίσκεψιν τοῦ Ἰταλοῦ ἀντιναύαρχου κ. Ὁρέγγο. Κατὰ τὴν εἴσοδον εἰς τὸ πλοῖον καὶ τὴν ἐξοδον τῶν κ. κ. ὑπουργῶν ἐρρίφθησαν ἐκ τῆς ναυαρχίδος πρὸ τιμῆν των οἱ συνήθεις κανονιοβολισμοί.

Ἐπανήλθε χθὲς τὴν πρωτὴν ἐκ τῆς περιοδείας του ὁ γάλλος γεροϋσιαστής κ. Λέων Σαίη. Ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῆς Μεγάλης Βρετανίας ὅπου κατέλυσεν, ἐπισκέφθη αὐτὸν μετὰ μεσημβρίαν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης παραμείνας ἐπὶ δύο περίπου ὥρας.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 17 Ὀκτωβρίου

Ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν διὰ μακρῶν διεσκέφθησαν χθὲς μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ οἱ τραπεζίται κ.κ. Συγγρός, Κορωνιός, Ἀθηνογένης, καὶ Εὐγενίδης περὶ σπουδαιοτάτου τινὸς οἰκονομικοῦ συνδυασμοῦ, δι' οὗ θὰ ἡδύναντο νὰ ἀρθῶσι αἱ παροῦσαι οἰκονομικαὶ δυσχέρειαι τοῦ Κράτους καὶ τῆς Κοινωνίας.

18 Ὀκτωβρίου Σαββάτῳ 1886.

Χθὲς μετέβη εἰς τὰ ἀνάκτορα καὶ παρέμεινεν ἐπὶ μίαν περίπου ὥραν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης.

ΣΦΑΙΡΑ, 17 Ὀκτωβρίου 1886.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς μετὰ τῶν ὑπουργῶν τῶν ἑξωτερικῶν καὶ τῶν ναυτικῶν κατὰ τὴν προχθεσινὴν αὐτῶν ἐπίσκεψιν τοῦ Ἰταλοῦ ἀντιναυάρχου Οὐρενγο ἐπὶ τοῦ πυργωτοῦ «Ἰταλία» παρέμειναν ἐπὶ δύο περίπου ὥρας ἀποθαυμάζοντες τοὺς διαφόρους καὶ ποικίλους μηχανισμοὺς τοῦ τεραστίου τούτου σκάφους, οὗ καὶ λεπτομερέστατα ἐξήγησεν αὐτοῖς ὁ ἀντιναύαρχος Οὐρενγο, καὶ δι' ὧν λειτουργοῦσι τὰ 4 τεράστια τηλεβόλα τῶν 100 τόννων καὶ αἱ ἐκσφενδονιζόμεναι τορπίλλαι εἴτε ἐκ τοῦ σκάφους εἴτε καὶ διὰ τῶν τορπιλλοφόρων. Κατὰ τὴν ἔξοδον τῶν ὑπουργῶν ἐρρίφθησαν 19 βολαί. Τοὺς ὑπουργοὺς συνώδευσεν ἐν τῇ ἐπισκέψει ταύτῃ ὁ λιμενάρχης κ. Θεομησιώτης.

Ἐπιτροπὴ συνισταμένη ὑπὸ τῶν κ.κ. Λομβάρδου καὶ Βουλπιώτου ὡς πρώων ὑπουργῶν τῆς παιδείας, τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Μανέτα καὶ τῶν κ.κ. Δεῖμέζη, Εὐκλείδου, Λάμπρου, Λυκάκη καὶ Πολίτου,

προεδρευομένη ὑπὸ τοῦ κ. Τρικουπῆ, συνήλθεν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν χθές, ἵνα σκεφθῇ περὶ καταρτίσεως ἰδιαιτέρων ταμείων δημοτικῶν σχολείων κατὰ πόλεις ἢ κοινότητας.

ΡΑΜΠΑΓΑΣ, Κυριακῇ 19 Ὀκτωβρίου 1886.

Ἐκ τῶν πρώτων θὰ σπεύσουν βέβαια νὰ εἶν' ἐδῶ τὴν Πέμπτην ὅσοι βουλευταὶ ἐψήφισαν ἀκουσίως των, καὶ ἐν βρασμῷ ψυχικῆς ὀρμῆς, τὸ ὑπὲρ τῆς εὐρείας περιφερείας αὐτοκτονικὸν δι' αὐτοὺς νομοσχέδιον τοῦ πονηροτάτου, καὶ πονηροῦ Μεσολογγίτου πρωθυπουργοῦ, τοῦ σκληροῦ Νέρωνος ὅστις δι' ἐνὸς κτυπήματος ἀπέκοψε τόσας τῆς Βουλῆς κεφαλὰς.

Θὰ ἔλθουν αὐτοὶ οἱ περάσαντες μόνοι των τῇ θηλειᾷ στὸ λαιμό των, θὰ ἔλθουν ὡς ταπεινοὶ καὶ εὐσεβεῖς χατζήδες, ὅσον καὶ ἂν εἶναι μετανοημένοι διὰ τὴν ἀκουσίαν αὐταπάγησίν των.

Καὶ θὰ ἔχη ἡ σύνοδος αὕτη τῆς Βουλῆς ἀλλόκοτα ψυχολογικὰ φαινόμενα, διότι οἱ περισσότεροὶ τῶν Πατέρων τοῦ Ἔθνους θὰ εἶναι μεταξὺ σφύρας καὶ ἄκμονος εἰς τὰς ἀποφάσεις των: θὰ θέλουν νὰ τριξοῦν τὰ δόντια καὶ θ' ἀνακαλύπτουν ὅτι ἀφ' ὅτου ἐψηφίσθη ἡ εὐρεῖα περιφέρεια καὶ τοὺς ἀπειλῇ ὡς δαμόκλειος σπάθη τὸ χαρτὶ τῆς διαλύσεως, δὲν ἔχουν πλέον δόντια. . .

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ, 11/23 Ὀκτωβρίου 1886.

Τὸ ὁδοιπορικὸν τοῦ Κ. Κρουμβάχερ περιέχει πολλὰς καὶ παντοίας λεπτομερείας περὶ τοῦ πνευματικοῦ καὶ κοινωνικοῦ τῶν Ἑλλήνων βίου.

Τῇ ἑσπέρᾳ τῆς 17 Φεβρουαρίου — γράφει — ἐπιστρέφων ἐκ μικρᾶς ἐκδρομῆς, παρετήρησα κίνησιν ἐν ταῖς ὁδοῖς ἑκτακτον καὶ ὑπερφυᾶ.

Ὁ ἀνὴρ ὁ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἱματιουργοῦ ἀπειλήσας τοῦ ἔθνους τὸν βίον, ὁ πονηρὸς Τρικούπης, εἶχεν ἐκπέσει τῆς ἀρχῆς κατὰ τινὰ τῶν ἐσπερινῶν τῆς Βουλῆς συνεδριάσεων ἐντεῦθεν ἡ ἀκόλαστος καὶ ἄμετρος τοῦ παλιμβούλου ὄχλου χαρά.

Ἦσαν ἤδη μέσαι νύκτες καὶ ἔτι ἀντήχει οἰκτρῶς πρὸ τοῦ ξενοδοχείου ἄσμα ἑλληνικόν, οὔτινος ἢ πλεονάκις ἐπαναληφθεῖσα ἐπφθός, «ἑλληνόπαιδα καυμένα» περιεῖχε βεβαίως τὴν μεγίστην ἀλήθειαν πασῶν τῶν δημοτικῶν προχύσεων τῆς πολυταράχου ἐσπέρας. Ἡ ὄλη ἐπίδειξις ἐποίησεν αἰσθησιν γεγονότος παιδαριώδους ἢ δεινοῦ· κατ' ἐξοχὴν δὲ ἔχαιρον ὥς εἰκὸς οἱ τὰς ἐφημερίδας πωλοῦντες ἐπὶ πλείους ἡμέρας τοὺς παροδίτας ἐνοχλοῦντες καὶ εἰς τὰ ὄτα αὐτῶν ἀναβρυχώμενοι «ἡ πτώσις τοῦ ὑπουργείου, ἡ πτώσις τῆς Κυβερνήσεως». Τρεῖς ἡμέρας ὕστερον ὁ θίασος τοῦ ἐπιδόξου ὑπουργείου Δηλιγιάννη ἐπενόησεν ἑτέραν ἐπίδειξιν ὅπως διατρανωθῇ ὁ δημοτικὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως χαρακτήρ. Ἐπὶ σημαιοφόροι ἄμαξαι ἐν μέσῳ πυκνῆς ἀνθρώπων συρροῆς ἤλαυνον διὰ τῆς ὁδοῦ Σταδίου. Οἱ ἐν αὐταῖς ὀχούμενοι εἶχον ὄψιν ἑλεεινὴν, ἴσως δὲ διὰ τοῦ πενιχροῦ ἱματισμοῦ των ἐβουλεύθησαν νὰ παραστήσωσιν συμβολικῶς τὴν πτωχείαν, εἰς ἣν δῆθεν περιέστησε τὴν χώραν τὸ σύστημα τοῦ Τρικούπη. Κατὰ συγκυρίαν ἀπλὴν ἤρχετο ὀπισθεν τῆς πομπῆς ἀγροτικὸν ἔλκυθρον, ἐφ' οὗ ἴστατο μετὰ σεμνότητος κυνάριον, ἐγείρον ἄσβεστον γέλωτα παρὰ τοῖς θεωμένοις.

Περὶ πολιτικῶν οἱ Ἕλληνες λαλοῦσι πολλῷ πλέον τῶν ἄλλων ἐθνῶν, ἔχουσι δὲ περὶ τούτων ἰδέαν πάνυ ἁσαφῆ.

«Ἡ μικρὰ Μαρία ἐρωτᾷ τὴν μητέρα της· ἀγαπητὴ μητερ, πόθεν ἔπεςεν ὁ Τρικούπης;» «ἀπὸ τῆς κλίμακος τέκνον μου». Καὶ οἱ ξένοι δὲ παρασύρονται ὑπὸ τῆς δίνης· ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐσπερίδι ἀντὶ ἀρχαίας ἑλληνικῆς τέχνης καὶ τοπογραφίας ἐστράφη ὁ λόγος περὶ τὴν νεωτάτην τῆς Ἑλλάδος πολιτικὴν. Τοιαύτην τύρβην ἔσπευσα νὰ διαφύγω ἐπιχειρήσας ἐκδρομὴν.

Ὅτι ἐν Ἑλλάδι ἀγνοοῦνται παντάπασιν αἱ τῶν κομμάτων ἀρχαί, ἀπέδειξε πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐν μηνὶ Φεβρουαρίῳ 1885 ὁ δριμύτατος κατὰ τοῦ Τρικούπη ἐκλογικὸς ἀγών. Αἱ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐφημερίδες, οἱ ἥρωες τῶν καφεπωλείων καὶ τῶν τριόδων ἐν μόνον θέμα πο-

λυτρόπως καὶ κατὰ κόρον ἀνεμασῶντο «κάτω τοὺς φόρους». Τὴν εὐφυᾶ ρήτραν ἐδέξατο ἡ ἀντιπολίτευσις ὥς ἴδιον πρόγραμμα, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ ταύτης οἱ θιασῶται ἐκείνης ἐξελέγησαν καὶ τὸ νέον ὑπουργεῖον ἀνέλαβε τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ. Ἀλλὰ τὸ αἷμα τῶν ὑπουργῶν δὲν ἐτήρησεν ἐπὶ μακρὸν τὴν ἔκτοπον θερμότητα, διότι μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐνόησαν, ὅτι, παρὰ πάσας τὰς ἐπαγγελίας, ἡ μεγάλη μηχανὴ δὲν ἠδύνατο νὰ κινηθῇ ἄνευ ἐλαίου. Ἀληθεύει, ὅτι ὁ Τρικούπης ἐβάρυνε διὰ νέων ἀλλεπαλλήλων φόρων τὴν χώραν, ἐξηγρίωσε δὲ μάλιστα τὰ πλήθη διὰ τῆς ἐπὶ τῶν καπνῶν εἰσφορᾶς· κατώρθωσεν ὅμως καὶ ἀγαθὰ οὐκ ὀλίγα, ἐπιλαβόμενος τῆς στρώσεως τῶν ὁδῶν καὶ σιδηροδρόμων, καταρτίσας τὸν στρατὸν καὶ προβιβάσας δημοτικὴν παιδείαν, τέχνην καὶ ἐπιστήμην. Αἱ ἔνθερμοι καὶ καλῶς προβεβουλευμένοι προσπάθειαι τοῦ ὠρμήθησαν ἐκ τῆς ἀρχῆς, ὅτι νῦν μάλιστα, ὅτε προσεγγίζει ἡ τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος λύσις, ὀφείλει ἡ Ἑλλὰς νὰ παρασκευάσῃ ἐαυτὴν ἀντὶ πάσης θυσίας· διὰ τοῦτον τὸν λόγον λυσίτελὲς ὑπέλαβε νὰ ἀποκαταστήσῃ πάλιν ἐν τοῖς κρίσιμοις καιροῖς τὰς πρεσβείας. Χάριν λόγων οἰκονομικῶν ὁ Δηλιγιάννης εἶχε καταργήσῃ καὶ πρεσβείας καὶ τινα προξενεῖα, ἀλλ' οἱ φόροι δὲν κατηργήθησαν. Ἀπ' ἐναντίας μετ' ὀλίγους μῆνας ἐδέξετο νὰ ἀνακαλέσῃ μέτρα τινά, εἰς ᾧ προσέφυγε κατ' ἀρχὰς ἐν ὑπερβολῇ ζήλου, ἀνεκαίνισε δὲ τὴν ἐν Βερολίῳ πρεσβείαν.

Τὴν ὁρθότητα τοῦ συστήματος τοῦ Τρικούπῃ ἀνωμολόγησαν οἱ ἐν Τουρκίᾳ Ἕλληνες οἱ δυνάμενοι νὰ κρίνωσιν ἀπαθέστερον καὶ ἀμεροληπτότερον τῶν ἐν τῷ βασιλείῳ ὑπερεξημμένων κομμάτων. Σύμπας ὁ ἑλληνικὸς τύπος ἐν τῷ ὀθωμανικῷ κράτει ὑπερεπῆνει τὸν ἄνδρα· ὅπου δὲ τῆς Χίου, τῆς Λέσβου, τῆς Σμύρνης, Κωνσταντινουπόλεως διελέχθη περὶ πολιτικῶν πρὸς ἄνδρας εὐπαιδευτούς, ἤκουσα ὁμοθυμῶς καὶ μετ' εὐφημιῶν ἐξαιρομένην τὴν αὐταπάρνησιν αὐτοῦ καὶ δραστηριότητα. Ὁ ἐν Ἀθήναις ὄχλος τὸν ἐκάλεσε δολοφόνον τῆς πατρί-

www.libtool.com.cn
 δος ταῦτα δὲ ἀκούσας ἐμνήσθην τῶν πάλαι Ἀθηναίων καὶ τῆς τύχης
 τῶν παρὰ τούτοις μεγάλων ἀνδρῶν, εἶπα δὲ «καὶ πάλιν ἡ νέα Ἑλλὰς
 ἐν τῇ ἀρχαίᾳ».

PHARE DU BOSPHORE

LE CABINET REFORMATEUR EN GRÈCE

Constantinople, le 26 Octobre 1886.

En Grèce, l'œuvre de réorganisation administrative, entreprise par M. Tricoupi, continue sans bruit, sans la moindre ostentation. Des réformes salutaires sont introduites dans toutes les branches de l'administration; l'armée et la marine sont l'objet d'une étude approfondie et l'équilibre budgétaire est poursuivi par la voie la plus naturelle, au moyen du développement des ressources existantes, de l'introduction de sages économies et de la création de nouveaux impôts en rapport avec la force productive du pays. Déjà, la surveillance active exercée sur le fonctionnement des douanes a donné des résultats inouïs — un million environ de différence en plus par mois, sur le revenu de l'année passée, ce qui suffit à donner la mesure des abus énormes, commis sur toute l'étendue du royaume sous l'administration pervertie de l'élus de la populace d'Athènes.

Désormais, la lutte est engagée sur toute la ligne entre le réformateur et le brigandage administratif dont M. Délyanni et ses partisans se sont fait un auxiliaire pour escaler le pouvoir. Est-il quelqu'un, en Grèce, qui ignore les promesses immorales de tolérance gouvernementale à l'égard des contrebandiers et autres individus du même acabit, au moyen desquelles les organes de M. Délyanni ont réussi à

assurer à leur chef la fameuse victoire électorale, dont la nation grecque subit aujourd'hui et subira longtemps encore les conséquences désastreuses? Et une fois le succès obtenu, n'a-t-on pas vu M. Delyanni porter une main sacrilège aux meilleurs ressources de son pays en exécution des engagements formels pris en son nom par ses acolytes? Ne l'a-t-on pas vu abolir l'impôt sur le tabac, dont le rendement était des plus satisfaisants, et le remplacer par un mode de taxation imaginée en vue de favoriser les contrebandiers, dont quelques-uns même avaient eu l'honneur d'être admis auprès de l'ex-président du Conseil et de collaborer à la rédaction de la nouvelle loi?

Il est aisé après cela de se rendre compte de l'état de relâchement des différents rouages de l'administration du royaume; il est facile de se faire une idée des détournements et du gaspillage des deniers publics, auxquels ont dû se livrer durant la période qui nous occupe des fonctionnaires infidèles, dont les protecteurs, pour la plupart des députés influents et des notables provençaux, prêtaient à M. Délyanni leur appui à des conditions honteuses dûment stipulées dans le contrat synalagmatique passé avec eux avant son triomphe électoral du mois d'avril 1885.

C'est sur cette situation intolérable qui a exercé une influence funeste sur les finances helléniques, que s'appesantit en ce moment la main de fer de M. Tricoupi frappant impitoyablement les abus et rendant aux revenus publics leur élasticité primitive. Il n'y a pas de doute que non seulement les douanes, mais toutes les sources de revenu ont dû se ressentir de la tolérance gouvernementale à l'égard des employés prévaricateurs. Et c'est là assurément ce qui fait

www.libtool.com.cn
l'optimisme de M. Tricoupi, en dépit du *déficit* relativement considérable dont il était déjà menacé avant la récente catastrophe du Péloponnèse occidental.

Effectivement, l'honorable président du Conseil est peut être le seul parmi les hommes politiques d'Athènes, qui ne s'inquiète pas outre mesure de la situation financière de la Grèce. Sa ferme résolution de ne pas toucher au service de la Dette publique et de ne pas recourir à des impôts inusités dans le pays, mais d'arriver graduellement à l'équilibre par les voies ordinaires, et la meilleure preuve de sa confiance absolue en l'avenir de la Grèce.

Au moment où nous traçons ces lignes les projets de loi qu'il compte soumettre à l'appréciation de la Chambre à sa rentrée prochaine doivent être prêts. Dans quelques semaines, il nous sera donc donné de voir l'ensemble de son vaste plan de réforme et de l'étudier dans ses détails. Au dire des personnes très bien placées pour être renseignées à temps sur les affaires gouvernementales nous allons avoir sous les yeux un travail de longue haleine qui fera honneur à la prodigieuse activité de l'éminent homme d'État et dont l'application ouvrira une ère de prospérité au Royaume hellénique. Reste à savoir seulement, si cette application ne sera pas entravée par le mauvais génie de la Grèce que ni les échecs politiques, ni les chutes honteuses ne suffisent, paraît-il, à décourager. A en croire les dernières nouvelles d'Athènes, la scission qui s'est produite au sein de son parti n'empêchera pas celui-ci de présenter sur les bancs de la gauche un groupe uni et discipliné, obéissant à une seule direction, tant qu'il s'agira de renverser ce ministère, la division ne devant se manifester qu'après la chute

de M. Tricoupi, si elle est atteinte et dans le cas où le Roi appellerait l'opposition au pouvoir, au lieu de dissoudre la Chambre.

Il est inutile de dire que cette ambition naissante est d'un bon augure pour la solidité du cabinet Tricoupi. Espérons donc que celui-ci sortira victorieux de l'épreuve qui l'attend à la grande, à l'immense satisfaction des honnêtes gens, dont l'appui sincère est acquis aux projets éminemment patriotiques du grand réformateur hellène.

Τετάρτη, 22 'Οκτωβρίου 1886.

Χθὲς ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπεσκέψατο τὸν κ. πρωθυπουργὸν συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν 'Εξωτερικῶν, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κόμης Μονθολών, ὅστις παρέμεινεν ἐπὶ ὁλόκληρον ὥραν.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 22 'Οκτωβρίου.

Χθὲς ἐδημοσιεύθη ἐνταῦθα ἐν τῇ «Πρωτῇ» κατὰ μετάφρασιν, ἄρθρον τι τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει γαλλιστὶ ἐκδιδομένου ἑλληνικοῦ «Φάρου τοῦ Βοσπόρου» ὑβριστικώτατον κατὰ τοῦ τόπου.

Καὶ μόνον ὁ κ. Τρικούπης παρίσταται ὥς «σιδηρᾷ χεῖρ», ὥς «εὐρύτατον ἀναμορφωτικὸν σχέδιον, ὥς τεραστία δξύνουια ἀνοίγουσα ὁδὸν εὐδαιμονίας».

24 'Οκτωβρίου.

Σωρεία νομοσχεδίων ἀπεστάλη πρὸς ἐκτύπωσιν εἰς τὸ 'Εθνικὸν τυπογραφεῖον. Τὰ νομοσχέδια ταῦτα ἀφορῶσιν ὅλους τοὺς κλάδους τῆς διοικήσεως· πρόκειται δὲ νὰ ὑποβάλῃ ταῦτα ἡ κυβέρνησις πρὸς συζήτησιν ἐν τῇ Βουλῇ κατὰ τὰς πρώτας αὐτῆς συνεδριάσεις.

www.libtool.com.cn

23 Ὀκτωβρίου.

Χθές ἡ κυρία καὶ ὁ κ. Δραγούμης ἔδωσαν γεῦμα..... Μετὰ τὸ γεῦμα ἐπικολούθησε φαιδρὰ ἑσπερίς, εἰς ἣν παρευρέθησαν ὁ κ. Τρικούπης, οἱ κ. κ. Ὑπουργοὶ καὶ πολλοὶ τῶν ἐνταῦθα ξένων ἡμεδαπῶν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 24 Ὀκτωβρίου, Παρασκευή 1886.

Κληθεὶς ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως χθὲς τὴν 11 1/2 μ. μ. ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης παρέμεινε παρ' Αὐτῷ ἐπὶ μίαν περὶ-που ὥραν.

24 Ὀκτωβρίου.

Παρουσιασθεὶς χθὲς εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν κ. Τρικούπην ὁ ἀντιστράτηγος καὶ πρόεδρος τῆς μεθοριακῆς ἐπιτροπῆς κ. Σ. Σοῦτσος ἐπέδωκεν αὐτῷ τὴν ἐκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν μεθοριακῶν.

ΠΡΩΙΑ, 21 Ὀκτωβρίου Τρίτη 1886.

Μετάφρασις τοῦ ἄρθρου τοῦ «Φάρου τοῦ Βοσπόρου»

τῆς 14/26 Ὀκτωβρίου.

Ἐν Ἑλλάδι τὸ ἔργον τῆς ἀναμορφώσεως ὅπερ ἀνέλαβεν ὁ κ. Τρικούπης προβαίνει ἀθορύβως καὶ ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἐπιδειξεως. Ἀναμορφώσεις σώττειραι συνετελέσθησαν ἐν πᾶσι τοῖς κλάδοις τῆς διοικήσεως. Ὁ στρατὸς καὶ τὸ ναυτικὸν εἰσὶ τὸ ἀντικείμενον βαθείας μελέτης, τὸ δ' ἰσοζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐπεδιώχθη διὰ τῆς μᾶλλον φυσικῆς ὁδοῦ ἥτοι τῆς ἀναπτύξεως τῶν ὑπαρχόντων φόρων, τῆς ἐφαρμογῆς σοφῶν οἰκονομικῶν καὶ τῆς δημιουργίας νέων φόρων ἀναλόγων πρὸς τὴν παραγωγικὴν δύναμιν τοῦ τόπου.

Ἦδη ἡ γενομένη ἐπίβλεψις ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν τελωνείων παρήγαγεν ἀνήκουστα ἀληθῶς ἀποτελέσματα ἥτοι ἐνὸς ἑκατομμυρίου σχεδὸν ἐπὶ πλέον διαφορὰν κατὰ μῆνα, ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰσπραχθέν, ὅπερ ἀρκεῖ ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς μέτρον

τῶν μεγίστων καταχρήσεων αἵτινες διεπράχθησαν καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν τοῦ βασιλείου κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀνηθίκου διοικήσεως τοῦ ἐκλεκτοῦ Ἀθηναϊκοῦ ὄχλου.

Ἐν τῷ μέλλοντι ἡ πάλῃ ἐν γένει θέλει συναφθῇ μεταξὺ τοῦ ἀναμορφωτοῦ καὶ τινος ληστρικῆς διοικήσεως τὴν ὁποίαν ὁ κ. Δηλιγιάννης καὶ οἱ ὁπαδοὶ αὐτοῦ ἐξελέξαντο ὡς βάσιν τῆς ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἀνόδου των. Ὑπάρχει ἄρα γε Ἑλλήν τις ἀγνοῶν τὰς ἀνηθίκους ὑποσχέσεις περὶ κυβερνητικῆς ἐπιεικίας εἰς πάντα λαθρέμπορον, ἢ ἄλλον τινὰ τοῦ αὐτοῦ φυράματος διὰ τῶν ὁποίων τὰ ὄργανα τοῦ κ. Δηλιγιάννη ἐπέτυχον νὰ ἐξασφαλίσωσι ὑπὲρ τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῶν τὴν πολυθρύλλητον ἐκλογικὴν ἐκείνην νίκην, ἥς τὰς ὁλεθρίας συνεπειὰς ὑφίσταται καὶ θὰ ἐξακολουθῇ ὑφιστάμενον τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος;

Καὶ ὅταν ἄπαξ ἐπῆλθεν ἡ νίκη δὲν εἶδομεν τὸν κ. Δηλιγιάννην νὰ ἐπιθέσῃ βέβηλον χεῖρα ἐπὶ τῶν ἀρίστων πόρων τῆς πατρίδος του εἰς ἐκτέλεσιν τῶν δοθεισῶν ὑπὸ τῶν ὁπαδῶν του ἐν ὀνόματι αὐτοῦ ὑποσχέσεων; Δὲν εἶδομεν αὐτὸν καταργοῦντα τὸν ἐπὶ τοῦ καπνοῦ φόρον, ἢ πρόσοδος τοῦ ὁποίου ἦτο ἀρκούντως σπουδαία, καὶ ἐπιβάλλοντα φαντασιώδη τινὰ τοιοῦτον ἐξ εὐνοίας πρὸς τοὺς λαθρεμπόρους, τινὲς μάλιστα τῶν ὁποίων ἔσχον τὴν τιμὴν νὰ παρακάθηνται μετὰ τοῦ πρώην πρωθυπουργοῦ, καὶ συνεργάζονται εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ νέου νόμου;

Εὐχερὲς εἶναι μεθ' ὅλα ταῦτα νὰ ἐννοήσωμεν πόθεν προῆλθεν ἡ παραλυσία τῆς διοικήσεως τοῦ βασιλείου, οὐδ' εἶναι δύσκολον νὰ λάβωμεν ἰδέαν τινὰ τῆς διασπαθίσεως καὶ καταστροφῆς τοῦ δημοσίου θησαυροῦ, ἅτινα ὀφείλονται εἰς τὴν διαφθορὰν τῶν κατὰ τὸν χρόνον ἐκείνον ὑπαλλήλων, οἱ προστάται τῶν ὁποίων, ἰσχύοντες ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον βουλευταὶ καὶ πρόκριτοι τῶν ἐπαρχιῶν παρείχον εἰς τὸν κ. Δηλιγιάννην τὴν ὑποστήριξίν των ὑπὸ ὄρους ἀνηθίκους συνολογηθέντας διὰ τοῦ πρὸ τῆς ἐκλογικῆς νίκης τοῦ Ἀπριλίου τοῦ 1885 συναφθέντος μεταξὺ αὐτῶν συμβολαίου.

Ἐπὶ τῆς ἀσυγγνώστου ταύτης καταστάσεως, ἥτις ἥσκησε τόσον δλεθρίαν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἑλλάδος ἐπιρροήν, βαρύνει τὴν στιγμὴν ταύτην ἢ σιδηρᾷ χεὶρ τοῦ κ. Τρικούπη ἀνηλεῶς διώκουσα τὰς καταχρήσεις καὶ ἀποδίδουσα εἰς τὰς δημοσίας προσόδους τὴν ἀρχικὴν αὐτῶν ἐλαστικότητα. Ἀναμφιβόλως οὐ μόνον τὰ τελωνεῖα, ἀλλ' ὅλαι αἱ ἐκ τῶν εἰσοδημάτων πηγαὶ ἐβλάβησαν ἐκ τῆς κυβερνητικῆς ἐπιεικίας πρὸς τοὺς καταχραστὰς ὑπαλλήλους. Τοῦτο δ' ἀκριβῶς καθιστᾷ εὐόκωνον τὸν κ. Τρικούπην μ' ὅλον τὸ ὑπέρογκον σχετικῶς ἔλλειμμα παρ' οὗ εἶχεν ἤδη ἀπειληθῇ πρὸ τῆς τελευταίας καταστρωφῆς τῆς μεσημβρινοδυτικῆς παραλίας τῆς Πελοποννήσου.

Βεβαίως ὁ ἀξιότιμος Πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου εἶναι ὁ μόνος ἴσως μεταξὺ τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῶν Ἀθηνῶν, ὅστις δὲν ἀνησυχεῖ ὑπερμέτρως διὰ τὴν οἰκονομικὴν κατὰστασιν τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ σταθερὰ ἀπόφασίς του τοῦ νὰ μὴ παραβλάψῃ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δημοσίου χρέους καὶ νὰ μὴ καταφύγῃ εἰς ἀχρήστους φόρους, ἀλλὰ νὰ φθάσῃ βαθμηδὸν εἰς τὸ ἰσοζύγιον, διὰ κοινῶν ὁδῶν εἶναι ἡ καλλιτέρα ἀπόδειξις τῆς ἀπολύτου αὐτοῦ πεποιθήσεως ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τῆς Ἑλλάδος. Καθ' ἣν στιγμὴν γράφομεν τὰς γραμμὰς ταύτας τὰ νομοσχέδια, ἅτινα προτίθεται νὰ ὑποβάλῃ ὑπὸ τὴν ἐκτίμησιν τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν προσεχῇ αὐτῆς ἑναρξιν ἡτοιμάσθησαν καὶ ἐντὸς ἑβδομάδων τινῶν θέλομεν δυνηθῇ νὰ ἴδωμεν τὸ ὅλον τοῦ εὐρυτάτου ἀναμορφωτικοῦ του σχεδίου καὶ τὸ σπουδάσωμεν ἐν ταῖς λεπτομερείαις αὐτοῦ. Κατὰ τὸ λέγειν προσώπων ὑψηλὴν κατεχόντων θέσιν, ὥστε νὰ γνωρίζωσι τὰς γνώμας τῆς κυβερνήσεως, θὰ ἔχωμεν μετ' ὀλίγον ὑπ' ὅψει ἡμῶν ἔργον ἐπίπονον, ὅπερ θὰ προξενήσῃ τιμὴν εἰς τὴν τεραστίαν δξύνουαν τοῦ ἐξόχου πολιτικοῦ ἀνδρός, καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ὁποίου θ' ἀνοίξῃ ὁδὸν εὐδαιμονίας εἰς τὸ βασίλειον τῆς Ἑλλάδος. Ὅτι ὁμως μένει νὰ μάθωμεν εἶναι ἂν ἡ ἐφαρμογὴ αὕτη δὲν θὰ παρακωλυθῇ ἀπὸ τὸν κακὸν τῆς Ἑλλάδος daίμονα, τὸν ὁποῖον

οὔτε αἱ πολιτικαὶ ἀποτυχίαι οὔτε αἱ ἄτιμοι πιέσεις ἤρκεσαν, φαίνεται, ν' ἀποθαρρύνωσι.

Ἄλλ' ἂν πρόκηται νὰ παράσχωμεν πίστιν εἰς τὰς τελευταίας ἐξ Ἀθηνῶν εἰδήσεις, τὸ σχίσμα ὅπερ ἐγένετο ἐν τῷ κόμματι αὐτοῦ δὲν θὰ μᾶς ἐμποδίσῃ νὰ ἴδωμεν καὶ αὐθις ἐπὶ τῶν ἐδωλίων τῆς ἀριστερᾶς κόμματος ἡνωμένον καὶ πειθαρχοῦν, ὑπακοῦν δ' εἰς μίαν μόνην διεύθυνσιν ἐνόσφ πρόκειται περὶ ἀνατροπῆς τοῦ ὑπουργείου καθ' ὅσον ἡ διαίρεσις θέλει ἐκδηλωθῇ μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ κ. Τρικούπη ἂν αὕτη ἐπιτευχθῇ καὶ ἐν ἡ περιπτώσει ὁ βασιλεὺς ἤθελε καλέσῃ τὴν ἀντιπολίτευσιν εἰς τὴν ἀρχὴν ἀντὶ νὰ διαλύσῃ τὴν Βουλὴν.

Ο ΡΩΜΗΟΣ

Ὁ Φασουλῆς
περὶ Βουλῆς.

Λοιπὸν συνῆλθε ἡ Βουλὴ ὅσας δυνάμεις καὶ κατὰ
καὶ ἐγὼ ποῦ λές ἔπαλῳθηκα ὅτ' ἀλκο μὲ ραχάτι
καὶ ἐκύτταξα μὲ προσοχὴν ποιοὶ μπαίνουν καὶ ποιοὶ βγαίνουν
καὶ ποῦ ἐκεῖνοι προσκολλοῦν, καὶ ποῦ αὐτοὶ πηγαίνουν.
Ἐντεῦθεν ὁ Χαρίλαος μὲ μειδιῶντα χεῖλη
ἐκεῖθεν ὁ Λομπάρδος του καὶ οἱ λοιποὶ τοῦ φίλοι
ὁ Θεοτόκης δηλαδὴ, Δραγούμης καὶ Βουλπιώτης
καὶ κάθε ἄλλη, Περικλῆ, σπουδαία ἐξοχότης.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρία τῆς 23 Ὀκτωβρίου.

Τὴν 2^{1/2} μ. μ. ὥραν καταλαμβάνει τὴν ἔδραν τοῦ ὁ κ. Στεφανόπουλος. Εἰς τὰ ὑπουργικὰ ἐδῶλια κάθηνται συνδιαλεγόμενοι καὶ ἔγγραφα τινὰ εἰς τὰς χεῖρας κρατοῦντες οἱ ὑπουργοὶ κ. κ. Βουλπιώτης καὶ Λομπάρδος. Ὁ κ. Τρικούπης ὀρθίως φέρων τὸν πῦλον ἐν τῇ

κεφαλῇ καὶ τὸ ραβδίον αὐτοῦ ἐν τῇ δεξιᾷ, ἵσταται πρὸ τῆς ἐν τῇ δεξιᾷ μαρμαρίνης στήλης τῆς αἰθούσης καὶ ἀτενίζει πρὸς τὸ προεδρεῖον, ἀνταλλάσων λέξεις τινὰς πρὸς παριστάμενον βουλευτήν. Ἴσταται κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον *στὰ πανιὰ*.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 26 Ὀκτωβρίου 1886.

Ὁ βασιλεὺς χθὲς μετέβη εἰς ἐπίσκεψιν τῆς ἀδελφῆς τοῦ πρωθυπουργοῦ Σοφίας Τρικούπη καὶ παρέμεινεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ περὶ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 24 Ὀκτωβρίου 1886.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΚΑΠΝΟΥ

Ἰδίως ἐν Θεσσαλίᾳ.

Ἐνῶ διὰ τοῦ καταργηθέντος νόμου τοῦ κ. Τρικούπη ἡ παραγωγή ἐλευθέρᾳ ἀφεθεῖσα ηὔξανεν ἐπαισθητικῶς κατ' ἔτος, διὰ τοῦ κ. Δηλιγιάννη ἐλαττοῦται καταπληκτικῶς. Γνωρίζω τοῦτο ἐξ ἰδίας πείρας, ὡς ἐξετασθῶσι δὲ τὰ σχετικὰ βιβλία τοῦ δημοσίου καὶ θὰ καταδειχθῇ τὸ μέγα χάσμα, ὅπερ χωρίζει τὴν παραγωγὴν ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ νόμου τοῦ κ. Τρικούπη καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ἐκεῖ μὲν ἀκμαία καὶ θαλερὰ καὶ προοδεύουσα, ἐδῶ δὲ μαραμμένη καὶ ὀπισθοδρομοῦσα. Πλοῦτος ἐκάστης χώρας εἶναι ἡ παραγωγή, ἡ δὲ κατανάλωσις τοῦναντίον. Ἀνάγκη λοιπὸν ἀντὶ νὰ πιέζωμεν διὰ νόμων τοὺς παραγωγούς, νὰ διευκολύνωμεν δι' αὐτῶν αὐτούς. Ὁ νόμος τοῦ κ. Τρικούπη ἦτο σωτήριος διὰ τὸν τόπον καὶ ἀνάγκη νὰ ἐπανέλθῃ, δὲν ἐξετάζω αὐτὸν εἰς τὰς λεπτομερείας του, τὸν ἐξετάζω ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς βάσεώς του: φορολογεῖ τὴν κατανάλωσιν ἀντὶ τῆς παραγωγῆς, ἰδοὺ τὸ πᾶν.

NEA HMEPA, 7/19 'Ιουνίου 1886.

www.libtool.com.cn

ΓΑΛΛΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

'Ο Μουτ̃ τῷ Φραισινέ.

'Αθήναι, 1 'Απριλίου.

'Ο Τρικούπης ἀποφεύγει μὲν ὡς πρωθυπουργὸς ν' ἀποφανθῇ γνώμην ἐπὶ τῆς μελλούσης ψήφου τῆς Βουλῆς, προσποιεῖται ὅμως ὅτι διατάζει νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἡ πλειονοψηφία μετετοπίσθη. Κατ' ἀρχήν, τοῦτέστιν ὡς πρὸς τὰ δικαιώματα τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς ἐνεργείας, δὲν διχογνωμεῖ πρὸς τὴν κυβέρνησιν, ἀποχωρεῖται ὅμως ὡς πρὸς τὰ μέσα τῆς ἐνεργείας. Δὲν θὰ ἔδιδεν ἴσως ἐξ ἀρχῆς εἰς τὰς παρασκευὰς διαστάσεις ὅλως δυσαναλόγους πρὸς τοὺς πόρους τῆς χώρας. Θὰ προσεκάλει ἐν ὅλῳ δύο μόνον ἡλικίας ἐφέδρων, θὰ συνέκέντρουν δ' οὕτω παγιωτέραν δύναμιν. Ἐὰν ἡ Βουλὴ, ἥς ἐνώπιον θὰ προσβάλλῃ τὴν πολιτικὴν καὶ τὰ σχέδια τῆς Κυβερνήσεως, συμμορφωθῇ πρὸς τὴν γνώμην του καὶ ἐὰν ὁ Βασιλεὺς τὸν καλέσῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν, δὲν θ' ἀποδεχθῇ, ἢ μετὰ ψήφον ἐμπιστοσύνης ἀπόλυτον, θὰ ἐνεργήσῃ δὲ τότε εὐσταθῶς. Δὲν θὰ διατάξῃ μὲν τὴν ἀποστράτευσιν, μὴ θέλων ν' ἀποδοθῇ αὐτῷ ἀδυναμία ἀπάρδουσα πρὸς τὸ φρόνημά του τοῦ νὰ μείνῃ ἀφωπλισμένη ἡ Ἑλλὰς ἐν τῇ ἐνεστῶσει καταστάσει τῆς Ἀνατολῆς, θὰ δώσῃ ὅμως ἀδείας εἰς εὐρείας διαστάσεις, ὅπως ἀνακουφίσῃ οἰκονομικῶς τὸ Κράτος, τηρῶν τὸ δικαίωμα νὰ ἀνακαλέσῃ ἐν ἀνάγκῃ τοὺς στρατιώτας ἐντὸς 48 ὥρων. Ὁ στρατός, δὲν θὰ τηρήσῃ ὑπὸ τὰς σημαίας, θὰ εἶναι μὲν βεβαίως ἥττον πολυάριθμος, θὰ εἶναι ὅμως συγχρόνως συμπαγὴς καὶ στερεός, θὰ ἔχῃ πλήρη τὰ στελέχη καὶ ἄφθονα τὰ ἐφόδια καὶ θὰ δύναται ν' ἀντιστῇ εἰς πρώτην σύγκρουσιν. Ἐλαττουμένων τῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν, θὰ δύναται νὰ περιμείνῃ ἀκόπως τὰς περιστάσεις καὶ θὰ προσπαθήσῃ νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν τάξιν εἰς τὰ οἰκονομικά. Ἐνὶ λόγῳ θ' ἀνιδρῶσῃ σύστημα ἐνόπλου εἰρήνης, παρέχων συγχρόνως πρόσκαιρον ἱκανοποίησιν εἰς τὰς εὐχὰς τῆς Εὐρώπης καὶ εἰς τὰς νομίμους ἀνησυχίας τῆς Τουρκίας.

ΚΥΑΝΗ ΒΙΒΛΟΣ

www.libtool.com.cn

2/14 Αυγούστου 1886.

Ὁ Ρούμβολδ τῷ Ροζβεργ.

Ἀθῆναι 3 Ἀπριλίου.

Τοῦ Τρικούπη ἐπισκεφθέντος με χθὲς καὶ μὴ εὐρόντος με οἴκαδὲ ἀνταπέδωκα σήμερον τὴν ἐπίσκεψιν. Εἶχε τὴν εὐγένειαν νὰ δμιλήσῃ πρὸς με εἰλικρινέστατα περὶ τῆς πορείας, ἣν θὰ ἠκολούθη κατὰ τὴν ἀρχομένην σήμερον ἐν τῇ Βουλῇ πολιτικὴν συζήτησιν, εὗρον δ' ὅτι αἱ ἰδέαι του ἦσαν πολλῶ εὐαρεστοτέραι, ἢ ὅσον ἡδυνάμην νὰ ἐλπίσω ἐκ τῆς τελευταίας πρὸς αὐτὸν συνδιαλέξεως. Θὰ ἐκφράσῃ ἐν τῇ Βουλῇ τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁ πόλεμος ἐν ταῖς δεδομέναις περιστάσεσιν εἶναι ἀδύνατος, διότι αἱ γενόμεναι παρασκευαὶ εἶναι ὅλως ἀνεπαρκεῖς, ἡ δὲ ὀργάνωσις τοῦ στρατοῦ ἀτελεστάτη. Δὲν θ' ἀποκρύψῃ ὅτι κρίνει ἀνάξιον τοῦ ἑλλ. ἔθνους, νὰ ὑπολογίζῃ μὲν ὅτι θὰ δρέψῃ τοὺς καρποὺς τῆς νίκης, ἔστω καὶ ἀπιθάνου, νὰ ἐλπίζῃ δ' ὅτι θὰ σκιασθῇ κατὰ τῶν συνεπειῶν τῆς πολλῶ βεβαιότερας ἥττης, ἥτις θὰ ἐπέφερε τὴν ἐκμηδένισιν τοῦ ἑλλ. βασιλείου καὶ τὴν καταστροφὴν πασῶν τῶν προσδοκιῶν τοῦ ἑλληνισμοῦ. Λαὸς ἀνεξάρτητος πρέπει ν' ἀντιμετωπίζῃ εὐθαρσῶς τὰς συνεπείας τῶν πράξεών του. Ἡ Ἑλλὰς ἀπώλεσε, τό γε νῦν ἔχον, τὰς συμπαθείας, οὐ μόνον τῶν κυβερνήσεων, ἀλλὰ καὶ τῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης. Δὲν δύναται λοιπὸν νὰ ἐλπίζῃ ὅτι δημόσιον φρόνημα θὰ ἀνατρέψῃ τὴν πολιτικὴν τῶν Κυβερνήσεων, ἄνευ δὲ τῆς ὑποστηρίξεως μεγάλης τινὸς δυνάμεως ἡ Ἑλλὰς οὐδὲν ἠμπορεῖ νὰ κατωρθώσῃ. Ὁ κ. Τρικούπης ὠμίλησεν εἰλικρινῶς καὶ ἐνθαρρυντικῶς περὶ τῶν προθέσεων του ἐν περιπτώσει ἀναρρήσεως εἰς τὴν ἔξουσίαν. Θ' ἀπολύσῃ μὲν ἀμέσως τὴν παρέλκουσαν δύναμιν, θὰ τηρήσῃ ὅμως τρισμυρίους ἄνδρας, οὓς θ' ἀσκήσῃ καλῶς ἐν στρατοπέδοις ὑπὸ τὴν ἐπιβλεψιν τοῦ Βοσσέρ. Δὲν θ' ἀποστρατεύσῃ, διότι θέλει νὰ ἔχῃ τὰ στελέχη τῆς ἐπιστρατεύσεως πλήρη ἵνα συγκαλέσῃ, ἐν διαστήματι ὀλίγων ἡμερῶν, πάντας τοὺς ἀπολυθέντας. Ἡ κατάστασις τῆς Ἀνατολῆς

εἶναι τόσον ἀβεβαία, ὥστε ἡ Ἑλλάς πρέπει νὰ εἶναι παρασκευασμένη πρὸς πᾶν ἐνδεχόμενον. Ἠρώτησα τὸν κ. Τρικούπην ἐὰν ἐθεώρει πιθανὴν μεταβολὴν κυβερνήσεως. Κατ' αὐτόν, ἡ ὑπουργικὴ πλειονοψηφία κατὰ τὴν πρώτην ψηφοφορίαν, δὲν θὰ ὑπερβαίνει τὰς 25 ψήφους, θὰ ἐλαττωθῇ δ' ἔτι μᾶλλον, ἐὰν παραταθῇ ἐπὶ τινας ἡμέρας ἡ συζήτησις. Ἐνῶ συνωμίζουν μετὰ τοῦ κ. Τρικούπη, ἔμαθεν ὅτι ἡ περὶ τὸν κ. Γρίβαν ὁμὰς καὶ εἰς ἡ δύο ἄλλοι ὑπουργικοὶ βουλευταὶ ἀπεφάσισαν ν' ἀποστῶσι τῆς ψηφοφορίας. Ἐν συνόλῳ, καίπερ μὴ ὦν βέβαιος περὶ τῆς ἐπιτυχίας, ὁ κ. Τρικούπης φρονεῖ προδήλως ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἐσαλεύθη μεγάλως.

Υ. Γ. Ἡ Βουλὴ συνήλθε σήμερον καὶ ὁ Τρικούπης ἀπήγγειλε πειστικώτατον λόγον ἐπὶ τῶν ἄνωθι βάσεων. Ἀλλ' ὥς πρὸς ἓν θέμα, ὅπερ δὲν ἔθιξεν ἐν τῇ πρὸς ἑμὲ συνδιαλέξει, αἱ δηλώσεις του δὲν ἐβελτίωσαν τὴν θέσιν τῶν πραγμάτων, ὑπέσκαψαν δὲ μόνον τὸ ἔδαφος ἐφ' οὗ ἴστατο ὁ ἀνταγωνιστής. «Βλέπων, εἶπε, μεγάλας δυνάμεις εἰς ἃς ὀφείλομεν χάριτας, ζητούσας νὰ ἐπιβάλωσι θέλησιν εἰς τὴν μικρὰν Ἑλλάδα, λέγω ὅτι ἡ Ἑλλάς δὲν πρέπει νὰ ἐνδώσῃ. Αἱ Δυνάμεις ὀφείλουσι νὰ μετέλθωσι βίαν, ὥς θὰ μετήρχοντο πρὸς πᾶν ἄλλο ἔθνος, νὰ μὴ πιστεύωσι δ' ὅτι ἡ Ἑλλάς ὥς ἐκ τῆς σμικρότητός της θὰ ἐνδώσῃ εἰς τὰς ἀπειλάς». Ἐξηκολούθησεν ἰσχυριζόμενος ὅτι ἡ πίσις τῶν Δυνάμεων θ' ἀποβῇ ἀλυσιτελής, διότι δὲν θὰ τολμήσωσι νὰ ἐξαγάγωσι τὰς λογικὰς συνεπείας φοβούμενοι τὴν κατ' οἶκον ἀποδοκιμασίαν. Ἐν τῇ περιόδῳ ταύτῃ καταφαίνεται τὸ ἀδιάλλακτον τοῦ χαρακτῆρος τοῦ Τρικούπη.

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ, 9/21 Αὐγούστου 1886.

ΚΥΑΝΗ ΒΙΒΛΟΣ ΑἴΓΑΙΑΣ

Ὁ Ροῦμβολδ τῷ Ροζβεργῇ.

Ἀθῆναι, 7 Ἀπριλίου.

Ἡ ἐπέτειος ἑορτὴ τῆς ἀνεξαρτησίας ἐτελέσθη ἡσύχως, ἵνα μὴ εἴπω ψυχρῶς.

Ἐλέγετο ἐπίσης ὅτι ὁ λαὸς ἐμελλε νὰ συναθροισθῇ ἐν ἀγανακτήσει πρὸ τοῦ οἴκου τοῦ Τρικούπη, ἀλλ' οὐδὲν ἐτολμήθη παραπλήσιον.

Ὁ Ρούμβολδ τῷ Ροζβεργ.

Ἀθῆναι, 11 Ἀπριλίου.

Ἡ συζήτησις ἐξηκολούθησεν ὅλην τὴν ἐβδομάδα, ἐλπίζεται δ' ὅτι σήμερον τὸ ἑσπέρας θὰ γίνῃ ἡ ψηφοφορία. Ἡ γενικὴ πεποίθησις, ἣν συμεριζεται καὶ ὁ Τρικούπης, εἶναι ὅτι ἡ κυβέρνησις θὰ ἔχῃ πλειονοψηφίαν 40 τοῦλάχιστον ψήφων.

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ. Τεργέστη, 18/30 Ὀκτωβρίου 1886.

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΕΑΡΙΝΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

. Τὸ πόνημα τοῦ κ. Ἐγγελ (ῥαῖον βιβλίον ἐκ 450 ὥς ἔγγιστα σελίδων εἰς μέγα ὄγδοον) εἶναι ἀναντιρρήτως ἐκ τῶν ἀρίστων περιηγήσεων ὅσαι ἐγράφησαν ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις περὶ Ἑλλάδος, κατὰ τὴν λεκτικὴν καὶ πραγματικὴν ἔποψιν. Ἐξ αὐτοῦ ἀποσπῶμεν τὰ ἐπόμενα:

«Παρὰ πάντα αὐτῆς τὰ σφάλματα, παρὰ πᾶσαν τὴν ἀξιόποινον εὐπιστίαν της, ἐν ᾧρα ὑπερτάτου κινδύνου, χωρὶς θορύβου καὶ χωρὶς ἐγκλήσεων, ἀπέβαλε τὸν Δηλιγιάννην, συνέστησε δὲ τῷ Βασιλεῖ ὡς πρωθυπουργὸν τὸν κ. Τρικούπην, αὐτὴ ἡ ἐν ὀνόματι τοῦ Δηλιγιάννη ἐκλεχθεῖσα Βουλὴ! Ἐὰν τοιαῦτα καὶ παραπλήσια συνέβαινον ἐν Γαλλίᾳ, ὅποῖαι σκηναί, ὅποῖαι προκλήσεις ὀπόσαι δὲ μαστιγώσεις θὰ διεδραματίζοντο ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ. Ἀλλὰ συνέβη τι περὶ πλέον. Ἄμα ἀναβὰς εἰς τὴν ἀρχὴν ὁ Τρικούπης εἰσήγαγε νομοσχέδιον δι' οὗ ἐκ τῶν 245 βουλευτικῶν ἐδρῶν καταργοῦνται 100. Διὰ νέου ἐκλογικοῦ νομοσχεδίου τίθεται τέρμα εἰς τὴν ἐπικρατήσασαν μέχρι τοῦδε ἀκοσμίαν, νὰ ἐκλέγωνται βουλευταὶ οὐχὶ οἱ ὄντως ἔγκριτοι καὶ σπουδαῖοι

ἄνδρες ἄλλ' οἱ ἐν ταῖς κόμαις ἰσχύοντες. Ἡ δὲ Βουλὴ διὰ καταπληκτικῆς πλειονοψηφίας περικόπτει αὐτὴν ἑαυτὴν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς χώρας! Ἡ Εὐρώπη δέον νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπίγνωσιν ὅτι αἱ παλαιαὶ καὶ πεπατημέναι φράσεις «περὶ τῆς νηπιώδους ἡλικίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ» δὲν ἀρκοῦσι πλέον.

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ, Τεργέστη 1886.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἐν Ἀθήναις 12/24 Ὀκτωβρίου.

Ὡς δεδομένον δύναται νὰ θεωρηθῇ μόνον ὅτι τὸ ὑπουργεῖον Τρικούπη θὰ παλαίσῃ, οὐχὶ πρὸς μίαν ἀντιπολίτευσιν, ἀλλὰ πρὸς ἀντιπολιτεῦσεις.

Ὁ κ. Τρικούπης, ἄπρωτος ἐν τῇ διακρινούσῃ αὐτὸν αἰσιοδοξίᾳ, ἐξακολουθεῖ ἀντιμετωπίζων θαρδάλως τὴν ἐγγιζούσαν θύελλαν καὶ φρονῶν ὅτι, ἐὰν τὰ οἰκονομικά του νομοθετήματα εὕρωσι πρόθυμον ὑποστήριξιν ἐν τῇ Βουλῇ, θὰ κατορθώσῃ νὰ τηρήσῃ ἄθικτον τὴν τιμὴν καὶ τὴν πίστιν τῆς χώρας.

25 Ὀκτωβρίου, Σαββάτῳ 1886.

Κατὰ τὴν ἐν τῇ Βουλῇ συνεδρίαν τῆς προσεχοῦς Δευτέρας ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης θὰ ὑποβάλλῃ τὸν προϋπολογισμὸν καὶ τὰ συναφῆ αὐτῷ νομοσχέδια, καὶ θὰ ποιήσῃται ἐπ' αὐτοῦ εὐρεῖαν εἰσήγησιν.

ΣΗΜΑΙΑ, 26 Ὀκτωβρίου 1886.

Χθὲς ὁ Βασιλεὺς ἐπεσκέψατο κατ' οἶκον τὸν κ. Τρικούπην παραμείνας πλέον τῆς ὥρας.

Τὸ διάβημα τοῦτο τοῦ Βασιλέως ἐθεωρήθη ἀρκούντως χαρακτηριστικὸν καὶ ἐξελήφθη, γενικῶς, ὡς ἀπάντησις εἰς τὰς κωμικὰς σπερμολογίας τῶν ἡμερῶν τούτων.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, Κυριακῇ 26 Ὀκτωβρίου 1886.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Χθὲς περὶ τὴν 5 μ. μ. ὁ βασιλεὺς ἐπεσκέψατο κατ' οἶκον τὴν δεσποσύνην Σοφίαν Τρικούπη, παρέμεινε δ' ἔφ' ἱκανὴν ὥραν. Ἐπορεύθη πεζὸς καὶ ὅλως μόνος μέχρι τῆς οἰκίας τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ καὶ εἰς τὴν θύραν ἠρώτησεν ἂν εἶναι ἐπάνω ἡ κυρία Σοφία, ἀμέσως δ' ἀνῆλθε πρὸς ἐπίσκεψίν της. Κατὰ τὸ διάστημα καθ' ὃ ὁ βασιλεὺς παρέμεινε, συνέπεσε νὰ προσέλθωσι εἰς τὸν οἶκον τοῦ κ. Τρικούπη καὶ ἄλλοι ἐπισκέπται, ἀλλὰ, ὡς εἰκός, δὲν ἐγένοντο οὗτοι δεκτοὶ τὴν αὐτὴν ὥραν. Παραλείπομεν ὧδε τὰ διάφορα, ὡς ἕκαστος μαντεύει, σχόλια ἀνὰ τὴν πόλιν ἅμα ἐγνώσθη ἡ τοιαύτη ἐπίσκεψις ἀσυνήθης εἰς τὰ τακτικά τοῦ βασιλικοῦ βίου καὶ ὡς ἐκ τῆς πρωθυπουργικῆς ιδιότητος τοῦ αὐταδέλφου τῆς δεσποσύνης Σοφίας λαμβάνουσα καὶ χροιάν σχετικὴν.

Κυριακῇ, 26 Ὀκτωβρίου.

Εὐχάριστον εἶδησιν ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν ἔχομεν ν' ἀναγγεῖλωμεν εἰς τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν καὶ σημαντικωτάτην. Αἱ μετὰ τῆς ἡμετέρας Κυβερνήσεως καὶ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Γαλλίας ὡς ἀντιπροσώπου τῆς Κυβερνήσεως του διεξαγόμεναι διαπραγματεύσεις περὶ ἐμπορικῆς συμβάσεως, αἵτινες εἶχον ἀρχίσῃ διὰ τοῦ κ. Μαυροκορδάτου, πρέσβεως τότε ἐν Παρισίοις ἐπὶ τῆς ἄλλης πρωθυπουργίας τοῦ κ. Τρικούπη καὶ διακοπεῖσαι ἐπὶ τῆς προκατόχου κυβερνήσεως τοῦ κ. Δηλιγιάννη ἐπανελήφθησαν πάλιν ἅμα τῇ ἀνόδῳ εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ κ. Τρικούπη καὶ τῇ ἐλεύσει τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Γαλλίας κ. Μονθολὼν ἔληξαν αἰσιῶς καὶ κατὰ τρόπον ἐπωφελέστατον διὰ τὴν Ἑλλάδα, χθὲς δὲ ὑπεγράφη ἡ σύμβασις.

27 Ὀκτωβρίου 1886.

Χθὲς ἀφίκετο ὡς εἶχουμεν προαναγγέλλει ὁ ἐπὶ Γλάδστωνος ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Τσάμπερλαιν.

Τοὺς ἐπιφανεῖς ξένους καταλύσαντας εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Ἀγγλίας ἐπεσκέφθη τῇ 11ῃ π. μ. ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ἔξωτερικῶν κ. Δραγούμη παραμείναντες ὑπὲρ τὴν ὥραν.

Χθὲς τὴν Τετάρτην μ. μ. ἐπεσκέφθη κατ' οἶκον, ἀνταποδίδων τὴν ἐπίσκεψιν ὁ κ. Τσάμπερλαιν μετὰ τῆς θυγατρὸς του καὶ τοῦ υἱοῦ του καὶ τοῦ κ. Κόλιγκς, τὸν κ. πρωθυπουργόν. Οἱ ἐπιφανεῖς ξένοι παρέμειναν ἐπὶ μίαν ὥραν, ζητοῦντες πολλὰς πληροφορίας περὶ τοῦ τόπου μας.

ΩΡΑ, 27 Ὀκτωβρίου Δευτέρα 1886.

Ἐν τῇ Ἀγγλικῇ πρεσβείᾳ ἐδόθη χθὲς γεῦμα πρὸς τιμὴν τῶν ἐνταῦθα παρεπιδημούντων ἐπιφανῶν Ἀγγλων, εἰς ὃ παρεκάθησαν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, ὁ κ. Chamberlain, ἡ ἀδελφή, ἡ θυγάτηρ καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ὁ σιρ John Lubbock καὶ ἡ κυρία Lubbock. Μετὰ τὸ γεῦμα εἶχον κληθῆ εἰς ἐσπερίδα ὁ ὑπουργὸς τῶν ἔξωτερικῶν καὶ τὸ διπλωματικὸν σῶμα.

ΠΑΛΙΠΤΕΝΕΣΙΑ, 27 Ὀκτωβρίου.

Σήμερον ἐν τῇ Βουλῇ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς θέλει ποιήσῃ τὴν εἰσήγησιν τῶν νέων οἰκονομικῶν μέτρων, ὧν ἡ ἐπιψηφισις θὰ ζητηθῇ παρὰ τῆς Βουλῆς. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς θὰ εἰσαγάγῃ μόνον τὸν Προϋπολογισμὸν καὶ πάντα τὰ συναφῇ αὐτῷ οἰκονομικὰ νομοσχέδια, ἀφ' οὗ δὲ ταῦτα ἐπιψηφισθῶσι, ὑποβληθήσονται βραδύτερον τὰ περὶ τῆς διοικητικῆς μεταρρυθμίσεως ἐν γένει καὶ ἄλλα νομοθετήματα.

28 Ὀκτωβρίου 1886.

Ἡ χθесινὴ συνεδρίασις τῆς Βουλῆς ὑπῆρξεν ἀξιοσημείωτος διὰ τὴν ἀγόρευσιν τὴν ὁποίαν ἐποίησατο ὁ κ. Τρικούπης, ὑποβάλλων τὸν

www.libtool.com.cn

προϋπολογισμόν τοῦ Κράτους. Ἡ ἀγόρευσις αὕτη διαρκέσασα τέσσαρας ὁλοκλήρους ὥρας ἐκράτησε τὰ ἀκροατήρια καὶ τὴν Βουλὴν ἐν ἀδιαλείπτῳ συγκινήσει. Ἀδύνατον νὰ περιλάβῃ τις ἐν ἐνὶ ἄρθρῳ πλήρη τὴν ἔννοιαν τῆς ἀγορεύσεως ταύτης. Ἦρχισεν ἡρεμος, ὠμίλησε δι' ἀριθμῶν, παρέστησε τὴν σπουδαιότητα τῶν μέτρων τὰ ὅποια προτείνει καὶ τῶν λόγων, οἵτινες τὰ προκαλοῦσι καὶ ὁπότεν, περαίνων τὴν ἀγόρευσίν του, ἀνέπτυξε τὸ μέγεθος τῶν ὑποχρεώσεων, αἵτινες μᾶς ἐπιβάλλονται ὑπὸ τῆς σπουδαιότητος τῶν περιστάσεων, οὔτε τὰ χειροκροτήματα τῶν βουλευτῶν, οὔτε αἱ ζωηραὶ ἐπευφημίαι τῶν ἀκροατηρίων ἴσχυσαν νὰ καλύψωσι τοὺς λόγους του.

Μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν ταύτην ὁ κ. Τρικούπης προέβη εἰς τὴν ἀνάπτυξιν διαφόρων μέτρων τὰ ὅποια προτίθεται νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Βουλῆς, καὶ κατέληξεν ἐν μέσῳ ἐπιδοκιμασιῶν, αἵτινες δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἀποτελέσασαι μίαν τῶν θριαμβευτικωτέρων ἡμερῶν τοῦ πολιτικοῦ αὐτοῦ βίου.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρία τῆς 27 Ὀκτωβρίου.

Ὁ κ. Τρικούπης φέρων ἐν ταῖς χερσὶν βαρὺν φάκελλον ἐγγράφων ἀναβαίνει τὸ βῆμα. Σιγὴ πλήρης ἐπιβάλλεται. Οἱ βουλευταὶ συσπειροῦνται πρὸς τὸ κέντρον.

Ἡ φάλαγξ τῆς συμπολιτεύσεως πυκνὴ κατέχει τὰ ἐδῶλια τῆς δεξιᾶς, ἐνῶ οἱ ἀντιπολιτευόμενοι διεσπαρμένοι ἐν τῇ ἀριστερᾷ, ἀποτελοῦσιν ἀκροβολιστῶν παρατάξιν. Οἱ ὑπουργοὶ κατέχουσιν ἤδη τὰς θέσεις των. Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐν τῷ μέσῳ τῆς πρώτης γραμμῆς τῶν καθισμάτων τῆς ἀριστερᾶς ἀποτελεῖ τὸν μεσαῖον στοῖχον τῆς ἀκροβολιστικῆς παρατάξεως. Ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος κάθηται εἰς τὸ ἄκρον τῆς τρίτης σειρᾶς τῶν καθισμάτων τῆς ἀριστερᾶς, ἔχων ἐκ δεξιῶν τὸν κ. Δ. Ράλλην καὶ ἐξ εὐωνύμων τὸν κ. Δεληγεώργην, μεθ' ὧν διαλέγε-

ται φιλικώτατα. Τούτοις συμπαρακάθεται καὶ ὁ κ. Ν. Φιλάρετος, ὁ Μεγαρεὺς. Ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος δὲν λείπει ἀπὸ τοῦ νὰ ὑποδέχεται διὰ θερμῶν δεξιῶσεων τοὺς εἰσερχομένους ἐκ τῶν ἀντιπολιτευομένων καὶ ἀνταλλάσσει πρὸς αὐτοὺς διαλόγους. Ἐκ συμπτώσεως ὑποθέτομεν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ θρανίῳ κάθηνται πάντες οἱ ὅπωςδῆποτε ἐπιφανεῖς, ὁ κ. Σωτηρόπουλος καὶ οἱ τρεῖς προσημειωθέντες, ἐκ τῶν ἀντιπολιτευομένων.

ΣΗΜΑΙΑ

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρίασις τῆς 27 Ὀκτωβρίου.

Ἦτο 3 ὥρα ἤδη καὶ μόλις εὐρίσκετο ἐν ἀπαρτίᾳ ἡ Βουλὴ παρόντων 126 βουλευτῶν, ὁ πρόεδρος διέταξε ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα καὶ ταυτοχρόνως ἐφάνη ἐρχόμενος ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης κρατῶν μέγαν φάκελλον ἐγγράφων.

Αἱ τάξεις τῆς συμπολιτεύσεως ἐφαίνοντο πυκναί, ἐνῷ αἱ τῆς ἀντιπολιτεύσεως μολοντόι παρεκάθηντο ὅλοι αἱ ἀποχωρήσεις ἦσαν ἀραιότεραι· αἱ δύο πρῶται σειραὶ τῶν ἐδωλίων τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἦσαν μόνον πλήρεις εἰς δὲ τὰλλα καθίσματα τῆς πτέρυγος ταύτης σκορδαδὴν ἐκάθηντο. Τὰ θεωρεῖα ἦσαν κατάμεστα κόσμου, πρωτοφανῇ ἡσυχίαν τηροῦντος. Αἱ κυρίαι ἀπὸ ἑνωρὶς κατέλαβον τὰς θέσεις των παμπληθεῖς. Πολλοὶ δὲ τοῦ διπλωματικοῦ σώματος μετὰ τῶν κυριῶν των κατεῖχον τὰ δύο ὀπισθεν τοῦ προεδρείου θεωρεῖα των. Μεταξὺ αὐτῶν ἐφαίνετο ὁ κ. Τσάμπερλαιν, ἡ κόρη αὐτοῦ καὶ ὁ κ. Κάλλιγκς. Ὁ κ. Τρικούπης ἀρχίσας βραδέως καὶ καταλήξας ἐν ὀρμητικῇ εὐγλωττίᾳ λόγου πλήρους δυνάμεως καὶ ὕψους σπανίου ὠμίλησεν ἐπὶ 4 ὥρας ἑξατάσας λεπτομερῶς τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς χώρας, ἀναλύσας τοὺς προϋπολογισμοὺς τοῦ 1885 καὶ 1886 ὡς πρὸς τε τὰ ἐπιτευχθέντα ἔσοδα καὶ τὰ πραγματοποιηθέντα ἔξοδα· ἐν τῇ ἐφαρμογῇ, ἀνέπτυξεν τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1887 καὶ ἐξήγησε τὰς βάσεις

www.libtool.com.cn
 ἐφ' ὧν οὗτος στηρίζεται. Ἡ προσοχή τῶν βουλευτῶν οὐδ' ἐπὶ στιγμήν ἔλειπεν, ἀλλὰ πάντες συμπολιτευόμενοι καὶ ἀντιπολιτευόμενοι καθηλωμένοι εἰς τὰς ἔδρας τῶν ἤκουσαν τὴν εὐρεῖαν οἰκονομικὴν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ μελέτην.

Τοιαῦτα κατέληξεν λέγων ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καταχειροκροτούμενος καὶ ἐπευφημούμενος ἐνθουσιωδῶς καὶ ἐπανειλημμένως ὑπὸ τῶν ἀκροατηρίων, τὰ ὅποια χωρὶς ἄλλο ἐγκαθέτους θὰ ὀνομάζουν σήμερον οἱ ἀντιπολιτευόμενοι.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 28 Ὀκτωβρίου 1886.

Χθὲς π. μ. παρέστη ἐνώπιον τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούνης.

ΣΗΜΑΙΑ, 28 Ὀκτωβρίου 1886.

Ὁ κ. Τσάμπερλαϊν διέμεινεν ἐν τῇ Βουλῇ ἐν τῷ θεωρεῖῳ τῶν Διπλωματῶν, δύο ὁλοκλήρους ὥρας. Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. Τρικούνη κύριός τις καθήμενος πλησίον τοῦ τοῦ ἔδιδεν διαφόρους ἐξηγήσεις περὶ διαφορῶν φαίνεται ἐν τῇ Βουλῇ ἀξιολογητῶν μορφῶν. Εἶναι ὅμως εὐχάριστον ὅτι ἡ Βουλὴ χθὲς εἶτε ἕνεκα τῆς σοβαρότητος τοῦ θέματος εἶτε ἕνεκα τῆς παρουσίας τόσων ξένων ἐφάνη ἀρκετὰ κοσμία καὶ διεκρίνοντο πανταχοῦ ὀφθαλμοὶ ἐστραμμένοι πρὸς τὸν ῥήτορα, καὶ ὧτα τεταμένα μετὰ πολλῆς προσοχῆς.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρία τῆς 27 Ὀκτωβρίου.

Τὰ θεωρεῖα τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ἀνωτάτων ὑπαλλήλων, ἐν οἷς διεκρίνοντο καὶ δύο ἢ τρεῖς ἱερεῖς μεθ' ἑνὸς δερβίσου ἦσαν κατὰ μεστα. Τὸ προνομιοῦχον φύλλον ἐξεπροσώπουν καὶ ἐν τῷ ἰδίῳ θεωρεῖῳ καὶ ἐν τῷ παρακειμένῳ τῶν διπλωματικῶν ἱκαναὶ κυραὶ καὶ

δεσποινίδες. Ἀπ' ἀρχῆς τῆς συνεδρίας ἐν τῷ τελευταίῳ τούτῳ παρήσαν ὁ πρεσβευτῆς τῆς Γαλλίας κόμης Μονθολὼν καὶ ὁ τῆς Τουρκίας Φεριδὸν Βέης, εἰς τούτους δὲ προσετέθη περὶ τὰ μέσα τῆς ἀγορεύσεως τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ ὁ πρεσβευτῆς τῆς Αὐστρίας κόμης Τραούτεμβεργ καὶ ἕτεροι τινὲς τοῦ διπλωματικοῦ σώματος. Ἀλλὰ πάντων τὰ ὅμματα ἦσαν ἐκεῖ ἐστραμμένα, διότι ἀνέμενον τὴν ἐμφάνισιν τοῦ πρῶτον ὑπουργοῦ τῆς Ἀγγλίας, Τσάμπερλαιν, τοῦ φιλοξενουμένου ἀπὸ τῆς προχθὲς ἐν Ἀθήναις μετὰ τοῦ υἱοῦ του μέλους ἐπίσης τοῦ ἀγγλικοῦ Κοινοβουλίου, οἵτινες τφόντι προσετέθησαν μετ' ὀλίγον εἰς τὸν ἐν τῷ θεωρεῖῳ ἐκείνῳ ὄμιλον.

Ἄνευ παρενθετικῆς τινὸς συζητήσεως ἀνῆλθε τὸ βῆμα ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἵνα ὑποβάλλῃ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1887.

Χειροκροτήματα παρατεταμένα καὶ ἐπευφημίαι ἐκ τῶν μέχρι στεφάνης πεπληρωμένων ἀκροατηρίων ἠκούσθησαν, κατερχομένου τοῦ Πρωθυπουργοῦ ἐκ τοῦ βήματος.

ΧΡΟΝΟΣ ΑΘΗΝΩΝ, 28 Ὀκτωβρίου 1886.

..... Αἱ ἀνωτέρω σκέψεις ἐπῆλθον ἀκαριαίως εἰς τὸν νοῦν τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν καὶ συζητήσεις καὶ κρίσεις δριμύταται ἐγένοντο ἅμα τῷ ἀκούσματι ὅτι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων παρὰ τὰ μέχρι τοῦδε εἰθισμένα, ἤξιώσε νὰ ποιήσῃται ἐπίσκεψιν εἰς τὸν οἶκον τοῦ κυβερνήντος πρωθυπουργοῦ κ. Χ. Τρικούπη. Βεβαίως, ἂν τὸ ἔθιμον τοῦτο τῶν ἰδιωτικῶν ἐπισκέψεων εἶχε καθιερώσει πρὸ πολλοῦ ὁ βασιλεὺς, καὶ ἂν ἡ ἐπίσκεψις ἐγίνετο ἐν ἄλλῃ ἐποχῇ πολιτικῆς γαλήνης, οὐδεὶς θὰ ἐξεπλήσσετο ἐπὶ τῇ ἰδιωτικῇ ταύτῃ ἐπισκέψει αὐτοῦ κατ' οἶκον τοῦ πρωθυπουργοῦ.

ΠΡΩΙΑ, 28 Ὀκτωβρίου 1886.

Ἐν τῷ μέσῳ παταγωδῶν χειροκροτημάτων καὶ ποικιλοφώνων εὐφημιῶν τῶν ἐν τοῖς ἀκροατηρίοις τῆς βουλῆς κατέληξε χθὲς τὸν ἐπὶ τέσσαρας ὥρας διαρκέσαντα λόγον τοῦ ὁ κ. πρωθυπουργός. Δὲν ἐβλέ-

πομεν ἐκ τοῦ πλησίον τοὺς ἐν τοῖς ἀκροατηρίοις συνηγμένους ἀξι-
τίμους συμπολίτας ἡμῶν, ἵνα διακρίνομεν ἂν πράγματι ἐσκίρων αἱ
καρδίαι αὐτῶν ἐκ χαρᾶς, ἂν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν εἶχον ὑγρὰνθῇ ὑπὸ
δακρύων ἕξ ἐνθουσιασμοῦ. Ἦκούομεν ὁμῶς τὸν κρότον τῶν χειρῶν
των καὶ τὰς φωνὰς τῶν εὐφημιῶν των, καὶ μικροῦ δεῖν νὰ προσβλέ-
ψωμεν καὶ ἡμεῖς εὐγνωμόνως πρὸς τὸν κ. πρωθυπουργὸν τὸν τοιαῦτα
ἐμποιήσαντα ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν αἰσθήματα.

ΠΡΩΙΑ

Δὲν γνωρίζομεν πῶς πολλοὶ κρίνοντες ἐτράπησαν τελευταῖον ἐν
τῇ πόλει εἰς μεμψιμοιρίας καὶ ἐρμηνείας διὰ τὴν ἔκτακτον τιμὴν, τὴν
ὁποίαν ἠὐδόκησεν ἡ Α. Μεγαλειότης νὰ ἀπονεύμῃ προχθὲς εἰς τὸν
πρωθυπουργόν, ἐπισκεψάμενος κατ' οἶκον τὸν ἐπιτήδειον πολι-
τικὸν ἄνδρα, καθ' ὃ ἐν Παρισίοις ἐχαρκτήρισεν αὐτόν, εἰς χεῖρας τοῦ
ὁποίου κατωρθώθη κατὰ τὸν παρελθόντα Μάϊον νὰ ἀναθέσῃ τὸ πη-
δάλιον τοῦ σκάφους.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 29 Ὀκτωβρίου Τετάρτη 1886.

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Ἄλλὰ καὶ ὅσοι τυχόν δὲν ἐπείσθησαν περὶ τῆς ἀριθμητικῆς ὑπε-
ροχῆς τῆς κυβερνητικῆς φάλαγγος ἐκ τῆς φανείσης κατὰ τὰς συνε-
δριάσεις πυκνότητος τῶν τάξεων αὐτῆς, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ἀραιό-
τητα τῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, θὰ ἐπείσθησαν περὶ τῆς ἀδυναμίας
ἐν γένει τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐκ τοῦ ἄρθρου τῆς χθεςινῆς «Πρωίας».
Ἐν αὐτῷ ἐν τῷ μέσῳ τῶν παντοίων πικρῶν σαρκασμῶν, μετὰ πολ-
λῆς σατυρικῆς δυνάμεως ἐκφερομένων κατὰ τοῦ κ. Τρικουπῆ, διότι
ἐτόλμησε νὰ παρουσιάσῃ προϋπολογισμόν, ὑποσχόμενον ὄχι μόνον τὸ
ἰσοζύγιον, ἀλλὰ καὶ πλεόνασμα, καταφέρεται ἀπηνῶς καὶ ὁ πρῶτος
πλάγιος διαξιφισμὸς κατὰ τοῦ βασιλέως, τολμήσαντος νὰ ἐπισκεφθῇ

τὸν οἶκον τοῦ πρωθυπουργοῦ του, οὐκ ὀλίγαι δὲ νύξεις περὶ μηχανορραφῶν παρανεύονται ἐν αὐτῷ.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 28 Ὀκτωβρίου.

Οἱ ἀκούσαντες χθὲς τὸν κύριον πρωθυπουργὸν ἐκθέσαντα μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης τὰς πράξεις καὶ τοὺς λόγους αὐτοῦ ἀκριβείας καὶ σαφηνείας τὴν κατάστασιν τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Κράτους, ἣν ἐδημιούργησεν ἡ πολιτικὴ τῆς 7ης Ἀπριλίου καὶ ἡ ἐκμετάλλευσις τοῦ ἐθνικοῦ ζητήματος, ἐξεπλάγησαν βεβαίως ἐν τῇ καταστροφῇ, ἣν ἐντὸς δέκα καὶ τριῶν μηνῶν μόνον ἐπὶνεγκεν ἀσύνετος καὶ δημαγωγικὴ διαχείρησις τῶν δημοσίων.

Ἄλλως τε ὥς μετὰ παρρησίας καὶ ἀκριβείας εἶπεν ὁ κ. Πρωθυπουργός, οἱ ζητούμενοι φόροι, ἂν μὴ ἐπιβληθῶσι ὑπὸ τῆς Βουλῆς σήμερον εὐρύθμως, θὰ ἐπιβληθῶσιν σῦριον ἀφ' ἑαυτῶν βαρύτεροι.

ST. STEPHEN'S REVIEW, November 6, 1886.

Amid all the growing troubles of the East, there is a settled conviction that Greece, at any rate, will come out not only scatheless but aggrandised. The confidence in M. Tricoupis, the Greek Premier, increases, and it is well known that he is resolutely bent, not on warlike enterprises, but on the material and commercial development of his country.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 29 Ὀκτωβρίου 1886.

Διὰ τῆς ὑποβολῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τῶν συναφῶν αὐτῶν νομοσχεδίων καὶ διὰ τῆς ἐπ' αὐτῶν εἰσηγήσεως τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἔχομεν πληρὲς τὸ οἰκονομικὸν σύστημα τῆς κυβερνήσεως, ἐπὶ τοῦ ὁποῦλου καλεῖται νὰ ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ. Ἡ σπουδαιότης τοῦ ζητήματος εἶναι τοιαύτη, ὥστε πρὸ αὐτοῦ πᾶσα ἄλλη σκέψις πρέπει νὰ ὑποχωρήσῃ, καὶ μόνῃ ἡ ψυχρὰ καὶ ἀπαθὴς κρῖσις νὰ ἀσχοληθῇ εἰς τὴν μελέτην καὶ τὴν βάσανον αὐτοῦ. Ἐλπίζομεν δέ, ὅτι καὶ ἡ Βουλὴ καὶ

ἡ κοινωνία δὲν θὰ παράσχη ἀκρόασιν εἰς τὰς παραχόρδους φατριαστικὰς φωνάς, αἱ ὁποῖαι ἐκ τῶν δυσχερειῶν τῆς οἰκονομικῆς ἡμῶν καταστάσεως προσπαθοῦσαι νὰ ἀντλήσωσι δύναμιν πρὸς πολιτικὴν κερδοσκοπίαν. Ὁφείλομεν ἐκ προοιμίων νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι ἐν τῷ συστήματι τούτῳ ἡ Κυβέρνησις μετὰ θάρρους ἀπεφάσισε νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰς οἰκονομικὰς δυσχερίας τοῦ τόπου καὶ νὰ παλαίσῃ κατ' αὐτῶν στήθος πρὸς στήθος. Μετὰ παρηρησίας ἀπεικόνισεν ὁ πρωθυπουργὸς τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς Ἑλλάδος καὶ μετ' ἄξιεπαίνου τόλμης ἀνέλαβε τὴν βαρεῖαν εὐθύνην τῆς προτάσεως μέτρων, τῶν ὁποίων ἡ χρῆσις γινώσκομεν ἐκ τοῦ παρελθόντος πόσον στοιχίζει εἰς τὰ κόμματα.

Τετάρτη, 29 Ὀκτωβρίου 1886.

Ἡ ὄψις τῆς Βουλῆς οὐδόλως δύναται νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς περὶ τὸν Γορτύνιον πολιτευτὴν, καθ' ὅσον ὁ λόγος τοῦ κ. Τρικούπη ἐπήνεγκεν εἰς τοὺς τὴν ἀντιπολίτευσιν τελείαν ἀποθάρρυνσιν.

Τὸ ἀπαράμιλλον ρητορικὸν ὕφος τοῦ κ. Τρικούπη, τὸ μεγαλεπήβολον τοῦ γενικοῦ συστήματος, ὅπερ ὑπέβαλε προχθὲς τὰ ἀκαταγώνιστα ἐπιχειρήματα, διὰ τῶν ὁποίων ὑπεστήριξεν αὐτό, κατέστησεν τοὺς ἀντιπολιτευομένους ἀναπολογήτους καὶ περιδεεῖς, ἐντελῶς δ' ἀπελπισθέντας περὶ τῆς πτώσεως τῆς κυβερνήσεως, ἣν δνειροπόλουν ἐπὶ τοσοῦτους μῆνας.

Μετὰ τὸν σθεναρὸν καὶ θαυμάσιον λόγον τοῦ Τρικούπη εἰς οὐδένα ἔμεινε πλέον ἀμφιβολία περὶ τῆς μονιμότητος κυβερνήσεως, ἥτις μόνῃ δύναται νὰ σώσῃ τὸ κινδυνεῦον ἔθνος.

ΡΑΜΠΑΓΑΣ, Πέμπτη 30 Ὀκτωβρίου 1886.

Μὲ 17 νομοσχέδια, εἰς τῶν ὁποίων τὴν στοιχειοθεσίαν εἰργάσθησαν νυχθημερόν, χωρὶς οὔτε 17 λεπτῶν ἀνάπausιν οἱ στοιχειοθεταὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου, ἔρχεται ἀρματωμένον τὸ Μεγαθὴριον αὐτό, ὅπερ λέγεται Τρικούπης!

www.libtool.com.cn
 Ὁ κ. Τρικούνης κατέβη ἀπὸ τοῦ βήματος, καὶ μὲ ἀφῆκε πεπεισμένον ὅτι ἔχει δίκαιον.

DIE POLITISCHE CORRESPONDENZ, 5 November.

Es wird für wahrscheinlich erachtet, dass Herr Trikupis, falls die Opposition die Mehrheit haben und thatsächlich gebrauchen sollte, die Vollmacht zur Auflösung der Kammer erhalten würde.

1 Νομβρίου 1886.

ΕΙΣ ΤΑ ΑΝΑΚΤΟΡΑ

Χθὲς πρὸ μεσημβρίας ὁ κ. Πρωθυπουργὸς μετέβη εἰς τὰ Ἀνάκτορα καὶ παρέμεινεν ἐπὶ ὥραν συνεργαζόμενος μετὰ τοῦ Βασιλέως.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 31 Ὀκτωβρίου 1886.

ΑΙ ΠΕΡΙ ΕΛΛΑΔΟΣ ΙΔΕΑΙ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΜΠΕΡΛΑΙΝ

Ἐπὶ τῇ ἐπαναλήψει τῆς συνδιαλέξεως ἡμῶν ὥς πρὸς τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἑλλάδος ὁ κ. Τσάμπερλαιν ἐντόνως ἀπήντησεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς ὀφείλει νὰ ὑποστῇ φόρους.

Πρέπει νὰ ὑποστῇτε φόρους διὰ νὰ ζήσητε ὥς ἔθνος, δὲν γνωρίζω ἀκριβῶς ὁποίους φόρους καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐπιβολῆς αὐτῶν, ἀλλ' ἡ αὔξησις τῶν ἐσόδων σας πρέπει νὰ εἶναι ἐκ τῶν πρωτίστων μεριμνῶν νουνεχοῦς καὶ ἐντριβοῦς πολιτευομένου. Ὡς μοὶ ἐξήγησεν λεπτομερῶς, ὁ κ. Τρικούνης εἰσάγων πρὸ ἡμερῶν εἰς τὸ Κοινοβούλιον, ὅπου καὶ ἐγὼ παρευρισκόμενῃ τὸν νέον προϋπολογισμόν προέτεινε τὴν αὔξησιν τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους διὰ νέων φόρων, εὐχομαι δὲ διὰ τὴν εὐτυχίαν σας τὰ περὶ τούτων νομοσχέδια νὰ ἐπιψηφι-

σθῶσι. Ὁ κ. Τρικούπης δύναμαι νὰ εἶπω εἶναι ὁ κράτιστος τῶν πολιτικῶν σας ἀνδρῶν, πλὴν δυστυχῶς δὲν τὸν ἀφίνετε νὰ μένη εἰς τὴν ἐξουσίαν. Ἀλλοίαν βεβαίως τροπὴν θὰ ἐλάμβανον τὰ πράγματα, ἀν οὗτος ἐκυβέρνηα τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ βουλγαρικοῦ πραξικοπήματος καὶ δὲν θὰ ἐλάμβανον χώραν τὰ λυπηρὰ ἐκεῖνα συμβάντα, ἐννοῶ τὸν ἀποκλεισμόν. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἶχον καὶ ἐγὼ τὴν τιμὴν ν' ἀποτελῶ μέλος τοῦ ὑπουργείου καὶ ἐνθυμούμαι πόσον ἐσκεμμένως ἐμελετήσαμεν τὸ ἐλληνικὸν ζήτημα.

31 Ὀκτωβρίου 1886.

Ἐν συρροῇ ἐκλεκτοῦ κόσμου ἐγένετο χθὲς ἡ κηδεῖα τῆς διακεκριμένης δεσποίνης Ζενῆς Σκουλούδη μητρὸς τοῦ τραπεζίτου καὶ πρῶην βουλευτοῦ Σύρου κ. Στεφ. Σκουλούδη καὶ τῆς κυρίας Γ. Ἀθηνογένους. Παρηκολούθησαν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, οἱ ὑπουργοὶ κ. κ. Δραγούμης καὶ Βουλκιώτης καὶ πλῆθος ἄλλων ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων παρ' ἡμῖν.

Ο ΡΩΜΗΟΣ

Τοῦ Νοεμβρίου πρώτη...

Ὁ Δηληγιάννης μονολογεῖ
μὲ τόσο ντέρτι καὶ συλλογίῃ.

Ἄλλ' ὅμως πᾶσα μου ἐλπίς ταχέως διελύθη
καθὼς παμφόλυξ σάπωνος, σὰν ἓνα παραμῦθι.
Τὰ πάντα πλάνη καὶ σκιά, τὰ πάντα ματαιότης
τὸ πᾶν μωρόν, τὸ πᾶν πεζόν, τὸ πᾶν πραγματικότης.
Περνᾷ καὶ ὁ Ἀπρίλιος, σιγοῦν φωναὶ καὶ γδοῦποι
κι' ὁ βασιλεὺς ὅττην ἀδελφὴν πηγαίνει τοῦ Τρικούπη.

Καὶ τίς τοιοῦτον τόλμημα ποτὲ θὰ ὑποφέρει
ἀκοῦς ἐκεῖ νὰ λησμονῇ πᾶν ὑψηλὸν καθῆκον
καὶ μόνος καταμόναχος ἡμέρα μεσημέρι
νὰ ἐπισκέπτεται τοῦ νῦν Πρωθυπουργοῦ τὸν οἶκον;
Πλὴν εἴπορεῖ καὶ ἡ Αὐτοῦ Σεπτὴ Μεγαλειότης
νὰ τρέχη ὅσας κυρίας μας ὡς ἓνας ἰδιώτης;

Τούλάχιστον ἂν ἤρξατο εἰς τὸ δικό μου σπῆτι
 εἰ κάτω, ἢ ἐπίσκεψις ὑποφερτὴ θὰ ἦτο. —
 Ἄ! μόνον ποῦ τὸ σκέπτομαι, ὁ νοῦς μου ὅλος φρέττει
 καὶ βλέπω πανδαιμόνιον εὐτυχιῶν ἀρρήτων
 Νὰ εἶν' ὁ βασιλεὺς ἐδῶ, νὰ στέκη ἀντικρὺ μου!
 ὦ! κελ γκλοῦρ, κελ βικτοαρ φιλόδοξος ψυχὴ μου!

Καὶ πάλιν νέας φοβερὰς ὑφίσταμαι ὁδύνας
 σκιὰν κυττάζω ἀντικρὺ ἀνθρώπου ἐπαράτου
 καὶ αὐτὸς ὁ ἄγγλος Τσάμπερλαιν, ποῦ ἦλθεν εἰς Ἀθήνας
 καὶ αὐτὸς θὰ ἔχη βέβαια χωμένη τὴν οὐρὰ του
 ὁ βασιλεὺς. . . ὁ Τσάμπερλαιν. . . ἡ κάθοδος τῶν στόλων
 οἱ πάντες ἐναντίον μου καὶ μόνος μου καθ' ὅλων.

Ὁ βασιλεὺς! . . ὁ βασιλεὺς! . . ἃ! πόσον ἡπατήθην!
 ποῖον θριάμβου, ὦ μὲν Ντιέ, καὶ δόξης ἐστερηθήν.
 Περνῇ καὶ ὁ Ἀπρίλιος, σιγοῦν φωναὶ καὶ γδοῦποι
 καὶ ὁ βασιλεὺς ὅσπιν ἀδελφὴν πηγαίνει τοῦ Τρικουπῆ
 καὶ ἐκεῖνη τὴν ἐπίσκεψιν εὐθὺς ἀνταποδίδει. . .
 Ἐ! σεῖς, σουμάδες δόστε μου πρὶν μὲ ποτίσουν ξύδι.

Ο ΡΩΜΗΟΣ

Τοῦ Νοεμβρίου πρώτη. . .

Φασουλῆς καὶ Περικλέτος
 ὁ καθένας νέτος σκέτος.

Σοῦ λέγω πῶς ὁ κύριος πρωθυπουργὸς τοῦ Κράτους
 μὲ ἀγρυπνίας διαρκεῖς καὶ πόνους ἀκαμάτους
 ποθῶν ὅτ' ἰσοζύγιον νὰ φέρῃ πλέον πέρας
 καὶ μελετήσας δι' αὐτὸ καὶ νύκτας καὶ ἡμέρας
 καὶ ὑπολογίζων καὶ μετρῶν ἡσύχως καὶ ἀσφύως
 καὶ δαπανήσας ἔλαιον πολὺ καὶ ἀεριόφως
 καὶ ἀριθμοὺς ἐπ' ἀριθμῶν παντοδαπῶν προσθέσας
 καὶ ἐπὶ τούτων πάλιν, Περικλῆ, ὀλίγους ἀφαιρέσας
 συλλογισθεῖς τὰ ἔσοδα καὶ τὰς προσόδους πάσας

καὶ διαιρέσας ἔπειτα καὶ πολλαπλασιάσας
 ἐγκύψας δὲ καὶ στῶν τριῶν τὴν μέθοδον ἀτρύτως
 δι' ἧς δοθέντων διὰ γνωστῶν εὐρίσκεται ὁ τρίτος
 καὶ εἰς δέκατα καὶ ἑκατοστά καθὼς καὶ εἰς ἄλλα τόσα
 ὅπου σαστίζει τὸ μυαλὸ καὶ σταματᾷ ἡ γλῶσσα
 καὶ ἰδρῶτα στάζων, Περικλῆ, πολὺν ἐκ τῶν κροτάφων
 καὶ ἀκαταπαύστως ἀριθμοὺς ἐπὶ τοῦ χάρτου γράφων
 καὶ ταῦτα μὲν προσθαφαιρῶν καὶ ἐκεῖνα ἐξαλείφων
 καὶ σκυθρωπάζων καὶ μοχθῶν καὶ ὀρθοφρονῶν καὶ νήφων
 'στὸ κάτω κάτω τῆς γραφῆς κατὰρθωσε καὶ εὐρήκε
 πῶς μιλιούνηα τέσσερα περίσσευμα ἐβγῆκε
 Π.— Θαῦμα ἰδέσθαι, Φασουλῆ. . .
 Φ.— Καὶ ἀκούειν καὶ πιστεύειν
 καὶ ὀμιλεῖν περὶ αὐτοῦ καθὼς καὶ ῥητορεύειν.

Κροτεῖτε τὰς παλάμας
 γὰρ τὸ περίσσευμά μας

Οὐτ' ἐθαμβώθη Νάρκισσος ἰδὼν ἐντὸς πηγῆς
 ἀντικατοπτριζόμενα τὰ ῥόδα τῆς μορφῆς του
 καθὼς ὁ νῦν Πρωθυπουργὸς τῆς δοξασμένης γῆς
 ἔμπρὸς εἰς τὸ περίσσευμα τῆς ἀριθμητικῆς του
 ὅποῖον τὸ περίσσευμα τοῦ νῦν Πρωθυπουργοῦ
 περίσσευμα ψηλαφητὸν χειρὸς θαυματουργοῦ.

LE MESSENGER D'ATHÈNES

1er Novembre (v. s.) 1886.

Samedi dernier, S. M. le Roi Georges a fait une visite
 à Melle Tricoupi, sœur de M. le président du conseil.

On a remarqué que c'est la première dame grecque que
 le Roi a honoré d'une si haute faveur.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 2 Νοεμβρίου Κυριακῇ 1886.

Ἀφίκετο ἐκ Γαλλίας ὁ κ. Βίκτωρ Μερξ, ἀντιπρόσωπος τῆς «Προεξοφλη-
 τικῆς Τραπεζικῆς» τῶν Παρισίων καὶ διαφόρων ἄλλων τραπεζικῶν οἰκῶν γε-

μανικῶν καὶ αὐστριακῶν. Ὁ κ. Μερκὶ ἐπεσκέψατο χθὲς ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν πρωθυπουργόν κ. Τρικούπην, λέγεται δ' ὅτι εἶναι κομιστὴς προτάσεων πρὸς τὴν Κυβέρνησιν περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου Πειραιῶς-Λαρίσης.

2 Νομβρίου 1886.

ΣΥΝΑΝΑΣΤΡΟΦΗ κ. ΔΡΑΓΟΥΜΗ

Χθὲς ἡ κυρία καὶ ὁ κ. Δραγούμης παρέθεντο γεῦμα πρὸς τοὺς ἐνταῦθα πρεσβευτάς.

Μετὰ τὸ γεῦμα ἐπηκολούθησεν ἑσπερὶς εἰς ἣν παρευρέθησαν ὁ κ. Τσάμπερλαιν μετὰ τῆς δεσποινίδος θυγατρὸς του καὶ τοῦ υἱοῦ του, ὁ κ. Πρωθυπουργός, οἱ ὑπουργοί, ἅπαν τὸ διπλωματικὸν σῶμα, ὁ κ. Βοσσέρ, ὁ κ. Λεζέν καὶ πολλοὶ τῶν ἐνταῦθα ἄλλοδαπῶν καὶ ἡμιδαπῶν.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ

Ποῖος ἄρα εἶναι ὁ φορολογῶν ἀληθῶς καὶ καταθλιπτικῶς; ὁ κ. Τρικούπης μὲ τὰ 92 ἢ τὰ 85 ἑκατομμύρια ἔξοδα ἢ ὁ κ. Δηλιγιάννης μὲ τὰ 99 ἑκατομμύρια; ἡ γνωστὴ τοῦ πρῶην πρωθυπουργοῦ γραφὶς ἐν τῇ «Πρωίᾳ» ἐνασχολεῖται σήμερον καὶ εἰς τὰς προσφιλεῖς μηχανογραφίας — ἀφοῦ εὐρίσκεται ἐν Ἀθήναις ὁ κ. Τσάμπερλαιν! — καὶ ὁμιλεῖ μετὰ πολλῆς χάριτος περὶ τῆς «δολοπλοκίας ἐν τοῖς προδρομοῖς τῶν ἀνακτόρων» δι' ἧς τάχα ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἐξουσίαν ὁ κ. Τρικούπης. Ἀναγνώσατέ τον.

— Τὸ εἰκοσάφραγκον χθὲς ἐσπέρας εἶχεν ὑποτιμηθῇ μέχρι δρχ. 24 70/100, σήμερον ὁμως συνεπείᾳ διαδόσεών τινων περὶ προσεχοῦς δῆθεν ὑπουργικῆς κρίσεως ἀντιμετρήθη κατὰ 20 λεπτά. Ἀγνοοῦμεν τίνες εἶναι οἱ διασπείροντες τὰ τοιαῦτα καὶ ἐκμεταλλευόμενοι τὴν εὐπιστίαν καὶ τὸν φόβον τῶν περισσοτέρων, ἀλλὰ χαρακτηριστικὴ εἶναι βεβαίως ἡ ἀνησυχία μετὰ τῆς ὁποίας ἀκούει τὸ κεφάλαιον καὶ τὸ νόμισμα τὴν τυχὸν ἀνατροπὴν τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐπομένως τὴν πλήρη οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς χώρας.

— Ἐδημοσιεύσαμεν χθὲς ἐκ τῆς «Ἀκροπόλεως» ὅσα ἐμφαντικὰ

www.libtool.com.cn
 εἶπεν ὁ ἐνταῦθα παρεπιδήμων Ἀγγλος πρόφην ὑπουργὸς κ. Τσάμπερ-
 λαιν περὶ τῆς ἀνάγκης ἐπιβολῆς φόρων ἐν Ἑλλάδι, πρὸς ἀνόρθωσιν
 τῆς πίστεως αὐτῆς, καὶ περὶ τοῦ τίνα τροπὴν θὰ ἐλάμβανεν τὸ ἐθνι-
 κὸν ἡμῶν ζήτημα πέρουσιν ἂν τότε ἐκυβέρνηα ὁ κ. Τρικούπης.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 6 Νοεμβρίου, Πέμπτη 1886.

Χθὲς τὴν πρωτῆν, κατόπιν τοῦ συγκροτηθέντος μικροῦ ὑπουρ-
 γικοῦ συμβουλίου, συνειργάσθησαν μετὰ τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως ὁ
 πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ.
 Δραγούμης.

Μετὰ μεσημβρίαν, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς Βουλῆς, ἀνῆλθεν ἐκ νέου
 εἰς τὰ Ἀνάκτορα καὶ συνειργάσθη μετὰ τοῦ Βασιλέως ὁ κ. Τρικούπης.

ΩΡΑ, 3 Νοεμβρίου 1886.

Αἱ κατὰ τὸν μῆνα Ὀκτώβριον εἰσπράξεις τῶν τελωνείων α' β' καὶ γ'
 τάξεως ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 2,866,522 καὶ 75 % ἐνῷ κατὰ τὸν ἀν-
 τίστοιχον μῆνα τοῦ παρελθόντος ἔτους αἱ εἰσπράξεις εἶχον ἀνέλθει εἰς
 δραχ. 2,202,413 καὶ 26 %.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 3 Νοεμβρίου 1886.

Ἀπὸ καιροῦ ἐγένετο ἡ περίεργος παρατήρησις, ὅτι πάντες οἱ ἡγεμόνες ἢ πο-
 λιτευταὶ οἱ ἐπιβαλόντες βαρὺν δασμὸν ἐπὶ τοῦ καπνοῦ, ἦσαν ἀπηλλαγμένοι τῆς
 ὀλεθρίας μανίας τοῦ καπνίζεῖν. Ἡ παρατήρησις αὕτη ἐπισημοποιήθη καὶ παρ'
 ἡμῖν, ἀφ' οὗτο ὁ κ. Τρικούπης, ὅστις, ὥς γνωστόν, οὐδέποτε καπνίζει, ἐφορολό-
 γησε κάπως βαρύτερον τὸν μέχρι τότε σχεδὸν ἀτελῆ καπνόν.

2 Νοεμβρίου.

Προχθὲς μετέβη ὁ κ. Τσάμπερλαιν πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ πρωθυ-
 πουργοῦ κ. Τρικούπῃ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ἀλλὰ μὴ
 εὐρὼν αὐτόν, ἀπόντα εἰς τὸ βουλευτήριον, ἀφῆκε τὸ ἐπισκεπτή-
 ριόν του.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 6 Νοεμβρίου 1886.

Ὁ κ. Τσάμπερλαιν μετὰ τῆς οἰκογενείας του καὶ τοῦ κ. Κόλλιγκς ἐπανῆλθον ἐξ Αἰγίνης καὶ Σουνίου. Ὁ κ. Τσάμπερλαιν χθὲς τὴν 2 μ. μ. ἐπεσκέψατο ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην μεθ' οὗ παρέμεινεν ἐφ' ἱκανὴν ὥραν.

PHARE DU BOSPHORE, Constantinople, 10 Novembre.

La Grèce poursuit activement sa réorganisation intérieure. Un grand pas a été fait dans cette voie. M. Tricoupi a du annoncer à la Chabre aux applaudissements du Parlement, que le budget du royaume, quand même on opérerait sur les taxes nouvelles une réduction de six millions, présenterait un excédant de quatre millions. L' état des finances d' un pays est souvent l' indice et le criterium de sa situation politique. «Faites-moi de la bonne politique et je vous ferai de bonnes finances» disait le baron Louis. Si l' aphorisme est vrai, l' habile gestion financière de M. Tricoupi est une preuve de la façon supérieure dont il a dirigé les affaires en général de son pays.....

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 5 Νοεμβρίου Τετάρτη 1886.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως μετὰ σφοδρότητος ἀντεπεξεληθὼν ἔθηκε καθαρὰ τὸ ζήτημα τῆς ἐμπιστοσύνης. Ἀλλὰ μετὰ παρατεταμένην ἐμπαθῆ συζήτησιν ἡ ἀντιπολίτευσις ἐζήτησε παντὶ σθένει ν' ἀποφύγῃ τὸν ἀγῶνα καὶ τέλος βλέπουσα ὅτι τοῦτο ἦτο ἀδύνατον, κατέφυγεν εἰς τὸ σύνθηδες τέχνασμα τῆς ἐν σώματι ἀποχωρήσεως φυγομαχήσασα.

Ἡ συνεδρία ἔσχε τὸν γνωστὸν χαρακτῆρα τῆς ἀγριότητος καὶ τῆς ἀκοσμίας, τὸν ὅποιον δυστυχῶς δὲν δύναται νὰ ἀποβάλλῃ ἡ ἑλληνικὴ Βουλὴ, ἐνόσφ ἐπικρατῶσιν αἱ αὐταὶ συνθῆκαι τῆς ὑπάρξεώς της.

www.libtool.com.cn
 Ὅφειλοντες ὁμῶς ν' ἀποδώσωμεν διὰ τοῦτο ἀμέριστον τὴν δόξαν εἰς τὴν ἀντιπολιτεύουσιν, ἣτις καὶ χθὲς ἔδειξεν ὅτι οὐδόλως λησμονεῖ τὰς παλαιὰς παραδόσεις της. Ἐπεκράτει θόρυβος καταχθόνιος, ἀνεγκλήσεις σφοδραὶ καὶ φράσεις ἥκιστα κοινοβουλευτικαὶ ἀντηλλάσσοντο, ἐνίοτε ἀνυποῦντο ράβδοι.

Ἐν ἐνὶ λόγῳ ἡ χθρσινὴ συνέδρεια ὑπῆρξεν ἡ πρώτη ἀξιωματικὸς ἀφ' ἧς ἐπανελήφθησαν αἱ διακοπεῖσαι ἐργασίαι, ἐφάνη δ' ἐξ αὐτῆς ὅτι λυσιπρόως θὰ διεξαχθῇ ὁ ἐπικείμενος ἀγών. Ἀνυπὸν εἶναι μόνον, ὅτι δὲν παρευρέθησαν κατ' αὐτὴν οἱ παρεπιδημοῦντες ἐπίσημοι ξένοι διὰ νὰ λάβωσι ἀκριβῆ γνῶσιν τῶν κοινοβουλευτικῶν μας ἐθίμων.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 5 Νοεμβρίου.

Τί ὁμῶς ἔπραξαν μετὰ μικρὸν εὐθύς ὥς προσεκλήθησαν τὴν τοιαύτην αὐτῶν ἐμπιστοσύνην νὰ ἐκδηλώσωσιν εἰς ψῆφον φανεράν; ἐξήτησαν τὴν δι' ἀναστάσεως ψηφοφορίαν ἐπὶ τῆς ὑπουργικῆς προτάσεως, διότι ὁ ψηφίζων οὕτω δὲν φανερώνει τὸ ὄνομά του καὶ οἱ ψηφοὶ δὲν μετρῶνται ὅπως καταδειχθῇ τίς ὁ ἰσχυρὸς καὶ τίς ὁ ἀσθενής, ὅταν δὲ ἡ Κυβέρνησις εὐλόγως ἀπῆτησεν τὴν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ψηφοφορίαν, πάντες ἐπιφανεῖς καὶ μή, ἐτράπησαν εἰς φυγὴν, ἀληθῶς ἄτακτον, ποιήσαντες καὶ τὴν ἐνστασίῳ των περὶ μὴ ἀπαρτίας, παρέμειναν δὲ πέντε μόνον ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, τῶν λοιπῶν ἀναμεινάντων ἐν τοῖς δωματίοις καὶ τῷ διαδρόμῳ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀναγνώσεως τοῦ καταλόγου, ὅπερ κατέδειξεν τὴν Βουλὴν ἐν μὴ ἀπαρτίᾳ.

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρεία τῆς 5 Νοεμβρίου.

Τὰ χθρσινὰ γεγονότα ἐν τῇ Βουλῇ, τὸ ζήτημα τῆς ἐμπιστοσύνης, ὅπερ χθὲς ἔνεκα τῆς φυγομαχίας τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἔμεινε μετέω-

www.libtool.com.cn
 ρον καὶ τὸ ὅποιον κατὰ τὰ κοινολογούμενα ἐπρόκειτο νὰ λυθῇ σήμερον πολλὴν συνήγαγον κόσμον εἰς τὴν Βουλὴν. Πρὶν ἢ ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα πολλοὶ ἐπολιόρχουν ἀμφοτέρως τὰς πύλας τοῦ βουλευτηρίου, μέχρι δὲ ἀποπνιγμοῦ συνωστίζετο τὸ πλῆθος ἀνυπομονοῦν νὰ ἀνοιγῶσιν.

Ἀναγινωσκομένων τῶν πρακτικῶν πληροῦνται ἀμφοτέραι αἱ πτέρυγες. Ἐν τούτοις ἀπὸ τῆς πρώτης διαδίδουσιν οἱ περὶ τὴν ἀντιπολίτευσιν ὅτι δὲν θὰ ἀφήσωσι τὴν συμπολίτευσιν νὰ ἐνεργήσῃ ψηφοφορίαν ἐπὶ τοιοῦτου ζητήματος.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 6 Νοεμβρίου 1886.

ΗΙΝΑΚΙΑΔΕΣ

Καὶ ἴδου ὅτι διατελοῦμεν ἐν πλήρει κρίσει!

Ἡ προχθεσινὴ συμπεριφορὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἐπανερχομένης εἰς τὴν μέθοδον τῆς παραλύσεως τῶν συνεδριῶν διὰ τῆς ἐν σώματι ἀποχωρήσεως, ἐπέσπευσε τὴν ἐπικειμένην κρίσιν καὶ ἡ κυβέρνησις ἀπέναντι τῆς τοιαύτης καταστάσεως ἐθεώρησεν, ὅτι ἦτο ἀναπόφευκτον νὰ ἐπέλθῃ λύσις, ἣν δὲν εἶναι δύσκολον νὰ προῖδῃ τις, ἀναλογιζόμενος τὰς σοβαρὰς περιστάσεις ἐν αἷς διατελεῖ τὸ Κράτος.

— Ἐν τούτοις ἦτο περίεργος ἡ θέα τῆς αἰθούσης καὶ ἡ διεξαγωγὴ ἐν γένει τῆς προχθεσινῆς τόσον βραχείας ἀλλὰ καὶ τόσον σπουδαίας συνεδρίας. Ἐν σώματι ἠγέρθη καὶ σοβαρῶς ἀπεχώρησεν ἡ δεξιὰ πτέρυξ· μετὰ τὴν δῆλωσιν τοῦ προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι διεκόπτοντο αἱ ἐργασίαι μέχρι τῆς αὔριου, ὅτε ἔμελλε νὰ ἀνακοινώσῃ εἰς τὴν Βουλὴν ὀριστικὴν τινα ἀπόφασιν. Καὶ αὐτὰ τ' ἀκροατήρια, ὥς νὰ συνησθάνοντο τὸ κρίσιμον τῆς περιστάσεως, δὲν ἐξετράπησαν εἰς τὰς συνήθεις θορυβώδεις ἐκδηλώσεις. Ἡ ἀντιπολίτευσις ἔμεινε κατ' ἀρχὰς κατάπληκτος, ἀλλ' ἔπειτα κατελήφθη ὑπ' ὀργῆς καὶ ἐξετράπη εἰς κραυγὰς, βλέπουσα ἐκφεῦγον ὑπὸ τοὺς πόδας τῆς τὸ στάδιον τῶν ἀγώνων τῆς.

Τὸ ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ τῇ πλατείᾳ πλῆθος μετ' ἐκπλήξεως εἶδε τοὺς βουλευτὰς ἔξω κατ' ἐκείνην τὴν ἀσυνήθη ὥραν, ὅτε δὲ ἐγνώσθησαν τὰ γινόμενα, ἤρχισε βαθμηδὸν νὰ ἐκδηλοῦται εἰς τὴν πόλιν τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἡ ἔξαψις, ἥτις παρατηρεῖται κατὰ τὰ ἔκτακτα πολιτικά γεγονότα.

• ΣΗΜΑΙΑ, Πέμπτη, 6 Νοεμβρίου 1886.

Μετά τινας παρατηρήσεις ἐκικυροῦνται τὰ πρακτικὰ καὶ εὐθὺς ἀνέρχεται τὸ βῆμα ὁ κ. Πρωθυπουργός. Ὁ κ. Τρικούπης ἴσταται πρῶτον, θέτει τὴν μίαν χεῖρα εἰς τὸ θυλάκιον τῆς περισκελίδος του, τὴν ἑξάγει πάλιν, τὴν θέτει ὑπὸ τὸ ἐσωκάρδιόν του ὥσεί θέλων νὰ ἐκβάλῃ τι, οἱ ἀντιπολιτευόμενοι βλέποντες ταῦτα ἀνησυχοῦσι, τὰ βλέμματα ἐρευνητικὰ καὶ διερωτῶντα διασταυροῦνται, συγκίνησις τοὺς καταλαμβάνει καὶ τέλος ἡ βραδεῖα καὶ ἐπιβλητικὴ φωνὴ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἐπιβάλλει σιγὴν νεκρικὴν.

Ρῖγος φρίκης διέτρεξε τὴν αἵθουσαν εἰς τοὺς τελευταίους λόγους τοῦ κ. Τρικούπη καὶ πολλῶν τὰ πρόσωπα ἐκιτρίνησαν ἐκοκκίνησαν, ἐμαύρισαν, ἐπρασίνησαν, ὁ δὲ κ. Δηλιγιάννης ἐφάνη κλονισθεὶς ἐπὶ τῆς θέσεώς του καὶ τὸ βλέμμα του ἐζήτησε τὸ βλέμμα τοῦ κ. Πετράκη μετ' ἐκφράσεως ὑπερτάτης ἀπελπισίας. Ἀπὸ τοῦ θεωρείου των πολλαὶ κυρίαί, περισσότεραι ἅφ' ὅσας ἔρχονται συνήθως γνωρίζουσαι τὰ μέλλοντα νὰ διατρέξωσι, παρετήρουν τοὺς ἐν τῇ αἵθουσῃ μετὰ μεγάλης εὐχαριστήσεως.

— Ὁ κ. πρωθυπουργὸς κατέρχεται τὸ βῆμα καὶ ἡ συμπολίτευσις σοβαρῶς ἐγείρεται πρὸς ἀναχώρησιν, ἡ δὲ ἀντιπολίτευσις περιδεὴς καὶ κατάπληκτος πτήσσει εἰς τὰς ἔδρας της καὶ τόσον ζαρόνει ὥστε χάνεται.

Β Ο Υ Λ Η

Συνεδρία τῆς 5 Νοεμβρίου.

Ἦρξατο τὴν 4 μ.μ. καὶ ἐπερατώθη πολλῶν τάχιον ἢ ὅσον τις ἐφαντάζετο. Παρήσαν 135 Βουλευταί, δι' ὧν ἀπετελέσθη ἡ ἀπαρτία.

Τοσοῦτον δὲ πλῆθος ἀνέμενε νὰ ἀνοιγῶσι τὰ θεωρεῖα, ὥστε συνω-
θοῦντο καὶ διηγκωνίζοντο εἰς τὴν κλίμακα σπεύδοντες τὶς πρῶτος θὰ
ἀνέλθῃ καὶ ἡκούοντο φωναὶ ἔξω καὶ ταραχὴ ἄνω· ὁ πρῶτος δὲ μάλι-
στα εἰσελθὼν ἀκροατῆς, φουστανελλοφόρος, ἐκ τῆς σκουδῆς νὰ κατα-
λάβῃ καὶ τὴν πρώτην θέσιν ἔπεσε πρηνὴς ἐπὶ τοῦ θρόνου. Αἱ κυ-
ριαὶ ἐπίσης ἐμάντευον ἀναμφιβόλως, ὅτι θὰ ἀποβῇ θυελλώδης ἡ συ-
νεδρία καὶ ἐνωρὶς τὰ θεωρεῖα των ἦσαν πλήρη.

Ὁ Πρόεδρος λέγει, ὅτι δὲν προεκάλεσε ψηφοφορίαν δι' ἀνα-
στάσεως.

Ὁ κ. Ράλλης ἐπιμένει ἐπικαλούμενος εἰς μαρτυρίαν καὶ τὴν
«ᾠραν».

— Τοιοῦτό τι ἐγὼ δὲν ἔκαμα ἐπαναλαμβάνει ὁ Πρόεδρος τῆς
Βουλῆς.

— Δὲν ἔχω ἀμφιβολίαν, ἐξακολουθεῖ ὁ ἀγορευὼν κ. Ράλλης, ἀλλ'
οἱ λόγοι σας διαψεύδονται.

Ὁ κ. Ράλλης ἐπιμένει. Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης λέγει,
ὅτι ἐν τῷ θορύβῳ ἡ πτέρυξ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐνόμισεν, ὅτι ἐτέθη
τοιοῦτο ζήτημα εἰς ψηφοφορίαν παρὰ τοῦ προέδρου.

Ἡ «ᾠρα» λέγει τὸ ἐναντίον· διακόπτει ὁ κ. Ν. Λεβίδης.

Ἐγὼ — ἐπιλέγει ὁ κ. Τρικούπης — δὲν θεωρῶ τὴν «ᾠραν» χρη-
σμόν· σεῖς ἴσως τὴν θεωρεῖτε. Ἐκαστος ἐν τῷ θορύβῳ ἀντελήφθη ἄλ-
λως τὴν ψηφοφορίαν.

Ἡ ἀριστερὰ ἠγέρθη, διότι ἐνόμισεν, ὅτι ἐτέθη τοιοῦτο ζήτημα, ἡ
δεξιὰ δὲν ἠγέρθη καὶ ἐζήτη νὰ συζητήσῃ. Εἶχε δὲ γείνη ἑναρξὺς ψη-
φοφορίας ἐπὶ τοῦ ζητήματος, ὅτε ὁ κ. Κωνσταντόπουλος ἔφερεν ἑνστα-
σιν μὴ ἀπαρτίας καὶ πρὸς τοῦτο ἀνεγνώσθη ὁ κατάλογος. Ταῦτα εἰσὶ
τὰ γεγονότα, καὶ οὔτε ὁ κ. Πρόεδρος διαψεύδεται οὔτε ἄλλος τις.

Πολλοὶ ἐκ τῶν τῆς ἀριστερᾶς διαμαρτύρονται, ἐν μέσῳ δὲ τοῦ θορύ-
βου ἀκούεται ὁ κ. Ζυγομαλᾶς κραυγάζων: Κἄτι τεκταίνεται, μείνω-
μεν ἐδῶ, καὶ νὰ στεῖλωμεν ἐπιτροπὴν εἰς τὸν Βασιλέα!

Ἄλλ' ὁ κ. Ράλλης, διὰ διατόρου ὡσαύτως φωνῆς, προσκαλεῖ τὸν πρόεδρον νὰ λύσῃ τὴν συνεδρίαν, λέγων:

— Εἶναι ὅλως περιττὸν νὰ ἐξακολουθῇ ἡ συζήτης.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς κηρύττει τὴν λύσιν τῆς συνεδρίας τὴν 4 καὶ 50' λεπτά. Αἱ δὲ συζητήσεις ἐξακολουθοῦσιν ἔτι ἐν τῇ αἰθούσῃ καὶ συνεχίζονται ἐν τῷ προστυλίῳ τοῦ βουλευτηρίου καὶ τῇ πρὸ αὐτοῦ πλατείᾳ ἐπὶ ἱκανὴν ἔτι ὥραν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Συνεδρία τῆς 5 Νοεμβρίου.

Πλήρες τὸ θεωρεῖον τῶν Κυριῶν σήμερον, καθ' ἣν στιγμὴν ἐν τῇ αἰθούσῃ εὔρηντο μόλις πέντε βουλευταί. Ἡ σημερινὴ συνεδρίασις προηγγέλετο ὡς σπουδαία, μάλιστα δὲ μετὰ τὰ χθὲς γεγόμενα. Πέρι τῆς Βουλῆς καὶ ἐν τῷ περιβόλῳ αὐτῆς περιεφέρετο πλῆθος. Ὅμιλοι ἐσχηματίζοντο καὶ συνεζήτουν οἱ κενόσπουδοι.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 6 Νοεμβρίου.

Ὡς φαίνεται, ὁ κ. Τρικούπης εἶδεν εἰς τὸ βάθος τοῦ βουλευτικοῦ ὀρίζοντος φωσφορίζον ἀπειλητικώτατον αὐτὸ τὸ ὄχι, καὶ ἐσκέφθη νὰ στεῖλῃ τὴν ὀχλὸν αὐτὴν νὰ κοιμηθῇ ἐν εἰρήνῃ. Καθ' ἃ διατείνονται οἱ μεμνημένοι, τὸ Διάταγμα τῆς Διαλύσεως ἢ εἶναι ὑπογεγραμμένον ἤδη, ἢ εἶναι ἐν τῷ ὑπογράφειν. Καθ' ἃ δυνάμεθα νὰ εἰκασώμεν, ὁ κ. Τρικούπης ἐσκέφθη ὅτι πιθανὸν τὸ προμήνυμα τοῦτο τῆς διαλύσεως νὰ προκαλέσῃ ἐντὸς ἐνὸς ἡμερονυκτίου συμπύκνωσιν τῶν φίλων του τοιαύτην, ὥστε νὰ καταστῇ περιττὴ ἡ χρῆσις τοῦ προνομίου τῆς διαλύσεως. Νομίζομεν ὅμως, ὅτι ἡ ἀνεγνωρισμένη τοῦ ἀνδρὸς ὑπερηφάνεια καὶ ὁ πρὸς τὰ κοινοβουλευτικὰ νόμιμα τέως σεβασμός του νὰ μὴ ἐπιτρέψωσιν αὐτῷ νὰ συνεργασθῇ μετ' ὁμοίων ἐκφοβισμένην Βουλήν.

Περὶ διαλύσεως τῆς Βουλῆς τῆς Ι΄ Περιόδου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 37 τοῦ Συντάγματος, διαλύομεν τὴν Βουλὴν τῆς Ι΄ περιόδου. Συγκαλοῦμεν δὲ τοὺς μὲν ἐκλογεῖς τὴν τετάρτην Ἰανουαρίου 1887, ἵνα ἐκλέξωσι τοὺς Βουλευτάς, τὴν δὲ Βουλὴν ἐν Ἀθήναις τὴν εἰκοστὴν δευτέραν τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργὸς δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ πικρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Νοεμβρίου 1886.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Χ. Τρικοῦπης

Σ. Δραγούμης

Π. Μανέτας

Δ. Βουλπιώτης

Γ. Ν. Θεοτόκης

Κ. Δομβάρδος

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 7 Νοεμβρίου 1886.

Ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς ἐλαχίστην δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὅτι παρήγαγε συγκίνησιν, ἐν συγκρίσει μάλιστα πρὸς τὴν συγκίνησιν καὶ τὸν ἀναβρασμὸν, ὃν παρήγαγεν ἡ διάλυσις τῆς προκατόχου αὐτῆς.

Παρὰ τοῖς ἀντιπολιτευομένοις κύκλοις χειρίστην ἐνεποίησεν ἐντύπωσιν καὶ τὸ ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς δὲν ἀνεκοίνωσε τὴν θανατικὴν καταδικὴν, ὥς κατὰ τὴν παρελθούσαν περίοδον, εἰς αὐτὸν τοῦτον τὸν κατάδικον, ἥτοι εἰς τὴν Βουλὴν. Ἡμᾶς ἀπεναντίας ὑψοχάριστήσεν ἡ ἀνάλογος πρὸς τὴν περίστασιν λιτότης, μεθ' ἧς ἐτελέσθησαν αἱ τελευ-

ταῖαι διατυπώσεις, διότι ἐτοιχοκollήθη ἀπλῶς τὸ διάταγμα — παρ' ὀλίγον ἐλέγομεν τὸ νεκρώσιμον — εἰς τὴν εἴσοδον τῆς Βουλῆς, καὶ ἡρέμως διεδόθη ἡ εἴδησις τῆς διαλύσεως εἰς τὴν πόλιν, χωρὶς οὐδεὶς νὰ ταραχθῇ, οὐδεὶς νὰ ἐκπλαγῇ ἐκτάκτως διὰ τὸ γενόμενον.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 7 Νοεμβρίου, Παρασκευῇ 1886.

Χθὲς τὴν πρωτῶν, περὶ ὥραν 10 π. μ. ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικoupης ἀνελθὼν εἰς τὰ Ἀνάκτορα, συνειργάσθη μετὰ τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως. Τοῦτο ἰδόντες πολλοὶ ἐνόμισαν, ὅτι ὁ κ. Τρικoupης, μὴ ἐπιτυχὼν τὴν λύσιν τῆς ἐνσκηψάσης κρίσεως, δι' ἀσκήσεως τῆς προνομίας τοῦ Στέμματος ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως, ἀνήρχετο ἵνα ὑποβάλλῃ τὴν παραίτησιν τοῦ Ὑπουργείου. Ἀλλὰ κατὰ τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν αἱ εἰκασίαι αὐταὶ ἐγίνοντο, ἐξετυποῦτο ἡδὴ τὸ Διάταγμα τῆς διαλύσεως ἐν τῷ Ἐθνικῷ Τυπογραφείῳ, εἶχε δὲ ἡδὴ δι' ἐγκλυκλίου τηλεγραφικῶς ἀνακοινωθῇ καὶ πρὸς τοὺς Νομάρχας.

LE TEMPS, 10 Novembre, Mercredi 1886.

GRÈCE

Hier, à la Chambre des députés, M. Tricoupis, président du conseil, a fait un exposé de la situation financière.

Il a déclaré que la Grèce tiendrait tous ses engagements. Le gouvernement proposera de nouvelles taxes pour équilibrer le budget, de manière à lever le plus tôt possible le cours forcé, qui a été la cause première des mécomptes financiers.

M. Tricoupis dit que, si les nouvelles mesures fiscales sont votées par la Chambre, le budget se soldera par un excédent de quatre millions; sinon, le déficit s'élèvera à vingt millions.

Le président du conseil a annoncé aussi des change-

ments dans l'organisation militaire et une réduction de six millions sur les frais des ministères.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 7 Νοεμβρίου, Παρασκευή.

Ἄπας ὁ ἀνεξάρτητος καὶ σοβαρὸς τύπος τῆς Πρωτευούσης, αὐστη-
ρότατα ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἀδικώτατα ἐπικρίνων τὸν βίον καὶ τὴν πολι-
τείαν τῆς χθὲς ἀποθανούσης τὸν φυσικώτατον τῶν θανάτων Βουλῆς,
ἐπιδοκιμάζει ἀνεπιφυλάκτως τὸ μέτρον τῆς διαλύσεως. Ἐν ταῖς ἐπαρ-
χίαις τοῦ Κράτους ἡ διάλυσις τῆς ἀλλοπροσάλου Βουλῆς, ἥτις δὲν
ἐγνώριζεν οὔτε τί ἤθελεν οὔτε τί ἔπραττε, προϋξένησεν ἀληθῆ ἀνα-
κούφισιν, τοῦ λαοῦ εὐλόγως ἐλπίζοντος βελτίωσιν τῆς καταστάσεως
αὐτοῦ ἀπὸ τῶν σημερινῶν δεινῶν καὶ τὰ βέλτιστα ἀπεκδεχομένου
ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νέων ἐκλογικῶν θεσμῶν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 7 Νοεμβρίου, Παρασκευή.

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΤΣΑΜΠΕΡΛΑΙΝ

Χθὲς ἐπεσκέψατο τὸν κ. Τρικούπην εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκο-
νομικῶν καὶ ἔμεινε παρ' αὐτῷ ἐπὶ τρεῖς ὁλοκλήρους ὥρας.

ΣΦΑΙΡΑ, 7 Νοεμβρίου 1886.

Τὸ γεγονός τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς καὶ παρὰ τῷ κοινῷ τῆς
ἡμετέρας πόλεως καὶ παρὰ τῷ τῶν Ἀθηνῶν ἔκαμεν οἷαν ἐντύπωσιν
προσεδόκα πᾶς γνωρίζων τὴν εὐθυκρίσιν τοῦ λαοῦ. Ἡ ἐπελθοῦσα
λύσις τῆς βουλευτικῆς κρίσεως, διότι τοιαύτην πράγματι εἴχομεν, ἐθεω-
ρήθη ἡ ἀρίστη καὶ ἐγένετο ἐκθύμως εὐπρόσδεκτος παρὰ τῇ κοινω-
νίᾳ, ἡ τοιαύτη δ' ἀποδοχὴ διέλυσε τὰ ὄνειρα τῶν ἀντιπολιτευομένων
καὶ ἡ βαθεῖα παρὰ τῷ λαῷ γνώσις τῶν πραγμάτων κατέστησεν ὅλως
ἀτελεσφόρητα τὰ τῆς δημοκοπίας ὅπλα. Οὔτε ἐπανεστάτησεν ὁ λαός,
διότι διελύθη ἡ βουλὴ ὡς ἤλπιζον οἱ περὶ τὴν ἀντιπολίτευσιν, οὔτε
εἰς ἄτακτα κινήματα καὶ διαδηλώσεις προέβη ὡς εἰργάσθησαν ῥα-
διουργοῦντες καὶ διαβάλλοντες οἱ ἀναίσχυντοι λαοπλάνοι.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 7 Νοεμβρίου 1886.

Ἀπὸ πρωίας τῆς χθες συγκίνησας τις παρατηρεῖτο ἐν ταῖς ὁδοῖς, ὃ δὲ λόγος παντοῦ ἦτο περὶ τῆς ἐνδεχομένης διαλύσεως, ἣτις τοῖς πᾶσιν ἐφαινότο κατάδηλος καὶ φυσικὴ καὶ μόνον παρὰ τισι συναδέλφοις ἐξελαμβάνετο ὁ λόγος τῆς προχθὲς τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ὡς μέλλουσα παραίτησις. Παρὰ τῶν κρινόντων ὁμως ἀπαθῶς τὰ πράγματα χθὲς ἀπὸ πρωίας ἀνεμένετο ἡ δημοσίευσις τοῦ διατάγματος τῆς διαλύσεως, ἡ δὲ ἐξάσκησις τῆς προνομίας τοῦ βασιλέως, ἀναλόγως τῆς κρίσεως ἐκάστου, ἐθεωρεῖτο παρὰ τῶν μὲν ὡς ἀναπόφευκτος, παρὰ τῶν δὲ ὡς πραξικόπημα. Αἱ συζητήσεις καὶ εἰς τὰ τέσσαρα τῶν Ἀθηνῶν σημεῖα ἦσαν τραγελαφικώταται.

Ὁ κ. Δηλιγιάννης κατ' ἀσφαλεῖς πληροφορίας μας ἐπίστευεν ὅτι ἐζητήθη ἡ διάλυσις παρὰ τοῦ κ. Τρικούπη, ἀλλ' ὅτι ὁ βασιλεὺς παρέπεμψε τὸν κ. Τρικούπην εἰς τὴν Βουλὴν, διὸ κατεγίνετο εἰς τὴν μελέτην τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὅτε ὁ κ. Τράκας εἰσῆλθεν εἰς τὸ σπουδαστήριόν του καὶ ἀνήγγειλε τῷ κ. Δηλιγιάννῃ «ὅτι εἶναι περιττὰ αὐτὰ τὰ χαρτιά, γιὰτὶ μᾶς διέλυσεν».

* * *

Ἡ αὐτὴ περίπου σκηνὴ καθὰ ἠκούσαμεν συνέβαινε καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Παπαμιχαλοπούλου, ἐκεῖ ο *sperazne perdute*, ἀνεμένετο ἡ πρόσκλησις τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου εἰς τὰ ἀνάκτορα πρὸς σχηματισμὸν Κυβερνήσεως, πλὴν ἀντὶ τοῦ κ. Χατζηπέτρου ἐπεφάνη ὁ ἰδιαίτερός του γραμματεὺς μελαγχολικῶς ἀναγγέλων ὅτι ἡ Βουλὴ εἶναι κεκλεισμένη καὶ τὸ διάταγμα τῆς διαλύσεως ἐπὶ τῆς θύρας της κυλλημένον.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 11 Νοεμβρίου 1886.

Η ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΕΝ ΤΑΙΣ ΕΠΑΡΧΙΑΙΣ

Καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις φαίνεται μετ' ἀδιαφορίας ἀπεδέχθησαν τὴν εἴδησιν τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς. Κατὰ τὸν «Φορολογούμενον»

τῶν Πατρῶν ἐλάχιστον συνεκίνησε τὸ ἐκεῖ κοινόν. Ἡ ἄρτι διαλυθεῖσα Βουλὴ, γράφει ἡ συνάδελφος, εἶχεν ἐκπέσει πρὸ πολλοῦ τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως.

NEON ΚΥΡΗΓΜΑ, Τρίτη, 11 Νοεμβρίου.

Περὶ δὲ τοῦ κ. Τρικούντη πᾶν ἄλλο δύναται νὰ εἴπῃ τις ἢ ὅτι συνομνύει μετὰ τῶν ξένων πρὸς κατάρρευσιν ἀνυπάρχτου μεγαλείου τῆς Ἑλλάδος.

Οὔτε λοιπὸν πραξικόπημα, οὔτε ἄκαιρος, οὔτε ἄτοπος καὶ σκαιά, οὔτε προσβολὴ κατὰ τῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν, οὔτε συνωμοσία μετὰ ξένων κατὰ τοῦ μεγαλείου τῆς Ἑλλάδος δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ἢ πρᾶξις τῆς διαλύσεως, ἀλλ' οἱ οὕτω χαρακτηριζόντες αὐτὴν καταδείκνυται ἀναφανδὸν ὁμιλοῦντες καὶ γράφοντες ὑπὸ ἔμπνευσιν πάθους κατὰ τὸ δίκαιον τοῦ ἰδιοτελοῦς συμφέροντος ἐπὶ δημαγωγικῷ σκοπῷ.

Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία «Παλιγγενεσίας».

Κατάνη, 9 Νοεμβρίου (ν.) 1886.

Ἡ ἐκθεσις τοῦ κ. Τρικούντη, ὁποῖαν μετέδωκεν ἡμῖν ὁ τηλεγράφος, ἐνεποίησε πᾶσιν ἀρίστην ἐντύπωσιν διὰ τὴν σαφήνειαν καὶ τὸ πρὸςφορον τῶν ἐπανορθωτικῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα προτείνονται· ἰδίᾳ δὲ ἐπέσπασε τὸν γενικὸν ἔπαινον ἢ δῆλωσις τοῦ Ἑλλήνου Πρωθυπουργοῦ, ὅτι ἡ Ἑλλὰς θέλει ἀνταποκριθῇ εἰς πάσας τὰς οἰκονομικὰς αὐτῆς ὑποχρεώσεις. Δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι αἱ αὐθεντικαὶ διακηρύξεις τοῦ κ. Τρικούντη ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς θέλουσι συντελέσει, ὥστε ν' ἄρξηται ἀπὸ τοῦδε ἡ βαθμιαία τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλαγματος ὑποτίμησις.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Σάββατον, 8 Νοεμβρίου 1886

Βουλὴ, ἥτις συνεταύτισε τὴν γέννησίν της μὲ τὴν ἐξάντηλσιν τῆς διαφθορᾶς τοῦ πολιτεύματος, ἀναβιβάζουσα ἐπὶ τῆς σκηνῆς τόσα στοιχεῖα ὑπόπτου ἠθικῆς, τὰ ὁποῖα ἐν πάσῃ ἄλλῃ εὐνομουμένῃ πολιτείᾳ

θὰ εἶχον ἐξυρισμένην τὴν κόμην καὶ ἡμφιεσμένον τὸν κυανοῦν τοῦ καταδίκου χιτῶνα προσδιοριζόμενοι οὐχὶ διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτῶν, ἀλλὰ διὰ τοῦ ἀριθμοῦ, ὅστις ἤθελε δοθῇ εἰς αὐτούς, Βουλὴ τοιαύτη τοιοῦτον ἐμελλε καὶ ἤξιζε βεβαίως νὰ ἔχῃ τὸ τέλος. Ἦτο ὕβρις ὁ σχηματισμός της κατὰ τοῦ Θεοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Θεὸς τῆς Ἑλλάδος ἐπαξίως τὴν ἐξεδικήθη.

Μίαν καὶ μόνην ἀγαθὴν πράξιν εἶχε νὰ ἐπιδείξῃ ἡ μεγάλη αὕτη ἁμαρτωλός· τὴν ψήφισιν τῶν μεταρρυθμιστικῶν νομοσχεδίων. Ἀλλὰ καὶ αὕτη δὲν ἤρκεσε νὰ τὴν σώσῃ. Μόλις ἤρκεσε νὰ διατηρήσῃ τὸν βίον της μῆνας τινὰς μετὰ τὴν ψήφισιν. Διότι ἂν ὁ κύριος Τρικούπης δὲν εἶχε καταληφθῇ—παραδόξως διὰ τὴν ἰδιοσυγκρασίαν τοῦ ἀνδρός—ὑπὸ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν μετανόησάν Βουλὴν καὶ ἀκούσασαν τῆς φωνῆς του καὶ μόνην ὑπογράψασαν σχεδὸν τὴν θανατικὴν της ἐκτέλεσιν, ἡ Βουλὴ αὕτη ἔπρεπε νὰ εἶναι διαλελυμένη ἀπὸ Μαΐου, εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπιψηφίσιν τῶν μεταρρυθμιστικῶν νομοσχεδίων.

Φαντασθῆτε, ὅτι ἐνῶ ἦσαν ἐν τῇ μέθῃ τῶν ὀνείρων των καὶ τῇ ἡδείᾳ ζάλῃ, ἣν γεννῶσι τὰ προμηνύματα ὑπουργικῆς κρίσεως, ἐνῶ προσεδόκων οἱ μὲν νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὸν Παράδεισον τῆς ἐξουσίας, ἀφ' οὗ τόσῳ ἀπηνῶς ἐξεδιώχθησαν τὴν 7 Μαΐου, οἱ δὲ ὅτι θὰ καθίσταντο τὰς ἡμέρας αὐτὰς προσφιλέστεροι τῇ Κυβερνήσει, ἥτις οὕτω ἀφειδέστερον καὶ εὐγενέστερον θὰ διένεμε τὰς παροχὰς της, αἴφνης λαΐλαψ δεινὴ, ἀπροσδόκητος, ἐν μιᾷ στιγμῇ ἐγερθεῖσα ἀφήρπασε τοὺς πίλους καὶ τοὺς λαιμοδέτας καὶ τοὺς τίτλους καὶ τὰ προνόμιά των καὶ τὰς θέσεις των καὶ τὰς ἐλπίδας των καὶ τοὺς ὑπολογισμούς των καὶ τοὺς ἐξεσφενδόνισε μακράν, μακράν εἰς τὸ στάδιον τῶν ὑποψηφιοτήτων τοὺς πλείους, καὶ οὐκ ὀλίγους εἰς τὸ στάδιον τῆς μελέτης τῆς ματαιότητος τῶν ἐπιγείων! ὦ! μεταβολή! ὦ! συμφορά!

Ἀλλὰ δὲν ὑπάρχουν ἄρᾳ γε λόγοι γενικώτεροι καὶ ριζικώτεροι τῶν οὗς ἐξεθέμεθα, ἐξηγοῦντες τὸ ἀληθὲς τοῦτο φαινόμενον· ναὶ φαινόμενον, διὰ τὴν μέχρι τοῦδε κοινοβουλευτικὴν ἡμῶν ἱστορίαν—τῆς

τόσφ ἀνεπιόστου καταπιώσεως μιᾶς Βουλῆς, πρὶν ἢ ἐκστομίση ψήφον δυσπιστίας, ἢ λόγον ἀποδοκίμασίας, κατὰ τὴν τελευταίαν μάλιστα συνεδρίασιν ταπεινωθεῖσα τόσον ὥστε νὰ ζητήσῃ οἶονεϊ ν' ἀσπασθῇ τὴν χεῖρα τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἀγωνιζομένης νὰ μαλάξῃ αὐτὸν καὶ στερνοκοπουμένη καὶ λέγουσα: ὄχι, δὲν ἀπέρριψα, αὐθέντη καὶ δεσπότη τὴν πρότασίν σου δι' ἧς μ' ἐλέγχεις τοῦναντίον τὴν ἐψηφισα δι' ἀναστάσεως, ἐγώ, σύσσωμος δηλαδὴ ἡ ἀντιπολίτευσις, παρακαλῶ δὲ νὰ διορθωθῶσιν ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο τὰ πρακτικά; Εἶναι πράγματι πρωτότυπος καὶ πρωτοφανὴς διάλυσις! Οὐδέποτε δεσπότης ἐδίωξε δοῦλον μετὰ τόσης περιφρονήσεως, οὐδέποτε ἐνωμοτάρχης διέλυσεν ὁμάδα ἀτόμων μετὰ τόσης ἱταμότητος, μεθ' ὅσης ὁ πρωθυπουργὸς ἡμῶν τὴν κεκοιμημένην δούλην του, Βουλὴν.

10 Νοεμβρίου 1886, Δευτέρα.

Χθὲς τὴν ἐσπέραν ὁ πρωθυπουργὸς ἐπεσκέφθη ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῆς Ἀγγλίας τοὺς Ἰάπωνας, παραμείνας ἐπ' ἀρκετόν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, Κυριακὴ 9 Νοεμβρίου 1886.

Σήμερον θὰ παραστῇ ἐνώπιον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἡ ἄρτι ἀφικομένη εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν στρατιωτικὴ ἰαπωνικὴ ἀποστολή.

Χθὲς π. μ. ἡ ἀποστολὴ ἐπεσκέψατο ἐκ νέου τὸν πρωθυπουργόν κ. Τρικούπην ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν, ἐζήτησαν δὲ παρ' αὐτοῦ, ὅπως τοῖς ἐπιτραπῇ νὰ ἐπισκεφθῶσι τὰ διάφορα σώματα τοῦ στρατοῦ, τὰς στρατιωτικὰς σχολὰς, τὰ στρατιωτικὰ καταστήματα κ. λ. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εὐχαρίστως παρέσχε τὴν αἰτηθεῖσαν ἄδειαν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 8 Νοεμβρίου 1886.

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ

Χθὲς ἐπεσκέψατο τὸν κ. Τρικούπην εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Γαλλίας κ. Ζερὺ καὶ παρέμεινεν ἐπ' ἀρκετὴν ὥραν.

Ἐπίσης ἐπεσκέψατο τὸν κ. Πρωθυπουργόν ὁ ὑποδιευθυντὴς τῶν Αἰγυπτιακῶν τελωνείων κ. Σμίτ.

PHARE DU BOSPHORE, Constantinople, le 16 Novembre 1886.

M. Tricoupi a soumis à la séance du 8 courant de la

Chambre hellénique le budget de l'exercice 1887. A cette occasion, le président du Conseil a prononcé un long discours, dont la conclusion — un vrai morceau d'éloquence, où il fait appel à la prévoyance et au patriotisme de la nation, pour lui faire accepter les sacrifices matériels exigés par les circonstances — a été vivement applaudie presque à chaque période.

Comme on le voit, M. Tricoupi s'est borné à augmenter dans une faible proportion les impôts et taxes existants pour arriver à l'équilibre budgétaire et il n'a eu recours à aucune mesure extrême, comme l'eût été, par exemple, l'impôt sur le revenu.

Cette fois, l'optimisme raisonné du président du Conseil hellénique pour l'avenir financier de son pays éclate au milieu de l'étrange découragement qui s'est emparé des esprits. M. Tricoupi convient, sans doute, que la situation est entourée de difficultés; mais il insinue, dans son exposé, que ces difficultés tiennent plutôt à la mauvaise habitude, contractée par la nation, de s'imposer les sacrifices au moment du besoin, qu'à la prétendue insuffisance de la richesse publique. Elles disparaîtront, par conséquent, dès qu'on se décidera à rompre avec les errements du passé.

Après avoir justifié les sacrifices demandés par l'Etat par l'incertitude où se trouve la paix du monde et avoir assuré qu'ils sont temporaires, c'est-à-dire qu'ils dureront autant que cette incertitude, M. Tricoupi a conclu ainsi.

ΣΦΑΙΡΑ, 11 Νοεμβρίου 1886.

Εὐθὺς ὥς διελύθη τὴν Πέμπτην ἡ Βουλὴ, γράφει ἡ «Παλιγγενεσία», σκέψις ἐγένετο ὑπὸ τῶν περὶ τὸν κ. Δηλιγιάννην νὰ γίνη

ἐπανάστασις, ἀλλ' ἐναυάγησαν. Εἶτα ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῶν αὐτῶν νὰ γίνη μία μεγάλη διαδήλωσις ἐν Ἀθήναις, ἀλλὰ διαδηλωτῶν μὴ εὗρε-
θέντων καὶ αὕτη ἐναυάγησεν. Τελευταῖον ἀπεφασίσθη νὰ γραφῇ καὶ
ὑπογραφῇ ἐκκλησις πρὸς τὸν λαόν, ἀλλ' οὐδενὸς ὑπογράφοντος
ταύτην ἐναυάγησε καὶ τοῦτο τὸ σχέδιον, δύσχηστον δὲ ἐκρίθη καὶ
τὸ σχέδιον τῆς ἀποστολικῆς «περιοδείας» τοῦ Ἀρχηγοῦ. Ἀναμένομεν
ἐκ τῆς ἐφευρετικότητος τῶν ἀντιπολιτευομένων νέαν ἀνακάλυψιν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Τετάρτη, 12 Νοεμβρίου 1886.

ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Συνδυασμοί· εἶναι ἡ μόνη λέξις ἣτις ἀντηχεῖ εἰς τὰ τέσσαρα ση-
μεῖα τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ προχθές· αἱ κλίμακες τῶν ὑπουργείων περι-
δονοῦνται ὑπὸ τῶν ἀνερχομένων καὶ κατερχομένων πρῶην βουλευ-
τῶν, ζητούντων καὶ τὴν μὴ ζητούντων, ἀλλὰ πρὸ πάντων νὰ περι-
ληφθῶσιν εἰς ἰσχυροὺς συνδυασμούς.

ΣΗΜΑΙΑ, 12 Νοεμβρίου 1886.

Ἐν ὁλόκληρον ἔτος διηύθυνε τὸ κράτος ὡς πρωθυπουργὸς ὁ κ.
Δηλιγιάννης. Πρώτη πράξις αὐτοῦ ἦτο νὰ ἀυξήσῃ τὴν τιμὴν τοῦ πε-
τρελαίου. Ἐνῶ κατηγορεῖ τὸν κ. Τρικούπην, διότι συνέστησε τὸ μονο-
πώλιον τοῦ πετρελαίου καὶ ἐπώλει πρὸς 80 λεπτὰ τὴν ὁκτὸν τὸ πε-
τρέλαιον, ὁ Δηλιγιάννης ἀπὸ 80 λεπτῶν ἠύξησε τὴν τιμὴν εἰς δραχ-
μὴν μίαν καὶ 20 λεπτά.

Κατηγορεῖ τὸν Τρικούπην ὁ Δηλιγιάννης διὰ τὸν στρατὸν καὶ
ὅμως, ὅτε ἐκάλεσε διὰ μιᾶς τὴν ἐπιστρατείαν καὶ κατέταξεν εἰς τὸν
στρατὸν τὰ τέκνα μας, τοὺς ἀδελφούς μας, τοὺς συγγενεῖς μας, μήπως
τοῦλάχιστον ἐφρόντισε νὰ τοὺς ἐνδύσῃ, νὰ τοὺς θρέψῃ; Μήπως ἐφρόν-
τισε νὰ τοὺς γυμνάσῃ; Ἐπὶ μῆνας ὁλοκλήρους ἔμενον γυμνοί, πει-
ναλέοι, φθειριῶντες καὶ ἐπληροῦντο τὰ νοσοκομεῖα, καὶ καθ' ἡμέραν
ἀπέθνησκον ἑκατόν, διακόσιοι, ἐνίοτε δὲ καὶ περισσότεροι. Δὲν ἔλυ-
πῆθη τοὺς ἀποθνήσκοντας, δὲν ἐσυλλογιζέτο τοῦλάχιστον, ὅτι οἱ ἀπο-

θνήσκοντες, ἀφινον ἀπροστάτευτα τέκνα, χήρας, μητέρας, ἀδελφάς!
Δὲν ὑπῆρχε πόλις, δὲν ὑπῆρχε χωρίον, ὅπερ νὰ μὴν κλαίῃ πολλὰ
θύματα τῆς ἀπρονοησίας τοῦ Δηλιγιάννη.

.....
Ὁ μὲν Τρικούπης ζητεῖ νὰ ἐπιβάλλῃ φόρον εἰς τὸν καπνόν, ὅχι
ὅμως εἰς τοὺς παραγωγοὺς τοῦ καπνοῦ, ἀλλὰ εἰς τοὺς καπνίζοντας.
Ὁ παραγωγὸς μένει ἐλεύθερος νὰ φυτεύῃ τὸν καπνόν του, νὰ
τὸν συλλέξῃ, νὰ τὸν ἀπλώσῃ, νὰ τὸν ξηράνῃ, νὰ τὸν τεγκιάσῃ, νὰ
τὸν πωλήσῃ. Οὐδεὶς θὰ τὸν ξετεάζῃ τί ἐφύτευσε, τί συνέλεξε, τί ἐτάγκισε,
τί ἐπώλησε. Δὲν θὰ ὑπάρχουν πλέον ἐπιτηρηταὶ καπνοῦ, δὲν θὰ ὑπάρ-
χουν ἔφοροι, δὲν θὰ ὑπάρχουν πρωτόκολλα, δὲν θὰ ὑπάρχουν μπαξίσια
εἰς τὸν ἐπιτηρητὴν, εἰς τὸν ἔφορον, εἰς τὸν ζυγιστὴν. Τίποτε ἀπὸ
αὐτά. Μόνον θὰ φορολογῇται ὅστις θέλει νὰ καπνίζῃ. Θέλεις νὰ κα-
πνίσῃς, πλήρωσε. Αὐτὰ θέλει ὁ κ. Τρικούπης.

Ὁ Τρικούπης ἠναγκασμένος ἀπὸ ὅσα κακὰ ἔκαμεν ὁ Δηλιγιάννης
νὰ ἐπιβάλλῃ φόρους, προσέχει νὰ μὴ βαρύνῃ τοὺς χωρικοὺς, τοὺς
πιτωχοὺς.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 13 Νοεμβρίου 1886.

Εἰς τὰ ἀνακτορά.— Χθὲς τὴν 11 π μ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης
μετέβη παρὰ τῷ βασιλεῖ καὶ εἰργάσθη μετ' αὐτοῦ ἐπὶ πολὺν ὥραν.

ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ.— Χθὲς ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομι-
κῶν ἐγένετο ὑπουργικὸν συμβούλιον διαρκέσαν περὶ τὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν.

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ.— Χθὲς ἐπεσκέψατο ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν
κ. πρωθυπουργὸν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ρωσσίας κ. Βίτσωφ.

ΒΟΥΛΗ

Καλὰ ἐσυμφωνήσαμε
νὰ κάνουμ' ἀπεργία,
Μὰ ἔλα ποῦ μᾶς ἔθεσε
μὲ μιὰ κλωτσιὰ σ' ἀργία
.....

Τρικούπη τόνε λὲν αὐτὸν
αὐτὸς δὲν χωρατεύει.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἡ Κυβέρνησις ἐκλείσσε χθὲς συμφωνίας πρὸς τὴν Προεξοφλητικὴν Τράπεζαν τῶν Παρισίων περὶ τινων οἰκονομικῶν συνδυσασμῶν, δι' ὧν χορηγεῖται αὐτῇ ἅπαν τὸ ἀναγκαῖον μεταλλικὸν πρὸς πληρωμὴν τῶν προσεχῶς ληξιπροθέσμων τοκομεριδίων τῶν ἐθνικῶν δανείων. Ὡς τὼς ἐπὶ μίαν ἑξαμηνίαν τὸ Δημόσιον οὐδεμίαν θὰ ἔχη ἀνάγκην ἀγορᾶς συναλλάγματος, χάριν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δημοσίου χρέους, ἐλπίζεται δέ, ὅτι πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἑξαμηνίας θέλει πάλιν ἐπιτευχθῇ συμφωνία περὶ παροχῆς τοῦ ἀναγκαίου μεταλλικοῦ πρὸς ἀπότισιν τῶν τότε ληξιπροθέσμων τοκομεριδίων, ἄνευ ἀγορᾶς συναλλάγματος.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Σάββατον, 15 Νοεμβρίου.

Η ΤΡΙΕΤΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ἀμέσως πρὸ αὐτῆς καὶ τὰς μετ' αὐτήν.

Ὡς ὑπεσχέθημεν δημοσιεύομεν σήμερον λεπτομερῇ πίνακα τῆς κατὰ τὰ ἔτη 1881, 1885 καὶ 1886 οἰκονομικῆς διαχειρίσεως καὶ τῶν ἑλλειμμάτων τῶν προϋπολογισμῶν τῶν ἐτῶν ἐκείνων, ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν διαχείρισιν καὶ τὰ ἑλλείμματα τῶν ἐτῶν 1882, 1883 καὶ 1884 τῆς διοικήσεως τοῦ κ. Τρικούπη, ἐπὶ τῆς αὐθεντίας δὲ καὶ ἀκριβείας τῶν καθ' ἑκάστον ἀριθμῶν καὶ ἐπὶ τῶν πορισμάτων αὐτῶν προκαλοῦμεν πάντα οἰονδήποτε ν' ἀμφισβητήσῃ, ἂν δύναται, τὰ παρατιθέμενα, οὐχὶ τυχαίως καὶ αὐθαιρέτως, ἀλλὰ μετὰ τῆς αἰτιολογίας αὐτῶν.

Κατὰ τὰ ἐξαγόμενα τῆς ὥς ἀνωτέρω δημοσιευομένης μελέτης, ἡ μὲν διαχείρησις τῶν ἐτῶν 1881, 1885, καὶ 1886 τῶν κκ Σωτηροπούλου καὶ Δηλιγιάννη, ἀφῆκεν ἑλλείμματα τακτικὰ μὲν 64 ἑκατομμύρια καὶ ἑκτακτα 123 ἑκατομμύρια ἥτοι ἐν συνόλῳ 187 ἑκατομμύρια, ἡ

δὲ διαχείρησις τῶν ἐτῶν 1882, 1883 καὶ 1884 τοῦ κ. Τρικούπη μόνον 31 ἑκατομμύρια καὶ ταῦτα καλυπτόμενα διὰ τῆς ὑπηρεσίας τῶν δημοσίων χρεῶν, τῶν συντάξεων καὶ τῶν τακτικῶν δαπανῶν τῶν ὑπουργείων τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 15 Νοεμβρίου 1886.

Ἐκ τελευταίας μακρᾶς ἀλληλογραφίας ἐξ Ἀθηνῶν τῆς ἐγκρίτου «Ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων» τῶν Παρισίων ἀποσπῶμεν τὰς ἐπομένας περικοπὰς:

«Ὁ κ. Τρικούπης ἐξακολουθεῖ ἀθορύβως τὸ μακρὸν καὶ δυσχερὲς αὐτοῦ ἔργον. Δύσκολον εἶναι νὰ φαντασθῇ τις τὴν ἀκαταπόνητον ἐργασίαν, ἣν ὀφείλει νὰ καταβάλῃ ὁ ἀνὴρ οὗτος ὅπως ἀντιμετωπίζῃ τὰς πολλὰς ἐνασχολήσεις αὐτοῦ. Εἷς ἐκ τῶν δυναμένων νὰ γινώσκῃ καλῶς τὰς συνηθείας αὐτοῦ διηγεῖτό μοι ἐπ' ἐσχάτων θαυμάσιά τινα περὶ τῆς μελέτης καὶ τῆς ἐνδeleχείας τοῦ ἀνδρός. Πρέπει νὰ εὐχθῶμεν τοῖς Ἕλλησι νὰ διατηρήσωσιν ἐπὶ μακρὸν χρόνον τὸν πολιτικὸν τοῦτον, ὅστις διὰ τῆς ἐπιμόνου θελήσεως καὶ τῆς σταθερᾶς διανοίας του ἠδύνατο ἀληθῶς νὰ διέπῃ τὰς τύχας μεγάλης τινὸς δυνάμεως. Ἀληθὲς ὅμως εἶναι ὅτι τὸ νεαρὸν τοῦτο καὶ ἀεικίνητον ἔθνος ἐν τῇ πρώτῃ αὐτοῦ μέθῃ τῶν φιλοδοξιῶν καὶ τῆς ἐλευθερίας δυσχερέστερον ἴσως εἶναι νὰ διοικηθῇ ἢ τὰ ἡμέτερα ἔθνη, ἅτινα περιβάλλονται ὑπὸ αὐστηρᾶς διοικήσεως, μορφωθέντα ἐντὸς προαιωνίου συγκεντρωτικοῦ συστήματος.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 17 Νοεμβρίου 1886.

ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΙ

Ἐκ Τριπόλεως, 14 Νοεμβρίου

Καὶ ἐνταῦθα οὐδεμίαν αἴσθησιν ἐνεποίησεν ἡ περὶ διαλύσεως εἰδησις. Ἡ γενικῶς ἐκδηλωθεῖσα αὕτη ψυχρότης πρὸς σημαντικὸν ἄλλως γεγονὸς δηλοῖ ἀναμφιβόλως, ὅτι τοῦτο δὲν ἦτό τι ἀπροσδόκητον, ὅτι

τουτέστι τὸ ἀνεμνονογραφικὸ πημα, ὡς φρονάττει ἡ ἀντιπολί-
τευσις, ἦτο ἀναπόφευκτος κοινοβουλευτικὴ ἀνάγκη, τὴν ὁποίαν καὶ ὁ
λαὸς σύνοιδε καὶ ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἀνέμενεν.

PHARE DU BOSPHORE

Constantinople, le 20 Novembre 1886.

La nouvelle de la dissolution de la Chambre, en Grèce
a été, pour la colonie hellénique de Constantinople, un véri-
table soulagement. Tout le monde a applaudi à cette mesure
salutaire, à laquelle S.M. le Roi a eu recours....

ΠΑΜΠΑΓΑΣ, Κυριακή, 16 Νομβρίου 1886.

Ἄλλ' ὁ κ. Τρικούπης, ὁ πυρετώδης, ὁ φοβερός καὶ τρομαρὸς Μεσολογγίτης,
ἀπέναντι τῆς εὐδοώσεως τῶν κατακτητικῶν σκοπῶν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς πολυτελήτηρου
Μαγδαληνῆς Ἑξουσίας, τρέχει καὶ τοῦ χρόνου ταχύτερον, τὸν φθάνει, τὸν προ-
περνῇ, τὸν παύει ἀπὸ τὰ καθήκοντά του καὶ τοῦ λέγει:.....

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 18 Νομβρίου.

Ἐξ Ἀταλάντης.

Τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς ἐπερίμενεν ὁ λαὸς καὶ οὐδόλως ἀνησύ-
χησεν. Ἐν μόνον ἐσχολίασε τὸ «πῶς ὁ κ. Τρικούπης δὲν κατεδέχθη νὰ
παρευρεθῇ εἰς τὴν κηδεῖαν τῆς καὶ νὰ τῇ ψάλλῃ τὴν νεκρώσιμον ἀκο-
λουθίαν», ἀλλὰ καὶ τοῦτο τὸ «πῶς» εὗρέθη ἐπὶ τέλους, διότι ἡ Βουλὴ
ὡς αὐτοκτονήσασα ἦτο ἀναξία θρησκευτικῆς πομπῆς.

Τῷ ΙΔΡΥΤῃ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΠΡΑΚΤΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

ΚΑΙ ΣΕΒΑΣΤῷ ΠΡΟΕΔΡῷ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΚΥΡΙῷ

ΧΑΡΙΛΑῷ Σ. ΤΡΙΚΟΥΠῃ

ΕΥΣΕΒΑΣΤΩΣ ΑΦΙΕΡΟΥΤΑΙ

Ἄγαστέ δνερ.
www.fbbooks.com.cn

Ὅτε κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούλιον ἔσχον τὴν ὑψηλὴν τιμὴν καὶ τὴν ἐπιζήλον εὐτυχίαν νὰ ἴδω Ὑμᾶς τὸ πρῶτον ἐκ τοῦ πλησίον, μεταξὺ τῶν ἄλλων πολλαπλῶν σοβαρῶν καὶ σπινυδαίων ζητημάτων τοῦ Κράτους, ἅτινα ἀπησχόλουν Ὑμᾶς, ἦν καὶ ἡ περὶ ἰδρύσεως Πρακτικῶν Σχολῶν σκέψις, ἀλλὰ πολλὰ τότε ἐν τῇ ὁδῷ παρενεβάλλοντο Ὑμῖν κωλύματα· ταῦτα δὲ ἤδη διὰ τῆς ἰσχυρᾶς θελήσεως καὶ τῆς περιβοήτου ὑμῶν ὑπομονῆς εὐτυχῶς ὑπερβάντες προέβητε εἰς τὴν Ἰδρυσιν τοῦ πρώτου ἐν Ἑλλάδι πρακτικοῦ Λυκείου· εὐλόγως οὖν οὐδενὶ ἄλλῳ ἀρμοδιώτερον ἢ περὶ πρακτικῶν σχολῶν μικρὰ αὕτη πραγματεία ν' ἀφιερωθῇ ἡδύνατο ἢ τῷ σχόντι τὸ ἐπὶ τῆς καινοτομίας ταύτης ἐν τῇ μέσῃ ἡμῶν ἐκπαιδεύσει θάρρος καὶ τὴν πρωτοβουλίαν. Πέποιθα δ' ὅτι εὐμενῶς θέλετε ὑποδεχθῇ τὴν σμικρὰν μὲν ταύτην προσφορὰν οὐ μόνον διὰ τὸ θέμα περὶ ὃ στρέφεται τὸ λογίδριον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ διότι προέρχεται ἐξ ἀδόλου πρὸς Ὑμᾶς ὑπολήψεως καὶ ἀγάπης, ἥτις εἶναι ἐμπεφυτευμένη εἰς τὰς καρδίας ὅλων τῶν παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ γεγαροῦ Ἰστροῦ — τηλόθι πάτρης — παρεπιδημούντων Ἑλλήνων, οἵτινες πρὸς Σὲ ἔχουσιν ἐστραμμένα τὰ βλέμματα ἀναμένοντες τὴν κατ' ἄμφω, πολιτικὴν τε καὶ ἐκπαιδευτικὴν ὀρθοπόδῃσιν ὥς καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς φιλατίας πατρίδος.

Ἐν Γαλατζίῳ τῇ 28 Ὀκτωβρίου 1886.

Ν. Γ. Δόσιος (Δ. Φ.)

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ

ΕΘΝΙΚΟΝ ΦΡΟΝΗΜΑ

Καὶ ὁ ἔξω Ἑλληνισμός, ὥς ἡ μεγάλη πλειονοψηφία τῶν ἐν Ἑλλάδι, ἐκθύμως ἐπικροτεῖ εἰς τὸ μέτρον τῆς διαλύσεως καὶ τὴν πορείαν τῆς παρούσης Κυβερνήσεως, παρ' ἧς καὶ μόνης ἀπεκδέχεται τὴν βελτίωσιν τῶν ἐσωτερικῶν πραγμάτων καὶ τὴν εὐδωσιν τῶν ἐθνικῶν

σκοπῶν. Ἐν τῇ τελευταίᾳ αὐτῶν φύλλῳ τῆς 8/20 Νοεμβρίου, οἱ «Σύλλογοι» τοῦ Βουκουρεστίου, μεγάλου ἑλληνικοῦ κέντρου, ὡς ἑξῆς ἐκφράζονται:

«Ἡ Βουλὴ διελύθη. Ἡ φράσις αὕτη ἀπὸ πρωτὰς εὐφροσύνης ἀντηχεῖ, ἀνακουφίζουσα τὰ ἐκ τῆς χθὲς ἀφικομένης εἰδήσεως, περὶ παραιτήσεως τοῦ ὑπουργείου Τρικούπη, πιεζόμενα στήθη τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Ἑλλήνων. Προβλέποντες ὅτι ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐργασθῇ μετὰ τοιαύτης Βουλῆς, ἐγράψαμεν ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος, ὅτι ὁ κ. Τρικούπης, ἂν δὲν διαλύσῃ τὴν παροῦσαν Βουλὴν, ἀλλ' ἀφήσῃ νὰ τὸν ἀνατρέψῃ, θὰ ἀπολέσῃ τὴν παρὰ τοῖς ἐν τῇ ἑξωτερικῇ Ἑλλησι καὶ ξένοις ὑπόληψιν, θεωρούμενος ἐν γένει ὡς ὁ μόνος πολιτευτῆς τῆς Ἑλλάδος, ἄξιος τῶν περιστάσεων, ὅστις κέκτηται εὐρείαν ἀνάπτυξιν γνώσεων καὶ σθένος θελήσεως. Οἱ ἐν τῇ ἑξωτερικῇ Ἑλληνες θέλουσι νὰ ἴδωσιν αὐτὸν ἐκτελοῦντα καὶ ἐφαρμόζοντα τὰς περὶ ἀνορθώσεως τῶν κακῶς κειμένων ἐπαγγελίας καὶ ὑποσχέσεις του, ἂν δὲ αὐταὶ εἶναι ὀρθαὶ καὶ τελεσφόροι, ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων των νὰ κρίνωσιν ἀμερολήπτως. Πρὸς τοῦτο ὅμως ἀπαιτεῖται χρόνος, τὸν ὅποιον δὲν παρέχει Βουλὴ φατριάζουσα. Ἡ διαλυσις, ἣν ὁ πρωθυπουργὸς ἤτησε παρὰ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, ἅμα τῇ ἀποχωρήσει τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐκ τῆς Βουλῆς ὅπως παραλύσῃ τὰς συνεδριάσεις καὶ τὰ ἔργα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τὴν ὁποίαν ἀνεκοίνωσε χθὲς ὁ κ. Τρικούπης ἐν τῇ Βουλῇ, ἀποπέμψας τοὺς βουλευτάς, ἀποδεικνύει αὐτὸν ἄνδρα ἀποφασιστικόν, παρ' οὗ δύναται ὁ Ἑλληνισμὸς νὰ προσδοκᾷ γενναῖόν τι.

ΩΡΑ, 19 Νοεμβρίου 1886.

Ἀναχωρεῖ σήμερον εἰς Ζάκυνθον ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργὸς κ. Κ. Λομβάρδος. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν θέλει διευθύνει ὁ κ. Πρωθυπουργός.

M. TRICOUPI ET SES ADVERSAIRES

Constantinople, le 23 Novembre 1886.

Le titre que nous venons de donner à cet article n'est assurément pas adapté à la circonstance.

On a beau alléguer la prétendue raideur et la ténacité de M. Tricoupi pour justifier les grandes inimitiés que l'éminent homme d'Etat s'est créées dans certains milieux, on ne fera croire à personne ni que tous les chefs de partis soient également progressistes en Grèce, ni que l'individualité de M. le président du Conseil soit pour quelque chose dans l'acharnement avec lequel il est attaqué dans les milieux en question.

Tout le monde comprend, en effet, que ce ne sont ni les manières, ni le langage de M. Tricoupi qui mettent hors des gonds ses adversaires, mais bien sa politique en général, son système de contrôle administratif rigoureux et, par dessus tout, son honnêteté à toute épreuve.

Malheureusement, le peuple n'est pas encore en état de discerner entre les braillards désireux de perpétuer le désordre dans toutes les branches de l'administration et promettant l'abolition des impôts pour obtenir la majorité aux élections et l'honnête citoyen soucieux de l'avenir du pays et se présentant loyalement à ses électeurs avec un programme portant augmentations des charges publiques.

C'est pour la plupart parmi ces braillards dangereux, que les adversaires de M. Tricoupi recrutent les adhérents à leur politique, laquelle, comme on le conçoit aisément, se ressent des exigences de ses soutiens.

Il s'en suit que la Grèce est divisée en deux partis, dont l'un, subdivisé en plusieurs fractions et obéissant sous conditions aux adversaires du cabinet actuel, est composé en grande partie de gens directement intéressés à ce qu'aucune réforme portant suppression des abus ne soit introduite dans le système administratif du pays, et l'autre, formé d'hommes absolument désintéressés et placé sous la direction de M. Tricoupi, est sincèrement animé du désir de voir son pays marcher résolument dans la voie du progrès.

PHARE DU BOSPHORE

Constantinople, le 24 Novembre 1886.

En homme sérieux, en ministre pénétré de ses devoirs et de la responsabilité qui pesait sur lui, M. Tricoupi avait eu soin de soumettre à l'appréciation de la Chambre, à sa rentrée, tout un système de réformes et une longue série de projets de lois, dont l'examen et la discussion demandaient avant tout une grande assiduité de la part de MM. les députés. Mais dès les premières séances, il s'aperçut qu'il lui serait extrêmement difficile, malgré la majorité assurée dont il disposait, de voir ses travaux discutés et votés par la Chambre. Les membres de l'opposition, obéissant assurément à un mot d'ordre, se réunissaient plus ou moins régulièrement, accaparaient la tribune, prononçaient de véritables réquisitoires contre le Cabinet en développant leurs incessantes interpellations et disparaissaient aussitôt qu'il était question de donner leur vote au gouvernement, paralysant ainsi l'action du Parlement, par l'insuffisance du nombre des députés présents.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Τρίτη, 18 Νοεμβρίου.

Ὁ Παρισινὸς «Χρόνος» γράφων περὶ τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων πρὸ τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς, ἐξέφραζε τὴν ἐλπίδα, ὅτι τὸ πατριωτικὸν ἔργον, οὗ ἐπελήφθη ὁ κ. Τρικούπης δὲν θὰ διακόψῃ ἐχθρικὴ ψῆφος τῶν διηρημένων ἀντιπάλων του. Ἀλλὰ (προσέθηκε) καὶ ἐὰν ὑπερισχύσωσι καὶ πάλιν στεναὶ ἰδέαι γλισχρότητος, ἡ Βουλὴ θὰ διαλυθῇ καὶ ἡ χώρα θὰ προσκληθῇ νὰ ἐπιδιοκιμάσῃ ἀπ' εὐθείας τὴν περιοσκεμμένην αὐτοῦ πολιτικὴν. «Ἐὰν ἡττηθῇ, πρέπει τις ν' ἀπελπισθῇ περὶ τῆς πολιτικῆς νοημοσύνης τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ».

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Τρίτη, 18 Νοεμβρίου.

Ἄσας σχεδὸν ὁ ἐπαρχιακὸς τύπος, καὶ δὴ ὁ ἐγκριτότερος καὶ ὁ μᾶλλον ἀνεξάρτητος, ὡς βλέπει ἐν ἑτέρᾳ στήλῃ ὁ ἀναγνώστης ἡμῶν, ἀνεξαρτήτως κομματικῆς ἀποχρώσεως ἐπικροτεῖ εἰς τὸ μέτρον τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 20 Νοεμβρίου.

Μάτην κοπιᾷ ὁ συνάδελφος «Αἰὼν» νὰ μειώσῃ τὴν σημασίαν τῆς ὁμοφώνου καταδίκης, ἥς ἀντικείμενον εἶναι ἐν ταῖς ἐπαρχίαις αἱ γινῶμαι καὶ αἱ ἰδέαι τῆς ἀντιπολιτεύσεως, παριστῶν τὰ γραφόμενα τοῦ ἐπαρχιακοῦ τύπου ὡς γνώμας μόνον τῶν συντακτῶν αὐτῶν, οὐχὶ δὲ ὡς ἐκπροσωπούσας τὸ κρατοῦν φρόνημα.

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ, 8/20 Νοεμβρίου.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 2/14 Νοεμβρίου.

Ἡ Ῥωμαϊκὴ Σύγκλητος ἐψήφισεν εὐχαριστήρια ὑπὲρ τῶν στρατηγῶν, οἵτινες ἐν στιγμαῖς ὑπερτάτου κινδύνου δὲν ἀπληλίζοντο περὶ

τῆς σωτηρίας τῆς δημοκρατίας, εἰάν δ' Ἕλληνες βουλευταὶ εἶχον τὴν ἐλαχίστην ὁμοιότητα πρὸς συγκλητικούς Ρωμαίους, τῆς αὐτῆς εὐγνωμοσύνης θὰ ἤξιοῦτο καὶ ὁ κ. Τρικούπης. Εἰς δὲ σημεῖον κατήντησαν τὰ ἡμέτερα πράγματα ἀπαιτεῖται, τῇ ἀληθείᾳ, ἔκτακτον σθένος ψυχῆς, ὅπως οὐ μόνον μένη τις ἐν τῇ θέσει τοῦ κινδύνου, ἐν τῇ ἐξουσίᾳ, ἀλλὰ καὶ σκέπτεται περὶ διορθώσεως, τὸ κατ' ἐμὲ δ' ὁμολογῶ ὅτι, ὅτε ἤκουσα τὸν κ. Τρικούπην ἐκθέτοντα πρὸς τὴν Βουλὴν τὴν κατάστασιν τῶν οἰκονομικῶν τοῦ κράτους, ἡσθάνθην πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος οἶκτον ἄμα καὶ θαυμασμόν, ἡπόρουν δὲ κατ' ἐμαυτὸν πῶς ὑπῆρχον ἐν τῷ περιβάλλῳ ἐκείνῳ τόσοι ἀρχολίπαροι ἐπιθυμοῦντες νὰ εὕρισκοντο εἰς τὴν θέσιν του.

Ἄλλ' ὁ σιδηροῦς οὗτος ἄνθρωπος εἶναι συνειθισμένος νὰ μὴ ὑποχωρῇ ἐνώπιον οὐδενὸς προσκόμματος, ἐνώπιον οὐδεμιᾶς ἀντιπράξεως. Ἐχει ἐν νῷ πλῆρες σύστημα ἀναμορφώσεως καὶ θὰ μεῖνῃ ἢ θὰ πέσῃ μετὰ τοῦ συστήματός του, ὥς ἔχουσι δὲ τὰ πράγματα, ἀλλοίμονον εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἰάν πέσῃ. Μετ' αὐτοῦ ὑπάρχει ἐλπίς σωτηρίας. Καὶ τὸ ἄτομόν του καὶ τὸ πρόγραμμά του ἐμπνέουσιν εἰς τὸν οἰκονομικὸν κόσμον ἐμπιστοσύνην, ἥτις ἀνακόπτει τὴν καταστροφὴν καὶ δίδει, τοῦλάχιστον, καιρὸν πρὸς ὠριμωτέραν διόρθωσιν. Ἄλλ' ὅπισθεν αὐτοῦ ὑπάρχει τὸ χάος. Ἐὰν ἡ πλειονοψηφία τῆς Βουλῆς διαστήσῃ, θὰ ἐπέλθῃ ἡ διάλυσις καὶ πᾶσα ἀπόφασις θ' ἀναβληθῇ μέχρι τῆς ἀνοξέως, ἢ ἀναβολὴ δ' αὕτη σημαίνει οἰκονομικὸν θάνατον. Διὰ τοῦτο καὶ αὐτοὶ οἱ κατακρίνοντες τὸν προϋπολογισμόν τοῦ κ. Τρικούπῃ ὥς ὑπεριτιμήσαντα τὰς δυνάμεις τῆς χώρας εὐχονται νὰ ψηφισθῇ ὅτι τάχιον μετὰ τινων τροποποιήσεων ἐν ταῖς λεπτομερείαις. Πᾶσα ἄλλη Κυβέρνησις δὲν θὰ ἔλθῃ πλέον, ὅπως φέρῃ προϋπολογισμόν, ἀλλ' ὅπως ἀντιπροσωπεύσῃ τὴν ἐπίσημον Ἑλλάδα εἰς τὸ δικαστήριον τῶν πτωχεύσεων.

21 Νοεμβρίου 1886.

ΕΣΠΕΡΙΣ ΕΝ Τῇ ΑΓΓΛΙΚῇ ΠΡΕΣΒΕΙΑ

Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ρῶμπολδ ἐδέχθησαν πολλοὺς προσκεκλημένους ἐκ τοῦ διπλωματικοῦ σώματος καὶ τινας ἐκ τῶν ἡμετέρων ἐν τῇ ἐσπερίδι παρευρέθη ὁ κ. Τρικούσης.

Κυριακῇ, 23 Νοεμβρίου 1886.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΕΥΜΑ

Ὁ Πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας Φεριδούν βέης παρέθετο χθὲς πρόγευμα εἰς τὸν Πρωθυπουργόν.

22 Νοεμβρίου 1886.

Χθὲς ὁ κ. Πρωθυπουργὸς προσκαλέσας τοὺς διευθυντὰς τῶν ἐνταῦθα τραπεζῶν συνεσκέφθη μετ' αὐτῶν ἐπ' ἀρκετὴν ὥραν.

26 Νοεμβρίου 1886.

Τὰ προεδρεῖα τῶν διαφόρων συντεχνιῶν τῆς πρωτευούσης, ἀμαξηλατῶν, ὑποδηματοποιῶν, οἶνοπωλῶν κ. λ. π. προσήλθον χθὲς εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, παρ' οὗ ἐζήτησαν τὰς δεούσας πληροφορίας περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν οὗτοι θέλουσι συμμετάσχει τῶν τελετῶν τῆς ἐνηλικιότητος τοῦ Διαδόχου.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Τρίτη, 25 Νοεμβρίου 1886.

Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία Παλιγγενεσίας.

Κατάνη, 21 (ν) Νοεμβρίου 1886.

Χθὲς ὁ ἠλεκτρικὸς τηλέγραφος ἀνήγγειλεν ἡμῖν τὴν διάλυσιν τῆς ἐλληνικῆς Βουλῆς. Ἡ εἰδησις δὲν ἔφθασεν ἀπροσδόκητος. Ἡ ἐθνικὴ

συνείδησις εἶχε πρὸ πολλοῦ καταδικάσει εἰς θάνατον τὴν διαλυθεῖσαν Βουλὴν.

Ἄλλ' ἐκτὸς τοῦ λόγου ἐνδεχομένων σκανδάλων πολὺ πιθανὸν καὶ ἕτερος ἔτι σπουδαιότερος νὰ ὑπηγόρευσεν εἰς τὸν κ. Τρικούπην τὴν μὴ προσαγωγὴν ἐγγράφων, καὶ εἰς τοῦτο ἔχει συμφάσκουσαν τὴν «Tribuna». Ἴδου τὶ περὶ τοῦ προκειμένου γράφει ἡ ἔγκριτος Ρωμαϊκὴ ἐφημερὶς ἐν τῷ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 19 Νοεμβρίου φύλλῳ: «Ἐν Ἑλλάδι ἐξεργάγη αἴφνης ὑπουργικὴ κρίσις, ἀρνηθέντος τοῦ κ. Τρικούπη παρουσιάσαι τὴν διπλωματικὴν ἀλληλογραφίαν, σχετικῶς πρὸς τὰς ἀψιμαχίας τὰς γενομένας κατὰ τὸν ἀποκλεισμόν. Πιθανῶς (ἐξ ἀκολουθεῖ ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς) ἐν τῇ ἀλληλογραφίᾳ ἐκείνῃ περιλαμβάνονται πράγματα ἀπρόσφορα, ἵνα κολακεύσωσι τὴν φιλοτιμίαν τῶν Ἑλλήνων. Ὅπωςδὴποτε καταβαλλομένου ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ τοῦ κ. Τρικούπη, τίς κληθήσεται διαδεχθῆναι αὐτόν; Ἴσως ὁ κ. Δηλιγιάννης. . . ὁ συγγραφεὺς τῆς ὥς εἴρηται ἀλληλογραφίας;»

Ἐν τῷ ἐπομένῳ δὲ αὐτῆς φύλλῳ ἡ «Tribuna» οὕτως αἰ ἀποφαίνεται περὶ τῆς διαλυθείσης Βουλῆς. «Ὁ κ. Τρικούπης διέλυσε τὴν Βουλὴν ἐν Ἀθήναις. Ἦτον αὕτη Βουλὴ ἐσχάτου γήρατος (ἐννοεῖται ἡθικου), καὶ ἐπομένως ἀξία τῆς τύχης ταύτης. Ἀφοῦ ὑπεστήριξε μέχρι τέλους τὸν κ. Δηλιγιάννην, ἐτάχθη κατὰ μέγα μέρος ὑπὲρ τοῦ κ. Τρικούπη, εἶτα δὲ καὶ κατὰ τούτου, ἀλλὰ δὲν ἐννοοῦμεν ἐπ' εὐεργετήματι τίνος».

Τετάρτη, 26 Νοεμβρίου 1886.

Εἰς τὸ κατὰ τὴν γωνίαν τῆς Ὁραίας Ἑλλάδος ἐμπορικὸν κατάστημα ἐκομίσθησαν μικρὰ μικρὰ καὶ ὥραια κουμπιὰ φέροντα τὴν εἰκόνα τοῦ κ. Τρικούπη, καὶ ὀνομασθέντα ἀπὸ τοῦδε Τρικουπάκια. Τὰ φέρουσι δὲ πλέον οἱ πιστοὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ κόμματος τούτου φίλοι, οἵτινες ἀπὸ τῆς προχθὲς τρέχουσιν εἰς τὸ κατάστημα ἀγοράζοντες ἀπὸ τὰ ὥραία αὐτὰ κουμπάκια. Καὶ τόση μεγάλη ἐξόδευσις γίνεται ὥστε ὁ εὐτυχὴς ἔμπορος ἔκαμε παραγγελίαν πολλῶν χιλιάδων. Λέγεται ὅτι θὰ τὰ φέρωσι πρὸ πάντων κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἐορτῶν.

www.libtool.com.cn

ΣΦΑΙΡΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ

Καθ' ὅλον σχεδὸν τὸ χρονικὸν διάστημα καθ' ὃ διώκησε τὸν τόπον ὁ κ. Δηλιγιάννης, αἱ ὁμολογίαι τῶν ἑλληνικῶν χρεωγράφων ἐτιμῶντο ἀντὶ 250 φράγκ. χρυσῶν, μετὰ τὴν ἔλευσιν τοῦ κ. Τρικούπη ἐτιμῶντο 270. Ἦδη δὲ ἀφ' ἧς ὑπεβλήθη ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους διὰ τὸ ἔτος 1887, δι' οὗ ἐπήρχετο κατὰ τὴν γνώμην τῆς κυβερνήσεως τὸ ἰσοζύγιον τὰ ἑλληνικὰ χρεώγραφα ὑπερετιμήθησαν καὶ σήμερον ἔφθασαν εἰς τὰ 335 φράγκα χρυσᾶ, ἐν ᾧ ἐπὶ Δηλιγιάννη εἶχον ὑποτιμηθῆ εἰς 250 μόνον. Ἴδου διὰ τοὺς ἀπατωμένους καὶ τοὺς τυφλώττοντας ἡ διαφορὰ τῆς πολιτικῆς τοῦ κ. Τρικούπη καὶ Δηλιγυίννη.

Σάββατον, 29 Νοεμβρίου.

Φθάνουσιν ἤδη οἱ Δήμαρχοι τοῦ Κράτους· μέχρι τῆς χθὲς εὐρίσκοντο ἐν Ἀθήναις περὶ τοὺς τριακοσίους. Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν χθὲς ἐπεσκέπτοντο ἐν τῷ ὑπουργείῳ τὸν κ. Τρικούπην.

29 Νοεμβρίου.

Προχθὲς παρετέθη γεῦμα ἐν τῇ Ρωσικῇ πρεσβείᾳ εἰς τιμὴν τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη.

29 Νοεμβρίου 1886.

Οἱ κ. κ. Α. Ζαρίφης. Ε. Εὐγενίδης. Α. Πινιατῶρος. Σ. Ἀντωνιάδης καὶ Γ. Βαφειάδης ἐπεσκέφθησαν χθὲς τὸν κ. Πρωθυπουργόν.

29)11 Σάββατον.

Ὁ ἄρτι ἀφικόμενος πρεσβευτὴς τῆς Ρουμανίας κ. Τεριακίου ἐπεσκέψατο χθὲς τὸν πρωθυπουργόν κ. Τρικούπην.

TRUTH, December 9, 1886

I thought Greece tactically wrong in the course which she was adopting, and considered that she was compromi-

ing her future, and I said so. She finally took the same view, and under M. Tricoupis, one of the ablest statesmen in Europe, she has since then been putting her house in order.

ΩΡΑ, 2 Δεκεμβρίου 1886.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΕΟΡΤΗ

Οὐδέποτε εἶδε λαμπροτέραν τῆς χθὲς ἑορτὴν ἢ πρωτεύουσα τοῦ Κράτους. Λαμπρὸν ἦτο τὸ θέαμα τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ, μετὰ τὴν παράταξιν τῶν διαφόρων σωμάτων. Οἱ ἐξῶσται καὶ τὰ παράθυρα τῶν οἰκιῶν ἦσαν πλήρη συνεπισωρευμένων κυριῶν, ἐν αὐταῖς ταῖς στέγαις ἔβλεπέ τις ἱσταμένους πολλούς, ἐνῶ κάτω ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ταῖς παρόδοις τὸ πλῆθος ἦτο ἀμέτρητον. Ἀπὸ τῆς 8ης ὥρας ἤρξαντο διερχόμεναι τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος καὶ κατερχόμεναι πρὸς τὴν Μητρόπολιν αἱ ἄμαξαι, αἱ φέρουσαι τοὺς δημάρχους, τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ἐν τῷ ἔξωτερικῷ ἑλληνικῶν κοινοτήτων, τοὺς ἀνωτέρους ὑπαλλήλους, τοὺς στρατηγούς, τὰ προεδρεῖα τῶν διαφόρων συντεχνιῶν τῆς πρωτεύουσης, τὰ προεδρεῖα τῶν συλλόγων, τὸ διπλωματικὸν σῶμα, τὸν πρωθυπουργὸν καὶ τοὺς ὑπουργούς.

* * *

Ὁ ναὸς ἦτο πλήρης, ἔξωθεν δ' αὐτοῦ ἴσταντο αἱ συντεχνίαι τῆς πρωτεύουσης. Τὸν Βασιλέα καὶ τὸν Διάδοχον ὑπεδέχθη ἐν τοῖς προπυλαίοις τοῦ ναοῦ ὁ Μητροπολίτης. Μόλις εἰσῆλθεν ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸν ναὸν ἤρξατο ἡ δοξολογία. Μεγαλοπρεπεστάτη ἦτο ἡ τελετὴ ἐν τῷ Ναῷ. Ἐπὶ τῶν βαθμίδων τοῦ τέμπλου χρυσοστόλιστοι ἀρχιερεῖς ἠύχοντο ὑπὲρ τοῦ Διαδόχου, δεξιὰ ἴσταντο οἱ βασιλεῖς, ὁ διάδοχος καὶ οἱ βασιλόπαιδες, ὁ πρωθυπουργὸς καὶ οἱ ὑπουργοί, ἀριστερὰ δὲ τὸ διπλωματικὸν σῶμα καὶ οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματικοί, ἔκτος τῶν κιγκλί-

δων οἱ δήμαρχοι τοῦ Κράτους καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν κοινοτήτων καὶ αἱ ἄλλαι πολιτικαὶ ἀρχαί.

* *

Τὴν 11 καὶ $1\frac{1}{2}$ παρουσιάσθησαν εἰς τὸν Διάδοχον, περιστοιχούμενον ὑπὸ τῶν ὑπασπιστῶν τοῦ βασιλέως, οἱ αὐλικοὶ καὶ συνεχάρησαν αὐτῷ. Εὐθὺς δ' ἄμέσως τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον. Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης συνεχάρη ἐκ μέρους τῶν συναδέλφων του τῷ διαδόχῳ, ἀπήντησε δ' εὐχαριστῶν οὗτος. Μετὰ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον παρουσιάσθη τὸ διπλωματικὸν σῶμα.

* *

Τὴν 2 $1\frac{1}{2}$ μ. μ. ὥραν μακρὰ σειρὰ ἀμαξῶν ἀνεχώρησεν ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν, φέρουσα τοὺς δημάρχους τοῦ κράτους, ἡγουμένου τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἑτέρα σειρὰ ἀμαξῶν ἀνεχώρησεν ἀπὸ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Ρενιέρη, φέρουσα τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἑλληνικῶν κοινοτήτων. Ἀπαντες οὗτοι ἀνῆλθον εἰς τὰ Ἀνάκτορα καὶ εἰσῆχθησαν εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν, ἐν ἣ δεξιᾷ μὲν ἐτοποθετήθησαν οἱ δήμαρχοι, ἀριστερᾷ δὲ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν κοινοτήτων.

Τὴν 3 ὥραν εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν ὁ βασιλεὺς, ἡ βασίλισσα, ὁ διάδοχος, ἡ βασιλόπαις Ἀλεξάνδρα, καὶ οἱ βασιλόπαιδες Νικόλαος καὶ Ἀνδρέας περιστοιχούμενοι ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ὑπὸ τῶν κυριῶν τῆς τιμῆς καὶ τῶν αὐλικῶν. Ὁ βασιλεὺς ἀπευθυνόμενος πρὸς τε τοὺς δημάρχους καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους ὠμίλησεν ὥς ἑξῆς :

.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Ἐγὼ πρῶτος τοιοῦτον τὸν ἐιθεώρουν, καὶ οὕτως φοιβολήπτως ἔχειροκρότησα μακρόθεν, ἐξ Ἀγγλίας, τὴν ἀνάβασίν του ἐπὶ τῆς παμβασιλείας.

Ἐξησε κατατρώγων τὰ βιβλία, καὶ ἔξησεν ἐν τοῖς σαλονίοις τῶν μεγιστάνων, γνωρισθεὶς μετ' αὐτῶν. Προσόντα βεβαίως μεγάλα καὶ πολύτιμα.

... Θαυμάσας τὴν ἐπιδεξιότητα, δι' ἧς μετὰ ταῦτα ὁ κ. Χαρίλαος Τρικούπης διεξήγαγε τὴν παράδοσιν τῶν Ἰονίων νήσων μετὰ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, θαυμάσας τὰ διπλωματικά του ἔγγραφα, ἀπεφάσισα, ἔργον πολυμοχθότατον, νὰ μεταφράσω αὐτὰ ἀγγλιστὶ καὶ νὰ τὰ κάμω γνωστὰ εἰς τὸν Ἀγγλικὸν λαόν, ὅπως ἀποδείξω, ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν ἔστερεῖτο πολιτικῶν ἀνδρῶν. Κατὰ συνέπειαν, συνέγραψα τὴν Ἀνατολὴν καὶ Δύσιν.

Τοιοῦτον ἐπίστευε τὸν Χαρίλαον Τρικούπην ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος, ὅταν χειροκροτῶν ἔσπευσεν αὐτὸν παμβασιλέα.

Ἐπεκαλεῖτο μόνον τοὺς ἐφεστίους θεοὺς, νὰ φέρωσιν ἐνώπιόν του τὸν ἄνδρα, τὸν δυνάμενον νὰ σώσῃ τὴν Ἑλλάδα.

Οἱ ἐφέστιοι θεοὶ εἰσήκουσαν τὰς δεήσεις του καὶ ἔρριψαν ἐνώπιόν του τὸν Χαρίλαον Τρικούπην. . .

Παρακολοθῶν μακρόθεν μετὰ μεγάλου ἐνδιαφέροντος τὸν Χαρίλαον Τρικούπην, εὗρισκον αὐτὸν δεινὸν ρήτορα, ἐργατικὸν καὶ ἐνεργητικὸν ὅσον οὐδένα ἄλλον, ἐντιμότερον, ὅσον οὐδένα ἄλλον, εὐγνώμονα πρὸς τοὺς εἰδωλολάτρας του, ὅσον οὐδένα ἄλλον· οὐ μόνον εὐγνώμονα, ἀλλὰ καὶ μεγαλόδωρον ὡς Ἀλέξανδρον τὸν Μέγαν, πρὸς τὸν ὁποῖον ἡ Ὀλυμπιάς ἔλεγεν, ὅτι ἡ μεγαλοδωρία του θὰ κάμῃ βασιλεῖς ὅλους τοὺς φίλους του. Εὗρισκον ἄνδρα ἀποφάσεως καὶ χαρακτῆρος, διατηροῦντα τὰς ὑποσχέσεις του, ἔχοντα τόλμην, καρτερίαν καὶ φιλοδοξίαν ν' ἀναδειχθῇ διὰ τῆς πολιτικῆς του εὐεργέτης τῆς χώρας.

Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου τῆς αὐλακος ὁ Χαρίλαος Τρικούπης ἔστη, καὶ σταθεὶς ἀντιμετώπισε τοὺς συνωστιζοντας αὐτόν. Θέσας ὅλον τὸ βάρος τῶν νώτων του, ὅλον τὸ σθένος του, ὅλην ἐκείνην τὴν ἰσχὺν

καὶ καστερίαν, τὰς χαρακτηρίζουσας ἓνα εὐφυᾶ, ἰσχυρὸν νοῦν, κρατοῦντα εἰς χεῖρας τοὺς κεραυνοὺς τῆς ἐξουσίας.

Φρονῶ, ὅτι καὶ σήμερον δικαιούμαι, ἐγὼ ὅστις οὐτε ἐν ποτήριον ὕδατος ἔπιον ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ Χαριλάου Τρικούπη, ὅστις οὐδέποτε τὸ ἐλάχιστον ρουσφέτιον παρ' αὐτοῦ ἐμμέσως ἢ ἀμέσως ἐν γνώσει μου ἐζήτησα, ὅστις διέμεινα μακρόθεν σπουδαστῆς καὶ ἀμερόληπτος παρατηρητῆς τῆς μέχρι τοῦδε πολιτείας του, νὰ κάμω τινὰς παρατηρήσεις.

Στέφανος Σένος

2 Δεκεμβρίου 1886.

ΧΟΡΟΣ ΑΝΑΚΤΟΡΩΝ

Εἶχε πολὺ τὸ ἰδιάζον καὶ ἐξαιρετικὸν ὁ χορὸς αὐτὸς τῶν λοιπῶν ἀνακτορικῶν χορῶν. Εἰς αὐτὸν ἤρχοντο διὰ πρώτην φοράν εἰς ἐπικοινωνίαν ἅπασαι αἱ κοινωνικαὶ ἡμῶν τάξεις πρὸς τὴν βασιλείαν . . .

Ζωηρὰν συγκίνησιν ἐνεποίησεν εἰς τὸ ποικίλον ἐκεῖνο πλῆθος ἡ εἴσοδος τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας. Προηγοῦντο οἱ ὑπασπισταὶ καὶ εἶποντο αἱ κυραὶ τῆς τιμῆς, τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον καὶ ὅλον τὸ προσωπικὸν τῶν διαφόρων πρεσβειῶν.

Ἡ Βασίλισσα τὸν πρῶτον τετράχορον ἐχόρευσε μετὰ τοῦ Διαδόχου, ὁ δὲ Βασιλεὺς μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Ἀλεξάνδρας—τὸν δεύτερον τετράχορον ἡ Βασίλισσα ἐχόρευσε μετὰ τοῦ κ. Τρικούπη.

* * *

Τὴν τετάρτην ὥραν τῆς πρωίας οἱ κεκλημένοι ἀπεσύροντο, ὁ χορὸς εἶχε λήξει.

Τετάρτη, 3 Δεκεμβρίου 1886.

Τὴν 11ην προσήλθον εἰς τὰ Ἀνάκτορα πάντες οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς ἐν Ἀθῆναις φρουρᾶς, ἐν μεγάλῃ στολῇ καὶ μετὰ σημείου ὑπηρεσίας, ἡγουμένου τοῦ κ. Τρικούπη, ὡς ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν. Ὁ κ. ὑπουργὸς ταχθεὶς δεξιᾷ τοῦ Διαδόχου παρουσίασεν αὐτῷ τοὺς τμηματάρχας τοῦ ὑπουργείου καὶ δι' αὐτῶν τοὺς ἄλλους κατωτέρους ἐν τῷ ὑπουργείῳ ἀξιωματικούς.

Τὴν 3 ὥραν παρέστησαν καθ' ὁμοίαν τάξιν οἱ ὑπάλληλοι τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τὸ Ἐλεγκτικὸν συνέδριον, εἰσαχθέντες ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Τρικούπη.

ΤΟ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΔΗΜΑΡΧΟΥΣ ΓΕΥΜΑ

Τὴν ἐσπέραν, περὶ ὥραν 7ην, παρετέθη ἐν τοῖς Ἀνακτόροις τὸ πρὸς τοὺς δημάρχους γεῦμα, εἰς δὲ παρεκάθισαν καὶ οἱ ὑπουργοί. Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἐστιατορίου, ἐν ᾧ παρετέθη τὸ γεῦμα τοῦτο, ἐτοποθετήθη μία μεγάλη τράπεζα, δίκην ἀκτίνων δὲ δεξιόθεν καὶ ἀριστερόθεν αὐτῆς πλείσται ἄλλαι παραλλήλως. Ἐν τῇ τραπέζῃ τοῦ μέσου ἔλαβε θέσιν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς, δεξιόθεν δ' αὐτοῦ ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα καὶ μετ' αὐτὴν ὁ Διάδοχος. Ἀριστερόθεν τοῦ Βασιλέως ἔλαβε θέσιν ἡ βασιλόπαις Ἀλεξάνδρα, μετ' αὐτὴν δὲ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης. Εἰς τὸ γεῦμα παρεκάθισε καὶ ὁ βασιλόπαις Νικόλαος.

Οἱ παρακαθήσαντες εἰς τὸ βασιλικὸν γεῦμα ἀνήρχοντο εἰς 385.

Τετάρτη, 3 Δεκεμβρίου.

— Καὶ χθὲς τὴν νύκτα ἡ φωταψία ἀνὰ τὴν πόλιν ἦν γενικὴ καὶ ζωηροτάτη, ἐξαιρετος δὲ ὡς καὶ προχθὲς ἡ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν μὲ τὰς δύο καλλιτεχνικὰς ἐξ ἐνετικῶν φανῶν ἑλληνικὰς σημαίας.

www.libtool.com.cn

Ο ΡΩΜΗΟΣ

Φασουλῆς καὶ Περικλέτος
ὁ καθέννας νέτος σκέτος

Π.—'Αληθινὰ ὁ Θεοδωρῆς πῶς πάει σὲ ταξεῖδι:

Φ.— Θέρμη κακὴ τὸν ἔπιασε καὶ φεύγει ν' ἀναρρώσῃ,
ἀλλ' ὁ Τρικούπης, Περικλῆ, γιὰ νὰ τὸν ἡμερώσῃ
καὶ νὰ τοῦ δείξῃ μέσα του πῶς φθόνος δὲν ὑπάρχει,
τὸν Θεοδωράκην ἔκαμε μεγάλο Ταξιάρχῃ.

LE MESSENGER D'ATHÈNES

6 Décembre (v. s.) 1886.

Les députations, les maires et la plupart des invités, y compris les ministres et le corps diplomatique, se rendirent à l'église métropolitaine avant que le cortège eut quitté le Palais royal.

A 11 heures et demie commencent les présentations. Le conseil des ministres est d'abord introduit. M. Tricoupi, président du conseil, adresse quelques paroles émuës au Prince Royal, qui le remercie avec effusion.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Δευτέρα, 8 Δεκεμβρίου.

Ο κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

Ἡ Ρωσικὴ ἐφημερὶς «Νοβόστη» δημοσιεύουσα ἔκτενές ἄρθρον περὶ τῆς σημερινῆς καταστάσεως ἡμῶν τοῦ κ. Οὐσπένσκη, δίδει μακρὰν σκιαγραφίαν τοῦ κ. Τρικούπη ἐξ ἧς μεταφέρομεν τὰ ὀλίγα ταῦτα:

Τὸ δυσχερέστερον ζήτημα τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Ἑλλάδος, εἶναι ἡ σημερινὴ οἰκονομικὴ κρίσις, ἣν διέρχεται ἡ χώρα. Ὁ μάταιος ἐξοπλισμὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους καὶ ἡ διατήρησις εἰς ἐμπόλεμον κατάστασιν ἀρκετὰ μεγάλῃς ἀριθμητικῆς δυνάμεως στρατοῦ κατεκερμάτησαν τὰ οἰκονομικὰ τοῦ κράτους καὶ ἔφεραν τὴν θέσιν τῆς Ἑλ-

λάδος εἰς πολὺ δεινὸν σημεῖον. Τὸ ὑπουργεῖον Τρικούπη ἐπαρουσιά-
σθη μὲ πρόγραμμα ἀναμορφωτικὸν καὶ ἀντίθετον ὅλως πρὸς τὰ προ-
γράμματα (διότι εἶχε δύο, τὸ εἰρηνικὸν καὶ τὸ πολεμικὸν) τοῦ κ. Δη-
λιγιάννη. Ὁ κ. Τρικούπης ἀναμφισβητήτως, εἶναι ὁ ὕπατος τῶν πο-
λιτικῶν τῆς Ἑλλάδος. Ἐχει λάβει ἀρίστην πολιτικὴν ἀγωγὴν καὶ
ἀκόμη δὲ μέχρι σήμερον ὁ βίος αὐτοῦ εἶναι διηνεκῆς σπουδῇ, λέ-
γουσι περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἐργάζεται συνήθως περὶ τὰς 20 ὥρας, καὶ θεω-
ρεῖ τὴν ἐργασίαν ταύτην ὡς συνήθη, ἐν Ἀθήναις δὲ τοσοῦτον ἐσυ-
νεΐθισαν πρὸς τὸ ἐργατικὸν τοῦ ἀνδρός, ὥστε τὸ θεωροῦσι πλέον φυ-
σικὸν δι' αὐτόν. Ἐξ ὅσων ἀντελήφθη οὐχὶ σπανίως τῷ τυχαίνει νὰ
μὴ εὐρίσκη καιρὸν νὰ μεταβῇ εἰς τὴν οἰκίαν του ὅπως γευματίσῃ,
καὶ τὰ φαγητά του τὰ μετακομίζουσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον, τὰς ἐπισκέ-
ψεις του τὰς δέχεται ἐν τῷ ὑπουργείῳ, διότι ὁ κ. Τρικούπης εἶναι ἀγα-
μος, καὶ σχεδὸν δὲν συχνάζει ἐν τῇ οἰκίᾳ του· ἐν τούτοις ἡ οἰκία αὐ-
τοῦ πάντοτε εἶναι ἀνοικτὴ διὰ τὸν λαόν. Καθ' ἑκάστην, ἀπὸ τῆς 2
ὥρας μ.μ. (συνήθως αἱ ἐπισκέψεις ἐν Ἀθήναις γίνονται τὴν 5 μ.μ. ὥραν)
ἡ οἰκία τοῦ κ. Τρικούπη εἶναι πλήρης ἐπισκεπτῶν. Ὁ κ. Τρικούπης
ἔχει πολλοὺς ὁπαδοὺς, ἀν καὶ ἡ μερὶς τοῦ κ. Δηλιγιάννη δὲν ἀπώλεσε
τὴν δύναμιν αὐτῆς. Ὅπως σχηματίσῃ τις γνώμην περὶ τῶν ὑπαρχου-
σῶν πολιτικῶν μερίδων ἐν Ἀθήναις, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ διαμείνη
πλεῖστον τῶν πέντε ἡμερῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ κτλ.

ΣΦΑΙΡΑ, 26 Νοεμβρίου 1886.

Εὐχαρίστως πληροφορούμεθα ὅτι πολλὰ χρεώγραφα ἑλληνικὰ ἡγο-
ράσθησαν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, τοῦτο δὲ ὀφείλεται εἰς τὴν ἀναγεννω-
μένην δημοσίαν πίστιν, ἐξ ἧς πολλὰ ἀγαθὰ ἀπεκδεχόμεθα ὑπὲρ τοῦ
τόπου, εὐρισκομένου ἤδη εἰς οὐχὶ λίαν εὐάρεστον οἰκονομικὴν κατά-
στασιν. Οἱ κάτοχοι ὁμῶς τῶν χρεωγρᾶφων ἀναμένοντες νέαν ὑπερτί-
μησιν δὲν εἶναι εὐδιάθετοι, ὅπως πωλήσωσιν αὐτὰ εἰς τοὺς ἐκ τοῦ
ἐξωτερικοῦ ἀγοραστάς, οἵτινες οὐ μόνον χρεώγραφα τῆς Κυβερνήσεως
ζητοῦσιν ἀλλὰ καὶ μετοχὰς τῆς ἐταιρίας Λαυρίου, αἵτινες χθὲς ἔφθασαν εἰς

105 δρχ. Εἰς δὲ τῶν ἐν Ἀθήναις τραπεζιτῶν λαβὼν παραγγελίας ἐκ τοῦ ἑξωτερικοῦ πρὸς ἀγορὰν μεγάλου ποσοῦ χρεωγράφων ἀπήντησεν ὅτι ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν τὰ χρεώγραφα εἶναι δυσεύρετα ἔνεκα τῆς ἐλπίδος τῆς ὑπερτιμήσεως αὐτῶν.

Ἰδιαίτερα ἀλληλογραφία «Παλιγγενεσίας».

Κατάνη, 2 Δεκεμβρίου (ν.) 1886.

Ὁ κ. Τρικoupης κέκτηται σήμερον τὴν συμπάθειαν τῆς τε Εὐρώπης τῆς ἐπισήμου καὶ μὴ, καὶ ἀπαξάπαντος τοῦ ἔξω Ἑλληνισμοῦ, ὅστις μακρὰν τυγχάνων τῶν ἐσωτερικῶν διαμαχῶν, εἶναι εἰς θέσιν ἀπαθῶς καὶ ἀμερολήπτως νὰ κρίνῃ περὶ προσώπων καὶ πραγμάτων.

LA GAZETTE DIPLOMATIQUE

Le lendemain M. Tricoupi déclara à la Chambre qu'à la suite de ce qui venait de se passer, il ne croyait pas posséder une assez forte majorité pour mettre en avant la discussion des réformes sérieuses visées par son plan financier et que, dans son opinion, il y avait crise ministérielle, ce qui rendait inutile la présence des ministres au sein du Parlement.

Là-dessus, la séance fut levée et, à la suite d'une entrevue de M. Tricoupi avec le roi; un décret royal fut promulgué portant dissolution de la Chambre et fixant les nouvelles élections pour le 16 janvier 1887.

Le décret royal fut affiché tout simplement sur la porte extérieure du Parlement sans que lecture en fût donnée en séance publique. Ce procédé sommaire fut vivement critiqué par les journaux de l'opposition. Les traits d'esprit

n'ont pas manqué à cette occasion. Un de nos journalistes a prétendu que cette circonstance rappelait la manière d'agir de Cromwell qui, après avoir fermé le Parlement anglais, y avait fait afficher «maison à louer».

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΑΙ ΙΔΕΑΙ ΤΟΥ κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ

ΤΑ ΠΡΟΣΟΝΤΑ ΤΟΥ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ.—

ΑΙ ΠΕΡΙ ΑΓΡΟΤΙΚΟΥ ΙΔΕΑΙ ΤΟΥ. — ΑΝΕΚΤΙΚΟΤΗΣ ΤΩΝ ΧΩΡΙΚΩΝ. —
ΑΙ ΕΚΔΟΓΑΙ ΑΛΛΟΤΕ ΚΑΙ ΝΥΝ.

Ἐκ τοῦ ἐσχάτως ἐκδοθέντος συγγράμματος τοῦ κ. T. G. Minchin: «Ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἐλευθερίας ἐν τῇ χερσονήσῳ τοῦ Αἵμου» ἀποσπῶμεν τὸ κατωτέρω κεφάλαιον, ἐν ᾧ ἐκτίθουσιν ὁ συγγραφεὺς τὰ τῆς συνεντεύξεως αὐτοῦ μετὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ.

«Ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος μὲ ὑπεδέχθη καθ' ἣν ὥραν ἀφιβῶς κοιμῶνται μετὰ τὸ πρόγευμα οἱ σύγχρονοι Ἀθηναῖοι. Ἡ ὥρα τῆς συνεντεύξεως μοὶ ἐφάνη χαρακτηρίζουσα τὸν ἄνδρα, ὅστις ἐνῷ οἱ ἄλλοι κοιμῶνται, ἀγρυπνεῖ πρὸς φρούρησιν τῆς πατρίδος του, ἀπαράλλακτως ὥς ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Σινικῆς συγκαλεῖ τὸ συμβούλιον αὐτοῦ ἐν μεσονυκτίῳ ὥρᾳ. Κατ' εὐτυχίαν μου ἡ ἡμέρα ἐκεῖνη ἦτο ἐορτάσιμος καὶ τοῦτο ἐπέτρεψε τῷ κ. Τρικούπῃ νὰ μοὶ παραχωρήσῃ κλείονας τῶν πολυτίμων στιγμῶν του. Οὗτος κατέχει τῷ ὄντι τρεῖς συγχρόνως ἐν τῷ ὑπουργείῳ θέσεις, Προέδρου, ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν. Περὶ αὐτοῦ δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅχι μόνον, ὅτι εἶναι ὁ πρῶτος, ἀλλὰ καὶ ὁ μόνος τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Ἑλλάδος. Οἱ συμπολιταὶ του, τὸν ὀνομάζουσιν Ἄγγλον, ἀδύνατον δὲ ἦτο νὰ προσφέρωσι μείζον τούτου φιλοφρόνημα εἰς τὴν Ἀγγλίαν, καθ' ὅτι ὁ κ. Τρικούπης εἶναι βεβαίως ὁ τιμιώτατος τῶν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ βασιλείου Ἑλλήνων πολιτευτῶν. Γνωστὸν εἶναι ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ

μακαρίτης λόρδος Στραγγφόρδ ἐξήρει αὐτὸν ἀπὸ τῆς περιληπτικῆς καταδίκης τοῦ ἑλληνικοῦ χαρακτήρος. «Ἡ διπλωματικὴ ἀγωγή, λέγει, ἐπροφύλαξεν τὸν κ. Τρικούπην ἀπὸ τῶν ἀνηθικῶν τοπικῶν ἐπιδράσεων καὶ μικροφαιδιστριῶν, μορφώσασα αὐτὸν ἠθικῶς». Οἱ ξένοι πιστεύουσι πάντας τοὺς Ἀγγλοὺς σπληνικούς, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ σπληνικώτατοι μεταξὺ ἡμῶν ἀναγνωρίζουσι πληρέστατα τὴν χρησιμότητα τοῦ κ. Τρικούπης, οὐδὲν ἄλλο ἐπιδιώκοντος καὶ ὑπὲρ οὐδενὸς ἄλλου νυχθημερὸν ἐργαζομένου εἰμὴ μόνον ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τῆς Ἑλλάδος.

Ἐγειρόμενος περὶ τὴν ἑκτὴν ὥραν μεταβαίνει ἀμέσως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τῶν Στρατιωτικῶν, καὶ ἐκεῖ μένει ἐργαζόμενος μέχρι τοῦ μεσονυκτίου καὶ ἐνίστε μέχρι τῆς δευτέρας ἢ καὶ τῆς τρίτης πρωῒνης ὥρας μετὰ βραχυτάτων πρὸς τὸ γεῦμα καὶ δεῖπνον διακοπῶν. Τὸ μόνον πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ χορτάσῃ εἶναι ἡ ἐργασία. Ὁ Ἕλλην πρωθυπουργὸς ἔχει ἀνάστημα ὑπὲρ τὸ μεσαῖον καὶ φυσιογνωμίαν ἀνδρὸς φιλόφρονος καὶ εἰλικρινοῦς. Πολὺ ἠπόρησα μαθῶν ὅτι οἱ συμπολίται τοῦ τὸν θεωροῦσιν ὑπερήφανον, καίτοι φαίνεται εὐχαρὶς καὶ προσηνέστατος ἐν τῷ ἰδιωτικῷ του βίῳ. Γνωστὸν μὲν εἶναι ὅτι οἱ Ἕλληνες δὲν ἀνέχονται οὐδεμίαν ὑπεροχήν, ἀφ' ἑτέρου ὁμῶς ἐνθυμοῦμαι ὅτι κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις περὶ παραχωρήσεως τῶν Ἰονίων νήσων ἢ γλῶσσα τοῦ κ. Τρικούπης ἦτο τόσον ὑπερφίαλος, ὥστε ὀλίγον ἔλειψε νὰ διακόψῃ ὁ λόρδος Ρῶσσελ πᾶσαν πρὸς αὐτὸν συζήτησιν. Ἡ ὑπερηφάνεια τοῦ ἀνδρὸς συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἔχῃ μεγάλην ἰδέαν περὶ τῆς πατρίδος του καὶ τῆς ἀξίας αὐτῆς. Τοῦτο καὶ ἐλάττωμα ἀν ὑποτεθῇ, χρησιμεύει πρὸς μείζονα ἀνάδειξιν τοῦ χαρακτήρος αὐτοῦ ἐν τε τῷ πολιτικῷ καὶ τῷ ἰδιωτικῷ βίῳ. Μετὰ τὰ γενικὰ ταῦτα μεταβαίνω εἰς τὴν ἐκθεσιν τῶν ἰδεῶν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ περὶ τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων, παραθέτων αὐτάς ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατόν, αὐτολεξεῖ.

Ἐν Ἑλλάδι, μοι εἶπε, δὲν ὑπάρχει σήμερον ἀγροτικὸν ζήτημα. Ἐλάχιστόν τι τοιοῦτο ἀνεφύη κατὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Ἑπτανή-

σου περὶ τῶν ἐλαιοδένδρων. Ἐπὶ τῶν Ἑνετῶν, ἂν δὲν εἶναι τοῦτο ἀστεϊότης, ὁ νόμος ἀνεγνώριξε τρεῖς κυρίους ἐκάστου ἐλαιῶνος, ἔξ ὧν ὁ μὲν ἦτο ἰδιοκτήτης τοῦ ἐδάφους, ὁ δὲ τῶν δένδρων, καὶ ὁ τρίτος τοῦ καρποῦ αὐτῶν. Ὅπως δὴποτε τὸ ζήτημα τοῦτο διευθετήθη νομοθετικῶς, τὸ δὲ κατὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Θεσσαλίας ἀναφυὲν ἐλύθη ἄνευ ἀνάγκης νομοθετήματος. Ἡ δυσχέρεια προήλθεν ἐκεῖ οὐχὶ ἐκ τῶν Τούρκων, ἀλλ' ἐκ τῶν ἀγορασάντων ἀγρούς, χάριν κερδοσκοπίας. Κατ' εὐτυχίαν οἱ ἐν Θεσσαλίᾳ χωρικοὶ ἔχουσι τὰ μέσα νὰ ἀγοράσωσι τὰς γαίας ταύτας εἰς τιμὴν ἱκανοποιοῦσαν τὰς ἀπαιτήσεις τῶν κατόχων, ὥστε ἡ διαφορὰ ἐσυμβιβάσθη φιλικῶς. Ἡρώτησα τότε τὸν κ. Τρικούπην ἂν ὑπάρχουσιν ἐν Ἑλλάδι μεγάλοι κτηματῖαι. «Τοιοῦτοι, μοὶ ἀπεκρίθη, ὑπάρχουσιν ἐν Ἀττικῇ, Εὐβοίᾳ καὶ ἄλλαις ἐπαρχίαις, παραχωρηθείσαις ἡμῖν δυνάμει συνθηκῶν· ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ μεταβάλλονται ταχέως οἱ χωρικοὶ εἰς γαιοκτήμονας, προσφέροντες τίμημα ἀνώτερον τοῦ εἰσοδήματος τὸ ὁποῖον παρεῖχεν ὁ ἀγρός. Ἐν τῇ Πελοποννήσῳ τὸ ἔδαφος ἐλήφθη διὰ κατακτήσεως ἀπὸ τῶν Τούρκων, οἱ δὲ χωρικοὶ ἀγοράζουσι τοῦτο ἀπὸ τῆς Κυβερνήσεως, δυνάμει νόμου ψηφισθέντος ἐν ἔτει 1881. Κατ' αὐτόν, ἕκαστος χωρικός δι- καιοῦται ν' ἀγοράσῃ τεσσάρακοντα στρέμματα ποτιστικῶν καὶ ὀγδοήκοντα ξηρικῶν γαιῶν, πολλοὶ ὅμως ἠγόρασαν περισσότερα, οὐδόλως καλυθέντες ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Κυβερνήσεως, οἵτινες περιορίζονται εἰς τὴν εἰσπραξίν τοῦ τιμήματος». Ἐπειδὴ δὲ δύο καὶ ἡμισυ στρέμματα ἰσοδυναμοῦσι πρὸς μίαν παρ' ἡμῖν ἄκρην, ὁ κ. Τρικούπης προσέθεσε μειδιῶν: «Ἐκ τούτων βλέπετε ὅτι αἱ κτήσεις τοῦ Ἑλληνος χωρικοῦ ὑπερβαίνουνσι κατὰ πολὺ τὰς τρεῖς ἀγγλικὰς ἄκρας καὶ τὴν μίαν ἀγγελάδα». Εἰς δὲ τὴν ἐρώτησίν μου ἂν ἡ κατοχὴ τῆς γῆς ἔσχεν ἐπὶ τοῦ χαρακτηῖρος τῶν χωρικῶν τὰ κακὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἀντιπάλων τῆς μικρᾶς ἰδιοκτησίας παρήγαγεν ἐν Γαλλίᾳ, ἀπεκρίθη ὅτι οὐδὲν τοιοῦτο παρατήρησεν. Ἀπ' ἐναντίας μάλιστα ἡ ὑπομονή, μεθ' ἧς ὑπετάγησαν οἱ γαιοκτήμονες εἰς

τὰ ὑπέρογκα βάρη τῆς πολιτικῆς τοῦ κ. Δηλιγιάννη ἐμαρτύρει ὑπὲρ τῆς ἀνεκτικῆς αὐτῶν καὶ φιλονόμου διαθέσεως, ἀφ' οὗ μάλιστα αὐτοὶ οὗτοι, οἱ ἀποτελοῦντες τὸ φυτώριον τῶν βουλευτῶν, ὑπεστήριξαν τοὺς νόμους εἰς οὓς ἔπρεπε νὰ ὑπακούσωσι.

Περὶ τὸν νομίζω ὅτι δὲν θὰ ἔχωμεν εἰδικοὺς νόμους περὶ πενήτων, διὰ τὸν λόγον ὅτι δὲν ὑπάρχωσι πένητες ἐν Ἑλλάδι. Ἐν τῷ ἰδρυθέντι ἐσχάτως ἐν Ἀθήναις ἐκ κληροδοτημάτων φιλοπτύχων ἀσύλφ, μόνον ἀνάπηροι τινὲς γέροντες περιθάλπονται, πάντες δὲ σχεδὸν οἱ Ἕλληνες, οὐδὲ τῶν ὑπηρετῶν ἐξαιρουμένων, κέκτηνται τεμάχιον γῆς. Μετὰ ταῦτα ἠρώτησα ἂν ὀρέγωνται οἱ Ἕλληνες ἔμποροι νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸ Βουλευτήριον. «Πᾶς Ἕλλην μοι ἀπήντησε μειδιῶν, ὀρέγεται νὰ γίνῃ Βουλευτής, καίτοι δὲν συνειθίζομεν νὰ προσθέτωμεν εἰς τὸ ὄνομα ἡμῶν τὰ στοιχεῖα Μ. Β. (μέλος τῆς Βουλῆς)».

Ἡ ἀποζημίωσις τῶν Βουλευτῶν εἶναι ἐν Ἑλλάδι ἀναγκαία, διὰ τὸν λόγον ὅτι εἰς πολλοὺς τούτων, οἵτινες θὰ ἠδύναντο νὰ ζήσωσιν ἀνέτως οἴκοι διὰ τοῦ εἰσοδήματος αὐτῶν, μόλις ἔξαρκεῖ ἡ δισχιλιῶδραχμος κατὰ σύνοδον ἀποζημίωσις πρὸς ἀπότισιν τῶν ἐξόδων τῆς ἐν Ἀθήναις διαμονῆς. Ἐν Βόλφ, Λαρίσση καὶ Χαλκίδι ὑπάρχει ἱκανὸς ἀριθμὸς ἐβραίων, οὐδείς ὅμως αὐτῶν εἶναι βουλευτής, καθολικοὶ δὲ μόνον τρεῖς. Ἡ περίσκεψις τῶν ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος χωρικῶν εἶναι παροιμιώδης, ὥστε ἡ Βουλὴ, ἐν ἣ ἔχουσι τὴν πλειονοψηφίαν, διακρίνεται ἐπὶ ψυχρότητι καὶ κρίσει, ἐκτὸς δὲ τῶν ἀκροατηρίων σπανιώτατα ἀντηγεῖ χειροκρότημα. Ἡρώτησα τότε ἂν οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἀγροτικῶν πληθυσμῶν λαλῶσι τὴν καθαρεύουσαν γλῶσσαν «Μάλιστα, ἐκτὸς ὀλιγίστων, οἵτινες ἔχουσι γλῶσσαν ἰδιωματικὴν, διαφέρουσιν τῆς γραφομένης. Ἀλλ' οὗτοι εἶναι οἱ ἄριστοι τῶν παρ' ἡμῖν ῥητόρων». Ἐνταῦθα πρέπει νὰ παρενθέσω ὅτι ὁ κ. Τρικούπης εἶναι, ὁ ἴδιος, ὁ πρῶτος τῶν συγχρόνων ῥητόρων τῆς Ἑλλάδος. Ὁμῶν περὶ αὐτοῦ ἀγγλιστὶ μετὰ τινος νέου Ἑλλήνος ἤκουσα παρ' αὐτοῦ: «ὁ κ. Τρικούπης δύναται νὰ ὁμιλήσῃ ἐπὶ τρεῖς ὥρας

ἄνευ... » — « Ἄνευ σημειώσεων » διέκοψα ἐγώ. — « Οὐχί, ἀπεκρίθη ὁ Ἕλλην » ἀλλ' ἄνευ ποτηρίου ὕδατος, ἐνῶ ὁ κ. Δηλιγιάννης σταματᾷ πᾶσαν στιγμὴν διὰ νὰ πῖν ».

Ἡ Ἑλλὰς διαιρεῖται, ὅπως καὶ ἡ Γαλλία εἰς νομοὺς, ἐπαρχίας καὶ δήμους. Ὁ πρωθυπουργὸς μοὶ ἐξήγησε τίνι τρόπῳ οἱ βουλευταὶ ἐξελέγοντο πρὶν κατ' ἐπαρχίας, πῶς ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν συνηύξανε μετὰ τοῦ πληθυσμοῦ, πῶς ἔνεκα τῆς μικρᾶς περιφερείας ὑπερίσχυον κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ κοινοῦ συμφέροντος τὰ προσωπικά, καὶ πῶς διὰ νόμου ὑποβληθέντος παρ' αὐτοῦ καὶ ψηφισθέντος πρὸ τινων μηνῶν ὁ ἀριθμὸς τῶν βουλευτῶν περιορίσθη εἰς τὸν κατώτατον κατὰ τὸ σύνταγμα ἀριθμὸν τῶν ἑκατὸν πενήκοντα. Σκοπὸς τῆς τοιαύτης μεταρρυθμίσεως δὲν ἦτο κυρίως ἡ οἰκονομία, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἡ ἐλπίς ὅτι ἤθελε παύσῃ δι' αὐτῆς ἡ καθυπόταξις τῶν γενικῶν συμφερόντων εἰς τὰ τοπικά καὶ προσωπικά. Ἐνῶ τῷ ὄντι ἐν περιφερείᾳ δυσχιλίων ἐκλογέων, ὁ διαθέτων τριάκοντα ψήφους δύναται νὰ ἐπηρεάσῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς, αἱ ψῆφοι αὗται οὐδὲν σημαίνουν ἐν περιφερείᾳ εἰκοσακισχιλίων. Τὸ μέγα ἀτόπημα τῆς μικρᾶς περιφερείας εἶναι ἡ παρεχομένη εἰς τὸν ἐκλογέα εὐκολία νὰ προσφέρῃ τὴν ψῆφον του ὥς ἀντάλλαγμα δημοσίας τινὸς θέσεως, ὅπερ καθίσταται ἀδύνατον ἐν τῇ μεγάλῃ. Τὸ ζήτημα τῆς πελατείας εἶναι ὁ σκόπελος τῶν Ἑλλήνων πολιτευτῶν. Δι' ἑκάστην τῶν ὄντι θέσιν ὑπάρχουσι τρεῖς μνηστῆρες, οἵτινες δὲν εἶναι ἐπίσης συμβιβαστικοὶ καὶ ὀλιγαρχεῖς ὅσον ὁ ἀγαθὸς ἐκεῖνος Ἀμερικανός, ὅστις ἀφοῦ ἤκουσεν ὅτι δὲν ἀπέμεινε καμμία θέσις ἐν τῷ ὑπουργείῳ, ἠρώτησε πρὶν ἐξέλθῃ ἂν δὲν εἶχεν τοῦλάχιστον ὁ κ. Ὑπουργὸς κανὲν παλαιὸν τι ἔνδυμα νὰ τοῦ δώσῃ!

Πᾶς Ἕλλην πρωθυπουργός, ἀναλαμβάνων τὴν ἐξουσίαν εἶναι ὁ δημοτικώτατος ἀνὴρ τῆς χώρας, ὥς ἔχων πλεῖστα δῶρα νὰ διανεμήῃ, μετὰ τινα ὅμως καιρὸν καταντᾷ ἄνθρωπος ἀνυπόφορος. Αἱ ψῆφοι δὲν πωλοῦνται καὶ ἀγοραῶνται ὅπως πρότερον ἐν Ἀγγλίᾳ. Ὁ δὲ Ἕλλην ἐκλογεὺς ἔχει ἄλλον τρόπον νὰ ψηφίῃ ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καθιστῶν

ὑποψήφιον τὸν κουμπάρον τινὸς ἐκ τῶν τέκνων του. Ὁ τοιοῦτος θρησκευτικὸς δεσμὸς θεωρεῖται ὡς στενότητος καὶ ἀπαγορεύων τὸν γάμον μεταξὺ τῶν δύο οἰκογενειῶν. Οἱ κατοικοῦντες τὰς πόλεις Ἑλληνες δὲν διακρίνονται ἐπὶ φιλοξενίᾳ, εἰμὴ πρὸς τοὺς στενοτάτους συγγενεῖς. Ὁ κουμπάρος ὁμως δικαιούται μεταβαίνων εἰς Ἀθήνας νὰ φιλοξενηθῇ παρὰ τοῦ βουλευτοῦ, ὅστις πρέπει νὰ λογιζέται εὐτυχὴς ἂν περιορισθῶσιν αἱ ἀπαιτήσεις εἰς μόνην τὴν φιλοξενίαν. Ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὁμως ὁ φιλοξενούμενος ἔχει συγγενῇ καταλληλότητα πρὸς διορισμὸν εἰς τινα θέσιν, ἣν πρέπει ὁ βουλευτὴς νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ, δίδων αὐτῷ νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ἐκ τῆς παροχῆς ταύτης ἐξαρτᾶται ἡ μέλλουσα ὑποστήριξις του. Αἱ τοσοῦτον περιζήτητοι αὐταὶ θέσεις ἀμείβονται ἐν τούτοις γλισχρότατα, μόλις παρέχουσαι τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Ὁ κ. Τρικούνης ὁ κατέχων τὸ ἀνώτατον ἀξίωμα καὶ παρέχων τὸ κάλλιστον παράδειγμα ἔχει μισθὸν λιρῶν πεντακοσίων.

Ἐνῷ διελεγόμεθα ἐκομίσθη τηλεγράφημα περὶ τῶν βουλγαρικῶν πραγμάτων, τὸ ὁποῖον ὁ πρωθυπουργὸς εὐηρεοστήθη νὰ μοι ἀναγνώσῃ. Ἐν τῇ συζητήσει περὶ τούτου ἔλαβον ἀφορμὴν νὰ συγκαρῶ αὐτῷ ὅτι οἱ ἔξω Ἕλληνες οὐδόλως ἡλαττοῦντο τῶν κατοίκων τοῦ βασιλείου κατὰ τὸν πατριωτισμὸν. Τοῦτο παρεδέχθη ἀνεπιφυλάκτως, εἰτα δὲ μοι ἐξήγησε πῶς εὐθὺς μετὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα ὑπῆρξαν ἐπὶ τινα καιρὸν ἀρχηγοὶ τῶν λεγομένων ἀγγλικοῦ καὶ γαλλικοῦ κόμματος, οἵτινες ἠδύναντο νὰ βασισθῶσιν ἐπὶ τῇ ὑποστηρίξει τῶν κυβερνήσεων τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας. « Καὶ ἐμέ, προσέθεσε, μὲ ὀνομάζουσιν Ἕγγλον, τοιοῦτος ὁμως εἶμαι μόνον ὑπὸ κοινωνικῇ, οὐχὶ δὲ καὶ ὑπὸ πολιτικῇ ἔποψιν. Ἡ γνώμη μου ἂν ἑναντίας εἶναι, ὅτι ὅποτεδήποτε κρίνει πρέπον ἡ Ρωσσία ν' ἀνακινήσῃ τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα, ἡ Ἑλλὰς θέλει φανῇ ὀλοπρόθυμος νὰ συνεργασθῇ μετ' αὐτῆς, τοῦτο δὲ οὐχὶ τόσον ἐξ ἀγάπης πρὸς τὴν Ρωσσίαν, ὅσον ἐκ μίσους πρὸς τὴν Αὐστρίαν καὶ ἐκ πεποιθήσεως ὅτι μόνον οἱ Ρῶσοι δύνανται νὰ βοηθήσωσιν ἡμᾶς πρὸς πραγματοποίησιν τῆς μεγάλης

ιδέας». Οἱ μὴ διατρέψαντες ἐπὶ μακρὸν ἐν τῇ Ἀνατολῇ δὲν δύνανται νὰ ἔχωσιν ἀκριβῆ ἰδέαν περὶ τοῦ μεγέθους τῆς πίστεως τῶν ὀρθοδόξων χωρικῶν, τῶν τε Ἑλλήνων, Μακεδόνων καὶ Μαυροβουνίων, εἰς τὴν ὀρθόδοξον Ρωσσίαν. Ἐν τῇ γνωστῇ ἐπὶ τοῦ Ἀθωνος Βουλγαρικῇ μονῇ πολὺ συνεχέστερον τοῦ ὀνόματος τοῦ πρίγκηπος Ἀλεξάνδρου μνημονεύεται ἐν ταῖς εὐχαῖς, δις καὶ τρις τῆς ἡμέρας, τὸ ὄνομα τοῦ Τσάρου καὶ τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας.

Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἦτο ἀπλοῦς δόκιμος ἐν τῷ δανικῷ στόλῳ, ἔχων ὑπ' ὄψιν μισθὸν ἑκατὸν ἐξήκοντα λιρῶν, ὅταν ὁ λόρδος Ἰωάννης Ρώσσελ ἔθιξε τὸν ὁμὸν του καὶ τὸν ἠρώτησεν ἂν ἐπιθυμῇ νὰ γίνῃ βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων. Οἱ Ἕλληνες ὑπερεπεθύμουν τότε νὰ θέσωσιν ἐπὶ τοῦ διαθεσίμου θρόνου τὸν δούκα τοῦ Ἐδιμβούργου, πιστεύοντες ὅτι τοῦτο ἤθελεν ὑποχρεώσει τὴν Ἀγγλίαν νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν Μεγάλην Ἰδέαν. Ἀλλ' ἡμεῖς δὲν ἐθεωρήσαμεν φρόνιμον ν' ἁσπασθῶμεν τοιαύτην ριψοκίνδυνον πολιτικὴν, ὥστε οἱ Ἕλληνες ἠναγκάσθησαν νὰ ζητήσωσι φίλους ἀλλαχοῦ. Ἡ ἑλληνικὴ ἐν τούτοις συμπάθεια πρὸς τὴν Ρωσσίαν εἶναι λίαν πρόσφατος, ἐπόμενον δὲ ἦτο νὰ καταστῇ θερμότερα ἐκ τῆς ξιφίδος τῶν Ρώσσων πρὸς τοὺς Βουλγάρους. Τὴν Τουρκίαν θεωροῦσιν οἱ Ἕλληνες ἀγωνιώσαν, μᾶλλον δὲ παντὸς ἄλλου ἐπίφοβον αὐτῶν ἐχθρὸν τὴν Αὐστρίαν, ἣν ἔτι ὀλιγώτερον τῆς Ρωσσίας ἀγαπῶσιν. Ἀληθὲς εἶναι ὅτι, ἡ τελευταία αὕτη οὐδενὸς φείδεται μέσου ὅπως ἐνισχύσῃ τὴν ἐπιρροὴν αὐτῆς ἐν Ἑλλάδι. Τὸν βασιλέα τῶν Ἑλλήνων ἐνύμφευσε μετὰ ρωσίδος πριγκηπίσσης, καίτοι δὲ διετήρει ναυτικὴν μοῖραν εἰς τὰ ἑλληνικὰ ὕδατα, ἔκρινε καλὸν νὰ καταστήσῃ, τὴν μετοχὴν αὐτῆς εἰς τὸν ἀποκλεισμόν ἀπλῶς εἰκονικήν. Ὅτε δὲ παρετήρησα, ὅτι ἡ χρῆσις τῆς βίας ἐχρησίμευσε τοῦλάχιστον εἰς τὴν πτῶσιν τοῦ κ. Δηλιγιάννη. «Οὐδόλως» μοι ἀπήντησεν ὁ κ. πρωθυπουργὸς μετὰ πολλῆς ἐμφάσεως, «πάντες ἀπεναντίας ἠθέλαμεν ὑποστηρίξαι αὐτὸν κατὰ τῆς ξενικῆς ἐπεμβάσεως». Τὸ κατ' ἐμὲ πιστεύω ὅτι ἡ πολιτικὴ τοῦ καταναγκασμοῦ, ἣν μετέλθομεν τὸ

ἔαρ κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἦτο σφαλερά. Καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ἀκόμη
 ὅτι τὸ συμφέρον ἢ καὶ ἡ τιμὴ ἐπέβαλλον ὑμῖν νὰ ὑποστηρῶμεν
 τὴν ἀκεραιότητα τοῦ Τουρκικοῦ κράτους, ὁ τρόπος τὸν ὁποῖον ἐξε-
 λέξαμεν δὲν ἦτο ὁ καταλληλότετος. Τοὺς μικροὺς τῷ ὄντι τόπους,
 ὥς καὶ τοὺς μικροὺς ἀνθρώπους, συμφερότερον εἶναι νὰ θωπεύη
 τις ἢ ν' ἀπειλῇ· ἀλλ' ἡ Ἀγγλικὴ διπλωματία ἐν Ἀνατολῇ ὁμοιάζει
 πολὺ μᾶλλον βορρᾶ ἢ ζεφύρῳ. Καθ' ἃ ἤκουσα, ὁ λόρδος Ἰδεσλάιγ
 ἐργάζεται πρὸς συνομολόγησιν συμμαχίας μεταξὺ τῆς Τουρκίας, Ρου-
 μανίας, Σερβίας, Βουλγαρίας καὶ Ἑλλάδος. Πᾶσα ὁμως τοιαύτη προ-
 σπάθεια, εἶνε προωρισμένη νὰ ναυαγήσῃ πρὸ πάντων δὲ ἡ μεταξὺ
 Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας συμμαχία, ἥτις εἶναι οὐχ ἥττον ἀδύνατος ἢ
 τῆς Γαλλίας πρὸς τὴν Γερμανίαν.

Τὰ αἰσθήματα τῷ ὄντι τῶν Ἑλλήνων πρὸς τοὺς Τούρκους δύναν-
 ται νὰ ὀνομασθῶσι συμπαθητικά, παραβαλλόμενα πρὸς τὴν ἀποστρο-
 φὴν αὐτῶν κατὰ τῶν Βουλγάρων, ἀπιθανώτατον δὲ φαίνεται ὅτι θέ-
 λουσι στέρξει ποτὲ νὰ ἐναγκαλισθῶσι τοὺς ἀντιζήλους τῶν τῇ προ-
 τροπῇ τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις πρωτηγωνίστησεν κατὰ τὸν ἀποκλεισμόν.
 Οὔτε ὁ βασιλεὺς Γεώργιος, οὔτε οἱ ὑπήκοοι αὐτοῦ θέλουσι λησμο-
 νήσει ἐπὶ πολὺν χρόνον τὴν πρὸς αὐτοὺς συμπεριφορὰν τῆς Ἀγγλίας.
 Σχεδὸν βέβαιον εἶναι, ὅτι ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ἀπεδήμησε τὸ
 φθινόπωρον εἰς Παρισίους πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ δου-
 κὸς τοῦ Ἐδιμβούργου, αἱ δὲ ἀναμνήσεις τὰς ὁποίας διεγείρει ἡ πα-
 ρουσία εἰς τὰ ἑλληνικὰ ὕδατα τῶν ἀγγλικῶν πλοίων δὲν δύναται νὰ
 εἶναι εὐχάριστος. Ἡ ρωσικὴ ἀπ' ἐναντίας μοῖρα τυγχάνει ἀρίστης
 ὑποδοχῆς καὶ τὸ ἐστιατόριον τοῦ Ρώσσου Ναυάρχου τιμᾶται συνεχῶς
 διὰ τῆς παρουσίας τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους. Τῆς αὐτῆς εὐνοίας τυγχά-
 νει καὶ ἡ Γαλλία καὶ Γάλλος ναύαρχος κατέχει ὑψηλὴν θέσιν ἐν τῷ
 ναυτικῷ τῆς Ἑλλάδος. Ἀναμφισβήτητον ἐν γένει εἶναι ὅτι ἐκ τῆς
 ἐνεργοῦ ἡμῶν πολιτικῆς δὲν ἐκαρπώθημεν τὴν συμπάθειαν τῶν Ἑλ-
 λήνων, ἀλλ' οὐδὲ τῆς Τουρκίας βεβαίως. Τί λοιπὸν ἐκερδήσαμεν καὶ

τί ἐξώθησε τοὺς πολιτικούς ἡμῶν ἄνδρας ν' ἀποξενώσωσι ἀφ' ἡμῶν χώραν, ἥτις ἡγάπα πρὶν τὴν Ἀγγλίαν; Καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα δὲν πρέπει νὰ ἀνακινηθῇ, καθ' ὅσον τοῦτο ἐξα-
τάται ἐξ ἡμῶν, οὐδόλως δικαιολογεῖται ἐκ τούτου ὁ καταναγκασμὸς
τῆς Ἑλλάδος. Δι' αὐτοῦ οὐδὲν ἄλλο κατωρθώσαμεν ἢ νὰ εἰδοποιή-
σωμεν τὴν Ρωσσίαν, ὅτι δύναται νὰ καταλάβῃ τὴν Βουλγαρίαν καὶ
νὰ κατακτήσῃ τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἅμα κρίνῃ τὴν ὄραν κατάλλη-
λον, μέχρις οὗ δὲ ἐτοιμασθῇ, ἡμεῖς ἀναλαμβάνομεν νὰ ἐμποδίσωμεν
τὰ μικρὰ κράτη ν' ἀκρωτηριάσωσι τὰς μελλούσας αὐτῆς κατακτήσεις.
Τῇ μὲν Ρωσσίᾳ δίδομεν πλήρη ἐλευθερίαν νὰ προχωρήσῃ πρὸς νότον,
ἀλλὰ τὴν Ἑλλάδα θεωροῦμεν ἀξίαν τιμωρίας ἂν μόνον τολμήσῃ νὰ
ρίψῃ βλέμμα πέραν τῶν ὁρίων αὐτῆς! Τὰ μόνα κράτη τὰ ὁποῖα
ὠφελήθησαν ἐκ τῆς τοιαύτης ἡμῶν Αὐστριακῆς πολιτείας εἰσὶ τὰ ἐσχά-
τως συνδεθέντα διὰ συμμαχίας, ἡ Ρωσσία δηλ. καὶ ἡ Τούρκια. Πρὸς
ὄφελος μόνον τούτων ἐκόψαμεν τοὺς αἰσθηματικούς δεσμούς, οἷτινες
ἐπὶ μακρὸν χρόνον συνέδεον ἡμᾶς μετὰ τῆς Ἑλλάδος. ἔπεσύραμεν
τὴν ἔχθραν νεαροῦ κράτους, καὶ διετηρήσαμεν ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῆς
τουρκικῆς κακοδιοικήσεως τὴν περὶ τὰ Ἰωάννινα χώραν, ἥτις εἶναι
ἐλληνικωτάτη κατὰ τε τὸ φρόνημα καὶ τὴν καταγωγὴν.

Ὁ κ. Τρικούπης συνεφώνησε μετ' ἐμοῦ, ὅτι ὁ κατάλληλος πρὸς
εἰσβολὴν εἰς τὴν Ἡπειρον χρόνος ἦτο, ὅτε ἡ Τουρκία ἀπησχολεῖτο
ὑπὸ τῶν Βουλγάρων, ἡ δὲ Εὐρώπη ἤθελεν ἀναγκασθῇ νὰ παραδεχθῇ
τὸ τετελεσμένον γεγονὸς ἐν Ἀλβανίᾳ ὅπως καὶ ἐν Ρωμυλίᾳ. Ὁ κ.
Πρωθυπουργὸς μοι ὑπέδειξε πλὴν τούτων, ὅτι καίτοι οὐδόλως δύνα-
ται ἡ Εὐρώπη νὰ κωλύσῃ τοὺς Ἕλληνας νὰ πολεμήσωσι, μωρία θὰ
ἦτο ν' ἀποδυσθῶσιν εἰς πόλεμον κατὰ τοῦ τουρκικοῦ Κράτους, ἀριθ-
μοῦντος εἴκοσιν ἑκατομμύρια κατοίκων, ἄνευ τῆς συμμαχίας μιᾶς τοῦ-
λάχιστον Εὐρωπαϊκῆς Δυνάμεως. Ἀξίαν κατακρίσεως θεωρεῖ καὶ τὴν
παρὰ τοῦ κ. Δηλιγιάννη πρόσκλησιν τῶν ἐφ' ἑδρῶν, ἥτις πολὺ μᾶλλον
ἐξήντηλσεν ἢ παρεσκεύασε πρὸς πόλεμον τὴν Ἑλλάδα. Μετὰ ταῦτα

ὡμίλησamen περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ὑπὲρ οὗ ἐνδιαφέρεται ὡς εἰκὸς τὰ μέγιστα ὁ κ. πρωθυπουργός, θεωρῶν αὐτὸν ὡς τὸ ὄργανον τῆς πραγματοποιήσεως τῶν ὅσα μελετᾷ. Ὁ κ. Τρικούπης μοι ἐξήγησεν ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος ὀφείλει πᾶς Ἕλλην νὰ ὑπηρετήσῃ ἐπὶ ἓν ἔτος εἰς τὸ πεζικὸν ἢ ἐπὶ δύο εἰς τὸ ἱππικὸν ἢ τὸ πυροβολικόν. Ἀλλ' ἂν τις λαχὼν εἰς τὸ ἱππικὸν προτιμᾷ τὸ πεζικόν, δύναται νὰ καταταχθῇ εἰς τοῦτο, παρέχων ἀντικαταστάτην διὰ τὸ ἱππικόν, καὶ ὑπηρετῶν οὕτω διὰ τούτου καὶ αὐτοπροσώπως ἐπὶ τρία ἀντὶ δύο ἔτων. Προσεχῶς ὁμως θέλει μεταβάλλει τὸ τοιοῦτο σύστημα εἰς ὁμοιόμορφον διετηθῆταί, παρεχομένης ἐξαμήνου θερινῆς ἀδείας καὶ καταργουμένου τοῦ δικαιώματος τῆς ἀντικαταστάσεως. «Τοῦτο πράττω», μοι εἶπε, «οὐχὶ χάριν τῶν στρατιωτῶν, ἀλλὰ τῶν ἀξιωματικῶν, οἵτινες σήμερον ἀσχολοῦνται ἀκαταπαύστως εἰς ἀσκησιν νεοσυλλέκτων. Ὅποτεν ἐπροτάθη ἐν Γαλλίᾳ ὁ περιορισμὸς τῆς στρατιωτικῆς θητείας ἀπὸ ὀκταετοῦς εἰς πενταετῆ, ὁ Θιέρσος ἀνέκραξεν, ὅτι τοῦτο ἦτο ἡ καταστροφὴ τοῦ στρατοῦ. Ἐκ τούτων βλέπετε, ὅτι οὔτε τὰ πέντε ἔτη φαίνονται ἀρκούντα εἰς πάντας. Τὸ κατ' ἐμὲ δὲν πιστεύω, ὅτι διετῆς θητεία θέλει παρασκευάσῃ καλλιτέροις στρατιώτας, ἀλλὰ μόνον καλλιτέρους ἀξιωματικούς. Τὸ δὲ ἡμέτερον ναυτικὸν συνίσταται ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀποκλειστικῶς ἐκ μισθοφόρων ναυτῶν, τὸ σύστημα ὁμως τοῦτο ἀποβαίνει πολὺ δαπανηρὸν, καὶ προτίθεμαι ν' ἀντικαταστήσω καὶ τοῦτο διὰ τῆς κληρώσεως».

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΑΙ ΙΔΕΑΙ ΤΟΥ κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Ἐν ἀρχῇ τῆς χθὲς δημοσιευθείσης συνεχείας τῆς μεταφράσεως ταύτης ἀπεδόθη ἐσφαλμένως εἰς τὴν κ. Τρικούπην σκέψις, ἣν ὁ συγγραφεὺς ἐξέθηκεν ὡς ἰδέαν ἑαυτοῦ, τοῦτο δὲ διὰ μεταθέσεως τῶν κλειόντων τούς λόγους τοῦ κ. Τρικούπη μηνίσκων εἰς τὸ τέλος τῶν

σκέψεων τοῦ συγγραφέως καὶ διὰ τῆς ἀντικαταστάσεως τῆς λέξεως «ἡμᾶς» εἰς τὴν λέξιν «αὐτήν» (τὴν Ἑλλάδα). Ἡ μετάφρασις τῆς περικοπῆς διορθουμένη, ἔχει ὥς ἑξῆς:

«Καὶ ἐμέ, προσέθεσε, μὲ ὀνομάζουν Ἄγγλον, τοιοῦτος ὅμως εἰμαι μόνον ὑπὸ κοινωνικὴν οὐχὶ δὲ πολιτικὴν ἔποψιν. Ἡ γνώμη μου (τοῦ συγγραφέως) εἶναι, ὅτι ὁποτεδήποτε κρίνῃ πρέπον ἡ Ρωσσία ν' ἀνακινήσῃ τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα, ἡ Ἑλλὰς θέλει φανῇ ὀλοπρόθυμος νὰ συνεργασθῇ μετ' αὐτῆς, τοῦτο δὲ οὐχὶ τόσον ἐξ ἀγάπης πρὸς τὴν Ρωσσίαν, ὅσον ἐκ μίσους πρὸς τὴν Αὐστρίαν ὥς ἐκ πεποιθήσεως ὅτι μόνον οἱ Ρῶσσοι δύνανται νὰ βοηθήσωσι αὐτὴν (τὴν Ἑλλάδα) πρὸς πραγματοποιήσιν τῆς μεγάλης ἰδέας. Οἱ μὴ διατρίψαντες . . .

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 19 Δεκεμβρίου 1886.

ΑΙ ΙΔΕΑΙ ΤΟΥ κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ. — ΟΙ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ. — Ο ΚΛΗΡΟΣ ΚΑΙ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Πάντα ταῦτα φυσικὸν ἦτο νὰ ὀδηγήσωσιν ἡμᾶς καὶ εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος. Ὁ κ. Τρικούπης κατὰ τὴν προηγουμένην αὐτοῦ πρωθυπουργίαν εἶχε προβῇ εἰς τὴν ἄρσιν τῆς καταναγκαστικῆς κυκλοφορίας, συνομολογήσας πρὸς τοῦτο δάνειον, τὸ ὁποῖον μόνον ἐν μέρει ἐκαλύφθη. Ἡ οὕτω ἀρθεῖσα τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1885 ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία ἐπεβλήθη πάλιν τὸν Ὀκτώβριον τοῦ αὐτοῦ ἔτους ὑπὸ τοῦ κ. Δηλιγιάννη χάριν τῆς ἐπιστρατεύσεως. Ἀλλὰ πλὴν τοῦ δημιουργημένου ὑπ' αὐτῆς προστατευτικοῦ συστήματος, δὲν πρέπει νὰ φοβίζῃ ἡ ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία τοὺς φίλους τῆς Ἑλλάδος. Πάντα τῷ ὄντι τὰ κράτη, οὐδὲ τῆς Ἀγγλίας ἐξαιρουμένης, ἔσχον ἢ ἔχουσιν ἀκόμη καταναγκαστικῶς κυκλοφοροῦν χαρτονόμισμα. Τοῦτο ἀποτελεῖ φυσικὸν σταθμὸν τῆς οἰκονομικῆς ἀνα-

πτύξεως πάσης χώρας, ἂν δὲ τύχη συνετῆς διαχειρίσεως, δὲν προξενεῖ μεζονα βλάβην εἰς τὸ κράτος ἢ παροδικὸν ἐξάνθημα εἰς τὸ σῶμα. Πολὺν δικαιότερον τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας ἀνησυχεῖ τοὺς ἀγαπῶντας τὴν Ἑλλάδα τὸ ἀνισοσκελὲς τοῦ προϋπολογισμοῦ. Οἱ Χῖοι, οἱ φημιζόμενοι ὥς κατ' ἐξοχὴν οἰκονομολόγοι μεταξὺ τῶν ἑλλήνων, ἔχουσι παροιμίαν, καθ' ἣν·

*«Ὅποιος ξοδεύει δεκοχτῶ, καὶ δὲν κερδίζει τριάντα,
στὴ φυλακὴ τὸν βάζουνε καὶ δὲν ἡξέρει γιάντα»·*

Εἰς τοιαύτην τινὰ θέσιν εὐρίσκεται σήμερον ἡ Ἑλλάς, ἐκτὸς μόνον ὅτι δὲν φοβεῖται νὰ φυλακισθῇ. Τὰ ἔσοδα αὐτῆς περιστρέφονται μεταξὺ ἐξήκοντα πέντε καὶ ἐβδομήκοντα ἑκατομμυρίων, ἐκ τῶν ὁποίων ὀφείλει νὰ πληρώσῃ τεσσαράκοντα εἰς τόκους δανείων καὶ συντάξεις. Ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ κράτους, τοῦ ὁποίου τὸ δημόσιον χρέος ἀπορροφᾷ ὑπὲρ τὸ ἥμισυ τοῦ εἰσοδήματος αὐτοῦ, δὲν εἶναι βεβαίως ἀνθηρά. Ἀφ' ἑτέρου ὁ κόσμος λέγεται ἀνήκων εἰς τοὺς εὐέλπιδας, ὁ δὲ κ. Τρικούπης διαπρέπει μεταξὺ τούτων. Μεταξὺ ἄλλων μοὶ ἐξήγησεν ὅτι ἐκ τῶν ἐξήκοντα πέντε ἑκατομμυρίων ἐσόδων, ὑπὲρ τὰ τέσσαρα ἑκατομμύρια καταβάλλονται ὑπὸ τῶν χωρικῶν ὥς ἀντίτιμον τῶν παρ' αὐτῶν ἀγοραζομένων ἐθνικῶν γαιῶν, ὥστε δὲν δύνανται νὰ συγκαταλεχθῶσι μετὰ τῶν φόρων. «Ὅπως δῆποτε, προσέθεσεν, ἔχω σκοπὸν ν' αὐξήσω τοὺς φόρους κατὰ τριακοντάδα ἑκατομ. καίτοι δι' αὐτὸ τοῦτο ἀπεβλήθην πέρυσιν τῆς ἀρχῆς». Τὸ δυστύχημα εἶναι, ὅτι ἡ ἐπιβολὴ φόρων δὲν ἀρκεῖ καὶ πρὸς εἰσπραξίν αὐτῶν, ζήτημα δὲ ἀπομένει ἂν θὰ ἔχωσιν οἱ Ἕλληνες ἀρκοῦντα πατριωτισμὸν πρὸς ἀνοχὴν τοιαύτης φορολογίας. Τὸν κ. Τρικούπην δὲν δύνανται τις νὰ θεωρήσῃ ὥς ἔξοχον ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, ἀλλὰ μόνον ὥς τὸν ἀριστον τῶν ἐν Ἑλλάδι, καὶ τοῦτο δὲν εἶναι μέγας ἔπαινος τοῦ ἀνδρός. Παράδοξον φαίνεται ὅτι, ἐνῶ εἶναι

οἱ Ἕλληνες ~~τόσον~~ ~~ἔξιστοι~~ δὲν παρήγαγον πολιτικούς ἀνδρας ἐγκρατεῖς τῆς οικονομικῆς ἐπιστήμης. Μεταξὺ τῶν ὑπαρχόντων πρωτεύει ὁ κ. Τρικούπης, καθ' ὃν τρόπον ἐκ πάντων τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ἱππικοῦ τοῦ Βελιγκτῶνος «κάλλιστος ἦτο ὁ Μαρκήσιος Ἑγγλεζέης», περὶ οὗ τὸ λόγιον τοῦ Δουκὸς κατέστη παροιμιῶδες.

Ἄν ἀληθεύῃ ὅτι ἡ διάνοια διέπει τὰ πάντα, οἱ Ἕλληνες δικαιούνται νὰ ἐλπίζωσι πολλά, ἀφ' οὗ ἐν οὐδεμιᾷ ἄλλῃ χώρᾳ καταβάλλεται προσπάθεια μειζων πρὸς καλλιέργειαν αὐτῆς. Ἡ ἐκπαίδευσις εἶναι προσιτὴ πρὸς πάντας καὶ αὐτοὶ οἱ μὴ στέργοντες ν' ἀποτίσωσι πρὸς ἀνατροφὴν τοῦ τέκνου των μίαν καὶ ἡμίσειαν κατὰ μῆνα δραχμὴν, ἀπαλλάσσονται τῆς καταβολῆς ταύτης. Ἀντὶ τούτου ὁμως βλέπει τις πολὺ συνεχέστερον χωρικούς, οὐ μόνον παραχωροῦντας ἀγρὸν εἰς τὸν διδάσκαλον, ἀλλὰ καὶ καλλιεργοῦντας τοῦτον ἀντ' αὐτοῦ. Ἡ δυσκολία ἔγκειται, κατὰ τὸν κ. Τρικούπην, εἰς τὴν ἀνεύρεσιν ἀντὶ τριῶν κατὰ μῆνα λιρῶν, καλοῦ δημοδιδασκάλου, ἀφοῦ πᾶς ὁ ἔχων ἱκανότητά τινα δύναται νὰ μεταχειρισθῇ αὐτὴν ἐπικερδέστερον. Οὐδὲν ὑπάρχει ἐν Ἑλλάδι θρησκευτικὸν ζήτημα. Ἡ ἐκπαίδευσις δὲν εἶναι μὲν λαϊκὴ, ἐπικρατεῖ ὁμως πλήρης ἐλευθερία συνειδήσεως, τὰ δὲ σχολεῖα τῶν Λατίνων καὶ Ἑβραίων συντηροῦνται καθεῖνα δαπάνῃ τοῦ Κράτους. Ἄλλ' οὕτε κοινωνισμός ὑπάρχει ἐν Ἑλλάδι, πλὴν ἐνὸς μόνου βουλευτοῦ, ὅστις ἐκαυχᾶτο ὡς σοσιαλιστής, ἀφοῦ ἀνέγνωσε Γαλλικὰ τινα βιβλία, καίτοι οὐδεὶς θὰ ἦτο ἀπροθυμότερος αὐτοῦ εἰς ἐφαρμογὴν τοιούτων θεωριῶν, ὥς μοι εἶπε γελῶν ὁ κ. Τρικούπης. Ὅπως δὴποτε ἀξιοσημείωτος εἶναι ἡ ἐν Ἑλλάδι ἐντελής ἔλλειψις ριζοσπαστῶν. Ὁ κ. Τρικούπης ἐπέστησε τὴν προσοχήν μου καὶ εἰς τοῦτο ὅτι, καίτοι ὑπαρχούσης θρησκείας τοῦ Κράτους, οἱ ὀρθόδοξοι ἱερεῖς εἶναι τοσοῦτον ἀνεξίθρησκοι, ὥστε ὁ Μητροπολίτης παρευρίσκεται εἰς τὸν καθολικὸν ναὸν κατὰ τὰς ἐπισήμους τελετάς, καίτοι τοῦ Λατίνου ἐπισκόπου μὴ ἀποδίδοντος αὐτῷ τὰ ἴσα. Πᾶς Ἕλλην ἱερεὺς εἶναι πάντοτε πρόθυμος νὰ δώσῃ τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν ἢ νὰ θάψῃ ἐν ὀρθοδόξῳ νεκροτα-

φείω χριστιανὸν ἀνήκοντα εἰς ἄλλην ἐκκλησίαν. Οἱ ἱερεῖς οὗτοι οὐδένα λαμβάνουσι μισθὸν παρὰ τοῦ Κράτους, ἀλλὰ συντηροῦνται παρὰ τῶν ἐνοριτῶν. Μόνοι οἱ ἐπίσκοποι μισθοδοτοῦνται ἐξ ἰδιαίτερου ταμείου, συσταθέντος διὰ τῆς ἐκποιήσεως τῶν κτημάτων μικρῶν τινων μονῶν. Αἱ μεγάλαι μοναὶ ὑφίστανται ἀκόμη, καλλιεργοῦσαι κάκιστα τοὺς ἐκτεταμένους αὐτῶν ἀγρούς.

Πιθανὸν εἶναι νὰ μιμηθῇ ὁ κ. Τρικούπης τὸν Ἑρρῖκον Η΄, ἀλλ' ἂν ἀπλώσῃ τὴν χεῖρα ἐπὶ τὰ μοναστηριακὰ κτήματα, θέλει πράξῃ τοῦτο οὐχὶ βεβαίως χάριν πλουτισμοῦ ἰδιωτῶν, ἀλλὰ χάριν τοῦ ἰσοζυγίου. Ἐν οὐδεμιᾷ ἄλλῃ χώρᾳ ἀναγκάζονται ὅσον ἐν Ἑλλάδι οἱ ἱερεῖς νὰ περιορισθῶσιν εἰς τὰ ἔργα των, μὴ δυνάμενοι οὔτε νὰ ἐκλεχθῶσι βουλευταί, οὔτε κἂν νὰ μετέσχῃσι τῆς ἐκλογῆς. «Καθὼς ὁμοῦ οἱ ὑμέτεροι Λόρδοι», προσέθεσεν ὁ κ. Τρικούπης, «οὕτω καὶ οἱ ἱερεῖς ἡμῶν εὐρίσκουσιν ἐνίοτε τρόπον ν' ἀναμιχθῶσιν εἰς τὰ ἐκλογικά. Οἱ ὁπαδοὶ τοῦ κόμματος, εἰς τὸ ὅποιον ἀνήκει ὁ αἰδεσιμώτατος, τοποθετοῦσιν αὐτὸν ἐπὶ τῆς ράχews ἵππου κατὰ τὴν εἴσοδον τοῦ χωρίου, ὅπως κατηγῇ τοὺς προσερχομένους νὰ ψηφίσωσι χωρικούς. Ἄλλ' ὁ τοῦτο πράττων ἐκτίθεται εἰς ἐπιτίμιον παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου». Ἡ ὀρθόδοξος πίστις εἶναι οὐχ ἥτιον, τοῦ ἀέρος, ὃν ἀναπνέουσι, κοινὴ εἰς πάντας τοὺς Ἕλληνας, ὥστε οὐδὲ λόγος γίνεται περὶ τοῦ ὅρκου. Ἀληθὲς εἶναι, ὅτι βουλευταὶ τινες ὑπέπεσαν εἰς τὸ ἀτόπημα νὰ προσθέσωσιν εἰς τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ὀνόματος αὐτῶν ἐπιφυλάξεις τινάς, ἀλλ' αὗται ἀπέβλεπον εἰς μόνην τὴν πολιτικὴν ἐλευθερίαν συνειδήσεως καὶ οὐδὲν εἶχον κοινὸν πρὸς τὴν θρησκείαν. Ἐν Ἑλλάδι ὁ ἐμβολιασμὸς εἶναι ὑποχρεωτικός, ἀλλ' ὁ κ. Τρικούπης προσπαθεῖ νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ κατὰ τὸ δυνατόν διὰ τοῦ προαιρετικοῦ, προτιμῶν ἐν πᾶσι τὴν πειθὴ τοῦ καταναγκασμοῦ. Οἱ Ἕλληνες ἀγαπῶσι πολὺ νὰ πίνωσιν, ἀλλὰ μόνον ὕδωρ, τὸ ὅποιον εἶναι ἐξαιρετόν ἐν Ἀθήναις. Ὡς ἐκ τούτου δὲν ὑπάρχουσιν ἐν Ἑλλάδι εἰδικοί νόμοι περὶ πνευματωδῶν ποτῶν, οἱ δὲ πωληταὶ τούτων ὑπάγονται εἰς τὰς γενικὰς διατάξεις

τοῦ περὶ ἐπιτηδεύματων νόμου. Ὁ κ. Τρικούπης ἀποκλίνει πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἐμπορίου: «Νόμοι τινὲς ψηφισθέντες κατὰ καιροῦς δὲν ἀπέβλεπον», μοὶ εἶπεν, «εἰς προστασίαν ἀλλ' εἰς μόνην τὴν αἰ-
ξησιν τοῦ εἰσοδήματος ἐκ τινων παρ' ἡμῖν βιομηχανιῶν, ὅπερ θεω-
ρῶ ὡς χρησιμώτατον». Καίτοι δὲν ἐπραγματεύθημεν εἰδικῶς τὸ ζή-
τημα, ὑποθέτω, ὅτι ὁ κ. Τρικούπης καλῶς ἐννοεῖ ὅτι ἡ ἀναγκαστικὴ
κυκλοφορία ἀποτελεῖ εἶδος προστασίας, ἀφ' οὗ τὰ μὲν προϊόντα τῆς
χώρας ἀγοράζονται διὰ χαρτίνου, τὰ δὲ εἰσαγόμενα δι' ἀργυροῦ φράγ-
κου, ἢ συναλλάγματος ὑπερτιμωμένου κατὰ δέκα πέντε καὶ εἴκοσι τοῖς
ἐκατόν, εἰς δὲ τὴν νομισματικὴν διαφορὰν πρέπει νὰ προστεθῇ καὶ
τὸ τέλος τῆς εἰσαγωγῆς. Οὕτω ἀδύνατον θὰ ἦτο εἰς τὰ ἐργοστάσια
λ. χ. τῆς Λιβερπούλης νὰ διαγωνισθῶσι πρὸς τὰ ἐν Πειραιεὶ κλω-
στήρια. Ὡς πάντα τὰ εὐχάριστα πράγματα, οὕτω ἐδέησε νὰ λάβῃ τέ-
λος καὶ ἡ συνδιάλεξις αὕτη μετὰ τοῦ Ἑλλήνος πρωθυπουργοῦ, περὶ
οὗ δύναμαι νὰ εἶπω, ὅτι σπανίως ἡτύχησα νὰ συναντήσω ἐπίσης
σπουδαῖον καὶ εὐχάριστον ἄνδρα.

THE DAILY NEWS, December 22, 1886.

A GREEK GLADSTONE

The forthcoming elections in Greece turn almost entirely upon financial questions. The issue now put before the people may be compared in some degree with that which might have come before Englishmen had a dissolution of Parliament taken place on one of Mr Gladstone's greatest Budgets. M. Tricoupis, President of the Council of Ministers and Minister of Finance, has placed before the Greek nation a series of proposals which may fairly be described as a financial revolution, on the acceptance or refusal of which the fate of

Greece may turn. In the great speech delivered on introducing the Budget for 1887 M. Tricoupis drew a complete picture of the financial position of the kingdom of which he is Prime Minister and Chancellor of the Exchequer. He describes the existing difficulties as the results of two causes. The first of these is, as everybody would expect, the warlike attitude assumed by Greece at the end of last year; the second is «the general financial administration of the past two years». The mobilisation of the army greatly increased the deficits in the Exchequer, but those deficits existed independently of mobilisation. In Greek finance, as in that of France, the years are confused in a manner which renders any clear statement of the position at any period exceedingly difficult. The public accounts of any one year are open for ten months of the following year. The period of the Budget of 1885, as M. Tricoupis calls it, was not completed till the end of October, 1886; and that of the Budget of 1886 will not be completed till the end of October, 1887. When he spoke it was therefore possible to give the full, though not the official, results of 1885; and these results were a deficit of more than twenty-six millions of drachmas. The deficit for 1886 will probably be nearly as large. The disturbance of trade caused a decrease in the receipts, and the total deficiency is reckoned at twenty-five millions and some hundred thousand drachmas. Thus, apart from the actual expenses of mobilisation, but including three millions indirectly caused by it, there is a deficiency on the ordinary revenue and expenditure in these two years of about fifty millions of drachmas. Then there are the expenses of mobilisation, which are reckoned by M. Tricoupis at fifty-five millions

for the army, to which the expenditure for naval purposes adds fifteen millions more. «We have therefore», says M. Tricoupis «a sum of from seventy to seventy-two millions »representing extraordinary expenditure for the Army and »Navy partly spent and partly now being paid». Adding this sum to the deficits of 1885 and 1886 he arrives at the conclusion that the debt of the State has been increased during those two years by a hundred and twenty millions of drachmas.

There is no need to follow the Finance Minister in his discussion of the means by which this extraordinary expenditure has been provided for. The result of irregular financial expedients may be briefly stated in the words of M. Tricoupis to be that «the provisional or non-regulated debt — »that which has not been converted into a consolidated or »a redeemable loan, and which in the beginning of the year »1882 amounted to 66,400,000 drachmas — has now increased »to 200,022,500 drachmas». It is no easy task, even for the Gladstone of Greek finance, to bring back to economy—we may almost say to solvency — a nation which has thus been led into spendthrift ways. He asks, «By what means can we »succeed in improving the condition of social money matters »which has become so critical by reason of the excessive amount of the forced currency?» Stringent measures against Stock Exchange gambling have been proposed, but they would not remove the evil, which has its root in a forced currency and in the excessive amount of banknotes lent to the Government and already in circulation. Unless money can be borrowed to effect the conversion of these paper loans into specie, no good can be done; and at present

Greece is unable in the open market to effect a loan of 100,000 drachmas in specie. The only possible course to take, as M. Tricoupis points out, is «to prove that we are determined to live like honest men by fulfilling our obligations». In a word Greece must not only live within her means, but must show that the estimates of her revenue and expenditure are so formed as to include provision for payment of interest on loans. This seems elementary teaching to Englishmen. Honest men pay their debts; but after a period of extravagance they have to enter on a course of self-denial to enable them to do so. It is the same with nations, and M. Tricoupis consequently asks the Greek people to make the effort which is needful to emancipate them from their difficulties. This way of honesty is the only way really open. The forced currency can do no more, credit is exhausted so that nothing can be borrowed, bankruptcy would offer no real escape, the reduction of expenditure and the increase of taxation is the only, as it is the natural, method of return to a healthy state of the public finances. Greek financiers have promised reforms, but have never made them. Their Budgets have been imaginary ones. The figures have not represented facts. Revenue has been over estimated, and expenditure under estimated, with the natural result of unmanageable deficits. Hence the probable deficit of 25,000,000 drachmas in 1886; and a Budget for 1887 founded on the same basis shows on similar honest analysis a prospective deficit of 22,000,000 and more.

Here is the point of the patriotic appeal of the Finance Minister to the Chamber and the people. Shall this prospe-

ctive deficit be grappled with? Will you honestly face the difficulty and cut your way resolutely through it? If so, the thing can be done, and M. Tricoupis shows how to do it. There must in the first place be economies all round, and many of these have been begun. There is, for example, a saving in the reorganization of the Ministry of the Interior; another in altering the conditions of military service; a third in the Gendarmerie; a fourth in army clothing, and a fifth in the Navy. The whole le Government organization has been overhauled, with the result that a net reduction has been made in the estimates of 6,686,000 drachmas. So much for saving. We then come to the additional taxation. M. Tricoupis proposes to increase some existing taxes, to restore some which had been taken off, and to require Customs duties to be paid in specie. These changes give a total additional revenue of 20,395,000 drachmas. This sum, added to that saved by the reductions in expenditure, makes 27,081,000 drachmas. The deficit to be provided for is 22,270,000 drachmas, which is consequently transformed into a surplus of 4,008,000 drachmas. Such is a brief outline of a Budget which opens an entirely new era in Greek finance. If the Hellenic Kingdom is ever to prosper in a financial sense, it must begin by making both ends meet. The spectre of the yearly deficit must be resolutely confronted and laid for ever. M. Tricoupis shows how this can be done, and every well wisher of Greece must desire that the nation should rise to the occasion and resolve to follow his courageous and clear-sighted leadership Increased taxation is a bad cry with which to go to the electors in countries more experienced than Greece in the duties

and responsibilities of self-government. But the occasion is one of those which may well inspire a people which has shown itself capable of an heroic resolve; and which has now to prove that when the crisis is past it can sustain its high purposes, and submit to sacrifices which can alone prepare it for the opportunities which may lie before it in the not distant future.

**Ο κ. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΡΑΣΗΜΟΦΟΡΟΥΜΕΝΟΣ
ΥΠΟ ΤΟΥ κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ**

Μεταξὺ τῶν ἄλλων, οἵτινες κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐπαρασημοφορήθησαν, συγκαταλέγεται καὶ ὁ πρόφην πρωθυπουργὸς κ. Θεόδ. Δηλιγιάννης προαχθεὶς εἰς ἀνώτερον Ταξιάρχην.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Σάββατον 13 Δεκεμβρίου.

Πολλοὶ τῶν τελειοφοίτων τῆς Σχολῆς τῶν Τεχνῶν ἐλθόντες σήμερον εἰς τὰ γραφεῖα ἡμῶν μᾶς παρεκάλεσαν, ὅπως καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσωμεν τὰς θερμὰς εὐχαριστίας των πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν εὐμενῇ ἀκρόασιν, ἣν παρέσχεν αὐτοῖς χθὲς παρουσιασθεῖσιν ἐνώπιόν του.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 5 Δεκεμβρίου.

Κατὰ τὸ τελευταῖον δεκαπενθήμερον (γράφει ἡ «Τεργεσταία Ἡμέρα»), τὰ ἑλληνικὰ χρεώγραφα ἀνῆλθον εἰς τιμὰς ἀπροσδοκήτους. Ζωηρὰ κερδοσκοπικὴ κίνησις παρατηρήθη ἰδίως κατὰ τὸ δάνειον τοῦ 1884, ὅπερ ἀνῆλθε πρὸς στιγμὴν εἰς φρ. 345, σχεδὸν εἰς τὴν τιμὴν τῆς ἐκδόσεως. Ἐν Τεργέστη ἐπωλήθησαν πολλαὶ χιλιάδες μετοχῶν. Αἱ παραγγελίαι τῶν ἀγορῶν ἐδίδοντο ἐκ Παρισίων.

www.libtool.com.cn
Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Τεργέστης.

Ἄλγεινὴν ἐντύπωσιν μᾶς ἀφῆκαν τὰ συμβάντα ἐκ τῆς ὑπουργείας τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ἀληθῆ δὲ χαρὰν πατριώτου ἡσθάνθημεν, ὅτε ἐμάθομεν τὴν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἀνάρρησιν πάλιν τοῦ κ. Τρικούπη καὶ ἡλπίζομεν, ὅτι ἡ Βουλὴ θὰ τῷ παρεῖχε τὰ μέσα, ὅπως φέρῃ διόρθωσιν τῶν κακῶς κειμένων· ἀλλὰ φεῦ! ἡ συνήθης τακτικὴ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐν τῇ ἀδυναμίᾳ της, χρωμένη τῶν τῆς ἀποχωρήσεως ἐκ τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς μέσων, ἠθέλησε νὰ τῷ παρεμβάλλῃ δυσχερείας, ἐνῷ ἂν εἶχε τὸ θάρρος ἔδει νὰ παραστῇ καὶ καταπολεμήσῃ ἀνδρικῶς τὰ ὑποβληθέντα.

Γνωρίζομεν πάντες, ὅπόσον ἐπιδρᾷ καὶ εἰς τὴν διατήρησιν καλῶν σχέσεων μὲ τὰς ξένας κυβερνήσεις ἡ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ὑπαρξὶς τοῦ κ. Τρικούπη, ἐμπνέοντος τοῖς πᾶσιν ἐμπιστοσύνην καὶ μόνον οἱ ἐκ πολιτικοῦ πάθους τυφλώττοντες, ἀρνοῦνται τὰς ἐξόχους πολιτικὰς ἀρετὰς τοῦ ἀνδρός.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Παρασκευῇ, 12 Δεκεμβρίου 1886.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ

Ὁ «Οἰκονομολόγος» τῶν Παρισίων τῆς 11/23 Δεκεμβρίου γράφει περὶ τῶν ἑλληνικῶν χρεωγράφων: «Τῶν ἑλληνικῶν χρεωγράφων ἡ τάσις ἐξακολουθεῖ οὕσα ἐξαίρετος, τῶν 6 $\frac{0}{100}$ εἰς φρ. 380, τῶν 5 $\frac{0}{100}$ 1881 εἰς φρ. 340 τῶν 5 $\frac{0}{100}$ 1884 εἰς φρ. 365.5. Πρὸς τούτοις τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἑλλάδος πράγματι βελτιοῦνται, μᾶλλον τὰ βάρη, ἅτινα τὰ πρόσφατα στρατιωτικὰ γεγονότα ἐπέβαλον εἰς τὴν χώραν. Τὸ παλαιὸν δάνειον τῶν 5 $\frac{0}{100}$ τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας πολέμου ἐν χρόνῳ οὐχὶ πολὺ ἀπέχοντι θέλει καθ' ὁλοκληρίαν ἀποτιθῆ, ἀνακουφισμένου κατὰ τοῦτο τοῦ προϋπολογισμοῦ. Τέλος ἡ ἀγορὰ τῶν ἑλληνικῶν χρεωγράφων εἶναι καλῶς διατεθειμένη, ἰδίως ἐν Λονδίνῳ. Ἐν τούτοις

δέον, ἵνα ἡ Ἀνατολή ἢ εἰρηνικὴ καὶ ἡ Ἑλλάς ἐκλέξῃ Βουλὴν εὐνοϊκὴν τῷ κ. Τρικούπῃ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Τετάρτη, 17 Δεκεμβρίου.

Ὁ κ. Συγγρός ὡς βουλευτὴς ἀπεδείχθη πρωτότυπος· κατώρθωσε νὰ μὴ καταταχθῇ εἰς οὐδὲν κόμμα. Δὲν ἐτόλμησε δέ, ὡς ἄλλοι τοιοῦτοι ἀσυμβίβαστοι ἔπραξαν, νὰ ἀναπετάσῃ ἰδίαν σημαίαν.

Πάντες οἱ παραστάντες εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς παρελθούσης Βουλῆς ἐνθυμοῦνται τὰς ἱλαρότητα προκαλούσας ταπεινάς καὶ ἀσιατικὰς ὑποκλίσεις, αἷς ἀπηύθυνε πρὸς τὸν κ. Τρικούπην, ἐπανελάμβανεν δμως δυστυχῶς καὶ πρὸς τὸν κ. Δηλιγιάννην. Ἐπίσης τὰς συχνὰς πυκνὰς μεταθέσεις του, ὅτε μὲν ἐπὶ τῶν ἐδωλίων τῆς συμπολιτεύσεως, ὅτε δὲ ἐπὶ τῶν καθισμάτων τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Καὶ ἐφαίνετο μὲν συμπαιθῶν πλείτερον πρὸς τὸν κ. Τρικούπην ἢ πρὸς τὸν ἀντίπαλον αὐτοῦ, εἶχε δὲ πλεον ὀριστικῶς ἐκλέξει θέσιν ἐν τῇ πτέρυγι τοῦ νῦν πρωθυπουργοῦ, ἀλλ' οὗτος οὐδέποτε τὸν κατέταξε μεταξὺ τῶν ἰδικῶν του. Διότι ὡς γνωστόν, ὁ κ. Τρικούπης ἐπιθυμεῖ πιστοὺς ὑπηκόους, οὐχὶ δὲ ἀσταθεῖς φίλους.

Οὕτω ὁ κ. Συγγρός κατώρθωσε νὰ ἐπισπάσῃται ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν δυσαρέσκειαν ἀμφοτέρων τῶν ἡγετῶν. Ὡς φαίνεται δ' ἐκ τῆς ἐπιστολῆς του, τὴν δυσαρέσκειαν ταύτην δὲν θὰ ἔλειψαν νὰ ἐκδηλώσωσι πρὸς αὐτὸν κατὰ τρόπον καταφανῇ οἱ δύο κομματάρχαι.

ΩΡΑ, Κυριακῇ, 21 Δεκεμβρίου 1886.

Μεγαλοπρεπὲς ἐγένετο χθὲς ἐν τῷ ἵπποδρομίῳ τὸ ἐπὶ τῇ ἐνηλικιώσει τοῦ Διαδόχου γεῦμα τῶν ἀξιωματικῶν τῆς φρουρᾶς Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, οὗτινος μετέσχον 533. Τὴν μεσημβρίαν ἅπαντες οἱ ἀξιωματικοὶ ἐν μεγάλῃ στολῇ καὶ ἐν σημείῳ ὑπηρεσίας συνήχθησαν ἐν τῷ ἵπποδρομίῳ. Ὀλίγῳ πρὸ τῆς 1 ὥρας ἀφίκετο ὁ πρωθυπουργός

κ. Τρικούπης, ἀκριβῶς δὲ τὴν 1 ὥραν προσῆλθεν ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ Διάδοχος, συνοδευόμενοι ὑπὸ τῶν ὑπασπιστῶν των, ὑπεδέχθησαν δ' αὐτοὺς ἐν τοῖς προπυλαίοις τοῦ Ἱποδρομίου, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ κ. Πετμεζᾶς καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ γεύματος ἐπιτροπὴ.

Δεξιᾷ τοῦ βασιλέως ἐκάθησεν ὁ διάδοχος, ἀριστερᾷ δὲ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Χαρίλαος Τρικούπης, μετὰ δὲ τὸν πρωθυπουργὸν οἱ στρατηγοὶ Σκαρλᾶτος Σούτσος, Βαλτινὸς καὶ Ράλλης.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Τῇ 1 μ. μ. ἀκριβῶς ἀφίκετο ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν κ. Τρικούπης, φορῶν τὸν μεγαλόσταυρον καὶ τὸ μόνον μεταξὺ τῶν συνδεδεμένων φράκον.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Παρασκευὴ 12 Δεκεμβρίου.

ΚΡΙΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΕΛΛΑΔΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΙΟΥΛΙΕΤΤΑΣ ΑΛΑΜ

Ἡ κ. Ἰουλιέττα Ἀδὰμ γράφει τὰ ἐπόμενα περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι πραγμάτων ἐν τῷ τελευταίῳ τεύχει τῆς ὑπ' αὐτῆς ἐκδιδομένης «Νέας Ἐπιθεωρήσεως»:

«Δὲν ἐτόλμησα νὰ ἐκφράσω τοὺς περὶ Ἑλλάδος φόβους μου ἐν τῇ τελευταίᾳ πολιτικῇ ἐπιθεωρήσει μου, φοβουμένη, μὴ ὑπάρξω πρὸ τῆς ὥρας αὐστηρὰ πρὸς τοὺς θυσιάζοντας τὰ ὕψιστα συμφέροντα τῆς πατρίδος των, χάριν τῶν στενῶν κομματικῶν συμφερόντων. Ὁ κ. Τρικούπης ἐμειοψήφισεν ἀπέναντι τῶν ἀντιπάλων του. Κατὰ τὰ κεκανονισμένα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου, πρὸς ὑπαρξιν ἀπαρτίας ἐν ταῖς συνεδριάσεσιν αὐτοῦ, ἀπαιτεῖται τὸ ἥμισυ πλέον ἑνὸς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν. Λοιπὸν ὁ κ. Τρικούπης δὲν ἠδύνατο νὰ πληρώσῃ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον δι' ὁπαδῶν του. Ἡ ἀντιπολίτευσις κατέφυγε καὶ πάλιν εἰς τὸ μέσον τῶν ἀποχωρήσεων πρὸς παρακώλυσιν τῆς ψηφοφορίας.

ἔχει ὑπὲρ ἑαυτῆς τὴν δημοσίαν γνώμην; Οἱ δὲ ἀντίπαλοι τοῦ κ. Τρικούπη ἐλπίζουν νὰ ἐκδικηθῶσι κατ' αὐτοῦ διὰ τῆς ὑποκαταστάσεως τοῦ τυχεροῦ, τοῦ ἐπιτηδείου, τοῦ προνοητικοῦ, τοῦ ἀναποφεύκτου κ. Δηλιγιάννη; Δὲν τὸ πιστεύω. Ὁ κ. Τρικούπης ἐξωθήθη εἰς τὴν διάλυσιν. Αἱ νέαι ἐκλογαὶ ἐνεργηθήσονται ἐν μηνὶ Ἰανουαρίῳ, κατὰ δὲ τὸν νέον ἐκλογικὸν νόμον 150 μόνον βουλευταὶ θέλουσιν ἐκλεγῆ ὑπὸ τῶν νομαρχιακῶν περιφερειῶν, ἀντὶ τῶν 245, οὓς ἐξέλεγον μέχρι τοῦδε αἱ ἐπαρχικαὶ περιφέρειαι.

Μεθ' ὅλας τὰς πιθανὰς ραδιοιουργίας πλείστων ἐξ ἐπαγγέλματος πολιτευτῶν, μὴ ἐλπίζόντων πλέον νὰ ἐκλεγῶσιν ἐκ νέου, πέποιθα εἰς τὸν χαρακτῆρα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὅτι δὲν θέλουσι συμβῆ σοβαραὶ ταραχαὶ ἐν τῷ τόπῳ καὶ ὅτι αἱ νέαι ἐκλογαὶ θέλουσιν ἐνεργηθῆ μετὰ φρονήσεως. Ἀδηλον ἂν ὁ κ. Τρικούπης ἐξη τὴν πλειονοψηφίαν ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ. Ἔσται δυστύχημα μέγα διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἂν ὁ κ. Τρικούπης δὲν τύχῃ πλειονοψηφίας ἐν τῇ νέᾳ Βουλῇ· ὁ σημερινὸς πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου εἶναι πολιτικὸς ἀνὴρ, γινώσκων τί θέλει· καὶ τὸ θέλει μετὰ θάρρους. Τὸ ἀπέδειξεν ἅπαξ ἔτι ἐν τῷ προὑπολογισμῷ, ὃν ὑπέβαλε πρὸ ὀλίγου εἰς τὴν Βουλὴν, ἥτις ἡρνήθη νὰ δώσῃ ὑπὲρ αὐτοῦ ψήφον ἐμπιστοσύνης. Ἐπίασε τὸν ταῦρον ἀπὸ τὰ κέρατα. Πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἰσοζυγίου ἐν μόνον μέσον κατ' αὐτὸν ὑπάρχει. Ἡ ἐλάττωσις τῶν δαπανῶν, καθόσον ἐπιτρέπωσι τοῦτο αἱ περιστάσεις, αἵτινες παρουσιάζονται τοσούτῳ πλήρεις ἀπροόπτων ἐν τῇ Ἀνατολῇ, καὶ ἡ πλήρωσις τοῦ ἐλλείμματος διὰ νέων φόρων.

Αἱ στατιστικαὶ βεβαιούσι, κατὰ τὰς εἰσπραξεις τῶν τελευταίων ἐτῶν, ὅτι δύναται νὰ ὑπολογισθῇ ἡ φορολογικὴ δύναμις τῶν 2,000,000 κατοίκων τῆς Ἑλλάδος εἰς 60,000,000 δραχμῶν, καὶ ὅτι θὰ ἦτο ἐπικίνδυνος ἡ ὑπέρβασις τοῦ ἀριθμοῦ τούτου. Προτείνονται οἰκονομαίαι, μέρος τῶν ὁποίων ἤθελεν ἐπιβαρύνει τοὺς δανειστάς τοῦ Κράτους, τὸ δὲ ἕτερον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐλάττωσιν τοῦ στρατοῦ. Ὁ κ. Τρικούπης δὲν ἐννοεῖ νὰ ἀκούσῃ τοὺς ἐπικαλουμένους ἐπιχειρήματα, βασιζόμενα ἐπὶ

τοῦ παραδείγματος ἄλλων Κρατῶν, ὧν οἱ δανεισται σεμνύνονται ἐπὶ προσκαίροις θυσίαις, τὰς ὁποίας ἐποιήσαντο πρὸς διευκόλυνσιν καὶ διακανόνισιν τῶν οἰκονομικῶν τῶν κρατῶν τούτων. Ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου δὲν ἐννοεῖ ἐπίσης, ὅπως ἡ Ἑλλάς ἀναγκασθῇ νὰ μείνῃ ἀπρακτοῦσα ἐν νέαις περικλοκαῖς τῶν ἀνατολικῶν πραγμάτων. Γινώσκει ὁποῖον πρόσωπον ὀφείλει αὕτη νὰ παραστήσῃ καὶ ὅτι τὴν φορὰν ταύτην θὰ ἦτο τοῦτο τοσοῦτον λογικόν, ὥστε ἡ ὑπεκφυγὴ θὰ ἦτο παραίτησις διὰ παντός. Οἱ Ἕλληνες δὲν πρέπει νὰ φοβηθῶσι τυχοδιωκτικὸν πνεῦμα παρὰ τῷ κ. Τρικούπῃ. Εἶναι συνεισότης, ἀλλ' ἐπίσης καὶ πολιτικὸς ἀνὴρ. Εἶναι προνοητικὸς ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν, ἀλλ' ἵνα προβλέπῃ τις τὰ μέλλοντα, ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ πάντοτε δόσιν τινὰ τόλμης παρούσης, διὰ νὰ προπαρασκευασθῇ καὶ ὠφελῇ τὴν ἑαυτοῦ.

Ὁ κ. Τρικούπης πιστεύει σταθερῶς, ὅτι ἡ Ἑλλάς εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ ὑποστῇ τὰς θυσίας, τὰς ὁποίας ζητεῖ παρὰ τῆς φιλοπατρίας αὐτῆς. Ἐλπίζω ὅτι ὁ τόπος θὰ ἀποκριθῇ εἰς τὴν πρόσκλησιν αὐτοῦ, ἐπιτρέπων νὰ διεξαγάγῃ ἐπ' ἀγαθῷ τὸ τολμηρὸν αὐτοῦ πρόγραμμα. Δύναται τις εἰπεῖν, ὅτι ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, δὲν ὑπῆρξε πολιτικὸς ἀνὴρ, ἐμπνεύσας εἰς τοὺς ἐκτὸς τοῦ βασιλείου Ἕλληνας τοσοῦτον ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην, ὅσῳ αὐτός. Ἀλλ' αἱ τελευταῖαι ἐκλογαὶ ἀπέδειξαν, ὅτι ἡ ἐμπιστοσύνη αὕτη δὲν εἶναι ἐπίσης γενικὴ ἐν τῷ ἔσωτερικῷ. Οὐχὶ διότι οἱ ἀντίπαλοι αὐτοῦ ἀρνοῦνται ν' ἀναγνωρίσωσι τὴν ἑξοχὸν ἱκανότητά του. Δυστυχῶς ὁ κ. Τρικούπης παλαίει κατὰ τῶν οἰκονομικῶν δυσχερειῶν, ἐφ' αἷς δὲν εἶναι μόνος αὐτὸς ὑπεύθυνος, ἀλλ' ὧν ὑφίσταται ἅπαν τὸ βάρος, ἀφ' οὗ οἱ ἀντίπαλοί του δὲν ἐνόησαν νὰ ἐπωφεληθῶσι τὰς παρελθούσας θυσίας τοῦ τόπου, κατέστησαν δ' ἐκ τούτου ἀναγκαίως τὰς θυσίας τοῦ μέλλοντος. Ἡ Ἑλλάς, ἐνὸςφ θέλει μένει ἄλυτον τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα, ὀφείλει νὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ τῆς ἐξωτερικῆς καὶ τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς· ἡ πρώτη κατ' ἀνάγκην ἔσται ἀναπόδραστος διὰ τὴν δευτέραν,

ἀλλὰ τὸ ὑπέρτερον αἶσθημα τῆς πατρίδος εἶναι ἀσφαλὲς ὁδηγὸς μεταξὺ τῶν δύο ὁδῶν, τοῦ ἐθνικοῦ μεγαλείου ἢ τοῦ συμφέροντος».

ΣΗΜΑΙΑ, 8 Δεκεμβρίου 1886

Πολὺ κακὴν αἶσθησιν ἐποιήσατο προχθὲς ἡ συμπεριφορὰ κυρίων τινῶν ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Τὴν ὥραν καθ' ἣν ἀνῆρχετο ἐκ Πειραιῶς ὁ σιδηρόδρομος, πέντε ἢ ἕξ ἀντιπολιτευόμενοι διὰ νὰ δεῖξωσι τὴν πρὸς τὸ κόμμα ἀφοσίωσίν των προσεπάθησαν νὰ ἐξαναγκάσωσι νέον τινὰ νὰ φωνάξῃ ζήτω ὁ κ. Δηλιγιάννης. Ὁ νέος, ὡς ἦτο ἐπόμενον ἀντέστη καὶ ὄχι μόνον αὐτό, ἀλλ' ἐξηρωκράσεν ὑπὲρ τοῦ κ. Τρικούπη, ὅπερ ἐγένετο ἀφορμὴ ὕβρεων καὶ κολαφισμῶν κατὰ τοῦ νέου.

Ο ΡΩΜΗΟΣ

Εἰκοστὴ τοῦ Δεκεμβρίου
τοῦ μεγάλου Ἰγνατίου.
Τσιγγροῦ ἐπιστολὴ
σημαντικὴ πολὺ.

Ἀς τὸ σκεφθῇ αὐτὸ καλὰ ὁ κάθε πατριώτης
καὶ σὰς φιλῶ 'στὸ κούτελο.....Τσιγγρός, ὁ πρῶτος Χιώτης.

Μὰ ὅλ' αὐτὰ τὰ ἡγγραψα ἀπὸ θυμὸν μεγάλο,
γιατὶ ὁ σὺ Χαρίλαος γιὰ νὰ μὲ πεισμοτώσῃ
ἐν κατεδέχτηκε νάλθῃ καὶ 'στὸ 'δικό μου μπάλο,
μὰ ἔννοια του καὶ ἀκριβὰ πολὺ θὰ τὸ πλερώσῃ.
Μοῦ ἤκαμε ὁ ἄμναλος αὐτὴ τὴν προσβολή.
γιατὶ ἐν τὸν ἐψήφισα κι' ἐγὼ μὲς 'στὴ Βουλῇ.

Κι' αὐτὸς θαρρῶ τὸν κάμποσο γυρεῦει νὰ μοῦ κάμῃ.
μὰ θὰ τοῦ δεῖξω τοῦ λωλοῦ πῶς νοῦ ἐν ἔχει δράμι,
πῶς ξέρουν τὴν εὐγένεια κι' οἱ Χιώταις σὰν Ἑγγλέζοι
καὶ πῶς κανεὶς τὸ μπιμπού μὲ τὸν Τσιγγρὸ ἐν παίζει.
Ἐν καταδέχθηκε νάλθῃ καὶ 'στὸ 'δικό μου σπῆτι,
μὰ 'γὼ μαριόλος ἐν 'μιλῶ, κι' ὅς μοῦ βασιτῆ τὴ μύτη.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 20 Δεκεμβρίου 1886.

Ο ΕΛΛΗΝ ΓΛΑΔΣΤΩΝ

Ἐν τοῖς «Ἡμερησίοις Νέοις» τοῦ Λονδίνου τῆς 22 Δεκεμβρίου ἐδημοσιεύθη περὶ τῶν προσεχῶν παρ' ἡμῖν ἐκλογῶν, κύριον ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον: «Ὁ Ἑλλήν Γλάδστων», ἐξ οὗ ἀποσπῶμεν τὰς κυριωτέρας περικοπάς:

Τὸ ὑποβαλλόμενον ζήτημα κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς εἰς τοὺς Ἑλληνας εἶναι σχεδὸν ἀποκλειστικῶς οἰκονομικόν, δυνάμενον μέχρι τινὸς νὰ παραβληθῇ πρὸς τὰ παρ' ἡμῖν, ὅτε διέλυεν ὁ Γλάδστων τὸ κοινοβούλιον καὶ προσεκάλει τὸν ἀγγλικὸν λαὸν ν' ἀποφανθῇ περὶ τινος τῶν σπουδαιοτάτων αὐτοῦ προϋπολογισμῶν. Οὕτω καὶ ὁ κ. Τρικούπης ὑπέβαλεν εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος σειράν προτάσεων, ἀποτελοῦσαν ἀληθῆ οἰκονομικὴν ἐπανάστασιν, ἐκ τῆς παραδοχῆς ἣ ἀπορρίψεως τῶν ὁποίων δικαιούται τις πληρέστατα νὰ εἴπῃ, ὅτι ἐξαρτᾶται ἡ μέλλουσα τύχη τῆς χώρας. Εἰσάγων εἰς τὴν Βουλὴν τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1887 ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Ἑλλάδος περιέγραψε διὰ μακρᾶς ἀγόρευσεως τὴν κατάστασιν τῆς χώρας ταύτης.

Ἀπὸ τοιαύτης καταστάσεως πραγμάτων οὐδεμία ἄλλη ὑπάρχει κατὰ τὸν κ. Τρικούπη δυνατὴ διέξοδος ἢ ν' ἀποδείξῃ ἡ Ἑλλὰς ὅτι ἔχει ἀδιάσειστον ἀπόφασιν νὰ ἐκπληρώσῃ τιμῶς πάσας αὐτῆς τὰ ὑποχρεώσεις. Ἐν ἄλλοις λόγοις πρέπει ἡ Ἑλλὰς ν' ἀποδείξῃ διὰ τῆς συντάξεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων αὐτῆς ὅτι οὐδένα διατρέχει κίνδυνον ὁ τόκος τῶν Ἑλληνικῶν χρεωγράφων.

Τοῦτο φαίνεται εἰς ἡμᾶς, τοὺς Ἀγγλοὺς, οὕτω προφανές καὶ στοιχειῶδες, ὥστε ἀποροῦμεν ἐπὶ τῇ δυστροπίᾳ τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς. Ἄδικον ἐν τούτοις θὰ ἦτο νὰ μὴ ἀναγνωρίσωμεν, ὅτι ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων ἀπαιτεῖται βαθμὸς τις ἐθελουσίας πρὸς ἀποδοχὴν τοι-

οὗτου προγράμματος. Οἱ τίμιοι ἄνθρωποι πληρώνουσι βεβαίως τὰ χρέη αὐτῶν· ἀλλ' οὐδ' ἀπαξ παρασυσθῶσιν εἰς ἀλογίστους δαπάνας, μόνον διὰ μειζόνων θυσιῶν καθίσταται δυνατὴ ἡ ἐκπλήρωσις τῶν ὑποχρεώσεων αὐτῶν.

Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τὰ Ἑθνη· ὁ δὲ κ. Τρικούπης ζητεῖ σήμερον παρὰ τῶν Ἑλλήνων νὰ ὑποταχθῶσιν εἰς τὰς θυσίας, αἵτινες ἐπιβάλλονται αὐτοῖς, ὅπως ἀπαλλαγῶσιν ἀπὸ τῆς παρούσης στενοχωρίας, ἐξ ἧς οὐδεμία ἄλλη ἔξοδος ὑπάρχει.

Ἀφ' οὗ τῷ ὄντι οὐδὲν πλειότερον δύναται νὰ ζητηθῇ παρὰ τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, ἡ δὲ πίστις ἐξηντλήθη εἰς βαθμὸν μὴ ἐπιτρέποντα οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον δάνειον καὶ πᾶν ἄλλο ἢ σωτήριος λύσις θὰ ἦτο ἡ χρεωκοπία· τὰ μόνα πρὸς οἰκονομικὴν ἀνάρρωσιν ἀπομένοντα μέσα εἰσὶν ἡ ἐλάττωσις τῶν ἐξόδων καὶ ἡ αὐξήσις τῶν φόρων. Οἱ Ἕλληνες οἰκονομολόγοι ἀείποτε μὲν ὑπεσχέθησαν, ἀλλ' οὐδέποτε ἐπραγματοποίησαν οἰκονομίας, ἀρκεσθέντες εἰς εἰκονικοὺς προϋπολογισμούς, ὧν οἱ ἀριθμοὶ οὐδὲν ἄνταπεκρίνοντο εἰς τὰ πράγματα, ὑπερτιμωμένων πάντοτε τῶν ἐσόδων, ὑποτιμωμένων τῶν ἐξόδων καὶ ὀγκουμένων διηνεκῶς τῶν ἐλλειμμάτων, μέχρις οὗ ἀνῆλθεν εἰς εἰκοσιπέντε ἑκατομμύρια τὸ τοῦ 1886. Ἄν ἐπὶ τοιούτων βάσεων συνετάσσετο καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1887, ἤθελεν ἀφήσῃ πιθανῶς ἔλλειμμα περὶ τὰ εἰκοσιδύο ἑκατομμύρια. Εἰς τοῦτο ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ Λαοῦ ὁ κ. Τρικούπης, ἐπικαλούμενος τὸν πατριωτισμὸν αὐτῶν.

Παρ' ἀμφοτέρων ζητεῖ ν' ἀντικρύνωσι μετὰ θάρρους τὴν ὑφισταμένην δυσχέρειαν καὶ ν' ἀποφασίσωσι νὰ ὑπερβῶσι ταύτην. Τοῦτο δὲν θεωρεῖ ὁ κ. Τρικούπης ὡς ἀδύνατον καὶ καταδεικνύει τίνι τρόπῳ δύναται νὰ κατορθωθῇ. Πρὸ παντὸς ἄλλου πρέπει νὰ γίνωσιν οἰκονομαίαι, πολλὰ δὲ τούτων ἤρξαντο ἤδη. Τοιαῦται μεταξὺ ἄλλων εἶναι ἡ προκύπτουσα ἐκ τοῦ ἀναδιοργανισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν, ἑτέρα ἐκ τῆς μεταρρυθμίσεως τῶν νόμων περὶ στρατιωτικῆς θητείας, τῆς χωροφυλακῆς τοῦ στρατιωτικοῦ ἱματισμοῦ καὶ τῆς ὑπη-

ρεσίας ἐν τῷ ναυτικῷ. Διὰ τούτων πάντων ἐπιτυγχάνεται οἰκονομία 6,686,000 δραχμῶν. Πρὸς δὲ αὐξήσιν τῶν ἐσόδων προτείνει ὁ κ. Τρικούπης ν' αὐξηθῶσιν τινες τῶν ὑπαρχόντων φόρων, νὰ τεθῶσι καὶ πάλιν εἰς ἐνέργειαν τινὲς τῶν καταργηθέντων καὶ νὰ πληρόνωνται εἰς χρυσὸν οἱ τελωνιακοὶ δασμοί. Διὰ τῶν μεταρρυθμίσεων τούτων αὐξάνονται τὰ ἔσοδα κατὰ 20,395,000 δραχμάς, αἵτινες προστιθέμεναι εἰς τὰς ἀνωτέρω ἐκ τῶν ἐξόδων ἀποκοπὰς ἀποτελοῦσι κεφάλαιον δρ. 27,081,000. Διὰ τούτου οὐ μόνον καλύπτεται τὸ ἔλλειμμα τῶν δρ. 22 270,000 ἀλλὰ καὶ ἀπομένει περίσσευμα δραχ. 4,008,000. Τοιοῦτος εἶναι ἐν συνόψει ὁ προϋπολογισμός, δι' οὗ δύναται ν' ἀνακαινισθῇ ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς Ἑλλάδος. Πρῶτοι τοιαύτης ἀνακαινίσεως ὅροι εἶναι βεβαίως ἡ ἐξίσωσις πρὸς τὰ ἔσοδα τῶν ἐσόδων καὶ ἡ ὀριστικὴ ἀπαλλαγὴ καὶ ἀπὸ σκιᾶς ἑλλείμματος εἰς τὸ μέλλον. Ὁ κ. Τρικούπης δεικνύει τίνι τρόπῳ δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ ὁ σκοπὸς οὗτος, πάντες δὲ οἱ θέλοντες τὸ καλὸν τῶν Ἑλλήνων, πρέπει νὰ εὐχωνται ν' ἀκολουθήσωσιν οὗτοι τὴν ὑποδεικνυομένην ὁδόν, ποδηγετούμενοι ὑπὸ τοιούτου πεφωτισμένου καὶ θαρραλέου ἀνδρός. Ἀληθὲς εἶναι, ὅτι ἡ αὐξήσις τῶν φόρων, ἀποτελεῖ ἀσυμφορώτατον ἐκλογικὸν πρόγραμμα καὶ εἰς χώρας πολὺ ἀκριβέστερον τῆς Ἑλλάδος ἐκτιμώσας τὰς ὑποχρεώσεις καὶ τὴν εὐθύνην τῆς αὐτοδιοικήσεως.

Αἱ σημεριναὶ ὁμως περιστάσεις φαίνονται ἱκαναὶ νὰ διαφωτίσωσι περὶ τοῦ πρακτέου λαόν, ὅστις ἀπέδειξεν ἑαυτὸν πρόθυμον νὰ λάβῃ ἀπόφασιν ἡρωϊκὴν. Σήμερον, ὅτε παρῆλθεν ἡ κρίσις, πρέπει ὁ λαὸς οὗτος ν' ἀποδείξῃ, ὅτι ἐμμένει εἰς τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ, ὑποβαλλόμενος εἰς τὰς θυσίας, αἵτινες ἀπαιτοῦνται ὅπως εὐρεθῇ ἔτοιμος νὰ ὤφελθῇ οὐχί, πιθανῶς, πολὺ ἀπεχούσης εὐκαιρίας.

Ἐκ τοῦ φύλλου τῆς 20 Δεκεμβρίου τοῦ «Ἑωθινοῦ Ταχυδρόμου» ἀποσπῶμεν τὰ κατωτέρω :

«Ἡ ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Σόφειας συγχρόνως τηλεγραφηθεῖσα πρὸ τινων ἡμερῶν εἶδῃσις, ὅτι ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἐορτῶν τῆς ἐνηλικιώσεως τοῦ

ἐπιδόξου Διαδόχου τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου ἀντηλλάγησαν μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Βουλγαρικῆς ἀνθηγεμονίας φιλικαὶ διακοινώσεις ἐπροξένησε ζωηροτάτην εὐχαρίστησιν εἰς τοὺς ἀγαπῶντας τὴν Ἑλλάδα. Πάντες ἐνθυμοῦνται μετὰ πόσης εὐχαριστήσεως ἐχαίρετσαν τὴν ἄνοδον τοῦ κ. Τρικούπη εἰς τὴν ἔξουσίαν οἱ κηδόμενοι τῆς εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης. Ἡ φρόνησις τῷ ὄντι καὶ ἡ μεγάλη αὐτοῦ διοικητικὴ ἱκανότης συνετέλεσαν κατὰ πολὺ εἰς τὸ ν' ἀναγεννηθῇ ἡ πίστις πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἡ τοσοῦτον σαλευθεῖσα ἐκ τῆς οἰκτρᾶς διαχειρήσεως τῆς ἔξουσίας παρὰ τῶν προκατόχων του. Καὶ οὕτω ὅμως οἱ Ἕλληνες φορολογούμενοι ἀναγκάζονται νὰ ὑπομείνωσι τὰς συνεπείας πολιτικῆς, ἐξ ἧς ἠπευλήθη ἡ ἡσυχία τῆς Εὐρώπης, ἡλαττώθη ἡ συμπάθεια τῆς Εὐρώπης πρὸς τὸν ἀγῶνα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐδεινώθη ἀνυπολογίστως ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς χώρας ταύτης. Τὰ πρὸς ἐπιστράτευσιν ἔξοδα ἤρξαντο ἐν ἔτει 1885, εὐθὺς μετὰ τὴν εἰδησιν τῆς ἐν Φιλίππουπόλει ἐπαναστάσεως, ἀνελθόντα μέχρι τέλους τοῦ ἔτους ἐκείνου εἰς δρ. 22,000,000 κατὰ τὴν ἐπίσημον σημείωσιν τῶν ἐκτάκτων πιστώσεων τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου. Κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος ἐξηκολούθησεν ἡ δαπάνη μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ Διατάγματος τῆς ἀποστρατεύσεως, οὐδὲ τότε ὀλοτελῶς ἐκλείψασα, διότι ἀπαιτεῖτο διάστημά τι χρόνου μέχρις οὗ ἡ ἀποστράτευσις συντελεσθῇ. Τὰ ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἔτους τούτου μέχρι τέλους αὐτοῦ δαπανηθέντα ὑπολογίζονται εἰς δρ. 33,900,000, τὰ ὅποια προστιθέμενα εἰς τὰ κατὰ προηγούμενον δαπανηθέντα εἰκοσιδύο ἑκατομμύρια ἀναβιβάζουσι τὴν διὰ μόνον τὸν στρατὸν δαπάνην εἰς δρ. 55,000,000. Ἄν εἰς ταύτην προστεθῇ ἡ γενομένη ὑπὲρ τοῦ ναυτικοῦ καὶ προστεθῶσιν εἰς ἀμφοτέρας ταύτας τὰ εἰς πεντήκοντα ἑκατομμύρια ἀνελθόντα ἑλλείμματα, καταντῶμεν εἰς ἄθροισμα δρ. 120 ἑκατομμυρίων, διὰ τοῦ ὁποίου ἠὔξηθη τὸ ἑλληνικὸν δημόσιον χρέος ἀπὸ τοῦ 1885 μέχρι τέλους τοῦ 1886. Ὁ κ. Τρικούπης ἐκθέτων εἰς τὴν Βουλὴν τὴν τοιαύτην κατάστασιν τῶν πραγμάτων, κατέδειξεν ὅτι ἡ ἀνόρθωσις αὐτῆς ἀπέβαινεν ἀδύνατος

ἄνευ αὐξήσεως τῆς φορολογίας. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς τῆς Ἑλλάδος ἐπληροφόρησε συγχρόνως τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνους, ὅτι οὐχ ἥττον τῶν θυσιῶν εἶναι ἀπαραίτητος καὶ ἡ εἰρήνη πρὸς διόρθωσιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἑλλάδος. « Ἐν εἰρήνῃ, εἶπεν ὁ κ. Τρικούπης, πρέπει νὰ παρασκευασθῶμεν. Μόνα τὰ ἔθνη τὰ ἐν εἰρήνῃ ποιούμενα τὰς θυσίας εἶναι ἄξια νὰ παραστῶσιν ἐν τελεσφόρῳ ἐπιστρατεύσει καὶ ἐν πολέμῳ ».

Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία «Παλιγγενεσίας».

ΚΑΤΑΝΗ, 29 (ν.) Δεκεμβρίου

Ἐν τῇ προσηγηθείσῃ πρὸς τὴν «Παλιγγενεσίαν» ἐπιστολῇ μου, κατέδειξα τὰ εὐάρεστα ὑπὸ ἐξωτερικὴν πολιτικὴν ἔποψιν ἀποτελέσματα, ἅπερ ὡς ἔθνος ἐπορισάμεθα, ἀπὸ τῶν ἐπὶ τῇ ἐνηλικιώσει τοῦ Διαδόχου πανελληνίων ἐορτῶν δὲν ἐχρησάμην δὲ φρονῶ ῥητορικῇ ὑπερβολῇ, χαρακτηρίσας ὡς νίκην τ' ἀποτελέσματα ἐκεῖνα, νίκην, ἣν ὁ κ. Τρικούπης ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ ἐθνικοῦ μέλλοντος ἤρατο.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 19 Δεκεμβρίου, Παρασκευὴ 1886.

Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνταποκριτὴς τῆς παρισινής « Ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων » ἐπιστέλλει τὰ ἑξῆς, ἐξηγοῦντα τὴν ἀντίφασιν ἐκείνην μεταξὺ τοῦ ἐν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς ἐφημερίσι δημοσιευθέντος τηλεγραφήματος τοῦ Χαβᾶ καὶ τῶν αὐθεντικῶν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως πληροφοριῶν : « Ἡ ἑλληνικὴ παροικία λαμπρῶς ἐώρτασε τὴν ἐνηλικίωσιν τοῦ βασιλόπαιδος Διαδόχου τῆς Ἑλλάδος. Ὁ ἐπὶ τῶν Ὀρησκευτικῶν ὑπουργὸς κατ' ἀρχὰς ἀπεποιήθη εἰς τὸν Μητροπολίτην τὴν ἁδειαν, ὅπως τελέσῃ τὴν δοξολογίαν ἐν τῷ ναῷ τῆς Παναγίας τοῦ Πέρα, λέγων ὅτι ἡ τελετὴ αὕτη ἔδει νὰ γείνῃ ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ παρεκκλησίῳ τῆς ἑλληνικῆς πρεσβείας. Ἀλλ' ὁ κ. Τρικούπης, μαθὼν τὸ συμβάν, ἔλαβεν ἐκ περιωπῆς τὸ πρᾶγμα, καὶ ἀνέθηκε τῷ κ. Κουντουριώτῃ νὰ δηλώσῃ πρὸς τὴν Πύλιν, ὅτι, ἐὰν ὁ ἐπὶ τῶν Ὀρησκευτικῶν ὑπουργ-

γὸς ἐπιμείνῃ εἰς τὴν ἀπαγόρευσιν, τὸ ἀθηναϊκὸν ἀνακτοβούλιον μετὰ λύπης του δὲν θὰ δεχθῇ τὸν ὀθωμανὸν ἀντιπρόσωπον εἰς τὰς ἐπισημοὺς ἐορτάς, τὰς διδομένας ὑπὸ τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς πόλεως ἐπὶ τῇ ἐνηλικιώσει τοῦ βασιλόπαιδος Κωνσταντίνου. Ἐνώπιον τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἡ Πύλη ἐνέδωκε, καὶ δοξολογία ἐψάλη ἐν τῷ ναῷ τῆς Παναγίας, ἐπὶ παρουσίᾳ ἀπείρου πλήθους, ὅπερ διελύθη ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἀταξίας μετὰ τὴν τελετὴν.

ΧΡΟΝΟΣ ΑΘΗΝΩΝ, 17 Δεκεμβρίου 1886.

Κύριε Συντάκτα τῆς ἑφημερίδος «Χρόνος Ἀθηνῶν».

«Ἐν τῷ κυρίῳ ἄρθρῳ τοῦ φύλλου τῆς «Ἀκροπόλεως» τῆς 15ης Δεκεμβρίου κατεχωρίσθη μομφή τις κατὰ τοῦ κ. Τρικούπη ὅτι ἡ Θεσσαλία κολυμβᾷ εἰς τὸ νερὸ καὶ ὅτι οἱ τῆς Θεσσαλίας βουλευταὶ δέον νὰ ταχθῶσι μετὰ τῆς πολιτικῆς μερίδος ἐκείνων, οἵτινες θέλουσι σώσει τὴν Θεσσαλίαν καὶ μετ' αὐτῆς τὴν Ἑλλάδα ὅλην, διότι ὁ κ. Τρικούπης, καθ' ἃ διατείνεται ὁ συντάκτης τῆς ἐν λόγῳ ἑφημερίδος, οὐδεμίαν προσοχὴν δίδει περὶ τῆς καταστάσεως ἢ ἐν γένει τῆς Θεσσαλίας. Ταῦτα, δὲν ἔχονται ἀληθείας, διότι καὶ ἐγὼ καὶ πάντες οἱ ζῶντες ἐν Θεσσαλίᾳ γνωρίζομεν καλῶς, ὅτι ἀπὸ τῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐνώσεως ἡμῶν ἄχρι σήμερον ὁ μόνος ὅστις κήδεται τῶν συμφερόντων τῆς Θεσσαλίας ἐστὶν ὁ κ. Τρικούπης, διότι καὶ τοὺς Γάλλους μηχανικοὺς ἀπέστειλεν εἰς Θεσσαλίαν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ κ. Foussard πρὸς μελέτην περὶ διοχετεύσεως τῶν ὑδάτων τῶν ἐλῶν τῶν περὶ τὴν Καρδίτζαν, Τρίκαλα καὶ Ζάρκον εὐρισκομένων, καὶ ἄλλους ἐργοδηγοὺς ἀσχοληθέντας περὶ καταμετρήσεις σκοπὸν ἔχουσας τὴν ἐξυγίανσιν τῆς Θεσσαλίας ἐν γένει. Ἀλλὰ, χάρις τῇ 7 Ἀπριλίου αἱ ἐργασίαι αὗται εὐθὺς ἀπὸ τῆς πτώσεώς του διεκόπησαν λόγῳ οἰκονομίας.

Τὰ ἄνω ἐκτιθέμενα εἰς πάντας τοὺς Θεσσαλοὺς εἰσὶ γνωστὰ λίαν, καὶ ἀναμένομεν τὴν εἰς τὴν ἐξουσίαν διατήρησιν τοῦ κ. Τρικούπη, ὅπως πρὸς ταῖς ὁδοῖς καὶ σιδηροδρόμοις, οἱ ὅποιοι ἔξετάθησαν ἀνά

πᾶσαν τὴν Θεσσαλίαν, καὶ ἡ κατασκευὴ τῶν ὁποίων ὀφείλεται εἰς τὴν μέριμναν αὐτοῦ, συνεχίσῃ τὸ διακοπὲν ἔργον πρὸς σωτηρίαν τῆς Θεσσαλίας. Ἡ ἐκτέλεσις ὁμῶς πάντων τούτων ἀπαιτεῖ χρήματα, τὰ ὁποῖα μόνον διὰ φόρων θέλουσιν ἀποκτηθῇ, τοὺς ὁποίους ἡμεῖς οἱ Θεσσαλοὶ ἀγογγύστως θέλομεν καταβάλλει, ὄντες πεπεισμένοι ὅτι θέλουσι δαπανηθῇ εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Εἰς Θεσσαλός.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΨΗΦΟΦΟΡΟΙ ΛΑΜΙΑΣ

Εἶναι ἀνάγκη πλεόν ἡμεῖς οἱ ψηφοφόροι νὰ ἐξετάσωμεν τί ἔπραξε καὶ ποίας ἰδέας ἔχει περὶ φόρων ὁ κ. Τρικούπης, ποίας δὲ ἰδέας καὶ τί ἔπραξεν ὁ Δηλιγιάννης.

Ὁ Τρικούπης κατήγγησε τὸ δέκατον ὅπου θὰ ἔπαιρνε φόρον 13 ἑκατομμύρια διότι ἔπασχεν ἡ γεωργία καὶ ἔβαλλε στὰ βόδια καὶ πέρνει τρία (3) μονάχα, πρὸς ὠφελεῖται τὰ 10 ἑκατομμύρια; ἡ γεωργικὴ τάξις.

Ὁ Τρικούπης κατήγγησε τὴν γιὰ πέντε χρόνια στρατιωτικὴ θητεία καὶ τὴν ἔφερε ἓνα χρόνο, πρὸς ὠφελεῖται; ἡ ἐργατικὴ τάξις.

Ὁ Τρικούπης ἔκαμε δρόμους καὶ σιδηροδρόμους, πρὸς ὠφελήθη; ἡ ἐργατικὴ τάξις.

Ὁ Τρικούπης ἔκαμε νόμον καθυστερούντων, καὶ τότε ἐπληρώναμεν ὅλοι σωστά.

Ὁ Δηλιγιάννης ἔβαλε φόρον εἰς τὸ πετρέλαιον καὶ ἀλάτι, ὁ Τρικούπης ἔβαλλε στὴ ζάχαρι καὶ μεταξωτά, διότι ζάχαρι ὁ πλούσιος θέλει χίλιες ὀκάδες τὸ χρόνο γιατί τρώγει ὅλο γλυκά, καὶ ὁ ἐργατικὸς θέλει 10 ὀκάδες, ἐνῶ τοῦναντίον, ἀλάτι ὁ ἐργατικὸς ὁ ἔχων 100 γίδια θέλει χίλιες ὀκάδες καὶ ὁ πλούσιος θέλει μονάχα 10 ὀκάδες, ὁ Τρικούπης ἔβαλε τὸν φόρον τοῦ κρασιοῦ εἰς τὴν κατανάλωσιν δηλαδὴ εἰς τοὺς πωλοῦντας μπακάλιδες, ὁ δὲ Δηλιγιάννης ἔβαλε φόρον τοῦ κρασιοῦ καὶ εἰς τοὺς μπακάλιδες καὶ εἰς τοὺς παραγωγούς.

Κρίνατε ὅθεν ποῖος ἐκ τῶν δύο βάζει δικαιότερους φόρους. Κατηγοροῦν τὸν Τρικούπην ὅτι βάζει φόρους ἀλλὰ δὲν λέγουν καὶ διατὶ τοὺς βάζει, διὰ νὰ τοὺς φάγη, ἢ διὰ νὰ πληρώσωμεν τῶν δανείων τοὺς τόκους ὅπου χρεωστοῦμεν, οἱ φόροι δὲν εἶναι ἄλλο παρὰ τόκοι, χρωστᾶς θὰ πληρώσης φόρον δηλαδὴ τόκον. — Τὸν κατηγοροῦν ὅτι ἔκαμε πολλὰ δάνεια· δὲν λέγουν ἀλήθεια· τὰ δάνειά μας ἤρχισαν νὰ μπαίνουν ἀπὸ τοῦ 1866 δηλαδὴ πρὸ 20 χρόνια, καὶ ὁ Τρικούπης πρὸ 5 χρόνια ἔγεινεν ὑπουργός, τότε ἔκαμε ἓνα δάνειο ἐπῆρε 110 ἑκατομύρια ἐξ αὐτῶν τὰ 90 ἑκατομύρια τὰ ἔδωκε εἰς τὴν Τράπεζα, διὰ τὰ παλαιὰ χρέη, καὶ ἐσῆκωσε τοῦ χαρτονομίσματος τὴν ἀναγκαστικὴν κυκλοφορίαν, καὶ ἔφθασε τὸ χαρτὶ ἴσα μὲ τὴν λίρα, καὶ ἐγέμισεν ὅλος ὁ κόσμος ἀντὶ χαρτιοῦ λίρες καὶ φράγκα, ἐνῶ σήμερον δὲν εὐρίσκομεν ἓνα φράγκο διὰ βαπτίσια, τὰ δὲ ἄλλα 20 τὰ ἐξόδευσε διὰ δρόμους καὶ σιδηροδρόμους.

Πάντα ταῦτα ἀφ' οὗ καλῶς σκεφθῶμεν καὶ ἐξετάσωμεν, ἡμεῖς οἱ ψηφοφόροι καὶ σχηματίσῃ ἕκαστος τὴν ἰδέαν του, ποῖος Κυβερνήτης εἶναι καλλίτερος ποῖον τὸ λέγει ἢ καρδιά του, τότε ἂς προσέλθωμεν εἰς τὰς κάλπας, καὶ ἂς ἐρωτῶμεν ὅχι ποῖος εἶναι ὁ ὑποψήφιος, ἀλλ' εἰς ποῖον Κυβερνήτην ἀνήκει, διότι τοιουτοτρόπως ψηφίζοντες τοὺς βουλευτάς μας, αὐτοὶ μὲν θὰ ἐννοήσουν ὅτι δὲν ψηφίζομεν αὐτοὺς ἀλλὰ τὸν δεῖνα ἢ δεῖνα Κυβερνήτην θέλομεν, καὶ τὸν ὁποῖον ὀφείλουν νὰ ὑποστηρίξουν μέχρι τέλους.

Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία Παλιγγενεσίας.

Κατάνη, 22 (ν) Δεκεμβρίου 1886.

Θὰ εἶναι ἐθνικὴ ἀγνωμοσύνη ἐὰν οἱ Ἕλληνες ἡμεῖς οἱ ἀμερόληπτοι τοῦλάχιστον καὶ μὴ κρίνοντες τὰ πράγματα εἰμὴ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων καὶ οὐχὶ τοῦ κομματισμοῦ, δὲν ἀπονεύωμεν τὸν δίκαιον ἔπαινον, ὅστις ὀφείλεται τῷ Κυρίῳ Τρικούπῃ ἐπὶ τῇ περιφανῇ νίκῃ, ἣν ἤρατο ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ καὶ διπλωματικοῦ πεδίου.

Διὰ τῆς νέας ταύτης νέα περίοδος, πρόδρομος αἰσιωτέρου μέλλοντος, ἐνάρχεται διὰ τὴν ἡμετέραν Πατρίδα· περίοδος ὑπισχνουμένη κατὰ τὴν ἀνέλιξιν τῶν φοβερῶν γεγονότων, ἅτινα μέλλουσι διαδραματισθῆναι ἐν τῇ Ἀνατολῇ, οὐχὶ πλέον ἀποκλεισμοὺς παραλίῳν, ἐθνικὰς ταπεινώσεις καὶ ὀνειδῆ, ἀλλὰ τὴν ἐκ μέρους τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς διπλωματίας ἀναγνώρισιν καὶ ὑποστήριξιν τῶν ἡμετέρων ἐθνικῶν δικαίων, ὅταν σημάνῃ διὰ τὸν Ἑλληνισμόν ἡ οὐκ ἀφεστῶσα ὥρα τῆς ἐνεργείας.

Ἦδη ἀπόκειται εἰς τοὺς ἐκλογεῖς τῆς Ἑλλάδος νὰ ἐξασφαλίσωσιν, ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ὑποθέσεως ἀποτελέσματα τοσοῦτον ἐθνοσωτήρια, ἐπιτευχθέντα ἐν διαστήματι χρόνου σχετικῶς λίαν σμικρῷ καὶ ἐν περιστάσεσι χαλεπαῖς· θέλουσι δὲ ἐξασφαλίσαι αὐτὰ περιβάλλοντες ἐκ νέου διὰ ἐμπιστευτικῆς ψήφου τὸν ἐργάτην τῶν ἀποτελεσμάτων ἐκείνων τὸν περιφανῆ ἄνδρα, ὅστις προτίσεται τῆς παρούσης Κυβερνήσεως.

ΛΑΕ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὴν στιγμήν καθ' ἣν ψηφίζετε, Ἕλληνες, προσέξαιτε! Ὑπάρχουσιν οἱ ἔχοντες πρόγραμμα τὴν ἀτίμωσιν τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς χρεωκοπίας, συνάμα δὲ τὴν μηδένισιν αὐτῆς διὰ τῆς διαλύσεως τοῦ στρατοῦ· οἱ τοιοῦτοι σᾶς ἀπατοῦν μὲ ὑποσχέσεις δηλητηριώδεις. Ὑπάρχουσι καὶ οἱ παλαιότες μὲ θυσίαν τῆς δημοτικότητός των, ὑπὲρ τῆς τιμῆς τοῦ ἔθνους, ὑπὲρ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ..... Καὶ ἴδου τὰ πλοῖα τῶν Δυνάμεων πρὸ τοῦ Φαλήρου, ῥαπίζεται ἡ Ἑλλάς τῶν ῥαπισμάτων τὸ αἷσχιστον.

Κατὰ τὴν φοβερὰν ἐκείνην ὥραν, ἅπαν τὸ δυστυχὲς ἔθνος ἔστρεψε σύσσωμον τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὸν ἄνδρα ἐκεῖνον, ὅστις ἀκόμη μέχρι σήμερον διευθύνει τὰς τύχας αὐτοῦ, πρὸς τὸν σιδηροῦν πατριώτην, πρὸς τὸν ὑψηλόφρονα πολιτευτὴν, πρὸς τὸν ἀκέραιον χαρακτηῖρα καὶ τὸν ἀκαταπόνητον ἐργάτην. Μόνος ἐκεῖνος ἠδύνατο κατὰ τὴν γνώ-

μην ἀπάντων, νὰ περισυλλέξη τὰ συντρίμματα τοῦ ἔθνους, νὰ φουσήσῃ ζωὴν εἰς αὐτὸ καὶ νὰ γεννήσῃ πίστιν.

Ὅλιγοι μῆνες μᾶς χωρίζουσιν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης. Ζήτημα μέγα ἐθεωρεῖτο ἡ ἄρσις τοῦ ὕβριστικοῦ ἀποκλεισμοῦ τῆς Ἑλλάδος.

Ζήτημα ἐθεωρεῖτο ἡ ἀποστράτευσις καὶ ὁ ἀφοπλισμὸς τοσούτων ἀνδρῶν μεστῶν ὀργῆς παθημάτων καὶ ἀπογοητεύσεως!

Ζήτημα ἐθεωρεῖτο ἐπίσης ἡ διευθέτησις τῶν συνεπειῶν τῶν κατὰ τὰ σύνορα συμπλοκῶν.

Ζήτημα ἐθεωρεῖτο ἐπίσης ἡ οἰκονομικὴ τῆς χώρας κατάστασις, ἣν ἐγκατέλειψαν οἱ δραπεταὶ εἰς φοβερὸν χάος. Καὶ ὅμως ἐντὸς τῶν ὀλίγων τούτων μηνῶν ἐγένοντο.

ΟΡΑ, 18 Δεκεμβρίου 1886.

ΤΟ ΕΚΛΟΓΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ κ. ΑΝΔΡΕΟΥ ΜΕΤΑΞΑ

Πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς Κεφαλληνίας καὶ Ἰθάκης.

Κατὰ τὸ 1881 ἐκλεχθεὶς βουλευτής, εἶτα δὲ κατὰ τὸ 1885 ἠκολούθησα κατ' ἀρχὰς τὴν πολιτικὴν τοῦ ἀειμνήστου Κουμουνδούρου μέχρι τοῦ θανάτου του, ὅτε ὀριστικῶς ἐτάχθην μεταξὺ τῶν φίλων τοῦ νῦν προέδρου τῆς κυβερνήσεως κ. Χαριλάου Τρικούπη, οὗτινος τὴν πορείαν ἐν πᾶσιν ἔκτοτε ἐπιδοκιμάζων, σκοπῶ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι νάκολουθήσω, πληρεστοτάτην ἔχων καὶ ἀκλόνητον πεποίθησιν καὶ ἐν συνειδήσει φρονῶν, ὅτι μόνον διὰ τῶν ὑγιῶν ἀρχῶν, αἷς ὁ πολιτικὸς οὗτος ἀνὴρ ἀνέγραψε καὶ διὰ τῆς ἐκτάκτου αὐτοῦ μεγαλοφυΐας καὶ ἱκανότητος ὥς καὶ διὰ τῆς ἀκραιφνοῦς αὐτοῦ καὶ διαπύρου φιλοπατρίας δύναται τὸ ἔθνος νὰ ὀρθοποδίῃ καὶ μετ' ἐλπίδος νὰ ἀτενίσῃ εἰς αἰσιώτερον μέλλον.

Κεφαλληνία, 8 Δεκεμβρίου 1886.

Ὁ συμπολίτης σας

Ἀνδρέας Πέτρου Μεταξάς

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
www.libtool.com.cn

Ἡ μεταρρύθμισις, Συμπολίται, τῆς ἐκλογικῆς περιφερείας συνήνωσεν ἡμᾶς, συνηνωμένους καὶ πρότερον ἐν τοῖς πολιτικοῖς φρονήμασι, πρὸς ἐπικράτησιν τῶν ὁποίων ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς Κυβερνήσεως τοῦ κ. Χαριλάου Τρικούπη, εἰργάσθημεν ἐν τῇ Βουλῇ καὶ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς.

Ἐν τούτοις θὰ δώσωμεν πᾶσαν τὴν συνδρομὴν ἡμῶν πρὸς ἐπιτυχίαν ὅλων ἐκείνων τῶν οἰκονομικῶν καὶ χρηματολογικῶν συνδυασμῶν, οἵτινες σὺν τῇ ἀκεραιότητι τῆς ἐθνικῆς τιμῆς, θὰ ἠδύναντο ν' ἀνακουφίσωσι τὸ παρὸν ἀπὸ δυσβάστακτα βάρη. Καὶ δὲν τὸ ἀποκρύπτομεν, συμπολίται, ἂν τις τῶν παρ' ἡμῖν πολιτευομένων ἠδύνατο τελεσφορώτατον πρὸς τοῦτο καὶ τὰ ἐν γένει οἰκονομικά τοῦ Κράτους νὰ ἐργασθῇ, οὗτος εἶναι ὁ τὰ νῦν τῆς Κυβερνήσεως Πρόεδρος.

Σταθεροὶ εἰς τὰς ἀρχὰς ἡμῶν, ὑπὸ τὸν αὐτὸν δεδοκιμασμένον ἡγέτην, θὰ ἐπιδιώξωμεν, πᾶση δυνατῇ ἠθικῇ δυνάμει, τὴν διάρκειαν τῆς Κυβερνήσεως, διότι δὲν γνωρίζομεν χειρόν τι κακὸν προσγενόμενον τῷ τόπῳ ἢ τὰς συνεχεῖς, χωρὶς ἐθνικῆς ἀνάγκης, ἀλλὰ χάριν προσωπικῆς φιλοδοξίας, μεταβολὰς τῶν Κυβερνήσεων.

Ἐν Λαρίσῃ τῇ 26 Δεκεμβρίου 1886.

Οἱ ὑποψήφιοι Βουλευταὶ τοῦ Νομοῦ Λαρίσσης

Ἀριστ. Ἀργυρόπουλος

Ἀναστ. Ἀστεριάδης ἢ Παπποῦς

Εὐθύμιος Βατζιάς

Ἀναστ. Ζαργάνης

Ἀργ. Καντατζής

Ἰω. Καρτάλης

Νικ. Κοκωσλής

Δ. Κουτσομπλής

Κ. Μαρκίδης

Ἰω. Παπαδόπουλος

Εὐάγγελος Σταμούλης

www.libtool.com **LE MESSENGER D'ATHÈNES**

Pour en revenir aux élections, nous dirons, qu'il est bien difficile de se faire une idée exacte de la situation électorale. Le président du conseil, les ministres, leurs partisans sont pleins de confiance dans l'issue finale de la lutte. A les entendre, les leaders même de l'opposition seraient impitoyablement blackboulés par le peuple, qui approuve le programme politique et financier du premier ministre. Une majorité écrasante viendra donner son appui au cabinet et faire passer du domaine de la spéculation dans celui de la pratique les réformes annoncées par M. Tricoupi dans son discours d'introduction au budget.

ΣΥΜΠΟΛΙΤΑΙ

Ἐντρέπομαι νὰ σᾶς εἰπῶ πῶς εἶμαι ἄνθρωπος τῆς 7ης Ἀπριλίου. Ἐντρέπομαι νὰ ὁμολογήσω, ὅτι ἤμουν καὶ ἐγὼ ἕνας ἀπὸ ἐκείνους ὅπου ἔκλαψαν καὶ ἀκόμη κλαῖνε τὴν ἀνοησίαν τους. Εἶχα ὅλα τὰ καλὰ τοῦ Θεοῦ καὶ κάθε ἡμέρα ἔβλεπα τὸ καλλίτερο. Μ' ἐγέλασαν, εἶμαι τώρα ἀφανισμένος, χρεωκοπημένος, λυπημένος αὐταῖς ταῖς ἀγίαις ἡμέραις ὅπου ὅλοι θέλουν νὰ χαίρωνται καὶ δὲν ἔχω νὰ κάμω ἄλλο παρὰ νὰ κλάψω μαζί με τὰ ὄρφανὰ τοῦ γυιοῦ μου ποῦ τὸν ἐπῆρεν ὁ Θεός. Ὅχι, δὲν μοῦ τὸν ἐπῆρεν ὁ Θεός, μοῦ τὸν ἐπῆραν αὐτοὶ οἱ κύριοι τῆς ἐβδόμης Ἀπριλίου.

Μᾶς ὑποσχέθηκαν νὰ καταργήσουν τὸν φόρον τοῦ κρασιοῦ καὶ μᾶς ἔβαλαν αὐτοὶ μαζί με τὸν Δηλιγιάννην φόρο εἰς ἐκεῖνο τὸ κρασί ἀκόμη ὅπου μᾶς εἶχεν ἀφήσει ἐλεύθερο ὁ Τρικούπης εἰς τὸ σπίτι μας καὶ διὰ τὰ κτήματά μας.

Μᾶς ὑποσχέθηκαν νὰ ἐλαττώσουν τὸν φόρον τῶν οἰκοδομῶν καὶ ἐνθυμούμεθα καλὰ τὶ ἐπῆγαν νὰ μᾶς κάμουν εἰς τὰς Ἀθήνας ὅπου

ἄλλο λίγο μὲ τὸν περισυνὸν κατάλογον, ποῦ δόξα σοι ὁ Θεὸς τὸν ἐγκρέμισεν ὁ Τρικούπης, ἐπουλούσαμε τὰ σπίτια μας.

Μᾶς ὑποσχέθηκαν νὰ ῥίψουν τὸν φόρον τοῦ σιγαροχάρτου καὶ τὸν ἄφησαν τὸν ἴδιο διὰ νὰ μὴ ζημιώσουν δύο τρεῖς καπνοπώλας φίλους των.

Μᾶς ὑποσχέθηκαν νὰ καταργήσουν τὸ μονοπώλιον τοῦ πετρελαίου, ὅπου δὲν ἤξεύρω τί κακὸ μᾶς κάνει, καὶ αὐτοὶ αὖξησαν τὴν ὁκᾶν τριάντα λεπτὰ περισσότερον.

Μᾶς ὑποσχέθηκαν νὰ ἐλαττώσουν τὸν φόρον τοῦ χαρτόσήμου, καὶ αὐτοὶ ἤλθαν καὶ μᾶς ἔπνιξαν μὲ τὸ χαρτόσημο σήμερα ὅπου δὲν εἴμποροῦμε νὰ κουνηθοῦμε καὶ ὅλαι αἱ πράξεις γίνονται εἰκονικαί.

Εἴχομε προτῆτερα μὲ τὸν Τρικούπη τὰ βώδια καὶ τὰ πρόβυτα ἐλεύθερα ὅπου τὸ κρέας ἔφθασε 80 λεπτὰ τὴν ὁκᾶ καὶ μᾶς ἔβαλαν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι τελωνεῖο καὶ εἰς αὐτὰ 25 δραχμὰς τὸ κεφάλι.

Εἴχαμε προτῆτερα μὲ τὸν Τρικούπη τὸ στάρι φθηνὸ καὶ μᾶς ἔφεραν τὴν ἀναγκαστικὴ κυκλοφορίαν, καὶ τὸ ἔχομεν σήμερον εἰκοσιπέντε τοῖς ἑκατὸν ἀκριβότερον.

Μαῦρο εἰς τοὺς Δηλιγιαννικοὺς
μαῦρο εἰς τοὺς δώδεκα.

Εἰς γέρον ἐκλογεύς.

Συμπολῖται,

Πολλοὶ τῶν συμπολιτῶν μου ἐθεώρησαν ἐπάναγκες ἵνα καὶ ἐγὼ ἀποτελέσω μέρος τοῦ ὑπουργικοῦ συνδυασμοῦ κατὰ τὰς προσεχεῖς βουλευτικὰς ἐκλογάς, καὶ εἰς τὰς παρούσας κρίσιμους περιστάσεις ὑποστηρίξω παντὶ σθένει τὴν σημαίαν τῆς ἀληθείας καὶ τιμιότητος, ἦν θρησκευτικῶς καὶ ἀπαρεγκλίτως κρατεῖ ἀνὰ χεῖρας ὁ νῦν τὰ τῆς

πολιτείας διευθύνων, καὶ δι' ἧς μόνης δύναται νὰ σωθῇ τὸ ἔθνος, καὶ ἐν αὐτῷ ἡ Κέρκυρα.

Ἐν Κερκύρᾳ 25 Νοεμβρίου 1886.

Ὁ Συμπολίτης Ὑμῶν καὶ τέως Δήμαρχος Κερκυραίων

Ἰ. Παδοβᾶς.

ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ, ἐν Τρικκάλους 12 Δεκεμβρίου 1886.

Ἐχομεν ἀπόλυτον ἀνάγκην ἀνδρὸς μεγαλεπηβόλου, ρέκτου καὶ πρὸ πάντων εὐσυνειδήτου, ἔχοντος πρόγραμμα ἔθνικόν καὶ σύστημα πολιτικὸν δυνάμενον νὰ πραγματοποιήσῃ ἀσφαλῶς τὸ πρόγραμμα τοῦτο· τὴν ἐντελῇ τῶν Ἑλλήνων ἀπελευθέρωσιν, διότι τὸ μόνον μέλημα ἡμῶν τῶν ἐλευθέρων Ἑλλήνων εἰς τοῦτο δέον νὰ συνίσταται. Τοιοῦτον ἄνδρα ἀναγνωρίζομεν μεταξὺ τῶν πολιτικῶν μας τὸν κ. Τρικούπην καὶ διὰ τοῦ συστήματός του, ἐν συνειδήσει πεποίθαμεν, θὰ γίνωσι γεγονότα οἱ ἔθνικοι πόθοι.

Τρίπολις, τὴν 14 Δεκεμβρίου 1886.

Ἐπικειμένου τοῦ βουλευτικοῦ ἀγῶνος, καθήκόν μας νομίζομεν νὰ φέρωμεν τὰς κρίσεις μας ἐπ' αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς σημασίας του, νὰ προκαλέσωμεν δὲ τὴν προσοχὴν τῶν ἐκλογέων τῆς ἐκλογικῆς περιφέρειας Ἀρκαδίας.

Ἐκόπτοντο κατὰ τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Τρικούπη, διότι ἐξώπλιζε τὸ ἔθνος καὶ πιστεύοντες εἰς δεκαετὴ εἰρήνην ἐζήτουν οὐδὲν πλέον οὐδὲν ἔλαττον ἢ νὰ καταργήσωμεν τὸν στρατόν. Ἐὰν αἱ βλέψεις τῆς Κυβερνήσεως τοῦ κ. Τρικούπη ἦσαν βάσιμοι ἢ μὴ ἀπέδειξαν τὰ γεγονότα τῆς Φιλιππουπόλεως, τὸ Βουλγαρικὸν δῆλον ὅτι ζήτημα καὶ ἡ ἐπελθοῦσα ἐπιστρατεία. Ἄν ἡ ἀντιπολίτευσις ἦτο εἰλικρινής, ἂν ἐσέβετο ἑαυτὴν καὶ τὸ πρόγραμμά της, ἂν ἤθελε νὰ πιστευῇται πάντοτε

ὡς συμβουλευούσα τὰ ἀληθῆ καὶ συμφέροντα καὶ μὴ ἐπιδιώκουσα τὴν ἀρχὴν, ὥφειλε μόλις ἀνεφάνη τὸ ἐξωτερικὸν ζήτημα νὰ παραιτηθῇ, διότι μὲ πρόγραμμα οἰκονομιῶν ἦλθε καὶ ὄχι μὲ πρόγραμμα παρασκευῶν. Φωνάζουν ἤδη καὶ αὐθαδιαίζουν κατὰ τοῦ ἀνωτάτου ἀρχontos καὶ τοῦ κ. Τρικούπη καὶ εἰς τούτους θέλουν νὰ ρίψουν τὰς εὐθύνas τῶν πράξεών των. Ἄλλ' ὁ μὲν κ. Τρικούπης ἀπὸ τοῦ Λονδίνου ἀκόμη τοῖς εἶπεν «ἡ Ἑλλὰς θὰ μετανοήσῃ δι' ἄκαιρον ἐνέργειαν ἢ παράκαιρον ἀπραξίαν» ὁ δὲ ἀνεύθυνος ἔπραξε πᾶν ὅτι οἱ ὑπεύθυνοί του συνεβούλευσαν.

Ἀγαπητοὶ Συμπολῖται,

... Ἄλλ' ἀφ' οὗτου ἀνέλαβε τὴν ἐξουσίαν ὁ νῦν κυβερνῶν τὴν Ἑλλάδα Χαρίλαος Τρικούπης ὅστις ἐγνώριζεν, ὅτι μόνον διὰ τῆς σπάθης θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἀποκτήσωμεν τὰ ἄνω μέρη, ἀπεφάσισε νὰ ἐπιφέρῃ μεγάλας στρατιωτικὰς μεταβολάς, ὅπως ἐν καιρῷ τῷ δέοντι διεκδικήσωμεν τὴν κληρονομίαν μας. Διὰ τοῦτο βλέπωμεν πρῶτην φοράν τὸν νῦν πρωθυπουργὸν μετακαλοῦντα στρατ. ἀποστολὰς Γαλλικῶν ἐθνικοτήτων, φέροντα ὅπλα καὶ ἱματισμοὺς εἰσάγοντα διάφορα στρατ. νομοσχέδια, ὅπως ἡ ἐπιστράτευσις γίνεται τὸ ταχύτερον καὶ πλείστας ἄλλας ἐπιφέροντα μεταβολὰς τὰς ὁποίας καὶ αὐτὸς ὁ τῆς 7 Ἀπριλίου πρωθυπουργὸς ἐθαύμασε διὰ τὸ δαιμόνιον πνεῦμα τοῦ κ. Χ. Τρικούπη κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐπιστρατεύσεως.

Ἐὰν θέλητε ἀγαπητοὶ συμπολῖται τὴν ἀνόρθωσιν τῶν οἰκονομικῶν, τὸ μεγαλεῖον τῆς πατρίδος, καὶ τὴν πρόοδον τοῦ ἔθνους, ψηφίσατε τὸν ὑπουργικὸν συνδυασμόν, διὰ νὰ ἔχωμεν ἐπὶ τῶν πραγμάτων ἐξοχότητα καὶ οὐχὶ κωμφοδύς.

Προσοχὴ λοιπὸν συμπολῖται καὶ ὅλοι ἄσπρο εἰς τὸν ὑπουργικὸν συνδυασμόν, ὅστις καταρτισθεὶς περιλαμβάνει ἐντιμώτατα πρόσωπα.

Ἐρρωσθε.

www.libtool.com.cn ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἐν Ἀθήναις, 21/2 Ἰανουαρίου.

Τὸ πρόγραμμα τοῦ Κ. Τρικούπη, τὸ πρόγραμμα τῆς οἰκονομικῆς ἀνορθώσεως διὰ τῆς μονομεροῦς ἐπιβολῆς νέων φόρων, δὲν εἶναι, πολλοῦ γε καὶ δεῖ, δημοτικόν. Ἀλλ' ἔχει τοῦλάχιστον ἀνδρικὴν εἰλικρίνειαν, ἥς στεροῦνται ὅλως αἱ ὑπεκφυγαὶ καὶ αἱ παρασιωπήσεις, δι' ὧν ἀγωνίζεται νὰ ὑπεξαιρέσῃ τὰς ψήφους τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἢ ἀντιπολίτευσις.

23 Δεκεμβρίου 1886.

Ὁ κ. Δημήτριος Ράλλης, ὅστις ὑβρίζει σήμερον διὰ τοιούτου χυδαίου προγράμματος, καὶ ψευδολογεῖ μετὰ τόσης κακῆς πίστεως, δὲν λησμονεῖτε, ὅτι εἶναι ὁ παλαιὸς σημαιοφόρος τοῦ κ. Τρικούπη, ὁ πεφιλημένος ὑπουργός του, ὁ ἐπίσης ὑπεύθυνος μέχρι προέπερυσιν παντὸς πολιτικοῦ ἔργου ἐξ αὐτοῦ, ὅστις δὲν ἠσχύνθη κατόπιν νὰ ὑπογράψῃ τὴν καταδίκην του κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν τῆς ἑπτὰ Ἀπριλίου, διότι αὐτοκαταδίκη, αὐτοκτονία ἦτο ὑπογραφή του εἰς τὸ περιλάλητον ἐκεῖνο χαρτί, ἔνθα δι' ἐνὸς κτηνώδους λακτίσματος ἐζητεῖτο νὰ πέσῃ εἰς οἰκτρὰ ἐρείπια ὅλον τὸ οἰκοδόμημα τοῦ ὁποίου, ἂν ὁ Τρικούπης ἦν ὁ ἀρχιτέκτων, ἀλλ' αὐτὸς ἦν ὁ πρωτομάστορας, ἐργασθεὶς λίθον πρὸς λίθον, πῆχυν πρὸς πῆχυν, μετὰ τόσοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ τόσης ἀφοσιώσεως.

Διατί ἔφυγεν ἀπὸ τὸν Τρικούπην, κανεὶς ἔτι, οὔτε αὐτὸς ἐτόλμησε νὰ εἴπῃ, ὅτι ἐκ διαφωνίας πρὸς γενικὰ μέτρα· καὶ δὲν τὸ λέγομεν· δὲν ἔχομεν τὴν χαιρέκακον σκληρότητα νὰ τοῦ ἀναξέσωμεν ἀνεπουλώτους πληγὰς, καὶ τῷ ἀναμνήσωμεν παρελθόντα μεγαλεῖα.

Κατάνη, 29 (ν.) Δεκεμβρίου 1886.

Ὁ Ἑλληνισμὸς ὁ ἔξω τοῦλάχιστον, ἀκράδαντον τὴν πεποιθήσιν ἔχει, ὅτι ὁ κ. Τρικούπης θέλει πράξῃ ἐν ἀνάγκῃ τὸ καθήκον αὐτοῦ,

καὶ ὡς πολιτικός καὶ ὡς Ἕλλην· ἀπόκειται ἤδη εἰς τοὺς ἐκλογεῖς τῆς Ἑλλάδος, νὰ μὴ δελεασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀπατηλῶν ὑποσχέσεων τῶν ἀντιπολιτευομένων, καὶ ἰδίως τῶν περὶ φορολογίας, ἵνα μὴ μετανοήσωσι μὲν κατόπιν αὐτοί, ὑποστῇ δὲ ἡ Πατρίς καὶ ἄλλας Δηλιγιαννικὰς ταπεινώσεις καὶ συμφορὰς.

20 Δεκεμβρίου 1886.

Ἡ ἐκλογικὴ αὕτη περίοδος παρουσιάζει πρωτοφανὲς ἀποτέλεσμα καὶ διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ διὰ τὰς ἐπαρχίας τοῦ Κράτους. Πανταχοῦ ἐπιπνέει αὔρα φιλία πρὸς τὴν κυβέρνησιν. Καὶ ἐργάζεται καὶ βιομήχανοι καὶ ἔμποροι, καὶ κτηματῆαι, ἀναγνωρίζουσι τὸ μέγεθος τῆς ἀνάγκης καὶ τὴν εἰλικρίνειαν μεθ' ἧς ὁμιλεῖ ὁ κ. Τρικούπης. Ἐὰν ἤθελε νὰ φωνάξῃ καὶ αὐτὸς ὑπὲρ τῆς καταργήσεως τῶν φόρων, δὲν ἠδύνατο τάχα νὰ ὁμιλῇ ὑπὲρ τῆς καταργήσεως τῶν φόρων, δὲν ἠδύνατο τάχα νὰ ὁμιλῇ ὑπὲρ τῆς ἐκπτώσεως τῆς ἐλαιοδεκάτης; Ἀλλὰ ἐννοεῖ ὅτι δι' αὐτοῦ θὰ ἐπιφέρῃ θανάσιμον τραῦμα εἰς τὴν πτωχὴν Ἑλλάδα καὶ γνωρίζει ὅτι προτιμότερον νὰ δυσαρεσθῇ ὁ λαός, παρὰ νὰ καταστραφῇ. Τὸ εὐτύχημα εἶναι τώρα, ὅτι τὰς σκέψεις τοῦ κ. Τρικούπης τὰς ἐννόησεν ὁ λαός καὶ οὔτε θὰ δυσαρεσθῇ οὔτε θὰ καταστραφῇ.

ΠΡΟΣΟΧΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΨΗΦΟΝ

ΑΓΑΠΗΤΟΙ ΜΟΥ ΣΥΜΠΟΛΙΤΑΙ

ΥΠΟ

ΖΑΧΑΡΙΑ ΒΑΛΣΑΜΗ

Αὕτῃ ἦτο ἡ κατάστασις διταν, μετὰ τὴν ἐπιστράτευσιν καὶ τὴν προσάρτησιν τῆς Θεσσαλίας, ἐγείνεν ὁ Τρικούπης πρωθυπουργὸς πρὸ πέντε ἔτων. Οἱ ὁπαδοὶ τοῦ κόμματός του ὑπερεπαίνεσαν καὶ ἐξεθείασαν τὴν εἰλικρίνειαν καὶ τὸ θάρρος, μὲ τὸ ὁποῖον παρέστησε τὰ πράγματα ὅπως ἦσαν καὶ τὴν ἀπαραίτητον ἀνάγκην φόρων. Οἱ ἔπαι-

νοι ὅμως ἐκεῖνοι μοι φαίνονται ὀλίγον ὑπερβολικοί· ἡ δὲ ἀλήθεια εἶναι ὅτι, καὶ ὀλιγώτερον εἰλικρινῆς καὶ θαρραλέος ἂν ἦτο ὁ Τρικυπης, δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ κρυβῇ ἡ ἀληθὴς κατάστασις τῶν πραγμάτων.

Οἱ προκατοχοὶ τοῦ κατώρθωναν νὰ ἀναλάβωσι τοὺς φόρους, διότι ἡ τοιαύτη ἀναβολὴ ἦτο ἀκόμη δυνατὴ, ἀλλ' ὅταν ἦλθεν αὐτὸς εἰς τὰ πράγματα ἔπρεπε, θέλων καὶ μὴ θέλων, ἡ νὰ χρεωκοπήσῃ ἡ νὰ φορολογήσῃ. Ὅταν ἀκούετε περὶ φόρων, τοῦτο πρὸ πάντων πρέπει νὰ μὴ λησμονῆτε, ἀγαπητοί μου συμπολίται, ὅτι εἰς καμμίαν κυβέρνησιν δὲν συμφέρει νὰ ἐπιβάλῃ φόρους καὶ ὅλαι προσπαθοῦν ν' ἀφίσωσι τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην ὡς κληρονομίαν εἰς τοὺς διαδόχους των. Πᾶς ὁ ἐπιβάλλων φόρους πλέον παντὸς ἄλλου ζημιώνει τὸν ἑαυτὸν του, δίδων εἰς τοὺς ἀντιπάλους τοῦ πρόφασιν νὰ δημοκοπήσουν καὶ νὰ τὸν ὑβρίζουν ὡς σπάταλον καὶ φορολόγον. Ἡ πολιτικὴ νέχνη, διὰ νὰ μὴ εἴπω ἡ πολιτικὴ πανουργία, τῶν πολιτικῶν μας ἀνδρῶν συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἀπέχουν ὅσον εἶναι δυνατόν ἀπὸ πάντα φόρον, νὰ κάμνουν πολλὰ χρῆμα καὶ ἔπειτα νὰ κατηγοροῦν ὡς φορομανῇ τὸν ἀναγκαζόμενον νὰ πληρώσῃ ὅσα ἐξώδευσαν ἐκεῖνοι. Τὴν μέθοδον ὅμως αὐτὴν καμμία ἄλλη ἀντιπολίτευσις δὲν μετεχειρίσθη ποτὲ μὲ τὴν ἀσυνειδησίαν τῶν ἀνθρώπων, εἰς τοὺς ὁποίους ἐδώκαμεν τὴν ψῆφον μας, τὴν 7 Ἀπριλίου μὲ κλειστοὺς ὀφθαλμούς.

Ἐκ τῶν τετρακοσίων ἑκατομμυρίων, τὰ ὁποῖα καλῶς ἢ κακῶς ἐξωδεύθησαν εἰς ἐξοπλισμούς, μόνον δέκα διὰ μίαν ἀρχὴν ἐπιστρατεύσεως ἀναλογοῦσιν εἰς τὸν Τρικυπην, ὅστις δις ἔχασε τὴν ἐξουσίαν κατὰ τὰς παραμονὰς πολεμικῆς ἐτοιμασίας. Κανεὶς λοιπὸν δὲν ἠμπορεῖ νὰ γνωρίζῃ ἂν εἶναι ὁ ἀνὴρ σπάταλος ἢ ὄχι, διότι ἕως σήμερον τὸ πεπρωμένον τοῦ ἦτο νὰ γίνεται πρωθυπουργὸς εἰς ἐποχάς, ὅπου ἐπρόκειτο, ὄχι νὰ ἐξοδευθοῦν χρήματα, ἀλλὰ νὰ πληρωθοῦν ὅσα εἶχαν ἐξοδευθῇ. Ἀπαράλλακτα, ὡς ἀναγκάζεται σήμερον νὰ σᾶς ὑποβάλλῃ πρὸς πληρωμὴν τὸν λογαριασμὸν τῶν ἑκατὸν εἴκοσι ἑκατομμυ-

ρίων, τὰ ὅποια ἐξώδευσεν ὁ Δηλιγιάννης διὰ νὰ μὴ λάβῃ τίποτε, οὕτω καὶ τὸ 1882 ἔπρεπε νὰ ζητήσῃ νὰ ἐξοφλήσῃτε ὅσα ἐξώδευσεν ὁ μακαρίτης ὁ Κουμουνδοῦρος, διὰ νὰ λάβῃ τοῦλάχιστον τὴν Λάρισσαν καὶ τὴν Ἄρταν. Δὲν γνωρίζω ἂν ἔπλασεν ὁ Θεὸς ἄσωτον ἢ οἰκονόμον τὸν Τρικούπην, ἀλλὰ τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι, ἐνῶ ἐλάβαμεν ἀφορμὴν νὰ γνωρίσωμεν τοὺς ἄλλους πολιτικούς μας ὡς ἐξοπλιστάς, ἦγον ἐξοδευτάς, αὐτὸν δὲν ἔτυχεν ἕως σήμερον νὰ τὸν γνωρίσωμεν παρὰ μόνον ὡς ἐκαθαριστὴν ξένων λογαριασμῶν. Ἄν τῷ ὄντι ἐξαιρέσετε τὰ ὀλίγα, ὅσα ἐξώδευσε διὰ δρόμους, σιδηροδρόμους, γεφύρας, φυλακάς, τηλεγράφους καὶ ἄλλα πράγματα, τὰ ὅποια μόνον οἱ ἀγριάνθρωποι δὲν ἔχουν, ἀπὸ τὰ τετρακόσια ἑκατομμύρια ὅσα ἐξώδευσεν ἡ Ἑλλάς διὰ νὰ πολεμήσῃ ἢ μᾶλλον διὰ νὰ μὴ πολεμήσῃ, ἔχει ὁ Τρικούπης τὸ δικαίωμα ν' ἀποπλύνῃ τὰς χεῖράς του, διὰ τὸν λόγον ὅτι δὲν τὰ ἐξώδευσεν ἐκεῖνος.

Μὲ ἐντροπὴν μου ὁμολογῶ ὅτι αὐτὰ τὰ πράγματα, τὰ τόσον ἀπλᾶ καὶ εὐνόητα, δὲν ἤμην εἰς κατάστασιν νὰ ἐννοήσω ἢ μᾶλλον δὲν ἔλαβα τὸν κόπον νὰ τὰ συλλογισθῶ πρὸ δύο ἐτῶν. Μοῦ ἔλεγον ὅτι ἡ ἀσωτία τοῦ Τρικούπῃ ἐδιπλασίασε τὰ ἔξοδα καὶ τὸ ἐπίστευα, χωρὶς νὰ σκεφθῶ ὅτι ὁ διπλασιασμὸς αὐτὸς προῆλθεν κατὰ τὰ δύο τρίτα ἀπὸ πληρωμὰς πολεμικῶν ἐξόδων καὶ κατὰ τὸ ἄλλο τρίτον, ἀπὸ τὴν προσθήκην νέων ἐπαρχιῶν καὶ ἀπὸ τὴν φυσικὴν εἰς πάντα τόπον πρόοδον τῶν εἰσοδημάτων καὶ τῶν ἐξόδων.

Εὐθὺς μετὰ τὸν διπλασιασμὸν τοῦτον, μᾶς ἐξεκώφανεν ἡ ἀντιπολίτευσις κατηγοροῦσα τὸ ὑπουργεῖον ὅτι, ἀντὶ τοῦ ὑποσχεθέντος ἰσοζυγίου ἄφισεν ἔλλειμμα δεκαεννέα ἑκατομμύρια, καὶ ἐθεώρησα καὶ τοῦτο ὡς ἀσυγχώρητον αὐτῆς σφάλμα, χωρὶς νὰ συλλογισθῶ ὅτι, καθὼς ἐξημιώθη τὸν χρόνον ἐκεῖνον καθελὺς ἀπὸ ἡμᾶς ὡς ἰδιώτης καὶ ἰδιοκτῆτης ἀπὸ τὴν ἀποτυχίαν τῆς ἐσοδίας καὶ τὴν ἐμπορικὴν κρίσιν, ἀδύνατον ἦτο καὶ ὡς κράτος, ἦτοι ὅλοι ὁμοῦ, νὰ μὴ ζημιωθῶμεν, καὶ ἄδικον ν' ἀπαιτήσωμεν ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν νὰ λογαριάσῃ τὸ εἰ-

σόδημά της προβλέπουσα θεομηνίας. Ἄλλ' ἂν ἐγώ, σεῖς καὶ δυστυχῶς πολλοὶ ἄλλοι δὲν εἴμεθα εἰς κατάστασιν νὰ ἐννοήσωμεν ταῦτα, τί ἰδέαν πρέπει νὰ ἔχωμεν περὶ τῆς συνειδήσεως τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι, ἐνῶ κάλλιστα τὰ ἐγνώριζαν καὶ τὰ ἐννόουν, ἐπεχείρησαν καὶ κατώρθωσαν νὰ μᾶς πείσουν, ὅτι εἶναι ὁ Τρικούπης διπλασιαστής τοῦ προϋπολογισμοῦ, διότι εἰς αὐτὸν ἔλαχε νὰ πληρώσῃ τὰ χρέη τῶν προκατόχων του, καὶ κακὸς οἰκονομολόγος, διότι δὲν προεῖδε βροχάς, πλημμύρας καὶ χαλασμοὺς σύκων καὶ σταφίδων;

Τὸ παράλογον τῆς τοιαύτης κατηγορίας ἦτο τόσον θεόρατον, ὥστε οἱ κατήγοροι μὲ κανένα τρόπον δὲν ἐπείθοντο νὰ ὑποστηρίξουν καὶ νὰ τὴν συζητήσουν μέσα εἰς τὴν Βουλὴν. Ἀπὸ ἐκεῖ ἔφυγαν φωνάζοντες «δὲν ὑπάρχει ἀπαρτία!» Τὴν συζήτησιν ἡ «τὸν ἀγῶνα» ὡς ἔλεγον ὁ Δηλιγιάννης καὶ οἱ φίλοι του, «ἤθελαν νὰ μεταφέρουν εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ νὰ συζητήσουν ἀπ' εὐθείας μὲ τὸν λαόν,» νὰ ὀμίλουν δηλ. μόνον ἐκεῖνοι καὶ νὰ λέγουν ὅτι θέλουν χωρὶς φόβον νὰ τοὺς διαψεύσῃ κἀνείς. Ἐνθυμεῖσθε, ἀγαπητοί μου συμπολίται, τί μᾶς ἔλεγον τότε; Ὅτι οἱ φόροι, τοὺς ὁποίους ζητεῖ ὁ Τρικούπης, εἶναι ἀνυπόφοροι· ὅτι σπαταλᾷ καὶ δὲν ἡξεύρει τί λέγει, προλέγων προσεχεῖς ταραχὰς εἰς τὴν Ἀνατολήν, ἐνῶ ἡ εἰρήνη εἶναι διὰ δέκα τοῦλάχιστον ἔτη ἀσφαλισμένη.

Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ σᾶς παρατάξω ἄλλους ἀριθμούς, διότι εἰς τοὺς ἀνωτέρω περιέχονται ὅλοι· ἔπειτα οἱ πολλοὶ ἀριθμοὶ περισσότερον ζαλίζουν παρὰ φωτίζουν. Τοῦτο μόνον σᾶς λέγω καὶ πάλιν καὶ τοῦτο σᾶς παρακαλῶ, ἂν ἔχετε τὸν παραμικρὸν δισταγμόν, νὰ ἐξετάσῃτε καὶ νὰ πληροφορηθῇτε, ὅτι ὁ οἰκονόμος Δηλιγιάννης ἐζήτησε καὶ ἔλαβε παρὰ τῆς Βουλῆς διὰ νὰ διοικήσῃ τὴν Ἑλλάδα ἑξ ἑκατομμύρια περισσότερα ἀπὸ τὸν ἄσωτον Τρικούπην.

Προσεῖτε ὁμως νὰ μὴ γελασθῇτε, ἂν τύχῃ κανεὶς νὰ σᾶς εἴπῃ ὅτι εἶναι μὲν ἀλήθεια πῶς κἀτι περισσότερον ἀπὸ τὸν Τρικούπην ἐξώδευσεν ὁ Δηλιγιάννης, ἀλλὰ διὰ τοῦτο πταίει τὸ ἐξωτερικὸν ζήτημα

καὶ ἡ ἀνωμαλία τῶν περιστάσεων. Τὸ ἐξωτερικὸν ζήτημα, ἀγαπητοί μου συμπολίται, ἀνήκει εἰς ἄλλον καὶ ὅλως χωριστὸν λογαριασμόν. Τὰ ὀγδοήκοντα ὀκτὼ ἑκατομμύρια, τὰ ὁποῖα ἔλαβεν ὁ Δηλιγιάννης διὰ τὰ μᾶς κυβερνήσῃ, δὲν ἔχουν σχέσιν καμμίαν μὲ τὰ ἑκατὸν εἴκοσι, τὰ ὁποῖα ἐξώδευσε διὰ τὰ βασανίσῃ ὀκτὼ μῆνας εἰς τὰ στρατόπεδα ὀγδοήκοντα χιλιάδας Ἑλλήνων. Αὐτὰ τὰ ἑκατὸν εἴκοσι ἑκατομμύρια εἶναι τὸ ἀσυγχώρητον σφάλμα ἢ μᾶλλον ἔγκλημα τοῦ ἀνθρώπου τῆς 7 Ἀπριλίου, διότι ἐξωδεύθησαν χωρὶς λόγον, χωρὶς σκοπὸν, χωρὶς ἐλπίδα ἐπιτυχίας τὴν παραμικράν.

Τὴν κυβέρνησιν ἐκατηγόρουν ἕως χθὲς πρὸ πάντων διὰ τὴν σπατάλην, αὐτοὶ οἱ ἐξοδεύσαντες τὰ τριπλά· σήμερον ἐννοήσαντες, ὡς φαίνεται, πόσον ἀλλόκοτος ἦτο εἰς τὸ στόμα των ἡ τοιαύτη κατηγορία, τὴν κατηγοροῦν καὶ ὅτι ἐπιβουλεύεται τὰς κοινοβουλευτικὰς ἐλευθερίας. Ἡ εὐκολία μὲ τὴν ὁποίαν ἐπιστεύσαμεν τὰς ὑποσχέσεις των τῆς 7 Ἀπριλίου τοὺς ἐνθαρρύνει, ὡς βλέπετε, τὰ μᾶς διηγηθῶν καὶ ἄλλα παραμύθια. Ὅλοι τφόντι γνωρίζομεν ὅτι, ἂν ὄχι τὸ μόνον, τὸ μεγαλείτερον βεβαίως ἐλάττωμα, τὸ ὁποῖον εὐρίσκουν οἱ αὐστηρότεροι κριταὶ εἰς τὸν κ. Τρικούπην, εἶναι ἡ πολλὴ κοινοβουλευτικότης καὶ ἡ πεποιθήσις του εἰς τὴν νοημοσύνην τοῦ λαοῦ, τὴν ὁποίαν ἀπεδείξαμεν πέρυσιν διὰ τῆς ψήφου μας ὀλίγον ὑπερβολικὴν. Ἡ πλάνη μας ὅμως ἐκείνη, ἡ ὁποία παρεκίνησε τούτους ἄλλους νὰ μᾶς κηρύξουν ἀνικάνους ν' αὐτοδιοικούμεθα, δὲν τὸν ἔκαμε ν' ἀλλάξῃ γνώμην. Μόνος αὐτός, ἀντὶ τὰ μᾶς θεωρῇ ἁμαθὴ καὶ εὐκολόπιστον ὄχλον, μᾶς ὠμίλησε πάντοτε ὡς εἰς ἐλευθέρους καὶ νοήμονας πολίτας καὶ ὡς τοιούτους μᾶς λέγει καὶ σήμερον. «Ἠλάττωσα τὸν προϋπολογισμόν ἐξ ὀγδοήκοντα ὀκτὼ ἑκατομμυρίων τοῦ κ. Δηλιγιάννη κατὰ ἔξ ἑκατομμύρια, ψαλιδίσας τὴν δαπάνην τοῦ στρατοῦ καὶ πᾶσαν ἄλλην, ὅσον ἦτο δυνατόν καὶ συμφέρον. Ἐπειδὴ ὅμως πρέπει, πλὴν τῶν ἄλλων, νὰ πληρωθῶν καὶ ὀκτὼ ἑκατομμύρια τόκοι τῶν χρεῶν τῆς ἐπιστρατεύσεως, τὰ ἔξοδα συμποσοῦνται κατ' ἀνάγκην εἰς

ἑνετήκοντα ἑκατομμύρια. Ταῦτα εἶνε βεβαίως πολλά, καὶ ἐλπίζω εἰς τὸ μέλλον νὰ ὀλιγοστεύσουν. Ἀλλὰ δι' ἑν ἣ δύο ἔτη ἀδύνατον εἶναι νὰ πληρώσητε ὀλιγώτερα, ἂν δὲν προτιμᾶτε νὰ χρεωκοπήσετε καὶ νὰ χάσετε μαζὺ μὲ τὴν τιμὴν σας καὶ ὅσα ἕως σήμερον ἐξοδεύσετε καὶ ἐθυσιάσετε ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἰδέας.» Αὐτὰ μᾶς λέγει ὁ Τρικούπης καὶ μᾶς ἐξηγεῖ σαφῶς ἑν πρὸς ἑν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τὸν ὁποῖον ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν. Ἐν ταῦτα δὲν ἀρέσουν εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἀπαραίτητον αὐτῆς καθῆκον εἶναι νὰ μᾶς εἴπη ἐπίσης καθαρὰ, τί καλλίτερον ἔχει νὰ προτείνῃ καὶ ἂν εὔρεν ἄνθρωπον διὰ νὰ τὸ ἐκτελέσῃ.

ΧΡΟΝΟΣ ΑΘΗΝΩΝ, 19 Δεκεμβρίου.

Ἐντὶ προγράμματος σπουδαίου οἱ ὑποψήφιοι τῆς ἀντιπολιτεύσεως δὲν αἰδοῦνται, ἐμφανιζόμενοι ἐνώπιον τοῦ λαοῦ τοῦ νομοῦ τῆς πρωτευούσης τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, ὅπως ζητήσωσι τὰς ψήφους του, νὰ ἐπαναλαμβάνωσι τετριμμένας καὶ ἄνευ τινὸς ἐννοίας φράσεις περὶ προδοσίας τῶν ἐλευθεριῶν, περὶ μεταλλεύσεως τῆς περιουσίας τοῦ λαοῦ, καὶ νὰ ὑβρίζωσιν οἱ μόνοι φιλοπάτριδες οὗτοι, τὴν Κυβέρνησιν καὶ τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Κράτους, ἀποκαλοῦντες αὐτοὺς πατέρα ἑξονόχον, ἐννοοῦσαν νὰ στήσῃ τὸν θρόνον της ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐκμυζεῖ τὸ αἷμα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 18 Δεκεμβρίου 1886.

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑ

Οὐχὶ τῶν δώδεκα Ἀποστόλων, ἀλλὰ τῶν δώδεκα ὑποψηφίων τῆς μιᾶς ἣ πλειόνων τῶν ἀντιπολιτεύσεων ἐν τῷ νομῷ Ἀττικοβοιωτίας.

Οἱ κύριοι δώδεκα ἄρχονται τοῦ μακροσκελοῦς αὐτῶν προγράμματος ἀπὸ μιᾶς μωρίας ἀνθρώπων ἀκαταλογίστων καὶ τὸ καταστρέφουν διὰ μιᾶς ἀπειλῆς νηπίων. «Ἀχνίζει», γράφουσι, «τὸ αἷμα τὸ χυθὲν εἰς τὰ ὄρια, δὲν ἐξηλείφθησαν ἀκόμη ἐκ τῶν χειρῶν τῆς Ἑλλάδος

»τὰ σημεῖα τῶν δεσμῶν τοῦ ἀποκλεισμοῦ καὶ ἀκόμη, συμπολεῖται, »ἡ προδοσία δὲν ἐτιμωρήθη». Οἱ ἀναγνώσται θὰ νομίσωσιν ἴσως ἐκ τῆς περικοπῆς αὐτῆς ὅτι τὰ ἔχομεν χάσει καὶ ὅτι ἐνῶ τοῖς ὁμιλοῦμεν περὶ προγράμματος ἀντιπολιτευομένων, ἀντιγράφομεν ἴσως ἐξ ἀνεκδότου προγράμματος τῶν κυρίων Δραγούμη, Βενιζέλου, Μπέλλου καὶ τῶν λοιπῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων, οἵτινες μόνοι ἠδύναντο καὶ ἐδικαιοῦντο ἴσως νὰ γράψωσιν αὐτά, ἐπιτιθέμενοι κατὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Δηλιγιάννη. Ἀκούσατε ὁμως καὶ τὴν συνέχειαν τῆς περικοπῆς διὰ νὰ ἐννοήσητε διατὶ εἴπομεν ὅτι οἱ δώδεκα ἀρχονται τοῦ προγράμματος αὐτῶν ἀπὸ μωρίας. Λοιπόν, συνέχεια τῆς περικοπῆς: «Ἡ 4 Ἰανουαρίου θὰ ἀποφασίσῃ μεταξὺ ἐκείνων, οἱ ὅποιοι θέλουν τὸ φῶς καὶ ἐκείνων οἱ ὅποιοι διὰ τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς ἐνόμισαν ὅτι σώζονται, ἐπιβάλλοντες τὸ σκότος». Ἄν καὶ τρίβετε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἵνα βεβαιωθῇτε ὅτι ἐγρηγορεῖτε, σὰς ἀπαλλάττομεν ἡμεῖς τῆς ὀδυνηρᾶς ἐνασχολήσεως, διαβεβαιοῦντες ὅτι ὅσα ἀναγινώσκετε εἶναι πραγματικά, γραμμένα καὶ ὑπογεγραμμένα ἀπὸ τόσους ὑποψηφίους, ἐκ τῶν ὁποίων ἂν ἐξαίρεσητε τὸν κ. Μαρκέλλον, ὁ νεώτερος θὰ εἶναι ἴσως πεντηκοντούτης.

Ὡστε βλέπετε οἱ κύριοι Δώδεκα, εἴτε διότι ἐξέλαβον τοὺς ἐκλογεῖς τῶν ἀπλούστατα κοθόνια καὶ τὸν λαὸν τῆς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας πρὸς ὃν ἐν ἐπιλόγῃ λέγουσιν: «ὅτι ἔχει τὴν πρωτοπορίαν ἐν τῇ μεγάλῃ ὁδῷ τοῦ Ἑλληνισμοῦ» λαὸν Βουρδούσηδων, εἴτε διότι αἰφνιδίως ὑπέστησαν ἐγκεφαλικὸν τινα κλονισμόν οἱ ἄνθρωποι, ἀρχονται τῶν ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως ἐπιχειρημάτων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὅτι ὁ ἀποκλεισμός ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεως Δηλιγιάννη καὶ ἡ ἐπὶ τῶν ὁρίων σύγκρουσις ἡ ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεως Βάλβη εἶναι ἔργα τοῦ κ. Τρικούπη καὶ ἔργα μάλιστα προδοτικά!

Ἐσκέφθησαν ἄρα γε πολὺ οἱ κύριοι Δώδεκα πρὶν ἐξέλθωσι μετὰ τοιαύτην βδελυρὰν κοροϊδίαν εἰς τὰ χεῖλη; Εἶναι ἀστείότης αὐτὸ τὸ ὁποῖον λένε; Εἶναι συκοφαντία χυδαίων ἀνθρώπων; Εἶναι ψεῦδος,

ὑπερ ἡδύνατο νὰ καταισχύνῃ καὶ τοὺς ἐξ ἐπαγγέλματος ψεύστας. Εἶναι εἰς τὸ φανερόν παραχάραξις; Εἶναι κιβδηλεία γιγνομένη ἐν ὑπαίθρῳ; Οὕτως ἀδύνατον ὑπέλαβον τὴν θέσιν των, ὥστε ὡς συνωμόται ἔγυραν δώδεκα ἄνθρωποι, οὓς ἐσυνειθίσαμεν νὰ νομιζωμεν ἀξιοσεβάστους, περὶ βρωμεράν τινα κανδήλαν καὶ ἐχάλκευσαν τὴν βδελυρὰν αὐτὴν κιβδηλείαν, ἐπιβουλευθέντες τὴν εὐπιστίαν τοῦ λαοῦ, πρὸς ὃν ἐξήτησαν νὰ τὴν παρουσιάσουν ὡς γνήσιον χρυσόν; λέγουσιν: «Εἴδατε τὴν ὄρεξιν αὐτοῦ (τοῦ κ. Τρικούπη). Ἀπὸ 86 ἑκατομμύρια ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ 1880, κατὰ τὸ 1887 μόλις τῷ ἀρκοῦσιν 97 ἑκατομμύρια!» Τὸ τοιοῦτο δὲν σᾶς δίδει νὰ ἐννοήσητε ὅτι ἡ κατὰ τὸ 1885 καὶ 1886 μεσολαβήσασα ἰδικὴ των Κυβέρνησις, τὴν ὁποίαν ἐπαρουσίαζον ὅτι θὰ εἶναι ὁ ἀντίπους τῆς σπατάλου Κυβερνήσεως τοῦ κ. Τρικούπη, ἐκυβέρνησε τοῦλάχιστον μὲ 46 ἢ τοῦλάχιστον 50 ἑκατομμύρια, ἢ ἔστω καὶ 60 ἑκατομμύρια; Ἐ! λοιπὸν αὐτοὶ σᾶς ἐκυβέρνησαν μὲ 89,174,634, ἥτοι περισσότερα ἀπὸ τὸν σπάταλον προϋπολογισμόν τοῦ κ. Τρικούπη κατὰ τρία ἑκατομμύρια καὶ τριακοσίας χιλιάδας.

Καὶ σημειώσατε ὅτι εἰς τὰ ὀγδοήκοντα ἑννέα αὐτὰ ἑκατομμύρια δὲν περιλαμβάνεται οὐδὲ πεντάρα ἐκ τῶν ἑκατομμυρίων, τὰ ὁποῖα ἐξώδευσαν οἱ οἰκονόμοι! καὶ φειδωλοὶ! διὰ τὴν ἐκστρατείαν, τὸν ἀποκλεισμόν καὶ τὴν ἐν τοῖς συνόροις προδοσίαν! Διότι ἂν ἔγινεν εἰς τὰ σύνορα προδοσία, ὡς λέγουν, καὶ αὕτῃ εἶναι εἰς λογαριασμόν των!

THE FUTURE OF GREECE

THE TIMES, Tuesday, December 28, 1886.

The kingdom of Greece has occupied a conspicuous place in the history of the present year. At one time the headstrong policy of its Government threatened to involve Europe in war, but the danger was averted, partly by the firmness of the European Powers with England at their

head, and partly by the returning good sense of the Hellenic people, who, after displaying a good deal of martial enthusiasm, finally displaced the Ministry of M. Delyannis, and recalled M. Tricoupis to power. The more we sympathize with the aspirations of the Hellenic people, the more we must rejoice that at the critical moment they had the sense to see that the Powers which restrained them were really their best friends, and that their worst and most dangerous foes were those of their own household. Had they followed the mischievous lead of M. Delyannis and declared war upon the Sultan in the spring, their future would have been compromised beyond repair. They would have alienated the sympathies of those European Powers which have always been their friends, and they would certainly have been worsted by the Turkish troops in the field. What would have been the effect of defeat and disorganization on the internal constitution of the country we need not now consider too closely; but it would certainly have been such as to fill all true friends of Greece with concern. Happily, the danger was for a time averted. Greece has to pay the cost of M. Delyannis's heedless policy, but she has not also to pay the penalty of reckless adventure and consequent defeat. M. Tricoupis has done much to repair the mischief wrought by his predecessor, and, instead of brooding over defeat or quarrelling over its consequences, the Greeks are now joyfully and peacefully celebrating the coming of age of an heir to the Throne born during his father's reign, and the first Royal child, so far as authentic history informs us, ever born in Athens. We in England can heartily congratulate the Hellenic people on the happy turn their affairs

have taken since the overthrow of M. Delyannis's Ministry. We have had no little share in bringing it about, and probably the Greeks themselves are now ready to acknowledge that even when our action seemed most unkind it was dictated by true kindness. At any rate, but for the action of England and the other Powers in the spring, it would have been difficult for the friends of Greece to speculate with any confidence or satisfaction, as our Athens Correspondent does this morning on «The Future of Greece».

Our Correspondent knows Greece well, and is a true friend of the Hellenic people. He is also a friend so candid that at times his plain speaking may have given offence to an ardent and enthusiastic race. Possibly some of the expressions of his letter may even now be regarded as at trifle too candid.

Such is the lesson which the Hellenic people ought to have learnt from their painful experiences in the spring of the present year. It is by no means certain, however, that they have as yet taken it to heart. The elections will show. Should they result in the return of M. Delyannis to power the best friends of Greece will almost be driven to despair of the future. M. Tricoupis is a statesman whose ardent love of his country does not blind him to its political shortcomings nor obscure his perception of its true relation to the Powers which control the policy of Europe. Of M. Delyannis it is sufficient to say that in these vital respects he is the antithesis of M. Tricoupis. He it was who, on a pretext as flimsy in substance as it was shortsighted in policy, and in defiance of the advice and remonstrances of Europe, would have recklessly hurled the raw levies of Greece against

the disciplined troops of the Sultan; who plunged Greece into financial embarrassments of which bankruptcy may even yet be the end, and from which nothing but the utmost prudence and self-restraint can rescue her. The return of M. Delyannis to power would signify a reversion to this suicidal policy. «Bankruptcy, paralysis, and political effacement are», says our Correspondent, «the inevitable results». On the other hand, the return of a majority pledged to support M. Tricoupis would signify a policy of patience, prudence, and such patriotic self-sacrifice as is absolutely necessary to restore equilibrium to the national finances and efficiency to the national forces. The choice is not, perhaps, an easy one to a people as ardent and as self-confident as the Greeks, and it will severely test the fibre of the national character. On the one side, adventure, bluster, and inevitable disaster; on the other, prudence, self-restraint, and genuine patriotism — such are the issues which the Greeks have to determine for themselves at the forthcoming elections. The friends of Greece in England, which is, in truth, only another name for the English people at large, will await the result with interest, not unmixed with anxiety. Mr Chamberlain, who has lately visited Greece and been received with great distinction at Athens, has not yet had an opportunity of giving us his views of the political future of the country which formerly attracted so much of his sympathy. It would be interesting to know what impression the Hellenic character seen on the spot made on the mind of a statesman trained in the school of Birmingham rather than in the school of Pericles. Possibly his previous visit to Constantinople and his courteous reception by the Sultan may have somewhat

checked the current of his Hellenic sympathies. At any rate he has so far been silent on the subject, though he is said to have brought back no very harsh opinion of the «unspeakable Turk». However this may be the Greeks may be assured of the genuine sympathy and goodwill of the English people at large. We have every confidence in the future of Greece if the Greeks will only be true to themselves and recognize that their hopes can only be fulfilled by patience and sagacity and will certainly be frustrated by clamour, bluster, and empty enthusiasm.

ΩΡΑ, 28 Δεκεμβρίου Τρίτη 1886.

Ἐκ τῶν Λονδινείων «Καιρῶν» τῆς 16/28 Δεκεμβρίου ἀποσπῶμεν τὸ κατωτέρω περὶ τῶν ἐπικειμένων παρ' ἡμῖν ἐκλογῶν κύριον ἄρθρον.

Τὸ Ἑλληνικὸν βασίλειον κατέλαβε σπουδαίαν θέσιν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ λήγοντος ἔτους. Ὑπῆρξε τῷ ὄντι ἐποχὴ καθ' ἣν ἡ πεισματικὴ πολιτικὴ τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἠπέλπει νὰ διαταράξῃ τὴν εἰρηνὴν, ἃν δὲν ἀπειρέπετο ὁ κίνδυνος ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ τῆς εὐσταθείας τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κυβερνήσεων, ἡγουμένης τῆς Ἀγγλικῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τῆς συνετίσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ὅστις, ἀφ' οὗ κατηνάλωσε μέγα ποσὸν φιλοπολέμου ἐνθουσιασμοῦ, ἔκρινεν ἐπὶ τέλους πρέπον νὰ ἀποπέμψῃ τὸν κ. Δηλιγιάννην καὶ ν' ἀναθέσῃ τῷ κ. Τρικούπη τὴν διεύθυνσιν τῆς χώρας. Ὅσον μείζονα αἰσθάνεται τις συμπάθειαν πρὸς τὸν ἑλληνικὸν λαόν, κατὰ τοσοῦτο πρέπει νὰ χαίρῃ ὅτι κατενόησε κατὰ τὴν κρίσιμον ὥραν, ὅτι οἱ ἄριστοι φίλοι του ἦσαν οἱ περιορίζοντες αὐτόν, οἱ δὲ χειρίστοι καὶ ἐπικινδυνώτατοι ἐχθροὶ κατεσχύνουν παρ' αὐτῷ. Ἄν ἐπομένως τῇ σφαλερᾷ ὁδηγίᾳ τοῦ κ. Δηλιγιάννη ἀπεδύετο ἡ Ἑλλὰς κατὰ τὸ ἔαρ εἰς πόλεμον κατὰ τοῦ Σουλτάνου, τὸ μέλλον αὐτῆς ἤθελε πάθει ἀνεπανόρθωτον συμφο-

ράν. Εἰς τὴν βεβαίαν κατατρόπῳσιν παρὰ τῶν Τούρκων ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης ἤθελε προστεθῆ ἡ ἀπώλεια πάσης συμπαθείας τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν, ἅτινα διέκειντο πρὶν φιλικῶς πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Ὅλως περιττὸν νομίζοντες νὰ ἐξετάσωμεν καὶ τίνα θὰ εἶχεν ἀποτελέσματα ἡ μετὰ τὴν ἦταν ἀναστάτῳσις τοῦ ἐσωτερικοῦ διοργανισμοῦ τῆς χώρας, ἀρκούμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι ἤθελεν ἀνησυχῆση εὐλόγως πάντας τοὺς ἀγαπῶντας τὴν Ἑλλάδα. Κατ' εὐτυχίαν ὁ τελευταῖος οὗτος κίνδυνος ἀπετράπη, ὥστε ἡ Ἑλλὰς εἶναι μὲν σήμερον ἡναγκασμένη νὰ καταβάλῃ τὸ τίμημα τῆς πολιτείας τοῦ κ. Δηλιγιάννη, οὐχὶ ὁμως καὶ νὰ ὑπομνήσῃ τὴν ποινὴν καταστροφῆς προελθούσης ἐξ ἀλογίστου ἐπιχειρήσεως. Ὁ κ. Τρικούπης εἰργάσθη συντόμως πρὸς ἀνόρθωσιν τῶν ζημιῶν τοῦ προκατόχου του, ὥστε οἱ Ἕλληνες, ἀντὶ νὰ παραδίδωνται εἰς θρήνους καὶ ἀντεγκλήσεις ἐπὶ τῇ καταστροφῇ καὶ ταῖς συνεπειαῖς ταύτης, ἐφορᾶζουσιν ἐν τῇ ἡσυχίᾳ καὶ χαρᾷ τὴν ἐνηλικίωσιν τοῦ διαδόχου τοῦ ἑλληνικοῦ θρόνου, γεννηθέντος ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ τοῦ πρώτου, ἐν τοῖς ἱστορικοῖς τοῦλάχιστον χρόνοις, βασιλοπαιδος ἐν Ἀθήναις. Εἰς ἐπίτευξιν τοιαύτης ἐκβάσεως συνειργάσθημεν σπουδαίως καὶ ἡμεῖς, πιθανὸν δὲ εἶναι ὅτι καὶ οἱ Ἕλληνες κατανοῶσι σήμερον τὴν ὑπὸ τὴν τραχύτητα τῆς ἡμετέρας συμπεριφορᾶς ὑποκρυπτομένην ἀληθῆ φιλίαν. Ὅπωςδήποτε, ἂν ἡ Ἀγγλία καὶ αἱ λοιπαὶ δυνάμεις δὲν ἐνήργουν ὅπως ἐνήργησαν κατὰ τὸ ἔαρ, δύσκολον θὰ ἦτο εἰς πάντα φιλέλληνα ν' ἀτενίζῃ εἰς τὸ «μέλλον τῆς Ἑλλάδος» μεθ' ὅσης εὐέλπιδος πεποιθήσεως ὁ ἡμέτερος ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτής.

Ὁ ἀνταποκριτής ἡμῶν γνωρίζει καλῶς τὴν Ἑλλάδα καὶ ὑπεργαπᾷ τὸν ἑλληνικὸν λαόν. Ἀφ' ἑτέρου ὁμως εἶναι εἰς τοιοῦτον βαθμὸν εἰλικρινής, ὥστε αἱ ἀνεπιτήδευτοι αὐτοῦ ἐκφράσεις ἐνδέχεται νὰ δυσαρεστήσωσιν ἐνθουσιώδη καὶ θερμοκέφαλον λαόν. Οὐδόλως ἀρνούμεθα ὅτι ἐν τῇ ἐπιστολῇ αὐτοῦ ὑπάρχουσιν ἀποφάσεις τινές, ὧν δύναται νὰ φανῇ ὑπερβολικὴ ἡ εἰλικρίνεια. Ὁ ἡμέτερος ἀνταποκρι-

τῆς οὐδόλως κολακεύει τοὺς Ἑλληνας, ἀλλὰ γράφει περὶ αὐτῶν κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς πολυκρότου ῥήσεως τοῦ λόρδου Βηκονσφίλδ, καθ' ἣν οἱ Ἕλληνες εἶναι λίαν ἐνδιαφέρουσα φυλή, ἥτις ἔχουσα τὸ μέλλον ὑπὲρ ἑαυτῆς πρέπει νὰ μάθῃ νὰ περιμένῃ. Ἀλλ' οὐδ' ἡ ὑπομονὴ ἀρκεῖ μόνη, ἀλλ' ἔχουσι πλὴν αὐτῆς ἀνάγκην πολιτικῆς συνέσεως καὶ σωφροσύνης. Τὴν κατάστασιν τῆς Εὐρώπης καὶ τὴν πρὸς αὐτὴν σχέσιν αὐτῶν πρέπει νὰ τὴν βλέπωσιν.

Τοιοῦτο εἶναι τὸ μάθημα, τὸ ὁποῖον ἔπρεπεν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς νὰ καρπωθῇ ἐκ τῶν ἑαρινῶν αὐτοῦ μαθημάτων. Ἀδηλον ἐν τούτοις εἶναι μέχρι τοῦδε, ἂν τῷ ὄντι ἐσυνετίσθῃ ἀρκούντως ἐξ αὐτῶν. Τοῦτο θέλει ἀποδειχθῇ ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐπικειμένων ἐκλογῶν. Ἄν ἐξ αὐτῶν ἀναδειχθῇ καὶ πάλιν πρωθυπουργὸς ὁ κ. Δηλιγιάννης, οἱ εἰλικρινέστατοι τῆς Ἑλλάδος φίλοι θέλουσιν ἀπολέσει πᾶσαν σχεδὸν περὶ τοῦ μέλλοντος αὐτῆς ἐλπίδα. Ὁ κ. Τρικούπης ἀπεναντίας εἶναι πολιτικὸς ἀνὴρ, τὸν ὁποῖον ὁ ἕρως πρὸς τὴν πατρίδα του, ὅσον καὶ ἂν εἶναι θερμός, δὲν καθιστᾷ τυφλὸν εἰς τὰ πολιτικὰ αὐτῆς μειονεκτήματα, οὔτε ἀνίκανον νὰ ἐκτιμήσῃ τὰς ἀληθεῖς αὐτῆς σχέσεις πρὸς τὰς κυβερνήσεις, αἵτινες ῥυθμίζουσι τὴν πολιτικὴν τῆς Εὐρώπης. Ὡς πρὸς ταῦτα δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὅτι ἀποτελεῖ ζῶσαν πρὸς τὸν κ. Τρικούπην ἀντίθεσιν ὁ κ. Δηλιγιάννης. Οὗτος εἶναι ἀνὴρ, ὅστις ἐκ μυωπίας καὶ ἔνεκα προφάσεως κατ' οὐσίαν ἀσημάντου, ἦτο ἕτοιμος, παρὰ τὴν γνώμην τῆς ὅλης Εὐρώπης, νὰ ἐξωθήσῃ τοὺς Ἑλληνας νεοσυλλέκτους κατὰ τοῦ ἐμπειροπολέμου στρατοῦ τοῦ Σουλτάνου. Οὗτος εἶναι ὁ βυθίσας τὴν Ἑλλάδα εἰς χρηματικὰς στενοχωρίας, ἀπειλούσας καὶ σήμερον ἀκόμη νὰ ἀπολήξωσιν εἰς χρεωκοπίαν, ἥτις μόνον δι' ὑπερβαλλούσης συνέσεως καὶ φειδοῦς δύναται νὰ ἀποτραπῇ. Ἡ ἐπάνοδος εἰς τὰ πράγματα τοῦ κ. Δηλιγιάννη ἤθελε σημάνει ἐπάνοδον εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς αὐτοκτονίας. «Ἡ χρεωκοπία, ἡ γενικὴ παραλυσία, καὶ ἡ πολιτικὴ ἐκμηδένισις θὰ ἦσαν, κατὰ τὸν ἀνταποκριτὴν ἡμῶν, τὰ ἀναπόδραστα αὐτῆς ἀποτελέσματα». Ἡ νίκη ἀφ' ἑτέρου πλειονοψηφίας ὑποστηριζού-

σης τὸν κ. Τρικούπη, ἤθελεν εἶναι ἡ ἐπικράτης πολιτικῆς συνέσεως, ὑπομονῆς, καὶ πατριωτικῆς ἀνταπαρνήσεως, ἄνευ τῆς ὁποίας ἀδύνατον ἀποβαίνει νὰ ὀρθοποδήσωσι τὰ οἰκονομικὰ καὶ ν' ἀνακτήσῃ τὰς δυνάμεις αὐτῆς ἡ Ἑλλάς. Ἡ προτίμησις μεταξὺ τούτων δὲν εἶναι ὅσον φαίνεται εὐκολος, εἰς λαὸν ζωηρὸν καὶ πεποιθότα ἐφ' ἑαυτὸν ὅσον ὁ ἑλληνικὸς, δι' αὐτῆς δὲ θέλει ἀποδειχθῇ τὸ ποιὸν τοῦ ἐθνικοῦ χαρακτήρος. Ἡ ἐκλογή πρόκειται μεταξὺ ἀφ' ἑνὸς μὲν πολιτικῆς τυχοδιωκτικῆς, ἀβούλου καὶ ἀγούσης εἰς ἀφρευκτον καταστροφὴν, ἀφ' ἑτέρου δὲ φρονήσεως, ἐπιφιλιάξεως καὶ ἀδόλου πατριωτισμοῦ. Οἱ ἐν Ἀγγλίᾳ φίλοι τῆς Ἑλλάδος, ὧν ὁ ἀριθμὸς ἐξισοῦται σχεδὸν πρὸς ὅλον τὸν Ἀγγλικὸν λαόν, ἀναμένουσι τὴν ἔκβασιν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐκλογῶν μετ' ἐνδιαφέροντος οὐχὶ ἀμιγυῶς ἀνυπομονησίας. Ὁ κ. Σάμβερλαιν, ὁ ἐσχάτως περιηγηθεὶς τὴν Ἑλλάδα καὶ τυχὸν φιλοφρονεστάτης δεξιώσεως ἐν Ἀθήναις, δὲν ἠὲ καί ῥησεν ἀκόμη νὰ μεταδώσῃ ἡμῖν τὴν γνώμην, ἣν ἐσχημάτισε περὶ τοῦ πολιτικοῦ μέλλοντος χώρας, εἰς ἣν ἦν παρέσχεν ἤδη τσαῦτα δειγμάτα συμπαθείας. Ἐνδιαφέρον βεβαίως θὰ ἦτο νὰ μάθωμεν τίνας ἀπεκόμισε περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ χαρακτήρος ἐντυπώσεις ὁ πολιτικὸς ἀνὴρ, διδασχθεὶς ἐν τῇ σχολῇ τῆς Βιρμιγγάμης πολὺ μᾶλλον ἢ τῇ τοῦ Περικλέους. Δυνατὸν εἶναι ἡ προγενεστέρα αὐτοῦ ἐπίσκεψις τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ αἱ περιποιήσεις τοῦ Σουλτάνου νὰ ἐμετρίασαν ὅπως οὖν τὸν φιλελληνισμόν αὐτοῦ. Περὶ τούτου οὐδὲν ἀνεκοίνωσε μέχρι τοῦδε, ἔτυχε δὲ μόνον ν' ἀκούσωμεν, ὅτι δὲν ἀπεκόμισε καθ' ὑπερβολὴν δυσμενῆ γνώμην περὶ «τῶν ἀκατονομάστων Τούρκων». Ἐν πάσῃ περιπτώσει, οἱ Ἕλληνες δύνανται νὰ βασιζωνται ἐπὶ τῆς εὐλικρινοῦς συμπαθείας τοῦ ἀγγλικοῦ λαοῦ. Τὸ καθ' ἡμᾶς ἔχομεν πᾶσαν πεποίθησιν εἰς τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος, ὅτι οἱ Ἕλληνες ἀναγνωρίσωσιν εὐλικρινῶς, ὅτι μόνον διὰ συνέσεως καὶ ὑπομονῆς, οὐχὶ δὲ διὰ φωνασκιῶν, ἀσκεψίας καὶ κενῶν ἐπιδείξεων ἐνθουσιασμοῦ, εἶναι δυνατὴ ἡ πλήρωσις τῶν ἐθνικῶν αὐτῶν πόθων.

www.libtool.com.cn

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ

Τεργέστη, 1 Ίανουαρίου 1887.

Ὁ περὶ τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἑλλάδος λόγος τοῦ κ. Τρικούπη ἐν τῇ Βουλῇ, μεταφρασθεὶς Ἀγγλιστί, ἐξεδόθη εἰς ἰδιαίτερον φυλλάδιον, ἔδωκε δ' ἀφορμὴν εἰς τὸν Ἀγγλικὸν τύπον νὰ ἐκφέρῃ οὐχὶ ἀποθαυρυντικὰς κρίσεις περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος.

ΕΝ ΒΟΛΩ

ΤΟ ΠΗΛΙΟΝ

Εἰς τὸν Δῆμον Ἰωλκοῦ ἐγένετο προχθὲς διαδήλωσις ὑπὲρ τῆς συμπολιτεύσεως ἐκ τοῦ προχείρου. Ἐν τινι Καφφενείῳ ἐφώναξέ τις, ζήτησεν ὁ Γεωργιάδης, ἀμέσως δὲ οἱ παριστάμενοι ἀπήντησαν, ζήτησεν ἡ συμπολίτευσις, ζήτησεν ὁ Τρικούπης, τότε δὲ καὶ ὁ φωνάξας ὑπὲρ τοῦ κ. Γεωργιάδου, ἐπειδὴ ἔμεινε μόνος ἐφώναξε, ζήτησεν ἡ συμπολίτευσις καὶ ὅλοι πλέον ἐχύθησαν εἰς τὰς ὁδοὺς ζητωκραυγάζοντες ὑπὲρ τῆς συμπολιτεύσεως.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 24 Δεκεμβρίου, Τετάρτη 1886.

Χαίρομεν, ὅτι οἱ ὑπουργικοὶ ὑποψήφιοι παρεδέξαντο τὴν ἐλαίαν ὡς σύμβολον.

Ἡ ἐλαία εἶναι κατ' ἐξοχὴν ἀθηναϊκὸν σύμβολον. Ὅτε ὁ Ποσειδῶν μετὰ τῆς Ἀθηνᾶς διηγωνίζοντο περὶ τῆς κυριαρχίας τῆς πόλεως, ὁ Κέκρωψ ἀντὶ τοῦ ὕδατος ὅπερ προσήνεγκεν ὁ Ποσειδῶν, προὔτιμῃσεν τὴν ἐλαίαν, τὸ δῶρον τῆς Ἀθηνᾶς. Ἐν τῇ βιογραφίᾳ τοῦ Ἐρεχθείου ὑπὸ τοῦ κυρίου Παγκαβῆ φέρεται ὁ πανηγυρικὸς τῆς ἐλαίας καὶ ὡς τὸν μελετήσωσιν ἐνταῦθα οἱ συμπολιτευόμενοι ἐκλογεῖς οἱ ἤδη ἀναρτήσαντες αὐτὴν καὶ ἐπὶ τῶν καταστημάτων των.

«Ἡ ἐλαία, εἶπεν ἡ Ἀθηναῖα, ἐνδύουσα καὶ πεδιάδας καὶ ὄρη θέλει μεταβάλλει τὴν ἔρημον τῆς Ἀττικῆς εἰς χαριέστατον κήπον. Αὐτῆς δὲ καρπὸς ἔσται τῶν κατοίκων τροφή προσφυλῆς, ὃ δ' ὅπως οὐ μόνον ἔσται τῶν τεχνῶν βοηθός, ἀλλ' ἀφανεῖς ἐγκλείων τὰς τοῦ ἡλίου ἀκτῖνας, θὰ δωρήσῃ ἐπὶ γῆς τὸ οὐράνιον φῶς καὶ θὰ παρατείνῃ ἐπὶ τῇ νυκτὶ τὴν ἡμέραν. Ἀλλὰ πρὸ πάντων ἐν τῷ δένδρῳ τούτῳ δωροῦμαι ὑμῖν, ὦ Ἀθηναῖοι, τὸ ὑπέρτατον τῶν ἀγαθῶν, τὴν εἰρήνην τῆς Φρονήσεως θυγατέρα. Αὕτη εἶναι τῶν ἀνθρώπων ἡ μεγαλουργὸς εὐεργέτις, αὕτη ἡ πλουτοδότις θεά, αὕτη ἡ τῶν ἐθνῶν ἐμπεδοῦσα τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν εὐημερίαν ῥιζοῦσα. Οἱ ἀνδρικοὶ ἀγῶνες, ὁ πόλεμος καὶ αἱ νίκαι, ὧς οὐχ ἦττον θαλλὸς τῆς ἐλαίας μου θέλει ἀμείβει, τότε συμβάλλονται εἰς τῶν ἀνθρώπων τὴν εὐτυχίαν, ὅταν μόνον προπαρασκευάζωσι τὴν εἰρήνην. Εὐτυχὴς λαὸς ὁ ἀσπασάμενος τὴν εἰρήνην καὶ νικῶν οὐχὶ ἵνα νικήσῃ, ἀλλ' ἵνα διατηρήσῃ τὸν θησαυρὸν αὐτῆς». Ταῦτα εἶπεν ἡ Ἀθηναῖα καὶ ὁ Κέκρωψ προετίμησε τὴν ἐλαίαν.

Ἡ 4ῃ Ἰανουαρίου θὰ δεῖξῃ, ἐὰν καὶ οἱ ἐκλογεῖς τῆς Ἀττικῆς συμμερίζωνται τὰς διαθέσεις τοῦ παλαιοτάτου αὐτῶν προγόνου.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 24 Δεκεμβρίου 1886.

ΕΚ ΘΗΡΑΣ

Ὁ κ. Νομικὸς μετὰ τοῦ συνυποψηφίου κ. Γαβαλά, περιῆλθε σχεδὸν πάντα τὰ χωρία τῆς Θήρας, πανταχοῦ δὲ ἐγένετο δεκτὸς μετ' ἀκράτου ἐνθουσιασμοῦ, ζητωκραυγῶν, πυροβολισμῶν, εἰς δὲ ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων πολιτῶν προσεφώνησεν αὐτῷ, ὅστις ἀπαντᾷ καταλλήλως ζητῶν παρὰ τῶν συμπολιτῶν του αἱ δώδεκα τοῦ συνδυασμοῦ κάλπαι νὰ θεωρηθῶσιν ὡς μία κάλπη καὶ ν' ἀποβλέψωσι πάντες οὐχὶ εἰς πρόσωπα ἀλλ' εἰς τὸ σημεῖον τῶν καλπῶν, ὅπερ εἶναι ἡ ἐλαία, κατα-

ψηφίζοντες πᾶσαν ἄλλην κάλπην μὴ φέρουσιν τὸ σημεῖον τοῦτο· ὅπερ καὶ κατενοήθη ὑπὸ πάντων, οἵτινες ὑπὲρ τοῦ σημείου τούτου ἀγωνίζονται, καὶ ὅπερ κρέμαται εἰς τὰ ἐμπορικὰ καταστήματα καὶ πᾶσας σχεδὸν τὰς οἰκίας, δι' ἐλαιῶν δὲ σχηματίζονται ἀψίδες εἰς τὰ χωρία, ἅτινα ἐπισκέπτονται οἱ ὑπουργικοὶ ὑποψήφιοι.

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ

Ἡ ΕΛΛΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ 1886

Ἡ ἀναθεώρησις τῶν συμβάντων τοῦ 1886 ἔδωκε δυστυχῶς εἰς τὸν εὐρωπαϊκὸν τύπον ἀφορμὴν νὰ ἀναμνησθῇ καὶ τῆς μωραῆς πολιτικῆς τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἑτησία ἐπιθεώρησις τοῦ «Χρόνου» ἀφιεροῖ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ἐξῆς παράγραφον.

«Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ὑπὸ τὸν κ. Δηλιγιάννην».

Ἐπὶ τέλους αἱ ὑπεκφυγαὶ τοῦ κ. Δηλιγιάννη ἐβίασαν τὰς Δυνάμεις ν' ἀνακαλέσωσι τοὺς ἀπεσταλμένους των καὶ ν' ἀποκλείσωσι τοὺς ἑλληνικοὺς λιμένας. Τότε ὁ κ. Δηλιγιάννης παρητήθη, ἀφείς ἄλλους ν' ἀντιπαλαίσωσι κατὰ τῶν δυσχερειῶν καὶ τοῦ ὀνείδους, εἰς ὃ περιέπλεξεν ἡ πολιτικὴ του τὴν χώραν. Ὑπουργεῖον Τρικούπη ἀνέλαβε τὸν ἀφοπλισμὸν, ἀλλ' οὐχὶ ταχέως, διότι κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν συνέβησαν σοβαραὶ συγκρούσεις εἰς τὰ σύνορα».

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 24 Δεκεμβρίου 1886.

Ὁ κύριος Τρικούπης κατώρθωσε νὰ φανατίσῃ κόσμον καὶ κόσμον ὑπὲρ αὐτοῦ, τοὺς μὲν τροφοδοτῶν, τοὺς δὲ γοητεύων. Διὰ τοὺς πρῶτους ἀδιαφοροῦμεν.

Οἱ δεῦτεροι ὅμως, ὅφ' ὧν εἰς ἀφατρίαστος ἡδύνατο νὰ κλονισθῇ, ὁμοιάζουν πρὸς πετεινοὺς, ἀπὸ τῶν ὁποίων οἱ πειραματισταὶ ἀπο-

σπῶσι σπρώματά τινα ἐγκεφαλικά, Οἱ πετεινοὶ ἐξακολουθοῦν νὰ ζοῦν ἀλλὰ φυτοζωοῦν. Τοιοῦτοι εἶναι οἱ πιστεύοντες ἀσυζητητεὶ ἐπὶ τὸν κ. Τρικούπην, ὅτι θὰ σώσῃ τὴν Ἑλλάδα. Πιστεύουσι καὶ δὲν ἐρευνῶσιν. Ἡ ἐπὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἀρχηγοῦ των πίστις εἶναι ἡ πρὸς τὰ περίεργα, ἢ τὰ ἅγια λείψανα πίστις τῶν θεολήπτων. Κρεμοῦν ἐν τεμάχιον ἀμφιβόλου καταγωγῆς τιμίον ξύλον, καὶ πιστεύουν ὅτι ἕνεκα τούτου μπάλα δὲν τοὺς πιάνει! Θραύονται δ' ἐπ' αὐτῶν τὰ κύματα τοῦ κυβερνητικοῦ βορβόρου, τὰ ὅποια ὁμως ἐκλαμβάνουν ὡς ἀφροὺς ἀρωματικοῦ σάπωνος, καὶ πλύνονται μ' αὐτά.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 27 Δεκεμβρίου.

ΤΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΧΘΕΣ

ΤΑ ΕΝ Τῇ ΠΛΑΤΕΙΑ

Πληθος λαοῦ, οὐχὶ εὐάριθμον, εἶχε συρρεύσει χθὲς ἐν τῇ πλατείᾳ τῶν Ἡρώων, ὅπου, ὡς εἶχε γνωσθῇ ἔμελλε νὰ ὁμιλήσῃ ὁ κ. Γεννάδιος.

.....ἐγένετο σχετικὴ τις ἡσυχία καὶ ἤρξατο ὁ κ. Γεννάδιος λέγων.

« Λαέ μου ἀγαπητέ, καὶ ἐγκαταλελειμένε παρ' αὐτῶν τῶν ἀρχόντων σου μεγάλων καὶ μεγαλειοτάτων..... »

Ἄλλ' ὁ θόρυβος ἐπαναλαμβάνεται σφοδρότερος καὶ οἱ συριγμοὶ καλύπτουν τὰς ζητωκραυγὰς, ὑποβοηθούμενοι καὶ ὑπὸ κρότου τενεκέδων. Ὁ ῥήτωρ ἀρχίζει νὰ χάνει τὴν ἀταραξίαν του.

« Τὸ τενεκεδένιο στόμα τοῦ κ. Τρικούπη σᾶς λαλεῖ τὴν προδοσίαν..... ».

Ἄλλὰ καὶ πάλιν ὁ θόρυβος δὲν διακόπτει καὶ ἡ τενεκεδοκρουσία καὶ οἱ συριγμοὶ καὶ αἱ ἀνταγωνιζόμεναι πρὸς ταῦτα πάντα ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ αἱ παρωτρύνουσαι πρὸς ἐξακολούθησιν φωναί, διακόπτουσι τὸν ῥήτορα, ὅπως ἀποκαταστάσῃς σχετικῆς

τινὸς ἡρεμίας ἐξάγει φύλλον τῆς «Ψώρας» καὶ ἀρχίζει νὰ ὁμιλῇ περὶ τοῦ ἄρθρου τοῦ Λονδινείου «Χρόνου», ὅπερ ἡ «Ψώρα», ἐδημοσίευσεν ἐν μεταφράσει, νὰ τὸ ἀποκαλῇ προδοτικόν, νὰ κατηγορῇ αὐτὸν τὸν κ. Τρικούπην, ὡς συγγραφέα αὐτοῦ, καὶ νὰ σκιαγραφῇ τὴν πολιτείαν τοῦ φύλλου τοῦ ἄστεος ὡς μισελληνικὴν καὶ ἀπὸ τριακονταετίας, μὴ παραλείπων νὰ στολίζῃ καὶ μὲ διάφορα ἥκιστα εὖφημα κοσμητικὰ ἐπίθετα τὸ παγκόσμιον φύλλον. Ἐπὶ τέλους ξεσχίζει τὸ φύλλον τῆς «Ψώρας» ἵνα μὴ μολυνθοῦν αἱ χεῖρες του, ὡς λέγει καὶ θέλει νὰ ἐξακολουθήσῃ ἀλλ' ὁ θόρυβος κορυφοῦται, οἱ τενεκέδες κροτοῦσιν ἀγρίως καὶ ῥυπαρὰ ῥάκη ἐμβεβαπτισμένα εἰς ἀκαθαρσίας διασχίζουν τὸν ἀέρα.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 27 Δεκεμβρίου, Σαββάτω 1886.

Ἐν γένει ἡ προξηνηθεῖσα ἐντύπωσις ἐκ τῆς προσχεδιασθείσης ταύτης διαδηλώσεως δὲν ἦτο τοιαύτη, οἷα προσεδοκᾶτο ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Οἱ τραχεῖς λόγοι τοῦ κ. Γενναδίου, αἱ ἀδικαιολόγητοι αἰτιάσεις ἐναντίον τῆς ἐξουσίας, ὡς παρεμβαινούσης δῆθεν, καὶ ἄλλαι αὐτοῦ παρεκβάσεις λίαν ἀπότομοι, εἰς ὧς ἐν στιγμῇ παραφορᾶς μετὰ τὴν ζωηρὰν ἀποδοκιμασίαν του ἐν τῇ πλατείᾳ τῶν Ἡρώων προέβη, συνέτειναν, ὅπως ἡ ἐντύπωσις ἦν ὅλως ἐναντία ἐκείνης, ἣν προσεδόκων οἱ ὀργανωταὶ τοῦ χθεσινοῦ συλλαλητηρίου.

ΧΡΟΝΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀξιότιμε κ. συντάκτα τῆς «Ἀκροπόλεως».

Ἀνέγων ἐν τῷ χθεσινῷ φύλλῳ τῆς ἀξιοτίμου ἐφημερίδος σας. Πιστεύω δὲ ὅτι οὐδὲ ὁ κ. Τρικούπης ἤθελεν ἀποτολμήσει ποτε νὰ ἄρῃ τὴν προκατόχον ἀναγκαστικὴν, ἐὰν ἡδύνατο νὰ φαντασθῇ ὅτι, διὰ τῆς ἐκ νέου ἐπιβολῆς αὐτῆς, ὁ κ. Δηλιγάννης ἤθελε συναγεῖρω ὑπὸ τὴν κυανόλευκον 80 χιλιάδας ἀνδρῶν Ἑλλήνων, οὐχὶ διὰ νὰ πο-

λεμήση τοὺς Τούρκους — τοιοῦτον αἰμοβόρον σκοπὸν δὲν εἶχε βεβαίως ὁ κ. Δηλιγιάννης — ἀλλὰ διὰ τὰ τοὺς καμαρώνη θνήσκοντις ἑλληνο-πρεπῶς ἐν τοῖς τέλμασι τῆς ἐριβώλακος Θεσσαλίας, μέχρις ὀλοσχεροῦς συντελείας τοῦ χρήματος, ὅπερ ἔλαβε παρὰ τῶν Τραπεζῶν, διὰ τῆς ἐπαναφορᾶς τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας

29 Δεκεμβρίου 1886.

Χθὲς ὁλόκληρος ὁ συνδυασμὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως μετέβη εἰς Αἴ-γιναν ἐξ ἧς ἐπέστρεψεν αὐθημερόν. Ἡ ὑποδοχὴ τῶν κ. ὑποψηφίων τῆς ἀντιπολιτεύσεως φαίνεται ὅτι ὑπῆρξε ψυχροτάτη. Λέγουσι μάλιστα, οἱ εἰδότες, ὅτι ὁ λεμβοῦχος Μπακαλιάρης ὀνόματι ἐπέστρεψε τῷ κ. Ῥάλλῃ τὰς 16 δραχμὰς, ἃς οὗτος προσέφερεν αὐτῷ καὶ ἐκράτησε μό-νον λεπτὰ 50 δηλώσας συνάμα, ὅτι εἶναι Τρικουπικός.

27 Δεκεμβρίου 1886.

Χθὲς τὸ ἑσπέρας ἅπαντες οἱ κάτοικοι τῆς συνοικίας Γκαζοχωρίου ἐν σώματι ἐπεσκέφθησαν τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ του. Ἐπὶ τῇ ἐκδηλώσει ταύτῃ τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν φιλικῶν αἰσθημάτων ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐξέφρασε τὴν εὐχαρίστησίν του, βλέπων αὐτοὺς ἐπισκε-πτομένους αὐτὸν κατ' οἶκον, τοῦτο, εἶπεν ὁ κ. πρωθυπουργός, εἶναι ἔνδειξις εὐλικρινοῦς ἀγάπης, ἀνθ' ἧς αὐτὸς πᾶσαν αὐτοῦ καταναλίσκει δύναμιν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς χώρας.

Τοὺς συγκινητικοὺς τούτους λόγους τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ διε-δέχθησαν ζωηραὶ ζητωκραυγαί.

Thursday, December 30, 1886.

The financial condition of the Greek Kingdom has evi-
dently occupied more than the ordinary attention of its
leading statesmen of late, as no country can pretend to be

in a satisfactory state, if an equilibrium of taxation and expenditure is not a fundamental feature in the Budget for the year. To M. Tricoupis' clear and keen perception—comprehensive withal—of the situation as regards his country, Greece is indebted for one of the best financial statements that was ever delivered to the Chamber—one which eminently justifies the selection of his Excellency for the high governmental offices which he has the honour to fill, namely, President of the Council of Ministers, and Minister of Finance. The speech of this gentleman in introducing his Budget to the Hellenic Chamber on 27th October, a copy of which translated into English we have before us, was well calculated to rivet the attention of a patriotic House of Representatives; and from the very marked interest which their uninterrupted silence throughout nearly the whole of its delivery evinced, we can readily conclude how they, as it were, hung breathlessly upon his words, and felt the truth and force of his assertions and deductions. As a manipulator of figures, the financial statements of Mr. Gladstone when he was Chancellor of the English Exchequer, made him acknowledged even by his political opponents, to be not only expert and dexterous in the rules of arithmetic, but able to bring out his numerical conclusions with a force and vigour which could never have been attained without a thorough mastery of all he advanced—implying a perfect acquaintance with all the ramifying details of his complicated subject.

M. Tricoupis throughout his great speech appeared to solve like a problem in Euclid, the points on which he wished to carry with him the mind of the Chamber. As one

calculated to maintain the honour and efficiency of the country, fondling with no rash enterprise, but holding the country ready for any emergency, the Budget of M. Tri-coupis justifies the high estimate of his ability as a statesman which is entertained of him not only at home in his native Greece, but by public opinion abroad as well.

ΩΡΑ 27 Δεκεμβρίου 1886, Σάββατον.

Ἐκ τοῦ τελευταίου τεύχους τοῦ ἐν Λονδίνῳ περιοδικοῦ ἡ « Ἀλήθεια » (Truth) ἀποσπῶμεν τὸ κατωτέρω περὶ τῆς οἰκονομικῆς ἡμῶν καταστάσεως ἀρθρίδιον :

« Ὁ λόγος, ὃν ἀπήγγειλεν ὁ κ. Τρικούπης εἰσάγων εἰς τὴν Βουλὴν τὸν προϋπολογισμόν, εἶναι ῥητορικὸν ἀριστούργημα. Ἐν αὐτῷ ἐκτίθεται μετὰ πολλῆς σαφηνείας ἡ δεινὴ οἰκονομικὴ θέσις τῆς χώρας καὶ ὑποδεικνύεται τὸ φάρμακον, συνιστάμενον εἰς τὴν ἐπιβολὴν φόρων, ἱκανῶν νὰ ἐξισώσωσι τὰ ἔσοδα πρὸς τὰ ἔξοδα. Περὶ τούτου μέλλει νὰ ἀποφανθῇ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς διὰ τῆς ψήφου του μετὰ τινος ἡμέρας καὶ πιστεύω, ὅτι ὁ κ. Τρικούπης θέλει πλειονοψηφήσῃ. Οἱ πόροι τῆς Ἑλλάδος ὑπεραρκοῦσι πρὸς κάλυψιν τῶν ἐξόδων, τὸ χρέος αὐτῆς δὲν εἶναι ὑπέρογκον, ὁ δὲ ἑλληνικὸς λαὸς εἶναι ἀγχίνους, φιλόπονος καὶ ἐπιχειρηματικὸς. Ἡ στενοχωρία αὐτοῦ φαίνεται προερχομένη ἐκ τῆς πολιτείας ὑπουργῶν τινων, ἐπιδιωξάντων δημοτικότητα διὰ φαντασιωδῶν ὑπολογισμῶν, διὰ τῆς καταργήσεως φόρων ἢ τῆς μὴ εἰσπράξεως αὐτῶν. Ὅπως δὴποτε ἡ παροῦσα στιγμή εἶναι κρίσιμος διὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἐὰν διαχειρισθῇ καλῶς τοὺς πόρους αὐτῆς, κανονίζουσα τὰ ἔσοδα πρὸς τὰ ἔξοδα, αὕτη ἔχει ἐνώπιον αὐτῆς μέγα μέλλον, ἀλλ' ἂν δώσῃ ἀκρόασιν εἰς οἰκονομολογικὰς ἀγυρτείας βεβαίως ἐχάθη. Τὸ κατ' ἐμέ, ὡς ἔτυχε πολλάκις νὰ εἴπω, οὐδόλως ἀμφιβάλλω, ὅτι θέλει τηρήσῃ πάσας αὐτῆς τὰς ὑποχρεώσεις τοῦτο ὅμως δὲν δύναται νὰ πιστευθῇ παρὰ τῶν πολλῶν, μέχρις οὗ κατορθωθῇ τὸ ἰσοζύγιον. Οἱ

Ἑλληνες μεγαλυνχοῦσιν ἐπὶ τῷ πατριωτισμῷ αὐτῶν, πιστεύω αὐτοὺς πράγματι πατριώτας, τοῦτο πρέπει ὅμως νὰ ἀποδείξωσι καταβάλλοντες τοὺς ἀναγκαίους φόρους μᾶλλον ἢ περιφερόμενοι ἐν στρατιωτικῇ στολῇ παρὰ τὰ σύνορα, κηρύττοντες ὅτι προτίθενται νὰ ἐλευθερώσωσι τοὺς ὑποδούλους ἀδελφούς των ἢ νὰ πέσωσι μαχόμενοι καὶ ἔπειτα ἐπιστρέφοντες ἄπρακτοι εἰς τὰς ἐστίας αὐτῶν. Τὰ τοιαῦτα τοὺς καθιστῶσι μόνον γελοίους καὶ γίνονται παραίτιοι νὰ λησμονῶνται τὰ πολλὰ πλεονεκτήματα τοῦ ἑλληνικοῦ χαρακτήρος. Ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Τρικούπη φαίνεται κεκτημένη ἡ Ἑλλὰς ἄλλον Καβούρ, καλῶς δὲ ἤθελε πράξει δίδουσα αὐτῷ τὴν ὑπογραφὴν της ἐπὶ λευκοῦ χάρτου».

TRUTH, December 30, 1886.

GREECE

M. Tricoupis' Budget speech, which has been translated into English, is a masterly oration. It puts clearly, and in the most adverse light, the financial position of the country, and points out the remedy. This is, to raise by taxation enough to balance revenue with expenditure. An election is to take place in a few weeks, and I believe that there is very little doubt that M. Tricoupis will have a majority. The resources of Greece are amply sufficient to meet her expenditure. Her debt is comparatively a small one. Her people are shrewd, intelligent, and industrious. She seems to have suffered from having had Ministers who sought to curry favour by putting forward fancy figures, and by taking off taxes or failing to collect them. The present is the turning-point in her history. If she cuts her coat according to her cloth, and husbands her resources, she has a great future; if

she prefers financial quackery, she is lost. For my part, as I have more than once said, I have never doubted that she will punctually meet all her engagements. But this opinion will not be universally entertained until she shows a financial equilibrium. Greeks prate much about their patriotism, and I really do believe that they are patriotic; but they must show it by the practical method of submitting to taxation, rather than by swaggering about in uniform on their frontiers, beclaring that they intend to die to free their brethren who are still under Turkish rule, and then returning to their homes. This sort of thing only renders them ridiculous, and leads people to forget the numerous excellent qualities that they possess. In M. Tricoupis they seem to have got a Cavour, and if they are wise they will allow him almost *carte blanche*.

ΠΑΝΟΠΗ, Έρμούπολις.

Κυρίαρχε λαέ! τῆς ἐπαρχίας Σύρου, ἀποτείνομαι πρὸς σέ μόνον, διότι ἡ φωνή μου δὲν δύναται, δὲν προφθάνει νὰ ἀκουσθῇ εἰς ὅλην τὴν περιφέρειαν τοῦ νομοῦ, εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα! Ἀνέγνων τὴν λυπηρὰν τῆς Πατρίδος σου θέσιν, ἐννόησας τὸ κρίσιμον τῶν περιστάσεων, ἐπέισθης ὅτι συμφέρει νὰ ἀποθάνῃ τις, ὅν πρόκειται νὰ ἀποθάνῃ, ὑπὸ ἱκανόν, ὑπὸ ῥέκτην πολιτευτὴν, ὅλος ὁ Τρικούπης.

Ἐὰν καλῶς ἤκουσας, ἐὰν ἐπέισθης, πρόσελθε εἰς τὰς κάλπας τῶν ὑποψηφίων βουλευτῶν καὶ δὸς τὴν ψῆφόν σου κατὰ τὴν πεποίθησίν σου, κατὰ τὸ ἀληθὲς τῆς Πατρίδος σου καὶ τὸ ἴδιόν σου συμφέρον.

Νομίζομεν ὅτι ἀρκοῦντως ἀνεπτύχθη ὑμῖν τὸ ἐκλογικὸν ζήτημα καὶ ὅτι οἱ ὁπαδοὶ τῶν δύο πολιτικῶν κομμάτων ἐννοήσατε ὅτι πρόκειται περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν ἀνηκόντων καθαρῶς εἰς τὸ ἐν ἡ εἰς

ἄλλο κόμμα, ὅτι ἐπίσης νομιζομεν ὅτι ἀρκούντως ἐννοήσατε, ὅτι εἰς τὸ σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον ξφθασαν τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος μόλις θὰ δυνηθῇ νὰ διοικήσῃ αὐτὰ ὁ κ. Τρικούπης. Ὅταν δὲ μόλις ὁ κ. Τρικούπης, ἔπεται ὅτι οὐδὲ ὅπως, οὐδαμῶς δύναται σήμερον νὰ τὰ κυβερνήσῃ ὁ κ. Δηλιγιάννης.

ΣΥΛΛΟΓΟΙ Βουκουρεστίου, 20 Ἰανουαρίου 1886.

Πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς «Ἀκροπόλεως»

Τ. Μαγουρέλιον, 15/27 Ἰανουαρίου 1886.

ΑΠΟΔΟΚΙΜΑΣΙΑ ΓΕΝΙΚΗ

Ἡ φίλη «Ἀκρόπολις» τὸ ἀξιόλογον τοῦτο ἐν Ἀθήναις δημοσιογραφικὸν ὄργανον, μέχρις ἐπ' ἐσχάτων εἶχεν ἐλκύσει τὴν συμπάθειαν καὶ τὴν ὑπόληψιν τοῦ κοινοῦ, τοῦλάχιστον τοῦ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, οὐχὶ τόσον διὰ τὴν σπουδαιότητα τῶν ἀρθρῶν τῆς, διότι ἀρθρα σπουδαῖα ἀναγινώσκει τις καὶ εἰς ἄλλας ἐφημερίδας καὶ μάλιστα ἀλλοδαπὰς, ὅσον διὰ τὴν ἀμερόληπτον καὶ ἐθνικὴν αὐτῆς πορείαν. Ἀπὸ τινων ὁμως ἐβδομάδων, ἀγνοοῦμεν τίνος ἔνεκα, μετέλλαξε τὴν σὺν φρονῶν καὶ ἐθνῶφι τὴν ταύτην πορείαν δι' ἐτέρας ἰδιορρυθμίας καὶ παρατόλμου, ἵνα μὴ τι ἄλλο εἴπωμεν, ἦν εἶχομεν συνειθίσει νὰ βλέπωμεν δυστυχῶς εἰς ἐφημερίδας κομματικὰς, ἐμπαθεῖς καὶ ἀναξίας τῆς ἀποστολῆς των.

Ὁ πόλεμος ὃν ἐξαπίνης ἐκύρηξεν ἡ «Ἀκρόπολις» κατὰ τῆς παρούσης Κυβερνήσεως, πρὸς ἣν σύμπας ὁ ἑλληνισμὸς ἔχει ἐστραμμένα τὰ βλέμματά του, καὶ παρ' ἧς καὶ μόνῃς ἔχει νὰ ἐλπίζῃ τι καλόν, προδίδει ἢ ἀσύγγνωστον ἰδιοτέλειαν ἢ λυπηρὰν παραζάλην.

Δὲν ἔχομεν, ἐννοεῖται, τὴν ἀξίωσιν νὰ ἐπιβάλωμεν τὰς ἰδέας μας εἰς τὸν ἀρχισυντάκτην τῆς «Ἀκροπόλεως», μακρὰν τῶν πραγμάτων καὶ τῶν προσώπων διατελοῦντες, δὲν εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ ἐκφέρωμεν ὁρ-

θὴν γνώμην περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀλλ' ἐκεῖνο ὅπερ δικαιούμεθα ὡς συνδρομηταὶ εἶναι, νὰ παρατηρήσωμεν αὐτῷ μετὰ λύπης, ὅτι ἀποδοκιμάζομεν διαγραφὴν τὴν νέαν πορείαν τῆς ἐφημερίδος καὶ νὰ δηλώσωμεν ὅτι, ἐὰν δὲν ἐπανέλθῃ ταχέως εἰς τὴν ἐθνικὴν γραμμὴν ἀφ' ἧς ἐξετροχιάσθη, δὲν δεχόμεθα πλέον τὰ φύλλα αὐτῆς καίτοι προπληρώσαντες τὴν συνδρομὴν.

Ἀποδοκιμάζομεν λοιπὸν τὴν ὡς ἀνωτέρω ἀντεθνικὴν πορείαν τῆς εἰρημένης ἐφημερίδος, καὶ εὐχόμεθα ἐν ἑκ τῶν δύο, ἥ νὰ ἐπανέλθῃ ἡ ἐφημερὶς αὕτη εἰς συναίσθησιν τῆς ἐθνικῆς ἀποστολῆς της, ὑπηρετοῦσα ὡς πρότερον τὸ ἐθνικὸν πρόγραμμα ἢ νά.....

Τηλέμαχος Δ. Παπαζόγλου, ἀνταποκριτὴς καὶ συνδρομητὴς τῆς «Ἀκροπόλεως» ἀδελφοὶ Αὐγουστάτου, Β. Μπενλῆς, Β. Ἀθηναῖος, Α. Μ. Ματκοβίδης, Α. Χ. Πέτρου, Ζ. Σ. Μενάγια, Δ. Βλαχόπουλος, Ν. Π. Τροῦπος, Α. Τρωϊάνος, Δ. Λυκιαρδόπουλος, Σ. Γ. Ἰγγλέσης, Σ. Σ. Ἰγγλέσης, Ν. Καραβίας, Σ. Πανᾶς, Α. Δ. Πανᾶς, Θεοκλῆς Μεταξᾶς, Μ. Βρετός, Φ. Τ. Δρακάτος, Π. Δενδρινός, Γεράσιμος Τ. Πανᾶς, Παῦλος Πανᾶς, Φίλιππος Σπυρίδονος, Ἀνδρέας Ναστάτος, Χριστόδουλος Τυπάλδος, Εὐαγγελινὸς Δρακάτος, Θεόφραστος Γαρμπῆς, Π. Γαζῆς, Ν. Βοθρονιός, Α. Λυκιαρδόπουλος, Γεώργ. Σαββατάκος, Παναγῆς Μ. Πανᾶς, Εὐαγγελινὸς Ν. Πανᾶς, Διονύσιος Λεβέντης.

Καὶ πέντε ἄλλοι συνδρομηταὶ ἀπουσιάζοντες, οἵτινες εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὁμοφρονῶσιν ἡμῖν.

ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ, ἐν Τρικκάλαις (Θεσσαλίας).

Μετὰ τέσσαρας ἡμέρας ἐν πεποιθήσει φρονοῦμεν ὅτι τὸ Ἔθνος θὰ ἐπιδοκιμάσῃ πληρέστατα διὰ τῆς ψήφου του τὴν πολιτείαν τοῦ κ. Τρικούπη καταδεικνύον ὅτι ἐπιθυμεῖ τὴν πραγματοποιήσιν τοῦ προγράμματος αὐτοῦ ἐπ' ἀγαθῷ τῆς πατρίδος θὰ διδάξῃ δὲ ἡ 41

τοῦ μὲν τοῦτου τοὺς ὁπαδοὺς τῆς τυχοδιωκτικῆς πολιτικῆς ὅτι πα-
ρῆλθεν ἡ ἐποχὴ τοῦ ψεύδους καὶ τῶν φωνασκιῶν.

THE CROWTH OF FREEDOM IN THE BALKAN PENINSULA

*NOTES OF A TRAVELLER IN MONTENEGRO, BOSNIA, SERVIA,
BULGARIA, AND GREECE*

By James George Cotton Minchin

P R E F A C E

October 25th, 1886.

In this book I have endeavoured to give the national point of view of Montenegrins, Serbs, Bulgarians, and Greeks. I have treated the Eastern Question, not as it affects English interests, but as it affects the interests of the small independent States of the Balkans.

GREECE

CHAPTER XII.

This reflection might depress the friend of Greece, and dispose him to think that all except her sun had set. Happily, there is now at the head of affairs in Greece one who is a patriot and a statesman, and who seems destined to revive the best traditions of his race. The present Prime Minister holds it to be the sacred duty for Greece never to rest, until all who speak her language and are proud of her name are numbered among her recognised sons. The hour for action will strike, and that soon, and in Charilaus

Tricoupis his country has found her man. The whole question is whether the Greeks will loyally support their patriot-statesman and his policy. The army of Greece bears a larger proportion to its population than even that of Germany. But her army is the only instrument Greece possesses for working out her own salvation. The truth is that Greece (as at present constituted) is too small to exist. She must advance, or national bankruptcy will ensue. Yet it was on account of the fresh taxes proposed by his last budget that Tricoupis was thrown out of office. He is now in office again, and will shortly reintroduce an almost identical budget. This increased taxation is necessary on account of the army and navy. Will the Greeks have sufficient patriotism to support him now? If they do, they may rely upon it that their country will soon enter into possession of that grand and historic inheritance known to her sons as Greater Greece.

CHAPTER XIII.

An Interview with Tricoupis — A Hardworked Statesman — The Land Question — Peasant Proprietors — Payment of Members — Tricoupis and Delyannis compared as Speakers — Greek Reform Bill — Living «By what sticks» — A Deputy as Godfather — Tricoupis «the Englishman» — King George — Greek Partiality for Russia — Lord Iddesleigh's Quintuple Alliance — What we have Gained by Coercing Greece — Proposed Reforms in Army and Navy — Greek Finance — Paper Money — The Anglesey of Greek Finance Ministers — Free Education — «Conventicles» — Priests — No Oath Question — «Water is Best» — Indirect Protection.

At that hour which modern Athenians consecrate to the siesta, the Prime Minister of Greece received me. The hour

of the interview seemed to me typical of the man, for at a time when others slumber, Tricoupis — like the Emperor of China, who holds his Council meetings at midnight — is keeping watch and ward over his country. Happily for me the day was a solemn festival of the Church, and this enabled M. Tricoupis to give me more of his time than he otherwise could have done. He fills three posts in his Cabinet— those of Prime Minister, War Minister, and Finance Minister. He is not only the first of Greek statesmen, but he is the first, and the rest nowhere. He is known as «the Englishman» among his compatriots, and no more splendid compliment could be paid to England, for Tricoupis is the most honest man that ever mixed in Greek politics. Even the late Lord Strangford is constrained to except Tricoupis from his sweeping condemnation of the Greek character. The diplomatic training of Tricoupis has, he says, «kept him clear from demoralising local influences, and the daily habit of petty shuffle. Diplomacy has actually given Tricoupis a moral education». Foreigners say that all Englishmen are affected by the spleen. Perhaps we are, but even the splenetic admit Tricoupis's integrity, and that in the widest sense. He has absolutely no object in view but the welfare of his country. For this he spends laborious days and nights. When the Chamber is not sitting, his working day is always the same. He rises at six in the morning, and goes to the War Office or Finance Office. He remains there, with brief intervals for meals, till midnight, and sometimes till two or three in the morning. He appears to be a glutton for work. He is a man over the medium height, with a very pleasant, frank face. I was surprised to learn that he is considered

proud by his countrymen; but then they cannot brook a master. There seems to be some truth in this charge, genial and kind as Tricoupis is in private life, for at the time of the cession of the Ionian Islands by England, Tricoupis held language so extravagant that Lord John Russell threatened to break off negotiations. Tricoupis is proud of his country, and has a high opinion of its merits. If this be a fault, it only serves to set off the lustre of his public and private character. I shall now give the views of the Greek Prime Minister on things Greek, in his own language as far as possible.

There is no land question, he said, in Greece. There used to be a small land question after the union of the Ionian Islands with reference to the olive trees. The Venetians had admirably arranged that the right to the land should be in one person, the tree in another, and the fruit in a third. At least, this is how the wags put it. This difficulty was settled by legislation. There was a land question in Thessaly, but that is being settled without legislation. In Thessaly the difficulty was created not by the Turks, but by speculators who brought the land for a rise. Happily the peasants are able to buy the land for prices which satisfy their speculating landlords, and the matter is being amicably arranged. I asked him whether there were no large landed proprietors in Greece. He said, 'Yes, in Attica, Euboea, and other territories that have been given us by treaty; but even there the peasants are rapidly becoming proprietors, as they give prices which produce as investments far more than the land ever did in rent. In the Morea, the land had been taken from the Turks by conquest,

and by a law passed in 1881 the Moreote peasantry were purchasing the land from the Government. Each peasant is allowed to buy forty stremata of irrigated land and eighty stremata of unirrigated land, but in many cases the peasants have taken more, and the official surveyors never interfere further than by requiring the land to be paid for. Two stremata and a half are equal to an acre. «So you see», «said M. Tricoupis with a smile, our peasant has more than three acres and a cow». I asked him whether the possession of land had had the degrading and demoralising effect which the opponents of peasant proprietorship alleged that it had had in France. M. Tricoupis replied that he had not seen any such ill effects. On the contrary, he referred to the patience with which the peasants had borne the heavy burdens Delyannis's policy had thrown upon them as proof of their patient and lawabiding nature. He pointed out also that the peasant proprietors passed the laws they were called on to obey. They themselves form the bulk of the deputies. It is scarcely necessary to add that in Greece there are no poor laws, for there are no poor. A hospital has lately been founded in Athens by the legacies of the charitable, but it is mainly filled with old dependents. «Even our servants own a bit of land». I asked him whether merchants cared to enter the Chamber of Deputies. «Certainly, any one would wish to be a deputy, though (he added with a smile) we do not write M. P. after our name». Payment of members he regarded as a necessary evil for Greece. «I should like to have unpaid deputies, if it were possible, but it is not». The deputies will not sit during the currant harvest, and although they can all live

comfortably at home, the two thousand francs a session is barely enough with some to pay their expenses in Athens. There is a considerable Jewish population in Volo, Larissa, and Chalcis, but no Jewish deputy, and only three Catholic. The peasantry of all lands are proverbially cautious and canny. I was, therefore, not surprised to learn that the Greek Chamber, in which they form a majority, is a very cold and critical audience. Except from the galleries, which are carefully packed, there is rarely any applause. I asked whether the peasant deputies spoke the written language. M. Tricoupis replied, « Yes, but a few deputies, a very few, speak a terse, idiomatic language, which differs from written Greek, but these are quite the best speakers we have ». I may here interpolate the fact that M. Tricoupis is himself quite the best of living Greek orators. I was conversing in English with a young Greek about him. « Tricoupis », said his admirer, will speak for three hours without a ».— « Without a note ». No, without a glass of water », added the Greek. « Delyannis », he said, « was constantly stopping to drink a glass of water ». this was evidently his definition of a table thumper.

Greece, like France, is divided into departments, arrondissements, and municipalities. The Prime Minister explained to me how deputies used to be elected for arrondissements, and how the number of deputies grew with the increase of population—how by small districts returning deputies, elections came to be decided by private rather than by public considerations, and how by the measure he had introduced and passed that spring the number of deputies had been fixed at the minimum number of 150 provided by

~~the Constitution. This~~ reform was not passed merely on economic grounds, but in the hope that it would prevent the sacrifice of public to private or purely local interests. At present one man might influence thirty votes, and this would turn the scale in an electorate of 200, but would be powerless in one of 20,000. He laid great stress on the facility which the present small divisions gave electors to make their support conditional on their obtaining some post, and hoped this was rendered impossible for the future by his new law. There can be no doubt that the question of patronage is a serious stumbling-block for Greek politicians. Roughly speaking, there are three candidates for every office, and every Greek is not so accommodating as was the Yankee applicant who, finding that every post in the Cabinet was filled, remarked, as he went out of the door, «You don't happen to have an old suit of clothes you can give me?» A Greek Prime Minister, when he enters office, is the most popular man in the country, for he has more to give away than any one else; but when he has been in office some time, he has become a disappointing man. There is a story told of a seller of Greek figs, which applies to too many Greek officials. The vendor of figs undersold every one else in the market; when asked how he could manage it, he replied, «By what sticks». It was then observed that the bottom of his basket was pitched, and that the loss on the figs was more than covered by the pence that stuck to the basket. So it is with too many of the underpaid officials of this little country; they live «by what sticks» to their official baskets.

Votes are not bought and sold as they were with us; still, a modern Greek has his own way of voting for him-

self. He makes the candidate of his choice godfather to a one of his children. A Greek godfather is a very neavaters, tive, and cannot marry into the family of his god. the The Greeks, who dwell in towns, are not given to hospign lity; but near relations nay fairly expect hospitality a- each other. The constituent therefore goes to Athens as the guest of his child's godfather, and it is well for the deputy, if he has only to be hospitable. Generally his self-constituted relative has some relation who is without the post for which he is peculiarly well fitted, and the deputy is expected to let the Prime Minister understand upon what the continuance of his support is conditional. And yet these posts under Government, sought with such feverishness, are most miserably underpaid, and scarcely give the holder an honest livelihood. The Prime Minister himself is only paid £ 500 a year. It were well for this country, if every Greek office holder could take Tricoupis as his great example.

A telegram relating to Bulgaria was brought in, which M. Tricoupis was good enough to read to me. We discussed the position there, and I congratulated the Prime Minister that the Outs in Greece were as patriotic as the Ins. «You all remain Greeks.» He admitted this was so, and explained that after the War of Freedom there had been Ministers who had led what were known as the English and French parties, because when in office they could rely on the support of the English and French Governments respectively but that was no longer so. «They call me an Englishman,» he said. «I may be English in my social views, but not in my political.» It is my strong conviction that whenever Russia

choose to reopen the Eastern Question, Greece will wamly cooperate with her. She will do this, not so much from love of Russia, as from hatred of Austria, and from a conviction that no other Power but Russia will aid her to carry out her great idea. Those, too, who have not lived in the East of Europe can scarcely grasp the implicit faith which the peasants of the Greek Church — be they Hellenes, Macedonians, or Montenegrins — place in Russia as the Orthodox Power. In the best-known Bulgarian convent on Mount Athos the name of Alexander, Prince of Bulgaria, has never been so much as mentioned in their public prayers, though they pray several times a day for the Czar and Imperial family. A Bulgarian peasant has little in common with the drones of the Holy Mountain. King George was a sailor in the Danish navy, with expectations of about £ 160 a year, when Lord John Russell, either metaphorically or actually, patted him on the shoulder, and asked him how he Should like being King of Greece. The Greeks were then most anxious that the Duke of Edinburgh should fill the throne vacated by King Otho, because they felt that such a step would commit England to carrying out the Great Greek Idea. We were either too wise or too foolish to embark upon so adventurous a policy; and consequently the Greeks have had to make friends elsewhere. Hellenic partiality for Russia is of very recent date; but it will certainly not cool on account of Russia's grudge against Bulgaria. Turkey, the Greeks regard as worse than sick; but Austria — voilà l'ennemi. It is not that Greece loves Russia more, but that she loves Austria less. Russia leaves no stone unturned to keep

alive her influence in Greece. She married the King to a Russian princess; she keeps a squadron in Greek waters, though she took care that, so far as she was concerned, the blockade should be a paper one. I suggested that foreign coercion might at least have had the effect of driving Delyannis from office. «Not in the least», replied M. Tricoupis, with marked emphasis «We would all support him against foreign interference». In my opinion, the coercion policy applied in the spring by our Government to Greece was a great mistake. Even admitting that it is to our interest and our honour to support the integrity of the Ottoman Empire, we did not go the right way to attain this end. Little countries, like little men, must be flattered rather than threatened; but our diplomacy more often resembles the wind than the sun. Lord Iddesleigh is reported to be endeavouring to cement an alliance between Turkey, Roumania, Servia, Bulgaria and Greece. All such endeavours must end in failure. An alliance between Bulgaria and Greece is as impossible as an alliance between Germany and France. The feeling which a Greek bears to a Turk may almost be described as affectionate, when compared with the aversion he has for a Bulgarian. He is not likely to embrace the Bulgarian at the bidding of the very Power that took the lead in the blockade. King George and his subjects will not forget the part so recently taken by England for many a long year. It seems almost certain that King George visited Paris this autumn, to avoid receiving a visit from His Royal Highness the Duke of Edinburgh. The associations connected with a British squadron in Greek waters are not pleasant to Greek minds. The Russian squadron, on the other hand, is most welcome,

and the Russian admiral's dinner-table is frequently honoured with the presence of their Hellenic Majesties. The French are also favourites; and a French admiral is at present a highly-salaried official in the Greek service. It is quite clear that we have not gained the goodwill of Greece by our active foreign policy; it is equally clear that we have not gained the goodwill of Turkey. What then have we gained? What could have induced our statesmen to alienate one of the few countries that had friendly feelings for England? Even admitting that the Eastern Question must not be reopened, if we can prevent it, we were hardly pursuing a dignified policy in coercing Greece. That was tantamount to telling Russia, that when it suits her convenience, she may occupy Bulgaria and seize on Constantinople; and that, until she is ready, we will prevent any small Power poaching on her preserves. Russia was in perfect immunity steal the horse; but Greece is to be punished, if she but look over the fence. The only Powers that gained by the Austrian policy, which we for the nonce made our own, were the new allies, Russia and Turkey. To benefit them we cut the cords of sentiment which had long bound us to Greece, incurred the bitter hostility of a rising Power, and kept under Turkish misgovernment the district round Janina which is mainly Greek in sympathy and race.

M. Tricoupis assented to a remark of mine that the right to time occupy Janina was when the Turks had their hands full in Bulgaria, and when Europe would have recognised a *fait accompli* in Albania, as well as in Eastern Roumelia. He pointed out that though the Powers could never prevent Greece declaring war against Turkey, if she were so

minded, it ~~would be folly~~ for his country — say, with two millions — to declare war against the Ottoman Empire, with its twenty millions, unless she could reckon on at least one of the Powers as her ally. He also criticised Delyannis's policy of calling out reserves, which he very justly said was not the proper way of preparing the country for a war, but rather of exhausting it.

We spoke of the army, in which the Prime Minister naturally takes the greatest interest, as it is the instrument for carrying out his ideas. The army of Greece (exclusive of officers) is composed of conscripts. M. Tricoupis explained to me that at present every Greek must serve one year in the infantry, or two in the cavalry or artillery; but if a man were drawn for the cavalry, he might at once declare for the infantry, and purchase a substitute to serve for him in the cavalry, thus serving the State by himself and his proxy, for three instead of two years. He told me he proposed altering this into an uniform service of two years, allowing six months' leave for harvest, and abolishing the right to purchase a substitute. «I do this, not on account of the soldiers, but on account of the officers, who are at present perpetually engaged in drilling recruits. When in France it was proposed to cut down eight years' service to five, Thiers exclaimed that the army was ruined; so you see that a service, however long, does not satisfy some; and I don't think two years will create a better private than one, but it will create a better officer. Our navy is at present entirely composed of paid sailors, but this is too expensive for the country; so I propose altering that too, and having our navy manned with conscripts». This naturally led us to discuss the all-important question

of ways and means. M. Tricoupis, when last in office, withdrew the paper currency, and issued for that purpose a loan, which was, however, only partially taken up. The paper currency, thus withdrawn, on the 13th January, 1885, was reimposed in consequence of the mobilisation of the Greek army by M. Delyannis in October, 1885. The existence of a paper currency—save for its tendency to create protection—need alarm no friend of Greece. All countries, even our own, have had, or now have a paper currency. It is a natural stage in the financial development of a country, and if properly handled, as in France, no more injures the body politic than measles injure the body physical. It is not the paper currency that alarms a friend of Greece, but the want of equilibrium between her public receipts and her public expenditure. The inhabitants of Chios are the recognised financiers of Greece. They have a proverb—«He who spends nineteen, and does not make thirty, is put into prison, and wonders at the reason why». Now that is exactly what Greece does, though it is to be hoped the prison is not in store for her. The income of Greece varies from sixty-five to seventy millions of francs, and she owes forty millions for interest on loans, pension, &c. It must be admitted that a country, whose national debt swallows up more than half its income, is financially in a parlous state. The world, however, is the inheritance of the sanguine, and M. Tricoupis is a most sanguine man. He explained to me that, out of a revenue of sixty-five millions, about four millions of francs were derived from payments by peasants, to purchase their land, and could not therefore be fairly called taxes. «I pro-

pose to add taxes to the extent of another thirty millions of francs, though I admit my Government was thrown out on these very taxes last year ». Unfortunately, it is one thing to put a tax on, and another to get it. The question is, whether the Greeks will have sufficient patriotism to put up with this increased taxation. Tricoupis cannot be described as a great Finance Minister. He is the first of Greek Finance Ministers; but this is not high praise. Strange as it may appear with so clever a race as the Greek, finance is the weak point with their public men. Tricoupis is the best of Greek Chancellors of the Exchequer, in the same manner as the Marquis of Anglesey was the Duke of Wellington's best cavalry officer. The dictum of Wellington on « his best cavalry officer » has become classical.

If it be the mind that rules, Greece ought to realise her heart's desire. There is no country in Europe where education is so highly prized as in Greece. Education is free to all — if a man declares himself unable to pay one or half a drachma a month for his child's education, he can have it gratis; and if one man makes the declaration, all his neighbours join in. But so far is this from being frequent, that it is very common (so M. Tricoupis told me) to find the peasants giving the teacher a plot of land and cultivating it for him, so highly do they prize the presence of a good teacher. M. Tricoupis says, that finding good teachers has become a serious difficulty in Greece, as a teacher, who receives £3 a month — which is all the Government pays him — can easily find a more lucrative career. There is no religious difficulty in Greece. Education is not secular, but the consciences of all are respected, and both Catholic

and Jewish schools are assisted with State funds. If there were a strong body of Secularists in Greece, as in England, this would of course be impossible. But apparently there are as few Secularists as Socialists in Greece. M. Tricoupis referred with a laugh to one deputy calling himself a Socialist, because he read French books; but, he added, his deputy would be very unwilling to carry out his theories into practice. The absence of an extreme or Radical party from Greek politics is very remarkable. M. Tricoupis laid great stress on the fact that, though the Orthodox Church was by the Constitution «the preponderating Church», all sects were tolerated.

He pointed out to me that the Greek Church was essentially a tolerating Church, that the Greek Metropolitan attended the Catholic Church on solemn festivals, though the Catholic bishop did not return the compliment; that a Greek priest would always administer the sacrament to or bury in consecrated ground a Christian belonging to a Church other than his own. The priests receive nothing from the State, but are entirely supported by the parishioners. The bishops are paid by the State out of a fund raised by the sale of the «conventicles». Now by «conventicles» M. Tricoupis meant the smaller convents, which had been disendowed. In an interview which lasted two hours this was the only word which was incorrectly used by the Prime Minister, if, indeed, it was incorrectly used. The larger convents still remain, and cultivate very badly the large estates that belong to them. Possibly Tricoupis may himself become the Henry VIII of Greece, but should he disendow the monasteries he will not do so to enrich individuals, but to ba-

lance the ~~national finances.~~ In no country are priests better kept in their proper place than in Greece. They are not only not allowed to sit as deputies, but they are not even allowed to take any part in the elections. «Like your peers, however», said M. Tricoupis, «they do. At our elections the Party, whose side the priest declares for, places him on horse-back at the entrance to the village to speak to the villagers as they come in to vote. But he runs a risk of being fined by the bishop». The Orthodox religion is so much a matter of course in Greece, like the air you breathe, that there naturally is no oath question. Some of the deputies, M. Tricoupis told me, have written «very improperly» (he added), an objection on the roll after signing their names, but not on religious grounds. They have merely stated that in their opinion a member should be bound by nothing but his conscience. In Greece they have compulsory vaccination, «but we try», said M. Tricoupis, «to make the practice as little compulsory as possible». This was one of the many proofs the Prime Minister gave me of his preference for the voluntary to the compulsory. The Greeks are great drinkers—of water, and Athens water is excellent. There are no liquor laws, either prohibitive or licensing, but every trade has to take out a licence. Beyond this it is evidently the wish of the Prime Minister to make trade free. «Protection», he said, «is not intended, but some laws passed purely for the purpose of raising a revenue have developed a home industry, and this I do not think a bad thing for us». Although we did not refer to it, M. Tricoupis must be well aware that a paper currency tends to produce protection. For, though you can purchase the same amount of home—grown

necessaries — bread, meat and fruit — with a paper franc as with a silver franc, you are restricted by a paper currency to home — grown articles in consequence of the premium on gold or foreign bills of exchange, varying at present from 15 to 20 per cent. In other words, there is a bounty varying from 15 to 20 per cent. in favour of home — made articles in addition to the duty. For instance, it would be impossible for Liverpool cotton to compete with the cotton twist manufactured at the Piræus. All pleasant things must come to an end, and so did this interview. It has seldom been my good fortune to meet a man at once so able and so agreeable as the Prime Minister of Greece.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 31 Δεκεμβρίου.

Χθὲς τὴν νύκτα περὶ ὥραν 8ην πολλοὶ ἀρχιτέκτονες, βιομήχανοι, καταστηματάρχαι καὶ ἄλλοι ἔμποροι τῆς πρωτευούσης, ἐπιβαίνοντες ἐπὶ 50 περίπου ἀμαξῶν ἐπεσκέφθησαν πάντας τοὺς ὑπουργικὸν ὑποψηφίους, ἀνερχόμενοι εἰς τὰς αἰθούσας καὶ ἐπιβεβαιοῦντες αὐτοὺς περὶ τῆς ὑποστηρίξεως, ἣν θὰ τοῖς παράσχωσιν. Εἰς ἑκάστου ὑποψηφίου τὴν οἰκίαν ἐξητωκραύγαζον ὑπὲρ τοῦ ὑποψηφίου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ κ. Τρικούπη. Ἐν τέλει κατέληξαν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐπίσης ἐπευφήμησαν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Ὁ κ. Τρικούπης εἶναι πεπρoικισμένος μὲ ἐξόχους καὶ ἀναμφισβήτητους ἀρετάς, ἡ δὲ τύχη τὸν συνέτρεξε καὶ αὐθις νὰ ἐπανεέλθῃ ταχέως εἰς τὴν ἐξουσίαν, τὴν ὁποίαν διὰ τολμηρᾶς χειρὸς καταλαβὼν ἐφάνη καὶ τοῦ Γαμβέτα αὐτοῦ εὐτυχέστερος, ἀποκτήσας ἀκόπως σχεδὸν καὶ ἀνελπίστως τὴν εὐρεῖαν ἐκλογικὴν περιφέρειαν, ἣν ἐκεῖνος, καὶ περ ἐπὶ τοσοῦτον ἀγωνισθεὶς δὲν κατώρθωσε νὰ ἴδῃ ψηφίζομένην ὑπὸ τῆς

Γαλλικῆς Βουλῆς. Ἡ δὲ εὐρεῖα περιφέρεια ἔδωκεν εἰς τὸν κ. Τρικούπην μεγίστην πλειονοψηφίαν καὶ σχεδὸν εἰπεῖν παντοδυναμίαν· ἀλλὰ ἡ παντοδυναμία αὕτη ἐδιπλασίασε τὰς πρὸς τὸ ἔθνος ὑποχρεώσεις καὶ τὴν εὐθύνην αὐτοῦ.

Τετάρτη, 31 Δεκεμβρίου 1886.

Πολλοὶ οἰνοπῶλαι, παντοπῶλαι, σιδηρουργοί, ἐργολάβοι οἰκοδομῶν καὶ ἄλλοι βιομήχανοι καὶ ἔμποροι, περὶ τοὺς 200, ἐκλογεῖς Ἀττικῆς, ἐπιβαίνοντες ἀμαξῶν, μετέβησαν χθὲς τὴν ἑσπέραν μετὰ βεγγαλικῶν φώτων εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ὑπουργοῦ καὶ ὑποψηφίου βουλευτοῦ κ. Στεφ. Δραγούμη καὶ ἐξεδήλωσαν ζωηρῶς τὰς πρὸς αὐτὸν συμπαθείας των. Κατόπιν τούτων ὑπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ κ. ὑπουργοῦ διηλθεν ἑτέρα διαδήλωσις ἐξ ἄλλων πολιτῶν, ζητωκραυγάζουσα καὶ αὕτη ὑπὲρ τοῦ κ. Δραγούμη καὶ τῆς Κυβερνήσεως. Οἱ πρῶτοι διαδηλωταὶ ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Δραγούμη μετέβησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ἔνθα εὐρίσκετο ἐργαζόμενος ὁ πρωθυπουργὸς κ. Χ. Τρικούπης, γενόμενοι δὲ δεκτοὶ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἐπενεμήθησαν εἰσελθόντα τὸν κ. πρωθυπουργόν, ὅστις εὐχαριστήσας αὐτοὺς διὰ τὰς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν συμπαθείας των, ὑπέμνησε τὴν σοβαρότητα τὴν ὁποίαν ἔχουσιν αἱ ἐπικείμεναι βουλευτικαὶ ἐκλογαί, καθ' ὧς ὁ λαὸς διὰ τῆς ψήφου του θέλει ἐκλέξει μετὰξὺ κυβερνήσεως καὶ ἀντιπολιτεύσεως, ῥυθμίζων ἴσως ὀριστικῶς τὰ τοῦ μέλλοντος τοῦ τόπου. Οἱ παρεστῶτες ἀνευφήμησαν τοὺς λόγους τούτους τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ καὶ ἀπῆλθον εἰς τὰ ἴδια.

ΩΡΑ, 1 Ἰανουαρίου 1887.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΛΗΞΑΝΤΟΣ ΕΤΟΥΣ

Τοιαῦτα ἦσαν τὰ ἔργα, ἅτινα ὑποβληθέντα εἰς τὴν Βουλὴν, κληθεῖσαν εἰς ἑκτακτον σύνοδον, κατεδικάσθησαν παρ' αὐτῆς τὴν 8ην Μαΐου διὰ πλειονοψηφίας ἐξήκοντα ψήφων. Κατὰ παράδοξον ἀληθῶς τῶν

πραγμάτων τοῦτον, ἡ πλειονοψηφία τῆς 7ης Ἀπριλίου, ἡ ἀναγράφασα ἐπὶ τῆς σημαίας αὐτῆς τὴν καταδικὴν τῶν πράξεων τοῦ κ. Τρικούπη, ἀνέθεσεν εἰς αὐτὸν τοῦτον τὴν σωτηρίαν τῆς χώρας ἀπὸ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς πολιτείας τοῦ ἐκλεκτοῦ τῆς ἡμέρας ἐκείνης. Οὐδ' ἀρκεσθεῖσα εἰς ταῦτα προέβη, πρὸς πληρέστερον ἐξιλασμόν τῆς ἐξεγερθείσης ἐκ τοῦ μεγέθους τῆς συμφορᾶς κοινῆς γνώμης, εἰς ἐπιψηφισιν νομοσχεδίων περὶ εὐρύνσεως τῆς ἐκλογικῆς περιφερείας καὶ περιορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν, δι' ἧς ἐπεδιώκετο ἡ ἀξιοπρεπεστέρα ἐν τῷ μέλλοντι ἀντιπροσώπευσις τῆς χώρας.

Πρὸς πλήρη τῶν ἔργων τούτων ἐκτίμησιν οὐδὲν ἄλλο ἀπομένει νὰ προσθέσωμεν εἰμὴ μόνον, ὅτι τὰ μὲν ἔκτακτα ἔξοδα τῆς ἐπιστρατεύσεως ἀνῆλθον εἰς ἑβδομήκοντα ἑκατομμύρια, τὰ δὲ ἐλλείμματα τῶν δύο τακτικῶν προϋπολογισμῶν τῆς προκατόχου κυβερνήσεως εἰς πενήκοντα ἑκατομμύρια δραχμῶν. Ἐκ τούτων περιῆλθεν ἡ χώρα εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ τῆς αὐξήσεως τῶν φόρων ἢ τῆς χρεωκοπίας. Ὑπὲρ τῆς τελευταίας ταύτης ἐκυρήχθη ἐσχάτως, πλὴν τινων ἄλλων, καὶ ὁ ἀντιποιοῦμενος τὴν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀρχηγίαν. Ἡ Κυβέρνησις ἀπεναντίας πιστεύει τὸν λαὸν τῆς Ἑλλάδος ἀρκούντως ἀγχίνουν ὅπως ἐννοήσῃ ὅτι, οὐ μόνον ἡ τιμὴ ἀλλὰ καὶ τὸ συμφέρον του ἐπιβάλλουσιν αὐτῷ νὰ προτιμήσῃ τῆς χρεωκοπίας τὴν ἀπότισιν τοῦ εἰς ἑκατὸν εἴκοσιν ἑκατομμύρια ἀνερχομένου προστίμου τῆς πλάνης τῆς 7 Ἀπριλίου.

ΩΡΑ, 2 Ἰανουαρίου 1887.

Ὁ Διάδοχος συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπασπιστοῦ αὐτοῦ κ. Σαπουντζάκη ἐτίμησε χθὲς μ. μ. δι' ἐπισκέψεως τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ του.

ΣΗΜΑΙΑ, 1 Ἰανουαρίου 1887.

Τί εἶναι ὁ Τρικούπης; τὴν ἐρώτησιν αὐτὴν οὐδεὶς ἢ ἐλάχιστοι σήμερον ἀπευθύνουν, διότι ἐλάχιστοι εἶναι οἱ ἀγνοοῦντες τὸν κ. Τρι-

κούπην. Ἡ ἀγνοία τοῦ χαρακτηῆρος καὶ τῶν αἰσθημάτων τοῦ κ. Τρικούπη ἀποτελεῖ τὴν ἀδυναμίαν του, ὅπως διὰ τὸν κ. Δηλιγιάννην ἡ ἀγνοία τοῦ χαρακτηῆρος καὶ τῶν αἰσθημάτων του ἀποτελεῖ τὴν δύναμίν του.

Ἐκτιμᾷ τις περισσότερον τὸν κ. Τρικούπην, ὅσῳ περισσότερον τὸν γνωρίζει, καὶ ἐκτιμᾷ τὸν κ. Δηλιγιάννην περισσότερον ὅσῳ περισσότερον δὲν τὸν γνωρίζει.

Ὁ κ. Τρικούπης εἰς τὸ τέλος τῆς παρελθούσης πρωθυπουργίας του, ὁπότε διέλυσε τὴν βουλὴν εἶχε πλειονοψηφίαν 9 ψήφων, ἐν ᾧ ὁ κ. Δηλιγιάννης εἰς τὸ τέλος τῆς πρωθυπουργίας του ὁπότε ἐγένετο ψηφοφορία εἰς τὸ ζήτημα τοῦ προέδρου εἶχε μειονοψηφίαν περίπου ἐξήκοντα ψήφων.

Τί εἶναι ὁ Τρικούπης; Ἐὰν ἡ μεγαλοφυΐα συνίσταται, ὥς λέγουσιν οἱ Γάλλοι, εἰς τὴν δύναμιν τῆς θελήσεως, ὁ κ. Τρικούπης κατέχει ἀναμφιβόλως εἰς ὕπατον βαθμὸν τὸ πλεονέκτημα τοῦτο. Εἰς τὸ ζήτημα δὲ τοῦτο ὅπως καὶ εἰς ὅλα τὰ ἄλλα εἶναι οἱ ἀντίποδες τοῦ ἀντιπάλου του. Δύναται τις εἰπεῖν ὅτι εἶναι πεπλασμένος ἐκ γρανίτου. Ἐὰν ὁ κ. Δηλιγιάννης κανονίῃ ἐν μιᾷ στιγμῇ τὴν πολιτικὴν του ἀναλόγως τοῦ πνεύματος τῶν συλλαλητηρίων, ὁ κ. Τρικούπης κανονίζει τὴν πολιτικὴν του μετὰ ἐνδελεχῇ μελέτῃ καὶ ὅταν ἀπαξ ἀποφασίσῃ ὅταν ἀπαξ εὖρη τι σύμφωνον πρὸς τὸ γενικὸν συμφέρον, οὔτε αἱ διαδηλώσεις τῶν ὁδῶν, οὔτε αἱ ὀρυγαὶ τοῦ ὄχλου, οὔτε οἱ λαΐλαπες τῶν στοιχείων, δύνανται νὰ μεταβάλῃσι τὴν γνώμην του.

Ὁ κ. Τρικούπης δὲν εἶναι ἄνθρωπος τῶν περιστάσεων, ἀλλ' ἐμπορεῖται ὑπὸ μιᾷ μεγάλῃ αἰτίας, ἀποβλέπει πρὸς ἓνα σκοπὸν, τείνει εἰς ἐν τέρμα, καὶ εἰς τὸ τέρμα αὐτὸ βαίνει πάντοτε ἀπτόητος πρὸ τῶν ἀπειλῶν, συνιστάμενος πρὸ τῆς ἐργασίας, ἀνεξάντλητος ἐν τῷ πατριωτισμῷ, μὴ ἀπογοητευόμενος πρὸ τῆς ἐπιμόνου ἀντιδράσεως τῶν ἐχθρῶν του, μὴ ἀποκαρτερῶν πρὸ τῶν ἐμποδίων τὰ ὅποια τῷ παραθέτουσιν, ἀλλ' ἀκμαῖος πάντοτε, βαίνει πρὸς τὸν σκοπὸν πεποιθὼς εἰς τοὺς συμπολίτας

του, ὅπως εἶναι πεπεισμένος περὶ ἑαυτοῦ, πεποιθὼς εἰς τὸ μέλλον τῆς πατρίδος του ὅπως εἶναι πεπεισμένος περὶ τῆς ἐργασίας του. Ἡ πεποίθησις αὕτη εἶναι ἐν τῶν σπουδαιότερων αἰσθημάτων ἀπὸ τὰ ὅποια ἀντλεῖ καὶ θάρρος καὶ ἐγκαρτέρησιν καὶ ἔμπνευσιν καὶ ἐλπίδα καὶ τὰ πάντα. Φαντάζεται τὴν πατρίδα του μεγαλειέραν ἅφ' ὅτι τὴν παριστῶσι, φιλοδοξότεραν ἅφ' ὅσον ἀπέδειξε, νοημονεστέραν ἅφ' ὅσον πρέπει. Ἐκάστη δὲ πρᾶξις ἐκ τῆς ὁποίας ἀποδεικνύεται διαψευδόμενος τὸν λυπεῖ περισσότερον δι' ἐκείνην ἢ δι' ἑαυτόν.

2 Ἰανουαρίου, Παρασκευή 1887.

Μὲ τὴν ἐκλογικὴν κίνησιν νόστιμος εἶναι μικρά τις συνάδελφος τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἣ ὁποία βεβαίῳ ὅτι εἶδε τὸν κ. Τρικουπὴ σκυθρωπόν, ὅτι παρατηρήθη λυπημένος καὶ ἄλλα πολλὰ ἐκδηλοῦντα δῆθεν ὅτι ἔλαβε κακὰς εἰδήσεις ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν. Ἡ συνάδελφος βεβαίως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ σκέπτηται, νὰ βλέπῃ καὶ νὰ γράφῃ ὅ,τι βούληται, ἀλλ' ἂν θέλῃ νὰ πληροφορηθῇ περὶ τοῦ εἵδους τῶν εἰδήσεων τὰς ὁποίας λαμβάνει ὁ κ. Τρικουπῆς, αἷς ἐρωτήσῃ εἰς τὸ τηλεγραφεῖον καὶ θὰ μάθῃ μολοντί τὰ ξεύρει αὐτά, ἀλλὰ ἔτσι γράφει, διὰ παρηγορίᾳ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Κουράγιο!

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ, 3/15 Ἰανουαρίου 1887.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ

Ἐκ τῆς «Γενικῆς Ἐφημερίδος» τῆς Βιέννης.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τῆς ἐνηλικιώσεως τοῦ διαδόχου ἡ βουλγαρικὴ ἀνθηγεμονία ἀπηύθυνε θερμότατα συγχαρητήρια τῷ βασιλεῖ Γεωργίῳ, ὁ δὲ βασιλεὺς ἐξέφρασεν εὐχαριστήρια. Ὁλος ὁ ἐλληνικὸς κόσμος ἔπεμψε τότε εἰς Ἀθήνας ἐπιτροπὰς καὶ προσφωνή-

ματα, καίτοι δὲ τὸ ὑπουργεῖον Τρικούπη ἀπέφυγε φρονίμως πᾶσαν ἀντιτουρκικὴν διαδήλωσιν, τὸ ἑλληνικὸν αἷσθημα ἀνεξέλιπτο ἰσχυρῶς. Τότε ἀκριβῶς ἤρξαντο αἱ μεταξὺ Βουλγαρίας καὶ Ἑλλάδος διαπραγματεύσεις, εἶναι δ' ἀπίθανον ὅτι αἱ βουλγαρικαὶ ἀξιώσεις κατίσχυσαν τῶν ἑλληνικῶν.

ΧΡΟΝΟΣ ΑΘΗΝΩΝ, Δευτέρα, 5 Ἰανουαρίου 1887.

ΤΟ ΕΤΟΣ 1886

Ἡ ὀγδόη Μαΐου 1886 ἔθηκεν εὐτυχῶς τέρμα εἰς τὸ ἀνόσιον τοῦτο κυβερνητικὸν σύστημα. Αὕτη ἡ Βουλὴ ἡ οἰστρηλατηθεῖσα ἄλλοτε ὑπὸ τοῦ κ. Δηλιγιάννη ἡ παρακολουθήσασα αὐτὸν μετὰ τοσαύτης ἀφωσώσεως, ἠναγκάσθη ἐπὶ τέλους νὰ ἐκδώσῃ καταδικαστικὴν κατ' αὐτοῦ ἐτυμηγορίαν. Κατὰ τὴν ἱστορικὴν ἐκείνην ἡμέραν φανατικώτατοι ἐχθροὶ τοῦ κ. Τρικούπη ἀνήρχοντο εἰς τὸ βῆμα τῆς Βουλῆς, διὰ νὰ καταδικάσωσι πανηγυρικῶς τὴν πολιτικὴν, ἥτις ἐπήνεγκε τόσα ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικὰ δυστυχήματα εἰς τὸν τόπον, ἐψήφισον δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ, μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι διὰ τῆς ψήφου των ἀποκαθαίρουσι τὸ πολιτικὸν ἄγος τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ νέα ὑπουργεία τοῦ κ. Τρικούπη θέλει ἐγκαινίσει βεβαίως σπουδαῖον σταθμὸν ἐν τῇ πολιτικῇ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἱστορίᾳ. Ὁ κ. Τρικούπης ἀνέλαβε τὴν ἐξουσίαν οὐχὶ διὰ νὰ κορέσῃ πολιτικὰ συμφέροντα καὶ πάθη, ἀλλὰ διὰ νὰ μεταρρυθμίσῃ καὶ διοργανώσῃ. Δὲν ἔλαβε καὶ πάλιν ὑπ' ὄψει ἐφήμερον δημοτικότητα, δὲν ἐζήτησε τὴν γνώμην ἐπὶ τῶν πράξεών του εὐαρίθμων φατριαστῶν, ὥς συνέβαινεν ἐπὶ τοῦ προκατόχου του, ἀλλ' αὐτὰ τὰ συμφέροντα καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς πατρίδος. Ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο ὑπέβαλλεν εἰς τὴν Βουλὴν τὰ γνωστὰ ἐκλογικὰ νομοσχέδια τῆς ἐλαττώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν, τῆς εὐρύνσεως τῆς ἐκλογικῆς περιφερείας καὶ τῆς μὴ

προσμετρήσεως τοῦ χρόνου τῆς βουλευτικῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ εἰς τὸν τῆς στρατιωτικῆς αὐτῶν ὑπηρεσίας. Κρίνομεν περιττὸν κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ν' ἀναπτύξωμεν τὴν μεγάλην εὐνοίαν καὶ σημασίαν τῶν πολιτικῶν τούτων μεταρρυθμίσεων. Ὅ,τι μόνον ὀφείλομεν νὰ παρατηρήσωμεν, εἶναι ὅτι ὅλον τὸ ἔθνος, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, ἐπεκρότησε τὸ ὑπουργεῖον τὸ σχὸν τὴν πρωτοβουλίαν νὰ ὑποβάλλῃ ταῦτα εἰς τὴν ψήφον τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Πέμπτη, 1 Ἰανουαρίου 1887.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ. ΤΟ ΕΤΟΣ 1886

14 Ἀπριλίου (Πάσχα).

Ὁ κ. Δηλιγιάννης ὁρᾷται ἐπὶ τῆς στέγης τῆς οἰκίας του, κρατῶν εἰς χεῖρας τηλεσκόπιον δι' οὗ διακρίνει μαῦρα τινὰ σώματα κινούμενα μεταξὺ Φαλήρου καὶ Αἰγίνης. Δρομαίως κατέρχεται ἀπὸ τὸ δῶμα εἰς τὸ γραφεῖόν του καὶ μετ' ὀλίγον ἔκτακτον παρόρρημα τῆς «Πρωίας», δι' οὗ ἠγγέλλετο ἀπλῶς ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἤκουσε μίαν φωνήν· ἡ φωνὴ αὕτη δὲν ἔλεγε· μὴ τρῶτε λάχανα· ἡ φωνὴ αὕτη δὲν ἔλεγε· δὲν εἰσθε γιὰ πόλεμον· ἡ φωνὴ αὕτη ἦτο ἡ φωνὴ τῆς Γαλλίας καὶ τὴν φωνὴν ταύτην ἐμελέτα ἡ Κυβέρνησις. Ὁ κόσμος δὲν ἐνόησε τίποτε ἐκ τοῦ παραρτήματος. Ἀλλ' ἐκεῖ εἰς τὰ σύνορα τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, ἐντὸς τῆς πρωθυπουργικῆς οἰκίας κρότοι ἠκούοντο ἐκπωματιζομένων φιαλῶν καμπανίτου καὶ ζήτω καὶ φωναὶ καὶ ἐρωτήσεις· Νὰ φέρουμε καὶ τὰ βιολιά;

Τί συνέβαιναν; Ὁ πρωθυπουργὸς διεβεβαίον τοὺς φίλους του, ὅτι πήραμε τὰ Ἰωάννινα! Τὸ εὐαγγέλιον διεδόθη ἀνὰ τὴν πόλιν, τὴν δὲ πρωίαν τῆς ἐπαύριον ἡ «Νέα Ἐφημερίς» διεβεβαίον τὸ δημόσιον, ἐπ' ἀγαθῇ τῇ πίστει πάντοτε, ὅτι ἡ Γαλλία ἀνέλαβε νὰ μεσο-

λαβήσῃ διὰ τὴν πραγματοποιήσιν τῶν πόθων τοῦ ἑλληνισμοῦ. Εἰς ὑπουργὸς δὲ διεβεβαίουν τὴν σύνταξιν τῆς «Ἀκροπόλεως», ὅτι ὄχι μόνον ἡ Γαλλία θέλει ἐνεργήσῃ ὅπως μᾶς δοθοῦν τὰ Ἰωάννινα, ἀλλ' ὅτι καὶ ἡ Τουρκία εἶναι ἐτοίμη νὰ τὰ δώσῃ. Ἡ «Ὥρα» ὁμως τοῦ κ. Τρικούπη, ἥτις ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης μετεσχηματίσθη εἰς μαντεῖον τῆς ἀληθείας, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν «Πρωΐαν», εἶπε τὰ πράγματα καθαρὰ ὅτι.....

Ἄλλας δημοσίας συναθροίσεις ποῦ νὰ ἀναζητήσωμεν καθ' ὅλον τὸ ἔτος; Εἰς τὰς ἀρχὰς αὐτοῦ μᾶς ἐμάστιζον ἡ ἐπιστρατεία τοῦ κ. Δηλιγιάννη καὶ οἱ λόγοι τῶν ὑπαιθρίων ἀγορητῶν, μᾶς ἔφθειρεν ἡ βρῶμα τοῦ στρατῶνος, αἱ στρατιωτικαὶ φυλακαὶ τὰ στρατιωτικὰ νοσοκομεῖα. Καὶ αἱ ὀλίγαι ἀνοιγόμεναι κατὰ τὸν χειμῶνα αἰθουσαι καὶ ἐκεῖναι ἦσαν κατάκλειστοι — ἕκαστος εἶχε κρυφὴν τὴν πίκρα του τότε, καὶ οὐδεμία ὑπέφωσκεν ἐπιθυμία διασκεδάσεως. Παρῆλθεν ὁ χειμὼν καὶ μετ' αὐτοῦ ὁ κ. Δηλιγιάννης καὶ ἡ ἐπιστρατεία. Ἦλθεν ἡ ἀνοιξίς, αἱ χελιδόνες καὶ ὁ κ. Τρικούπης, οἱ διαδηλωταὶ ἐκρύβησαν καὶ ἐγένετο κίνησίς τις παρὰ τοὺς στύλους καὶ τὰ θέατρα.

Δὲν εἶχεν ἡττηθῇ ἐν τοῖς πεδίοις τῶν μαχῶν τῇ 8 Μαΐου ἡ Ἑλλάς. Δὲν τὴν διήλασε κατακτητής. Ἐπιδημία τις δὲν εἶχεν ἐνσκήψει εἰς αὐτήν. Σεισμοὶ τὸ ἔδαφός της δὲν εἶχον ἔτι κλονήσει. Οἱ ποταμοὶ της δὲν ἐξῆλθον ἀπὸ τὰς κοίτας των καὶ δὲν ἐπλημμύρησαν τὰς πεδιάδας της. Ὁ οὐρανὸς δὲν εἶχε βρέξει οὐδὲ πῦρ, οὐδὲ χάλαζαν. Καὶ ὁμως σπανίως ἔθνος ἐχαιρέτησε τὴν ἀνατολὴν τὴν ἡμέραν ἐκείνην μᾶλλον ἐξουθενωμένον, μᾶλλον περιλύπον καὶ κατεστραμμένον, ὥς τὸ ἡμέτερον κατὰ τὴν 8ην Μαΐου, ὅτε ἀνέλαβε καὶ αὐτίς τὴν ἐξουσίαν ὁ κ. Τρικούπης. Καὶ τὴν ἀνέλαβεν ὥς νὰ ἦτο ὁ μόνος νικητῆς μεταξὺ τῶν δύο ἑκατομμυρίων ὑπηκόων του, ὁ μόνος ἀταπεινώτος, ὁ μόνος, ὅστις ἠδύνατο μὲ ὑψηλὸν μέτωπον νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν συμφορὰν καὶ τὸν κίνδυνον. Διότι ἀκριβῶς καὶ περὶ τούτου καὶ περὶ ἐκείνης ἐπρόκειτο. Τὴν συμφορὰν, διότι τὸ ἔθνος ἦτο γονατι-

σμένον ὑπὸ τὸ βάρος τοῦ αἵσχους καὶ τῆς ὀδύνης. Τὸν κίνδυνον, διότι κατὰ τὰ σύνορα εἶχον ἀνάψει ἐφ' ὅλης τῆς γραμμῆς πυρά, ἀπὸ τῶν ὑποίων, τίς οἶδε, ποῖοι δαίμονες καταστροφῆς ἠδύναντο νὰ προκύψουν, ἔνεκα τοῦ ἀνίσου τῆς πάλης καὶ τῆς ἐλεεινότητος τῶν παρασκευῶν τῆς προκατόχου κυβερνήσεως. Καὶ ἐν τούτοις καὶ ἀπέναντι τῆς συμφορᾶς καὶ ἀπέναντι τοῦ κινδύνου τὸ ἔθνος, ὅτε εἶδε τὸν κύριον Τρικούπην ἐπὶ τὴν Κυβέρνησιν, ἀφῆκε βαθὺν καὶ βαρὺν στεναγμὸν ἀνακουφίσεως καὶ ἀνεθάρρῃσεν ! Ὡνειρεύθη ὅτι διὰ μιᾶς αἱ δυνάμεις τοῦ ἑδεκαπλασιάζθησαν. Ἐλαβεν ὑπ' ὄψει ὅτι ὁ νέος προϋστάμενος τῶν κοινῶν δὲν ἤθελε διαπραῖξει μωρίας, ἴσας πρὸς προδοσίαν. Ἐσκέφθη ὅτι ἀπέναντι τοῦ ἐχθροῦ ἤθελε πυργωθῇ μόνον εἰς ἀλύγιστον ἀρχηγὸν τῶν Ἑλλήνων, ἀποστολὴν ἔχοντα ν' ἀποσοβῇ τὸν κίνδυνον, ὃν μυριότονος μωρία προεκάλεσε κατὰ τῆς Ἑλλάδος, οὐχὶ δ' εἰς εὐλύγιστον, ἐξηρθρωμένον καὶ ξεκάρφωτον κομματαρχίσκον, μυρίους τρόπους διανοούμενον πῶς νὰ σώσῃ τὸ ἐλεεινὸν πολιτικὸν πετσί του !

Ὅταν ἀναπολῶμεν τὰς ἡμέρας ἐκείνας, καθ' ἃς ἠδύνατο νὰ κύψῃ καὶ νὰ συντριβῇ καὶ ὁ μᾶλλον σιδηροῦς ὀργανισμός, ὅταν ἀναπολῶμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἀνέπτυξε δραστηριότητα, ταχύτητα, σύνεσιν, τόλμην, ἀξιοπρέπειαν, εὐθύνην, ὅλα ὁμοῦ καὶ ἕκαστον κατ' ἰδίαν, ἐργαζόμενος ἡμέραν καὶ νύκτα, σκυθρωπός, ἀγρυπνῶν, ἀεικίνητος, ἀκατάβλητος, ὅταν ἀναπολῶμεν ὅτι μία βραδύτης, ἐν ὀλίσθημα, μία παράλειψις, ἐν σφάλμα, ἠδύναντο τὰ πάντα νὰ διακινδυνεύσουν καὶ νὰ γεννήσουν ἀνυπολόγιστους διὰ τὸν τόπον καταστροφάς, ὅταν ἀναπολῶμεν, ὅτι συνεδύασε τὰς ἐνεργείας τοῦ ὡς διπλωμάτης καὶ ὡς στρατιωτικὸς μετὰ τοιαύτης τέχνης, ὥστε ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ διασώσῃ ἐφ' ὅσον ἐξηρτᾶτο ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἐπενέβαινε τὸ ὄνειδος τῆς Κούτρας, προῖόν τῆς στρατηγικῆς ἀθλιότητος τοῦ προκατόχου του καὶ αὐτό, ἄθικτον τὴν στρατιωτικὴν τιμὴν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀφ' ἑτέρου εὐρὼν συντετριμμένην, ἐξηντλημένην καὶ γονατισμένην τὴν Ἑλλάδα, νὰ τὴν

ὑψώσῃ εἰς δύναμιν μετ' ἰσῶν δικαιωμάτων διαπραγματευομένην μετὰ τῆς Τουρκίας τὰ τῆς ἀναστολῆς τῶν ἐχθροπραξιῶν, ὅταν ἀναπολῶμεν, ὅτι διεκινδύνευσεν αὐτὴν τὴν θέσιν του, προκειμένου περὶ ἄρσεως τοῦ ἀποκλεισμοῦ, ἵνα σώσῃ οὐχὶ βέβαια τὴν οὐσίαν, ἀλλὰ τὴν μορφὴν καὶ τὴν ποίησιν τῆς ἐλληνικῆς ἀνεξαρτησίας ἀπέναντι τῆς σιδηροφράκτου βίας τῶν ἑξ μεγάλων Δυνάμεων, ὅταν ταῦτα πάντα ἀναπολῶμεν, κυριευόμεθα ὑπὸ βαθείας μελαγχολίας διὰ τὴν ἡθικὴν κατάρστασιν τοῦ λαοῦ τῆς πρωτευούσης, βλέποντες ὅτι χιλιάδες πολιτῶν ἀνέχονται βδελυροὺς ἀγύρτας καὶ πολιτικούς σαλτιμπάγκους, ἑξ ἐκείνων οὓς ἐδέχθη εἰς τοὺς κόλπους του ὁ συνδυασμὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως, νὰ δμυλῶσι περὶ προδοσίας τοῦ νῦν πρωθυπουργοῦ κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, ὅτε αὐτὸς ἦλθεν ἐπὶ τῶν ἀγκαλῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ φερόμενος νὰ σώσῃ ὅ,τι δυνηθῇ καὶ ὅ,τι εἴχε μείνει ἐκ τῆς μωρίας καὶ τῆς πολιτικῆς κακοηθείας τῶν προκατόχων του, ὧν ἦσαν ὄργανα καὶ ὑπότροφοι αὐτοὶ οἱ βδελυροὶ τῆς πολιτικῆς ἀγύρται.

Ναὶ οὐδὲν πικρότερον τῆς ἀγνωμοσύνης, τῆς λησμοσύνης τῶν λαῶν, ὅταν ἐπέρχονται τόσῳ ταχῆιαι, τόσῳ βαρεῖαι, τόσῳ μαῦραι, τόσῳ ἀπαίσιοι Ὑπάρχουσι σημεῖα τινα ἐν τῇ πολιτικῇ ἱστορίᾳ παντὸς ἔθνους, τὰ ὅποια πρέπει νὰ μένωσιν ἄθικτα καὶ ἀκηλίδωτα ὡς ἱερά, τὰ ὅποια δὲν πρέπει νὰ τολμοῦν νὰ ἀτενίζωσιν οἱ φθόνοι καὶ τὰ μίση καὶ τὰ συμφέροντα τῆς πολιτικῆς καὶ τὰ συμφέροντα τῶν ἀτόμων. Τοιοῦτο σημεῖον εἶναι ἡ κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας πρωθυπουργία τοῦ κ. Τρικούπη. Δὲν τὸν ἔφεραν πρωθυπουργὸν οἱ φίλοι του· πρωθυπουργὸν τὸν ἔφεραν οἱ φίλοι τοῦ κ. Δηλιγιάννη, γονυπετήσαντες, μετανοήσαντες πρὸ αὐτοῦ· διότι τοὺς ἠνάγκασε νὰ τὸ πράξουν τὸ ἔθνος· αὐτὸ τοὺς ἔπιασε διὰ τῆς κραταιᾶς χειρὸς του καὶ τοὺς ἔθεσεν εἰς τὴν ταπεινωτικὴν ἐκείνην θέσιν. Μὴ λησμονεῖτε: ὁ Ῥάλλης, ὁ Δεληγεώργης, ὁ Σωτηρόπουλος, ὁ Χατζόπουλος, ὅλοι αὐτοὶ οἱ αἰώνιοι ὕβρισταί του, οἱ πικρόχολοι λαιδορεῖς του, αὐτοὶ τὸν ἀνεβίβασαν εἰς τὴν ἑξουσίαν ὡς τὸν μόνον, ὅστις ἡδύνατο νὰ σώσῃ τὸν τόπον.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 4 Ἰανουαρίου Κυριακῇ 1887.

ΑΙ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΧΘΕΣ

Τὴν παραμονὴν τῆς μάχης αἱ ἀντιμαχόμεναι μερίδες ἠθέλησαν νὰ κάμωσιν ἐκάστη ἐπίδειξιν τῶν δυνάμεων αὐτῆς, διὸ καὶ χθὲς τὴν ἑσπέραν διωργανώθησαν δύο διαδηλώσεις, μία τῆς συμπολιτεύσεως καὶ ἑτέρα τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἀμφοτέραι πολυάριθμοι καὶ ζωηραί. Ἀναμφιλέκτως ὅμως ἡ τῆς συμπολιτεύσεως ὑπερείχε πολὺ κατὰ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἐπιβλητικότητα. Τὴν 7 μ. μ. ἤρξαντο συρρέοντες διάφοροι ὄμιλοι ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος, ζητωκραυγάζοντες ὑπὲρ τῆς κυβερνήσεως. Ὡς πυρὴν οὕτως εἰπεῖν τῆς διαδηλώσεως ἐχρησίμευσεν ὁ ἐκλογικὸς ὄμιλος ἀγροτῶν, οἵτινες μετὰ τυμπάνων καὶ βεγγαλικῶν διεληθόντες τὴν ὁδὸν Σταδίου προσῆλθον καὶ ἔστησαν ὑπὸ τὴν ἐξέδραν τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος. Κατόπιν αὐτῶν ἐκ τῶν διαφόρων παρόδων τῆς πλατείας ἤρξαντο προερχόμενοι οἱ λοιποὶ διαδηλωταὶ μετὰ βεγγαλικῶν φώτων ἐπίσης καὶ πυρσῶν, ζητωκραυγάζοντες ἢ ᾄδοντες ἐπίκαιρα ῥήματα, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐπικρατέστερον ἦτο :

Ἐμπρὸς τ' Ἀθηνιωτάκια

Ἐμπρὸς σὴν ἐκλογή !

Μαῦρο τοῦ Σουμαδάκια

Ζήτω οἱ ὑπουργικοί.

Εἰς τῶν ὁμίλων τούτων ἔφερε καὶ σημαίαν μετὰ τῆς εἰκόνης τοῦ κ. Τρικούπη ἐξωγραφημένης καὶ τῆς ἐπιγραφῆς : « Χαῖρε, σημαιοφόρε τοῦ Ἑλληνισμοῦ, σὲ στεφανώνει ἡ Ἑλλάς ». Πολλοὶ τῶν διαδηλωτῶν ἔφερον ἐπὶ τῶν πύλων των θαλλὸν ἐλαίας, σύμβολον τοῦ ὑπουργικοῦ συνδυασμοῦ. Ἀφ' οὗ συνεκεντρώθησαν μετὰ τῶν προσελθόντων Πειραιέων, Λαυρεωτῶν καὶ ἄλλων ἐκλογέων ἐκ τῶν ἐξοχῶν ἐν σώματι προ-

σερχομένων, πάντες οἱ διαδηλωταὶ προέβησαν πρὸς τὴν ὁδὸν Σταδίου ἣν ἀνήρχετο ἤδη μέγας ὄμιλος ἐκ χιλίων καὶ ἐπέκεινα ἐκλογέων, ὧν ἡγεῖτο ὁ Δήμαρχος κ. Σοῦτσος, μετὰ μουσικῶν, πυρσῶν καὶ βεγγαλικῶν φώτων. Συνενωθέντες οὕτως ἐν τῇ ὁδῷ Σταδίου οἱ διαδηλωταὶ προέβησαν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν. Ἡ διαδήλωσις κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἀφωρμαῖο ἀπὸ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος καὶ ἔφθανε μέχρι τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Ἐκεῖ ἔστη ἡ κεφαλὴ αὐτῆς καὶ πάντες διὰ ζωηρῶν ἀνευφημιῶν ἤρξαντο καλοῦντες τὸν κ. πρωθυπουργόν. Ἐπὶ τέλους ὁ κ. Τρικούπης ἐνεφανίσθη ἐπὶ τοῦ ἀνδρῆρου τῆς ἀριστερᾶς πτέρυγος, μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης κ. Βουλπιώτου καὶ τινῶν ἄλλων, εἰς τὴν θέαν δ' αὐτοῦ αἱ ἐευφημίαι καὶ ζητωκραυγαὶ ἐξεργάγησαν βροντώδεις. Γενομένης τέλους ἡσυχίας, ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Σοῦτσος προσεφώνησε τὸν κ. πρωθυπουργὸν ὧς ἑξῆς.

Κύριε πρόεδρε,

Ὁ Λαὸς τῆς πρωτευούσης ὑποστηρῖζει σήμερον τὴν κυβέρνησίν σας ἐνθυμούμενος ὅτι, σὺ ἐξήγαγες τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν δύσκολον θέσιν, εἰς τὴν ὁποίαν τὴν ἔρριψαν οἱ προκάτοχοί σας. Εἴμεθα δὲ πεπεισμένοι ὅτι καὶ ἅπας ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος θέλει ἀκολουθήσει τὸ παράδειγμα τῆς πρωτευούσης καὶ θέλει ἀποστείλει ἀντιπροσώπους ὑποστηρίζοντας κυβέρνησιν, ἔχουσαν καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν θέλησιν νὰ ἐξαγάγῃ τὴν πατρίδα ἐκ τῶν δυσχερειῶν, εἰς ἃς ἀδελφία καὶ ἀναποφάσιτος διεύθυνσις τὴν ἔρριψαν.

Τοὺς λόγους τοῦ κ. Δημάρχου ἐκάλυψαν βροντώδεις ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τοῦ κ. Τρικούπη καὶ τοῦ δημάρχου. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐν τῷ μέσῳ ἄκρας σιγῆς καὶ διὰ φωνῆς ἡχηρᾶς προσηγόρευσε τὸ συνηγμένον πλῆθος ὧς ἑπεται :

Εὐχαριστῶ διὰ τὴν ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως ἐκφρασιν τῶν αἰσθη-

μάτων σας. Αὐριοιὺν θὰ ἔχετε τὴν εὐκαιρίαν καὶ ἐμπράκτως νὰ ἐκδηλώσητε ταῦτα. Ὁ Λαὸς κατὰ τὰς παρελθούσας ἐκλογὰς ἐξηπατήθη. Πάντες ἐννοεῖτε ἤδη, ὅτι ἡ παροῦσα δυσπραγία εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἀπάτης ἐκείνης καὶ τῆς πολιτείας τῆς προκατόχου διοικήσεως. Ἦναγκάσθη ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐπιβάλλῃ βάρη εἰς τὸν λαόν, ἀλλὰ αἰτία τούτου εἶναι αἱ οἰκονομικαὶ δυσχέρειαι εἰς τὰς ὁποίας περιήγαγον τὸ Κράτος οἱ προκατόχοι. Ἡ λευκὴ ψῆφος τοῦ ἔθνους ὑπὲρ τῶν συνδυασμῶν τῆς συμπολιτεύσεως θὰ καταστήσῃ αὐτὸ ἱκανὸν νὰ παραστῇ ἐνώπιον τοῦ κόσμου μὲ παράστημα ἄξιον ἑαυτοῦ.

Οἱ διαδηλωταί, οἵτινες μετὰ θρησκευτικῆς σιωπῆς ἠκροάσαντο τῶν λόγων τοῦ κ. Τρικούπη, εὐθὺς ὥς οὗτος κατέστρεψε τὴν πρὸς αὐτοὺς ἀγόρευσίν του, ἐξεργάγησαν εἰς ἐπευφημίας καὶ ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ὑποψηφίων τῆς συμπολιτεύσεως, διηυθύνθησαν δὲ ἐν τῇ αὐτῇ πάντοτε τάξει, πυκνούμενοι ἐφ' ὅσον προεχώρουν, καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἤχων τῆς μουσικῆς, τῶν ζητωκραυγῶν, καὶ τῶν βεγγαλικῶν φώτων καὶ τῶν πυρσῶν, πρὸς τὴν ὁδὸν τῶν Ἀγίων Θεοδώρων, τὴν ὁδὸν Καλαμιώτου καὶ ἄλλας καὶ κατέληξαν εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. Ἐξ ὅλων τῶν ὁδῶν δι' ὧν διήλθεν ἡ διαδήλωσις τῆς συμπολιτεύσεως διάφοροι πολῖται ἐξήρχοντο τῶν καταστημάτων αὐτῶν κρατοῦντες ἀνημμένα βεγγαλικά φῶτα καὶ ἐζητωκραύγαζον μετὰ τῶν διαδηλωτῶν ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως, πολλοὶ δὲ τούτων ἀφήνοντες τὰς ἐργασίας των συνηνοῦντο μετὰ τοῦ πλήθους. Ἀλλὰ καὶ τὸ ὥραϊον φῦλον κατ' οὐδὲν ὑστέρησέ τῆς ὑπὲρ τῶν συμπολιτευομένων ἐκδηλώσεως τῶν συμπαθειῶν αὐτοῦ. Πολλαὶ κυρταὶ προβάλλουσαι ἐπὶ τοῦ ἐξώστου τῶν οἰκιῶν των ἐνεθάρρυνον τοὺς διαδηλωτὰς σείουσιν τὰ μανδύλιά των, πολλαὶ δὲ εἶχον φωταγωγήσῃ αὐτὰς διὰ βεγγαλικῶν φώτων καὶ πυρσῶν.

Ἐν τῇ πλατεῖᾳ τοῦ Συντάγματος, ἥτις πᾶσα ἐπληρώθη ὑπὸ τῶν ἀποτελούντων τὴν διαδήλωσιν πολιτῶν, ἔλαβεν ἐκ νέου τὸν λόγον ὁ κ. Σοῦτσός ὅστις συνεχάρη τοὺς πολίτας διὰ τὴν τάξιν μεθ' ἧς ἐξεδήλω-

σαν τὰ αἰσθηματά των, παρώτρυνεν αὐτοὺς ν' ἀπέλθωσιν ἐν ἡσυχίᾳ εἰς τὰς οἰκίας των, προσέλθωσι δὲ σήμερον εἰς τὰς κάλπας, ὅπως καὶ ἐμπράκτως δείξωσι τὰς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν συμπαθείας των. Πολλοὶ μετὰ τοὺς τελευταίους τούτους λόγους τοῦ κ. δημάρχου ἀπεχώρησαν τῆς διαδηλώσεως, ἀλλ' οἱ πλεῖστοι ἐκ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος κατηυθύνθησαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἔξωτερικῶν καὶ ὑποψηφίου κ. Δραγούμη, ἡ οἰκία τοῦ ὁποίου ἦτο κατάφωτος καὶ πλήρης ἐκλογέων. Τὸν κ. Δραγούμην ἐπιφανέντα ἐν τῷ παραθύρῳ τῆς οἰκίας του ὑπεδέξατο τὸ πλῆθος ἐν ἐπευφημίαις καὶ ζητωκραυγαῖς, γενομένης δὲ σιγῆς ὁ κ. ὑπουργὸς ἔλεξε πρὸς τοὺς συνηγμένους ἐκλογεῖς του τὰ ἑξῆς.

Συμπολῖται,

Σᾶς εὐχαριστῶ ἐκ καρδίας διὰ τὴν πρὸς ἐμὲ ἔκφρασιν τῶν αἰσθημάτων σας. Τῶν πραγμάτων τῆς πολιτείας προτίσταται μέγας νοῦς, ὑπὸ τὸν ὁποῖον πάντες ὑπηρετοῦμεν ὡς πιστοὶ στρατιῶται. Ἄς προσέλθωμεν αὐριον εἰς τὰς κάλπας καὶ ἃς καταδεξώμεν ἐμπράκτως τὴν πρὸς αὐτὸν ἐμπιστοσύνην μας. Σᾶς εὐχαριστῶ καὶ πάλιν καὶ ἐξ ὀνόματος τῶν συναδέλφων μου καὶ ἃς ἀνακράξωμεν πάντες: Ζήτω τὸ ἔθνος!

Τοὺς λόγους τοῦ κ. Δραγούμη διέκοπτον ἐπανελημμένως ἐπευφημῖαι ὑπὲρ τῶν ἀποτελούντων τὸν συνδυασμὸν τῆς συμπολιτεύσεως ὑποψηφίων βουλευτῶν. Ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Δραγούμη ἡ διαδήλωσης, προπορευομένης πάντοτε τῆς μουσικῆς, ἀνακρουούσης διάφορα ἐμβατήρια, τῶν σημαίων καὶ ἐν τῷ μέσῳ ἀκατασχέτων ζητωκραυγῶν τοῦ πλῆθους ἐπαναλαμβάνοντος ἐν χορῷ τὸ ὡς ἄνω ἀναγραφέν αὐτοσχέδιον ᾠσμα, ἐπορεύθη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ὑποψηφίου κ. Μακρυγιάννη, ὅστις ἠὺχαρίστησε τὸ πλῆθος διὰ τὰ ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τῶν συνυποψηφίων του αἰσθηματά των. Ἐκεῖθεν οἱ διαδηλῶται ἐπορεύθησαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Ψύλλα, ὅστις ἀδιαθετῶν δὲν ἠδυνήθη νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς συμπολίτας του. Ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Ψύλλα, οἱ διαδηλῶται,

καθιστάμενοι ζωηρότεροι καὶ ἥδοντες πλὴν τοῦ ἀνωτέρω ἔσματος καὶ
τοῦ κάτωθι ἐπίσης αὐτοσχέδιον :

*Τὸ θέλει ἡ σημαία
Τὸ θέλει κ' ὁ σταυρὸς
Πῶς πάντα ὁ Τρικούνης
Θὰ εἶν' πρωθυπουργὸς
Τραλαλά! Τραλαλά!
Δώστε ἄσπρο στήν ἐλλή.*

κατηυθύνθησαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ὑποψηφίου κ. Γεωργαντᾶ, ὃν προσε-
φώνησεν ὁ δικηγόρος κ. Ν. Παπαλεξανδρῆς, ἐκεῖθεν δὲ εἰς τὸν οἶκον τοῦ
ιατροῦ καὶ ὑποψηφίου κ. Β. Βενιζέλου, ὅστις ἐξελθὼν εἰς τὸν ἐξώστην
καὶ ἐν τῷ μέσῳ ζητωκραυγῶν καὶ ἐπευφημιῶν προσηγόρευσε τὸ
πλῆθος, εὐχαριστήσας τοὺς συνηγμένους διὰ τὰ ὑπὲρ τῶν ὑποψηφίων
τῆς συμπολιτεύσεως αἰσθημάτων των, ἐπειπὼν δ' ὅτι σήμερον ὁ λαὸς
διὰ τῆς ψήφου του θέλει ὑποστηρίξει τὰς ἀρχὰς τῆς Κυβερνήσεως,
καταδικάζων οὕτω τὴν ἀντιπολίτευσιν διὰ τὰ κακὰ ἅτινα ἐπέφερεν εἰς
τὸν τόπον. Μετὰ τοῦτο οἱ διαδηλωταὶ διελύθησαν ἐν τάξει καὶ
ἡσυχίᾳ.

Σάββατον, 3 Ἰανουαρίου.

ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ.

Κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα Δεκέμβριον αἱ εἰσπράξεις τοῦ τελωνείου
Πειραιῶς ἀνῆλθον εἰς δρ. 909,158.72, ἡ δὲ αἱ τοῦ ἀντιστοίχου μηνὸς
τοῦ π. ἔτους μόλις εἶχον φθάσει τὰς δρ. 466,144.15. Ἀληθῶς ἔκτα-
κτος ἦτο ἡ κίνησις κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα, ὅστις ὑπερέβη καὶ πάν-
τας τῶν προηγουμένων ἐτῶν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Σάββατον, 3 Ἰανουαρίου.

Ἐὰν μᾶς εἴπωσιν ὅτι θὰ ὑπάρξωσιν αὖριον καὶ πολλοὶ οἷτινες
θέλουν ψηφίσει κατὰ πεποιθήσιν, ἀπαντῶμεν ὅτι αἱ πεποιθήσεις αὐ-

ταὶ δὲν εἶναι προϊόντα ἐρεῦνης, ἀλλὰ προϊόντα πίστεως. Δι' ἀνθρώ-
πους τοιούτων πεποιθήσεων, ἡ πολιτικὴ μεταβάλλεται εἰς θρησκείαν
τοῦ χειροτέρου μάλιστα εἶδους καὶ αἱ ἀρχαὶ εἰς δόγματα. Δὲν ἐννοῶ,
ἀλλὰ πιστεύω. Δὲν ἠξεύρω τί ἔπραξεν ἢ τί δύναται νὰ πράξῃ ὁ κ.
Τρικούπης, ἀλλὰ πιστεύω ὅτι αὐτὸς δύναται νὰ μᾶς σώσῃ.

Δευτέρα, 5 Ἰανουαρίου.

ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἐν Θήβαις, Λοιδωρικίῳ καὶ Λαμίᾳ, καθ' ἃς ἔχομεν πληροφο-
ρίας, τὸ κοινῶς λεγόμενον ῥεῦμα, ἦτο ὑπὲρ τῆς κυβερνήσεως, ἐπι-
δεικτικώτατον μάλιστα. Οἱ ἐκλογεῖς, προσήρχοντο εἰς τὰς κάλπας μετὰ
σημαιῶν καὶ ζητωκραυγῶν ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως, τινὲς δὲ εἶχον
στολίσαι τὰ καταστήματά των διὰ τῶν εἰκόνων τοῦ πρωθυπουργοῦ,
σημαιῶν κλπ. Καὶ ἐνταῦθα τῇ 2 μ. μ. ἔξωθεν τοῦ Πανεπιστημίου
εἶχον συναθροισθῇ ἀρκετοί, ἰδίως φοιτηταί, οἵτινες ἐζητωκραύγαζον
ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως καὶ περιῆλθον κατόπιν τὰ διάφορα ἐκλογικὰ
τμήματα, κρατοῦντες τὸ σύμβολον τῶν ὑπουργικῶν, κλάδους ἐλαίας.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 3 Ἰανουαρίου 1887.

Χθὲς τὴν ἐσπέραν μετέβησαν ἐν σώματι παρὰ τῷ κ. Πρωθυπουργ-
γῷ ἐν τῷ οἴκῳ του περὶ τοὺς ἑκατὸν πενήκοντα Κρητες ἐκλογεῖς
Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς διαβεβαιώσαντες αὐτόν, ὅτι πάντες οἱ ἐν
Ἀττικῇ Κρητες ἐκ τῶν ἱερωτάτων καθηκόντων αὐτῶν ὑπολαμβάνου-
σι νὰ ἐκδηλώσωσι καὶ διὰ τῆς ψήφου των αὖριον τὴν ἐμπιστοσύνην
καὶ ἐκτίμησιν, ἣν ἔχουσι πρὸς τὴν παροῦσαν Κυβέρνησιν, μόνην, ὥς
εἶπον, ἱκανὴν καὶ ἀρμοδίαν καὶ εἰς τὰ ἐσωτερικὰ πράγματα τῆς Ἑλ-
λάδος νὰ ἐπαναγάγῃ τὴν τάξιν καὶ ἐξωτερικῶς τοὺς πόθους τοῦ Ἑλ-
ληνισμοῦ καὶ τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ νὰ ὑπηρετήσῃ τελεσφόρως. Ὁ κ.
Πρωθυπουργὸς ἐξηγήσας ἐκτενῶς τὴν ὑψίστην ἐννοίαν, ἣν αἱ πα-

ροῦσαι ἐκλογαὶ ἔχουσι διὰ τε τὸν ἔσω, ἀλλ' ἰδίως διὰ τὸν ἔξω Ἑλληνισμόν, καὶ στήριξας τοὺς πρὸ αὐτοῦ πολυπληθεῖς πολίτας εἰς τὴν ἀγαθὴν γνώμην, ἣν περὶ τῆς Κυβερνήσεως εὐλόγως ἔχουσιν, ἐκτιμῶντες τὴν ὑπὲρ τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ ἰδιαίτουσαν μέριμναν τῆς Κυβερνήσεως, ἔθιξε καὶ τὸ ζήτημα τῆς δι' ἰδιαίτερου ἀντιπροσώπου ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Βουλῇ ἀντιπροσωπεύσεως τῆς Κρήτης, εἰπὼν, ὅτι ἀξίως τοιαύτη ἀποτελεῖ προσβολὴν κατὰ τῆς ἐνότητος τῶν αἰσθημάτων τοῦ ἔθνους, διότι ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Βουλῇ ἀντιπρόσωποι τῆς Κρήτης εἰσὶ πάντες οἱ νομίμως παρακαθήμενοι ἐν αὐτῇ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους. Οἱ παρεστῶτες θερμῶς ἐπεδοκίμασαν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ τοὺς λόγους καὶ ἀποχωροῦντες ἐπανελάβον τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι πάντες, μέχρις ἐνός, οἱ Κρήτες ἐκλογεῖς Ἀττικῆς, θέλουσιν ὑπερψηφίσει τοῦ συμπολιτευομένου συνδυασμοῦ.

Χθὲς ὡσαύτως κατὰ πολυπληθεῖς ὁμάδας οἱ πολῖται μετέβαινον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκεῖθεν δὲ περιήρχοντο καὶ τὰς οἰκίας τῶν ὑποψηφίων τῆς συμπολιτεύσεως ἐκδηλοῦντες ἡσύχως καὶ εὐσηχημότατα τὰ ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ὑποψηφίων αὐτῆς αἰσθημάτων των καὶ παρέχοντες θερμὰς διαβεβαιώσεις ὑπὲρ τῆς ἀφοσιώσεως αὐτῶν εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς Κυβερνήσεως. Σὺν τούτοις προσήλθον χθὲς ἐσπέρας τῷ κ. Πρωθυπουργῷ καὶ τοῖς κυβερνητικοῖς ὑποψηφίοις κ. κ. Ψύλλα, Δραγούμη καὶ Δημ. Μ. Καλλιφρονᾶ οἱ ἐνταῦθα ὁπαδοὶ τοῦ κ. Μακράκη, περὶ τοὺς ἑκατὸν ἐκλογεῖς, καὶ ἐδήλωσαν, ὅτι καλῶς σκεφθέντες καὶ σταθμίσαντες τὰ πράγματα καὶ τὴν κατάστασιν τῆς πολιτείας καὶ πεισθέντες ὅτι τὸ σύστημα τοῦ κ. Τρικούπη εἶναι τὸ κρεῖσσον καὶ πολιτικῶς καὶ ἔθνικῶς ὑγιέστερον, ἀπεφάσισαν πάντες νὰ ψηφίσωσιν ὑπὲρ τῆς συμπολιτεύσεως. Οὕτω τὸ ρεῦμα ἀληθῶς ἐξωγκώθη καὶ κατέρχεται, ἀλλ' ἐκ τῆς διευθύνσεως ἣν ἔχει δὲν φαίνεται νὰ ἀπειλῇ τὴν συμπολίτευσιν, ὥς καλοκαγάρθως πιστεύουσιν ἢ διαδίδουσι τὰ φύλλα τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Οἰκτρῶς ἀπέτυχε χθὲς καὶ ἐν Πειραιεῖ ἡ ὑπὸ τῶν ἀντιπολιτευομένων ὑποψηφίων ἀποτολμηθεῖσα αὐτόθι διὰ λόγων καὶ ὕβρεων ἔφοδος κατὰ τῆς συνειδήσεως τῶν ἐκλογέων. Οἱ κ. κ. Ράλλης, Γεννάδιος, Λεβίδης, Πετράκης, Ράδος ἀποπειραθέντες νὰ ὀμιλήσωσι πρὸς τὸ πλῆθος ἐσυρίχθησαν, ζωηρῶς ἀπεδοκιμάσθησαν καὶ φεύγοντες δὲ ἐνώπιον τῆς ὁργῆς τοῦ πλῆθους, αὐθορμήτως ὅλως ἐκδηλοῦντος τὴν κατὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀντιπάθειάν του, κατεδιώχθησαν καὶ μέχρι τοῦ σταθμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου, οὕτω δὲ κακοὶ κακῶς ἀποπεμφθέντες ἐπανέκαμψαν εἰς Ἀθήνας θλιβερωτάτας ἀποκομίζοντες ἐντυπώσεις.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 3 Ἰανουαρίου 1887.

ΤΟ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ

Ἀπὸ πρωίας τῆς χθὲς ἐγνώσθη ὅτι ἐν Πειραιεῖ θὰ ὀμίλει περὶ τὴν 3 μ. μ. ὦραν ὁ ῥήτωρ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν Δώδεκα, ὁ κ. Γεννάδιος

Καὶ πάλιν ἐξηκολούθησεν (ὁ κ. Γεννάδιος).

Μὴ λησμονήσητε, εἶπεν, ὅτι, ἂν ἐπιτίχη ἡ Κυβέρνησις, ἂν ἐπιτύχωσιν οἱ ὕβρισταί σας, οἱ προδότες τῆς πατρίδος, οἱ ἀγγλό-τουρκοὶ θὰ ψηφίσητε διὰ τελευταίαν φορὰν τὴν Κυριακὴν. Ὁ Τρικοῦπης θὰ σᾶς ἀφαιρέσῃ τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου!

Αὗται ἦσαν οἱ τελευταῖαι ἀκουσθεῖσαι λέξεις τοῦ ῥήτορος. Ὁ ἀλαλαγμὸς ἐπετάθη τοσοῦτον, ὥστε ἀδύνατος κατέστη ἡ ἐξακολούθησις, φαίνεται δὲ καὶ ἡ φωνὴ εἶχεν ἐγκαταλείπει τὸν κ. Γεννάδιον. Τὸ βῆμα ἐκενώθη καὶ τὸ σύμπλεγμα διηυθύνθη πρὸς τὴν ἐτέραν πλατεῖαν, τὴν τοῦ Θεμιστοκλέους. Ὁ κ. Οἰκονόμου ἔβαινε μετὰ πολλῆς περισκέψεως, ὁ κ. Πετράκης ἐφαίνετο ὡς ξένος καὶ παρηκολούθει μακρόθεν, ὁ δὲ κ. Ράλλης, θυμοῦ καὶ ὁργῆς πλήρης, ἐοκέφθη ὅτι δὲν συνέφερε νὰ κλείσῃ οὕτω πως τὸ συλλαλητήριον, διότι ὁ κ. Γεννάδιος ὀμίλησεν ἀτεχνότατα καὶ ἀσυνάρτητα, τὰ συνήθη καὶ δὲν προῦξένησε

καμμίαν ἐντύπωσιν. Ἐλείπον καὶ οἱ λαρυγγισμοί, αἱ συγκινήσεις καὶ αἱ σκηνικαὶ κινήσεις. Ἐπὶ τῆς ἄλλης λοιπὸν πλατείας πρωταγωνιστῆς ἐμφανίζεται ὁ κ. Ῥάλλης.

Μόλις ἀπεκαλύφθη.

— Μαῦρο τοῦ Ῥάλλη, ἀκούονται μακρόθεν φωναί, ἀλλ' ὁ κ. Ῥάλλης ἐντείνας εὐθύς ἐξ ἀρχῆς τὴν δξειαν καὶ εἰσδύουσαν φωνήν του:

— Ἡ καθεστῶσα κυβέρνησις, εἶπεν, αἰσθανομένη τὴν ἀδυναμίαν της προσέφυγεν εἰς τὰ ἔσχατα ἐγκλήματα ὅπως στηριχθῇ. (Ἀκούονται καὶ ἐνταῦθα αἱ αὐταὶ ἐπφδαί: κάτω, ζήτω· γίνεται δὲ ἀπόπειρα πρὸς συγκρότησιν μικρᾶς ἀψιμαχίας· ἐπανελθούσης τῆς ἡσυχίας ὁ κ. Ῥάλλης λέγει). Ἀπέλυσε δισχιλίους κακούργους ἢ νῦν κυβέρνησις, εἰς δὲ τῶν ὑπουργῶν, ὅστις ζητεῖ τὰς ψήφους σας, ἐπαρασημοφόρησεν ὅλους τοὺς λωποδύτας! (Ἐπαναλαμβάνονται αἱ ἀποδοκιμασίαι· ὁ δὲ κ. Ῥάλλης ἀδυνατῶν νὰ ἐξακολουθήσῃ).

— Μαῦρο, μαῦρο, μαῦρο, φωνάζει, εἰς τοὺς συμπολιτευομένους διὰ νὰ σωθῇτε!

Ἐπηκολούθησαν γιουχαῖσμοι καὶ καγχασμοὶ καὶ μοῦντζαι.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 4 Ἰανουαρίου 1887.

Διαδήλωσιν λίαν ἐπιβλητικὴν διωργάνωσαν χθὲς καὶ οἱ φίλοι τῆς Συμπολιτεύσεως.

Περὶ τὴν 8ην τῆς νυκτὸς συνεκεντρώθησαν ἐν τῇ πλατείᾳ περὶ τοὺς τετρακισχιλίους πολίτας, πρὸς τοὺς ὁποίους προσεφώνησεν ὁ δήμαρχος, καταδείξας τὴν σημασίαν τῆς σημερινῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς, καὶ τοὺς λόγους δι' οὓς ὁ ἑλλ. λαὸς πρέπει νὰ ὑπερψηφίσῃ καὶ θὰ ὑπερψηφίσῃ τῆς Κυβερνήσεως. Μετὰ ζωηρὰς ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τῆς Συμπολιτεύσεως, οἱ διαδηλωταὶ ἐξεκίνησαν πρὸς τὴν ὁδὸν Σταδίου, ἡγουμένης μουσικῆς καὶ σημαιῶν. Πολλοὶ ἐκράτουν λαμπάδας καὶ πυρσούς. Ἐκαίοντο δὲ διάφορα πυροτεχνήματα. Ἀφοῦ οἱ διαδηλωταὶ

ἔφθασαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ἐξεργάγησαν εἰς ζωη-
ρὰς ἐπευφημίας ὑπὲρ τοῦ κ. Τρικούπη, ὅστις κατ' ἐπίμονον αἰτησι-
τῶν διαδηλωτῶν ἐξῆλθεν εἰς τὸν ἐξώστην τοῦ ὑπουργείου, ὃ δὲ δῆ-
μαρχος κ. Σοῦτσος προσεφώνησεν αὐτόν.

ΩΡΑ, 4 Ἰανουαρίου, Κυριακή.

ΑΙ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΧΘΕΣ.

Σοβαρὰ καὶ ἐπιβάλλουσα ἐκδήλωσις τῶν ὑπὲρ τῆς κυβερνήσεως
αἰσθημάτων τοῦ λαοῦ τῆς πρωτευούσης ἐγένετο τὴν χθεσινὴν ἑσπέραν.
Πλείονες ἢ δεκακισχίλιοι πολῖται πάσης τάξεως συνήλθον ἐν τῇ πλατείᾳ
τοῦ Συντάγματος τὴν 8^{ην} μ. μ. ὥραν. Ἐκεῖθεν ἡγουμένου τοῦ δη-
μάρχου κ. Δ. Σούτσου, πλείστων ἐμπόρων, βιομηχάνων, ἐργατῶν καὶ
ἐπιστημόνων, δύο σημαιῶν, ἐπὶ τῆς ἐτέρας τῶν ὁποίων ἦτο ἡ εἰκὼν
τοῦ προέδρου τῆς κυβερνήσεως, καὶ παιανίζούσης ἰδιωτικῆς μουσικῆς,
διηυθύνθησαν διὰ τῆς ὁδοῦ Σταδίου πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκο-
νομικῶν, κάτωθεν τοῦ ὁποίου ἐσταμάτησαν καὶ ἐξηκολούθουν ζητω-
κραυγάζοντες ὑπὲρ τοῦ κ. Τρικούπη, ὑπὲρ τοῦ ὑπουργείου καὶ ὑπὲρ
τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων. Ὁ κ. πρόεδρος ἐξῆλθεν εἰς τὸ δῶμα τοῦ
ὑπουργείου, ὃ δὲ δῆμαρχος Ἀθηναίων ἀπηύθυνε προσφωνήσιν εἰς τὸν
κ. πρωθυπουργόν, διαδηλῶν τὰ ὑπὲρ τῆς κυβερνήσεως αἰσθήματα τῆς
πρωτευούσης καὶ ἐκφράζων τὴν πεποίθησιν ὅτι ἅπας ὁ λαὸς τῆς Ἑλ-
λάδος θέλει ἀκολουθήσει τὸ παράδειγμα τῆς πρωτευούσης καὶ θέλει
ἀποστείλει ἀντιπροσώπους ὑποστηρίζοντας κυβέρνησιν, ἔχουσαν καὶ
τὴν δύναμιν καὶ τὴν θέλησιν νὰ ἐξαγάγῃ τὴν πατρίδα ἐκ τῶν δυσ-
χερειῶν ἐν αἷς ἀδεξία καὶ ἀναποφάσιτος διοικήσις τὴν ἔρριπεν. Ὁ
κ. πρωθυπουργὸς ἀπήντησεν εὐχαριστῶν τῷ λαῷ τῆς πρωτευούσης ἐπὶ
τῇ ἐκδηλώσει ταύτῃ τῶν αἰσθημάτων. Τὸν λόγον τοῦ κ. Τρικούπη
διέκοπτον συνεχῶς ἐνθουσιώδεις ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τοῦ πρωθυπουρ-
γοῦ. Ἐκεῖθεν ἡ διαδήλωσις διὰ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου καὶ Κολοκοτρώνη

ἐπανήλθεν εἰς τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος ζητωκραυγάζουσα, ὅπου καὶ διελύθη ἡσύχως.

ΧΡΟΝΟΣ ΑΘΗΝΩΝ, 4 Ἰανουαρίου 1887.

Ὅντως περὶ ὥραν 7ην ἀφίκοντο ἐκ Πειραιῶς οἱ ἐκπροσωποῦντες τὸν Πειραιϊκὸν λαὸν περὶ τοὺς πεντακοσίους μετὰ σημαίας ὑπερμεγέθους φερούσης τὴν εἰκόνα τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἐν μεγάλῳ σχήματι καὶ τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν ἄνωθεν τῆς εἰκόνης:

« Χαῖρε σημαιοφόρε τοῦ Ἑλληνισμοῦ
ἢ Ἑλλὰς σὲ στεφανώνει ».

Κάτωθεν δὲ τῆς εἰκόνης δι' εὐδιακρίτων γραμμάτων ἀνεγινώσκοντο τὰ ἐξῆς:

Χαῖρε! ἢ Ἑλλὰς Τρικούπη μετὰ Σοῦ πανηγυρίζει
διαλύεται τὸ σκότος καὶ ἡ δάφνη πρασινίζει.

Μικρὸν μετὰ τὴν ἀφίξιν τῶν ἐν Πειραιεὶ δι' ἀμαξῶν ἀφίκοντο οἱ ἔμποροι καὶ βιομήχανοι τῶν Ἀθηνῶν. Μετὰ τούτους ὁ κ. δήμαρχος Ἀθηναίων καὶ τινες τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων παρακολουθούμενοι ὑπὸ ἀπείρου πλήθους. Ζητωκραυγαὶ ἠκούοντο πανταχόθεν ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως, ἐνῶ τὰ βεγγαλικά φῶτα διὰ τῶν ζωηρῶν τῶν χρωμάτων οὐκ ὀλίγον συνετέλουν εἰς τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς ἀναριθμήτου ἐκείνης πληθύος. Ἡ ὥρα θὰ ἦτο σχεδὸν ὀγδὸν ὅτε ἤρξατο ἐκκινεῖν τὸ ἀνθρώπινον ἐκεῖνο ῥεῦμα κατευθυνόμενον πρὸς τὴν ὁδὸν Σταδίου.

Ἐξωθεν ἀκριβῶς τοῦ καφενείου Γιαννοπούλου συνηντήθησαν μεθ' ὀμίλου ἐρχομένου ἐκ τῆς συνοικίας Νεαπόλεως. Συμπαγῆς οὗτω ἢ διαδήλωσις διὰ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἔφθασε πρὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Δὲν δυνάμεθα περαίνοντες τὴν παρούσαν περιγραφὴν νὰ μὴ ὁμολογήσωμεν τὴν τάξιν μετὰ τῆς ὁποίας ἐξετελέσθη ἡ διαδή-

λωσις αὐτῇ τῆς χθὲς. Ἀληθῶς ἀδύνατον ἦτο πλείονες τῶν ὀκτακισχιλίων πολιτῶν μετὰ τοσαύτης τάξεως καὶ ἡσυχίας νὰ διενεργήσωσι τὸ ὑψιστον αὐτῶν Συνταγματικὸν δικαίωμα.

Σήμερον ἐναπολείπεται καὶ ἐμπράκτως νὰ ἐκδηλώσωσι τὰς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν συμπαθείας των.

ΧΡΟΝΟΣ ΑΘΗΝΩΝ, Δευτέρα 5 Ἰανουαρίου 1887.

Γενικῶς δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν ὅτι ἡ ἐκλογὴ διεξήχθη πανηγυρικῶς. Ἀποδοκimasίαι τῆς δάφνης, ἐπιδοκimasίαι τῆς ἐλῆας καὶ διαφορα ἄλλα εὐφυολογήματα ἦσαν τὰ μόνα τῆς χθὲς ἐκλογικῆς διαμάχης ἀποτελέσματα.

Ὡς γνωστὸν σύμβολον τῶν Κυβερνητικῶν ἦτο ἡ ἐλαία ἐνῶ τῶν Ἀντιπολιτευομένων — πάσης ἀποχρώσεως — ἡ δάφνη. Ὁφειλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὡς πιστοὶ χρονογράφοι ὅτι εἰς ὅλα τὰ τμήματα εἶδομεν κυριαρχοῦν τὸ σύμβολον τῆς εἰρήνης, τὴν ἐλαίαν.

Περὶ ὥραν 4ην ἐφάνη εἰς τὸ ἐκλογικὸν τμήμα Ἀγίου Γεωργίου ὁ κ. Δ. Ράλλης. Πάντοτε, εἶναι φαίνεται πεπρωμένον, ὁ κ. Ράλλης νὰ διεγείρῃ θόρυβον. Ἐπόμενον λοιπὸν ἦτο τοιοῦτος νὰ διεγερθῇ αὐτὸς ὡς ἐνεφανίσθη ὁ κ. οὗτος ὑποψήφιος, ἀλλὰ τώρα ὅχι πλέον πολὺ κολακευτικὸς αὐτῷ.

— Ζήτω ἡ ἐλῆα καὶ κάτω οἱ ἄνθρωποι τῆς χρεωκοπίας καὶ τῆς διαλύσεως τοῦ στρατοῦ ἐφώναζον τὰ τρία τέταρτα τῶν ἐκεῖ παρευρισκομένων, ἐνῶ ὁ κ. Ράλλης οἶονεῖ ὑπομειδῶν πάντοτε ἐψιθύριζε λέξεις τινὰς τοῖς περικυκλοῦσιν αὐτόν.

Ἵσως μεγαλειτέρα ἀποδοκimasία ἐγένετο εἰς τὸν ῥηθέντα ὑποψήφιον ἔξωθεν τοῦ ναοῦ τῆς Ζωοδόχου πηγῆς.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 5 Ἰανουαρίου, Δευτέρα 1887.

Ἡ ἐκλογὴ ἐν Ἀθήναις διεξήχθη ἐν μεγίστῃ τάξει.

Καθ' ἣν ὥραν γράφομεν εἶναι βεβαιωμένον, ὅτι οἱ ὑπουργικοὶ

ὑποψήφιοι ἐντός τῶν Αθηνῶν ὑπερτέρησαν τοὺς ἀντιπολιτευομένους.

Πιθανὸν νὰ ἐπέλθωσιν ἀπροσδόκητοι εἰδήσεις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα νὰ φανῇ ἄλλοιόν ἢ ὅποιον κατεδήλουν αὐτὸ τὰ χθесινὰ ἀγγέλματα, διὰ τοῦτο δὲ δὲν θέλομεν νὰ προδικάσωμεν, οὐδὲ νὰ ἐπιμείνωμεν εἰς ὅ,τι λέγομεν ἀνωτέρω. Ἐὰν ὁμως πράγματι ἐνίκησεν ἡ κυβέρνησις, ἡ ἀντιπολίτευσις κυρίως ἑαυτὴν πρέπει νὰ αἰτιᾶται ἐπὶ τούτῳ.

Κατελθοῦσα εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα ἀσυστάτος, διηρημένη, κατατετημημένη, ἄνευ θετικοῦ προγράμματος, μὲ παχεῖς λόγους καὶ ἐξωδηκίας φράσεις, μὲ κενεμβασίας περὶ τῶν δῆθεν ἀπειλουμένων πολιτικῶν ἐλευθεριῶν, μὴ ἀμελήσασα δὲ νὰ λάβῃ συνεπικούρους καὶ τὰς βδελυρωτέρας συκοφαντίας κατὰ προσώπων, ἅτινα περιβάλλει ὁ γενικὸς σεβασμὸς τοῦ ἔθνους, ἂν οὐχὶ ἡ γενικὴ ἀγάπη, ἐπόμενον ἦτο ὅτι θὰ ἀπεξένου ἀφ' ἑαυτῆς τὴν πολυαριθμωτέραν καὶ νοημονεστέραν μερίδα τοῦ λαοῦ. Ἀλλ' ἐπαναλαμβάνομεν νὰ εἴπωμεν, ὅτι πᾶσα κρίσις σήμερον εἶναι ἔτι πρόωρος, πρέπει δὲ ἵνα σχηματίσωμεν ἀσφαλῆ πεποίθησιν νὰ ἀναμείνωμεν τὰς νεωτέρας εἰδήσεις.

Ἐκεῖνο περὶ οὗ δὲν ἔχομεν ἀνάγκην νὰ ἀναμείνωμεν εἰδήσεις ἄλλας εἶναι ὁ τρόπος τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν. Ὡς ἐκ τῶν τηλεγραφημάτων, ἅτινα μέχρι τῆς νυκτὸς ἐλάμβανεν ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἡ κυβέρνησις καὶ ὧν πολλὰ ἐδημοσίευσεν ἐν Δελτίῳ διανεμηθέντι τὴν δεύτην τῆς χθές, αἱ ἐκλογαὶ καθ' ἅπαν τὸ κράτος ἐγένοντο ἐν πληροεστάτῃ τάξει καὶ ἐλευθερίᾳ. Τὸ γεγονὸς τοῦτο εἶναι ἡ πρακτικωτέρα ἴσως ἀπάντησις κατὰ τῶν κενολογιῶν, περὶ καταδολιεύσεως τοῦ πολιτεύματος, ὃς ὑπερκόρως ἠκούομεν ἐπαναλαμβανομένας τὰς ἡμέρας ταύτας ἀπὸ παντὸς ἐξώστου καὶ παραθύρου, ἔχοντος τὸ ἐπιζήλον προνόμιον νὰ χρησιμεύῃ ὡς βῆμα εἰς ἀντιπολιτευομένους ρήτορας.

Ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ μαρτυρήσωμεν περὶ τῆς νομιμότητος καὶ τῆς τάξεως μεθ' ἧς διεξήχθη ἡ ἐκλογὴ ἐνταῦθα καὶ ἐν Πειραιεῖ. Αἱ ἐνδείξεις αὗται εἰσὶν εὐχάριστα συμπτώματα προοίους πολιτικῆς ὠριμότητος τοῦ λαοῦ, ἅτινα εὐχαρίστως σημειοῦμεν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Δευτέρα 6 'Ιανουαρίου 1887.

ΑΝΑ ΤΑ ΤΜΗΜΑΤΑ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΝ

Οἱ κλάδοι τῆς ἐλαίας ἦσαν ἐντὸς τῶν περισσοτέρων κομβιοδοχῶν καὶ ἐπέβαλλε πρὸ πάντων ἡ παρέλασις ὁμάδος Κρητῶν, κρατούντων ὅλων τὴν ἐλαίαν, ὅλων πελωρίων καὶ ἄρειμανίων ἀνδρῶν.

Ἡμεῖς συνωμιλοῦμεν μετὰ τινος τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων, δὲ προσελθὼν ὁμιλὸς τις ἐκλογέων ἐχαιρέτησεν ἐγκαρδίως.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΖΩΟΔΟΧΟΝ ΠΗΓΗΝ

Σχεδὸν κατὰ πλειονοψηφίαν φέρουσιν εἴτε ἐπὶ τῆς κομβιοδόχῃς, εἴτε ἐν τῇ θυλακίῳ τοῦ ἐπανωφορίου των προκύπτει εἴτε ἐπὶ τοῦ πύλου κυμαινόμενον τὸ σύμβολον τοῦ συμπολιτευομένου συνδυασμοῦ, κλαδίσκον ἐλαίας. Ἡ Νεάπολις εἶναι τρικουνπικὴ Οὐτε σιζήτησις, οὔτε λόγοι, οὔτε συνομιλίας, οὔτε φωναί. Ἄν εἶναι κυβερνητικοὶ καρφώνουν εἰς κανὲν μέρος ἐπιφανὲς τοῦ σώματός των καὶ τὴν ἐλαίαν Ἄν δὲν εἶναι, τίποτε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΟΝ.

Ἀκόμη περισσότερον ἀστικὸν τμήμα, ἀλλὰ ποιά τις κίνησις ἀπὸ τοῦδε περισσότερα. Ἐπίσης μορφαὶ οἰκοκυραίων κατὰ προτίμησιν, καταστηματαρχῶν, ἐμπόρων, ἐπιστημόνων. Σύμβολα ἐμφανῆ καὶ ἐδῶ μόνον, ἐννοεῖται, ἡ ἐλαία τῶν ὑπουργικῶν, διότι οἱ ἄλλοι δὲν φέρουν τίποτε. Ἡ ἀντίθεσις πρὸς τοὺς φέροντας ἐλαίας ἐκφράζει τὴν γνώμην τούτων. Καὶ εὐλόγως.

Εἰς κρατῶν μέγαν κλάδον ἐλαίας μοιράζει εἰς τοὺς παρεστῶτας μικροὺς κλαδίσκους. Δὲν εἶναι δὲ ὀλίγοι καὶ ἐδῶ οἱ φέροντες.

Φαίνεται, ὅτι εἶναι Τρικουπικός.

Ἐλῆαις, ἐλῆαις, λέγει πρὸς τοὺς διαβαίνοντας, προσφέρων αὐτοῖς κλαδίσκους.

Νὰ ἰδοῦμε ἂν ἂπ' αὐταῖς τῆς ἐλῆαις θὰ τὰ καταφέρῃ ὁ Τρικουπῆς νὰ βγῇ λάδι, παρατηρεῖ εἰς λογοπαίκτης, ἀντιπολιτευόμενος φαίνεται.

ΕΙΣ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΚΑΡΑΜΑΝΟΥ

Κλάδοι ἐλαίας καὶ ἐδῶ μέγιστοι, αἰρόμενοι ὑπὸ τῶν ζωηροτέρων, ἅφ' ὧν προσερχόμενοι κόπτουσιν οἱ ὁμοφρονούντες τὸ ἐνδεικτικὸν τοῦ κόμματός των σύμβολον.—Τοὺς πήραμε, τοὺς πήραμε! λέγουν οἱ ὑπουργικοί, ἐννοοῦντες τὴν πιθανὴν κατὰ τῶν ἀντιπολιτευομένων νίκην των.

Ὑψηλὸς μελανοπώγων ἀνὴρ, ἔχων ὄλον τὸ παράστημα καὶ τὴν ὄψιν δημαγωγοῦ, φέρει καὶ αὐτὸς κλάδους ἐλαίας καὶ προσωπικῶς πλέον ἀπευθυνόμενος πρὸς ἕκαστον τῶν παρεστώτων:— Δέχεσαι; τῷ λέγει. Καὶ ναὶ μὲν ἀπαντῶσι λαμβάνοντες οἱ μὲν ὅχι δὲ οἱ ἄλλοι.

— Δύο παιδία ἀκολουθοῦσι τὸ παράδειγμα τοῦ μελανοπώγωνος Τρικουπῆς εἶμαι κ' ἐγώ, νά! Τρικουπῆς εἶμαι! λέγει τὸ ἐν ἑξ αὐτῶν.

Ἡ αὐτὴ δὲ ζωηρότης ἐπικρατεῖ καὶ ἐντὸς τοῦ τόπου τῆς ψηφοφορίας. Ὁ γνωστὸς δημοκρατικὸς πιλοπώλης, συλλαμβάνεται ἐπ' αὐτοφῶρφ, θέτων δσάκις μὲν βλέπει πλησιάζοντα ὑπουργικὸν ἐκλογέα ἐλῆαν, δσάκις δὲ ἀντιπολιτευόμενον σημαίαν.

Ἐν τινὶ κύκλῳ ἐγείρεται σφοδρὰ φιλονεικία. Δὲν πρόκειται πλέον περὶ συνδυασμοῦ, πρόκειται περὶ Τρικουπῆς.

Ὅπου ἂν ἐπρόβαλλον οἱ δαφνηφόροι ἐγίνοντο δεκτοὶ μετ' ἀλλαγῶν, «ζήτω ἡ ἐλῆα» ἢ ἤκουον ψαλλομένους τοὺς αὐτοσχεδίους στίχους.

ἡ ἐλῆα ἡ ἐλῆα,
ἡ ἐλῆα κάμνει δουλειά.

Τοῦτο πολλαχού ἐννοεῖται ἔφερε συγκρούσεις καὶ ξυλοκοπήματα.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΖΩΟΔΟΧΟΝ ΠΗΓΗΝ

Ἐν γένει δὲ ἡ συμπολίτευσις εἶχεν εἰς τὸ τμήμα τοῦτο «ρεῦμα ποταμηδόν» κατὰ τὴν ἀφελῇ ἔκφρασιν ἀγαθοῦ οἰκοκύρη. Καὶ τόσον μάλιστα, ὥστε οἱ ἀντιπολιτευόμενοι δὲν ἠδύναντο νὰ ξεμυτίσουν, κατὰ τὴν περίφημόν ποτε καταστᾶσαν ἔκφρασιν τοῦ κ. Ράλλη. Ἰδίᾳ δὲ ὑποψήφιος οὗτος ἔτυχεν ἀνελπίστου ὁλως ὑποδοχῆς ἐπὶ τῆς κλίμακος τοῦ ναοῦ ἐν τῇ Ζωοδόχῳ Πηγῇ. Διότι μόλις ἤρξατο ν' ἀναβαίνειν τὰς βαθμίδας καὶ βροντώδης ἐξεργάγη ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως ζητωκραυγὴ. Ἄλλ' ὁ κ. Ράλλης ἀπτόητος ἐπροχώρησεν ὀλίγον ἔτι ὅταν ἄλλαι ὑπὲρ τῆς συμπολιτεύσεως ζητωκραυγαὶ ἔρχονται ἐκ τῆς πλατείας. Στρέφεται ὁ κ. Ράλλης ἀφελῶς ἵνα ἴδῃ, ἀλλὰ παρὰταξις τῆς ἄρτι ἐπινοηθείσης μούντζας, ἀναμένει αὐτόν. Ὅργιλον δὲ καὶ πικρόχολον μειδιάσας, ἀλλάσσει διεύθυνσιν καὶ εἰσέρχεται διὰ παραπλεύρου θύρας εἰς τὸν ναόν. Τὰ αὐτὰ δὲ καὶ χειρότερα ἔπαθεν ὁ κ. Οἰκονόμος.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Δευτέρα 5 Ἰανουαρίου.

Η ΝΙΚΗ

Οὐδέποτε ἐκλογαὶ διεξήχθησαν μᾶλλον ἀνεπηρέαστοι καὶ μετὰ μείζονος τάξεως καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὰ δικαιώματα τῶν πολιτῶν.

Ἐν τῷ νομῷ Ἀττικοβοιωτίας ἰδίᾳ, ἐν ᾧ γινώσκονται τὰ πλείονα καὶ σαφέστερα, ἡ Κυβέρνησις ἤρατο ἀληθῆ θρίαμβον καταδειχθέντα καὶ ἀνακηρυχθέντα ὑπὸ τοῦ πλήθους πολὺν πρὶν ἢ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ψηφοφορίας γίνωσι γνωστὰ καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἥδη, καθ' ἣν ἀκατάσχετον τὸ ρεῦμα τῆς συμπολιτεύσεως ὡς σύμβολον φανερόν ἔχον τῆς ἐλαίας τὸν κλάδον, εἰσώρμα πανταχοῦ, εἰς πάντα τὰ ἐκλογικὰ τμήματα, τοὺς δήμους καὶ τὰς ἐπαρχίας τοῦ νομοῦ ἡμῶν, τρέπον

εἰς ἀτακτον φυγὴν τοὺς ὑποψηφίους τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Οὐδέποτε ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἐπὶ ἀντιπολιτευτικῷ πάντοτε διακριθεῖσιν ἐν ταῖς ἐκλογαῖς πνεύματι, τόσον ὀρμητικὸν καὶ ἀκατάσχετον ὑπῆρξε τὸ ὑπὲρ τῆς συμπολιτεύσεως ρεῦμα. Οἱ ἐκλογεῖς κατὰ πολυπληθεῖς ομάδας καὶ πανηγυρικῶς μετέβαινον καὶ ἐψήφισον ὑπὲρ τοῦ ὑπουργικοῦ συνδυασμοῦ, οἱ δὲ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὑποψήφιοι, ὅπου ἂν μετέβαινον ἐγίνοντο δεκτοὶ παρὰ τοῦ πλήθους διὰ ζωηροτάτων ἐκδηλώσεων ἀποδοκιμασίας. Σημειοῦμεν, ὥς πρὸς τὸν ἡμέτερον νομόν, ὅτι δέκα ἐκ τῶν ὑποψηφίων τῆς Κυβερνήσεως φαίνονται ἄχρι τοῦδε ἐπιτυχόντες.

Ἄλλ' ὅπερ ὑπῆρξε χαρακτηριστικώτατον καὶ χρήζει ἰδιαίτερας μνείας, εἶναι ἡ τάξις καὶ ἡ ἡσυχία, ἥτις ἐπεκράτησε πανταχοῦ τοῦ κράτους κατὰ τὴν ἔναρξιν καὶ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐκλογῶν.

Τινὲς τῶν ὑποψηφίων τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀπεπειράθησαν νὰ φέρωσι τὴν σύγχυσιν ἐν τῇ ψηφοφορίᾳ, θέσαντες εἰς τὰς κάλας αὐτῶν κλάδον ἑλαίας, ὥς σύμβολον τῆς συμπολιτεύσεως, ἀλλὰ τὸ τέχνασμα ἀπέτυχεν, ἐννοηθὲν ἐγκαίρως.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 5 Ἰανουαρίου 1887.

ΤΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Οἱ δπωροπῶλαι καὶ ἰχθυοπῶλαι τοῦ Πειραιῶς συσσωματωμένοι καὶ φέροντες κλάδον ἑλαίας, ἐπὶ τοῦ στήθους, παρεμπόδιζον τὴν εἴσοδον ζητωκραυγάζοντες ὑπὲρ τῆς συμπολιτεύσεως καὶ τοῦ κ. Τρικούπη.

Μόλις περὶ τὴν μεσημβρίαν οἱ ἐκλογεῖς ἤρξαντο νὰ γίνωνται πυκνότεροι καὶ ἡ ζωηρότης νὰ ἐπαυξάνη. Αἱ ἑλαῖαι πλέον ἔστεφον τὰ στήθη ἢ τοὺς πῖλους τῶν ἐκλογέων τῆς συμπολιτεύσεως, ἐνῶ ἄλλοι, τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἀνέπτυσσον πορφυρᾷ μανδήλια. Ἡ ζωηρότης ἠϋξανε καὶ αἱ φωναὶ καὶ αἱ ζητωκραυγαὶ ἀντήχουν πανταχόθεν.

Ὅμαδες κρατοῦσαι κλάδους ἑλαίας ἢ σταυροὺς διέσχίζον τὰς ὁδοὺς ζητωκραυγάζουσαι ὑπὲρ τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἑτέρας μερίδος, φωναί, χει-

ροκορήματα, συριγμοί, γιούχα ἀντήχουν ἀενάως, ἐν τῷ ἑξερεθισμῷ δὲ τούτῳ ἐγένοντο καταδηλότερα τὰ αἰσθήματα καὶ αἱ συμπάθειαι τῶν ἐκλογέων.

Ἐν μέσῳ τῆς καθολικῆς ἐξάψεως ἐφάνη ὁ κ. Βενιζέλος, ὃν ὑπεδέχθησαν οἱ φίλοι του, οἱ κ.κ. Ἀφεντούλης, Μουτσόπουλος, Ρετσίνας, Μελετόπουλος καὶ λοιποὶ ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων τῆς Πειραιϊκῆς κοινωνίας. Κατῆλθε καὶ ὁ κ. Ράλλης, ὅστις ὅμως παρέμεινεν ἐν τῇ ἀγορᾷ, μὴ ἀνελθὼν εἰς τὴν πλατεῖαν, ἔνθα τὰ ἐκλογικὰ τμήματα.

Κλητὴρ οὐδεὶς ὑπῆρχε, μόνον δὲ περίπολος μακρὰν τῆς ἐκλογικῆς ἀκτίνος διέμενεν ἀπαθῆς, παραμένουσα ἐκεῖ, ἵνα ἐν ἀνάγκῃ ἐνισχύσῃ τὴν φρουρὰν τῶν τμημάτων. Πανταχοῦ ἐπεκράτει ἡσυχία καὶ μεγίστη τάξις.

Ἐν Πειραιεῖ πάντοτε παρετηρεῖτο ὅτι ὁ λαὸς δὲν φανατίζεται ὑπὲρ τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης μερίδος. Εἶναι συγκαταβατικώτατοι ἐκλογεῖς καὶ ψηφίζουν ἐνίοτε πάντας, διὰ τοῦτο τὰ ἀποτελέσματα τῆς γείτονος πόλεως εἶναι τραγελαφικώτατα. Ἐφέτος ὅμως δὲν ἐφαίνετο ἡ αὕτῃ τακτικῇ.

6 Ἰανουαρίου 1887.

Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΕΚΔΟΓΑΣ.

Καθ' ὅς ἐλάβομεν πληροφορίας, ἐκ τῶν 150 ἐπιτυχόντων βουλευτῶν, οἱ 100 εἶναι φίλοι τοῦ ὑπουργείου, 50 δὲ μόνον ἀντιπολιτευόμενοι. Συγχαίρομεν καὶ ἡμεῖς τῷ Ἑλληνικῷ λαῷ, διότι ἠγνόησεν ὅτι πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ ἔθνους ὥφειλε νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ κ. Τρικούπη, ἥτις ἐργάζεται μετὰ πατριωτισμοῦ καὶ ἱκανότητος, πρὸς θεραπείαν τῶν κακῶς ἐχόντων. Δὲν ἴσχυσαν οὐδ' αἱ συκοφανταίαι καὶ διαβολαὶ κατὰ τῶν φίλων τῆς Κυβερνήσεως οὐδὲ τὸ ἀφθόνως χυθὲν χρῆμα πρὸς διαφθορὰν τῶν συνειδήσεων, οὐδ' ὅλα

τά άλλα μέσα, ατίνα ἐτέθησαν εἰς ἐνέργειαν, ὅπως ἀποπλανήσωσι τὸν λαὸν ἵνα καταψηφίσῃ τοὺς ὑποψηφίους τῆς συμπολιτεύσεως. Εἶχεν ὑπ' ὄψιν ὁ ἑλληνικὸς λαὸς τὴν οἰκτρὰν ἀποτυχίαν τοῦ προκατόχου Ὑπουργείου Δηλιγιάννη καὶ ὡς πρὸς τὰ οἰκονομικὰ του μέτρα καὶ ὡς πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν ζήτημα, ἐπομένως ἐπέισθη ὅτι μόνον τὸ Ὑπουργεῖον Τρικούπη δταν μείνῃ ἐπὶ μακρὸν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν κοινῶν θὰ ἐργασθῇ ἀποτελεσματικῶς πρὸς τακτοποίησιν τῶν οἰκονομικῶν καὶ προστασίαν τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἔθνους. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν διετράνωσε προδήλως τὴν πεποίθησιν ταύτην τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 6 Ἰανουαρίου 1887.

Η ΝΙΚΗ

Ἡ μὲν πρωτεύουσα ἐξεδήλωσε πανηγυρικῶς τὴν ὑψηλὴν αὐτῆς περιφρόνησιν πρὸς τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἥτις ἐνταῦθα κυρίως ἐφρόντισε νὰ γυμνωθῇ ἐντελῶς καὶ νὰ ἐπιδείξῃ ἐν ἀσέμνῳ ἀναιδημοσύνῃ ὅλας τὰς φρικτάς της ἀσχημίας. Ἡ Στερεὰ ἀπεφάνθη ὁμοθυμῶς ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως, αἱ Κυκλάδες ἐπίσης, ἐκ τῆς Ἑπτανήσου ἡ Ζάκυνθος ἐπίσης, ὁ νομὸς Ἄρτης ὁλόκληρος, ἡ Θεσσαλία σχεδὸν ὅλη καὶ μόνον τῆς Κεφαλληνίας, τῆς Κερκύρας καὶ τῆς Πελοποννήσου τὰ ἐκλογικὰ ἀποτελέσματα φαίνονται ἀνάμικτα. Ἡ Κυβέρνησις ὑπολογίζει ὅτι θὰ ἔχῃ πλειονοψηφίαν 25 - 30 ψήφων.

Νίκη λοιπὸν καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν. Καὶ ἦτο ἐπόμενον. Οἱ κυβερνητικοὶ ἀντεπροσώπευον μίαν πραγματικότητα. Οἱ ἀντιπολιτευόμενοι τὸ χάος καὶ τὸ μηδέν.

Ἡ ψῆφος τῆς πρωτεύουσας εἶχεν ἔννοϊαν πολιτικὴν. Κατέπεσε τὸ βλακῶδες ἐκείνο δόγμα ὅτι ἡ πρωτεύουσα εἶναι πάντοτε ἀντιπολιτευομένη, ἀδιάφορον ἂν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ταύτης προΐσταται πολιτικὸς ἀνὴρ ἄξιος τοῦ ὀνόματος ἢ γελωτοποιὸς τοῦ ἀσέμνου εἰδους. Ἡ πρωτεύουσα ἀπεδόθη εἰς ἑαυτήν.

ΤΟ ΕΙΚΟΣΑΦΡΑΓΚΟΝ

Ἐφ' ὅσον τὰ τηλεγραφήματα ἀνήγγελλον χθὲς νίκας κυβερνητικῶν, ὁ χρυσὸς ὑπετιμᾶτο, τῆς χρηματαγορᾶς ἐννοούσης νὰ ἐπιδεῖξη ὀλην αὐτῆς τὴν πίστιν εἰς τὴν κυβέρνησιν τοῦ κ. Τρικούπη. Εἶχε φθάσει εἰς τὰ 24,80· θὰ ὑπετιμᾶτο δὲ πολὺ περισσότερον, ἂν μὴ ὡς μᾶς εἶπον, μία τῶν Τραπεζῶν ἐκ πνεύματος ἀντιπολιτεύσεως προέβαινεν εἰς ἀγοράν, τοῦθ' ὅπερ ἀνέστειλε τὸν ῥοῦν τῆς ὑποτιμῆσεως.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 6 Ἰανουαρίου, Τρίτη 1887.

Ἡ νίκη αὕτη τοῦ ὑπουργικοῦ συνδυασμοῦ εἶχε σημανθῇ ἤδη ἀπὸ τῶν πρώτων ὥρῶν τῆς χθὲς.

Καταπληκτικὴ ἰδίως ὑπῆρξεν ἡ νίκη τοῦ ὑπουργικοῦ συνδυασμοῦ ἐν τῷ νομῷ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας. Καὶ ἐφάνησαν ἀπὸ τῆς προχθὲς μὲ λίαν ἐνθαρρυντικὰ σημεῖα.

Ἀλλ' ὅτε ἐγνώσθησαν τὰ ἀποτελέσματα θάμβος καὶ ἔκπληξις κατέλαβε τοὺς πλείστους. Δὲν ἠδύνατο πολλοὶ νὰ πιστεύσωσιν, ὅτι εἰς τὰ τμήματα ἔνθα ἐδράζετο ἡ ἰσχὺς τῆς ἀντιπολιτεύσεως, οἱ μὴ Ἀθηναῖοι ἐκ τοῦ ὑπουργικοῦ συνδυασμοῦ ἐπλειονοψήφουν καὶ ὅτι εἰς τὸ τμήμα τῆς Μητροπόλεως π. χ. ὁ κ. Γεωργαντᾶς ἐλάμβανε περισσοτέρας λευκὰς ψήφους ἀπὸ τὸν γηραιὸν Καλλιφρονᾶν. Τὸ φαινόμενον τοῦτο μαρτυρεῖ, ὅτι ὁ λαὸς ἐψήφισε κατὰ σύστημα, ἀποβλέπων εἰς τὴν ἀπόχρωσιν καὶ ὄχι εἰς τὰ πρόσωπα, καὶ τοῦτο εἶναι ἀληθῶς λίαν εὐχάριστον σημεῖον προόδου.

Καὶ ὑπῆρξε τῷ ὄντι ῥεῦμα, ὡς ὠνειροπόλησαν μερικαὶ συνάδελφοι, ἀλλὰ ῥεῦμα θολὸν καὶ ὀρμητικόν, ἀνηλεῶς παρασύρον τόσα ὄνειρα καὶ τόσας φιλοδοξίας!

* *

Κατάπληκτοι ἐκ τοῦ ἀπροσδοκῆτου δι' αὐτοὺς ἀποτελέσματος τῆς

ἐκλογῆς οἱ ἡττηθέντες προσεπάθησα νὰ ἐκδικηθῶσι δι' ὄπλου παιδαριώδους ἀληθῶς, διὰ τῆς σπερμολογίας, εἰς τὴν εἶναι πολὺ ἐπιτήδειοι. Διέδοσαν λοιπὸν ἀπὸ πρωίας ὅτι ἐν τῷ νομῷ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας εἶχεν ἀποτύχει ὀλόκληρος ὁ συνδυασμὸς τῆς συμπολιτεύσεως καὶ αὐτὸς ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ὕστερήσας τοῦ τελευταίου ἐπιτυχόντος ἐκ τοῦ ἀντιπολιτευομένου συνδυασμοῦ, κατὰ, δὲν ἤξεύρομεν πόσας, ψήφους. Ὁ θρύλος οὗτος διεσπάρη ἐν ἀκαρεῖ εἰς τὴν πόλιν μεταδιδόμενος ἀπὸ στόματος εἰς στόμα. Καὶ ἤκουον αὐτὸν ἐμβρόντητοι πολλοὶ καὶ ἐξίσταντο ἄλλοι καὶ ἐξοφοῦντο διὰ μιᾶς πολλῶν ἢ χαρὰ καὶ ἢ φαιδρότης, ἐνῶ ἐγαυρίων χαιρεκάκως οἱ ἀντίθετοι. Ἐσπευδον δὲ πάντες εἰς τὸ ὑπουργεῖον νὰ μάλιστα, ἂν ἀληθεύῃ ἡ εἶδησις, καὶ ἀνεκοίνου ὁ εἰς εἰς τὸν ἄλλον τὰς ἀνησυχίας του. Ἄλλ' ἐγκαίρως ἐγνώσθη ἡ πλάνη ἐκ τῶν τηλεγραφημάτων, ἐξ ὧν ἐβεβαιούτο, ὅτι ὁ συμπολιτευόμενος συνδυασμὸς τοῦ, περὶ οὗ ὁ λόγος, νομοῦ διετέλει εἰς ἐξαίρετον θέσιν καὶ ὑπῆρχον ἐλπίδες διαρκῶς ἐπιτεινόμεναι περὶ τῆς ὀλοσχεροῦς αὐτοῦ ἐπιτυχίας. Δι' ὃ ἡσύχασαν οἱ ταραχθέντες καὶ οἱ σπερμολόγοι ἀπέμειναν μὲ μόνην τὴν ὄρεξιν.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Τρίτη, 6 Ἰανουαρίου.

Αἱ ἀντιπολιτευόμεναι ἐφημερίδες, αἵτινες χθὲς τὴν πρωίαν ἀνέκρουον ἐμβατήρια καὶ ἐπανηγύριζον νίκας, σήμερον φαίνονται κατηφεῖς καὶ ἐν τῇ ἀμνηχανίᾳ αὐτῶν προσπαθοῦσι νὰ παρηγορήσωσιν ἑαυτὰς διὰ τὸ ἐπελθὼν δυσάρεστον ἀποτέλεσμα. Αἱ παρῶσαι ἐκλογαί, ἀνακράζει ἡ μία, δὲν εἶναι βεβαίως ἡ γνησία ἐκφρασις τοῦ λαοῦ καὶ ἰδοὺ ἡ ἐτέρα ἐν χαρᾷ ἐξάγει τὸ ἀσφαλὲς συμπέρασμα ὅτι αὗται δὲν εἶναι ἡ γνησία ἐκδήλωσις τῆς θελήσεως τοῦ λαοῦ· ἡ ψηφοφορία ἰδίως τῆς Πρωτευούσης ἐμπνέει εἰς τὰ δυστυχῇ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὄργανα ἀληθῇ ἀγανάκτησιν.

Ἐκ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Ἑλλήνων, πρὸς οὓς ἀνηγγέλθη χθὲς τηλεγραφικῶς τῆς Κυβερνήσεως ἡ μεγάλη ἐν ταῖς ἐκλογαῖς νίκη,

πλείστα λαμβάνονται τηλεγραφήματα συγχαρητήρια. Ἀληθῆ ἀνακούφισιν αἰσθάνεται καὶ ὁ ἔξω Ἑλληνισμὸς καὶ ἡ μεγίστη μερὶς τῶν ἐν Ἑλλάδι, ἐπὶ τῇ ἐξασφαλισθείσῃ εἰς τὴν παροῦσαν Κυβέρνησιν νομιμότητι, ἐπιτροπούσῃ τῇ Ἑλλάδι καὶ τῷ ἔθνει νὰ ἐπιδιοτῇ εἰς τελεσφόρον καὶ ἐπανορθωτικὴν τῶν παρελθουσῶν δεινῶν συμφορῶν ἐργασίαν.

Δὲν προσήκει ἡμῖν νὰ ταράξωμεν τὴν θλίψιν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἡ ἀβρότης δέ, ἣν ἐνεθυμήθησαν σήμερον μόλις μετὰ τὴν τελείαν ἦταν καὶ ἐπιτηδεύουσιν οἱ τῆς ἀντιπολιτεύσεως συνάδελφοι, ἐπιβάλλει ἡμῖν νὰ μὴ ἐλέγχωμεν αὐστηρῶς τοὺς παραλογισμούς, εἰς οὓς ἀφίενται. Ἀλλ' ὅταν αἰτιῶνται τῆς Κυβερνήσεως, ὥς ἀποκλεισάσης δῆθεν αὐτοῖς τὰς πύλας τῶν πληροφοριῶν καὶ καταστησάσης ἀπρόσιτον τὸ τηλεγραφεῖον καὶ τὰς ἄλλας πηγὰς, ἔξ ὧν οἱ Ἀντιπολιτευόμενοι θὰ ἐπληροφοροῦντο τὸ ναυάγιον αὐτῶν, ὀφείλομεν νὰ τοῖς παρατηρήσωμεν, ὅτι τῶν ὑπουργείων αἱ πύλαι ἦσαν κατὰ τὰ δύο παρελθόντα ἡμερονύκτια ἀναπεπταμέναι εἰς πάντας, καὶ πλῆθος μέγα πολιτῶν κατέκλυζε τοὺς διαδρόμους καὶ τὰ δωμάτια, ἰδίως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ πληροφορίαι παρείχοντο προθύμως ὑπὸ τῶν ἐπιτετραμμένων τὰ τῶν ἐκλογῶν ὑπαλλήλων εἰς πάντα διαπυνθανόμενον, ἐκ μέρους δὲ τοῦ τύπου ἐδημοσιεύθησαν ἐγκαίρως, ὅσα μέχρι τῆς χθὲς καὶ τῆς σήμερον ἐγνώσθησαν αὐθεντικῶς.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 6 Ἰανουαρίου 1887.

Ἐν γένει ἡ Κυβέρνησις κατώρθωσε νὰ σχηματίσῃ ὑπὲρ ἑαυτῆς ρεῦμα, ὅπερ ἄνευ ὑπερβολῆς δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι ὑπῆρξεν ἐπίσης ὀρμητικὸν ὥς τὸ τῆς 7 Ἀπριλίου. Δὲν σπεύδομεν νὰ καθορίσωμεν τὸ μέγεθος τῆς Κυβερνητικῆς νίκης, μὴ κινούμενοι ὑπὸ τοῦ ζήλου, ὅστις ἐμπνέει τοὺς πιστούς, ἀλλὰ τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ἡ 4 Ἰανουαρίου, ὥς ἐγράφομεν τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν, ἔτισε δίκην τῆς ἐβδόμης Ἀπριλίου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

www.libtool.com.cn

Αὕτη ἡ πρωτεύουσα, ἥτις ἀνέκαθεν διεκρίθη διὰ τὸ ἀντιπολιτευτικὸν αὐτῆς πνεῦμα καὶ τὴν πρὸς παλαιὰς ἐπαρχιακὰς ἐπιρροὰς τυφλὴν προσήλωσίν της, τὴν 4 Ἰανουαρίου ἀπελάκτισε τὰς ἀρχαιοπαράδοτους ταύτας ἔξεις καὶ παρέσχε πλήρη σχεδὸν τὴν ἐμπιστοσύνην της εἰς τὴν κυβέρνησιν. Ἐν τῷ νομῷ Κυκλάδων κατίσχυσεν δλόκληρος ὁ συμπολιτευόμενος συνδυασμός, τὸ αὐτὸ δ' ἀγγέλλεται ἐκ τῶν νομῶν Εὐβοίας, Λαρίσσης, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος καὶ Ζακύνθου. Αἱ προνομιῶχοι περιφέρειαι, ἐκτὸς τῶν Ν. Ψαρῶν, ἔδωκαν κυβερνητικοὺς βουλευτάς.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 6 Ἰανουαρίου 1887.

Ἡ χθесινὴ ἡμέρα ἦτο πράγματι ἡμέρα προσδοκίας. Ὅλος ὁ κόσμος ἦτο ἀνάστατος, διαφλεγόμενος ἐκ τῆς ζωνῆς ἐπιθυμίας νὰ μάθῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν. Πολλοὶ εἶχον διέλθει τὴν νύκτα ἄγρυπνοι περιτρέχοντες ἀπὸ τὸ τηλεγραφεῖον εἰς τὸ ὑπουργεῖον, εἰς τὰς οἰκίας τῶν ὑποψηφίων, ἢ τῶν ἐνδιαφερομένων, καὶ τὴν πρωτὰν ἀκόμη ὥχροι καὶ κατὰκοποι ἐκ τῆς αὐπνίας περιήρχοντο καὶ ἡρώτων καὶ ἐζήτουν εἰδήσεις παρὰ παντὸς τοῦ προστυχόντος. Ἔργασία ἀδιάλειπτος ἐγένετο εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ὅπου εἶχε συστηθῇ ἐπίτηδες ὑπηρεσία καὶ ὅπου ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἀφικνοῦντο τὰ τηλεγραφήματα, ἐνῶ τοὺς διαδρόμους αὐτοῦ ἐπλήρου πυκνὸν περιέργων πλῆθος, κυρίως φοιτητῶν ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν, οἵτινες ἐκάστοτε κατορθοῦντες νὰ εἰσδύωσι παρὰ τὰς ἀπαγορεύσεις ἐντὸς τῶν γραφείων ἡρώτων περὶ τοῦ δεῖνα νομοῦ, περὶ τῆς δεῖνα ἐπαρχίας, περὶ τοῦ δεῖνα ὑποψηφίου. Εἰς τὰς οἰκίας τῶν ὑποψηφίων παννύχιοι ἦσαν αἱ συνεδρίαί, αἱ ἐπισκέψεις, οἱ ὑπολογισμοί.

6 Ἰανουαρίου, Τρίτη.

Τὴν μεγάλην ἐπιτυχίαν τῆς Κυβερνήσεως χαιρέτησε χθὲς τὸ χρηματιστήριον διὰ σπουδαίας ὑποτιμήσεως τοῦ νομίσματος ὅπερ ἀπὸ τῶν δρ. 25,30 ὑπετιμήθη εἰς δρ. 24,80.

Ο ΛΑΟΣ ΕΛΩΚΕ ΜΕΓΑ ΜΑΘΗΜΑ

Τὰ ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν εἰσὶ καταπληκτικῶς πρωτοφανῆ ἐν τῇ κοινοβουλευτικῇ ἱστορίᾳ τῆς Ἑλλάδος. Μέγα μάθημα δίδεται τοῖς ἀντιπολιτευομένοις, οἵτινες ἐκλαβόντες τὴν κατὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Κυβερνήσεως καταφορὰν τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ τύπου ὥς θετικὴν ὑπὲρ αὐτῶν νίκην καὶ ὥς πανωλεθρίαν τοῦ κόμματος τοῦ κ. Τρικούπη ἀστόχως καὶ νωχελῶς ἐπελήφθησαν τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος καὶ τὸν λαὸν περιφρονήσαντες ὥς δυνάμενον νὰ ἀπατηθῇ δι' ἐπαγγελιῶν ἥκιστα σοβαρῶν καὶ ἀμελετήτων.

Ἄλλὰ τ'ἀποτελέσματα τοῦ Κράτους καὶ ἰδίᾳ τῆς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ἀπέδειξαν ὅτι ὁ λαὸς ἀνεπτόχθη καὶ ἡ δημοσία γνώμη ἠνδρώθη καὶ ὅτι δὲν εἶναι πλέον οἱ μακάριοι ἐκεῖνοι καιροί, καθ' οὓς τὸ ῥεῦμα τῆς κοινῆς γνώμης δημιουργούμενον δι' ἐπαγγελιῶν κολακυσῶν εἴτε τὴν φιλαυτίαν τῶν πολιτῶν εἴτε τὰς ἐκ τῶν περιστάσεων ἀδυναμίας αὐτῶν ἠδύνατο νὰ ἀνατρέπη Κυβερνήσεις καὶ ν' ἀνυποῖ ἐτέρας.

Τὸ ἐφ' ἡμῖν δὲ χαίρομεν ὅτι σὺν τῷ διδακτικωτάτῳ μαθήματι ὅπερ διὰ τῶν ἐκλογῶν τούτων ἔλαβεν ἡ ἀντιπολίτευσις, τυγχάνει ἐμπράκτου ἐφαρμογῆς καὶ ἡ μεγάλη ἀρχὴ ἦν ἀνεκηρύξαμεν καὶ ὑπεστηρίζαμεν, ἡ ἀρχὴ τῆς Κυβερνητικῆς Μονιμότητος!

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Τετάρτη 7 'Ιανουαρίου 1887.

ΜΙΚΡΑΙ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ

Χθὲς πολλοὶ χωρικοὶ τοῦ δήμου Φυλῆς ἡγουμένου νταουλίου καὶ ζουρνάδων διέσχίζον τὰς ὁδοὺς ζητωκραυγάζοντες ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἐπιτυχόντων βουλευτῶν τοῦ ἡμετέρου Νομοῦ, ἐπισκε-

πτόμενοι αὐτοὺς κατ'οἶκον καὶ στήνοντες ἐν ταῖς αἰθούσαις αὐτῶν τὸν συρτόν. Τοῦτο ἐξηκολούθει καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν μέχρι δὲ βαθείας νυκτὸς ἐξηκολούθουν αἱ τοιαῦται μικραὶ διαδηλώσεις.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Τετάρτη 7 Ἰανουαρίου 1887.

ΕΝ ΤΑΙΣ ΟΙΚΙΑΙΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Ἡ μεγαλειτέρα κίνησις ὑπῆρχε χθὲς ἐν ταῖς οἰκίαις τῶν ἐπιτυχόντων βουλευτῶν. Εὐθὺς ὥς ἐβεβαιώθησαν τὰ ἀποτελέσματα, αἱ οἰκίαι τῶν βουλευτῶν κατέστησαν τὰ μόνα κέντρα ἐν οἷς συνεσχωρεύοντο οἱ Ἀθηναῖοι ἐπισκεπτόμενοι καὶ συγκαίροντες αὐτοὺς. Ἀπαντες οἱ βουλευταὶ ἐδέχοντο τοὺς ἐκλογεῖς μετ' ἐξαιρετικῆς εὐμενείας, πολλάκις δὲ ἐν ταῖς οἰκίαις ὑπῆρχε τόση πύκνωσις ἀνθρώπων ὥστε μετὰ δυσκολίας εἰσῆρχετό τις, εἰς αὐτάς· ἔξωθεν τῶν οἰκιῶν ἴσταντο πολλαὶ ἄμαξαι ἐκυμάτιζον δὲ ἐπὶ τῶν θυρῶν μεγάλαι σημαῖαι. Ἐν τῇ αἰθούσῃ ἐν ἣ ἐδέχοντο οἱ ἐπιτυχόντες ὑπῆρχεν ἀνηρτημένος καὶ μέγας στέφανος ἐξ ἀνθέων, ἐντὸς τινῶν δὲ ἐξ αὐτῶν ἦτο τοποθετημένη ἡ εἰκὼν τοῦ κ. Τρικoupη. Ἡ χαρὰ καὶ τῶν ἐκλεγέντων καὶ τῶν ἐκλεξάντων ἦτο ἀπερίγραπτος, ἀπερίγραπτος δὲ ἦτο καὶ ἡ φιλοφροσύνη τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας τῶν βουλευτῶν δεχομένων τὰ συγκαρητήρια. Θίασοι μουσικοί, καλῶς ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον συγκεκροτημένοι, προσερχόμενοι εἰς τοὺς βουλευτὰς ἀνέκρουον διάφορα ἐκλεκτὰ τεμάχια.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 6 Ἰανουαρίου 1887.

Καὶ ἡ χθεσινὴ ἡμέρα παρήλθεν ἐν προσδοκίᾳ ἀλλὰ σχετικῶς πολλῷ ὀλιγωτέρᾳ. Ἡ νίκη τῆς συμπολιτεύσεως τῆς ὁποίας τὰ πρῶτα εὐόιωνα συμπτώματα εἶχον ἤδη ἀρχίσει νὰ φαίνωνται ἀπὸ τῆς ἐσπέρας τῆς Κυριακῆς ἐδείχθη καταφανεστέρα τὴν ἐπομένην ἡμέραν, χθὲς δὲ ἦτο ὀριστικὴ καὶ ἐξησφαλισμένη. Ἀνησυχία ἐπεκράτει περὶ τῆς τύχης μεμονωμένων τινῶν ὑποψηφίων, περὶ ὧν ἔσπευδον νὰ μάθωσιν, οἱ ἀμέσως ἐνδιαφερόμενοι.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 7 Ίανουαρίου 1887.

Τοῦ ἡμετέρου νομοῦ τὸ ὀριστικὸν ἀποτέλεσμα ἐγένετο γνωστὸν μόλις χθὲς.

Ἀπομένει δὲ πάντοτε καταπληκτικὴ ἡ ἐπιτυχία τῶν συμπολιτενομένων καὶ μάθημα διδακτικώτατον διδόμενον ὑπὸ τοῦ πεφωτισμένου λαοῦ τῆς πρωτευούσης πρὸς τοὺς φωνασκοὺς καὶ τοὺς προσπαθήσαντας νὰ ἀπατήσωσιν αὐτὸν διὰ κενῶν λόγων.

Οὔτε χθὲς πάλιν, ἂν καὶ ἡμέραν ἐορτάσιμον, δὲν εἴχομεν θορυβώδεις ἐκδηλώσεις χαρᾶς, ὁμολογούμενον δὲ εἶναι, ὅτι ὁ λαὸς ἐν πολλῇ κοσμιότητι καὶ μετριοπαθείᾳ ἐπανηγύρισε τὴν νίκην του ἀποσχὼν ἰδίως τῶν ἀτόπων σκαυμάτων τῶν ὀνειδισμῶν πρὸς τοὺς ἀποτυχόντας ἢ τῶν συνήθων ἀστειοτήτων καὶ διὰ τενεκέδων συναυλιῶν.

Αἱ ἐκλογαὶ καὶ οἱ Πρόεδροι.

Μέγα ἐνδιαφέρον ἐξεδήλωσαν οἱ ἐνταῦθα ἀντιπρόσωποι τῶν Δυναμέων διὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν· ὥς δ' ἐπληροφορήθημεν ὁ τῆς Αὐστρίας τηλεγραφικῶς ἐνετάλη παρὰ τοῦ προϋσταμένου του κόμματος Καλνόκυ ὅπως τηλεγραφικῶς τῷ ἀναγγέλλῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν.

6 Ίανουαρίου.

ΔΙΑΔΗΛΩΣΙΣ ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ.

Προάστεια καὶ πόλις Κερκύρας ἐνωθέντα ὠργάνωσαν πρωτοφανῇ διαδήλωσιν ἣτις μεταβᾶσα πρῶτον πρὸ τῆς Νομαρχίας ἐπέβαλε Νομάρχῃ ὅπως συγχαρῇ ἐκ μέρους των κ. Τρικούτην. Νομάρχης ἐζητωκραύγασεν ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ διαδήλωσις μεταβᾶσα κατόπιν πρὸ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Θεοτόκη, ἐζητωκραύγασεν ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως· ὁ Θεοτόκης ἀπήντησεν εὐχαριστήσας τὸν λαὸν τῆς πόλεως καὶ

τῶν προαστείων διὰ τὴν σταθερὰν αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ Τρικούπη ἀφοσίω-
σιν, στηλίτευσας ἀνήθικον ἐνέργειαν ἀντιθέτων.

6 Ἰανουαρίου Τρίτη, 1887.

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ

Χθὲς ἐπεσκέφθησαν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν οἱ πρεσβευταὶ τῆς Γερμανίας, Τουρκίας καὶ Ῥουμανίας.

Χθὲς τὴν ἐσπέραν ἐπεσκέφθη τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κ. Μονθολών.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, Τετάρτη, 7 Ἰανουαρίου 1887.

Καίτοι οὐδὲ σήμερον εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ μεταδώσωμεν εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας τὰ ὀριστικὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς, εἶναι ὅμως πλέον ἐκτὸς πάσης ἀμφισβητήσεως, ὅτι ἡ κυβέρνησις ἤρατο πλήρη τὴν νίκην κατ' αὐτάς. Σύσσωμοι συνδυασμοὶ τῆς συμπολιτεύσεως κατίσχυσαν πολλαχοῦ τῶν ἀντιθέτων μετὰ πλειοψηφίας ἀπιστεύτου, ἐνῶ ἔξ ἄλλου οὐδαμοῦ τοῦ κράτους συνδυασμὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὑπέστη ἄρτιος τῆς ἐκλογικῆν δοκιμασίαν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 7 Ἰανουαρίου 1887.

Κίνησις ἐγένετο ζωηρὰ χθὲς ἀνὰ τὴν πόλιν, πολλῶν μεταβαινόντων ἐφ' ἁμαξῶν ἢ πεζῇ καὶ συγχαιρόντων τοὺς ἐπιτυχόντας ὑποψηφίους. Δύο ἢ τρεῖς τοιαῦται ὁμάδες προσῆλθον εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ συνεχάρησαν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην διὰ τὴν νίκην τῆς Κυβερνήσεως.

ΧΡΟΝΟΣ ΑΘΗΝΩΝ, 7 Ἰανουαρίου 1887.

Ἴδου δὲ διατί ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος χαίρει σήμερον, ἀφοῦ διὰ τῆς λελογισμένης ψήφου αὐτοῦ ἐν παραδειγματικῇ εὐταξίᾳ ἔδωκεν ἐν καλὸν

μάθημα εἰς τοὺς νομίζοντας ὅτι ἔχουσιν αὐτὸν ὑποχείριον διὰ τὴν ἑαυτῶν ἰδιοτέλειαν καὶ ἀπέδειξεν ὅτι δὲν δύνανται οἱ ἀπατήσαντες αὐτὸν κατὰ τὴν ἐβδόμην Ἀπριλίου τότε, καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ νὰ παῖξωσι παιγνίδιον, καὶ ἔστρεψε κατ' αὐτῶν τὰ παρ' αὐτῶν διαθρυλλούμενα, ὥς ὑπὲρ αὐτῶν δῆθεν σχηματισθέντα ρεύματα κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ τῶν ὁποίων μόλις τὸ τέταρτον τῶν συντροφῶν αὐτῶν ἐν αὐτῇ τῇ πρωτευούσῃ κατώρθωσε νὰ σωθῇ. Εἶδαμεν τὴν σωφρονοῦσαν μερίδα τοῦ ἔθνους, τὴν ἀνεξάρτητον, τὴν ἐργαζομένην καὶ ζῶσαν διὰ τοῦ ἰδρωτὸς αὐτῆς, τὴν φορολογουμένην νὰ ὑποστηρίξῃ οὕτως ἐκθύμως τὴν Κυβέρνησιν τοῦ τόπου, καὶ διὰ τῆς δικαίας ἐπιμονῆς αὐτῆς νὰ κατισχύσῃ καὶ νὰ μὴ δώσῃ οὐδεμίαν προσοχὴν εἰς τὰς ἱερεμιάδας καὶ τὰς ἀπελπιστικὰς καὶ ἐμμανεῖς κραυγὰς τῶν πρὸς ἰδιοτελεῖς καὶ ταπεινοὺς σκοποὺς ἐργαζομένων ἀντιπολιτευομένων.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Τετάρτη 7 Ἰανουαρίου 1887.

Μάτην μοχθοῦσιν αἱ καλαὶ συνάδελφοι τῆς Ἀντιπολιτεύσεως νὰ διαστρέψωσιν ἀριθμοὺς νὰ ἐγείρωσιν ἀμφισβητήσεις ἐπὶ γεγονότων μεμαρτυρημένων καὶ ἐπισήμων ὅπως μειώσωσι τὸ μέγεθος τῆς ἐπιτευχθείσης ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως νίκης. Οἱ ἀριθμοὶ δὲν εἶναι τι ὑποκείμενον εἰς οἰανδήποτε ἀμφισβήτησιν ἢ ἀπόκρυψιν. Βεβαιούμεν αὐτὰς διὰ τοῦ αὐθεντικωτέρου τρόπου καίτοι οὐδεμία ὑπάρχει ἀνάγκη πρὸς τοῦτο καθόσον τὰ πράγματα λαλοῦσιν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔχει ἀπὸ τοῦδε φανερὰν ἀναμφισβήτητον πλειοψηφίαν.

ΣΗΜΑΙΑ, 8 Ἰανουαρίου 1887.

Ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ὑποψηφίων τῆς συμπολιτεύσεως ἐψηφίζετο αὐτὸς ὁ κ. Τρικούπης. Ἐχρειάσθη δὲ ἡ παγιωμένη καὶ παναρχαία ἐπιρροή τῶν ὀλίγων ἐπιτυχόντων ἀντιπολιτευομένων καὶ τόσοι ἄλλοι λόγοι τοὺς ὁποίους παρέλειψεν ὁ «Αἰὼν» νὰ ἀναφέρῃ ὅπως ἐπιτευχθῇ δι' αὐτοὺς τὸ εὐάρεστον τοῦτο ἀποτέλεσμα. Ὅσῳ ἀφορᾷ διὰ τὴν ἐν

τῇ ἐπαρχίᾳ Μεσολογγίου σχετικὴν ἀποτυχίαν τοῦ κ. Τρικούπη καὶ τὴν ἐπιτυχίαν αὐτοῦ ἐν ταῖς ἄλλαις ἐπαρχίαις τοῦτο εἶναι ζήτημα τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρει τοὺς πολίτας τοῦ Μεσολογγίου περισσότερο ἢ τὸν κ. Τρικούπην. Εἰς περίστασιν καθ' ἣν ὅλον τὸ κράτος ἐπιδοκιμάζει ἐνθουσιωδῶς τὸ πρόγραμμά του, διαγωγὴ παραπλησίᾳ πρὸς τὴν διαγωγὴν τῶν πολιτῶν τοῦ Μεσολογγίου εἶναι στυγερώτατον πρᾶξιόν πῃ κατὰ τῆς κοινοτέρας ἡθικῆς καὶ πᾶς ὅστις συλλυπεῖται τὸν κ. Τρικούπην διὰ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο, πράττει τὸ αὐτὸ ὥς νὰ συλλυπῆται τὴν πλειονοψηφίαν τῶν πολιτῶν τοῦ Μεσολογγίου.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 7 Ἰανουαρίου 1887.

ΕΝ Τῷ ΕΞΩΤΕΡΙΚῳ

Ἀπειρία συγχαρητηρίων τηλεγραφημάτων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ πέμπονται εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ οἱ τηλεγραφοῦντες ἐκφράζουσι τὴν χαρὰν τῶν ἐπὶ τῇ νίκῃ αὐτῆς καὶ τὴν πεποίθησιν περὶ βελτιώσεως τῶν πραγμάτων τῆς πατρίδος. Ζητοῦσι δὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐπιτυχόντων φίλων τῆς Κυβερνήσεως. Ἐκ τούτου φαίνεται καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν ἠναγκάσθη, καθὰ πληροφοροῦμεθα, δι' ἐγκυκλίου πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀντιπροσώπους νὰ βεβαιώσῃ ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀριθμεῖ ἐκ τῶν γνωστῶν ἀποτελεσμάτων περὶ τοὺς 100 φίλους.

ΠΕΜΠΤΗ, 8 Ἰανουαρίου.

ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΝ ΤΑΙΣ ΕΠΑΡΧΙΑΙΣ

Ἀπερίγραπτος εἶναι ἡ χαρὰ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις παρὰ τοῖς φίλοις τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὰ ἀποτελέσματα τὰ τε μερικὰ καὶ γενικά. Πανταχοῦ γίνονται διαδηλώσεις καὶ ἡ εἰκὼν τοῦ πρωθυπουργοῦ περιάγεται ἐν ζητωκραυγαῖς μετὰ σημαιῶν κ.τ.λ. Τὰ συγχαρητήρια τηλεγραφήματα σωρηδὸν καταφθάνουσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 8 'Ιανουαρίου, Πέμπτη 1887.

ΔΙΑΔΗΛΩΣΙΣ ΕΝ ΓΥΘΕΙΩ

Χθὲς ἐλάβομεν ἐκ Γυθείου τὸ κάτωθι τηλεγράφημα.

«Σήμερον ἐν τῇ πλατείᾳ Γυθείου συνελθὼν δημ. συμβούλιον μετὰ δημάρχου καὶ λαοῦ παρέδωκαν τιμητικὴν σπάθην ἐνδόξῳ νικητῇ Γκριτζόβαλι. Λόγοι ἐξεφωνήθησαν, οἷς καταλλήλως ἀπήντησε σεβαστὸς συνταγματάρχης· πλῆθος ἄπαν ἐν ζητωκραυγαῖς, πυροβολισμοῖς συνώδυσαν ἄχρις οἰκίας, ἀπὸ ἐξώστου ἀπήντησε καταλλήλως Πετροπουλάκης, καταλήξας εἰς ζητωκραυγὰς λαοῦ ὑπὲρ τοῦ Ἑθνους, Βασιλέως, Διαδόχου καὶ Λακωνικοῦ λαοῦ. Ἐνθουσιασμὸς Λακόνων ὑπὲρ Πετροπουλάκη ἀπερίγραπτος. Ἐξελέγη βουλευτὴς νομοῦ πρῶτος διὰ καταπληκτικῆς πλειονοψηφίας.

8 'Ιανουαρίου Πέμπτη 1887.

ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΔΙΑΔΗΛΩΣΙΣ

Σήμερον τὴν 2 ὥραν μ.μ. ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος συναθροισθήσονται οἱ φίλοι τῆς Κυβερνήσεως, ἵνα μεταβῶσιν εἰς τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ καὶ συγχαρῶσιν αὐτὸν ἐν σώματι ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ τῆς Κυβερνήσεως ἐν ταῖς ἄρτι διεξαχθείσαις βουλευτικαῖς ἐκλογαῖς.

8 'Ιανουαρίου, Πέμπτη 1887.

ΟΙ ΠΡΕΣΒΕΙΣ

Πάντες οἱ ἐνταῦθα πρέσβεις τῶν ξένων Δυνάμεων ἔσπευσαν νὰ τηλεγραφήσωσιν εἰς τὰς Κυβερνήσεις των τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν. Βεβαιοῦσι δ' αὐτὰς ὅτι οἱ φίλοι τῆς Κυβερνήσεως ἀποτελοῦσι τὰ δύο τρίτα τῆς νέας βουλῆς.

Ἐκ Τρικάλων, 7 'Ιανουαρίου 1887.

Σύνταξιν «ᾠδρας».

Πλήρης καὶ θριαμβευτικὴ ἐπιτυχία ὁλοκλήρου συνδυασμοῦ συμ-

πολιτεύσεως Χατζηγάκη σήμερον ἐγένετο μεγάλη διαδήλωσις ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως, ἐν τῷ μέσῳ ἐφέρετο δαφνοστόλιστος ἡ φωτογραφικὴ εἰκὼν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ.

Διεύθυνσις ἐφημερίδος «Τὰ Σύνορα»

ΩΡΑ, 8 Ἰανουαρίου 1887.

Ἀνωτέρω δημοσιεύομεν πίνακα ὀριστικῶν ἀποτελεσμάτων τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν. Γνωστὸν ὅτι ἐξελέχθησαν ἑκατὸν εἰς βουλευταί, ἀνήκοντες εἰς τοὺς ὑπουργικοὺς συνδυασμούς. Ἐκ τῶν πρώτων ἑκατὸν καὶ ἑνὸς τρεῖς μόνον δὲν ἐδήλωσαν, ὅτι ἀνήκουσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

7 Ἰανουαρίου.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης παρέστη χθὲς ἐνώπιον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ ἀνεκοίνωσεν αὐτῷ λεπτομερῶς τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν.

7 Ἰανουαρίου 1887.

Μέγα καὶ διδακτικώτατον μάθημα ἔδωκεν ὁ λαὸς πρὸς τοὺς ἀπαισίους φενακιστάς του καὶ ἡ 4ῃ Ἰανουαρίου ἀνταπέδωκε τὸ κτύπημα εἰς τὴν 7ῃν Ἀπριλίου. Ἡ μεγάλη αὕτη νίκη, δὲν εἶναι νίκη τῆς συμπολιτεύσεως κατὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, δὲν εἶναι νίκη τοῦ κ. Τρικούπη κατὰ τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ἀλλὰ νίκη αὐτοῦ τοῦ ἔθνους κατὰ τῶν ἀσυνειδήτων αὐτοῦ δημοκόπων, οἵτινες παρείδον καὶ καθήκοντα καὶ ὑποχρεώσεις καὶ ἡθικὴν καὶ ἔθνικὰ συμφέροντα, χάριν εὐτελοῦς πολιτικοῦ συμφέροντος.

ΤΕΤΑΡΤΗ 7 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ.

Ἐκ τῆς πανταχόθεν ἀγγελθείσης νίκης τῆς Κυβερνήσεως ἡ ἐκ τῆς Μ. Ἀσίας νεότης ἐνθουσιωδῶς εὐχαριστηθεῖσα, συνῆλθεν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Φαρμακίδου ἔνθα ἐν σώματι ἀπεφάσισε νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν γενικὴν αὐτῆς χαρὰν πρὸς τὸν κ. πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως. Καὶ δὴ μετὰ

προηγούμενην σύσκεψιν ἐξηλθον καλέσαντες ἐπὶ τούτῳ τὸν ἀξιότιμον καθηγητὴν κ. Ε. Παπαχατζῆν καὶ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τούτου μετέβησαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Τρικούπη ἔνθα μὴ εὐρόντες αὐτόν, μετέβησαν παρὰ τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅπου καταλλήλως προσεφώνησε τὸν κ. πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ἐκ μέρους πάντων ὁ κ. Παπαχατζῆς προσειπὼν ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Τρικούπη ἀτενίζει δοῦλος τε καὶ ἐλεύθερος Ἑλληνισμὸς καὶ ἐπὶ τούτῳ ἡ σπουδαζουσα νεότης συγκαίρει αὐτῷ εὐελπιστοῦσα εἰς αἷσιον μέλλον ὑπὲρ τῆς ὅλης πατρίδος. Ὁ κ. πρόεδρος ἀντιφωνῶν εἶπε σὺν τοῖς ἄλλοις ὅτι ἐκ τοῦ ἔξω Ἑλληνισμοῦ πολλάκις ἐνισχύθη εἰς τὰ ἔργα του καὶ ἐλπίζει ὅτι εἰς τὸ μέλλον ἐπιζητῶν τὴν ψῆφον τοῦ ἔθνους θὰ ἔχη νὰ δεῖξῃ πλείω τῇ βοηθείᾳ τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ ἑξωτερικοῦ Ἑλλήνας, μεθ' ὃ ἠὺχαρίστησε τοὺς προσελθόντας.

7 Ἰανουαρίου.

Χθὲς ὁ κ. Τρικούπης μετὰ τοῦ ἀυλάρχου κ. Χατζηπέτρου μετέβησαν καὶ ἐπεσκέφθησαν πεζῇ τὴν κυρίαν Τύρ.

7 Ἰανουαρίου.

Οἱ πωληταί, ἐφώναζον χθὲς τὸ ἑσπέρας μετὰ τοῦ «Αἰῶνος» καὶ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ κ. Τρικούπη!!

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, Πέμπτη, 8 Ἰανουαρίου 1886.

Ἀφοῦ διεψεύσθη ἐκ τῶν πραγμάτων ἡ διάδοσις περὶ δῆθεν ἀποτυχίας τοῦ προέδρου τῆς κυβερνήσεως ἐν τῷ νομῷ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, ἀνέγραψαν μετ' ἐπιδείξεως, ὅτι ἡ ἀποτυχία ἦτο ἡθικὴ, ἀφοῦ ὁ Πρωθυπουργὸς δὲν ἐξελέγη πρῶτος εἰς ὅλους τοὺς δήμους τοῦ νομοῦ, ἀλλὰ ποῦ μὲν τέταρτος ποῦ δὲ ἑβδομος καὶ ποῦ ὄγδοος. Σημειωτέον ὅτι εἰς τὸ σύνολον ὁ κ. Τρικούπης ἐξελέγη πρῶτος βουλευτῆς τοῦ νομοῦ διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας· διότι εἴτε τέταρτος, εἴτε ὄγδοος, ἦτο πάντοτε μεταξὺ τῶν ἐπιτυχόντων· διότι οἱ δῆμοι οὗτοι ἦσαν ἐστία τῆς ἰσχύος τῶν ἀντιθέτων καὶ ἐπομένως δὲν ἦτο δυνα-

τὸν νὰ πλειονοψηφίσῃ. Ἀλλὰ τί πρὸς τοῦτο; ὅσον περισσότερον καταδεικνύεται σαθρὸς αὐτὸς ὁ ἰσχυρισμὸς τῶν, τόσον ἰσχυρότερον προσκολλῶνται εἰς αὐτὸν καὶ τὸν γράφουν καὶ τὸν ξαναγράφουν. . . Καὶ καλὰ ὅλοι! . . . Ἀλλὰ ἡ γηραιὰ συνάδελφος, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει ἡ τιμὴ τῆς ἐφευρέσεως τοῦ ἰσχυρισμοῦ τούτου, δὲν εὔρεν ἄλλο τι σπουδαιότερον; Ἀρμόζουσι τὰ παιδαριώδη ταῦτα εἰς τὴν σύνεσιν τοῦ γήρατός της;

8 Ἰανουαρίου Πέμπτη 1887.

Καίτοι καθ' ἣν ὥραν γράφομεν ὑπολείπονται ἔτι ἄγνωστα ἐν Ἀθήναις τὰ ἐκλογικὰ ἀποτελέσματα ὀλίγων τινῶν δήμων τοῦ Κράτους, ἔνεκα τῆς διακοπῆς τῆς τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας ὑπὸ τοῦ χειμῶνος, δύναται τις ἤδη ἀσφαλῶς καὶ ἀνενδοιάστως νὰ ἐκτιμήσῃ τὸ διὰ τῆς ψηφοφορίας τῆς τετάρτης Ἰανουαρίου ἐκδηλωθὲν φρόνημα τῶν ἐκλογέων τοῦ βασιλείου. Τὸ φρόνημα δὲ τοῦτο ἐξεδηλώθη ἀναμφερῶς καὶ διὰ καταπληκτικῆς πλειονοψηφίας ὑπὲρ τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων καὶ τῆς κυβερνήσεως.

Τὸ βέβαιον ἐπομένως σήμερον καὶ ἀναντίρρητον εἶναι, ὅτι αἱ ἐκλογαὶ τῆς 4ης Ἰανουαρίου ἀπέβησαν ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως, ἀριθμύσης πλέον ἢ τῶν ἑκατὸν ἀναμφισβητήτων φίλων ἐν τῇ νέᾳ Βουλῇ, καὶ ὅτι τὸ φρόνημα τῶν ἐκλογέων, τοσοῦτον καταπληκτικῶς ἐκδηλωθὲν ὑπὸ τῶν φίλων τῆς τούτων, ἀδιστακτικῶς ἐφάνη ἀποδεχόμενον τὰ γνωστὰ ἤδη μέτρα καὶ τὴν πολιτείαν τῆς Κυβερνήσεως. Ἐπρωτίμην αὐτὰ τῶν μέτρων τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

ΣΗΜΑΙΑ, 8 Ἰανουαρίου 1887.

Εἶναι πρωτοφανὴς ἡ ἡσυχία καὶ ἡ τάξις ἡ ὁποία βασιλεύει εἰς τὰς Ἀθήνας ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐγνώσθη ὁ θρίαμβος τῆς Κυβερνήσεως.

8 Ἰανουαρίου 1887.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης λαμβάνει πλεῖστα ὅσα συγχαρητήρια

τηλεγραφήματα ἐκ τε τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῶν διαφόρων Ἑλληνικῶν κοινοτήτων τοῦ ἑξωτερικοῦ, ἐπὶ τῇ κυβερνητικῇ ἐπιτυχίᾳ κατὰ τὰς ἐκλογάς.

Ἐκ Πύλου, 9 Ἰανουαρίου.

Ἄμα γνωσθέντων γενικῶν ἐκλογικῶν ἀποτελεσμάτων 15 νομῶν Κράτους Τρικουπικὸν ἐνταῦθα κόμμα ἐπανηγύρισεν ἐνθουσιωδῶς μέγαν κυβερνητικὸν θρίαμβον, οἰκίαι, καταστήματα, ἐσημαιοστολίσθησαν μεγαλοπρεπῶς δι' ἐθνικῶν ἑλληνικῶν σημαιῶν, πλατεῖαι, ὁδὸς προκυμαίας καὶ ἄλλα ἐπιφανῆ Πύλου παράλια μέρη ἐφωταγωγῆθησαν λαμπρῶς εἰς ἐκδήλωσιν χαρᾶς ἀγαλλιάσεως τόπου εὐελπίζοντος ἐδραΐωσιν, μακροβιότητα Κυβερνήσεως.

Ἐπ. Κυπαρίσσης.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 8 Ἰανουαρίου, Πέμπτη.

Η ΕΚΒΑΣΙΣ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν τῆς 4ης Ἰανουαρίου εἶναι ἀδιαφιλονείκητον πλεόν, ὅτι ὑπῆρξε νίκη τῆς Κυβερνήσεως σημαντικωτάτη. Διότι, εἴτε 100 φίλους ἀριθμεῖ ἐν τῇ νέᾳ Βουλῇ ὁ κ. Τρικούπης, ὥς λέγουσιν οἱ περὶ αὐτόν, εἴτε 90 (τοῦτο θὰ διασαφηνισθῇ μόνον κατὰ τὴν ψηφοφορίαν), τὸ βέβαιον εἶναι, ὅτι διαθέτει πλειονοψηφίαν ἰσχυράν.

Πέμπτη.

Ἀπεστάλη καὶ πρὸς ἡμᾶς τὸ ἐπόμενον τηλεγράφημα:

Ἐκ Μαντουδίου, 6 Ἰανουαρίου ὥρα 7 μ. μ.

Νίκη περιφανῆς ὁλοκλήρου συνδυασμοῦ ὑπουργικοῦ νομοῦ Εὐβοίας. Βουδούρης, πρῶτος ἐπιτυχόν, πλειονοψηφεῖ πρῶτον ἐπιλαχόντα ἀντιπολιτευομένου συνδυασμοῦ κατὰ δισχιλίας ψήφους. Πεζᾶς τελευ-

ταῖς ἐπιτυχῶν ὑπερτερεῖ πρῶτον ἐπιλαχόντα ψήφους χιλίας. Ἀντιπολιτευόμενος συνδυασμός ἀνάνδρως φερόμενος πᾶν μέσον κακώθεις μετεχειρίσθη πρὸς καταπολέμησιν ὑπουργικοῦ συνδυασμοῦ, μὲ λιβέλλους ἐντύπους καὶ ἀνωνύμους κατὰ ὑπουργικῶν ὑποψηφίων τῆς Κυβερνήσεως. Κατεπλημύρισαν νομὸν Εὐβοίας μὲ ἐντυπα πλήρη ψευδολογημάτων περὶ ἐπιβολῆς βαρυτάτων φόρων κατὰ χιλιάδας διανεμηθέντα εἰς ἅπαντα τὰ χωρία καὶ πόλεις νομοῦ, μὲ διαμαρτυρήσεις περὶ ἀνυπάρκτων ἐπεμβάσεων, κατεπλημύρισαν τὰς ἀντιπολιτευομένας ἐφημερίδας πρὸς δικαιολόγησιν τῆς πασιγνώστου ἀποτυχίας των καὶ εἰς πάντα ταῦτα οἱ φίλοι τῆς κυβερνήσεως ἀπήντησαν διὰ σιγῆς περιφρονητικῶς. Ὁ λαὸς τοῦ νομοῦ Εὐβοίας περιφρονήσας ἅπαντα τὰ ἀνανδρα ἀντιπολιτευομένων τεχνάσματα, μετ' ἐνθουσιασμοῦ προσῆλθεν εἰς τὰς κάλπας δι' ἐκλογῆς δὲ πανηγυρικῆς ἀπεδοκίμασε τοὺς διανοηθέντας καὶ ἐκ δευτέρου νὰ ἐξαπατήσωσιν αὐτόν, διὰ πλειοψηφίας δὲ καταπληκτικῆς ἀνέδειξεν ἀντιπροσώπους του τοὺς φίλους τῆς κυβερνήσεως, πρῶτον δὲ τὸν κ. Β. Βουδούρη, καθ' οὗ ἰδίως μανιώδη διεξήγαγε πόλεμον ὁ ἀντιπολιτευόμενος συνδυασμός. Ζήτω ὁ κ. Τρικούπης! Ζήτω ὁ κ. Βουδούρης καὶ ὁ ὑπουργικὸς συνδυασμός! ἦτο τὸ σύνθημα τῶν μετ' ἀκράτου καὶ πρωτοφανοῦς ἐνθουσιασμοῦ προσελθόντων εἰς τὰς κάλπας ἐκλογέων. Ἐκλογεῖς νομοῦ ἐξακολουθοῦν πανηγυρίζοντες νίκην Κυβερνήσεως.

ΧΡΟΝΟΣ ΑΘΗΝΩΝ, 8 Ἰανουαρίου 1887.

ΔΙΑΤΙ ΕΝΙΚΗΣΕΝ Ο ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ;

Οὐδὲν φαινόμενον ἄνευ αἰτίας. Νόμος φυσικὸς ἐφαρμοζόμενος ἐξ ἴσου καὶ εἰς τὴν πολιτικὴν. Οὐδαμῶς ἄρα πρέπει νὰ θαυμάζωμεν ὅτι ἐνίστε παρὰ προσδοκίαν ἄλλο συμβαίνει παρ' ὅτι ἠλπίζομεν. Ἐν τοιαύτῃ θέσει εὐρέθησαν πολλοὶ τὴν ἐπαύριον τῆς 4ης Ἰανουαρίου ἐν ταῖς διεξαχθεῖσαις ἐκλογαῖς. Ἀλλ' ἵνα ἐξηγηθῇ τὸ ἀπροσδόκητον φαινόμε-

μενον τῆς νίκης τῆς Κυβερνήσεως πρέπει νὰ ἀναζητήσωμεν τὰ αἷτια τὰ συντελέσαντα εἰς τὴν παρασκευὴν τοῦ φαινομένου.

Ὁ περιορισμὸς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν ἀπὸ 250 εἰς 150 διὰ τῶν κατὰ νομοὺς ἐκλογῶν ἀντὶ τῶν ἐπαρχιακῶν ἦν νίκη διὰ τὸ αἰφνίδιον, ἀξία μεγάλου πολιτικοῦ πνεύματος καὶ ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἐτάφη ἡ βασιλεία τῶν κομματαρχῶν. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἀνέτειλε διὰ τὴν Ἑλλάδα περίοδος νέας πολιτικῆς δράσεως, καὶ τοῦτο ἀπέδειξαν οὐ μόνον αἱ ἐκλογαὶ τῆς 4ης Ἰανουαρίου ἀλλὰ καὶ ὁ μετὰ ταῦτα χρόνος ἀπέδειξε μεῖζον. Ἀλλὰ διατὶ ὁ κ. Τρικούπης δὲν διέλυσεν ἀμέσως τὴν βουλὴν ἅμα λαβὼν ἐν ταῖς παλάμαις αὐτοῦ τὸν νόμον τῶν κατὰ νομοὺς ἐκλογῶν; Ἴδου ἕτερον μυστήριον διὰ πολλούς. Ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι ἔπραξε τοῦτο οὐχὶ ἄνευ σκοποῦ. Ὁ Τρικούπης ἤθελε νὰ ἐπιβάλλῃ τὸν προϋπολογισμὸν αὐτοῦ οὐχὶ εἰς τοὺς Βουλευτάς, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, ἤθελεν ἐκ τῶν προτέρων νὰ γινώσκῃ ἡ Ἑλλὰς τί οὗτος ζητεῖ καὶ τοὺς βουλευτάς ἀνευθύνους ἐνώπιον τῶν ἐκλογέων διὰ τοὺς μέλλοντας νὰ ἐπιβληθῶσιν εἰς τὸν λαὸν φόρους. Τὸ ἔθνος λοιπὸν ἐξελέξατο τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτοῦ ἐν γνώσει τῶν συμβησομένων καὶ τοῦτο ἑτέρα πλαγία ἐνδειξις ἐμπιστοσύνης πρὸς αὐτὸ τὸ ἄτομον τοῦ κ. Τρικούπης.

Καὶ ἰδὼν διατὶ ὁ Τρικούπης δὲν ἠθέλησε νὰ διαλύσῃ τὴν Βουλὴν ἅμα ἐπιτυχῶν τοῦ νέου ἐκλογικοῦ νόμου, ἰδὼν διατὶ ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ ἠθέλησε νὰ ὑποχρεώσῃ ἀμέσως αὐτὸν τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν εἰς ἔγκρισιν αὐτοῦ τοῦ οἰκονομολογικοῦ συστήματος. Ἴδου ἑτέρα νίκη ἀξία μεγάλου φρονος πολιτικοῦ ἀπεχθανομένου τὴν δ' ἐπιβουλὴς καὶ ἐνέδρας ὑφαρπαγὴν τῆς ἐπιδοκιμασίας τῶν πολιτειακῶν αὐτοῦ θεωριῶν.

Ἦδη τὸ ζήτημα τῆς διαρρυθμίσεως τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἑλλάδος ἐμφανισθήσεται εἰς τὴν Βουλὴν καθαρὸν πάσης πειθαναγκάσεως ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, διότι ἐκ τῶν προτέρων ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος ἔδωκε τὴν ψήφον αὐτοῦ ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Κυ-

βεργήσεως. Ἐκ τῶν δύο σημαντικῶν τούτων περιστάσεων, τῆς ἐπιτυχίας τοῦ νέου ἐκλογικοῦ νόμου διὰ τῆς ἀρωγῆς αὐτῶν τῶν ὁπαδῶν τοῦ κ. Δηλιγιάννη καὶ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ κ. Τρικούπης μαθηματικῶς ὑπελόγισε τὰ συμβησόμενα, καὶ πρὶν τελευταῖον ἀναλάβῃ τὴν ἐξουσίαν διεχάραξεν ἑαυτῷ ὠρισμένην πορείαν, ἣν βαδίζων ἀφίκετο εἰς ὃ σημερον εὐρίσκεται σημεῖον. Τὰ ἀνελιχθέντα πρὸ τῶν ὁμμάτων ἡμῶν γεγονότα δὲν θεωροῦμεν παίγνια τῆς τύχης, ἀλλὰ σκέψεις καὶ ἀποφάσεις διαυγοῦς διανοίας καὶ χαίρομεν ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἀπεφάσισε νὰ τολμήσῃ μετὰ τοῦ τολμητοῦ πρωθυπουργοῦ. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ὅπως ὑποστῇ τὰ βάρη, δ' ὧν ὁ Τρικούπης θέλει νὰ ἐπιβαρύνῃ αὐτὸν δὲν πρέπει νὰ ὑποτιμηθῇ. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἀπέδειξεν εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν ὅτι ἐστὶ πρόθυμος νὰ ἐμπιστευθῇ τὸ ὑποκάμισον αὐτοῦ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ κ. Τρικούπης.

ΧΡΟΝΟΣ ΑΘΗΝΩΝ, 8 Ἰανουαρίου 1887.

ΘΡΙΑΜΒΟΣ

Ἡ ἐκλογικὴ πάλη δύναται τις νὰ εἴπῃ ἐτελείωσεν.

Δὲν ἀπεφάνθη ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἡλιθίως, ὥς ἠλπίζετο ὑπὸ τῶν πολιτικῶν χρεωκόπων, ἀλλ' ἔδειξε τῷ ὄντι εἰς τοὺς ἀπατήσαντας ἀπαξ αὐτὸν ὅτι εἶναι δύσκολον νὰ ἀπατηθῇ δῖς.

Διὰ πλειονοψηφίας πεντήκοντα ψήφων ἐπὶ 150 βουλευτῶν ἐκύρωσε τὸ πρόγραμμα τῆς Κυβερνήσεως. Στεντορεία τῇ φωνῇ ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος ἀνεβόησε διὰ τῆς προχθεσινῆς ψηφοφορίας ὅτι ἡ ἐνεστῶσα Κυβέρνησις εἶναι ἡ μόνη ἱκανὴ ἵνα διευθύνῃ τὰς τύχας αὐτοῦ ἐφαρμόζουσα τὸ ἀναπτυχθὲν πρόγραμμα ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 27 Ὀκτωβρίου 1886. Συνήνεσεν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν φόρων, διότι μελετήσας καὶ τὴν διοίκησιν τῶν ἄλλων λαῶν, ὧν ἴσως ὁ προορισμὸς εἶναι κατὰ πολὺν

ὑποδεέστερος τοῦ Ἑλληνικοῦ, ἐπεὶ οὐκ ἔστιν ἄνευ φόρων, ἄνευ θυσιῶν εἶναι ἀδύνατον ἢ Ἑλλὰς νὰ ζήσῃ καὶ νὰ τείνῃ εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν προαιωνίων πόθων.

Καὶ βεβαίως οὕτως ἐσκέφθη ψηφίζων ὁ Ἕλλην ἐκλογεὺς, διότι καίτοι ἀγνοῶν τὰ πρόσωπα ἐψήφισεν ὑπὲρ αὐτῶν ἐπὶ τῷ ὄρει νὰ παράσχῃσι τὴν ὑποστήριξίν των εἰς τὴν ἐνεστῶσαν Κυβέρνησιν. Ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων ἐψηφίζετο αὐτὸ τὸ πρόσωπον τοῦ κ. Τρικούπη. Ἐὰν δὲ πρέπει νὰ χαίρῃ τις διὰ τὰς παρελθούσας ἐκλογάς, ἐξάπαντος πρέπει νὰ χαίρῃ διὰ τὴν πρόοδον ταύτην· πρώτην ἴσως φορὰν μετὰ τόσης φανατικότητος ἐψηφίσθη πρόγραμμα ὑπὸ Ἑλλήνων ἐκλογέων.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 8 Ἰανουαρίου.

Τὰ νομοσχέδια τοῦ κ. Τρικούπη ἐδοκιμάσθησαν καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δοκιμασίας ὑπῆρξεν εὐχάριστον ὑπὸ πολλὰς ἐπόμεναις, πρωτίστως δὲ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν, ἣν ἔσχε τὸ περὶ στρατιωτικῶν βουλευτῶν τοιοῦτο. Διότι ἀναμφηρῶς τὴν ἀρίστην ἐνεποίησεν ἐντύπωσιν ἢ ἀπόδοσιν τόσων καλῶν ἀξιωματικῶν εἰς τὰς τάξεις των. Ὅσους ἐκ τούτων δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐξαναγκάσῃ ὁ νέος νόμος ὅπως ἀποτάξωνται τῇ πολιτικῇ καὶ ἀφιερῶσιν εἰς τὸ ἴδιον ἔργον, ἐπανήγαγεν εἰς τὴν εὐθείαν ὁδὸν ἢ ψῆφος τῶν ἐκλογέων. Μόλις ἐπὶ ἀξιωματικούς περιέβαλεν αὕτη μὲ τὸ ἀξίωμα τοῦ βουλευτοῦ καὶ ἐκ τούτων εἰς μόνον ἔχει βαθμὸν λοχαγοῦ, οἱ δὲ λοιποὶ ἀπὸ ἀντισυνταγματάρχου καὶ ἄνω.

Διὰ τὸν κ. Τρικούπην τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ἐξόχως εὐάρεστον καὶ ἄλλως οὐχὶ μόνον, διότι ἀπέκτησε τὴν περιπόθητον πλειονοψηφίαν, οὐχὶ μόνον, διότι ἐξησφάλισε τὴν ἀπαρτίαν, ἀλλὰ κυρίως, διότι θὰ συνεργασθῇ μετὰ Βουλῆς, φερούσης τὸν τύπον ὃν αὐτὸς ἠθέλησε νὰ ἔχῃ, γεννήθεισης ὑπὸ τὰς συνθήκας αἷς αὐτὸς ἐπεθύμησε καὶ προδιέγραψε.

Ἄλλὰ καὶ δι' ἡμᾶς οὐχ ἦτον τερψίθυμον ὑπῆρξε τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο. Διότι ἐδόθη μάθημα εἰς τοὺς μωροὺς καὶ ἀνικάνους εἰς τοὺς ἀγύρτας καὶ λαοπλάνους, εἰς τοὺς δημαγωγοὺς καὶ δημεγέρτας, τοὺς ἔχοντας τὸ ψεῦδος εἰς τὰ χεῖλη καὶ τὸν ἐγωϊσμόν εἰς τὴν καρδίαν, τὸν στόμφον καὶ τὴν ὕβριν ἐπὶ τὴν γλῶτταν καὶ οὐδὲ μίαν ἰδέαν οὐδὲ ἓν σχέδιον ἐν τῇ κενῇ κεφαλῇ των. Διότι εἶδομεν τὸν λαὸν ἀποτινάσσοντα τὸν ζυγὸν τῶν ἐσχηματισμένων ἐπιρροῶν καὶ τῶν διαθετόντων ψήφους ἢ συνοικίας ἢ δήμους ἢ ἐπαρχίας. Μάθημα μεγαλοπρεπὲς καὶ ῥάπισμα φέρον σκοτοδίνην, ὥς τὸ ῥάπισμα ἐκεῖνο τῆς Γραφῆς, τὸ ἀγαγὸν τὸν θεῖον ἀπόστολον Παῦλον εἰς τὴν διδασκαλίαν τοῦ χριστιανισμοῦ.

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι μετὰ τὸν τοιοῦτον συνδυασμὸν οἱ ὅπαδοι τῶν συνδυασθέντων ψηφίζουν τὸν κ. Τρικούπην πλέον· ἀλλὰ ψηφίζουν τάχα τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἢ τὸ σύστημα; Ἐψήφισαν τὰ 97 ἑκατομμύρια τοῦ προϋπολογισμοῦ του; ἢ τὴν προσωπικὴν ὑπεροχὴν του ἀπέναντι τοῦ ἀντιπάλου του; Βεβαίως τὸ δεύτερον.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Σάββατον, 10 Ἰανουαρίου.

Η ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Τὰ «Ἡμερήσια Νέα» ἐξακολουθοῦσι συνηγοροῦντα θερμῶς ὑπὲρ τῆς ὁμοσπονδιακῆς ἐνώσεως τῶν ἀνατολικῶν κρατῶν. Τὸ ὄργανον τῶν φιλελευθέρων γράφει: «Ὡς ἡ Ρωσσία δὲν ἔχει ἰδιαίτερα δικαιώματα, οὕτω καὶ ἡ Ἀγγλία δὲν ἔχει ἰδιαίτερα συμφέροντα ἐν Βουλγαρίᾳ. Ἄλλ' ἡ Εὐρώπη ὅλη, περιλαμβανομένης τῆς Ἀγγλίας, καθήκον ἔχει νὰ κωλύσῃ τὴν ἀπορρόφησιν τῶν ἀνεξαρτήτων Κρατῶν τῆς Χερσονήσου ὑπὸ τῆς Ρωσσίας ἢ τῆς Αὐστρίας. Τὸ ἄριστον ἐχέγγυον κατὰ τῆς καταστροφῆς ταύτης θὰ ἦτο ὁ καταρτισμὸς ὁμοσπονδίας τοῦ Αἵμου, περιλαμβανούσης καὶ τὴν Ἑλλάδα, εἰς ἣν ἐνδέχεται νὰ ἐπιδι-
κασθῇ ἐπὶ τέλους καὶ ἡ Κωνσταντινούπολις. Ἡ Ἑλλὰς κέκτηται νῦν

κραταιὸν τὸ φρόνημα. Προθυπουργόν, ἂν δὲ ὁ Τρικούπης ὑπερισχύσῃ κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς, πεπεισμένα ὅτι θὰ ἐπιβλέψῃ καὶ εἰς τὰ ἄμεσα καὶ εἰς τὰ διηνεκή συμφέροντα τῆς πατρίδος του. Ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ὁπωσδήποτε περιπέτεια ἀπωτέρα.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 10 Ἰανουαρίου 1887.

Ἐκ Κερκύρας 10 Ἰανουαρίου. ὥρῃ 5 μ. μ.

Προπομπή ὑπουργοῦ Ναυτικῶν ἀπερίγραπτος. Οὐδέποτε πόλις Κερκύρας ἐμφαντικώτερον ἐξέφρασε Τρικουπικά φρονήματά της. Ἀπὸ οἰκίας Θεοτόκη μέχρις ἀποβάθρας Ἀγίου Νικολάου οἰκίαι παρίστανον λαμπρότατον θέαμα, συνωστιζομένων Κυριῶν καὶ ριπτουσῶν ἄνθη καὶ ζαχαρωτά εἰς τὴν ἐκ χιλιάδων λαοῦ διερχομένην προπομπὴν ἐπὶ κεφαλῇς ἔχουσαν τὰς σημαίας τῶν διαφόρων συλλόγων, τὴν μουσικὴν τῆς Φιλαρμονικῆς, τὸν δήμαρχον καὶ τὰ μέλη τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου. Πρόεδρος συμβουλίου προσεφώνησεν ὑπουργόν. Θεοτόκης ἠὺχαρίστησε συγκεκνημένος. Κωδωνοκρουσαί, ζητωκραυγαί, πυροβολισμοὶ ἐκάλυπτον λόγους Θεοτόκη. Λαὸς παραταχθεὶς τεῖχη πόλεως παρίστα μαγευτικὸν θέαμα. Τῆς προπομπῆς ἡγεῖτο μεγάλη ἀνθοδέσμη διὰ συμβολικῶν σημείων καὶ ἐπιγραφῆς «Ζήτω Χαρίλαος Τρικούπης!».

«Ἐκλογικὸς Σύλλογος».

ΣΗΜΑΙΑ.

Ὁ κ. Γρίβας εἶχεν ὀρκισθῆ νὰ τοῦ κοπῇ τὸ χεῖρ ἂν ἐπιτύχῃ ὁ κ. Τρικούπης.

Καὶ ὁ κ. Γρίβας, χωρὶς νὰ τοῦ κοπῇ τὸ χεῖρ, εἶδεν ἐπιτυχάνοντα τὸν κ. Τρικούπην πρῶτον, ἑαυτὸν δὲ ριπτόμενον εἰς τὸ πουργατόριον τῆς ἀποτυχίας.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 10 Ἰανουαρίου.

Ἐν τῇ ἀγγλικῇ «Χρηματιστικῇ Ἐπιθεωρήσει» ἔδημοσιεύθη τὸ

ἐπόμενον περὶ τῶν Ἑλληνικῶν χρεωγράφων ἀρθροῖδιον, ὅπερ εἰχα-
ρίστως μεταφέρομεν ἵνα καὶ οἱ παρ' ἡμῖν ἴδωσι πῶς κρίνονται τὰ
δάνεια ἡμῶν παρὰ τῷ ἐξωτερικῷ χρηματιστικῷ κόσμῳ.

Τὸ ἀμετάβλητον τῶν Ἑλληνικῶν χρεωγράφων ἐν συγκρίσει πρὸς
τὸ ἄστατον τῶν λοιπῶν Εὐρωπαϊκῶν, δεόν νὰ ἐνισχύσῃ τὴν πρὸς
ταῦτα πίστιν τῶν κατόχων τῶν ἐν λόγῳ χρεωγράφων. Κατὰ τὴν 18
παρελθόντος μηνός, ὁπότε ἀναφέρομεν τὴν ἀξίαν, καὶ τὴν πρὸς
ὑψωσιν τάσιν τῶν Ἑλληνικῶν δανείων τοῦ 1881 καὶ 1884, ὑπῆρχον
ἀγορασταὶ τῶν χρεωγράφων τούτων εἰς τὰ 64 $\frac{1}{2}$ καὶ 65 μετὰ τοῦ
τοκομεριδίου· ἥδη ἡ ἀξία τούτων εἶναι 61 $\frac{1}{2}$ καὶ 61 $\frac{3}{4}$ καὶ τοι δὲ
εἰς ἀμφοτέρα ὁ τόκος τῶν 2 $\frac{1}{2}$ ἐπὶ τοῖς $\frac{0}{10}$ ἡλαττώθη ἐν τῷ μεταξύ,
ἢ ὑποτίμησις εἶναι ἐλαχίστη. Εἰς τοῦτο συνέτειναν τὰ ὑπὸ τοῦ κ.
Τρικούπη ληφθέντα μέτρα καὶ τὰ παρασκευασθέντα νομοσχέδια.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

Τὴν χθεσινὴν πρωΐαν θλιβερά ἀγγελία διεδίδετο ἀνὰ τὴν πόλιν, ὁ θάνατος
τοῦ διατρεποῦς ἱατροῦ καὶ βουλευτοῦ Ἀττικῆς Μιλτιάδου Βενιζέλου.

Εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀποβιώσαντος μετέβησαν ἀμέσως ἅμα τῇ λυπηρᾷ εἰδήσει
τοῦ θανάτου του, ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης καὶ πάντες οἱ ὑπουργοὶ καὶ συν-
ελυπήθησαν τοὺς οἰκείους αὐτοῦ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Παρασκευή, 9 Ἰανουαρίου 1887.

Τώρα ὁ λαὸς τρέμων καὶ φοβικῶν πρὸ τῆς ἐλεύσεως καὶ πάλιν
τοῦ κ. Δηλιγιάννη εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐξήγαγεν ἐκ τῶν καλπῶν τὴν
μεγαλοπρεπῆ τήβεννον πανισχύρου Καίσαρος καὶ ἐνέδυσε μὲ αὐτὴν καὶ
πάλιν τὸν κ. Τρικούπην.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 9 Ἰανουαρίου 1887.

Εἰδικοῦ ἀνταποκριτοῦ μας.

Τρίπολις, τῇ 8 Ἰανουαρίου.

Αἱ ἐκλογαὶ διεξήχθησαν ἐνταῦθα μετὰ παραδειγματικῆς ἡσυχίας
καὶ τάξεως. Οὐδὲν παράπονον, οὐδεμία φωνὴ ἠκούσθη, ὥς συνήθως

συμβαίνει, ἐκ τῶν ἀντιπολιτευομένων περὶ ἐπεμβάσεως τῆς ἀρχῆς ἀλλὰ τοῦναντίον ἅπαντες οἱ ἐκλογεῖς ἐν πλήρει συνταγματικῇ ἐλευθερίᾳ ἐνήσκησαν τὸ κυριαρχικόν των δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν τοὺς ἀρχοντάς των. Τὸ τοιοῦτον βεβαίως τιμᾷ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ κ. Τρικούπη ὅστις πάντοτε, ὅτε ἐνήργησεν ἐκλογάς, διεκρίθη διὰ τῆς ἀκρας ἀμεροληψίας του.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 9 Ἰανουαρίου 1887.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἐπιστρέφει ἀπὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἰς τὴν οἰκίαν του ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀπὸ τῆς 10 καὶ 11 τῆς νυκτὸς ὥρας, ἐν ᾗ ἄλλοτε ἐγκατέλειπε τὸ ὑπουργεῖον συνήθως μετὰ τὸ μεσονύκτιον. Ἦρξατο, φαίνεται, παρασκευάζων τὰ εἰς τὴν νέαν Βουλὴν ἐπιβληθησόμενα νομοσχέδια.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 9 Ἰανουαρίου 1887.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Ἐξακολουθοῦσιν ἀφικνούμενα εἰς τὴν Κυβέρνησιν συγχαρητήρια τηλεγραφήματα ἐκ διαφόρων μερῶν τοῦ ἑξωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ, εἰς ὅλα δ' ἅπαντ' εὐχαριστῶν ὁ πρωθυπουργός. Χθὲς συνεχάρησαν αὐτὸν καὶ οἱ ἐν Παρισίοις Ἕλληνες σπουδασταὶ καὶ οἱ ἐν Καίρῳ παρρησιόχους Κεφαλλῆνες.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 9 Ἰανουαρίου, Παρασκευὴ 1887.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Χρηματιστηρίου κ. Φωτιάδης συνεχάρη τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ἐπὶ τῇ ἐκλογικῇ ἐπιτυχίᾳ τῆς συμπολιτεύσεως, ἐκφράζων συγχρόνως τὴν χαρὰν ἣν ᾗσθάνθησαν ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ ταύτῃ πάντες οἱ αὐτόθι Ἕλληνες.

9 Ἰανουαρίου 1887.

Ἐν πολλῇ σεμνότητι ἐγένετο χθὲς μετὰ μεσημβρίαν ἡ κηδεαία τοῦ νεανίου Ἀλεξάνδρου Παχῦ. Ὀλίγον πρὸ τῆς κηδεαίας προσήλθεν εἰς τὴν οἰκίαν

τοῦ κ. Παγῦ καὶ ἐξέφρασαν τὰ συλλυπητήρια αὐτοῦ πρὸς τὴν οἰκογένειαν Παγῦ ὁ κ. πρωθυπουργός.

Κυριακὴ 11 Ἰανουαρίου 1887.

Τῇ δευτέρῃ πρωτῆν ὥρᾳ τῆς χθὲς ἐγένετο ἡ κηδεαία τοῖς προχθὲς αἰφνιδίως ἀποβιώσαντος πρῶτην καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ βουλευτοῦ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας Μιλτιάδου Βενιζέλου. Ἀμέσως ἠκουλούθει ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης καὶ οἱ ἄλλοι ὑπουργοί.

11 Ἰανουαρίου 1887.

Ἡ κηδεαία τῆς προχθὲς ἀποβιώσας Ἑλίζας Σκαρλάτου Σούτσου ἐτελέσθη χθὲς λίαν σεμνοπρεπῶς. Τὴν κηδεαίαν παρηκολούθησεν ὁ κ. Τρικούπης, ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς καὶ πολλοὶ ἄλλοι τῆς παρ' ἡμῖν ἀνωτέρας κοινωνίας.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Πέμπτη 8 Ἰανουαρίου.

Ἐκ Τρικκάλων, 7 Ἰανουαρίου.

Πλήρης καὶ θριαμβευτικὴ ἐπιτυχία ὁλοκλήρου συνδυασμοῦ συμπολιτεύσεως Χατζηγάκη. Σήμερον ἐγένετο μεγάλῃ διαδήλωσις ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως, ἐν τῷ μέσῳ ἐφέρετο δαφνοστόλιστος ἡ φωτογραφικὴ εἰκὼν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ.

PHARE DU BOSPHORE

Les élections législatives, en Grèce, ont donné une majorité écrasante au ministère. L'opposition est en déroute et elle ne pourra, de longtemps, se relever du désastre qu'elle a essuyé.

Le triomphe de M. Tricoupi a une grande signification sur laquelle nous ne saurions trop insister. Le peuple donne sa pleine et entière approbation à la politique du Cabinet, malgré les charges dont il est menacé par suite de l'obligation d'établir de nouveaux impôts pour faire face aux difficultés budgétaires. Il ne s'est pas laissé prendre à

l'appau que lui tendaient M. Delyanni et consorts avec leurs belles promesses.

Nous connaissons le patriotisme éclairé et les hautes capacités de M. Tricoupi, aussi nous sommes certain que le premier ministre saura, malgré toutes les difficultés inhérentes à la tâche qui lui incombe, mener à bonne fin l'œuvre de la réorganisation nationale.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 8 'Ιανουαρίου.

Καὶ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐξακολουθοῦσι καθ' ἑκάστην ἀφικνούμενα πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως συγχαρητήρια διαπρεπῶν Ἑλλήνων καὶ ἑλληνικῶν Κοινοτήτων, ἐπίσης καὶ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους, πρὸς τὰ ὁποῖα ἀπαντᾷ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐκδηλῶν τὰς εὐχαριστίας τῆς Κυβερνήσεως.

Καθ' ὅλας δὲ τὰς ἐπαρχίας τοῦ Κράτους διαδηλώσεις ὑπὲρ τῶν ἐπιτυχόντων ὑποψηφίων τῆς Συμπολιτεύσεως καὶ ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως ἐνεργοῦνται ὑπὸ τοῦ λαοῦ, ἐορτάζοντος τὴν νίκην αὐτοῦ ἐν σοβαρᾷ καὶ ἀξιοπρεπεῖ ἐκδηλώσει αἰσθημάτων χαρᾶς.

ΧΡΟΝΟΣ ΑΘΗΝΩΝ, 9 'Ιανουαρίου 1887.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΑ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Σωρηδὸν καταφθάνουσι τὰ τηλεγραφήματα δι' ὧν οἱ ἔσω καὶ οἱ ἔξω Ἕλληνες συγχαίρουσι τῷ κ. Πρωθυπουργῷ ἐπὶ τῇ νίκῃ, ἣν ἤρατο κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἡ Κυβέρνησις. Καταφθάνουσι τὰ τηλεγραφήματα τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο ἐπισφραγιζοντα, οὕτως εἰπεῖν, τὴν ἐκδηλωθεῖσαν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ θέλησιν καὶ ἐπιρρωνύοντα τὴν Κυβέρνησιν εἰς τελείαν τοῦ προγράμματος αὐτῆς ἐφαρμογὴν. Ἴσως ταῦτα ἀπαρέσκουσιν εἰς τινας, οἱ ὁποῖοι δὲν πρέπει νὰ λυπῶνται διότι ἔχουν καὶ αὐτοὶ τὰ ἐκ Πατρῶν παράπονα διὰ τὰς εἰκονικὰς ἐπεμβάσεις.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ 9 Ἰανουαρίου

Κατὰ ἑκατοντάδας ἔρχονται ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἑξωτερικοῦ συγχαρητήρια τηλεγραφήματα πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ τῆς Κυβερνήσεως ἐν ταῖς ἐκλογαῖς. Εἶναι πρωτοφανὴς ἀληθῶς ἡ ἐκδηλουμένη πανταχόθεν χαρὰ καὶ συμπάθεια πρὸς τὸν ἀγῶνα τῆς Κυβερνήσεως, οἱ συγχαίροντες δὲ ἐκ τοῦ ἑξωτερικοῦ ἰδίως τὴν Κυβέρνησιν χιλιάδες Ἑλλήνων, ὑπὸ ἀγνοτάτου πατριωτισμοῦ ἐλαυνόμενοι, παρέχουσι τὸ τεκμήριον τῆς ὑπολήψεως καὶ τῆς ἀμερίστου ἐμπιστοσύνης, ἥς χαίρει παρὰ τῷ ἔθνει ὁλοκλήρῳ τὸ πρόσωπον τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως.

Ο ΡΩΜΗΟΣ

Βαρεῖτε τὰ βιολιά
κι' ἐκέρδισ' ἡ ἔλῃά.

Ἑλαίας κλάδους στρώσετε ἡ γῆ νὰ πρασινίσῃ
καὶ μετὰ γδούπων καὶ φωνῶν καὶ τελετῆς μεγάλης
ὁ κύριος Πρωθυπουργὸς ἐπάνω ᾗς κατήσῃ,
τὸ θαυμαστὸν περίσσευμα βαστάζων ὑπὸ μάλης.
Ξιφίρ μπαλέρ κι' ἀμάν ἀμάν.... ..βαρεῖτε τὰ βιολιά
καὶ ἡ ἔλῃα ἐκέρδισε, ἐκέρδισ' ἡ ἔλῃα.

Ἦτο τετάρτη, Περικλῇ τοῦ Ἰανουαρίου,
ἡμέρα τῆς παραμονῆς τῶν φώτων τοῦ Κυρίου.
Κι' ἐγὼ ἐλαίαν κᾶποτε καὶ πότε δάφνην φέρον,
ἐπήγαινα στὰ τμήματα πηδῶν καὶ ὑπερχαίρων
καὶ θεωρῶν τοὺς ἐκλογεῖς τῆς εὐκλεοῦς Παλλάδος
τὴν τύχην ἐμακάριζα τῆς προσφιλοῦς Ἑλλάδος.
Ἀφήσας δὲ τῶν ἐκλογῶν τὴν πεισματώδη πάλην
τὸν θόρυβον, τὴν σύγχυσιν καὶ τὴν ἀνεμοζάλην,
ἐπῆγα εἰς τὸ σπῆτι μου σχεδὸν περὶ τὸ δεῖπνον
καὶ ᾄμα ἔφαγα καλὰ ἐπῆρα ἕναν ὕπνον,
καὶ στ' ὄνειρό μου, Περικλῇ, ὥσάν νὰ μοῦ ἐφάνῃ

πᾶς ὁ Τρικούκης τάκοβε μετὰ τοῦ Δηλιγιάννη,
 καὶ φάτσα ὁ Χαρίλαος τὸν Θεωφράτη φέρνει,
 καὶ ἰδοὺ τὰ τρία τέταρτα τῶν βουλευτῶν τοῦ πέρνει
 διότι ξέρεις, Περικλῆ, πᾶς φάτσα σὰν σὲ φέρνουν,
 εὐθύς τὰ τρία τέταρτα τῆς πόστας σου σοῦ πέρνουν.
 Περὶ τῶν λύχνων δὲ ἀφὰς ἐξεγεροθεὶς τῆς κλίνης,
 καὶ διὰ κλάδων κοσμηθεὶς ἐλαίας καὶ μυρσίνης,
 ἀπῆλθον εἰς τῆς ἐκλογῆς τὸν τόπον μετ' ἐλπίδος.
 νὰ μάθω ποιοὶ βουλευταὶ θὰ γίνουν τῆς πατρίδος.

14 Ἰανουαρίου 1887.

ΠΑΡΑ Τῷ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓῳ

Μετὰ τὴν παρουσίαν αὐτοῦ εἰς τοὺς βασιλεῖς ὁ Βοεβόδας Πέτρο-
 βιτς ἐν μεγάλῃ στολῇ, ἐπαρουσιάσθη ἐπισήμως εἰς τὸν πρωθυπουργὸν
 κ. Τρικούτην, ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν, συνοδευόμενος ὑπὸ
 τοῦ χρησιμεύοντος ὡς ξεναγοῦ του κ. Γ. Παπαδιαμαντοπούλου. Ὁ κ.
 πρωθυπουργὸς ἐδέξατο τὸν ἐπίσημον ξένον ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ
 τοῦ ὑπουργείου, ἔνθα διέμεινε περὶ τὴν ὥραν συνομιλῶν. Ὁ κ. Πέ-
 τροβιτς πρῶτην φορὰν ἐρχόμενος εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν εὗρεν αὐτὴν
 ὡραίαν, καὶ ἀπροκαλύπτως ἐξέφραζε τὸν θαυμασμόν αὐτοῦ τῷ κ. πρω-
 θυπουργῷ, ἐπὶ τῇ ἀναπτύξει τῆς ἡμετέρας πρωτευούσης, καὶ τῆς προό-
 δου τῆς Ἑλλάδος, ἐκφράσας συνάμα τὰ ἀδελφικώτατα αἰσθήματα, ἅτινα
 τρέφει πρὸς τὴν ἀδελφὴν Ἑλλάδα καὶ ὁ ἡγεμὼν καὶ τὸ ἔθνος του καὶ
 αὐτός.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἠὲχαρίστησε τὸν εὐγενῆ ξένον διὰ τὰ ἀδελ-
 φικά αἰσθήματα τοῦ ἡγεμόνος του καὶ αὐτοῦ, προσθέσας ὅτι ὑπὲρ τοῦ
 ἡρωϊκοῦ Μαυροβουνίου ὑπὸ τῶν αὐτῶν αἰσθημάτων κατέχεται τὸ Ἑλ-
 ληνικὸν ἔθνος, μετ' ὃ ὁ κ. Πέτροβιτς ἀπῆλθεν εὐχαριστῶν τὸν κ. πρω-
 θυπουργὸν διὰ τὴν ἐγκάρδιον ὑποδοχὴν, ἣν ἔσχε κατὰ τὴν ἐνταῦθα
 διαμονὴν του.

Ἐκ Κερκύρας, 6 Ἰανουαρίου 1887.

Ἰδιαιτερον τηλεγράφημα.

Ἐπιβλητικῇ διαδήλωσις δημοτῶν Κερκυραίων μετὰ σημαιῶν διέρχεται τὰς κεντρικωτέρας ὁδοὺς πόλεως ζητωκραυγάζουσα ὑπὲρ Κυβερνήσεως διελθοῦσα διὰ νομαρχείου ἐπεφόρτισε Νομάρχην διὰ πρὸς τοῦτο ἐκλεχθείσης ἐπιτροπῆς συγχαρῆναι Κυβέρνησιν ἐπὶ θριαμβευτικῇ νίκῃ αὐτῆς κατ' ἄρτι διεξαχθείσας ἐκλογὰς καὶ διαβεβαιῶσαι κ. πρωθυπουργὸν περὶ τῶν αἰσθημάτων τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς ἀφοσιώσεως Κερκυραίων πρὸς αὐτόν.

ΝΕΑ ΕΒΔΟΜΑΣ, Κυριακὴ 11 Ἰανουαρίου 1887.

ΟΙ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΚΡΗΤΕΣ ΠΑΡΑ Τῷ κ. ΤΡΙΚΟΥΠῃ

Γράφουσιν ἡμῖν ἐξ Ἀθηνῶν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 4 Ἰανουαρίου τὰ ἑξῆς: «Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἐκλογῶν μετέβησαν χθὲς παρὰ τῷ κ. Τρικούπῃ ἅπαντες οἱ ἐνταῦθα Κρήτες, οἱ ἔχοντες δικαίωμα ψήφου, ὅπως τῷ ἐκφράσωσι τὰς ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως συμπαθείας αὐτῶν καὶ τὸν βεβαιώσωσιν ὅτι ἀναγνωρίζοντες τὰς πρὸς τὴν Κρήτην εὐμενεῖς διαθέσεις τοῦ κ. Τρικούπη, θέλουσι ψηφίσει ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως. Οὗτος, ἀφ' οὗ ηὐχαρίστησεν αὐτούς, τοῖς εἶπεν ὅτι ἀπαίτησις ἐγένετο παρὰ τῶν Κρητῶν ν' ἀντιπροσωπεύωνται δι' ἑνὸς βουλευτοῦ ἐν τῇ Ἑλλ. Βουλῇ, ἀλλὰ τοῦτο, λέγει, δὲν συνάδει πρὸς τὰ αἰσθήματα τῶν Κρητῶν, οἵτινες ὥς Ἕλληνες ὀφείλουσι νὰ θεωρῶσιν ὅλους τοὺς ἐν τῇ Ἑλλ. Βουλῇ παρακαθημένους ὥς ἰδίους αὐτῶν ἀντιπροσώπους».

Ἡ ἀπαίτησις αὕτη εἶχεν, ὥς γνωστόν, ὑποβληθῇ τῷ κ. Τρικούπῃ ὑπὸ τῶν πληρεξουσίων τῆς τελευταίας Συνόδου τῆς Γ. Συνελεύσεως τῆς Κρήτης, θεωρησάντων καθήκον αὐτῶν ἵνα παρακαλέσωσι τὴν Ἑλλ. Κυβέρνησιν, ὅπως ἀναγνώρισῃ εἰς τὸν ἐν Μήλῳ Κρητικὸν συνοικισμὸν τοῦ Ἀδάμαντος νὰ ἐκλέγῃ ἴδιον βουλευτήν.

www.libtool.com.cn

ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

1885

www.libtool.com.cn

Wm. H. H. H.

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn 15 Ἰανουαρίου 1887, Πέμπτη.

Ἡ 4 Ἰανουαρίου ὑπῆρξεν ἡ πανηγυρική καταδίκη τῆς 7ης Ἀπριλίου.

Ἡ 4 Ἰανουαρίου ὑπῆρξεν ἡμέρα μεγάλη διὰ τὸν Ἑλληνισμόν. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς διὰ τῆς ψήφου του ἀνέθηκε τὴν τύχην αὐτοῦ εἰς τὸν κ. Τρικούπην, τὸν μόνον πολιτευτὴν, πρὸς τὸν ὁποῖον ὁ Ἑλληνισμὸς ἀποβλέπει μετ' ἐλπίδος.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ

Ὁ κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ. ΜΙΚΡΑ ΔΙΑΔΗΛΩΣΙΣ

Χθὲς τὴν νύκτα οἱ ἐνταῦθα ἐργολάβοι οἰκοδομῶν καὶ μηχανικοὶ ἐφ' ἀμαξῶν κρατοῦντες βεγγαλικά φῶτα μετέβησαν παρὰ τῷ κ. Τρικούπῃ, κομίζοντες μέγαν στέφανον ἐξ ἀνθέων καὶ συνεχάρησαν αὐτῷ διὰ καταλλήλου προσλαλιάς. Ὁ κ. Τρικούπης δεξάμενος αὐτοὺς τοῖς εἶπεν: Σᾶς εὐχαριστῶ, κύριοι, διὰ τὰ συγχαρητήρια ὑμῶν ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ τῆς Κυβερνήσεως ἐν ταῖς ἐκλογαῖς ταύταις. Ἐν τῷ ἀγῶνι τῶν ἰδεῶν τῆς Κυβερνήσεως, ὃν ἡγωνίσθητε ὑμεῖς καὶ ἐν ταῖς ἐνεργείαις τῶν πολιτῶν ὀφείλεται ἡ πλήρης αὕτη ἐπιτυχία τῆς κυβερνήσεως, ἥτις θὰ χρησιμοποιοῖσθαι ὅλας τὰς δυνάμεις ὑπὲρ τῆς ἐπανορθώσεως τῆς ἀνωμάλου καταστάσεως τῆς χώρας.

Τὸν πελώριον στέφανον κατασκευασθέντα ἐκ θιαλῶν ἐλαίας καὶ ποικίλων ἀνθέων ἐκόμισαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Τρικούπῃ καὶ προσήνεγκον εἰς τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ κ. Σοφίαν. Ἐφερε δὲ ὁ στέφανος ἐπὶ δύο μεγάλων ταινιῶν τὰ ἑξῆς·

ΑΙ ΣΥΝΤΕΧΝΙΑΙ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΕΚΤΟΝΩΝ ΕΡΓΟΛΑΒΩΝ
ΚΑΙ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑΡΧΩΝ ΕΙΣ ΕΝΔΕΙΞΙΝ ΧΑΡΑΣ
ΤΩ ΕΞΟΧΩ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤῃ
ΧΑΡΙΛΑΩ ΤΡΙΚΟΥΠῃ

ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΙΣ

Αἱ ἐξ Ἑλλάδος εἰδήσεις ἀναφέρουσιν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον Τρικούπη ἤρατο περιφανῆ νίκην κατὰ τὴν ἐκλογικὴν πάλην τῆς 4ης Ἰανουαρίου.

Ἡ καταπληκτικὴ αὕτη ἐπιτυχία, δυνάμεθα εἰπεῖν, εἶναι πρωτοφανὴς σχεδὸν εἰς τὰ βουλευτικὰ χρονικὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου. Θεωροῦμεν τὴν κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἐπιτυχίαν τοῦ κ. Τρικούπη ὡς ἐπιτυχίαν παντὸς τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ὡς οἰωνὸν ἀριστον διὰ τὸ ἐθνικὸν μέλλον. Ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος δὲν ἐδίστασε νὰ ἐμπιστευθῇ τὰς τύχας αὐτοῦ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ κ. Τρικούπη, τὴν αὐτὴν δὲ ἐμπιστοσύνην τρέφει πρὸς τὸν ὁμολογουμένως ἔξοχον τοῦτον πολιτευτὴν καὶ ὁ ἐκτὸς τοῦ βασιλείου ἑλληνικὸς λαός.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 15 Ἰανουαρίου, Πέμπτη, 1887.

Τὴν μεσημβρίαν τῆς χθὲς, ἐπιβαίνων ἀτμοπλοίου τοῦ αὐστρουγγρικοῦ Λόυδ, κατέπλευσεν εἰς Πειραιᾶ ἐκ Τεργέστης ὁ ἐν Αἰγύπτῳ ἐπίτροπος τῆς Ἀνάσσης τῆς Ἀγγλίας σιρ Δροῦμμονδ Οὐώλφ, συνοδευόμενος ὑφ' ἐνὸς γραμματέως. Ἡ ἀφιξίς αὐτοῦ εἶχεν ἀγγελθῇ τηλεγραφικῶς πρὸ τινων ἡμερῶν εἰς τὴν ἐνταῦθα ἀγγλικὴν πρεσβείαν, ὁ πρεσβευτὴς δὲ κ. Ρῶμπολτ εἶχε κατέλθει εἰς Πειραιᾶ πρὸς δεξίωσιν τοῦ ἐπιφανοῦς αὐτοῦ συμπολίτου. Ἄμα ἀνελθὼν εἰς Ἀθήνας ὁ σιρ Δροῦμμονδ Οὐώλφ ἐπεσκέψατο μετὰ τοῦ κ. Ρῶμπολτ τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν, παραμείνας παρ' αὐτῷ ὑπὲρ τὴν ὥραν.

THE DAILY NEWS, January 21 1887.

THE GREEK ELECTIONS

(From our correspondent)

Athens, Thursday night.

The *Hora*, a semi-official Government organ, to-day pu-

blished complete returns of the elections, showing that the Government has triumphed beyond all expectation. The provinces of Attica and Bœotia, Phthiotis, Aetolia and Acarnania, Eubœa, Thessaly, and the Cyclades, have all returned Government men with the exception of three of the Opposition in Attica, two in the district of Arta, and one in the Cyclades. In nearly all the provinces of the Peloponnesus, too, the Government has obtained a majority with the exception of Laconia, Arcadia, and Messenia. In Corfu and Cephalonia the Opposition prevailed. In one word, three-fourths of the country by its vote last Sunday declared with no doubtful voice its wish that M. Tricoupis should guide the affairs of State. The Opposition vainly endeavoured by speeches and through the Press to spread the idea that M. Tricoupis was undermining the constitution, that the country was on the verge of ruin, and that the people were taxed beyond their means. The bold but necessary step taken by the Premier last spring in enlarging the electoral districts and reducing the number of deputies has been emphatically endorsed by the country returning a Chamber which will support the man who has carried out that great measure. The real want of this country has long been a stable Government, not as heretofore one which, in order to remain in power, had to submit to the whims, caprices, and claims of 250 men higgling with Ministers for petty situations for some relative or friend as the price of their vote. It is confidently hoped that this state of things has ceased to exist, and that M. Tricoupis with this powerful majority will be able to show that Greece has at length entered upon a new era of stability and progress.

Περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν παρ' ἡμῖν ἐκλογῶν οἱ «Σύλλογοι» Βουκουρεστίου ἐκφράζονται οὕτως :

«Ἡ ἐκλογικὴ νίκη τῆς ἐν Ἀθήναις κυβερνήσεως εἶναι ὄντως περιφανής. Πλειονοψηφία τεσσαράκοντα ψήφων εἶναι δύναμις ἐπιτρέπουσα εἰς φιλότιμον καὶ δραστηρίαν κυβέρνησιν νὰ προχωρήσῃ εὐθαρσῶς εἰς τὸ στάδιον τῶν ἀπαιτουμένων βελτιώσεων. Τὰς βελτιώσεις οὐ μόνον συναισθάνεται καὶ ἀπαιτεῖ τὸ ἔθνος, ἀλλ' ἀναπόδραστος πλέον ἀνάγκη ἐπιβάλλει. Ἀπόδειξις ἔστω ἡ στοργή, μεθ' ἧς πάντες οἱ ἐν ξέναις χώραις ὁμογενεῖς περιέβαλον τὸ σύστημα τοῦ κ. Τρικούπη, καὶ ἡ πίστις, ἣν οἱ ἐκλογεῖς τοῦ βασιλείου ἐπεδειξάντο πρὸς τὸ θετικὸν αὐτοῦ πρόγραμμα.

ΧΡΟΝΟΣ ΑΘΗΝΩΝ, 12 Ἰανουαρίου 1887.

.....ἀκριβῶς διότι ὁ Τρικούπης ἐνέπνευσεν εἰς τὸ ἔθνος τοιαύτην περὶ ἑαυτοῦ πεποίθησιν ὑπέχει καὶ μεγίστην εὐθύνην ἐνώπιον συμπάσης τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς ἀπὸ τῆς 4 Ἰανουαρίου. Συνεχάρη τῷ Τρικούπῃ οὐ μόνον ἡ ἐντὸς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐκτός, διότι ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῆς νίκης αὐτοῦ συνεδαυλίσθησαν οἱ πόθοι τεσσάρων αἰώνων καὶ ὁ ἄρτι λαβὼν τὸ ῥάντισμα τῶν σφαιρῶν τακτικὸς ἡμῶν στρατὸς θέλει νὰ λάβῃ πληρὴς τὸ βάπτισμα τοῦ πυρός, κελεύοντος τοῦ Τρικούπη νὰ βαδίσῃ εἰς τὰ ἔμπροσ. Ἰδοὺ τὸ προεξάρχον αἷτιον τῶν αἰτίων, ἅτινα ἐποίησαν χιλιάδας ἐκλογέων νὰ ἀναβιβάσωσι καὶ πάλιν τὸν Τρικούπην θριαμβευτικῶς ἐπὶ τὴν πρωθυπουργίαν.

Ἀπὸ τοῦ μεγαλοφυοῦς λοιπὸν Τρικούπη ἀπαιτεῖ τὸ ἔθνος ὅπως παραδῶ αὐτῷ τὴν Ἑλλάδα μεῖζονα ἢ ὅσῃν παρέλαβεν. Καὶ ἰδοὺ ἡ εὐθύνη, ἣν ἀνέλαβεν ὁ Τρικούπης.

Ο ΡΩΜΗΟΣ

Φ.—Σὰς προσκυνῶ, πρωθυπουργέ, καὶ νῦν ἐδαφιαίως
ἂν καὶ δὲν εἶμαι ἀνθρώπος ὥς πρότερον τυχαῖος.

Ἐπὶ τῇ νίκῃ τῇ λαμπρᾷ ἐκ μέσης σᾶς συγχάριον
καὶ ἀπὸ πράσιναις ἐλθαῖς στεφάνι σᾶς προσφέρω
νὰ τῶχετε σὶ τὴ σάλα σας, ὅπου ὡς κήπος θάλλει,
ὡς ποῦ τῆς πράσιναις ἐλθαῖς νὰ φάτε σεῖς καὶ οἱ ἄλλοι.

Ἰανουαρίου 1887.

ΤΑ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Οἱ ἐν Μιτυλήνῃ Ἕλληνες συνεχάρησαν τῷ πρωθυπουργῷ κ. Τρι-
κούπη διὰ τὴν ἐκλογικὴν νίκην του. Ὁ κ. Τρικούπης διέταξε τὸν ἐκεῖ
ὑποπρόξενον κ. Θεμ. Κανάρην, ὅπως ἐκφράσῃ τοῖς ἐν Μιτυλήνῃ Ἕλ-
λησιν τὰς εὐχαριστίας του.

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ, 10/22 Ἰανουαρίου 1887.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἐν Ἀθήναις, 4/16 Ἰανουαρίου.

Ἄλλ' ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἡ νίκη τῆς κυβερνήσεως εἶναι βεβαία,
διότι τὸ ῥεῦμα ἐστράφη κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ἀκάθεκτον πρὸς
αὐτήν. Τρανὴ τούτου ἀπόδειξις ὑπῆρξεν ἡ χθεςινὴ διαδήλωσις ὑπὲρ
τοῦ συμπολιτευομένου συνδυασμοῦ, ἧς ἡγεῖτο αὐτοπροσώπως ὁ δή-
μαρχος τῶν Ἀθηναίων Σοῦττος καὶ ἣτις περιελάμβανεν ὅ,τι περιέχει
ἐκλεκτότερον ἢ πρωτεύουσα τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου. Ἀναμιῶμεθα
τῶν ἀντιπροσώπων τῆς παιδείας καὶ τῆς ἐπιστήμης ἔβλεπε τοὺς γνω-
στοτέρους ἐμπόρους καὶ βιομηχάνους, πολίτας φορολογουμένους, οἵ-
τινες ἔσπευδον αὐθορμήτως νὰ ἐκδηλώσωσι τὴν ἀσάλευτον ἐμπιστο-
σύνην των πρὸς ὑπουργεῖον, ὅπερ δὲν ζητεῖ νὰ δελεάσῃ τὸν λαὸν
δι' ἀνεκπληρώτων ὑποσχέσεων ἀσυνδοσίας, ἀλλ' ἀνήγγειλεν εὐκρινῶς
ὅτι θὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τὸν τόπον νέα βάρη πρὸς διάσωσιν τῆς ἐθνι-
κῆς τιμῆς.

Πάντες ἔφερον ἐπὶ τῶν πύλων θαλὸν ἐλαίαν, σύμβολον τοῦ ὑπουργικοῦ συνδυασμοῦ, ὑψοῦτο δ' ἐν μέσῳ τοῦ πλήθους ἡ εἰκὼν τοῦ κ. Τρικούπη μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς «χαῖρε σηματοφόρε τοῦ ἑλληνισμοῦ!» Ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς, δι' ὧν διήρχετο ἡ διαδήλωσις, οἱ πολῖται ἐξήρχοντο τῶν οἰκιῶν καὶ τῶν ἐργαστηρίων των κρατοῦντες βεγγαλικά φῶτα καὶ ζητωκραυγάζοντες ὑπὲρ τῆς κυβερνήσεως, καὶ Κυρίαι δὲ πολλαὶ ἐκ τῶν ἐξωστῶν καὶ τῶν παραθύρων ἐνεθάρρουν τοὺς διαδηλωτὰς σείουσαι τὰ μανδύλια, ἢ φωταγωγοῦσαι ἐκ τοῦ προχείρου τὰς οἰκίας των. Ἡ διαδήλωσις ἔστη πρὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, θύελλα δ' ἀληθῆς ζητωκραυγῶν ἔφερεν εἰς τὸν ἐξώστην τὸν πρωθυπουργόν. Ὁ δῆμαρχος προσεφώνησε διὰ βραχέων, βεβαιώσας τὸν κ. Τρικούπην ὅτι «ὁ λαὸς τῆς πρωτευούσης ὑποστηρίζει τὴν κυβέρνησιν, ἥτις ἐξήγαγε τὴν Ἑλλάδα ἐκ τῶν δυσχερειῶν, εἰς ἃς τὴν ἐβύθισαν οἱ προκάτοχοι», καὶ ἐκφράσας τὴν πεποίθησιν ὅτι «ἅπας ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος θ' ἀκολουθήσῃ τὸ παράδειγμα τῆς πρωτευούσης». Ὁ κ. Τρικούπης ἀπήντησε διὰ φωνῆς εὐήχου· «εὐχαριστῶ διὰ τὴν ὑπὲρ τῆς κυβερνήσεως ἔκφρασιν τῶν αἰσθημάτων σας. Αὔριον θὰ ἔχητε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκδηλώσητε αὐτὰ καὶ ἐμπράκτως.

Ὁ λαὸς κατὰ τὰς παρελθούσας ἐκλογὰς ἠπατήθη, πάντες δ' ἐννοεῖτε ὅτι ἡ ἐνεστῶσα δυσπραγία εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἀπάτης ἐκείνης καὶ τῆς πολιτείας τῆς προκατόχου διοικήσεως. Ἦναγκάσθη ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐπιβάλλῃ βάρη εἰς τὸν λαόν, ἀλλ' αἰτία τούτου εἶναι αἱ οἰκονομικαὶ δυσχέρειαι, εἰς ἃς περιήγαγον τὸ Κράτος οἱ προκάτοχοι. Ἡ λευκὴ ψῆφος τοῦ ἔθνους ὑπὲρ τῶν συνδυασμῶν τῆς συμπολιτεύσεως θὰ καταστήσῃ αὐτὸ ἱκανὸν νὰ παραστῇ μὲ παράστημα ἄξιον ἑαυτοῦ». Ἐπρεπε νὰ εἰσθε παρὼν καὶ νὰ ἴδῃτε τὸν ἐνθουσιασμόν, μεθ' οὗ ἐγένοντο δεκτοὶ οἱ μεμετρημένοι ἀνδρικοὶ λόγοι τοῦ κ. Τρικούπη, ὅπως ἐννοήσῃτε τὸ κράτος, ὅπερ ἀσχεῖ ὁ ἑξοχος οὗτος ἄνθρωπος ἐπὶ τῶν καρδιῶν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἐν χώρῳ, ἔνθα ὁ φθόνος πρὸς πᾶσαν ὑπεροχὴν εἶναι κακία πατροπαράδοτος,

ὁ κ. Τρικούπης πολλοὺς ἔχει τοὺς μισοῦντας, ἀλλ' ἀσυγκρίτως τῷ λόγῳ πλείονας τοὺς θαυμάζοντας. Εἰς τοὺς φίλους του ἐμπνέει φανατικὴν ἀφοσίωσιν, τὸ αἶσθημα δὲ τοῦτο ἐξέφρασε πιστῶς ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν κ. Δραγούμης, ἡγέτης τοῦ συμπολιτευομένου συνδυασμοῦ τῆς Ἀττικῆς, εἰπὼν βραδύτερον πρὸς τὸ πλῆθος: «Τῶν πραγμάτων τῆς πολιτείας προΐσταται μέγας νοῦς, ὑπὸ τὸν ὁποῖον πάντες ὑπηρετοῦμεν ὥς πιστοὶ στρατιῶται καὶ πρὸς τὸν ὁποῖον αἵρεσιον θὰ ἐκδηλώσωμεν καὶ ἔργῳ τὴν ἐμπιστοσύνην μας». Ὅποια ἀντίθεσις μεταξὺ τῆς εἰκόνης, ἣν παρουσίασε χθὲς ἡ ὑπὲρ τῆς συμπολιτεύσεως διαδήλωσις, καὶ τῶν σκανδάλων, ἅτινα διεδραματίζοντο ταυτοχρόνως πρὸ τῶν οἰκιῶν τῶν ὑποψηφίων τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ

Τετάρτη.

ΚΡΙΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Ὁ ὑπουργικὸς «Τύπος» τῆς Βιέννης γράφει περὶ τῆς ἐκβάσεως τῶν ἐκλογῶν. «Τὸ ὑπουργεῖον Τρικούπη ἀπέκτησεν ἰσχυρὰν πλειοψηφίαν, οὐδ' ἦτον ἄλλως δυνατόν. Νίκην τῆς ἀντιπολιτεύσεως δὲν ἠδύνατό τις νὰ περιμένῃ, διότι αὕτη οὐδὲ πολιτικὰς ἐπιτυχίας εἶχε νὰ ἐπιδείξῃ, οὐδὲ παγίαν κομματικὴν ὀργάνωσιν.

Ἡ ἐκλογικὴ νίκη τοῦ κ. Τρικούπη εἶναι λοιπὸν χαρμόσυνος, οὐ μόνον διότι εἶναι ὁ ἱκανώτατος καὶ δαψιλέστερον πεπροικισμένος ἐκ τῶν Ἑλλήνων πολιτικῶν, ἀλλὰ καὶ διότι δι' αὐτοῦ ὑπάρχει εὖλογος ἐλπίς παγίωσεως τῶν πολιτικῶν καὶ κοινοβουλευτικῶν πραγμάτων τῆς Ἑλλάδος.

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ, 10/22 Ἰανουαρίου.

Η ΕΚΒΑΣΙΣ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Ἐξίλασμός τῆς ἐβδόμης Ἀπριλίου δύναται νὰ ἐπονόμασθῇ εὐλόγως ἡ τετάρτη Ἰανουαρίου, ὁμολογοῦμεν δ' ὅτι ἡμεῖς αὐτοὶ δὲν

ἐτολμῶμεν γὰρ ἐλπίσωμεν τοιαύτην τὴν ἔκβασιν τῆς ἐκλογικῆς πάλης. Μία μόλις παρῆλθε διετία, ἀφ' οὗτου ἕτερον ὑπουργεῖον Τρικούπη ἀνετράπη ἐν ζητήματι φορολογίας, ἐφέτος δ' ἐζητεῖτο ἡ ἄμεσος συναίνεσις τῶν ἐκλογέων ὑπὲρ φορολογίας διπλασίως βαρυτέρας. 'Αλλ' ὁ πρὸ διετίας καταδημαγωγηθεὶς λαὸς ἀπέτισεν ἔκτοτε τοσοῦτον ἄδρῳς τὰ ἀντίποινα τῆς πλάνης του, ὥστε ἐφέτος ἔμεινεν ἀπρόσιτος εἰς τὰ δελεάσματα τῶν δημοκόπων.

'Ενώπιον τῶν καλπῶν ἡ ἐνθουσιώδης πίστις πρὸς τὰ ἔξοχα ἀτομικὰ χαρίσματα τοῦ ἡγέτου τῆς κυβερνήσεως κατίσχυσε παντὸς ἐνδοιασμοῦ κατὰ τοῦ συστήματος.

'Εὰν δὲ τὸ προχθεσινὸν δημοβούλευμα ἔχει νόημά τι, τὸ νόημα τοῦτο εἶναι ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἠθέλησε ν' ἀπονεῖμῃ ψῆφον ἐμπιστοσύνης εἰς τὸ ἄτομον μᾶλλον, ἢ εἰς τὸ σύστημα τοῦ κ. Τρικούπη. 'Αμφιβάλλομεν ἐὰν καὶ ἐν ταῖς μᾶλλον ἡσκημέναις περὶ τὴν χρῆσιν τῶν ἐλευθέρων θεσμῶν χώραις Κυβερνήτης τολμῶν ν' αὐξήσῃ κατὰ 20 καὶ 25 τοῖς ἑκατὸν φόρους καὶ ἐκκαλῶν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν λαὸν τὸ ζήτημα, θὰ ἐπῆρχετο ἐξ ἴσου νικητῆς ἐκ τῶν καλπῶν. 'Αλλ' ἄλλαχού πρόκειται ἐκλογή μεταξὺ κομμάτων ἐχόντων σαφῆ προγράμματα καὶ ἀνεγνωρισμένους ἀρχηγούς. 'Εν 'Ελλάδι δ' οἱ ἐκλογεῖς, οἵτινες προσήρχοντο τὴν Κυριακὴν εἰς τὰς κάλπας, συνησθάνοντο ἐνδομύχως ὅτι ἐν ταῖς δεδομέναις περιστάσεσιν μόνος ὁ κ. Τρικούπης ἠδύνατο νὰ κυβερνήσῃ τὸν τόπον καὶ ὅτι ὀπισθεν αὐτοῦ ὑπῆρχε τὸ χάος.

'Η πρωτεύουσα τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου, ἀληθὴς μικρογραφία τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, εἶναι κατὰ κανόνα εὐεπίφορος πρὸς τὰ ἄκρα καὶ συνήθως πᾶσα ἀντίπραξις κατὰ τῆς νομίμου ἐξουσίας εὐρίσκει ἐν αὐτῇ πρόσφορον τὸ ἔδαφος. 'Αλλ' ἐφέτος αἱ 'Αθῆναι δὲν ἐδίστασαν οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν, καὶ ἐκ τῶν δώδεκα βουλευτῶν τῆς 'Αττικῆς ἐννέα εἶναι κεκηρυγμένοι φίλοι τῆς κυβερνήσεως, ἐκ τοῦ ἀντιπολιτευομένου δὲ συνδυασμοῦ, ὅστις ἐκόμπαζεν ἐπὶ ἐπιρροῇ καὶ δυνάμει, ἐσώθησαν τρεῖς καὶ μόνοι. Οἱ ὑπουργοὶ ἐξελέχθησαν πάντες.

Ἐμφαντικωτάτη ὑπῆρξεν ἡ ἐπιτυχία τῆς κυβερνήσεως ἐν Πελοποννήσῳ, καίτοι ἡ πατριαστικὴ κακοήθεια δὲν ἡσχύνθη νὰ ἐκμεταλλευθῇ κατὰ τοῦ Τρικουπῆ καὶ αὐτὸ τὸ πάθος τοῦ τοπικισμοῦ, ὅπερ ἀπέβη τοσοῦτον κακῶν πρόξενον εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἀλλὰ καὶ ποῦ δὲν εἶναι ἐξ ἴσου λαμπρὰ ἡ νίκη;

THE TIMES, Friday, December 31, 1886.

In the course of the year which closes to-day many remarkable events have happened in all parts of the world.

The Greek Government, under M. Delyannis, put forward a monstrous demand to be indemnified for the Bulgarian union, and that at the cost of Turkey. For some months Europe was kept in a ferment by preposterous pretensions and absurd armaments. The contumacious evasions of M. Delyannis drove the Powers to withdraw their Ministers from Athens and to send a squadron to blockade the Greek ports. M. Delyannis then resigned and left it to others to deal with the difficulties and the discredit in which his policy had involved his country. A Cabinet, formed by M. Tricoupis, took office to carry out disarmament, and not at all too soon; for serious conflicts between Greek and Turkish troops occurred at the last moment in the border land.

ΝΕΟΛΟΓΟΣ (Κωνσταντινουπόλεως).

«Χθὲς καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα διεξήχθησαν αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νέου ἐκλογικοῦ νόμου τοῦ ψηφισθέντος τῇ 5/17 Ἰουνίου.

Ἐν ταῖς μερικαῖς ἀποτελέσματι ἀγνώστα εἰσέτι, ἀλλὰ κατὰ τινὰ τηλεγραφήματα διαβιβασθέντα ἐνταῦθα, τὸ γενικὸν ἐξαγόμενον εἶναι ἀναμφισβήτητος νίκη τῆς Κυβερνήσεως. Οἱ περὶ τὴν Κυβέρνησιν ὑπελόγιζον, ὅτι ἑκατὸν ὁπαδοὶ των θὰ ἐξέλθωσιν ἐκ τῆς κάλπης. Οἱ περὶ τὴν

ἀντιπολίτευσιν ἐλάλουν περὶ ρεύματος, ὅπερ ἀκατάσχετον καὶ ὀρμητικὸν θὰ ἀφήρπαζεν ὑπὲρ αὐτῶν ὅλας τὰς ψήφους. Ἦτο βεβαίως ἀδύνατον νὰ ἐκπληρωθῶσιν αἱ προσδοκίαι ἀμφοτέρων τῶν μερίδων· οὕτω δὲ μανθάνομεν, ὅτι ἐπηλήθευσαν μόνον αἱ τῶν περὶ τὴν Κυβέρνησιν.

»Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο εἶναι καὶ τὸ μᾶλλον εὐάρεστον. Ὁφείλει τις συλλυπητήρια τῇ ἀντιπολιτεύσει ἐπὶ τῇ ἀποτυχίᾳ της, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ μὴ χαίρῃ ἐπὶ τῇ νίκῃ τῆς Κυβερνήσεως. «Ὁ σεβαστὸς ἡγέτης τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀνάσσει» κατὰ τὴν ἔκφρασιν τῶν δηλιγιαννικῶν ἐφημερίδων, «ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ λαοῦ», προτιμότερον ὅμως εἶναι ν' ἀνάσῃ ἐν τῇ πρωθυπουργίᾳ ὁ κ. Τρικούπης.

»Ὁ κ. Δηλιγιάννης αὐθορμήτως τῇ 27ῃ Ἀπριλίου ὑπέβαλεν εἰς τὸ Στέμμα τὴν παραίτησίν του· αὐθορμήτως ὑπέβαλε τὴν 7ην Μαΐου τὴν ὑποψηφιότητά του ὡς προέδρου τῆς Βουλῆς καὶ ἀπέτυχε καὶ αὐθορμήτως κατὰ τῶν δύο τούτων διαβημάτων του, ἀνέφξε τὴν ὁδὸν εἰς τὸν κ. Τρικούπην. Ἐκτοτε τὰ μόνα ἔργα τοῦ κ. Τρικούπη ἦσαν ἡ εἰσαγωγή εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχεδίου περὶ νέου ἐκλογικοῦ συστήματος, ὅπερ ἡ Βουλὴ ἀπεδέξατο, καὶ τὸ διάταγμα τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς ταύτης, ὅπερ αὐτὴ ἡ ἀντιπολίτευσις ἔνεκα τῆς πολλῆς ὑπ' αὐτῆς χρήσεως τοῦ τεχνάσματος τῆς ματαιώσεως τῶν ἀπαρτιῶν προεκάλεσε. Τὰ δύο ταῦτα μέτρα δὲν ἀποτελοῦσι βεβαίως κίνδυνον «ἐθνικῶν καὶ συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν». Ἀπλῶς μαρτυροῦσι τὴν δεξιότητα καὶ τὴν διοικητικὴν ὑπεροχὴν τοῦ ἐφαρμόσαντος αὐτά, ὅστις διὰ τοιούτων ἀπλουσιτάτων μέσων κατώρθωσεν αὐτὰς τὰς ἐκλογὰς τῆς 7ης Ἀπριλίου νὰ μετατρέψῃ μετὰ τινος μῆνας ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ν' ἀποδείξῃ ὅτι ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐνίκησε μὲν τὴν 7ην Ἀπριλίου, ἀλλ' ἡγνόνει νὰ διαχειρισθῇ τὴν νίκην. Καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι αἱ νῦν ἐκλογαὶ θὰ ἀπέρβαινον ὑπὲρ τοῦ Δηλιγιάννη, θὰ παριστάμεθα ἴσως εἰς τὸ αὐτὸ φαινόμενον, ἥτοι μετὰ τινος μῆνας θὰ ἐβλέπομεν τὸν ἴκ. Δηλιγιάννην περιεπλεγμένον ἐν τῇ νίκῃ του καὶ μὴ δυνάμενον νὰ διαχειρισθῇ αὐτήν. Οἱ ἐκλογεῖς λοιπὸν διὰ τῆς νῦν ψήφου των ὑπὲρ τοῦ κ. Τρικούπη

παρέσχον υπηρεσίαν εἰς αὐτὸν τὸν κ. Δηλιγιάννην, διότι τοῦλάχιστον δὲν θὰ ἔκτεθῇ οὗτος ἐκ νέου εἰς τὴν πικρίαν νὰ ἴδῃ ἄλλην 7ην Ἀπριλίου ὑπεκφεύγουσαν ἐκ τῶν χειρῶν του καὶ μετατρεπομένην πρὸς ὄφελος τοῦ ἀντικάλου του.

» Ἡ χθεσινὴ ὁμως ψῆφος ἔχει ἕτερόν τι πλεονέκτημα. Δι' αὐτῆς ἐξασφαλίζεται ἡ θέσις ὑπουργείου διευθυνομένου ὑπ' ἀνδρὸς ὑπὸ πολλοὺς καὶ διαφόρους ὄρους προσκτησαμένου τὴν ὑπόληψιν πάντων καὶ παρέχοντος τὴν πεποιθήσιν, ἐὰν μὴ εἰς τὸ ἀλάθητόν του, τοῦλάχιστον εἰς τὴν ἱκανότητα, τὰς γνώσεις, τὴν σύνεσιν καὶ τὴν ἰσχυρὰν θέλησιν του νὰ ἀπαλλάξῃ τὸ ἑλληνικὸν κράτος ἐκ τῶν χειρῶν τῶν ἐμπειρικῶν πολιτικῶν καὶ νὰ εἰσαγάγῃ αὐτὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ μεταρρυθμίσεων κατὰ σύστημα αὐστηρότερον μὲν, ἀλλ' ἀπαραίτητον. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀπαιτεῖται βεβαίως πλειονοψηφία ἰσχυρά, μετ' ἐνδιαφέροντος λοιπὸν ὀφείλομεν ν' ἀναμένωμεν τὰς ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην λεπτομερείας πρὸς σχηματισμὸν ἀκριβοῦς κρίσεως· ἀλλ' ὅσα τοῦλάχιστον ἄχρι τοῦδε γινώσκομεν δὲν καθιστῶσιν ὑπερβολικὴν τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι ἡ κυβέρνησις ἤρατο ἀναμφισβήτητον νίκην, διότι ὅταν ἐν αὐταῖς ταῖς Κυκλάσι νήσοις ὁ συνδυασμὸς τοῦ κ. Σκουλούδη περὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ὁποίου ὑπῆρχον αἱ ἰσχυρόταται ἀμφιβολίαι κατίσχυσεν, ὅταν ἐν αὐτῷ τῷ νομῷ τῷ περιλαμβάνοντι τὴν ἑλληνικὴν πρωτεύουσαν ἐκ τῶν 12 ὑποψηφίων ἐξελέγησαν 9 ὑπουργικοί, ἐν οἷς καὶ ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς κ. Δραγούμης, καὶ ὅταν ἐκ τῶν 16 νομῶν τοῦ βασιλείου τὰ ἄχρι τοῦδε γνωστὰ ἀποτελέσματα ὀκτὼ νομῶν παρουσιάζουσιν 63 ὑπουργικούς, φρονοῦμεν ὅτι οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπολείπεται περὶ μεγάλης καὶ συμπαγοῦς ὑπουργικῆς πλειονοψηφίας ἐν τῇ νέᾳ Βουλῇ.

18 Ἰανουαρίου 1887.

Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἡ περιελθοῦσα τὰς Εὐρωπαϊκὰς αὐλὰς βουλγαρικὴ ἐπιτροπὴ, ἀφίκετο χθὲς τὴν πρωΐαν ἐκ Κερκύρας εἰς τὴν πόλιν μας. Περιῆλθεν

ἅπαντα τὰ ἀξιοθέατα τῆς πόλεώς μας μέρη, τὴν δὲ 2 μ. μ. ὥραν ἐπεσκέψατο ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην, παρ' ᾧ καὶ ἔμεινε ἐπ' ἀρκετὴν ὥραν, ἀναχωρήσασα μετὰ τοῦτο αὐθιγ-μερὸν εἰς Κωνσταντινούπολιν.

THE TIMES, January 27, 1887.

GREECE

Rome, Jan. 25.

The result of the Greek elections is of happy omen for the future of Greece. The courageous President of the Council had set before the country two objects, in the attainment of which he asked for the co-operation of the constituencies, both objects demanding a certain amount of patriotic self-abnegation which we have not been accustomed to expect from the Greek electors. These objects were the increase of taxation and the abolition of which had so disastrously affected the character of the Greek military service.

The insane and fruitless extravagance of the late Ministry in expending 100,000,000 drachmas in military pyrotechnics, flooding the country with irredeemable paper, adding at least 20 per cent. To the above amount, and prostrating the industry of the country, and the enforced absence of nearly the entire able-bodied population had left affairs at the verge of bankruptcy when the Ministry fell, and M. Tricoupis came into power. To pay off this debt, and restore the currency to a gold basis, while respecting all the prior obligations of the State, still keeping up the cadres for the military efficiency of the nation was of course, the first aim of the new Ministry. But to secure this and other aims

it was necessary to improve the morale of the Chamber by rendering the deputies less subject to the importunities of their constituents, who for generations have been brought up in the American creed that to the victors in the elections belong the spoils of office.

To effect these reforms, M. Tricoupis proposed to reduce the number of deputies to about one half of the former House, and to substitute the scrutin de liste for the individual nomination, thus at once increasing the constituencies and sundering the personal connexion which existed between the voters and the deputies. This reform of the representation was introduced into the late Chamber, which M. Tricoupis had inherited from M. Delyannis, and which he kept in hand for a time through the dread of a dissolution. The law was passed, as may be remembered, last spring, and the late election was the first held under its provisions. It has resulted in a Ministerial return of over 100 members out of a Chamber of about 150, which result justifies fully M. Tricoupis's faith in his countrymen. For it must not be attributed to official pressure or the docility of the constituencies to undue influences, M. Tricoupis has always been the most determined enemy of official pressure or of interference with the liberty of election. In the prior election his friends reproached him bitterly with not having employed a public force to secure freedom of election from the violence of the factions; and whether or not the courage of the people will hold out through the execution of all the measures forecast by the President of the Council, there is no doubt that their decision has been given in full freedom.

~~The country must~~ now feel confidence in the stability of the Government. The want of administrative stability has been one of the worst plagues of Greece. The former Government had sought popularity in office by giving indulgence to non - tax - paying districts and by appeals to local interests, all which motives were employed in the late elections. The only policy on which M. Tricoupis could rally the nation to his support was that of the honest payment of the public debt by means of increased taxation and honest administration. No one can say that the Greeks have not faced a crisis squarely, and with the majority which the Government commands, aided by the greater independence of the Deputies, there is small fear that M. Tricoupis will be prevented by any opposition from carrying through to a complete realization his administrative schemes. It would appear that the Greeks have become aware how much they have to gain by a solid, authoritative Government under a strong head. Of M. Tricoupis as an administrator there is no need to speak to the readers of *The Times*. By those who govern the States of Europe he is known as a prudent, clear-headed statesman. In the coming crisis he will find his opportunity for putting his country into the movement of European affairs. Should the much-talked-of alliance between the little Balkan States prove practicable, it will owe much to his moderation and knowledge of European politics. He is now Prime Minister, with a Parliament in which he has a majority of two-thirds, marshalled in the only one existing thorough party organization, with the confidence of the Sovereign and of the entire nation. Whatever antagonism to M. Tricoupis may

exist on political grounds, all Greece admits his sterling honesty and unbending patriotism. They who know intimately the politics of Greece for the part 20 years have never seen the country in a condition so promising.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 16 'Ιανουαρίου 1887.

Ὁ ὑπουργικὸς «Τύπος» τῆς Βιέννης γράφει περὶ τῆς ἐκβάσεως τῶν ἐκλογῶν: Τὸ ὑπουργεῖον Τρικούπη ἀπέκτησεν ἰσχυρὰν πλειοψηφίαν, οὐδ' ἦτον ἄλλως δυνατόν. Νίκην τῆς ἀντιπολιτεύσεως δὲν ἠδύνατό τις νὰ περιμένῃ, διότι αὕτη οὔτε πολιτικὰς ἐπιτυχίας εἶχε νὰ ἐπιδείξῃ, οὐδὲ παγίαν κομματικὴν ὀργάνωσιν. Ὁ μᾶλλον ἐξέχων τῶν ἡγετῶν τῆς Δηλιγιάννης παρέστησε κατ' Ἀπρίλιον, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς διαδηλώσεως τῶν στόλων, τοσοῦτον οἰκτρὸν πρόσωπον, ὥστε σήμερον ὀλίγοι ἐκλογεῖς θὰ παρέχωσι πίστιν εἰς τοὺς ὑπὲρ τῆς μεγάλης ἰδέας μονολόγους των. Οἱ δὲ λοιποὶ ἀθληταὶ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως Σωτηρόπουλος, Δεληγεώργης, Παπαμιχαλόπουλος, Γρίβας ἐπεζήτουν ἔτι πρὸ τῶν ἐκλογῶν τὸν καταρτισμὸν ἰδίων ὁμάδων, ὅπως ἀναδειξῶσι κρατοῦσαν τὴν ἀτομικὴν των φιλοδοξίαν. Ἡ ἐκλογικὴ νίκη τοῦ Τρικούπη εἶναι λοιπὸν χαρμόσυνος, οὐ μόνον διότι εἶναι ὁ ἱκανώτατος καὶ θαυσιέστερος πεπροικισμένος ἐκ τῶν ἐλλήνων πολιτικῶν, ἀλλὰ καὶ διότι δι' αὐτοῦ ὑπάρχει εὖλογος ἐλπίς παγίωσεως τῶν πολιτικῶν καὶ κοινοβουλευτικῶν πραγμάτων τῆς Ἑλλάδος.

Κυριακὴ 18 'Ιανουαρίου.

Χθὲς τὴν νύκτα ἐπεσκέφθη ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν οἰκονομικῶν τὸ κ. πρωθυπουργὸν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κ. Μονθολών.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 19 'Ιανουαρίου 1887.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ.

Προχθὲς ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν ὁ κ. Τρικούπης ἐκά-

λεσε παρ' αὐτῶ τοὺς διαφόρους τμηματάρχας τοῦ ὑπουργείου τούτου καὶ ἐζήτησε λεπτομερεῖς πληροφορίας περὶ τοῦ ὑπάρχοντος ὕλικου τῶν διαφόρων σωμάτων ἐν ταῖς ἀποθήκαις καὶ περὶ τῆς συντηρήσεως αὐτοῦ, ἐγένετο δὲ καὶ σκέψεις περὶ ἀνεγέρσεως καὶ ἄλλων ἀποθηκῶν, ἰδίως ἐν Θεσσαλίᾳ.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Δευτέρα, 19 Ἰανουαρίου.

Ἐξακολουθοῦσιν ἔτι ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς ἀλλοδαπῆς ἀφικνούμενα συγχαρητήρια πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐπὶ τῇ περιφανεί νίκῃ, ἣν ἤρατο κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογάς. Οὕτω προχθὲς 78 Ἕλληνες σπουδασταὶ ἐν Παρισίοις, ἀπηύθυναν τῷ κ. Πρωθυπουργῷ θερμοτάτην συγχαρητήριον ἐπιστολὴν διαδηλοῦντες τὰ αἰσθήματά των καὶ βεβαιοῦντες, ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ νῦν ἀρχηγοῦ τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως ὁ Ἑλληνισμὸς σύμπας προσβλέπει καὶ ἐλπίζει τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν προαιωνίων αὐτοῦ πόθων.

ΩΡΑ, 20 Ἰανουαρίου, Τρίτη, 1887.

Τὸ «Δίκαιον» τῆς Ρώμης ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν Ἡ Νίκη τοῦ Τρι-κούπη, δημοσιεύει τὸ ἐπόμενον ἄρθρον περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν τελευταίων βουλευτικῶν ἐκλογῶν:

«Συμφώνως πρὸς τὰς προρρήσεις τοῦ διακεκριμένου ἡμῶν ἀνταποκριτοῦ, ἡ πλειονοψηφία τῶν ἐκλογέων τῆς Ἑλλάδος ἀπεφάνθη ὑπὲρ τοῦ κ. Τρικούπη, τοῦ παρὰ πάντων ἀναγνωρισθέντος ὡς τοῦ σπουδαιοτάτου ἐν Ἑλλάδι προσώπου, ἕνεκα τῶν πλεονεκτημάτων τοῦ πολιτικοῦ ἀνδρός, ἅτινα ἀπέδειξεν, ὅτι κέκτηται ὁ πρόεδρος τοῦ ἐνεστώ-τος ὑπουργικοῦ συμβουλίου.

»Αὕτη εἶναι ἡ πρώτη δοκιμὴ τοῦ νέου ἐκλογικοῦ νόμου, τοῦ περιορίζοντος τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν τῇ Βουλῇ ἀντιπροσώπων.

«Ἐνεκα τούτου ὁ ἐκλογικὸς ἀγὼν ὑπῆρξε λυσσώδης, μεταξὺ τῶν δύο μερίδων, ἰδίως δὲ ἐν Πελοποννήσῳ. Τὸ ὑπουργεῖον ἐθριάμβευσεν, ὁ δὲ θρίαμβος οὗτος εἶναι λογικὸς ὑπὸ πολιτικὴν ἔποψιν ἐν τῇ συγ-

χρόνῳ καταστάσει τῆς Ἑλλάδος, ἐν ᾗ δὲν θὰ ἦτο ἐπιθυμητὴ πολιτική κρίσις, οὔτε θὰ ἡδύνατο νὰ εἶναι εὐκαταία, ἢ μόνον παρὰ τῶν πολεμίων τῆς ἑλληνικῆς προόδου· οἱ δὲ ἐκλογεῖς ἀπέδειξαν μεγάλην εὐθυκρισίαν, πιστῶς διερμηνεύσαντες τὴν πολιτικὴν τοῦ βασιλείου ἐσωτερικῶς, ὥς καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῶν ἐξωτερικῶν συμφερόντων, ἅτινα ὤφειλον νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψει.

•Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο τῶν ἐκλογῶν δὲν προσβάλλει τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἣτις ἐπίσης ἀποτελεῖται — τοῦτο δὲ εἶναι φυσικὸν ἐν Ἑλλάδι — ἐξ ἀνδρῶν ἐκλεκτῶν καὶ τὰ μάλιστα φιλοπατριδῶν, δι' οὓς ἐν τούτοις δὲν εἶναι ἡ σημερινὴ στιγμή κατάλληλος πρὸς ἀνάληψιν τῆς ἐξουσίας. Ἄλλως τε ἀμφοτέραι αἱ μερίδες ἔσχον ἀρκοῦσαν ἐπιτυχίαν διότι καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις ἀριθμοῦσα 66 (;) ἀντιπροσώπους, ἀν καταστῇ συμπαγὴς ἔσται ἀξία τοῦ σεβασμοῦ τῆς κυβερνήσεως καὶ θὰ συντελέσῃ διὰ τῆς συνταγματικῆς ὁδοῦ νὰ τηρηθῇ ζωηρὰ ἡ ὀρθοφροσύνη τῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς, ἣν ἀνῆρ, οἷος ὁ κ. Τρικούπης, οὐδέποτε θέλει παραγνωρίσει.

«Ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πρωτευούσῃ ἡ ἔκβασις τῶν ἑλληνικῶν ἐκλογῶν ἐνεποίησεν ἀγαθὴν ἐντύπωσιν: ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐξέρχεται ἐξ αὐτῶν στερεὰ καὶ ἀσφαλὴς καὶ θέλει δυνηθῇ ἡσύχως καὶ μετὰ ἐνεργείας ἡρέμου νὰ ἐργασθῇ ὑπὲρ τῆς οἰκονομικῆς καὶ στρατιωτικῆς παρασκευῆς τοῦ εὐγενοῦς καὶ γενναιόφρονος τούτου τόπου, ὅστις εἶναι τοσοῦτον γείτων πρὸς ἡμᾶς καὶ ὅστις οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ὀφείλει νὰ παρίδῃ τὰ μεγάλα αὐτοῦ συμφέροντα καὶ τὰ ζητήματα, ἅτινα ἡ Ἀνατολὴ ὀριμαίνει.

«Συγχαίρομεν τῇ Ἑλλάδι καὶ εὐχόμεθα τῷ κ. Τρικούπῃ, ἵνα δυνηθῇ — διὰ τῆς σφύροντος αὐτοῦ πολιτικῆς καθ' ἣ εὐχεται ἅπασα ἡ φιλελεύθερος Εὐρώπη — νὰ ἐπιτύχῃ τὸν πρακτικὸν καὶ φιλόπατριν σκοπόν, ὃν ἐξεδήλωσεν ἐν τῷ κατὰ τὴν Εὐρώπην ταξειδίῳ του, πρὶν ἢ ἀναλάβῃ τὴν ἐξουσίαν, καὶ ὅστις κατέπεισε τοὺς πρωτίστους πολιτικούς ἀνδρας τῆς Εὐρώπης, ὅτι εἶναι ὁ ἱκανώτερος ἐν ταῖς σημε-

ριναῖς περιστάσεσιν, ἵνα διευθύνῃ τὰς τύχας τοῦ νεαροῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 18 Ἰανουαρίου 1887.

Χθὲς τὴν πρωτὴν ἀφίκοντο εἰς Πειραιᾶ διὰ τοῦ ἐκ Κερκύρας καταπλεύσαντος ἀτμοπλοίου, οἱ περιελθόντες πάσας σχεδὸν τὰς Εὐρωπαϊκὰς Αἰλὰς Βούλγαροι ἀπεσταλμένοι κ.κ. Στόϊλωφ καὶ Γρέκωφ.

Τοὺς ἠρώτησα ἂν θὰ μεταβῶσι παρὰ τῷ κ. πρωθυπουργῷ.

— Πιστεύω νὰ μεταβῶμεν, μοὶ ἀπεκρίθη ὁ κ. Στόϊλωφ.

— Κατ' ἀρχαιολογικὴν ὁμῶς σειρὰν πάντοτε, προσέθηκε χαριεντιζόμενος ὁ κ. Γρέκωφ. Πρῶτον εἰς τὸν Παρθενῶνα καὶ κατόπιν εἰς τὸν κ. Τρικούπην.

Τῇ δευτέρᾳ μ. μ. ὥρα ἐπεσκέφθησαν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην, παραμείναντες παρ' αὐτῷ περὶ τὸ τέταρτον τῆς ὥρας.

Ἡρώτησα τὸν κ. Στόϊλωφ, προσποιηθεὶς ἄγνοιαν, ἂν ἐπεσκέφθησαν τὸν κ. πρωθυπουργόν.

— Μάλιστα, μοὶ εἶπεν : εἶδομεν τὸν κ. Τρικούπην διὰ πρώτην φορὰν, ἐλάβομεν δὲ τὴν καλλιτέραν ἐντύπωσιν.

— Ἐνταῦθα ἐγένετο λόγος, ὅτι σκοπεῖτε νὰ ἰδρύσητε ἐν Ἀθήναις πρακτορεῖον. Εἶναι ἀληθὲς τοῦτο;

— Μάλιστα.

— Δὲν ὠμλήσατε μετὰ τοῦ κ. Τρικούπη καὶ τοῦ κ. Δραγούμη περὶ τούτου;

— Ὁμμήσαμεν ἐν ἐκτάσει, ἐχάρημεν δὲ πολὺ, διότι ἐλάβομεν ἀπάντησιν εὐχάριστον. Πιστεύομεν ὅτι θὰ ἔχωμεν ἐντὸς μικροῦ καὶ ἡμεῖς τὸν πράκτορά μας ἐν Ἀθήναις. Πρέπει νὰ γνωρίσωμεν τὴν Ἑλλάδα.

IL DIRITTO, 23 Gennaio 1887.

LA VITTORIA DI TRICOUPIS.

Roma, 22 Gennaio.

Come il nostro egregio corrispondente ci faceva presa-

gire, la maggioranza degli elettori politici della Grecia si è pronunciata a favore del signor Tricupis, di questa individualità, ch'è riconosciuta come la più importante dell'Elade, per le qualità di uomo di Stato che l'attuale presidente del Consiglio ha dimostrato di possedere.

È stata questa la prima prova elettorale con la nuova legge, che restrinse il numero dei deputati all'Assemblea Nazionale.

La lotta però fu — come il nostro dispaccio da Corfù ci ha già detto — accanita fra i due partiti, particolarmente nel Peloponneso. Il Ministero vinse, e politicamente ciò è logico nella situazione attuale della Grecia, dove una crisi non sarebbe stata desiderabile, né potrebbe augurarsi se non dagli avversari del progresso ellenico; e gli elettori hanno dimostrato molto buon senso interpretando fedelmente la situazione politica del regno così dal lato interno, come da quello degli interessi esterni, di cui dovevasi tener conto.

Ciò non offende l'opposizione, che conta essa pure — e ciò è naturale in Grecia — degli uomini eletti e dotati di alto patriottismo, ma pei quali non è questo il momento di riprendere il potere. D'altronde tutt'e due i partiti sono riusciti forti, poichè l'opposizione coi suoi 66 rappresentanti, se sarà compatta, meriterà tutto il rispetto del governo e gioverà costituzionalmente a tener desto il criterio della politica nazionale, alla quale un uomo come il Tricupis non verrà mai meno.

Qui nella nostra capitale l'esito delle elezioni greche ha fatto buona impressione: il governo ne esce assodato ed assicurato e potrà con tranquillità e con calma energia lavorare alla preparazione economica, finanziaria e militare

del nobile e generoso paese, che ci sta così vicino, e che non deve perdere un sol momento di vista i suoi grandi interessi e le questioni che l'Oriente matura.

Noi ci congratuliamo con la Grecia ed auguriamo al signor Tricupis che egli possa — con la sua saggia politica come tutta l'Europa liberale fa voti raggiungere quel pratico e patriottico scopo, ch' egli ha manifestato nel suo viaggio in Europa, prima di riprendere il potere, e che ha convinto i principali uomini politici europei essere desso il più degno di dirigere, nelle circostanze attuali, i destini del giovane regno di Grecia.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 28 'Ιανουαρίου 1887.

Ἀνταπόκρισις ἐκ Ρώμης πρὸς τοὺς «Καιροὺς» τοῦ Λονδίνου πραγματευομένη τὰ περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν τελευταίων ἐν Ἑλλάδι ἐκλογῶν, περατοῦται διὰ τῶν ἐπομένων :

«Ἡ Ἑλλὰς πρέπει ἤδη νὰ ἔχη πεποιθήσιν εἰς τὴν κυβερνητικὴν μονιμότητα. Ἡ ἔλλειψις τοιαύτης ὑπῆρξε μία ἐκ τῶν δεινотάτων τῆς χώρας ταύτης πληγῶν. Ἡ προκάτοχος κυβέρνησις εἶχεν ἐπιδιώξει δημοτικότητα διὰ χαριστικότητος εἰς τοὺς ὀφειλέτας τοῦ δημοσίου καὶ διὰ τῆς περιθάλψεως τῶν μερικῶν συμφερόντων. Εἰς τὸν κ. Τρικούπην ἀπέκειτο νὰ ἀνεγείρῃ περὶ αὐτὸν τὸ ἔθνος, ἔχων πρόγραμμα τὴν τιμίαν καὶ ἀνελλιπῇ ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων τῆς χώρας διὰ τῆς αὐξήσεως τῆς φορολογίας καὶ διὰ διοικήσεως χρηστοτέρας. Οὐδεις δύναται νὰ κατηγορήσῃ τοὺς Ἑλληνας ὡς μὴ ἀντικρύσαντας τὴν κρίσιν ταύτην μετὰ θάρρους, ἡ δὲ πλειονοψηφία ἦν παρέσχεν εἰς τὴν κυβέρνησιν καὶ ἡ μεῖζων σήμερον ἀνεξαρτησία τῶν βουλευτῶν καθιστῶσιν εὖλογον τὴν ἐλπίδα ὅτι δὲν θέλουσι παρεμβληθῇ προσκόμματα εἰς τὴν πραγματοποιήσειν τῶν διοικητικῶν αὐτῆς σχεδίων. Οἱ Ἕλληνες φαίνονται ἐννοήσαντες ὅποιον δύναται νὰ ἐλπίζωσι κέρδος ἐκ

μονίμου καὶ ἰσχυρᾶς κυβερνήσεως ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν σωφρονούσης κεφαλῆς.

«Ὅλως περιττὸν νομίζομεν νὰ εἰπωμέν τι εἰς τοὺς ἀναγνώστας. τῶν «Καιρῶν» περὶ τῆς διοικητικῆς ἱκανότητος τοῦ κ. Τρικούπη· πάντες τῷ ὄντι οἱ προϋστάμενοι τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν γνωρίζουσι τὸν ἄνδρα ὡς διαπρέποντα ἐπὶ συνέσει καὶ διανυγεστάτῃ διανοίᾳ. Κατὰ τὴν προσεχῇ κρίσιν οὗτος θέλει ἐξεύρει βεβαίως τρόπον νὰ εἰσαγάγῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν τροχίαν τῶν Εὐρωπαϊκῶν συμφερόντων. Ἄν ἡ συμμαχία τῶν μικρῶν κρατῶν τοῦ Αἴμου, περὶ ἧς γίνεται σήμερον τοσοῦτος λόγος, ἀποδειχθῇ δυνατὴ, εἰς τὴν ἐπιτυχίαν αὐτῆς θέλει συντελέσει κατὰ πολὺ ἢ μετριοπάθεια αὐτοῦ καὶ ἡ ὀρθὴ ἐκτίμησις τῆς πολιτικῆς καταστάσεως τῆς Εὐρώπης».

LE SÉMAPHORE DE MARSEILLE, 2 Février 1887.

M. Tricoupis est venu au pouvoir dans un moment des plus critiques pour son pays. La situation extérieure était complètement compromise, les finances dans un état des plus déplorables, l'agriculture et le travail manquant de bras par suite de la mobilisation de l'armée, faite par ses prédécesseurs, et restée inutile. Malgré toutes ces difficultés il a su en peu de temps et sans trouble, licencier une grande partie de l'armée, rendant ainsi un grand nombre d'hommes au travail. Il est parvenu à faire lever le blocus et à rétablir les relations du pays avec l'Europe, sans subir aucune humiliation ni accepter aucune condition. Enfin il a pourvu provisoirement à tous les besoins financiers. Le vote du 16 janvier doit être considéré comme faisant honneur à la nation, qui a su apprécier à leur juste valeur les services signalés de son seul homme d'Etat actuel.

Nous espérons que la Grèce, sous la conduite d'un tel

homme, pourra bientôt, par l'économie l'ordre et la persévérance dans le travail, reconstituer ses finances, réorganiser son armée et compléter ses voies de communication. Pour cela, il faut qu'elle se souvienne toujours de ce qu'elle a souffert pour un moment d'oubli qu'elle a eu en 1885. La tâche de M. Tricoupis sera des plus difficiles, car il est appelé à présider aux destinées de cette petite nation qui aspire à occuper la place qui lui appartient dans la péninsule des Balkans. Nous espérons beaucoup de M. Tricoupis, nous sommes certains qu'il saura se rendre digne de la confiance nationale.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 21 Ιανουαρίου, Τετάρτη 1887.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς συνειργάσθη χθὲς μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη, καὶ ὑπέβαλεν αὐτῷ τὸ σχέδιον τοῦ Βασιλικοῦ Λόγου, δι' οὗ θέλει κηρυχθῇ ἡ ἔναρξις τῆς συνόδου τῆς Βουλῆς.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 21 Ιανουαρίου, Τετάρτη 1887.

ΕΚ ΣΜΥΡΝΗΣ

(Εἰδικοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).

Γενικῶς ἐπιδοκιμάζεται ἐνταῦθα καὶ ἐπικροτεῖται ἡ ἔκβασις τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν. Ὡς πανταχοῦ σχεδὸν τοῦ ἐξωτερικοῦ συμβαίνει, καὶ ἡ Σμύρνη ἐπίσης ἔχει τὰς συμπαθείας αὐτῆς ἐστραμμένας πρὸς τὸν κ. Τρικούπην. Μόνον ἐν αὐτῷ ἀνευρίσκει τὴν θέλησιν καὶ δύναμιν ἐκπληρώσεως πόθους τοῦ ἑλληνοπρεποῦς σχεδίου. Εἶναι περίεργος, μοιραία, νομίζεις, ἡ πρὸς αὐτὸν ἐμπιστοσύνη καὶ ἀγάπη. Ἡ ἀπόστασις, ὡς ἐν ἀπομακρύνσει προσφιλοῦς ἐραστοῦ τὸν μεγαλοποιεῖ ἐν τῇ ψυχῇ, τὸν ἰδανικεύει. Ὅλα τὰ τελευταῖα ἐκεῖνα ἐλαττώματα, ἅτινα ὠχρίασαν ἴσως ἐλαφρῶς τὴν εἰκόνα του ἐν τῇ ἐκτιμῇσει ἡμῶν τῶν πλησιέστερον αὐτοῦ διακειμένων, ἐξαλείφονται, σβύνονται, παραβλέπονται ἐδῶ, καὶ

ἡ σοβαρὰ μορφή του προβάλλει μὲ δλην τὴν αἴγλην καὶ τὸ γόητρον, ὅπερ τῷ προσοδίδει βαθεῖα λατρεία καὶ ἀφοσίωσις.

ΟΙ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΠΟΥΔΑΣΤΑΙ

Ἀξιότιμε Κύριε Διευθυντά τῆς «Ἀκροπόλεως».

Ἐπὶ τῷ θριάμβῳ, ὃν ἤγαγεν ἡ Κυβέρνησις ἐν ταῖς γενομέναις ἐκλογαῖς, οἱ ἐν Παρισίοις σπουδάζοντες νέοι μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἀπηύθυνον τὴν κάτωθι συγχαρητήριον ἐπιστολὴν τῷ Προέδρῳ τῆς Κυβερνήσεως κ. Τρικούπη, τὴν ὁποῖαν παρακαλοῦμεν νὰ καταχωρίσῃτε ἐν τῇ ἀξιότημῳ ὑμῖν ἐφημερίδι.

Δέχθητε, Κύριε Διευθυντά, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεως.

ΟΙ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΠΟΥΔΑΣΤΑΙ

Ἐν Παρισίοις, τῇ 11/23 Ἰανουαρίου 1887.

Κύριε πρωθυπουργέ,

Τὴν περιφανῇ νίκην τῆς Κυβερνήσεως ἐν ταῖς γενομέναις ἐκλογαῖς ἡ ἐν Παρισίοις σπουδάζουσα νεολαία ἤκουσε μετὰ μεγίστης εὐχαριστήσεως καὶ ἐνθουσιασμοῦ.

Οἱ τε ἔσω καὶ ἔξω Ἕλληνες, ἐλεύθεροι καὶ μὴ, πανδήμως ἐορτάζουσι τὸ μέγα γεγονός τῆς ἡμέρας, ἥτοι τὴν ὑπερίσχυσιν τῶν ὑγιῶν ἀρχῶν ὑμῶν, γεγονός ὅπερ πολλὰ τ' ἀγαθὰ τῇ πατρίδι ἐπαγγέλλεται.

Βεβαιώθητε, κύριε Πρόεδρε, ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ ὑμῶν ὁ Ἕλληνισμός σύμπας προσβλέπει καὶ ἐλπίζει εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν προσηκόντων αὐτῷ ἐθνικῶν πόθων.

Ἐν Παρισίοις τῇ 7/19 Ἰανουαρίου 1887.

Πρὸς τὸν κ. Χαρίλ. Τρικούπη, πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος κτλ.

Α. Δ. Τσαγρῆς, Α. Ἀρβανίτης, Ι. Μ. Θεοδωρίδης ἱατροί, Ι. Κα-

στόρχης σπουδαστής, Κ. Νικοκλής, Κ. Παπᾶς, Α. Θεοδότου Ιατροί, Γ. Πελέκης, Ι. Ε. Παπαδάκης, Π. Τσαουσόπουλος δικηγόροι, Χρονίας Βλαχάνης φοιτητής τῆς Ιατρικῆς, Δ. Κοντίδης, Ι. Ε. Μαρουλιανός, Ε. Γ. Τριανταφύλλης, Δ. Δημητριάδης, Α. Κ. Δήμητσας Ιατροί, Δ. Βλάχος φοιτητής τῆς Ιατρικῆς, Ν. Ἐμμανουήλ Ιατρός, Π. Παυλίδης δικηγόρος, Κ. Κ. Οικονόμου φοιτητής τῆς Ιατρικῆς, Α. Ἰγγλέσης, Π. Γ. Σταυρίδης, Ἡλίας Ἀλτιντόπ, Γ. Μενεξές, Κ. Ε. Ξύδης, Γ. Τραπάντζαλης, Ν. Α. Παρασκευᾶς μαθηταὶ τῆς Ecole des ponts et chaussées, Κ. Παπαδάκης σπουδαστής, Κ. Ν. Φοστέρης, Ιατρός, Ἰερώνυμος Ν. Λελούδας δικηγόρος, Δ. Καλούτσης, Κ. Στραβελάκης, Α. Ζάγαρας, Ε. Φοντάνας, Ν. Λυκούρης, Γ. Ζιμάρης Ιατροί, Κ. Σουτάκης, Ι. Κ. Ρουσλιᾶς σπουδασταὶ τῆς Ιατρικῆς, Δ. Χ. Ἰωαννίδης, Ε. Δ. Ἐλευθεριάδης Ιατροί, Κ. Τσιντσιφόπουλος φοιτητής τῆς Ιατρικῆς, Ν. Δ. Κασσανδρεὺς φυσικομαθηματικός, Π. Μαυρῖκος, Α. Οικονόμου Ιατροί, Θ. Κυριακίδης, Β. Ρίτσος φοιτηταὶ τῆς Ιατρικῆς, Γ. Α. Γεωργιάδης, Α. Α. Γεωργιάδης, μαθηταὶ τῆς Ecole des Mines, Γ. Δ. Κούπας φοιτητής τῆς Ιατρικῆς, Ν. Δρακουλίδης, Ιατρός, Θ. Φασουλόπουλος, Δ. Γ. Κατσαμπέλης, Κ. Α. Πόλιος, Ν. Πισιώτης, Μ. Γ. Πάγκαλος σπουδασταὶ, Σ. Φασουλόπουλος, δικηγόρος, Ν. Πετούσης, Π. Παυλίδης σπουδασταὶ, Μπούντας, Ι. Χ΄ Σάββας, Ι. Οικονόμου Ιατροί, Ἀδόλφος Γέλβεργ, Ἀρχιτέκτων, Μ. Μίνως Ιατρός, Δ. Παναγιωτόπουλος, Α. Στεφανόπουλος, Γ. Ἀφκέριος σπουδαστής, Α. Ι. Πανᾶς, Κ. Φουρτουνιάδης, φοιτηταὶ τῆς Ιατρικῆς, Γ. Π. Κορομηλᾶς, Γ. Μεταξᾶς Ιατροί, Α. Χρησιδης, Γ. Τριανταφυλλίδης, Μ. Βελούδιος conservatoriste, Δ. Αἰγινήτης, Δ. Καραμπέτσος φυσικομαθηματικοί, Ἡλιάδης ἀρχιτέκτων, Ν. Χριστογιαννάκης, φοιτητής τῆς Ιατρικῆς, Μ. Κέπετζης, φοιτητής τῆς νομικῆς.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Παρασκευή, 23 Ἰανουαρίου 1887.

Ὁ χθὲς ἀναγνωσθεὶς καὶ δημοσιευθεὶς λόγος τοῦ Βασιλέως, καὶ

ἐκ τοῦ γράμματος καὶ ἐκ τῆς καθόλου ἐννοίας αὐτοῦ εἶναι ἔγγραφον σοβαρώτατον διὰ τὰ ἀπασχολοῦντα τὴν χώραν ἐσωτερικὰ ζητήματα, οὐχὶ κενόν τι καὶ τυπικὸν κείμενον, εἶναι προσέτι σοβαρώτατον καὶ ἐκ τῆς ὅλης διασκευῆς καὶ τοῦ ὅφους αὐτοῦ, καθ' ὃ παριστῶν οὐχὶ ἰδέας ὑποβολιμαίας καὶ κατὰ τύπους ἀναγινωσκομένας ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος, οὐχὶ εἰσηγήσεις ἀλλοτρίας, ὧν ὄργανον μεταδόσεως γίνεται ὁ Βασιλεὺς, ὡς συνήθως συμβαίνει εἰς τοῦ εἵδους τούτου τὰ κείμενα, ἀλλὰ πεποιθήσεις αὐτοῦ τοῦ Στέμματος ἐκ τῶν πραγμάτων μορφωθείσας, διὰ τῆς ἐθνικῆς ἐτυμγορίας ἐσχάτως κυρωθείσας καὶ μεταδιδόμενας τῷ λαῷ εἰς διαπίστωσιν, ὅτι ἐν ταῖς περὶ τῶν ἐνεστώτων καὶ τοῦ πρακτέου γνώμαις ἐν τελείᾳ ἁρμονίᾳ εὗρίσκονται τὸ Στέμμα, ὁ Λαὸς καὶ ἡ Κυβέρνησις. Αὕτη ἡ θεμελιώδης, ἡ ἐσωτερικὴ ἡ σοβαρώτερα ἐννοία τοῦ χθεσινοῦ λόγου τοῦ Θρόνου.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ.

Ἡμεῖς χάριν τῶν ἐκλογέων Μεσολογγίου δὲν ἠθελήσαμεν νὰ προέλθωμεν εἰς ἀναλόγους λεπτομερείας. Ἄλλ' οἱ ἀναμοχλεύοντες τοιαῦτα, βεβαίως δὲν ἀνελογίσθησαν, ὅτι τὸν μέγιστον ἔπαινον προκαλοῦσιν ὑπὲρ τοῦ κ. Τρικουπῆ καταδεικνύοντες, ὅτι ἐμειονοψήφισεν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ αὐτοῦ, ὅτι ἐπομένως οὐδὲν ἔπραξεν ἐκ τῶν ἐκθέσμων ἐκείνων, ἅτινα ἠδύναντο νὰ δώσωσιν αὐτῷ πλειονοψηφίαν, ἥτις καὶ πάλιν εἰς τὰ βλέμματα τῶν σοφῶν ἐρευνητῶν θὰ παρίστατο ὑποπτος.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 24 Ἰανουαρίου, Σαββάτῳ 1887.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΗΣ «ΕΛΛΑΔΟΣ» ΓΕΥΜΑ

Χθὲς ἐγένετο τὸ πρὸς τιμὴν τοῦ Διαδόχου γεῦμα τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ. Κατὰ τὴν 7ην ὥραν κατῆλθον εἰς Πειραιᾶ οἱ Βασιλεῖς καὶ ὁ Διάδοχος μετὰ τῆς ἀκολουθίας αὐτῶν. Τὴν ἐπιβίβασιν τῶν Α. Α. Μ. Μ. ἐχαιρέτισαν διὰ κανονιοβολισμῶν ἅπαντα τὰ ἐν τῷ λιμένι ἐλληνικὰ πολεμικὰ πλοῖα.

Περὶ τὴν 6 ¹/₂ μ. μ. κατήλθον εἰς Πειραιᾶ καὶ ἐπεβιβάσθησαν τοῦ πλοίου ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Θεοτόκης μετὰ τῆς κυρίας του, εὗρον δὲ ἤδη συγκεντρωμένους ἐπὶ τῆς «Ἑλλάδος» πάντας τοὺς ἀξιωματικούς δαιτυμόνας ἐν μεγάλῃ στολῇ.

Ὁ Βασιλεὺς ἔφερε στολὴν ναυάρχου καὶ τὸν Μεγαλόσταυρον τοῦ Σωτήρος, ὁ δὲ Διάδοχος στολὴν ἀνθυπολοχαγοῦ μετὰ τοῦ Μεγαλοσταύρου ὡσαύτως. Τὸν Μεγαλόσταυρον ἔφερε καὶ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 23 Ἰανουαρίου, Παρασκευὴ 1887.

Η ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Ὁ Βασιλεὺς εἰσέρχεται εἰς τὴν αἴθουσαν φαιδρὸς καὶ εὐπροσήγορος, πάντες δ' ἀνίστανται χαιρετίζοντες. Δεξιᾷ τῆς Α. Μ. καὶ ὀλίγον ὀπισθεν αὐτοῦ λαμβάνουσι θέσιν ὁ Διάδοχος καὶ ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς, ἀριστερᾷ δ' ὁ πρωθυπουργός. Ἐπὶ τῶν βαθμίδων τοῦ Θρόνου τάσσονται οἱ ὑπουργοί, οἱ ὑπασπισταὶ τοῦ Βασιλέως καὶ οἱ γραμματεῖς τῆς Βουλῆς. Ὁ κ. Τρικούπης ἐγχειρῶν εἰς τὸν Βασιλέα τὸ κείμενον τοῦ Βασιλικοῦ Λόγου, ἡ Α. Μ. δὲ ἀναπτύσσων τὸ φύλλον τοῦ λευκοῦ χάρτου, γεγραμμένου καὶ ἐκ τῶν τεσσάρων μερῶν, ἀπαγγέλλει τὸν Βασιλικὸν Λόγον διὰ φωνῆς εὐσταθοῦς καὶ εὐκρινοῦς.

Ἡ ἀνάγνωσις διαρκεῖ ἐν μέσῳ θρησκευτικῆς σιγῆς ἐπὶ ἑν τέταρτον. Ὁ Βασιλεὺς τονίζει ἰδιαιτέρως τὰς περιόδους, δι' ὧν ἐκφράζει τὴν εὐγνωμοσύνην του εἰς τὸ ἔθνος ἐπὶ τῇ ἐπιδειχθείσῃ αὐτῷ ἀγάπῃ καὶ πεποιθήσει κατὰ τὰς ἐπὶ τῇ ἐνηλικιώσει τοῦ Διαδόχου ἐφορτάς. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ Λόγου εἰς τῶν βουλευτῶν ζητωκραυγᾷ διαδοχικῶς ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως, τοῦ Διαδόχου καὶ τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, πάντες δ' οἱ παρεστώτες ἐν ζωηραῖς καὶ ἐπανειλημμέναις ἀνευφημίαις ἀποδέχονται τὰς ἀναφωνήσεις.

Ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια ἐξέρχεται τοῦ Βουλευτηρίου, προπεμπο-

μένη ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν καὶ τοῦ Προεδρείου, ἡ ἐμφάνις δ' αὐτῆς πρὸ τῶν προφυλαίων χαιρετίζεται παρὰ τοῦ κάτωθι συνηγμένου πληθους δι' ἀνευφημιῶν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 20 Ἰανουαρίου 1887.

ΚΑΙ ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Ὁ κ. Τρικούπης ἀληθῶς δύναται νὰ καυχᾶται, ὅτι εἰς τινὰς τῶν ὀπαδῶν του ἔχει ἐμπνεύσει τοσαύτην πεποιθήσιν, ὥστε ἡ πρὸς αὐτὸν ἀφοσίωσις των ἐξικνεῖται μέχρι θρησκευτικῆς οὕτως εἰπεῖν λατρείας, δι' ἧ καὶ εὐφυῶς παρὰ τινων ἐκλήθησαν Μακρακισταὶ. Ἀλλὰ τὶς ἐπίστευεν ὅτι ἡ τοιαύτη ἀφοσίωσις θὰ ἐπεξετείνετο καὶ εἰς τὸ ἀγένηιον φῦλον, ὥστε νὰ λαμβάνη τοῦτο ἐνεργὸν ὑπὲρ τοῦ κ. Τρικούπη μέρος καὶ νὰ ἡγῆται μάλιστα διαδηλώσεων. Καθ' ἣ γράφουσιν ἡμῖν ἐξ Ἀγρινίου κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς σπουδαῖο ῥόλο ἔπαιξαν ἐκεῖ καὶ αἱ γυναῖκες ξεσπαθώσασαι ὑπὲρ τοῦ πρωθυπουργοῦ. Δύο μάλιστα αὐτῶν ἡγοῦντο διαδηλώσεως ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὠδήγουν τοὺς ψηφοφόρους ἐν σώματι εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκλογῆς, τῆς μιᾶς κρατούσης σημαίαν λευκὴν, ἐφ' ἧς χρυσοῖς γράμμασι ἦτο γεγραμμένον «Ζήτω ὁ Τρικούπης». Ἀγνοοῦμεν τὰ ὀνόματα τῶν ἡρωιδων τούτων ὅπως τὰ παραδώσωμεν εἰς τὴν δημοσιότητα ὥς ἐν σημείον προόδου, ἀλλὰ μόνον διὰ τὴν πολιτικὴν τοῦ τόπου ἡμῶν.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 27 Ἰανουαρίου.

Τὴν ἐσπέραν τῆς χθὲς ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν κ. Δραγούμης ἐγευμάτισαν παρὰ τῷ πρεσβευτῇ τῆς Αὐстроουγγαρίας βαρόνφ Τραούτεμπεργ. Μετὰ τὸ γεῦμα ἐγένετο ἡ συνήθης καθ' ἑκάστην Δευτέραν ἐν τῷ μεγάρφ τῆς Αὐστριακῆς πρεσβείας ἐσπερίς, εἰς ἣν παρευρέθησαν τὰ μέλη τοῦ διπλωματικοῦ σώματος μετὰ τῶν κυριῶν των καὶ τινες ἐκ τῆς ἡμετέρας κοινωνίας.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 26 Ἰανουαρίου 1887.

Προχθὲς τὴν μεσημβριάν μετέβη ὁ ἐνταῦθα πρέσβυς τῆς Ρωσίας κ. Βυτζῶβ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργεῖον, καθ' ἣν

ὥραν ἀνεχώρει ἐκείθεν ὁ κ. πρωθυπουργός, ὅστις ἠναγκάσθη νὰ ἀνέλθῃ καὶ πάλιν, καὶ νὰ συνομιλήσῃ μετ' αὐτοῦ ἐπ' ἀρκετὴν ὥραν. Ἐκ τούτου εἰκάζεται ὅτι περὶ σπουδαίων ἐπρόκειτο.

26 Ἰανουαρίου, Δευτέρα, 1887.

ΑΝΑΚΤΟΡΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Χθὲς ἐν ταῖς αἰθούσαις τῶν ἀνατόρων ἐδόθη παιδικὸς χορὸς χάριν τῶν Βασιλοπαίδων, εἰς ὃν ἔλαβον μέρος περὶ τοὺς πεντακοσίους προσκεκλημένους.

Εἰς τὸν χορὸν παρευρίσκοντο ὁ πρωθυπουργός κ. Τρικούπης μετὰ τῶν ὑπουργῶν καὶ οἱ στρατηγοί.

JOURNAL DES DÉBATS, 31 Janvier 1887.

LETTRES DE GRÈCE

Athènes, le 21/9 Janvier 1887.

Les élections législatives sont terminées. La victoire du gouvernement est décisive. Quatre circonscriptions seulement, celles de Corfou, Céphalonie, Messénie et Arcadie, ont donné la majorité à l'Opposition. En revanche, les nomes de Phtiotide et Phocide, de Larisse, de Tricala, d'Eubée, de Zante, d'Étolie, Acarnanie, ont élu entièrement les listes ministérielles. A Athènes, M. Dragoumis, ministre des affaires étrangères, est élu en tête de liste. D'après les résultats actuellement connus, la Chambre comptera 99 partisans du ministère et 50 delyannistes. M. Tricoupis reste donc au pouvoir, plus fort que jamais, assuré d'une majorité solide, avec des chances de durée au moins suffisantes pour continuer la réalisation de son programme.

Jusqu'au dernier moment, il était assez malaisé de pré-

voir l'issue finale de la lutte. M. Tricoupis avait pour lui le crédit que donne l'exercice actuel du pouvoir, un prestige réel, l'autorité d'un mérite éprouvé. Les Grecs éclairés, ceux qui connaissent son désir de bien faire, son ardeur au travail, son dévouement à la chose publique, lui avaient d'avance donné leurs suffrages. Mais il n'en était point ainsi de la classe populaire, qui est la plus nombreuse. Pour des nécessités nationales que le peuple ne comprend guère, les impôts sont lourds.

Or, dans tous les pays du monde, Jacques Bonhomme réduit un peu la politique à une question de pot-au-feu.

Le parti delyanniste n'a pas manqué de faire appel à tous ces ressentimens. Les journaux satiriques de l'opposition ne se faisaient pas faute d'appeler M. Tricoupis «l'homme au pétrole (o pétrélaïos), l'oppresseur du peuple, l'ennemi des petites gens» ect.

M. Tricoupis voudrait donner à la Grèce une industrie, une administration semblables à celles des puissances européennes. Ses adversaires en profitent pour lui reprocher de n'être pas assez palikare. On rappelle ses premières années, passées loin du pays, son éducation anglaise, ses façons hautaines d'homme d'État européen, son esprit absolu.

Il y a, je crois, divers symptômes à noter dans les élections de dimanche. D'abord, elles ont été très calmes. La lutte s'est réduite, ou peu s'en faut, à des violences de presse et à des polémiques oratoires. On ne s'est point abstenu de manifestations; mais on se contentait de parcourir les rues avec musique et drapeau, en acclamant tel ou tel candidat, en proférant contre tel autre des lazzis parfois fort comiques, presque toujours inoffensifs. Le jour du vote,

on n'eut point de désordres à signaler. Beaucoup de cris, de discussions, d'apostrophes, de discours en plein vent, prononcés devant un auditoire de rencontre par des orateurs improvisés. Les électeurs, très affairés, parcouraient les rues. Les tricoupiques portaient au chapeau ou à la boutonnière, en signe de ralliement, un rameau d'olivier.

Les urnes sont rangées en batterie, sur de longs bancs. Il y en a autant que de candidats; chacune des boîtes est surmontée d'un écriteau portant le nom du candidat, et d'une branche d'olivier ou de laurier, indiquant sa nuance politique.

En résumé, pour entrer dans un ordre de considérations plus générales, il faut bien augurer, je crois, de la Chambre nouvelle. Les électeurs savaient clairement (et le gouvernement a eu la sincérité de le déclarer toujours) qu'en maintenant le ministère actuel, il fallait accepter, pour un long-temps encore, les impôts établis. Le public a envisagé cette perspective, si désagréable qu'elle puisse être, avec calme et résolution. Ceux qui se résigneraient à une banqueroute nationale pour sauvegarder leurs intérêts ne sont qu'une très petite minorité. Le grand nombre se soumet d'avance aux sacrifices nécessaires. On a dit souvent, et avec raison, que le devoir de la Grèce, après la période troublée et héroïque de la Révolution, était de s'imposer à l'estime de l'Europe par l'épargne incessante et le progrès méthodique. Après quelques tâtonnemens, il semble bien que les Hellènes ont clairement compris cette nécessité. Il faut les féliciter d'avoir préparé, par leur vote de dimanche, la stabilité ministérielle, la réorganisation de leurs finances, l'affermissement de leur crédit. Après divers ministères qui

ne vivaient que par des concessions et des compromis, ils veulent enfin s'assurer un gouvernement ferme et énergique. La composition de la nouvelle Chambre donne au ministère Tricoupis une solidité suffisante pour lui permettre de vivre sans défaillance et sans expédients.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 27 Ιανουαρίου 1887. Τρίτη.

Συνεδρία τῆς 26 Ἰανουαρίου.

Οἱ ἀντιπολιτευόμενοι εἶναι ἐγκατεσπαρμένοι ἐπὶ τῶν ἐδωλίων των, ὥς ἀκροβολισταί. Ὁ κ. Δηλιγιάννης κἀθῆται ἐπὶ τοῦ πρώτου ἐδωλίου μετὰ δύο ἢ τριῶν φίλων. Ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος κατέχει τὴν ἄκραν τοῦ τρίτου ἐδωλίου. Ὁ κ. Ῥάλλης ὁ κ. Σωτηρόπουλος, ὁ κ. Χατζόπουλος παρακἀθηνται. Εἶναι τὰ μόνα ἐπιπλεύσαντα ναυάγια τοῦ πολυαρίθμου ἄλλοτε σώματος τῶν ἐπιφανῶν.

... Ἄλλ' ὁ κ. Ῥάλλης εἰς τοῦτο ἀντιτείνει ἴσα, ἴσα. Δὲν δύναται ὁ λόγος τῆς τιμῆς τῶν ὑπουργῶν, ὅτι ἐξελέγησαν ἐκ Τρικκάλων οἱ δεῖνα καὶ δεῖνα βουλευταί, νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν ἐπίσημον ἀνακήρυξιν. Ταῦτα λέγων ὁ κ. Ῥάλλης προτρέπει τὸν γηραιὸν πρόεδρον κ. Καλλιφρονᾶν νὰ λύσῃ τὴν συνεδρίαν, καταλείπων τὴν ἔδραν.

Ὁ κ. Καλλιφρονᾶς ἐγείρεται ὑπέικων εἰς τὴν παρόρμησιν, ὅτε ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀναφωνεῖ αὐτῷ:

— Σᾶς εἰδοποιοῦμεν, ὅτι ἂν ἀναχωρήσητε, θὰ καταλάβῃ ἄλλος τὸ ἐδῶλιον τοῦ προέδρου.

Τὸν κ. Καλλιφρονᾶν ἐκπτοεῖ ἡ ἀπειλὴ καὶ σπεύδων ἀναλαμβάνει τὴν ἔδραν τοῦ ὑπὸ τὰ σκώμματα τοῦ κ. Ῥάλλη.

Ἐν τούτοις εἰς τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ ἐξ Ἀττικῆς ἔρχεται συνεπίκουρος καὶ ὁ κ. Λεβίδης.

— Τὸ πρῶτον βῆμα τῆς Βουλῆς, λέγει, δὲν πρέπει νὰ εἶναι παρανομία.

Ἐποστηρίζει δὲ ὅτι ἡ Βουλὴ εἶναι εἰσέτι ἀκατάρτιστος.

— Ταύτην τὴν στιγμήν δὲν εἴμεθα ἡ ἀπλὴ συνέλευσις φίλων(!) ἐπιλέγει ὁ κ. Λεβίδης.

— Ὅταν ἐσπεύδετε πρό τινος νὰ ὀρκισθῆτε, ὑπολαμβάνει δηκτικῶς ὁ κ. Τρικούπης, διατί ἐθεωρεῖτε τὴν Βουλὴν νομίμως κατηρτισμένην;

Ὁ κ. Ράλλης ἐν τούτοις ἐπιμένει νὰ λυθῇ ἡ συνεδρία. Ὁ κ. Τρικούπης ζητεῖ τοῦναντίον νὰ παραπεμφθῇ πρὸς τύπωσιν ἡ πρότασις περὶ τροποποιήσεως τοῦ κανονισμοῦ, ἔστω καὶ διὰ ψηφοφορίας.

Ἄλλ' ὁ κ. Ράλλης ἐπαναλαμβάνει, ὅτι ἡ Βουλὴ ἀκατάρτιστος ὅπως εἶναι οὔτε εἰς ψηφοφορίαν, οὔτε εἰς οἰανδήποτε ἄλλην ἐργασίαν δύναται νὰ προβῇ.

— Ἐὰν ἀρχίσετε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ἐπιφωνεῖ ὁ κ. βουλευτής, μακρὰν θὰ ὑπάγητε.

Ἡ πλειονοψηφία ἐν τούτοις τῇ παρακελεύσει τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ δέχεται τὴν παραπομπὴν τῆς προτάσεως πρὸς τύπωσιν, καὶ ὁ κ. Τρικούπης ζητεῖ τὴν λύσιν τῆς συνεδρίας.

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ, 24/5 Φεβρουαρίου.

Ἐν Βουδαπέστη, τῇ 15 Ἰανουαρίου 1887.

Ὁ ἐν τῷ ἐνταῦθα Πανεπιστημίῳ σοφὸς καὶ φιλέλλην καθηγητὴς Ἰωάννης Τέλφους, ἔγραψεν ἑλληνιστὶ πρὸς τὸν ἐξοχώτατον πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος Χαρίλαον Τρικούπην ἐπιστολὴν συγχαρητήριον, ἐπὶ τῇ ἐνηλικιώσει τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου· ὁ κλεινὸς πρωθυπουργὸς ἀπήντησε πρὸς τὸν φιλέλληνα καθηγητὴν ἐπαξίως ἑαυτοῦ καὶ τῆς ἡμέτερας πατρίδος. Λαβὼν ἀντίγραφα ἀμφοτέρων τῶν ἐπιστολῶν τούτων ἀποστέλλω ὑμῖν πρὸς δημοσίευσιν χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τῆς «Ἡμέρας». Αἱ ἐπισημότεραι Οὐγγρικάι καὶ Γερμανικαὶ ἐφημερίδες μετ' εὐχαριστίας καὶ πολλῶν ἐπαίνων, ἐδημοσίευσαν ἤδη τὰς ἐπιστολάς ταύτας.

Ἵμέτερος φίλος Γ. Γ. Α.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΧΑΡΙΛΑΟΝ ΤΡΙΚΟΥΠΗΝ

Ἐξοχώτατε Κύριε πρωθυπουργέ! Μετὰ τῶν ἀπανταχοῦ τῆς Οἰκουμένης Ἑλλήνων, προσφέρω καὶ ἐγώ, καίπερ μόνον φιλέλλην, κατὰ τὴν ἐορτάσιμον ἡμέραν τῆς ἐνηλικιώσεως τῆς Αὐτοῦ Ὑψηλότητος τοῦ Κωνσταντίνου, διαδόχου τοῦ ἑλληνικοῦ Θρόνου, τὰ θερμώτατα καὶ ἐγκάρδια συγχαρητήριά μου, εὐχόμενος ἵνα ὁ Θεὸς σώξῃ τὴν Αὐτοῦ Ὑψηλότητα μέχρι τῶν ἀπωτάτων τοῦ βίου στιγμῶν, πρὸς δόξαν καὶ μεγαλεῖον τοῦ πανελληνίου. Παρακαλῶ δὲ τὴν Ὑμ. Ἐξ. ὄπως εὐαρεσθηθῇ, ἵνα ὑποβάλλῃ τῇ Αὐτοῦ Ὑψηλότητι ταῦτα τὰ εἰλικρινῇ αἰσθημάτά μου. Δέξασθε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἄκρας πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεώς μου.

Ἰωάννης Τέλλυς

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ

Εἰς τὴν «Πολ. Ἀλληλογραφίαν» ἐπιστέλλουσιν ἐξ Ἀθηνῶν διὰ τὴν πολὺωρον συνέντευξιν τοῦ Σίφ Δρούμωων Οὐώλφ πρὸς τὸν Τρικoupην δὲν ἦτον ἄμοιρος πολιτικῆς σπουδαιότητος. «Ὁ Ἄγγλος ἀπεσταλμένος παρέσχε τὴν διαβεβαίωσιν διὰ τὴν ἀγγλικὴν κυβέρνησιν ἀποφασίσαι νὰ συνεχίσῃ τὴν κατὰ παράδοσιν φιλικὴν πολιτικὴν τῆς πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ὅρῳ διὰ καὶ ἡ Ἑλλὰς θ' ἀπαλλαγῇ πάσης ἔξωθεν ἐπιρροῆς, μὴ ἀφορώσης ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ὑπερῶσιν εἰς τὴν ἑλληνικῶν συμφερόντων.

Εὐτυχῶς ὁ κ. Τρικoupης, ὡς διπλωμάτης κέκτηται ἀξίαν, ἣν δὲν ἀμφισβητοῦσιν οὐδ' αὐτοὶ οἱ πολέμιοι. Μόνος αὐτὸς ἐκ τῶν Ἑλλήνων πολιτικῶν εἶναι εἰς θέσιν νὰ κρίνῃ ἀσφαλῶς τὰς διεθνεῖς σχέσεις καὶ νὰ σταθμίσῃ τὰς ἀντιθέτους ἐπιρροάς, ἀπολαύει δὲ ἐν τῇ Ἐσπερίᾳ προσωπικοῦ κύρους, ὅπερ ἐπιτρέπει αὐτῷ νὰ διαπραγματεύηται ἐν ἰσοτιμίᾳ.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἐν Ἀθήναις 18/30 Ἰανουαρίου.

Γελῶ ἀναγινώσκων ἐνίοτε ἐν ἑφημερίσιν τῆς Ἀντικπολιτεύσεως ὅτι ὁ κ. Τρικούπης εἶναι ὄργανον τῆς Ἀγγλίας ! Αἱ αὐταὶ ἑφημερίδες τὸν κατήγγελλον πρὸ τριῶν ἐτῶν ὥς ὄργανον τῆς Αὐστρίας, αὐτοὶ δ' ἴσως θὰ τὸν καταγγείλωσιν ὥς ὄργανον τῆς Ρωσσίας. Τὸ ἀληθές εἶναι ὅτι ὁ κ. Τρικούπης ἐν τῇ ἐξωτερικῇ πολιτικῇ διατελεῖ ἀπηλλαγμένος πάσης προκαταλήψεως. Ὁ σκοπὸς τοῦ μένει ἀναλλοίωτος, ἀλλὰ τὰ μέσα μεταβάλλονται. Ἵσταται διηνεκῶς ἕτοιμος νὰ ἐκμεταλλευθῇ εὐμενεῖς περιστάσεις καὶ νὰ προσχωρήσῃ εἰς ἐκείνον ἐκ τῶν συνδυασμῶν, ὅστις θὰ φανῇ μᾶλλον διατεθειμένος νὰ ὑποστηρῇ τὰ συμφέροντα τοῦ ἑλληνισμοῦ. Ἐπὶ τοῦ ἀφγανικοῦ ζητήματος ἤλπισεν ὅτι ἡ γείτων δύναμις θὰ περιήρχετο εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὴν Ἀγγλίαν, κλείουσα αὐτῇ τοὺς πορθμούς, ἡ περίπτωσις δ' αὕτη, ἀνοίγουσα αἰσίας ἀπόψεις τῇ Ἑλλάδι δὲν εἶναι ἀπίθανος καὶ ἐν τῷ προσχεῖ μέλλοντι. Βέβαιον εἶναι ὅπωςδὴποτε ὅτι οἱ Ἀγγλοὶ πολιτικοὶ ἐπιζητοῦσιν ἀπὸ τινος τὴν φιλίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅτι ὁ Σίρ Οὐώλφ, ἀπερχόμενος εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἔλαβε παρὰ τοῦ Μαρκησίου Σαλισβουρή τὴν ῥητὴν ἐντολὴν νὰ διέλθῃ ἐξ Ἀθηνῶν καὶ νὰ συνεννοηθῇ διὰ ζώσης πρὸς τὸν κ. Τρικούπην. Τί ἐλέχθη κατὰ τὴν μακρὰν συνδιάλεξιν, εἰς ἣν δὲν παρέστη οὔτε ὁ Ἀγγλὸς πρεσβευτής, ὁ παρουσιάσας τὸν Σίρ Οὐώλφ εἰς τὸν πρωθυπουργόν, οὐδεὶς ἔμαθεν ἐν Ἀθήναις, ἔχω ὁμως λόγους νὰ πιστεύω ὅτι αἱ δηλώσεις τοῦ Ἀγγλοῦ ἀπεσταλμένου ὑπῆρξαν εἰς ἄκρον ἐνθαρρυντικαί.

IL DISCORSO DEL RE DI GRECIA

Crediamo opportuno presentare il testo del discorso

pronunciato da S. Moillre Giorgio all' apertura della nuova Camera il 3 corrente. Eccolo:

Si vede che il signor Tricupis con frase breve e concisa ha delineato nel discorso reale le riforme ed i miglioramenti, che energicamente intende introdurre nell' amministrazione dello Stato per renderlo preparato ai destini dell' ellenismo.

ΩΡΑ, 31 Ιανουαρίου 1887, Σάββατον.

Μετ' ἐκτάκτου λαμπρότητος ἐγένετο χθὲς ὁ ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου «Ἑλλάδος» δοθεὶς χορὸς παρὰ τοῦ Βασιλέως χάριν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ καὶ τοῦ στρατοῦ. Εἰς τὸν χορὸν παρῆσαν ὁ πρωθυπουργός, οἱ ὑπουργοί, τὸ διπλωματικὸν σῶμα, πάντες οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Ναυτικοῦ, πολλοὶ ἀξιωματικοὶ τῶν διαφόρων σωμάτων καὶ ἄλλοι κεκλημένοι. Ὁ διάδοχος ἀδιαθετῶν δὲν ἤδυνήθη νὰ παρευρεθῇ.

Παρασκευῇ, 30 Ιανουαρίου 1887.

Χθὲς ὁ κ. Πρωθυπουργός συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπασπιστοῦ τοῦ κ. Γ. Παδιαμαντοπούλου, ὁ ὑπουργός τῆς Δικαιοσύνης κ. Βουλπιώτης καὶ ὁ τῶν ἐσωτερικῶν κ. Λομβάρδος, συνοδευόμενοι ὑπὸ τῶν γενικῶν γραμματέων τῶν ὑπουργείων τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης, τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Πολυτεχνείου κ. Θεοφιλᾶ, τοῦ διευθυντοῦ τῶν δημοσίων ἔργων κ. Βλαχοπούλου, μετέβησαν εἰς τὰς ἐξεταστικὰς φυλακὰς τοῦ κ. Συγγροῦ, ἵνα ἐπὶ τόπου ἐξετάσωσι τὰ περὶ ἀναγκαιῶν τινων βελτιώσεων, ἵνα χρησιμεύσωσιν αἱ φυλακαὶ αὗται ὡς πρότυπον συστήματος.

Παρασκευῇ, 30 Ιανουαρίου.

Χθὲς ἐσπέρας ἐδόθησαν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Συγγροῦ καὶ τοῦ συμπολίτου ἡμῶν κ. Λάμπρου χοροί, διεξαχθέντες μετὰ πολλῆς ζωηρότητος καὶ τάξεως μέχρι πρωΐας δὲ παραταθέντες. Εἰς ἀμφοτέρους παρευερέθησαν ὁ κ. Πρωθυπουργός, οἱ ὑπουργοὶ καὶ πλείστα μέλη τῆς ἐκλεκτῆς ἡμῶν κοινωνίας.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, Δευτέρα, 2 Φεβρουαρίου 1887.

Ὡς γνωστόν, οἱ ἐνταῦθα καὶ ἐν Πειραιεὶ παροικοῦντες Γάλλοι, συνελθόντες ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Γαλλίας κ. Μονθολών, ἀπεφάσισαν τὴν σύστασιν ἐν Ἀθήναις γαλλικοῦ ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου, οὗ τὴν διοίκησιν ἀνέθεσαν εἰς ἐννεαμελῆ ἐπιτροπὴν.

•Ο πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς κ. Στεφανόπουλος, παραστάς ἐνώπιον τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη καὶ τοῦ κ. Δραγούμη ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν ἑξωτερικῶν, ἀνεκοίνωσεν αὐτοῖς τὴν ἰδρυσιν γαλλικοῦ ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ. Ὁ τε πρωθυπουργὸς καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν ἑξωτερικῶν μετ' ἐνδιαφέροντος ἐξήτασαν τὰ περὶ τοῦ ἔργου τοῦ ἐπιμελητηρίου, διεβεβαίωσαν δὲ τὸν κ. πρόεδρον τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, ὅτι πάνυ προθύμως θέλουσιν ὑποστηρίξει τὸ ἀρτισύστατον ἐπιμελητήριον, ὅπερ ἔσται ἐπίσης ὠφέλιμον εἰς τὸ Γαλλικὸν καὶ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἐμπόριον.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Σάββατον, 31 Ἰανουαρίου.

Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

(Εἰδικὸν ἀνταποκριτοῦ μας).

Κωνσ/πολις 28 Ἰανουαρίου 1887.

Τέλος πάντων καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐθριάμβευσεν ὁ κλεινὸς τῆς Ἑλλάδος κυβερνήτης Χαρίλαος Τρικούπης! Τὴν ἐπὶ τῷ θριάμβῳ του χαρὰν ἐξεδήλωσαν οἱ τὰς αἰθούσας τῶν Πατριαρχείων πληρώσαντες ὑπάλληλοι τῆς Ἑλληνικῆς πρεσβείας. Διόνυσος δ' Ε', ὃν πρότινων ἐτῶν Ἕλληνες πρόξενοι κατήγγελλον καταστροφέα τῶν ἑλληνικῶν συμφερόντων ἐν Ἀδριανουπόλει καὶ κατώρθωσαν τὴν μετάθεσιν αὐτοῦ εἰς Νίκαιαν, ἀνηγορεύθη Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἐλέῳ καὶ ὑποστηρίξει τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

31 Ἰανουαρίου. Σάββατον 1887.

Ἐπιβάλλουσα ἦτο χθὲς ἡ κηδεία τῆς μητρὸς τοῦ λατροῦ καὶ καθηγητοῦ ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ κ. Μαγγίνα, Μ α ρ ί α ς. Ἐν τῇ πολυαριθμῳ συνοδίᾳ, ἥτις παρείπετο τοῦ νεκρικοῦ φορέου, διεκρίνετο καὶ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης.

1 Φεβρουαρίου, Κυριακῇ 1887.

Ζωηρότατος ὑπὸ πᾶσαν ἐποψιν ἀπέβη χθὲς τὴν νύκτα ὁ χορὸς τοῦ συλλόγου «Παρθασού», ὁ ἐν ταῖς αἰθούσαις τῆς οἰκίας Β. Μελά, πρὸς ὄφελος τῆς σχο-

λῆς τῶν ἀπόρων παίδων δοθεῖς. Ἡ ἐκλεκτοτέρα κοινωνία τῶν Ἀθηναίων παρίστατο εἰς τὴν ἐκδοτὴν, διακρίνεται δὲ τὸ πρῶτον πουργὸς κ. Τρικούπης καὶ οἱ ὑπουργοί.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 1 Φεβρουαρίου Κυριακῇ 1887.

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρία τῆς 30 Ἰανουαρίου.

Μετὰ τούτους παρατηρεῖ τινα καὶ ὁ κ. Ράλλης.

Ὅτι συμβαίνει εἰς τὴν Ἀγγλικὴν βουλὴν τίς σᾶς λέγει, ὅτι θὰ μᾶς χρησιμεύσῃ ἐνταῦθα ὥς νόμος; ἐρωτᾷ ὁ κ. βουλευτὴς ἐν ἀγανακτήσει.

Τρικούπης. Τὸ λέγω ἐγώ.

— Σεῖς λέγετε πολλά, ἀπαντᾷ ὁ κ. Ράλλης, ἀλλ' ἡμεῖς δὲν θὰ σᾶς ἐπιτρέψωμεν νὰ πράξετε τίποτε ἀπὸ τὰ τεθεσπισμένα.

— Ὁ κ. Τρικούπης, ἐξαιρετικῶς φαιδρὸς κατὰ τὴν παροῦσαν σύνοδον, μειδιῶν ἀκούει τὰς ἀπειλὰς πάντας τοῦ κ. βουλευτοῦ ἐξ Ἀττικῆς, ὅστις ἐν τέλει, μὴ δυνάμενος νὰ κρατήσῃ ἑαυτόν, χαρακτηρίζει ὥς ἐκ διανοητικῆς παραφορᾶς προερχόμενα ὅσα εἶπεν ὁ κ. πρῶτον πουργὸς περὶ τῆς ἱκανότητος τῆς Βουλῆς, ὅπως ψηφίξῃ καὶ τὸν προϋπολογισμὸν αὐτὸν κατὰ τὸ στάδιον τῶν ἐξελέγξεων.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Πέμπτη, 5 Φεβρουαρίου 1887.

Ὁ «Νεολόγος», τῆς Περουπόλεως, ἐξαίρων ἐν κυρίῳ ἄρθρον τὴν ἐκλογικὴν ἐπιτυχίαν τοῦ κ. Τρικούπης, εὐχεται «πᾶν ἀγαθὸν εἰς τὸ νεαρὸν ἑλληνικὸν βασίλειον, ὅπερ συνδέεται πρὸς τὴν Ρωσσίαν διὰ παντοίων δεσμῶν».

ΩΡΑ, 3 Φεβρουαρίου, Τρίτη 1887.

Ὁ χθὲς δοθεὶς ἐν τῇ Ρωσικῇ πρεσβείᾳ χορὸς ἐγένετο λαμπρὸς. Ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασίλισσα, ὁ διάδοχος καὶ ἡ πριγκίπισσα Ἀλεξάνδρα ἐτίμησαν διὰ

τῆς παρουσίας αὐτῶν τὸν χορόν, εἰς ὃν παρήσαν ὁ Πρωθυπουργός, οἱ ὑπουργοί, τὸ διπλωματικὸν σῶμα, οἱ αὐλικοὶ καὶ πολλοὶ κεκλημένοι ἐκ τῶν ἡμεδαπῶν καὶ ξένων. Ὁ χορὸς διήρκεσε μετὰ ζωηρότητος μέχρι πρωίας.

— Τὸ Ἑθνικὸν ἀρχαιολογικὸν μουσεῖον ἐποιήσατο σπουδαῖον ἀπόκτημα. Νίκη πτερωτὴ ἐξ ὀπτῆς γῆς ὕψους 0,37, εὐρεθεῖσα ἐν Μυρσίνῃ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ δωρηθεῖσα τῷ προέδρῳ τῆς Κυβερνήσεως κ. Χ. Τρικούπῃ ἐπὶ τῇ εὐτυχεῖ τῷ ἔθνει ἐκβάσει τῶν ἐκλογῶν, προσηνέχθη παρ' αὐτοῦ εἰς τὸ Μουσεῖον ὡς δῶρον τοῦ παρ' οὗ ἔλαβεν αὐτὴν καὶ οὐτινος τὸ ὄνομα ἀνακοινωθήσεται βραδύτερον. Ἡ Νίκη αὕτη, εἶναι καλλίστης τέχνης ἔργον, καὶ διατηρεῖται ὅλως σῶα· παρίσταται δὲ ἱσταμένη καὶ τὸν αἰθέρα διασχίζουσα, ἐνῷ ὁ ποδῆρης χιτῶν, ὃν εἶναι ἐνδεδυμένη, ἐξογκούμενος ὑπὸ τοῦ ἀνέμου σχηματίζει ὠραίας πτυχάς. Τὴν δεξιὰν χεῖρα ἔχει πρὸς τὰ ἄνω τεταμένην καὶ ἐκράτει δι' αὐτῆς, ὡς φαίνεται στέφανον. Ἐπὶ τοῦ χιτῶνος διατηροῦνται ἀρκετὰ ἴχνη ἐρυθροῦ χρωματισμοῦ. Κεχροματισμένη δὲ ἦτο καὶ ἡ κόμη καὶ ἡ περὶ αὐτὴν στεφάνη.

Τρίτη, 10 Φεβρουαρίου.

Χθὲς μετέβη εἰς τὰ ἀνακτορα καὶ συνειργάσθη μετὰ τοῦ Βασιλέως, ὁ πρωθυπουργός κ. Τρικούπης, διαμείνας περίπου ἐπὶ δύο ὥρας.

Χθὲς ἐν τῇ αὐστριακῇ πρεσβείᾳ παιδροτάτῃ ἑσπερίς συνεκάλεσε πολλοὺς ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων τῆς ἡμετέρας κοινωνίας. Τὴν ἑσπερίδα ταύτην ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των ὁ κ. πρωθυπουργός, οἱ ὑπουργοὶ καὶ τὸ διπλωματικὸν σῶμα. Ἡ ἑσπερίς παρετάθη ζωηροτάτῃ μέχρι τῆς 2¹/₂ μετὰ τὸ μεσονύκτιον.

Τετάρτη, 11 Φεβρουαρίου 1887.

Λαμπρὰ ἐγένετο χθὲς ἐν τῇ ἀμερικανικῇ πρεσβείᾳ ἑσπερίς Μετὰ πληρεστάτης ἐπιτυχίας αἱ δεσποινίδες Φέρν μετ' ἄλλων ἀμερικανῶν παρέστησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως τῆς βασιλείσεως καὶ τοῦ διαδόχου, τὸ κωμειδύλιον «Patience» Εἰς τὴν ἑσπερίδα ταύτην τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς κ. Φέρν, παρῆσαν ἐπίσης ὁ πρωθυπουργός κ. Χ. Τρικούπης, οἱ ὑπουργοί, τὸ διπλωματικὸν σῶμα, καὶ ἄλλοι πολλοί.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Τρίτη, 3 Φεβρουαρίου 1887.

Ἡ γνωστὴ εἰς τὸν φιλολογικὸν κόσμον καὶ διακεκριμένη φιλέλλην κ. Ἰουλιέττα Ἀδὰμ γράφει τὰ ἀκόλουθα ἐν τῇ «Nouvelle Revue» περὶ τῆς προσφάτου ἐκλογικῆς νίκης τῆς Κυβερνήσεως :

« Ἐν Ἑλλάδι ἡ ὑπουργικὴ νίκη ἐγένετο πλήρης. Αὐτὴ ἡ πόλις τῶν Ἀθηναίων παρέσχε τῷ κ. Τρικούπη 9 βουλευτὰς ἐπὶ 12 ἐκλεγομένων. Ἐν τοῖς Κυκλάσι, τῇ Στερεᾷ Ἑλλάδι, Θεσσαλίᾳ οὐδὲ εἰς ὑπουργικὸς ὑποψήφιος ἀπέτυχε· μόνοι ἐν τῇ Πελοποννήσῳ καί τισι Ἴονίσι νήσοις ἡ νίκη δὲν ὑπῆρξε κατὰ τὸν αὐτὸν βαθμὸν τελεία. Ἐν γένει ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως εἶναι κύριος τῶν δύο τρίτων τῆς νέας Βουλῆς, ἥτοι 100 βουλευτῶν ἐπὶ 150.

Ἡ Ἑλλὰς κατενόησεν ἐπὶ τέλους, ἀντὶ πόσων θυσιῶν ἐξηγόρασε τὴν πρὸ δύο ἐτῶν πτώσιν τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπη Κυβερνήσεως καὶ τὴν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἄνοδον τῶν ἀντιπάλων αὐτοῦ. Ἡ εἰς τὴν ἐπικλησιν τοῦ κ. Τρικούπη καταφατικὴ τοῦ τόπου ἀπάντησις κατὰ τοσοῦτον ἐνέχει πλειοτέραν σημασίαν καὶ μεγαλητέραν τῇ χώρᾳ περιποιεῖ τιμὴν, καθ' ὅσον διὰ τῆς ἐκκλήσεως ταύτης ἐζητοῦντο πρὸ σθετοὶ φόροι. Ἡ δ' αἵτησις φόρων βεβαίως δὲν εἶναι λαμπρὸν πρὸς ἐπιτυχὴ ἐκλογικὸν ἀγῶνα πεδίων. Σπανίως ὑπάρχει ἐν τῷ θυλακίῳ ὁ πατριωτισμός, καὶ λαὸς τις εὐχερέστερον θυσιάζει τὸ αἷμα ἢ τὸ χρῆμα αὐτοῦ.

Τὸ ἐνέχον ἔκτακτον ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ σημασίαν εἶναι, ὅτι ὁ λαὸς παρέσχε τὴν πλήρη ἐμπιστοσύνην τοῦ τῷ κ. Τρικούπη, καί τοι ὥς ὑπερβολικὰ κρίνει τὰ οἰκονομικὰ του μέτρα. Ἀλλ' ὁ λαὸς ἐλπίζει, ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι του θὰ εὕρωσι τὰ μέσα νὰ τροποποιήσωσι τὰ σχέδια ταῦτα κατὰ τρόπον, ὅστις νὰ μὴ ἐπιβάλῃ τῇ Ἑλλάδι βάρος, τὸ ὁποῖον νὰ μὴ δύναται νὰ βαστάσῃ. Ἐν τῇ παρουσίᾳ ὧρα κύριον ζήτημα εἶναι τὸ οἰκονομικόν. Ἐπανελθὼν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ πρὸ τινων μηνῶν ὁ κ. Τρικούπης εὕρε τὴν χώραν ἐπὶ πλέον βεβαρυμένην κατὰ πλειότερον τῶν 100 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, τὴν ἀναγκαστικὴν κυκλοφορίαν ἐκ νέου ἐπιβληθεῖσαν, τὸ δὲ ἐμπόριον ἄτονον ».

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 7 Φεβρουαρίου, Σάββατον 1887.

Περὶ τοῦ ἀνεγερθησομένου κτιρίου τῆς Ἑθνικῆς βιβλιοθήκης διὰ τῆς δωρεᾶς τοῦ κ. Βαλλιάνου παρέχομεν τὰς ἐξῆς ἀκριβεστεράς λεπτο-

μερείας. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ κτιρίου εἶναι πενταμελής, ἀποτελεῖται δ' ἐκ τοῦ κ. Χ. Τρικούπη, ὡς προέδρου, τῶν κ. κ. Μ. Ρενιέρη, Κελλενέκ καὶ Γκοττλάν ὡς μελῶν καὶ τοῦ κ. Π. Α. Ράλλη ὡς γραμματέως.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, Τρίτη, 5 Φεβρουαρίου 1887.

Σπουδαῖον ἀρχαιολογικὸν δῶρον, εὑρεθὲν ἐν Μυρσίνῃ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἀπεστάλη τῷ πρωθυπουργῷ κ. Χ. Τρικούπῃ, ἐπὶ τῇ εὐτυχεῖ τῶν ἐκλογῶν ἐκβάσει, εἰδῶλιον δηλ. ὀπτῆς γῆς, ὅπερ παριστᾷ Νίκην πτερωτὴν καλλίστης τέχνης καὶ διατηρήσεως, μεγέθους δὲ μεζζονος τοῦ συνήθους. Ἡ θεὰ εἰκονίζεται ἐνταῦθα τὰς πτέρυγας ἔχουσα ἀναπεπταμένης, ὥσεί οὐρανόθεν καθιπταμένη, διὸ καὶ δὲν ἴστατο ἐπὶ βάσεως, ἀλλ' ἐξηρτᾶτο ἄνωθεν διὰ νήματος. Ἐν τῇ δεξιᾷ, ἥτις δυστυχῶς τυγχάνει ἐλλιπὲς τὰ ἄκρα, ἐκράτει ἴσως στέφανον, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ ταινίαν, ὡς συνήθως ἡ Νίκη ἐν ἄλλοις εἰδωλίοις παρίσταται. Στολὴν φέρει τὴν τῶν φαινομηρίδων, ἥγουν τὸν δῶριον ἐκείνον χιτῶνα, ὅστις καταλείπει γυμνὸν τὸ ἔτερον σκέλος ἀπὸ τῆς ὀσφύος. Ἐπὶ τοῦ εἰδωλίου τούτου διατηροῦνται εἰσέτι χρώματα ζωηρά, ἰδίᾳ δὲ κυανοῦν. Ὑπὲρ τὸ μέτωπον ἐπὶ τῆς κόμης φέρει στεφάνην μηνοειδῆ, ἥτις τὸ πάλαι ἦν πιθανῶς διὰ γραπτῶν κοσμημάτων πεποικιμένη.

Τὸ ὥραϊον τοῦτο δῶρον ὁ κ. Τρικούπης ἔκρινε εὐλογον νὰ προσενέγκῃ ὡς δῶρον τοῦ ἀποστείλαντος εἰς τὸ Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον, ἵνα οὕτω καταστῇ κοινὸν τοῦ ἔθνους κτῆμα. Προσωρινῶς εἶναι κατατεθειμένον ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Γενικῆς Ἐφορίας τῶν Ἀρχαιοτήτων.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 5 Φεβρουαρίου 1887.

Κατὰ τὸν Βιενναῖον ἀνταποκριτὴν τοῦ «Χρόνου» εἰς ἐκ τῶν σκοπῶν τῆς ἀποστολῆς τῶν βουλγάρων ἐπιτρόπων εἰς Ἀθήνας, ἡ συνεννόησις περὶ Μακεδονίας δὲν ἐπέτυχεν. Ὁ κ. Τρικούπης ἐφάνη

πρόθυμος νὰ δεχθῇ βούλγαρον διπλωματικὸν πράκτορα εἰς Ἀθήνας, ἀλλ' ἠρνήθη νὰ συζητήσῃ τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα.

ΠΑΛΙΤΕΝΕΣΙΑ, Τετάρτη, 4 Ἰανουαρίου 1887.

ἽΟ «Χρόνος» τῶν Παρισίων λόγον ποιούμενος ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι διεξαχθεῖσων ἐσχάτως ἐκλογῶν, ἐπάγεται τὰς ἐπομένας παρατηρήσεις.

«Τὸ ὑπουργεῖον Τρικούπη ἐξῆλθε νικηφόρον ἐκ τοῦ τελευταίου ἐκλογικοῦ ἀγῶνος. Κατὰ τὰς τελευταίας ἐξ Ἀθηνῶν εἰδήσεις, ἡ ὑπουργικὴ πλειονοψηφία ἀνῆρχετο εἰς 40 ψήφους, τουτέστι εἰς ἀριθμὸν λίαν σπουδαῖον ἐν Βουλῇ ἀριθμούσῃ 150 βουλευτάς. Ἡ Ἀντιπολίτευσις φαίνεται, ὅτι κατετμήθη εἰς ὁμίλους ἐχθρικῶς πρὸς ἀλλήλους διακειμένους κατὰ τὴν ἐναντίον τῆς κυβερνήσεως ἐκλογικὴν αὐτῆς ἐνέργειαν. Οἱ ἀρχηγοὶ αὐτῆς Δηλιγιάννης, Σωτηρόπουλος, Δελιγεώργης, Ράλλης, Οἰκονόμου, Παπαμιχαλόπουλος, δὲν ἡδυνήθησαν νὰ συνεννοηθῶσιν ἐπὶ κοινοῦ προγράμματος. Ὑφίστανται ἤδη τὴν συνέπειαν τῶν ἰδίων διχονοιῶν.

»Ἀλλ' ἐπιτρέπεται νὰ πιστεύῃ τις, ὅτι ἡ ἐπιτυχία τοῦ κ. Τρικούπη ἔχει ἄλλας αἰτίας ἢ τὰς τῆς διχονοίας τῶν ἀρχηγῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ὁ νέος ἐκλογικὸς νόμος μεγαλύνας καὶ ἐπεκτείνας τὰς ἐκλογικὰς περιφερείας, κατέστρεψεν ἐν μέρει τὴν ἀξιοθρήνητον ἐπιρροὴν τῶν κομματαρχίσκων καὶ ἀρχοντίσκων τῶν κωμῶν καὶ χωρίων, οἵτινες μέχρι τοῦδε διέθετον αὐθαιρέτως τὰς ψήφους τῶν συμπολιτῶν αὐτῶν, ὧν ἡ πολιτικὴ ἀγωγή ἦν λίαν ἀτελής. Αἱ ἐπὶ τῇ ἐνηλικίῳσει τοῦ Διαδόχου γενόμεναι ἐν Ἀθήναις τελεταί, καθ' ὧς παρενρέθησαν πάντες οἱ Δήμαρχοι τοῦ βασιλείου, καὶ αἷτινες συνήγειραν πολὺν πληθυσμὸν εἰς τὴν πρωτεύουσαν πανταχόθεν τοῦ Βασιλείου, συνετέλεσαν εἰς τὸ νὰ ἐννοήσῃ ὁ τόπος τὰς ἀληθεῖς ἀνάγκας τῆς πατρίδος. Τέλος καὶ τὰ μαθήματα, τὰ ὅποια ἔλαβεν ἡ Ἑλλὰς κατὰ τὸ παρελθόν, ἔδωκαν αὐτῇ νὰ ἐννοήσῃ τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπαγρυπνῇ σοβα-

ρώτερον περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ στρατοῦ, τοῦ ναυτικοῦ καὶ τῶν οἰκονομικῶν αὐτῆς. Ὅπως ἀνορθωθῇ ἡ δύναμις τῆς Ἑλλάδος χρειάζονται αὐτῇ χρήματα, ἤτοι νὰ ἐπιβληθῶσι νέοι φόροι. Εἰς τοῦτο συνίσταται τὸ πρόγραμμα τοῦ κ. Τρικούπη. Ἡ Ἑλλὰς τὸ ἀπέρριψεν ἅπαξ, ἀλλ' ἤδη πατριωτικῶς φερομένη τὸ ἡσπάσθη».

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 10 Φεβρουαρίου 1887.

Η ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΙΔΡΥΣΙΣ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΩΝ ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ

Μετὰ τὴν γενναιόδωρον προσφορὰν, ἐκ δραχμῶν ὀκτακοσίων χιλιάδων, πρὸς τὸν Διάδοχον Κωνσταντῖνον, τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ φιλοπάτριδος ἡμῶν ὁμογενοῦς κ. Ἀβέρωφ, ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς κ. Χ. Τρικούπης, διώρισε πενταμελῆ ἐπιτροπὴν προεδρευομένην ὑπὸ τοῦ συνταγματάρχου κ. Θρασ. Μάνου, ὅπως ἐκλέξωσιν ἐν Ἀθήναις κατάλληλον τοποθεσίαν πρὸς ἀνέγερσιν στρατιωτικῆς τῶν Εὐελπίδων σχολῆς.

15 Φεβρουαρίου 1887.

Η ΣΧΟΛΗ ΤΩΝ ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ

Εἶναι γνωστόν, ὅτι ἡ ἀπόφασις τῆς Κυβερνήσεως περὶ μεταφορᾶς τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς τῶν Εὐελπίδων ἐν τῇ πρωτεύουσῃ πολὺν ἐλύπησε τοὺς κατοίκους τοῦ Πειραιῶς. Ἐπὶ τούτῳ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Πειραιῶς συνελθὼν πρὸ τινων ἡμερῶν εἰς ἑκτακτον συνεδρίασιν, ἐνέκρινεν, ὅπως διαμαρτυρηθῇ ἐπισήμως καὶ ἐκθέσῃ εἰς τὸν κ. πρωθυπουργὸν τὴν ζημίαν, τὴν ὁποίαν τὸ μέτρον θὰ ἐπιφέρῃ εἰς τὴν γείτονα πόλιν. Οὕτω χθὲς περὶ ὥραν 6ην μ. μ. ὁ Δήμαρχος Πειραιῶς μετὰ πολλῶν ἐκ τῶν δημοτικῶν συμβούλων καὶ ἄλλων ἐμπόρων, ὅλοι περὶ τοὺς εἴκοσιν, ἐπαρουσιάσθησαν εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν καὶ ἐξέθη-

καν αὐτῷ τὰς σκέψεις των. Ἐὰν αἱ πληροφορίες ἡμῶν εἶναι ἀκριβεῖς, ὁ κ. Τρικουπῆς ἠκροάσθη τὰς σκέψεις τῶν κ. κ. συμβούλων καὶ τῶν ἄλλων ἐμπόρων μετ' εὐμενείας, ἀπαντῶν ὁμως, εἶπεν ὅτι «οἱ λόγοι, δι' οὓς ἡ Κυβέρνησις ἀποφασίζει νὰ μεταφέρῃ τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν ἐκ Πειραιῶς καὶ ἰδρύσῃ τὸ νέον δι' αὐτὴν κτίριον ἐν τῇ πρωτευούσῃ, εἶναι πολλῶ ἀνώτεροι ἐκείνων, οὓς προβάλλει τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Πειραιῶς». Ὡστε ἡ περὶ μεταφορᾶς τῆς σχολῆς ἐν Ἀθήναις ἀπόφασις εἶναι γεγονὸς τετελεσμένον.

10 Φεβρουαρίου 1887.

Ο ΚΟΛΛΙΓΚΣ ΠΕΡΙ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ὁ «Ἡμερήσιος Ταχυδρόμος» τῆς Βιρμιγγάμης ἐδημοσίευσεν τὰ ἑξῆς:

Τὴν 2/14 Φεβρουαρίου ἐν τῷ Δημαρχείῳ τῆς Βιρμιγγάμης, ἐνώπιον πλήθοντος ἀκροατηρίου, ὁ πρό τινος ἐλθὼν ἐνταῦθα μετὰ τοῦ κ' Τσάμπερλαιν Ἄγγλος βουλευτῆς κ. Jesse Collings ἐποιήσατο παρατηρήσεις τινὰς περὶ τοῦ νεωτέρου Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

Οἱ Ἕλληνες, εἶπεν, ἐν τοῖς πολιτικοῖς αὐτῶν ἐνστάτοις ἦσαν δημοκρατικοί, ὅτε δὲ αἱ Δυνάμεις πρὸ 50 ἐτῶν ἡλευθέρωσαν τὴν χώραν ταύτην ἀπὸ τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ, ἐφοβήθησαν νὰ δώσωσιν αὐτῇ μεγάλην δύναμιν. Ἐλευθερώσασαι ἄρα αὐτήν, τὴν κατεσκεύασαν πολὺ σμικράν. Αἱ πρόοδοι ὁμως, αἷς τὸ βασίλειον ἐποιήσατο ἔκτοτε εἶναι ἀξιοθαύμαστοι. Αἱ Ἀθῆναι κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπελευθερώσεως αὐτῶν ἦσαν ἄθροισμα καλυβῶν: σήμερον εἶναι πόλις μεγάρων. Ὁ ῥήτωρ εἶχεν ἐπισκεφθῇ τὴν Ἑλλάδα πρὸ δέκα ἐτῶν, ἐν τῇ προσφάτῳ δ' αὐτοῦ περιοδείᾳ ἡδυνήθη νὰ παρατηρήσῃ μεγίστην πρόοδον καὶ ἀνάπτυξιν ἀπὸ τοῦ χρόνου ἐκείνου. Ἐφρόνει, ὅτι οἱ Ἄγγλοι ἤθελον αἰσθανθῇ, ὅτι οἱ Ἕλληνες συγγενεύοντες ἡμῖν κατὰ τοὺς θεσμοὺς αὐτῶν καὶ περιστοιχιζόμενοι ὑπὸ δυσχερειῶν, εἶχον δικαίως ἀξιώσεις ἐπὶ τὴν συμπαθειαν καὶ τὴν ὑποστήριξιν ἡμῶν (χειροκροτήματα).

Ὅταν ὁ δμίλος τοῦ ὁποίου ὁ κ. Τσάμπερλαιν καὶ αὐτὸς ἦσαν μέλη ἀφίκοντο εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ Βουλὴ αὐτῆς εἶχε διαλυθῇ, ἵν' ἀποφανθῇ ὁ τόπος περὶ τῆς αὐξήσεως ἢ μὴ τῶν φόρων. Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἀνὴρ ἀναμφισβητήτου ἀκεραιότητος, μεγίστης ἱκανότητος, καὶ ἀπαραμίλλου πατριωτισμοῦ ἐξήτησεν αὐξήσιν τῶν φόρων, ἵνα δυνηθῇ τὸ ἔθνος ν' ἀναπτύξῃ τὰς προσόδους καὶ νὰ πληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις αὐτοῦ. Βαρὺ βεβαίως ἦτο τὸ ἐγγεῖρημα διὰ πτωχὸν ἔθνος νὰ μεγαλυνθῇ, ἀλλὰ χαίρων ὁ ῥήτωρ ἀνήγγειλεν ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς ἤρατο νίκην διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας (χειροκροτήματα). Ἐξέφρασε τὴν πεποίθησιν ὅτι δὲν ὑπῆρχε μείζων ἀσφάλεια διὰ τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐκλογῶν τούτων καὶ ἐξέφερε τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ καρδιά τῆς Ἀγγλίας ἔσεται μετὰ τοῦ προοδευτικοῦ τούτου ἔθνους. (Ἐπανειλημμένα χειροκροτήματα).

ΩΡΑ, 11 Φεβρουαρίου 1887.

Δημοσιεύομεν ὧδε δύο συγκριτικούς πίνακας ὧν ὁ πρῶτος ἐμφαίνει τὸ σύνολον τῶν κατὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριον 1887 τελωνειακῶν εἰσπράξεων, συγκριτικῶς πρὸς τὸ σύνολον τῶν εἰσπράξεων κατὰ τὰ ἔτη 1885 καὶ 1886, ὁ δ' ἕτερος τὰς ἐξ εἰσαγωγῆς τελωνειακὰς εἰσπράξεις κατὰ τὸν αὐτὸν μῆνα ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ἐξ εἰσαγωγῆς εἰσπράξεις κατὰ τὸν ἀντίστοιχον μῆνα τῶν ἐτῶν 1885 καὶ 1886.

Προσωρινὴ κατάστασις ἐμφαίνουσα τὸ σύνολον τῶν κατὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριον εἰσπράξεων τῶν τελωνείων, μὴ συμπεριλαμβανομένων εἰς αὐτὰς ἐκείνων τῶν ὑποτελωνείων κ.τ.λ. κατὰ τὰ ἔτη 1885, 1886 καὶ 1887:

1885	1886	1887
ἐν δλω . . . 1,636,150.17	1,332,438 13	2,237,916.85.

Προσωρινὴ κατάστασις ἐμφαίνουσα τὰς κατὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριον εἰσπράξεις ἐξ εἰσαγωγῆς τῶν τελωνείων, μὴ συμπεριλαμβανομέ-

νων εἰς αὐτάς. ἔκείνων τῶν ὑποτελωνείων κ.τ.λ. κατὰ τὰ ἔτη 1885, 1886 καὶ 1887:

	1885	1886	1887
ἐν δλφ. . . .	1,268,156.95	957,492.95	1,812,027.92.

Κατὰ τὴν δημοσιευομένην προσωρινὴν κατάστασιν τῶν τελωνειακῶν εἰσπράξεων τοῦ λήξαντος μηνὸς Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. αὐται, μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐκ τῶν ὑποτελωνείων εἰσπράξεων, ἀνῆλθον εἰς δρ. 2,237,916.85. Τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1885 αἱ ἐκ τῶν αὐτῶν τελωνείων εἰσπράξεις εἶχον ἀνέλθει εἰς δρ. 1,636,150.17, τὸν δὲ Ἰανουάριον 1886 εἰς δρ. 1,332,438.13, ἐπομένως ἢ ἐπὶ πλέον διαφορά διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος ἀνέρχεται εἰς 900,000 περίπου δραχμάς.

Αἱ δὲ ἐξ εἰσαγωγῆς εἰσπράξεις τῶν τελωνείων κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1887 ἀνῆλθον ἐν δλφ εἰς δραχ. 1,812,027.92, ἀπέναντι δραχ. 1,268,156.95 κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1885, καὶ δραχ. 957,492.95 κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1886.

Κατὰ τὸν δημοσιευθέντα πίνακα τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1885, ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1885 μέχρι τῆς 30ης Ἀπριλίου τοῦ 1886, ἐβεβαιώθησαν ἔσοδα 64,427,632.47 δραχ. καὶ εἰσепράχθησαν δραχ. 54,359,480.38. Καθ' ἕτερον πίνακα ἐκ τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1886, ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου μέχρι 30ης Ἀπριλίου ἐβεβαιώθησαν δραχ. 14,060,162.78 καὶ εἰσепράχθησαν δραχ. 8,446,963.81.

Ο ΡΩΜΗΟΣ

Δέκα καὶ τέσσαρες μηνὸς Φλεβάρη,
 βασιλικέ μου τρικλωνε, Τρικούπη τῆς ἐλῆας.
 τὸν Θεωρῇ ἀρνήθηκε γιὰ σὲ ὁ βασιλεὺς.

Σὰν πέρνης τὸν ἀνήφορο
 Τρικούπη δοξασμένε
 καὶ πῆς εἰς τὸ Παλάτι
 Τρικούπη ζηλεμμένε
 μὲ τὸ μακρὸν σουρτοῦκο σου

www.libtool.com.cn
 καὶ μὲ τ' ὄρθο φωνόλο,
 θυμῆσου καὶ τὸν Θεοδωρῆ,
 τί τοῦχεις καμωμένα
 μ' αὐτὴ τὴν περιφέρεια
 ἐλθοστεφανωμένε,
 τὴν τρισκαταραμένη
 ἐγγλεζομαθημένε.

Ο ΡΩΜΗΟΣ

Κι' ὁ βασιλεὺς, βρὲ Περικλῆ, μετὰ τῆς βασιλίσσης
 μετὰ τοῦ διαδόχου μας καὶ τῶν λοιπῶν ἐπίσης
 ἀπὸ τοὺς Σταύλους τῆς Αὐλῆς ἀπλήστως παρετήρει
 τῶν μασκαράδων τὸ λαμπρὸ ἐκεῖνο πανηγύρι
 καὶ τὸν λαὸν ἐθαύμαζε μὲ τὴ φαμήλῃα ὄλη,
 Ἄντικρυ δέ, βρὲ Περικλῆ, μὲς στοῦ Κωστῆ τὸ σπητι
 ὁ κύριος Πρωθυπουργὸς μὲ σηκωμένη μύτη
 τῶν μασκαράδων ἔκρινε τὸ πνεῦμα καὶ τὸ σκῶμμα

.

16 Φεβρουαρίου 1887, Δευτέρα.

Λαμπρὸς ἐγένετο χθὲς ὁ ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Βοσσέρ καὶ τῆς κυρίας Βοσσέρ δοθεὶς χορὸς. Εἰς τὸν χορὸν παρῆσαν ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Χ. Τρικούπης, οἱ ὑπουργοί, τὸ διπλωματικὸν σῶμα καὶ πλήθος κεκλημένων.

ΩΡΑ

Ἡ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἑλληνικὴ Κοινότης ἀπέστειλε πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Χ. Τρικούπην τὴν ἐπομένην ἐπιστολήν:

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, 2 Ἰανουαρίου 1887.

Πρὸς τὸν κ. Χαρίλαον Τρικούπην Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς Ἀθήνας

Φιλογενέστατε ἀνερ,

Ἡ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἑλληνικὴ ἀποικία συγχαίρει τῇ πατρίδι ἐπὶ τῇ ἐκβάσει τῶν ἐκλογῶν.

Πεποιθὺν ἐπὶ τῇ φιλοπατρὶ ὑμῶν καὶ ἐκ τῆς συνέσεώς σας μετ' ἐμπιστοσύνης καὶ πεποιθήσεως προσδοκῶσα τὴν βελτίωσιν τῶν ἐν τῇ φήλῃ πατρίδι, εὖχεται, ὅπως ἡ ὑφ' ὑμᾶς Κυβέρνησις ἐξακολουθήσῃ τυγχάνουσα τῆς δεούσης ὑποστηρίξεως πρὸς ἐπίτευξιν τῶν ἀγαθῶν αὐτῆς ὑπὲρ τοῦ Ἑθνους προθέσεων.

Εὐσεβάστως ὑποσημειούμεθα

Γ. Ἀβέρωφ, Κ. Γ. Ζερβουδάκης, Ο. Κ. Ράλλης, Κ. Μ. Σαλβάγος, Κ. Θ. Ροδοκανάκης, Γ. Α. Ράλλης, Α. Ἀναστασιάδης, Κ. Συναδινός, Χ. Βολανάκης, Ν. Σακόλης, Ι. Ἀντωνιάδης, Τ. Μ. Σαλβάγος, Ξενοφῶν Κωνσταντινίδης, Α. Ἀποστολίδης, Δ. Γ. Μπόλλας, Γ. Ναούμ, Θ. Α. Συναδινός, Π. Μ. Καράλης, Ν. Καζούλης, Γεώργ. Γρουπάρης, Μ. Συναδινός, Σ. Γεωργαλάς, Δ. Ἀποστολόπουλος, Δ. Ψάθης, Ι. Κ. Σεβαστόπουλος, Α. Ζερβουδάκης, Α. Μιχαλίδης, Π. Γλυμενόπουλος, Ι. Δ. Τύμπας, Π. Θ. Ράλλης, Ἰ. Σ. Ἀφουδάκης, Μ. Βλαστός, Ἰ. Ὀλιβανόβιτς, Ἰ. Μεταξόπουλος, Π. Δ. Μαυρογορδάτος, Ν. Ταμβάκος, Γ. Μάξιμος, Κ. Ἀγγελόπουλος, Π. Τσαγκαρόλας, Ι. Ν. Ψάθης, Ε. Καραβίας, Ξ. Σοκόλης, Κ. Καζανέρας, Σ. Εὐστρατιάδης, Ι. Μοσχάτος, Θ. Ψάθης, Α. Δ. Ἀντωνιάδης, Κ. Ἰωαννίδης, Π. Κρίνος, Μ. Μιχαλίδης, Δελακοβίας, Μ. Δόντιας, Β. Ἀναστασιάδης, Π. Βασιλόπουλος, Π. Βόλτος, Δ. Α. Γαρπιλέξης, Σ. Παρασκευόπουλος, Δ. Ἠλιάδης, Ν. Εὐστρατιάδης Π. Σαράντης, Χρ. Ξανθοπουλίδης, Κ. Μανολάτος, Ν. Ζαμπός, Γ. Ἀναστασίου, Θ. Εὐλαμπίου, Παναγ. Σκέκος, Κ. Ἀσημακόπουλος Ν. Σιρόχας, Σ. Καλοπέδης, Ἰωάν. Χαραλάμπης, Ι. Ράμμος Ἐπαμ. Σιμαῖτος, Θ. Α. Καλουτάς, Θ. Βοῦρος, Πλ. Ψάθης, Α. Κωνστανταρίδης, Χρ. Συμεωνίδης, Δ. Μπάζος, Α. Ἀσημακόπουλος, Ν. Τράγκας, Ἰω. Μυρίτης, Ἀπ. Παρθώνης, Θ. Πλατίδης, Ε. Περάκης, Α. Φωτιάδης, Σ. Χρηστακόπουλος, Ν. Δημητριάδης, Χρ. Φωτιάδης, Εὐστ. Γεωργιάδης, Δ. Α. Φιλιππίδης, Πέτρος Βρανᾶς, Ν. Παπαμιχαήλ, Πέτρος Τόκος, Ι. Ἰωαν-

νίδης, Δ. Ἀγγελόπουλος, Δημ. Κουτλῆς, Ἰω. Μαγκανάρης, Χρῆστος Σαράντης, Τρ. Βαλλῆς, Π. Δημητριάδης, Δημ. Χριστοδούλου, Ἰ. Ἀποστολόπουλος, Ν. Γ. Ἀγγελόπουλος, Γ. Κομνηνός, Ε. Χρυσαΐτης, Μ. Κατσαΐτης, Δ. Α. Σκριβένος, Χρ. Ράλλης, Ε. Παπαγεωργίου, Ν. Δημητριάδης, Π. Παρασκευόπουλος, Πέτρος Δρομοκάτης, Ι. Παπᾶς, Α. Π. Καβάλης, Ἀν. Παναγιωτόπουλος, Π. Παπᾶς, Μ. Πεσμαζόγλους, Δ. Χ. Μεταξόπουλος, Δ. Σταματιάδης Α. Βρανᾶς, Ἀνδρέας Φωτιάδης, Γρ. Ἀγγελόπουλος, Χαρ. Σολομενίδης, Π. Γραμματικάς, Κυρ. Μαραγκός, Δ. Ἱερομνήμων, Ξ. Ἀσπρέας, Χρ. Στουρνάρης, Π. Ψαρᾶς, Ν. Ζάνος, Ν. Μωραϊτάκης, Ν. Θωμαΐδης, Ἐμμ. Παπαηλιοῦ, Ἀπ. Ξυδιᾶς, Δημ. Παπάγος, Ἐλ. Σπέντζας, Π. Χρηστακόπουλος, Ε. Τράγας, Ι. Καψάλης, Ι. Κουκούζελας, Παν. Πασπάτης, Ν. Λυμπέρακόπουλος, Γεώργ. Ἀσημάκης, Ι. Χωρέμης, Χρ. Βαλτινός, Ἐμμ. Ἀρβανίτης, Χρ. Γουδῆς, Σ. Συμεωνίδης, Ε. Ζωγράφος, Δ. Κατριβάνος, Π. Παρασκευόπουλος, Δ. Χαραπάκης, Π. Γιούπας, Δ. Δελπερόγλους, Μ. Δημητρίου, Α. Λεοκλῆς, Ν. Ξύνδας, Ν. Καρύδης, Γ. Δηλιανίτης, Εὐστ. Φλέσσας, Ν. Ε. Συμμαρίπας, Δημ. Ἐμμανουήλ, Α. Π. Καράλης, Δ. Καραῆγας, Φρ. Στέφον, Φίλ. Φιλιππίδης, Κ. Ζῆηλας, Γ. Ψαρός, Μ. Κορωνιάδης, Κ. Ἀδαμόπουλος, Π. Μαυρογιαννίδης, Ἐλ. Σιγάλας, Γ. Παῖδόπουλος, Ἡλ. Ψαρρός, Μ. Κουρμούζης, Μ. Ψαρρός, Χαρ. Στεφανίδης Μ. Α. Βαλτινός, Γ. Πάγκαλος, Ι. Κοζαδίνος, Β. Σαλαπάτας, Ι. Σ. Κυριακίδης, Δ. Πετροκόκκινος, Μικὲς Ράλλης, Α. Ἀνδρόπουλος, Γ. Γεωργιτσόπουλος, Κ. Βρανᾶς καὶ ἄλλοι πολλοί.

REVUE DIPLOMATIQUE, 19 Février 1887.

M. Tricoupis est le très distingué président du cabinet hellénique, le chef avisé d'un gouvernement qui fait bonne figure devant l'Europe.

M. Tricoupis, dont le patriotisme a toutes les fiertés, s'est trouvé cependant parmi les conseillers sages d'un peuple

en délire. De là son crédit et l'autorité grande dont il jouit à l'heure actuelle. Il n'est pas trop tôt de lui donner dans notre galerie de diplomates et d'hommes d'Etat la grande place à laquelle il a droit depuis longtemps.

M. Tricoupis a de qui tenir. Son père, Spiridion Tricoupis est né à Missolonghi, où les traditions sont héroïques; il a laissé des travaux historiques remarquables. Sa mère était la sœur d'Alexandre Mavrocordato. Tricoupis est envoyé à Paris pour compléter ses études brillantes sans doute mais auxquelles manqueraient toujours chez ces peuples d'Orient le sens politique et l'esprit pratique que donnent seuls les voyages et un séjour prolongé à l'étranger. Ch. Tricoupis vient donc faire son droit à Paris; et notre faculté peut être fière de l'étudiant grec; il a brillamment fait son chemin dans le monde. M. Tricoupis doit à son père une éducation très forte; il lui doit son caractère qui est fortement trempé, la parfaite dignité de sa vie et son patriotisme ardent, que seules ont pu tempérer la réflexion d'un esprit sagace et la maturité du génie politique. Tricoupis qui s'était assigné un temps moral pour choisir définitivement sa voie garde le souci de son indépendance; il tient à honneur de n'appartenir qu'à lui-même et à son pays. Lors de la cession des îles Ioniennes à la Grèce, il y eut une question fort délicate à traiter—démolirait-on les forts de Corfou, ne les démolirait-on pas?—L'affaire était d'importance, on dépêche Tricoupis à Londres où il montre une énergie extraordinaire et une habileté consommée. Tour à tour souple et impérieux, il confond par sa dextérité de vieux diplomates, et Palmerston lui en fait compliment. L'éloge venait de haut et Palmerston se connaissait en hom-

mes. Celui-là s'appelait Tricoupis et il eut raison de ce lord Palmerston qui était un diplomate de fer. En cette conjoncture brillante et difficile, Tricoupis rendit un service, dont l'importance ne peut se mesurer, à son pays qui ne l'oublia pas.

Le négociateur courtois mais ferme auquel lord Palmerston n'avait pas fait peur mettait, en 1867, sous son bras le portefeuille des affaires étrangères que M. Coumoundouros lui confiait en homme avisé qu'il était. Il avait toutes les qualités pour le bien tenir. Son énergie égale sa prudence; quand il a décidé de parler et d'agir, il marque une ténacité incroyable. C'est bien là le ministre des affaires extérieures qu'il fallait à la jeune Grèce. On l'a vu tour à tour simple ministre et président du Conseil. En Grèce comme ailleurs, le parlementarisme a ses hasards et ses coups de fortune; ce sont des flux et reflux qui font et défont les majorités; le jeu des institutions pousse les hommes au pouvoir puis les en éloigne; Tricoupis y est monté, puis il en est descendu. Il a été président, en 1875, d'un cabinet de transition; il l'est aujourd'hui d'un ministère qui semblait presque définitif, mais il faut bannir ce mot du dictionnaire politique.

Ch. Tricoupis est avant tout un défenseur des libertés publiques, un respectueux des chartres établies et des majorités. Comme orateur il est incomparable, du moins en Grèce. La Grèce compte beaucoup d'orateurs de talent; Périclès a des élèves, Démosthènes aussi; mais aucun d'eux ne peut être comparé à Tricoupis dont la parole abondante et claire, nourrie fortement aux plus belles traditions de la littérature et de l'histoire, atteint sans efforts aux plus hauts sommets de l'éloquence. Aussi l'intervention de Tricoupis

est-elle redoutée de ses adversaires, car elle a été souvent décisive aux heures où les majorités se dérobent. Tricoupis est un orateur de parlement, il dédaigne les succès de club; son éloquence est de celles qui dépassent les foules et montent dans les régions sereines, non pas qu'il ne sache être hardi et violent à l'occasion. Il sait que l'indignation offre des ressources; sa parole a connu les grands mouvements, les transports fiévreux de l'âme. Mais il méprise les succès faciles de la place publique.

Cet orateur de race est un réformateur à la fois hardi et patient. Ce patriote, ce diplomate est un organisateur de premier ordre. L'armée lui doit beaucoup. Il a convié en Grèce des généraux et des amiraux de France dont il a recueilli et pratiqué les avis. Il a provoqué des missions spéciales; il a fait appel aux conseils du genre français. C'est assez dire qu'il aime la France qu'il a appris à connaître. Il sait que la Grèce a dans la France une amie sûre parce qu'elle est désintéressée: quand nous avons conseillé à la Grèce de désarmer, la Grèce pouvait nous entendre sans rien perdre de sa dignité. En nous écoutant, elle a trompé alors les plus perfides calculs. Les grandes fièvres, dont nous parlions au début de cet article, ont eu des conséquences heureuses: M. Tricoupis a pu obtenir qu'on travaillât à la réforme militaire. Vienne la guerre d'Orient, la grande guerre européenne dont l'embrasement éclairera la fin du siècle et la Grèce y jouera un rôle incalculable. Elle devra beaucoup au premier ministre qui a hautement conscience des périls de demain. Mais M. Tricoupis sait aussi qu'il faut à un peuple non seulement une bonne armée mais de bonnes finances. La réforme de tout un système

d'impôts est une affaire capitale. M. Tricoupis s'y est attaché avec l'énergie qu'il apporte à bien tenir l'emploi où la confiance du roi l'a placé et s'il n'a pas hésité à demander au roi la dissolution de la Chambre, c'est qu'il croit l'avenir de son pays attaché à une réforme profonde du budget. On saura bientôt si le peuple est résolu à des sacrifices nécessaires. Mais si Tricoupis vient à tomber, on peut être sûr qu'il tombera en bonne posture. Son retour aux affaires resterait une question de temps, il sera toujours, aux heures difficiles, l'homme d'Etat en réserve, sur qui la Grèce peut compter soit qu'il s'agisse de parer aux suprêmes périls, soit qu'il s'agisse de conduire les hellènes dans les voies civilisatrices.

AUG. MEULEMANS.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Παρασκευή 20 Φεβρουαρίου, 1887.

Ἡ πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν συγχαρητήριος ἐπιστολὴ τῆς ἑλληνικῆς Κοινότητος Ἀλεξανδρείας, ἣν προχθὲς ἐδημοσιεύσαμεν καὶ ἥτις ἦν ὑπογεγραμμένη ὑπὸ πάντων τῶν αὐτόθι διακεκριμένων ὁμογενῶν ἀντιπροσωπευόντων πλέον ἢ ἐπαρκῶς πᾶσαν τάξιν καὶ πάντας τοὺς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁμοεθνεῖς, ἐπλήρωσε χολῆς καὶ μικροπρεποῦς φθόνου τὴν πατριωτικὴν καρδίαν τῶν περὶ τὴν Ἀντιπολίτευσιν εὐαρίθμων, τὰ αἰσθήματα δὲ ταῦτα διηρμήνευσε χθὲς τὸ ὄργανον τῆς αὐθεντικῆς Ἀντιπολιτεύσεως γράψαν διεξοδικῶς περὶ τοῦ ἀνηκούστου τολμήματος τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁμοεθνῶν. Τὰ ὀνόματα τῶν ὑπογεγραμμένων εἰς τὸ πρὸς τὸν κ. Τρικούπην εὐχαριστήριον γράμμα τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Κοινότητος ἀπαλλάττουσιν ἡμᾶς τοῦ κόπου νὰ καταδείξωμεν τὴν ἔννοιαν τοῦ ἐγγράφου. Ὅτι ἐπιφανὲς ἐν πλούτῳ, ἐν γράμμασι καὶ ἐν ἐθνικαῖς ὑπηρεσίαις, ἀντιπροσωπεύεται ἐν τῷ ἐγγράφῳ ἑκείνῳ καὶ κυροῦται διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ πρυτάνεως τῶν ἐν τῇ πόλει ἑκείνῃ ὁμοεθνῶν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 21 Φεβρουαρίου 1887.

Ὁ ἀναγνώστης τῶν σημερινῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς θὰ τρίψη πιστεύομεν τοὺς ὀφθαλμούς, βλέπων ὅτι ἐν μιᾷ καὶ μόνη συνεδριάσει ἐπεραιώθη ἡ ἐξέλεξις ὅλων τῶν ἐκλογῶν. Ἡ ἐκκληξίς αὕτη ὑπῆρξε πράγματι λίαν εὐάρεστος. Τοῦλάχιστον οὐδεὶς θὰ τολμήσῃ νὰ εἴπῃ, ὅτι ἡ Βουλὴ τῆς εὐρείας περιφερείας ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς ὑπὸ κακῶν οἰωνούς.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Σάββατον, 21 Φεβρουαρίου 1887.

Ἡ Βουλὴ χθὲς ἤρξατο καὶ ἐν ταύτῃ ἐπεράτωσε τὸ ἔργον τῶν ἐξελέγξεων πασῶν τῶν ἐκλογῶν, κυρώσασα ταύτας καὶ τὸ νόμιμον τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐπιτυχόντων βουλευτῶν. Τὸ τοιοῦτον γεγονός, πρῶτην φορὰν λαμβάνει χώραν ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Κοινοβουλίῳ, ὅπου δυσκόλως κατανοεῖται ἐξέλεξις, ἥτις δὲν παρατείνεται ἐπὶ 20 καὶ πλέον ἡμέρας.

22 Φεβρουαρίου, 1887.

Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ρωσσίας κ. Βύτσωφ ἔσχε χθὲς περὶ τὴν μεσημβρίαν δίδωρον σχεδὸν συνέντευξιν μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν. Μετὰ τὴν συνέντευξιν ταύτην ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀνῆλθεν εἰς τὰ Ἀνάκτορα.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, Κυριακῇ, 22 Φεβρουαρίου, 1887.

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρία τῆς 21 Φεβρουαρίου

Εἰς ἄλλας περιστάσεις, καθ' ὅς ἡ πλειονοψηφία ἡρρίδeto ἐπὶ ἀμφιβόλων βάσεων ἡ ἐκλογὴ τοῦ προέδρου δὲν παρήρχeto μετὰ τῆς ψυχρότητος ἐκείνης, μετ' ἧς παρήλθεν ἡ τῆς χθὲς. Οἱ παρὰ τὴν αἵ-

θουσιν διάδρομοι παρείχον ποιάν τινα ζωηρότητα, διότι ἐκεῖ διενέ-
 μοντο τὰ ψηφοδέλτια, ἐξ ὧν ἐμελλε νὰ δειχθῇ ὅχι πλέον ἢ τύχη τῆς
 Κυβερνήσεως, ἀλλὰ τὸ μέγεθος τῆς ὑπεροχῆς αὐτῆς. Πρὸ τῆς συνε-
 δρίας συνήλθον οἱ φίλοι τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰ δωματία τοῦ βου-
 λευτηρίου καὶ ἀπεδέξαντο τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ κ. Ἀνδρ. Αὐγερινοῦ.
 Τοῦναντίον εἰς τὴν δεξιὰν πτέρυγα μεγάλη παρατηρεῖται ζωή. Δια-
 κρίνεται ὁ κ. Τρικούπης μετὰ τῶν ἄλλων ὑπουργῶν πλὴν τοῦ κ. Δρα-
 γούμη, ὁμιλῶν πρὸς ὁμιλον βουλευτῶν ὁμοδόξων αὐτῷ καὶ χαριεντι-
 ζόμενος μετὰ τοῦ κ. Αὐγερινοῦ. Περί ὧραν 3 μ. μ. ἀναγνωσθέντος
 τοῦ καταλόγου, ἡ Βουλὴ εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ, ἥτις ἀγγέλλεται πρὸς
 τοὺς κ. κ. βουλευτὰς ὑπὸ τοῦ προσωρινοῦ προέδρου κ. Δ. Βότσαρη.
 Εἶτα ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδρίας ἄνευ
 ἀντιρρήσεως καὶ ὀρκίζεται ὁ κ. Καλαμπάκας, βουλευτὴς Τρικαλῶν,
 ὅστις ἀνῆκον εἰς τοὺς φίλους τοῦ κ. Τρικούπη οὐδαμῶς ἔστεργεν εἰς
 τὸ νὰ ὑπογράψῃ τὸ πρακτικὸν ὀρκομωσίας. . . . ἐπὶ τῆς τραπέζης, ἥτις
 κεῖται πρὸ τῶν ἐδωλίων τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἀρχεται ἡ ψηφοφο-
 ρία, τοῦ κ. Καλογεροπούλου ἐκφωνοῦντος τὰ ὀνόματα τῶν κ. κ. βου-
 λευτῶν. Προσέρχεται πρῶτος ὁ κ. Τρικούπης, συμφώνως πρὸς τὸν
 ὀνομαστικὸν κατάλογον, καὶ μετὰ τοῦτον ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον πάντες
 οἱ παρόντες κ. κ. ἀντιπρόσωποι.

ΠΡΩΙΑ, Κυριακῇ, 22 Φεβρουαρίου 1887.

Ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς χθὲς ἡ Βουλὴ προέβη εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ
 προέδρου καὶ ἀνέδειξεν ὡς τοιοῦτον τὸν κ. Ἀνδρέαν Αὐγερινόν. Ὁ
 ἐκλεχθεὶς ἔλαβε ψήφους 77, ὧν μία ἐδόθη αὐτῷ ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ
 τῆς ἀντιπολιτεύσεως, φίλου τοῦ κ. Δηλιγιάννη. Ἀλλὰ διατὶ ἔλαβεν μό-
 νον 76 ψήφους παρὰ φίλων τοῦ ὑπουργείου, ἐνῶ οἱ φίλοι αὐτοῦ
 ἀριθμοῦνται εἰς 94 ἀπόντες δὲ τῶν Ἀθηνῶν ἐτύγγανον τρεῖς, οἱ
 κ. κ. Πεζᾶς, Παπανικολάου καὶ Κουκούλεζας, ἀπόντες δ' ἐκ τῆς
 συνεδριάσεως καίτοι παρόντες ἐν Ἀθήναις δύο, ὁ κ. Σ. Δραγού-

μης νοσῶν, καὶ ὁ κ. Βουδούρης ὑγιής; Ἀφοῦ 89 οὕτως ἦσαν παρόντες ἐν τῇ συνεδριάσει φίλοι τοῦ ὑπουργείου, πῶς ὁ ὑποψήφιος αὐτοῦ ἔλαβε ψήφους 76;

Ὅθεν 13 φίλοι τοῦ ὑπουργείου ἔρριψαν λευκὰ ψηφοδέλτια.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Δευτέρα, 23 Φεβρουαρίου.

. Τὸ ἴδιον ἰσχυρίζονται καὶ οἱ ὑπουργικοί, προσθέτουσι δὲ μόνον ὅτι, οἱ ἐκ τῶν φίλων αὐτῶν ῥίψαντες εἰς τὴν κάλπην λευκὰ ψηφοδέλτια δὲν ἦσαν 13, ἀλλὰ πλειότεροι, πράξαντες τοῦτο ἀπλῶς, ὅπως προαγγέλωσιν εἰς τὸν κ. πρωθυπουργὸν ὅτι δὲν πρέπει νὰ νομίζῃ ὅτι θὰ κατορθώσῃ νὰ ψηφίσῃ ὅλα τὰ φορολογικὰ νομοσχέδια, καὶ ὅτι ὀφείλει νὰ τροποποιήσῃ τινὰ ἐξ αὐτῶν. Τοῦλάχιστον εἰς τινὰς κύκλους ἐψιθυρίσθη ὅτι 11 βουλευταὶ τῆς Θεσσαλίας ἔρριψαν λευκὰ ψηφοδέλτια, ὅπως πείσωσι τὸν κ. Τρικούπην νὰ μετριάσῃ τὴν ἐλαιοδεκάτην.

REVUE DIPLOMATIQUE, 26 Février 1887.

La notice que nous avons publiée dans notre dernier numéro sur la haute personnalité de M. Tricoupis était depuis plusieurs semaines sur le marbre, elle a paru telle qu'elle avait été écrite sur des documents que notre correspondant d'Athènes nous avait adressés, mais qui, à l'heure actuelle, ne sont plus tout à fait exacts. En effet, les élections générales que les dernières lignes de l'article laissaient prévoir ont eu lieu et elles ont donné, comme il était permis de l'espérer, une éclatante majorité au cabinet que préside M. Tricoupis. C'est assez dire que le pays dans son ensemble a approuvé le programme du ministère—ce programme qui ne tend à rien moins qu'à l'augmentation des impôts en vue d'assurer le relèvement du crédit, et la réorganisation des services publics. Il est d'autres pays assurément où un ca-

binet qui risquerait des élections générales sur une pareille carte serait voué à une irrémédiable défaite. La victoire du cabinet hellénique ne fait donc pas moins d'honneur à la probité hardie du gouvernement, qu'à l'esprit politique et à la haute pénétration des électeurs.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 25 Φεβρουαρίου 1887.

ΟΛΑ ΤΑΧΕΩΣ

Τὸ σύνθημα τῆς Βουλῆς ταύτης εἶνε ἀναμφιβόλως, ὅλα ταχέως. Ἵσως μάλιστα ἡδύναί τοις νὰ εἴπῃ ὅλα ἀστραπηδὸν ἢ νὰ τὴν ὀνομάσῃ σιδηροδρομικὴν Βουλὴν, ἀφοῦ εἰς μίαν ἡμέραν ἐπεράτωσε τὰς ἐξελέγξεις, τὴν ἐπιούσαν ἐξέλεξε τὸν πρόεδρόν της, τὴν ἄλλην ὅλα τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ προεδρείου καὶ τὰς ἐπιτροπὰς καὶ χθὲς εἰσήχθη ὁ προϋπολογισμὸς καὶ πλεῖστα τῶν συναφῶν αὐτῷ νομοσχεδίων. Καὶ εἰσήχθη ἄνευ πατάγου, ἄνευ προφορικῆς ἀναπτύξεως ἐξ ἐκείνων, ὧς ἄλλοτε ἀνυπόμονον ἀνέμενε τὸ ἔθνος καὶ περιεσπλλέγετο ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ἵνα μελετήσῃ ἢ βαρυθυμοῦν ἐσχολίαζεν εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἐπιούσης. Τὴν φορὰν ταύτην, ὡς βλέπει καὶ ἐν τῷ οἰκείῳ μέρει ὁ ἀναγνώστης, ὁ κ. Τρικούπης ἐποιήσατο ἀπλὴν μόνον καὶ τυπικὴν εἰσήγησιν.

Κατῆλθε λοιπὸν τοῦ βήματος ταχέως ὁ κ. Τρικούπης καὶ διεδέχθη αὐτὸν ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν ὑποβάλλων καὶ αὐτὸς νομοσχέδιά τινὰ, μετ'ὃ ἐπεκράτησε παράδοξός τις ἀμηχανία ἐν τῇ αἰθούσῃ. Ἄλλ' ὁ κ. πρωθυπουργός, μόνος αὐτός, δὲν περιπίπτει εἰς ἀμηχανίαν ἐν τοιαύταις περιστάσεσι. Παρεκάλεσε λοιπὸν τὰς ἐπιτροπὰς νὰ συνέλθωσιν εὐθὺς καὶ νὰ προβῶσιν αὐθημερὸν εἰς τὸν καταρτισμὸν αὐτῶν διὰ τῶν ἀρχαιρεσιῶν.

ΩΡΑ, Παρασκευῇ, 27 Φεβρουαρίου.

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΧΘΕΣΙΝΗΝ ΣΥΝΕΛΡΙΑΣΙΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Ράλλης. Νομίζω ὅτι αἱ πληροφορίες, τὰς ὁποίας ἔφερεν ὁ κ.

ὑπουργὸς εἶπε ὅπως ἀτελεῖς. Ὅταν φέρῃ τὰ στοιχεῖα, τότε θέλω τῷ καταδειξέει καὶ τίς ὁ κατάδικος ὁ ὁποῖος τῇ ἐπιούσῃ τῆς καταδίκης, ἔλαβε πλήρη χάριν καὶ τί ἄλλα ἔγειναν κατὰ τὴν ἀπονομὴν τῆς χάριτος, τὰ ὁποῖα ἂν δὲν ἐκρύπτοντο ἡπισθεν τῆς πλειονοψηφίας βεβαίως ἤθελον ὀδηγήσει τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς δικαιοσύνης εἰς τὸν τόπον, τὸν ὁποῖον ἐκένωσε διὰ τῆς ἀπονομῆς τῆς χάριτος.

Βουλπιώτης. Βεβαίως οὐδεὶς δικαιούται νὰ ἔχῃ τὴν ἀξίωσιν νὰ μὲ ἴδῃ κατερχόμενον μέχρι τοῦ ὕφους καὶ τοῦ τρόπου τῆς τελευταίας ταύτης ὁμιλίας τοῦ προλαλήσαντος· δὲν ἔχω καμμίαν δυσκολίαν μὴ φειδόμενος οὐδενὸς κινδύνου νὰ διατάξω νὰ προσκομισθῶσιν ἐνταῦθα πᾶσαι αἱ δικογραφίαι ἐκεῖναι, ἀφοῦ ἡ προσκομιδὴ αὕτη φαίνεται ἐνδεικνυμένη ὥς ὁ μόνος τρόπος καὶ τὸ μόνον κατάλληλον μέσον διὲν νὰ φημωθῶσι τοιαῦτα ῥυπαρὰ στόματα.

Ράλλης. Τὸ ζήτημα τῆς ἀπονομῆς τῶν χαρίτων δὲν παρουσιάζεται σήμερον, καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ ἐκπλαγῇ ὁ κ. ὑπουργός, διότι διερχομένην τὴν κοινὴν γνώμην ζητοῦμεν τὴν ἐξέλεξιν αὐτῶν. Ἐπομένως ζητῶ τὰς καταδικαστικὰς ἀποφάσεις διότι ἐκ τῶν διαταγμάτων αἵτινα ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως οὐδὲν ἐξάγεται. Διὰ τὴν τοιαύτην διαχείρισιν τοῦ τιμαλφεστέρου προνομίου τοῦ Στέμματος εὐθύνεται ἅπαν τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον καὶ πρῶτον ὁ κ. Πρωθυπουργός, ὅστις ἀπὸ μακροῦ χρόνου εἶχε τοιαύτην γνώμην περὶ τῆς ἀπονομῆς τῶν χαρίτων. Τοῦτο δὲ γνωρίζω διότι εἶπε τὸ πρῶτον ζήτημα ἐπὶ τοῦ ὁποίου διεφωνήσαμεν.

Τρικοῦπης. Οὐδέποτε διεφωνήσαμεν ἐπὶ τοιούτου ζητήματος.

Ράλλης. Κρατῶ εἰς χεῖράς μου τὸ ἔγγραφον τῆς διαφωνίας δι' οὗ ἀποδεικνύεται, ὅτι ὁ κ. ὑπουργός τῶν στρατιωτικῶν προκειμένου περὶ ἀπονομῆς χαρίτων εἰς στρατιωτικοὺς καταδίκους ἐνόμισε τὸν ὑπουργὸν τῆς δικαιοσύνης ὑπεύθυνον συντάκτην.

Τρικοῦπης. Τόσον εἶπε βέβαιον, ὅτι δὲν διεφωνήσαμεν πρὸς τὸν ἄλλοτε ὑπουργὸν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης κ. Ράλλην περὶ τὰ τῶν χαρί-

των τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν, ὥστε ἀναφέρω πρὸς ὑμᾶς τὸ ἐξῆς γεγονός.

Ράλλης. Ὅμολογῶ ὅτι κατὰ λάθος ἔδωκα χάριν εἰς τινὰ στρατιωτικὸν κατάδικον, ἀλλ' οὗτος εἶχε λησμονηθῆ ἀπὸ τὸν ἀρμόδιον ὑπουργόν, διανύσας 19 ἔτη καὶ 8 μῆνας εἰς τὴν φυλακὴν. Ἐπιμένω ὑποστηρίζων ὅτι διεφώνησα πρὸς τὸν κ. πρωθυπουργὸν καὶ πρὸς τὸ ζήτημα τῶν χαρίτων, καὶ ὅτι παρεκλήθην ἀπὸ τὸν κ. πρωθυπουργὸν νὰ ἀποσύρω τὴν παραίτησίν μου.

Τρικοῦπης. Ὁ κ. βουλευτὴς ἐξ Ἀττικῆς ἀναγνωρίζει ὅτι εἶχε πραγματικῶς προκαλέσει τὴν ἐκδοσὶν διατάγματος χάριτος ἄνευ προτάσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν, ὅπερ ἦτο παράνομον.

Ράλλης. Ποῦ ὑπῆρχεν ὁ νόμος;

Τρικοῦπης. Εἶχεν ἐκδοθῆ κανονισμὸς τοῦ τρόπου τῆς ἐκδόσεως τῶν στρατιωτικῶν χαρίτων, κατὰ τὸν ὁποῖον ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης προκαλεῖ τὴν ἀπονομὴν τῶν χαρίτων τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν. Ὡς πρὸς τὸ ἕτερον ζήτημα ὁμολογῶ, ὅτι πρῶτην φορὰν μανθάνω ὅτι ἐπήνεγκε διαφωνία πρὸς τὸν τότε ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης. Πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ὑπῆρχε διαφωνία ὑπηρεσιακὴ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν, ἀλλὰ διαφωνία προσωπικὴ μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ ἐκείνου οὐδεμία, οὐδὲ εἶνε πραγματικὸν τὸ δηθὲν παρὰ τοῦ κ. βουλευτοῦ, ὅτι χάριτες εἰς τοὺς λιποτάκτας κληρωτοὺς δὲν ἐδίδοντο. Τὸν παρακάλεσα ἐπισκεφθεὶς αὐτὸν κατ' οἶκον, ὅπως μὴ παραιτηθῇ, ἀλλὰ δὲν ἐφανταζόμην ὅτι παρητήθη διὰ τοιοῦτον λόγον, ἕνα μόνον γινώσκω λόγον, τὸν ὁποῖον εἶνε περιττὸν ν' ἀνακοινώσω εἰς τὴν Βουλὴν σήμερον.

Ράλλης. Ἀφοῦ ὁ κ. πρωθυπουργὸς δὲν ἀνεκοίνωσε τὸν λόγον τῆς παραιτήσεώς μου τὸν ἀνακοινῶ ἐγώ. Δὲν συγκατετέθη νὰ λάβῃ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν ὁ κ. Λομβάρδος, ἵνα τὸ λάβω ἐγώ.

LE TEMPS (Paris)

M. Tricoupis a présenté ces jours derniers à la Cham-

bre grecque divers projets de loi destinés à opérer d'importantes réformes dans les institutions militaires du royaume.

ΠΑΛΙΠΤΕΝΕΣΙΑ, Παρασκευῇ, 27 Φεβρουαρίου.

Προκειμένου νὰ συζητηθῇ τὸ σχέδιον ἐπὶ τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον, ὅπερ ἦν τὸ ἀντικείμενον τῆς χθεσινῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἀναρτηθείσης κατὰ τὰ κακανονισμένα ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν συνεδριάσεων πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνεδρίας, ἐζήτησαν ῥητῶς καὶ καθαρῶς τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως ταύτης, ὁ μὲν λόγῳ μὴ ὑπάρξεως ἡμερησίας διατάξεως, ἐνῶ τοιαύτη ὑπῆρχε καὶ ἀπὸ τῆς προτεράιας ἀνηγγέλθη, ὁ δὲ μὴ δημοσιεύσεως αὐτῆς εἰς τὰ ἐπίσημα πρακτικὰ τῆς προχθεσινῆς συνεδρίας, ἐνῶ τοῦτο οὐδέποτε γίνεται οὔτε ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ, τρίτος τις διότι δὲν ἦτο ἕτοιμος νὰ ὁμολήσῃ, καὶ ἕτερος διότι ἔλειπεν ἀπὸ τῆς συνεδρίας ὁ κ. Δηλιγιάννης.

Διὰ τοιούτων ἀκριβῶς ὑπεστήριξαν τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως. Ἄλλ' ὅτε ἡ πλειονοψηφία ἐζήτησεν, ἵνα ἡ περὶ ἀναβολῆς πρότασις τεθῇ εἰς ψηφοφορίαν, κατὰ τὸν Κανονισμόν, δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, οἱ τέως τὴν ἀναβολὴν θερμῶς ὑποστηρίζοντες ἀνεκάλεσαν ἐξ ἐνὸς πάντες τὴν πρότασιν αὐτῶν, ἰσχυρισθέντες, ὅτι δὲν ζητοῦσιν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως, ἀλλὰ τὴν μὴ ἔναρξιν αὐτῆς λόγῳ τυπικῆς ἑλλείψεως, τῆς μὴ ἐκτυπώσεως τοὔτέστι καὶ διανομῆς εἰς τοὺς βουλευτὰς τῆς ἡμερησίας διατάξεως. Ἄλλ' ὅταν καὶ ἡ ἀντίρρησις τῶν αὐτῶν, ἐγένετο δεκτὴ καὶ ἐνέκρινεν ἡ πλειονοψηφία νὰ τεθῇ εἰς ψηφοφορίαν πρότασις περὶ τοῦ ἐγκύρου ἢ μὴ τῆς ἡμερησίας διατάξεως, καὶ πάλιν οἱ προτείναντες ἀνήρρεσαν τὴν γνώμην τῶν, καὶ ἡγέρθη εἰς ζητῶν νὰ ἐρωτηθῇ ἡ βουλὴ, ἐὰν ὑπάρχῃ ἡμερησία διάταξις ἢ οὐ. Καὶ τοῦτο ἐδέχθη ἡ πλειονοψηφία, ἀλλ' εὐθὺς ὡς τὸ ἐδέχθη, ἡγέρθη ἕτερος ἀντιπολιτευόμενος καὶ ἀντικρούων τὸν συνάδελφόν του, ἰσχυρίσθη, ὅτι τοιαύτη ἐρώτησις δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ψηφοφορηθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἀφ' οὗ, κατ' αὐτόν, ἡμερησία διάτα-

• ξις δὲν ὑπῆρχεν. Οὕτως ἐπὶ πολλὴν ὥραν οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ὁ εἰς κατόπιν τοῦ ἄλλου ἀνεπήδων ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῶν καὶ ὑπέβαλλον πρότασιν, ἐφ' ἧς ἐφαίνοντο ὁμοφωνοῦντες, ἀλλ' εὐθὺς ὡς ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἔθετεν αὐτὴν εἰς ψηφοφορίαν, ἠγείρετο εἰς μεταξὺ αὐτῶν καὶ τὴν ἀντέκρουε, συνεφώνουν δ' αὐτῷ καὶ οἱ λοιποὶ καὶ ἡ πρότασις ἀνεκαλείτο, ὅπως ὑποβληθῇ ἄλλη, τῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ καὶ τοῖς ἀκροατηρίοις παρισταμένων εἰς τὸ κωμικὸν θέαμα φαιδρυνομένων καὶ καγχάζοντων. Ἦτο τι χεῖρον ἢ ἡ Πυργοποιία τῆς Γραφῆς; — Ἡ σύγχυσις ὅμως καὶ ἡ ἰαρότης ἐπετείνετο, μάτην δὲ ἡ φωνὴ τοῦ κ. Προέδρου ἠκούετο λέγουσα πρὸς τοὺς ἀντιπολιτευομένους: « Ἀλλὰ, τέλος πάντων, τί θέλετε, τί προτείνετε; συνεννοηθῆτε νὰ ψηφισθῇ μία πρότασις! » Καὶ ἐπὶ τέλους, ἀγνοοῦμεν ἂν συνεννοηθέντες ἦ οὐ οἱ διαπληκτιζόμενοι μὲ τὰς ἀντικρουόμενας προτάσεις των, κατωρθώθη νὰ τεθῇ εἰς ψηφοφορίαν πρότασις τοῦ κ. Καραπάνου περὶ ἀπαρადέκτου τῆς προτάσεως, ἔνεκα ἐλλείψεως ἡμερησίας διατάξεως, περὶ τῆς συζητήσεως τοῦ σχεδίου τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον, ἀπορριφθεῖσα διὰ ψήφων 89 κατὰ 41.

Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο τῆς ψηφοφορίας νομιζομεν ὅτι ἐξηγεῖ, διατί οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ἐζήτουν τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως καὶ διατί ζητήσαντες αὐτήν ἠγωνίσθησαν νὰ ὑπεκφύγῃ τὴν ψηφοφορίαν. Ἐν ταῖς ἐφημερίσιν αὐτῶν ἐγένετο μακρὸς λόγος τὰς ἡμέρας ταύτας περὶ διασπάσεως τῆς συμπολιτεύσεως καὶ περὶ πολλῶν μεταστάσεων ἐξ αὐτῆς. Δὲν συνέφερεν αὐτοῖς τὴν ἐπαύριον τῶν τοιούτων ἀνυποστάτων διαφορμίσεων νὰ καταδειχθῇ, ὅτι ἡ συμπολίτευσις ἐπὶ τοιούτων πολιτικῶν ζητημάτων, ἐπὶ τῶν ζητημάτων τῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ προγράμματος αὐτῆς, εἶνε συμπαγῆς καὶ ἐνιαία, ὡς τοῦτο ἐβεβαιώσαμεν χθὲς οἰκοθεν ἀπαντῶντες εἰς τὰς ἐναντίας διαδόσεις. Τὸ γεγονὸς ὅμως ὑπῆρχε καὶ διετρανώθη χθὲς, δοθείσης τῆς ἀφορμῆς ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, οὕτω δὲ ἀπεδείχθησαν φίλοι τοῦ ὑπουργείου παρόντες ἐν τῇ χθεσινῇ συνεδρίᾳ 89 καὶ μετὰ τῶν 5 ἀπόντων 94, ἀπέναντι 41 ἀντιπολιτευομένων πα-

ρόντων. Τοῦτο τὸ διατρανωθὲν γεγονός, τῆς ἐν τῇ συμπολιτεύσει ἀρμονίας καὶ ἐνότητος ἐν πᾶσι τοῖς πολιτικοῖς ζητήμασι—διότι πάντα τὰ πολιτικὰ ζητήματα ἡμῶν περιέχονται ἐν τῷ σχεδίῳ τῆς ἀπαντήσεως πρὸς τὸν βασιλικὸν λόγον—εἶνε τὸ μόνον πόρισμα ὅλης τῆς χθесινῆς ματαιοσκόλου συζητήσεως, καὶ ὡς τοιοῦτον εὐχαρίστως τὸ ἀναγράφομεν, πρὸς διάλυσιν πάσης τυχὸν πλάνης καὶ πρὸς φίμωσιν τοῦ στόματος τῆς διαστροφῆς καὶ τῆς ψευδοῦς παραστάσεως τῶν πραγμάτων.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 27 Φεβρουαρίου 1887.

Ἐκ τῶν μᾶλλον περιέργων καὶ ζωηροτάτῃ ὑπῆρξεν ἡ χθесινῇ συνεδρίασις. Ἀνεμίμησκέ πως τὰς ἱστορικὰς ἐκείνας συνεδριάσεις τῆς ἄλλοτε παντοδυναμίας καὶ πάλιν τοῦ κ. Τρικούπη, αἵτινες εἶχον τότε ὀνομασθῆ ἡπανυχίδες. Εἰς τὴν ἐπιβλητικὴν δὲ συσσωμάτωσιν τῆς συμπολιτεύσεως συνετέλεσε μεγάλως καὶ ἡ παραδειγματικὴ ἐν ταῖς ἀτάξεσι τῆς ἀντιπολιτεύσεως χαλάρωσις.

Ὁ κ. Ράλλης τότε ἀνέμειξε εἰς τὴν περὶ χαρίτων συζήτησιν τὸν κ. πρωθυπουργόν, τὴν ἄλλοτε συνεργασίαν των καὶ τὴν παραίτησίν του, τὰς μετὰ τοῦ κ. Τρικούπη διαφωνίας του καὶ τὰ ἐπεισόδια τῶν τελευταίων ἡμερῶν τῆς φιλίας των, ἐν οἷς χαρακτηριστικώτατον εἶνε, ὅτι ἐμήνυσέ ποτε εἰς τὸν κ. Τρικούπην, διὰ τοῦ κ. Δραγούμη, ὅτι ἂν ἐντὸς πέντε λεπτῶν δὲν ἤθελεν ἀνακαλέσει ἐγγραφόν τι ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν ἐξελθὼν καὶ αὐθαδῶς συντεταγμένον, αὐτὸς θὰ παρητεῖτο, ὃ δὲ κ. Τρικούπης τὸ ἔσχισεν ἰδίᾳ χειρὶ καὶ ἂν δὲν πιστεῦῃ ἡ Βουλὴ δύναται ὃ κ. Ράλλης νὰ προσαγάγῃ τὰ τεμάχια. Ἐννοεῖται, ὅτι εἰς τὴν διαλεκτικὴν τοῦ κ. Ράλλη δεινότητα, ἀντετάχθη ἡ ἀκαμπτos τοῦ κ. Τρικούπη ψυχραιμία, διαψεύδοντος τὰς προβληθείσας αἰτίας δῆθεν τῆς διαφωνίας καὶ λέγοντος, ὅτι ἄλλο ἦτο τὸ αἷτιον καὶ ὅχι ὅσα λέγει ὃ ἐξ Ἀττικῆς βουλευτῆς, ἀλλὰ τὸ αἷτιον δὲν δύναται νὰ τὸ εἰπῇ ὅτε τὸ λέγει ὃ κ. Ράλλης, ἀποκαλύπτων, ὅτι ἐξήτει τὸ ὑπουργεῖον τῶν

Ἑσωτερικῶν μεθ' ὃ ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλεν ὅτι εἰσέρχεται ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

Ποίαν ἡμερησίαν διάταξιν βοῶσιν οἱ ἀντιπολιτευόμενοι; Τὴν συζήτησιν περὶ τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον ἀπαντᾷ ὁ κ. πρόεδρος. Δὲν διενεμήθη ἐγκαίρως, δὲν ὑπάρχει ἡμερησία διάταξις, εἶνε ἄκυρος, εἶνε ἀπαράδεκτος, ἀντιβαίνει εἰς τὸν κανονισμόν, δὲν ἀναφέρεται εἰς τὰ πρακτικά. Ἴδου ὅλα τὰ ἐπιχειρήματα, τὰ ὁποῖα ὑπεστήριξαν ὅλοι οἱ ἀντιπολιτευόμενοι, ἀπὸ τῶν κ. κ. Σωτηροπούλου καὶ Παπαμιχαλοπούλου μέχρι τῶν κ. κ. Λεβίδου καὶ Γεροκωστοπούλου. Ἄλλ' εἰς ὅλα αὐτὰ ὁ κ. Τρικούπης ἀπήντα νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Βουλὴ περὶ ἑνὸς ἐκάστου, ἂν οὕτως ἔχῃ ἢ οὐ. Καὶ ἡναγκάσθη καὶ αὐτὸς ὁ γέρων Καλλιφρονᾶς νὰ ἀγορεύσῃ καὶ αὐτός, ὁ κ. Παπαγιαννακόπουλος νὰ προσαγάγῃ πρὸς αὐτοψίαν τὴν τοιχοκολλημένην ἡμερησίαν διάταξιν, ἵνα ἀπυδεῖξῃ, ὅτι εἶνε σημερινῆς χρονολογίας. Καὶ καταλήγει ἕκαστος τῶν ἀγορευόντων εἰς μίαν πρότασιν, ἣν ἀμέσως ὁ κ. Τρικούπης παραδέχεται ὥς δυναμένην νὰ τεθῇ εἰς ψηφοφορίαν.

Ἄλλ' οἱ κ. κ. ἀντιπολιτευόμενοι δὲν ἔχουσι σαφεῖς ἰδέαν τοῦ τί ζητοῦσι. Προτείνομεν ἀναβολήν, λέγει ὁ εἰς, τὸ ἀπαράδεκτον, ὁ ἄλλος, λείπει ὁ ἀρχηγός, λέγει ὁ κ. Κωνσταντόπουλος, ἀφήσατέ μας τοῦλάχιστον νὰ μελετήσωμεν τὰς προσαχθησομένας ἐκθέσεις λέγει ὁ κ. Σωτηρόπουλος, θὰ μᾶς ζητήσητε ἄλλας αὖριον καὶ ἐπομένως νέαν ἀναβολήν, λέγει ὁ κ. Λομβάρδος, σὰς ὑποσχόμεθα, ὅτι οὐδεὶς ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως θὰ τὸ πράξῃ, ἀπαντᾷ ὁ κ. Σωτηρόπουλος καὶ ἀνακηρύσσεται ἀρχηγὸς αὐτῆς.

Ἐπὶ τέλους μία ἐξ ὧν αὐτῶν τῶν προτάσεων τίθεται εἰς ψηφοφορίαν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως καὶ κερδίζει ἡ Κυβέρνησις τὴν ὑπ' αὐτῆς προτεινομένην πρόοδον τῆς συζητήσεως διὰ πλειονοψηφίας 48 ψήφων. Οὕτω δὲ ἀρχεται ὁμιλῶν ὁ εἰσηγητὴς τῆς μειονοψηφίας κ. Κωνσταντόπουλος, ὅστις ὁμῶς παρακαλεῖ νὰ ἀναβληθῇ ἡ ἐξακολουθήσις τῆς συζητήσεως δι' αὖριον. Ἄλλ' ἐπιμένει ὁ κ. Τρικούπης,

χωρίς νὰ ἐγείρῃ τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τῶν διορθώσεων τῶν χειρογράφων τοῦ λόγου του εἰς ὃς εἶνε ἀπασχολημένος. Ἐπὶ τέλους ἀναλαμβάνει τὸν μαρτυρικὸν ἀγῶνα μὲ στόμαχον κενόν, περὶ τὴν 8 μ. μ. πλεόν ὁ κ. Καραπάνος.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

... Ἡ τοιαύτη ἀληθῶς ἀπειλὴ καταθέσεως προξενεῖ ἄσβεστον γέλωτα καὶ εἰς αὐτὸν τὸν κ. Τρικούπην... ἀλλὰ δὲν προφθάνει νὰ συνεχίσῃ τὴν ἀγόρευσίν του, ὁπότε ὁ κ. Ῥάλλης, εὐγλωττος ὑπερασπιστὴς τῶν κατακεκμηκότων συναδέλφων του, ζητεῖ καὶ πάλιν τὴν ἀναβολήν.

Μίλησις. Θὰ καθήσουμε ἕως τὸ πρωῒ.

Εἰς τὴν ἀπειλὴν ταύτην μετ' ἀγανακτήσεως ἀπαντᾷ ὁ κ. Βαλσαμάκης, ἀλλ' ἄκαμπτος μένει ὁ κ. Τρικούπης, διορθῶνων ἐν τούτῳ τὰς ἀγορεύσεις του. Ὁ κ. Ῥάλλης εἶτα ὑποβάλλει πρότασιν ἀναβολῆς καὶ ἄρχεται ἐκ τρίτου ἀναγινωσκόμενος ὁ κατάλογος. Καὶ κατὰ τῆς ἀναβολῆς ἐψήφισαν 66, ὑπὲρ αὐτοῦ δὲ 16.

Εἰς ταῦτα οὔτε προσοχὴν καὶν δίδει ὁ κ. πρωθυπουργός, μένων προσκεκολλημένος ἐπὶ τοῦ ἐδωλίου του, ἐνῶ ἀπαντες σχεδὸν οἱ ἄλλοι ἐκ περιτροπῆς ἐξέρχονται εἰς τοὺς διαδρόμους, ὅπου ἀνηλεῶς καταβροχθίζουσι ζεστὰ κουλούρια καὶ ἀναμένουσι τρίτην ψηφοφορίαν.

Μετὰ τὸν κ. Σωτηρόπουλον λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. Καραπάνος ὅστις, ἀφοῦ λέγει τινὰ ἄρχεται τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἀρχῶν, ὃς ἐξέθηκε πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς του.

Ὁ κ. Τρικούπης ἐπὶ τέλους φαίνεται, ὅτι συνεκινήθη ἐκ τῆς καταστάσεως, εἰς ἣν εὐρίσκονται οἱ βουλευταὶ καὶ συγκατανεύει, ὅπως λυθῇ ἡ συνεδρία περὶ ὧραν σχεδὸν 9 μ. μ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Συγχρόνως τὸ λαμπρὸν βουλευτάρτον μας, ἡ ὁδὸς Κηφισίας δενδροστοιχεῖται καὶ αὕτη μέχρις Ἀμπελοκήπων. Τοῦτο θὰ προκαλέσῃ

πιστευομεν, γενικὴν χαρὰν. Εἶνε ἡ θελκτικωτέρα τῶν λεωφόρων μας, Τρικουπικωτάτη δέ, διότι εἶνε σχεδὸν ἔργον τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 27 Φεβρουαρίου, Παρασκευή 1887.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς μετὰ πρωτοφανοῦς αὐστηρότητος ὑπέδειξεν, ὅτι δὲν ἐνόει νὰ προβῇ εἰς καμμίαν συγκατάβασιν ἢ νὰ θεραπεύσῃ οἰανδήποτε ἀξίωσιν Ἀμφοτέρω ταῦτα ἐπέδρασαν θαυμασίως ἐπὶ τῶν σκέψεων τῶν μεμψιμοιούντων οἱ ὅποιοι χθὲς—καὶ σημειωτέον ὅτι εἶνε ἀκόμη ἄγνωστοι κατὰ τὸ πλεῖστον—διὰ τῆς φανεραῆς ψήφου των διεσκέδασαν τὸ νέφος τὸ ἐπὶ τινας ἡμέρας σκιάσαν τὴν πλειονοψηφίαν. Ἡ κυβέρνησις ἔλαβεν ἐν τῷ ζητήματι τοῦ ἀπαράδεκτου τῆς ἡμερησίας διατάξεως ὀγδοήκοντα καὶ ἐννέα ψήφους, ἐνῶ ἡ ἀντιπολίτευσις δὲν ἠδυνήθη νὰ συγκεντρώσῃ εἰμὴ μόνον τεσσαράκοντα καὶ μίαν τοιοῦτο τέρμα ἔλαβεν ἡ κρύφα ἐπιχειρηθεῖσα αὕτη διατάραξις τῆς πλειονοψηφίας.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 28 Φεβρουαρίου 1887.

Ὁ γηραιὸς ἔξ Ἀττικῆς βουλευτῆς κ. Δ. Ν. Καλλιφρονᾶς ἐνῶ ἐπορεύετο νὰ καταλάβῃ τὴν θέσιν του ἐν τῇ πτέρυγι τῆς ἀντιπολιτευσεως ἐπὶ τῶν καθισμάτων τῆς πρώτης σειρᾶς ἐπροχώρησε πρὸς τὴν πτέρυγα τῆς συμπολιτευσεως καὶ ἐκάθισε μετὰ τοῦ κ. Τρικούπη καὶ τοῦ κ. Δραγούμη, τὸν ὅποιον καὶ ἐχαιρέτισε διὰ χειραψίας. Ἐκεῖ δὲ καταπεπονημένος, φαίνεται, ἐκ τῶν κόπων τῆς ἀκροάσεως, παραδόθη εἰς ὕπνον. Ἀλλ' ἡ ἀντιπολίτευσις δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξηγήσῃ τὴν παρατεταμένην αὐτὴν διαμονὴν τοῦ γηραιοῦ μέλους της μετὰ τῶν συμπολιτευομένων καὶ δὴ μετὰ τῶν ὑπουργῶν. Καὶ ἐγερθεὶς λοιπὸν πρῶτος ὁ κ. Φωτῆλας προσῆλθε πρὸς τὸν κ. Καλλιφρονᾶν καὶ ὑπέμνησεν αὐτῷ ποῦ εἶνε ἡ θέσις του. Ἀλλ' ὁ γέρων δὲν ἠθέλησε νὰ διακόψῃ τὴν ἀνάπαυσίν του καὶ παρέμεινεν ἐκεῖ.

Οἱ ὁμόφρονές του ὅμως ἐξηκολούθουν σκανδαλιζόμενοι καὶ ὁ κ.

Πετρίδης μὴ ἀνεχόμενος πλέον τὴν καθ' ἑκόν ταύτην λιποταξίαν, ἠγέρθη καὶ ἐπέμεινε νὰ ἐξυπνήσῃ αὐτὸν πάντων διαμαρτυρομένων.

— Ἀφῆστέ τον νὰ κοιμηθῇ.

- Ἐπὶ τέλους ἐξύπνησεν οὗτος καὶ ἰδὼν εἰς ποῖον βέβηλον τόπον ἀπελάμβανε τὴν μακαριότητα ἐκείνην, ἠγέρθη μεθ' ὅλας τὰς φιλόφρονας τῶν κ. κ. Τρικούπη καὶ Δραγούμη παρακαλήσεις, ὅπως μείνῃ ἐκεῖ καὶ ἀφῆθῃ νὰ ὀδηγηθῇ εἰς τὴν θέσιν του.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρία τῆς 28 Φεβρουαρίου.

Ὁ κ. Ράλλης καὶ πάλιν λαμβάνει τὸν λόγον, ἀποκαλῶν τὸν κ. ὑπουργὸν « ὑπεύθυνον συντάκτην » τῶν διαταγμάτων τῶν χαρίτων. Ἀναγινώσκει δὲ καὶ σημειώσεις τινάς, δι' ὧν θέλει νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι ὁ κ. Τρικούπης ἄλλοτε, ὅτε συνειργάζετο μετ' αὐτοῦ ὁ κ. Ράλλης ὡς ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, ἐζήτησε παρ' αὐτοῦ νὰ δώσῃ χάριν εἰς διαφόρους στρατιωτικούς καταδίκους, ὅπερ ἠρνήθη ὁ κ. Ράλλης. Ὁ κ. βουλευτὴς ἐξ Ἀττικῆς ἀναμιγνύει εἰς τὴν συζήτησιν καὶ τὸν κ. Κοντόσταυλον, ἰσχυριζόμενος ὅτι καὶ οὗτος διεφώνησε πρὸς τὸν κ. πρωθυπουργὸν ὡς ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, προκειμένου περὶ ἀπονομῆς χαρίτων.

Ὅργιλος τότε ἐγείρεται ὁ κ. Τρικούπης.

— Διεφωνήσατέ ποτε πρὸς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον κ. Κοντόσταυλε; ἐρωτᾷ τὸν καθήμενον ὀπισθεν αὐτοῦ βουλευτὴν Εὐβοίας.

— Οὐχί, ἀπαντᾷ ὁ κ. Κοντόσταυλος.

— Ὅταν ἔχωμεν μάρτυρας ἀπαντᾷ ὁ κ. Τρικούπης, ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν κ. Ράλλον, σᾶς διαψεύδομεν ἡμέσως. Ὅταν δὲν ἔχωμεν μάρτυρας, δύνασθε νὰ λέγητε ὅ,τι θέλετε.

Ράλλης. Διαψεύδω καὶ ἐγὼ τὴν διάψευσίν σας.

Τρικούπης, Σῆς διαψεύδει καὶ ὁ κ. Κοντόσταυλος καὶ ἐγώ. Τοῦτο ἀρκεῖ.

Ἐπὶ τέλους ὁ κ. Ράλλης καταπαύει τὸν λόγον, ἀκούων καὶ πάλιν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ λέγοντος αὐτῷ, ὅτι ἀπέχει πάσης ἀπαντήσεως εἰς ὅσα εἶπε περὶ αὐτοῦ, διότι δὲν ἔχει μάρτυρας· μεθ' ὃ ἀνέρχεται τὸ βῆμα ὁ κ. Κρεστενίτης καὶ παρακαλεῖ τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἑσωτερικῶν νὰ μεριμνήσῃ περὶ τμήματός τινος ὁδοῦ ἐν Ἡλείᾳ καταστάντος ἀδιαβάτου, ὥς ἐκ τῶν βροχῶν, μεμφόμενος συγχρόνως τὸν κ. πρωθυπουργόν, ὅτι ὤμοσεν ἔχθραν ἀκοίμητον κατὰ τῆς ἐπαρχίας Ἡλείας, ἀφότου αὕτη ἐδείχθη ἐν ταῖς ἐκλογαῖς δυσμενὲς πρὸς τοὺς κυβερνητικοὺς ὑποψηφίους. Ὁ κ. πρωθυπουργός, λίαν φιλομειδῆς ἀπὸ τινος, ὑποδέχεται καὶ τὴν αἰτίασιν ταύτην διὰ χαρακτηριστικοῦ μειδιάματος.

Δευτέρα, 2 Μαρτίου 1887.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΦΕΡΝ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΕΛΕΤΗΝ ΕΝ Τῇ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚῇ ΣΧΟΛῇ

Ἐκφράσωμεν τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ ὁποίου ἡ διηνεκὴς μέριμνα ὑπεστήριξεν ἡμᾶς, ὡς ἐκφράσωμεν εἰς τὴν βασιλίσσαν τὰς βαθυτάτας ἡμῶν εὐχαριστίας, εἰς τὴν βασιλίσσαν τὴν συνεχῶς ἐπισκεπτομένην τὸ γειτονικὸν θεραπευτήριον τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ», ἣτις ἐπεδείξατο ἰδιάζον ἐνδιαφέρον διὰ τὸ ἀναγερεθισόμενον κτίριον. Πάντα ταῦτα ὀφείλομεν καὶ εἰς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην, ὅστις μετὰ συμπαθοῦς περινοίας ἐνεργῶν δὲν ἔπαυσεν ἐνδιαφερόμενος ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τοῦ ὁποίου ἡ πρώτη ἐνέργεια ὑπῆρξε νὰ χορηγήσῃ καὶ ἐξασφαλίσῃ τὸ γήπεδον τοῦτο ὑπὲρ τῆς Σχολῆς μας.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Τετάρτη, 4 Μαρτίου.

Χθὲς ἐν τῇ Βουλῇ ἡ συνεδρία περιστράφη εἰς τὸ περὶ ἐγγράφου τῆς Κυανῆς Βίβλου ζήτημα, περὶ οὗ χθὲς ἡμεῖς ἐγράψαμεν. Ἐν τῷ

κυρίῳ ἡμῶν ἄρθρῳ βλέπει ὁ ἀναγνώστης τὰς οἰκτρὰς παλινφθίας τῶν ἀντιπολιτευομένων, οἵτινες ἀληθῶς κατασυνετρίβησαν ὑπὸ τῶν λόγων τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὅστις ἐπανειλημμένως τοὺς προεκάλεσεν, ἐὰν τολμῶσι νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν συζήτησιν τῶν κατὰ τὸ ἐθνικὸν ζήτημα. Ἄλλ' οἱ ἀντιπολιτευόμενοι δὲν ἀπετόλμησαν τοῦτο, καὶ ἐννοεῖ ἕκαστος τοὺς λόγους οὓς εἶχον νὰ θιῶσι μὲν νὰ μὴ δεχθῶσιν ὅμως συζήτησιν, ἥτις θὰ ἀπεκάλυπτε τὰ κατὰ τὴν διαγωγὴν τῆς παρελθούσης Κυβερνήσεως ἐν ὅλῃ τῇ γνωστῇ αὐτῶν ἀσχημίᾳ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 4 Μαρτίου 1887.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΒΟΥΛΗΣ

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΠΕΡΙ ΜΩΡΙΩΝ

Ἐπανήλθε χθὲς ἡ Βουλὴ εἰς τοὺς χρυσοῦς χρόνους, καθ' οὓς καθ' ἡμέραν ἀνεκαλύπτετο καὶ μία νέα προδοσία κατὰ τῆς πατρίδος καὶ ἐξερεύγοντο μύδρους τὰ στόματα τῶν μᾶλλον σαχλολόγων πατριωτῶν καὶ κατηναλίσκοντο εἰς παράταξιν κοινῶν τύπων καὶ κοινοτέρων μωριῶν, δλόκληροι συνεδριάσεις. Διότι δὲ εὐρέθη ὁ «Αἰὼν» ἐν ἀσυγχωρήτῳ πάθους ὑπερεκχειλίσει νὰ διαπραΐξῃ τὴν ἀσυγχωρητοτέραν ἐλαφρότητα, νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τοῦ κ. Τρικούπη διὰ γραμμῶν μεστῶν μίσους καὶ ἐκδικήσεως ἐπὶ προσφάτῳ ὀδύνῃ, ἥτο φυσικὴ συνέπεια νὰ εὐρεθῇ βουλευτὴς τῆς ποιότητος τοῦ κ. Λεβίδου νὰ διεκτραγωδήσῃ διὰ στομφολόγων ἀνοησιῶν τὴν τρομερὰν τοῦ κ. Τρικούπη προδοσίαν. Καὶ τί προδοσίαν! Ὁ ἐφωίλης αὐτὸς ἀνεκοίνωσε μίαν ὥραν πρὸ τῆς ἐν τῇ Βουλῇ ἀγορεύσεώς του εἰς τὸν σίρ Ρῶμπολδ ὅτι μετὰ μίαν ὥραν βροντοφώνως ἐξηγγεῖεν ἀπὸ τοῦ βήματος. Καὶ δὲν εἶνε τρομερὸν μάλιστα, ὅτι ἀπέκρυψε κάμποσα καὶ ἠνείγκασε τὸν σίρ Ρῶμπολδ νὰ γράψῃ ὑστερόγραφον; Αὐτὸ δὰ εἶνε δευτέρα προδοσία βαρυτέρα τῆς πρώτης.

Ἡλπίζομεν δὲ ὅτι ὁ κ. Τρικούπης δὲν θὰ κατεδέχετο κἄν νὰ ἀπαντήσῃ εἰς φληναφήματα καὶ μωρολογίας, αἱ ὁποῖαι ἐξέρχονται ἀπὸ

τὰ βραζοντα στήθη ἑνὸς δημοσιογράφου καὶ καταλήγουσιν εἰς τὴν κωμικὴν ρητορικὴν τοῦ κ. Λεβίδου.

Πέμπτη, 5 Μαρτίου.

Ἀνακτορικά.—Χθὲς ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸν Βασιλέα ἡ μεγάλη πρεσβεία τῆς Βουλῆς πρὸς ἐπίδοσιν τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον. Ἡ παρουσίασις ἐγένετο ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Θρόνου, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Διαδόχου καὶ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, εἰσαχθείσης τῆς Ἐπιτροπῆς ὑπὸ τοῦ αὐλαρχοῦντος κ. Χατζηπέτρου καὶ τοῦ ὑπαπιστοῦ τοῦ Βασιλέως κ. Κριεζῆ.

8 Μαρτίου, 1887.

Ἐγνωρίζομεν ὅτι ἡ παραφορὰ τοῦ «Αἰῶνος» ὑπῆρξε πάντοτε ἀλόγιστος, ὑπερβολικὴ, ὅτι τὸν ἐξέτρεψεν εἰς ἄτοπα, ὅτι τὸν παρέσυρεν εἰς ὕβρεις, ἀλλ' οὐδέποτε ἠλπίζομεν ὅτι θὰ ἐξωθεῖτο μέχρι τοῦ σημείου ἐκείνου εἰς τὸ ὁποῖον τὸν εἶδε χθὲς συρόμενον τὸ ἀθηναϊκὸν κοινόν. Τὸ χθεσινὸν ἄρθρον του εἰνέ τι πλέον ἢ ὕβρις, πλέον ἢ συκοφαντία. Καὶ ἐὰν δύναται νὰ δοθῇ χαρακτηρισμὸς εἰς τὸ βέβηλον τοῦτο κατασκευάσμα, θ' ἀποκληθῇ ἀποτρόπαιος ἱεροσυλία τὴν ὁποίαν πᾶς τίμιος ἄνθρωπος πρέπει νὰ παρίδῃ, χάριν ἐκείνου ὅστις τὴν ἐξεστόμισε.

Τί μᾶς εἶπε, τί ἀπέδειξεν ὅλη ἐκείνη ἡ ἔκθεσις τοῦ περιωνύμου πρεσβευτοῦ τῆς Ἀγγλίας τὴν ὁποίαν ἐδημοσίευσεν χθὲς ὁ «Αἰὼν» μεθ' ἑνὸς τόσο φοβεροῦ ἐπιλόγου ἐν τῷ ὁποίῳ ἐξήγαγε τὰ αὐθαίρετότερα καὶ ἀσεβέστερα συμπεράσματα ; Ὅτι ὁ κ. Τρικούπης ἀνεκοίνωσεν εἰλικρινῶς τὰς προθέσεις του εἰς τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἀγγλίας, ὅτι δηλ. θὰ ἐξέφραζεν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν πεποίθησιν αὐτοῦ ὅτι ὁ πόλεμος εἶνε ἀδύνατος ὑπὸ τὰς περιστάσεις ἐκείνας. Μήπως ὁ κ. Τρικούπης, ὅτι εἶπε πρὸς τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἀγγλίας δὲν τὸ ἐπανέλαβεν εἰς τὴν Βουλὴν ; Τί ἡδύνατο νὰ περιμένῃ πλέον ἢ Ἑλλάς ἐκ πολέμου τόσῳ ἐπικινδύνου ; Ἡ κυβέρνησις ὁπότε ἦτο καιρὸς κατετρίβετο εἰς λό-

γους. Ἀφῆκε νὰ παρέλθῃ ὁλόκληρος ὁ Σεπτέμβριος, Ὁκτώβριος καὶ Νοέμβριος, ἐπερίμενε νὰ συναθροισθῇ ὁ τουρκικὸς στρατὸς εἰς τὰ μεθόρια, ἀφῆκε νὰ ἐγείρῃ τὰ ὄχυρά του καὶ ἔπειτα ἐνέτεινε τὸν πολεμικὸν ὄργασμόν της.

ΠΑΛΙΤΤΕΝΣΙΑ, Τρίτη, 8 Μαρτίου 1887.

Τὸ κωμικὸν ἐν τῇ ἀναδημοσιεύσει τῶν ἐγγράφων τούτων δὲν εἶνε τὰ ἄστοχα—ἵνα μὴ βαρυτέραν χαράζωμεν φράσιν—συμπεράσματα, εἰς τὰ ὅποια ὠδήγησε τὴν ἐν λόγῳ ἐσπερινὴν ἐφημερίδα τὸ κεκηρυγμένον αὐτῆς πάθος κατὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἀλλ' αὐτὸ τὸ παρ' αὐτῆς ἀνομολογούμενον, ὅτι τὰ ἐγγράφα ταῦτα τῆς Κυανῆς βίβλου ἦσαν ἄγνωστα—ἀπεκρύβησαν μάλιστα, ὡς λέγει, σκοπίμως—ἐν Ἀθήναις, ὅτι δὲ ἀπελπισθεῖσα νὰ εὕρῃ αὐτὰ ἐνταῦθα ἔγραψεν εἰς Παρισίους, ὁπόθεν χθὲς ἢ προχθὲς νωπὰ ἀκόμη ἔλαβεν, ἀπεσφράγισεν, ἐμελέτησε καὶ εἶδε, οἷα φρίκη! τὸ «ἀνεξάλειπτον σίγμα» τιθέμενον ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος, τοὔτεστι ἐπὶ τῆς προμετωπίδος τῆς ἐσπερινῆς ἐφημερίδος. Γνωρίζοντες τὴν εὐαισθησίαν τῆς ἀγαθῆς συναδέλφου, φανταζόμεθα τὴν καταπληκτικὴν ἀγανάκτησιν αὐτῆς, ὅτι τοιοῦτο μεταλλεῖον κατηγορίας καὶ «ἀνεξάλειπτων σιγμάτων» ἔμενε τόσον χρόνον τεθαμμένον ἐν Παρισίοις καὶ δὲν ἐχρησιμοποιήθη κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογάς, ὡς ἐπίσης φανταζόμεθα πόσον θὰ δυσφορῇ, ὅτι δὲν ἔσχε τὴν ἐτοιμότητα νὰ γράψῃ πρὸ τριῶν μηνῶν πρὸς τοὺς ἐν Παρισίοις ἐμπίστους, ὅπως ἐκθάψωσι τὸν θησαυρόν, καὶ διὰ πρώτης εὐκαιρίας ἀποστείλωσιν εἰς Ἀθήνας, ὁπότε λίαν πιθανὸν θὰ ᾔτο νὰ σωθῇ ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τὰς «ἐπιβούλους χεῖρας τοῦ κρατοῦντος τοὺς οἴκας τῆς Κυβερνήσεως», καὶ κατὰ συνέπειαν νὰ μὴ συμβῶσι καὶ ἄλλα τινὰ πράγματα.

Ἐὰν ὅμως εὐρίσκατο τις τῶν ἀναγνωστῶν τῆς ἐσπερινῆς ἐφημερίδος νὰ πληροφορήσῃ αὐτήν, ὅτι τὰ ἐκ Παρισίων εὐρήματα, τὰ δημοσιευθέντα χθὲς ὑπ' αὐτῆς, πρὸ μηνῶν ὀκτὼ περίπου ἐδημοσιεύ-

θησαν ὑπὸ τῆς Τεργεσταίας «Ἡμέρας» καὶ τῶν πλείστων ἐφημερίδων τῶν Ἀθηνῶν καὶ δεόντως ἐκρίθησαν καὶ ἐσχολιάσθησαν, ὁ ἀναγνώστης οὗτος σκληρὸν θὰ διέπραττεν ἀδίκημα ἀφυπνίζων τὸν αὐτῆς ἐρευνητὴν ἐνυπνιαζόμενον καὶ ἐντροφῶντα εἰς τὰς ἐντυπώσεις καὶ τὰς καταπλήξεις τὰς ἐκ τῆς ἀναδημοσιεύσεως τῶν ἐγγράφων, ἐν οἷς τὰ ἀνεξάλειπτα τφόντι τεκμήρια τῆς πολιτικῆς ἐμπαθείας τῶν ἀναζητήσαντων ἐν αὐτοῖς ἐγκλήματα καὶ στίγματα πρὸς ῥύπανσιν μόνον τοῦ χάρτου, καὶ πρὸς εἰσκόμισιν ἀηδίας καὶ οἴκτου πρὸς τοὺς ἀναγνώστας αὐτῶν.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Τετάρτη, 4 Μαρτίου.

Ὑπεστήριξαν, οἱ δύο ἰδίως ἀντιπολιτευόμενοι βουλευταὶ Ἀττικοβοιωτίας, ὅτι περίπου καὶ αἱ δύο τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐφημερίδες, αἱ καὶ διακεκριμέναι ἀποκληθεῖσαι, αἱ γράψασαι περὶ τοῦ πολυκρότου ἔξ ἀποκαλύψεως ἐγγράφου τῆς Κυανῆς Βίβλου τῆς Ἀγγλίας ἄλλ' ὅταν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὸ φύλλον τῆς «Νέας Ἡμέρας» Τεργέστης, τῆς 4/16 Αὐγούστου 1886, τὸ περιέχον ὁλόκληρον τὸ κείμενον τοῦ εἰρημένου ἐγγράφου, πολὺ ἀκριβέστερον βεβαίως ἐν τῇ μεταφράσει τοῦ ὑπὸ τῆς ἐσπερινῆς ἐφημερίδος δημοσιευθέντος καὶ ἄνευ τῶν μεταφραστικῶν σολοικισμῶν καὶ τῆς σχολαστικῆς φρασσεολογίας ἐκείνης, ἔμειναν ἐννεοὶ καὶ ἐπὶ πολλὴν ὥραν τὸ φύλλον τῆς «Νέας Ἡμέρας» περιήγετο εἰς τὴν πτέρυγα τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα, ὅπως διαπιστωθῇ ἡ θρασύτης μεθ' ἧς αἱ δύο ἔγκριτοι ἐφημερίδες τῆς ἀντιπολιτεύσεως παρεχάραξαν τὰ γεγονότα καὶ τῆς παραχαράξεως ταύτης θύματα ἐποίησαν τοὺς ἐν τῇ Βουλῇ ὁμόφρονas αὐτῶν.

Τοῦ ψεύδους τούτου καταδειχθέντος, οἱ τὴν ἀκατανόητον συζήτησιν ἐγείραντες βουλευταὶ ἰσχυρίσθησαν, ὅτι ἐπειδὴ δὲν εἶχον ὑπ' ὄψει τὸ αὐθεντικὸν κείμενον τοῦ ἐγγράφου, ἦτοι αὐτὸ τὸ τεῦχος τῆς Κυανῆς Βίβλου, δὲν ἠδύναντο νὰ συζητήσωσι, καὶ ὅτι ἔδει νὰ ἀναβληθῇ

ἡ συζήτησις μέχρι τῆς προσκομίσεως τοῦ ἐπισήμου τούτου τεύχους. Τὴν ἀνεπιτηδεῖαν ταύτην πρόφασιν πρὸς ἀποφυγὴν τῆς συζητήσεως αὐστηρῶς ἤλεγξε καὶ πάλιν ὁ κ. πρωθυπουργός.

Πέμπτη, 5 Μαρτίου.

Γνωστὴ ἐσπερινὴ ἐφημερίς — περὶ ἧς ὁ λόγος πλεόν τὴν ἐπιείκειαν ἔχει ἀρχὴν — συγχισθεῖσα καὶ ἀπωλέσασα ἐντελῶς τὸ νῆμα τῶν πρωτοτύπων αὐτῆς ἰδεῶν, οὐδὲ δυναμένη νὰ εὔρη πρόχειρον τὴν ἀπολογίαν εἰς τὰ ὑφ' ἡμῶν καὶ ἄλλων συναδέλφων καθὼς καὶ ἐν τῇ Βουλῇ ἀντιταχθέντα εἰς τοὺς παραβόλους αὐτῆς ἰσχυρισμοὺς καὶ τὰς διαστροφάς, ἔγραφε, μετὰ τοῦ χαρακτηριζόντος αὐτὴν θάρρους, χθὲς ἐσπέρας ἐκδοθεῖσα, ὅτι «δὲν εἶδε τὸ αὐθεντικὸν κείμενον τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ὅπερ (λέγει) βεβαίως θὰ καταχωρήσῃ ἡ πρωθυπουργικὴ ἐφημερίς», καὶ ὅτι διὰ τοῦτο δῆθεν δὲν ἀπαντᾷ εἰς αὐτό, ἐνῶ ἡ ἐφημερίς αὕτη, ὡς ὀνομάζει ἡ συνάδελφος τὴν «Ὠραν», ἐκδοθεῖσα χθὲς λίαν πρωτὶ περιεῖχε ὁλόκληρον τὸ αὐθεντικὸν κείμενον ὅλων τῶν ἀγορεύσεων, ὡς προχθὲς ἐποίησεν ἐν τῇ Βουλῇ ὁ κ. πρωθυπουργός. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τὸ εἰρημένον φύλλον δὲν εἶδε πρὸ μηνῶν ἑπτὰ καὶ τὸ πολύκροτον ἔγγραφον τῆς Κυανῆς βίβλου ἐν μεταφράσει τῆς Τεργεσταίας «Ἡμέρας», ἣν τακτικῶς λαμβάνει αὕτη ὡς καὶ αἱ ἄλλαι τῆς πρωτευούσης ἐφημερίδες, εἶχε δὲ ὡς ἀπέδειξεν, ἐν ὄψει καὶ τὸ σχετικὸν φύλλον τῆς «Ἡμέρας» καὶ τὴν ἡμερομηνίαν αὐτοῦ ἐσημείωσε προχθὲς, διορθοῦσα ἀνακρίβειαν ἐτέρας πρωϊνῆς ἐφημερίδος, ἐνῶ συγχρόνως ἔγραφε μετ' ἀπαραιμίλλου τόλμης, ὅτι «τὰ κείμενα τῆς Βίβλου ἐπιμελῶς τὰ ἀπέκρυψαν οἱ δι' αὐτῆς ἀποκαλυπτόμενοι!» ὅτι δὲ «ἀπελπισθεῖσα, ὅτι θὰ κατορθώσῃ ἐκ τῶν ἐν Ἀθῆναις κειμένων νὰ λάβῃ καὶ μελετήσῃ τι ἔγραψε πρὸ καιροῦ εἰς Παρισίους». Τὸ κοινόν, ὅπερ γινώσκει ἀπὸ πολλοῦ τί πρέπει νὰ φρονῇ περὶ τῶν μετερχομένων τοιαύτην τακτικὴν, ὡς προσθέσῃ καὶ ταῦτα εἰς τὰ γινωσκόμενα.

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΣ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΣ

Ἡ προσλαλιά τοῦ Βασιλέως πρὸς τὴν ἐπιδώσασαν αὐτῷ χθὲς τὴν εἰς τὸν Β. λόγον ἀπάντησιν ἐπιτροπὴν ἦτο λίαν ἐμφατική.

Πρώτην φορὰν ὁ Βασιλεὺς ἐξέρχεται τῆς ἐπιφυλακτικῆς του συνταγματικότητος καὶ νεωτερίζων δηλοῖ ἀπροκαλύπτως τὴν ὁμοφωνίαν μετὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς πλειονοψηφίως.

Εἶνε ἀληθές, ὅτι ἀπὸ πολλῶν ἤδη μηνῶν οὐδεμίαν παρέλειψεν ὁ βασιλεὺς εὐκαιρίαν, ὅπως ἀποδείξῃ τὴν πρὸς τὸν κ. Τρικounπην εὖνοιαν αὐτοῦ. Διότι ἔπαθεν ὁ βασιλεὺς ὅ,τι καὶ ὅλοι οἱ Ἕλληνες, εἰς οὓς ἀπέμεινεν ἴχνος ὀρθῆς κρίσεως. Ἀφοῦ οὕτως ἀνάξιος πάσης πολιτικῆς ἐμπιστοσύνης ἢ εὐνοίας ἐδείχθη ὁ κ. Δηλιγιάννης, ὁ βασιλεὺς ἐρρίφθη πλέον εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ κ. Τρικounπῆ καὶ βλέπομεν ὁσημέραι ζωηρότερον διαγραφομένην τὴν σχέσιν μετὰ αὐτοῦ καὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ του ὁμοίαν ἐκείνῃ, ἥτις ὑφίσταται μετὰξὺ Γουλιέλμου καὶ Βίσμαρκ, Οὐμβέρτου καὶ Δεπρέτη, Καρόλου καὶ Βρατιάνου, Χριστιανοῦ καὶ Ἑστρουπ. Τοῦτο τοῦλάχιστον ἐδήλωσε χθὲς νεωτερίζων καὶ μὴ περιορισθεὶς εἰς τὴν ἄλλοτε τυπικὴν ἐκείνῃ τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον ὑποδοχὴν, ἀλλὰ τονίσας, ὅτι ἡ μετ' αὐτοῦ σύμπραξις τῆς πλειονοψηφίας πληροῖ αὐτὸν ἐλπίδων περὶ τοῦ μέλλοντος. Ἄν δὲ εὐρίσκουν τινές, ὅτι κακῶς ἔπραξεν ὁ βασιλεὺς τοιαῦτα λαλήσας, ἃς μὴ ἀσχάλλωσιν, ἀλλ' ἃς προσπαθήσωσι νὰ φανῶσι τοιοῦτοι, ὥστε νὰ κερδίσωσι καὶ αὐτοὶ παρομοίαν τοῦ βασιλέως εὖνοιαν. Αὐτὰ εἶνε τὰ πράγματα, ἡμεῖς δὲ τὰ ἀναγράφομεν καὶ ἃς φουρκίζονται οἱ φουρκιζόμενοι.

Σημειωτέον προσέτι ὅτι χθὲς ἐγένετο καὶ ἄλλος νεωτερισμός. Κατὰ πρώτην φορὰν μετέσχε τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ὁ κ. πρωθυπουργός, φέρον τὸν μεγαλόσταυρον.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, Πέμπτη, 5 Μαρτίου 1887.

Τοιαύτη συζήτησις ἐγένετο προχθὲς ἐν τῇ Βουλῇ, καθ' ἣν ἄν, ὥς

προείπομεν, ἡ κομματικὴ ἀλληλεγγύη δὲν ἐπεῖχε δυστυχῶς παρ' ἡμῖν τὴν θέσιν εὐγενεστέρων ἐλατηρίων, ὃ ταύτην προκαλέσας ἤθελεν ἀπομείνει μόνος καὶ μόνος αὐτὸς ἤθελε θύσει εἰς τὴν ἐμπάθειαν καὶ τὴν κακὴν πίστιν. Οὕτε σκιά κομματικῆς διευθύνσεως παρατηρήθη κατὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην ἐν τῇ ἀντιπολιτεύσει, οὔτε φωνή τις συνέσεως ἐτόλμησε νὰ ἀνακόψῃ τὴν ὁρμὴν, ὑπὸ τῆς ὁποίας ἀκατασχέτως καὶ ἀσυνειδήτως ἐφέροντο οἱ ἀποτυφλωθέντες πολέμιοι τῆς κυβερνήσεως. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἀγῶνος δὲν ἦτο δυνατόν νὰ εἶνε ἄλλο. Ἡ θρασυτης τῆς ἐπιθέσεως καὶ τὸ κακόβουλον τῆς συλλήψεως τῆς εἶχον ἀνάλογον τὴν ὑποχώρησιν. Σύγχυσις καὶ ἄτακτος φυγὴ ἐπηκολούθησε, καὶ μόναι αἱ ὕβρεις ἐτάχθησαν ὡς ἀσπίδες εἰς τὰ νῶτα τῶν φευγόντων. Ἄν οὕτω ἐξακολουθήσῃ ἡ ἀντιπολίτευσις πολιτευομένη, θὰ ἀπολέσῃ καὶ τὸ τελευταῖον ἠθικὸν κεφάλαιον, τὸ ὁποῖον καὶ μόνῃ ἡ θέσις αὐτῆς, ὡς παρ' ἡμῖν ἰδίως κρατεῖ, τῇ προσποριζεί.

ΛΚΡΟΠΟΛΙΣ, Δευτέρα. 9 Μαρτίου 1887.

ΑΙ ΕΥΦΥΟΛΟΓΙΑΙ ΤΟΥ κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐφόσον αὐξάνει εἰς κοινοβουλευτικὴν δύναμιν, κατὰ τοσοῦτον ἀναπτύσσει καὶ ἀμίμητον jemenfichisme παραλύων τακτικώτατα διὰ μιᾶς εὐφυολογίας τοὺς ῥήτορας τῆς ἀσυντάκτου ἀντιπολιτεύσεως. Πρὸ τινων ἡμερῶν ἕνεκά τινος διαλόγου μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ κ. Βαλσαμάκη ἠνάγκασε τὸν συνάδελφον «Αἰῶνα», μὴ ἐννοήσαντα τὸ πνεῦμα τῶν εἰρωνικῶν ἀπαντήσεων ἐκείνων, νὰ γράψῃ δίστηλον ἄρθρον, ἐκλαμβάνων ὡς σοβαρότητα τὴν χαριτολογίαν. Εἰς τὴν συνεδρίασιν τοῦ Σαββάτου πάλιν κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ καπνοκοπτηρίων νομοσχεδίου ἔλαβε χώραν τὸ ἐξῆς.

Ὁ κ. Κωνσταντόπουλος οὕτινος ἡ ῥητορικὴ ἐπιβολὴ εἶναι γνωστὴ, ὠμίλησεν ἐπὶ ὧραν σχεδὸν ἀντικρούων αὐτό. Ἀπαντῶν ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀποδεικνύει οὐδαμῶς σχετιζομένην πρὸς τὸ περὶ οὗ

ὁ λόγος νομοσχέδιον τὴν μακρὰν τοῦ κ. Κωνσταντοπούλου ἀγόρευσιν.

— Δὲν ἐννοεῖτε, τῷ λέγει ὁ κ. Κωνσταντόπουλος.

— Θὰ θεώρουν ἐμαυτὸν δυστυχῇ ἂν ἐννόουν, τῷ ἀπαντᾷ ὁ κ. Τρικούπης.

Προτείνομεν ἀπὸ τοῦδε τὴν περισυλλογὴν ὧν τῶν τοιούτων, ἵνα μὴ κατόπιν κοπιᾶζωμεν, ὅταν θὰ ἔλθῃ ὁ καιρὸς νὰ ἐκδοθῶσιν εἰς τόμον ὥς ἐγένετο διὰ τὸν Βίσμαρκ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 11 Μαρτίου 1887.

Τὰ ψεύδη — τέτοια ψεύδη — οὐδὲ τὸν συντάκτην τοῦ « Αἰῶνος » ἀρκοῦν νὰ πείσουν. Ἀλλὰ καὶ ἂν πιστευθοῦν μίαν ἡμέραν, τὴν ἐπαύριον ἀποκαλύπτονται. Αἱ κατηγορίαι — τέτοιαι κατηγορίαι — μόλις ἐκτοξευθοῦν καὶ πίπτουν εἰς τὸ ἔδαφος, βέλη νεκρὰ καὶ κρύα. Τὰ μυθεύματα κινοῦν τὸν γέλωτα, καὶ χειρότερον, τὴν ἀηδίαν, καὶ πολὺ συχνὰ τὴν ἀγανάκτησιν.

Ὑφίσταται ὅμως, νομιζομεν, ὁροθετικὴ τις γραμμή, ἣτις χωρίζει τὰ ψεύδη τὰ ὀρμώμενα ἀπὸ ἠθικοῦ τινος λόγου ἀπὸ τὰ ψεύδη τὰ ὅποια εἶνε ἀπλᾶ ἢ σύνθετα στοιχεῖα ἐγκληματικά. Εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν ὀφείλομεν νὰ κατατάξωμεν τὰ διὰ τριῶν πολιτικῶν ἐπιστολῶν, δημοσιευθεισῶν ἐν τῷ « Αἰῶνι », καταναλωθέντα τὰς ἡμέρας αὐτὰς πολιτικὰ ψεύδη.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Τετάρτη, 11 Μαρτίου.

COBDEN—CLUB

Τηλεγράφημα ἐκ Λονδίνου ἀναγγέλλει ἡμῖν, ὅτι ὁ εἰς ἀνάμνησιν τοῦ Ῥιχάρδου Κόβδεν ἐν Ἀγγλίᾳ συστηθεὶς καὶ ὑπὲρ τῶν ἀρχῶν τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου ὑπερμαχῶν σύλλογος ἐξελέξατο τὸν κ. Πρωθυπουργὸν μέλος αὐτοῦ ἐπίτιμον.

Ὑφ' ὧς ἀρχὰς ὁ σύλλογος συνέστη καὶ ὑφίσταται ἡ ἐκλογή τινος ὥς μέλους, ὅταν μάλιστα οὗτος εἶνε ξένος, εἶνε τιμὴ ἀπονεμομένη μό-

νον εἰς ἐξόχους τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου θιασώτας λόγῳ ἢ ὁπαδούς ἔργῳ.

11 Μαρτίου 1887 Τετάρτη.

Ἄλλη πάλιν ἀναστάσις εἰς τοὺς συναδέλφους τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ «Ρέουτερ» ὁ σύλλογος Κόβδεν ἐξελέξατο μέλος ἐπίτιμον τὸν κ. Τρικούπην. Ἐξάπαντος αὐτὸ μυρρίζει προδοσίαν. Τί ἤθελε τάχα ὁ σύλλογος Κόβδεν νὰ ἐκλέξη μέλος τὸν πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος; Μήπως τάχα δὲν ἠδύνατο νὰ διοικήσῃ καλῶς τὴν Ἑλλάδα ἐὰν δὲν ἦτο καὶ μέλος τοῦ συλλόγου. Ἐπειτα διατὶ μόνον τὸν κ. Τρικούπην καὶ ὄχι καὶ τὸν κ. Δηλιγιάννην;

IL DIRITTO, 19 Marzo 1887.

LA SITUAZIONE DEL GOVERNO IN GRECIA

La maggioranza di oltre 50 voti, avuta nell' ultima votazione dal presidente del Consiglio dei ministri di Grecia, signor Tricupis ha dimostrato com' egli possa ormai con tranquillità dedicarsi a quelle riforme amministrative e finanziarie, che formano il principale scopo della sua vita politica a favore del suo paese. Giammai un uomo di Stato ha avuto dal suo sovrano e dalla sua rappresentanza legale della nazione maggiori attestazioni di fiducia di quelle ottenute in quest' ultimo periodo dal signor Tricupis. Il viaggio dell' anno scorso, da lui intrapreso all' estero, aveva dimostrato alla Grecia quanto peso si desse anche al di fuori alla personalità del Tricupis, ritenuto giustamente per la sua probità, per suo fermo carattere, per la sua intelligenza l' uomo politico meglio adatto a reggere nelle circostanze attuali, di avviamento ad un più alto avvenire, le sorti della Grecia. Nessuno meglio del Tricupis è infatti atto a far

tesoro dell' esperienza e degli insegnamenti di questo decennio.

Ciò hanno compreso gli elleni, che nelle elezioni generali per la Camera con la nuova legge ristretta, hanno data una sì importante maggioranza all' attuale primo ministro.

Il suo potere è quindi stabilito, ed offre all' interno ed all' estero le più solide garanzie di durata. Quanto ciò sia notevole per rialzare l' amministrazione, la finanza e la sicurezza del regno ellenico.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, Παρασκευή 18 Μαρτίου 1887.

Β Ο Υ Λ Η

Συνεδρία της 12 Μαρτίου.

Τὸν λόγον λαμβάνει πρῶτος ὁ κ. Σωτηρόπουλος, ἀλλ' ὁ κ. βουλευτὴς Μεσσηνίας ἐξετάζει τὸ σύνολον τοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος τῆς κυβερνήσεως, παρορᾷ δ' ἐντελῶς καὶ ἐν ὑστέρᾳ μοίρᾳ τίθησι τὰς τροποποιήσεις ἐπὶ τοῦ δασμολογίου, αἵτινες πρόκεινται σήμερον ὑπὸ τὴν ἔρευναν καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς Βουλῆς. Καταλήγων τὴν ἐν εἵδει προγράμματος πολιτικὴν ταύτην δήλωσιν, ὁ κ. Σωτηρόπουλος ποιῆται καὶ μικρὰν παρέκβασιν περὶ δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ παροχῶν τῆς ἐξουσίας, μνημονεύων ἐν τῷ μεταξὺ καὶ τῆς καταφορᾶς ἣτις ἐγεννήθη κατὰ τοῦ κ. Τρικούπη ἐν Μεσολογγίῳ, διότι κατεδίωξε τοὺς λαθρεμπόρους τῶν ἀλάτων, καὶ ἡ ὁποία, ἂν μὴ ἐνομοθετεῖτο ἡ εὐρεῖα περιφέρεια, θὰ ἀπέκλειε τοῦ κοινοβουλίου αὐτὸν — «ὅπερ, ἐπάγεται ὁ κ. Σωτηρόπουλος, καὶ ἡμᾶς θὰ ἐστέρει τῆς εὐχαριστήσεως νὰ βλέπωμεν τὸν κ. Τρικούπην παρακαθήμενον ἐνταῦθα (φαιδρότης) καὶ εἰς τὸν κ. Τρικούπην δὲν θὰ ἦτο ἀρεστὸν (φαιδρότης) — Κύριοι ὁμῶς σπουδαίως — καὶ διὰ τὸ ἔθνος δὲ θὰ ἦτο δυστύχημα».

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Σάββατον 14 Μαρτίου.

Ἡ ἀγόρευσις ἦ μᾶλλον αἱ ἀγορεύσεις τοῦ κ. Τρικούπη — διότι δις ἔλαβε χθὲς τὸν λόγον — ὑπῆρξαν ἐξ ἐκείνων, τὰς ὁποίας μόνον παρὰ τοῦ κ. Τρικούπη ἀκούει τις ἀπὸ ἱκανῶν ἐτῶν ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ, καὶ ἐνώπιον τῆς δυνάμεως τῶν ὁποίων φίλοι καὶ ἀντίπαλοι κύπτουσι καὶ ἄκοντες τὸν αὐχένα ἀνομολογοῦντες τὴν ἀδιαφιλονείκητον ὑπεροχὴν καὶ τὸ μέγα κῦρος ὅπερ φέρουσι. Κυρίως ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἔψεξε ὅ,τι διακρίνει πάντας τοὺς ἀντιπολιτευομένους σήμερον, ἦτοι τὴν ἀξίωσιν αὐτῶν, ὅπως αἱ γνώμαι των ἀκούωνται ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ καὶ ἐν τῇ χώρᾳ ἐνῷ γνώμην οὐδεμίαν ἔχουσιν, ἀλλὰ πλοῦτον κακοζήλων καὶ ἀνυποστάτων ἐπικρίσεων καὶ αἰτιάσεων κατὰ πάσης πράξεως καὶ κατὰ παντὸς μέτρου τῆς κυβερνήσεως.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 13 Μαρτίου.

Ὁ κ. Τρικούπης εἶνε δπαδὸς τῆς ὀρθοδόξου οἰκονομολογικῆς Σχολῆς τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου. Ὑπὸ τὸν βαρὺν ὄγκον τῶν ὑψηλῶν δασμῶν, ὅστις πιέζει σήμερον τὸ εἰσαγωγικὸν ἐμπόριόν μας, καὶ οἷτινες εἶνε ἔργον τοῦ νῦν πρωθυπουργοῦ, ἀκολουθοῦντος ὡς πρὸς τοῦτο μετ' ἀναμφισβητήτου συνεπείας σύστημα, ὅπερ ἐφήρμοσε κατὰ πᾶσαν ἀνοδὸν του εἰς τὰ πράγματα, θὰ εἶνε βεβαίως δύσκολον εἰς ἓνα ξένον παρατηρητὴν ν' ἀνεύρῃ τὰς περὶ ἐλευθερίας συναλλαγῆς δοξασίας τοῦ ἀνδρός, ὅστις φορολογεῖ τὸ σάκχαρον πρὸς 100 % καὶ ἄλλα βιομηχανικὰ προϊόντα ἔτι βαρύτερον. Ἀλλ' ὅστις γνωρίζει ὅπωςδῆποτε τὴν ἱστορίαν τῶν οἰκονομικῶν τοῦ τόπου μας, ἐννοεῖ εὐκόλως τὴν πηγὴν τῶν ἐπαχθῶν τούτων φόρων κατὰ τῶν προϊόντων τῆς ξένης βιομηχανίας, φόρων καταντώντων πολλάκις ἀπαγορευτικῶν κατὰ τῆς εἰσόδου τῶν εἰδῶν ἃ προσβάλλουσι, ἐννοεῖ δηλαδὴ ὅτι πᾶν ὅ,τι ἄλλο ἢ προστατευτικαὶ ἰδέαι ἐπρυτάνευσαν κατὰ τὴν ἐπιβολὴν τῶν δασμῶν τούτων, καὶ ὅτι ἂν ἔλειπεν ἡ ἀδυσώπητος, ἡ αἰωνίως ἀνεκπλήρωτος ταμειυτικὴ ἀνάγκη, ἡ Ἑλλάς κυβερνωμένη ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπη,

θὰ ἔχαιε τοιαύτην ἐμπορικὴν ἐλευθερίαν, οἷαν ὀλίγιστα μεταξὺ τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν. Ὅτι ἡ ἰδέα τῆς ἐμπορικῆς ἐλευθερίας εἶνε ἀποκρυσταλλωμένη ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, καὶ ὅτι συγκαταλέγεται καὶ αὐτὴ μεταξὺ τῶν ἀπλανῶν ἐκείνων ἰδεῶν του, αἱ ὁποῖαι δυσκολώτερον σαλεύουν ἀπὸ τὸν τόπον των ἢ εἰς ἀπλανῆς ἀστὴρ ἀπὸ τοῦ ἰδικοῦ του, ἐφάνη κατὰ διαφόρους περιστάσεις, ὅποτε ἄτομα ἢ ὀλομέλειαι, ἔχουσai συμφέρον εἰς τὴν παροχὴν προστατευτικῶν μέτρων, ἔκαστος ἐννοεῖται διὰ τὸ εἶδός του, ξηρῶς ἀπεπέμφθησαν ὑπ' αὐτοῦ.

Σήμερον παρουσιάζεται καὶ μία ἄλλη τοιαύτη περίπτωσις καὶ ἐκφαίνεται καὶ πάλιν διὰ τοῦ αὐτοῦ ξηροῦ τρόπου ἡ ἀδιασάλευτος ἐμμονὴ τοῦ ἀνδρὸς εἰς τὰς ἰδέας του. Ἐννοεῖται ὅτι διὰ τοῦτο οὔτε ἐπαινοῦμεν πολὺ αὐτόν, ἀλλ' οὔτε θεωροῦμεν τὴν ἐπιμονήν του ἐπιβλαβὴ εἰς τὸ κοινὸν συμφέρον.

Κατὰ τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ δασμολογίου ὁ κ. Τρικούνης, ἂν καὶ ὑπὸ τοιούτων πανταχόθεν κατατρυχόμενος οἰκονομικῶν δυσχερειῶν, δὲν ἠδυνήθη νὰ μὴ θωπεύσῃ ὀλίγον καὶ τὴν προσφιλεῖ αὐτῷ οἰκονομολογικὴν δοξασίαν τῆς ἐλευθέρως συναλλαγῆς, ἐλαφρύνων κατὰ τι τοὺς δασμοὺς ἐπὶ τῶν σίτων καὶ τῶν ἀλεύρων. Καὶ ἡμεῖς μὲν, οἱ ἀρτοφάγοι, τὸν εὐχαριστοῦμεν, διότι λαμβάνει μέτρα ὅπως μᾶς κάμῃ τὸ ψωμὶ εὐθιγότερον ἢ τοῦλάχιστον προλάβῃ τὴν περαιτέρω ἀκρίβειαν αὐτοῦ· ἀλλ' ἐκεῖνοι οἵτινες παράγουν τὸν ἄρτον δυσηρεστήθησαν, διότι εἶδον τὰ συμφέροντά των ἀπειλούμενα. Τὸ περίεργον δὲ εἶνε ὅτι οἱ δυσηρεστηθέντες δὲν εἶνε οἱ σιτοπαραγωγοί, δηλαδὴ οἱ καλλιεργηταὶ τοῦ σίτου, ἀλλὰ οἱ ἀλευροποιοί, δηλαδὴ οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ἀτμοκινήτων ἀλευρομύλων, φοβηθέντες τὸν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ συναγωνισμόν. Ὅμως τοιούτων ἀλευροποιῶν ἀπηύθυνεν ἀναφορὰν πρὸς τὸν κ. πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως, παριστῶσαν ὅτι ἂν ψηφισθῇ ἡ μελετωμένη ἐλάττωσις τοῦ δασμοῦ ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων ἀλεύρων θὰ καταστραφῇ τέλεον ἢ ἐν Ἑλλάδι βιομηχανία τοῦ εἶδους τούτου.

www.libtool.com.cn

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Σάββατον. 14 Μαρτίου.

Αἱ ἀγορεύσεις τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ὑπῆρξαν ἔντονοι, περιστράφησαν δὲ καὶ εἰς τὴν γενικὴν πολιτικὴν τοῦ ὑπουργείου. Λυπούμενοι, ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ δημοσιεύσωμεν αὐτὰς σήμερον, παρόχομεν ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι τὴν ἔννοιαν αὐτῶν πλήρη. Ἡ «Ὥρα» δημοσιεύει σήμερον μίαν ἐκ τῶν ἀγορεύσεων. Κηρυχθείσης εἰτα περαιτωμένης τῆς συζητήσεως, τὸ νομοσχέδιον ἐπεψηφίσθη κατ' ἄρθρον, ἐπὶ τοῦ συνόλου δὲ ἐγένετο ψηφοφορία δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως καὶ τὸ σύνολον ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 81 κατὰ 25, μεθ' ὃ ἐλύθη ἡ συνεδρία τὴν 8 1/2 μ. μ.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 14 Μαρτίου.

Η ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον τὸ Ἰταλικὸν «Diritto» ἐδημοσίευσεν τὸ ἐπόμενον ἄρθρον :

«Ἡ ὑπὲρ τὰς 50 ψήφους πλειονοψηφία, ἣν κατὰ τὴν τελευταίαν ψηφοφορίαν ἔλαβεν ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κ. Τρικούπης, ἀπέδειξεν ὅτι δύναται οὗτος τοῦ λοιποῦ νὰ ἀφιερωθῇ ἀνέτως εἰς τὰς διοικητικὰς καὶ οἰκονομικὰς ἐκείνας μεταρρυθμίσεις, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὸν κύριον σκοπὸν τοῦ πολιτικοῦ του βίου, ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τῆς πατρίδος αὐτοῦ. Οὐδέποτε πολιτικὸς ἀνὴρ ἔλαβε παρὰ τοῦ ἡγεμόνος καὶ τῆς νομίμου τοῦ ἔθνους του ἀντιπροσωπείας δείγματα ἐμπιστοσύνης, μετῴνα ἐκείνων, ἅτινα κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην περίοδον ἐπέτυχεν ὁ κ. Τρικούπης. Τὸ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ταξιδιών του κατέδειξεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὁποία σημασία δίδεται καὶ παρὰ τῶν ἑκτὸς αὐτῆς οἰκούντων εἰς τὴν προσωπικότητα τοῦ κ. Τρικούπης, ὅστις θεωρεῖται δικαίως διὰ τὴν εὐθύτητα καὶ σταθερότητα τοῦ χαρακτῆρος καὶ διὰ τὴν εὐφυΐαν αὐτοῦ ὥς ὁ πολιτικὸς ἀνὴρ ὁ κατὰ τὰς παρούσας περιστάσεις τῆς ἐπὶ τὰ πρόσω πορείας ἱκανώτατος νὰ λήσῃ

τάς τύχας τῆς Ἑλλάδος. Τῷ ὄντι οὐδεὶς κάλλιον τοῦ κ. Τρικούπη δύναται νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς πείρας καὶ τῶν διδαγμάτων τῆς παρούσης δεκαετίας.

» Οἱ Ἕλληνες κατενόησαν τοῦτο, δόντες εἰς τὸν πρωθυπουργὸν τοσαύτην πλειονοψηφίαν κατὰ τὰς ἐκλογὰς τὰς γενομένας πρὸς συγκρότησιν τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νέου νόμου τοῦ περιορίσαντος τὸν ἀριθμὸν τῶν βουλευτῶν. Ἐπομένως ἡ κυβέρνησις αὐτοῦ ἐξησφάλισθη, καὶ παρέχει εἰς τε τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικὸν μεγίστας περὶ διαρκείας ἐγγυήσεις. Πόσον τοῦτο συντελεῖ εἰς ἀνύψωσιν τῆς διοικήσεως, τῶν οἰκονομικῶν καὶ τῆς ἀσφαλείας τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου, οὐδεὶς ὑπάρχει ὁ μὴ κατανοῶν, ἰδίως ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς θέσεως τῆς Ἑλλάδος ἀπέναντι τῆς γείτονος ζώνης τῆς χερσονήσου τοῦ Αἴμου ἔνθα ἐπιφυλλάσσεται αὐτῇ ἀναντιρρήτως, (ἐὰν δυνηθῇ δραστηρίως νὰ ἐνεργήσῃ διδομένης εὐκαιρίας), μερὶς ἀνάλογος εἰς τὴν ἔνδοξον ἱστορίαν της, εἰς τὰς παραδόσεις καὶ εἰς τὰ σπουδαιότατα αὐτῆς συμφέροντα. Ἡ Ἰταλία βεβαίως δὲν θ' ἀρνηθῇ αὐτῇ τὴν συνδρομὴν της.

» Τὰ ἐξ Ἀθηνῶν τηλεγραφήματα ἀναγγέλλαντα εἰς ἡμᾶς, ὅτι ὁ ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπη ὑποβληθεὶς εἰς τὴν Βουλὴν προϋπολογισμὸς φέρει μικρὸν ἄλλ' ἐπαισθητὸν πλεόνασμα, ἀποτελοῦσι τὸ πρῶτον καλὸν βῆμα, ὅπερ ἐγγυᾶται διὰ τὰ ἄλλα ».

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ, 7/19 Μαρτίου 1887.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἐν Ἀθήναις, 1/13 Μαρτίου.

Ὅσοι ἐκ τῶν φίλων τοῦ κ. Τρικούπη τὸν πρὸς τὸν ἔξοχον ἄνδρα σεβασμὸν δὲν προάγουσι μέχρι τυφλῆς εἰδωλολατρείας, ᾗσθάνθησαν ἐν γένει λύπην, διότι δὲν ἐλήφθησαν πλειότερον ὑπ' ὅψιν οἱ ἐνδοιασμοὶ τῆς κοινῆς γνώμης κατὰ τοῦ εἰς τὴν διαλυθεῖσαν Βουλὴν διατυπωθέντος οἰκονομικοῦ συστήματος.

Περίεργον ἐπεισόδιον προεκάλεσεν ὁ κ. Ράλλης, ἰσχυρισθεὶς ὅτι πρὸ τετραετίας ἐκ τοῦ ὑπουργείου Τρικούπη παρητήθη, διότι διεφώνησε πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν ἀπαιτοῦντα παρ' αὐτοῦ νὰ ἀπονείμῃ χάριτας εἰς στρατιωτικοὺς καταδίκους, ἐπὶ τῇ βάσει ψευδῶν ἐκθέσεων. Ὁ κ. Τρικούπης διαψεύδει ὀργίλως τὸν ἰσχυρισμὸν, ἐπιβεβαιοῦντος τοῦ κ. Κοντοσταύλου, ὃν ἐπικαλεῖται μάρτυρα. «Οὐδεμία, λέγει, ἐξεδηλώθη ποτὲ διαφωνία μεταξὺ ὑμῶν καὶ ἐμοῦ. Παρητήθητε ἔνεκεν λόγου ὅλως ἀτομικοῦ, ὃν κρίνω περιττὸν ν' ἀνακινώσω εἰς τὴν Βουλὴν». «Ὁ λόγος ἦτο, προστίθῃσιν ὁ κ. Ράλλης, ὅτι ἤθελα νὰ γίνω ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν», καὶ ἡ Βουλὴ σχολιάζει τὴν εἰλικρινῇ ταύτην ὁμολογίαν δι' εὐνοήτου ἡαρότητος. Ἀπόλυτον καὶ ἄκαμπτον ἄρνησιν ἀντέταξεν ὁ πρωθυπουργὸς καὶ εἰς τὸν κ. Κουμουνδοῦρον, ζητήσαντα καὶ πάλιν νὰ κατατεθῶσιν αἱ ἐκθέσεις τῶν ἀρχηγῶν τοῦστρατοῦ περὶ τῶν κατὰ τὰ σύνορα συμπλοκῶν καὶ τὰ σχετικὰ ἔγγραφα τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου.

Εὐάρεστον ἐντύπωσιν ἐνεποίησεν εἰς τοὺς ἐν Τεργέστη ὁμογενεῖς καὶ ἄλλοεθνεῖς ὁμολογιούχους τοῦ δανείου τῶν 25 ἑκατομμυρίων ἡ ἐν τῇ ἑλληνικῇ Βουλῇ διαβεβαίωσις τοῦ κ. Τρικούπη ὅτι «ἡ πληρωμὴ εἰς τοὺς ἐν τῷ ἑξωτερικῷ ἐγγραφέντας θὰ γίνεται ὥς μέχρι τοῦδε», τοὔτέστιν εἰς χρυσόν. Ὅτι ἀφορᾷ τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦ κ. Τρικούπη, ὅτι «οἱ ἐν Τεργέστη ὁμολογιούχοι δὲν εἶνε ἐκ τῶν ἀρχικῶς ἐν τῷ ἑξωτερικῷ ἐγγραφέντων καὶ ἐκτήσαντο βραδύτερον τὰς ὁμολογίας», γινώσκομεν ἄριστα ὅτι οὐκ ὀλίγοι τῶν ὑπογραψάντων τὴν ἀναφορὰν εἶνε ἐκ τῶν ἀρχικῶς ἐγγραφέντων, ἐὰν δὲ κηλῶς ἐνθυμούμεθα, τὸ ποσὸν τῶν ἐν Τεργέστη ἐγγραφῶν ὑπερέβη τότε τὸ ἡμισυ ἑκατομμύριον φράγκων.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Κυριακῇ, 15 Μαρτίου 1887.

Ο ΜΕΓΑΣ ΥΠΝΩΤΙΣΤΗΣ

Ὅσοι τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν θελήσωσι νὰ ἀναπαραστήσουν

www.libtool.com.cn

ἑαυτοὺς ἐντὸς μεγάλου ἀναπαυτικοῦ ἀτμοπλοίου, διασχίζοντος γλαυκὰ ὕδατα γαληνιώσης, ἀταράχου, σχεδὸν ἀκινήτου θαλάσσης, ἥς ἡ ἐπιφάνεια φαίνεται καλυπτομένη ὑπὸ γαλανόχρου ὑάλου καὶ ἀπεικονίσουν ἐν τῇ φαντασίᾳ των ποία ἡδεῖα νωχέλεια κυριεύει τὰ μέλη των ποία δὲ τελεία ἀφροντισία τὸν νοῦν των, ὥς νὰ ἦσαν ἀμέριμνοι ἐξηπλωμένοι ἐπὶ τοῦ μαλακοῦ σοφᾶ τοῦ δωματίου των, ἐνῶ τὸ ἀτμόπλοιον ὀλοταχῶς πλέει καὶ πιθανὸν κάμπτον μίαν ἄκραν μετὰ διάστημα ὥρων ἡ πνέοντος αἰφνιδίως ἐναντίου ἀνέμου νὰ προσκρούσῃ κατὰ θυέλλης, ἐκεῖνοι δύνανται νὰ λάβωσιν ἀκριβῆ ἰδέαν περὶ τοῦ ῥοῦ τῶν κοινοβουλευτικῶν ἡμῶν πραγμάτων Ποία γαλήνη ποία ἀκινήσις ἐν τῇ Βουλῇ !

Τὸ Βουλευτήριον μετεβλήθη εἰς αἵθουσαν τιμίων ἀστῶν, ὅπου. δίδονται ἀνάλατοι ἐσπερίδες, καθ' ὧς σερβίρεται πρόστυχον τσαϊ, ἄνευ φαιδροῦ τινος διαλείμματος τρικυμώδους στροβίλου ἢ ἡχηρᾶς ἐκπωματώσεως ἀφροστεφοῦς καμπανίτου. Φαντασθῆτε ! ἥρωες τῆς ἀντιπολιτεύσεως οἱ κ. Σωτηρόπουλος καὶ Καραπάνος, ἐκ μέρους δὲ τῆς συμπολιτεύσεως ὁ κ. Τρικούπης, μετὰ κόπον καὶ ἀηδίας ἀνοίγων τὰ χεῖλη του, ὥς ἄνθρωπος ὅστις ἔχει ἐξασφαλίσει πολὺ καλὰ τῆς δουλειᾶς του. Μεγαλοκτηματίας δυσκίνητος σωματικῶς, συνεννοούμενος διὰ μονοσυλλάβων πρὸς τοὺς ἐπιστάτας ἢ ἐνοικιαστὰς τοῦ κτήματός του. Αὕτῃ εἶνε ἡ εἰκὼν· αὕτῃ καὶ ἡ πραγματικότης-

Καὶ διατὶ ὅχι; Τί ἄλλο προσδοκᾶτε ἐκ τῆς ἐπαφῆς μιᾶς μεγάλης δυνάμεως καὶ μιᾶς μεγάλης ἀδυναμίας; Ἡ πάλη προϋποτίθῃσιν ἂν μὴ ἰσότητα, βεβαίως ὁμῶς ἀναλογίαν δυνάμεων. Πάλη ὁμῶς ἐλέφαντος καὶ μυδὸς ἡκούσθη ποτέ; Ἀλλ' ἡ ἀντιπολίτευσις, ὅπως κατήντησεν, εἶνε ποντικὸς, μὲ τὸν ὅποιον παῖζει ἐκ συγκαταβάσεως ἢ προβοσκίς τοῦ κ. Τρικούπη, ἔχοντος καὶ ἄλλους συναδέλφους διακρινομένους, διὰ τὰς προβοσκίδας των ! Ὁ ποντικὸς αὐτὸς τί ἄλλο δύνανται νὰ κάμῃ ἢ τὸ πολὺ νὰ πέσῃ εἰς τὸν πλήρη ἐλαίου ἀσκὸν τῆς συμπολιτεύσεως, ἥγουν νὰ αὐτοκτονήσῃ; Καὶ μὰ τὸ ναί, αἱ τελευταῖαι συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς,

καθ' ἃς ὁ εἰς ἐπιφανῆς ὠνόμαζε βδελυρὰ τὰ οἰκονομικά σχήματα ἑτέρου ἐπιφανοῦς καὶ αὐτὸς ἐσταυροκοπεῖτο, ἵνα πείσῃ τὴν Βουλὴν ὅτι δὲν ἐρμηνεύει τὰς ἰδέας ὧν τῶν ἐπιφανῶν, παρέχουσι πολλοὺς φόβους ὅτι ὁ ποντικὸς πολὺ μαύρας ἰδέας μελετᾷ κατὰ νοῦν.

Παλαιοὶ ἁμαρτωλοὶ, παλαιοὶ Τρικουνπικοὶ, σεβαστοὶ γέροντες, ἀρχαῖοι τῶν ἡμερῶν, ἐξησθενημένοι, ἐκ δέρματος νυκτερίδος καὶ μὲ φωνὴν βαλμᾶ, ἀτροφικοὶ, ἀναιμικοὶ, χοιραδικοὶ, συγχρόνως ἐρρίζοντες καὶ γρονθοκοπούμενοι ἀναμεταξύ των, φίλοι ἀλληλοδακνόμενοι, σύμμαχοι ἀλληλοπολεμούμενοι, ἐγκαρδίως μισούμενοι καὶ συνωμοτικῶς ὑποβλεπόμενοι, ἀναβαίνουνσι τὸ βῆμα ὑποσκάζοντες καὶ τὸ συγκρατοῦσιν ἀσθμαίνοντες, καὶ ἐν τοιαύτῃ ψυχολογικῇ καὶ παθολογικῇ καταστάσει ζητοῦσι νὰ πριονίσουν πρωθυπουργόν, ἀπολαύοντα σιδηρᾶς ὑγείας καὶ τρεφόμενον σχεδὸν μὲ τὸ κρέας τῶν ἀντιπάλων του. Ἀνθρωποφάγος! Ἐὰν ὑπεβάλλοντο ὑπὸ δίκαιαν, ἐὰν εἰσῇγον νέον αἷμα εἰς τοὺς παλαιοὺς ἀσκούς των, ἐὰν κατάρθουν νὰ παραστῶσι πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ κουρασμένου κόσμου λογικοὶ, ἠθικοὶ καὶ εὐπρόσωποι, ἐὰν ὕψουν τὴν σημαίαν τῶν μεταρρυθμίσεων, ἐὰν οὐ μόνον ὕψουν, ἀλλὰ καὶ εἰργάζονται ὑπ' αὐτήν, ἐὰν εἰργάζονται ἐκτὸς τῆς Βουλῆς, ἐν τοῖς δήμοις των, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις των, ἐὰν ἐθέρμαινον τὸν κόσμον διὰ ρημάτων νέων καὶ ταῦτα συνώδευον δι' ἐργασίας νέας, τότε ὁ ἀνθρωποφάγος θὰ ἡσθάνετο ἴσως τὰς πρώτας ἐνοχλήσεις τῆς δυσπεψίας, καὶ ὅπου αὕτη ἐνσκήψη, καιρὸς τότε νὰ σκέπτεται διὰ τὴν ψυχὴν του!

Ἀλλὰ μὲ ἀτολμίαν, μὲ ἀποσπάσματα ἀρχῶν καὶ κλάσματα συστημάτων, μὲ σύννεφα ἰδεῶν καὶ γαλαξίας σκέψεων, πῶς νὰ κλονισθῇ οἰκοδόμημα τὸ ὁποῖον, ὅ,τι καὶ ἂν ἦνε, ὑφίσταται ὁμως καὶ ὑπάρχει καὶ εἰς ἐπίμετρον ὑποστηρίζεται ἀπὸ ταῖς πλάταις τοῦ κ. Τρικουπῆ; Καὶ λησμονοῦμεν τὸ σπουδαιότερον ὅπλον τῶν μωσαϊκῶν ἀντιπολιτευομένων, τὴν συνταγματικὴν αὐτῶν παντομίαν. Παπαγιαννακόπουλος καὶ Γεροκωστόπουλος καὶ Κωνσταντόπουλος καὶ ὅσοι ἄλλοι ἐρατεινοὶ εὐρίσκοντες ἐν παντὶ καὶ πάντοτε παραβιαζόμενον τὸ Σύνταγμα. Ἐὰν τὸ

Σύνταγμα είχε φωνήν, βεβαίως θὰ ἡσθάνετο τόσῃν κατασχύνῃν ἀπὸ τὴν περὶ τόσων συχνῶν παραβιάσεων αὐτοῦ λογοδιάρροιαν τῶν συνταγματικῶν, ὥστε θὰ ἐπροτίμα ἴσως διὰ νὰ σωθῇ ἀπὸ τοιούτους φίλους νὰ πέσῃ μετὰ τῶν ὀδόντων τοῦ θανασιμωτέρου ἐχθροῦ του· ἀφοῦ τοσάκις παρεβιάσθη κατ' αὐτούς, τί ἔμεινε λοιπὸν εἰμὴ ἐν ῥάκος καὶ ἐν σικχαντόν! Ἄξιζον τὸν κόπον τόσοι παρθένοι ἀγῶνες διὰ τοιοῦτο σκύβαλον; Ἐπικρίσεις ἐπὶ ἐπικρίσεων! Καὶ γρίνια ἐπὶ γρίνιας! Καὶ σχελιασμοὶ ἐπὶ σχελιασμῶν! Ἄλλὰ διοικεῖται ἐν κράτος μὲ ἐπικρίσεις; Πληροῦται ὁ στόμαχός του διὰ γρίνιας; Πληρόνονται τὰ τοκομερίδια μὲ σχελιασμούς; Ἄν ἦνε τοῦτο δυνατόν, συμφωνοῦμεν τότε αὐθωρεὶ μὲ τὸν συνάδελφον «Αἰῶνα», ἀνακηρύττομεν προδότην προδοτῶν τὸν κ. Τρικούπην, ὅχι διὰ τὴν ἀδυναμίαν, τὴν ὁποίαν ἔχει τοῦ νὰ ἀποκαλύπτῃ τὰ μυστικὰ τῶν δημοσίων λόγων του, ἀλλὰ διότι δὲν παραχωρεῖ τὸ χαρτοφυλάκιον τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὸν Γεροκωστόπουλον! Θὰ ἡδύνατο νὰ ἔχῃ πάντοτε ἰσοζύγιον χωρὶς φόρους καὶ χωρὶς δάνεια!

Οὕτω τὸ κοινοβουλευτικόν μας πλοῖον ἐξακολουθεῖ νὰ διανύῃ τὸν δρόμον του ἤρεμον ἐν ἡρέμῳ θαλάσῃ μὲ πλοιάρχον σποραδικῶς συνάπτοντα ὀμίαν τινὰ μὲ τοὺς μᾶλλον ἐκλεκτοὺς τῶν ἐπιβατῶν. Ἄν θὰ πνεύσῃ βραδύτερον ἐναντίος ἄνεμος, ἂν ἡ πρῶρά του διασχίσῃ ἄλλας θαλάσσας δυσμενεῖς, ἀδιάφορον, τώρα ἔχομεν γαλήνην καὶ ὅσοι ἀποπειρῶνται νὰ κάμουν τρικυμίαν, οὗτοι ζητοῦν μὲ τὴν δύναμιν τῆς ῥάβδου των νὰ κινήσουν ἐν θωρηκτόν.

Ὅλα περνοῦν· δασμολόγια, νομοσχέδια, φόροι νέοι, φόροι παλαιοί, τέλη μεγάλα, τέλη μικρά. Ὅλα περνοῦν, θητεῖαι μακρότεραι, ἀπαλλαγὰι πλείότεραι, διοικήσεις νέαι, νομαρχιακὰ συμβούλια, μεταρρυθμίσεις εἰς αὐτά, μεταρρυθμίσεις εἰς ἐκεῖνα. Μιλιά ἐντὸς τῆς Βουλῆς, μιλιά ἐκτὸς τῆς Βουλῆς, μιλιά εἰς τὸν τύπον. Πρὸς τί ὁ κόπος τῆς κινήσεως τῶν σταγόνων, ὅταν δυνάμεθα τοῦλάχιστον, ἐν μέσῳ τόσων ἄλλων κακῶν, στερήσεων, μηνιγγιτιδίων, ἀσφυξίας, σεισμῶν, πτώχιας

καταχρήσεων, ξηρασίας, νὰ ἀπολαμβάνωμεν τὴν συβαριτικὴν αὐτὴν ἀπόλαυσιν. Λούκουλλοι τῆς σιωπῆς! Δόξα σοι ὁ Θεός, ὅτι μᾶς ἔμεινε καὶ αὐτὴ ἡ ἡδονή, ἐν μέσῳ τῆς ἄλλης κολάσεως. Εἰς ἄνθρωπος μᾶς συμπεριέλαβεν ὅλους ἐν τῇ παλάμῃ του καὶ μᾶς κάμνει ὅ,τι θέλει. Τὸν εὐχαριστοῦμεν, διότι ἂν δὲν εὐρίσκομεν τὴν παλάμην του, πιθανὸν νὰ εὐρίσκαμεν τὸ μηδέν. Καλὸν καὶ αὐτό!

Ἐν μέσῳ τῆς καθολικῆς ἐλαττώσεως, αὐτὸς μόνον δὲν ἐλαττοῦται αὐτὸς μόνος ἐκτείνεται καὶ ἐντείνεται.

Ἐν μέσῳ τῆς καθολικῆς ἀποθαρρύνσεως καὶ ἐξασθενήσεως, αὐτὸς μόνος διατηρεῖ ἀκμαίᾳ τὰς δυνάμεις του καὶ ἐλπίζει. Ἐν μέσῳ τῆς γενικῆς ἀθυμίας, αὐτὸς μόνος ἔχει ὀρεξιν νὰ εὐφρολογῇ καὶ νὰ φαιδρύνηται. Ἀφοῦ εἰς τοιοῦτο περιήλθομεν σημεῖον, δὲν ἔχομεν ἢ νὰ εὐχόμεθα ὥστε ὁ ὕψιστος νὰ συντηρῇ ἀθίκτους τὰς δυνάμεις καὶ τὰς ἐλπίδας τοῦ μεγάλου ὑπνωτιστοῦ τοῦ ἔθνους μας!

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, Δευτέρα, 16 Μαρτίου 1887.

Χθὲς τὴν 2 ¹/₂ μ. μ., τῇ προσκλήσει τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, συνήλθον ἐν τῷ ἀναγνωστηρίῳ τῆς βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς πάντες οἱ ἐν Ἀθήναις παρόντες βουλευταὶ τῆς Ἑπτανήσου, ἐν οἷς καὶ οἱ ὑπουργοὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Ναυτικῶν κ. κ. Λομβάρδος καὶ Θεοτόκης, ὅπως συσκεφθῶσι περὶ τοῦ ζητήματος τῆς φορολογικῆς ἀφομοιώσεως τῆς Ἑπτανήσου πρὸς τὸ λοιπὸν Κράτος. Ἐν ἀρχῇ λαβὼν τὸν λόγον ὁ κ. Τρικούπης, ἀνέπτυξε πρὸς τοὺς παρόντας τὸ ζήτημα ὑφ' ὅλας αὐτοῦ τὰς ἐπὶψεις, καίτοι δὲ δὲν ἐξεφράσθη κατηγορηματικῶς ὑπὲρ τῆς ἀφομοιώσεως, ὑπέδειξεν οὐχ ἥτιον διὰ τῶν λεγομένων του, ὅτι ταύτην, κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμὴν, ἐθεώρει λίαν σύμφορον καὶ πρὸς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν Ἑπτάνησον. Κατὰ τῆς ἀφομοιώσεως ὅμως ἐκηρύχθησαν οἱ πλείονες τῶν συνελθόντων, ἐν οἷς καὶ οἱ ὑπουργοὶ κ. κ. Λομβάρδος καὶ Θεοτόκης.

THE GREEK GOVERNMENT*From our correspondent***Athens, Thursday Night.**

The report that troubles are being fomented in Macedonia by Greeks, and that Greek bands are forming on the frontier for the purpose of assisting in a rising against the Turkish Government, is absolutely unfounded. In Greece at the present moment nothing is so eagerly wished for as peace and rest, and neither in the Press nor among the public is any desire shown to interfere in the Balkan disputes. All the efforts of M. Tricoupis and his Ministry are bent towards the restoration of the finances and the internal development of the country.

18 Μαρτίου 1887.

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΧΘΕΣΙΝΗΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

.....
 Ὁ κ. Τζάνες προσθέτει, ὅτι μετέβη εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἵνα ἀνακοινώσῃ ταῦτα εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργόν, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι, ἐπειδὴ εἶνε ἐκ τῶν κολασμένων, δὲν ἔχει ἐλευθέραν εἴσοδον. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπαντᾷ, ὅτι οὐδέποτε ἐθεώρησε τὸν κ. Τζάνην ὡς κολασμένον, διότι τὸν ἐθεώρησε πάντοτε εἰς τὸ πουργατόριον καὶ οὐ μόνον εἰς τὴν παροῦσαν περίοδον τῆς Βουλῆς. ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν παρελθούσαν, ἐπομένως ἡ εἴσοδος εἰς τὸ ὑπουργεῖον, οἷαδήποτε καὶ ἂν εἶνε διὰ τοὺς κολασμένους, διὰ τὸν κ. Τζάνην εἶνε πάντοτε ἐλευθέρω.

www.libtool.com THE DAILY NEWS, March 14, 1887.

From our correspondent

Athens, Sunday Night.

The result of the debate on the reply to the Royal Speech shows that the Government has a large majority in the Chamber. Out of 126 votes it obtained 88 on this question. It is pretty safe, therefore, to predict that M. Tricoupis will be able to carry his financial measures.

ΩΡΑ, Πέμπτη, 19 Μαρτίου 1887.

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΧΘΕΣΙΝΗΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Τρικούπης. Ἦκούσατε πρὸ ὀλίγου βεβαιούμενον ἀπὸ τοῦ βήματος, ὥσανεὶ ἦτο ἀληθῶς πανθομολογούμενον, ὅτι πρωτοφανὲς εἶνε τὸ διάταγμα, τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη. Ἴδού, κύριοι, διατάγματα προγενέστερα θὰ ἀναγνώσω διάταγμα φέρον ἡμερομηνίαν 15 Δεκεμβρίου 1875, ἡξεύρετε δὲ ποῖοι τότε ἦσαν εἰς τὰ πράγματα βεβαίως οὐχὶ οἱ ἐντεῦθεν καθήμενοι.

Ἦκούσατε κοπτόμενον τὸν κ. βουλευτὴν, ὅτι ἐξεδόθη διάταγμα ὑποβιβασμοῦ ἀνέγων διάταγμα ὑποβιβασμοῦ τὸ ὁποῖον ἔμεινεν ἀνεξέλεγκτον ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τοῦ 1875 μέχρι σήμερον.

Τότε ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ἦτο ὁ κ. Αὐγερινός, πρωθυπουργὸς δὲ ὁ αἰμίνητος Κουμουνδοῦρος, ὑπουργὸς δὲ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ κ. Σωτηρόπουλος.

Παπαμιχαλόπουλος. Αὐτοῦ πρόκειται περὶ οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων.

Τρικούπης. Καὶ δὲν εἶνε ἀξιωματικοὶ οὗτοι; Ὁ ἀξιότιμος βου-

λευτής θεωρεῖ, ὅτι δὲν εἶνε ἀξιοματικοὶ. Λέγω ὅτι πάντες εἶνε ἀξιοματικοὶ ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι, ἀπολαύοντες πασῶν τῶν προνομίων, αἵτινες ἀνήκουσιν εἰς τοὺς ἀξιοματικούς κατὰ τὸ σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους.

Θ. Κανάρης. Τότε ὑπερβιάσθησαν οἱ ἀξιοματικοὶ οὗτοι διότι ἠκυρώθη ὁ νόμος.

Τρικούπης. Εἶνε περιττὸν νὰ μὲ ὑποβοηθῇτε, δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι δύνασθε νὰ ἐκθέσῃτε τὰ πράγματα κάλλιον ἐμοῦ, ἀλλὰ ταῦτα ὁμιλοῦσι τόσον ἐναργῶς ὥστε ὅσον ἀτελῶς καὶ ἂν τὰ παραστήσω θὰ δυνηθῶ νὰ πείσω τὴν βουλὴν.

Κατόπιν λαμβάνουσι τὸν λόγον καὶ ὑποστηρίζουσιν, ὅτι δὲν δύναται νὰ ἀφαιρεθῇ ὁ ἀπαξ δοθεὶς καὶ παράνομος βαθμὸς οἱ κ. κ. Κουμουνδοῦρος, Λεβίδης καὶ Ράλλης, ὅστις ἀγορεύει διὰ μακρῶν ὑβρίζων τοὺς ὑπουργικούς βουλευτὰς καὶ τοὺς κυρίους ὑπουργούς. Κατόπιν ὁ κ. Κωνσταντόπουλος ὁμιλεῖ ἐπὶ τοῦ ζητήματος θεωρῶν καὶ οὗτος, ὅτι δὲν ἡδύνατο νὰ ἀφαιρεθῇ ὁ παρانونῶς δοθεὶς βαθμὸς. Εἶτα εἰσέρχεται ἡ βουλὴ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν καταλαμβάνει δὲ τὴν ἔδραν τοῦ προέδρου ὁ ἀντιπρόεδρος κ. Κανταρτζής. Ὁ κ. Ῥάλλης καὶ πάλιν ἀγορεύει ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐγγυήσεως δανείου τῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀντικρούει αὐτόν, μεθ' ὃ ἐπιψηφίζεται τὸ νομοσχέδιον εἰς γ' καὶ τελευταίαν συζήτησιν. Μακρὰ ἐγείρεται συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων. Πολλοὶ ἀγορεύουσιν ἐπὶ τούτου, ἐν οἷς ὁ κ. Ῥάλλης ἀσχολούμενος μᾶλλον εἰς ὕβρεις κατὰ τῶν ὑπουργικῶν βουλευτῶν, ἐφ' ᾧ ὁ κ. Μουσούρης ἐν δικαίᾳ ἀγανακτήσει τῷ λέγει, ὅτι οὐδεὶς ἐπιθυμεῖ νὰ συμφωνῇ μετ' αὐτοῦ γνηστοῦ ἐνταῦθα καὶ ἀντιπολιτευομένου τὴν κυβέρνησιν ἀφότου δὲν εἶνε ὑπουργός. Ἐπιψηφίζεται ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ α' ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου. Ἐπὶ τοῦ 2 ἁρθρου ὁ κ. Ράλλης ζητεῖ ἀναβολὴν τῆς συζήτησεως λέγων, ὅτι ἡ ὥρα παρῆλθεν, ὅτι οἱ ὑπουργικοὶ βουλευταὶ δὲν

εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἐννοήσωσι τὶ συζητεῖται, οὐδ' οἱ αὐθαδέστεροι δ' αὐτῶν δύνανται νὰ ἀρνηθῶσι τοῦτο, ἀφοῦ μόνον σκοπὸν ἔχουσι νὰ πολιτευῶνται κατὰ τὰ νεύματα τοῦ πρωθυπουργοῦ. Ὁ κ. Κουκούλεζας μετὰ τοσαύτας ὕβρεις τοῦ κ. Ράλλης λέγει τὰ ἐπόμενα: «Ἐὰν ὁ κ. βουλευτὴς ἐννοῇ αὐθαδέεις ἡμᾶς, τὸν διαβεβαιούμεν, ὅτι εἴμεθα εἰς θέσιν καὶ κατάστασιν νὰ τὸν ραπίσωμεν, ἀλλ' ἐπειδὴ εἶνε παρὰφρων δὲν τὸν συνεριζόμεθα, διότι ἀρκετὰ δείγματα τῆς παραφροσύνης του ἔδειξε μέχρι τοῦδε». Ὁ κ. Ράλλης ἀπαντᾷ ὕβριστικῶς εἰς τὸν κ. Κουκούλεζαν, μεθ' ὃ, μὴ ζητήσαντος ἄλλου τὸν λόγον, ὁ κ. πρόεδρος ἐρωτᾷ τὴν Βουλὴν ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ ἀναβολῆς. Ὁ κ. Λεβίδης λέγει ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν κ. πρόεδρον: «Κύριε Κανταρτζῆ δὲν εἰσθε ἐδῶ εἰς τὸ ὀθωμανικὸν κοινοβούλιον». Ὡς ἐννοεῖται ἢ πρὸς τὸν προεδρεύοντα ἀπευθυνθεῖσα αὕτη σκαὶ ὕβρις ἐξερεθίζει τοὺς κ.κ. βουλευτὰς τῆς συμπολιτεύσεως, οἵτινες τῷ ἐπιτάσσουσι νὰ σιωπήσῃ, ἐνῶ ὁ κ. Βουδούρης ζητεῖ νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν πρὸς τὸ προεδρεῖον ὕβριν. Ὁ κ. Λεβίδης ἀπειλεῖ διὰ τῆς χειρὸς του τὸν κ. Βουδούρην, ὅστις ὀρμᾷ πρὸς τὸν ἀπειλοῦντα. Οἱ βουλευταὶ ἐγείρονται σχεδὸν ἅπαντες· συσσωρεύσεις γίνεται περὶ τὸν κ. Λεβίδην, ἐπικρατεῖ σάλος, ὕβρεις ἐκσφενδονίζονται καὶ ἀπειλεῖται σύγκρουσις. Τινὲς τῶν ὑπουργικῶν βουλευτῶν παρεμβαίνουν καὶ ἐπαναφέρουσι τὴν τάξιν. Ὁ κ. Α. Χρηστόπουλος φέρει ἔνστασιν μὴ ἀπαρτίας. Ὁ κ. πρόεδρος διατάσσει ν' ἀναγνωσθῇ ὁ κατάλογος. Ὁ κ. Ράλλης ζητεῖ νὰ μὴ ἀναγνωσθῇ ὁ κατάλογος λέγων, ὅτι δὲν ἐγένετο ἔνστασις. Ὁ κ. Τόμαν τῷ παρατηρεῖ, ὅτι ἔνστασις ἐγένετο καὶ πρέπει νὰ ἐξακριβωθῇ ἂν ἡ Βουλὴ εἶνε ἐν ἀπαρτίᾳ. Ὁ κ. Ράλλης λέγει ὅτι ἄδικος ἐπίθεσις ἐγένετο κατὰ τοῦ κ. Λεβίδου ἐνῶ ὀφειλομέν ἅπαντες εὐπρεπῶς ἐνταῦθα νὰ πολιτευώμεθα. Ἡ φράσις αὕτη γεννᾷ γενικὴν ἱλαρότητα. Ὁ κ. Λεβίδης δικαιολογούμενος διὰ τὰς πρὸς τὸν πρόεδρον ὕβρεις του, λέγει, ὅτι ἡ ἐπίθεσις ἐγένετο μετὰ σύνθημα τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, ἂν δὲ ἡ ἐπίθεσις ἐπραγματοποιεῖτο θὰ ἔσχιζον τὰ φορέματά του. Ὁ κ. Λε-

βίδης ἀπευθύνει χυδαίας ὕβρεις πρὸς τὸν κ. Δραγούμην, ὅστις μετ' οἴκτου παρατηρεῖ αὐτὸν μὴ καταδεχόμενος ν' ἀπαντήσῃ. Ἐξακολουθεῖ εἶτα ἡ συζήτης τοῦ νομοσχεδίου καὶ ὁ κ. Σωτηρόπουλος ὁμιλεῖ διὰ μακρῶν ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρου. Ὁ κ. Ράλλης προβάλλει ἔνστασιν μὴ ἀπαρτίας. Ἀναγνωσθέντος τοῦ καταλόγου εὐρέθησαν παρόντες 79 βουλευταί. Ἄλλος ἀνέρχεται τὸ βῆμα, ὁ κ. Γεροκωστόπουλος ὅστις ἀρχεται ὁμιλῶν ἀργὰ ἀργὰ, σταματῶν ἐν ἐκάστη λέξει καὶ προσπαθῶν νὰ παραλύσῃ τὴν συζήτησιν δι' ἱστορικῶν ἀφηγήσεων. Ἐπαναλαμβάνει τὰ αὐτά, ἐκζητεῖ μακροσκελεῖς φράσεις, μὴ παραλείπων νὰ ἐπισωρεύῃ ἐπίθετα ἀπειράριθμα ἐπὶ ἐκάστου οὐσιαστικοῦ καὶ παρατηρῶν πρὸς τὴν ἀντιπολίτευσιν ἵνα ἴδῃ πότε θὰ γείνῃ νέα ἔνστασις περὶ μὴ ἀπαρτίας. Καὶ ἔρχεται εἰς βοήθειαν αὐτοῦ ὁ κ. Ράλλης φέρων τὴν περὶ μὴ ἀπαρτίας ἔνστασιν. Ἀναγνωσθέντος τοῦ καταλόγου εὐρέθησαν παρόντες 70 βουλευταί, ἐπομένως ἐλύθη ἡ συνεδρίασις τὴν 1 μετὰ τὸ μεσονύκτιον ὥραν.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Πέμπτη, 19 Μαρτίου.

Ἡ περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ κ. Τερτίπη συζήτησις ἐπερατώθη τὴν 8 1/2 μ. μ. ὥραν. Ἀλλ' ἡ βουλὴ συνεδρίαζεν ἀδιακόπως μέχρι τῆς 1ης μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἀκριβῶς ὥρας. Τί ἔπραττε κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο;

Συνοψίζομεν τὰς ἐργασίας τὰς γενομένας κατὰ τὸ διάστημα τῶν 4 1/2 τούτων ὥρῶν. Τρεῖς ἐνστάσεις περὶ μὴ ἀπαρτίας ὑπὸ ἀντιπολιτευομένων γενόμεναι κατὰ τὴν δῆθεν συζήτησιν τοῦ 1ου καὶ 2ου ἄρθρου τοῦ περὶ δημοσίων ἐσόδων νομοσχεδίου. Ἀγορεύσεις τῶν ἀξιωματικῶν βουλευτῶν Ἀττικῆς Ράλλη καὶ Λεβίδου, ἐν αἷς ἡ χυδαιοτάτη, ἡ καπηλικὴ ὕβρις — χαρακτηρίζουσα ἀληθῶς παράφρονας, ὥς εἶπε βουλευτὴς τις — κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, κατὰ τῶν ἀποτελούντων τὴν συμπολίτευσιν βουλευτῶν καὶ τελευταῖον καὶ κατ' αὐτοῦ τοῦ προεδρεύοντος τῆς Βουλῆς τὴν ὥραν ἐκείνην ἀντιπροέδρου κ. Κανταριτζῆ. Πρόκλη-

σις, συνεκείνῃ τῆς αὐθάδους, τῆς κυνικῆς τφόντι, ταύτης συμπεριφορᾶς, ἐπεισοδίου θλιβεροῦ καθόλου, ὅπερ ὀλίγου δεῖν ἐλάμβανεν ἀνυπολόγιστους διαστάσεις, τῆς πλειονοψηφίας ἐξεγερθείσης κατὰ τῶν ἀφορητῶν πλέον ὕβρεων τῶν δύο ἀπαραδειγματίστου θράσους βουλευτῶν Ἀττικῆς. Παρέλασις μετὰ τοῦτο ἐπὶ τὸ βῆμα τοῦ κ. Γεροκωστοπούλου, ὅστις—πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν πρὸς ἔπαινον τῆς εἰδικότητος αὐτοῦ—ἐπὶ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν ἡγόρευε δηθέν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νομοσχεδίου· ἀλλ' ἡμεῖς προτείνομεν γενναίαν ἀμοιβὴν οἰανδήποτε εἰς ἐκεῖνον ἐκ τῶν ἀκροατῶν, ὅστις ἤθελε δυνηθῆ νὰ διατυπώσῃ ἐγγράφως ἢ βεβαιώσῃ ἡμᾶς προφορικῶς, τὸ τί ἔλεγεν ἢ τί ἐπὶ τίνος θέματος ἡγόρευεν ὁ ἀξιότιμος οὗτος εὐγλωττότατος ἐξ Ἀχαΐας βουλευτής! Καὶ λίαν ἐπικαίρως τφόντι ἦλθεν ὁ συνάδελφος του ἐξ Ἀττικῆς κ. Ῥάλλης διακόψας διὰ μιᾶς ἐνστάσεως ἐπὶ τῆς ἀπαρτίας τὴν «κωμωδίαν» ἐκείνην, ὥς αὐτὸς ὁ ἐνιστάμενος ὠνόμασε τοῦ κ. Γεροκωστοπούλου τὴν ἀγόρευσιν.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Παρασκευῇ, 20 Μαρτίου.

Ο ΥΠΟΒΙΒΑΣΜΟΣ ΤΟΥ κ. ΤΕΡΤΙΠΗ

Ὁ λόγος, ὃν ἐξεφώνησε προχθὲς ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης περὶ τοῦ ὑποβιβασμοῦ τοῦ κ. Τερτίπη, καὶ ὃν ἐδημοσίευσεν ἡ χθεςινὴ «Ὡρα», εἶνε ἀληθῶς ἀπαράμιλλος ὑπὸ ἔποψιν πειθοῦς, δεινότητος ἐπιχειρημάτων καὶ λογικῆς ἀκαταμαχῆτου. Δὲν φρονοῦμεν, ὅτι θέλει τις καταγνώσῃ ἡμῶν ὑπέρμετρον ἐνθουσιασμόν, ἐὰν διῖσχυρισθῶμεν, ὅτι εἰς τὴν μέχρι τοῦδε φήμην αὐτοῦ ὥς τοῦ κορυφαίου τῶν παρ' ἡμῖν πολιτικῶν ρητόρων, προσέθηκεν ἑαυτῷ ὁ κ. Τρικούπης διὰ τοῦ προχθεςينوῦ λόγου καὶ τὴν τοῦ δεινοῦ νομομαθοῦς. Ἀναγινώσκοντες νῦν τὸν λόγον τοῦτον, νομίζομεν, ὅτι ἔχομεν ὑπ' ὄψει ἡμῶν ἔκθεσιν ἐξόχου εἰσαγγελέως παρ' ἀνωτάτῳ δικαστηρίῳ περὶ σοβαροῦ νομικοῦ ζητήματος, ἔκθεσιν τρσοῦτον ἰσχυρὰν καὶ βεβασανι-

σμένην καὶ ἐν ταῖς ἐλαχίσταις λεπτομερείαις, ὥστε οὐδεμία ἀμφιβολία ν' ἀπομένῃ ἡμῖν, ὅτι τὸ δικαστήριον θέλει ἀποδεχθῇ τὴν λύσιν, ἣν ἐκεῖνος προτείνει.

ΣΗΜΑΙΑ, 19 Μαρτίου 1887.

Ο ΠΡΟΔΟΤΗΣ

Ἡ ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησις τῆς παρελθούσης Τρίτης, δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς μία τῶν σημαντικωτέρων συνεδριάσεων τοῦ ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου. Ἀπὸ τοῦ κ. Λεβίδου ὅστις ἐτόλμησε νὰ υἱοθετήσῃ τὰ ὑπὸ τοῦ «Αἰῶνος» γραφέντα, μέχρι τοῦ κ. Γεροκωστοπούλου ὅστις τὸν διεδέχθη, καὶ ἀπὸ τῶν φλυαριῶν αἵτινες ἐξετοξεύθησαν κατὰ τοῦ κ. Τρικούπη, μέχρι τῆς ἀνηλεοῦς ἐκείνης ἀγορεύσεως, δι' ἧς κατεκεραύνωσεν ὅλους, μία κρίσις, ἐν συμπέρασμα δύναται νὰ ἐξενεχθῇ χαρακτηριστικὸν τῆς φοβερᾶς καταστάσεως εἰς ἣν διατελοῦμεν. Ὅτι εὐρισκόμεθα ἐν κοινωνίᾳ διὰ τὴν ἐμπάθειαν τῆς ὁποίας οὔτε ἱερὸν οὔτε ὄσιον ὑπάρχει.

Μία συνάδελφος, μολονότι ἀξιότιμος καθ' ὅλα, ἔσχε τὴν τόλμην νὰ ῥίψῃ κατὰ πρόσωπον τοῦ κ. Τρικούπη τὴν φοβερωτέραν τῶν ὕβρεων, τὴν βδελυροτέραν τῶν κατηγοριῶν, ἀγομένη εἰς τὸ συμπέρασμα τοῦτο ἕξ ἐνδείξεων αἱ ὁποῖαι ἐν ἀντιπολιτεύσει περισσότερον εὐσυνειδήτῳ θὰ ἐθεωροῦντο ὡς ἀπαράγραπτοι τίτλοι εὐγνωμοσύνης. Καὶ ὑπῆρξαν ἄνθρωποι ἱκανοὶ νὰ τὴν πιστεύσουν καὶ ὑπῆρξαν ἄνθρωποι ἱκανοὶ νὰ τὴν ἐπιδοκιμάσουν καὶ ὑπῆρξαν ἄνθρωποι ἱκανοὶ νὰ ἀναλάβωσι τὴν κατηγορίαν, χωρὶς νὰ αἰσχυνθῶσι, χωρὶς νὰ αἰσθανθῶσι τὴν βδελυγμίαν τὴν ὁποίαν δύναται νὰ προξενήσῃ μία τόσῳ μυσαρὰ καὶ ἀποτρόπαιος συκοφαντία. Ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς κατηγορίας ταύτης ὑπῆρξε τοσούτῳ μᾶλλον φοβερώτερον ὅσῳ ἀπροσδοκῆτως ἐξεργάγῃ. Ἡ ὁμίλια τοῦ κ. Τρικούπη ἔσχε τὸ ἀποτέλεσμα καταιγίδος καὶ ὁ ὄχλος ἐκεῖνος τῶν φωνασκῶν καὶ τῶν φλυάρων κατε-

τροπώθη ἀπαξ ἐτι, ὅπως κατεσυνετρίβη χθές, ὅπως διελύθη προχθές, ὅπως κατεστράφη ἀντίπροχθες, ὅπως ἐλούφαξε πάντοτε, ὁσάκις ἐτόλμησε νὰ ψελλίσῃ κατηγορίας ἀντικειμένας εἰς τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν λογικὴν τῶν πραγμάτων.

Ἡ προχθεσινὴ συνεδρίασις τῆς Βουλῆς δὲν κατέρριψε μόνον τὰς σκανδαλώδεις ἐκείνας δημοσιεύσεις, ἀλλὰ παρέσχε διδακτικώτατον μάθημα εἰς ἐκείνους οἵτινες ἀγόμενοι ὑπὸ φατριαστικοῦ πάθους, δὲν ὑποχωροῦσιν οὔτε ἀπέναντι τῶν ἀηδεστέρων διαβημάτων. Ἀφοῦ περιύβρισαν ἀλληλοδιαδόχως καὶ τὸν πολιτευτὴν καὶ τὸ ἄτομον καὶ τὸν ἀνθρώπον καὶ τὸν πολίτην, ἀφοῦ τὸν ἐπροπηλάκισαν, ἀφοῦ ἀλληλοδιαδόχως τὸν κατεφόρτωσαν διὰ τῶν ἀπεχθεστέρων ἐπιθέτων, ἠθέλησαν νὰ ἀνακεφαλαιώσωσιν ὅλα ταῦτα διὰ μιᾶς λέξεως, περιλαμβανούσης ὅλας τὰς ἐννοίας καὶ ὅλα τὰ ἐπίθετα, σιγματίζοντες τὸν προδότην ὅστις ὑπηρέτησε τὴν πατρίδα, τιμωροῦντες τὸν ἐγωϊστήν, τοῦ ὁποίου ἡ αὐταπάρνησις ὑπερέβαινε τὴν ἰδικὴν των, ἀποκαλύπτοντες τὸν φιλόδοξον, ὅστις χάριν τῶν ἄλλων ἐλησμόνησε τὸν ἑαυτὸν του, κατασυντερίβοντες τὸν ἰδιοτελεῖ ὅστις ἐθυσίασε τὰς ἡμέρας καὶ τὰς νύκτας του εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος. Ἀλλ' ὁ προδότης αὐτὸς εἰς τοῦ ὁποίου τὴν θέαν ὅλοι αὐτοὶ οἱ θῶες τρέμουν, ὁ ἐγωϊστὴς αὐτὸς, πρὸ τοῦ ὁποίου ἔκυψαν τὴν κεφαλὴν πάντοτε, ὁ φιλόδοξος αὐτὸς τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα τοῖς ἀφαιρεῖ τὸν ὕπνον, ἔχει εὐγλωττίαν ἴσην πρὸς τὴν ἀδάρμαστον αὐτοῦ θέλησιν καὶ ὥς ὑπὸ φοβερὸν καταπέλτην συνέτριψε, κατέβαλεν, ἔκαμε λυόμα ὅλους ἐκείνους οἵτινες ἐτόλμησαν νὰ προφέρωσι κατ' αὐτοῦ τὰς γελοίας ἐκείνας κατηγορίας, ἀναδειχθεὶς ἀνάλογος πρὸς τὸ παρελθὸν τὸ ὁποῖον ἐκατηγόρησαν καὶ πρὸς τὸ μέλλον τὸ ὁποῖον φοβοῦνται.

THE TIMES, 23 March 1887.

THE COBDEN CLUB

His Excellency M. Tricoupis, President of the Council

of Ministers and Minister of Finance of the kingdom of Greece, has been elected an honorary member of the Cobden Club, on the motion of Mr. J. B. Potter, M. P., seconded by Mr. William Rathbone, M. P. The following resolution was coupled with the nomination: «The committee have great pleasure in offering this recognition of the policy which M. Tricoupis has adopted, and the work that he has done as a statesman and a Minister with regard to the financial and economic condition of the kingdom of Greece».

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Τρίτη, 24 Μαρτίου.

Ἰδιαίτερα ἀλληλογραφία «Παλιγγενεσίας».

Ἐν Βιομηχάνῃ τῇ 15/27 Μαρτίου 1887.

Δὲν δύναμαι νὰ περάνω τὴν περιγραφὴν ταύτην, χωρὶς νὰ διηγηθῶ εὐχάριστον γεγονός. Ἐν ᾧ, ὥς εἶπον, αἱ ἀρχαὶ καὶ οἱ προὔχοντες τῆς πόλεως περιέμενον τὴν Βασίλισσαν ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Δημαρχείου, ἀντικείμενον θαυμασμοῦ καὶ γενικῆς προσοχῆς ἦτο ὁ κ. Τσάμπερλαιν, ὅστις διαδοχικῶς ἀπέτεινε τὸν λόγον εἰς διαφόρους ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων. Αἰφνης ἰδὼν ἀντικρὺ αὐτοῦ τὸν πρόξενον τῆς Ἑλλάδος κ. Κλάδον, μετὰ τοῦ ὁποίου εἶνε κάπως σχετισμένος πρὸ πολλῶν ἔτων, προέβη εἰς τὸ ἀπέναντι μέρος πρὸς συνάντησίν του, καὶ ἀφοῦ ἀντήλλαξαν χαιρετισμούς, ὁ κ. Τσάμπερλαιν τῷ εἶπε «δὲν σᾶς εἶδον ἀφ' οὔτου ἐπανῆλθον ἀπὸ τὴν εἰς τὴν πατρίδα σας περιοδείαν μου, καὶ δράττομαι νῦν τῆς εὐκαιρίας νὰ ἐκφράσω πρὸς ὑμᾶς ὁποῖαν εὐχαρίστησιν ἔλαβον ἀπὸ τὴν περιήγησίν μου ἐκεῖνην, καὶ ὁπόσον ἐθαύμασα τὴν ὀξύνοϊαν, δραστηριότητα, πολιτισμὸν καὶ πᾶν ὅ,τι διακρίνει τὸν πεπολιτισμένον λαόν, τῶν συμπατριωτῶν σας. Ἡ πρόδοός των εἶνε βεβαία προϊόντος τοῦ χρόνου· πολλὰ εἶδον ἅτινα μὲ ἔπεισαν ὅτι κέκτεται ὅλα τὰ στοιχεῖα ἀληθοῦς προόδου. Ἡτύχησα νὰ

γνωρίσω κατά πρώτην φοράν τὸν κ. Τρικούπην, καὶ εἶνε πράγματι ἀνὴρ ἀντάξιός τῆς δημοτικότητος καὶ ἐμπιστοσύνης ἣν χαίρει ὁμιλεῖ τὴν ἀγγλικὴν ὡς ἄγγλος». Ὁ κ. Κλάδος τότε τῷ ὑπενθύμισεν ὅτι ὁ κ. Τρικούπης ἐχρημάτισεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος εἰς Λονδῖνον καθὼς καὶ ὁ μακαρίτης πατὴρ αὐτοῦ πρότερον. Εἶτα ὁ κ. Τσάμπερλαιν προσέθηκεν, ὅτι προχθὲς συνομιλῶν μετὰ τοῦ λόρδου Σαλισβουρη περὶ Ἑλλάδος, τῷ εἶπε μεταξὺ ἄλλων: «πῶς σᾶς φαίνεται ὑπουργός τις νὰ διπλασιάσῃ σχεδὸν τοὺς φόρους ἐν τῷ ἐπὶ γενικῶν ἐκλογῶν προγράμματί του, καὶ νὰ ἐπιτύχῃ πλειονοψηφίαν πεντήκοντα βουλευτῶν; δὲν θὰ ἐπεθυμεῖτε καὶ ὑμεῖς τοῦτο, ὅπερ ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κατῴρθωσε;» ὁ κ. Τσάμπερλαιν εἶνε κατενθουσιασμένος ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ κ. Τρικούπης. Μὲ λυπεῖ, τῷ εἶπεν ὁ Πυρόξενος, ὅτι δὲν ἐπιοκέφθητε συγχρόνως καὶ τὴν Σερβίαν καὶ Ῥουμανίαν, διότι τότε θὰ ἠδύνασθε νὰ συγκρίνητε τὰ Κράτη ταῦτα μὲ τὴν Ἑλλάδα. Λυποῦμαι καὶ ἐγὼ ἀπῆντησε, καὶ τὸ ἐσκόπευον, ἀλλ' ἡ χολέρα μᾶς ἐμπόδισε· μ' ὅλα ταῦτα εἶδον ἄλλους ἀνατολικοὺς τύπους ἐν τῇ τελευταίᾳ περιηγήσει μου, ἵνα δύναμαι νὰ διακρίνω τὴν τῆς Ἑλλάδος θέσιν μεταξὺ αὐτῶν. Ὁ κ. Κλάδος εὐχαριστήσας αὐτὸν διὰ τὰς φιλικὰς καὶ εὐνοϊκὰς ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἐκφράσεις τοῦ ἔστρεψε τὴν ὁμιλίαν εἰς τὰ τῆς ἡμέρας.

THE LEVANT HERALD, April 4 1887,

The Greek Chamber continues to be the scene of the desperate endeavours of the champions of a cowardly and debile policy to make it prevail against the manly and Spartan statesmanship of M. Tricoupi. M. Delyanni having lost the respect of his country last year by leading it into a wholly false position before the world.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Τετάρτη, 25 Μαρτίου

Τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἡ ἀγόρευσις δημοσιευθήσεται αὔριον ὑπὸ

τῆς « Ὠρας ». τὴν ἀνάγνωσιν δ' αὐτῆς συνιστῶμεν θερμῶς καὶ τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις διότι δὲν εἶνε συνήθεις αἱ τοιαῦται ἀγορεύσεις πανταχοῦ μὲν ἰδίως ὅμως ἐν τῷ ἡμετέρῳ Κοινοβουλίῳ, ὅπου οἱ ῥήτορες διακρίνονται ὥς τὸ πολὺ ἐπὶ κλασικῇ ἀμαθείᾳ καὶ φορτικῇ φρασσεολογίᾳ. Μετὰ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἀπεπειράθη ἀπολογίαν ὁ κ. Δηλιγιάννης, μὴ λησμονήσας νὰ ἀναμείξη καὶ ὑβριστικούς ὑπαινιγμούς κατὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, καθὼς καὶ τὰς ἱστορικὰς μηχανορραφίας καὶ τὰς ἐναντίον του αἰωνίας ἐνέδρας· ἀλλὰ τοσαύτη ἦτο ἡ ἀντίθεσις τῶν ἐντυπώσεων, καὶ τοσοῦτον προφανὴς ἡ κατὰπτωσις, ὥστε καὶ ἐκ τῶν βουλευτῶν οἱ πλεῖστοι ἀπεσύρθησαν τῆς αἰθούσης καὶ τὰ ἀκροατήρια σχεδὸν ἐκενώθησαν, τούτου δ' ἕνεκα ἐγένετο ὑπὸ τῶν ἀντιπολιτευομένων ἔνστασις περὶ μὴ ἀπαρτίδας, καὶ μὴ ἀποδειχθείσης τοιαύτης ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ καταλόγου, ἣ συνεδρία διελύθη τὴν 8 1/2 μ. μ. ὥραν.

THE BULLIONIST, March 12 1887.

GREEK FINANCE

Much might be added to our article of last week on the interesting subject of Greek finance. In order to bring it down to date, reference should be made to the important Budget speech delivered by the Prime Minister, M. Tricoupis, last autumn. It was intended to be more than an ordinary financial statement, for it described at length not only the condition of the revenue and expenditure, but the whole administrative service of the country. It portrayed the special difficulties with which Greece has to contend, and showed where her burdens press most severely on her. The situation at that time was unquestionably bad, and M. Tricoupis, not being personally responsible for it, was not

sparing of sombre colours in picturing it. His predecessors had tried to make things pleasant for the taxpayers by reducing taxes, and the immediate result was a return of deficits. The year 1885 had closed with a balance to the bad of 26 million drachmas (francs), and 1886 was expected to increase that by another 22 millions. Nearly 50 million drachmas, or two millions sterling short, in two years, was the startling result of tampering with the revenue.

Outside of all this there was an extraordinary Budget to settle, for the cost of mobilising against Turkey. M. Tricoupis did not say how many millions that had cost. The whole of it had been provided for by loans, and passed on to posterity. Sufficient for the day was the evil thereof, namely, the regularly recurring deficits of over 20 million drachmas in the ordinary revenue. That demanded heroic remedies, and M. Tricoupis applied them. On the then existing basis he had to anticipate an expenditure for 1887 of $98 \frac{3}{4}$ million drachmas, to meet which he had a visible income of $76 \frac{1}{2}$ millions. In order to make these two wide ends meet, M. Tricoupis revised the whole public service, civil and military, introducing everywhere drastic reforms and retrenchments. He also looked all round among the taxes for opportunities of squeezing out another few hundred thousand drachmas. When we consider how primitive a country Greece still is, and the comparatively few points which the tax-gatherer has to lay hold of, the delicacy of this task may be appreciated. M. Tricoupis is recognised by all his countrymen as a clever man; but in his Budget of 1887 he excelled himself. To have elaborated such a multiplicity of changes was in itself a feat of administrative skill, but to

have induced a by no means complaisant Legislature to adopt them almost without criticism was greater still.

M. Tricoupis performed this Budget-conjuring business with wonderful skill, not only covering the threatened deficit of twenty-two million drachmas, but coming out on the other side with a surplus of four millions. He did not pledge himself to realising the four millions, but regarded it rather as a margin for future risks—a kind of 10 per cent for contingencies, which contractors add to their estimates. The principal stress he laid on it was as a guarantee that there would at least be no more deficits. This assurance has been strengthened by the fact we mentioned last week—that the revenue was considerably exceeding the Budget estimates. Such a result, though gratifying, is not surprising, for M. Tricoupis purposely pitched his estimates very low—even under those of the preceeding year. As he drily remarked, he did not wish to have it again said that «Greek Budgets were made up of amounts ascertained, but never collected». In regard to his new taxes, this was specially prudent, as their yield might easily have disappointed him instead of turning out, as they are doing, far better than he dares to anticipate. The Customs collections for January, which we published last week, exhibit an increase of 70 per cent. on those of January, 1886. The import duties yielded, 1,812,000 francs, against 957,000 francs, and import and export duties together were 2,258,000 francs, against 1,332,000 francs. In this direction, at least, there will be no disappointment.

We have spoken of the Tricoupis Budget as heroic, and a very few examples will prove it so. In the first place, there was an all-round 20 per cent. put on the direct taxes,

which was expected to yield an additional 3 $\frac{1}{2}$ million drachmas. Next, by a rearrangement of the wine and tobacco duties a further 12 $\frac{1}{2}$ million drachmas was to be realised. Lastly, by following the example of Russia and making the import duties payable in gold, an increase of over four million drachmas was counted on from the Custom House. These three items, it will be seen, aggregate more than twenty million drachmas, a very considerable addition to make to a revenue of under eighty millions. In effect, M. Tricoupis raised the taxation of the country at a stroke by fully twenty per cent. It is not often that Finance Ministers are found in impecunious States like Greece attempting such a high flight of financial virtue. Still more seldom do we see a community already heavily taxed, and ill able to bear taxation, submitting quietly to such an aggravation of its public burdens. Better proof could not be wanted that the Greek Government at last appreciates the value of honesty, and that the Greek people are prepared to make sacrifices for the maintenance of their national credit.

On this essential point M. Tricoupis spoke with emphasis and precision. The future of Greece, he argued, depended altogether on its honesty. It was at the mercy of its creditors, and they would stand by it only on one condition—that it honourably fulfilled its engagements with them. Not long ago, Greece was in a financial pickle, and there was for a time some doubt as to its pulling through. A party in the Chamber had lost courage, and failing to see a way out of the dilemma, began to contemplate some polite measure of insolvency. Suggestions were made to tax coupons, a device for which there was, unfortunately, some respectable prece-

www.libtool.com.cn
dents. Others were for funding a few coupons on the model of American railways in re-organisation. Others, again, thought that sufficient relief might be obtained from the suspension of the sinking funds. To this last alternative M. Tricoupis did not see much objection, provided it were done with the consent of the bondholders. The only way out of their difficulties, he told the Chamber, «is to prove that we are determined to live like honest men by fulfilling our obligations; that if we borrow, we do so after considering our ability to pay the amount required for the service of what we borrow».

Besides the two-and a-half million drachmas to be saved by the suspension of certain sinking funds, there were severe retrenchments proposed at the expense of the army and the Civil Service. The army estimates of the preceding year were to be cut down by over four-and-a-half millions, and the Civil Service estimates by fully a million. After allowing for some indispensable increases, a net decrease was promised of over six-and-a-half millions drachmas, reducing the estimated expenditure of the year from ninety-eight and three-quarter millions to little more than ninety-two millions. But in the Greek, as in all other Continental Budgets framed on a French model, large offsets have to be made for unexpended credits. In some branches of expenditure these amount to nearly 10 per cent. M. Tricoupis on this occasion averaged them very moderately at 7 per cent, and thereby brought down his estimate to fifteen millions. Against this he had an anticipated revenue of close on ninety millions—namely, seventy-six-and-a-half millions on the old basis, plus twenty millions of new taxes, and minus deductions averaging

5 or 6 per cent. for short collections. The net result was a surplus of four-and-three-quarter millions drachmas — on paper of course; but so far as the year has gone it is being realised, and rather more.

To the Greek bondholders it is not M. Tricoupis, figures which are important so much as the resolute and successful attempt they indicate to produce a balanced budget. Those are, it must be admitted, but luxuries in Greek finance; they have not occurred often before, partly, perhaps, because no such resolute effort as this has been made to achieve them. The predecessors of M. Tricoupis found fresh borrowing easier than retrenchment, but last year they were at the end of their tether in that direction. They had done all the financing they could in London and Paris. They had exhausted the friendly indulgence of the local banks. They had printed and issued Hellenic greenbacks up to the last obolus that could be put in circulation. Bankruptcy on more taxation was the alternative to which they had reduced themselves. M. Tricoupis deserves special credit for the clearness and incisiveness with which he impressed all this on the Chamber. There is good hope for a country whose rulers dare to speak thus frankly to it of its duties, and to show it its dangers and difficulties with the gilt off.

ΣΗΜΑΙΑ, 26 Μαρτίου 1887.

.... Τὰ δὲ ἐπιχειρήματα τὰ ὅποια ἐξέθηκεν ὑπὲρ ἑαυτοῦ ὁ κ. Τρικoupης, κατέστησαν τὴν πάλιν ἄνισον ὥς νὰ ἐπρόκειτο μεταξὺ γίγαντος καὶ πυγμαίου.

Ὁ κ. Τρικoupης ὠμίλησεν ἐπὶ δύο σχεδὸν ὥρας. Ἡ ἀγόρευσις του ἦτο τοσοῦτω μᾶλλον εὐχερής, τοσοῦτω μᾶλλον εὐγλωττος, ὅσην

περισσότερον ἐπρόκειτο δι' αὐτῆς νὰ προβῇ εἰς τὴν διατύπωσιν σοβαροῦ καὶ εἰλικρινοῦς προγράμματος. Δὲν ἀπέφυγε τὰς ὀρισμένους διατυπώσεις. Ὅλαι αἱ φράσεις του ἐνεῖχον τὴν ἀνάπτυξιν τῶν αἰτίων, ἅτινα προὐκάλεσαν τὰ μέτρα ἅτινα προτείνει.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Τετάρτη, 25 Μαρτίου.

Ὡς εἶχομεν εὐχηθῇ, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἔλαβεν ἐν τῇ χθεσινῇ συνεδρίᾳ τῆς Βουλῆς, τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος καὶ ἐπὶ μακρὸν ἀγορεύσας ἀπεκάθαρε τὴν κοινοβουλευτικὴν ἀτμόσφαιραν ἀπὸ τοῦ μιάσματος, ὃπερ εἶχεν ἐπισκήψει ἐν αὐτῇ διὰ τῆς περὶ χρεωκοπίας διδασκῆς τῶν ἐκ τῆς ἀντιπολιτευσέως ἀγορευσάντων. Ἡθέλομεν ὑποβιβάσει πάντως καὶ τὴν ἔννοιαν καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ἐὰν ἐπεχειροῦμεν ἐνταῦθα ἀνάλυσιν αὐτῆς ἢ ἀπετολμῶμεν ὥχρὰν σκιαγραφίαν καὶ ἀτελεστάτην περιήλψιν δι' αὐθαιρέτων περικοπῶν καὶ ἀπροσέκτων στρεβλώσεων ἐν δῆθεν πρακτικοῖς τῆς συνεδρίας. Ἐν τῷ συγχρόνῳ ἑλληνικῷ Κοινοβουλίῳ ὁ κ. Τρικούπης δὲν ἔχει, οὔτε ὑπὸ τὴν μετριοτάτην ἔκφρασιν, ἀντίπαλον ἐν τῷ λόγῳ καὶ ἐν τῇ δυνάμει τῶν ἐπιχειρημάτων, αὐτοὶ δὲ οἱ ἔχθιστοι αὐτῷ πάντοτε ἀνωμολόγησαν μετὰ συντριβῆς τὸ ἀκαταμάχητον γόητρον ὃπερ ἀσκεῖ ἐπὶ τῆς συνειδήσεως πάντων ὁ λόγος τοῦ ἀληθῶς πρώτου μεταξὺ τῶν κορυφαίων πολιτευτῶν τῆς ἡμετέρας πατρίδος. Τοσοῦτον εἶνε τὸ κράτος τῆς ἀληθείας καὶ τῆς λογικῆς, μάλιστα ὅταν πρόκειται νὰ ἀναιρεθῶσιν ἰδέαι καὶ αἰτιάσεις, ἃς ὑπαγορεύει ἡ τυφλὴ ἐμπάθεια κοινῶν ἀντιπάλων καὶ ἡ κακὴ πίστις πολιτευτῶν, μόνον ἐφόδιον ἐν τῇ πολιτείᾳ αὐτῶν καὶ μόνον σύμβουλον ἐχόντων τὸ εὐτελέστατον κομματικὸν συμφέρον καὶ μόνους τίτλους τὸ ἀξιοθρήνητον αὐτῶν πολιτικὸν παρελθόν.

Ποία τις ὑπῆρξεν ἡ ἀπὸ τοῦ 1882 μέχρι τοῦ 1885 τριετὴς οἰκονομικὴ διαχείρισις τοῦ κ. Τρικούπης; Εἰς δύο λέξεις παρέστησεν αὐτὴν δι' αὐθεντικῶν ἀριθμῶν ὁ κ. Πρωθυπουργός. Παρέλαβε τὰ

δημόσια τῷ 1882 με ὑποχρεώσεις πολλῶ ἀνωτέρας τῶν λειψάνων τοῦ δανείου τῶν 120 ἑκατομμυρίων, κατώρθωσε δὲ νὰ συνομολογήσῃ δάνειον, ὅπερ, καίτοι ἀποτυχὸν κατὰ τὸ ἥμισυ, ἐπέτρεψεν ὁμως εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐκείνην νὰ ἄρῃ τὴν ἀναγκαστικὴν κυκλοφορίαν καὶ ἀπαλλάξῃ τὸν τόπον ἀπὸ τῆς δεινοτάτης μάστιγος, ἀπὸ τῆς καταθλιπτικωτάτης τῶν φορολογιῶν, ὅσας δύναται κυβέρνησις ἀστοργος καὶ ἀνίκανος νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τοὺς φορολογουμένους. Πῶς δὲ κατέλειπε τὰ δημόσια ἢ Κυβέρνησις ἐκείνη, ὅτε ἀπεχώρει τῆς ἀρχῆς διὰ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐκλογῶν τῆς 7ης Ἀπριλίου; Κατέλειπεν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἀκριβῶς 12,000,000, κατέλειπεν ἔντοκα γραμμάτια ἀδιάθετα ἔξ 800,000, κατέλειπε χιλιάδας ἀδιαθέτων ὁμολογιῶν τοῦ δανείου τῶν 170 ἑκατομμυρίων, κατέλειπε τέλος εἰς τὰ ταμεῖα τῶν Τραπεζῶν 104,000,000 τραπεζικῶν γραμματίων ἐξαγοράσασα ταῦτα διὰ μεταλλικοῦ 72,000,000 καὶ παρέδωκεν οὕτως εἰς τὴν διαδόχον αὐτῆς τὸ Κράτος εὐποροῦν πάντων ἐκείνων τῶν μέσων, δι' ὧν, ἂν νοῦς καὶ στοργὴ πρὸς τὸν τόπον διηύθυνε τὰς ἐνεργείας καὶ τὴν πολιτείαν τῆς πρώην κυβερνήσεως, ἐὰν μὴ ἡ δημοκοπία παρήδρευεν εἰς τὰ βουλευμάτα αὐτῆς, τὸ Κράτος δὲν θὰ περιήρχετο σήμερον εἰς ἣν εὐρίσκεται ἀδιέξοδον, καὶ τοσαῦτα νέα βάρη οὐδέποτε θὰ ἦν ἀνάγκη νὰ ἐπιβληθῶσι τῷ ἑλληνικῷ λαῷ.

Τὶ δὲ παρέλαβεν ἡ παροῦσα Κυβέρνησις ἐπανελθούσα τῷ 1886; Δώδεκα χιλιάδας ἀνυπογράφων χρηματικῶν ἐνταλμάτων, ὧν αἱ ἐπιταγαὶ εἶχον ὑπογραφῇ, τὰς δημοσίας εἰσπράξεις εἰς οἰκτρὸν παραλύσεως σημεῖον, τὴν ἀναγκαστικὴν κυκλοφορίαν ἐν ὅλῃ τῇ εἰδεχθεῖ αὐτῆς ἐπιβολῇ καὶ ἐξαπλώσει, ἑκατομμυρίων ὑποχρεώσεις καὶ ἀνεξοφλήτους λογαριασμοὺς ἐν τῷ ἑξωτερικῷ, τοὺς ὁποίους ἀκόμη ἐξακολουθεῖ ἐξοφλοῦσα ἡ παροῦσα Κυβέρνησις, καὶ οἷτινες καθ' ἑκάστην ἀνανεοῦνται διὰ τῆς ἐμφανίσεως νέων ὀφειλῶν ἐπὶ παραγγελιῶν τοῦ 1885 καὶ 1886, ἔλλειμμα ἐν τοῖς τακτικοῖς προϋπολογισμοῖς τοῦ 1885 καὶ 1886 συμποσούμενον εἰς 52 περίπου ἑκατομμύρια, ἐλάχιστον

ὑπόλοιπον ἐκ τῶν τέως ἀδιαθέτων ὁμολογιῶν τοῦ δανείου τῶν 170 ἑκατομμυρίων, καὶ τέλος νέον κυμαινόμενον χρῆος ἐξ 130 ἑκατομμυρίων ὥς ἔγγιστα !

Ταῦτα λέγουσιν ἐν φρικῶδει, ἀμειλίκῳ εὐγλωττίᾳ οἱ ἀριθμοὶ τῶν δημοσίων βιβλίων, τοιαύτη δὲ ἡ διαχείρισις ἡ ἀπὸ τοῦ 1882 μέχρι τοῦ 1885 καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ Μαρτίου τοῦ 1885 μέχρι τοῦ Μαΐου τοῦ 1886, ἀποτελοῦσα τὸ δεινότατον τῶν κατηγορητηρίων κατὰ τῆς πολιτείας τῶν προκατόχων Κυβερνητῶν.

Πέμπτη. 26 Μαρτίου 1887.

Χθὲς τὸ ἑσπέρας ἐν τοῖς Ἀνακτόροις παρετέθη γεῦμα εἰς τὰς διαφόρους ἀρχὰς καὶ εἰς τοὺς ἐπιζῶντας ἀγωνιστάς, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐθνικῆς ἐορτῆς τῆς ΚΕ΄ Μαρτίου. Ἐν τῇ θέσει τῆς τιμῆς, πλησίον τῶν Α. Α. Μ. Μ., παρεκάθηντο ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης καὶ ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Αὐγερινός.

Πέμπτη, 1887.

Σήμερον, τὴν 2 μ. μ. ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης μετὰ τῶν μελῶν ἀποτελούντων τὴν πρὸς ἀνέγερσιν ἐνταῦθα στρατιωτικῆς σχολῆς τῶν Εὐελπίδων ἐπιτροπὴν θέλουσι μεταβῆ εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Ἀρεως πρὸς μελέτην καὶ ἐκλογὴν τοῦ καταλλήτου χώρου πρὸς οἰκοδομὴν τοῦ στρατιωτικοῦ τούτου καταστήματος.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 16 Μαρτίου.

Η ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ

..... Ἐπειγόμεθα ὁμῶς νὰ παρατηρήσωμεν, πόσον ἄστοχος καὶ ἐπιπολαία ὑπῆρξεν ἡ Ἀντιπολίτευσις, μέλη τινὰ τῆς ὁποίας, ὅτε συνεζητεῖτο ἐσχάτως ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Βουλῇ ἡ σύμβασις, κατέκριναν αὐτὴν ὥς ἐπουσιώδη καὶ ἐπιζήμιον μάλιστα διὰ τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα ἐκόπτοντο δὲ ὅτι τὰ τελωνειακὰ τέλη Γαλλικῶν τινων εἰδῶν

ἡλαττοῖντο εἰς τὸ ἥμισυ διὰ τῆς ἐν λόγῳ συμβάσεως. Πόσον ἡ σύμβασις αὕτη εἶναι ἐπωφελῆς διὰ τὰ ἑλληνικὰ προϊόντα τὰ εἰς Γαλλίαν εἰσαγόμενα, ὅποσον δὲ ἐπουσιώδεις σχετικῶς ὑπάρχουν αἱ διὰ τῆς συμβάσεως ἐπιτυγχανόμεναι ὠφέλειαι τῆς Γαλλίας, μαρτυρεῖ καὶ αὐτὴ ἡ ἀπόρριψις τῆς συμβάσεως ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Γερουσίας, ἀλλ' ἰδίως ἡ ὁμιλία τοῦ ἐπὶ τῶν ἑξωτερικῶν ὑπουργοῦ κ. Φλουράνς, ὅστις ὡς τὸ σπουδαιότατον ἐπιχείρημα ὑπὲρ τῆς συμβάσεως ἔφερε λόγους πολιτικῆς τάξεως ἰδίως, ὑπομνήσας ὅτι ἡ πολιτικὴ κατάστασις τῆς Ἀνατολῆς, ἀφ' ἧς ἑξαρτᾶται τῆς Εὐρώπης ἡ εἰρήνη, ἐπιβάλλει τῇ Γαλλίᾳ νὰ μὴ ἀμελῇ παντὸς ὅ,τι δύναται νὰ συσφίξῃ τὰς σχέσεις αὐτῆς πρὸς τὸ κράτιστον τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ Κρατῶν. Ὡς γνωστὸν διὰ τῆς συμβάσεως ἀπεσοβεῖτο πᾶς κίνδυνος αὐξήσεως τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους τῆς ἑλληνικῆς σταφίδος ἐν Γαλλίᾳ, τὸ τέλος τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου περιοριζέτο ἀπὸ 4 1/2 εἰς 2 μόνον δραχ. καὶ ἀφίνοντο ἀτελῇ τὰ ἑλληνικὰ σῦκα.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, Πέμπτη, 26 Μαρτίου 1887.

Δυσάρεστος δι' ἡμᾶς εἶναι ἡ μεταβιβασθεῖσα διὰ τῶν ἀνωτέρω τηλεγραφημάτων εἰδησις περὶ ἀπορρίψεως ὑπὸ τῆς γαλλικῆς Γερουσίας τῆς πρὸ μικροῦ συνομολογηθείσης μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας ἐμπορικῆς συμβάσεως. Ὁ ἐπὶ τῶν ἑξωτερικῶν ὑπουργὸς κ. Φλουράνς ὑπερήσπισεν αὐτὴν ἐνθέρμως. ἔξετάσας αὐτὴν καὶ ἐξ ἀπόψεως τῆς ἐν τῇ Ἀνατολῇ γαλλικῆς πολιτικῆς. Ἀλλ' ἡ Γερουσία, ἣτις ἀποτελεῖται ἐκ στοιχείων συντηρητικῶν κατὰ τὸ πλεῖστον, καὶ δὲν συγκινεῖται ἄγαν ἐκ τῶν πλατωνικῶν συμπαθειῶν, ἀπέβλεψε κυρίως εἰς τὰ συμφέροντα τῶν Γάλλων οἰνοπαραγωγῶν καὶ κατεψήφισε τὴν σύμβασιν. Ἡ ἀπόφασις αὕτη τῆς Γερουσίας σαφῶς καὶ ἀριδῆλως μαρτυρεῖ πόσον ἐπωφελῆς ὑπῆρχε διὰ τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα ἡ συνομολογηθεῖσα σύμβασις.

Καὶ ὅμως ὅτε ἔληξαν ἐνταῦθα αἱ περὶ αὐτῆς διαπραγματεύσεις,

καὶ ὅτε υπεβλήθη πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν, δὲν ἔλειψαν τὰ συνήθη κοάσματα δημοσιογράφων τινῶν καὶ βουλευτῶν, οἵτινες ἐν τῇ εὐσυνειδησίᾳ καὶ ἐν τῇ εὐθυκροσίᾳ των προσεπάθησαν νὰ παραστήσωσι τὴν σύμβασιν ὥς ἐπιζήμιον εἰς τὸ ἔθνος καὶ σχεδὸν ὥς προδοτικὴν.

LE GAULOIS, Mardi, 29 Mars 1887.

LE TRAITÉ AVEC LA GRÈCE

Aujourd'hui, ce n'est plus la Grèce qui paie, c'est la France. Nos négociateurs ont fait avec ce pays un traité de commerce tout à fait extraordinaire. Nous recevrons les vins de Grèce à 2 francs l'hectolitre et, quand il nous prendra fantaisie d'expédier les nôtres au Pirée, nous paierons 80 francs l'hectolitre. C'est ainsi qu'on pratique la réciprocité dans ce traité. Le raisin sec nous arrivera au droit de 6 francs les 100 kilogrammes; mais nos produits manufacturés paieront aux douanes helléniques de 2 à 3,000 francs les 100 kilogrammes.

Plusieurs orateurs, notamment M. Des Rotours, du Nord, et M. Lalande, de la Gironde, ont vainement essayé de nous défendre contre ce marché de dupes. Le traité a été ratifié. Depuis la bataille de Marathon, c'est la plus belle victoire qu'aient remportée les descendants de Périclès.

Β Ο Υ Λ Η

Συνεδρία τῆς 26 Μαρτίου

Ἡμερησία διάταξις

Ἀνέρχεται τὸ βῆμα ὁ ἐκ τῶν ἡγετῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Δηλιγιάννης, ὅπως συνεχίσῃ τὴν κατὰ τὴν προχθεσινὴν συνεδρίασιν δια-

κοπεῖσαν ἀγόρευσίν του. Διὰ σφαιριδίων Φλωμπέρ ἐπιχειρεῖ νὰ ἀντεπεξέλθῃ κατὰ τῶν κεραινῶν τοῦ προαγορεύσαντος κ. πρωθυπουργοῦ, καὶ δικαιολογεῖ τὰς ὑπερόγκους δαπάνας, αἵτινες ἀπεργύμνωσαν τὸ δημόσιον ταμεῖον ἐπὶ τῆς τέως πρωθυπουργίας του, ἐπαναλαμβάνων τὴν σκοτεινὴν φράσιν, ὅτι τὰς δαπάνας ἐκείνας τὰς ἀπῆτει ἡ ἐθνικὴ πολιτικὴ. Ὁ κ. πρωθυπουργός, ἐξακολουθεῖ λέγων ὁ κ. Δηλιγιάννης, πράττων κατὰ βούλησιν ὅ,τι ἂν θέλῃ, μὴ πράττων δὲ ὅτι δὲν πρέπει νὰ πράττῃ. καὶ ἐξακολουθεῖ συνεχίζων τὴν φράσιν καὶ τὴν ἰδέαν του. Ἀναφέρει προορρήσεις καὶ προφητείας του, τὰς ὁποίας βλέπει, λέγει, ἤδη ἐκπληρουμένας, καὶ ἐν γένει ἐπαναλαμβάνει τὴν πρώτην ἀγόρευσίν του δι' ἄλλων μόνον λέξεων, ἀγόρευσιν, ἣν δι' ἀκαταμαχῆτων ἐπιχειρημάτων εἶχεν ἤδη ἀνασκευάσει καὶ ἀντικρούσει ὁ κ. πρωθυπουργός. Ἀναφέρει καὶ πάλιν τοὺς προϋπολογισμούς, τὸ χρηματιστήριον, τὸ ἡμερομίσθιον, τὸν τόκον καὶ τὴν ζώην, ἡ ὁποῖα λέγει, κατήντησεν ὀδυνηρά.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, Παρασκευῇ. 27 Μαρτίου, 1887.

Ἰδιαιτέρον τηλεγράφημα, « Ἐφημερίδος »,

Ἐκ Σύρου, τῇ 26 Μαρτίου ὥρα 10 μ. μ.

Σήμερον τὴν 2 μ. μ. ὥραν ἐγένετο συνεδρίασις συνελεύσεως.

Συζήτησις ἐτακολουθεῖ καὶ γίνεται πρότασις ἐντελλομένη τῷ συμβουλίῳ νὰ διακανονίσῃ ταχέως τὴν διένεξιν. Μετὰ ταῦτα πρότασις ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ κ. Κεχαγιᾶ, δι' ἧς ἐκφράζεται ἡ εὐγνωμοσύνη τῆς συνελεύσεως πρὸς τὴν Κυβέρνησιν Τρικούπη διὰ τὴν ὠφέλιμον παραχώρησιν τῶν δύο πλοίων « Μυκάλης » καὶ « Σφακτηρίας ». Ὁ κ. Ποταμιᾶνος ὑποστηρίζει τὴν πρότασιν, διότι ἡ κυβέρνησις ἐπιθυμοῦσα μόρφωσιν ἑταιρείας μεγάλως τιμώσης ἑλληνικὴν σημαίαν ἐν Μεσογείῳ ἔδειξε διὰ τῆς παραχωρήσεως ταύτης διάθεσιν ἐνισχύσεως ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας, ἐλπίζουσα, ὅτι αὕτη θὰ καταστῇ ἀξία πληρω-

σεως τοιούτου πόθου. Γίνεται παμψηφει ἀποδεκτή ἡ πρότασις ἔχουσα οὕτω: «Ἡ συνέλευσις τῆς ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας περατώσασα τὰς ἐργασίας αὐτῆς, τὴν 9 ὥραν μ. μ. ἐδέχθη παμψηφει πρότασιν τοῦ κ. Εὐστ. Κεχαγιᾶ, δι' ἧς ἐκφράζει τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῆς εἰς τὴν Κυβερνήσιν τοῦ κ. Τρικούπη ἐπὶ τῇ παραχωρήσει τῇ ἐταιρείᾳ τῶν ἀτμοπλοίων «Μυκάλης» καὶ «Σφακτηρίας» ἐξ ἧς ἀπεδείχθη ἀριδύλως οὐ μόνον τὸ μέγα ἐνδιαφέρον τῆς Κυβερνήσεως ὑπὲρ τῆς προόδου τοῦ ἔργου τούτου, ἀλλὰ καὶ αἱ πλήρεις μεγάλων ἐλπίδων ἰδέαι καὶ προσπάθειαι τοῦ κ. Τρικούπη πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς ἑλληνικῆς ναυτιλίας ἀξίας τῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν προσπαθειῶν ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, Δευτέρα, 30 Μαρτίου, 1887.

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρία τῆς 29 Μαρτίου

Τὸ ἄρθρον τὸ ὁποῖον ἐχλεύασεν ὁ κ. βουλευτὴς ἐξ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, ἀπαντᾷ ὁ κ. Τρικούπης ἀνερχόμενος τὸ βῆμα, παρελήφθη ἀπαρалаλάτως ἐκ τοῦ γαλλικοῦ νόμου. Εἶναι βεβαίως λυπηρόν, ὅτι οἱ Γάλλοι νομοθέται δὲν τυγχάνουσι τῆς ἐπιδοκimasίας τοῦ κ. βουλευτοῦ, ἀλλὰ τὰ ἀτυχήματα εἶναι τοῦ κόσμου τούτου. (Φαιδρότης). Ἴσως ἄλλως τε νὰ μὴ θεωρηθῇ καὶ ἀτύχημα παρ' αὐτῶν τὸ ὅτι ἐχλεύασθησαν παρὰ τοῦ κ. βουλευτοῦ.— Ἀλλὰ καὶ αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ δὲν θεωρεῖ ἀξιογέλαστον τὸ ἄρθρον ὁ κ. Τρικούπης.— Προετιμήθη, λέγει, τὸ σύστημα τῆς διὰ τοιούτου τρόπου καταργήσεως διατάξεων προγενεστέρων νόμων, διότι ἐὰν προετιμᾶτο τὸ ἄλλο, τοῦτ' ἔστι τῆς ἐκ νέου εἰσαγωγῆς τοῦ ἰσχύοντος νόμου ἄνευ τῶν καταργουμένων διατάξεων, θὰ παριστάμεθα πάλιν εἰς ἐκεῖνο, ὅπερ συχνάκις ἐπανελήφθη κατὰ τὴν σύνοδον ταύτην, νὰ συζητῶνται διατάξεις κειμένων νόμων, οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ νὰ χαρακτηρίζωνται ὡς πρωτοφανεῖς καὶ ἀντισυνταγματικαί, εἰ μὴ βδελυραὶ καὶ τερατώδεις.—Τὸ περὶ στρα-

τολογίας νομοσχέδιον, φρονεῖ ὁ κ. Τρικούπης, ὅτι διὰ νὰ συζητηθῇ ἐν τῇ Βουλῇ, καθ' ὃν τρόπον ἐννοεῖ ὁ κ. Ράλλης, χρειάζεται νὰ δοθῇ εἰς αὐτὴν προθεσμία ἐνὸς ἔτους πρὸς μελέτην, ἐνὸς ἔτους δὲ συνεδριάσεις νὰ καταναλωθῶσι πρὸς συζήτησιν. 'Αλλ' ἐπ' αὐτοῦ στηρίζονται αἱ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν στρατιωτικῶν ἐπιτευχθεῖσαι οἰκονομίαι τῶν 4,000,000 δραχμῶν, ἐὰν δ' ἡ Βουλὴ ἐπιθυμῇ τὴν πραγματοποίησιν τῶν οἰκονομιῶν τούτων, αἷς συναινέσῃ νὰ ψηφίσῃ τὸ νομοσχέδιον ἀνευ συζητήσεων μακρῶν.

Κυριακῇ, 29 Μαρτίου 1887.

Ἐλύθη τέλος πάντων καὶ τὸ μέγα ζήτημα τῆς ψηφοφορίας ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ζητήματος, ὅπερ ἀπὸ τῆς πρώτης ἀπησχόλει τόσῳ τοὺς ἀντιπολιτευομένους, καὶ ἔδιδεν ἀφορμὰς εἰς σχόλια, εἰς ψιθυρισμούς, εἰς τρεξίματα, εἰς μυστηριώδεις συνεντεύξεις, εἰς γεύματα, καὶ εἰς παντὸς εἶδους ἐνεργείας πρὸς παραπλάνησιν τῆς μεγάλης ταύτης πλειονοψηφίας. Ἀπὸ πρώτας μύριαι διαδόσεις ἐκυκλοφόρουν περὶ ἀποσκιρτήσεως, δὲν ἠξεύρομεν πόσων Θεσσαλῶν, περὶ ἀναχώρησεως ἀγνοοῦμεν πόσων ἄλλων Ἑπτανησίων, περὶ ἀπαιτήσεων, δυσαρρεσκειῶν καὶ ἐρίδων, ὅτι ἐθεάθησαν οἱ ὑπουργοὶ συγκεκινημένοι, ὁ κ. Τρικούπης τεθλιμμένος καὶ ὅτι ποικίλαι δυσθυμίαι ἀνήγγελλον τὴν ἐπὶ τὰ βελτίω τροπὴν τῶν τυχῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Εὐτυχῶς ὁμως ἡ ἐσπέρα διεσκέδασε τὰς ἀπορίας, διέψευσε τὰς διαδόσεις καὶ ἡ κυβέρνησις ἐξῆλθε θριαμβεύουσα διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας, ἀναγκάσασα νὰ σιγήσωσι τὰ ἀπαίσια ταῦτα στόματα, καὶ νὰ ματαιωθῶσιν ὅλαι ἐκεῖναι αἱ ἐλπίδες, αἵτινες ἐστηρίζοντο εἰς τὸ ἀπρόοπτον τοῦτο.

Τρίτῃ, 31 Μαρτίου 1887.

ΤΕΛΩΝΙΑΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ

Κατὰ τὸν παρελθόντα Φεβρουάριον εἰσεπράχθησαν εἰς τὰ τελωνεῖα τοῦ Κράτους 2,422,298.80 δρ. ἀπέναντι τῶν 1,380,015.34 δρ.

αἵτινες εἶχον εἰσπραχθῇ κατὰ τὸν ἀντίστοιχον μῆνα τοῦ παρελθόν-
τος ἔτους. Ἀπὸ δὲ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1887 μέχρι τέλους τοῦ Φε-
βρουαρίου εἰσπραχθήσαν 4,858,342.51 δρ. ἀπέναντι τῶν 2,821,649.48
δρ. εἰσπραχθεισῶν κατὰ τὸ ἀντίστοιχον διάστημα τοῦ παρελθόντος
ἔτους.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 28 Μαρτίου 1887.

Χθὲς ἡ ἐνταῦθα συντεχνία τῶν ἀρτοποιῶν μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν
τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικοβιωτίας κ. Ι. Γεωργαντᾶ, ὅπως πληροφορηθῇ
περὶ τῶν αἰτίων τῆς μεταστάσεως αὐτοῦ εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν. Ὁ
κ. Γεωργαντᾶς ἐγνώρισεν αὐτοῖς, ὅτι λόγοι ὑψηλοτέρας πολιτικῆς
ἡνάγκασαν αὐτὸν νὰ πράξῃ τοῦτο. Ἀλλὰ σύσσωμος ἡ συντεχνία δὲν
ἐθεώρησεν ἀποχωρῶντας τοὺς προταθέντας λόγους, καθ' ὅτι ὁ κ. Γεωρ-
γαντᾶς ἐξετέθη ὡς ὑπουργικὸς καὶ ἦν ἐν πλήρει γνώσει τῆς πολιτικῆς
τοῦ Ὑπουργείου, ἐδήλωσε δ' αὐτῷ ὅτι ἀπὸ τοῦδε παύει παρέχουσα
αὐτῷ πᾶσαν ἐμπιστοσύνην. Εὐχάριστος ἡ ἐποπτεία αὕτη τοῦ λαοῦ
ἐπὶ τῶν ἐντολέων του.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Τρίτη, 31 Μαρτίου 1887.

Πλέον ἡ ἐπαρκὴς ἦν ὁ ἀριθμὸς τῶν παρόντων, ἵνα καὶ μεγάλην
πλειονοψηφίαν σταθερῶς ἔχη ἡ Κυβέρνησις καὶ ἀπαρτίαν ἔτι ἐκ τῶν
παρόντων φίλων τῆς; Χθὲς ἔτι, μολονότι τὸ Σάββατον, τὴν Κυριακὴν
καὶ πρὸ τῆς χυρεσινῆς συνεδρίας, εἶχον ἀπέλθῃ εἰς τὰς ἐπαρχίας τῶν ἡ
ἀπουσίαζον 15 περίπου ὑπουργικοὶ βουλευταί, ὁ ἀριθμὸς τῶν τῆς πλει-
ονοψηφίας δὲν ἦτο 72, ἦτοι 4 μόνον ἔλαττον τῆς ἀπαρτίας; Δὲν ἀπο-
τελεῖ ἄρα γε τὴν μεγίστην τιμὴν διὰ τὴν πλειονοψηφίαν τῆς ἑλληνικῆς
Βουλῆς, καὶ δὲν ἀποτελεῖ τὴν τρανωτέραν ἀπόδειξιν τοῦ ἀσαλεύτου
ἐν ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς πεποιθήσεσιν αὐτῆς, ὅτι εἰς πάσας τὰς μέχρι
τοῦδε ψηφοφορίας τῶν φορολογικῶν μέτρων τῆς Κυβερνήσεως, πάν-
τες οἱ βουλευταὶ οἱ ἐν Ἀθήναις εὐρισκόμενοι συμπαγεῖς καὶ πρόθυ-
μοι προσήλθον καὶ ἐπεψήφισαν τὰς αὐξήσεις τῶν φόρων; Τί ἂν εἰς

ἡ δύο ἐλλειποτάκτησαν, Κύριος οἶδε διὰ τίνας λόγους βεβαίως ὁμως οὐχὶ διὰ λόγους μεταβολῆς πεποιθήσεων — τί δὲ ἂν πέντε ἢ δέκα βουλευταὶ, τυχὸν ἀσθενοῦντες ἢ τυχὸν ἀπουσιάζαντες δι' ὑποθέσεις αὐτῶν προσωρινῶς εἰς Πειραιᾶ, εἰς τὰ πέριξ ἢ καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας αὐτῶν, δὲν παρευρέθησαν κατὰ μίαν ἢ δύο ψηφοφορίας; Μὴ διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους δὲν ἀπουσίασαν ἀπὸ πάσας τὰς μέχρι τοῦδε ψηφοφορίας 15 καὶ 20 ἀντιπολιτευόμενοι βουλευταὶ; "Ἐπρεπε νὰ ἰσχυρισθῶμεν καὶ ἡμεῖς καὶ νὰ γράφωμεν σοβαρῶς, ὥς οἱ τῆς ἀντικολιτεύσεως, ὅτι οἱ ἀπόντες σαλεύονται ἢ εὗρισκονται ἐν τῷ μεθίστασθαι πρὸς τὸ ὑπουργεῖον, καίτοι ἡδύνατο νὰ ἔχωμεν λόγους νὰ πιστεῦωμεν, ὅτι ἤδη μάλιστα μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τῶν φορολογικῶν νομοσχεδίων ἐν ταῖς τάξεσι τῆς ἀντικολιτεύσεως θὰ ἀναφανῶσιν ἱκανοὶ δισταγμοί;

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Δευτέρα, 30 Μαρτίου, 1887.

Ἐληξε, τέλος, τὸ Σάββατον ἐν τῇ Βουλῇ ἡ ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος γενικὴ συζήτησις, μετ' αὐτῆς δὲ ἐλύθη καὶ κοινοβουλευτικῶς κατὰ τρόπον ὀριστικὸν τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα. Ἡ Βουλὴ διὰ ψήφων 77 κατὰ 38 ἀπέρριψε τὴν πρότασιν τῆς Ἀντικολιτεύσεως, ἣτις οὕσα τὸ πόρισμα τῆς δεκαήμερου ταύτης συζητήσεως, ἐξέφραζε τὴν πεποίθησιν, ὅτι τὸ οἰκονομικὸν σύστημα τῆς Κυβερνήσεως δὲν δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν σκοπὸν τῆς ἀνορθώσεως τῶν οἰκονομικῶν τοῦ δημοσίου. Ἡ Βουλὴ ἀποκρούουσα τὴν γνώμην ταύτην ὥς ἀπαράδεκτον διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας — σημειοῦμεν δὲ ἐν παρόδῳ, ὅτι κατὰ τὴν ὥραν τῆς ψηφοφορίας ἀπῆσαν ἐκ συμπτώσεως καὶ ἔνεκα ἰδιωτικῶν τινῶν ὑποθέσεων δώδεκα ὑπουργικοὶ βουλευταὶ, οἱ ὅκτὼ ἐκ τῶν ὁποίων ἦλθον μετὰ τὴν ψηφοφορίαν — ἡ Βουλὴ, λέγομεν, ἀποκρούουσα τὴν γνώμην ταύτην καὶ τὴν ἀντίθετον ἀποδεχθεῖσα, ἀπεδοκίμασεν ἐν ταύτῳ πανηγυρικῶς καὶ τὸ ὑπὸ τῆς ἀντικολιτεύσεως ὑποστηρικτὸν σύστημα τῆς χρεωκοπίας, καὶ τῆς ἐλαττώσεως τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν δυνάμεων τῆς χώρας.

www.libtool.com ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Τετάρτη 1 Ἀπριλίου 1887.

Ἡ ἐπιψήφισις πάντων τῶν σπουδαιότερων φορολογικῶν νομοσχεδίων ἐπερατώθη χθές, μετ' αὐτῆς δὲ καὶ ἡ Βουλὴ συνήνεσεν εἰς τὴν διακοπὴν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς μέχρι τῆς 16 Ἀπριλίου. Τὸ τελευταῖον φορολογικὸν νομοσχέδιον, ὃπερ προεκάλεσε χθὲς ζωηρὰν συζήτησιν, ἦν τὸ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς καὶ τῶν ζώων διὰ τὸ 1887, ἧτοι περὶ ἐπιβολῆς δύο δεκατημορίων ἐπὶ τοῦ φόρου πάντων τῶν ἀμέσων φόρων. Αἱ τροπολογίαι τὰς ὁποίας ὑπεσχέθη προχθές, ἔφερε δὲ χθές, ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἡ Κυβέρνησις περιορίσθησαν εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ 7 % ἐν τῷ φόρῳ τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιῶν, προπτεθέντων μόνον ἐπ' αὐτῶν καὶ τῶν δύο δεκατημορίων, ἅτινα προστίθενται εἰς πάντας τοὺς ἀμέσους φόρους, καθὼς καὶ εἰς τὴν ἐξαίρεσιν τοῦ προσθέτου τέλους 20 % ἀπὸ τοῦ φόρου τῶν μεγάλων κτηνῶν.

LE MESSENGER D'ATHÈNES, Samedi, 28 Mars (v. s.) 1887.

On sait que M. Tricoupi, président du conseil, a été nommé membre du Cobden Club. Le diplôme, qui lui a été décerné à cet effet, rapporte dans les termes les plus élogieux, la politique appliquée en Grèce par M. Tricoupi et son œuvre financière eu égard aux conditions économiques de la Grèce.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Σάββατον, 4 Ἀπριλίου 1887.

Ο ΠΕΡΙ ΤΟ ΖΑΠΠΕΙΟΝ ΚΗΠΟΣ

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης μεριμνᾷ μετὰ δραστηριότητος ὑπὲρ τοῦ ἐξωραϊσμοῦ τῆς πρωτευούσης. Χθὲς καλέσας παρ' ἑαυτῷ μετὰ μεσημβρίας τὸν κ. Γκοτλάν καὶ τοὺς νομομηχανικοὺς κ. κ. Βλαχόπουλον καὶ Τζινόπουλον συνειργάσθη μετ' αὐτῶν ἐπὶ πολλὴν ὥραν ἐπὶ

τοῦ γυνψίνου σχεδιάσματος τοῦ περὶ τὸ Ζάππειον καταρτισθησομένου κήπου.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 8 Ἀπριλίου 1887.

ΤΑ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΔΗ ΠΟΤΑ

Ἡ ἐκ τῶν κ. κ. Σιμοπούλου καὶ Νέγρη βουλευτῶν, Α. Χρηστομάνου καθηγητοῦ, Κάβα, διευθυντοῦ τοῦ τελωνειακοῦ τμήματος, Ἐμ. Δραγούμη, τμηματάρχου τοῦ τμήματος τῶν μεταλλουργείων, καὶ τοῦ ἐφόρου Πειραιῶς κ. Σακελλαρίου ἀπαρτιζομένη ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν περὶ οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν νομοσχεδίου συνήλθε χθὲς μετὰ μεσημβρίαν ἐν τῇ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ συνειργάσθη μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη. Ἐὰν, ὡς πιστεύομεν, αἱ πληροφορίες ἡμῶν εἶναι ἀκριβεῖς, οἱ κινιῶδεις σκοποὶ τοῦ νομοσχεδίου εἶναι 1) ἡ ὅσον ἔνεστι ἐπέκτασις τῆς ἀμπελοφυτείας ἐν Ἑλλάδι, 2) ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἐγχωρίου οἰνοπνευματοποιίας.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Παρασκευῇ, 8 Ἀπριλίου 1887.

ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ ΚΑΙ ΑΡΧΙΤΣΕΛΙΓΤΑΣ

Χθὲς μετὰ μεσημβρίαν, ὅτε ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἐπεσκέφθη τὸ πεδίον τοῦ Ἄρεως πρὸς ἐξεύρεσιν τοῦ καταλλήλου χώρου, ἔνθα θὰ οἰκοδομηθῇ τὸ κτίριον τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς τῶν Εὐελπίδων συνέβη καὶ τὸ ἀκόλουθον. Μόλις κατῆλθεν ὁ κ. Τρικούπης, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπασπιστοῦ του κ. Παπαδιαμαντοπούλου, ἀρχικοιμὴν τις προσέδραμε καὶ τῷ παρεπονέθη, ὅτι λοχίας τις τοῦ ἱππικοῦ, ἀφοῦ ἔδειρε τὸν ποιμένα του τοῦ ἀφῆρσε καὶ ἓνα ἀρνίον. . . Ὁ κ. Ὑπουργὸς διέταξε τὴν αὐστηρὰν τιμωρίαν του. Ἀνεκαλύφθη δὲ οὗτος ὑπὸ τοῦ κ. Παπαδιαμαντοπούλου, ὅτι ἦτο λοχίας τις δεσμοφύλαξ Χειμάρρας ὀνόματι, ὅστις εἶχε φυλακίσει τὸν

ἀμνὸν ἐν τινὶ ὑπουργείῳ — ἀφοῦ ἦτο δεσμοφυλάξ! — προτιθέμενος ἴσως νὰ κάμῃ δι' αὐτοῦ Πάσχα, ἀλλὰ τοῦ ὁποίου ἐλαβε τὴν θέσιν, προφυλακισθεῖς.

ΠΑΛΙΠΤΕΝΕΣΙΑ, Παρασκευῇ, 3 Ἀπριλίου 1887.

Ο ΔΙΑΚΕ ΠΕΡΙ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν ταῖς Ἐφημερίσι τοῦ σημερινοῦ ταχυδρομείου, ἀπαντῶμεν νέον περὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως ἄρθρον τοῦ πρῶην Ἀγγλου ὑπουργοῦ σὶρ Καρόλου Δίλκε. Ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ὁ ἔγκριτος πολιτευτὴς ἐρευνῶν τὰ τῆς Ἀνατολῆς ἰδιαιτέρως ἐνδιατρίβει εἰς τ' ἀφορῶντα τὴν Ἑλλάδα, θεωρεῖ δὲ ἀδύνατον τὴν πραγματοποίησιν τῆς περὶ δημοσπονδίας τῶν Κρατῶν τοῦ Αἵμου ἰδέας.

Ἡ Ἑλλὰς σταδιοδρομεῖ ἤδη στάδιον μεγίστης πολιτικῆς συνέσεως. Ὁ ἔξοχος πρωθυπουργὸς κ. Χ. Τρικούπης ἡλάττωσε τοὺς βουλευτάς ἀπὸ 250 εἰς 150, τοῦθ' ὅπερ ὡς ἀποτέλεσμα ἔσχε νὰ μεταβάλλῃ τὴν Βουλὴν εἰς ἐργατικὸν καὶ πρακτικὸν Κοινοβούλιον. Ἀλλ' οἱ Ἕλληνες ἀποστέρουσι βεβαίως τὰ σημερινὰ των ὄρια, διότι μόλις δύο ἑκατομμύρια ἀποτελοῦσι τοὺς ὑπηκόους τοῦ βασιλέως Γεωργίου, ἐνῶ τρία ἄλλα ἑκατομμύρια Ἑλλήνων ἀδελφῶν αὐτῶν ζῶσιν ἐκτὸς τοῦ Κράτους, ἐξαιρέσει τῶν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἧτις ὁσημέραι ἐξελληνίζονται. Τὴν ταχεῖαν ἀνάπτυξιν τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου ἡ Ἀγγλία πάντα λόγον ἔχει νὰ βλέπῃ εὐμενεῖ ὄμματι. Μεγάλῃ καὶ ἰσχυρᾷ Ἑλλάδι, ἀποτελεῖ ναυτικὸν Κράτος, σχεδὸν νησιωτικόν, ὅπερ θὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τῆς Ἀγγλίας, μεθ' ἧς θὰ ἐμπορεύηται, καὶ ἧς τὴν πολιτικὴν πρόθυμον ἔσται πάντοτε νὰ ὑπηρετῇ. Οἱ Ἕλληνες τὸ καθ' ἑαυτοὺς τρέφουσι μεγίστην πεποιθήσιν περὶ τῆς μελλούσης ἐπιτυχίας τοῦ ἔργου, οὗ πρόσθεν ἐμνήσθην, ἦτοι περὶ ἐξελληνισμοῦ τῶν Ἀλβανῶν, ἀλλ' αἰσθάνονται τρόμον ἀποβλέποντες πρὸς τὴν Αὐστρίαν καὶ τὴν Ἰταλίαν.

ΟΙ ΕΠΙΤΑΦΙΟΙ

Ἡ ἐπισημοτάτη καὶ πολυπληθεστάτη περιφορὰ ἐγένετο ἡ τοῦ ἐπιταφίου τῆς Μητροπόλεως. Ἦκολουθεῖτο οὗτος ὑπὸ δύο ὑπασιπιστῶν τοῦ βασιλέως, ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπη, μετὰ πάντων τῶν ὑπουργῶν, ὑπὸ πλήθους ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων ὑπαλλήλων, καὶ ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ.

6 Ἀπριλίου 1887.

Μετ' ἐκτάκτου λαμπρότητος ἐτελέσθη ἐν ἅπασιν τοῖς ἱεροῖς ναοῖς ἡ τελετὴ τῆς Ἀναστάσεως. Ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Μητροπόλεως ἐτελέσθη, ὡς πάντοτε, μεγαλοπρεπέστερον ἡ ἱεροτελεστία. Ἀπασα ἡ πρὸ τῆς Μητροπόλεως πλατεῖα, αἱ εἰς αὐτὴν ἀρόδοι, καὶ ἡ ὁδὸς Ἑρμοῦ ἦσαν πλήρεις λαοῦ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Δευτέρα, 6 Ἀπριλίου 1887.

ΕΝ Τῇ ΟΙΚΙΑ ΤΟΥ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη τὸ ἅγιον Πάσχα ἐτελέσθη μετὰ τῆς τρυφερωτέρας προσηλώσεως πρὸς τὰ ἐθνικὰ καὶ θρησκευτικὰ πάτρια. Ἡ ξένη γῆ, ἡ ἀγγλική, ἥτις ἐγαλούχησεν ἐπὶ τοσοῦτους χρόνους τὰ τέκνα τοῦ ἀειμνήστου Σπυρ. Τρικούπη, δὲν κατῳρῆθη νὰ ἀποσπάσῃ ἀπὸ τῆς ἑλληνικωτάτης των καρδίας τὰ ἰδεώδη ταῦτα ἔθιμα καὶ ἐν τῷ μεγαλειτέρῳ ἑλληνικῷ οἴκῳ ἀντήχησε τὸ Χριστὸς Ἀνέστη ἐπίσης ἑλληνικῶς καὶ εὐφροσύνως, ὥς ἐν τῇ χθαμαλωτέρῃ ἀγροτικῇ καλύβῃ.

Ὀλίγον μετὰ τὰ μεσάνυχτα αὐτὸς ὁ κ. Τρικούπης ἔφερε τὸ φῶς τῆς ἀναστάσεως ἐκ τῆς Μητροπόλεως διὰ τῆς λαμπάδος αὐτοῦ ἐν τῷ οἴκῳ καὶ ἐκαθέσθη ἐν τῇ τραπέζῃ τοῦ ἐστιατορίου μετὰ τῆς κ. Σοφίας καὶ τῶν δύο στενωτέρων αὐτοῦ συγγενῶν, Κ. Τρικούπη ὑπολοχαγοῦ τοῦ πυροβολικοῦ καὶ Ν. Τρικούπη, εὐέλπιδος. Καφφέ, γάλα, τσουρέκι, καὶ κόκκινα αὐγά, ἐξ ὧν τὸ γέρας τῆς στερεότητος ἔσχε τὸ τοῦ κ. Προέδρου, ἦσαν τὸ νύκτιον ἄριστον, ὅπερ ἐγεύσαντο μετ' ὁρέξεως κατόπιν τῆς νηστείας, ἣν ἀκολουθεῖ εὐλαβῶς τὰς τελευταίας ἡμέρας ὁ κ. Τρικούπης.

Ἀπὸ τῆς πρωΐας δὲ τῆς χθὲς ὁ ὀβελισθὲς καὶ καταλλήλως διασκευασθεὶς ὑπὸ εἰδήμονος Ρουμελιώτου πασχάλιος ἀμνὸς ἐστρέφετο ψηνόμενος ἐν ἐγγὺς μάνδρα. Ἀκριβῶς τὴν δωδεκάτην παρετέθη πρῶτον ἢ ἑλλ. σοῦπα — τσορβᾶς — εἶτα ὀρεκτικώτατον κοκορέτσι, γιαοῦρετι καὶ τέλος πᾶς ὁ ἀμνὸς κατὰ μῆκος τῆς τραπέζης ἐν ἡ πρὸς τῷ κ. Προέδρῳ καὶ τῇ ἀδελφῇ του παρεκάθητο μόνον ὁ νεώτατος αὐτὸς ἐξαδελφος Ν. Τρικούπης τοῦ ἐτέρου Κωνσταν. Τρικούπη ἐκτελοῦντος χθὲς ὑπηρεσίαν στρατιωτικὴν. Ὁ ἀμνὸς εἰπὲρ ποτε ἦν καλῶς ἐψημένος καὶ ἡλατισμένος, ὅπερ οὐχ' ἤτιον δὲν ἡμπόδιζε τὸν κ. Τρικούπην νὰ ἀρτύῃ εὐθύμως τὸ πρόγευμα μὲ ἱκανὸν ἄλλας... ἀττικόν. Ὁπῶραι ἦσαν ἀπέναντι τῶν κοκκίνων αὐγῶν πορτοκάλια μόνον καὶ οὐδὲ σταγὼν οἴνου. Ἀλλ' ἔληξε καὶ αὐτὸ τὸ κατῆκον καὶ ἀπεδόθη ἀμέσως ὁ κ. Τρικούπης εἰς τὸ γραφεῖον του.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Πέμπτη, 9 Ἀπριλίου 1887.

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΤΑ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΔΗ ΠΟΤΑ

Τῇ παρελθούσῃ παρασκευῇ συνήλθεν εἰς τελευταίαν συνεδρίαν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν οἰκονομικῶν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἢ ἐπὶ τῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ περὶ οἶνοπνευματωδῶν ποτῶν προπαρασκευασθέντος νομοσχεδίου ἐννεαμελὲς ἐπιτροπὴ, ἥτις καὶ ἐπεράτωσε τὴν ἐργασίαν αὐτῆς. Ὡς καὶ ἄλλοτε ἐγράψαμεν, ἡ βᾶσις τοῦ νομοσχεδίου ἔμεινεν ἡ αὐτή, ἥτοι ἡ ἐπιδίωξις τῆς ἀναπτύξεως 1) τῆς ἀμπελοφυτείας καὶ 2) τῆς ἐγχωρίου οἶνοπνευματοποιίας. Συνεπῶς αὐξάνεται ὁ ἐπὶ τῶν ἔξωθεν εἰσαγόμενων ἀμιλωδῶν οὐσιῶν δασμὸς ὥς καὶ ὁ ἐπὶ τῶν ξένων οἶνοπνευματῶν.

ΣΗΜΑΙΑ, 4 Ἀπριλίου 1887.

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ κ. Τρικούπη δὲν ἐργάζεται σήμερον μόνον ὅπως ἐπουλώσῃ τὰς πληγὰς, τὰς ὁποίας ἄλλοι ἐπροξένησαν, ἀλλ' ὅπως

παρασκευάσει μέλλον ἀνάλογον πρὸς τὰς ἀξιώσεις τοῦ ἑλληνικοῦ ὀνόματος. Μεταξὺ τοῦ διλήμματος τῆς συντόνου ἐργασίας καὶ τῆς προσκαίρου ἀνακουφίσεως, βαρύτερα εἶναι ἡ ὁδὸς ἐκείνη, ἥτις ἀφαιροῦσα τὴν πίστιν τῆς Ἑλλάδος τὴν παραδίδει ἄοπλον εἰς τὴν διάκρισιν τῶν περιστάσεων.

NEA HMEPA (Τεργέστης).

TA EN ELLADI

Ἐν Ἀθήναις, 29/10 Ἀπριλίου.

Ἡ καθόλου οἰκονομικὴ πολιτικὴ τῆς κυβερνήσεως ἔτυχεν ἤδη τῆς πλήρους ἐγκρίσεως τῆς Βουλῆς, εἶναι δὲ ἀναντίρρητον ὅτι ἡ κυβερνήσις τὴν νίκην κατήγαγεν, οὐ μόνον λόγῳ ψήφων ἀλλὰ καὶ λόγῳ ῥητορικῆς δεινότητος. Ὁ κ. Τρικούπης τὸ σύστημά του ὑπερήσπισε μετὰ μεταδοτικῆς θέρμης.

Εὐγλώττως δριμύτα ὑπῆρξεν ἡ τελευταία ἀποστροφή τοῦ κ. Τρικούπης πρὸς τοὺς ἀντιπάλους.

Παρὰ τὰς προσπαθείας τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἡ πλειονοψηφία ἔμεινεν ἀδιάσπαστος, ὥς δὲ κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς Συνόδου, οὕτω καὶ κατὰ τὰς τελευταίας ψηφοφορίας, ἀπετελεῖτο ἐκ δύο καὶ ἐπέκεινα τρίτων.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ, Ἀλεξάνδρεια, 31/12 Ἀπριλίου 1887.

Μόνη ἄρα ἡ λύσσα τῆς ἐκλογικῆς ἀποτυχίας καὶ τοῦ φατριασμοῦ εἶναι ἐκείνη, ἥτις ἐξώθησε τὸν «Αἰῶνα» νὰ ἀναδημοσιεύσῃ τὴν δῆθεν μὴ δεδημοσιευμένην ἔκθεσιν τοῦ κ. Ρουμβώλδ, καὶ νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τῆς ἐνεστώσης Κυβερνήσεως τῆς Ἑλλάδος, δημιουργῶν οὕτως ἐκ συνεννοήσεως μετὰ τῶν πολιτικῶν φίλων αὐτοῦ ὕλην ἐγκλήματος καθοσιώσεως κατὰ τοῦ ἔθνους, διαπραχθέντος ὑπὸ τοῦ νῦν πρωθυπουργοῦ.

γού, ὅπως μετενεχθῇ ἐκ τῆς δημοσιογραφικῆς παλαίστρας εἰς τὴν βουλὴν ἢ δῆθεν ἀνακάλυψις, καὶ προκληθῇ συζήτησις, ἥτις, ὡς ἡλπίζετο, ἔμελλε νὰ κηλιδώσῃ τὸ ἀγέρωχον μέτωπον τοῦ κρατίστου τῶν νῦν πολιτευτῶν ἐν Ἑλλάδι. Αἱ ἐπερωτήσεις ἢ συζητήσεις, αἵτινες ἀμέσως ἐπηκολούθησαν τὸ δημοσίευμα τοῦ «Αἰῶνος» ἐν τῇ Βουλῇ, καταδεικνύουσι κάλλιστα τὴν συνομολογίαν τῆς μηχανορραφίας τοῦ «Αἰῶνος» μετὰ τῶν ὁμοφρόνων βουλευτῶν, ἀγνοούντων ἐκ παρακρούσεως φατριαστικῆς ὅτι ἔμελλον αὐτός τε καὶ οἱ ὁμόφρονες νὰ κατακεραυνωθῶσιν ἐν τῇ Βουλῇ κατὰ τὴν οἰκείαν συζήτησιν ὑπὸ τοῦ θύματός των. Ἡ ὀλοσχερὴς αὕτη ἀποτυχία ἐν τῇ Βουλῇ οὐδαμῶς περιέστειλε τὴν λύσσαν τῆς καταφορᾶς τοῦ «Αἰῶνος»· ἐμμανέστερος γενόμενος ἐκ τοῦ ἐν τῇ βουλῇ ναυαγίου, ἔστησεν ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ μετὰ τοῦ ὑπὸ τὸ στοιχεῖον Π. ὑπολανθάνοντος Δηλιγιάννη δίζυγον πῦρ κατὰ τοῦ νῦν πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος, καὶ προέβησαν εἰς ἀτελεύτητον ὄρμαθὸν ἄρθρων, δι' ὧν παρέστησαν εἰς τὸν Ἑλληνισμόν τὸν κ. Τρικούπη, ὡς προδότην τῆς πατρίδος κατεργασάμενον ἐκ συνεννοήσεως μετὰ τῶν ξένων τὴν πρόσφατον ἐθνικὴν συμφορὰν.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ, Κωνσταντινούπολις, τῇ 8 Ἀπριλίου 1887.

Ἐξ Ἑλλάδος οὐδὲν νεώτερον, τῶν κοινοβουλευτικῶν συζητήσεων διακοπεισῶν ἐν ταῖς ἑορταῖς τοῦ Πάσχα. Αἱ τελευταῖαι ἡμέραι διεκρίθησαν διὰ τὸ ζωηρόν τῶν κομματικῶν ἀντεγκλήσεων, αἵτινες ὁμως δὲν ἠμπόδισαν ἵνα ἡ πληθὺς τῶν ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπη παρουσιασθέντων διαφόρου φύσεως νομοσχεδίων ἐπιψηφισθῇ διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἥτις ἐπεκρότησεν εἰς τὴν συνετὴν καὶ ἀνοργανωτικὴν αὐτοῦ πολιτείαν.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, Δευτέρα, 6 Ἀπριλίου 1887.

Ἄν τὸ ἀναμνησθεσθαι καιρῶν εὐτυχῶν ἐν ἡμέραις συμφορᾶς εἶναι ὀδύνη πάσης ἄλλης σκληροτέρα, ὡς λέγει ὁ Δάντης, ἄλλοιον ὁμως εἶναι τὸ γεννώμενον ἐν τῇ ψυχῇ αἴσθημα, ὅταν ἐν ἡμέραις σχετικῆς

ἡσυχίας καὶ ψυχικῆς γαλήνης ἀναμνησκόμεθα ἡμερῶν συμφορᾶς. Οἱ καιροί, οὓς διατρέχομεν, δὲν εἶναι βεβαίως εὐτυχεῖς, τοῦλάχιστον ὅμως νῦν τὸ ἡμέτερον ἔθνος διατελεῖ ἐν καταστάσει ἡρέμφ καὶ φυσιολογικῇ, ἐν ἐπιγνώσει δὲ τῶν καθηκόντων καὶ τῶν ὑποχρεώσεων του ἐργάζεται φιλοτίμως πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς ἡθικῆς καὶ ὕλικῆς ζημίας ἣν ἐπὶ ἡμεῖς εἰς αὐτὸ πρόσκαιρον καὶ ὀδυνηρὸν παρελθόν. Διὰ τοῦτο δὲν πιστεύομεν, ὅτι θὰ ταράξωμεν τὴν ἡρεμίαν τῶν συμπολιτῶν μας καὶ θὰ πικράνωμεν τὰς ἐκ τῶν ἐορτῶν εὐαρέστους ἐντυπώσεις, ἐὰν ὑπενθυμίσωμεν εἰς αὐτούς, ὅτι ἡ σημερινὴ ἡμέρα εἶναι ἡ ἐπέτειος συμφορᾶς ἐθνικῆς. Παρῆλθεν ἐν ἔτος ἕκτοτε· οἱ πιστοὶ ἐπανηγυρίζον τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου καὶ τὸ ἔθνος πάνοπλον προσεδόκα μετὰ παλμῶν ἀγωνίας νὰ πανηγυρίσῃ προσεχῶς καὶ τὴν δευτέραν τοῦ γένους ἀνάστασιν. Ἀντὶ τοῦτο ἀκόμη οἱ ἐορτάσιμοι πυροβολισμοὶ εἰς τοὺς στρατώνας, τὰ ἄλκιμα τέκνα τῆς Στερεᾶς καὶ τῆς Πελοποννήσου ἐχώρουν τὸν πυρρίχιον, ὅτε περὶ τὴν δείλην ἐφάνησαν ἀπὸ τῶν Στύλων καταπλέοντα τὰ σιδηρᾶ σκάφη τῶν ἰσχυρῶν ἐκβιαστῶν, τῶν ὁποίων τὴν παρέμβασιν προὔκλειε ἀνοσίως ὁ τότε κυβερνῶν, διὰ νὰ ἐξέλθῃ τῆς δυσχεροῦς θέσεως, εἰς ἣν ἡ ἰδία αὐτοῦ ἀνοία καὶ ἀδεξιότης τὸν ἐξορίσκει. Μετ' ὀλίγας ὥρας τὴν ἡσυχίαν τῆς νυκτὸς ἐτάραττον αἱ δέξιαι φωναὶ τῶν ἐφημεριδοπωλῶν, ἀναγγελλόντων τὸ νύκτωρ ἐκδοθὲν παρὰ τὸ ἐπιστήμιον τοῦ πρωθυπουργοῦ ὄργανον, ἐμβρόντητοι δὲ οἱ βραδύναντες διαβάται ἀνεγίνωσκον τὰς περὶ τῆς φωνῆς φαντασμαγορίας καὶ τὰ διαιτητικὰ περὶ ἄρτου ξηροῦ καὶ λαγάνων παραγγέλματα τοῦ ἐπιστήμου αὐτοῦ συντάκτου. — Ὡς νὰ μὴ ἤρκει δὲ ἡ ἐπονειδιστος προᾶξις τῆς προδοσίας τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων, προσετίθετο εἰς αὐτὴν καὶ ὁ ἐμπαιγμός. Τὴν ἰδίαν ἐκείνην ἐσπέραν, ἐνῶ ἐποδοπατεῖτο τῆς Ἑλλάδος ἡ τιμὴ, ἔσπενδον ἀφθονον τὸν ἀφρόνεντα καμπανίτην εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ τότε πρωθυπουργοῦ, πανηγυρίζοντες σὺν αὐτῷ οἱ οἰκεῖοι τὴν παραχώρησιν τῆς Βερολινείου γραμμῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐδημοσιεύετο δὲ τὴν ἐπομένην ἐκτάκτως φύλλον ἐφημερίδος διερμηνευούσης

τὰ μύγια τοῦ πρωθυπουργοῦ διανοήματα, περιέχον αἵνους πρὸς τὴν μεγαλόνειαν τοῦ τότε τῆς χώρας κυβερνήτου καὶ θερμὰς πρὸς τὸ γαλλικὸν ἔθνος ἐκφράσεις εὐγνωμοσύνης διὰ τὴν παραχώρησιν τῆς Ἡπείρου καὶ τῶν Ἰωαννίνων !

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, Σαββάτω, 18 Ἀπριλίου 1887.

Αἱ αὐθόρμητοι ἐνδεῖξεις τῆς συμπαθείας τῶν ἐκλογέων, διατηρούντων ἀκμαῖον τὸ φρόνημα τῆς 4 Ἰανουαρίου, προοιωνίζονται πανηγυρικὴν τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ κ. Μουτσοπούλου. Ἡ ἀρχὴ δὲ τῆς εὐαρέστου ταύτης μεταβολῆς τῶν ἁμαρτωλῶν συνηθειῶν τοῦ τόπου συμπίπτει μὲ τὴν πρώτην πρόσκλησιν καὶ ἀνάβασιν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων τοῦ ἔθνους τοῦ καὶ ἤδη κρατοῦντος ἀνωτέρου ἡμῶν πολιτευτοῦ, γεγονός, ὅπερ ἐξηκολούθησε καὶ κατὰ τὰς ἄλλας κυβερνητικὰς περιόδους τοῦ ἰδίου, ἔλαβε δὲ τὴν σφραγίδα παγίας ἀληθείας κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς τῆς 4 Ἰανουαρίου, αἵτινες ἐνηργήθησαν πανηγυρικώτερον πρωτοφανῶς ἐντὸς μιᾶς ἡμέρας μόνης, χωρὶς οὔτε φωναὶ νὰ διασταυρωθῶσι κατὰ τοῦ κύρους καὶ τῆς νομιμότητος αὐτῶν, ἐν οἰκτρᾷ δηλαδὴ μονοτονίᾳ, μὴ ποικιλιθείῃ οὔτε διὰ φόνων καὶ καλπονοθεύσεων κατὰ τὴν ἐνέργειαν, οὔτε δι' ἀνοίγματος κἂν ῥινὸς κατὰ τὴν αὐθημερὸν ἐξέλεξιν καὶ ἐπικύρωσιν, οὔτε δι' ὀλίγων ἐλαφρῶν ραβδοκοπημάτων ἢ ἄβρῶν ὕβρεων, παρὰ μόνον διὰ τινων παιδρῶν ρητορικῶν πταρμῶν.

* * *

Δὲν εἶνε συγχαρητηρίων ἄξιος ὁ Πρωθυπουργὸς μόνος, ὅστις ἐπετέλεσε τὴν εὐάρεστον μεταβολὴν τῆς παλαιᾶς πολιτικῆς ἀνατροπῆς τοῦ ἔθνους, ἀλλὰ καὶ τὸ ἔθνος αὐτό, ὅπερ συνελθόν, τελεῖ τὸ πολῦτιμον δικαίωμά του μετὰ πλήρους ἐπιγνώσεως καὶ συνειδήσεως τῶν ἐπιβαλλομένων αὐτῷ ἅμα συναφῶν καιθηκόντων. Εὐτυχῶς ἀπὸ τῆς τετάρτης Ἰανουαρίου δὲν μεσολαβεῖ πολὺς χρόνος, ὥστε νὰ ἐπιλά-

θηται ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς τῆς πεποιθήσεως καὶ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ, μεθ' οὗ ἀμερίστως ἀπεφάνθη διὰ τῆς ψήφου του, ἀλλὰ παρῆλθεν ἱκανός, ἵνα καταπέσῃ τελείως ἡ λεοντὴ καὶ ἀποκαλυφθῇ ἡ εὐσυνειδησία τοῦ προγράμματος, ὅπερ ἀναπτύξασα τότε μετὰ θάρρους, πραγματοὶ ἤδη μετὰ τοσαύτης πίστεως καὶ ἐπιτυχίας ἡ Κυβέρνησις, οὕτως ὥστε καὶ οἱ ἀπλούστεροι, οἵτινες παρεσύρθησαν τότε, νὰ μὴν ἀμαρτήσωσι δίς.

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ, 28/9 Ἀπριλίου 1887.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22/3 Ἀπριλίου 1887.

Ἀνεργυθρίαστοι δημοκόποι ἐξακολουθοῦσι φωνάζοντες ὅτι ὁ κ. Τρικούπης ἐδαπάνησε 300 ἑκατομμύρια ἐκ δανείων. Ἄλλ' ὁ κ. Σιμόπουλος μετὰ μαθηματικῆς ἀκριβείας ἀπέδειξεν ὅτι τὸ μόνον δάνειον, ὅπερ συνωμολόγησε τὸ ὑπουργεῖον Τρικούπη, ἦν τὸ τῶν 170 ἑκατομμυρίων καὶ ὅτι ἐκ τοῦ πραγματικοῦ τοῦ δανείου ἐκείνου προϊόντος 72 ἑκατομμύρια διετέθησαν εἰς ἄρσιν τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, 9 ἑκατομμύρια εἰς ἐκτάκτους δαπάνας, 11 δὲ μόνον εἰς κάλυψιν ἐλλειμμάτων. Καὶ ἐκ τῶν 25 ἑκατομμυρίων, ἅτινα εἶχε παραλάβει παρὰ τοῦ ὑπουργείου Κουμουνδούρου, τὰ 24 διετέθησαν εἰς κάλυψιν ἐλλειμμάτων τοῦ ὑπουργείου ἐκείνου. Ἐξ ἴσου ψευδής, ἐξηλέγχθη καὶ ὁ ἰσχυρισμός, ὅτι δῆθεν τὸ ὑπουργεῖον Τρικούπη ἐφορολόγησεν ἀνηλεῶς τὸν λαόν. Πράγματι ἐκ νέων φόρων εἰσεπράχθησαν μόνον 4 1/2 ἑκατομμύρια, ἥτοι οὐχὶ πλείονες τῶν δύο δραχμῶν κατὰ κεφαλὴν!

REVUE DIPLOMATIQUE

S. M. le roi de Danemarck vient d'élever M. Tricoupis, président du conseil, à la dignité de grand-croix de l'ordre du Dannebrog. Les insignes lui ont été remis par le consul général de Grèce à Copenhague.

ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ

Ἐν μοναδικῇ τάξει καὶ ἡσυχίᾳ διεξήχθησαν χθὲς αἱ ἐκλογαί. Ὑπὲρ τὸ δέον μέγας ἐνθουσιασμός, ἀληθῶς εἰπεῖν, δὲν ὑπῆρχε, διὰ τοῦτο δὲ ἔλειψαν αἱ διαδηλώσεις καὶ ἐπιδείξεις. Μόνον τὸ τοσοῦτον νυκτηφόρον σύμβολον τῆς ἐλαίας τοῦ ὑποψηφίου τῆς συμπολιτεύσεως ἔδειξε καὶ πάλιν τὴν θαλερότητά του, ἐφάνησαν δὲ πολλὰ κλωνία εἰς τὰς κομβιοδόχας ἢ εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐκλογέων ἔξωθεν τοῦ τόπου τῆς ψηφοφορίας ἢ εἰς τὰς ὁδοὺς. Ἐκλογεῖς προσῆλθον ἀναλόγως ἀρκετοὶ εἰς τὰς κάλπας, ὥς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψηφοφορησάντων. Μετὰ μεσημβρίαν ἡ κίνησις ἐγένετο ὀπωσοῦν ζωηροτέρα, ἐπιτεινομένη βαθμυδὸν ὅσον ἐπλησίαζεν ἡ ἐσπέρα, μετὰ χαρᾶς δὲ καὶ ζητωκραυγῶν ἐγένοντο δεκτὰ τὰ πρῶτα εὐόλιωνα ἀποτελέσματα.

Τὰ ἀγγέλματα ἐκομίζοντο ῥαγδαῖα εἰς τὰς οἰκίας τῶν ὑποψηφίων, εἰς τὴν Νομαρχίαν καὶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ἔνθα εἶχε διοργανωθῇ ἰδιαίτερα ὑπηρεσία, ἄνευ δὲ διακοπῆς εἰργάζετο τὸ τηλεγραφικὸν σύρμα μεταδίδον εἰδήσεις ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ νομοῦ μας καὶ ἐκ τῶν ἄλλων νομῶν τοῦ κράτους, ἐν οἷς ἐνηργεῖτο χθὲς ἐκλογή.

Ἡ ἐκλογικὴ κίνησις πρὸς τὸ ἐσπέρας ἤρξατο γινομένη ζωηροτέρα πως, ἀλλ' ἐν μαθηματικῇ κανονικότητι. Ἐκδηλώσεις ἐνθουσιωδέστεραι μόνον ἐξεδηλοῦντο ὑπὲρ τοῦ κ. Μουτσοπούλου, ἡ ἐκλογικὴ αἵθουσα τοῦ ὁποίου κατεκλύζετο ὑπὸ κόσμον εὐθυμίας καὶ πεποιθήσεως ὅτι ἔσται ὁ ἐκλεκτὸς τῶν ἐκλογέων.

Μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, ἀφοῦ ἐκλείσθησαν αἱ κάλπαι, ἐγαλβανίσθη καὶ πάλιν τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἡ περιέργεια, καὶ ἐν τοῖς διαφόροις ἐκλογικοῖς τόποις συνέρρευσαν πλείστοι, ἵνα ἀκούσωσι τὰ ἀποτελέσματα, ἅτινα οἱ κήρυκες ἐφώναζον στερεοτύπως καὶ ἐπίσημοι ἀγγελιοφόροι ἔφιπποι, ἢ ἄλλοι ἐφ' ἀμάξης διήλυνον ἀμέσως ἐν καλα-

σμφῶ καὶ θορυβῶ μεταδίδοντες εἰς τὰ ὑπουργεῖα καὶ τοὺς οἴκους τῶν ὑποψηφίων τοὺς ξηροὺς ἀριθμούς. Ἐν τοῖς καταφώτοις ὑπουργείοις τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν, ὅπου ἐτηλεγραφοῦντο τὰ ἀποτελέσματα ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν, ἔνθα διεξήχθησαν χθὲς ἐπαναληπτικαὶ ἐκλογαί, ὑπῆρχεν ἱκανὴ συρροή.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 16 Ἀπριλίου 1887.

Χάριν ἀκριβολογίας δυνάμεθα νὰ δώσωμεν τὰς πληροφορίας, ὅτι τὸ γεῦμα τοῦτο ἦτο «πικρὸν» ἦτοι κατὰ τὸ κοινὸν λόγιον «ῥεφενηδόν», ὃ δὲ κ. πρωθυπουργὸς ἰδίαν συνδρομὴν κατέθετο χοιρομήριον καὶ ἀμνὸν ψητὸν δι' ὀβελοῦ ἐκ τῶν τῆς μονῆς, μετέβη δ' ἐνταῦθεν ἐν τῇ αὐτῇ ἀμάξῃ μετὰ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Αὔστρίας καὶ τῆς κυρίας του καὶ διήλθεν ἐν πολλῇ φαιδρότητι ὅλην τὴν ἡμέραν τῆς ἀποχῆς του ἀπαξ ἀπὸ τῶν βαρυτάτων ἔργων καὶ μελετῶν του.

LA NOUVELLE REVUE

Un ancien ministre (Dilke). — L'État actuel de la politique en Europe. —
III. Autriche-Hongrie.

1 Avril, 1887.

La Grèce est entrée dans une voie politique pleine de sagesse. L'éminent premier ministre actuel, M. Tricoupis, a réduit de deux cent cinquante environ à cent cinquante à peine le nombre des députés, mesure dont le résultat a été de faire de la Chambre un corps parlementaire laborieux et pratique.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Τρίτη 21 Ἀπριλίου 1887.

Καὶ εἰς τοὺς τέσσαρας νομοὺς τοῦ κράτους ἡ κυβέρνησις κατήγαγε προχθὲς περιφανῇ νίκην καὶ οἱ ὑποψήφιοι αὐτῆς πάντες, σχεδὸν ἄνευ ἀγῶνος ἐξελέγησαν διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας. Τὴν σημασίαν τῆς μερικτῆς ταύτης νίκης, ἐρχομένης ὥς συμπλήρωμα τῆς γενικτῆς ἐπιτυχίας κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 4 Ἰανουαρίου, εἶνε περιττὸν ἡμεῖς νὰ ἐξάρωμεν. Αὕτη ἡ ἀντιπολίτευσις δι' ἑνὸς τῶν μάλα σπουδαίων καὶ διαδε-

δομένων ὀργάνων αὐτῆς προδιέγραψε τὴν ἐσπέραν τοῦ παρελθόντος Σαββάτου τὸν χαρακτήρα καὶ τὴν ἔννοιαν, ἣν ἤθελεν ἔχει τῆς ἐπαναληπτικῆς ἐκλογῆς τὸ ἀποτέλεσμα. Εἶπεν ἡ ἐφημερὶς αὕτη τὴν ἐσπέραν τοῦ Σαββάτου εἰδικῶς περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ νομοῦ Ἀττικοβοιωτίας, ὅτι, «ἐὰν οἱ ἐκλογεῖς ἐκλέξωσι τὸν ὑπουργικὸν ὑποψήφιον, τὸ τοιοῦτον θὰ σημαίῃ σαφῶς καὶ ἀνεπιφυλάκτως, ὅτι οὐ μόνον ἀρέσκονται εἰς τὰ γενόμενα, ἀλλ'ὅτι προσεπικυροῦσι καὶ τὰ ἐπὶ τῆς χαραχθείσης ὁδοῦ περαιτέρα βήματα». Οἱ ἐκλογεῖς λοιπὸν οὐ μόνον τοῦ νομοῦ Ἀττικοβοιωτίας, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων τριῶν νομῶν, ἐκλέξαντες τοὺς ὑπουργικοὺς ὑποψηφίους, ἐνταῦθα μὲν διὰ πλειοψηφίας 3,000 ψήφων ὑπὲρ τὸν ἐπιλαχόντα, ἐν τοῖς ἄλλοις δὲ νομοῖς ποῦ μὲν κατὰ δισχιλίαις καὶ πλέον ψήφους, ποῦ δὲ κατὰ 1,500 ἐπὶ πλέον ψήφους, οὐ μόνον ἀπέδειξαν, ὅτι ἀρέσκονται εἰς τὰ γενόμενα, ἀλλὰ καὶ «ὅτι προσεπικυροῦσι τὰ ἐπὶ τῆς χαραχθείσης ὁδοῦ περαιτέρα βήματα».

Ἀλλὰ τὴν ἰδιαίτουςαν πολιτικὴν σημασίαν τῶν ἐπαναληπτικῶν ἐκλογῶν ἀναδεικνύει ἕτερόν τι μᾶλλον χαρακτηριστικὸν καὶ ὡς ἔκφρασις τοῦ δημοσίου φρονήματος μᾶλλον ἀναμφισβήτητον. Αἱ τρεῖς τῶν ἐπαναληπτικῶν ἐκλογῶν ἐγένοντο εἰς τρεῖς μεγάλους νομοὺς τῆς Πελοποννήσου καὶ κατόπιν τῆς ἐπιβολῆς καὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντων εἰσηγήσει τῆς Κυβερνήσεως σπουδαίων φορολογικῶν αὐξήσεων, ἐν δὲ ἐκ τῶν προσφιλεστέρων ἀλλὰ καὶ μωρωτέρων ἐν ταῦτῳ ὕπλων τῆς ἀντιπολιτεύσεως, εἶναι ὡς γνωστὸν καὶ ὅτι, ἡ Πελοπόννησος δυσμενῆ ἔχει πάντοτε τὸ φρόνημα περὶ τῆς παρούσης κυβερνήσεως.

Οἱ ἰσχυρισμοὶ οὗτοι τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἔδει νὰ διαψευσθῶσι διὰ τῶν πραγμάτων, λυπηρὰ δὲ καθόλου γεγονότα, ὁ θάνατος τεσσάρων βουλευτῶν, ἔδωκαν εἰς μέγα μέρος τοῦ λαοῦ τὴν εὐκαιρίαν νὰ παρίσχη ἡμῖν προχθὲς πανηγυρικῶς τὴν διάψυσιν ταύτην. — Ὡς πρὸς δὲ τὸν ἕτερον ἰσχυρισμὸν περὶ τῶν πρὸς τὸ νῦν ὑπουργεῖον καὶ τὸν ἡγέτην αὐτοῦ αἰσθημάτων τοῦ λαοῦ τῆς Πελοποννήσου,

ισχυρισμόν, ὃν ἀπειράκις ἐπανελάβε καὶ ὑπεστήριξε διὰ τῶν ὀργάνων τοῦ ὁ ἡγέτης τῆς μελλόντος ἀντιπολιτευομένης μερίδος, ἔστω ἐκφραστικὴ ἀπάντησις αὐτῇ, ἢ διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας ἀποτυχία τοῦ παρ' αὐτοῦ ὑποστηριζομένου ἐν Ἀρκαδίᾳ ὑποψηφίου, ἔστω ὡς ἀπάντησις καὶ αὐτὸ τὸ ἰδιαῶν γεγονός, ὅτι ὁ ἐκ τοῦ νομοῦ Ἀρκαδίας ὑποψήφιος τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἐμειονοπήφισε καθ' ἑκατοντάδας ψήφων ἐν αὐτῇ τῇ Γορτυνίᾳ τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ἔστω τέλος, τὸ γεγονός ὅτι καὶ ἐν Λακωνίᾳ, ἀλλ' ἰδίως ἐν Ἀχαΐᾳ οἱ ὑποψήφιοι τοῦ ὑπουργείου ἐπλειονοπήφισαν καταπληκτικῶς.

ΣΗΜΑΙΑ, Τρίτη, 21 Ἀπριλίου 1887.

ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ

Σημαντικώτατον χαρακτῆρα ἐνέχει τὸ ἀποτέλεσμα, ὃπερ ἐξήχθη ἐκ τῶν ἐκλογῶν τῆς προχθρῆς Κυριακῆς. Ἐξ ὅλων ἐκείνων τῶν νομῶν τοῦ Κράτους, εἰς οὓς ἐπανελήφθη ὁ ἀγὼν τῆς 4 Ἰανουαρίου, ἢ Κυβέρνησις ἤρατο περιφανῇ θρίαμβον ἄξιον τοῦ μεγάλου προγράμματός της. Αἱ προχθρῆσιναι ἐκλογαὶ δὲν ἦσαν ἀπλῇ ἀλῇ προσώπων, δὲν ἦσαν ἀγὼν μεταξὺ τοῦ κ. Μουτσοπούλου καὶ τοῦ κ. Ράδου, ἀλλ' ἀγὼν μεταξὺ τοῦ προγράμματος τῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ προγράμματος τῆς ἀντιπολιτεύσεως, μεταξὺ τοῦ κ. Τρικούπη καὶ τοῦ κ. Δηλιγιάννη. Ὁ λαὸς ἔκρινε διὰ τῆς ψήφου του ὅχι μόνον περὶ τοῦ διλήμματος τῆς 4 Ἰανουαρίου, ἀλλὰ μεταξὺ τοῦ τελευταίου λόγου τοῦ κ. Τρικούπη καὶ τοῦ τελευταίου λόγου τοῦ κ. Δηλιγιάννη, μεταξὺ τῆς περὶ χαρίτων ἐρωτήσεως τοῦ κ. Ῥάλλη καὶ τῆς ἀπαντήσεως τοῦ κ. Βουλπιώτου, μεταξὺ τῶν ἀποφορίων τοῦ κ. Λεβίδου καὶ τῆς ἀξιοπρεποῦς συμπεριφορᾶς τοῦ κ. Δραγούμη, μεταξὺ τέλος τῶν ὀρυγῶν τοῦ κ. Παπαγιαννακοπούλου, τῶν οἰκονομολογικῶν προγραμμάτων τοῦ κ. Καραπάνου, τῶν ἀποχωρήσεων, τῶν ὕβρεων, τῶν ἀπειλῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ τῆς σῶφρονος πο-

ρείας τῆς συμπολιτεύσεως. Οὐδέποτε λαϊκὴ ἐκδήλωσις ἐνεῖχε περισσotέραν σημασίαν. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν τούτων ἦτο μάθημα διὰ τὸν κ. Μπέλλον, κόλαφος διὰ τὸν κ. Γεωργαντᾶν, ἀποδοκιμασία διὰ τὸν « Αἰῶνα ». Ἦτο ἐν εἶδος ψυχρολουσίας διὰ τοὺς ὀρθοδόξους τῆς ἀντιπολιτεύσεως, μία ἔτι διαψευσθεῖσα προσδοκία διὰ τοὺς διαμαρτυρομένους τῆς ἀντιπολιτεύσεως, εἰς ἀκόμη λόγος ἀπογνώσεως διὰ τοὺς ἐπιθυμοῦντας τὴν ἐπικράτησιν τοῦ κ. Δηλιγιάννη. Δὲν εἰξέυρομεν μετὰ ποίων ἐκφράσεων θὰ ὑποδεχθῶσιν οἱ ὁπαδοὶ τοῦ πρῶην πρωθυπουργοῦ τὸ περιφανές τοῦτο γεγονός. Ἀλλ' ἐλπίζομεν ὅτι διὰ πολὺν χρόνον θὰ σωθῶμεν ἀπὸ τὸν πάταγον τῶν γελοίων διακηρύξεων καὶ ἀπὸ τὴν ἐνόχλησιν τῶν κωμικῶν ἀπειλῶν, δι' ὧν πειρῶνται νὰ ποιήσωσι τοὺς ἀντιπάλους των.

ΩΡΑ, 21 Ἀπριλίου 1887.

Κατὰ τὴν προχθὲς ἐνεργηθεῖσαν βουλευτικὴν ἐκλογὴν ἐν τοῖς νομοῖς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος, Ἀρκαδίας καὶ Λακωνίας ἐξελέχθησαν πανταχοῦ βουλευταὶ διὰ καταπληκτικῆς πλειονοψηφίας οἱ ὑποψήφιοι τῆς συμπολιτεύσεως, ἦτοι ἐν τῷ νομῷ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ὁ κ. Τρύφων Μουτσόπουλος, ὑπερτερήσας τῶν ὑποψηφίων τῆς ἀντιπολιτεύσεως κατὰ 3000 περίπου ψήφους, ἐν τῷ νομῷ Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος ὁ κ. Στέφανος Στεφανόπουλος, ὑπερτερήσας τῶν ὑποψηφίων τῆς ἀντιπολιτεύσεως κατὰ 2500 ψήφους, ἐν τῷ νομῷ Ἀρκαδίας ὁ κ. Δ. Ζέγγελης, ὑπερτερήσας τοῦ ὑποψηφίου τῆς ἀντιπολιτεύσεως κατὰ 1500 ψήφους, καὶ ἐν τῷ νομῷ Λακωνίας ὁ κ. Γεώργιος Πετροπουλάκης, ὑπερτερήσας τοῦ ὑποψηφίου τῆς ἀντιπολιτεύσεως κατὰ 500 ψήφους.

Περὶ δὲ τῆς σημασίας καὶ τῆς σπουδαιότητος τῆς τοιαύτης ἀποφάνσεως τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἀντὶ νὰ ἐκφράσωμεν ἰδίαν γνώμην, προτιμῶμεν νὰ συμμερισθῶμεν ὀλοψύχως καὶ ἀνεπιφυλάκτως ἡν παρ' αὐτῆς τῆς ἀντιπολιτεύσεως τὴν προτεραιάν τῶν ἐκλογῶν, διὰ τοῦ ἡχηροτάτου αὐτῆς ὀργάνου διατυπωθεῖσαν ὥς ἑξῆς:

www.libtool.com.cn

«Τὴν σημασίαν τῆς αὔριον τελουμένης ψηφοφορίας κατενόησαν, ὡς πιστευόμεν, οἱ ἐκλογεῖς πάντες. Ἡ αὔριον ριφθησομένη ψήφος κέκτῃται μεῖζονα ἔννοιαν τῆς δοθείσης κατὰ τὴν 4 Ἰανουαρίου. . . διότι τότε ἐλέγετο, σὺν τοῖς ἄλλοις, ὅτι τὸ οἰκονομικὸν σύστημα τοῦ διέποντος τὰ κοινὰ μετεβλήθη, ὅτι πολλῶν φόρων ἀπεφασίσθη ἡ μείωσις καὶ ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς ἐπὶ ἄλλων στηριχθήσεται βάσεων. Ἐκτετε ἡ Βουλὴ συνελθοῦσα ἐπεψήφισε πάντας τοὺς καὶ πρότερον καὶ ἀκολούθως προταθέντας καὶ εἰσηγηθέντας φόρους. Ἐντεῦθεν οὐδὲν ἰσχύει σήμερον πρὸς διαστροφὴν τῶν πραγμάτων τὰ διαδοθέντα εἰσὶ νόμοι, κεκυρωμένοι ἤδη καὶ δημοσιευθέντες, πρόκειται δὲ καθαρὸν καὶ σαφὲς τὸ ζήτημα ἐνώπιον τῶν ἐκλογέων. Ἐὰν οἱ ἐκλογεῖς ἐκλέξωσιν ὑπουργικὸν ὑποψήφιον, τὸ τοιοῦτον θὰ σημάνη σαφῶς καὶ ἀνεπιφυλάκτως ὅτι σὺ μόνον ἀρέσκονται εἰς τὰ γενόμενα, ἀλλ' ὅτι προσεπικυροῦσι τὰ ἐπὶ τῆς χαραχθείσης ὁδοῦ περαιτέρα βήματα.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, Τρίτη, 21 Ἀπριλίου 1887.

Οἱ ὁπαδοὶ τῆς κυβερνήσεως κρούουσι τὸν κώδωνα τοῦ θριάμβου ἐπὶ τῇ ἐκβάσει τῶν τελευταίων ἐκλογῶν. Καὶ ἔχουσι δίκαιον, διότι κατὰ τὴν παροῦσαν περίπτωσιν δύνανται ἐν πάσῃ ἀκριβολογίᾳ νὰ ἰσχυρισθῶσιν, ὅτι ἤρραντο πλήρη καὶ τελείαν νίκην, ἀφοῦ πάντες οἱ κυβερνητικοὶ ὑποψήφιοι ἀνεδείχθησαν νικηταὶ ἐν τῇ πάλῃ, νικηταὶ ἐν τῇ πρωτευούσῃ καὶ τοῖς κυριωτέροις κέντροις τῆς Πελοποννήσου, μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν μάλιστα τῶν φορολογικῶν νομοσχεδίων.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Κωνσταντινούπολις τῇ 24 Ἀπριλίου 1887.

Εἰς ἅπαντας τοὺς νομοὺς οἱ κυβερνητικοὶ ὑποψήφιοι κατήγαγον νίκην μεγάλην καὶ θριαμβευτικὴν διὰ καταπληκτικῶν πλειονοψηφιῶν ἀναδειχθέντες βουλευταί. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν τούτων ἀποδεικνύουσιν ἀληθῶς ὅτι ἐπικρατεῖ παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ τὸ ὑπὲρ τῆς κυβερνήσεως ῥεῦμα, τὸ ἐκδηλωθὲν κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 4 Ἰανουα-

www.libtool.com.cn
 ρίου. Ἐντεῦθεν αἱ μὲν ὑπουργικαὶ ἐφημερίδες ἐτόνισαν παιᾶνας, αἱ δὲ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐργάζονται νὰ παραστήσωσι τὸ ἐπελθὸν ἀποτέλεσμα ὡς προϊόν κυβερνητικῆς ἐπεμβάσεως.

Τὸ κτύπημα εἶνε, ὁμολογουμένως, δεινὸν κατὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἐπελθὸν καθ' ἣν στιγμὴν αἱ ἀναφυεῖσαι δυσαρέσκαιαι ἐν τῷ κυβερνητικῷ κόμματι ἀνεπτέρουν τὰς ἐλπίδας αὐτῆς. Δὲν πρόκειται περὶ τῶν τεσσάρων ψήφων, ἡ μᾶλλον τριῶν, καθόσον φαίνεται ὁ κ. Πετροπουλάκης ἀποκλίνων ὑπὲρ τοῦ κ. Δηλιγιάννη μεθ' οὗ συνδέεται διὰ τῆς μνήμης τοῦ πατρός του, ἀλλὰ περὶ τοῦ ἡθικοῦ σθένους ὅπερ ἡ κυβέρνησις ἀρύεται ἐκ τῆς περιφανοῦς ταύτης νίκης. Ἐν ᾧ χρόνῳ ἐξήγειρεν ἀγανάκτησιν βαρὺ ἀναμφισβητήτως φορολογικὸν σύστημα τοσοῦτος ἐκλογικὸς θρίαμβος εἶνε γεγονὸς βαρυσήμαντον ἀποδεικνύον ὅτι ἡ κρατοῦσα οἰκονομικὴ πολιτικὴ ἐξακολουθεῖ τυγχάνουσα τῆς ἐπιδοκιμασίας τοῦ ἔθνους καὶ ὅτι αἱ αἰτιάσεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως κατ' αὐτῆς πιθανὸν νὰ στηρίζονται ἐπὶ λογικῶν βάσεων, δὲν ἀντιπροσωπεύουσιν ὅμως τὰς σκέψεις τοῦ λαοῦ.

NEA HMEPA, 11/28 Ἀπριλίου 1887.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἐν Ἀθήναις. 5/17 Ἀπριλίου 1887.

... ἀλλ' εἰς κατευνασμὸν τῆς παραφορᾶς τῆς ἀντιπολιτεύσεως συνετέλεσεν ἀναντιρρήτως ἡ διαλλακτικὴ διάθεσις τοῦ κ. Τρικούπη, συναινέσαντος, ὅπως τὰ στρατιωτικὰ καὶ ναυτικὰ νομοσχέδια παραπεμφθῶσιν εἰς ἐιδικὴν ἐπιτροπὴν καταρτισθεῖσαν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερίδων κατ' ἀναλογίαν, στέρξαντος δὲ καὶ ἄλλας παραχωρήσεις, ὡς τὴν ἐλάττωσιν τῆς ἐλαιοδεκάτης ἀπὸ 10 τοῖς 100, ὡς ἐξήτει, εἰς 7, καὶ τὸν περιορισμὸν τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἀροτριῶν κτηνῶν. Ἡ ἐνδοτικότης αὕτη, ἀσυνήθης εἰς τὸν χαρακτήρα τοῦ κ. Τρικούπη, ἀπεδόθη ὑπὸ τινων ὀργάνων τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἰς πίεσιν τῶν βουλευ-

τῶν τῆς πλειονοψηφίας, καὶ ἰδίως τῶν ἐκ Θεσσαλίας, οἵτινες ὑποστη-
ρίζουσιν ἐκθύμως τὴν πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως. Ἀλλὰ τὸ ἀληθές εἶνε
ὅτι ἡ πλειονοψηφία μένει πιστὴ καὶ πειθαρχοῦσα, τὰς παραχωρήσεις
δὲ ἔσπερξεν οἰκαιοθελῶς ὁ κ. Τρικούπης, ἐνδοὺς εἰς ἐλλόγους ἀντι-
ρήσεις καὶ μὴ θελήσας νὰ δικαιώσῃ τὴν κατ' αὐτοῦ ἐκτοξευομένην μομ-
φήν ὥς « φορομανοῦς ».

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Κυριακῇ, 26 Ἀπριλίου 1887.

Ὁ τελευταῖος θρίαμβος τῆς κυβερνήσεως κατὰ τὰς ἐπαναληπτι-
κὰς ἐκλογὰς ὑπῆρξε πολὺ εὐχάριστος· ὅχι διότι ὑπέδειξε τὴν μεγάλην
ἰσχὺν αὐτῆς καὶ τὸ ἐπικρατοῦν ἐν τῷ τόπῳ κατὰ βάθος συντηρητικὸν
πνεῦμα — περὶ τούτου ὑπῆρχον πολλὰ τεκμήρια καὶ πρὸ τῶν ἐκλογῶν
τῆς παρελθούσης Κυριακῆς — ἀλλὰ διότι παγιοῖ τὴν ἐν τῷ Κοινοβου-
λίῳ ὑπουργικὴν δύναμιν εἰς τοιοῦτο μέτρον, δι' οὗ αἵρεται πᾶσα ἀφορμὴ
ἀναλώσεως χρόνου πρὸς συντήρησιν τῆς πλειονοψηφίας καὶ . . . ρου-
σφετιῶν πρὸς τροφοδότησιν αὐτῆς. Ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ψιθυρίζεται ὅτι
φειδῶ τις ἐπικρατεῖ περὶ τὴν διανομὴν τῶν κεκανονισμένων συναλλα-
κτικῶν δώρων καὶ οἱ τρεφόμενοι καὶ ζῶντες ἐκ τῶν εἰδήσεων καὶ φη-
μῶν περὶ τῆς « θέσεως » τῆς κυβερνήσεως παρηγοροῦνται ἀπὸ τινος
χρόνου μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι οὐκ ὀλίγοι βουλευταὶ « δυσηρεστήθησαν » ἢ
« βεβαίως δυσηρεστηθήσονται » ὥς ἐκ τῆς ἀκάμπτου πρὸς αὐτοὺς συμ-
περιφορᾶς τοῦ πρωθυπουργοῦ. Εἰς ἡμᾶς αἱ φῆμαι αὗται προξενοῦσιν
ἄφατον ἡδονήν, διότι οὐδὲν τὸ ἔθνικῶς ἀπολαυστικώτερον ἢ τὸ ἀκού-
ειν ὅτι ὑπάρχει κυβέρνησις τόσων ἰσχυρά, ὥστε ν' ἀποκρούῃ τὰς ἀνό-
μους — διότι διὰ νὰ ἀποκρούωνται εἰσὶν ἄνομοι — ἀξιώσεις τῶν βου-
λευτῶν· ἡ δὲ ἡδονὴ αὕτη πολλαπλασιάζεται, ὅταν παρατηρῶμεν ὅτι ἐκ
τῶν ἀπαθήσεων τούτων τῆς βουλευτικῆς πύσεως ὅχι μόνον δὲν ἐξα-
σθενεῖ ἡ ἰσχὺς τῆς κυβερνήσεως, ἀλλὰ καὶ γίνεται καὶ ἠθικῶς καὶ κοι-
νοβουλευτικῶς παγιοτέρα. Τὸ ἔθνος χειροκροτεῖ εἰς αὐτὴν τὴν πεισμα-
τώδη πάλιν μεταξὺ τῶν δύο ἐξουσιῶν, ὧν ἡ μία ζητεῖ νὰ θέσῃ τὴν

ἐτέραν εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν, ἀφ' ἧς αὕτη τείνει νὰ ἐξαναστῇ, καὶ τὰ χειροκροτήματα ταῦτα ἦσαν αἱ ἐκλογαὶ τῆς 19 Ἀπριλίου.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Σάββατον 2 Μαΐου.

Μεγάλη ζήτησις ἑλληνικῶν χρεωγράφων παρατηρεῖται ἐν Ἀγγλίᾳ τὰς ἡμέρας ταύτας, ἐντεῦθεν δὲ ἡ κατὰ πολλὰς μονάδας ὑπερτίμησις αὐτῶν.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 30 Ἀπριλίου 1887.

Περίεργον ὅμως, ἐνῶ ἔμεσολάβησαν μῆνες ἕκτοτε, παρὰ πάσας τὰς ἀντιθέτους προσδοκίας των, δὲν ἐξέπεσον τὰ ἑλληνικὰ γρεῶγραφα, τοῦναντίον ἔσχον καταπληκτικὴν ὑψωσιν· σήμερον ἐν μὲν τῇ ἀγορᾷ τῶν Παρισίων πωλεῖται περίπου ἑκάστη ὁμολογία τῶν 120 ἑκατομμυρίων ἀντὶ 340 φράγκων χρυσῶν, ἐν δὲ τῇ τοῦ Λονδίνου ἀντὶ 66 $\frac{1}{2}$ ἀγγλικῶν λιρῶν, μὲ ὑπερτίμησιν δηλαδὴ στρογγυλὴν φράγκων χρυσῶν 30 εἰς ἑκάστην ὁμολογίαν· αὐταὶ δὲ αἱ ἀγοραὶ Ἀλεξανδρείας καὶ Κωνσταντινουπόλεως, αἵτινες συγκινηθεῖσαι τότε ἐκ τῶν ὁλεθρίων πληροφοριῶν, εἶχον σπεύσει νὰ ἐκποιήσωσιν ἐν ἐκπτώσει τὰ ἑλληνικὰ δάνεια, ἀγοράζουσι πάλιν αὐτὰ ἐν τῇ ἀνωτέρῳ ὑπερτιμῇ τῶν 340 φράγκων. Ὅπόσαι αἱ ἐντεῦθεν ὠφέλειαί εἶνε προφανές, ἀρκούμεθα δὲ νὰ εἰπωμεν, ὅτι ἡ παροῦσα κυβέρνησις, ἥτις ἐνεχυρίασεν ὁμολογίας τοῦ δανείου τῶν 170 ἑκατομμυρίων ἀντὶ 250 φράγκων ἑκάστην, δύναται ἤδη νὰ ἐκποιήσῃ ἑκάστην αὐτῶν ἀντὶ 340 φράγκων χρυσῶν, περίστασις ἥτις θέλει τὴν διευκολύνει σπουδαίως ἐν πολλαῖς αὐτῆς ὑποχρεώσεσι. Βεβαίως τὴν χρηματιστικὴν ταύτην ἀνθηρότητα δὲν ἐπήνεγκον αἱ σοφαὶ περὶ κινίνης καὶ κοκκινογουλίων φορολογικαὶ θεωρίαι, ἀλλ' ἡ σάφρων παράστασις τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἐννοήσαντος τὰς σοβαρὰς ὑποχρεώσεις του καὶ τὴν κρισιμωτάτην περίοδον καὶ ὑπαχθέντος μετ' ἀποφάσεως εἰς τὸ σύστημα Κυβερνήτου, περὶ οὗ ὑπάρχει ἡ γενικὴ συνείδησις, ὅτι εἶνε ὁ μόνος, ὅστις θέλει καὶ δύναται νὰ σώσῃ καὶ θὰ σώσῃ τὸν τόπον. Αἱ καθ' ἑκατομμύρια δὲλα αὐ-

ξήσεις τῶν τελωνειακῶν εἰσπραξέων δὲν ἐμελετήθησαν ὑπὸ τῶν χρηματιστικῶν κύκλων μετὰ τῆς ἐκπολιότητος τῶν συντακτῶν τῆς «Πρωίας».

Σάββατον, 2 Μαΐου 1887.

*ΑΙ ΠΕΡΙ ΔΑΝΕΙΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑΗΡΟΔΡΟΜΩΝ
ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ*

Διὰ τοῦ χθὲς καταπλεύσαντος ἐκ Κων/πόλεως Ἰταλικοῦ ἀφίκετο ὁ ἐν Λονδίνῳ γενικὸς πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Ἀλ. Ἰωνίδης, ὅστις εὐθὺς ἀνελθὼν εἰς Ἀθήνας ἐπεσκέφθη τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην, μεθ' οὗ συνδιελέχθη διὰ μακρῶν, αὐθημερὸν δὲ ἀπῆλθεν εἰς Λονδῖνον. Θέμα τῆς διαλέξεως ἦτο βεβαίως αἱ μεταξὺ τῆς ἡμετέρας κυβερνήσεως καὶ Ἀγγλων κεφαλαιούχων διεξαγόμεναι διαπραγματεύσεις πρὸς στρῶσιν τῶν σιδηρῶν γραμμῶν ἐν Πελοποννήσῳ καὶ πρὸς συνομολόγησιν δανείου. Σχετικῶς πρὸς ταῦτα δυνάμεθα ν' ἀναγράψωμεν, ὅτι ἡ περάτωσις τῶν διαπραγματεύσεων τούτων ἐπιδιώκεται μετὰ πολλῆς δραστηριότητος καὶ πλείσται ὑπάρχουσιν ἐλπίδες περὶ αἰσίας ἐκβάσεως αὐτῶν.

RAMBLES IN GREECE

By J. P. MAHAFFY

Boulgaris had just échoué, as the French say; and the king, after a crisis in which a rupture of the Constitution had been expected, decided to try a constitutional experiment, and called to office M. Tricoupi, an advanced Radical, who had been prosecuted about a year before for writing strong articles against the Government in the Athenian daily press. M. Tricoupi, is a highly educated and reasonable man, well acquainted with England and English

politics, and apparently anxious to govern by strictly constitutional means. . . . though all the country was strongly in favour of M. Trikoupι, yet he could hardly count upon a majority with certainty, for he had determined to let the elections follow their own course, and not control them with soldiers. For in this most constitutional country, with their freedom, as usual, closely imitated from England, soldiers stood, up to the summer of 1875, round the booths, and hustled out any one who did not come to vote for the Ministerial candidate. M. Trikoupι refused to take this traditional precaution, and, as the result showed, lost his sure majority.

ΣΗΜΑΙΑ

Ἐν Εὐρώπῃ ἡ ἡμετέρα πίστις κλονισθεῖσα ὑπὸ τῆς ἀτασθάλου πολιτικῆς τοῦ παρελθόντος ὑπουργείου ἐπανέρχεται σήμερον στερεωτέρα· αἱ δὲ ἐθνικαὶ ὁμολογίαι τοῦ δανείου παρουσιάζουσιν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους τὴν καταπληκτικὴν αὔξησιν ἐνενήκοντα περίπου δραχμῶν, ὅπερ εἶνε ἀρκετὰ εὐγλωττον ἐπιχείρημα ὑπὲρ τῆς κυβερνήσεως δι' ἐκείνους οἵτινες δύνανται νὰ τὸ ἐννοήσωσι.

Ἰδιαίτερον τηλεγράφημα «Ἀκροπόλεως».

Πάτρα, 8 Μαΐου 1887.

Ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν δήμαρχον κ. Πατρινὸν ὁμιλῶν ἀνεμνήσθη τὸν πενθερὸν αὐτοῦ ἀοιδιμον Βούλγαρον, ὃν ἐξῆρεν ἰδίως διὰ τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ γενναιότητα. Παραβαλὼν δὲ πρὸς τὸν νῦν κυβερνήτην κ. Τρικούπην εἶπεν ὅτι πρὸς τῇ πολιτικῇ γενναιότητι οὗτος ἔχει καὶ πολλὴν ἱκανότητα, δι' ἧς καὶ ἐν εὐρωπαϊκοῖς Κράτεσιν ἡδύνατο νὰ διαπρέψη.

ΠΑΛΙΠΤΕΝΕΣΙΑ, Παρασκευῇ, 8 Μαΐου.

Ἐπὶ τέσσαρας ἤδη συνεδριάσεις οἱ δέκα ἢ δεκαπέντε ἀντιπολιτευόμενοι, οἵτινες παρίστανται, περιοσκεμμένην ἀκολουθοῦσι πορείαν ἀπέχοντες τῶν θεωρητικῶν ἐκείνων ἀντεγκλήσεων, αἵτινες τόσον οἰκεῖαι ὑπῆρξαν ἀνέκαθεν εἰς τὴν Ἀντιπολίτευσιν. Καὶ ἀληθὲς μὲν, ὅτι τὰ ψηφιζόμενα νομοσχέδια εἰσὶ νομοσχέδια ὑπηρεσίας, ἐν οἷς συζητήσεις καὶ ἀντιρρήσεις σπουδαῖαι δὲν χωροῦσι. . . .

ΑΙ ΕΥΦΥΛΟΓΙΑΙ ΤΟΥ κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ. — Συζητουμένου χθὲς ἐν τῇ Βουλῇ τοῦ περὶ ἐνώσεως τῆς ταχυδρομικῆς καὶ τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας νομοσχεδίου, ὁ βουλευτὴς Ἀχαΐας καὶ Ἥλιδος κ. Ῥικῆς, ἠρώτησε τὸν κ. Τρικουπὴν, ἂν ἐννοῇ ὅτι πρέπει οἱ ταχυδρομικοὶ καὶ τηλεγραφικοὶ ὑπάλληλοι νὰ γινώσκωσι τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν φιλολογικῶς.

— Ὅχι φιλολογικῶς, ἀπήντησεν ὁ κ. Τρικουπὴς, ἀλλὰ ταχυδρομικῶς.

ΣΗΜΑΙΑ, Παρασκευῇ, 8 Μαΐου 1887.

Συμπληροῦται αὖριον ἐν ἔτος, ἀφ' ἧς ἡ παροῦσα κυβέρνησις ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἐξουσίαν. Ἡ ἡμέρα αὕτη ἀποτελεῖ μέγα γεγονός διὰ τὴν πολιτικὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος. Μεταξὺ τῆς 10 Μαΐου 1887 καὶ τῆς 10 Μαΐου 1886, μεταξὺ τοῦ χάους εἰς τὸ ὁποῖον εὗρισκόμεθα τότε, καὶ τῆς καταστάσεως εἰς ἣν διατελοῦμεν ἤδη, μεταξὺ τῆς ἀπογνώσεως ἣτις κατεῖχε τοὺς πάντας καὶ τῆς πεποιθήσεως ἣτις μᾶς ἐμπνέει, ὑπάρχει τόση ἀντίθεσις, ὅση ἐνυπάρχει ἐν τῷ χαρακτῆρι τῶν δύο πολιτικῶν ἀνδρῶν, οἵτινες διεκδικοῦσιν ἤδη πρὸς ἀλλήλους τὴν κυβέρνησιν τῆς χώρας. Πέρουσιν ἐξηντημένοι, πεπιεσμένοι ὑπὸ τὸ βάρος ὑπερόγκων δαπανῶν, ἀπογοητευμένοι ἀπὸ τὴν διάψευσιν ὅλων τῶν ἐλπίδων μας, μὲ δικαιώματα καταπατούμενα, μὲ ἀνεξαρτησίαν ἀμφισβητουμένην, μὲ οἰκονομικὰ κατεστραμμένα, εἰσηρχόμεθα εἰς νέαν

πολιτικὴν περίοδον ἀμφιβάλλοντες διὰ τὸ μέλλον, ὅπως ἐφοβούμεθα διὰ τὸ ἐνεστὼς, καὶ ἡ Ἑλλὰς παρίστα τὸ θέαμα κράτους εὐρισκομένου εἰς τὰ χεῖλη τῆς ἀβύσσου. Σήμερον ὁμως ἐλεύθεροι μεγάλων ἀναγκῶν, ἀσφαλεῖς ἐκ τῶν ἀπροόπτων περιστάσεων, σεβαστοὶ εἰς τοὺς ξένους, πεποιοῦτες εἰς ἡμᾶς αὐτούς, προοδεύομεν ἐν τῷ ἔργῳ τῆς οἰκονομικῆς ἡμῶν χειραφετήσεως, ἐπουλοῦντες τὰς πληγὰς τοῦ παρελθόντος μετὰ τῆς αὐτῆς προθυμίας, μεθ' ἧς παρασκευαζόμεθα διὰ τὸ μέλλον. Τὰ ἔσοδά μας αὐξάνουσι, τὸ ἐμπόριον ἀναλαμβάνει, ἡ δὲ κυβέρνησις κατώρθωσεν οἰκονομικόν τινα συνδυασμόν, ἐκ τοῦ ὁποῦ θὰ ἀπαλλαγώμεν μεγάλου μέρους τῶν ἀναγκῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἐὰν ὑπάρχῃ τις πρὸς τὸν ὁποῖον ὀφείλομεν τὸ μέγα τοῦτο κατόρθωμα, οὗτος ἀναμφιβόλως μετὰ τὸν κ. Τρικούπην εἶνε ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος. Οὐδέποτε κυβέρνησις ὑπέβαλε τόσῳ ἀντιδημοτικῷ νομοσχέδιᾳ, καὶ οὐδέποτε λαὸς τὰ ὑπεδέχθη μετὰ τοσαύτης αὐταπαρνήσεως. Οἱ φόροι ἐψηφίσθησαν, αἱ ἀνάγκαι ἀνεγνωρίσθησαν, καὶ ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος ἐκήρυξεν ἑαυτὸν πρόθυμον διὰ πᾶσαν θυσίαν. Ἡ περίοδος αὕτη παρουσιάζει περιεργότατον φαινόμενον, ἀποδεικνύον πόσῳ βαθέως ἠνύνησεν ὁ λαὸς τῆς εἰλικρινοῦς παρρησίας τοῦ κ. Τρικούπη.

Σάββατον, 9 Μαΐου, 1887.

Οὕτω τὸν Μαΐον τοῦ 1886 συμπολίτευσις, ἀντιπολίτευσις, βασιλεία, λαὸς, πανελλήνιον, ἐζήτησαν κυβέρνησιν, κυβέρνησιν, κυβέρνησιν. Ὅχι ὑπουργεῖον, ἀλλὰ κυβέρνησιν. Σημειώσατε τοῦτο καλῶς, διότι μετὰ τὴν Μεταπολίτευσιν πολλὰ εἶδεν ὁ τόπος ὑπουργεῖα, ἀλλ' ὀλιγίστας, ἵνα μὴ εἴπωμεν, οὐδεμίαν κυβέρνησιν. Ἐν τῇ ἐκτάκτῳ κρισίμῳ ψυχολογικῇ ταύτῃ στιγμῇ ἐξ ἐνστικτοῦ, ὁμοθυμῶς, λαὸς καὶ βασιλεία, ἐστράφησαν πρὸς τὸν κ. Τρικούπην ὡς ἄνδρα τῶν περιστάσεων. Οὗτος διὰ μὲν τῶν μεταρρυθμιστικῶν του νόμων ἐφάνη ὁ ἀνὴρ τοῦ μέλλοντος. Ἄλλ' ἤδη καὶ αἱ εὐθύναι τῆς βασιλείας μεγαλύνονται, διότι πρῶτην φορὰν τὸ ἠθικὸν αὐτῆς κράτος περιεβλήθη τοιαύτην μεγαλειότητα, τοιαύτην δύναμιν,

ἤδη καὶ αὐτὸ εὐθὺν αἰ τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς ὁποίας συνέ-
 πεσαν ἐν πληρεστάτῃ ἁρμονίᾳ ἡ ἐμπιστοσύνη τῆς βασιλείας καὶ ἡ
 ἐμπιστοσύνη τοῦ ἔθνους μεγαλύνονται καὶ αὐταί, διότι διατεθεῖσα
 ὅλην τὴν ἰσχύν, ἣν οὐδεμία μέχρι τοῦδε ἐν Ἑλλάδι Κυβέρνησις διέ-
 θεσεν, ὀφείλει νὰ ἀποδειχθῇ ἀνταξία αὐτῆς, μεταρρυθμιζουσα ἡ μάλ-
 λον δημιουργοῦσα δικαιοσύνην, διοίκησιν, ἐκπαίδευσιν, οἰκονομικά.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 9 Μαΐου.

Τὸ δὲ κατακόρυφον σημεῖον τῆς πτώσεως, τὸ ἐλάχιστον ὄριον
 τῶν διαφορῶν τιμῶν τῶν χρεωγράφων μας εὐρίσκεται κατὰ τὸν Μάρ-
 τιον τοῦ 1886, ὅποτε ἡ ὁμολογία τῶν 120 ἑκατομμυρίων ἐτιμᾶτο
 φρ. 255.

Ἐκτοτε ἤρξατο ἡ ἄνοδος· ἄνοδος κοπιαστική, βαρεία, ταλαντευομένη,
 ἄνοδος ἀσθματικῷ ἀναρριχωμένου ἐπὶ ἀποτόμου βουνοῦ, ἀναγκαζομέ-
 νου νὰ κάμῃ τρία βήματα ἔμπρὸς καὶ δύο νὰ ἴσταται. Τὸν Ἰούλιον
 τοῦ 1886 τὸ βλέπομεν εἰς τὰ φρ. 305 (ὁμιλοῦμεν πάντοτε περὶ με-
 ταλλικῶν φράγκων) τὸν Νοέμβριον τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἀναρριχᾶται εἰς
 τὰ φράγκ. 330, ἐπὶ τέλους τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1887, ἀφαιρέσει τοῦ
 τοκομερίσματος σημειοῦται εἰς φράγκα 315. Τώρα δέ, καθ' ὅς εἰ-
 δήσεις εἴχομεν τὰς τελευταίας ἡμέρας περιστρέφεται εἰς τὰ φρ. 340.

Ἀναμφιβόλως λοιπὸν εὐρισκόμεθα εἰς τὴν ὁδὸν τῆς βελτιώσεως,
 οἱ λόγοι δὲ τῆς τοιαύτης καλλιτέρας ἐκτιμήσεως τῆς δημοσίας πίστεως
 τῆς Ἑλλάδος δυνατὸν νὰ ᾔηνε διττοί. Οἱ Εὐρωπαῖοι ἐπεισθήσαν ἐκ
 τῆς τελευταίας πορείας τῶν παρ' ἡμῖν πραγμάτων ὅτι ἡ Ἑλλὰς ὄχι
 ὑποκριτικῶς καὶ πρὸς τὸ θεαθῆναι ἀγωνίζεται, ὅπως φέρῃ τάξιν εἰς
 τὰ οἰκονομικά της, καὶ ἐκπληρώσῃ ἄνευ μειώσεως πάσας τὰς ὑποχρε-
 ώσεις της· ἐὰν ἡ Ἑλλὰς ἐσκόπει νὰ ζημιώσῃ κατὰ τι τοὺς πιστωτάς
 της — σκέπτονται οἱ ἐν Εὐρώπῃ τοιοῦτοι — καταλληλοτέρα εὐκαιρία
 τῆς παρούσης ἦτο ἀδύνατον νὰ τῇ παρουσιασθῇ, ὅποτε καὶ ἡ κοινὴ

γνώμη ~~ἦτο~~ ~~παρασκευασμένη~~, καὶ δικαιολογία ἐπαρκῆς ὑπῆρχεν, ἡ συνεπείᾳ τῆς τελευταίας ἀνατολικῆς περιπλοκῆς καταστροφῇ τῶν οἰκονομικῶν της. Τοῦτο λοιπόν, τὸ νὰ ἀποκρούσῃ αὐτὴν τὴν εὐκαιρίαν, τὸ νὰ καταφύγῃ εἰς πᾶσαν ἄλλην δυνατὴν οἰκονομίαν, τὸ νὰ περιστείλῃ πᾶσαν δαπάνην διὰ δημόσια ἔργα ἀναγκαιότατα, τὸ νὰ ἐλαττώσῃ καὶ περιορίσῃ καὶ αὐτὴν τὴν ἤδη μικρὰν στρατιωτικὴν δύναμιν, ἐφ' ἧς πᾶν ἔθνος ἔχει τὸ εὐθικτότερον μέρος τῆς φιλοτιμίας του, τὸ νὰ παραμελήσῃ ὁλοτελῶς τὰς ναυτικὰς παρασκευάς της, δι' ὧν καὶ μόνον θὰ ἠδύνατο μίαν ἡμέραν νὰ σωθῇ, τὸ νὰ ἀφήνῃ πάντα τὰ ἄλλα, δικαιοσύνην, παιδείαν, ἐκκλησιαστικὰ κλπ. εἰς τὴν τύχην των, τὴν ἐλσεινήν καὶ ἀθλίαν — καὶ πάντα ταῦτα διὰ νὰ μὴ ἀφαιρέσῃ οὔτε ἐν δεκάλεπτον ἀπὸ τοὺς πιστωτάς της, αὐτὰ ἀποδεικνύουν ὅτι μετ' εὐλικρινείας ἐργάζεται πρὸς τὸ ἔργον τῆς ἀνορθώσεως.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 10 Μαΐου 1887.

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρίασις τῆς 9 Μαΐου.

Ἐπὶ τοῦ δεκάτου ἐβδόμου ἀρθρου, ὁ κ. Σωτηρόπουλος κατακρίνει τὰς διατάξεις αὐτοῦ, δι' ὧν ἀπαγορεύεται ἡ χρῆσις τοῦ οὔζου ἢ τῆς σούμας ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι εἶνε οὐσία βλαπτικὴ εἰς τὴν υγείαν. Ἄλλ' οἱ ἐργατικοὶ ἄνθρωποι, οἵτινες ποιοῦνται χρῆσιν τῆς σούμας οὐδέποτε παρεπονέθησαν διὰ τὴν υγείαν αὐτῶν.

Ὁ κ. Τρικούπης ἀπαντῶν, λέγει, ὅτι νόμος πεπολιτισμένου κράτους δὲν δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν χρῆσιν τῆς σούμας, ἥτις εἶνε οὐσία δηλητηριώδης. Καὶ αὐτὸ ἀκόμη τὸ οὔζον, τὸ ὅποιον εἶνε σούμα βελτιωμένη καὶ οὐχὶ τόσο δηλητήριος, γίνεται δὲ εὐρεία χρῆσις αὐτοῦ ἐν Θεσσαλίᾳ, εἶνε ποτὸν τόσο δρυμὺ καὶ βλαπτικόν, ὥστε ἐάν τις ἐκ τῶν κ. κ. βουλευτῶν, τῶν μὴ εἰθισμένων εἰς τὴν χρῆσίν του,

ἔπινεν ἐξ αὐτοῦ, πολὺ ἀμφίβολον εἶνε, ἂν θὰ ἠδύνατο νὰ παραστή
εἰς τὴν συνεδρίαν. (Φαιδρότης).

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 10 Μαΐου 1887.

Οὕτω ὁ πολιτικὸς ἡμῶν ὄριζων καθαρίζεται. Δὲν ἔχομεν νὰ κά-
μωμεν πλέον μὲ φαντάσματα καὶ ἀφαιρέσεις, ἀλλὰ μὲ συγκεκριμένας
ποσότητας· ἀφ' ἐνὸς ἡ κυβέρνησις, μὴ οὔσα μὲν ἰδανικὸν κυβερνή-
σεως, ἀλλ' ἀγωνιζομένη νὰ ἐξουδετεροῖ τὰς κακὰς αὐτῆς πράξεις διὰ
καλῶν καὶ νὰ προλειαίῃ τὸ ἔδαφος διὰ κρείττονα πραγμάτων κατὰ-
στασιν· ἀφ' ἑτέρου ἡ ἀντικολίτευσις κηρύττουσα ὅτι οὐδὲν ἔχει ἐν τῷ
νῷ, οὐδὲν ἐν τῇ καρδίᾳ, εἰμὴ ἀπελπισίαν ἐκεῖ, ἀπελπισίαν ἐδῶ. Πολὺ
καλά! Ἡ κοινὴ γνώμη δὲν ἔχει νὰ κοπιᾷ διὰ νὰ εὕρῃ ποῦ ἔγ-
κεται τὸ σχετικὸν ἀγαθὸν διὰ τὸν τόπον· τὸ ἀγαθὸν αὐτὸ εἶνε ἡ ἐν-
θάρρυνσις τῆς ὑπαρχούσης κυβερνήσεως, ἡ ἐνδυνάμωσις αὐτῆς ὅπως
ὅσον τὸ δυνατόν γενναίωτερον ἀποσπᾶται τῶν συνθηθειῶν τοῦ παρελ-
θόντος καὶ ἀποβάλλῃ αὐτὰς μίαν πρὸς μίαν, διὰ νὰ εἶνε εἰς θέσιν
νὰ ἐργάζεται ὀλιγώτερον ὑπὲρ τοῦ κόμματος καὶ πλειότερον ὑπὲρ
τοῦ τόπου.

B O Y Λ Η

Συνεδρίασις τῆς 9 Μαΐου.

Προκειμένου νὰ ψηφισθῇ εἰς β' ἀνάγνωσιν τὸ νομοσχέδιον περὶ
ἐπιβολῆς δικαιώματος καταναλώσεως ἐπὶ τοῦ ζύθου καὶ τῶν οἴνο-
πνευματοῦχων ὑγρῶν, λαμβάνει χώρα σχολιοτενὴς συζήτησις καὶ πως
ἐπιστημονικὴ περὶ σύκων, ἀμυλωδῶν καὶ σακχαρωδῶν οὐσιῶν ἤχιστα
εὐχάριστος, καθ' ἣν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς δευκνύεται ὑπέροχος ἐπὶ τὴν
βιομηχανίαν τῶν οἴνοπνευμάτων, πολλῶν τιτλοφορουμένων διὰ τοῦ
ὀνόματος τῆς εἰδικότητος.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 10 Μαΐου 1887.

Συνεπληρώθη καὶ αὐτὰς ἀπαρατήρητος καὶ μία ἐπέτειος, ἡ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ παρόντος ὑπουργείου. Πέρυσι τὴν 7 Μαΐου ἐγένετο ἐν τῇ Βουλῇ ἡ περιβόητος ψηφοφορία πρὸς ἐκλογὴν προέδρου. Ἡ πολιτικὴ μερὶς τοῦ κ. Τρικούπη εἶχεν ὥς ὑποψήφιον τὸν νῦν βουλευτὴν Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος κ. Στεφανόπουλον· ἀπέναντι τούτου ὁ Δηλιγιάννης, ὁ μόνος πρὸ ὀλίγων τότε ἡμερῶν καὶ ὑπὸ ἀπαισίας συνθήκας δι' αὐτὸν παραιτηθεὶς Πρωθυπουργός, ἐνῶ ὁ ἀποκλεισμός περιέσφιγγε τὴν Ἑλλάδα καὶ ἡ ἀποθάρρυνσις καὶ ἡ ἀπογοήτευσις ἐπλήρου τὰς ψυχὰς μετὰ τὴν οἰκτρὰν ἐκείνην ὑποχώρησιν, ἔσχε μόλα ταῦτα τὸ θάρρος παρὰ τὰς προτροπὰς τῶν φίλων του ν' ἀντιτάξῃ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ὑποψηφιότητα πρὸς κοινὸν σκάνδαλον καὶ γενικὴν ἀγανάκτησιν. Ὁ κ. Στεφανόπουλος ἐξελέχθη τότε διὰ καταπληκτικῆς πλειονοψηφίας, τὴν ἐπαύριον δὲ παραιτηθέντος τοῦ ἄχρου ὑπουργείου ἐσχηματίζετο τὸ καὶ νῦν κυβερνῶν.

Κυριακῇ, 10 Μαΐου 1887.

Δὲν εἶνε βεβαίως σύνηθες φαινόμενον ὅτι σήμερον γίνεται ἐν τῇ Βουλῇ. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐπανελάβε τὰς ἐργασίας της προβαίνει μετὰ σιδηροδρομικῆς ταχύτητος εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῶν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ἐγγεγραμμένων νομοσχεδίων, ἄνευ συζητήσεως, ἄνευ σκανδάλων, ἄνευ οἰασδῆποτε ἄλλης ἀντιδράσεως. Καὶ οἱ μὲν περὶ τὴν συμπολίτευσιν εὐφροσύνως παρακολουθοῦσι τὴν μεταποιητικὴν ταύτην τῆς Βουλῆς ἱκανότητα, διὰ μόνης τῆς ἀναγνώσεως καὶ τῆς ὑψώσεως τῶν χειρῶν μεταποιούσης τὰ νομοσχέδια εἰς νόμους, οἱ δὲ περὶ τὴν ἀντιπολίτευσιν μετὰ βεβιασμένου μειδιάματος, πολλὰ ἀποκρύπτοντος, καὶ αὐτοὶ προσπαθοῦσι νὰ φαίνωνται εὐχαριστημένοι, διότι δῆθεν ἀφήνουσι νὰ συμπληρωθῇ τὸ κατὰ τοὺς ἰσχυρισμούς των ὁλέθριον κυβερνητικὸν πρόγραμμα.

www.libtool.com.cn

LA NOUVELLE REVUE, 15 Mai 1887.

Des élections supplémentaires ont été faites en Grèce, nécessitées par la mort de quatre députés. Nouvelle victoire pour le ministère Tricoupis, qui se présente devant la Chambre, après les vacances du Pâques, avec de nouveaux renforts. Le président du conseil n'aura certainement pas grand'peine à faire voter ses projets financiers. J'espère qu'il restera assez longtemps au pouvoir pour mener à bonne fin la réforme de l'administration générale du pays.

THE MONEY MARKET REVIEW. May 14, 1887.

THE RISE IN GREEK BONDS

The rise in Greek Bonds, which we have persistently indicated as inevitable, has fairly set in. No Security in the Stock Exchange has this week shown more buoyancy nor had a more healthy market. The purchases have been constant, extensive, and of a most influential character, and, as a result, the Five per Cents. of 1881 have risen $3 \frac{1}{4}$ per cent., closing yesterday at $67 \frac{7}{8}$ to $68 \frac{1}{8}$, while in the 1884 Loan the week's advance has been as much as 4, the final price yesterday being $66 \frac{7}{8}$ to $67 \frac{1}{8}$. We learn that there is now no supply of Bonds on the market and when to this fact is added the consideration that a coupon of $2 \frac{1}{2}$ per cent. is payable on the 1st of July, the prospect of a further considerable rise becomes well assured.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, Παρασκευή, 15 Μαΐου 1887.

Βεβαίως οὐδὲν κοινοβούλιον ἐν τῷ κόσμῳ παρήγαγε τόσῃν ἐργασίαν, ὅσῃν μετὰ τινὰς ἡμέρας θὰ ἔχῃ ἀποτετελεσμένην ἢ ἡμετέρα

Βουλῇ. Ἐννοεῖται, ὅτι, ὁμιλοῦμεν περὶ ποσότητος ἐργασίας καὶ οὐχὶ περὶ ποιότητος, διότι ταύτης τὴν ἀξίαν μόνος ὁ χρόνος θὰ ἀποδείξῃ. Εἶνε τόσον πολλὴ καὶ ποικίλη, ὥστε δὲν ἦτο δυνατόν νὰ τὴν κρίνῃ τις ἐντὸς τοῦ χρονικοῦ διαστήματος τοῦ ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῶν νομοσχεδίων μέχρι τῆς ψηφίσεώς των.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Τετάρτη, 18 Μαΐου.

Β Ο Υ Δ Η

.....
 Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀνεχώρησε τὴν 6 1/2 ἡ δὲ ἀπουσία αὐτῆ τοῦ πρωθυπουργοῦ πολλὴν χαλαρότητα προξενεῖ εἰς τὴν συνεδρίασιν, καθότι ὅλοι συζητοῦν, φωνάζουν καὶ οὐχὶ ὀλίγα νομοσχέδια ὑπερπηδοῦνται.

LE MESSENGER D'ATHÈNES

24 MAI (n. s.) 1887.

Il se confirme que le président du conseil, ministre des finances, est sur le point de signer, avec les représentants d'un groupe de banquiers de Londres, Vienne et Berlin un emprunt de cent vingt millions de francs.

THE WORLD, May 18, 1887.

As we anticipated, the price of Greek bonds has steadily advanced throughout the week, and we can only repeat our prediction that, before the close of the year, the prices of the junior stocks will have risen to over eighty per cent. The more we study the improved financial position of the country, the more we are convinced that, looking to the able, honest, and economical administration of fiscal affairs, Greek bonds have, for a long time past, been selling at far too low a price.

Σάββατον, 16 Μαΐου 1887.

Ἡ τιμὴ τῶν ὁμολογιῶν τοῦ ἑλληνικοῦ δανείου ἀνῆλθον προχθὲς εἰς ὀλίγας ὥρας τὰς δεκαπέντε ὀλοκλήρους δραχμάς. Εἰκάζεται δ' ὅτι σήμερον, ὅποτε ὀριστικῶς ὑπογράφεται ἡ σύμβασις, ὁ κ. Δηλιγιάννης θὰ ὑποστῇ νέας ἐκπλήξεις ἐπὶ τῶν ὑψώσεων. Ὁ νέος οὗτος θριάμβος ὁμοιάζει πρὸς τὴν τριπλὴν αὐτὴν νίκην, τὴν ὁποίαν ἤρατο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ Κίμων ὁ Ἀθηναῖος. Νίκη ἐν τῇ θαλάσῃ, νίκη ἐν τῇ ξηρᾷ καὶ πάλιν νίκη ἐν τῇ θαλάσῃ. Θριάμβος ἐν ταῖς ἐκλογαῖς τοῦ Ἰανουαρίου, θριάμβος ἐν ταῖς ἐκλογαῖς τοῦ Ἀπριλίου, θριάμβος ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, θριάμβος ἐν τῷ δανείῳ, θριάμβος πανταχοῦ. Οὐδαμοῦ ἀντίστασις. Ὁ κ. Τρικούπης διῆλθεν ἐπὶ ὅλων τούτων ὡς ἀμελίκτος Ταμερλάνος καὶ οὐδόλως ἀπίθανον νὰ ἴδωμεν τὸν κ. Δηλιγιάννην ἐντὸς σιδηροῦ κλωβοῦ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 15 Μαΐου 1887.

Ο ΑΓΓΛΟΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ ΟΥΟΥΤΣ

ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Σήμερον, μετὰ ὀλιγοήμερον ἐν Ἀθήναις διαμονήν, ἀναχωρεῖ διὰ Λονδίνον ὁ διάσημος ἄγγλος ζωγράφος κ. Οὐότς, ἐπίτινδες ἐλθὼν ἐνταῦθα, ἵνα ἐμπνευσθῇ ὑπὸ τὸν ἄβρὸν τῆς Ἀττικῆς αἰθέρα ζωγραφικὰς συνθέσεις καὶ ἀποτυπώσεις διὰ τοῦ θαυμασίου χρωστήρος του τὸν Παρθενῶνα. Τὸ τελευταῖον δὲν κατώρθωσεν ἀτυχῶς ἔνεκα μεσολαβησάσης ἀσθενείας του ἀλλ' ὑποκλέπτων στιγμὰς τινας ἀνέσεως τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη κατὰ τὰς ὥρας τοῦ προγεύματος του ἔστησε τὸν ὀκρίβαντα ἐν τῷ ἐστιατορίῳ του καὶ ἐν ὀλίγαις ἡμέραις συνετέλεσε καλλιτεχνικωτάτην προσωπογραφίαν τοῦ κ. Τρικούπη, ἐν φυσικῷ μεγέθει, πλαγίως βλέποντος, τὴν ὁποίαν λαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ ὁ καλλιτέχνης ἵνα ἐκθέσῃ ἐν Λονδίῳ. Ὁ κ. Οὐότς, φημίζεται ὡς ἐξοχος ζωγράφος καὶ ἰδιότροπος καὶ ἐνῷ ἐξητήθη ἵνα ἐκτελέσῃ καὶ ἐνταῦθα προσωπογραφίας ἡρνήθη, ἐνῷ μετ' ἐπιμονῆς ἐζήτησε καὶ ἐπέτυχε νὰ ζωγραφίσῃ τὸν κ. Τρικούπην, περὶ οὗ ἔχει καὶ ὁμολογεῖ ἀμέριστον τὸν θαυμασμόν.

TRUTH, 19 May 1887.

Greek bonds, as I anticipated would be the case, have had another rise. The whole of the 1884 loan, which had been taken by a syndicate, has now been placed with investors. It is on the cards that the unissued portion of this loan will be cancelled, and that a Four per Cent. Loan for the amount will be issued at about 65. This would make the Five per Cents. worth about 80. This is about the price at which a Greek Five per Cent. loan ought to stand. Greek finances are in a far safer condition than those of many of the countries that obtain money at even a cheaper rate than this. I hear that M. Tricoupis will really have a surplus this year, for the taxes are being closely collected, and there are no complaints of over-taxation. The Greeks have fully made up their minds to establish their credit on a firm basis, and as they are essentially men of business, I make no doubt that they will succeed.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, Κυριακή, 17 Μαΐου 1887.

Ἀναγγέλλομεν πρὸς ἄκραν λύπην τῆς «Πρωίας» καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῆς, ὅτι καὶ κατὰ τὰς χθὲς ἀφικθείσας ταχυδρομικῶς εἰδήσεις ἡ ὑπερτίμησις τῶν ἑλληνικῶν χρεωγράφων ἦτο μεγάλη ἐν πᾶσι τοῖς εὐρωπαϊκοῖς χρηματιστηρίοις. Ἐν Τεργέστη μάλιστα περὶ οὐδενὸς ἄλλου ἐγίνετο λόγος ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ ἢ περὶ τῶν ἑλληνικῶν χρεωγράφων καὶ τῆς ὁλονὲν αὐξανομένης ἑλληνικῆς πίστεως, καὶ φοβερὸν εἶπεῖν, περὶ τούτου ὁμιλεῖ καὶ τὸ μόνον φύλλον, ὅπερ ἄλλοτε πρόξενός τις ἐκεῖ Ἑλλήν κατώρθωσε νὰ σαγηνεύσῃ ὑπὲρ τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς 7 Ἀπριλίου ἡ «Alabarda».

GREEK BONDS

We learn that an influential financial syndicate has bid M. Tricoupis $67\frac{1}{2}$ per cent for a 4 per cent loan based upon the security of the petroleum and the unappropriated balance of the match and tobacco monopolies. This offer has not as yet been accepted, but there is little doubt that a bargain on some such terms—though probably at over $67\frac{1}{2}$ per cent—will be ultimately completed, and a 4 per cent loan be placed in London at 70 or above. This operation would alone probably suffice to drive the price of the 81 and 84 loans to nearly 80; but what is more important is that with part of the proceeds of the new loan M. Tricoupis intends to cancel the unissued portion of the 84 loan, amounting to about 3,000,000 l., an operation which will act favourably on the price of the issued portion by removing a weight at present overhanging the market. But undoubtedly the most satisfactory feature in the forthcoming financial operation is the resolve of M. Tricoupis by its means to return to specie payments in the country. This measure will completely restore the financial credit of Greece, and, we venture to think, will render the Five per Cent bonds a safe and favourite investment at considerably over 80 per cent.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 19 Μαΐου.

Ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι, οἵτινες αἰσθάνονται τὸν σίελον τῆς ἡδονῆς εἰς τὰ χεῖλη των, ὅταν λάβωσιν εἰς χεῖρας πλούσιον ὀψοκατάλο-

γον ἀριστοκρατικοῦ ἐστιατορίου· διὰ τὸν κ. Τρικούπην ἡ ἡδονὴ αὕτη παράγεται μόνον ἐνώπιον καλοθρεμμένης ἡμερησίας διατάξεως. Βεβαίως ὅλα αὐτὰ τὰ παρασκευάσματα εἶνε προωρισμένα διὰ τὸ καλὸν τοῦ τόπου· οὐχ ἦττον δὲν νομίζομεν περιττὸν οἱ πολῖται καθ' ἑκάστην πρωΐαν ἢ ἐσπέραν νὰ εὐχόμεθα εἰς ἑαυτούς· καλὴν χώνευσιν !

Εἶνε χρήσιμα ὅλα τὰ εἰσαγόμενα νομοσχέδια; Δυστυχῶς ἡ πληθὺς αὐτῶν εἶνε τοιαύτη, ὥστε οὐδ' εἰς τὴν Βουλὴν οὐδ' εἰς τὸν τύπον παρέχεται ὁ καιρὸς τῆς προεξεργασίας· δυστυχῶς ἐπίσης καὶ ἐν τῷ τύπῳ καὶ ἐν τῇ Βουλῇ λείπουν αἱ εἰδικότητες ἐκεῖναι, αἱ ὁποῖαι ἠδύναντο νὰ διαχέωσι φῶς εἰς τὰ ὑπὸ συζήτησιν θέματα καὶ νὰ συντελῶσιν εἰς σχηματισμὸν γνώμῳν· δυστυχέστερον δ' ἐπίσης ὅτι καὶ παρὰ ταῖς ὀλίγαις εἰδικότησιν, αἵτινες κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦττον ὑπάρχουσι λείπει ἡ ὁρεξὶς τῆς ἐργασίας.

Ο ΣΤΟΛΟΣ ΜΑΣ

Ἐτελείωσε λοιπὸν καὶ αὐτό. Ὅ,τι διεδίδετο ἀπὸ τινὸν ἡμερῶν, ὅ,τι δὲν ἐτόλμα τις νὰ πιστεύῃ, ὅτι δὲν ἤθελε νὰ ἀκούσῃ, διεβεβαίωσε προχθὲς ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς. Ἡ κυβέρνησις ἀγοράζει θωρηκτὰ τριάκοντα ἑκατομμυρίων φράγκων. Ἡ εἰδησις ἤδη εἶνε χαρμόσυνος.

ΤΟ ΔΑΝΕΙΟΝ

Ἐν μέγα γεγονὸς διὰ τὴν ἐμπορικὴν πίστιν τῆς Ἑλλάδος ἐτελέσθη κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας. Ἡ σύμβασις τοῦ δανείου ὑπεγράφη. Ἡ σπουδαιότης αὐτοῦ δὲν ἔγκειται εἰς τὸ ποσὸν τοῦ δανείου τούτου, οὔτε εἰς τοὺς ὅρους ὑφ' οἷς συνωμολογήθη, ἀλλ' εἰς πολὺ βαθύτερον αἷτιον τὰ ὁποῖα δὲν διαφεύγουσι τὴν ἀντίληψιν τοῦ κοινοῦ.

Δύναται τις εἰπεῖν, ὅτι ἡ σύμβασις αὕτη εἶνε μᾶλλον πολιτικόν, ἢ οἰκονομολογικὸν κατόρθωμα, μολονότι ἱκανοποιεῖ ἐξ ἴσου τοὺς σκο-

πὺς τούτους. Τὸ δάνειον συνωμολογήθη ὑπὸ ὄρους πολὺ ἐλαφροτέ-
ρους ἀφ' ὧσα δάνεια συνωμολογήθησαν ἄχρι τοῦδε ὑπὸ τῆς Ἑλ-
λάδος.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Σάββατον, 23 Μαΐου.

Μίαν ὥραν πρὸ τοῦ μεσουνυκτίου τῆς προχθὲς ὁ Διάδοχος τοῦ
ἐλληνικοῦ θρόνου, πρὶν ἢ ἀκόμη δοθῇ πέρας εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ
ὀνόματος αὐτοῦ, ἐγένετο ὁ μεγαλειότερος ἰδιοκτῆτης ἐν Ἑλλάδι. Οὐ-
δέποτε ἴσως ἑορτάζων ἔλαβε τόσῳ πολύτιμον δῶρον κατὰ τὴν ἑορτὴν
αὐτοῦ. Ἡ μὲν ἔκτασις τοῦ δωρουμένου κτήματος δὲν ὑπερβαίνει κατὰ
τὸ διάγραμμα τῆς κυβερνήσεως τὰς 200,000 στρεμμάτων.

Οἱ δημαγωγοὶ τῆς χθὲς ἔπραξαν τὸ ἀνιαρὸν των καθήκον· ἀλλὰ
τοὺς ἐκάλυψε καὶ τοὺς ἐνεταφίασεν, ὑπὸ τὴν ἀποστροφὴν καὶ τὸ γε-
λοῖον, τοῦ ἔθνους ἡ δυνατὴ φωνή, ἣν διηρμήνευσαν ἡ ἰσχυρὰ τοῦ
πρωθυπουργοῦ ὁμιλία καὶ ἡ παρακολουθοῦσα αὐτὸν ἰσχυρὰ πλειονο-
ψηφία. Ἡ δὲ ἀντιπολίτευσις τὴν τελευταίαν στιγμὴν, γνοῦσα ὅλον τὸ
εἶδεχθὲς τῆς συμπεριφορᾶς τῆς, ἔφριξε πρὸ τῆς ἰδίας αὐτῆς σκιᾶς καὶ
δὲν ἐτόλμησε νὰ καταψηφίσῃ τοῦ νομοσχεδίου. Ἐμεινεν ἀπαθὴς θε-
ατῆς, ἀληθὴς στήλη ἄλατος, ἡ γυνὴ αὕτη τοῦ Λώτ.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 24 Μαΐου 1887.

Ἀναφορικῶς τῆς ὑψώσεως τῶν ἐλληνικῶν χρεωγράφων καὶ τῆς
συνωμολογήσεως τοῦ νέου δανείου, ἀναγινώσκομεν τὰ ἑξῆς ἐν τῷ
τελευταίῳ φύλλῳ τοῦ «*Economiste Francais*» τῆς 28 Μαΐου. Ἡ
ὑψώσις τῶν ἐλληνικῶν χρεωγράφων, βαίνει αὐξάνουσα. Τὰ τῶν 6 %
1879 ὑψώθησαν ἐκ νέου ἀπὸ φράγκα 400 εἰς φράγκα 418,75 τοῦ
τῶν 5 % 1881 ἀπὸ φρ. 348,75 εἰς φρ. 360,75 καὶ τὰ τῶν 5 %
1884 ἀπὸ φρ. 346 εἰς φρ. 360,50. Ἡ ὑψώσις αὕτη εἶνε κατὰ
30 φρ. περίπου ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ ἔτους τιμῶν. Εἶνε
δὲ βέβαιον, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις διαπραγματεύεται, τῇ με-
σολαβήσῃ τῆς Τραπεζῆς Κωνσταντινουπόλεως, μετὰ τινος ὁμάδος
ἐχούσης ἐπὶ κεφαλῆς τὸ Comptoir d'Escompte τῶν Παρισίων,

δάνειον, ἔξ 120 ἑκατομμυρίων φράγκων, ὅπερ πρόκειται νὰ συνομολογηθῇ περὶ τὰ 67 ἢ 68 % εἰς ὁμολογίας τῶν 4 % μετὰ εἰδικῶν ἐγγυήσεων.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 24 Μαΐου 1887.

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρίασις τῆς 23 Μαΐου.

... ὅτε ἀνέρχεται ἐπὶ τὸ βῆμα ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἵνα ἀπαντήσῃ. Λυπούμεθα διότι ἐλλείψει χώρου δὲν δυνάμεθα νὰ δημοσιεύσωμεν ὁλόκληρον τὴν ἀγόρευσιν ταύτην, ἣτις εἶνε ἐκ τῶν ἐξοχωτέρων τοῦ κ. Τρικούπη. Ἡ Βουλὴ ὁλόκληρος ἐκρατήθη ἐλκομένη ὥς ὑπὸ ἰσχυροῦ μαγνήτου.

Μάτην προτρέπει διὰ βλοσυρῶν ὀφθαλμῶν ὁ κ. Καραπάνος τὸν κ. Δηλιγιάννην, ὅπως ἀντικρούσῃ τὸν κατελθόντα τοῦ βήματος πρωθυπουργόν. Τὸ ποτήριον πέπρωται νὰ πῖῃ αὐτὸς μέχρι πνυθμένους.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 24 Μαΐου 1887.

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς ἐψηφίσθησαν 12 νομοσχέδια εἰς γ' συζήτησιν, ἐν οἷς καὶ τὸ περὶ ἀντικαταστάσεως δανείων κατὰ τὸ ὅποιον ὠμίλησε μετὰ δεινότητος καὶ δι' ἀκαταμαχῆτων ἐπιχειρημάτων ὁ κ. Πρωθυπουργός. Τῆς ἀγορεύσεως ταύτης παρέχομεν ἐν τῷ οἰκείῳ μέρει ἐκτενεῖ περίληψιν. Μετὰ ταῦτα ἐψηφίσθη καὶ ὁ προϋπολογισμός, ἐπεκυρώθησαν δὲ καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως.

25 Μαΐου 1887.

Η ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Ἀνῆλθε λοιπὸν ἐπὶ τὸ βῆμα καὶ διὰ σωρείας πασιφανῶν γεγονότων ἀπέδειξε τὴν πλάνην ἐνιαχοῦ δὲ καὶ τὴν κακὴν πίστιν τοῦ ἔξ Ἄρτης βουλευτοῦ. Ἐπειδὴ θεωροῦμεν παράλειψιν καθήκοντος πρὸς

τούς ἀναγνώστας ἡμῶν τὴν μὴ δημοσίευσιν ὁλοκλήρου τῆς τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἀγορεύσεως, ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ὁ χῶρος ἡμῶν δὲν ἐπitrέπει τὸ τοιοῦτο, θὰ παρὰσχωμεν ἔκτενῇ περίληψιν μερῶν τινῶν αὐτῆς, θὰ δημοσιεύσωμεν δὲ καὶ ὁλόκληρα ἕτερα μέρη, μὴ δυνάμενα νὰ συνταμῶσιν ἄνευ οὐσιώδους βλάβης τοῦ ἐξόχου λεκτικοῦ καὶ παραλείψεως ἀκαταμαχῆτων ἐπιχειρημάτων.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Δευτέρα, 25 Μαΐου.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς λαβὼν τὸν λόγον ἀνεσκέυασε διὰ λαμπρᾶς ἀγορεύσεως τὰ ἄλλως τε ἀσθενέστατα καὶ μηδαμινὰ ἐπιχειρήματα τοῦ κ. Καραπάνου, καταδείξας εὐγλώττως καὶ διὰ τῶν πραγμάτων τὴν ἐπίρρῳσιν τῆς δημοσίας πίστεως τῆς Ἑλλάδος.

Δευτέρα, 25 Μαΐου 1887.

Ἐληξαν προχθὲς τὸ Σάββατον σιωπηρῶς αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς καὶ μετ' αὐτῶν ἡ πρώτη σύνοδος τῆς δωδεκάτης περιόδου. Ὁ χαρακτήρ, ὃν ὑπέδειξεν ἡ Βουλὴ κατὰ τὴν σύνοδον ταύτην, εἶνε ὅλως ἐξαιρετικὸς καὶ ἀξίος ἴσως μελέτης, ἃν ἦτο δυνατόν ἐκ ταύτης, λογικῶς καὶ εἰλικρινῶς γενομένης, νὰ ἐξαχθῶσι πορίσματα χρήσιμα εἰς τὸν πολιτικὸν ἡμῶν βίον. Καὶ αἱ σχέσεις τῆς Βουλῆς πρὸς τὴν κυβέρνησιν, καὶ ἡ κατὰ πρωτοφανῆ καὶ παράδοξον τρόπον φιλοπονία αὐτῆς — ἃν δύναται κατ' οὐσίαν νὰ ἀποδοθῇ ἡ ἀρετὴ αὕτη εἰς αὐτὴν — καὶ ἡ ἐσωτερικὴ τῆς κατάστασις, εἶνε φαινόμενα, τῶν ὁποίων ἡ ἐξήγησις ἡδύνατο πολλοὺς νὰ διδάξῃ. Οὐδεμία ἴσως μέχρι τοῦδε πλειονοψηφία ἀπὸ τῆς μεταπολιτεύσεως καὶ ἐντεῦθεν παρέσχεν ἑαυτὴν τοσοῦτον πειθήνιον εἰς τὴν κυβέρνησιν, ὅσον ἡ τῆς συνόδου ταύτης. Ἄν δὲν ἦτο σχετικῶς πρὸς τὴν μειονοψηφίαν τόσον ὑπέροχος, ὅσον ἦτο ἡ τῆς προκατόχου κατὰ τὸν ἀριθμὸν, εἶχεν ὅμως ὁμογένειαν στοιχείων καὶ πειθαρχίαν ἀγνώστους μέχρι τοῦδε εἰς Ἑλληνικὸν Κοινοβούλιον.

www.libtool.com.cn ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Πέμπτη, 28 Μαΐου 1887.

Ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τὰς «Ἠθρας» αὐθεντικός τις πίναξ μερίδος τῶν δημοσίων εἰσπράξεων λίαν ἀξιόπεριεργος· πρόκειται περὶ τῶν εἰσπράξεων ἐκ χαρτοσήμων, ἐκ τῶν ταχυδρομείων καὶ τηλεγρᾶφων, καθ' ἓν ἕκαστον τῶν ἔτων ἀπὸ τοῦ 1884 μέχρι τοῦ τρέχοντος 1887, καὶ ἐπειδὴ αἱ χρήσεις τῶν δύο τελευταίων ἔτων, ἦτοι τοῦ 1886 καὶ τοῦ τρέχοντος δὲν ἔκλεισαν, πρὸς διεξαγωγὴν τῆς συγκρίσεως λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν αἱ καθ' ἓν ἕκαστον τῶν ἔτων τούτων εἰσπράξεις κατὰ τὴν πρώτην τετραμηνίαν, ἦτοι ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου μέχρι τέλους Ἀπριλίου. Φαίνεται λοιπὸν ἐκ τῆς συγκριτικῆς ταύτης στατιστικῆς, ὅτι καθ' ὅλην ταύτην τὴν διάρκειαν τῶν τεσσάρων ἔτων ἐξηκολούθησε σταθερὰ αὐξήσις τῶν μνημονευθεισῶν προσόδων.

Ἡ ἡμερὶς ἐξ ἧς ἠρᾶνίσθημεν τοὺς ἀριθμοὺς τούτους προβαίνει εἰς λογαριασμούς, ξηροὺς μὲν ἀλλὰ λογικὸν καὶ ὀρθόν, δι' ὧν ἐπὶ τῇ βίσει τῶν εἰσπράξεων τῶν τετραμηνίων ἐν σχέσει πρὸς ὅλην τὴν χορῆσιν, ἐξετάζει ὅποιας εἰσπράξεις θέλωμεν ἔχει καθ' ὅλον τὸ 1887· εὕρσκει λοιπὸν ὅτι καὶ τοῦ χαρτοσήμου καὶ τῶν Ταχυδρομείων καὶ τῶν Τηλεγρᾶφων τὰ ἔσοδα τὰ ἐφετεινὰ θὰ εἶνε ἀνώτερα τῶν προϋπολογισθέντων, ἀνώτερα τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σχετικῶν κεφαλαίων· τὰ μὲν χαρτόσημα ἀνώτερα κατὰ 1,332,000, τὰ δὲ ταχυδρομικὰ κατὰ 76,000 καὶ τὰ τηλεγραφικὰ κατὰ 371,000 ἀνώτερα τῶν προϋπολογισθέντων.

Τὸ γεγονός τοῦτο εἶνε λίαν εὐάρεστον διὰ τὰ οἰκονομικά μας ὑπὸ διπλῇ ἔποψιν· πρῶτον διότι τοιουτοτρόπως ἀποδεικνύονται ἐπαληθεύουσαι αἱ προβλέψεις τοῦ προϋπολογισμοῦ, καθ' ἓν ἕκαστον τῶν κεφαλαίων αὐτοῦ· οὕτω ἐξ ἄλλων προγενεστέρων ἐπισήμων δημοσιεύσεων εἶδομεν τὰς τελωνειακὰς εἰσπράξεις καταπληκτικῶς αὐξήσασας ἀπὸ μηνὸς εἰς μῆνα, καταπληκτικῶς ὑπερεχούσας τῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους.

THE RISING CREDIT OF GREECE

Those of our readers who have followed with their investments the indications which have been afforded in these columns with regard to the improvement in Greek credit and to the prospect of a rise in the market value of the Bonds have already reason to congratulate themselves upon the result. We believe, however, that the advance which has thus far taken place may safely be regarded as merely an earnest of the still better things which are to come, and that investors buying at the present price have yet an excellent prospect before them. For we hold that the rise is as yet only commencing, and that the quotation of Greek Five per Cents. ought, from the point of view of merits alone, to be more like 90 than 74. To begin with, in less than a month from now — indeed, in little more than a fortnight, for the current quotation is for the middle of June — a $2\frac{1}{2}$ per cent. Coupon is payable, its due date being the 1st of July. In the next place, the conclusion of the contract for the new Loan must tend powerfully to consolidate the finances of the Greek Kingdom. It must be remembered that it is not new Five per Cents. that are about to be created, the probability being rather that the existing Five per Cents. constitute the last obligations bearing this rate of interest that Greece will ever emit. The determination of the Government in this sense is indeed, proved by the fact of its having cancelled the unissued balance of the last Five per Cent. Loan (of 1884). The new Loan is to bear 4 per cent. interest, and will be in no

sense a competitor in the market with the existing Five per Cents., because, besides bearing a different rate of interest, it will be essentially a «privileged» Loan. It will stand forth equally distinct from the other Greek Stocks as the specially-secured Quicksilver Loan does from the other Stocks of Spain, or as the Tobacco Loan does from the other Stocks of Italy. By reason of the valuable and special revenues upon which it is recured, it will hold a perfectly unique position. When we state further that the new Four per Cent. «Monopoly» Loan of about £. 4,000,000 (nominal Stock) is not likely to be brought out at a lower price than 78 to 80, it will be seen still more clearly that this transaction must tend of itself to greatly raise the market value of the existing Five per Cents., long unduly depressed. This conclusion is confirmed when we bear in mind the legitimate and beneficial uses to which the proceeds of the Loan are to be applied, and the effect which the consequent consolidation of the financial position of the Government will have in enabling it to carry out those enlightened and far-reaching economical reforms to which, as described in previous numbers of the «Money Market Review», the wise Government of M. Tricupis has absolutely pledged itself.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, Παρασκευή, 29 Μαΐου.

Ὁ βασιλεὺς ὠμίλησε μετὰ διαφόρων, ἀλλ' ἐπὶ μακρὸν ἰδίᾳ μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη καὶ ἐν τέλει ἔθλιψεν αὐτοῦ θερμότηα τὴν χεῖρα.

Πέντε βουλευταὶ τῆς Μεσσηνίας, προσελθόντες χθὲς ἐν σώματι εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐπεσκέφθησαν τὸν κ. πρωθυπουργόν, εἰς ὃν ἐδήλωσαν ὅτι ἐπιθυμοῦσι νὰ γίνωσι πολιτικοὶ του φίλοι.

www.libtool.com.cn

LE MESSENGER D'ATHÈNES, 30 Mai (v. s) 1887.

LL. MM. le Roi et la Reine et S. A. le Prince Royal sont partis jeudi soir pour l'Europe occidentale. A la gare, le Roi s'est entretenu avec plusieurs personnes et notamment avec le président du conseil pour lequel il professe la plus grande admiration.

Pendant l'absence du Roi, M. Tricoupi, président du conseil, exercera les fonctions de régent. Cette dernière expression n'est peut-être pas bien exacte, l'exercice du pouvoir royal étant confié, en l'absence du Roi, à un conseil de régence qui n'est autre que le conseil même des ministres. Mais le premier ministre, président le conseil et le formant un peu à sa fantaisie, on peut dire que M. Tricoupi exercera pendant cinq mois le pouvoir royal dans toute sa plénitude, les exeptions apportées par la loi étant presque insignifiantes.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Δευτέρα, 1 'Ιουνίου 1887.

Ἡ χθεσινὴ εἰδησις περὶ τῆς ἐκδόσεως ἐντάλματος κατὰ τοῦ τελώ-
νου Πειραιῶς κ. Δαμιανοῦ καὶ περὶ τῆς δραπετεύσεως αὐτοῦ συνεκί-
νησε τὴν πρωτεύουσαν βαθύτερον ἢ πᾶσα ἄλλη πολιτικὴ ἀγγελία, καὶ
θὰ συγκινήσῃ βεβαίως ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Ὁ τόπος οὗτος, ὅστις εἶνε
παραδεδομένος καθ' ὁλοκληρίαν εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ κ. Τρικουπῆ,
καὶ τοῦτον ἔχει πρωθυπουργόν, διοικητὴν, ἀντιβασιλέα, μονοκράτορα,
τὰ πάντα, καὶ ἀπὸ τούτου προσδοκᾷ ἢ τὸ ὕψος ἢ . . . τὸ βάθος, νο-
μίζει τις, ὅτι μετὰ στεναγμοῦ ἀνακουφίσεως ἔστρεψε τὴν στιγμὴν ἐκεί-
νην τὰ ὄμματα πρὸς αὐτόν, ὥσεί εὐγνωμονῶν, διότι οἱ ἐνδοιασμοὶ
ἀποφασιστικῶς διεσκεδάσθησαν καὶ ὁ δρόμος ἀφέθη ἀνοικτὸς εἰς
τὴν δικαιοσύνην.

Φαίνεται ὅτι ἀπὸ τῆς Πέμπτης ἀκόμη εἶχεν ἐννοήσει ὁ κ. Δαμια-

νός δι' αὐτοῦ θὰ ἐπιπτεν ὁ πέλεκυς, καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης δὲν ἐφάνη ἐν τῷ τελωνείῳ, ἐν ᾧ τὴν Τετάρτην εἶχεν ἐπισκεφθῇ τὸν κ. Τρικούπη.

... Τὰς προστασίας τῶν ἐγγυτάτων καὶ τὰς ἐπιρροὰς τῶν συμπαθεστάτων, τὰς φιλίας τῶν σαλονίων, τὰ σέβη, τὰς ὑποχρεώσεις, τὴν κοινωνικὴν περιωπὴν, τὴν συμπάθειαν διὰ τὴν ἡλικίαν, τὸν οἶκτον διὰ τὰ ἐπακόλουθα καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ἔπρεπεν οὕτω, ῥωμαλέως, βανύσως σχεδὸν νὰ καταπέσῃ ἡ συνεσφιγμένη λιθίνη πυγμὴ τοῦ κ. Τρικούπη διὰ νὰ τὰ κατασυντρίψῃ. Μέχρι τῆς χθὲς ὑπῆρχεν ἀμφιβολία, σήμερον εἶνε γεγονός, καὶ ὥς τοιοῦτο τὸ χαιρετίζομεν εὐχαρίστως. Ἄφετε ἐλεύθερον ῥοῦν εἰς τὴν Δικαιοσύνην, κύριοι βουλευταί, κύριοι ὑπουργικοὶ μεγιστᾶνες, παραμερίσατε ὀλίγον διὰ νὰ ἀπολαύσωμεν θεάματος, ὅπερ ἀπὸ πολλοῦ ἐξεσυνειθίσαμεν: τοῦ θεάματος τῆς Θεᾶς Θέμιδος ἐργαζομένης μόνης καὶ χωρὶς νὰ ἀναμένῃ ἀπὸ σᾶς νὰ τῆς ἀνοίξητε τὰ μάτια.

PHARE DU BOSPHORE

LES FINANCES DE LA GRÈCE

L'habile opération financière de M. Tricoupi rend un service capital au pays, non-seulement en lui procurant l'argent nécessaire aux besoins du Trésor, mais en réalisant, dans une notable mesure, l'unification des dettes helléniques et en assurant la consolidation du crédit de la Grèce.

Une autre considération, non moins précieuse et qui, à elle seule, suffirait à prouver la supériorité de la combinaison de M. Tricoupi, c'est le soulagement qui en résultera pour le marché financier.

Trouver de l'argent en Europe, dans les circonstances présentes, n'était déjà pas chose facile, mais en trouver à

des conditions aussi avantageuses que celles obtenues par M. Tricoupi constitue un véritable tour de force, qui fait le plus grand honneur aux talents financiers et administratifs de l'éminent homme d'Etat.

Un fait indéniable, c'est que M. Tricoupi a su, par ses capacités et sa droiture, inspirer pleine et entière confiance aux grands capitalistes européens. La preuve en est dans la hausse considérable des fonds helléniques, ce qui a provoqué sur ces valeurs un mouvement important et amené de grands achats de rentes grecques en France et en Angleterre.

La gestion financière de M. Tricoupi a déjà produit nombre de résultats dont on ne saurait méconnaître l'heureux effet. Une surveillance incessante de tous les instants a restreint la fraude à ses moindres dimensions et contribué à accroître d'autant les recettes du fisc. L'agio sur l'or qui atteignait à des proportions excessives, est tombé à un taux des plus faibles et tout fait prévoir que l'équilibre ne tardera pas à s'établir et dans le cours des monnaies et dans la situation budgétaire.

En un mot, M. Tricoupi a largement et brillamment justifié les espérances que tous les patriotes hellènes avaient placées en lui pour la réorganisation de la Grèce et le développement de ses forces vitales.

ΩΡΑ, Πέμπτη, 4 'Ιουνίου 1887.

Ὑπεγράφη χθὲς ἐν Παρισίοις σύμβαισις μεταξὺ τῆς προεξοφλητικῆς Τραπεζῆς Παρισίων καὶ τῆς ἐκεῖ Πρεσβείας τῆς Ἑλλάδος, δι' ἧς συνομολογεῖται δάνειον ὀνομαστικοῦ κεφαλαίου ἐκ φρ. 135,000,000 ὑπὸ τοὺς ἐξῆς κυριωτέρους ὅρους :

THE CRETAN QUESTION

Vienna, June 7.

As the Sultan has consented to receive a deputation of Cretans, a compromise may be hoped for, and this is what the Greek Government anxiously desires. M. Tricoupis is very far from wishing to open a Cretan question, which would threaten the general peace and also check the work of interior reorganization on which his Government is engaged.

Τετάρτη 8 Ἰουνίου 1887.

TO NEON ΔΑΝΕΙΟΝ

Κατ' ἀσφαλεῖς πληροφορίας ἡμῶν τὸ νέον δάνειον τῆς ἡμετέρας κυβερνήσεως παρ' Ἀγγλων καὶ ἄλλων κεφαλαιούχων, τοῦ ὁποίου τὸ ποσὸν ἀνέρχεται εἰς 135 ἑκατομμύρια, δὲν ὑπεγράφη εἰσέτι. Αἱ διαπραγματεύσεις ὁμως διατελοῦσιν εἰς τοιοῦτον σημεῖον, ὥστε ἡ σύμβασις ὑπογράφεται σήμερον ἢ αὔριον.

Ἡ δὲ μέχρι τοῦδε βραδύτης προῆλθε μόνον ἐκ τῆς ἡμετέρας κυβερνήσεως, ἥτις ἐπέμεινεν ὅπως ἡ τιμὴ τῆς ἐκδόσεως ὀρισθῇ εἰς ποσὸν ἀνώτερον ἐκείνου, τὸ ὁποῖον ἀπῆτουν οἱ πιστωταί.

Οὕτω ἐνῶ κατ' ἀρχὰς ἐπρόκειτο νὰ ὀρισθῇ ἡ τιμὴ τῆς ἐκδόσεως εἰς τὰ 66 $\frac{2}{3}$, μετὰ τὴν ἐπιμονὴν τῆς κυβερνήσεως συγκατετέθησαν οἱ πιστωταί ὅπως αὕτη ὀρισθῇ εἰς 67 $\frac{40}{100}$, ἐκ τούτου δὲ προκύπτει εἰς τὸ δημόσιον κέρδος ἐνὸς ὁλοκλήρου ἑκατομμυρίου, δηλ. τὸ πραγματικὸν ποσὸν ὅπερ θὰ παραλάβῃ ἡ κυβέρνησις ἀπέναντι τῶν 135 ὀνομαστικῶν ἑκατομμυρίων, θὰ εἴνε κατὰ ἓν ἑκατομμύριον ἐπὶ πλεόν τῶν ἀρχικῶς ὑπολογισθέντων.

Ἡ ἀντιπολίτευσις ἡττηθεῖσα ὁλοσχερῶς καὶ κατὰ τὰς βουλευτικὰς καὶ κατὰ τὰς ἐπαναληπτικὰς αὐτῶν ἐκλογάς. ἀπεφάσισε νὰ δώσῃ μίαν τελευταίαν κρατερὰν μάχην κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς τῆς 5 Ἰουλίου. Κατ' αὐτὰς θὰ παρατάξῃ ἅπαν τὸ στράτευμα αὐτῆς καὶ τὴν ἐφεδρείαν καὶ τὴν ἐθνοφρουρὰν καὶ θὰ προσβάλῃ ἀποφασιστικῶς τὸ ὑπουργεῖον Τρικούνῃ. Πρὸς τοῦτο δὲ θεωρεῖ προσφύεστατον τὸ ἀπτικὸν πεδῖον, διότι καλῶς ἢ κακῶς, ἀδιάφορον, αἱ Ἀθῆναι κρίνονται, ὅτι εἴνε ἢ καρδία, ἢ ὄχι ἢ κεφαλὴ τῆς Ἑλλάδος. Ἐχει δὲ καὶ ἓνα ἰδιαίτερον λόγον ὃν ἐξ αἰσχύνης ἀποκρύπτει καὶ δι' ὃν θέλει ἐδῶ νὰ νικήσῃ. Ἐν πάσαις σχεδὸν ταῖς προηγουμέναις ἐκλογαῖς αἱ Ἀθῆναι ἦσαν ἀντιπολιτευόμεναι τῷ κρατοῦντι κόμματι, ἀδιάφορον τίς ἦν ἐπὶ τὴν ἀρχήν. Ἐφέτος δμως τὰ πράγματα ἥλλαξαν, ἡ 4 Ἰανουαρίου ἔδειξεν, ὅτι ὁ λαὸς σύσσωμος, οὐδ' αὐτῶν τῶν εὐκινήτων καὶ εὐεπιφύρων Ἀθηναίων ἐξαιρουμένων, ἀπεφάνθη ὑπὲρ τοῦ κ. Τρικούπη. Αὐτὸς εἶνε ὁ ἐκλεκτός μας ἐφώνησαν αἱ ἐπαρχίαι, αὐτοῦ τὸ ὄνομα ἀνεγράψαμεν ἐπὶ τῶν ψήφων ἡμῶν εἶπον οἱ Ἀθηναῖοι. Ἀλλ' ἢ ἡ κραυγὴ τῶν ἐπαρχιῶν ἐπτόησε τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἡ ἐτυμηγορία τῶν Ἀθηναίων τὴν κατετάραξε πρᾶγματι.

Οἱ ἐν Ἀθῆναις φίλοι τῆς κυβερνήσεως, ἦτοι ἡ πλειονότης τοῦ Ἀθηναϊκοῦ λαοῦ, ἀπεφάσισαν νὰ ὑποστηρίξωσι τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ τέως δημάρχου κ. Δ. Σ. Σούτζου.

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ, 16/28 Μαΐου 1887.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἐν Ἀθῆναις, 10/22 Μαΐου.

Διατυπῶν πρό τινων ἑβδομάδων τοὺς κατὰ τοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος τῆς κυβερνήσεως ἐνδοιασμοὺς ἠὺχθήθην εἰλικρινῶς νὰ ἀποδείχῃ ὁ κ. Τρικούπης ἔχων δίκαιον κατὰ πάντων, ἡ εὐθύτης δὲ μοι

ἐπιβάλλει νὰ δμολογήσω σήμερον ὅτι ἀπὸ τῆς ἐπιψηφίσεως τῶν φορολογικῶν νομοσχεδίων ἐπῆλθεν ὀφθαλμοφανὴς βελτίωσις εἰς τὰς οἰκονομικὰς περιστάσεις τοῦ Δημοσίου. Ἡ αὕξῃσις τῶν προσόδων κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας, ἐὰν μὴ ἀνταπεκρίθη ἐν πᾶσι πρὸς τὰς προσδοκίας τῶν αἰσιοδόξων, ὑπῆρξε σημαντική.

Ἄφ' ἑτέρου, ἡ πίστις ἀναρρωνύει εἰς βαθμὸν γεννῶντα αὐτὸ τοῦτο τὸ θάμβος. Ὅτε ὁ κ. Τρικούπης ἐκήρυτε πέρυσι μετ' ἀνδρικῆς παρρησίας ὅτι δὲν εὗρισκε νὰ δανεισθῇ οὔτε ἑκατὸν χιλιάδας δραχμῶν, δὲν ἐφантаζετο οὔτε ὁ ἴδιος ὅτι μετ' ὀλίγους μῆνας θὰ ἐλάμβανε πολλαχόθεν προτάσεις περὶ παροχῆς μεγάλων δανείων. Αἱ διαδιδόμεναι πληροφορίαι οὐδὲν ἔχουσι τὸ αὐθεντικόν, διότι ἡ κυβέρνησις καλῶς ποιούσα καὶ μὴ θέλουσα νὰ ὑποθρέψῃ χρηματιστικὰς κερδοσκοπίας, τηρεῖ ἄρρηκτον σιγὴν καὶ πρὸς τοὺς οἰκειοτάτους. Ὡς βέβαιον ἀγγέλλεται ὅμως ὅτι, ἀφοῦ ἄλλαι προτάσεις ἦττον συμφέρουσαι ἀπεκρούσθησαν, διεξάγονται νῦν ἐπὶ χρησταῖς ἑλπίσι διαπραγματεύσεις πρὸς ὀμίλον Ἀγγλῶν τραπεζιτῶν προσφέροντα τέσσαρα ἑκατομμύρια λιρῶν ἐπὶ τόκῳ 4 % καὶ ἄνευ χρεωλυσίου. Τὸ δάνειον πρόκειται νὰ ἐκδοθῇ εἰς τὰ 67, θὰ δοθῶσι δὲ εἰς τοὺς δανειστάς ὥς ἐγγύησις τὰ μονοπώλια. Εἶνε ἀναντίρρητον ὅτι οὐδεμία τῶν μέχρι τοῦδε συναλλαγῶν τῆς ἐλληνικῆς κυβερνήσεως ἐγένετο ἐπὶ ὅροις συμφερωτέροις, πιστὴν δὲ καὶ ἐπὶ τὸ οἰκονομικὸν καὶ τὸ πολιτικὸν μέλλον τῆς Ἑλλάδος μαρτυροῦσιν οἱ κεφαλαιούχοι τοῦ Λονδίνου, οἱ χορηγοῦντες χρήματα τῇ ἐλληνικῇ κυβερνήσει καθ' ὃν χρόνον τὰ εὐρωπαϊκὰ χρηματιστήρια δὲν εἶνε ἐν γένει εὐεπίφορα εἰς παρατόλμους ἐπιχειρήσεις. Τὸ δάνειον θὰ χρησιμεύσῃ πρωτίστως, ὅπως κανονισθῇ τὸ κυμαινόμενον χρέος καὶ ἀπολυτρωθῶσιν αἱ ἐνυπόθηκοι μετοχαὶ τοῦ δανείου τῶν 170 ἑκατομμυρίων, ὧν ἡ βία ἐκποίησης πιέζει διηνεκῶς τὴν πίστιν τῆς χώρας δίκην Ἐφιάλτου, αἱ μετοχαὶ δ' ἐκεῖναι θὰ χρησιμεύσωσιν ἴσως ὥς βάσις ἑτέρου συνδυασμοῦ πρὸς ἄρσιν τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας. Ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ταύτῃ ὑπερετιμήθη ἐπαι-

σθητῶς τὸ χαρτονόμισμα, πᾶν δ' ἑκατοστὸν ὑπερτιμήσεως εἶνε κέρδος ἀνυπολόγιστον καὶ διὰ τὸ δημόσιον καὶ διὰ τοὺς ἰδιώτας.

Ἰσως εἰς τὴν φαινομένην ἐπιτυχίαν τῶν οἰκονομικῶν μέτρων πρέπει ν' ἀποδοθῇ πρωτίστως ἡ ἀτονία καὶ ἀποθάρρυνσις τῆς ἐν τῇ Βουλῇ ἀντιπολιτεύσεως, ἐνῶ ἀνὰ πᾶσαν συνεδρίασιν ψηφίζονται σχεδὸν ἀσυζητητὶ δεκάδες νομοσχεδίων.

ΩΡΑ, Πέμπτη, 4 Ἰουνίου 1887.

Τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βουλῆς κτίριον, ἐν ᾧ εἶνε τὸ Λύκειον ἐγκαταστημένον, ἠῦτρεπίσθη καταλλήλως, ἀπὸ τῆς 9 δὲ π. μ. ὥρας, ὅτε ἀκόμη δὲν εἶχον προσέλθει ὅλοι οἱ καθηγηταὶ καὶ ἄλλοι ἐνδιαφερόμενοι, ἀφίκετο ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπαπιστοῦ τοῦ κ. Παπαδιαμαντοπούλου.

Ἦρξαντο ἔπειτα αἱ ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν· ἡ ἀρχὴ ἐγένετο ἀπὸ τῶν μαθητῶν τῆς Ε' τάξεως, οἵτινες ἐξητάσθησαν εἰς τὸν Ἡρόδοτον. Ὁ κ. Τρικούπης παρέμεινεν ὑπὲρ τὴν 1 1/2 ὥραν, παρακολουθῶν μετὰ πλείστον ἐνδιαφέροντος τοὺς ἐξεταζομένους.

Ἐκτὸς δὲ τούτου ἦτο ἐπάναγκες νὰ ἐξετασθῶσιν οἱ μαθηταὶ κατὰ τὴν παρουσίαν τοῦ κ. Τρικούπης, σπανίως διαμείναντος ἐν ἐκπαιδευτηρίῳ ἐπὶ τόσον χρόνον, εἰς τὰ ἄλλα πρὸ πάντων μαθήματα, τὰ ὁποῖα διακρίνουσι τὸ Λύκειον ἀπὸ τῶν γυμνασίων καὶ περὶ τῆς προόδου τῶν μαθητῶν ἐν τοῖς τοιούτοις μαθήμασιν ὥς καὶ περὶ τῆς μεθόδου τῶν διδασκόντων — διότι ἴσως τοῦτο ἦτο τὸ σπουδαιότερον — ἔπρεπε νὰ λάβῃ γνῶσιν τινα ὁ κ. πρωθυπουργός, ὅστις καὶ ὑπὲρ τῆς ἰδρύσεως τοῦ πρακτικοῦ Λυκείου παρέσχε τὰς δεούσας εὐκολίας καὶ ἐν τῇ συντάξει τοῦ προγράμματος καὶ τοῦ κανονισμοῦ ἔδωκε τὴν γνώμην του.

4 Ἰουνίου 1887.

Ἐν τῇ σημερινῇ «Ὡρα» ἐδημοσιεύθη ἡ ἐξῆς αὐθεντικὴ ἀνακοίνωσις:

www.libtool.com.cn
 Ὁ παρισινὸς «Καιρὸς», ἀνακεφαλαιῶν τὰ ἔργα τῆς τελευταίας συνόδου τῆς ἑλληνικῆς Βουλῆς, γράφει: «Ἡ Βουλὴ ἐψήφισε τὴν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ στρατοῦ, ἀνεμόρφωσε τὴν διαχείρισιν τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, ἐκύρωσε τὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἐπροίκισε τὸν διάδοχον. Πάντα τὰ μέτρα ταῦτα ἐνεκρίθησαν ἀπροσκόπτως, τὸ δὲ πολέμιον τῇ κυβερνήσει κόμμα τοῦ κ. Δηλιγιάννη φαίνεται μάλιστα διατεθειμένον καὶ νὰ παραιτηθῇ τῆς ἀδιαλλάκτου κατ' αὐτῆς ἀντιπράξεως. Ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια, ἐπισκεφθεῖσα τὴν Πελοπόννησον, ἐγένετο πανταχοῦ δεκτὴ μετ' ἐκδηλώσεων ἐνθουσιασμοῦ, ἀπευθυνομένου ἰδίως εἰς τὸν διάδοχον δοῦκα τῆς Σπάρτης. Ὑπὸ τοὺς αἰσίους τούτους οἰωνοὺς ἡ χώρα εἰσέρχεται εἰς περίοδον πολιτικῆς γαλήνης καὶ κοινωνικῆς δραστηριότητος, ἥτις θὰ συντελέσῃ εἰς ἐπούλωσιν τῶν ἐκ τοῦ περυσικοῦ ἀτυχοῦς ἐγχειρήματος πληγῶν».

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 5 Ἰουνίου 1887.

Ἡ ἀγγελία τῆς ὑπογραφῆς τῆς περὶ τοῦ δανείου συμβάσεως ἔθηκεν ἐπὶ τέλους τέρμα εἰς τοὺς τόσους φόβους καὶ τοὺς δισταγμούς, τοὺς ὁποίους τινὲς ἐξεδήλουν, ἀφότου τὸ πρῶτον ἀνηγγέλθη, ὅτι πρόκειται νὰ συνομολογηθῇ δάνειον. Τοῦτο ἐπὶ τέλους συνωμολογήθη καὶ ἐπὶ ὅροις συμφερωτέροις τῶν προαγγελθέντων. Μόνη δὲ ἡ σύγκρισις τῶν ἀριθμῶν ἄρκει νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι οἱ ὅροι οὗτοι εἶνε καὶ κρείτονες ὅλων τῶν μέχρι τοῦδε πραγματοποιηθέντων δανείων. Ἡ κυβέρνησις ἔχει δίκαιον νὰ σεμνύνηται ἐπὶ τούτῳ. Νομίζομεν δέ, ὅτι ζημιούται ἡθικῶς ἡ ἀντιπολίτευσις, μὴ ἐξαίρουσα αὐτὴ πρῶτη τὸ γεγονὸς καὶ μὴ ἀποδίδουσα τὸν δίκαιον ἔπαινον εἰς τοὺς εὐτυχεῖς αὐτῆς ἀντιπάλους. Ἡ σιωπὴ αὐτῆς, ἐνῷ ἀποδεικνύει, ὅτι ἀναγνωρίζει τὴν ἀξίαν τοῦ γεγονότος, στερεῖ αὐτὴν τοῦ ἐπὶ ἀμεροληψίᾳ καὶ εἰλικρινεῖ φιλαληθείᾳ ἐπαίνου, ὃν ἀμερίστως θὰ ἀπένεμεν ἐπὶ τούτῳ εἰς αὐτὴν ἡ κοινωνία.

ΟΙ ΝΟΜΟΙ ΤΗΣ ΛΗΞΑΣΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Πάντες οἱ ψηφισθέντες νόμοι τῆς ληξάσης συνόδου τῆς Βουλῆς ἀνερχόμενοι εἰς 171 ἐν συνόλῳ, ἤτοι 26 τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν, 65 τοῦ τῶν οἰκονομικῶν, 24 τοῦ τῶν στρατιωτικῶν, 12 τοῦ τῆς Δικαιοσύνης, 19 τοῦ τῶν ναυτικῶν, 11 τοῦ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ 4 τοῦ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως, κατὰ διαταγὴν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἐκτυποῦνται καταλλήλως κατατεταγμένοι εἰς ἓνα ὀγκώδη τόμον ἐν τῷ ἐθνικῷ τυπογραφείῳ, περαιωθησόμενον τάχιστα ἐντὸς ἡμερῶν. Οὕτω διὰ τοῦ συστήματος τούτου, ἐξακολουθήσοντος, θέλομεν ἔχει ἐν ὀρισμένοις τόμοις τοὺς ἐκάστοτε νόμους, χωρὶς νὰ ἀναγκάζεται τις νὰ ἀνατρέχη καὶ ἀναδιφᾷ τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Εἶνε ἐν εἶδος κωδικοποιήσεως πρακτικῆς ὠφελείας.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Παρασκευῇ, 5 Ἰουνίου.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ πρακτικοῦ Λυκείου κ. Νέγρης προχθὲς κατὰ τὴν ἑναρξιν τῶν ἐξετάσεων εἶπε τὰ ἐπόμενα :

«Κληθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως ἀναλάβω τὴν διεύθυνσιν τοῦ νεοσυστάτου πρακτικοῦ Βαρβακείου Λυκείου, ἐθεώρησα καθήκον ἐπιβαλλόμενον εἰς πάντα πολίτην νὰ συντελέσω τὸ κατὰ δύναμιν εἰς τὴν εὐδῶσιν ἔργου, πολλὰ ὑπισχνουμένου τῇ ἡμετέρᾳ πατρίδι, καὶ οὐτινος τὰ ἀποτελέσματα πάντες μετὰ τινα χρόνον θέλουσι κατανοήσει. Καίπερ ἐκ τῶν προτέρων πεπεισμένος, περὶ τῆς ὑπάρξεως ἀπείρων δυσκολιῶν, πρὸς ἃς εἶχον νὰ παλαίσω, οὐδόλως ἐδίστασα νὰ ἀντιμετωπίσω αὐτάς, ἀναλαβὼν ὀλόκληρον τὴν εὐθύνην τῆς διευθύνσεως, διότι εἶχον ἐκ τῶν προτέρων ἀκράδαντον καὶ πλήρη πεποίθησιν εἰς τὴν ἰσχυρὰν καὶ εἰλικρινῇ ὑποστήριξιν, ἐκ μέρους τοῦ κ. προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ἀνδρὸς τὰ μάλιστα ῥέκτου, μεγάλως δ' ἐνδιαφερο-

μένον εις την επιτυχίαν τοῦ νέου ιδρύματος, ἀποκλειστικοῦ ἔργου τῆς Κυβερνήσεως αὐτοῦ.

THE MONEY MARKET REVIEW

GREEK BONDS: THE COMING «MONOPOLY» LOAN

In this greatly improved position of the Greek finances, in the economies which are being carried out, and in the large measures of fiscal reform comprised in the programme of M. Tricupis, Government, we find the materials for a degree of confidence in the future course of the Greek Kingdom which will, we are convinced, be shared in, and well repay, investors.

NEA ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 12 'Ιουνίου 1887.

Ὁ *Moniteur Universel* τῶν Παρισίων γράφει τὰ ἑξῆς: «Ἐπιμείναντος τοῦ κ. Τρικούπη, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ἀπεφάσισε νὰ παρασταθῇ αὐτοπροσώπως εἰς τὸ ἱωβολαῖον τῆς βασιλείας Βικτωρίας, μεθ' ὅλας τὰς θλιβεράς ἀναμνήσεις, ὡς τοῖς Ἀθηναίοις κατέλειπεν ἡ στάσις τῆς Βρεττανικῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὴν τελευταίαν ἑλληνοτουρκικὴν ξριδα. Ὁ κ. Τρικούπης κρίνει, ὅτι διὰ τῆς ὑποστηρίξεως τῆς Ἀγγλίας οἱ πανελληνικοὶ πόθοι δύνανται νὰ καταλήξωσιν εἰς ἀποτέλεσμα, δυνάμενον νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν φιλοδοξίαν τῶν Ἑλλήνων».

LE MESSENGER D'ATHÈNES, 6 Juin (v. s.) 1887.

L'emprunt de 135 millions constitue un succès financier dont le président du conseil a le droit d'être fier. On ne doit pas avoir oublié, en effet, que M. Tricoupi déclarait lui-même

au mois de novembre dernier que le crédit de la Grèce était tombé au point qu'elle n'aurait pas trouvé à emprunter cent mille francs. M. Délyanni, chef de l'opposition, M. Sotiropoulo, qui fait autorité en matière financière, M. Carapanos, un des adversaires les plus éclairés du système financier de M. Tricoupi, avaient encore renchéri sur cette déclaration en proposant de suspendre le service d'amortissement de la dette. Au dire du plus grand nombre la situation financière était désespérée et la situation économique compromise par l'augmentation des impôts et l'accroissement considérable des droits d'importation, qui devait ruiner le commerce de la Grèce avec l'étranger.

La confiance que M. Tricoupi inspire à l'étranger, où il est regardé comme un homme vraiment supérieur, a contribué aussi dans une large mesure au relèvement du crédit hellénique. Un de nos amis politiques de Paris, qui a joué un rôle considérable dans son pays, nous écrivait dernièrement que M. Tricoupi avait donné aux hommes d'Etat étrangers la plus haute idée de son caractère le jour où il avait fait adopter par la Chambre le projet de loi qui limitait à cent cinquante le nombre des députés. On vient de voir que les hommes d'argent, les financiers, ne sont pas loin de partager l'opinion des hommes d'Etat. De fait, la Grèce ne pouvait, dans la situation actuelle de ses finances, espérer de meilleures conditions. On pourrait même, sans être taxé d'exagération, trouver ces conditions bonnes en elles-mêmes, et l'on pourrait citer des Etats, dont le crédit n'a pas été ébranlé par de douloureux événements, qui s'en seraient contentés pour une opération financière de cette importance.

THE DAILY NEWS, June 18, 1887.

THE GREEK LOAN

From our correspondent

Athens, Friday Night.

The «Ephemeris», an independent journal, publishes an article to-day on the new loan which has just been concluded in Paris. It congratulates the Government on having obtained the money on more advantageous terms than on any previous occasion. While all other loans have been obtained at 7 $\frac{1}{2}$, 8, and even 9 per cent., the present has been secured at something less than 6 per cent. With part of this money the Government intends purchasing three iron-clads, at a cost of thirty million francs. It is stated that negotiations are proceeding for the construction of a railway through the centre of the Peloponnesus to Port Kalamata in the south, and another line connecting Athens with Larissa, the capital of Thessaly. M. Tricoupis confidently expects that his financial measures for the current year will not only produce a balance between revenue and expenditure, but will even result in a surplus.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 19 'Ιουνίου 1887.

Εἰς λαμπρὰν ἀπόφασιν προέβη ὁ κ. Τρικούπης. Ἀφοῦ ἐνεκρίθη ὅπως ἡ νέα στρατιωτικὴ Σχολὴ τῶν Εὐελπίδων, ὑπὲρ ἧς χορηγεῖ τὸ μεγαλειότερον ποσὸν τῶν δαπανῶν ὁ κ. Γ. Ἀβέρωφ, ἰδρυθῇ ἐπὶ τοῦ πεδίου τοῦ Ἄρεως, ἔπρεπε τὸ μέρος τοῦτο, ὥς καὶ οἱ πέριξ λόφοι νὰ προσλάβωσιν ἄλλην ὕψιν. Διὰ τοῦτο ἐγκαίρως ἐλήφθη τὸ μέτρον ὅπως περὶ τὸ κτίριον τοῦτο, τοῦ ὁποίου ἡ ἀνέγερσις ἀρχεται λίαν ταχέως,

σχηματισθῶσι κῆποι, μετοχτευθῶσιν ὕδατα, δασωθῶσιν οἱ λόφοι, κατασκευασθῇ δὲ καὶ ὠραιοτάτη καὶ πρωτοφανῆς ὁδὸς μετὰ δενδροστοιχίας, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Πατησίων καὶ καταλήγουσα εἰς τὴν ὁδὸν Κηφισίας.

Ὁ σχηματισμὸς τοῦ οἰκείου διαγράμματος ἀνετέθη εἰς τὴν γαλλικὴν ἐπὶ τῶν δημοσίων ἔργων ἀποστολήν, καταρτισθὲν δὲ ἤδη τοῦτο εὐληπτότατον καὶ λίαν ἐπιτυχὲς ὑπὸ τοῦ ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἀποστολῆς κ. H. Convert ὑπεβλήθη εἰς τὸν κ. Τρικούπην, παρὰ τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἀποδεκτὸν καὶ πρόκειται νῦν νὰ ἐγκριθῇ σήμερον ἢ αὔριον διὰ βασιλικοῦ διατάγματος, ὅπως ἔπειτα μετὰ τὸν καταρτισμὸν τῆς οἰκείας δαπάνης, δοθῇ εἰς πραγματοποιήσιν. Κατὰ τὴν μεσημβρινοδυτικὴν πλευρὰν τοῦ ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Ἀρεῶς ναῖσκου τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, θὰ μετενεχθῇ κατ' ἀπόφασιν τοῦ κ. Τρικούπη καὶ τὸ παρὰ τὸ πανεπιστήμιον μνημεῖον τῶν Ἱερολοχιτῶν, ἀφοῦ ἐν τῇ θέσει ἐκείνῃ πρόκειται νὰ ἰδρυθῇ ἡ Βαλλιάνειος Βιβλιοθήκη.

THE MONEY MARKET REVIEW, June 25 1887.

Through the able initiative of M. Tricupis and his colleagues, the fiscal system of the country is being remodelled in a most enlightened manner; trade is being relieved and encouraged; important savings are being effected, and a fresh impulse is being given to the prosperity of Greece.

ΕΣΤΙΑ, 21 Ἰουνίου 1887.

Εἰς ἓνα τῶν Ὀθωμανῶν βουλευτῶν, οἷτινες παρεκάθησαν εἰς τὴν ἑλληνικὴν Βουλὴν κατὰ τὴν πρώτην μετὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Θεσσαλίας περίοδον, ἀποδίδεται εὐφυνὲς φιλοφρόνημα πρὸς τὸν ἡμέτερον πρωθυπουργόν, μαρτυροῦν τὴν μεγάλην ὑπόληψιν, τὴν ὁποίαν καὶ οἱ Τοῦρκοι ἔτρεφον πρὸς τὸν πολιτικὸν ἄνδρα τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Ὀθωμανὸς εὗρίσκετο ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν, ὅπου

www.libtool.com.cn
 πρὸς τοῖς ἄλλοις παρετῆρει τὰς ἀπὸ τοῦ τοίχου ἀνηρτημένας εἰκόνας τῶν ἀνδρῶν τοῦ Ἀγῶνος, ἐν αἷς ὑπῆρχε καὶ ἡ τοῦ πατρὸς τοῦ πρωθυπουργοῦ, Σπυριδῶνος Τρικούπη. Πρὸ αὐτῆς ἱστάμενος καὶ εἰκάζων ἐκ τῆς ὁμοιότητος ποῖος ἦτο, ἐστράφη πρὸς τὸν κ. Τρικούπην καὶ ἠρώτησε :

- Πατέρα σου εἶνε αὐτός;
- Μάλιστα, ἀπήντησεν ὁ πρωθυπουργός.
- Μεγάλο κεφάλι, ὑπέλαβεν ὁ Τοῦρκος, ποῖο μεγάλο ἀπὸ σένα...
- Γιατί, μπέτη μου, πῶς τὸ ξεύρεις;
- Γιατί ἔκαμε ἐσένα.

Τετάρτη, 24 Ἰουνίου.

Οἱ «Καιροὶ» τοῦ Λονδίνου ἀγγέλλοντες, ὅτι ἡ ἔκδοσις τοῦ νέου ἑλληνικοῦ δανείου δὲν ἔτυχεν εὐμενοῦς δεξιώσεως ἐν τῇ ἀγορᾷ Λονδίνου, φρονοῦντες δέ, ὅτι εἰς τὴν ἀποτυχίαν τῆς ἐκδόσεως συνέτελεσε καὶ ἡ τεθορυβημένη θέσις τῶν χρηματιστηρίων, ἐπάγονται καὶ τὰ ἑξῆς: Οὐχ ἦττον περὶ τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἑλλάδος εἶχε σχηματισθῇ ἐπ' ἐσχάτων ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ τοσοῦτον εὐμενῆς γνώμη, ἡ δὲ ἀτομικῇ πρὸς τὸν κ. Τρικούπην ἐμπιστοσύνη ἦτο τόση, ὥστε οὐδαμῶς ἀμφιβάλλομεν, ὅτι τὸ δάνειον θὰ ἐκαλύπτετο δις καὶ τρίς, ἐὰν οἱ ἐκδότης του καταστέλλοντες νυγμοὺς ἀμέτρου «αἰσχροκερδεῖας» μὴ ἐπεζήτουν κέρδος 12 φράγκων ἐπὶ 66, ἀλλ' ἤρκοῦντο εἰς τρία, τέσσαρα, πέντε φράγκα, ἀφοῦ μάλιστα εἶχον ἤδη ἐπιφυλάξει ὑπὲρ ἑαυτῶν ὅλα τὰ ὠφελήματα τῆς εταιρίας.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Σαββάτῳ, 27 Ἰουνίου.

Η ΡΕΠΟΥΜΠΑΙΚΑ ΤΟΥ κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Ἐσυνειθίσαμεν τὸν κ. Τρικούπην πάντοτε μὲ τὸν ἀποσιλβόντα κυλινδροειδῆ πῖλόν του, μὲ τὰ ἀγγλικά περιλαίμια, κλίνοντα τὴν κεφαλὴν ὅσον τῷ ἐπιτρέπουσι τὰ ἀγγλικά αὐτὰ περιλαίμια, περικλειστον πάντοτε ἐντὸς τῆς ἀμάξης, ὥστε ὅτε ἐθεάθη χθὲς μὲ ἀνοικτὴν ἄμαξαν καὶ μὲ κ α π έ λ λ ο ρ ε π ο υ μ - π λ ι κ α, διασχίζων τὴν ὁδὸν Σταδίου καὶ τὴν λεωφόρον Ἀμαλίας, ἤγειρεν ἔκ-

πληξιν, καὶ οἱ περιπατοῦντες τῆς ὁμιαντικῆς λεωφόρου ἔτριβον τὰ μάτια των μὴ πιστεύοντες εἰς τὸ θέαμα, ἡ εἰδησις διεδόθη ἀστραπιαίως καὶ ἦτο χθὲς τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας, ἐνῶ οἱ περιπολοῦντες συντάχται τοῦ « Ῥωμηοῦ » καὶ τοῦ « Ἀστεως », ἔτριβον μετὰ χαρᾶς τὰς χεῖρας διὰ τὸ θαυμάσιον θήρευμα, ὃπερ ἐπτερόγυσεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 26 Ἰουνίου 1887.

. . . πρέπει νὰ γνωρίζετε ὅτι καὶ οἱ ἐμποροδίκαι τέως ὑπὸ τῶν κομμάτων ἐξελέγοντο, ὃπερ βεβαίως κατανοήσας ὁ κ. Τρικούπης κατήργησε τὸν περὶ ἐμποροδικῶν νόμον, ἵνα μὴ ἡ Δικαιοσύνη ἐμπαίζεται ὑπὸ τῶν φατριῶν.

Truth, July 7, 1887.

The new Greek Loan came out at the price which I mentioned, and, so far as the Greek Government is concerned, it has been a success. It was all syndicated, as that very intelligent financier, M. Tricupis, insisted upon its being taken « firm ». The Greek Government, therefore, gets its money, and, for it, the operation has been an excellent one. It is now in funds to pay off its floating debt and several internal loans, and to cancel £. 2,500,000 of the loan of 1884, which had not been issued, but which had been deposited as cover for advances. The saving to the Budget will, therefore, be considerable, and Greek finance is now placed upon a solid basis.

Ἐν Λειψίᾳ 1/18 Φεβρουαρίου 1887.

ΚΛΕΙΩ, (σύγγραμμα περιοδικὸν μετ' εἰκόνων).

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

Χαρίλαος Τρικούπης. Ἐξ ἀθηναϊκῆς φωτογραφίας (ἐν σελ. 38).

Ὁ Χαρίλαος Τρικούπης, υἱὸς τοῦ ἱστορικοῦ καὶ πολιτικοῦ Σπυ-

ορίδωνος Τρικούπη, γεννήθη κατὰ τὸ ἔτος 1832 ἐν Ναυπλίῳ. Τὰ ἐγκύκλια μαθήματα ἐδιδάχθη ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ ἀοιδίμῳ Γενναδίῳ, διήκουσε δὲ καὶ νομικῶν ἐπὶ τριετίαν μαθημάτων ἐν τῷ Ὁθωνείῳ Πανεπιστημίῳ, μετ' ὃ μετέβη εἰς Παρισίους πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν σπουδῶν του. Ἐκεῖ, μετ' ἀσυνήθους ἐπιμελείας καὶ σοβαρότητος ἐγκύψας εἰς ἐπιστημονικὰς μελέτας ἡξιώθη τοῦ διδακτορικοῦ πτυχίου, πρὸς περαιτέρω δὲ ἀσκησιν καὶ τριβὴν ἐν τῇ ἐφαρμογῇ ἠθέλησε καὶ κατώρθωσε νὰ διορισθῇ γραμματεὺς τοῦ ἐν Παρισίοις Δικηγορικοῦ Συλλόγου ἐπωφεληθεὶς τῶν συζητήσεων καὶ τῶν φώτων τῶν ἐξοχωτέρων τῆς Γαλλίας νομομαθῶν. Κατὰ τὸ 1856 καταλιπὼν τὴν Γαλλίαν μετέβη εἰς Λονδῖνον, διορισθεὶς γραμματεὺς τῆς αὐτόθι ἑλληνικῆς πρεσβείας, ὑπὸ τοῦ πατρὸς του ἀντιπροσωπευομένης, ὃν καὶ ἀνεπλήρωσεν ἀσθενοῦντα ἐπὶ ἐξαετίαν ὄλην. Κατὰ τὴν μεταπολίτευσιν τοῦ 1862 ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐπεδόθη ἐπὶ τόπου εἰς τὴν μελέτην τῆς νομοθεσίας τῆς χώρας καὶ τῶν συγχρόνων αὐτῆς ἀναγκῶν. Κατόπιν διεξήγαγεν αὐτοπροσώπως καὶ μετ' ὠμολογουμένης ἐπιτυχίας τὰς διαπραγματεύσεις τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως πρὸς τὴν ἀγγλικὴν περὶ τῆς ἐνώσεως τῆς Ἑπτανήσου, ἐπὶ τούτῳ ἀποσταλεὶς ὡς πληρεξούσιος εἰς Λονδῖνον.

Κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1865 ἐξελέγη τὸ πρῶτον βουλευτῆς Μεσολογίου, κατὰ τὸ 1867 προσελήφθη ὡς ὑπουργὸς τῶν Ἑξωτερικῶν καὶ τῷ 1875 ἐσχημάτισεν ὁ ἴδιος ὑπουργεῖον. Τρὶς ἔκτοτε ἀνέτεθῃ αὐτῷ ἡ κυβέρνησις τῶν κοινῶν, ἀπὸ ἔτους δὲ καὶ νῦν προΐσταται αὐτῆς.

Ὁ Τρικούπης ἔτυχεν ἀνατροφῆς τελείας καὶ παιδείας οὐ τῆς τυχούσης, ἥ δὲ φύσις τοῦ ἀνδρὸς δὲν ἐφάνη κατωτέρα τῶν ἐπικτήτων τούτων προσόντων. Κληθεὶς νὰ κυβερνήσῃ τὴν πατρίδα καθ' ὅλας διάφορον τῶν προηγουμένων περιόδον τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἀναπτύξεως, ἐδείχθη μέχρι τοῦδε ἐπίμονος καὶ πεφωτισμένος εἰσηγητὴς μεταρρυθμιστικοῦ συστήματος.

ΩΡΑ, 2 'Ιουλίου 1887.

Ἐκ τοῦ ἔγκριτου Λονδινείου περιοδικοῦ «Truth» ἀποσπῶμεν τὰ κατωτέρω περὶ τοῦ τελευταίου ἡμῶν δανείου :

«Τὸ ἐσχάτως ἐκδοθὲν ἑλληνικὸν δάνειον πρέπει νὰ θωρηθῶμεν, καθόσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν, ὥς στεφθὲν δι' ἐπιτυχίας. Τοῦτο ἀνέλαβεν ὁλόκληρον ἡ ὁμὰς τῶν δανειστών, ἐπιμείναντος τοῦ κ. Τρικούπη μετὰ τῆς διακρινούσης αὐτὸν οἰκονομικῆς ἀγχινοίας, ὅπως συνομολογηθῇ πάγιον.

Οὕτω λοιπὸν ἡ κυβέρνησις λαμβάνει ὁλόκληρον τὸ ποσὸν καὶ ἡ ἐπιχείρησις ὑπῆρξε δι' αὐτὴν συμφερωτάτη. Διὰ τῶν χρημάτων τούτων δύναται ἤδη νὰ ἐξοφλήσῃ τὸ κυμαινόμενον χρέος καὶ ἄλλα τινὰ ἐσωτερικὰ δάνεια καί, πλὴν τούτων, νὰ ἐξαλείψῃ Λ. Στερ. 2,500,000, εἰς ὁμολογίας τοῦ δανείου τοῦ 1884, αἵτινες μὴ ἐκδοθεῖσαι ἔμμενον ἐνυπόθηκοι πρὸς ἀσφάλειαν τῶν γενομένων αὐτῇ προκαταβολῶν. Ἡ οὕτω ἐπερχομένη ἐν τῷ προϋπολογισμῷ οἰκονομία εἶνε σημαντικὴ, τὰ δὲ οἰκονομικὰ τῆς Ἑλλάδος στηρίζονται ἤδη ἐπὶ βάσεως ἀσφαλοῦς.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Τετάρτη, 1 'Ιουλίου.

Χθὲς μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἐν τῇ «ᾠρᾷ» ἀρθροῦ περὶ τῆς δημοτικῆς ἐκλογῆς ἐν τῇ πρωτευούσῃ, πολλοὶ ἔγκριτοι πολῖται καὶ καταστηματαρχαί, ἐκ τῶν πεισθέντων νὰ ὑποστηρίξωσι τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ κ. Συγγροῦ, μετέβησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ παρουσιάσθησαν εἰς τὸν κ. πρωθυπουργόν, δηλώσαντες ῥητῶς, ὅτι παρεκινήθησαν νὰ προσχωρήσωσιν ὑπὲρ τοῦ κ. Συγγροῦ, πιστεύσαντες, ὅτι ἡ κυβέρνησις ἐπεδοκίμαζεν ἰδιαιτέρως τὴν ὑποψηφιότητα ταύτην.

Σάββατον, 4 'Ιουλίου.

Σοβαρὰ καὶ ἐπιβάλλουσα διαδήλωσις ἐγένετο χθὲς τὴν ἐσπέραν ἀπείρου πλήθους πολιτῶν τῆς πρωτευούσης ὑποστηρίζόντων τὴν ὑπο-

ψηφισιότητα τοῦ κ. Σούτσου. Ἐμαξαι, περὶ τὰς διακοσίας, πλήρεις ἐκλογέων, ὧν ἤγοῦντο οἱ διάφοροι ὑποψήφιοι δημοτικοὶ σύμβουλοι. Ἡ διαδήλωσις τέλος, ἀφοῦ διήλθε κάτωθι τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπευφημοῦντων τῶν ἐκλογέων ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως, ἔφθασε πρὸ τῆς οἰκίας τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ὁπόθεν ἐπὶ ὄραν ἀκριβῶς παρήλαυνεν ἡ ἀτελεύτητος ἄλυσις τῶν ἀμαξῶν, ἐξ ἐκάστης τῶν ὁποίων διερχομένης καὶ ὄλων ὁμοῦ, διαρκεῖς ἀντήχουν ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τοῦ κ. Τρικούπη.

5 Ἰουλίου.

Ὡς εἶχεν ἀγγελθῆ, χθὲς τὸ ἑσπέρας ἐγένετο ἡ μεγάλη διαδήλωσις τῶν ἐκλογέων ὑπὲρ τοῦ ὑποψηφίου δημάρχου κ. Δ. Σούτσου· ἀληθῶς δὲ σπανίως ὁ λαὸς τῆς πρωτευούσης ἐξεδήλωσε μετὰ τοσαύτης πανηγυρικότητος τὸ φρόνημα αὐτοῦ. Περὶ τὴν ὁγδόην περίπου ὥραν ἔφθασαν πρὸ τῆς οἰκίας τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ οἱ ἀπειράριθμοι διαδηλωταί, καταλαβόντες ἐν πυκνοτάτῳ συνωθισμῷ πάντα τὸν ἐμπρὸς εὐρύν χῶρον μέχρι τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς καὶ μέχρι τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου μετ' ἐγκαρδίων ζητωκραυγῶν ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 5 Ἰουλίου 1887.

Η ΔΙΑΔΗΛΩΣΙΣ

Αἱ Ἀθῆναι ἐτέλουν χθὲς πανήγυριν πολιτικὴν· πάντες, μικροὶ καὶ μεγάλοι, πλούσιοι καὶ πένητες, ἐπιστήμονες καὶ χειρώνακτες ἐκινουῦντο, ἐθερμαίνοντο, ἐζητωκραύγουν. Ἄλλ' ὀφείλουσι καὶ οἱ ἄσπονδοι τοῦ νῦν δημάρχου ἀντίπαλοι νὰ ὁμολογήσωσιν, ὅτι ἡ ὑπὲρ τοῦ κ. Σούτσου διαδήλωσις ἦτο ὥραία. Διὰ τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου καὶ Ἱπποκράτους φθάσασα ἡ πομπὴ πρὸ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Τρικούπη ἔστη, ἐνταῦθα δὲ φρενιτωδῶς ἐξεδηλώθη ἡ εὐλικρινὴς ἐκ τῶν σπλάγχων τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν κ. Τρικούπην λατρεία.

Τὰ «Ζήτω ἡ Κυβέρνησις, ζήτω ὁ Τρικούπης» ἐκ καρδίας τοῦ λαοῦ

ἐξερχόμενα ἀντήχουν καθ' ὅλην τὴν συνοικίαν ταύτην, ἐνῷ ὁ ἀναρίθμητος κόσμος συρρεύσας πρὸ τῆς οἰκίας τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἐξέχυθη μετ' ὀλίγα λεπτὰ εἰς τὴν ὁδὸν Πινακωτῶν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, Δευτέρα, 6 Ἰουλίου 1887.

Ἡ ἐκλογὴ τῆς χθὲς ἐν Πειραιεῖ εἶχε χαρακτηρῆσα τανηγυρικὸν ὑπὲρ τοῦ κ. Θ. Ρετσίνα. Ἐντεῦθεν οἱ φίλοι αὐτοῦ ἐκλογεῖς ἐπὶ πολλῶν ἁμαξῶν κατήλθον εἰς Πειραιᾶ, ἵνα ψηφοφορήσωσιν, ἐγένοντο δὲ ἐνθουσιωδῶς δεκτοὶ ὑπὸ τῶν ὁμοφρόνων των. Προηγούμενης σημαίας χρυσοκεντήτου καὶ φερούσης τὰς εἰκόνας τῶν κ.κ. Τρικούπη, Μουτσοπούλου καὶ Ρετσίνα, οἱ ἐκλογεῖς ἀπήρχοντο εἰς τὰ τμήματα καὶ ἐψηφοφόρουν. Ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἐκλεγέντος δημάρχου ἐπανηγυρίσθη μετὰ μεγίστης ζωηρότητος. Τοσοῦτος δὲ ἦτο ὁ ὑπὲρ τοῦ κ. Ρετσίνα ἐνθουσιασμός, ὥστε λεμβοῦχος τις εἰς τιμὴν του ἔκαυσε. τὴν λέμβον του, ἅμα ἐγνώσθη τὸ ἀποτέλεσμα.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, Δευτέρα, 6 Ἰουλίου 1887.

Δὲν ἦτο ἐκλογὴ ἐν Πειραιεῖ χθὲς, ἀλλὰ πανήγυρις τελεία. Ἐπὶ τριάκοντα φορτηγῶν ἁμαξῶν ἡγουμένης μουσικῆς καὶ σημαίας, ἐφ' ἧς εἶχον γραφῇ αἱ εἰκόνες τῶν κ. κ. Τρικούπη, Μουτσοπούλου καὶ Ρετσίνα, διήρχοντο τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως, προκαλοῦσαι τὰς ἀτελευτήτους ζητωκραυγὰς καὶ ἐπευφημίας τῶν παρισταμένων καθ' ὅλοκληρίαν εἰς τὸ κόμμα τοῦ κ. Ρετσίνα ἀνηκόντων. Περὶ τὴν δεκάτην δὲ ἀκριβῶς ἐφάνησαν ὀγδοήκοντα ἁμαξαὶ πλήρεις ἐκλογέων, ἡγουμένων σημαῶν μουσικῆς καὶ εἰκόνης τοῦ κ. Τρικούπη κομίζουσαι τοὺς ἐξ Ἀθηνῶν ἐκλογεῖς.

LE MESSENGER D'ATHÈNES, 11 Juillet (v. s.) 1887.

Le ministère a remporté un succès éclatant aux élections municipales de dimanche. 85 % des maires élus sont des par-

tisans déclarés de M. Tricoupi. Pour qui sait l'influence exercée par les maires aux élections parlementaires, un semblable succès aurait consolidé la situation du cabinet, que l'opposition n'avait pas d'ailleurs ébranlée au cours de la dernière session.

ΩΡΑ, 7 'Ιουλίου 1887.

Ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ἤδη ἐκλεχθέντων δημοτικῶν ἀρχόντων, ὃν ἀπὸ τῆς χθὲς ἔχομεν ἐνώπιον ἡμῶν, γινώσκομεν ὑπὲρ τίνος καὶ αὐθις πολιτικοῦ συστήματος, ἐκ τῶν δύο ἐν τῇ πολιτείᾳ ἀγωνιζομένων, ἐξεδηλώθη ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ τόπου. Οἱ δημοτικοὶ ἄρχοντες εἶνε μὲν κατ' ἐξοχὴν οἱ ἐκλεκτοὶ τοῦ λαοῦ πρὸς διοικήσιν τῶν ἰδιαιτέρων, τῶν τοπικῶν ὑποθέσεων τῶν δημοτικῶν περιφερειῶν, ἀλλ' ὥς ἐκ τούτου δὲν ἔπεται, ὅτι δὲν φέρουσι πολιτικὴν χροιάν. Αἱ δημοσὶαι ἀρχαὶ διετέλεσαν ἀμερόληπτοι κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα, οὐδὲν δ' ἄξιον λόγου ἠγέρθη κατ' αὐτῶν παράπονον ἐπὶ συμπαθείαις πρὸς τὸ ἕτερον τῶν διαμαχομένων πολιτικῶν κομμάτων καὶ παρεμβάσει ὑπὲρ αὐτοῦ. Οὐδαμοῦ κατηγγέλθη ἡ ἐλαχίστη παρεκτροπὴ τῶν διοικητικῶν ἢ στρατιωτικῶν ἀρχῶν, ἐλεύθεροι δ' ἔμειναν οἱ ἐκλογεῖς νὰ ἐκδηλώσωσι τὸ ὑπὲρ τῶν ὑποψηφίων τῆς ἐμπιστοσύνης αὐτῶν φρόνημα. Ἡ κυβέρνησις πιστὴ παραμείνασα καὶ αὐθις εἰς τὸ ἀνέκαθεν αὐτῆς πρόγραμμα, τῆς ἐκλογικῆς ἐλευθερίας, εἰς οὐδεμίαν τῶν ὑπ' αὐτὴν ἀρχῶν ἐπέτρεψε νὰ ἐπιδείξῃ ἔνοχον καὶ ἄκαιρον ζῆλον ὑπὲρ τῶν ὑποψηφίων ἐκείνων, ὧν ἦτο γνωστὸν ἐκ τοῦ προτέρου τὸ πολιτικὸν φρόνημα. Ἐν τοιαύταις ἡμέραις ἄλλοτε σφοδραὶ ἠγείροντο διαμαρτυραὶ κατὰ τῶν δημοσίων ἀρχῶν, μέχρις ἐγκλήματος πολλάκις χωρουσῶν ὑπὲρ τῶν φίλων τοῦ ὑπουργείου ἐν τῇ ἐκλογικῇ πάλῃ. Εὐτυχῶς οὐδὲν τοιοῦτο συνέβη κατὰ τὴν περίστασιν αὐτήν.

Γινώσκομεν ἤδη σχεδὸν πάντα τὰ ἀποτελέσματα τῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Κυριακῆς γενομένων δημοτικῶν ἐκλογῶν καθ' ἅπαν τὸ κράτος. Ἀπασαὶ διεξήχθησαν ἐν πληρεστάτῃ ἡσυχίᾳ καὶ τάξει, μηδε-

νὸς ἀπευκταίου ἐπελθόντος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας, μεθ' ὅλην τὴν ζωηρότητα. Εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ βεβαιώσωμεν, ὅτι κατ' ἀκριβεῖς ὑπολογισμοὺς ὀγδοήκοντα πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν περὶ πού ἐκ τῶν ἐπιτυχόντων ἀνήκουσιν εἰς τοὺς κεκηρυγμένους φίλους τῶν ἰδεῶν, ὧς ἀντιπροσωπεύει τὸ ἐν τῇ κυβερνήσει πολιτικὸν κόμμα. Ἡ καταπληκτικὴ, πρωτοφανὴς ἴσως ἐν τοῖς ἐκλογικοῖς ἡμῶν χρονικοῖς, αὕτη πλειονοψηφία μαρτυρεῖ ἀριδῆλως τὴν ἐμπιστοσύνην, ἣς ἐξακολουθοῦσιν ἀπολαύοντες οἱ ἐν τῇ κυβερνήσει ἡμέτεροι φίλοι. Εἶνε πρόσφατα ἔτι τὰ ἀποτελέσματα τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν τῆς τετάρτης Ἰανουαρίου καὶ τῶν μετὰ ταύτην συμπληρωματικῶν, καθ' ὧς ὁ τόπος πανηγυρικῶς ἐπεδοκίμασε τὸ πολιτικὸν καὶ οἰκονομικὸν πρόγραμμα τῆς κυβερνήσεως. Ὑπῆρχον τότε ἐκκρεμῇ σπουδαιότατα ζητήματα, περὶ ὧν ἐκαλοῦντο νὰ εἴπωσι τὴν γνώμην αὐτῶν οἱ ἐκλογεῖς τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἡ ἀντιπολίτευσις ὑπέσχετο ἐλάφρυνσιν βαρῶν οἰκονομικῶν καὶ ὅ,τι ἄλλο γοητευτικὸν δύναιται νὰ παραπλανήσῃ ἕνα λαόν. Ἀλλ' ἐνώπιον τῶν σοβαρῶν περιστάσεων, εἰς ὧς διατελεῖ ὁ τόπος, οὐδεὶς κατεδέχθη νὰ δειχθῇ δειλὸς καὶ πτήσσων ἐκ τῶν ἐπιβαλλομένων ὑποχρεώσεων, κατὰ μεγίστην δὲ πλειονοψηφίαν ἡ κυβερνήσις ἐξουσιοδοτήθη νὰ προβῇ εἰς τὸ ἔργον αὐτῆς θαρραλέως καὶ ἐλπίζουσα ἐπὶ τὴν ὑποστήριξιν τοῦ τόπου. Ἡδὴ αἱ τελευταῖαι δημοτικαὶ ἐκλογαὶ ἔχουσιν αὖθις τὴν αὐτὴν ἀκριβῶς ἔννοιαν. Ὁ ἑλληνικὸς λαός, ὅστις δὲν ἠγνῶει, ψηφοφορῶν, τὰς πολιτικὰς πεποιθήσεις τῶν ὑποψηφίων δημοτικῶν ἀρχόντων, διὰ κραταιᾶς πλειονοψηφίας ἐξεδήλωσε τὴν ἐμπιστοσύνην αὐτοῦ πρὸς τοὺς θιασώτας τῆς κυβερνητικῆς πολιτικῆς. Ἡ ψῆφος ἀπεφάνθη καὶ πάλιν ἡ δ' ἀπόφανσις αὕτη εἶνε ἐν περιττέον ἀσφαλὲς τεκμήριον τῆς ἐξακολουθούσης ἀμερίστου ἐμπιστοσύνης τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ πρὸς τὴν πολιτικὴν καὶ τὸ ἔργον τῆς κυβερνήσεως, τὸ ὁποῖον ἦτο ἀδύνατον νὰ εὐδοκιμήσῃ, ἂν δὲν ἀπῆλπε τῆς διαρκοῦς αὐτοῦ, καθ' ἀπάσας τὰς περιστάσεις ὑποστηρίξεως καὶ ἐμπιστοσύνης.

ΤΑ ΜΕΘΕΟΡΤΙΑ ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Χθὲς περὶ τὴν 4 $\frac{1}{2}$ μετὰ μεσημβρίαν ἐγένετο μεγίστη διαδήλωσις ἐν Πειραιεῖ ὑπὲρ τοῦ νέου δημάρχου Πειραιῶς κ. Ρετσίνα· οἱ διαδηλωταὶ ἐφ' ἁμαξῶν, ὧν ὁ ἀριθμὸς ἀνήρχετο μέχρι διακοσίων, ἀφοῦ διήλασαν πάσας σχεδὸν τὰς ὁδοὺς τοῦ Πειραιῶς, ζητωκραυγάζοντες ὑπὲρ τοῦ κ. Ρετσίνα ἐν ἐνθουσιασμῷ ἀπεριγράπτῳ, ἐτράπησαν τὴν πρὸς τὰς Ἀθήνας ἄγουσαν Πειραικὴν ὁδὸν καὶ ἔφθασαν ἐνταῦθα περὶ τὰς 6 $\frac{1}{2}$. Μουσικὴ εὐρισκομένη ἐν ταῖς πρώταις ἁμάξαις ἐπαιάνιζε κατὰ τὴν εἴσοδον ἐν τῇ πόλει καὶ σημαῖαι φέρουσαι τὰς εἰκόνας τοῦ κ. προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ νέου δημάρχου κ. Ρετσίνα, ὥς καὶ τοῦ κ. Μοντσοπούλου ἐστολισμέναι διὰ κλάδων ἐλαίας καὶ μυρίων ἄλλων ἀθυρμάτων ἐκυμάτιζον εἰς τὸν ἀέρα θριαμβευτικῶς μέσφ' ἀδιαλείπτων ζητωκραυγῶν.

Ἡ διαδήλωσις διελθοῦσα διὰ τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς, πλατείας Ὅμονοιᾶς, ὁδοῦ Σταδίου παρέκαμψε παρὰ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ὁπόθεν διηυθύνθη πρὸς τὴν οἰκίαν Τρικούπη, ἔνθα κατεπλυμμήρησε πᾶσα ἡ ὁδὸς ἐκ τῶν ἁμαξῶν ζητωκραυγάζοντος τοῦ πλήθους ὑπὲρ τοῦ κ. προέδρου τῆς κυβερνήσεως.

«Ζήτω ὁ Τρικούπης»!

Ἡ διαδήλωσις διελύθη εἰτα ἐν ἡσυχίᾳ καὶ τάξει ἐπανελθόντων ἐν Πειραιεῖ τῶν διαδηλωτῶν.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Δευτέρα, 6 'Ιουλίου.

Μεγάλη καὶ πανηγυρικὴ ὑπῆρξε καὶ κατὰ τὰς χθὲς ἐνεργηθείσας δημοτικὰς ἐκλογὰς ἡ νίκη τῆς Κυβερνήσεως. Ἐν ἅπασιν σχεδὸν τοῖς δήμοις τοῦ Κράτους, καὶ δὴ ἐν τοῖς κυριωτέροις, ἐν ταῖς πρωτευούσαις τῶν νομῶν καὶ ἐπαρχιῶν, οἱ φίλοι τῆς Κυβερνήσεως ὑποψήφιοι δὴ-

μαρχοι ἐξελέγησαν διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας. Ἐν Πειραιεῖ, ἐν Πάτραις, ἐν Πύργῳ, ἐν Τριπόλει, ἐν Λαρίσσει, ἐν Καλάμαις, ἐν Βόλῳ, ἐν Κερκύρα, ἐν Ζακύνθῳ, ἐν Μεσσήνῃ, ἐν Καρπενήσι, ἐν Βάλτῳ κλπ. ἐξελέγησαν οἱ ὑποψήφιοι τοῦ ἐν τῇ Κυβερνήσει κόμματος. Οἱ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὑποψήφιοι μόλις ἐν πενήκοντα περίπτῳ δήμοις ἐπλειονοψήφησαν, ἡ ἥτις δὲ τῆς μερίδος ταύτης ὑπῆρξε καὶ πάλιν πλήρης, τελεία καὶ μεγαλειτέρα ἔτι τῆς πανολεθρίας, ἣν ὑπέστη κατὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογάς. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἦν προσδοκώμενον μετὰ τὴν ἐπανειλημμένως κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο διατρανωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἐμπιστοσύνην πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν πολιτικὴν αὐτῆς, μόνον δὲ οἱ περὶ τὴν ἀντιπολίτευσιν τυφλοὶ καὶ κωφοὶ δὲν θέλουσι νὰ πεισθῶσιν, ὅτι ἐπὶ μακρὸν χρόνον δὲν ὑφίστανται ὡς πολιτικὴ μερίς ἐν Ἑλλάδι.

18 Ἰουλίου 1887.

Χθὲς τὴν 6 πρωῒν ὤραν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Χ. Τρικούπης, ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Α. Αὐγερινός, ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς κ. Γ. Θεοτόκης, ὁ κ. Ἄν. Σιμόπουλος, ὁ κ. Μ. Μελάς, ὁ κ. Ἰ. Δούμας καὶ ὁ κ. Βλάχαλης μετέβησαν δι' ἐκτάκτου ἀμαξοστοιχίας εἰς Αἴγιον πρὸς ἐπιθεώρησιν τῆς ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Αἴγιον ἄρτι συντελεσθείσης γραμμῆς, πρὶν ἢ παραδοθῇ αὕτη εἰς χρῆσιν τοῦ κοινοῦ, καὶ ἐπανῆλθον εἰς Ἀθήνας τὴν ἐννάτην ἑσπερινὴν ὥραν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΕΚΔΡΟΜΗ ΔΙΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ

Ἰδιαίτερον τηλεγράφημα «Ἀκροπόλεως»

Κόρινθος, 12 Ἰουλίου, ὥρα 6 μ. μ.

Μόλις σήμερον μετὰ μεσημβρίαν ἐγνώσθη ὅτι διέρχεται ἐντεῦθεν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, καὶ πλείστοι πολῖται Κορίνθιοι ἀνήκοντες εἰς τὴν καθαρὰν συμπολίτευσιν προσελθόντες εἰς τὸν σιδηρο-

δρομικὸν σταθμὸν ὑπεδεχθησαν αὐτὸν μετὰ ζητωκραυγῶν, ὃ δὲ παρ' αὐτῶν ἐπιφορτισμένος δικηγόρος κ. Μιχ. Ῥάγκος προσεφώνησε τῷ κ. Τρικούπῃ ὡς ἑξῆς :

« Ἀξιοσέβαστε ἡ Πρόεδρε,

» Συμπολῖται μου φίλοι τῆς συμπολιτεύσεως μετ' ἑμοῦ ἐπιφορτισθέντες αὐθόρμητοι προσέρχονται, ὅπως προσφέρωμεν εἰς ὑμᾶς τὰ ἀνυπόκριτα σέβη μας, πεποιθότες πρὸς ὑμᾶς ὡς ἔθνικὸν ἐργάτην καὶ ἐπ' ἐλπίδι αἰσίᾳ ἔθνικοῦ καὶ τοπικοῦ μέλλοντος ».

Ὁ κ. Τρικούπης δι' ὀλίγων ἡν χαρίστησε θερμῶς τοὺς παρισταμένους.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, Κυριακῇ, 12 Ἰουλίου 1887.

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ Η ΡΕΠΟΥΜΠΑΙΚΑ Χθὲς ὁ κ. Τρικούπης φέρων τὴν πεφλημένην του ρεπουμπλικαν ὥφθη εἰσερχόμενος εἰς τὸ φωτογραφεῖον τῶν κ. κ. Ῥωμαιδῶν, ὅπως φωτογραφηθῇ. Οἱ ἰδόντες τὸν κ. Τρικούπην εἰσελθόντα διετείνοντο, ὅτι ἠθέλησεν ἐν φωτογραφίᾳ νὰ διατηρήσῃ ὡς ἀνάμνησιν τὴν ρεπουμπλικάν του. ἄλλοι πάλιν δὲν παρεδέχοντο ὅτι ἔλαβε μέρος εἰς τὸ πραξικόπημα τοῦτο ἢ ρεπουμπλικα καὶ ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐφωτογραφήθη ἄνευ αὐτῆς. Ὅπως δὴποτε ἡμεῖς δὲν ἐγγυώμεθα περὶ τοῦ δευτέρου, ἀλλ' ὅτι φαίνεται ἡμῖν παράδοξον εἶναι πῶς δὲν ἐπεβλήθη εἰσέτι ἢ ῥεπουμπλικα εἰς τὰς κεφαλὰς φίλων τοῦ συρμοῦ. Ἀλλαχοῦ ἡ καινοτομία αὕτη θὰ ἀπετέλει σπουδαῖον γεγονὸς καὶ αἱ κεφαλὰὶ τῶν κυρίων θὰ ἐκαλύπτοντο μὲ πῖλον ἀλά Τρικούπη.

Ἀργοστόλιον, 8 Ἰουλίου 1887.

(*Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία « Καθημερινῆς »*).

Καθ' ἣν στιγμὴν διήρχοντο πρὸ τοῦ νομαρχιακοῦ καταστήματος, τὸ μὲν πλῆθος ἐζητωκραύγασεν ἐνθουσιωδῶς ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως, ὃ δὲ κ. Δρακόπουλος καὶ μετὰ τοῦτον ὁ βουλευτὴς κ. Μουσούρας προσεφώνησαν τὸν κ. Νομάρχην, ἐκφράσαντες ἐξ ὀνόματος τοῦ παρισταμένου λαοῦ τὰς εὐχαριστίας αὐτοῦ πρὸς τὴν κυβέρνησιν καὶ τὰ ἐνταῦθα ὄργανα αὐτῆς, ἐπὶ τῇ ἀμερολήπτῳ καὶ ἀφατριάστῳ συμπερι-

φορᾷ αὐτῶν καὶ τῇ προνοίᾳ ἦν ἔλαβον πρὸς διατήρησιν τῆς τάξεως καὶ ἀνεπηρέαστον ἐνάσκησιν τοῦ ἐκλογικοῦ τῶν πολιτῶν δικαιώματος. Εἰς ταῦτα ἀπήντησεν ἐξ ὀνόματος τοῦ Νομάρχου μὴ δυνήθεντος νὰ ἐμφανισθῇ ἔνεκα ἀδιαθεσίας, ὁ γραμματεὺς τῆς Νομαρχίας εὐχαριστήσας τοὺς τε προσφωνήσαντας καὶ τὸ κοινὸν ἐξ ὀνόματος τῆς Κυβερνήσεως.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 15 Ἰουλίου 1887.

Ο κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ ΕΝ ΑΙΓΙΩ

Ἐν Αἰγίῳ ἡμέτερος ἀνταποκριτὴς ἐπιστέλλει ἡμῖν τὰ ἑξῆς: «Ἀπροσδόκητον ἐπίσκεψιν εἶχομεν χθές. Ἡ πόλις μας ἐφιλοξένησεν ἐπὶ μίαν περίπτου ὥραν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ἀφιχθέντα δι' ἐκτάκτου ἀμαξοστοιχίας μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ναυτικῶν κ. Θεοτόκη καὶ τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς κ. Α. Αὐγερινοῦ. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀφίκετο ἐντελῶς incognito. Οὔτε αἱ ἐνταῦθα ἀρχαί, οὔτε ἄλλοις ἐκ τῶν ἰδιωτῶν προεγίνωσκε τὴν χθεσινὴν ἐπίσκεψίν του. Οἱ παρὰ τὴν παραλίαν οἰκοῦντες μετὰ περιεργίας παρατήρησαν χθὲς περιφερόμενον ἐπὶ τῆς προκυμαίας ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ ξένον τινὰ φέροντα ῥεπούμπλικαν καὶ ὁμοιάζοντα πρὸς τὸν κ. Τρικούπην. Ὅτε ἡ εἶδσις αὕτη διεδόθη ἀνὰ τὴν πόλιν οἱ ἐπίσημοι ἐπισκέπται εἶχον ἤδη ἀναχωρήσει, διὸ μόλις δύο ἢ τρεῖς ἐκ τῶν συμπολιτῶν μας πληροφορηθέντες ἐγκαίρως τοῦτο, ἠδυνήθησαν νὰ ἐπισκεφθῶσι τὸν κ. πρωθυπουργόν».

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ, 4/16 Ἰουλίου 1887.

Αἱ περὶ τοῦ τελευταίου δανείου παρατηρήσεις τῆς «Ν. Ἡμέρας» ἃς ἀνεδημοσίευσεν ὁ «Αἰὼν» εἶνε πρόδηλον ἐκ τοῦ περιεχομένου ὅτι ἐγράφησαν ἐν Τεργέστη καὶ ὅτι ἡ Ἀθηναϊκὴ ἡμερομηνία ἐτέθη ἐν κεφαλίδι κατὰ παραδρομὴν τοῦ σελιδοποιήσαντος. Ἀλλὰ τὰ συμπεράσματα, ἅτινα ἐξάγει ὁ ἀξιότιμος συνάδελφος, φαίνονται ἡμῖν εἰς ἄκρον παρακεκινδυνευμένα. Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις συνωμολόγησε

δάνειον ἐπὶ ὅροις ἐπωφελεστάτοις, ἡ δὲ τιμή, εἰς ἣν ἀπεπειράθησαν
 νὰ διαθέσωσιν οἱ ἐκδότης τοῦ δανείου τὰς ὑπ' αὐτῶν ἀγορασθείσας
 ὁμολογίας ἐνδιαφέρει αὐτούς, οὐχὶ τὴν κυβέρνησιν. Ἡ αἰσχροκέρδεια,
 ἧς ἐφωράθησαν καὶ πάλιν ἔνοχοι, εἶνε μόνον πρόσθετος λόγος, ὅπως
 ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις διπλασιάσῃ τὴν ἐπαγρύπνησιν ἐν μελλούσαις
 συναλλαγαῖς. Πρόκειται περὶ ἀνθρώπων, ὧν αἱ κακαὶ ἔξεις εἶνε τόσον
 ἀδιόρθωτοι, ὥστε, καὶ ἀφοῦ δέσῃ τις τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας των,
 πρέπει πάλιν νὰ προσέχῃ τὸ ὥρολόγιόν του. Ὅτι δὲν ἐκέρδησαν ἐκ
 τῆς διαθέσεως τῶν ὁμολογιῶν, θὰ προσπαθήσωσι νὰ τὸ κερδήσωσιν
 ἐκ τῆς διαχειρίσεως τῶν μονοπωλείων, ἐκεῖ δὲ πρέπει νὰ φανῇ πολυόμ-
 ματος Ἄργος ὁ κ. Τρικούπης. Ὁ «Αἰὼν» εἰς τὰς βραχείας ἡμῶν
 παρατηρήσεις ἀποδίδει σημασίαν φονικοῦ κτυπήματος κατὰ τοῦ κ.
 Τρικούπη, φαντάζεται δὲ τὸν πρωθυπουργὸν ἐκπνέοντα ὑπὸ τὸ βέλος
 καὶ ἀναφωνοῦντα θλιβερῶς πρὸς τὸν συντάκτην τῆς «Νέας Ἡμέ-
 ρας» καὶ σύ, Βροῦτε! Ἄλλ' ἡμεῖς, τοῦναντίον, φρονοῦμεν ὅτι ὑπῆ-
 ρεσίαν παρέσχομεν εἰς τὸν κ. Τρικούπην ἐπιστήσαντες τὴν προσο-
 χὴν του ἐπὶ τῆς ἀναξιοπιστίας τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες πολιορ-
 κοῦσιν αὐτὸν διὰ σχεδίων ἀνορθώσεως τῶν ἑλληνικῶν οἰκονο-
 μικῶν καὶ οἵτινες τὸ τελευταῖον δάνειον ἔρριψαν ὡς δόλωμα. Ἡ
 σχέσις ἡμῶν πρὸς τὸν ἡγέτην τῆς κυβερνήσεως οὐδέποτε ὑπῆρξε
 σχέσις δουλικῆς ἐξαρτήσεως. Ἄλλ' οὐδὲν ἰσχύει νὰ μειώσῃ τὸν θαυ-
 μασμὸν ἡμῶν καὶ τὴν συμπάθειαν πρὸς τὸν ἑξοχὸν ἄνδρα, ὅστις ἐν
 πάσῃ χώρᾳ θὰ ἠρίστευε λόγῳ νοός, γνώσεων καὶ χαρακτῆρος, ἐν Ἑλ-
 λάδι δὲ κατατρίβεται παλαιῶν διηνεκῶς καὶ ἐναγωνίως κατὰ μικρῶν
 παθῶν καὶ δυσχερειῶν ἀκατανικήτων. Ὁ «Αἰὼν» φαντάζεται τροπὴν
 ἐν ταῖς διαθέσεσι τοῦ ἔξω ἑλληνισμοῦ πρὸς τὸν κ. Τρικούπην καὶ
 χαίρει καὶ ἀγάλλεται. Ἄλλ' ἐπ' ἀληθείας οὐδέποτε ὁ ἡγέτης τῆς κυ-
 βερνήσεως ὑπῆρξε δημοτικώτερος, τὸ κῦρὸς του δ' ἠῤῥησεν ἰδίως,
 ἀφ' ὅτου ἐγένετο κατάφωρος ἡ ἐλεινότης τῶν ἀντιπάλων του ἐφ'
 ὅσον εἰς τὸ μεγαλουργὸν σφριγὸς τοῦ κ. Τρικούπη ἀντιτάσσεται πτώμα

ὁδωδός, ἐκτός τῆς Ἑλλάδος δὲν θὰ ὑπάρχωσι δύο γινῶμαι περὶ τοῦ τίς ὁ ἀξιός τοῦ ἔθνους ἰθύντωρ.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, Τετάρτη. 22 Ἰουλίου 1887.

Ὁ «Ἀνατολικὸς Μηνύτωρ», ἀνέγραψεν ὅτι ὁ Σουλτάνος ἠὲ χαρίσθησιν τὴν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἐπὶ τῇ συνετῇ διαγωγῇ ἣν ἐτήρησεν, ὑφισταμένου τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος. Θὰ μᾶς ἐρωτήσητε πῶς ἔληξαν τὰ πράγματα; Ὑπὲρ τῶν Κρητῶν ἰδοὺ τὸ ἀποτέλεσμα. Τὴν συνετὴν δὲ ταύτην πορείαν τῆς Κυβερνήσεως ἀναγνωρίζας ὁ Σουλτάνος συνεχάρη ταύτην. Ἀλλὰ τί δηλοῦται διὰ τοῦ συγχαρητηρίου τούτου; Ὅτι ἐξυπηρετήθησαν τὰ συμφέροντα τοῦ Σουλτάνου; Ἀλλὰ πῶς ἀφοῦ τὰ ἐκκερμῆ ζητήματα ἐλύθησαν ὑπὲρ τῶν Κρητῶν; Ἡμεῖς εἰς τὸ εἰρημένον συγχαρητήριον διαβλέπομεν τι ὑψηλότερον, μεγαλειότερον, τὸ ὁποῖον οἱ περὶ τὴν ἀντιπολίτευσιν ἀληθῶς ὀφείλουσιν νὰ ἐξαρῶσι, ἀλλὰ τὸ ὁποῖον δὲν ἔπραξαν, διὰ νὰ λάβωσι τὸ ζήτημα ὑπὸ ὅλως ἀντίθετον, σφαλερὰν ὁψιν, ὅπως μεμφθῶσι τὴν Κυβέρνησιν. Ἡμεῖς εἰς τὸ συγχαρητήριον τοῦτο τηλεγράφημα διαβλέπομεν τὴν ὁμολογίαν αὐτοῦ τοῦ Σουλτάνου περὶ τῆς ἐπιρροῆς ἣν δύναται νὰ ἔχη ἡ Ἑλλάς ἐπὶ τῶν πραγμάτων τῆς Κρήτης. Ὑμεῖς ἀνέγνωμεν ἐν μέσῳ τῶν γραμμῶν τοῦ συγχαρητηρίου ἐκείνου, ὅτι ὁ Σουλτάνος ἀναγνωρίζει τρόπον τινὰ ἐπικυριαρχίαν τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῆς ἡρωϊκῆς νήσου, ἀναγνωρίζει τὴν δύναμιν εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ ἐπιδρῇ ἐπὶ τῆς διοικήσεως καὶ ἐν γένει ἐπὶ τῆς τοιαύτης ἢ τοιαύτης λύσεως ἐκκερμῶς ἐν Κρήτῃ ζητήματος Ὑπὸ τοιαύτην ἔποψιν θὰ ἦτο προτιμότερον, ἀξιοπρεπέστερον, ἀληθέστερον καὶ τέλος ἐθνικώτερον εἶναι ἐξητάζετο τὸ συγχαρητήριον.

A PLEA FOR GREECE

Further, the present Government is well established, having a working majority of over two-thirds of the votes.

Hence, the Ministry can promise many reforms under such a leader as the talented M. Tricoupi, who, among his many great gifts, has the one most necessary for a Greek statesman the power of commanding the respect and confidence of the European Cabinets.

28 'Ιουλίου 1887.

Ἐν τῷ ἐγκρίτῳ «Οἰκονομολόγῳ» τοῦ Λονδίνου ἐδημοσιεύθη τὸ ἐπόμενον ἄρθρον :

Ἡ πρὸς τὸν κ. Τρικούπην δικαιοσύνη ἐπιβάλλει νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι ἐπελήφθη δραστηρίως τῆς αὐξήσεως τῶν προσόδων, ἐπιβαλὼν νέους φόρους, βελτιώσας δὲ συνάμα καὶ τὸ σύστημα τῆς εἰσπράξεως.

THE ECONOMIST, July 28 1887.

THE FINANCES OF GREECE

In connection with the floating of the new Greek loan, special interest attaches to the report by Mr. Francis Carew, of our Embassy at Athens, upon the finances of Greece, which has been issued by the Foreign Office this week. For the current year, however, much better results are looked for. It is due to M. Tricoupis to say that he set himself diligently to the task of increasing the revenue, both by the imposition of fresh taxation, and by improvements in the system of collection.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Τετάρτη. 29 'Ιουλίου 1887.

Χθὲς τὴν ἑσπέραν κατ' ἐντολὴν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ συνήλθον ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ τμηματάρχης τοῦ δασονομικοῦ τμήματος, ὁ ἐπιθεωρητὴς τῶν δασῶν, ὁ δικαστικὸς σύμβουλος, ὁ Νομάρ-

χης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, ὁ διοικητὴς τῆς μοίρας τοῦ νομοῦ καὶ ὁ γεν. γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, ὅπως συσχεφθῶσι περὶ τῆς λήψεως δραστηρίων μέτρων πρὸς πρόληψιν τῆς διὰ πυρκαϊῶν καταστροφῆς τῶν δασῶν.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Τετάρτη, 22 Ἰουλίου, 1887.

Ὅσοι ἐνασμενίζουσιν εἰς ἀναγνώσματα εὐθυμα θὰ ἐπληροφορήθησαν τὰς ἡμέρας ταύτας ἔκ τινων κυρίων ἄρθρων πρῶτῃς τινος μεγαλοσχήμου ἐφημερίδος, ὅτι ἡ διοίκησις τοῦ Κράτους εἰς οἰκτρὸν περιέστη σημεῖον καὶ ὅτι ὁ κ. Τρικούπης παρ' ἐλπίδα διέψευσε τὰς χρηστὰς προσδοκίας τῶν περὶ τὴν «Ἀκρόπολιν» φιλοτίμων καὶ φιλοπροόδων κυρίων. Σημειοῦμεν μόνον τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ κατὰ τῆς διοικήσεως τοῦ κ. Τρικούπη λίβελλοι ἐλήφθη πρόνοια ὑπὸ τοῦ εὐφροῦς ἀρχισυντάκτου τῆς πρῶτῃς ἐφημερίδος νὰ δημοσιεύωνται ὑπὸ τυπογραφικὰ τινὰ στοιχεῖα, Π. Β. κτλ. ἵνα ἐν τῷ δέοντι χρόνῳ, καὶ ὅταν μεταστροφή τις ἐπιβληθῇ ὑπὸ ὑπερτάτης τινὸς ἀνάγκης εἰς τὰ φρονήματα τῆς «Ἀκροπόλεως», ἀποκηρυχθῶσι ταῦτα ὡς ξένα καὶ ἀλλότρια, ὑπὸ ἕτερα δὲ στοιχεῖα δημοσιευθῶσιν ἄλλα ἄρθρα ἐξαίροντα τὴν διοίκησιν τοῦ κ. Τρικούπη καὶ τὰ ἀγαθὰ, ὧν αὕτη ἐγένετο πρόξενος ἐν τῷ τόπῳ.

FOREIGN OFFICE

1887

ANNUAL SERIES

REPORT ON THE FINANCES OF GREECE

The measures introduced by M. Tricoupis for the better collection of the public revenue, which were referred to in an earlier portion of this report, and which have been

voted by the Chamber during the present Session, are of very great importance, especially when it is borne in mind that the success or failure of the present budget will be indicative, to a very great extent, of the financial future of Greece. The very stringency of these measures, and the unpopularity which it is to be feared they will entail when their effects begin to be felt, are in themselves ample proof of the urgent necessity felt by the Minister for their introduction. It would have been a courageous act on the part of any Minister to introduce such measures, but in Greece, where Parliamentary majorities are notoriously sensitive and uncertain, it is even still more remarkable.

The two essential points to be kept in view in order that Greece may continue, as hitherto, to discharge her obligations, and that a more normal condition of things may eventually be introduced into the finances of the country, are, as has been pointed out in previous Reports from this Legation, the better collection of the public revenue and a reduction in the army expenses. That Greece will feel the weight of the present system of taxation is beyond all question. On the other hand, strong remedies are required to meet the difficulties of the existing financial situation, and the first to recognise that the chief duty of a country is to discharge her obligations at any sacrifice, is the present Prime Minister. To this end the measures above referred to are directed. It is to be regretted that it has not been found possible to make the reduction of the army expenditure more commensurate with the steps taken to ensure an increase of revenue. But this, again, is a point which comes rather within the domain of politics than that of finance.

From a purely financial point of view, it is certain that, in order ultimately to obtain a permanent equilibrium in the budget, and to effect a material reduction of the debt, a corresponding reduction in the army estimates would be the wisest course to pursue. But it may well be doubted whether the Greeks, much as they abhor taxation, would, with their national aspirations, view with equanimity the reduction of their army to a point which would have an appreciable effect on the finances of their country.

Whether or no M. Tricoupis is justified in his estimate of the increased productive and taxable powers of Greece, time alone can show.

In November, 1886, M. Tricoupis, who had in the meantime acceded to office, presented his budget for 1887, accompanied by Bills to increase the scale of taxation. This budget was, however, not discussed at the time, as the Chamber was immediately afterwards dissolved by Royal decree; but on the re-assembling of the Chamber in February of the present year, M. Tricoupis presented a new budget, differing but slightly from the preceding one. This budget is now under discussion, and will, in all probability, be voted with unimportant modifications. An examination of the recently-published and completed returns of revenue and expenditure for 1885, together with an analysis of M. Tricoupis' budget for 1887 as compared with those for the two previous years, may perhaps be the best means of obtaining some insight into the present condition of Greek finance.

M. Tricoupis's new tariff has, as might have been expected, drawn forth much hostile criticism from the Oppo-

sition. His Excellency defends it by the statement that his opponents' policy is destructive, that they have no scheme of their own, or, at the most, that the economies they propose to effect are impracticable. Among these proposals are a suspension for ten years of the sinking fund and a reduction of the interest of the public debt, steps which would, in M. Tricoupis' opinion, be tantamount to a declaration of national bankruptcy; and His Excellency expresses his astonishment that proposals which are capable of being construed in the above invidious sense should be even hinted at in the Chamber. It would not only, in his opinion, be a dishonest step in itself, but it would entail great loss, both among the Greek community at large, who hold two-thirds of the bonds representing the public debt, and also among the actual inhabitants of the kingdom, who certainly hold one half of these bonds. Rich and poor alike, banks, and public establishments of all kinds, have invested in them; and it surely is both more just, and more in the interest of these investors, that they should, in common with the whole Greek nation, be asked to submit to an increased scale of taxation than that they should be forcibly deprived of a great portion of their income.

At the conclusion of a recent speech, of which the above are the more important features, M. Tricoupis proceeded to furnish some interesting statistics respecting the working of his new tariff, as compared with the old one, which may best be presented in a tabular form:

M. Delyannis came to office in 1885, pledged to reduce taxation within its narrowest possible limits. It is difficult to state whether his ordinary budget for that year would

have been a success or a failure, owing to the unfortunate occurrences towards the close of the year, which resulted in the country being saddled with a fresh load of debt, in addition to that with which it was already burdened. The forced currency, which had only recently been abolished by M. Tricoupis, was again introduced, nor is there any immediate prospect of its cessation. M. Tricoupis, therefore, resumed office last year under exceptionally unfavourable circumstances. His line of action was perfectly clear, and was the one which he adopted, namely, to meet, as far as possible, the existing and increased obligations of his country, even at the risk of straining her powers severely by increased taxation. The appreciation by the nation at large of his ability and purity of aim was made fully evident by the large majority with which he was returned to office at the beginning of the present year; and it may well be hoped by those who have the true interests of Greece at heart, that his countrymen will continue to afford him their entire confidence, and willingly second his efforts for the regeneration of the finances of their country, even though, by so doing, a considerable amount of individual hardship and selfsacrifice may be involved.

Whilst, however, drawing attention to this relatively formidable increase of late years in the internal debt of Greece, it must not be lost sight of that there are evident signs at the present moment of an improvement in the general financial condition of the country. A striking proof of this is afforded by the favourable terms on which the Government are on the point of concluding a loan of about 100,000,000 dr. (in gold) (4,000,000 l.) with three important

groups of bankers-English, French, and Greek. No official statement has yet been made on the subject, but the following information respecting it is derived from reliable sources:—

The loan in question (which will be brought out in all probability on the London market) will be taken firm, the commission and other charges on the transaction being borne by the Syndicate. It will be taken at 66 $\frac{3}{4}$, with power to issue it at 71, and will bear interest at the rate of 4 per cent., so that the interest to be paid by the Government will not exceed 6 per cent.

It is confidently stated that this new loan only paves the way for a far more extensive scheme involving the consolidation of the whole of the internal debt, which, in the event of the continuance of peace, M. Tricoupis hopes to be able to effect next year.

M. Tricoupis plainly informed the Chamber, in introducing his Budget, that no economies could be looked for under this head. Greece being a naval Power, she would, if called upon to act, have to rely upon her naval as well as her land forces. The total navy estimates for 1887 amount to 3,652,887 dr. (146,115 l.), as against 3,574,642 dr. (142,985 l.) for last year, showing an anticipated increase of expenditure for the present year of 78,245 dr. (3,130 l.).

Considerable difficulty has been experienced in drawing up this report owing to the difficulty in obtaining reliable statistics. A wellorganised statistical bureau was, it is true, formed in the year 1882, and answered its purpose exceedingly well so long as it lasted. Unfortunately, on the accession to office of M. Delyannis in 1885, the expenses of this

most useful institution were cut down to such an extent on the score of economy, from 54,000 dr. to 13,500 dr. (2,120 l. to 540 l.), that its effectual working was found to be impracticable, and in the following year it was suppressed altogether, the last returns which it published being for the year 1882. It has now, however, been re-established by M. Tricoupis, but it has not been sufficiently long in existence to admit of the publication by it of any returns of commerce or otherwise. It is at present engaged in preparing returns of the movement of commerce in Greece, during the last half of the year 1886. but these will not be published for another two or three months. No attempt will, it is stated, be made to supply the hiatus in the statistical returns during the period between the suppression and the re-establishment of the bureau.

THE MONEY MARKET REVIEW, July 30, 1887.

*THE IMPROVEMENT IN THE FINANCES
OF GREECE*

M. Carew, the British Consul at Athens, has addressed to Sir Horace Rumbold, her Majesty's Ambassador to Greece, and Sir Horace has forwarded in the usual course to the Marquis of Salisbury a Report of the Finances of Greece, which is at once complete, recent in date—having been printed by order of Parliament this month of July—and full of matter suggestive of confidence to the well-wishers of Greece and to the holders of her Securities. It is curious

indeed to observe that, while all the earlier portion of this Report was evidently written in a very critical and occasionally hesitating vein, Mr. Carew, in the course of his researches into the actual effects of M. Tricoupis's recent financial legislation, becomes increasingly hopeful in his tone and finishes by bearing an almost enthusiastic testimony, not only to M. Tricoupis's «ability and purity of aim», but also to the growing success of his «efforts for the regeneration of the finances of the country». Nor is this change of view surprising, for it has come over all who have watched the recent developments of the Greek Premier's wise and enlightened policy. «Nothing succeeds like success,» and already the confidence reposed in him by the nation at large and, as Mr. Carew says, «made fully evident by the large majority with which he was returned to office at the beginning of the present year», is being abundantly justified. No other result, indeed, could attend a policy based upon the broad, legitimate, and honourable lines of financial economy and fiscal reforms — a policy of combining a large increase of revenue with fiscal changes which tend to encourage trade, and of making each member of the community bear his just proportion of the public burthens and doing away with laxities hitherto prevailing in the collection of taxes, by means of which, as H. M. Consul points out, «many, even among the wealthier portion of the community, have been either passed over by the tax-gatherer altogether, or have contrived to escape from the results of his visits» Above all, what other result can flow from the policy of a Minister who, nailing his colours to the mast of financial integrity, affirms as the very first and most

essential principle of his policy the full and punctual payment of every obligation of the national credit?

We also may express our astonishment that English journals, usually accounted quick to uphold the principles of financial rectitude, should be slow to uphold a Statesman who will admit of no deviation, even to the extent of a hair's breadth, from the straight path. M. Delyannis' meteoric career has no right to be represented as reflecting the inherent tendency of Greek policy, while, on the contrary, generous support, both at home and abroad, ought to be given to the honest and noble policy avowed by M. Tricoupis.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 31 'Ιουλίου, 1887.

Εὐφρεστάτην ἐξ Ἀθηνῶν ἐπιστολὴν περὶ τῆς δημοτικῆς ἐκλογῆς Ἀθηνῶν δημοσιεύει ἡ παρισινὴ Ἑφημερὶς τῶν Συζητήσεων, ἣν μεταφέρομεν χάριν περιεργείας. Τοῦτο δὲν θὰ εὐχαριστήσῃ πολὺ τὸν πρωθυπουργόν, ὅστις ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ δὲν ἀρέσκεται εἰς ἀντιρρήσεις. Ἀλλ' ὁ κ. Τρικούπης ἔχει ἄδικον, ἂν θεωρῇ ὥς ἀποτυχίαν τῆς ἑαυτοῦ πολιτικῆς τὴν ἐκλογὴν ταύτην. Βεβαίως ἀνυπότακτοί τινες ἐπιχαίρουσι διὰ τὴν μικρὰν ταύτην τιμωρίαν, ἣν ἡ λαϊκὴ πονηρία ἐπέβαλεν εἰς ἰσχυρογνώμονα θέλησιν. Ἄλλοι πάλιν βεβαιοῦσιν, ὅτι ἡ κυβέρνησις προσκάλεσεν αὐτὴ τὴν μικρὰν ταύτην ἀποτυχίαν, ἀναμυθεῖσα ἀκαίρως εἰς τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς καὶ ὑπαινίσσονται, ὅτι ὁ νῦν δῆμαρχος ἀπέτυχε, διότι ὑπεστηρίζετο ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως. Ἀλλὰ πάντες συμφωνοῦσιν εἰς τοῦτο, ὅτι δὲν δύναται νὰ ἀποδοθῇ πολιτικὴ σημασία εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ κ. Συγγροῦ.

LE MESSENGER D'ATHÈNES. 25 Juillet (v.s.) 1887.

On n'a pas oublié l'attitude de quelques unes des gran-

des puissances à l'annonce que la Grèce avait offert ses bons offices pour amener une solution amicale de la question crétoise. La France seule avait admis la légitime intervention du cabinet d'Athènes, et la Porte, loin de s'en offusquer, avait fait remercier le gouvernement hellénique de ses démarches en faveur de la paix.

Il est bien avéré aujourd'hui que la solution pacifique de la question crétoise doit être surtout attribuée aux efforts du cabinet d'Athènes pour éviter une rupture entre la Porte et la représentation chrétienne de l'île de Candie. Aussi la Porte s'est-elle empressée de multiplier les témoignages de sa satisfaction sinon de sa reconnaissance de manière à dissiper tous les doutes qui auraient pu exister à ce sujet. On peut donc affirmer que les relations entre la Turquie et la Grèce sont devenues plus cordiales par suite de l'heureuse solution des affaires de Crète à laquelle la première de ces puissances a largement contribué.

•
Ἐν Βραίλῃ, 2 Αὐγούστου 1887.

*Η ΦΗΜΗ ΤΟΥ κ. ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ ΚΑΙ
ΑΙ ΕΛΠΙΔΕΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ*

Ἡ φήμη τοῦ κ. Τρικούπη ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ μάλιστα ἐν ταῖς ὑποδουλωμέναις ἐπαρχίαις, ἔχει φθάσει τόσον ὑψηλά, ὥστε οὐδεὶς φθονερός καὶ κακοῦργος δύναται νὰ προσεγγίσῃ, ὅπως ἐκχύσῃ κατ' αὐτῆς τὸ δηλητήριον τοῦ βρωμεροῦ στόματός του.

Ὁ κ. Τρικούπης θεωρεῖται παρὰ πάντων τούτων ὡς Μεσσίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὡς Σωτὴρ αὐτῶν, ὅστις θὰ σώσῃ αὐτοὺς ἐκ τῆς ἐπαρά-

του και σκληρὰς δουλείας και θὰ τοὺς ἐνώσῃ μίαν ἡμέραν μετὰ τῆς πολυδόξου και ποθητῆς Μητρὸς Ἑλλάδος.

Τοσοῦτον δὲ εἶνε κεκορυφωμένη ἡ δόξα και ἡ ὑπόληψις τοῦ σταθεροῦ και σιδηροῦ χαρακτῆρος τοῦ ἀνδρός, ὥστε μὲ ἐν και μόνον νεῦμα ἡμπορεῖ νὰ ἀναστατώσῃ ἀπάσας τὰς ὑποδούλους ἑλληνικάς ἐπαρχίας ἀπὸ πόλεις ἕως χωρία (*urbi et orbi*) και νὰ κάμῃ νὰ χύσωσιν ἀφειδῶς τὸ ἑαυτῶν χρυσίον ἀπαντες οἱ ἐν τῇ ὑψηλίᾳ εὐρισκόμενοι ὁμογενεῖς.

Ὁ κ. Τρικούπης ἀπεδείχθη πάντοτε ὅτι εἶνε πρωθυπουργὸς τῶν ἔργων και οὐχὶ τῶν λέξεων, διὸ και χαίρει πανταχοῦ ὑπόληψιν παρὰ τοῖς ὑποδούλοις ἀδελφοῖς ἡμῶν.

Ἦκουσα πολλοὺς ξένους νὰ λέγωσιν ἡμῖν, ὅτι ἔχομεν ἀδάμαντα και ἐν τούτοις ὡς ἀδαεῖς ἤπου εἴμεθα δὲν δυνάμεθα νὰ ἐκτιμήσωμεν τὴν ἀξίαν αὐτοῦ και ὅτι τότε μόνον καταλαμβάνομεν τὰς ἀρετὰς παντὸς ὑπάρξαντος μεγαλοφυοῦς ἐν Ἑλλάδι, ὅταν πλέον ὁ ἀπεχθὴς τάφος και ἡ κρῦα ὡς πάγος πλᾶξ τὸν ἀγκαλιάσωσι νεκρόν, και ὅτι ἀγαπῶμεν καλλίτερον τοὺς νεκροὺς και ἀνδριάντας τούτων ἢ αὐτοὺς ὅταν ἦσαν ἐν τῇ ζωῇ και ἐμόχθουν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν τούτοις ὅμως ὅσον και ἂν κατατρέξωσι τὸν κ. Τρικούπην, πρὸς βλάβην τοῦ Ἑλληνισμοῦ, οἱ ἐν τῇ Ἑλλάδι κομματάρχαι και οἱ ἀναλαβόντες τὴν ἠθικοποίησιν (:) τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἀρθογράφοι ! δὲν θὰ δυνηθῶσιν ὅμως και νὰ ἐξαλείψωσι τοῦτον ἐκ τῶν σπλάγχχνων και τῶν φύλλων τῆς καρδίας τῶν τε ἐν τῇ ξένῃ και ἐν τῇ ὑποδούλῳ ὁμαιμόνων ἀδελφῶν ἡμῶν ἐν οἷς εὐρίσκεται βαθέως κεχαραγμένον τὸ Σεβαστὸν αὐτοῦ Ὄνομα.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 18 Αὐγούστου 1887.

Ἡ ἔκβασις τοῦ διεξαχθέντος προχθὲς ἐν τῷ νομῷ Ἀχαΐας και Ἡλιδος ἐκλογικοῦ ἀγῶνος ὑπῆρξεν οἷα προσεδοκάτο, νίκη περιφανῆς τοῦ ὑποψηφίου τῆς συμπολιτεύσεως.

Τὴν τόσον καθαράν καὶ σαφῇ σημασίαν τῆς ἐκλογῆς ταύτης δὲν πιστεύομεν ὅτι θὰ τολμήσωσι νὰ διαμφισβητήσωσι καὶ ὑποτιμήσωσιν οἱ ἀντίθεται. Τὴν νοημοσύνην αὐτῶν ἐλπίζομεν ὅτι δὲν λανθάνει τὸ ἀξιοσημείωτον φαινόμενον, ὅτι ὁ νομὸς Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος, εἰς τῶν πολυανθρωποτέρων καὶ μᾶλλον πεπολιτισμένων νομῶν τοῦ Κράτους, θεωρούμενος μέχρι τινὸς ὥς ἐστία ἀντιδράσεως κατὰ τῆς παρούσης κυβερνήσεως, καὶ φυτῶριον τῶν μᾶλλον σφοδρῶν καὶ ἐξημμένων ὁπαδῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, τρεῖς ἔρωτηθεις ἀπὸ τῆς 4 Ἰανουαρίου ἐξέφρασε καὶ κατὰ τὰς τρεῖς φορὰς τὴν ἐμπιστοσύνην του πρὸς τὴν κυβέρνησιν. Εἶνε γνώρισμα τοῦτο ἀσφαλὲς ὅτι ἡ πρὸς τὴν παροῦσαν κυβέρνησιν πεποιθήσις ἢ παρασχοῦσα αὐτῇ τὴν νίκην κατὰ τὴν 4 Ἰανουαρίου μένει ἀπαρασάλευτος, καὶ ὅτι διατηρεῖται συμπαγῆς καὶ κραταιὰ ἡ ἐπομένη ταῖς ἀρχαῖς τῆς συμπολιτεύσεως μεγάλῃ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ πλειονότητι.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, Τετάρτη, 12 Αὐγούστου 1887.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἡ ἡμετέρα κυβέρνησις κατήγγειλε τὴν κατὰ τὸ 1878 συνομολογηθεῖσαν πρὸς τὴν Αὐστρίαν ταχυδρομικὴν σύμβασιν, ἕνεκα τοῦ ἀτόπου τρόπου καθ' ὃν ἡ Αὐστριακὴ κυβέρνησις ἄνευ προειδοποιήσεως παρέδωκεν εἰς τὰ τουρκικὰ ταχυδρομεῖα τοὺς ἑλληνικοὺς φακέλλους, ἀπόλλυσιν ἢ ἐταιρία τοῦ Λόυδ πλεῖστα προνόμια σημαντικά, τὰ ὅποια εἶχε κατὰ τὴν σύμβασιν ἐκείνην, ὥς πρὸς τὰ λιμενικὰ καὶ ναυτιλιακὰ τέλη, τὰ τῶν γαιανθράκων κτλ. ὥς πρὸς τὰς τελωνειακὰς εὐκολίας, μεταφορὰν χρηματοδεμάτων, ἐπιβατῶν, ἐμπορευμάτων καὶ λοιπὰ τοιαῦτα. Διότι καὶ ἡμῶν σπουδαῖα ὑλικά καὶ ἡθικά συμφέροντα ἔπαθον ἐκ τοῦ μέτρου ὁπερ μετὰ τῆς σπουδῆς ἔλαβεν ἡ Αὐστριακὴ κυβέρνησις καὶ ἐξ οὗ ὁ τύπος τῆς Ἑλλάδος κυριώτερον ζημιοῦται. Καλῶς ἄρα ἔπραξεν ἡ ἡμετέρα κυβέρνηση καταγγεῖλασα τὴν σύμβασιν, χωρὶς νὰ ἔλθῃ εἰς οὐδεμίαν συζήτησιν ἐπὶ τῆς οὐσιαστικῆς αἰτίας τοῦ μέτρου αὐτῆς ἐπὶ τῇ ἐλπίδι,

δτι οἱ ἐν Βιέννῃ θέλουσι ὀδηγηθῆ ὑπὸ ἰδεῶν μετριωτέρων καὶ μᾶλλον πρακτικῶν ὑπὲρ τῶν ἰδίων αὐτῶν ἐν Ἀνατολῇ συμφερόντων.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 17 Αὐγούστου 1887.

Καὶ περὶ μὲν τοῦ περισσέυματος, πιστεύομεν ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ αἰσιοδοξότεροι τῶν περὶ τὸ ὑπουργεῖον θὰ ἀπέβαλον πᾶσαν περὶ αὐτοῦ ἐλπίδα πρὸ πολλοῦ, ἀφ' ἑτέρου ὅμως πεποιθήσαμεν, ὅτι οἱ σοβαρώτεροι ἄνδρες ἐκ τῶν ἀντιπολιτευομένων ἤρχισαν πτοούμενοι πρὸ τῆς προΐούσης ἀνορθώσεως τῶν οἰκονομικῶν εἰσπράξεων καὶ ἐξορκιζόμενοι πρὸ τῆς μαγγανείας τῆς τρικουνικῆς ταμιευτοκρατίας. Τὰ ἔσοδα εἰσπράττονται καθ' ἑκατομμύρια περισσότερα τῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους· αἱ τελωνειακαὶ εἰσπράξεις τοῦ πρώτου ἡμίσεως τοῦ 1887 ὑπερέβησαν κατὰ πέντε ἑκατομμύρια τὰς τοῦ ἀντιστοίχου ἡμίσεως τοῦ 1886.

20 Αὐγούστου.

Χθὲς ἐπὶ τῇ ἐπετείᾳ τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναρρήσεως τοῦ Σουλτάνου Ἀβδουλ Χαμίτ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Χ. Τρικούπης ἐπεσκέψατο ἐν τῇ πρεσβείᾳ τὸν πρεσβευτὴν κ. Φεριδουὶν βέτην.

Πέμπτη, 20 Αὐγούστου.

Χθὲς τὴν πρωίαν περὶ ὥραν 11 ¹/₂, ἐπεσκέψατο ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας Μαρκήσιος Κουρτοπάσης καὶ παρέμεινε μέχρι τῆς μεσημβρίας

ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΣ, (ἐν Ἀλεξανδρείᾳ).

Πρὸ πυντὸς ἄλλου, ἐν ταῖς παρούσαις μάλιστα περιστάσεσιν, ὁ μόνος δυνάμενος νὰ πηδαλιονχήσῃ τὸ σκάφος τῆς πολιτείας εἶνε ὁ κ. Τρικούπης, καὶ τὰ ἔγραψα ταῦτα ἐν πεποιθήσει, διότι ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ διέγων τὸν ἄνδρα τὸν σταθερὰν ἔχοντα βούλησιν νὰ ἐπανορθώσῃ τὰ κακῶς κείμενα καὶ στιβαρὸν βραχίονα νὰ διασκορπίσῃ τὰ ζιζάνια, ἀκαταπονήτως ἐργαζόμενος καὶ ἐνώπιον οὐδενὸς χαριζόμενος. Ὁ χαρακτήρ τοῦ ἀνδρὸς τούτου διήγειρε τὰ πατριωτικὰ αἰσθήματά

μου καὶ πιστεύω ἐν πεποιθήσει ὅτι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς του ἄρξεται ἡ ἀναγέννησις τῆς Ἑλλάδος, ἔμπλεος ἐνθουσιασμοῦ, ἔρριψα εἰς τὰς στήλας τῆς «Μεταρρυθμίσεως» τὰς σκέψεις καὶ τὰς κρίσεις μου.

ΜΕΡΙΜΝΑ

Πρέπει νὰ ᾔνέ τις λίαν ἐμπαθῆς, ἵνα μὴ ἀνομολογήσῃ ὅτι ἀπὸ τοῦ σχηματισμοῦ τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Τρικούπη, ἡ διοίκησις τοῦ κράτους οὐσιωδῶς ἐβελτιώθη καὶ τὰ πράγματα τῆς πολιτείας ἐτράπησαν τὴν ὁμαλὴν καὶ ἔρρυθμον πορείαν.

Ὅσῳ λοιπὸν παρέρχεται ὁ χρόνος καὶ βλέπει ὁ ἀντιπολιτευόμενος τύπος ὅτι τὰ πράγματα ἐναργεστέραν καταδεικνύουσι τὴν ὑπεροχὴν τῆς ἐνεστώσης διοικήσεως, ὅσῳ αἰσθάνεται, ὅτι τὸ ἔθνος μετὰ τοιαύτην διοίκησιν εἶνε ἀδύνατον νὰ ἀνεχθῇ τὸ πεπτωκὸς καὶ καταδικασθὲν σύστημα, τόσῳ πλέον δριμύτερος ἐπιπίπτει κατὰ τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Τρικούπη. Καὶ ἐπειδὴ δὲν εὗρισκει, τοῦλάχιστον μέχρι τοῦδε, κυβερνητικὰς πράξεις ἀξίας κατακρίσεως, πλάττει τοιαύτας ἐν τῇ φαντασίᾳ του καὶ κατὰ τούτων ἐκχέει ἄφθονον δηλητήριον. Δὲν παρέρχεται ἡμέρα χωρὶς νὰ μὴ ἐξυφάνῃ συκοφαντίαν χωρὶς νὰ μὴ δημιουργήσῃ ἀνύπαρκτόν τινα κυβερνητικὴν πράξιν.

JOURNAL DES DÉBATS, Samedi 27 Août

LETTRES DE GRÈCE

Athènes, le 12 Août.

Je me suis attardé à ces détails que l'on jugera peut-être un peu frivoles. Je les crois utiles au tableau de la vie athénienne en la saison présente. Ils expliquent le calme parfait de l'opinion, l'absolue détente des esprits, la répugnance actuelle pour toute agitation politique. La Chambre est en

vacances; le chômage est à peu près général. Seulement, si vous passez très tard près du ministère des finances, vous risquez fort de voir de la lumière dans le cabinet du ministre. L'activité laborieuse de M. Tricoupis ne connaît guère le repos. Il poursuit sans trêve l'œuvre de réorganisation générale, et, particulièrement, de restauration financière, qu'il a entreprise. Il n'aura pas trop de tout son temps et de toute sa capacité de travail pour rétablir un budget si gravement compromis par l'incurie de ses prédécesseurs.

26 Αύγουστου 1887.

Ἡ κυβέρνησις σκοπεῖ νὰ προβῇ εἰς τὴν εὐρυνσιν τοῦ πορθμοῦ τοῦ Εὐρίπιδου, εὐρίσκεται δὲ ἤδη μάλιστα εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τινος ἐταιρείας, ἥτις ἀναλαμβάνει τὸ ἔργον ἀντὶ 1,200,000 δραχμῶν. Ἡ κατασκευασθησομένη ἐπὶ τοῦ εὐρυνθέντος πορθμοῦ γέφυρα θέλει εἶνε ἐπίσης ὥς ἡ νῦν κινητὴ, τὸ δὲ πλάτος τοῦ στενοῦ ἔσται 40 μέτρα.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 27 Αύγουστου 1887.

Πρωθυπουργικὴ περιοδεία. — Περὶ τῆς περιοδείας τοῦ κ. Τρικούπη μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Μανέτα εἰς Τρίπολιν καὶ Καλάμας ὑπάρχουσιν αἱ ἑξῆς νεώτεραι πληροφορίες. Ὁ κ. Τρικούπης ἔχει ἤδη ἀποφασίσαι νὰ ἐπισκεφθῇ τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς Πελοποννήσου, δὲν ὥρισεν ὅμως εἰσέτι τὴν ἐποχὴν. Ἴσως κάμει τὴν περιοδείαν μετὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ βασιλέως.

Πέμπτη, 27 Αύγουστου 1887.

Ὁ ἐνταῦθα παρεπιδημῶν Ἰταλὸς πρίγκιψ Σερινιάνο, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἰταλίας Μαρκησίου Κουρτοπάσση, ἐπεσκέφθη χθὲς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην.

Χθὲς ἐπεσκέφθη τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Αὐστρουγγαρίας κ. Σχαίφερ.

www.libtool.com.cn

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 29 Αύγουστου 1887.

Δι τελωνειακαὶ εἰσπραξείς. — Ἀποτέλεσμα ἀληθῶς πολὺ εὐάρεστον, ὀφειλόμενον εἰς τὴν δραστηριότητα τοῦ κ. Τρικούπη καὶ ὑπομιμνήσκον τὴν ὁμολογίαν τοῦ κ. Δηλιγιάννη ὅτι «ὁ κ. Τρικούπης κατὰ τὴν συνήθειάν του ἀγρυπνεῖ ἐπὶ τῆς ἀκριβοῦς καὶ ἀδυσωπῆτου ἐφαρμογῆς τοῦ συστήματός του».

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, Τρίτη, 26 Αύγουστου 1887.

Ὅσοι πεισμόνως φρονοῦσιν, ὅτι ὁ πρῶην πρωθυπουργὸς καὶ βουλευτὴς ἐξ Ἀρκαδίας ἀδύνατον εἶνε νὰ εἴπῃ ἢ γράψῃ τὴν αὐτὴν στιγμήν δύο συνετὰς φράσεις, ὥς ἀναγνώσῃ τὸ σημερινὸν κύριον ἄρθρον τῆς «Πρωΐας», ἵνα πεισθῶσι, πόσον ἔχουσιν ἄδικον. Ἐν αὐτῷ ὁ πρῶην πρωθυπουργὸς πραγματεύεται εἰς τρεῖς στήλας περὶ... τῆς διαδόσεως ὅτι ὁ κ. πρωθυπουργὸς προτίθεται νὰ ἐπισκεφθῇ προσηχῶς τὴν Τρίπολιν! Δὲν πρόκειται ἐνταῦθα νὰ βεβαιώσωμεν ἢ διαψεύσωμεν τὴν εἰδήσιν, νομίζοντες ὅτι καὶ ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξέλθῃ τῶν Ἀθηνῶν ἡμέρας τινὰς χάριν ἀναψυχῆς ἢ νὰ μεταβῇ εἰς Πελοπόννησον, χωρὶς νὰ εἶνε ἀνάγκη διὰ τοῦτο νὰ ὑποβάλλῃ τὴν ἐπιθυμίαν του εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ κ. Δηλιγιάννη ἢ τινος ἄλλου. Πρόκειται ἀπλῶς νὰ βεβαιώσωμεν, ὅτι τὸν ἡγέτην τῆς ἀντιπολιτεύσεως σοβαρῶς ἀπασχολεῖ ἡ εἰδήσις τῆς μεταβάσεως τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ εἰς Τρίπολιν καὶ ἐμπνέει αὐτῷ μακρὰ καὶ χαριτολόγα ἄρθρα, ἱκανὰ νὰ κινήσωσι τὸν οἶκτον καὶ τὸ μερίδιμα τοῦ ἀναγινώσκοντος.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 27 Αύγουστου 1887.

Ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Συζητήσεων» ἤρξατο δημοσιεύουσα ἐπιστολὰς ἐξ Ἀθηνῶν εἰκονιζούσας ζωηρῶς τὸν ἐνταῦθα βίον. Ἐν τελευταίᾳ ἐπιστολῇ ὁ ἀνταποκριτής, περιγράφων λεπτομερῶς τὴν πολιτικὴν νάρκαωσιν κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας, ἐπιλέγει: «Ἀλλ' ἐὼν διέλθῃς περὶ

μέσας νύκτας ὑπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, βλέπεις φῶς ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ ὑπουργοῦ. Ἡ ἐργατικότητα τοῦ κ. Τρικούπη ἀγνοεῖ, τί ἐστὶ ἀνάπανσις. Ἐξακολουθεῖ ἀκαμάτως τὸ ἔργον τῆς γενικῆς ἀναδιοργανώσεως, ἰδίᾳ δὲ τῆς οἰκονομικῆς ἀνορθώσεως, ἀπαιτεῖται δ' ὅλος του ὁ καιρὸς καὶ ὅλη του ἡ δραστηριότης, ὅπως καταστή ἀρτίπους ὁ ὑπὸ τῆς ἀβελτηρίας τῶν προκατόχων διακυβευθεὶς προϋπολογισμός».

Τετάρτη, 2 Σεπτεμβρίου.

Ο κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΚΑΠΝΟΚΟΠΤΑΙ

Πρὸ τινων ἡμερῶν ὑπέβαλον τινὲς φίλοι του τὴν παρατήρησιν, ὅτι εἰς τὴν φορολογίαν τοῦ καπνοῦ πρέπει νὰ φανῇ ἐπιεικέστερος, διότι εἶνε πιθανόν, ὅτι ὁ πτωχὸς κόσμος θ' ἀναγκασθῇ νὰ παραιτήσῃ τὴν καπνοποσίαν καὶ θὰ μειωθῇ ἡ κατανάλωσις καὶ συνεπῶς καὶ τὸ σχετικὸν ἔσοδον, ἀλλ' ὁ κ. Τρικούπης ἀπήντησε μετὰ πεποιθήσεως:

— Πλανᾷσθε! δὲν παραιτεῖ τις τὸ ἐλάττωμα, τὴν ἀρετὴν μόνον παραιτεῖ.

Ἄτυχῶς ἡ ἰδέα εἶνε ἀληθής, ὥς ἡ ἔκφρασις θαυμασία, σπανίως τις παραιτεῖ τὴν συνήθειάν του καὶ τὰ ἐλαττώματά του, τὰ ὅποια κυρίως καθήκον ἔχει ὁ κ. Τρικούπης νὰ φορολογῇ ἀφοῦ τὸ καπνίζειν τὸ θεωρεῖ ἐλάττωμα.

LE MESSENGER D'ATHÈNES, 9 Septembre (n. s.) 1887.

Ainsi reconstituée l'opposition sera plus sérieuse et surtout plus redoutable au ministère qu'elle ne l'a été au cours de la dernière session. Mais, pour la prochaine session du moins, elle ne pourra jouer qu'un rôle effacé, vu l'écrasante majorité qui soutiendra le cabinet Tricoupi.

ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ ΕΞ ΕΙΔΩΝ ΜΟΝΟΠΩΛΙΩΝ

ΩΡΑ, 21 Αυγούστου 1887.

Ἐν τῇ « Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως » ἐδημοσιεύθη ἐπίσημος κατάστασις, ἐμφαίνουσα τὰ κατὰ τοὺς μῆνας Ἰανουάριον, Φεβρουάριον, Μάρτιον, Ἀπρίλιον, Μάϊον, Ἰούνιον καὶ Ἰούλιον ἐνεστῶτος ἔτους καταναλωθέντα ὑπὸ τοῦ δημοσίου εἶδη τῶν μονοπωλίων, συγκριτικῶς πρὸς τὰ καταναλωθέντα κατὰ τοὺς αὐτοὺς μῆνας τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Συγκρίνοντες κατὰ μέρος τὴν κατανάλωσιν τῶν ἀνωτέρω ἑπτὰ μηνῶν πρὸς τοὺς αὐτοὺς μῆνας τοῦ παρελθόντος ἔτους, παρατηροῦμεν ὅτι ἐφέτος κατηναλώθησαν ἐπὶ πλεόν :

κιβώτια πετρελαίου	9,099
κυτία πυρείων	2,798,970
δέσμαι παιγνιοχάρτων . . .	67,547

ἦτοι κατὰ τοὺς ἑπτὰ μῆνας ἐν. ἔτους αἱ τῆς καταναλώσεως τῶν εἰδῶν τούτων εἰσπράξεις ὑπερέβησαν τὰς κατὰ τοὺς ἀντιστοίχους μῆνας τοῦ παρελθόντος ἔτους

ἐκ πετρελαίου	δρ.	253,818
ἐκ πυρείων	>	95,998,55
ἐκ παιγνιοχάρτων	>	44,054,55
ἐν συνόλῳ δραχμαὶ . . .		393,871,10

ἦτοι κατὰ 19 $\frac{1}{2}$ % περίπου.

Τρίτη, 8 Σεπτεμβρίου.

Χθὲς ἐπεσκέψατο τὸν Πρωθυπουργὸν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας μαρκήσιος Κουρτοσάσης.

ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΣ (Ἀλεξανδρείας), 7/19 Σεπτεμβρίου.

Κατηγοροῦσι δέ τινες τοῦ προϋσταμένου τῆς κυβερνήσεως κ. Τρικούπη ὥς ἀνενδότου καὶ ἀκάμπτου εἰς τὰς ἀποφάσεις καὶ τὰ σχέ-

διὰ του καὶ ἀποκαλοῦσιν αὐτὸν σιδηροῦν πρωθυπουργόν, ἀλλ' ἡμεῖς
 θὰ ἐπεθυμοῦμεν νὰ τὸν ἀπεκάλουν κάλλιον χαλύβδινον, καὶ νὰ ᾔην
 τοιοῦτος· οὐχὶ μόνον σιδηροῦν καὶ χαλύβδινον, ἀλλ' ἑκατομμυριάκις
 ἀδαμάντινον καὶ σκληρότερον παντὸς σκληροτέρου ὑπάρχοντος δέον
 νὰ ἔχωμεν πρωθυπουργόν, ἵνα καὶ οὐδὲ θρῖξ τῶν διατεταγμένων
 κάμπτηται. Τοιούτου κυβερνήτου ἀνάγκην ἔχει ἡ Ἑλλὰς καὶ ἃς ὠρύουν-
 ται ὅσον θέλουσι κατὰ τοῦ κ. Τρικούπη οἱ τὴν ἑξουσίαν δι' ἰδιοτέ-
 λειαν αὐτῶν ἐποφθαλμιῶντες. Ἄν ἡ ἐφ' ὅλων τῶν σημείων παρεκτα-
 θεῖσα γενικὴ παραλυσία περιορισθῇ, καὶ δυνηθῶμεν κάπως νὰ εἴπω-
 μεν ὅτι ἐσμέν ἔθνος, τοῦτο θὰ ὀφείλεται εἰς τὸν πολύμητιν νοῦν
 τοῦ πρωθυπουργοῦ τούτου, καὶ εἰς τὸν φύσει σταθερὸν καὶ ἀκαμ-
 πτον αὐτοῦ χαρακτῆρα.

ΩΡΑ, 28 Αὐγούστου 1887.

ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ

Ἔχομεν ὑπ' ὄψει ἡμῶν αὐθεντικὴν κατάστασιν τῶν ἐν τοῖς τε-
 λωνείοις εἰσπραχθέντων κατὰ τὸν μῆνα Ἰούλιον ἐ. ἔ. ἐν συγκρίσει
 πρὸς τὰς τελωνειακὰς εἰσπράξεις τοῦ αὐτοῦ μηνὸς τῶν ἐτῶν 1885
 καὶ 1886.

Κατὰ τὴν κατάστασιν ταύτην, αἱ ἐν τοῖς τελωνείοις εἰσπράξεις
 τοῦ Ἰουλίου π. ἔ. ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 2,161,783 καὶ 5 ⁰/₁₀, ἥτοι:

ἐξ εἰσαγωγῆς	δρ. 2,058,546,31
ἐξ ἐξαγωγῆς	» 34,160,42
ἐκ διαμετακομίσεως	» 8,477,05
ἐκ λαθρεμποριῶν	» 9,384,58
ἐξ ἐγγείων φόρων	» 44,800,79
ἐκ δικαιωμάτων	» 6,413,90
Ἐν ὅλῳ δρ.	2,161,783,05

Κατὰ δὲ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1886 αἱ τελωνειακαὶ εἰσπράξεις ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 1,714,779 καὶ 11 $\%$, καὶ κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1885 εἰς δραχμὰς 1,220,560 καὶ 92 $\%$. Ὑπερτέρησαν ἄρα αἱ κατὰ τὸν μῆνα Ἰούλιον ἐνεστῶτος ἔτους τελωνειακαὶ εἰσπράξεις τὰς μὲν τοῦ μηνὸς Ἰουλίου 1886 κατὰ δραχμὰς 447,004, τὰς δὲ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς τοῦ 1885 κατὰ δραχμὰς 941,223.

Ἀπὸ δὲ τῆς 1ης Ἰανουαρίου μέχρι τέλους Ἰουλίου 1887 εἰσπραχθῆσαν δραχμαὶ 15,432,679.83, ἦτοι :

ἐξ εἰσαγωγῆς	δρ. 13,346,013.51
ἐξ ἐξαγωγῆς	» 700,057.83
ἐκ διαμετακομίσεως . . .	» 73,137.41
ἐκ λαθρεμπορίων . . .	» 75,626.84
ἐξ ἐγγείων φόρων . . .	» 1,139,766.72
ἐκ δικαιωμάτων	» 98,077.52

Ἐν ὅλῳ δρ. 15,432,679.83

Κατὰ τὸ ἀντίστοιχον διάστημα τοῦ μὲν ἔτους 1886 αἱ τελωνειακαὶ εἰσπράξεις ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 9,676,729.09 τοῦ δὲ ἔτους 1885 εἰς δραχμὰς 10,387,765.13, ἐπομένως κατὰ τοὺς πρώτους ἑπτὰ μῆνας τοῦ 1887 εἰσπραχθῆσαν ἐπὶ πλέον τῶν μὲν εἰσπραχθέντων κατὰ τοὺς ἑπτὰ πρώτους μῆνας τοῦ 1886 κατὰ δραχμὰς 5,756,170, τῶν δὲ εἰσπραχθέντων κατὰ τοὺς πρώτους ἑπτὰ μῆνας τοῦ 1885 κατὰ δραχμὰς 5,044,914.

4 Σεπτεμβρίου 1887.

... Πρὸς ἀναδιοργάνωσιν τοῦ ἐθνικοῦ τυπογραφείου τὸ ὁποῖον πᾶν ἄλλο ἦτο ἡ τυπογραφεῖον, ἔπρεπε νὰ εὑρεθῇ ὁ κ. Τρικούνης διὰ νὰ γίνουν ὅλα αὐτὰ τὰ πράγματα ἐντὸς δύο μηνῶν μάλιστα.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 6 Σεπτεμβρίου.

ΑΙ ΕΝ ΤΡΙΠΟΛΕΙ ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΑΙ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Τριπόλεως, σύντονοι ἤρξαντο γενόμεναι αἱ προτοιμασίαι πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. Αἱ ὁδοὶ ἤρξαντο καθαριζόμεναι, εὐτρεπίζονται τὰ δημόσια γραφεῖα, ἐζητήθησαν δὲ πολλαὶ ἐντεῦθεν εἰκόνες τοῦ κ. Τρικούπη, δι' ὧν στολισθήσονται αἱ σημαῖαι τῶν συντεχνιῶν.

5 Σεπτεμβρίου 1887.

Χθὲς περὶ τὴν ἑσπέραν ἐπεσκέφθη ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Γαλλίας κ. Ζερού.

7 Σεπτεμβρίου.

Χθὲς πρὸ μεσημβρίας ἀνῆλθεν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, ὅπως περιεργασθῇ τὴν προχθὲς ἀνευρεθεῖσαν κατὰ τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν αὐτῆς καὶ ὀπισθεν τοῦ μουσείου καλλίστης τέχνης ἀνδρικήν κεφαλὴν, περὶ ἧς διὰ μακρῶν ἐγράψαμεν ἐν τῷ χθесινῷ φύλλῳ ἡμῶν.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 8 Σεπτεμβρίου.

Η ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ

Ἐν τῇ συναδέλφῳ «Ἀργῷ» λίαν ἀντιπολιτευομένη ἄλλως, ἀλλὰ καὶ δικαίᾳ, ἀναγινώσκομεν τὰ ἐξῆς: «Διὰ νὰ ὦμεν δίκαιοι, δεόν νὰ ἀνομολογήσωμεν, ὅτι πολλὰ κοινωφελῆ ἔργα ὀφείλονται εἰς τὸν νῦν πρωθυπουργόν. Ἐπικρατεῖ τοῦλάχιστον τοιαύτη τις κοινὴ γνώμη, καθ' ἣν ἄνευ τῆς θελήσεως καὶ συνδρομῆς αὐτοῦ οὐδ' ὁ σιδηρόδρομος Πελοποννήσου ἤθελέ ποτε συντελεσθῇ. Ἦδη μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως πληροφορούμεθα, ὅτι καὶ αἱ διὰ τὸν σιδηρόδρομον Μύλων—Τριπόλεως—Καλαμῶν ἐργασίαι ἐξακολουθοῦν σύντονοι. Ἐπε-

ρατώθησαν ἤδη ὑπὸ τῆς σχηματισθείσης ἐπιτροπῆς αἱ προπαρασκευαστικαὶ ἐπιστημονικαὶ ἐργασίαι, ἤρξατο δὲ κατ' αὐτὰς ἡ καταμέτρησις τῆς ὁδοῦ ἀπὸ τῆς ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Κυβερίου, χωρίου τοῦ δήμου μας, θέσεως Ξυλοκερατιᾶς, ἐξ ἧς ἡ γραμμή, παρακάμπτουσα τὰς ὄρεινοτάτας Ὑσιᾶς, θὰ διευθυνθῇ διὰ τῶν σχετικῶς ὁμαλωτέρων ὁροπεδίων εἰς Τρίπολιν. Μετὰ τὴν καταμέτρησιν θὰ δοθῇ τὸ περαιτέρω ἔργον εἰς μειοδοτικὴν ἐργολαβίαν κατὰ τμήματα. Ὁ κ. Τρικounπης χρησιμοποιοῖ ἐπὶ τούτῳ ἐθνωφελῶς τὰ μέλη τῆς γαλλικῆς ἀποστολῆς. Δυοῖν δὲ θάτερον ἢ θὰ προβῇ εἰς τὴν δαπάναις τοῦ Κράτους κατασκευὴν τοῦ ἐν λόγῳ σιδηροδρόμου, ἥ, ὅπερ τὸ πιθανώτερον, διὰ τῶν διαβημάτων τούτων θέλει νὰ ἐξαναγκάσῃ ἐταιρίαν τινά, ὅπως αὐτὴ ἀναλάβῃ τὴν κατασκευὴν τοῦ ὑπὸ ἐθνωφελεῖς ὁρους, διότι, ὥς λέγουν, ἐταιρία τις, παρουσιασθεῖσα, ἐζήτησε σὺν ἄλλοις προνομίοις νὰ τῇ ἐγγυηθῇ τὸ κράτος κέρδος τόκου 5 τοῖς % τοῦλάχιστον ἐφ' ὅλων τῶν δαπανηθησομένων κεφαλαίων της, ἡ ἀξίωσις δὲ αὕτη ἐθεωρήθη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἄγαν πλεονεκτικὴ καὶ ἀπεκρούσθη.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 6 Σεπτεμβρίου 1887.

Ἐκ τούτων καταφαίνεται, ὅποῖαι ἔσονται αἱ εἰσπράξεις τῶν ὑπολειπομένων μηνῶν, ὅποιον τὸ σύνολον τῶν τελωνειακῶν εἰσπράξεων τοῦ ἔτους 1887, καὶ ὅτι, ἂν ὄχι μείζον, ἀλλὰ τοῦλάχιστον θὰ ἔχωμεν αὐτὸ τοῦτο τὸ προὑπολογισθέν, καὶ ἔσεται τοῦτο μία ἔτι πρόσθετος ἀπόδειξις, ὅτι ὁ κ. Τρικounπης καταρτιζὼν τὸν προὑπολογισμόν τοῦ Κράτους δὲν ἀνέγραψεν ἐν αὐτῷ εἰκῇ ἀριθμούς, ἀλλὰ τὸ ἐξαγόμενον βαθείας καὶ ἐνδελεχοῦς τῶν πραγμάτων μελέτης.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Δημοσιεύομεν κατωτέρω προσωρινὴν κατάστασιν ἐμφαίνουσαν τὰς κατὰ τὸν μῆνα Αὐγουστον εἰσπράξεις τῶν τελωνείων τοῦ Κράτους,

μὴ συμπεριλαμβανομένων εἰς αὐτὰς τῶν ὑποτελωνείων καὶ τῶν ἄλλων τελωνειακῶν σταθμῶν. Αὗται ἀνῆλθον ἐν συνόλῳ εἰς δρ. 3,312, 811. 85, ἃν δὲ προσθέσωμεν εἰς αὐτὰς κατ' ἐλάχιστον δρον 200,000 δρ. ἐκ τῶν ὑποτελωνείων, θέλομεν ἔχει σύνολον εἰσπράξεων τοῦ μηνὸς Αὐγούστου 3 $\frac{1}{2}$ ἑκατομμύρια περίπου δραχμῶν. Ἐκ τούτων εἰσπραχθῆσαν ἐκ δικαιωμάτων μὲν εἰσαγωγῆς δρ. 2,304, 636.89 καὶ 1,008, 174.96 δρ. ἐκ τῶν λοιπῶν ἔχομεν δὲ ὑπερέτρησιν ἐσόδων ἐν τῷ συνόλῳ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τῷ 1886 δρ. 627,309.13 ὅσον δ' ἀφορᾷ τῷ 1885 δρ. 1,246,058 08. Ἡ τελευταία αὕτη παραβολὴ εἶνε πολλοῦ λόγον ἀξία. Παραβάλλονται αἱ εἰσπράξεις αἱ ἐφετειναι πρὸς τὰς εἰσπράξεις τοῦ 1885 καθ' ὃ ἐκυβέρνα ὁ κ. Δηλιγιάννης. Ἦν δὲ ὁ μὴν Αὐγούστος τότε ἥσυχος. Εἶχε λήξει ἡ Βουλὴ καὶ ὁ κόσμος ἔχων ὑπ' ὄψει δεκαετὴ τοῦλάχιστον εἰρήνην ἦν γαλήνιος καὶ εἰς ἐν καὶ μόνον ἀπέβλεπεν, εἰς τὴν εὐμάρειαν καὶ τὴν ἐπούλωσιν τῶν δεινῶν τὴν ὁποίαν εἶχον προκηρύξει οἱ ἥρωες τῆς 7 Ἀπριλίου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, Κυριακῇ, 6 Σεπτεμβρίου 1887.

Θεωρεῖται πλέον ὥς βεβαία ἡ προσεχὴς ἀνὰ τὴν Πελοπόννησον περιοδεία τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. Ἀλλ' ἡ περὶ ταύτης ἀγγελία καὶ ἤδη, ὥς καὶ ἄλλοτε, παρέσχεν ἀφορμὴν εἰς φαιδρὰ ἐπεισόδια, ἀξία νὰ κοσμήσωσι σκηνὰς κωμειδυλλίου, ἀγνοοῦμεν δὲ μέχρι τῆς πραγματοποιήσεως αὐτῆς εἰς ὅποια καὶ ὅποια συμβάντα θὰ παρὰσχῃ λαβὴν.

Τὸ βέβαιον εἶνε, ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Πελοποννήσου ἀνυπομόνως προσδοκῶσι νὰ ἴδωσιν ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν τὸν ἄνδρα, τὸν ἀπὸ μακροῦ διέποντα τὰς τύχας τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ ἀπὸ μακροῦ ἀπασχολοῦντα τὰς σκέψεις αὐτῶν, ὥς οὐδεὶς ἕτερος τῶν παρ' ἡμῖν πολιτευομένων. Ὅθεν ἀνεστατώθη πρὸ τινων ἡμερῶν τὸ Ναύπλιον ἐπὶ τῇ, οὐκ οἶδαμὲν πως, διασπαρείῃ εἰδήσει, ὅτι ὁ κ. Τρικούπης καταφθάνει αὐτόσε δι' ἑκτάκτου σιδηροδρομικῆς ἀμαξοστοιχίας. Ἐλέγετο μάλιστα μετὰ θετικότητος, ὅτι ἡ ἑκτακτος αὕτη ἀμαξοστοιχία ἀνεχώ-

ρησε, φέρουσα γαιανθράκας καί. . . δύο βαγόνια πρώτης θέσεως, ἐν-
τὸς τῶν ὁποίων εὐρίσκετο ὁ πρωθυπουργὸς μετὰ τῆς ἀκολουθίας του.

Ἀγνοοῦμεν πῶς κατωρθώθη ὁ ἀλλόκοτος οὗτος συνδυασμὸς τῆς
προμηθείας τῶν γαιανθράκων μετὰ τοῦ ταξιδίου τοῦ Πρωθυπου-
ροῦ· ἀλλ' ἡ σπουδαία εἰδησις ὑπερέβη τὰ ὅρια τῆς πόλεως, μετενεχ-
θεῖσα καὶ μέχρι τοῦ γειτονικοῦ Ἄργους. Φυσικῶ τῷ λόγῳ οἱ Ἀρ-
γεῖοι ἔσπευσαν νὰ λάβωσι τὰ κατάλληλα μέτρα· οἱ ἐν ἀξιώμασι, δη-
μαρχοὶ καὶ δημοτικοὶ σύμβουλοι καὶ λοιποὶ ὑπάλληλοι, διηυθύνθησαν
φρακοφόροι καὶ μὴ, εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου, ὅθεν θὰ
διήρχετο πρῶτον ἢ πρὸς τὸ Ναύπλιον χωροῦσα ἀμαξοστοιχία· πολὺς
δὲ λαὸς ἀκολουθήσας συνωθεῖτο περὶ τὸν σταθμὸν. Καὶ ὄντως μετὰ
τινα προσδοκίαν ἐπεφάνη ἡ ἀτμάμαξα σύρουσα τὰ προηγγελμένα
βαγόνια τῶν γαιανθράκων καὶ ἐν βαγόνιον πρώτης θέσεως· ὅθεν κί-
νησις καὶ συγκίνησις καὶ συνωστισμὸς καὶ βοή καὶ περιέργεια. Ἡκού-
σθησαν, νομιζομεν καὶ τινες ζητωκραυγαί, τίς οἶδε δὲ πόσοι ῥήτορες
ἠτοιμάζοντο νὰ ἀνοίξωσι τὸ χρυσοῦν στόμα των! Ὡς ἐπόμενον, ὅλα
αὐτὰ ἐπῆγαν ὅς τὰ χαμένα. Ἡ ἀμαξοστοιχία δὲν ἐσταμάτησεν εἰς τὸ
Ἄργος, ὁ κ. Τρικούπης εὐρίσκετο εἰς τὸ ὑπουργεῖόν του, ἐντὸς δὲ
τοῦ βαγονίου τῆς πρώτης θέσεως εὐρίσκετο μόνον ὁ κ. Δούμας μετ'
ἀνωτέρων τινῶν ὑπαλλήλων τοῦ σιδηροδρόμου.

Ἡ κωμικὴ σκηνὴ ἐπανελήφθη καὶ εἰς Ναύπλιον. Δημοτικοὶ καὶ
κυβερνητικοὶ ὑπάλληλοι ἐν μεγάλῃ στολῇ, λαὸς ἐν μεγάλῃ προσδοκίᾳ.
Ἀφικνεῖται ἡ ἀμαξοστοιχία καὶ ἡ ἐλπίς τοῦ νὰ ἴδωσι τὸν Πρωθυ-
πουργὸν

Ἐχάθηκε ὅαν τὸν ἀφρὸ ὅς τὸ φύσημα τοῦ ἀνέμου.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 8 Σεπτεμβρίου.

Χθὲς ἀνεγράψαμεν τὴν εἰδησιν ὅτι ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιω-
τικῶν ἠκύρωσε τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐξετάσεων τῶν διαγωνισθέντων
διὰ τὴν στρατιωτικὴν Σχολὴν τῶν Εὐελπίδων. Τὸ πρᾶγμα εἶνε πρω-

τοφανές οὐδέποτε ἀπο τῆς ἰδρύσεως τῆς στρατιωτικῆς Σχολῆς τῶν Εὐελπίδων ἠκυρώθησαν τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐξετάσεων διαγωνισθέντων, καὶ οὐδέποτε παρουσιάσθησαν τοσαῦτα καταφανῆ σκάνδαλα εἰς ἐξετάσεις. Κατὰ τὰς ἀκριβεῖς πληροφορίες, ὡς ἔχομεν πλεῖστοι καταχρήσεις ἔλαβον χώραν, διὸ ὁ κ. Τρικούπης ἀνέβηκεν εἰς τὸν συνταγματάρχην τῶν γενικῶν Ἐπιτελῶν κ. Ζυμβρακάκην νὰ ἐνεργήσῃ ἀνακρίσεις. Φαίνεται ὅτι ἐξ ἀρχῆς ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ διηρέθη εἰς δύο ἀλληλομαχομένας ὁμάδας, εἰς βάρος ἐννοεῖται τῶν ἐξεταζομένων, οἵτινες ἐγένοντο θύματα τῆς ἀμοιβαίας ἐχθρας τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς. Οὕτω ἐνῶ μαθηταὶ ἐλάμβανον τὸν ἀνώτατον βαθμὸν εἰς τὰ ἑλληνικά, ἀλογίστως καὶ ἀδικαιολογήτως ἐλάμβανον εἰς τὰ μαθηματικά τὸν κατώτατον.

Οἱ ἐπιτυχόντες ἐν ταῖς τελευταίαις ἐξετάσεσι μαθηταὶ παρουσιάσθησαν χθὲς εἰς τὸν κ. πρωθυπουργόν, ἐκφράσαντες τὰ παράπονά των ἐπὶ τῷ προσγιγνομένῳ αὐτοῖς ἀδικήματι. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς συνεβούλευσε τοῖς νέοις νὰ λάβωσι τὸ θάρρος νὰ ὑποστῶσιν ἐκ νέου τὰς ἐξετάσεις φιλοτίμως καὶ νὰ μὴ θελήσωσι νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν Σχολὴν μετὰ τὴν γενομένην ἀποκάλυψιν τῶν καταχρήσεων ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 9 Σεπτεμβρίου.

Τοὺς ὕπνους τοῦ κ. Δηλιγιάννη ταράσσει ἀπὸ τινων ἡμερῶν δεινὸς ἐφιάλτης, ἡ προσεχὴς εἰς Τρίπολιν μετάβασις τοῦ προέδρου τῆς Κυβερνήσεως. Ἀφ' ἧς στιγμῆς διεδόθη ἡ περὶ τοῦ ταξιδίου τούτου φήμη, ὁ κ. Δηλιγιάννης δὲν εὕρσκει ἀνάπαυσιν. . . Οἱ κάτοικοι τῆς Πελοποννήσου ἀκούουσι καθ' ἑκάστην τὴν ἀτμάμαξαν τοῦ σιδηροδρόμου, τὴν διασχίζουσιν τὰς ἀμπελοφύτους παραλίας τῆς Αἰγιαλείας καὶ τὰς παρὰ τὸν Ἰναχον πεδιάδας, συρρίζουσιν, ὥς νὰ ἐμυκτήριζε χλευαστικῶς τὰς ἀπηρχαιωμένας καὶ ἀσεβεῖς φυλετικὰς ἰδέας τοῦ κ. Δηλιγιάννη καὶ τὰς αἰσθηματικὰς αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἄνδρας Ἀρκάδας ἐπικλήσεις. Ὅτε δὲ μετὰ τινα χρόνον τὸ πυρίπνουν τοῦ ἀτμοῦ ἄρμα θὰ

διελάσῃ διὰ τῶν φαράγγων τοῦ Παρθενίου ὄρους, τῶν τέως ἀπροσί-
των κρυφυγέτων τοῦ τραγόποδος Πανὸς τοῦ Ἀρκάδος, τότε οἱ τὸν
ὀμφαλὸν τῆς Πελοποννήσου οἰκοῦντες θὰ δυνηθῶσι κάλλιον νὰ ἐκτι-
μήσωσι τὴν διαφορὰν τὴν ὑπάρχουσαν μεταξὺ τῆς δημοκοπικῆς ἀδο-
λεσχίας καὶ τῆς εὐσυνειδήτου ὑπὲρ τῆς προόδου ἐργασίας.

Ἄλλ' ἔκτοτε αἱ μέλαιναι σημαῖαι κατέπεσον εἰς ῥάκη, καὶ οἱ ἀτί-
θασσοι σημαιοφόροι ἡσθάνθησαν πικρὸν τοῦ συνειδότος τὸν ἔλεγχον.
Ἡ Πελοπόννησος, ἐπελθουσῶν τῶν νέων βουλευτικῶν ἐκλογῶν, ὥσει
ἀπεκήρυττε τὴν πλάνην τῆς 7 Ἀπριλίου, ἐχορήγησεν εἰς τὴν κυβέρνη-
σιν ἀξιοσημείωτον πλειονοψηφίαν βουλευτῶν τῆς συμπολιτεύσεως.
ἐπεκύρωσε δὲ τὴν προᾶξίν της ταύτην βραδύτερον, κατὰ τὰς δημοτικὰς
ἐκλογάς, ἐκλέξασα, κατὰ τὸ πλεῖστον, εἰς τὰ κυριώτατα αὐτῆς κέντρα
δημάρχους ὁμόφρονας τῇ κυβερνήσει. Αὕτη ἡ Τρίτολις, ἐν ᾗ ἐδρά-
ζονται τὰ φαντασιώδη δυναστικά δικαιώματα τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ἐξέ-
λεξε δήμαρχον κεκηρυγμένον φίλον τῆς Κυβερνήσεως.

11 Σεπτεμβρίου.

Χθὲς προσῆλθεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν πρὸ τοῦ
πρωθυπουργοῦ ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν διευθυντῶν τῶν παρ' ἡμῖν οἰνοπνευ-
ματοποιεῖων καὶ ὑπέβαλε διαφόρους παραστάσεις, παραμείνας ἐπὶ
ἱκανὴν ὥραν.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 10 Σεπτεμβρίου.

Ἐπειδὴ ἀνέκαθεν ἀποβλέψας εἰς τὴν μεγάλην τοῦ στρατοῦ σπου-
δαιότητα καὶ εἰς τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ, ἀνέλαβε φιλοτίμως τὸν βαρὺν
κλῆρον τῆς ἀναδιοργανώσεως τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ αὐτὸς ὁ πρω-
θυπουργός, μικροὶ καὶ μεγάλοι ἀντίπαλοι, ἀπὸ τῶν δυσηρεστημένων
καὶ παρεγνωρισμένων Καρῶ τοῦ στρατοῦ μας μέχρι τῶν ἀνθρώπων ρέ-
πορτερ τῶν ἡμεροβίων φύλλων τῆς ἀντιπολιτεύσεως, βάλλουσι συστη-
ματικῶς κατὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, καὶ δὲν ὑπάρχει μέ-
τρον ἢ διαταγὴ ἀφορῶσα εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ἥτις νὰ μὴ

τύχη τῆς ἐξαιρετικῆς τιμῆς τοῦ νὰ σχολιασθῇ, νὰ κατακριθῇ, νὰ χλευασθῇ ποικιλοτρόπως.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 11 Σεπτεμβρίου 1887.

Εἰς ἓν μεσιτικὸν γραφεῖον, ὅπου καθ' ἐκάστην συγχάζουσι διάφοροι φίλοι, συζητήσεως γενομένης περὶ τῶν στρατιωτικῶν μέτρων τῆς Κυβερνήσεως, εἰς ἑξ' αὐτῶν χάριν ἀστειότητος, ἀλλὰ μετὰ προσπεποιημένης σοβαρότητος ἀνεκοίνωσεν εἰς τοὺς λοιπούς, ὅτι καθὰ θετικῶς ἐπληροφορήθη, ὁ πρωθυπουργὸς σκέπτεται νὰ ἐπιβάλῃ εἰς πάντας τοὺς δπλίτας νὰ ξυρῶσι τὸν μύστακα. Πάντες οἱ παριστάμενοι ἐνόησαν τὴν ἀστειότητα πλὴν ἐνὸς κατὰ τύχην εὐρισκομένου ἐκεῖ καὶ ἀνήκοντος εἰς τὸ ἔναστρον στερέωμα τῶν συντακτῶν τοῦ «Αἰῶνος», ὅστις ἐσκοτισμένην ἔχων τὴν διάνοιαν ἐκ τοῦ ἀκαθέκτου κατὰ τῆς κυβερνήσεως πάθους, ἐξέλαβε τὸ πρᾶγμα τοῖς μετρητοῖς καὶ ἔσπευσε νὰ τὸ καταστήσῃ γνωστὸν εἰς τὸν ἀρχισυντάκτην τοῦ «Αἰῶνος», ὅστις ἡγαλλίασεν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ καὶ ἀμέσως ἐξηκόντισε τοὺς φοβεροὺς μύθους κατὰ τῆς ἀσεβοῦς καινοτομίας.

Τὸ ἐπεισόδιον εἶνε χαρακτηριστικὸν καὶ διδακτικὸν ἄμα. Οἱ ἀμειλικτοὶ διώκται τῆς κυβερνήσεως, ὁσάκις πρόκειται νὰ εὗρωσιν ἀφορμὴν πρὸς ἐπίθεσιν, δὲν καταδέχονται νὰ συμβουλευῶνται οὐδ' αὐτὸν τὸν ὀρθὸν λόγον.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 11 Σεπτεμβρίου 1887.

Συντάκτης μικροσκοπικῆς ἐφημερίδος πειρᾶται νὰ ἀποδείξῃ τὴν μὲν κυβέρνησιν τοῦ ἀσπίλου κ. Δηλιγιάννη ὡς φειδωλὴν, τὴν δὲ τοῦ ἀσώτου κ. Τρικούπη, ὡς σπάταλον καὶ ἐπὶ τούτῳ ἀναφωνεῖ· «ἐπὶ τῆς προηγουμένης κυβερνήσεως ἡλαττώθησαν κατὰ τὸ ἥμισυ καὶ πλέον αἱ δαπάναι. . . .» Πρὸς ἀναίρεσιν τοιούτων κακοήθων ἀνακριβειῶν, σκοπίμως ῥιπτομένων ἐν τῇ δημοσιότητι, παραθέτομεν ᾧδε τοὺς ἐξ ἐπισήμου πηγῆς ληφθέντας ἀριθμοὺς τῶν ἐπὶ τῆς ὑπουργίας τοῦ τε κ. Τρικούπη καὶ τοῦ κ. Δηλιγιάννη δαπανηθέντων διὰ τε τὴν συντή-

ρησιν καὶ λειτουργίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου, παραλείποντες, ὅτι ἀπὸ ἐνὸς περίπου ἔτους αἱ ἐργασίαι τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου ἐτριπλασιάσθησαν σχεδὸν καί, ὅτι ἐν αὐτῷ ἐξετυπώθησαν ἔργα λίαν καλλιτεχνικῶς, ἐπισπάσαντα τὴν ἐπιδοκίμασίαν πάντων τῶν ἐχόντων ὀφθαλμούς.

Ἀντιμισθία τοῦ τε τακτικοῦ καὶ ἐκτάκτου προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ τυπογραφείου 1884.

(Πρωθυπουργία κ. Τρικούπη)

Δαπάναι Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου	δρ. 65,356
Δαπάναι Τυπογραφείου Ὑπουργείου Ἑσωτερικῶν	20,000
	85,356

1885 — 1886

(Πρωθυπουργία κ. Δηλιγιάννη)

Ἀπὸ 1 Μαΐου 1885 μέχρι τέλους Ἀπριλίου 1886.

Δαπάναι Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου	δρ. 84,263
» Τυπογραφείου Ὑπουργείου	
Ἑσωτερικῶν ἐπὶ δύο μῆνας (Μάϊον καὶ Ἰούνιον)	3,400
	87,663.

1886 — 1887

(Πρωθυπουργία κ. Τρικούπη)

Ἀπὸ 1 Μαΐου 1886 μέχρι τέλους Ἀπριλίου 1887.

Δαπάναι Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου	δρ. 88,937.
------------------------------	-------------

18 Σεπτεμβρίου.

Ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Ἀγγλίας κ. Haggard ἐπεσκέφθη χθὲς ἐν τῷ ὕπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην, ἐπὶ μακρὸν μετ' αὐτοῦ συνδιαλεχθεὶς.

Χθὲς π. μ. ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἐπεσκέφθη τὸν ἐνταῦθα πρεσβευτὴν τῆς Τουρκίας Φεριδοῦν βέην καὶ παρέμεινε παρ' αὐτῷ περὶ τὰς δύο ὥρας.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Διὰ κοινοῦ ἐγγράφου οἱ Χριστιανοὶ δημογέροντες Ἡρακλείου, ἡ δημαρχία τῆς πόλεως καὶ ἡ ἐπὶ τῶν ὑδραυλικῶν αὐτῆς ἐπιτροπὴ ἐξέφρασαν πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως κ. Τρικούπην τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην αὐτῶν καὶ ἀπάσης τῆς πόλεως διὰ τὴν εὐμενῇ ὑποδοχὴν, ἧς ἔτυχε παρ' αὐτῷ ἡ αἵτησίς των περὶ ἀποστολῆς τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν δημοσίων ἔργων κ. Σούλη, ὅπως μελετήσῃ τὰ τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων τῆς πόλεως καὶ καταρτίσῃ τὰ ἀναγκαῖα σχέδια. Τὸ ἐγγράφον ἀνομολογεῖ χάριτας καὶ πρὸς τὸν κ. Σούλην, ὅστις ἐπὶ δεκαπέντε ἡμέρας παραμείνας ἐν Ἡρακλείῳ μετ' ἐκτάκτου ἐπιμελείας ἐξετέλεσε τὴν ἀποστολὴν του καὶ ἐν γένει ἀνταπεκρίθη εἰς τὰς προσδοκίας τῶν κατοίκων καὶ τὰς ἀνάγκας τοιοῦτου κοινωφελοῦς ἔργου.

Χθὲς π. μ. ἐπεσκέφθη τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ῥωσσίας κ. Μπίτωφ.

ΩΡΑ, 12 Σεπτεμβρίου 1887.

ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ ΕΞ ΕΙΔΩΝ ΜΟΝΟΠΩΛΙΩΝ

Κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα Αὐγουστον αἱ εἰσπράξεις τῶν μονοπωλείων ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 316,263, αἱ δὲ τοῦ ἀντιστοίχου μηνὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 309,783 καὶ 95 %, ἥτοι αἱ εἰσπράξεις τοῦ λήξαντος μηνὸς ὑπερέβησαν τὰς τοῦ ἀντιστοίχου μηνὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους κατὰ 6,479.06/100.

Ἀπὸ δὲ 1 Ἰανουαρίου ἕως 31 Αὐγούστου 1887 εἰσεπράχθησαν: 2,715,891.50.

Κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα τοῦ ἔτους 1886 εἰσεπράχθησαν: 2,303,046.80.

Συγκρίνοντας κατὰ μέρος τὴν κατανάλωσιν τῶν ὀκτῶ ἀνωτέρω

μηνῶν πρὸς τοὺς ἀντιστοίχους μῆνας τοῦ παρελθόντος ἔτους, παρατηροῦμεν ὅτι ἐφέτος εἰσεπράχθησαν ἐπὶ πλέον :

ἐκ πετρελαίου	δρ. 255,087
ἐκ πυρείων	> 96,849.20
ἐκ παιγνιοχάρτων	> 60,608.50
ἦτοι ἐν ὄλῳ δραχμαὶ	412,844.70

ἦτοι 18 % ἐπὶ πλέον.

15 Σεπτεμβρίου.

Ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ παρὰ τὸ κατάστημα τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἀνέγερσις Στρατοδικείου μετὰ τῶν ἀναγκαίων ἐξαρτημάτων κατὰ τὰ συνταχθέντα καὶ παρὰ τοῦ ὑπουργείου ἐγκεκριμένα σχεδιογραφήματα. Ἡ δαπάνη τοῦ ὅλου ἔργου προϋπελογίσθη εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 316,904,02/00.

Ὡσαύτως ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους καὶ κατὰ τὰς αὐτὰς ἡμέρας καὶ ὥρας περὶ τὸ κατάστημα τοῦ ὑπουργείου τούτου ἐπαύξεις καὶ τροποποιήσεις τῶν παραρτημάτων κατὰ τὰ συνταχθέντα καὶ παρὰ τοῦ ὑπουργείου ἐγκεκριμένα σχεδιογραφήματα. Ἡ δαπάνη τοῦ ὅλου ἔργου προϋπελογίσθη εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 115,824.60/00.

Τρίτη, 15 Σεπτεμβρίου.

Ἡ ἀνέγερσις τῆς Βαλλιανείου Βιβλιοθήκης ἐξακολουθεῖ μετὰ πολλῆς δραστηριότητος, συγχρόνως δὲ λαμβάνονται ἀπὸ τοῦδε καὶ τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς μεγαλοπρεπέστερον ἐξωραϊσμόν τοῦ κτιρίου τούτου, τὸ ὁποῖον μετὰ τῶν δύο ἄλλων, τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῆς Ἀκαδημίας, πρόκειται νὰ ἀπαρτίσῃ σὺμπλεγμα περικαλλέστατον καὶ κόσμημα μοναδικὸν τῆς ἑλληνικῆς πρωτεύουσας. Καθ' ἃ μανθάνομεν, ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, ὅστις εἶνε καὶ πρόεδρος τῆς ἐπὶ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ κτιρίου ἐπιτροπῆς, ἀπηύθυνε πρὸς τὸν πρόφην καθη-

γητὴν τοῦ Πανεπιστημίου κ. Κουμανούδην ἐπιστολήν, δι' ἧς παρακαλεῖ αὐτὸν ὅπως ἀποφανθῇ περὶ τοῦ καλλιτεχνικοῦ συμπλέγματος καὶ τῆς παραστάσεως ἣτις θὰ ἤρμοζε διὰ τὸ ἀέτωμα τῆς Βιβλιοθήκης. Ὁ κ. Κουμανούδης πρὶν ἢ ἐκφέρῃ τὴν γνώμην του θὰ συνεννοηθῇ καὶ μετ' ἄλλων περὶ τὴν ἀρχαιολογίαν ἀσχολουμένων.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἀνέθηκε τὴν ἐπισκευὴν καὶ ῥαφήν τῶν ἀσπρορρούχων τοῦ στρατοῦ εἰς τὸ ἐνταῦθα ἐργαστήριον τῶν ἀπόρων γυναικῶν.

• ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 14 Σεπτεμβρίου 1887.

Χθὲς προσελθόντες εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν παρουσιάσθησαν πρὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ ὁ πρέεδρος, καὶ οἱ πρόκριτοι τοῦ χωρίου Νέων Λιοσίων. Σκοπὸς τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν ἦν νὰ παρακαλέσωσι τὸν κ. πρέεδρον, ὅπως διορισθῇ εἰς τὸ χωρίον αὐτῶν διδασκάλισσα, καθότι ὁ αὐτόθι διδάσκαλος δὲν ἐκπληροῖ ὥς εἶπον τὰ καθήκοντά του.

15 Σεπτεμβρίου.

Χθὲς μ. μ. ἐπεσκέφθη τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ὁ ἐνταῦθα ἐπιτετραμμένος τῆς Γερμανίας κύριος Bulow.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 29 Σεπτεμβρίου 1887.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Κύριε Διευθυντά τῆς «Ἀκροπόλεως».

Ὡς γνωρίζετε εἶμαι ἀπόμαχος δημοσιογράφος, μὴ ἔχων πλέον λόγους νὰ συμπαθῶ πρὸς κανένα, οὔτε ἐνδιαφερόμενος εἰς τὰ πολιτικά ἄλλως ἢ μόνον ὥς Ἕλληνα.

Τοῦτο μ' ἐνθαρρύνει νὰ σᾶς ζητήσω, ὥς συνάδελφος ἐν ἀμεροληψίᾳ, ὀλίγον τόπον διὰ τὰς κατωτέρω σκέψεις μου ἢ, ἀκριβέστερον, διὰ τὸν κατωτέρω συνοπτικώτατον ἰσολογισμόν τῆς σημερινῆς ἐν

συνγκρίσει πρὸς τὴν πέρουσιν κατάστασιν τοῦ τόπου. Ὅπως ἐκτιμήσῃ τις τὴν ἀκρίβειαν τοῦ ἱσολογισμοῦ τούτου οὐδὲν ἄλλο ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ εἰμὴ μόνον ὀλίγην μνήμην καὶ τὴν ἱκανότητα νὰ βλέπῃ τὰ πράγματα μὲ γυμνὸν ὀφθαλμόν, ἀνευ τῆς βοηθείας κομματικῶν διόπτρων.

Ὅτε τὸν παρελθόντα Μάϊον ἀνέλαβε τὴν ἐξουσίαν ὁ κ. Τρικοῦπης ὑπὸ τὸ κράτος τῶν δυσαρέστων περιστάσεων, τὰς ὁποίας νομίζω περιττὸν νὰ ὑπενθυμίσω, πάντες οἱ Ἕλληνες ἀνευ διακρίσεως οὐ μόνον κόμματος ἀλλὰ καὶ εὐέλπιδος ἢ ἀπαισιοδόξου ἰδιοσυγκρασίας, εἶχον καταντήσῃ νὰ θεωρῶσιν ὡς ἀνεπιδέκτους ἀμφισβητήσεως τὰς ἐξῆς δύο προτάσεις, ὅτι ἀδύνατον εἶνε εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ ὀρθοποδήσῃ κοινοβουλευτικῶς καὶ ἐξίσου ἀδύνατον νὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ἐκπληρώνῃ ἀνελλιπῶς τὰς πρὸς τοὺς δανειστὰς αὐτῆς ὑποχρεώσεις. Ταῦτα ἐφρόνουν καὶ ὠμολόγουν πλεῖστοι ἐκ τῶν θερμοτάτων τῆς κυβερνήσεως ὁπαδῶν. Τὸν ἡγέτην αὐτῶν ἐθεώρουν μὲν ὡς τὸν ἱκανώτατον νὰ πράξῃ πᾶν τὸ δυνατόν, ὅπως ἐξαγάγῃ τὴν Ἑλλάδα ἐκ θέσεως ἀδιεξόδου καὶ τὸν ὑπεστήριζον ὡς τοιοῦτον, ὀλίγοι ὁμως ἦσαν καὶ οἱ πιστεύοντες κατορθωτὰ ὅσα ἀνελάμβανεν οὗτος νὰ κατορθώσῃ. Ἡ ἀνύψωσις τοῦ κοινοβουλίου διὰ τοῦ περιορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν καὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ἀναμιξεως αὐτῶν εἰς τὰ διοικητικὰ ἔργα καὶ ἐν διαστήματι ἐνὸς μόνον ἔτους τακτοποιήσις τῶν οἰκονομικῶν, παρὰ μὲν τῶν φιλίως διακειμένων, ἐκρίνοντο ὡς πλάσματα ὑπερβαλλούσης αἰσιοδοξίας, παρὰ δὲ τῶν ἀντιπάλων ἐκηρύττοντο προϊόντα ἀγυρτείας μοναδικῆς. Ἐνῷ ἡ ἀντιπολίτευσις ἐστήριζεν χρηστὰς κομματικὰς ἐλπίδας εἰς τὸ δυσεκπλήρωτον τῶν γενομένων ὑποσχέσεων, πλεῖστοι ἐκ τῶν φίλων τῆς κυβερνήσεως εἶχον παράπονον κατὰ τοῦ προϋσταμένου αὐτῆς, ὅτι ἀνεδέχθη τὴν βαρυτάτην εὐθύνην τῆς ἀμέσου ἀνορθώσεως τῶν πραγμάτων ἀνευ τινὸς ἀνάγκης, ἀφοῦ οὐ μόνον ἦτο ἡ κατάστασις δεινोτάτη, ἀλλὰ καὶ ἡ εὐθύνη αὐτῆς ἀτεδίδετο ὑπὸ τοῦ σωφρονήσαντος ἐκ τῶν παθημάτων ἑλληνικοῦ λαοῦ εἰς τὰ γενόμενα μετὰ τὴν ἐβδόμην Ἀπριλίου.

Ἐν τῷ αὐτῇ οἰκονομικῇ καταστάσει τῆς χώρας καὶ ψυχικῇ διαθέσει τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, οὐδεὶς ἐσκέπτετο νὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ τῆς νέας κυβερνήσεως πολλά, πολὺ δὲ μᾶλλον τοῦ προκατόχου του ἐθεωρεῖτο ὁ κ. Τρικούπης δικαιούμενος νὰ ἐπικαλεσθῇ ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὸ εὐεργέτημα τῆς ἀπογραφῆς. Ἀφοῦ τὰ οἰκονομικὰ ἀποτελέσματα τῆς πολιτείας τοῦ παραιτηθέντος ὑπουργείου ἐθεωροῦντο παρὰ πάντων καὶ παρ' αὐτοῦ τούτου ὥς ἀνεπίδεκτα διορθώσεως, οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ κατηγορήσῃ τὸν νέον πρωθυπουργὸν ὥς ὑπερμέτρως πρὸς τοὺς προκατόχους του αὐστηρόν, ἂν συνεμερίζετο καθεὶνος τὴν γνώμην τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων. Ἀλλ' ἀντὶ τούτου ἔκρινε πρέπον νὰ διαφωνήσῃ πρὸς πάντας, κηρύττων ὅτι τὸ παρὰ τοῦ προκατόχου του διαπραχθὲν κακὸν δὲν ἦτο ὅσον ἐνομιζέτο μέγα· ὅτι ἡ παρ' αὐτοῦ γενομένη κατάργησις καλῶς ἤδη λειτουργοῦντων φόρων καὶ τῆς ἐπιστρατεύσεως αἱ δαπάναι προστιθέμεναι εἰς τὰ ἐκ τῶν καιρικῶν δυστυχημάτων ἐλλείμματα τῶν προηγηθέντων ἐτῶν, ἐδείνωσαν μὲν σημαντικῶς, ἀλλὰ δὲν κατέστησαν ἀπέλπιδα τὴν θέσιν τῆς Ἑλλάδος. Ἡ τοιαύτη ἀντίθεσις γνώμων δὲν φαίνεται ὑμῖν ἔχουσα τι τὸ ἱκανῶς παράδοξον καὶ κάπως μετέχον τοῦ ἀστείου; Πῶς τφόντι νὰ μὴ ἐκπλαγῇ τις βλέπων ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν ὁμολογουμένως παραίτιον τῆς οἰκονομικῆς δυσπραγίας ἀντιπολίτευσιν ἀρεσκομένην νὰ κηρύττῃ, ὅτι τὸ κακὸν τοῦ ὁποίου ἐγένετο πρόξενος δὲν ἐπιδέχεται θεραπείαν, οὐδ' ἀπομένει διέδοξος ἄλλη πλὴν τῆς χρεωκοπίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν κυβέρνησιν ἀγωνιζομένην νὰ πείσῃ τὸν κόσμον, ὅτι τὰ σφάλματα τῶν ἀντιπάλων αὐτῆς δὲ εἶναι ἐκ τῶν ἀνεπανορθώτων καὶ τὰς δῆθεν ἀνιάτους πληγὰς ἀναλαμβάνει ὑπὸ ἰδίαν αὐτῆς εὐθύνην νὰ θεραπεύσῃ ἐν διαστήματι ἔτους ἀνευ τινὸς ἀκρωτηριασμοῦ τῆς πίστεως καὶ τῆς τιμῆς τῆς Ἑλλάδος.

Περιττὸν νομίζω νὰ ὑπενθυμίσω ἡμῖν τίνα ἐπροξένησεν ἡ δῆλωσις αὕτη ἐντύπωσιν. Ὅπως κατὰ τὴν προτέραν του τριετῆ πρωθυπουργίαν, οὕτω κατηγορεῖτο καὶ πάλιν ὁ κ. Τρικούπης, ὅτι ἐνῶ ἡ θέσις αὐτοῦ ἦτο ὀχυρὰ καὶ ἀπρόσβλητος κατέστησεν αὐτὴν ἐπισφαλῇ

καὶ ἐχορήγησεν ὅπλα εἰς τὴν συντετριμμένην ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ἁμαρτημάτων αὐτῆς ἀντικολίτευσιν, ἀναλαβὼν δωρεὰν δυσσεκκληρώτους ὑποχρεώσεις. Καθ' ἅπαν τὸ ἀπὸ τῆς διαλύσεως τῆς πρῶν Βουλῆς μέχρι τοῦ καταρτισμοῦ τῆς διαδόχου αὐτῆς διάστημα χρόνου, πλείστοι ἦσαν οἱ ὀλοψύχως εὐχόμενοι, ὅπως ἐμφανισθῇ ἡ κυβέρνησις μετὰ μετριωτέρου προγράμματος ἐνώπιον τῶν νέων ἀντικροσάπων. Εἰς τὴν τοιαύτην ἴσως τῶν ἀφατριάστων ἀπαισιοδοξίαν ὀφείλεται τὸ μοναδικὸν φαινόμενον, τοῦ ὁποίου παρέστημεν μάρτυρες μετ' ὀλίγον. Λέγομεν μοναδικόν, διότι ἂν περιέστησαν ἄλλα τινὰ κράτη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀθετήσωσι τὰς πρὸς τοὺς δανειστάς αὐτῶν ὑποχρεώσεις, ταῦτα ἠγωνίσθησαν πάντοτε ἐξ αἰδοῦς καὶ ἐκ συμφέροντος νὰ ἀποκρύψωσι τοῦτο μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς, μόνον δὲ παρ' ἡμῖν συνέβη νὰ κατέλθῃ ὀλόκληρον κόμμα εἰς τὴν ἐκλογικὴν παλαίστραν ἔχον ἀναγεγραμμένην ἐπὶ τῆς σημαίας αὐτοῦ τὴν χρεωκοπίαν.

13 Σεπτεμβρίου.

Ἡ θέσις τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἦτο οἷα περίπου ἡ θέσις Ιατροῦ ἀπέναντι Ἀσθενοῦς τοῦ ὁποίου ἀμφίβολον μὲν εἶνε ἂν ἀρκοῦσιν αἱ δυνάμεις πρὸς ἀνοχὴν δραστικοῦ φαρμάκου, ἀλλ' ἀνεπίδεκτον ἀμφιβολίας ὅτι μόνον διὰ τῆς χρήσεως τοιούτου δύναται νὰ σωθῇ. Ἄν τφόντι δὲν ἔστεργεν ἡ δὲν κατῴρωνεν ἡ Ἑλλὰς νὰ καταβάλλῃ ὅσα ἀπαιτοῦντο ὅπως ἐξακολουθήσῃ ἐκπληροῦσα τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῆς καὶ ὅπως ἐξισωθῶσι τὰ ἔσοδα πρὸς τὰς δαπάνας, ἀφεύκτως καὶ προσεχῶς ἤθελε μεταβληθῇ εἰς πρᾶγμα τὸ χρεωκοπικὸν φάσμα, ἀφοῦ οὔτε ἡ συνομολόγησις δανείου ἦτο δυνατὴ, οὔδ' ἀπέμεινε τὸ ὕστατον καταφύγιον τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, ἵνα πληρωθῇ, ὅπως κατὰ τὸ παρελθόν, τὸ κεχρηθὸς τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἐν τοιαύτῃ καταστάσει πραγμάτων δύο τινὰ ἡδύνατο νὰ πράξῃ ὁ κ. Τρικούπης ἡ προσχωρῶν κάκεϊνος εἰς τὴν ἐπικρατοῦσαν γνώμην περὶ τοῦ ἀνωικονομήτου τῶν οἰκονομικῶν, νὰ προκαλέσῃ εὐρεῖαν

ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησιν, ὅπως ἐπισήμως πιστωθῇ τίς ὁ παραίτιος
 τῆς καταστροφῆς, ἥ νὰ ἀναλάβῃ ἐπὶ ἰδίῳ κινδύνῳ καὶ ὑπὸ ἰδίαν εὐ-
 θύνην ν' ἀνασύρῃ τὴν Ἑλλάδα μετ' ἀκεραίας τῆς τιμῆς αὐτῆς ἐκ τοῦ
 βαράθρου. Ἡ πρώτη τῶν λύσεων ἦτο βεβαίως εὐχερής, τὸ δὲ ἐπι-
 κρατοῦν ῥεῦμα τῆς κοινῆς γνώμης καθίστα αὐτὴν ἀσφαλεστάτην, ἀφ'
 ἑτέρου ὁμως εἶχε τὸ μειονέκτημα νὰ ἦνε καθαρῶς προσωπικῇ. Οὐδὲν
 τῷ ὄντι θὰ ἐκέρδαιεν ἡ χώρα ἐκ τῆς ἀποπλύσεως τῶν χειρῶν τοῦ
 κ. Τρικούπη, ἐνῷ ὑπῆρχεν ἐλπίς νὰ σωθῇ ἂν οὗτος ἐπροτίμα τῆς
 ἀπραγμοσύνης τὸν κίνδυνον καὶ τὴν εὐθύνην. Πρὸς δικαίαν ἐκτίμη-
 σιν τοῦ βαθμοῦ ψυχικοῦ σθένους, τὸ ὁποῖον ἀπητεῖτο πρὸς τοῦτο,
 δίκαιον φαίνεται νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψει τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα περὶ
 τῆς καταστάσεως οὐ μόνον τῶν πραγμάτων ἀλλὰ καὶ τῶν πνευμάτων
 καθ' ἣν ὥραν ὑπεβάλλετο εἰς τὴν Βουλὴν ὁ ἰσοσκελὴς προϋπολογι-
 σμός. Ἡ μὲν πολυκέφαλος Ἀντιπολίτευσις ἐβόα διὰ πάντων αὐτῆς
 τῶν στομάτων, ἀποκαλοῦσα μωρίαν, τύφλωσιν, πόρωσιν, ἀγυρτεῖαν,
 ἀσπλαγχνίαν πρὸς τὸν λαὸν τὸν δι' ἐπιβολῆς φόρων ἀγῶνα πρὸς ἀπο-
 τροπὴν τῆς χρεωκοπίας, ὁ δὲ ἀνεξάρτητος τύπος ἐλαχίστην παρεῖχεν
 ὑποστήριξιν εἰς τὸν ἀναλαβόντα τοῦτον. Ἡ «Ἀκρόπολις» κατεχώριζε
 μακρὰν σειρὰν ἄρθρων ὑπὲρ τῆς περικοπῆς τοῦ τόκου τῶν δανείων,
 ἡ δὲ «Ἐφημερίς» ἐκήρυττεν ἀδύνατον τὴν ὑπερπήδησιν δι' ἑνὸς ἄλ-
 ματος τῆς μεταξὺ τῶν δαπανῶν καὶ τῶν ἐσόδων ἀβύσσου. Ἄν δὲ
 πρέπει νὰ εἴπωμεν ὅλην τὴν ἀλήθειαν, οὔτε μεταξὺ πάντων τῶν
 ὁπαδῶν τοῦ κόμματος ἐπεκράτει ἀπόλυτος πεποιθήσις εἰς τὴν ἐπιτυ-
 χίαν. Οὐδόλως δικαιοῦνται νὰ βοῶσι κατὰ τοῦ βάρους τῶν φόρων
 οἱ διὰ τῶν ἔργων των καταστήσαντες αὐτοὺς ἀναποδράστους καὶ ἔτι
 ὀλιγώτερον νὰ ὀδύρωνται ἐπὶ τῇ ἀπλῇ ὑποθέσει ἐλλείμματος πέντε ἡ
 καὶ ὀκτὼ ἑκατομμυρίων οἱ πέρυσιν προσφερόμενοι νὰ ἐνδύσωσι τὴν
 Ἑλλάδα τὸ σάβανον τῆς χρεωκοπίας. Ἄν δὲ αὕτη ζῇ καὶ βαίνει πρὸς
 ταχίστην ἀνάρρωσιν, ἄδικον θὰ ἦτο νὰ λησμονήσωμεν ὅτι τοῦτο
 ὀφείλεται πρὸ πάντων εἰς τὸ πείσμα, τὴν τύφλωσιν, τὴν οἴησιν, τὴν

φορομανίαν, τὴν ἀσπλαγχνίαν ἢ ὅπως ἄλλως ὠνομάζετο παρὰ τῶν ἀπαισιοδόξων ἢ ἀνένδοτος κατὰ τοῦ ἐνταφιασμοῦ αὐτῆς ἀντίστασις τοῦ ἀνδρός, ὅστις μόνος ἐπέμενε πιστεύων δινατὰ ὅσα πρό τινων μηνῶν ἐθεωροῦντο παρὰ πάντων ὑπερβαίνοντα τὰς δυνάμεις τῆς Ἑλλάδος.

Ταῦτα γράφων οὐδόλως φοβοῦμαι μὴ κατηγορηθῶ ὡς μερολήπτης, ἂν ἀμεροληψία εἶνε οὐχὶ ἡ ἰσοπέδωσις τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν, ἀλλ' ἡ ἀκριβὴς ἐκτίμησις τῶν ἔργων ἐκάστου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, τῇ 8 Σεπτεμβρίου.

... Ἐπειδὴ ὅμως χάριτι θεῖα ὑπάρχει ἑλληνικὴ κυβέρνησις καὶ τὴν κυβέρνησιν ταύτην ἀντιπροσωπεύει ὁ μᾶλλον τὰς συμπαθείας τῶν ἔξω Ἑλλήνων κεκτημένος κ. Τρικούπης, οὐδέποτε πιστεύομεν, ὅτι τὸ ζήτημα θὰ μείνῃ εἰς τὴν οἰκτρὰν ταύτην θέσιν, εὐχαρίστως δ' ἐπληροφορήθημεν ἐκ τῶν εἰς τὰς ἐνταῦθα ἐφημερίδας ἐξ Ἀθηνῶν ἀνταποκρίσεων, ὅτι ἐνέργειαι ἤρξαντο γινόμεναι πρὸς διακανόνισιν τοῦ ταχυδρομικοῦ ζητήματος.

24 Σεπτεμβρίου.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης διέταξε καὶ παρηγγέλθη ὅπως ὑφανθῇ ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ τῶν «Ἀπόρων Γυναικῶν» ὁ τάτης τῆς αἰθούσης τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς. Ὁ τάτης οὗτος ἔσται οὕτως ἐγγχωρίου ἐργασίας, χθὲς δὲ ἐλήφθησαν τὰ πρὸς τοῦτο κατάλληλα μέτρα.

16 Σεπτεμβρίου 1887.

Διὰ τοῦ γαλλικοῦ ἀφίκετο χθὲς, ὡς προηγγέλθη, ὁ πρίγκηψ τοῦ Ὁρλεὰν Ἑρρίκος. Ὁ πρίγκηψ Ἑρρίκος κατέλυσεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ἐπεσκέφθη δὲ περὶ τὴν 3 μ. μ. τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην, ὅστις ἀνταπέδωκεν αὐτῷ κατόπιν τὴν ἐπίσκεψιν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, ἄνευ προειδοποιήσεως, ἀλλὰ δὲν εὔρεν αὐτόν, ἐξελθόντα εἰς μικρὸν περίπατον κατὰ τὴν πόλιν.

16 Σεπτεμβρίου.

Ο ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ 1888.

Ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Χ. Τρικούπη συνέρχονται σήμερον τὴν ἐσπέραν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν οἱ τμηματάρχαι τοῦ ὑπουργείου τούτου, ὅπως ἀρξῶνται τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ ἔτους 1888.

17 Σεπτεμβρίου.

Χθὲς ἐπεσκέψατο ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν πρωθυπουργὸν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας σὶρ Ὁράτιος Ροθμβολδ.

16 Σεπτεμβρίου.

Ὁ χθὲς ἐπανελθὼν ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κόμης Μονθολὼν ἐπεσκέφθη περὶ τὴν ἐσπέραν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην, μεθ' οὗ διακόψαντος τὸ κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν συνεδριάζον ὑπουργικὸν συμβούλιον, συνδιελέχθη ἐπὶ ὧραν καὶ πλέον.

17 Σεπτεμβρίου.

Χθὲς ὁ παρεπιδημὼν ἐνταῦθα καθηγητὴς Ιατρὸς κ. Τρελᾶ μετέβη τὴν 11 καὶ 1/2 πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ εἰς τὴν οἰκίαν του ὃν δὲν εὔρεν.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 17 Σεπτεμβρίου.

ΒΑΛΛΙΣΜΟΣ ΛΑΤΑΝΙΑ. Εἶνε γνωστὸν, ὅτι ἡ αἵθουσα τοῦ οἴκου τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ τὰ παρακείμενα δωμάτια εἶνε ἀληθὲς θερμοκήπιον, ἐν ᾧ θάλλουσι καὶ ἀναπτύσσονται τὰ ὡραιότερα καὶ σπανιώτερα τῶν φυτῶν. Ἐκ τῶν φυτῶν τούτων μοναδικοὶ καὶ σπάνιοι εἶνε οἱ φίκαι, ὧν ὁ εἶς ὑπερμεγέθης τὸ ὕψος μετὰ δυσκολίας μετεκομίσθη, ὅτε πρὸ τινων ἔτων ὁ κ. Τρικούπης μετέλλαξεν οἰκίαν ἀπὸ τῆς πλατείας τῆς Ὀμονοίας εἰς τὴν ὁδὸν Ἀκαδημίας. Ὑπὲρ πάντα ὅμως τὰ φυτὰ τὸ ὡραιότερον καὶ μεγαλοπρεπέστερον εἶνε ἡ λατάνια, ἥτις καταλαμβάνει σχεδὸν ὁλόκληρον τὸν ἀντιθάλαμον. Ὁ ἀρχιμουσικὸς κ. Καίσαρης ἔγραψε χαρὶ-εντα βαλλισμὸν, ὃν ὠνόμασε Λατάνιαν ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ φυτοῦ τούτου.

Τὸν Ἰανουάριον τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους τὸ δάνειον τῶν 60 ἑκατομμυρίων ἐτιμᾶτο ἐν Ἀθήναις 448 φρ. ἥδη δὲ τιμᾶται 528. Τῶν 120 ἑκατομμυρίων ἐτιμᾶτο τὸν Ἰανουάριον φρ. 385 καὶ σήμερον ἔχει τιμὴν 453 φρ. Τῶν 26 ἑκατομμυρίων τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1887 εἶχε τιμὴν 255 φρ. ἥδη δὲ τιμᾶται 363 φρ. Τῶν 10 ἑκατομμυρίων ἔφερε κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔτους φρ. 195 καὶ σήμερον 234. Αἱ αὐταὶ περίπου διαφοραὶ παρατηροῦνται καὶ ἐπὶ τῶν ἀξιῶν τῶν πιστωτικῶν καταστημάτων. Οὕτως αἱ μετοχαὶ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς ἀπὸ φράγκων 3960 τὸν Ἰανουάριον, τιμῶνται σήμερον φρ. 4270. Τῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς ἀπὸ φράγκα 64 μόνον τὸν Ἰανουάριον, ζητοῦνται σήμερον εἰς τὰ 153. Τῶν μεταλλουργείων Λαυρείου τὸν Ἰανουάριον προσεφέροντο εἰς τὰ φρ. 91, ἥδη δὲ ζητοῦνται εἰς τὰ 123. Οἱ ἐν Ἑλλάδι καὶ τῇ ἁλλοδαπῇ ἀγοραστὰὶ τῶν ἐθνικῶν χρεωγράφων, σύμβουλον ἔχοντες τὴν ἀπαθῆ καὶ ἀφατρίαστον ἐκτίμησιν τῶν πραγμάτων, βλέπουσιν, ὅτι τὸ οἰκονομικὸν σύστημα τῆς Κυβερνήσεως, μόλις ἐν τοῖς πρώτοις βήμασι τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ εὐρισκόμενον, ἔδωκεν ἀγαθὰς ἀπαρχάς, ἡ ἀκλόνητος δὲ πίστις ἐπὶ τὴν μακρὰν διάρκειαν καὶ κανονικὴν λειτουργίαν τῶν κυβερνητικῶν μέτρων — καὶ βεβαιοῦμεν τὴν πίστιν ταύτην ἐν ἐπιγνώσει τῆς ἀπογνώσεως, ἣν προξενοῦμεν εἰς τοὺς περὶ τὴν ἀντιπολίτευσιν — συμπληρουμένων καὶ βελτιουμένων κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν, ἐμπνέει εὐλόγως τὴν πεποίθησιν, ὅτι μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς ἢ δύο ἔτων οὕτω δραστηρίας, ἐπιμόνου καὶ πεφωτισμένης κυβερνητικῆς ἐργασίας, τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἑλλάδος ἀφιχθήσονται εἰς τὴν περιωπὴν, εἰς ἣν ἔθεσεν αὐτὰ ἡ ἐκτίμησις τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἡ ψῆφος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἀντιπροσωπείας αὐτοῦ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 23 Σεπτεμβρίου 1887.

Σήμερον περὶ κομμάτων καὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν οὐδεὶς λόγος.

Ἐντεῦθεν μὲν συμπαγῆς καὶ σταθερὰ πλειονοψηφία, πειθαρχοῦσα ὑπὸ μονοκράτορα ἀρχηγόν, οὐδὲν σημεῖον οὐδὲ πόρρωθεν παρασχοῦσα, ὅτι ὑπέστη ἀλλοίωσιν τινα μικρὰν ἢ μελζονα, κατέναντι δὲ τῆς πυκνῆς ταύτης καὶ συντεταγμένης φάλαγγος διάφορα ἀποσπάσματα ὑπὸ ἴδιον ἀρχηγόν, ἢ καὶ πλείονας, ἀσύνδετα καὶ ἀσύμφωνα πρὸς ἄλληλα, ἕνα μόνον ἔχοντα κοινὸν χαρακτῆρα, ὅτι συλλήβδην ὁνομάζονται ἀντιπολίτευσις.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 24 Σεπτεμβρίου 1887.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ ΠΑΤΡΩΝ — ΠΥΡΓΟΥ

Ἐγένετο ἐν Πάτραις ξναρξίς τῶν ἐργασιῶν πρὸς κατασκευὴν τοῦ σιδηροδρόμου Πύργου — Πατρῶν καὶ προσεχῶς ἄρχονται αἱ ἐργασίαι καὶ ἐν Πύργῳ.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 24 Σεπτεμβρίου 1887.

Ἡ Πελοπόννησος δὲν δύναται ἢ νὰ ὁμολογῇ ἀπείρους χάριτας εἰς τὸν πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως κ. Τρικούπην, εἰς τὴν σιδηρὰν θέλησιν τοῦ ὁποίου ὀφείλεται τὸ ἀγαθὸν τῆς διὰ πλήρους συμπλέγματος σιδηροδρόμων συγκοινωνίας τῆς Πελοποννήσου πρὸς τὴν πρωτεύουσαν.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 20 Σεπτεμβρίου 1887.

Ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν χθὲς τὴν πρωτὴν συνήλθον τῇ προσκλήσει τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ὁ ἀντισυνταγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ καὶ τμηματάρχης ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν κ. Ἰσχόμαχος, ὁ διοικητὴς τῆς Σχολῆς τῶν Εὐελπίδων κ. Θ. Μάνος, ὁ διοικητὴς τῆς Σχολῆς τῶν Δοκίμων κ. Ἡλ. Κανελλόπουλος, ὁ διευθυντὴς τοῦ Σχολείου τῶν Βιομηχάνων Τεχνῶν κ. Α. Θεοφιλάς καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ Πρακτικοῦ Λυκείου κ. Θ. Νέγρης, καὶ συνεσεύφθησαν περὶ τῆς προσθήκης ὀγδόης τάξεως ἐν τῷ Πρακτικῷ Λυκείῳ, ἐν ἣ νὰ ἀσκῶνται οἱ εἰς ταύτην φοιτῶντες ἀποκλειστικῶς εἰς τὰ μαθήματα

τῶν Σχολῶν, ὧν οἱ διευθύνται παρίσταντο κατὰ τὴν συζήτησιν αὐτῇ. Μετὰ μακρὰν συζήτησιν ἐγένετο ὁμοθυμαδὸν δεκτὴ ἡ πρότασις τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ περὶ προσθήκης τῆς τάξεως αὐτῆς, καταρτίζεται δ' ἤδη τὸ πρὸς τοῦτο διάταγμα.

Σάββατον, 19 Σεπτεμβρίου 1887.

Χθὲς ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης μεταβάς εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῶν Ξένων ἀπέδωκε τὴν ἐπίσκεψιν εἰς τὸν ἐπιφανῆ ἀρχιτέκτονα κ. Χάνσεν.

22 Σεπτεμβρίου.

Ὁ ἀπὸ τινων ἡμερῶν διατρίβων ἐνταῦθα Ἄγγλος δικηγόρος κ. Μοον, ὅστις εἶνε λαμπρὸς ἑλληνιστὴς, ἐπεσκέφθη χθὲς τὸν κ. Τρικούπην, ἐπὶ μακρὸν παραμείνας παρ' αὐτῷ.

18 Σεπτεμβρίου.

Ἀφίκετο ἐκ Βιέννης ὁ διάσημος ἀρχιτέκτων Θεόφιλος Χάνσεν. Χθὲς δὲ ἐν συνοδείᾳ τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Τσίλλερ ἐπεσκέψατο τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην.

19 Σεπτεμβρίου 1887.

Χθὲς κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν του πρὸς τὸν κ. Τρικούπην, ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀνέθηκε τῷ κ. Χάνσεν νὰ παρασκευάσῃ σχέδιον ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου ἐπὶ προϋπολογισμοῦ ἐνὸς ἑκατομμυρίου χρυσῶν φράγκων. Ἡ ὑπαρξὶς μεγάλου ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου ἦτο ἀπαραίτητος, σχεδὸν ἀνάγκη διὰ πόλιν ὡς τὰς Ἀθήνας, καταπληρουμένην ὑπὸ ἀρχαιοτήτων.

Τὴν ἀνάγκην αὐτὴν ἀνέλαβε νὰ τὴν θεραπεύσῃ φαίνεται φιλόπατρις ὁμογενὴς διαθέτων τὸ ποσὸν 1,000,000 φράγκων, ὅπερ ἀνωτέρω ἀνεγράψαμεν, καὶ εἰς δὴν γενναῖον χορηγὸν ὁ κ. Τρικούπης ἅμα περαιωθέντος ὑπὸ τοῦ κ. Χάνσεν τοῦ σχεδίου θέλει ὑποβάλει αὐτό. Ἀτυχῶς δὲν ἠδυνήθημεν νὰ πληροφορηθῶμεν τὸ ὄνομα τοῦ ὁμογενοῦς τούτου, διότι ὁ κ. Τρικούπης δὲν τὸ ἐφανέρωσεν.

ΩΡΑ. 20 Σεπτεμβρίου.

Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κ. Μονθολὼν καὶ ὁ διαπρεπὴς Γάλλος ἱατρὸς κ. Τρελά ἐπισκέφθησαν τὴν χθεσινὴν ἐσπέραν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην.

18 Σεπτεμβρίου.

Χθὲς ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀνταπέδωκε μεταβάς εἰς τὴν ἀγγλικὴν πρεσβείαν τὴν ἐπίσκεψιν πρὸς τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἀγγλίας κ. Ροθμβολδ καὶ τὸν τῆς Γαλλίας κ. Μονθολὼν. Ἐπίσης δ' ἀντεπισκέφθη καὶ τὸν κ. Τρελά, ὃν ὁμως δὲν εὔρεν ἐν τῷ ξενοδοχείῳ.

20 Σεπτεμβρίου.

Χθὲς ἐπισκέψατο ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν πρωθυπουργὸν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας Φερειδὸν βέης.

22 Σεπτεμβρίου.

Χθὲς ἐπισκέφθη τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ὁ προχθὲς ἀφικόμενος νέος πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας κ. Le Maître.

ΩΡΑ, 20 Σεπτεμβρίου.

Περὶ τοὺς ἑκατὸν δικηγόροι τῶν Ἀθηναίων προσῆλθον χθὲς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, εἰσαχθέντες δὲ παρὰ τῷ κ. Πρωθυπουργῷ παρεκάλεσαν αὐτὸν νὰ λάβῃ πρόνοιαν περὶ δικαστικοῦ καταστήματος, καθόσον τὸ ὑπάρχον εἶνε ὅλως ἀνεπαρκὲς καὶ ἀκατάλληλον. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπήντησεν αὐτοῖς ὅτι ἡ κυβέρνησις, ἀναγνωρίζουσα τὴν σπουδαιότητα τοῦ ζητήματος, περὶ οὗ παρεκάλεσαν οἱ δικηγόροι, εἰργάσθη συντόμως ἐπ' αὐτοῦ, κατέληξαν δὲ αἱ περὶ τούτου μελέται αὐτῆς εἰς τοῦτο, ὅτι, ἐπειδὴ πρὸς ἀνέγερσιν ὀριστικοῦ καταστήματος ἀπαιτοῦνται τρία ἢ τέσσαρα ἔτη, προτιμότερον εἶνε νὰ ἀνεγερθῇ ἤδη προσωρινὸν δικαστικὸν κατάστημα ἐπὶ τοῦ παρὰ τὴν ὁδὸν Μητροπόλεως οἰκοπέδου τῆς μονῆς Πεντέλης. Ὁ προϋπολογισμὸς καὶ τὸ σχέδιον τοῦ καταστήματος τούτου εἶνε ἤδη ἔτοιμα, θέλουσι δὲ δαπανηθῇ περὶ τὰς 400,000 δραχμῶν καὶ ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου ἕκαστος κατανοεῖ, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ἀνεγέρσεως ὅλως

προσωρινού καὶ μικροῦ, ἀλλὰ περὶ καταστήματος ἐπαρκοῦς ἐπὶ τινὰ τοῦλάχιστον ἔτη. Ἀλλὰ καὶ αὐθις, προσέθηκεν ὁ κ. Πρωθυπουργός, παρουσιάζεται καὶ ἄλλη ἀνάγκη, ἡ εὐρεσις δηλονότι καταστήματος καταλλήλου μέχρι τῆς ἀνοικοδομῆς τοῦ νέου ἐπὶ τοῦ οἰκοπέδου τῆς μονῆς Πεντέλης. Ἀπὸ μηνῶν ἡ κυβέρνησις ἡσχολήθη ἀναζητοῦσα ἰδιωτικόν τι κατάστημα πρὸς ἐνοικίαισιν, ἀλλ' ἀτυχῶς δὲν εὔρε τοιοῦτον. Ἐσκέφθη τότε, ὅπως ἀναγείρῃ προσωρινῶς παράπηγμά τι εὐπρέπες παρὰ τῷ ἤδη καταστήματι τοῦ πρωτοδικείου, ἀλλὰ περὶ τούτου θὰ ἀποφασίσῃ ἡδη ὀριστικῶς, ἀφοῦ ὁμως πεισθῇ, ὅτι δὲν εἶνε δυνατόν ἄλλως νὰ ἀναπληρωθῇ ἡ ἀνάγκη, διότι κατὰ τὸν ἀρχιτέκτονα πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ παραπήγματος θὰ ἀπαιτηθῶσι τρεῖς ἢ τέσσαρες μῆνες. Εἰς τῶν δικηγόρων προέτεινεν εἰς τὸν κ. πρωθυπουργόν, ὅπως προσωρινῶς τὸ πρωτοδικεῖον μετενεχθῇ εἰς τὸ Βαρβάκειον, ἀλλ' ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀπήντησεν, ὅτι οὐδόλως συμφωνεῖ πρὸς τοὺς προτείνοντας τὴν καταστροφὴν μιᾶς ὑπηρεσίας χάριν ἄλλης, οὐδὲ δικαιούται τις νὰ λάβῃ ἀπὸ τῆς παιδείας χάριν τῆς δικαιοσύνης τὸ ἐκπαιδευτικὸν τοῦτο κατάστημα. Εὐθὺς ὁμως, ὡς εὔρη ἡ κυβέρνησις ἡ προτείνουνσιν οἱ δικηγόροι κατάλληλον ἰδιωτικὸν κατάστημα, θέλει προβῇ εἰς τὴν ἐνοικίαισιν αὐτοῦ, μηδόλως λαμβάνουσα ὑπ' ὄψει τὸ χρηματικὸν ζήτημα. Οἱ δικηγόροι κατόπιν ἀπήντησαν, ὅτι θέλουσιν ἐργασθῇ δι' ἐπιτροπῆς πρὸς ἀνέυρεσιν καταλλήλου οἰκήματος, καὶ ἀποχαιρετήσαντες τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἀπῆλθον.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 20 Σεπτεμβρίου.

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Τὴν 4 μ. μ. χθὲς διήρχοντο τοῦ γραφείου ἡμῶν οἱ κ. κ. δικηγόροι Ἀθηνῶν ἐν σώματι συζητοῦντες καὶ ἐφαίνοντο ὡς διαδῆλως. Ἐμάθομεν δὲ τὰ ἑξῆς:

Δὲν εὔρον ὁμως τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης καὶ μετέβησαν

εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν. Πρὸς τὸν κ. πρωθυπουργὸν ὠμίλησεν ἐξ ὀνόματος τῶν συναδέλφων του ὁ δικηγόρος κ. Μομφερράτος.

Ὁ κ. Τρικούπης ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς περὶ του:

«Ἐλπίζω ὅτι ἤλθατε νὰ συζητήσωμεν λογικῶς, καὶ ὄχι διὰ μομφῶν κατὰ τοῦ ὑπουργείου».

Ἡ ἀπάντησις αὕτη, μετὰ δηκτικότητος μάλιστα γενομένη διὰ τὰς παραπομπὰς τῶν παραπόνων εἰς τὰς ἐφημερίδας, τὰς ὁποίας ἀναγινώσκει ὁ κ. πρωθυπουργός, ἠρέθισε τὸν κ. Φιλάρετον καὶ ὠμίλησεν ὡς ἑξῆς καὶ οὗτος:

Διακόπτων ἐνταῦθα ὁ κ. πρωθυπουργός, λέγει: «Δὲν ἐκδιώκω τὴν μίαν ὑπηρεσίαν χάριν τῆς ἄλλης καὶ συνεπῶς δὲν παραχωρῶ τὸ Βαρβάκειον ἀφοῦ ἔχη ἄλλον προορισμόν». Οἱ κκ. Τσιτσος, Ζωντανὸς καὶ ἄλλοι: «Μή τοι δὲν μετεβλήθῃ εἰς νυσοκομεῖον καὶ στρατῶνα;» Ὁ κ. Τρικούπης: «Θέλετε νὰ συζητήσωμεν λογικῶς;» Ὁ κ. πρωθυπουργός θέτει τέρμα, ἐπαγόμενος: «Εἰς τοιαύτην συζήτησιν δὲν δύναμαι νὰ ἐξακολουθήσω· ἀλλὰ σᾶς παρακαλῶ νὰ συντελέσητε καὶ ὑμεῖς καὶ φροντίσητε νὰ εὐρεθῇ κατάλληλος αἵθουσα. Ἡ κυβέρνησις δηλοῖ ὅτι δὲν φεῖδεται χρημάτων, εἰμὶ δὲ πρόθυμος καὶ προσωπικῶς νὰ προνοήσω εἰς ἐκμίσθωσιν καταλλήλου οἰκήματος, ἂν εὐρεθῇ. Περὶ τῆς ζητηθείσης διακοπῆς τῶν συνεδριάσεων, δὲν δύναμαι νὰ ἀποφανθῶ· τοῦτο ἀπόκειται τοῖς ἀρμοδίοις καὶ τοῖς κκ. δικηγόροις νὰ ἀποφασίσωσιν».

Τοιουτοτρόπως ἀπῆλθον οἱ κκ. δικηγόροι.

Ο Κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΑΙ ΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ

Ὁ κ. πρωθυπουργός διάταξε νὰ ὑποβληθῶσι τῷ κ. Χάνσεν τὰ σχέδια τοῦ κεντρικοῦ Μουσείου, ὅπως ἀποφανθῇ, ἂν ἐπιδέχονται τροποποιήσιν πρὸς σπουδαίαν αὐξήσιν αὐτοῦ. Ὁ δὲ κ. Χάνσεν μὴ δυνάμενος μακρόθεν νὰ ἐπιφέρῃ γνώμην, ἤλθεν ἐνταῦθα καὶ ἤδη μελετᾷ τὸ σχέδιον τῆς τροποποιήσεως τοῦ κεντρικοῦ Μουσείου.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ, 20 Σεπτεμβρίου.

Τέλος ἔφθασαν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον καὶ ὠδη-
γήθησαν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ κ. Τρικούπη. Ὁ πρωθυπουργὸς εἰσ-
ῆλθε μὲ τὰς χεῖρας εἰς τὰ θυλάκια, τὸ στήθος προτεταμένον, προκλη-
τικὸν τὸ βλέμμα καὶ ἀγέρωχον. Εἰς τῶν δικηγόρων λαβὼν τὸν λόγον
ἐξέθηκε τὰ παράπονα τοῦ σώματος τῶν συναδέλφων καὶ ἐζήτησε τὴν
θεραπείαν τοῦ κακοῦ. Ἄλλ' ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀπὸ ἐλεγχομένου
ἔλαβε θέσιν ἐλέγχοντος καὶ παρετήρησεν ὅτι, οἱ κκ. δικηγόροι ἀντὶ νὰ
ἐκφράζωσι παράπονα καὶ νὰ ἐλέγχωσι τὴν κυβέρνησιν ὥφειλον πρό-
τερον νὰ ζητήσωσι παρ' αὐτοῦ πληροφορίας, καὶ ὁ κ. πρωθυπουργὸς
ἔλαβε τὴν καλωσύνην, ἵνα μὴ εἴπωμεν τὴν θρασύτητα νὰ ἀνακοινώσῃ
εἰς τοὺς παραπονουμένους...

24 Σεπτεμβρίου.

Χθὲς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ὁ βαρὺν Τράουτεμπεργ ἐπεσκέ-
ψατο τὸν πρωθυπουργόν.

24 Σεπτεμβρίου.

Ἄλλ' ἡ ἀληθὴς ὥθησις πρὸς παραγωγὴν ἐπιστημόνων τελειοτέ-
ρων, ἐπιστημόνων δικαιουμένων ἴσα καὶ οἱ ἐκ τῆς Κεντρικῆς Σχολῆς
τῶν Παρισίων καὶ τῶν Γεφυροδοποιῶν ἐξερχόμενοι πολιτικοὶ μηχανικοί,
ἐδόθη ὑπὸ τῆς νῦν κυβερνήσεως, ἥτις ἐπὶ ὅλως νεωτέρου καὶ λαμπροῦ
ὀργανισμοῦ μετεργύθησεν τὴν παλαιὰν Σχολήν, ἵνα οἱ ἐξ αὐτῆς ἀποφοι-
τῶντες νέοι κατατάσσωνται ἐν τῷ σώματι τοῦ μηχανικοῦ τῶν δημο-
σίων ἔργων, οὐχὶ πλέον ὥς μηχανικοί, ἀλλ' ὥς πολιτικοὶ μηχανικοί.
Προσέτι ἐσχάτως ὑπὸ τῆς νῦν κυβερνήσεως ἐλήφθη πρόνοια καὶ προ-
σεχῶς ψηφίζεται ἐν τῇ Βουλῇ νόμος, δι' οὗ ἐξοικονομοῦνται δημό-
σιοι θέσεις καὶ διὰ τοὺς μηχανουργούς, καθότι ὥς γνωστόν, ἐν Ἑλλάδι
ἡ μηχανουργία εἶνε ἀκόμη εἰς νηπιώδη κατάστασιν καὶ, ὥς ἐκ τού-

του, εἰς ἀμνηχανίαν θὰ περιέρχονται οἱ ξερχόμενοι τῆς σχολῆς τοῦ Πολυτεχνείου.

Ὁφείλομεν λοιπὸν νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι μόνη ἡ παροῦσα κυβέρνησις ἐμερίμνησεν ὑπὲρ τῆς προόδου τῶν πρακτικῶν καὶ βιομηχανῶν Τεχνῶν ἐν Ἑλλάδι, στρέφουσα οὕτω τὸ ρεῖθρον τοῦ ἀπὸ τινος ὑπερεκχειλίσαντος ρεύματος τῆς ἡμιμαθείας τῶν ἐπιστημόνων εἰς πρακτικωτέραν καὶ πλέον ὠφέλιμον τῇ κοινωνικῇ ἀναπτύξει καὶ σταδιοδρομίᾳ τῆς πολιτείας ὁδόν.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 22 Σεπτεμβρίου 1887.

ΤΑ ΤΟΥ ΜΕΝΙΔΙΟΥ

Κατόπιν τῶν λαβόντων χώραν ἐν Μενιδίῳ ἀτακτημάτων τῶν αὐτόθι κατοίκων κατὰ τῆς στρατιωτικῆς ἀρχῆς τῆς ἐπιστατούσης εἰς ἀνέγερσιν φυλακείου πρὸς φύλαξιν τῶν δασῶν, κατηγγέλθησαν ἀρμολίως καὶ ἤχθησαν εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν τρεῖς τῶν πρωτουργῶν τῆς ἀπειθείας ταύτης. Ἐνεκα τούτου κυρίως περὶ τοὺς τριακοσίους κάτοικοι Μενιδίου κατῆλθον χθὲς εἰς Ἀθήνας καὶ ἐζήτησαν νὰ παρασταθῶσιν ἐνώπιον τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, τὰ κατὰ τὴν παρουσίαισιν δὲ ταύτην, διαφωτίζοντα ἀκριβῶς καὶ θέτοντα πέρας εἰς τὸ ἀτυχὲς ὄσφ καὶ ἀνάξιον λόγου τοῦτο ἐπεισόδιον, ἐκθέτει σήμερον ἡ «Ὠρε» ὡς ἑξῆς:

Ἄνωθεν τοῦ χωρίου Μενιδίου ἐπὶ τοῦ Πάρνηθος κείται τὸ δάσος Κορομηλιά, οὗτινος τὴν κυριότητα διαφιλονεκεῖ πρὸς τὸ δημόσιον ἡ κοινότης Μενιδίου. Πρὸς ἐποπτεῖαν καὶ προφύλαξιν τοῦ δάσους τούτου, ἄλλοτε δασυτάτου, ἤδη δέ, ἐξ ἀμελείας ἢ κακῆς προθέσεως τῶν περιούκων ἀποσιλωθέντος, ἡ κυβέρνησις ἀπεφάσισε τὴν σύστασιν στρατιωτικοῦ σταθμοῦ, ἤρξατο δὲ καὶ ἡ ἀνέγερσις ἐπὶ τούτῳ φυλακείου. Ἄλλ' οἱ χωρικοί, μεταβάντες εἰς τὴν θέσιν, ἔνθα ἀνεγείρετο τὸ φυλακεῖον, ἀνέτρεψαν τὰς ἐργασίας καὶ ἀντέστησαν εἰς

τὴν στρατιωτικὴν ἀρχὴν, ἐφ' ᾧ ἐξεδόθησαν ἐντάλματα συλλήψεως κατὰ τριῶν χωρικῶν, οἵτινες ὠδηγήθησαν εἰς τὴν εἰσαγγελίαν. Οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Μενιδίου, ὑπερτριακόσιοι τὸν ἀριθμόν, κατήλθον χθὲς εἰς Ἀθήνας, προσήλθον δὲ καὶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ζητοῦντες ὅπως ἴδωσι τὸν κ. πρωθυπουργόν. Εἰσήχθησαν ἅπαντες παρὰ τῷ κ. Τρικούπῃ, ὁ δὲ βουλευτὴς κ. Ψύλλας, παρατυχὼν ἐν τῷ ὑπουργείῳ καὶ παρακληθεὶς ὑπὸ τῶν χωρικῶν νὰ διατυπώσῃ τὰς παρακλήσεις αὐτῶν, εἶπεν, ὅτι, ὥς γνωρίζει ἡ κυβέρνησις, οἱ κάτοικοι τοῦ Μενιδίου, διαφιλονεικοῦντες τὴν κυριότητα τοῦ δάσους Κορομηλιάς, μαθόντες δέ, ὅτι ἀνεγείρεται ὑπὸ τοῦ δημοσίου σταθμός, κακῶς ποιοῦντες, ὥς ἤδη ἀναγνωρίζουσιν, ἀντέστησαν εἰς τὴν ἀνέγερσιν τούτου, ἐφ' ᾧ συνελήφθησαν τρεῖς τῶν χωρικῶν, ἐνῶ, ἂν ὑπάρχῃ ἔνοχῃ, ἅπαντες οἱ χωρικοὶ εἶνε ἔνοχοι. Προσέθηκεν ὁ κ. Ψύλλας ἐκ μέρους τῶν χωρικῶν, ὅτι οὗτοι παρακαλοῦσι τὴν κυβέρνησιν, ἵνα μὴ ἀδικηθῶσιν ἐν τῇ κυριότητι τοῦ δάσους, ἀνήκοντος κατὰ τὴν γνώμην των, εἰς τὴν κοινότητα. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀπήντησεν, ὅτι καθόσον ἀφορᾷ εἰς τὴν σύλληψιν τῶν ἀντιστάντων εἰς τὴν ἀρχὴν ἡ κυβέρνησις σκοπὸν ἔχει νὰ καταστήσῃ τὸν νόμον σεβαστὸν εἰς ἅπαντας, ἀνεπηρέαστος δὲ ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ θέλει ἐκκληρώσει αὐστηρῶς τὸ καθήκον αὐτῆς, ἵνα πάντες πεισθῶσιν, ὅτι ὀφείλουσι νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τοὺς νόμους, ἄνευ μηδεμιᾶς ἐξαιρέσεως. Καθόσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὸ φυλακεῖον, προσέθηκεν ὁ κ. πρωθυπουργός, τοῦτο θὰ ἀνεγερθῇ πρὸς ἐποπτείαν καὶ προφύλαξιν τοῦ δάσους, ὁσημέραι καταστρεφομένου, οὐδὲν δ' ἡ ἀνέγερσις τοῦ σταθμοῦ θίγει τὸ ζήτημα τῆς κυριότητος ἢ τῆς κατοχῆς, διότι εἴτε δημόσιον εἴτε κοινοτικόν, εἴτε καὶ ἰδιωτικὸν εἶνε δάσος τι ἡ κυβέρνησις ἔχει καθήκον νὰ ἐποπτεύῃ καὶ προφυλάσῃ αὐτὸ ἀπὸ τῆς καταστροφῆς χάριν τῆς γενικῆς ὠφελείας. Ἔχει ἄρα ἀπόφασιν ἡ κυβέρνησις καὶ χάριν τῆς γενικῆς ὠφελείας καὶ χάριν τῆς ὠφελείας τοῦ χωρίου Μενιδίου, εἴτε ἐπιθυμοῦντος τοῦτο εἴτε μὴ ἐπιθυμοῦντος, νὰ προφυλάξῃ τὸ δάσος ἀπὸ

τῆς καταστροφῆς. Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς κυριότητος τοῦ δάσους, εἶπεν ὁ κ. πρωθυπουργός, ὅτι τοῦτο εἶνε καθαρῶς δικαστικὸν καὶ θέλει ἡ κυβέρνησις ὑποταχθῇ εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου οἰαδήποτε ἂν ᾖ αὕτη. Οὐχ' ἦττον, ἂν ἡ κοινότης ἀποδείξῃ κατ' οὐσίαν τὰ δίκαια αὐτῆς, οὐχὶ ὁμως καὶ κατὰ τύπους, ἡ κυβέρνησις εἶνε διατεθειμένη νὰ μὴ ἐκωφεληθῇ ἐκ τούτου. Συνεβούλευσε δ' ὁ κ. πρωθυπουργὸς τοὺς χωρικοὺς νὰ ἐκλέξωσιν ἐπιτροπὴν ἐκ συγχωρίων των, οἷτινες νὰ παρουσιάσωσιν εἰς τὸν ἀρμόδιον ὑπάλληλον, τὸν διευθύνοντα τὸ δασονομικὸν μῆμα, λαβόντα ἐπὶ τούτῳ παραγγελίαν, τοὺς τίτλους ἐφ' ὧν στηριζόμενοι διεκδικοῦσι τὴν κυριότητα τοῦ δάσους. Οἱ χωρικοὶ ἀπεδέχθησαν τὴν συμβουλὴν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἐκφράσαντες δ' αὐτῷ τὰς εὐχαριστίας των ἀπῆλθον.

ΩΡΑ, 24 Σεπτεμβρίου.

Ὁ Ἰταλὸς ἀντιναύαρχος Νικάστρο μετὰ τοῦ ἐπιτελείου του, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἰταλίας Μαρκησίου Κουρτοπάσης, ἐπισκέφθη χθὲς μετὰ μεσημβρίαν ἐν τῇ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Χαρίλαον Τρικούπην.

25 Σεπτεμβρίου.

Χθὲς ἐπισκέφθη ἐν τῇ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν κ. πρωθυπουργὸν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας κ. Κουρτοπάσης.

25 Σεπτεμβρίου.

Χθὲς ἐπισκέφθη τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐν τῇ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ ἀρχιτέκτων κ. Χάνσεν μετὰ τοῦ κ. Τοῦλλερ.

ΑΠΟΣΤΡΑΓΓΙΣΙΣ ΓΑΙΩΝ ΡΟΥΦ

Ἐπὶ τῶν πρὸς μεσημβρίαν τοῦ δημοσίου δενδροκομείου γαιῶν Ρούφ, ἐν αἷς πρό τινων ἐτῶν ἠγέρθησαν παραπήγματα πρὸς στρατωνισμὸν ἑνὸς τάγματος τοῦ μηχανικοῦ, ἐκτελοῦνται ἀπὸ τινος ἀποστραγγιστικά ἔργα πολλοῦ λόγου ἄξια. Κατὰ τὴν τελευταίαν λίαν πολυόμβρον πενταετίαν εἰς τὰς χαμηλὰς καὶ λίαν ἀργιλλώδεις ταύτας γαίας ἐλίμναζον ὕδατα, τὰ ὅποια προεκάλουν τὴν ἀνάπτυξιν ἐλωδῶν

πυρετῶν, ἐξ ὧν προσεβάλλοντο καὶ ἀπεδεκατίζοντο οἱ περίοικοι καὶ οἱ ἐνοικοῦντες τὰ παραπήγματα στρατιῶται.

Ἡ ἀποστράγγις τῶν ἐν λόγῳ γαιῶν τελεῖται ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν ἐνὸς τῶν μηχανικῶν τῆς γαλλικῆς ἀποστολῆς, οἱ δὲ χρησιμοποιούμενοι πῆλινοι σωλῆνες κατασκευάζονται ἐπὶ τόπου διὰ μηχανῆς ἐπίτηδες κομισθείσης ἐξ Εὐρώπης. Εἶνε δὲ τὰ ἀποστραγγιστικά ταῦτα ἔργα τὰ πρῶτα, ἀπερ' ἐξετελέσθησαν ἐν Ἑλλάδι, καὶ ἐλπίζεται δι' αὐτῶν νὰ κατορθωθῇ ἡ πλήρης ἐξυγίανσις τῆς παρὰ τὰ κτήματα Ροῦφ συνοικίας.

Κριῖμα μόνον ὅτι τόσα στρέμματα πρόκειται νὰ μένουν στεῖρα, ἀφιερωμένα εἰς τὰς μεγάλας ἀλλ' ἀκάρπους δυστυχῶς στρατιωτικὰς ἰδέας τοῦ κ. Τρικούπη.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 29 Σεπτεμβρίου 1887.

Ἐκ τῶν δημοσιευομένων πινάκων τῶν εἰσπραξέων, τῶν τε τελωνειακῶν, τῶν τῆς καταναλώσεως καὶ τῶν ταμιακῶν, ἀποδεικνυνται ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ δικαιολογημένοι καὶ ἐπαληθεύουσαι αἱ προβλέψεις τῆς κυβερνήσεως. Κατήντησε πλέον ἀναμφισβήτητον, ὅτι αἱ τελωνειακαὶ πρόσοδοι θέλουσι προσεγγίσει μέχρι βαθμοῦ ἐπαφῆς τὸ ἀναγραφέν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἔσοδον, αἱ καθημερινῶς δὲ ἀφικνούμεναι εἰδήσεις ἐκ τῶν κυριωτέρων τελωνείων φέρουσιν εἰσπράξεις καταπληκτικῶς ὑπερβαίνουσας τὰς ἀντιστοίχους τοῦ παρελθόντος ἔτους τοῦ τελωνείου Σύρου π. χ. αἱ εἰσπράξεις τοῦ Σεπτεμβρίου κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἦσαν δρ. 350,000, ἐνῷ κατὰ τὸν τρέχοντα Σεπτέμβριον, μέχρι τῆς χθὲς, ἐνῷ ἀκόμη ὑπολείπονται τέσσαρες ἡμέραι, εἶχον εἰσπραχθῇ, καθὰ ἠκούσαμεν, περὶ τὰς 500,000. Τοῦ δὲ τελωνείου Πειραιῶς ἡ εἴσπραξις κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον πιθανῶς θὰ φθάσῃ τὸ ἑκατομμύριον. Ἄλλ' ἐκτὸς τῶν τελωνειακῶν εἰσπραξέων καὶ αἱ τῶν φόρων τῆς καταναλώσεως δὲν ἀπέχουσι τῶν προϋπολογισθέντων· καθ' ἓν μόνον βεβαίως θέλουσι φέρει κατωτέραν πρόσοδον, καθόσον δηλαδὴ οἱ νέοι φόροι δὲν ἐτέθησαν ἀμέσως εἰς ἐνέργειαν, ἀλλὰ μόλις κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας τοῦ ἔτους. Ἄλλὰ καὶ ὥς πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ ἔχῃ τις ὑπ'

ὄψιν, ἵνα μὴ παριπτακῇ εἰς ἀτόπους ὑπολογισμούς, ὅτι κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1887 δὲν ἐτέθη ὡς βάσις τὸ προῖόν τῶν νέων φόρων ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἔτους, ἀλλὰ μόνον διὰ τὴν δευτέραν ἐξαμηνίαν, διὰ δὲ τὴν πρώτην ἐξαμηνίαν ὑπελογίσθησαν τὰ ἔσοδα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παλαιῶν φόρων. Τοιουτοτρόπως αἱ προβλέψεις διὰ τὰς εἰσπράξεις ἐκ ταύτης τῆς κατηγορίας τῶν φόρων θὰ ὑστερήσωσι μὲν κατὰ τι τῆς ἀληθείας, ἀλλ' ὅχι κατὰ πολὺ, διότι δὲν θὰ πρόκειται ἢ περὶ τῆς διαφορᾶς δύο μόνον μηνῶν, ἐξ ὧν δὲν δύναται νὰ προκύψῃ ἐλάττωσις ὑπερβαίνουσα τὸ ἥμισυ ἑκατομμύριον.

Ἄν λοιπὸν λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν, ὅτι αἱ τελωνειακαὶ εἰσπράξεις θέλουσι φθάσει τὰ προϋπολογισθέντα, ὅτι αἱ ἐκ τῶν μονοπωλίων δὲν θὰ ὧσι κατώτεραι, ὅτι αἱ τῶν φόρων τῆς καταναλώσεως θὰ δώσωσι μικράν τινα ἐλάττωσιν, ὅτι τὸ ἐκ τοῦ χαρτοσήμου ἔσοδον ὅχι μόνον θέλει ἐξισωθῇ πρὸς τὸ ἀναγραφέν, ἀλλὰ καὶ κατὰ πολὺ ὑπερβῇ αὐτό, ὅτι τῶν ἀμέσων φόρων ἢ εἰσπραξὶς ἐπιδιώκεται δραστηριώτατα καὶ προβαίνει αἰσίως, συνεπεία τοῦ νέου θεσμοῦ τῶν ὑποταμιῶν, ἀποδειχθέντος εὐστοχωτάτου καὶ σκοπιμωτάτου, ὅτι τινῶν μὲν ἐκ τούτων τὸ προῖόν θὰ ᾖ κατὰ τι κατώτερον τοῦ προβλεφθέντος, οἷον τοῦ τῶν οἰκοδομῶν καὶ ἐπιτηδευμάτων, ἑτέρων δὲ ἄνωτερον, οἷον τοῦ τοῦ ἐλαίου, — δύναται μετὰ τινος ἀσφαλείας νὰ καταλήξῃ εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ χρῆσις τοῦ 1887 θέλει κλείσει περίπου ἐν ἰσοζυγίῳ, διότι καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει προκύψει ἔλλειμμά τι ἐξ ἑνὸς ἢ δύο ἢ τριῶν ἑκατομμυρίων, τοῦτο ἔσται μικροῦ λόγου ἄξιον προκειμένου περὶ προϋπολογισμοῦ ἐνενήκοντα ἑκατομμυρίων.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 5 Ὀκτωβρίου 1887.

Η ΕΙΔΗΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΓΕΝ. ΠΡΟΞΕΝΟΥ

Ἐκ Σμύρνης, τῇ 2 Ὀκτωβρίου 1887.

Καθὰ τηλεγραφικῶς ἠγγέλθη χθὲς ἐξ Ἀθηνῶν γενικὸς πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει διωρίσθη ὁ κ. Γ. Ἀργυρόπουλος.

Ἡμεῖς ἰδιαιτέρως πρὸ τοῦ χρόνου τούτου γράφοντες, ἐξεφράζομεν τὴν ἀκράδαντον πεποίθησιν, ἣν εἶχομεν πρὸς τὴν τοῦ κ. Τρικούπη Κυβέρνησιν, ὅτι σπουδαίως θέλει σκεφθῇ καὶ ἀποφασίσαι τὴν ἐκλογὴν τοῦ διαδόχου τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Ν. Μίχου. Ἐν τῇ περιστάσει ὅθεν ταύτῃ συγγαίρομεν θερμότατα τὴν Κυβέρνησιν τοῦ κ. Τρικούπη, ἐκθύμως εὐχόμενοι, ὅπως ἐξακολουθῇ μετὰ τῆς αὐτῆς πάντοτε μερίμνης καὶ εὐστοχίας νὰ διορίζῃ τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτῆς, οἵτινες ἄλλως τε ὀφείλουσι διὰ τῶν ἀτομικῶν αὐτῶν προσόντων νὰ ἰσοφαρίζωσι πρὸς τοὺς συναδέλφους αὐτῶν, οἵτινες διὰ τοῦ ὄγκου τῶν κυβερνήσεών των ἀναπληροῦσι τὰς τυχὸν ὑπαρχούσας ἐλλείψεις αὐτῶν τῶν ἰδίων.

ΩΡΑ

Ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἕως 31 Αὐγούστου 1887 εἰσепράχθησαν ἐκ τελῶν χαρτοσήμου, γραμματοσήμου, τηλεγραφημάτων καὶ σιγαροχάρτου δρ. 6,670,670, κατὰ δὲ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα τοῦ παρελθόντος ἔτους δρ. 5,976,003.

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Δὲν δυνάμεθα ὁμῶς νὰ καταστείλωμεν τὴν ὁδύνην, ἣν αἰσθανόμεθα βλέποντες εἰς ποῖον ἄγονον ἔργον κατατρίβεται προσωπικότης ὑπέροχος οἷα ἡ τοῦ κ. Τρικούπη. Τὸ μέγα, τὸ κύριον μέλημα εἶνε τὸ ἰσοζύγιον. Ἄλλ' ὁ πῖθος τῶν Δαναΐδων δὲν πληροῦται διὰ χαρτονομίσματος, τὰ δὲ χάρτινα ἑκατομμύρια, ἅτινα εἰσπράττει διὰ τοιαύτης φοβερᾶς σωματικῆς καὶ πνευματικῆς ἐργασίας, ἑξατμίζονται...

25 Σεπτεμβρίου.

Χθὲς ὁ ἐνταῦθα παρεπιδημῶν διαπρεπὴς ἀρχιτέκτων κ. Χάνσεν μετὰ τοῦ κ. Τσίλλερ ἐπισκέφθησιν τὸν κ. πρωθυπουργόν, πρὸς ὃν ἐκόμισαν καὶ τὸ συντελεσθὲν σχεδιογράφημα τοῦ ἀνεγερθησομένου μεγάλου διὰ τὰς ἀρχαιότητας Μουσείου.

Χθὲς μετὰ μεσημβρίαν ἐπισκέφθη τὸν κ. Τραούτεμβεργ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης.

26 Σεπτεμβρίου.

Ο πρωθυπουργός κ. Τρικούπης έπεσκέφθη χθές τὴν 4 μ. μ. ἐπισήμως τὸν ναύαρχον Νικάστορο

26 Σεπτεμβρίου.

Ὁ πρωθυπουργός ἀπεφάσισε νὰ ἀναστυλώσῃ τὸν λέοντα τῆς Χαιρωνείας, καὶ ἀνέθηκεν εἰς τὸν ἀρχιτέκτονα τοῦ γερμανικοῦ Ἰνστιτούτου κ. Δαϊρπφελδ νὰ ὑποδείξῃ εἰς αὐτὸν τὸν τρόπον τῆς ἀναστυλώσεως. Ὁ κ. Δαϊρπφελδ ἀνεχώρησε σήμερον εἰς Χαιρωνεῖαν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μετὰ τοῦ γενικοῦ Ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Καββαδίου.

26 Σεπτεμβρίου.

Χθές τὴν ἑσπέραν ὁ πρωθυπουργός κ. Τρικούπης, κληθεὶς ἐγευματίσαι παρὰ τῷ πρεσβευτῇ τῆς Ἀγγλίας κ. Ροῦμπολδ, παρ' ᾧ εἶχε κληθῇ καὶ ὁ προχθές ἀφικόμενος ἐνταῦθα Ἀγγλος ὑπουργός ἐπὶ τῆς στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης κ. William I Marriott, βουλευτῆς ἐκ Βρεῖτον.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ, (Κωνσταντινουπόλεως).

Ἰδιαίτερα ἀνταπόκρισις «Ἐπιθεωρήσεως», εἰδικοῦ ἀνταποκριτοῦ.

Ἀθῆναι τῇ 26 Σεπτεμβρίου 1887.

Δικαιοῦνται ἐντεῦθεν οἱ πατέρες τοῦ ἔθνους νομοθετικῆς τινας ἀναπαύλας καὶ ὀκλαδὸν μακαριότητος ἐπὶ τῶν ἐδωλίων τοῦ βουλευτηρίου, τὴν ὁποίαν, λέγεται, σκοπεῖ νὰ μὴ πολυταράξῃ ὁ κ. Τρικούπης, μὴ εἰσερχόμενος ὥς ἄλλοτε εἰς τὴν αἴθουσαν μὲ τὸ χαρτοφυλάκιον ἐξωγκωμένον ἐκ τῆς πληθύος τῶν νομοσχεδίων· οὔτε τὰ κενὰ πάντα, οὔτε αἱ ἀνάγκαι πᾶσαι τῆς πολιτείας, ἐπληρώθησαν ἢ ἐθεραπεύθησαν ἴσως διὰ τοῦ φόρου τῶν περυσινῶν νόμων, οὔτε τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἐστέρησε τὸ μέγα δημιουργικὸν πνεῦμα, ἀλλὰ τὰ μᾶλλον ἐπείγοντα ἐτάχθησαν ἤδη ἐπὶ τῆς σιδηρᾶς τροχιᾶς ἐπιστημονικῆς τάξεως καὶ δὲν ἐτείλουνσι τὰ μένοντα εἰς ἡλεκτρικὴν οὕτως εἰπεῖν ἐργασίαν ὥς κατὰ τὴν παρελθούσαν σύνοδον. Ἐν σχέδιον, τὸ ὁποῖον πιθανώ-

τατα θέλει ἐκτυλιχθῇ ὑπὸ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ εἰς τὴν Βουλὴν, εἶνε τὸ τῆς κατασκευῆς σιδηροδρόμου ἐκ Μύλων εἰς Καλάμας, διὰ Τριπόλεως καὶ Μελιγαλᾶ. Ἡ μελέτη ἐγένετο ἀπὸ τοῦ ἔτους 1884, ὃ δὲ διακεκριμένος ἀρχιμηχανικὸς τῆς ἀποστολῆς κ. Γκοτλάν ἐνταλεῖς, διὰ μακρᾶς ἐπιτοπίου μελέτης ἐφιλοπόνησε πλήρες σχέδιον μετ' ἀκριβεστάτου χάρτου καὶ προϋπολογισμοῦ· ἡ μεσοβασιλεία τῆς πεσοῦσης κυβερνήσεως ἔρριπεν εἰς τὴν παχεῖαν κόνιν τῶν ἐλληνικῶν ἀρχείων μεταξὺ τοσοῦτων ἄλλων ἐργασιῶν ἐτοιμῶν, καὶ τὸ θεωρηθὲν φαντασιοκόπημα τοῦτο. Ὁ κ. Τρικούπης ἐπανελθὼν ἐξέθαπεν καὶ κατέστησεν αὐτὸ θέμα μακρᾶς αὐτοῦ μελέτης· τὸ πόρισμα ἦν ὅτι τὸ ἔργον ἀπεφασίσθη καὶ ἐνετάλη ὃ κ. Γκοτλάν ἵνα ἐπισκεφθῇ αὐτὴς τοὺς τόπους καὶ τροποποιήσῃ τὸ διάγραμμα κατὰ τοὺς ὁρους τῶν πολυειδῶν ἀναγκῶν τῆς συγκοινωνίας.

Δὲν θὰ ὑμνήσωμεν ἐνταῦθα τὰ καλὰ τῆς συγκοινωνίας, ἀλλὰ ταύτης δημιουργὸς καὶ ἐν Πελοποννήσῳ εἶνε ὃ κ. Τρικούπης, ὅστις πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἐχάραξε καὶ ἀνέωξε τὰς πρώτας ἀνθρωπίνους ὁδοὺς ἀντὶ τῶν τέως ἀγρίων ἀτραπῶν, ἵνα ὑβρισθῇ ὡς σπάταλος τῶν χρημάτων τῆς ὁδοποιΐας, καὶ ἤδη τοὺς στέλλει πλήρες τὸ κάνιστρον τῆς Πανδώρας διὰ τοῦ πρώτου συρμοῦ τῆς γραμμῆς ταύτης. Ὁ σιδηρόδρομος οὗτος θέλει συνδέσει τὸ κέντρον καὶ τὸ ἄκρον τῆς Πελοποννήσου. Ἡ ἀπόφασις δὲ ἔργου τοιοῦτου, στοιχίσαντος 20 ὄλα ἑκατομμύρια, ἐν ἡμέραις καθ' ἃς μετὰ δυνάμεως ἀξίας κρείττονος θέματος, ἀγὼν καταβάλλεται ὑπὸ τῆς ἐτέρας μερίδος ἵνα ὅσον οἰκτροτέρον εἰκονισθῶσι τὰ οἰκονομικὰ ἡμῶν πράγματα, καὶ ἡ εὐρεσις τοῦ πολλοῦ τούτου χρήματος ἀποδεικνύει πλήρη αἰσιοδοξίαν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν τῆς Κυβερνήσεως.

2 Ὀκτωβρίου.

Ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸν κ. Τρικούπην, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ προξένου τοῦ Βελγίου κ. Ρῶσελς, ὃ Δανὸς κ. Κῶχ, διευθυντὴς ἀτμοπλοΐκῃς ἐν Δανίᾳ ἐταιρείας, ἣτις πρόκειται νὰ διενεργήσῃ συγκοινω-

νίαν μεταξὺ Δανίας, Γαλλίας, Ἰταλίας καὶ Ἑλλάδος ἀπαξ τοῦ μηνός.

Σήμερον μ. μ. γίνεται ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τὸ τελευταῖον ὑπουργικὸν συμβούλιον. Οὕτω λήγει καὶ ἡ ἀντιβασιλεία τοῦ κ. Τρικούπη.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 6 Ὀκτωβρίου.

Ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ ταχυδρομείου Ἀθηνῶν ἐγένετο κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας νεωτερισμός, τὸν ὁποῖον ὁμολογοῦμεν, ὅτι οὔτε νὰ ὀνειροπολήσωμεν ἐπετρέπετο ἡμῖν. Καὶ ὁμῶς ἐγένετο καὶ τὸ ταχυδρομεῖον εἶνε ἀνοικτὸν μέχρι βαθείας νυκτός.

13 Ὀκτωβρίου.

Μετ' ὀλίγον ἀρχεται ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Τσίλλερ ἡ κατασκευὴ τῆς κεντρικῆς πτέρυγος καὶ τῆς προσόψεως τοῦ κεντρικοῦ Μουσείου, πρὸς δὲ καὶ τοῦ κήπου καὶ τῶν ἄλλων ἐξαρτημάτων αὐτοῦ. Τὸ ἔργον θέλει συντελεσθῇ τάχιστα κατὰ τὴν ἐμφρασθεῖσαν ἐπιθυμίαν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ.

28 Σεπτεμβρίου.

Αἱ εἰσπράξεις τοῦ τελωνείου Πειραιῶς κατὰ τὸν λήγοντα μῆνα ὑπερέβησαν τὰς προσδοκίας πάντων. Μέχρι τῆς χθὲς εἶχον ὑπερβῆ τὸ ἑκατομύριον ἀνελθοῦσαι εἰς δρ. 1,031,051.35. Ἡ καταπληκτικὴ αὕτη εἰσπραξις ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος καὶ εἰς τὴν αὐστηρότητα καὶ τὸν ζῆλον τοῦ νέου προσωπικοῦ τοῦ τελωνείου Πειραιῶς.

1 Ὀκτωβρίου.

Χθὲς ἐπεσκέψατο ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ὁ κ. Τράουτεμβεργ καὶ ὁ νέος πρεσβευτὴς τῆς Αὐστρίας κ. Κότσεκ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 1 Ὀκτωβρίου.

ΕΠΙΤΗΔΕΥΜΑΤΙΑΙ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

... Οἱ ἐπιτηδευματῖαι Πειραιῶς ἐν τῇ ἀναφορᾷ των ταύτῃ, ἐκθέτοντες τὴν κρίσιμον κατάστασιν, ἐν ᾗ εὐρίσκεται ὁ Πειραιεὺς ὑφ'

ὅλας τὰς ἐποψείας, παρακαλοῦσι τὸν κ. πρωθυπουργὸν νὰ ἐλαττώσῃ τοὺς φόρους τῶν ἐπιτηδευμάτων, οἵτινές εἰσι ὑπέρογκοι καὶ δυσβάστακτοι καὶ νὰ φορολογήσῃ τὸν Πειραιᾶ ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ αὐτοῦ, ὥς γίνεται διὰ τὰς Πάτρας καὶ τὴν Σῦρον, οὐχὶ δὲ ὥς διὰ τοῦ νῦν ὑφισταμένου περὶ φόρου ἐπιτηδευμάτων νόμου, δι' οὗ τάσσεται εἰς ἴσην μοῖραν μετὰ τῶν Ἀθηνῶν, ἥτις δὲν εὐρίσκεται ἐν τῇ οἰκονομικῇ κρίσει, ἐν ἣ ὁ Πειραιεύς. Ὁ κ. Μουτζόπουλος ἐξέθεσε ταῦτα εἰς τὸν κ. Τρικούπην, ἀλλ' οὗτος εἶνε ἀμετάπειστος· ὁ κ. πρωθυπουργὸς φρονεῖ ὅτι ὁ Πειραιεὺς ἀντέχει εἰς τὴν φορολογίαν διότι εὐημερεῖ.

30 Σεπτεμβρίου.

Χθὲς μ. μ. ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἐπισκέφθη τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἀγγλίας κ. Ροῦμβολδ, παραμείνας ἐπὶ μακρὸν παρ' αὐτοῦ.

29 Σεπτεμβρίου.

Καθ' ἃ ἐγράψαμεν, συνῆλθε χθὲς ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τὸ ἐπὶ τῶν μεταλλείων συμβούλιον ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Τρικούπῃ καὶ συνεζήτησε διαφόρους αἰτήσεις περὶ παραχωρήσεως μεταλλείων τινῶν ἐν Λαυρείῳ.

ΩΡΑ, 8 Ὀκτωβρίου.

ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΝ

Δημοσιεύομεν κατωτέρω δύο πίνακας, ὧν ὁ μὲν πρῶτος ἐμφαίνει τὰς κατὰ τὸν μῆνα Σεπτέμβριον ἐν γένει εἰσπράξεις τῶν Τελωνείων, μὴ συμπεριλαμβανομένων εἰς αὐτὰς τῶν Ὑποτελωνείων, κατὰ τὰ ἔτη 1885, 1886 καὶ 1887, ὁ δ' ἕτερος τὰς ἐξ εἰσαγωγικῶν τελῶν εἰσπράξεις τῶν Τελωνείων, ὡσαύτως μὴ συμπεριλαμβανομένων εἰς ταύτας τῶν Ὑποτελωνείων, κατὰ τὰ ἔτη 1885, 1886 καὶ 1887. Κατὰ τοὺς αὐθεντικοὺς τούτους πίνακας, κατὰ τὸν λήξαντα Σεπτέμβριον εἰσπράχθησαν ἐν τοῖς Τελωνείοις δραχμαὶ 4,404,731.59 ἐνῷ κατὰ τὸν

ἀντίστοιχον μῆνα παρελθόντος ἔτους εισπραχθήσαν δραχμαὶ 3,135, 299.67 καὶ κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1885 δραχμαὶ 2,274,060.36, ἦτοι αἱ εισπράξεις τῶν Τελωνείων κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα ὑπερέτρησαν τὰς τοῦ ἀντιστοίχου μηνὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους κατὰ δραχμὰς 1,269,432.12, τὰς δὲ τοῦ Σεπτεμβρίου 1885 κατὰ δραχ. 2,130,671.23. Ἐὰν εἰς τὰς εισπράξεις τῶν Τελωνείων τοῦ λήξαντος μηνὸς ἐκ δραχ. 4,404,731.59 προστεθῶσιν αἱ πιθαναὶ εισπράξεις τῶν Ὑποτελωνείων καὶ Σταθμαρχείων, ὑπολογιζόμεναι, κατὰ τοὺς ἐπιεικτεστέρους ὑπολογισμοὺς εἰς 600,000 δραχμῶν, αἱ ἐν γένει εισπράξεις τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου θὰ ἀνέλθωσιν εἰς 5,000,000 περίπου δραχμῶν.

Ἐκ τῶν εισπραχθέντων 3,030,011.70 δραχμαὶ προέρχονται ἐξ εισαγωγικῶν τελῶν, ἐνῷ αἱ ἐξ εισαγωγικῶν τελῶν εισπράξεις κατὰ μὲν τὸν ἀντίστοιχον μῆνα τοῦ παρελθόντος ἔτους ἦσαν 2,056,966.53 δραχ., κατὰ δὲ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1885 ἦσαν δραχμαὶ 1,477,126.98, ἦτοι ἐφέτος κατὰ τὸν Σεπτέμβριον αἱ ἐξ εισαγωγικῶν τελῶν εισπράξεις ὑπερέτρησαν τὰς τοῦ ἀντιστοίχου μηνὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους κατὰ δραχμὰς 973,045.17, τὰς δὲ τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1885 κατὰ δραχμὰς 1,552,234.72.

Εἰς Ἀγγλοσ περὶ Ἑλλάδος

Ἐν Λονδίῳ ἐξεδόθη ἄρτι βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Ἑλλὰς τοῦ 1887» ἔργον τοῦ Ἀγγλου δικηγόρου κ. Καρόλου Τσέστωνος, ἐλθόντος πρὸ μικροῦ ἐνταῦθα καὶ μελετήσαντος τὰ τῆς χώρας ἡμῶν, ὑπὸ οἰκονομικὴν μάλιστα ἔκτασιν. Τὸ βιβλίον ἀφιεροῦται εἰς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Χαρίλλιον Τρικούπην, πρὸς δὲ μεγίστην ἐπόλησιν φαίνεται τρέφων ὁ συγγραφεὺς.

TRUTH, October 13, 1887.

It is a matter of absolute unimportance to the Greek Government whether the monopoly loan be held by the

syndicate or by the general public, because, as I have already said, the loan was taken firm, and the proceeds have already been paid into the Greek Treasury, and already enabled M. Tricoupis to pay off old local loans, which bore a far higher interest.

ΩΡΑ, 9 'Οκτωβρίου 1887.

ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ ΕΞ ΕΙΔΩΝ ΜΟΝΟΠΩΛΙΟΥ

Κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα Σεπτέμβριον αἱ εἰσπράξεις τῶν μονοπωλίων ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 418,369.35, αἱ δὲ τοῦ ἀντιστοίχου μηνὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 337,120.95, ἥτοι εἰσεσπράχθησαν τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1887 :

Ἦτοι αἱ εἰσπράξεις τοῦ λήξαντος μηνὸς ὑπερέβησαν τὰς τοῦ ἀντιστοίχου μηνὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους κατὰ δραχμὰς 81,740.50.

3 'Οκτωβρίου,

Χθὲς τὴν 2 μ. μ. ἀφίκετο ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὁ διαπρεπὴς Ἄγγλος πολιτευτὴς σὶρ Κάρολος Δίλκε μετὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ Λαίδης Δίλκε καὶ κατέλυσεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Μ. Βρεταννίας. Τὸν ἔξοχον πολιτευτὴν ἐπεσκέφθη ἅμα τῇ ἀφίξει του ἐν τῷ ξενοδοχείῳ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, ὅστις παρέμεινεν παρ' αὐτῷ ἐπὶ μίαν καὶ πλεόν ὥραν.

4 'Οκτωβρίου.

Ὁ ἐνταῦθα παρεπιδημῶν ἐπιφανὴς Ἄγγλος πολιτευτὴς, σὶρ Κάρολος Δίλκε μετὰ τῆς Λαίδης Δίλκε, μετέβησαν χθὲς τὴν πρωτὴν εἰς Ἑλευσίνα πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν αὐτόθι ἀρχαιοτήτων. Περὶ τὴν 4 ὥραν ἐπεσκέφθησαν κατ' οἶκον τὸν κ. πρωθυπουργόν, περὶ τὴν ὥραν καὶ πλεόν παραμείναντες.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΣΠΕΡΙΔΕΣ ΕΝ Τῷ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙῳ ΤΗΣ Μ. ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΣ. — Ἀπὸ τίνος καθ' ἐκάστην σχεδὸν ἑσπέραν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης καὶ τὰ πλεί-

στα τῶν μελῶν τοῦ διπλωματικοῦ σώματος, λαμβάνουσι τὸ τέιον παρὰ τῷ τέως πρεσβευτῇ τῆς Αὐстроουγγαρίας κ. Τράουτεμβεργ, κατοικοῦντι ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῆς Μ. Βρετανίας. Αἱ ἐσπερίδες αὗται παρατείνονται ἐν μεγίστῃ φαιδρότητι πολλάκις καὶ πέραν τοῦ μεσονυκτίου.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Ὡρας τινὰς μετὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ σίρ Καρόλου Δίλκε, εἰς τῶν συντακτῶν ἔσχε τὴν τιμὴν νὰ γίνῃ δεκτὸς παρ' αὐτῷ.

Ἡ πολιτικὴ συνομιλία περιεστράφη εἰς ταῦτα, ἐπανήλθε δ' εἰτα ὁ κ. Δίλκε εἰς τὰ ἀφορῶντα ἑαυτόν. Τὸν κ. Τρικούπην θεωρεῖ ὡς ἄνδρα μεγίστης ἀξίας (un homme très remarquable), γνωρίζει δ' αὐτὸν προσωπικῶς ὡς πάντες οἱ Ἕλληνες πολιτικοί. Μαθὼν τὴν πρωτὴν αὐτοῦ ἐπίσκεψιν ὁ κ. Δίλκε ἔσπευσε νὰ γράψῃ αὐτῷ ἐρωτῶν πότε ἡδύνατο νὰ τὸν ἴδῃ, ἵνα τῷ ἀποδώσῃ ταύτην.

5 Ὀκτωβρίου.

Καὶ χθὲς ὁ σίρ Κάρολος Δίλκε καὶ ἡ Λαίδη Δίλκε ἐπεσκέφθησαν κατ' οἶκον τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην παραμείναντες περὶ τὴν ὥραν, ἐν τῷ μεταξὺ τοὺς ἐπεσκέφθη ὁ κ. Τρικούπης μὴ εὐρὼν αὐτούς.

2 Ὀκτωβρίου.

Χθὲς ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἐπεσκέφθη τὸν πρεσβευτὴν τῆς Αὐстроουγγαρίας κ. Κότσε, εἰς ἀνταπόδοσιν τῆς ἐπισκέψεως αὐτοῦ.

Χθὲς ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐγενυμάτισεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Δραγούμη.

2 Ὀκτωβρίου.

Χθὲς ἐπεσκέψαντο ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν πρωθυπουργὸν οἱ πρεσβευταὶ τῆς Τουρκίας Φεριδοῦν βέης, καὶ τῆς Γαλλίας κόμης Μονθολάν.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 2 Ὀκτωβρίου.

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΚΑΪΤΕΙΟΥ ΦΡΕΝΟΚΟΜΕΙΟΥ

Εἰς τὰ ἐπιδόρπια ἐγεγρεθῆς ὁ κ. Νομικὸς διὰ γλαφυρᾶς προπό-

σεως, ~~ἐξύμνησε~~ τοὺς ἰδρυτὰς τοῦ καταστήματος ἠὲ χαρίστησε τὴν κυβέρνησιν διὰ τὴν δωρεὰν παροχὴν τοῦ γηπέδου καὶ τὰς ὑπὲρ εὐοδώσεως τοῦ ἔργου προσπαθείας τῆς. Εἰς τὸν κ. Νομικὸν ἀπήντησεν ὁ κ. Τσιφιώτης, ἐξέφρασε δὲ καὶ οὗτος τὴν πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην εὐγνωμοσύνην του, διὰ τὴν μέριμναν ἣν ἐπέδειξεν ὑπὲρ τοῦ καταστήματος.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 12 Ὀκτωβρίου 1887.

Χθὲς τὴν 11 π. μ. ὥραν ἀπεχαιρέτισεν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν κ. πρωθυπουργὸν ὁ ἀπερχόμενος ἐντεῦθεν τέως πρεσβευτὴς τῆς Αὐστρουγγαρίας κ. Τράουτεμβεργ.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ, (Κωνσταντινουπόλεως)

Ἰδιαιτέρα ἀνταπόκρισις «Ἐπιθεωρήσεως» εἰδικοῦ ἀνταποκριτοῦ.

Ἀθῆναι, τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1887.

Τὸ μέγα πρόγραμμα, ὅπερ ἀνεστήλωσε μεθ' ὑπερανθρώπου θάρρους καὶ πίστεως ὁ κ. Τρικούπης, τῆς μέχρι λεπτοῦ πληρωμῆς τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ κράτους, μὴ χωρίζων τὴν οἰκονομικὴν ἀπὸ τῆς ἐθνικῆς αὐτοῦ ὑπάρξεως, τὰ ριζικὰ μέτρα εἰς ἃ ἐρρίφθη μετ' ἀποφάσεως καὶ εὐσυνειδησίας καὶ τὸ προσωπικὸν αὐτοῦ γόητρον, ἀνύψωσαν ἐκ τῶν ὑπογείων τῶν χρηματιστηρίων τὴν εἰς ράκος πεταγμένην ἐθνικὴν πίστιν. Τὰ ἑλληνικὰ δάνεια, ὑψώθησαν καταπληκτικῶς καὶ ἐκεῖ ὅπου δὲν ἐδίδετο ὀβολὸς εἰς ἄλλους, προσηνέχθη αὐτῷ τὸ σωτήριον δάνειον τῶν 135 ἑκατομμυρίων ὑπὸ ὄρους ἀποδειξάντας τὴν κράτυνσιν τῆς ἐθνικῆς πίστεως, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἡ τροπὴ, ἐξ ἧς ἡλαφρώθη ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐτησίων ὑποχρεώσεων μέχρι δύο ἑκατομμυρίων, τὸ ἔν μέρος τοῦ προβλήματος ἐλύθη πανηγυρικῶς τότε· τὸ ἕτερον ἂν ἢ μικρὰ Ἑλλὰς δύναται νὰ καταβάλλῃ ἐτησίως τὰ προϋπολογισθέντα βάρη ἵνα μεῖνῃ τιμὰ ὀφειλέτης, ὡς περιμείνῃ μικρὸν ὁ συντάκτης τῆς «Ἡμέρας» τὰ ἐπικείμενα ἀποτελέσματα τῶν

εισπραξεων θέλουσιν υπερβῆ τὰς προσδοκίας τῆς θερμότερας αἰσιοδοξίας. Βεβαίως διὰ τὸν κ. Τρικούπην ὑπατον μέλημα εἶνε τὸ ἰσοζύγιον, ἀλλὰ τοῦτο εἶνε ἡ χρυσὴ ἐγγύησις τῆς τιμῆς καὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ κράτους καὶ δὲν ἐχρειάζετο ἔστω καὶ ὑπολανθάνων ἑλεγχος ἐπὶ τούτῳ, ἀλλ' εἶναι ἐπίσης βέβαιον ὅτι καὶ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ καὶ δικαιοσύνη καὶ διοικήσεις δὲν ἐπέσχον ἐν αὐτῷ δευτέραν θέσιν, πάντα τὰ ζητήματα αὐτὰ εἶνε φυσικῶς συνδεδεμένα μετὰ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἰσοζυγίου· μόνον διὰ λαμπρᾶς διοικήσεως, μόνον διὰ σοβαρᾶς δικαιοσύνης, μόνον διὰ τιμίας ὑπαλληλίας, μόνον διὰ συνετῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς θὰ ὑπάρξῃ ἰσοζύγιον. Ἡ ἐθνικὴ πίστις εἶνε ἡ ἐθνικὴ τιμὴ καὶ αὕτη κρατεῖται ὑψουμένη ἐν περιόπτῳ σημείῳ· τὴν κρατεῖ ἡ σιδηρὰ καὶ λευκὴ χεὶρ τοῦ κ. Τρικούπη, ὅστις ἔχει κερδίσει ἀκεραίαν τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ φιλοπάτριδος ἐξωτερικοῦ Ἑλληνισμοῦ. Τοιαύτην εἶχε καὶ ἔχει καὶ ὁ συντάκτης τῆς «Ἡμέρας» πρὸς τὸν κ. Τρικούπην, ἀλλ' ἐξήλωσε φαίνεται πρὸς στιγμὴν τὰ σχολαστικὰ λιβανίσματα τοῦ «Αἰῶνος»· τὸ τραῦμα δὲν εἶνε θανάσιμον κατὰ τοῦ Καίσαρος, καίτοι ὁ κ. Φιλῆμων ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τοῦ ἄρθρου τῆς «Ἡμέρας» ἐπέγραψε: Καὶ σὺ Βροῦτε! Ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὡς ἐξακολουθῇ περιβάλλουσα πλήρης τὸν κ. Τρικούπην. Τὸ μέλλον θὰ δικαιώσῃ ταύτην.

Τρίτη, 18 Οκτωβρίου.

Τοσοῦτον ἐπιζημίως ἐπέδρασεν ἐπὶ τῆς ἐταιρείας τοῦ μονοπωλίου τῶν ἐν Τουρκίᾳ καπνῶν ἡ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αἰγύπτου ὑπὸ τῆς παρούσης κυβερνήσεως συνομολογείσα πρὸς τριετίας ἐμπορικὴ σύμβασις, καὶ τοσοῦτον ἀδύνατον ἀπέβη εἰς τοὺς τουρκικοὺς καπνοὺς νὰ συναγωνίζωνται ἐν Αἰγύπτῳ πρὸς τοὺς ἑλληνικοὺς, ὥστε τὸ ἀνώτατον συμβούλιον τοῦ τουρκικοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐξέφρασε τὴν εὐχὴν περὶ καταργήσεως τοῦ εἰρημένου μονοπωλίου τῶν καπνῶν ἐν Τουρκίᾳ. Ἐν τούτοις ὅλοι ἐν Ἑλλάδι ἐνθυμοῦνται, οἷον

θόρυβον και οπόσας μορφὰς ἐσώρυσεν. ἡ νῦν ἀντιπολίτευσις κατὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς συνομολογησάσης τότε τὴν ἐπωφελεστάτην ταύτην διὰ τοὺς ἑλληνικοὺς καπνοὺς σύμβασιν μετὰ τῆς Αἰγύπτου.

Τρίτη, 18 Ὀκτωβρίου.

Χθὲς μ. μ. ἐν τοῖς Προπυλαίοις ὁ διευθυντὴς τῆς ἀγγλικῆς Σχολῆς διακεκριμένος ἀρχαιολόγος κ. Πένροζ ὠμίλησε περὶ τῶν Προπυλαίων, ἐξετάσας τὰ κατ' αὐτὰ ἀπὸ νέας ἀπόψεως. Τῆς ὁμιλίας τοῦ διακεκριμένου ἐπιστήμονος ἠκροάσθησαν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Χ. Τρικούπης, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας καὶ ἡ Λαίδη Ροῦμβολδ. . .

12 Ὀκτωβρίου.

Χθὲς ἀνεχώρησεν ὁ τέως ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Αὐστρίας κ. Τραουτεμπεργ μετὰ τῆς κυρίας του. Μέχρι τοῦ ἀτμοπλοίου τοῦ Λόυδ συνώδευσαν αὐτοὺς καὶ τοὺς ἀπεχαιρέτησαν ὁ κ. πρωθυπουργός, ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν καὶ οἱ ἐνταῦθα πρέσβεις καὶ γραμματεῖς.

THE RAILWAY NEWS, October 8, 1887.

A very interesting pamphlet by Mr. Charles Cheston. M. A., on 'Greece in 1887' is very timely in its appearance.

In reviewing the present condition of Greek finance, Mr. Cheston draws attention to the fact that the country is resuming, in 1887, the stage in her financial history which she had reached in 1884, with the difference that she has to deal with the debt which has been caused by the military preparations and the unhappy financial legislation of the last three years. The success with which the increased burden of debt has been adjusted by the present Prime Minister and is now borne by the people is the best evidence, not only of his financial capacity, but of the willingness and power of the nation to meet the requirements of the pu-

blic debt. When M. Tricoupis was called to power in the latter part of 1886, the Greek nation had decided, in accordance with the strongly urged views of the great Powers, to disarm. The problem of how to deal with the large floating debt represented by the forced paper currency and loans by the different banks, and to provide for the service of the funded loan at a time when the commerce of the country had been paralysed by the blockade, and its resources had been reduced by successive bad harvests, might well puzzle the inventive genius of a Finance Minister.

11 Ὀκτωβρίου.

Χθές τὴν πρωτὴν ἀνῆλθεν εἰς τὰ ἀνάκτορα ὥρα 10 ¹/₄ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης καὶ συνειργάσθη μετὰ τοῦ βασιλέως ἐπὶ μίαν ὥραν.

Η ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

Ὁ βασιλεὺς, ἡ βασίλισσα, αἱ βασιλόπαιδες Ἀλεξάνδρα καὶ Μαρία καὶ ὁ βασιλόπαις Νικόλαος μετὰ τῆς ἀκολουθίας των, ἀναχωρήσαντες ἐκ Κορίνθου τὴν μεσημβρίαν τῆς χθές, ἀφίκοντο ἐνταῦθα περὶ τὴν 3 ὥραν μ. μ. Ἐν τῷ σταθμῷ ὑπεδέχθησαν τοὺς βασιλεῖς ὁ πρωθυπουργὸς κ. Χ. Τρικούπης, οἱ ὑπουργοὶ μετὰ τῶν κυριῶν των.

Κατελθὼν ὁ βασιλεὺς πρῶτον ἔτεινε τὴν χεῖρα πρὸς τὸν κ. Τρικούπην. Εἰς τὰ Ἀνάκτορα ἀνῆλθεν μόνος ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, ὅστις διελέχθη μετὰ τῆς Α. Μεγαλειότητος ἐπὶ δύο περίπτου ὥρας.

ΩΡΑ, 7 Ὀκτωβρίου.

Ὁ σὺν Κάρολος Δίλκε καὶ ἡ λαίδη Δίλκε ἐγευματίσαν χθές παρὰ τῷ κ. Παντιᾷ Ράλλῃ καὶ τῇ κυρίᾳ Ράλλῃ. Εἰς τὸ γεῦμα παρεκάθησαν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης....

7 Ὀκτωβρίου.

Ὁ σὶρ Κάρολος Δάκε καὶ ἡ λαίδη Δάκε ἐπεσκέφθησαν καὶ χθὲς τὴν πρῶταν κατ' οἶκον τὸν πρωθυπουργὸν κ. Χ. Τρικούπην, παραμένοντες περὶ τὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν.

LE MESSENGER D'ATHÈNES, 10 Octobre (v. s.) 1887.

*M. TRICOUPY ET LES TRAVAUX PUBLICS
EN GRÈCE*

«La Revue Diplomatique» et le «Moniteur des Consulats», de Paris, a publié, il y a quelques mois, une biographie du Président actuel du conseil des ministres de Grèce. L'auteur de cette étude, M. Auguste Meulemans, directeur du journal et publiciste distingué, a résumé en un article nourri de faits et d'appréciations légitimement flatteuses la carrière de l'homme d'Etat éminent qui, au milieu de difficultés pour tout autre peut-être insurmontables, des plus graves complications externes, de la lutte des partis à l'intérieur, a su conduire la Grèce jusqu'à un degré de dignité morale impossible à prévoir, à soupçonner même il y a seulement quelques années.

Aujourd'hui, M. Tricoupi dispose dans le Parlement d'une imposante majorité et l'absence de préoccupations à cet égard lui a permis d'entreprendre les réformes que la situation semblait commander. Porté au pouvoir par l'effort d'un parti, il s'est révélé sans réserve l'homme de tous, il s'est montré au premier chef homme de gouvernement.

J'entends maintenant laisser à l'écart, et avec intention, tout ce qui concerne le rôle important joué par M.

Tricoupi dans ses rapports avec l'étranger, la participation au règlement de questions diplomatiques d'un intérêt capital pour la Grèce, la favorable influence de sa politique de paix pour l'apaisement de conflits irritants, pour l'entière sauvegarde des revendications légitimes de son pays. Je prends l'engagement d'y revenir plus tard.

A l'intérieur, le souci du premier ministre s'est tout d'abord porté vers l'amélioration des forces vitales de sa patrie. Pour cela, M. Tricoupi a jeté les regards vers la France, et fait appel à la vieille amitié de la plus affectionnée de ses libératrices. Deux missions présidées par des officiers d'entre les plus distingués, le général Vosseur et l'amiral Lejeune, ont...

L'une des premières nécessités à satisfaire dans cet ordre d'idées était sans contredit l'établissement de voies de communication. Il n'y a pas dix ans, la Grèce, sauf quelques exceptions faciles à nombrer, n'offrait guère à l'étranger qui voulait la parcourir que de rares chemins mal entretenus, des sentiers perdus au fond de gorges isolées ou gravissant sinueusement les pics escarpés.

M. Tricoupi connaissait le mérite et la réputation des ingénieurs français : il l'adressa encore une fois au gouvernement de la République. Secondé par le bienveillant concours du diplomate distingué à tant d'égards M. le comte de Moüy, alors représentant de France à Athènes, il réussit dans ses instances, et une troisième mission vint bientôt joindre ses efforts à ceux de ses devancières pour le plus grand profit de la grandeur et de la prospérité à venir de la Grèce.

Dirigée à l'origine par M. Rondel, la mission française

des ponts et chaussée, sous les ordres aujourd'hui de M. l'ingénieur en chef Goteland, a vite rendu de signalés services. Le succès a été complet.

GREECE IN 1887

BY CHARLES CHESTON, M. A., OXON

Romantic and unromantic Greece. — Character and Condition of Modern Greeks. — The finances of Greece. The Greek Budget for 1887. — Income.

These pages are dedicated to His Excellency Charilaos Tricoupis, President of the Council of Ministry, in Greece, as a tribute of respect from an Englishman to a Greek Statesman, whose high attainments and commanding intellect are, with unceasing energy, devoted to the service of his country.

At it was not considered dishonourable among the fisher folk of our own coasts to run a cargo and cheat the revenue, so the Greek intellect looks on the payment of taxation as a game in which it is fair to defend oneself, and to outwit the Government Collector, by all means possible. This particular exercise of the ingenuity of intellect has, however, been put a stop to by a stringent law upon the subject, lately passed by the present Prime Minister; which by a strict method of fine and imprisonment seems to afford all the securities that can be desired for the collection of taxation in the future.

Greece is resuming in 1887 the stage in her financial history which she had reached in 1884; with the difference that she has to deal with the debt, which has been caused by the military preparations and the unhappy financial

www.libtool.com.cn
legislation of the last three years. For a comparison between these figures and the present condition of the debt will show with sufficient clearness the cost of the military preparations and the unsound financial administration of the last two years: and the success with which this increased burden has been adjusted by the present Prime Minister, and is borne by the people, will be the best evidence, not only of his financial capacity, but of the willingness and power of the nation to meet the requirements of their public debt.

The Greek people, of their honour be it said, preferred the burden of the proposed new taxation to any repudiation of their obligations; and M. Tricoupis not only obtained a large majority in the general election which followed on his acceptance of office, but at four bye-elections, which took place while I was in Athens in May, 1887, the ministerial candidates were returned by largely-increased majorities, and that even in the district where M. Delyannis was thought to have most influence. At this time the new taxation had for several months been known to the people, and the strong pressure of the political crisis, which existed when the new ministry was formed, had passed away; the result of these bye-elections was, therefore, very important, as it showed an appreciation on the part of the Greek people that people «who would be free» not only «themselves must strike the blow,» but must accept, even at personal loss and inconvenience, the obligations of their country's engagements. M. Tricoupis.. Budget speech. .

No one can read that speech, which is a masterpiece of

clear exposition, without seeing how anxious the Minister was to inaugurate a sound system of finance; in which calculations should be based on facts and not on fancy, and the budget show a balance in cash and not only on paper. I made a careful examination of the estimates in the spring of this year, and I had the advantage of many interviews with the Minister upon the question of finance; and, although no one can ever be certain of a thing so varying as the produce of taxation, I am satisfied that every precaution has been taken to ascertain and apply the lessons taught by the experience of past years; and that the calculations in the budget are honestly based on the best material that unlimited industry and extreme sagacity could discover.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 14 Ὀκτωβρίου 1887.

Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς ἐπεσκέφθη χθὲς περὶ ὥραν 5 μ. μ. τὴν ἀδελφὴν τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Σοφίαν Τρικούπη, παρ' ἣ παρῆμινε πλέον τῶν $\frac{3}{4}$ τῆς ὥρας.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 11 Ὀκτωβρίου 1887.

Ὡς γνωστόν, ὁ κ. πρωθυπουργὸς εἶχεν ἀποφασίση, ἵνα περιούσει εἰς Ναύπλιον, Τρίπολιν καὶ Καλάμας, ἔνεκεν ὅμως τῆς βραδύτητος τῆς ἐλεύσεως τοῦ βασιλέως ἐκ τῆς Ἑσπερίας τὸ ιαξείδιον τοῦτο εἶχεν ἀναβληθῇ. Οὐχ ἤττον πάλιν ὁ κ. Τρικούπης ἐσκόπει ἵνα μεταβῇ εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, παραλαμβάνων καὶ τὸν γάλλον μηχανικὸν κ. Γκοτλάν, ἵνα ἐπὶ τόπου ἴδῃ καὶ μελετήσῃ τὴν γραμμὴν τοῦ κατασκευασθησομένου σιδηροδρομικοῦ συμπλέγματος Μύλων — Καλαμῶν ἄλλ' ἔνεκεν τῆς συγκλήσεως τῆς Βουλῆς δὲν ἐπαρκεῖ χρόνος ἱκανός, καὶ ἡ περιοδεία τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἀνεβλήθη δι' εὐθετώτερον καιρόν.

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ, 10/22 Ὀκτωβρίου 1887.

Ἐπιστέλλουσιν ἔξ Ἀθηνῶν εἰς τὴν ἡμεπίσημον «Πολ. Ἀλληλογραφίαν» τῆς Βιέννης: Τὰ ὄργανα τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὁμολογοῦσι παρρησίᾳ ὅτι δὲν δύνανται νὰ ἀνατρέψωσι τὸν κ. Τρικούπην, οὐδὲ θὰ προβῶσιν εἰς τοιαύτην ἀπόπειραν. Ὁ Τρικούπης δεσπόζει λοιπὸν πληρέστατα τῆς θέσεως τῶν πραγμάτων, ὑποστηριζόμενος ὑπὸ πολυαριθμοῦ καὶ πιστῆς πλειονότητος. Ἡ ἀντιπολίτευσις ἀρκεῖται λέγουσα ὅτι εὐχεται νὰ μείνῃ ὁ Τρικούπης, διότι μετ' οὐ πολὺ θὰ ἀνατραπῇ ὑπὸ τῶν ἰδίων ἑαυτοῦ σφαλμάτων, τὰ δὲ οἰκονομικά του μέτρα θὰ καταστρέψωσι καὶ αὐτὸν καὶ τὴν χώραν. Ἀλλὰ πῶς ἄλλως θὰ διωρθοῦντο τὰ πράγματα, περὶ τούτου σιωπῶσιν.

ΑἶΩΝ, 14 Ὀκτωβρίου 1887.

Ὁ βασιλεὺς ἐπισκέφθη, ὡς καὶ ἀνωτέρω σημειοῦμεν, χθὲς μ. μ. τὴν ἀδελφὴν τοῦ νῦν πρωθυπουργοῦ, τοῦτο δὲ ἀνήγγειλαν αἱ ὑπουργοὶ καὶ ἐφημερίδες, ἐν τοῖς πρώτοις. Ὑπομνήσκομεν, ὅτι ὁ βασιλεὺς δὲν ἔκρινεν ἀξιόους ἐπισκέψεως, οὔτε τὸν Βούλγαρον, προεδρεύσαντα τῆς προσωρινῆς Κυβερνήσεως τοῦ 1862 καὶ ὑποστηρίζαντα τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ ὡς βασιλέως, οὔτε τὸν Κουμουνδοῦρον, οὔτε τὸν Ζαΐμην, οὔτε τὸν Δεληγεώργην, οὔτε τινὰ τῶν δεχθέντων αὐτόν, ὡς ἀρχηγὸν τῆς Πολιτείας, ὅτε νέος, ἀγνός, πλήρης ἐλπίδων, ἀπέβαινεν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Κυριακῇ, 18 Ὀκτωβρίου.

Χθὲς τὴν νύκτα ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης προήδρευεν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτροπῆς συγκειμένης ἐκ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Μανέτα, καὶ τῶν τμηματαρχῶν κ. Μ. Λάππα καὶ Ν. Πολίτου μεθ' ὧν συνεζήτησαν ἐπὶ μακρὸν τὰ ὑποβληθησόμενα εἰς τὴν Βουλὴν ἐκπαιδευτικὰ νομοσχέδια.

18 Ὀκτωβρίου.

Προχθὲς μ. μ. τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ σιδηροδρόμου

Ἀθηνῶν — Πειραιῶς ἀποτελούμενον ὑπὸ τοῦ κ. Γκίκα καὶ Παντιᾶ Ράλλη παρουσιάσθη εἰς τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ὑπέβαλεν αὐτῷ προτάσεις τινὰς σχετικὰς πρὸς τὸν σιδηρόδρομον τοῦτον.

18 Ὀκτωβρίου.

Αἱ μετὰ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς Βελγικῆς ἐταιρείας διαπραγματεύσεις περὶ κατασκευῆς τοῦ σιδηροδρόμου Μεσολογγίου — Ἀργινίου ἐπερατώθησαν κατ' εὐχὴν. Ἦδη διετάχθη ἡ εἰς τὸ ἑλληνικὸν μετάφρασις τοῦ κειμένου τῆς τε συμβάσεως καὶ τῶν οἰκείων ἐγγράφων μετὰ τοῦτο δὲ θέλει ὑπογραφῇ παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ καὶ τῶν ἀντιπροσώπων ἐνταῦθα. Τὸ διάστημα τῆς γραμμῆς ταύτης εἶνε περὶ τὰ 40 χιλιόμετρα.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 15 Ὀκτωβρίου.

Εἰς τὰ καθημερινὰ δείγματα εὐφυΐας καὶ πνεύματος, ὅτινα παρέχει τοσοῦτον ἀφειδῶς ὁ ἐσπερινὸς «Αἰὼν» προσέθετο χθὲς καὶ ἕτερον λίαν πνευματῶδες, ἀφορμὴν λαβὼν ἐκ τῆς γενομένης ἐπισκέψεως τοῦ βασιλέως εἰς τὴν ἀδελφὴν τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Σοφίαν. Ἐφοβήθη δηλ. ὁ χαριέστατος συνάδελφος, ὁ διαφορῶν καὶ ἀσχάλλων σὺν ἄλλοις, πῶς δὲν ἐπεσκέφθη ὁ βασιλεὺς ἅμα τῇ εἰς Ἀθήνας ἀφίξει του τὸ νεκροταφεῖον, ὅπως παρὰσχῃ, φαίνεται, δείγματα θεοβλαβείας εἰς τοὺς ὑπηκόους του — ἐφοβήθη λέγομεν, μήπως ἡ ἐπίσκεψις αὕτη ἐκληφθῇ ὑπὸ τῶν πολλῶν, ὅτι σκοπὸν εἶχε νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῆς πορείας καὶ τοῦ χαρακτῆρος τῶν βουλευτῶν, καὶ ἔσπευσεν ὁ τάλας ἐν τάχει νὰ βεβαιώσῃ, ὅτι πράξεις τοιαῦται δὲν ἔχουσι καμμίαν σημασίαν, καὶ ὅτι τοῦναντίον, ἐὰν ἐπεδίωκε ριζικωτέρας μεταβολάς, τοιαῦται βασιλικαὶ ἐπισκέψεις θὰ συνετέλουν περισσότερον εἰς τὸ θεάρεστον τοῦτο ἔργον.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 20 Ὀκτωβρίου 1887.

Οἱ πλείστοι τῶν εὐ φρονούντων ἐπεκρότησαν μετ' ἐνθουσιασμοῦ

εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς νῦν κυβερνήσεως νὰ προπαρασκευάσῃ ναυτικῶς τὸ ἔθνος, δούσης παραγγελίας πρὸς κατασκευὴν θωρηκτῶν καὶ ἄλλων πλοίων.

THE STANDARD, October 20, 1887.

G R E E C E

From our correspondent

Athens, Wednesday Night.

After an absence of three months, the King and Queen and other members of the Royal family of Greece, arrived in Athens to-day, where, on landing, they were received by all the Government and Municipal authorities, and by the Diplomatic Body, amidst enthusiastic cheers on the part of the people. To the Minister-President, M. Tricoupis, the King expressed his great satisfaction at the success with which he had conducted the affairs of the country during his Majesty's absence.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 16 Ὀκτωβρίου.

Ἐφοῦ ἀρέσκαωσιν καὶ εἰς τὴν ἀντικολίτευσιν τὰ δημοσιεύματα τοῦ ἐν Βιέννῃ «Μηνύτορος» καὶ ἀφοῦ ἐπετιμήθημεν διότι δὲν ἐδημοσιεύσαμεν ἄτι τι τὸ ὁποῖον τελευταίως εἶχε γράψῃ, ἰδοὺ δημοσιεύομεν καὶ τὰ φρέσκα αὐτοῦ περὶ τοῦ τελευταίου ἑλληνικοῦ δανείου καὶ ὡς τὰ πάρουν ὅπως θέλουν.

«Δεκαπέντε ὀνομαστικὰ ἀλλὰ δέκα πραγματικὰ ἑκατομμύρια ἐδάνεισε τελευταίως ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἐπὶ ἐγγυήσει τοῦ τελωνείου τῆς Σύρου. Τὸ δάνειον συνωμολογήθη πρὸς 4 τοῖς ἑκατόν, τὸ ὁποῖον εἶνε θρίαμβος διὰ τὸν κ. Τρικούπην. Οἱ νέοι τίτλοι τοῦ δανείου τούτου ἰσοδυναμοῦσι πρὸς χρυσὸν καὶ τὸ τελωνεῖον Σύρου ἔχει 400,000 φράγκα εἰσόδημα. Λαμπρὰ διὰ πάντας ὑπόθεσις καὶ διὰ τὴν δανεῖζουσαν Τράπεζαν καὶ διὰ

την δανειζομένην Κυβέρνησιν. Ὁ τόκος δὲ τοῦ 4 % γίνεται πλέον ὁ τακτικὸς τόκος τῆς Ἑλλάδος, διὰ τὸ ὅποιον δὲν δυνάμεθα παρὰ νὰ συγχαρῶμεν τοὺς ἀρμοδίους.

18 Ὀκτωβρίου.

Χθὲς πρὸ μεσημβρίας ὁ πρῶτος γραμματεὺς τῆς Ἱταλικῆς πρεσβείας κ. Κάλβης ἐπεσκέφθη τὸν κ. Τρικούπην ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν παραμείνας ἐπ' ἀρκετὴν ὥραν.

15 Ὀκτωβρίου.

Χθὲς μ. μ. ἐπεσκέψατο ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν κ. πρωθυπουργὸν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Αὐстроουγγαρίας βαρὼνος Κόζεκ παραμείνας ἐπὶ μίαν καὶ πλέον ὥραν.

ΩΡΑ, 23 Ὀκτωβρίου.

Ἐκ τελῶν χαρτοσήμου, σιγαροχάρτου, γραμματοσήμου καὶ τηλεγραφημάτων εἰσεπράχθησαν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἕως 30 Σεπτεμβρίου τοῦ 1887 δρ. 7,692,370, κατὰ τὸ ἀντίστοιχον δὲ χρονικὸν διάστημα τοῦ παρελθόντος ἔτους δραχμαὶ 6,876,922.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 16 Ὀκτωβρίου.

Ὅπως, ἐνῷ ὁ κ. Τρικούπης ἐργάζεται παννύχιος, καταρτίζων τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους, ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐργάζεται ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ βουλευτικοῦ καταλόγου.

18 Ὀκτωβρίου.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης μετέβη χθὲς μ. μ. εἰς τὸ κεντρικὸν Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον ἔνθα παρέμεινεν ἐπὶ πολλὴν ὥραν.

TRUTH, October 20, 1887.

A BOOK TO READ.

I really advise you to read «Greece in 1887», by Mr. Charles Cheston, for it bears out every word that I have

ever said to you about Greek finances, and about the remarkable talent of M. Tricoupis.

THE MONEY MARKET REVIEW, October 22, 1887.

Greece, we see, is honestly working her way, under the guidance of M. Tricoupis, a statesman of rare grasp and ability, to the accomplishment of what few countries in the world have yet reached, namely, a Budgetary surplus. The result of his labours will be looked for with equal interest and approval by all interested in Greek finance and Greek-Securities. We think no doubt can be entertained that, if a surplus has not already been attained, it will very soon be established, or M. Tricoupis will «know the reason why».

From a general review of the Customs duties charged on the majority of the goods in which Greek commerce is chiefly concerned the conclusion impressed is that the tariff is not a very high one so far as regards articles in general use, even after the increase lately made by M. Tricoupis; but it is admitted that persons well able to judge have declared that, in the case of certain luxuries the tariff is so high as to be practically prohibitive. For instance, Mr. Carew says that the result of the duties on foreign wines is so high as practically to prevent their importation, and to drive everyone to drink the wines of the country. Hereupon our author acutely observes: —

«If this be the effect of the import duty, the loss to the revenue is probably outbalanced by the gain to the country, and by the improvement likely to be caused in the manufacture of Greek wine, if all the richer classes are compelled to drink it».

With regard to the stamp duties, it is remarked that, as an increase of receipts from this source is a sure indication of growth of business and increased commercial activity, it «is very satisfactory to notice that the sum received for stamps in the first three months of the present fiscal year (2,196,145 dr.) is not only largely in excess of the amount (1,869,160 dr.) received from the same source in the similar period of 1886, but is also well in excess of the Budget estimate of this year».

CORRESPONDANCE BLEUE

La Grèce est entrée dans la voie du progrès, de tous les progrès. Dans l'ordre économique, des améliorations très importantes ont été obtenues qui exerceront, comme toujours du reste, une influence très active sur le relèvement du crédit de l'Etat. Les finances du pays sont administrées avec beaucoup d'ordre et avec une attention extrême, qui se traduit par des économies intelligentes sur tous les services publics. Les prévisions budgétaires qui semblaient empreintes d'illusion, lors de leur établissement seront très probablement justifiées; le budget retrouve son équilibre; les rentrées des impôts se font avec une parfaite régularité; les Douanes ont donné, pour les sept premiers mois de l'année courante, une plus-value qui dépasse de plus de 200,000 L, les évaluations qui avaient été faites.

Quand la marche d'un pays se traduit par une amélioration si soutenue de ses recettes, on peut s'attacher en toute confiance à la fortune de ses fonds publics.

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΣ

Καθ' ὃς ἔχομεν πληροφορίας, ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, ὁ ὑπουργὸς κ. Μανέτας καὶ οἱ τμηματάρχαι κ. κ. Λάμπας καὶ Πολίτης, μετὰ πολλῆς δραστηριότητος συνεργάζονται πρὸς καθορισμὸν τῶν βάσεων, ἐφ' ὧν πρέπει νὰ στηρίζωνται τὰ ἐν τῇ Βουλῇ εἰσαχθησόμενα ἐκπαιδευτικὰ νομοσχέδια, δι' ὧν θὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ δυνατὴ βελτίωσις εἰς ἀπάσας τὰς βαθμίδας τῆς παρ' ἡμῖν παιδείας. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι πολλὰ τῶν νομοσχεδίων εἶνε ἤδη παρεσκευασμένα καὶ γενικῆς ἰδέας περὶ τοῦ ποιοῦ καὶ τοῦ περιεχομένου αὐτῶν ἐδόθη ἤδη. Φαίνεται ὅμως ὅτι θὰ τροποποιηθῶσι ταῦτα ἐν πολλοῖς, συμφώνως πρὸς τὰς καθωρισμένας νέας βάσεις. Διότι ὁ κ. Τρικούπης, καλῶς γινώσκων ὅτι τὸ θεμέλιον τῆς ἀληθοῦς προόδου τῆς παιδείας εἶνε ἡ κατωτέρα παιδευσίς, ἐπιθυμεῖ τὴν ῥιζικὴν διόρθωσιν παντὸς κακῶς ἔχοντος ἐν αὐτῇ, εἶνε δὲ διατεθειμένος νὰ διαθέσῃ ὑπὲρ αὐτῆς, ἐν ἀνάγκῃ καὶ μεγαλειτέραν τινὰ δαπάνην τῆς νῦν. Ὑποστηρίζει τὴν κατάργησιν τῶν Σχολαρχείων καὶ προσάρτησιν τῶν μὲν δύο κατωτέρων τάξεων αὐτῶν εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα, τῆς δὲ ἀνωτέρας εἰς τὰ γυμνάσια. Φρονεῖ, ὅτι καὶ εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα, ὥς καὶ εἰς τὰ γυμνάσια, πρέπει νὰ δοθῇ κατὰ τὸ δυνατόν πρακτικὴ χροιά.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 22 'Οκτωβρίου 1887.

Ἡ παροῦσα κυβέρνησις εἰργάσθη πατριωτικῶς, περιφρονοῦσα τὰς ἀνοήτους τῆς ἀντιπολιτεύσεως μικροσυζητήσεις, ἀποβλέπουσα δὲ μόνον εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων ὃς ἔχει ἀπέναντι ἐκείνων, οἵτινες ἔφερον αὐτὴν εἰς τὰ πράγματα.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 20 'Οκτωβρίου.

Εὐχάριστον εἶνε νὰ παρατηρηθῇ ἡ ἐν Παρισίοις ἀρξαμένη συνηγορία τοῦ κόμητος de Nesmont ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς πίστεως εἰς τὸν

χρηματιστικὸν κόσμον καὶ ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν χρεωγράφων. Διότι ὁ κ. οὗτος, ἐκδότης τῆς περιφήμου Correspondance bleue, ἐχούσης πεντηκοντακισχιλίους συνδρομητάς, ἐνίοτε δὲ καὶ ἐκδιδομένης εἰς 200.000 φύλλα, ἀσκεῖ μεγάλην ἐπιρροήν. Περιῆλθεν εἰς χεῖρας ἡμῶν τὸ φύλλον του τῆς 16 Ὀκτωβρίου ἐν τῷ ὁποίῳ ἀναγινώσκομεν. . . . Ἡ Ἑλλάς εἰσῆλθεν εἰς ὁδὸν προόδου, πάσης προόδου. Εἰς τὰ οἰκονομικά της ἐπῆλθον βελτιώσεις σπουδαιόταται, αἵτινες πολὺ θέλουν ἐπιδράσει εἰς ἀνόρθωσιν τῆς δημοσίας πίστεώς της. Τάξις καὶ προσοχὴ ἐπεκράτησεν ἐν αὐτῇ ὑπὲρ τῶν εὐλόγων οἰκονομικῶν ἐν πάσῃ διαχειρίσει. Αἱ προϋπολογισθεῖσαι εἰσπράξεις της, αἵτινες ἴσως ἐν ἀρχῇ ἐφαίνοντό πως ἰδανικαί, ἤδη φαίνονται μᾶλλον ἐπαληθεύουσαι, ὥς αἱ ἐκ τῶν τελωνείων π. χ. κατὰ τοὺς 7 πρώτους μῆνας τοῦ τρέχοντος ἔτους ὑπερβᾶσαι τὰ προσδοκώμενα κατὰ 200.000 λιρῶν.

21 Ὀκτωβρίου.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἀνῆλθε χθὲς μ. μ. εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, ὅπως ἴδῃ τὰς νεωστὶ εὐρεθείσας ἀρχαιότητας.

22 Ὀκτωβρίου.

Χθὲς τὴν δεκάτην καὶ ἡμίσειαν ἀφίκοντο ἐκ Δεκελείας αἱ Α. Α. Μ. Μ. ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασίλισσα μετὰ τοῦ Ἀγγλου ἡγεμονόπαιδος. Ὀλίγον δὲ μετὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ βασιλέως ἀνελθὼν εἰς τὰ Ἀνάκτορα ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης συνειργάσθη μετὰ τῆς Α. Μεγαλειότητος.

21 Ὀκτωβρίου.

Χθὲς περὶ τὴν μεσημβρίαν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης μετέβη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἑξωτερικῶν καὶ συνειργάσθη μετὰ τοῦ κ. Δραγούμη ἐφ' ἱκανὴν ὥραν.

22 Ὀκτωβρίου.

Χθὲς μετὰ μεσημβρίαν ἐπεσκέφθη τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ στρατηγὸς Τὺρ παραμεῖνας ἐπὶ μακρόν.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 20 Ὀκτωβρίου 1887.

Εὐχαρίστως μανθάνει τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν τῆς πόλεώς μας τὰ εὐχάριστα ἀποτελέσματα τῶν τελωνειακῶν εἰσπραξέων καὶ τὴν καταπληκτικὴν αὐτῶν αὐξήσει ἀπὸ τῆς πρωθυπουργίας τοῦ κ. Τρικούπη. Ταῦτα ἐπιμαρτυροῦσιν, ὅτι ὁ τοῦ νῦν ὑπουργείου προϋπολογισμὸς ἐστηρίχθη εἰς βάσεις λίαν στερεάς, αἵτινες καὶ ἂν δὲν φέρωσιν ὡς ἀποτέλεσμα τὸ ὑποσχεθὲν περίσσευμα, ἐν πάσῃ περιπτώσει θὰ ἐπιφέρωσιν ἐν σπουδαῖον πρὸς τὸν ἰσολογισμὸν βῆμα, ἢ ἐπιτυχία τούτου καὶ μόνου ἀρκεῖ νὰ καταρρίψῃ τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῆς ἀντικολιτεύσεως, ἣτις ἤδη ἤρξατο περισυλλέγουσα τὰ ῥάκη αὐτῆς πρὸς ἐπίθεσιν κατὰ τῆς κυβερνώσης ἐν Ἑλλάδι μερίδος, καὶ ἣτις ὡς μόνην ἀφετηρίαν τῆς τοιαύτης ἐπιθέσεως προβάλλει τὸ περιθρύλητον οἰκονομικὸν ζήτημα.

23 Ὀκτωβρίου.

Καὶ πάλιν συνήλθον χθὲς τὴν νύκτα ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη, ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας καὶ οἱ τμηματάρχαι τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ συνεζήτησαν τὰ ἐκπαιδευτικὰ νομοσχέδια. Ἡ συνεδρίασις διήρκεσεν ἀπὸ τῆς 9 μέχρι τῆς 12 1/2 μετὰ τὸ μεσονύκτιον.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ, Κωνσταντινουπόλεως, 20 Ὀκτωβρίου 1887.

Τακτικοῦ ἀνταποκριτοῦ.

Ὁ βασιλεὺς, ἐπισκεφθεὶς φιλοφρόνως τὸν οἶκον τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ καὶ παραμείνας περὶ τὴν ὥραν, ἤγειρε πείσμονα καθ' ἑαυτοῦ χόλον τοῦ ἀντικολιτευομένου τύπου, ἰδίᾳ δὲ τοῦ ἀγρύπνου φρουροῦ τῶν βασιλικῶν βημάτων τοῦ μνησικάκου συντάκτου τοῦ «Αἰῶνος». Προφυλακτικώτεροι ἤδη δὲν συνάγουσι κομματικὰς εὐνοίας ἐκ τῆς ἐπισήμου ταύτης ἐπισκέψεως ὡς πέρυσιν, ὅτε ὁ βασιλεὺς Γεώργιος ἐν

www.libtool.com.cn

παραμοναῖς σοβαρῶν πολιτικῶν γεγονότων ἐπεσκέψατο αὐθις ἐπιδεικτικῶς τὸν οἶκον τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ καὶ εἶτα ὁ διάδοχος δὲν θὰ ἦτο τοῦτο εὐέλπι ἐπιχείρημα ἐν τῇ πυρετικῇ ἐνεργείᾳ των καὶ πρὸς πλήρωσιν τῶν φρικτῶν χασμάτων τῆς βουλευτικῆς αὐτῶν πτέρυγος καὶ κλαίουσι τοὺς τάφους τῶν ἡρώων, οἱ ἐλεγειακοὶ πατριῶται, διότι ἐπιστρέψας ὁ βασιλεὺς ἐκ τοῦ ἀνὰ τὴν Ἑσπερίαν ταξειδίου του δὲν ἔφερεν εὐλαβῶς τὸ βῆμα πρῶτον πρὸς αὐτούς· ἀλλ' ὁ βαθύτερος ἐρευνητῆς ἐν τῇ τιμητικῇ ταύτῃ ἐπισκέψει δὲν θὰ ἤρκειτο εἰς τοὺς λόγους τῆς ἀβροτάτης συμπεριφορᾶς τοῦ βασιλέως. . . . εἰς τὴν ἔκφρασιν τῶν συλλεγόντων ἐν τῷ ἔξωτερικῷ ἀφθόνων φιλοφρονημάτων περὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ του ὡς καὶ περὶ τῆς ὑψηλῆς ἐμπιστοσύνης καὶ τῆς πίστεως αὐτοῦ εἰς τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ θαύματα τοῦ οἰκονομικοῦ προγράμματος τοῦ κ. Τρικούπη. Ἐν τῷ ἀβρῷ διαβήματι θὰ εὗρισκε τὴν πρόθεσιν τῆς ἐπισήμου ἐκφράσεως τῆς ὑπάτης βασιλικῆς Αὐτοῦ εὐαρεσκείας ὡς Γεωργίου καὶ ὡς βασιλέως τῆς Ἑλλάδος. Εἰς τὸν κ. Τρικούπην ἐννοεῖ ὁ εὐφυὴς ἄρχων, ὅτι ὀφείλεται ἡ παγίωσις τῆς τάξεως τοῦ κράτους του καὶ ἡ τιμὴ τῆς ἐθνικῆς πίστεως καὶ εἰς τὸν σιδηροῦν αὐτοῦ χαρακτῆρα εὗρίσκει τὴν ἐγγύησιν τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος. Ἄλλ' ὀφείλει αὐτῷ ὁ Γεώργιος καὶ τὴν ἀντήσασαν τρυφερότητα τῶν ὑπηκόων του. Αἱ ἔορται τοῦ Διαδόχου καὶ ἡ πρόσκλησις τῶν δημάρχων δὲν εἶχον τὸν ταπεινὸν τῆς ψηφοθηρίας σκοπὸν· ἐνεῖχον βαθυτέραν ἀποστολήν· ἐκλήθησαν οἱ ἄμεσοι ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ ἵνα ἴδωσι τὸν βασιλέα καὶ τὸν Διάδοχον, ἵνα ἡ βασιλεία κατέλθῃ πρὸς αὐτοὺς καὶ σφιγχθῶσιν οἱ χαλαροὶ δεσμοί. Ψυχρότης ἀληθῶς πρὸς τοὺς βασιλεῖς δὲν ὑπῆρχεν, ἀλλ' ἀδιαφορία ἱκανή· οἱ σοφοὶ σύμβουλοι περιώρισαν αὐτοὺς ἐν τοῖς τοίχοις τῶν ἀθηναϊκῶν ἀνακτόρων, καὶ ὁ λαός, ὁ ἀληθὴς λαὸς τῶν ἐπαρχιῶν, ὁ χωρικὸς λαός, τοὺς ἠγνόμενους οἱ δήμαρχοι ἐγένοντο οἰστρήλατοι κήρυκες τῶν ἀγνώστων βασιλικῶν χαρίτων. Τὸ ἔργον συνεπλήρωσεν ἡ ἀρίστη συμβουλὴ πρὸς περιοδείαν τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας ἀνὰ τὰς ἐπαρχίας· ἀνεθερμάνθη τὸ βασιλι-

κὸν πῦρ, ἀλλὰ καὶ ἡ καρδιά τοῦ βασιλέως ἐγέμισεν ἀπὸ ἐθνικὸν ἐνδιαφέρον. Ἡρῡσθη θάρρος καὶ ἐνθουσιασμὸν ἀπὸ τὴν περιπαθῆ ἔκφρασιν τοῦ ἀγνώστου λαοῦ του. Γοιούτον σύμβουλον, ὡς τὸν κ. Τρικούπην, ὁ βασιλεὺς Γεώργιος βεβαίως ἐννοεῖ ἀνώτερον συνήθων ἐκφράσεων τυπικῶν εὐαρεσκεῖων.

28 Ὀκτωβρίου.

Χθὲς τὴν τετάρτην καὶ ἡμίσειαν ἐπεσκέψατο ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Χ. Τρικούπην ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας Φερίδουν βέης.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 25 Ὀκτωβρίου 1887.

ΒΟΥΛΗ.— Η ΕΝΑΡΞΙΣ

Μετὰ τὸν ἀγιασμὸν ὁ πρωθυπουργὸς ἀνερχόμενος εἰς τὸ βῆμα ἀναγινώσκει μὲ τὴν συνήθη εὐηχον φωνὴν του τὸ βασιλικὸν διάταγμα, ἐνῶ ἡ ὁμήγυρις ἀνίσταται. Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐν μελαίνῃ περιβολῇ καὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ ἄνευ παρασῆμων.

Ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀναγινώσκει τὸ βασιλικὸν διάταγμα δι' οὗ κηρύσσεται ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τῆς δευτέρας συνόδου τῆς ἐνδεκάτης βουλευτικῆς περιόδου.

Ἐν τῇ αἰθούσῃ καὶ μετὰ τὴν διάλυσιν, σχηματίζεται μικρὸς τις κίρκλος περὶ τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐκ βουλευτῶν, ἀνταλλασσόντων χειραψίας καὶ βραχεῖς διαλόγους.

Ἐξω ἱκανοὶ περίεργοι ἀναμένουσι, παρατεταγμένοι εἰς δύο μακρὰς κατὰ μῆκος σειρὰς ἀπὸ τοῦ βουλευτηρίου μέχρι τῆς ὁδοῦ Σταδίου· καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν διελαύνουσιν αἱ φέρουσai τοὺς ὑπουργοὺς καὶ τοὺς λοιποὺς ἐν τέλει ἀμαξαί.

Οὕτως ἤρξατο καὶ ἔληξεν ἡ καθιέρωσις τῶν ἐργασιῶν τῆς παρούσης συνόδου ἄνευ βασιλικῶν λόγων καὶ αὐλικῆς πομπῆς, ἄνευ κινήσεως καὶ θορύβου καὶ κραυγῶν καὶ ἀπειλῶν, ἐν αἰθρίᾳ καὶ γαλήνῃ.

THE STATIST. October 29, 1887.

*GREEK REVENUE**To the Editor of «The Statist»*

Sir, — I take the liberty of drawing your special attention to certain statistics bearing on the financial position of Greece. All the figures are taken from the official Gazette, or from the Government organ, the «Hora», by which you will observe that duties and other taxes at custom houses in Greece, from 1st January to 31st August, 1887, amount to 19,241,228 dr. against last year, same period, 12,697,187 dr. or an increase of 51 $\frac{1}{2}$, per cent. The provisional return for September, 1887, is about 4,405,000 dr. or an increase of 40 per cent., against 3,135,000 dr. September, 1886, and against 2,274,000 dr. September, 1885.

THE SATURDAY REVIEW. November 12, 1887.

THE GREECE OF TO-DAY

What is really wanted for the true welfare of Greece is a peaceful security from war alarms, and this is shown by the financial budget giving the cost of the recent military preparations which is printed by Mr. Cheston, who pays a well-deserved tribute of praise to the financial ability and the far-sighted honesty of the present Prime Minister, M. Charilaos Tricoupis. Some of the engineering schemes at present being carried out for the advantage of the country in various ways are of special interest.

ΣΙΑΗΡΟΔΡΟΜΟΣ ΑΠΟ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ ΕΙΣ ΑΓΡΙΝΙΟΝ

Ἡ κατασκευὴ τοῦ ἀπὸ Μεσολογγίου εἰς Ἀγρίνιον σιδηροδρόμου ἀνήκει ἀπὸ τοῦ Σαββάτου εἰς τὰ τετελεσμένα ἔργα. Προχθὲς ὑπεγράφη ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν ἀφ' ἑνός, ὡς ἀντιπροσώπου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῆς Βουλῆς, καὶ ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τοῦ κ. Λουδοβίκου Ρῶσσελς ἀντιπροσώπου τῶν ἐν Βελγίῳ βιομηχάνων κ.κ. Βαλερίου Μαρπὶλ καὶ Λουκιανοῦ Γκινότ, ἐνεργούντων ἐξ ὀνόματος ὁμάδος κεφαλαιούχων, σύμβαισις, καθ' ἣν ἡ εταιρεία αὕτη ἀναλαμβάνει α') τὴν κατασκευὴν τῆς γραμμῆς τοῦ σιδηροδρόμου ἀπὸ Μεσολογγίου εἰς Ἀγρίνιον διὰ τοῦ Αἰτωλικοῦ, καὶ β') τὴν χρῆσιν (exploitation) αὐτῆς, κατὰ τοὺς ἐν τῇ συμβάσει καὶ συγγραφῇ ὁρους.

Ὅτε πρό τινων ἡμερῶν ἀνηγγέλλετο τοῦ ἔργου ἡ ἐπιχείρησις μετ' ἄλλων τινῶν ὁμοίων, τὰ ἐν τῇ δημοσιότητι ὄργανα τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἐξήντησαν τὴν πηγὴν τῶν σκαμμάτων καὶ τῶν συνήθων αὐτῶν εὐφυολογιῶν, χαρακτηρίσαντα τὴν ἀναγγελίαν ὡς κομματικῆς σκευωρίας ἐπινόημα. Οἱ ὄροι ἐφ' οἷς συνωμολογήθη ἡ σύμβαισις τῆς κατασκευῆς τῆς ἀπὸ Μεσολογγίου εἰς Ἀγρίνιον σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἐπαρκεῖς εἶνε καθ' ἑαυτούς, ὅπως ἀποδείξωσιν, ὅτι δυνατὰ καὶ εὐκατόρθωτα σήμερον εἶνε παρόμοια ἔργα ἐν Ἑλλάδι, ἄνευ ἐπιβαρύνσεως αἰσθητῆς τοῦ δημοσίου ταμείου ἀρκεῖ τῶν κοινῶν νὰ προϊῶνται ἄνδρες ἔχοντες τὴν ἱκανότητα καὶ τὴν θέλησιν νὰ διαπράξωσιν ἀγαθόν τι ὑπὲρ τοῦ Τόπου, ὅστις ἐνεπιστεύθη αὐτοῖς τὰς τύχας του.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 29 Ὀκτωβρίου 1887.

ΒΟΥΛΗ

Ὁ προεδρεύων κ. Γκίκας ἐρωτᾷ τὴν Βουλὴν, ἂν προτιμᾷ νὰ προβῇ εὐθὺς εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου ἢ νὰ ὀρίσῃ τὴν ἡμέ-

ραν πρὸς ἐκλογὴν τούτου. Πρῶτος ὁ κ. πρωθυπουργὸς καὶ σὺν αὐτῷ ἅπανα ἡ δεξιὰ πτέρυξ προτείνουνσιν, ὅπως ἡ Βουλὴ προβῇ ἀμέσως εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως προτείνουνσιν, ὅπως ἡ Βουλὴ κατὰ τὸ σύνηθες ὁρίσῃ ἡμέραν τὴν Παρασκευὴν πρὸς ἐκλογὴν τοῦ ὁριστικοῦ προέδρου, διότι πολλοὶ βουλευταὶ δὲν προσῆλθον, νομίζοντες, ὅτι ἐπρόκειτο μόνον περὶ προσδιορισμοῦ ἡμέρας πρὸς τοῦτο.

Κατὰ πρότασιν τέλος τοῦ πρωθυπουργοῦ ἡ Βουλὴ ἀποφασίζει νὰ συνέλθῃ εἰς συνεδρίασιν πρὸς ἐκλογὴν τοῦ ὁριστικοῦ αὐτῆς προέδρου τὴν 4 μ. μ. τῆς σήμερον μεθ' ὃ λύεται ἡ συνεδρίασις περὶ ὧραν 11 π. μ.

81 Ὀκτωβρίου.

Ἐδόθη χθὲς ἐν τῇ Τουρκικῇ πρεσβείᾳ ὑπὸ τοῦ πρεσβευτοῦ Φεριδούν βέη λαμπρὰ συναναστροφή, εἰς ἣν παρῆσαν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Χ. Τρικοῦτης καὶ πλείστοι κεκλημένοι.

80 Ὀκτωβρίου 1887.

Ὁ βασιλεὺς, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπασπιστοῦ του κ. Ἰωάννου Παπαδιαμαντοπούλου κατῆλθε χθὲς τὴν πρωΐαν ἐκ Τατοΐου, ἐδέχθη δ' εἰς συνεργασίαν τὸν πρωθυπουργόν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 30 Ὀκτωβρίου.

ΒΟΥΛΗ

Ὁ περίβολος τῆς Βουλῆς χθὲς ἦτο πλήρης περιέργων, συζητούντων κατ' εἰκασίαν τὸν ἀριθμὸν τῶν ψήφων, ὧς ἐνδεχόμενον νὰ ἐλάβανεν ὁ ὑποψήφιος ἑκατέρα τῶν μερίδων κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ὁριστικοῦ προέδρου, ἡ ὁποία ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ κατὰ τὴν χθρσινὴν συνεδρίαν. Πρὸ ταύτης ἑκατέρα τῶν μερίδων συνῆλθεν ἐν οἰκογενειακῇ, οὕτως εἰπεῖν, συνεδρίᾳ, ὅπως διασκεφθῇ περὶ τοῦ μέλλοντος νὰ ψηφισθῇ προέδρου, καὶ οἱ μὲν ἀποτελοῦντες τὴν κυβερνητικὴν μερίδα ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ἀναγνωστηρίου τῆς βιβλιοθήκης τῆς Βου-

λῆς, οἱ δὲ τὴν ἡνωμένην ἀντιπολίτευσιν ἐν τῷ πρὸς ἀριστερὰν δωματίῳ. Παρατηρήθη ὅμως, ὅτι τῶν ἐπιφανῶν τινες δὲν ἔλαβον μέρος ἐν τῇ προκαταρκτικῇ ταύτῃ συνδιασκέψει, ἀργὰ μάλιστα καὶ μετὰ τὸ τέλος τῆς ψηφοφορίας προσελθόντες. Ἦδη ἀνὰ τὰ στόματα πάντων φέρονται τὰ ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων κκ. Αὐγερινοῦ καὶ Καραπάνου, ἀποδειχθείσης ἀνυποστάτου τῆς θρυληθείσης ὑποψηφιότητος τοῦ κ. Δηλιγιάννη.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 30 Ὀκτωβρίου.

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρίασις τῆς 29 Ὀκτωβρίου.

Ὀλίγον πρὸ τῆς 4 οἱ κύριοι βουλευταὶ προσέρχονται ἐν τῇ αἰθούσῃ καὶ καταλαμβάνουσι τὰς θέσεις των. Ἡ ἀριστερὰ πτέρυξ εἶνε ἀραιοτάτη, ἐνῷ ἡ δεξιὰ εἶνε ἱκανῶς συμπεπυκνωμένη. Οἱ κ. ἀντιπρόσωποι συζητοῦσι θορυβωδῶς. Τινὲς αὐτῶν ἐγκαινίσαντες τὴν τακτικὴν των ἄρχονται γράφοντες ἀτελευτήτους ἐπιστολάς. Οἱ κ. ὑπουργοὶ καὶ ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐκ τῶν πρώτων προσελθόντες συνδιαλέγονται ἐναλλάξ μετὰ τοῦ κ. Αὐγερινοῦ καὶ τῶν λοιπῶν φίλων των, φαίνονται δὲ εὐχαριστημένοι, ὥς ἄνθρωποι ἐξασφάλισαντες ἐκ τοῦ προτέρου τὴν ἐκβασιν τῶν ὑποθέσεών των.

Ἐξαχθέντων τῶν δελτίων ἐκ τῶν κληρωτίδων, ὁ κ. Πρόεδρος ἀνήγγειλεν, ὅτι ἐψήφισαν ἐν ὄλῳ 112 βουλευταί. Ἐκ τούτων 72 ἐψήφισαν ὑπὲρ τοῦ κ. Αὐγερινοῦ, ὑποψηφίου προέδρου τῆς συμπολιτεύσεως, καὶ 38 ὑπὲρ τοῦ κ. Καραπάνου, ὑποψηφίου τῆς ἀντιπολιτεύσεως, δύο δὲ ἔρριψαν λευκὸν ψηφοδέλτιον.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 30 Ὀκτωβρίου 1887.

ΤΟ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἔδειξε πολλὴν ἀνησυχίαν διὰ τὸ ἐν τῷ θεάτρῳ δυστύχημα. . . .

Η ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

Ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς Βουλῆς τῆς αὔριον ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης θέλει ὑποβάλλει τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1888, συνοδεύων τὴν εἰσαγωγὴν αὐτοῦ διὰ μακρᾶς ἀγορεύσεως.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 30 Ὀκτωβρίου 1887.

Β Ο Υ Λ Η

Συνεδριάσεις τῆς 29 Ὀκτωβρίου.

Καί τοι ἐκ τῶν προτέρων ἤδη τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου ἦτο κοινῶς γνωστόν, διότι ἀφότου ἡ διαφορὰ τῶν κομμάτων δὲν μετρῆται κατὰ μονάδας, τὰ πολιτικὰ ζήτήματα λύνονται ἐν τοῖς πολιτικοῖς σαλονίοις πρὶν ἢ ἔλθωσιν ἐν τῇ Βουλῇ, οὐχ ἥττον ἀρκετὴ ἐκδηλοῦται περιέργεια παρὰ τῷ κοινῷ τῆς πρωτευούσης σήμερον καὶ στενὴν ὑφίστανται πολιορκίαν πλήθους κόσμου ἀμφοτέραι αἱ εἴσοδοι τοῦ βουλευτηρίου.

2 Νοεμβρίου.

Ὁ γραμματεὺς τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας κ. Haggard καὶ ἡ κυρία Haggard παρέθεντο χθὲς πρὸς τιμὴν τοῦ πρίγκηπος Βάττεμβεργ ἀριστον, εἰς ὃ παρέκάθησαν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης καὶ ἄλλοι κεκλημένοι.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 2 Νοεμβρίου.

Σήμερον ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης θὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1888. Πάντες ἀναμένουσι μετ' ἀφάτου συγκινήσεως τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν δι' ἡχηρᾶς φωνῆς θὰ ἀναγγέλλῃ τὸ τοσοῦτον ποθητὸν ἰσοζύγιον. Μετὰ τοσαύτας θυσίας, τοσαύτας ἐλπίδας, τοσαύτας διαβεβαιώσεις, οὐδεὶς ἀμφιβάλλει, ὅτι ἐκεῖνο, ὃπερ ἀπὸ ἐτῶν μετ' ἔμμανοῦς ἄλλ' ὁμολογουμένως σταθεροῦ ἔρωτος ἐπέδωξε, θὰ τὸ κατορθώσῃ νῦν καὶ μειδιῶν θὰ ἀνέλθῃ τὸ βῆμα δίδων τὸν βραχίονα εἰς τὴν χαρίεσσαν ἀλλ' ὀλίγον ἄπιστον σκιὰν τῆς οἰκο-

νομικῆς πλάστιγγος. Ἀλλ' ὁμοῦς ὁ κ. Τρικούπης εἶνε Πρωτεύς. Βεβαίως ἐτοιμάζει νέαν ἔκκληξιν.

Τοιαῦτα διεδίδοντο χθὲς καὶ δὲν εἶνε ἀπίθανα· ὁ κ. Τρικούπης εἶνε φύσει αἰσιόδοξος, ὥς πάντες οἱ ἰσχυροὶ χαρακτηῖρες, οἱ ἔχοντες πεποίθησιν εἰς τὰς ἰδίας δυνάμεις.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 2 Νοεμβρίου 1887.

Ἡ καθ' αὐτὸ ἐργασία ἀρχίζει σήμερον, διότι σήμερον ἐπιλαμβάνεται ἡ Βουλὴ τῶν ζωτικωτάτων ζητημάτων τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς καὶ πρὸ πάντων τοῦ οἰκονομικοῦ, τοῦ κυριώτατου ἐνδιαφέροντος τὴν χώραν. Ὁ πρωθυπουργὸς εἰσάγων τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ κράτους διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος θὰ ὁμιλήσῃ περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως, περὶ ἧς ἐπ' ἐσχάτων τόσα ἐγράφησαν, ἄρρητ' ἀθέμιτα καὶ φληναφίαι παρὰ καινοφανῶν ἐμπειρικῶν οἰκονομολόγων καὶ ἄλλων, ὧν τὸ πνεῦμα εἰς τὰς ἀριθμητικὰς γνώσεις ἐπεσκοτίσσε καὶ συνετάραξεν ἡ ἀχλὺς τοῦ φατριασμοῦ. Ἡ εὐγλωττος φωνὴ τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἥτις ἐπέβαλε σιγὴν εἰς τοὺς πενθίμως κρώζοντας ἀντιπάλους, τοὺς δυσσιώνως καὶ χαιρεκάκως προμηνύοντας τὴν χρεωκοπίαν καὶ τὸν ὀλεθρον, εὐχερῶς θ' ἀνατρέψῃ καὶ σήμερον τὰ ἀπελπιστικὰ πορίσματα καὶ τὰ σοφίσματα τῶν αὐτῶν, σαφῶς δὲ καὶ εὐπαρησιάστως θ' ἀναγγεῖλῃ πρὸς τὴν χώραν, τί ἐγένετο κατὰ τὸ παρελθόν, κατὰ πόσον ὑπῆρξεν ἐκ τῶν περιστάσεων δυνατὴ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ προγράμματος τῆς κυβερνήσεως καὶ τί τὸ πρακτέον εἰς τὸ μέλλον. Οὕτως ἡ σημερινὴ συνεδρίασις ἔσται μία τῶν σπουδαιωτάτων τῆς παρούσης συνόδου, ἀθρόον δὲ θὰ συρρεύσῃ τὸ κοινόν, τὸ διψῶν τὰς ἐκ τῆς πολιτικῆς συγκινήσεις, μετὰ τόσον παρατεταμένην ἐκχειρίαν.

1 Νοεμβρίου.

Ἐν τῇ προχθὲς γενομένῃ ἐν τῇ Τουρκικῇ πρεσβείᾳ συναναστροφῇ ἦτο παρὼν καὶ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, ὅστις μάλιστα ἔλαβε καὶ μέρος εἰς τὸ σῆμα.

www.libtool.com.cn

1 Νοεμβρίου.

Χθές έπεσεφθη τόν κ πρωθυπουργόν έν τῷ ύπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ κόμης Ἰωάννης Μοντεβέλλος, ἀδελφός τοῦ έν Κωνσταντινουπόλει πρεσβευτοῦ τῆς Γαλλίας.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 1 Νοεμβρίου 1887.

Ἡ ἀποφασισθεῖσα καί ἐκχωρηθεῖσα ἤδη κατασκευή σιδηροδρομικῆς γραμμῆς μεταξὺ Μεσολογγίου καί Ἀργινίου δύναται νά θεωρηθῇ ὡς ἀποτελοῦσα συναφές μέρος τοῦ γενικοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος τῆς κυβερνήσεως· οἱ κατακρίναντες τοῦτο, δικαιοῦνται διὰ τῶν αὐτῶν ἐπιχειρημάτων νά ἐλέγξωσι καί ἐκείνην, δηλαδή τήν ἀνευ ἐπειγούσης ἀνάγκης ἐπιβάρυνσιν τοῦ δημοσίου, έν τοῖς χαλεποῖς τούτοις καιροῖς, διὰ νέων ὑποχρεώσεων· ἀλλ' οἱ ἔχοντες πεποίθησιν εἰς τήν τελικήν ἀνόρθωσιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς χώρας, ἐννοοῦσιν, ὅτι μόνον διὰ τοιούτων μέτρων, οἷον ἡ ἀνάπτυξις τῶν πόρων αὐτῆς, εἶνε ἐφικτή ἡ θεραπεία τῆς οἰκονομικῆς καχεξίας. Εἶνε περιττόν νά ἐκταθῶμεν νῦν εἰς περισσοτέρας θεωρίας, προκειμένου περὶ τῆς μικρᾶς ταύτης σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἐχούσης μήκος, μόνον 44 χιλιομέτρων, δηλαδή ἡ σιδηροδρομική ἀπόστασις μεταξὺ τῶν δύο ἄκρων αὐτῆς, μέ τήν συνήθη ταχύτητα έν Ἑλλάδι, θὰ ἦ περίπου δύο ὥρων, προσμετρούμενων βεβαίως καί τῶν χρονοτριβῶν τῶν μεταξὺ σταθμῶν. Αἱ δαπάναι τῆς κατασκευῆς ὑπελογίσθησαν εἰς 4 περίπου ἑκατομμύρια φράγκων, ἐξεχωρήθη δὲ ἡ κατασκευὴ εἰς βελγικὴν ἐταιρείαν, ὑποχρεωθείσαν νά συστήσῃ χάριν τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἑλληνικὴν ἐταιρείαν. Προκειμένου περὶ τόσον μικρᾶς σχετικῆς δαπάνης, δὲν θὰ ἦτο δύσκολον ν' ἀναλάβῃ αὐτὴ ἡ κυβέρνησις τήν κατασκευὴν καί εἴτε διατηρήσῃ κατόπιν καί αὐτὴν τήν ἐκμετάλλευσιν δι' ἰδίων αὐτῆς ὁργάνων, εἴτε παραχωρήσῃ αὐτὴν εἰς ἐταιρείαν.

Πολλὰ ἐλέχθησαν ἐσχάτως περὶ σκέψεων γενομένων έν τῷ ὑπουργείῳ, σχετικῶς πρὸς τήν κατασκευὴν Πελοποννησιακῶν τινων γραμμῶν ὑπ' αὐτῆς τῆς κυβερνήσεως.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς εἰμπορεῖ νὰ μεταχειρίζηται τὰ σχέδια ταῦτα πρὸς ἐκφόβισιν τῶν ξένων ἐταιρειῶν, μεθ' ὧν διαπραγματεύεται, λέγων πρὸς αὐτάς: «ἂν δὲν στέργητε οὕτω, τὸν κατασκευάσω καὶ μόνος μου». Ἄλλ' ἔχομεν πεποιθήσιν, ὅτι αὐτὸς περισσότερον παντὸς ἄλλου θὰ φαντάζεται τὴν εἰκόνα μεγάλου σιδηροδρόμου, οὗ ἡ κατασκευὴ διευθύνεται καὶ διαχειρίζεται ἐκ τοῦ τμήματος τῶν δημοσίων ἔργων.

2 Νοεμβρίου.

Χθὲς τὴν πρωτὴν ὁ στρατηγὸς Βοσσέρ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν παρουσιάσθη πρὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν κ. Τρικούπη.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 1 Νοεμβρίου 1887.

ΚΛΟΠΗ ΕΝ Τῷ ΕΘΝΙΚῷ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚῷ ΜΟΥΣΕΙῳ

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἐπανειλημμένως ἐζήτησε πληροφορίας περὶ τοῦ σημείου, εἰς ὃ ἔφθασαν αἱ ἔρειναι καὶ αἱ ἀνακρίσεις, καλέσας δὲ παρ' ἑαυτῷ τοὺς εἰσαγγελεῖς ἐφείλκυσε τὴν προσοχὴν αὐτῶν ἐπὶ πολλῶν περιστατικῶν, τὰ ὅποια ἠδύναντο νὰ διαφωτίσωσι τὴν δικαστικὴν ἀρχήν.

ΣΗΜΑΙΑ, 1 Νοεμβρίου.

Ἐὰν ὑπάρχη σήμερον ζήτημα διὰ τὴν Βουλὴν καὶ ἐὰν ὑπάρχη ζήτημα διὰ τὸ ἔθνος, τὸ ζήτημα τοῦτο εἶνε, ἐὰν προσεγγίζωμεν εἰς ἐφικτὴν τινα κατάστασιν οἰκονομικῆς ὑπάρξεως. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο συγκεντρῶνται σήμερον ὅλαι αἱ βλέψεις, ὅλαι αἱ ἐλπίδες καὶ ὅλοι οἱ φόβοι ἀκόμη τῶν ὁπαδῶν καὶ τῶν ἀντιπάλων τῆς κυβερνήσεως. Αὐτὸ δὲν εἶνε μόνον ζήτημα ὑπάρξεως διὰ τὴν κυβέρνησιν, ἀλλὰ καὶ ζήτημα ὑπάρξεως διὰ τὸ ἔθνος. Τὸ πρόβλημα, τὸ ὁποῖον ἐτέθη ἀπὸ τινων ἐτῶν, πρόκειται νὰ λυθῇ ἢ οὕτως ἢ ἄλλως κατὰ τρόπον ἀναμφισβήτητον. Ἡ σωτηρία, ἡ θάνατος. Ἡ χρεωκοπία, ἡ ἀπολύτρωσις. Μέσος ὁδὸς δὲν δύναται νὰ ἐξευρεθῇ.

Ἐὰν ὑπάρχῃ ἄνθρωπος, ὅστις ἡδύνατο νὰ μᾶς ἐξαγάγῃ τοῦ δλε-
θρίου τούτου δρόμου, ἐὰν εὑρίσκηται πολιτευτὴς διὰ τοῦ ὁποίου δυ-
νάμεθα ν' ἀποβλέψωμεν εἰς τὸ μέγα τοῦτο ἀποτέλεσμα, οὗτος εἶνε
ἀναμφιβόλως ὁ κ. Τρικούπης. Ἡ πάλη του ὑπῆρξεν ἀληθῶς ὑπεράν-
θρωπος. Πάλη κατὰ τῶν λαθρεμπόρων, πάλη κατὰ τῶν τελωνοφυλά-
κων, πάλη κατὰ τῶν ἐχθρῶν, πάλη κατὰ τῶν φίλων, πάλη κατ' ἐκεί-
νων οἵτινες ἐπροφῆτευον χρεωκοπίας, πάλη κατ' ἐκείνων οἵτινες ἀπε-
θάρρυνον τὸ ἑλληνικὸν δημόσιον, πάλη κατ' ἐκείνων οἵτινες τὸν ἀπε-
δοκίμασαν, τὸν ἐσυκοφάντησαν, τὸν παρημπόδισαν. Τὸ ζήτημα ἦτο
καθαρῶς ἐθνικὸν καὶ ἡ ἐμπάθεια τὸ μετετόπισεν εἰς ζήτημα καθαρῶς
κομματικόν. Ἐπρόκειτο περὶ ὧλων καὶ εἰργάσθησαν ὑπὲρ αὐτοῦ μό-
νον οἱ ἡμίσεις Ἐνδιέφερον ἀμφοτέρους τοὺς ἡγέτας καὶ ὁμῶς δὲν
εἰργάσθησαν ἀμφοτέρω.

Δὲν ἡξεύρομεν κατὰ πόσον ὁ κ. Τρικούπης ἐξῆλθεν, ἢ πρόκειται
νὰ ἐξέλθῃ νικητὴς ἐκ τῆς πάλης ταύτης. Τοῦτο θὰ ἐξαχθῇ ἐκ τῆς
ἀγορεύσεως τὴν ὁποίαν θὰ ἀκούσωμεν παρ' αὐτοῦ πιθανῶς αὖριον.
'Ἄλλ' ἐὰν ἀληθῶς κατώρθωσεν νὰ προσεγγίσῃ εἰς τὸ ἰσοζύγιον ἡ πα-
ρέχῃ ἐν τῷ παρόντι τὰ στοιχεῖα ὅτι θὰ δυνήθῃ νὰ τὸ κατορθώσῃ εἰς
τὸ μέλλον, ἡ ἐπιτυχία του θὰ εἶνε τόσῃ σωτήριος, ὥστε ἀληθῶς θὰ
καταστῇ ἄξιος τῆς ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 26 Ὀκτωβρίου 1887.

ΑΙ ΔΕΝΔΡΟΦΥΤΕΙΑΙ

Ἐπερατώθησαν ἤδη αἱ δενδροφυτεῖαι τοῦ λόφου τῶν Νυμφῶν,
τοῦ Πολυγώνου καὶ τοῦ Λυκαβητοῦ, κατὰ τὸ νέον σχέδιον τῆς πό-
λεως. Τὰς ἐργασίας ταύτας ἐπεσκέψατο χθὲς καὶ ὁ Πρωθυπουργός.

ΣΗΜΑΙΑ, 8 Νοεμβρίου.

Ἐπολιορκεῖτο χθὲς κατὰ γράμμα τὸ Βουλευτήριον ὑπὸ τοῦ λαοῦ.
Ὁ κόσμος ὅλος ἔτρεχε ν' ἀκούσῃ τὸν λόγον τοῦ Πρωθυπουργοῦ.

www.libtool.com.cn

ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

1887

www.libtool.com.cn

THE LIBRARY OF THE

UNIVERSITY OF

www.libtool.com.cn

Very truly yrs
Chriscutis

www.libtool.com.cn

Τὸ πλῆθος ἤθελε νὰ εἰσέλθῃ ἀθρόον εἰς τὸ Βουλευτήριον, ἀλλ' ὁ τῆς φρουρᾶς αὐτοῦ ἡγούμενος ἔλεγε πρὸς αὐτό: «Θὰ εἰσέλθετε ὅλοι ἀνὰ δύο» Καὶ ἐπέμενεν ὅπως ἐκτελεσθῇ ἀκριβῶς ἡ διαταγή του αὕτη καὶ τὸ πλῆθος ἐξήπτετο περισσότερο ἐκ τοῦ ἀπαγορευτικοῦ τούτου μέτρου, ἀποδεικνύον, διὰ μυριοστὴν φορὰν, ὅτι τοῦ Ἑλλήνος ὁ τράχηλος ζυγὸν δὲν ὑποφέρει.

ΣΗΜΑΙΑ, 3 Νοεμβρίου.

Ὅπως προελέγωμεν χθές, ὁ λόγος τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἐποιή-
σατο σοβαρωτάτην ἐντύπωσιν εἰς τὴν Βουλὴν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 3 Νοεμβρίου 1887.

Ο ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ ΘΑ ΥΠΟΒΑΛΗ ΤΟΝ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΝ

Ἀπὸ τῆς προχθὲς μετεδίδετο ὥς δι' ἡλεκτρικῆς ταχύτητος ἡ εἰ-
δησις ἀνὰ τὴν πόλιν, ἀνεγράφετο εἰς τὰς ἐφημερίδας, συνεζητεῖτο
εἰς τὰ καφενεῖα, προσεδοκᾶτο εἰς τοὺς κύκλους τῶν συμπολιτευομέ-
νων καὶ ἀνεμένετο ἐν ταῖς τάξεσι τῶν ἀντιθέτων. Ἀπὸ τῆς πρωίας
δὲ τῆς χθὲς ἡ σημαία τοῦ Βουλευτηρίου διεκύμαινε τὰς πτυχὰς αὐτῆς
μεγαλοπρεπέστερον τοῦ συνήθους καὶ ἐπλατάγιζε θορυβωδέστερον καὶ
ἔλαμπε κυανωτέρα ὑπὸ τὸ ἀπλετον φῶς τοῦ χειμερινοῦ ἡλίου καὶ τὸν
ἐξαιρετικῶς αἴθριον οὐρανόν. Ἐν τοῖς διαδρόμοις τοῦ Βουλευτηρίου
παρετηρεῖτο ζωηροτέρα κίνησις· οἱ κλητῆρες τῆς Βουλῆς διηγκώνιζον
ἀλλήλους καὶ ἐξετέλουν τὴν τρέχουσαν ὑπηρεσίαν μετὰ πλείονος σπου-
δῆς, οἱ μᾶλλον δὲ ἀνυπόμονοι ἐπεφαίνοντο ἐκεῖ πέραν, κρατοῦντες
ἀνὰ χεῖρας φύλλον τι ἐφημερίδος, ἐρωτῶντες περὶ τῆς ὥρας, καθ' ἣν
ἔμελλε νὰ ἀρχίσῃ ἡ συνεδρία καὶ ἀποπειρώμενοι νὰ συνδέσωσιν ἐκ
τοῦ προχείρου καὶ μετὰ παντός, ὃν ἤθελον συναντήσῃ, συζήτησιν
περὶ πολιτικῆς. Διότι ἡ συνεδρία τῆς χθὲς, ἡ συνεδρία καθ' ἣν θὰ

παρουσιάζετο ὁ προϋπολογισμός, ὁ ἐπηγγελμένος οὗτος καὶ ἀποκεκρυγμένος ἐναλλάξ ὑπὸ φίλων καὶ ἐχθρῶν προϋπολογισμός, καθ' ἣν θὰ ἡγόρευεν ὁ Τρικούπης, ἡ ἐν λόγῳ συνεδρία παρίστατο ἐκ τῆς σκέψεως πάντων ὥς ὁ ἄξων, περὶ ὃν μέλλει νὰ στραφῇ ἡ σφαῖρα... τῆς Βουλῆς ἐν τῇ παρουσίᾳ Συνόδῳ· καὶ — ἵνα ἐμμείνωμεν ἀντιλοῦντες τὰς παρομοιώσεις ἡμῶν ἐκ τῆς αὐτῆς πηγῆς — περὶ τὸν λόγον τοῦ κ. Τρικούπη πρόκειται νὰ στραφῶσιν, ὥς περὶ τὸν ἥλιον οἱ πλανῆται, αἱ ἀγορεύσεις τῶν λοιπῶν ρητόρων τοῦ κοινοβουλίου ἀπὸ τὰς ἀρχὰς μέχρι τέλους τῶν συνεδριῶν αὐτοῦ.

Καὶ δι' αὐτό, πρὶν ἔτι ἐπιστῇ ἡ τεταγμένη ὥρα χθές, ἐπολιόρχουν τὰς ἔμπροσθεν καὶ ὀπισθεν εἰσόδους τοῦ Βουλευτηρίου διάφοροι δμιλοὶ, ἀνυπόμονοι νὰ ἴδωσιν ἀνοιγομένης τὰς θύρας καὶ ἀφηνομένην ἐλευθέραν τὴν εἴσοδον. Τολμηρότεροί τινες ἀπεπειρῶντο ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νὰ διαλάθωσι τὸ ἀγρυπνον ὄμμα τῶν τεταγμένων φρουρῶν καὶ εἰσχωρήσωσι μετὰ τῶν βουλευτῶν· ἀλλὰ καὶ οὗτοι καὶ οἱ πρὸ τῆς ὀπισθίας θύρας συνωθούμενοι ὀπισθοχώρουν ἄπρακτοι πρὸ τῶν ἀνενδότων φρουρῶν, μέχρις οὗ κηρυχθείσης τῆς ἀπαρτίας, κατάρθωσαν νὰ εἰσέλθωσιν οἱ ἐφωδιασμένοι διὰ καταλλήλων εἰσιτηρίων, μακαριζόμενοι ὑπὸ τῶν παραμενόντων ἔξω, οἵτινες ἐσχημάτισαν περὶ τὸ Βουλευτήριον, ἐν ὧσφ διήρκεσεν ἡ συνεδρία, πολιορκητικὴν δυσδιάσχιστον ἄλυσιν.

Ἐν τῇ αἰθούσῃ πάντες εἶχον σπεύσει νὰ καταλάβωσι τὰς προσηκούσας θέσεις, οἱ βουλευταὶ ἐπὶ τῶν ἐδρῶν καὶ οἱ ἀκροαταὶ ἐντὸς τῶν θεωρείων. Ταῦτα ἦσαν πλήρη· πολλοὶ ἐκ τῶν τοῦ διπλωματικοῦ σώματος παρίσταντο ἐν τῷ οἰκείῳ θεωρείῳ· αἱ κεφαλαι τῶν κυριῶν ἐφαίνοντο διακινούμεναι ἀπὸ τοῦ θεωρείου των ἐν γραφικῷ συμφρυμῷ. Τὸ λοιπὸν ἀκροατήριον ἀπηρτιζέτο ἐκ τῶν συνήθων μορφῶν ὅσαι παρίστανται, καὶ δρῶσιν ἐνίοτε, εἰς τὰς βουλευτικὰς συνεδρίας ἀπὸ καταβολῆς αὐτῶν.

Δὲν θὰ μάθωσι νέον τι οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσται, ἐὰν ἀναγράψω-

μεν, ὅτι τὸ θέμα αὐτοῦ ὁ κ. πρωθυπουργὸς διεξήγαγε μετὰ τῆς συνήθους αὐτοῦ δυνάμεως καὶ πειθοῦς. Ὅθεν τὸ ἔκτακτον ἐν τῇ χθесινῇ συζητήσει, καταναλωθείσῃ, ὡς εἰκός, ἐξ ὁλοκλήρου ὑπὸ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, δὲν ἦτο ἡ ρητορικὴ ἰσχὺς τοῦ λόγου αὐτοῦ καὶ ἡ πεποίθησις μεθ' ἧς ὑπεστήριξε τὸ πραγματοποιήσιμον τῶν οἰκονομικῶν συνδυασμῶν αὐτοῦ, ἀλλ' ἡ κόπωση καὶ ἀτονία ἡ παρατηρηθεῖσα ἐν τῷ παραστήματι καὶ τῇ ἀπαγγελίᾳ αὐτοῦ καὶ τὸ ὑπόβραγχον τῆς φωνῆς αὐτοῦ. Τὸ φαινόμενον τοῦτο μεταφυσικῶς ἴσως ἐξηγοῦντες οἱ ἀντίπαλοι τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, δὲν εἶνε παράδοξον νὰ ἀποδώσωσιν ὡς ἡθικῆς ἀδυναμίας συναίσθησιν καὶ συνειδήσεως ἐλέγχους. Ἀλλὰ διὰ τοὺς μὴ ἔχοντας οὐδεμίαν ἀφορμὴν νὰ καταφύγωσιν εἰς τοιαύτας ἐξηγήσεις, καθίστατο πρόδηλον, ὅτι τὸ φαινόμενον προήρχετο ἐξ ἀδιαθεσίας τοῦ ρήτορος, οὐδόλως σχετιζομένης πρὸς τὴν μεταφυσικήν.

Περὶ δὲ τοῦ ἀνοικείου ὅλως τρόπου, δι' οὗ αὐτὸς ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως δυστυχῶς καὶ μετ' αὐτοῦ τινα τῶν ἐγκριτωτέρων αὐτῆς μελῶν ἐνεκαίνισαν τὴν εἰς τὴν συζήτησιν ἀνάμειξιν αὐτῶν, τί νὰ εἴπωμεν; Εἶνε ἀληθές, ὅτι τοιαῦτα ἀπρεπῆ μαθήματα δὲν παρέχονται πρῶτην φορὰν ἐν τῇ Βουλῇ. Δὲν ἐκπληττόμεθα πλέον διὰ τὸ κακόν, ἀλλὰ διὰ τὴν κανονικῶς χωροῦσαν ἐπίτασιν τοῦ κακοῦ. Ὅταν ἐν σοβαρᾷ οἰκονομικῇ συζητήσει, παρέχοντος τὴν λογοδοσίαν, οὕτως εἵπειν, αὐτοῦ τοῦ κυβερνήτου τῆς χώρας, εὐρίσκωσιν εὐκαιρίαν νὰ ἐκστομίσωσι λέξεις ὅλως ἀπροσφόρους πρὸς διαφωτισμὸν τῆς συζητήσεως καὶ πᾶν ἄλλο ἢ κοινοβουλευτικᾶς, βραχὺ τι ὑπολείπεται, ὅπως ἡ Βουλὴ καταντήσῃ βυζαντινὸς ἱππόδρομος νέων Βενέτων καὶ Πρασίνων, ἀγοραίως ἀνθυβριζομένων.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ 3 Νοεμβρίου 1887.

Ὡς γνωστὸν κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς σήμερον ὁ Πρωθυπουργὸς πρόκειται νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1888.

Ἐκ τούτου πρὶν ἢ ἀρξῇται ἡ συνεδρία τὸ πλῆθος συνωθεῖτο ἐν τε τῷ περιβόλῳ καὶ πρὸ τῆς μεγάλης θύρας τοῦ βουλευτηρίου μετ' ἀφάτου συγκινήσεως ἀναμένον τὴν στιγμήν, καθ' ἣν θέλει δοθῇ αὐτῷ ἡ ἄδεια τῆς εἰσόδου ἐν τοῖς οἰκείοις θεωρείοις, ὁπόθεν ν' ἀκούσωσιν ἐκ τοῦ στόματος τοῦ Πρωθυπουργοῦ τὸ ποθητὸν ἰσοζύγιον. Ἡ Βουλὴ συνελθοῦσα τὴν 2^{αν} ὥραν μ. μ. κατὰ τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς, εὐρέθη ἐν ἀπαρτίᾳ περὶ ὥραν 2 ¹/₄; ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδρίας, καὶ ἀνοίγονται τὰ θεωρεῖα, ἅπερ εὐθὺς πληροῦνται ἀκροατῶν ὠθούντων καὶ ὠθουμένων, ἵνα τὴν καλλιτέραν θέσιν καταλάβωσιν· πλήρες εἶνε καὶ τὸ θεωρεῖον τῶν κυριῶν, ἀπὸ τοῦ τῶν διπλωματῶν δ' ἐπίσης ἀρκετοὶ ἀναμένουσι νὰ ἀκροασθῶσι τῆς προαγγελθείσης ἀγορεύσεως τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὅστις ἐπὶ τῆς συνήθους αὐτοῦ ἔδρας καθήμενος κρατεῖ πρὸ αὐτοῦ ὀγκώδη φάκελλον ἐγγράφων.

Εὐθὺς μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν ἀναφορῶν, αἵτινες παρεπέμφθησαν εἰς τὰς οἰκείας ἐπιτροπὰς, ἀνῆλθεν ἐπὶ τὸ βῆμα ὁ κ. Πρωθυπουργός, ὅστις καταθέτων τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1888, συνώδευσεν αὐτὸν διὰ μακρᾶς ἀγορεύσεως, ἣτις ἐπὶ τριῶρον διαρκέσασα συνεκράτησεν ἀμέριστον τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς καὶ τῶν ἀκροατῶν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 8 Νοεμβρίου 1887.

Ὅχι ἔλλειμμα, ὥς ἐβεβαίουν πλείστοι ἀλλὰ περισσεύματα παρουσίασε χθὲς ὁ κ. Τρικούπης εἰς τὴν Βουλὴν. Περίσσευμα ἐνὸς ἑκατομμυρίου εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1887, περίσσευμα τριῶν περὶ τοῦ ἑκατομμυρίων εἰς τὸν τοῦ 1888! Ἐκ περισσοῦ προσθέτομεν καὶ ἡμεῖς, ὅτι ἡ παραχθεῖσα ἐντύπωσις ὑπῆρξεν ἀρίστη παρὰ πᾶσι, ἰδίως δ' ἐν τῷ χρηματιστικῷ κόσμῳ· τοιαύτη εἶνε ἡ κασιπαληκτικὴ ἐμπιστοσύνη ἣν ἐμπνέει ὁ ἀκάμπτως αἰσιόδοξος καὶ πανίσχυρος πρωθυπουργός τῆς Ἑλλάδος, ὥστε καὶ τὰς ἀκραδάντους πεποιθήσεις καὶ τὰς

μεμελετημένας κρίσεις τῶν μὴ ἀνιάτως προκατειλημμένων, δύναται νὰ κάμψῃ καὶ νὰ ἐντείνῃ κατ' ἀρέσκειαν ὡς καουτσούκ.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 31 Ὀκτωβρίου.

Ἐκ τῆς προχθесινῆς ἐν τῇ Βουλῇ ψηφοφορίας διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου ἐκρίθη ἡ δύναμις τῶν κομμάτων, κατεδείχθη δὲ φαινωῶς ἡ μεγάλη ὑπεροχὴ τῆς ὑπουργικῆς μερίδος· ἡ ὑπουργικὴ πλειονοψηφία διατηρεῖται ἀκμαία καὶ συμπαγής, διαμένει εὐσταθὴς εἰς τὴν θέσιν, ὅπου ἐτάχθη διὰ τῆς ψήφου τοῦ ἔθνους, εὐσυνειδήτως παρέχουσα τὴν συνδρομὴν τῆς εἰς τὴν κυβέρνησιν πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματός της καὶ μὴ ἐννοοῦσα νὰ ἀποπλανηθῇ ἐκ δολίων εἰσηγήσεων καὶ νὰ ἐξυπηρετήσῃ ἰδιοτελεῖς σκοποὺς ταπεινῆς φιλοδοξίας.

THE TIMES, November 5, 1887.

The Greek Consul-General has forwarded to us a statement of the receipts from Customs duties in Greece for the three months ended September, which we subjoin in a tabulated form, together with the figures for 1886 and the totals of the nine months. Private telegrams at the same time state that the Greek revenue for the year will balance the expenditure, the receipts having quite equalled the Prime Minister's estimates. If this forecast be accurate it will be a memorable event in the history of Greek finance, since there has never been yet an equilibrium in the Budget since Greece was a kingdom.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 3 Νοεμβρίου.

Ὑποβάλλων χθὲς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1888 ὁ κ. πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως ἐβεβαίωσε στηριζόμενος ἐπὶ ὑπολογισμῶν, οἵτινες εἰς τὴν πλειονοψηφίαν τῆς Βουλῆς ἐφαίνοντο ἀσφαλεῖς, ὅτι ὁ προϋ-

πολογισμὸς τοῦ 1887. θέλει κλείσει πιθανῶς μὲ πλεόνασμα, ἀσφαλῶς ὁμως μὲ ἰσοζύγιον. Ἐκεῖνο ὅπερ πρὸ μηνὸς ἀνηγγείλαμεν, μετ' εἰρωνειῶν δὲ ἐσχολίασαν οὐκ ὀλίγαι ἐκ τῶν συναδέλφων, ἐβεβαιώθη χθὲς ὡς ἀληθὲς δι' ἀριθμῶν καὶ διὰ πραγμάτων. Διότι καὶ εἰς περισσευμα εἶν μὴ καταλήξῃ ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ 1887, καὶ μὲ ἰσοζύγιον ἀκόμη εἶν δὲν κλείσῃ, εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ ἀφήσῃ ἔλλειμμα, ὅπερ ἐκ τῆς μικρότητος αὐτοῦ νὰ μὴ ἰσοφαρίζῃ πρὸς ἰσοζύγιον. Ἀρκαεῖ μόνον ἡ κυβέρνησις, ἥτις ἔθεσεν εἰς ἐνέργειαν ἓν σύστημα οικονομικόν, ἀποτέλεσμα τοῦ ὁποίου εἶνε ἡ ἐπίτευξις τοῦ ἰσοζυγίου ἡ τοῦλάχιστον ἡ πρὸς αὐτὸ στενοτάτη προσέγγισις, νὰ ἐξακολουθῇ αὐτὴ διοικοῦσα, διότι εἰς πᾶσαν ἐγκαινίᾳσιν νέου τινὸς συστήματος ἡ ἐξακολουθήσις τῆς ἐνεργείας τῶν αὐτῶν προσώπων σημαίνει πολὺ· ἀλλὰ τοιοῦτον κίνδυνον εὐτυχῶς, καθ' ὅλας τὰς πιθανότητας, δὲν διατρέχομεν. Οὐδὲν ἔμεσολάβησεν, οὐδὲ φαίνεται ὅτι θέλει μεσολαβήσῃ, ἵνα διαταράξῃ τοὺς ὅρους, οὓς ἡμεῖς ἅμα τῇ νίκῃ τοῦ ὑπουργείου κατὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἐχαракτηρίσαμεν ὡς δεκτικούς πολυχρονίου συντηρήσεως τῆς παρουσίας Κυβερνήσεως. Τὸ Ὑπουργεῖον Τρικουπῆ κατὰ τὴν πέμπτην αὐτοῦ ἐμφάνισιν εἰσῆλθεν εἰς τὸ στάδιον τῶν πενταετῶν ἢ δεκαετῶν κυβερνήσεων. Λυπούμεθα ὅτι γράφομεν ἀπελπιστικὰ πράγματα διὰ τοὺς ἀξιολύμους ἐκείνους συμπολίτας μας, οἵτινες ὑπολαμβάνουσι τὴν διατήρησιν τοῦ κ. Τρικουπῆ ἐν τοῖς πράγμασιν ὡς ἐθνικὸν ὄλεθρον, ἀλλὰ τὰ πράγματά εἰσι πράγματα καὶ ἡ δημοσιογραφικὴ ἡμῶν γλῶσσα, οὐδέποτε ἀπέσχεν εὐτυχῶς ἀπ' αὐτῶν. Οἱ πόθοι πόθοι καὶ τὰ πράγματα πράγματα.

Δυστύχημα βεβαίως εἶνε διὰ τοὺς ἡγέτας τῆς ἀντικολιτεύσεως, ὅτι κατὰ τὴν παρελθοῦσαν σύνοδον δὲν ἠγωνίζοντο νὰ ἀποδείξωσι βαρεῖαν τὴν ἐκ τοῦ οικονομικοῦ τοῦ κ. Τρικουπῆ συστήματος φορολογίαν, ἀλλ' ἐφιλοτιμοῦντο τίς προφητικώτερον καὶ λυρικώτερον τοῦ ἄλλου ν' ἀποδείξῃ ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν δύναται νὰ δώσῃ πλεόνα τῶν 60 ἑκατομμυρίων. Μόνος ὁ ἐξ Ἀρτης βουλευτὴς κ. Καραπάνος εἶχε

τὴν γενναιότητα. ~~τὴν ἀναβιβάζει~~ αὐτὰ εἰς 70, ἀλλ' ἔσπευδε νὰ προσθήσῃ, ὅτι ὑπὸ μελζονα φορολογίαν θὰ συνετρίβeto ἡ Ἑλλάς. Φαίνεται ὅμως ὅτι ἡ Ἑλλάς, μὲ τὴν ἄδειαν τῶν κ. κ. Δηλιγιάννη, Σωτηροπούλου, Παπαμιχαλοπούλου καὶ Καραπάνου, θὰ δώσῃ 84 ἑκατομμύρια, 86 ἴσως κατὰ τὸν κ. πρωθυπουργόν, χωρὶς νὰ συντριβῇ. Ἡ Ἑλλάς θέλει νὰ ζήσῃ καὶ θὰ ζήσῃ. Ὁ ἑκστομίσας τὸ ῥῆμα θὰ εἶχε πάντως κἄτι ἐν τῷ νῷ του. Καὶ διὰ μὲν τὴν σύνοδον αὐτὴν ἀρκετὴ παρηγορία θὰ τοῖς εἶνε ὅτι ὁ κ. πρωθυπουργὸς δὲν θὰ εἶνε εἰς θέσιν προκαλούμενος νὰ ἐκβάλῃ ἀπὸ τὰ θυλάκιά του ἢ τὸν ὑψηλὸν του πῖλον καὶ τὰ 86 αὐτὰ ἑκατομμύρια καὶ νὰ τοῖς εἴπῃ: «Νά τα κύριοι· τὰ 84 εἶνε τὰ ἔξοδα· τὰ δύο εἶνε τὸ περίσσευμα. Διατάξατε τί νὰ τὸ κάμωμεν»· ἀλλ' ἡ προφητικὴ διαβεβαίωσις τῆς παρελθούσης συνόδου ὅτι πέραν τῶν 60 ἑκατομμυρίων δὲν δίδει ὁ τόπος καὶ μὴ χάνεσθε, δὲν θὰ ἔχῃ τὸ σιβυλλικὸν ἐκεῖνο περυσινὸν ὕψος, ἢ φωνὴ θὰ κατέλθῃ τὰς ὀλίγας βαθμίδας τῆς διατονικῆς κλίμακος καὶ οἱ περυσίνοι δξύφωνοι θὰ μᾶς ἐμφανισθοῦν ἐφέτος λαμπροὶ βαθύφωνοι. Ἄλλ' ἂν ἡ σύνοδος διαρκέσῃ πεντάμηνον καὶ τὰ ἀποτελέσματα ἐκάστου λήγοντος μηνὸς φθάνουν σύμφωνα πρὸς τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἐπειδὴ εἰς τοὺς κατὰ τὴν παρελθούσαν σύνοδον λόγους των, εἴτε γελασθέντες, εἴτε ἐξ ἀγαθῆς προθέσεως, διεβεβαίωσαν ὅτι θὰ χαροῦν καὶ θὰ κατευχαριστηθοῦν ἐὰν πρόκηται νὰ πραγματωθῇ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ κ. Τρικούπη, πολὺ φοβούμεθα μὴ οἱ κύριοι ἀντιπολιτευόμενοι, τοῦλάχιστον οἱ διακεκριμένοι αὐτῶν ἡγέται, ἀπέλθωσιν εἰς τὰς ἐστίας των κατὰ τὸ τέλος τῆς Συνόδου ὀλίγον συμπολιτευόμενοι.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Γράφει τις ἐκ Χαλκίδος εἰς τινὰ ἐφημερίδα παραπονούμενος καὶ κομπτόμενος, ὅτι ἐν Χαλκίδι «οὐδεμία ἀντιπολιτευομένη ἐφημερίς διανέμεται». Καὶ ὁ ἐφημεριδόφιλος οὗτος κύριος ἀγανακτεῖ καὶ μικροῦ

δεῖν κατηράσθῃ τὸν κ. Τρικούπην ὥς τὸν μόνον αἷτιον τῆς ἐθνικῆς ἀπωλείας ταύτης.

Ἄλλὰ τάχα δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ὑπάρχῃ ἀμεσωτέρα τις αἰτία τοῦ δεινοῦ τούτου, ἐφημεριδόφιλε κύριε; Καὶ ἂν αἱ ἀντιπολιτευόμεναι ἐφημερίδες δὲν διανέμονται διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον ὅτι . . . δὲν ἀναγινώσκονται, ἢ διὰ τὸν ἐπίσης ἀπλοῦν λόγον, ὅτι πολὺν δυσκόλως ἀνευρίσκονται, ἀφοῦ ἐπὶ τοσοῦτον ἡραιώθησαν, τί πταίει ὁ κ. Τρικούπης; πολὺ περίεργον.

ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΡΟΠΥΛΑΙΟΙΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΡΟΠΥΛΑΙΩΝ

12 Ὀκτωβρίου 1887.

Ὁ διευθυντὴς τῆς ἐνταῦθα βρεττανικῆς ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς διακεκριμένος ἀρχιτέκτων κ. Πενρῶξ θὰ ποιήσῃται ἐν τοῖς Προπυλαίοις ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως διάλεξιν σήμερον τὴν 3 μ. μ. Θὰ παρευρεθῇ δὲ εἰς αὐτὴν καὶ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 3 Νοεμβρίου.

Ἐν τῇ Βουλῇ χθές, εἰσελθούσῃ εἰς τὰς τακτικὰς αὐτῆς ἐργασίας, ὑπέβαλεν ὁ κ. πρωθυπουργὸς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ προσεχοῦς ἔτους, καὶ διὰ μακρῶν ἐξήτασε τὰ ἀποτελέσματα τῆς διαχειρίσεως τοῦ 1885 καὶ τοῦ 1886 συγκρίνας αὐτὰ πρὸς τὰ ἀποτελέσματα τῆς διαχειρίσεως τῶν δέκα μηνῶν τῆς χρήσεως τοῦ 1887. Ἡ χθεσινὴ ἀγόρευσις τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἰσχυρά, ὥς πάντες αὐτοῦ οἱ λόγοι, συναρπάζουσα καὶ πείθουσα, ἦν ἄξια λόγου ἰδίως διὰ τὰ γεγονότα, ἅτινα ἐξέθηκεν ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος καὶ τὰς πληροφορίας, ἃς κατέθηκεν εἰς τὴν Βουλὴν διατρανούσας δι' ἀριθμῶν, εἰς οὐδεμίαν ὑποκειμένων ἀμφισβήτησιν, τὴν καθόλου εὐάρεστον κατάστασιν τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Κράτους, ἐν σχέσει πρὸς τὴν κατὰ τὸ παρελθὸν παραλυσίαν, καὶ τὴν πραγματικὴν ἐπίτευξιν τοῦ ἰσοζυγίου ἐν τῷ ἀπολογισμῷ τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους.

Τὸ πρᾶγμα ἐξέπληξε φυσικῶς τοὺς δνειροπολοῦντας ἀπὸ μακροῦ χρόνου 25 καὶ 30 ἑκατομμυρίων ἑλλείμματα ἢ τοὺς διὰ διαστροφῶν καὶ ἀνειλικρινῶν παραστάσεων ἐξάγοντας τοιαῦτα ἐπὶ τοῦ χάριτος πρὸς ἐξυπηρέτησιν φαρμαστικῶν σκοπῶν, ἀδιαφοροῦντας δὲ καὶ διὰ τὴν δημοσίαν πίστιν καὶ διὰ τὰ συμφέροντα τῆς χώρας, ἅτινα ἐξημίουουν διὰ τῶν ἀνακριβῶν ἢ φαντασιωδῶν αὐτῶν παραστάσεων, πολλῶν μᾶλλον δὲ ἀδιαφοροῦντας καὶ διὰ τὴν τολμηρὰν τῆς ἀληθείας παραχάραξιν, ἣς ἔνοχοι ἀπεδείχθησαν χθές. Ἄλλ' εἰς τοὺς ἔχοντας πεποίθησιν εἰς τὸ εὖστοχον καὶ ὑγιές τῶν κυβερνητικῶν μέτρων καὶ εἰς τοὺς μετὰ προσοχῆς καὶ καλῆς πίστεως παρακολουθοῦντας ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως» καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις πράξεσι τοῦ ὑπουργείου τὴν πρόοδον τῆς ὑπὸ ἐφαρμογὴν οἰκονομικῆς πολιτικῆς, ἡ ἐπαγγελία τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ προὔξενησεν αἴσθημα εὐαρεσκείας καὶ ἱκανοποιήσεως, οὐδαμῶς ἐκπλήξιν ἢ ἀπορίαν.

Ἄλλ' ἡ σημαντικωτάτη οἰκονομία, ἡ ἀπρόβλεπτος, οὕτως εἴπειν, ἐπετεύχθη διὰ τοῦ οἰκονομικοῦ συνδυασμοῦ, ὃν ἐπέτυχεν ἡ κυβέρνησις κατὰ τὸ τέλος τῆς παρελθούσης συνόδου τῆς Βουλῆς. Ὁ οἰκονομικὸς συνδυασμὸς εἶνε τὸ δάνειον τῶν 135 ἑκατομμυρίων. Διὰ τοῦ δανείου τοῦτου συνομολογηθέντος ἐπὶ τόκῳ, πρωτοφανῶς διὰ τὴν Ἑλλάδα ἐλαχίστῳ, ἦτοι ἀντὶ 5,93 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν καὶ μὲ χρεωλύσιον ὅλως ἀσήμαντον, διότι μόλις ἀνέρχεται εἰς 200 χιλιάδας δραχμὰς κατ' ἔτος, ἐπλήρωσε τὸ κράτος πάντα τὰ κυμαινόμενα αὐτοῦ χρέη, ἅτινα εἶχε συνομολογήσει ἕνεκα τῆς ἐπιστρατείας ἐπὶ τόκῳ 7, 8 καὶ 9 % καὶ ἐξοφλήσαν τὰ παλαιὰ δάνεια τῶν 4, τῶν 6 καὶ τῶν 24 ἑκατομμ. ἀπηλλάγη τῶν βαρέων χρεωλυσίων. Ποία δὲ εἶνε, νομίζετε, ἡ ἐκ τοῦ δανείου τούτου ἐπελθοῦσα πραγματικὴ οἰκονομία εἰς τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους; 6,664 χιλ. καὶ ἐνθυμεῖται ὁ ἑλληνικὸς κόσμος, τί ἐφλυάρησαν ἐφημερίδες τινὲς τῆς Ἀντιπολιτεύσεως περὶ τοῦ τοιούτου δανείου καὶ οἷους κεραυνοὺς ἐξετόξευσαν κατὰ τῆς κεφαλῆς τῆς Κυβερνήσεως.

www.libtool.com.cn

Δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ ἐξάρωμεν δι' ἰδίων κρίσεων τὴν ἄκρως εὐφρόδουνον ἐντύπωσιν, ἣν ἐνεποίησαν τῇ Βουλῇ καὶ τῷ Κοινῷ, καὶ τὴν ὁποίαν πάντες θὰ ἐμποιήσωσι πανταχοῦ, ὅπου Ἑλληνες ὑπάρχουσιν, αἱ σαφεῖς καὶ κατηγορηματικαὶ αὐταὶ δηλώσεις, αἱ δι' ἀριθμῶν καὶ γεγονότων ἐπισήμων κυρούμεναι, τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. Ἐπίσης δὲν ἀναμένομεν νὰ κρίνωμεν τὴν ἀξίαν τοῦ ἐπιτευχθέντος ἀποτελέσματος ἐκ τῆς εὐαρέστου ἐντυπώσεως, ἥτις προξενηθήσεται εἰς τὸ Χρηματιστήριον, ὡς ἐφοβήθη ἐν μέλος τῆς Ἀντιπολιτεύσεως. Ἀρκούμεθα νὰ κρίνωμεν τὴν σημασίαν τῶν δηλώσεων τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, πρῶτον ἐξ αὐτῶν τούτων τῶν ψηλαφητῶν γεγονότων, εἰτα δὲ ἐκ τῆς ἐντυπώσεως, ἥτις παρήχθη χθὲς ἐπὶ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως. Ἡ ἐντύπωσις δὲ αὕτη, ὡς εἶχομεν προεῖδει ἡμέρας τινὰς πρότερον, ὑπῆρξε σφόδρα δυσάρεστος εἰς τὴν Ἀντιπολίτευσιν καὶ ἐξεδηλώθη διὰ τοσαύτης συγχύσεως καὶ ἐρεθισμοῦ, ὥστε ὁ προϋφιστάμενος τῶν ἀντιπολιτευομένων δὲν ἐδίστασε νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναβολὴν τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς, λόγῳ μὲν ἵνα ἐκτυπωθῶσι καὶ διανεμηθῶσιν οἱ ὑποβληθέντες πίνακες, πράγματι δέ, ὡς παρατήρησεν ὁ κ. πρωθυπουργός, ἵνα τύχη προθεσμίας ἡμερῶν τινῶν πρὸς κατασκευὴν μιᾶς τινος ἀπαντήσεως, ἀπορῶν προχείρων ἐπιχειρημάτων.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 3 Νοεμβρίου.

Η ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

Πυρετώδης τις προσδοκία ἐπικρατεῖ σήμερον ἐν τῇ Βουλῇ. Οἱ βουλευταὶ προσέρχονται ἐνωρὶς, κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ὥραν, εἰς τὴν συνεδρίασιν, οἱ ἀναμένοντες νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὰ θεωρεῖα εἶνε πολὺ τοῦ συνήθους περισσότεροι, οἱ δὲ στενογράφοι καὶ δημοσιογράφοι δξύνουσι τὰς μολυβδίδας. Τὸ προσδοκώμενον ἔκτακτον εἶνε ἡ ὑποβολὴ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1888 ὑπὸ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ καὶ

www.libtool.com.cn
 ἡ προσδοκία τῆς ἐξ ἐπισήμων στόματος ἀγγελία τῶν ἀποτελεσμάτων
 τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ παρελθόντος ἔτους.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 4 Νοεμβρίου.

Β Ο Υ Λ Η

Συνεδρίασις τῆς 3 Νοεμβρίου.

Βραχυτάτη ὑπῆρξεν ἡ σημερινὴ συνεδρία τῆς Βουλῆς. Νομίζει
 τις ὅτι οἱ βουλευταὶ θέλουσι νὰ συνέλθωσιν ἐκ τῆς ἐκπλήξεως, ἣν ἐνε-
 ποίησαν αὐτοῖς χθὲς οἱ ἐν σιλβούσαις σειραῖς παραταχθέντες ὑπὸ τοῦ
 κ. πρωθυπουργοῦ εὐσίωνοι ἀριθμοὶ — λέγομεν ἐκπλήξεως καὶ ἀφή-
 νομεν εἰς ἕκαστον τὴν φροντίδα, κατὰ τὴν ἰδίαν πεποιθήσιν, νὰ δώσῃ
 εἰς τὴν λέξιν τὴν ἀγαθὴν ἢ κακὴν σημασίαν, ἣς εἶνε ἐπιδεκτικὴ ἡ λέξις
 ἐν τῇ παρούσῃ περιπτώσει.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

ΚΡΙΣΕΙΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΓΟΡΕΥΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Ἵνα παρὰσχωμεν πιστὴν εἰκόνα τῆς ἐντυπώσεως, ἣν παρήγαγε
 παρὰ τῷ κοινῷ ἡ προχθεσινὴ ἐν τῇ Βουλῇ ἀγόρευσις τοῦ κ. πρωθυ-
 πουργοῦ, παραθέτομεν ἀποσπάσματα τῶν κρίσεων τοῦ τύπου τῆς πό-
 λεως ἡμῶν ἐπ' αὐτῆς. Ἀρχόμεθα δὲ ἀπὸ τῆς «Νέας Ἐφημερίδος»,
 ἥτις ἀντικλιτευθεῖσα ἐπὶ μακρὸν χρόνον διάστημα τὴν πολιτικὴν
 τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἥκιστα δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς μερολη-
 πτοῦσα.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 3 Νοεμβρίου 1887.

Ὁ χθεσινὸς λόγος τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ὅστις δὲν παρέλιπε νὰ
 ἐξηγήσῃ καὶ τὸ ζήτημα τῆς παραγγελίας τῶν θωρηκτῶν καὶ τὸ τῆς

www.libtool.com.cn

ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας μετ' ἐλπίδων ἐλαττώσεως αὐτῆς καὶ ὑποτιμήσεως τοῦ χρυσοῦ, ὅσον καὶ ἂν ἀπέχωμεν ἕτι νὰ τὸν κρίνωμεν ἐν πάσῃ τῇ ἀκριβείᾳ τῶν λεπτομερειῶν του, ὑπῆρξεν ὁμως ἀναντιρρήτως ἔργον σπανίας ἐν τῷ κόσμῳ μελέτης ἀποδεδειγμένης, πρὸς ὑποστήριξιν δυσκόλων ἐπαγγελιῶν, μελέτης, εἰς τὴν ὁποίαν ἀδύνατον εἶνε ἀμέσως ν' ἀντιταχθῇ τις ἀνάλογος. Ἡμεῖς ὑπισχνούμεθα εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν, τὴν μὲν χθесινὴν λαμπρὰν ἐξέλιξιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς κυβερνήσεως σύμφωνα πρὸς τοὺς ἐκ τῶν προτέρων ἰσχυρισμούς της νὰ ἐξετάσωμεν καὶ μεθ' ὅλας τὰς ἐπελευσομένας ἀντιρρήσεις μετ' ἀπαθοῦς εὐσυνειδησίας, ὥς ἂν μὴ ὑπῆρξαμέν ποτε ἀντίθετοι ἐχθροὶ τῶν ἰσχυρῶν προσώπων ἅτινα τὴν ὑποστηρίζουσι μετὰ τόσου σθένους· τὴν δὲ ἀντίστασιν καὶ τὸν πικρὸν ἔλεγχον τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐπίσης νὰ παρακολουθήσωμεν σταθμίζοντες πιστῶς καὶ ἄνευ συμπαθειῶν ἐκ προκαταλήψεως, ὥς ἂν μὴ ποτὲ ὑπῆρξαμεν φίλοι της. Ἐναβρυνόμεθα δέ, τὸ λέγομεν ἀπροκαλύπτως, εἰς τὴν ἐξαιρετικῶς εὐτυχῇ ταύτην θέσιν εἰς ἣν ἐν συνειδήσει εὐρισκόμεθα.

ΣΗΜΑΙΑ

ΒΟΥΛΗ

Συνεδριάσεις τῆς 3 Νοεμβρίου.

Μετὰ τὴν χθесινὴν σοβαρὰν καὶ σπουδαιοτάτην συνεδρίᾳσιν, καθ' ἣν καὶ τὸ καταρραδιουργούμενον ἔθνος ὑπὸ τῶν ἐπιδιωκόντων κομματικῶν συμφέρον, καὶ οἱ ξένοι ἔμαθον δι' ἐπισήμου γλώσσης καὶ ἀναμφισβητήτων πραγμάτων, ὅτι τὰ ἔκτακτα βάρη εἰς ᾗ ὑπεβλήθη ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἀπέληξαν εἰς τὸ σπουδαῖον γεγονός, νὰ ἐξέλθῃ ἡ Ἑλλὰς ἀβλαβῶς ἄνευ χρεωκοπίας ἐκ τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως καὶ ἀπέδειξαν ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαός, ὥς εἶχε τὴν θέλησιν, εἶχε καὶ τὴν δύναμιν νὰ ὑποστῇ τὰ βάρη ταῦτα διὰ νὰ σώσῃ τὴν οἰκονομικὴν

αὐτοῦ πίστιν, ἀφ' ἧς ἐξαρτάται τὸ μέλλον ὅλον καὶ ἥτις ἐστὶ ἡ βά-
 σις πάσης ἐνεργείας πρὸς πραγμάτων τῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς, μετὰ
 τὴν συνεδρίαν ταύτην ἡ σήμερον δὲν ἔχει σπουδαιότητά τινα, διὰ
 τοῦτο δὲ καὶ οἱ βουλευταὶ ἀραιῶς ἔρχονται καὶ οἱ περίεργοι ὀλίγοι
 εἶνε ἀναμένοντες ἔξω τῆς θύρας ὅπως ἀφεθῇ αὐτοῖς ἐλευθέρᾳ ἡ εἴ-
 σοδος εἰς τὰ θεωρεῖα, μολονότι ὑπῆρχεν ἰδέα τις ὅτι θὰ ὠμίλει ὁ
 κ. Δηλιγιάννης ὡς συνθήκῃ καὶ ὡς ἔδειξε χθὲς κρατήσας σημειώ-
 σεις ἐκ τοῦ λόγου τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ἵνα ἀπαντήσῃ εἰς αὐτόν.
 Ὁ κόσμος ὁμῶς μετὰ τὸν λόγον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ τὸν τόσον
 πειστικόν, τὸν τόσον διεξοδικόν καὶ μηδεμίαν ἀμφιβολίαν ἀφίνοντα
 περὶ τῆς ἀληθείας καὶ πραγματικότητος τῶν ἀναγγεληθέντων ἀποτελε-
 σμάτων τοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος τῆς κυβερνήσεως, ὥσεὶ μηδὲν θέ-
 λων νὰ ἀκούσῃ ἄλλ' ἐννοῶν νὰ ἀπολαύσῃ ὅλην τὴν χαρὰν τὴν ἐκ τοι-
 οῦτου σημαντικοῦ καὶ σπουδαίου γεγονότος, οἶον τὸ πραγματικὸν ἰσο-
 ζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ, μεγάλην ἔδειξεν ἀδιαφορίαν διὰ τὴν ση-
 μερινὴν συνεδρίαν. Μὴ ὄντος παρεσκευασμένου τοῦ κ. Δηλιγιάννη
 ὅπως ἀπαντήσῃ εἰς τὸν λόγον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἀναβάλλεται ἡ
 συζήτησις διαλυομένης τῆς συνεδριάσεως περὶ τὴν 4 μ. μ. ὥραν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 4 Νοεμβρίου 1887.

ΠΙΝΑΚΙΑ ΕΣ

Τὸ κοινὸν διατελεῖ ὑπὸ τὰς ἐντυπώσεις τῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ.
 πρωθυπουργοῦ, τὰς ὁποίας οὐδεμία ἄλλη βουλευτικὴ ἀγόρευσις ἐπε-
 χείρησεν ἀκόμη νὰ ἐξουδετερώσῃ, οὐδεμία δημοσιογραφικὴ συζήτησις
 νὰ ἐξαλείψῃ· ἀναμένομεν νὰ λυθῶσι σήμερον αἱ γλωσσοπέδαι τῶν
 κοινοβουλευτικῶν ρητόρων καὶ νῆαι προστεθῶσιν ἐντυπώσεις εἰς τὴν
 μέχρι τοῦδε παραμένονσαν ἐν ἡμῖν ἐνιαίαν καὶ ζωηράν ἐντύπωσιν
 τὴν ἐκ τοῦ ὑπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων, τῶν ἀριθμῶν καὶ
 τῶν ἑκατομμυρίων τοῦ κ. Τρικούπη.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 4 Νοεμβρίου 1887.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Τὸ θέμα τῆς ἡμέρας εἶνε τὸ ἰσοζύγιον· πᾶσαι αἱ ἐφημερίδες πα-
σῶν τῶν ἀποχωρώσεων πληροῦσι τὰς στήλας αὐτῶν διὰ τοῦ μακροῦ
λόγου τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. Ἡ γεννηθεῖσα ἐντύπωσις ὑπῆρξεν ὅπως
δήποτε μεγάλη καὶ δικαίως φοβηθεῖς ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐπέμεινε νὰ
τῷ δοθῇ ὁ ἐπαρκὴς χρόνος ὅπως λαβὼν τοὺς σχετικοὺς πίνακας με-
λετήσῃ αὐτοὺς καὶ δυνηθῇ κατὰ τὸ ἐνὸν νὰ ἀντιστῇ κατὰ τοῦ εὐνοϊ-
κοῦ ρεύματος ὅπερ παρήγαγεν ἡ δμιλία τοῦ κ. Τρικούπη.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 7 Νοεμβρίου.

Ἡ πρό τινων μηνῶν ληφθεῖσα ἀπόφασις περὶ ἀναδασώσεως τῶν
περὶ τὰς Ἀθήνας γυμνῶν λόφων, ἤρξατο νὰ πραγματοποιηθῇ ἀπὸ
ἐβδομάδος ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ τμηματάρχου κ. Χλωροῦ. Ἐφυτεύ-
θησαν δὲ τὰ περὶ τὸ Στάδιον μέρη, ἤρξατο ἡ φύτευσις τοῦ Λυκαβη-
τοῦ, εὐθὺς δὲ μετὰ τοῦτο θὰ φυτευθῶσι καὶ οἱ λόφοι τοῦ Πολυ-
γώνου.

Προχθὲς ἐπεσκέφθη ὁ κ. Τρικούπης τὸ Στάδιον ὅπως ἴδῃ τὴν
διενεργουμένην φυτείαν.

ΣΗΜΑΙΑ, 4 Νοεμβρίου 1887.

Καὶ ὄχι μόνον ἰσοζύγιον ἀλλὰ καὶ περίσσευμα! Καὶ ὄχι μόνον
περίσσευμα ἀλλὰ ντομπλὲς περισσευμάτων! 1 ἑκατομμύριον
διὰ τὸ 1887 καὶ 3 ὡς ἔγγιστα, διὰ τὸ 1888. Αἱ ἀπὸ τῶν χειλέων τοῦ
κ. πρωθυπουργοῦ ἐξενεχθεῖσαι χρυσαὶ αὗται ἐπαγγελίαι, μὲ τὴν πει-
στικὴν εὐγλωττίαν καὶ τὴν ἀκαταμάχητον δύναμιν τῶν ἀριθμῶν, κα-
τέπληξαν ἀντιπάλους καὶ φίλους. Οὐδείς ἀνέμενέ ποτε τόσον αἴσια
τ' ἀποτελέσματα τῆς κυβερνητικῆς ἐργασίας ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν τοῦ
ἔθνους καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις ἐμβρόντητος ἐζήτησε προθεσμίαν διὰ νὰ

συνέλθῃ καὶ ἀπαντήσῃ, ὁ δὲ προϊστάμενος τῶν ἀρχηγῶν αὐτῆς ἠθέλησε καὶ διακοπὴν τῶν βουλευτικῶν συνεδριῶν, ὅπως ἐν ἡσυχίᾳ μελετήσῃ τὰ τῆς ἀπαντήσεως. Εἰς τὰ τεθολωμένα ὕδατα τοῦ Χρηματιστηρίου μας, οἱ πρωθυπουργικοὶ λόγοι ἔπεσαν ὥς τεράστια πέτρα εἰς λίμνην ἡρεμον σκιρτᾶν ποιοῦσαι τοὺς βατράχους αὐτῆς καὶ τρικυμίαν ἀπροσδόκητον παράγουσαι. Ὁ χρυσὸς ὑπετιμήθη, τὰ χρεώγραφα ὑψώθησαν, καὶ γενικὴ κατῆφεια ἐχύθη ἐπὶ τῆς ὄψεως παντὸς ὁπαδοῦ τῆς ὑπερτιμήσεως τοῦ εἰκοσαφράγκου, παντὸς συνδικατικοῦ παίκτου.

Περὶ σσευμα ! Εἰς τὴν λέξιν ταύτην πᾶς Ἕλλην ἐρευνᾷ τὰ θυλάκιά του, διὰ νὰ βεβαιωθῇ κατὰ πόσον ὑποπίπτει εἰς τὴν αἰσθησιν τῆς ἀφῆς, αὐτοῦ τὸ σημαϊνόμενόν της. Πᾶς Ἕλλην τρίβει τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τανύει τὰ μέλη του, διὰ νὰ πεισθῇ ὅτι δὲν βλέπει ὄνειρον, ἢ ἀπατηλὸν ἀντικατοπτρισμόν.

Εἶδατέ ποτε πτερωτὸν ἔντομον νεναρκωμένον καὶ ἀκίνητον ὄπισθεν ὑαλώματος τῶν παραθύρων, ἐν ᾧρα ψύχους καὶ συνεφώδους οὐρανοῦ, πῶς ζωογονεῖται εὐθὺς καὶ τρίβει τοὺς ἐμπροσθίους πόδας, ταυτὸν εἰπεῖν τὰς χεῖρας, ἐξ εὐχαριστήσεως, πῶς τανύει τὰ πτερά καὶ συγχοπετᾷ καὶ προσπαθεῖ νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὸ ὑπαιθρον, ὅταν αἰφνης ὁ ἥλιος προβάλλῃ ὄπισθεν τῶν νεφῶν καὶ τὸ θερμάνῃ; Τὸ ἔντομον ἀνέρχεται, κατέρχεται, ἐπιπίπτει ἐπὶ τῆς διαφανοῦς ὑάλου ἀγωνιζόμενον νὰ διαπεράσῃ αὐτὴν καὶ νὰ χαρῇ ἔξω τὸν θερμόν, τὸν ἡλιοφανῆ ἀέρα, ἀλλ' ὁ ἀμείλικτος τῆς ὑάλου φραγμὸς τὸ ἐμποδίζει. Πρὸς τοιοῦτον ἔντομον ὁμοιάζει τὸ ἔθνος ἡμῶν, κατὰ τὴν οἰκονομικὴν του κατάστασιν, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι εὐρέθη ὁ ἀνὴρ, ὅστις θὰ τοῦ ἀνοῖξῃ τὸ παράθυρον.

7 Νοεμβρίου 1887.

Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας Φεριδούν - βέης παρέθετο χθὲς γεῦμα εἰς τὸν πρωθυπουργόν κ. Τρικούπην, εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν ὑπουργόν.....

Μετὰ τὸ γεῦμα ἐγένετο λαμπρὰ ἐσπερίς, εἰς ἣν παρήσαν πλεῖστοι κεκλημένοι.

6 Νοεμβρίου.

Καὶ χθὲς πάλιν εἶχομεν βουλευτικὴν ἀπεργίαν. Ἐν ἐπιγνώσει ὅτι δὲν ὑπῆρχεν ἐργασία οἱ βουλευταὶ δὲν ἔλαβον καὶ τὸν κόπον νὰ συνέλθωσιν εἰς τὸ βουλευτήριον. Ἀπὸ τῆς Δευτέρας λοιπόν, ὅτε ἠγόρευσεν ὁ κ. πρωθυπουργὸς μέχρι τῆς σήμερον, πλὴν τῆς βραχυτάτης συνεδριάσεως τῆς Τρίτης, ἡ Βουλὴ δὲν εἰργάσθη, ὥς νὰ διετελεῖ ἀκόμη ὑπὸ τὸ κράτος τῆς σφοδρᾶς συγκινήσεως, ἣν ἐνεποίησαν αὐτῇ οἱ σθεναροὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ λόγοι.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Ζητοῦμεν συγγνώμην παρὰ τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν, ὅτι ἐν τῷ φύλλῳ τῆς χθὲς οὐδὲν ἄλλο πλὴν τοῦ λόγου τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἐδημοσιεύσαμεν. Ἐκρίναμεν ὁμῶς τοῦτο καλὸν χάριν αὐτῶν τούτων τῶν ἀναγνωστῶν, φρονοῦντες ὅτι πᾶσα ἄλλη ὕλη οἰαδήποτε ἔδει νὰ ὑποχωρήσῃ πρὸ τοῦ σπουδαιοτάτου λόγου τούτου, τοῦ συλλήβδην μὲν περὶ πάντων τῶν πολιτειακῶν ἡμῶν πραγμάτων λαλοῦντος, ἰδίᾳ δὲ περὶ τοῦ πρώτιστα πάντων τὸ Κράτος ἡμῶν ἐνδιαφέροντος, τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος. Ἐπρεπε βεβαίως ὅσον τάχιστα νὰ γνωρίσῃ πᾶς Ἕλλην τὰ ἀποτελέσματα τῶν τῆς ἐνεστώσης κυβερνήσεως οἰκονομικῶν μέτρων, ἅτινα τόσον οἰκτρὰ ἐπόνουν νὰ παριστῶσι πολιτικοὶ κερδοσκοποὶ, ὑποκρινόμενοι κοπετοὺς καὶ θρήνους, ὥσει ἡ Ἑλλὰς ὅλη κατέκειτο εἰς ἐρείπια. Οἱ παρατεθέντες ἀριθμοὶ λαλοῦσιν ἤδη ὑπὲρ τῆς ἀρίστης τοῦ Κράτους οἰκονομικῆς εὐημερίας, ἀνταξία δὲ τούτου ὑπῆρξε χθὲς ἡ ἐκ τοῦ λόγου γενικὴ ἐντύπωσις εἰς πάντας τοὺς ἀγαπῶντας τὸν τόπον. Ἀλλ' ἵνα πλήρη λάβωσιν οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν ἰδέαν τοῦ λόγου τοῦ πρωθυπουργοῦ, καταχωρίζομεν σήμερον, ὅπερ μέρος χθὲς ἐκ τοῦ ὅλου ἀπεκόψαμεν δι' ἑλλειψιν χώρου, πραγματευόμενον περὶ τῆς κατασκευῆς τοῦ ἐλληνικοῦ στόλου. Ἐκ τῆς ἀναγνώ-

σεως τῆς σοβαρᾶς ταύτης ἀγορεύσεως ἀπάσης θέλουσιν ἀπαξ ἔτι πεισθῇ πάντες, τίς μὲν ἡ ἀξία τῶν ἐξ ὑπογυίου ἀποφαινομένων τὰς σαθρὰς καὶ ἀπέλπιδας ἐκείνας γνώμας, ἀλλὰ καὶ τίς ἡ εὐλικρίνεια τῶν ἀγωνιζομένων καθ' ἑκάστην σχεδὸν καὶ νῦν ἔτι εἰς δημιουργίαν ψευδῶν ἀριθμῶν, καὶ παράταξιν τῶν ἀστείων μᾶλλον καὶ τὸν οἰκτον προκαλούντων γνωστῶν ἀριθμητικῶν λογαριασμῶν.

JOURNAL DES DÉBATS, 16 Novembre 1887.

GRÈCE

Dans un discours qui a produit une vive impression M. Tricoupis a affirmé que l'exercice 1887 laisserait un excédant relativement considérable; les dépenses ne dépasseraient pas 84 millions et les recettes atteindraient 90 millions.

Les journaux ministériels font ressortir les bons effets de la politique financière de M. Tricoupis.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 4 Νομβρίου.

Ἡμεῖς κυρίως ἠθελήσαμεν νὰ δημοσιεύσωμεν, ὅσον τὸ δυνατόν, μεγαλείτερον μέρος τῆς ἐξόχου ταύτης ἀγορεύσεως, ἣν μετὰ τοσαύτης ἀνυπομονησίας ἀνέμενεν ὁ Ἑλληνισμὸς ὅλος, καὶ τοῦτο ἐπετύχομεν ἐν μέσῳ ἀπείρων δυσχερειῶν. Τὸν θέλοντα ὁμῶς νὰ ἀκριβολογήσῃ καὶ νὰ ἔξη ὑπ' ὄψει τὸ πιστὸν καὶ ἐπίσημον κείμενον τοῦ λόγου τούτου, παραπέμπομεν εἰς τὸ χθεσινὸν φύλλον τῆς συναδέλφου «Ὡρας» περιέχον τὰ ἐπίσημα πρακτικὰ τῆς Βουλῆς.

THE TIMES, November 16, 1887.

GREECE

Athens, Nov. 14.

In to-day's sitting of the Greek Chamber, M. Tricoupis, the Premier and Minister of Finance, presented the Budget

for 1888, in which the revenue is estimated at 95,306,231, and the expenditure at 92,509,705 drachmas. M. Tricoupis commenced his statement by explaining the financial policy of the Government, basing his calculations upon the revenue and expenditure for the last ten months, which amounted respectively to 92,000,000 and 84,000,000 drachmas. The Premier was confident that the surplus at the end of the current year would amount to over 1,000,000 drachmas.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ. 4 Νοεμβρίου.

ΑΥΤΟΣ ΚΑΙ ΕΚΕΙΝΟΣ

Ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1888 δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν, ὅτι ὁ τόπος ἡμῶν εἰσέρχεται εἰς νέαν κατάστασιν πραγμάτων, ἣτις φέρει — καλῶς ἢ κακῶς, εὐτυχῶς ἢ δυστυχῶς — τοῦτο θέλει ἀποκαλύψει τὸ μέλλον — τὴν σφραγίδα τοῦ κ. Τρικούπη. Ἀνέκαθεν, ἀφ' ἧς ὡς ἡγέτης κόμματος ἐνεφανίσθη ἐπὶ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς τῆς Ἑλλάδος ὁ κύριος Πρωθυπουργός, τὸ κυριώτερον αὐτοῦ χαρακτηριστικόν, εἴτε περὶ ζητημάτων καθαρῶς πολιτικῶν, εἴτε περὶ οἰκονομικῶν, εἴτε περὶ ἐξωτερικῶν, εἴτε περὶ ἄλλων προκειμένου, ὑπῆρξε νὰ μὴ συμφωνῇ πρὸς τοὺς ἀντιπάλους του, ἐνίοτε δὲ καὶ πρὸς ἑαυτόν. Ἦτο ἀνὴρ μάχης, ἀνὴρ ἀγώνων ἢ μᾶλλον ἀνταγωνισμοῦ. Οὐαί! ἐὰν τοῦ λείψῃ ποτὲ ἡ πάλη. Σημεῖα τοῦ κινδύνου τοῦτου ἔδειξε κατὰ τὴν προχθεσινὴν συνεδρίασιν, ὅτε ὡς πρὸς τὴν τέχνην τοῦ ἀγορεύειν ἠκολούθησε τὰς αἰφνιδίας καταπτώσεις τοῦ θερμομέτρου ἐν τῷ κλίματί μας. 14 βαθμοὺς σήμερον ἄνω τοῦ μηδενικοῦ καὶ αὐριον ἀμέσως 22. Ὅ,τι ὀφείλει νὰ εὐχῆται ὁ κ. Τρικούπης εἶνε : κραταιὰ ἀντιπολίτευσις, ἐὰν δὲν θέλῃ νὰ διατρέξῃ ποικίλους κινδύνους ἀτροφίας.

Ἡ πρὸς τοὺς ἀντιπάλους του αὕτη πλήρης καὶ τελεία ἀσυμφω-

νία ἀπεκαλύφθη ἐν ὅλῃ αὐτῆς τῇ μεγαλοπρεπείᾳ κατὰ τὴν παρελθούσαν Σύνοδον τῆς Βουλῆς ! Τὸ πεδῖον τῆς μάχης ἦν τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα. Ἐκ δεξιῶν αὐτὸς καὶ μόνος. Ἐξ ἀριστερῶν ὀλόκληρος τετραρχία. Καὶ αὐτὸς καὶ ἑκαῖνοι ἀνεγνώριζον ὅτι δὲν ἦτο δυνατόν τὰ ἔξοδα νὰ ἐλαττωθῶσι πέραν τῶν 84 ἑκατομμυρίων. Εἰς τοῦτο συμφώνουν ἀμφοτέραι αἱ μερίδες, ἂν καὶ ὁ κ. Τρικούπης, κατὰ τὴν συνήθειάν του, παρουσιάζων τὰ πάντα ἐξωγκωμένα, μέχρι καὶ τῶν παρειῶν αὐτοῦ, ἀνεβίβαζε τὰ ἔξοδα εἰς 93 ἑκατομμύρια καὶ τινὰς χιλιάδας. Ἀλλὰ πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐξόδων αὐτῶν ἡ μὲν Τετραρχία δὲν εὑρισκε περισσότερα ἀπὸ 60 ἑκατ. ἡ δὲ Μοναρχία τοῦ κ. Τρικούπης εὑρισκε τὰ 84, εὑρισκε τὰ 93, εὑρισκε καὶ δύο ἢ τριῶν ἑκατοστών χιλιάδων περίσσευμα. Τὰ εὑρισκεν ἐννοεῖται ἀπὸ φορολογίαν ἐκτάκτως βαρεῖαν καὶ δυσβάστακτον, ὥς ὁ ἴδιος τὴν ἀνωμολόγει, ἀλλὰ φορολογίαν κατὰ σιδηροῦν, ἀτεγκτον νόμον, ἀναγκαίαν. Αὐτὰ τὰ 84 θὰ τὰ πληρώσουν Ἕλληνες, ἔλεγεν ὁ κ. Τρικούπης καὶ θὰ τὰ πληρώσουν Ἕλληνες φορολογούμενοι. Τὸ ζήτημα εἶνε τὸ πῶς καὶ τὸ ποῖοι. Ἡ θὰ τὰ πληρώσουν οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ ὑπάλληλοι καὶ οἱ συνταξιούχοι — τάξεις δηλαδὴ ὠρισμέναι — μὴ πληρωνόμεναι τὰ ἐκ τοῦ νόμου δικαιούμενα αὐτοῖς ποσά· ἡ θὰ τὰ πληρώσουν οἱ κάτοχοι ἑλληνικῶν χρεωγραφῶν, ὧν οἱ πλεῖστοι εἶνε Ἕλληνες καὶ παρ' ὧν θὰ ἀφαιρεθῶν διὰ μιᾶς αἱ ἐξ αὐτῶν πρόσοδοι ἡ θὰ πληρώσῃ μέρος τὸ Δημόσιον, χάνον ἴσως τὰ δύο τρίτα τῶν τότε παρὰ ξένοις ἐνεχυριασμένων ἀξιών. Ἀλλ' ἡ ἀντιπολίτευσις ἠγωνίζετο ὅχι νὰ ἀποτρέψῃ τὴν ἐκτακτον φορολογίαν ἀπὸ τοῦ λαοῦ· εἶχε τὴν εἰλικρίνειαν νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀνάγκην αὐτῆς, ἀφοῦ μάλιστα κατὰ μέγα μέρος ἡ ἐκτακτος αὕτη φορολογία ἦτο ἔργον τῶν χειρῶν της, ἔνεκα τῶν ὑπὸ τῆς ἐπιστρατείας καὶ τῶν πολέμων της προκυψάντων 120 ἑκατομμυρίων τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων ἑλλειμμάτων.

Ἦρνεῖτο ὁμως, ὅτι ἡ φορολογία ἠδύνατο νὰ καλύψῃ τὸ παρουσιαζόμενον ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ 1887 κατ' ἐλάχιστον ὅρον ἔλ-

λειμμα ἔξ 24 ἑκατομμυρίων. Βάλετε ἔλεγεν, ὅσους θέλετε φόρους. Βάλετε 80 ἑκατομμύρια φόρους, βάλετε 100, ἀναβιβάσατέ τους εἰς 150 ἑκατομμύρια· περισσότερα ἀπὸ 60 ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύνασθε νὰ λάβητε· 60 ἔλεγεν ὁ κ. Δηλιγιάννης, 60 ἐπανελάμβανεν ὁ κ. Σωτηρόπουλος, 60 ἀνεμάσσα ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος, 60 ἐρροκάνιζεν ὁ κ. Καραπάνος. Τόσον, ὥστε μίαν ἡμέραν στενοχωρηθεῖς ὁ κ. Τρικούπης καὶ ὑπολαβὼν μεγαλειτερον ἐχθρὸν τὸν ἀριθμὸν αὐτὸν ἢ τοὺς πάτρωνας τοῦ ἀριθμοῦ, ἀνεφώνησε: Τί καβαλιστικὸς λοιπὸν ἀριθμὸς εἶνε αὐτὸς ὁ τῶν 60 ἑκατομμυρίων!

«Ἐξήκοντα ἑκατομμύρια ἐπέτρεψαν εἰς τὸ ἔθνος αἱ οἰκονομικαὶ αὐτοῦ δυνάμεις νὰ δώσῃ εἰς τὸ Κράτος πρὸς θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν αὐτοῦ», ἔλεγεν ὁ κ. Καραπάνος. Καὶ ὅτε τὸν ἠρώτων: καλὰ αὐτὰ τὰ 60, ἀλλὰ τὸ ἔλλειμμα τῶν 24 ἑκατομμυρίων, πῶς θέλετε τὸ καλύψει; ἐχαρκτηρίζε τὴν ἐρώτησιν αὐτὴν ὡς κοινοβουλευτικὸν στρατήγημα! προσέθετε μάλιστα ὁ ἔξ Ἄρτης κ. βουλευτής, ὅτι διὰ τὴν ἀντιπολίτευσιν ἦτο δίστομος μάχαιρα.

Ὁ κ. Σωτηρόπουλος μάλιστα ἐφρόνει, ὅτι παρὰ πολὺ αἰσιόδοξοι τὰ λέγει ὁ ἔξ Ἄρτης συνάδελφός του. Ὁ ἐκ Μεσσηνίας βουλευτής, ὅστις κατὰ τὴν παρελθούσαν Σύνοδον εἶχεν ἀναπτύξει ρητορικὰ χαρίσματα καὶ θέρμην ἀγορητοῦ, ἄγνωστα τέως εἰς τὴν ξηρὰν οἰκονομολογικὴν αὐτοῦ φύσιν, ἀποστρεφόμενος πρὸς τὸν κ. Τρικούπην ἔλεγεν: «Ἄγνοεῖ, φαίνεται, ὅτι ἡ σημερινὴ κατάστασις τοῦ τόπου εἶνε κατὰ πολὺν χεῖρων ἢ οἷα ἦτο πρὸ δύο καὶ τριῶν ἐτῶν. Ἀφοῦ δὲ τότε δὲν ἠδυνήθημεν νὰ εἰσπράξωμεν πλείονα τῶν 60 ἑκατομμυρίων, πῶς θέλομεν εἰσπράξει σήμερον τὰ 76, τὰ 97 ἑκατομμύρια;». Καὶ συμπεραίνων ἀνεφώνει: «Κατ' ἐμέ, οὐδεὶς λαὸς καταβάλλει περισσοτέρους καὶ μεγαλειτέρους φόρους τοῦ ἑλληνικοῦ!».

Ὁ κ. Δηλιγιάννης, ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἀρχηγῶν, ἠρνεῖτο ἀπολύτως, ὅτι δύνανται νὰ δώσουν τίποτε οἱ νέοι φόροι. Καὶ εἶχε βεβαίως δίκαιον. Παντοῦ ἡ νομοθέτης φοροῦ τινὸς προϋποτίθησι τὴν εἴσπρα-

ξιν αὐτοῦ. Ἐν Ἑλλάδι ἄλλο νομοθέτης, ἄλλο εἰσπραξίς. Δι' ἐκείνους μάλιστα τοὺς πολιτικοὺς ἄνδρας, ὅσοι ἐννοοῦν νὰ χαρίζωνται εἰς τὸν κυρίαρχον — οὐδεὶς δὲ κυρίαρχος πληρώνει τὰς ὀφειλάς του εὐχαρίστως — ὁ φόρος κατήντησε νὰ σημαίνη μίαν ἰδέαν ὀχληροτάτην ἀναντιρρήτως, ἀλλὰ τίποτε παραπάνω ἀπὸ ἰδέαν· αἱ τραγικώτεραι κραυγαὶ τῶν λιγέων δημαγωγῶν κατηναλώθησαν κατὰ τὰ ἔτη 1882, 1883, 1884, 1885. Φορολογία ἀνήκουστος! Ἑκατὸν ἑκατομμυρίων τὸ ὀλιγώτερον! Δὲν ἀντέχει πλέον ὁ λαός. Τί δὲ ἐπλήρωσεν ὁ μὴ ἀντέχων οὗτος λαός; 58 ἑκατομμύρια τὸ πρῶτον ἔτος, 58 τὸ δεύτερον, 60 τὸ τρίτον, 58 τὸ τέταρτον. Καὶ ἔξ αὐτῶν πάλιν τὰ 20 ἑκατομμύρια δὲν προήρχοντο ἐκ φορολογίας, ἀλλ' ἐκ προσόδων ἐθνικῶν κτημάτων κλπ.

Πολιτικὸς τῆς ἄλλοτε ὁ κ. Δηλιγιάννης, σύμφωνος πρὸς ἑαυτὸν καὶ πρὸς τὰς ἀρχάς του, ἔλεγε κατὰ τὴν παρελθούσαν Σύνοδον: «Δὲν νομίζω, ὅτι διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν ἐσόδων τῆς ἐπιζητουμένης εἶτε διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν ὑπαρχόντων φόρων, εἶτε διὰ τῆς ἐπιβολῆς νέων, θὰ δυνηθῶμεν νὰ καλύψωμεν τὸ ἔλλειμμα. Εὐχόμεαι νὰ μὴ ἀποδειχθῇ ἀληθὴς ὁ ἰσχυρισμός μου κατὰ τὸ τέλος τῆς χρήσεως τοῦ 1887 καὶ ν' ἀποκατασταθῇ ὁμαλὴ ἡ κατάστασις τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Κράτους. Καὶ μολονότι τὸ εὐχόμεαι, ἔχω τὴν γνώμην, ὅτι θέλει ἀποτύχει.

Ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος καὶ αὐτὸς δὲν ἤλπιζε τίποτε ἀπὸ τοὺς νέους φόρους, πλὴν ἐὰν ἐπεψηφίζετο ὁ ἰδικός του, ὁ ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων 2,000,000 φιαλιδίων κινίνης! Κατέληγε δὲ εἰς τὸ συμπέρασμα, προσθέτων μετ' ἐξειδικιασμένης λεπτότητος, ὅτι ἐπειδὴ καὶ μόλις ἐκρύωσαν τὰ ὑπουργικὰ ἐδῶλια ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ ὑπουργείου Τρικounή και ἰδοὺ ἐπανελθόντα ὀπίσω εἰς αὐτά, νὰ διακοποῦν αἱ συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς, νὰ τὸν πάρουν πίσω τὸν εἰσαχθέντα προϋπολογισμόν καὶ νὰ τὸν ἐπαναφέρουν χωρὶς ἔλλειμμα, χωρὶς φόρους ἀλλὰ μὲ οἰκονομίας. Καὶ τότε ἐπηύχετο, ὥς ἔλεγε, νὰ τοὺς εἴπη: νὰ ζήσητε ἐπ' ἄπειρον, κατέχοντες τὰ ὑπουργικὰ ἐδῶλια!

Αὗται ἦσαν αἱ γινώμαι τῆς ἀντιπολιτευομένης τετραρχίας.

Ὅταν δὲ ἐστενοχωροῦντο ν' ἀποφανθῶσι καὶ κατὶ θετικώτερον, ἔλεγον: ἀναβάλετε τὴν πληρωμὴν τῶν τόκων. Καὶ ὁ μὲν κ. Σωτηρόπουλος μετριώτερος, ὅπως πάντοτε, ἐπρότεινεν ἀναστολὴν μόνον τῆς πληρωμῆς τοῦ χρεωλυσίου καὶ ἐλάττωσιν τῶν δαπανῶν τῶν δύο πολεμικῶν ὑπουργείων. Ὁ δὲ κ. Καραπάνος συνετάσσετο ὑπὲρ τῆς ἀναβολῆς μέρους τῆς ὀφειλῆς τῆς ἐκ τῶν δανείων ἐπρότεινε δὲ τὸ ἀναβληθισόμενον αὐτὸ μέρος νὰ πληρωθῇ διὰ τῶν προσόδων τῶν μονῶν, αἵτινες ὁμῶς παραδόξως ἀνευρίσκοντο ἐν τῇ πραγματικότητι ὡς παρουσιάζουσαι, ἀντὶ περισσεύματος ἐλλείμματα καλογηρικά. Ὁ κ. Δηλιγιάννης ὁμῶς, ἀνεξαρτήτως τῆς ἡλικίας του, διεκρίνετο ἐπὶ ὅλως νεανικῇ τόλμῃ. Τοῦτον οὐκ εἶα καθεῦδεν τὸ τρόπαιον τοῦ διαβοήτου Μεγάλου Βεζύρου τῆς Τουρκίας Μαχμούτ, ὅστις διὰ μιᾶς μονοκονδυλιᾶς εἶχεν ἀναβάλει τὴν πληρωμὴν ὅλων τῶν τόκων τοῦ Δημοσίου τουρκικοῦ χρέους. Δὲν ἔχει τόκους! εἶπε καὶ ἐγένετο. Καὶ ὅταν τῷ ἔλεγον περὶ τῆς καταστροφῆς, ἦν θὰ ἐπέφερε τοιοῦτο πραξικόπημα, ὁ κ. Δηλιγιάννης θυμοειδῶς ἀπήντα :

— « Ποίαν καταστροφὴν, Κύριοι! Ἐκεῖ ὅπου εἴμεθα, εἶνε ὅλα κατεστραμμένα! Ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ ὑπάρχουσιν ἄτομα, τὰ ὅποια εὐχερῶς δύνανται νὰ δανεισθῶσιν 100,000 δρ. καὶ ὁμῶς τὸ Κράτος δὲν δύναται. Ποίαν πίστιν ἔχετε; Ἀλλ' ἀθετεῖτε τὰς ὑποχρεώσεις σας πρὸς τοὺς δανειστάς σας; Ὁχι. Πρὸς τοὺς δανειστάς μας πρέπει νὰ εἴμεθα εὐλκρινεῖς, καὶ εὐπαρησιάστως νὰ εἴπωμεν αὐτοῖς, ὡς ὁ ἔμπορος, τοῦ ὁποίου αἱ ἐργασίαι ἡστόχησαν. Νὰ εἴπωμεν πρὸς αὐτούς: Ἐλθετε νὰ συνεννοηθῶμεν. Δὲν ἀρνούμεθα τὴν ὀφειλὴν, ἀλλὰ θὰ ἀναβάλωμεν νὰ σᾶς πληρώσωμεν! »

Οὔτε τῶν ὑπαλλήλων ὁ μισθὸς νὰ καθυστερήσῃ, οὔτε οἱ στρατιωτικοὶ νὰ ἀπολέσουν τοὺς καρπούς τῶν γαλονίων των, οὔτε ἡ ἐθνικὴ πολιτικὴ νὰ πάθῃ τίποτε, οὔτε ὁ κυρίαρχος λαὸς νὰ πληρώσῃ πεντάραν παραπάνω ἀφ' ὅ,τι ἐσυνείθισε νὰ πληρώνῃ; Ἐχετε ἔλλειμμα

καὶ ἔλλειμμα κολοσσαῖον ; Φορτώσατέ το, κύριοι, ἂν μὴ εἰς τὴν οὐρανὸν τοῦ πετεινοῦ, ὥς εἶχε φορτώσει αὐτὸ ἄστεϊός τις κατὰ τὰς παρελθούσας ἀπόκρεω, ἀλλὰ τοῦλάχιστον ἐπὶ τῆς καμπούρας τῶν δανειστῶν μας. Ἡ καμπούρα σηκώνει.

Ἀπέναντι τῶν γνωμῶν αὐτῶν ὁ κ. Τρικούπης ἠνωρθώθη κατὰ τὴν παρελθοῦσαν σύνοδον ἀμείλικτος διώκτης τῆς χρεωκοπίας, τὴν ὁποίαν εἶχεν εἰσαγάγει εἰς τὸν βραχίονά του πρῶτος ὁ ἐξ Ἀρτης βουλευτῆς κ. Καραπάνος, φιλοδωρῶν αὐτῇ ὅλας τὰς πρὸς Κυρίαν ὀφειλομένας φιλοφροσύνας καὶ μεσολαβῶν, ὅπως ὑποδεχθῇ αὐτὴν εὐμενῶς καὶ ὁ κ. πρωθυπουργός· ἀλλ' ὁ κ. Τρικούπης τὴν ἀπέκρουσε μετ' ἀποστροφῆς καὶ δυνάμεθα εἰπεῖν ὅτι τὴν ἀπεδίωξε κακὴν κακῶς ἐκ τῆς αἰθούσης τοῦ Βουλευτηρίου. Ἦρκεσε δὲ φαίνεται τὸ πανηγυρικὸν αὐτὸ διώξιμον, ἵνα ἐπαναγάγῃ τὴν οἰκονομικὴν πίστιν, ἂν μὴ εἰς τὴν χώραν, ἀλλ' ἐξάπαντος εἰς τὸ Κράτος καὶ ἐκεῖνος ὅστις δὲν εὗρισκε πρὸ ὀλίγων μηνῶν νὰ δανεισθῇ 100,000 δραχμῶν εὗρε μετ' ὀλίγους μῆνας ἑκατὸν τριάκοντα πέντε ἑκατομμύρια φράγκων. Εὗρε χρήματα διὰ μετατροπὴν δανείων, χρήματα πρὸς ναυπήγησιν στόλου, χρήματα πρὸς ἐλάττωσιν τόκων, χρήματα πρὸς πληρωμὴν τοκομεριδίων εἰς χρυσὸν ἐν τῷ ἔξωτερικῷ, πρὸς ἀποφυγὴν μειζόνων διαταράξεων ἐν τῇ ἀγορᾷ, χρήματα διὰ σιδηροδρόμους, χρήματα διὰ διώρυγας καὶ ἤδη ἴσως εὗρίζεται ἐν τῷ σταδίῳ ἐκείνῳ τοῦ νὰ ζητῇ χρήματα πρὸς ἄρσιν τῆς καταναγκαστικῆς κυκλοφορίας, ἥτις ἀποτελεῖ τὴν βαρυτέραν ὅλων τῶν φορολογιῶν, τὴν μᾶλλον ἀφ' ἑνὸς ἀνόητον καὶ τὴν μᾶλλον ἀφ' ἑτέρου ἐξαντλητικὴν.

Διότι τοῦτο ἦτο τὸ νόημα τοῦ ἐπιλόγου τῆς προχθεσινῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ εἰσηγήσεως.

Τὸ σύνθημα τοῦ Τρικούπῃ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Σύνοδον ἦτο τοῦτο:

— Φορολογία ἢ χρεωκοπία !

Τὴν χρεωκοπίαν τὴν ἐχαρκτήρισεν ὡς καταστροφὴν. Τὴν δὲ φο-

www.libtool.com.cn
 ρολογίαν ὡς σωτηρίαν. Ταύτην συνεσχέτισε μετὰ τῆς πίστεως, ἥτις ἦτο ἤδη φυγαδευμένη κατὰ τὸ ἥμισυ ἢ κατὰ τὰ δύο τρίτα, θὰ ἐφυγαδεύετο δὲ καὶ κατὰ τὸ ὅλον, ἐὰν ἐκηρύσσετο ἡ Ἑλλὰς εἰς πτώχευσιν. Τὴν δὲ φορολογίαν συνεδύασε μετὰ τῆς πίστεως, ἥτις ἐπανερχομένη ἢ μᾶλλον ἐρχομένη, διότι οὐδέποτε μᾶς ἐπεσκέφθη μὲ τὰ σωστά της, ἡδύνατο νὰ καταστήσῃ ἐφικτὴν τὴν ἐμπέδωσιν αὐτοῦ τοῦ τόπου ὡς τόπου πεπολιτισμένου οἰκονομικῶς καὶ κοινωνικῶς καὶ οὐχὶ ἡμιαγρίου κατ' ἄμφω, ὡς τώρα. Καὶ ἡρώτα: «ἄρα ἡ χρεωκοπία θὰ μᾶς φέρῃ εἰς τὸν πλοῦτον διὰ τῆς πίστεως ἢ θὰ μᾶς φέρῃ εἰς τὴν πίστιν ἢ ἀπόδειξις, ὅτι εἴμεθα ἄξιοι αὐτῆς»;

Τὰ μετὰ τὴν Σύνοδον, ὅπου ἐξελίχθησαν αἱ ἰδέαι αὗται, ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπη γεγεννημένα ἤρξαντο παριστῶντα τὸ σύστημά του δεκτικὸν πραγματοποιήσεως, ἡ δὲ εἰσηγητήριος περὶ τοῦ νέου προϋπολογισμοῦ ἀγόρευσις ἐμόρφωσε τὴν εὐελπί πεποιθήσιν, ὅτι ἤρξατο ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ συστήματος.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, 7 Νοεμβρίου 1887.

Τοιαύτη ἡ ἀγόρευσις τοῦ κ. Τρικούπη, ἥς περιεκτικωτάτην ἐννοίαν δίδομεν. Ἡ ἀγόρευσις διήρκεσε τριῶρον· ὅτε δὲ ἐπεράτωσε ταύτην οἱ βουλευταὶ καὶ τὰ συνωστισμένα ἀκροατήρια ἐξηκολούθουν ἔτι ἀκροώμενα ἐν προσηλώσει, καὶ μετὰ τὸ τέλος ὑψηλῆς ἁρμονίας οἱ ἀκούσαντες τείνουσιν ἔτι τὰ ὦτα εἰς τοὺς παύσαντας θεσπεσίους ἤχους. Ἡ ἐντύπωσις ὑπῆρξε μία, κοινή, ἀδιαίρετος· ὁ κ. Τρικούπης ἐδέχθη συγχαρητήρια ἐγκάρδια πάντοθεν· αὐτὸς δὲ ὁ βασιλεὺς, ὡς πληροφοροῦμεθα, τῷ συνεχάρη θερμῶς. Ἡ ἐντύπωσις ὑπῆρξε τοσαύτη, ὥστε ὁ κομματισμὸς δὲν εὗρεν ἔτι λόγους κατ' αὐτοῦ καὶ ἡ Βουλὴ σχεδὸν ἀργεῖ ἔκτοτε, ἕως οὗ ἡ ἀντιπολίτευσις ἐτοιμασθῇ πρὸς ἀπάντησιν, ἐξετάζουσα τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἀριθμῶν τῶν ὑποβληθέν-

των πινάκων· ἀλλ' οἱ πίνακες εἶνε αἱ ἐπίσημοι πιστοποιήσεις τῶν δημοσίων γραφείων καὶ οὐδέν, οὐδεὶς δύναται νὰ κλονήσῃ τὴν ἐθνικὴν πεποίθησιν, ἥτις περιέβαλε τὸν κ. Τρικούπην καὶ τὴν ἀλήθειαν τοῦ θαλεροῦ ἔργου του.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 4 Νοεμβρίου 1887.

ΤΟ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑ

Ἡ εὐγλωττος φωνὴ τοῦ προέδρου τῆς κυβερνήσεως εἰσάγοντος τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους, ἡ ἀκουσθεῖσα προχθὲς εἰς τὸ βουλευτήριον, ἀντήχησεν ἕως περάτων τῆς ἑλληνικῆς γῆς, ἀντήχησε καὶ πέραν τῶν ὁρίων τοῦ Κράτους καὶ ἐνέπνευσε χαρὰν καὶ παραμυθίαν εἰς πάντας τοὺς εἰλικρινῶς καὶ ἀφιλοκερδῶς ἀγαπῶντας τὴν χώραν ταύτην, εἰς πάντας τοὺς ποθοῦντας σὺν τῇ ἡθικῇ καὶ τὴν ὕλικήν αὐτῆς προκοπὴν καὶ εὐημερίαν, εἰς πάντας τοὺς ἔχοντας πεποίθησιν ἐπὶ τὸ εὖελπι μέλλον τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἀπλήστως ἀνεγνώσθη παρὰ τοῦ κοινοῦ ἡ σοβαρὰ καὶ μεμετρημένη, ἡ φαινὴ ἐν τῇ σαφηνείᾳ τῆς καὶ τόσον παρήγορος ἐν τοῖς συμπεράσμασιν αὐτῆς ἀγόρευσις τοῦ πρωθυπουργοῦ, καὶ πᾶν ἄλλο ζήτημα, τυχὸν ὑπάρχον, ἐσίγησε καὶ παρεμέρισεν ἀπέναντι τοῦ ζωτικωτάτου αὐτοῦ, τοῦ μόνου σοβαροῦ, τοῦ μόνου ἐνδιαφέροντος ἀπ' εὐθείας τὴν ὑπαρξίν αὐτὴν καὶ τὸ μέλλον τοῦ ἔθνους.

Καὶ ἦτο καιρὸς ν' ἀκουσθῇ ἡ σθεναρὰ αὕτη φωνή. Πρὸ πολλῶν μηνῶν, πρὸ ἔτους σχεδόν, στυγνοὶ ἀπόστολοι καὶ κήρυκες ἐξήγγελλον καθ' ἑκάστην διὰ πενθίμου φωνῆς χρησμούς ἀπαισίους, περὶ ἀφεύκτου οἰκονομικῆς καταστροφῆς. Τὸ ἀτυχὲς ἔθνος, πολὺ ἀκριβὰ πληρῶνον τὴν παροδικὴν αὐτοῦ ἀνυπλάνησιν καὶ τοὺς φιλοπάτριδας παροξυσμούς τῆς δημοκοπίας, ἐφέρετο ἀκατάσχετον κατὰ κρημνῶν· μία χεὶρ στιβαρὰ εὐρέθη νὰ τὸ σταματήσῃ, μία θέλησις ἰσχυρὰ ἠθέλησε νὰ τὸ σώσῃ· ἀλλ' αὐτοί, τοὺς ὁποίους οἱ ψῆφοι τῶν συμπολι-

τῶν τῶν ἔταξαν ἐκεῖ διὰ νὰ μεριμνῶσιν ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς πολιτείας, ἀντὶ νὰ βοηθήσωσι τὸ ἔργον τῆς σωτηρίας, ἐχλεύασαν, ἐδυσφήμησαν, ἐσυκοφάντησαν τὸν ἀναλαβόντα τὴν ἡράκλειον ταύτην ἐπιχείρησιν, προσεπάθησαν δὲ διὰ παντοίων μέσων ἀθεμίτων, δι' ἐστρεβλωμένων ἐκ προθέσεως ὑπολογισμῶν, διὰ μεθόδων ἀγνώστων εἰς τὴν ἀριθμητικὴν, διὰ σκοπίμου ἀποκρύψεως ἢ παρερμηνείας τῶν πραγμάτων νὰ ματαιώσωσιν αὐτὴν ἀναβοῶντες μετὰ θριαμβευτικῆς χαιρεκακίας, ἅμα τῷ πρώτῳ παροδικῷ ἐμποδίῳ ἢ τῇ πρώτῃ μερικῇ ἀποτυχίᾳ. Πάντα ξένον ἔξ ἀπόψεως ἀμερολήπτου βλέποντα τὰ πράγματα καὶ ἐπιδοκιμάζοντα τὸ οἰκονομικὸν τῆς κυβερνήσεως σύστημα ἐμυκτηρίζον πάντα ἐκδηλοῦντα πεποιθήσιν εἰς τὴν καρτερίαν καὶ δεινότητα τοῦ πρωθυπουργοῦ ἐλοιδοροῦν. Ἀπὸ τοῦ βήματος αὐτοῦ τῆς βουλῆς, ἡκούσθησαν βλάσφημοι ρήσεις καὶ ἀνήχθη εἰς περὶ ὁποῦν προγράμματος ἢ ἐπαίσχυντος ἀθέτησις τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἔθνους καὶ ἡ ἀτιμωτικὴ χρεωκοπία. Οἱ παρατεταμένοι αὐτοὶ κρωγμοὶ τῆς ἀπαισιοδοξίας, ἡ συστηματικὴ καταφορά, ἡ καθημερινὴ ἀσυνείδητος παραμόρφωσις τῶν πορισμάτων ἴσχυσαν νὰ ἐμβάλωσιν εἰς τινὰς εἰς δισταγμούς, καὶ οὐδόλως ἄπορον, ἐὰν πεποιθήσεις τινὲς ἐκ τῶν ἀσθενεστέρων ἐκλονίσθησαν, καὶ ἐπὶ τῇ ἐκδηλώσει τῆς τοιαύτης ἀμφιβολίας τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ ἐπειθήθη, ζωηρὰ δὲ κατέλαβεν αὐτὸ ἀνυπομονησία ἕως οὗ, ἐπιστάντος τοῦ εὐθέτου χρόνου, φωτισθῇ περὶ τῆς ἀληθοῦς καταστάσεως.

Τὸ φῶς ἐπεχύθη ἤδη δαψιλῶς, οἱ δὲ κακοὶ μάντεις καὶ οἱ ὀλέθριοι σύμβουλοι ἔμειναν κατησχυμένοι. Τὰ μορμολύκεια, δι' ὧν προσεπάθησαν νὰ πτοήσωσι τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ ἔθνους, φευγαδεύονται καὶ κρημνίζονται εἰς τὸ βάραθρον, τὸ ὁποῖον ἔπλασε πρὸς ἀπειλὴν ἢ νοσηρὰ τῶν φαντασία. Αὐτοὶ διέβλεπον ἔλλειμμα ἀναπόφευκτον, ὅπερ ἐκ πατριωτικῆς συγκαταβάσεως ἀνεβίβαζον εἰς εἴκοσι τοῦλάχιστον ἑκατομμύρια, ἀλλ' ἢ ἀψευδῆς μαρτυρία τῶν ἀριθμῶν, οὓς παρέταξεν ἐν τῇ ἀγορεύσει του ὁ πρωθυπουργός, κατέδειξεν ὅτι

τὸ ἔλλειμμα εἶνε φαντασιώδης καὶ τὸ ἰσοζύγιον βέβαιον. Αὐτοὶ προε-
μάντευον μεγαλοφώνως τὴν ἀναπόδραστον καταστροφὴν ἐν προσεχεῖ
μέλλοντι, καὶ τὸ μέλλον ἐμφανίζεται πλήρες θαλερᾶς οἰκονομικῆς εὐε-
ξίας. Θὰ λυπηθῶσιν αὐτοὶ βεβαίως καὶ θὰ συνταραχθῶσι, διότι ἐπὶ
τῆς συμφορᾶς καὶ τῆς καταστροφῆς ἐβασίζοντο τὰ φιλόδοξα σχέδιά
των· ἀλλὰ πᾶς φιλόπατρις θὰ αἰσθανθῇ εὐφρόσυνον ἱκανοποίησιν καὶ
θ' ἀτενίσῃ μετὰ θάρρους καὶ μετ' ἀκραδάντου πλέον πεποιθήσεως εἰς
τὸ μέλλον τῆς χώρας ἡμῶν. Ἡ καταπληκτικὴ ἐντύπωσις ἦν προϋξένη-
σεν εἰς τὸ κοινόν, ἡ οἰκονομικὴ αὕτη νίκη τῆς κυβερνήσεως. εἶνε ἐχέγ-
γυον ἀσφαλὲς τῶν ἀμέσων εὐεργετημάτων, ἅτινα ἐξ αὐτῆς ταχέως θὰ
ἀπορρέουσιν.

Ἐλέχθη, ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς δὲν ὑπῆρξε ῥητορικός, κατὰ τὴν
συνήθειάν του ἐν τῇ προχθεσινῇ ἀγορεύσει καὶ τοῦτο πιθανὸν νὰ εἶνε
ἀληθές. Περιορισθεὶς εἰς τὸ ξηρόν, ἀλλὰ θετικὸν τοῦ ἀριθμοῦ στά-
διον, μὲ τὴν ἡρεμὸν καὶ ἀξιοπρεπῆ συναισθησὶν ἀνθρώπου ἐκπλη-
ρώσαντος τὸ καθήκον του καὶ πραγματοποιήσαντος τὰς ὑποσχέσεις
του, ἐν μετριοπαθείᾳ φράσεως, ἐξέθηκε τὰ πράγματα μετὰ σπανίας
σαφηνείας καὶ ἀφῆκεν αὐτὰ νὰ λαλήσωσι μὲ τὴν ἐπίσημον αὐτῶν φω-
νὴν. Αἱ κεναὶ φράσεις, αἱ νεφελώδεις θεωρίαι, τὰ μελοδραματικὰ σχή-
ματα εἶνε κλῆρος τῶν ἀντιθέτων, οἵτινες βεβαίως θὰ προσφύγωσιν εἰς
τὰ σαθρὰ αὐτὰ ἐπιχειρήματα, προσπαθοῦντες νὰ καταστρέψωσι τὸ
τρόπαιον ὅπερ ἔστησεν ἡ κυβέρνησις. Ἄλλ' ὁ ἀγὼν αὐτῶν ἔσται ἀνί-
σχυρος, ἡ δὲ κακὴ των πίστις καὶ αἱ κακαὶ των συμβουλαὶ τὸν γέ-
λωτα μόνον καὶ τὴν ἀγανάκτησιν θὰ προκαλέσωσι. Τὸ κοινὸν τῆς Ἑλ-
λάδος εἶδε καὶ ἐπέισθη, ποῦ ἔγκειται ἡ ἀλήθεια, καὶ πανηγυρίζει
μετὰ χαρᾶς τὴν νίκην, διότι αὕτη δὲν εἶνε μόνον νίκη τῆς κυβερ-
νήσεως, ἀλλὰ καὶ τῆς πλειονοψηφίας τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ, τῆς
στερεῶς καὶ μετὰ πεποιθήσεως ὑποστηριξάσης τὸ πρόγραμμά της, καὶ
αὐτῷ τοῦ λαοῦ, ὅστις συνετέλεσεν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν του διὰ τῆς
ὑπερόχου αὐτοῦ φιλοπατρίας.

ΒΟΥΛΗ

Συνεδριάσεις τῆς 3 Νοεμβρίου.

Οἱ κκ. ἀντιπρόσωποι μετὰ τὴν ἐπιμέλειάν των περὶ τὴν προσέλευσιν κατὰ τὰς δύο προηγουμένας συνεδριάσεις δεικνύονται σήμερον νωθρότατοι καὶ ἀμελεῖς· καὶ ἐνῶ πρὸ πολλοῦ ἤδη ἡ 2 μ. μ. παρῆλθεν, ὀλίγιστοι παρευρίσκονται ἐν τῇ αἰθούσῃ καὶ οὗτοι ἐπὶ τῶν ἐδωλίων τῆς δεξιᾶς πτέρυγος καθήμενοι. Ἐν τούτοις ἱκανὸς θόρυβος ἀκούεται ἐν τῇ αἰθούσῃ καὶ μακραὶ συζητήσεις μεταξὺ τῶν κυρίων βουλευτῶν λαμβάνουσι χώραν, ὅτε μὲν ἀντικείμενον ἔχουσαι τὰ σχόλια ἐπὶ τοῦ λόγου τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ὅστις, εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, ἐκ τῶν πρώτων σήμερον προσῆλθεν, ὅτε δὲ ἀφορῶσαι εἰς μικρὰν διένεξιν μεταξὺ τῶν δύο ἀντιπροέδρων.

Τὴν 3 καὶ δύο λεπτά, ἀναγνωσθέντος τοῦ καταλόγου καὶ εὔρεθισης τῆς Βουλῆς ἐν ἀπαρτίᾳ, ἀνοίγονται τὰ θεωρεῖα καὶ εἰσορμᾷ εἰς αὐτὰ ἱκανὸν καὶ σήμερον πλῆθος, ἀνυπομονοῦν ἴσως ν' ἀκούσῃ τὴν εἰς τὸν λόγον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἀπάντησιν τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ὅστις ὁμως ἀρκεῖται σήμερον νὰ ἐνδιατρίψῃ περὶ τινὰ διόρθωσιν ἐπὶ τῶν πρακτικῶν, ἥτις ἡγείρε μακρὰν ὀπωσδήποτε συζήτησιν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Μετὰ τὴν συζήτησιν ταύτην, ἥτις ὑπῆρξε ζωνερὰ, διότι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπῆντα χαριεντιζόμενος εἰς τὰς παρατηρήσεις τοῦ κ. ἐκ Γόρτυνος βουλευτοῦ, τῇ ἐντολῇ τοῦ προέδρου διορθοῦνται τὰ πρακτικά. Τὴν 4 δὲ καὶ 35 μὴ ὑπάρχοντος ἄλλου ἀντικειμένου πρὸς συζήτησιν λύεται ἡ συνεδρίασις.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 5 Νοεμβρίου.

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Οὔτε προχθὲς ἐν τῇ Βουλῇ ἐγένετο συζήτησις, οὔτε χθὲς ἐγένετο ἀπαρτία. Προχθὲς ἐν αὐτῇ ἀφασία, καὶ χθὲς ἀπραξία. Παραπολὺ φαί-

νεται, ὅτι ἐπενήργησεν ἐπὶ τῶν κυρίων βουλευτῶν ὁ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ λόγος καὶ δὲν κατώρθωσαν ἀκόμη νὰ ξανασάνουν, καὶ ἀκόμη δὲν εἶνε εἰς θέσιν οἱ μὲν ἀντιπολιτευόμενοι νὰ ἀπαντήσουν, οἱ δὲ συμπολιτευόμενοι νὰ ἀκούσουν. Ἄλλη προχειροτέρα ἐξήγησις ἀπὸ αὐτήν, ἀφορῶσα εἰς τὴν ματαίωσιν τῆς χθεσινῆς συνεδρίας, δὲν ὑπάρχει νομίζομεν. Οὔτε ἡ ἡμέρα χθὲς ἦτο ἀπὸ τὰς ὥραιας ἐκείνας τοῦ χειμῶνος διὰ νὰ εἴπωμεν, ὅτι οἱ κύριοι βουλευταὶ προετίμησαν τὸν περίπατον ἀπὸ τὸ Βουλευτήριον. Ἄς ἴδωμεν σήμερον.

Γνωστὸν, ὅτι ὁ κ. Τρικούπης ἀφότου ἤρξατο δρῶν τοσοῦτον ἐνεργῶς ἐπὶ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς, δὲν διεκρίθη ὡς ῥήτωρ ἐπὶ κάλλει λόγου καὶ ἀρμονίᾳ περιόδων· οὐδέποτε τὸ βῆμα τῆς Βουλῆς ἔσχεν ὡς ἀφετηρίαν, ὅπως πλανηθῇ εἰς ὑπερνεφέλους χώρας, εἰς κυανᾶς ἐκτάσεις, καὶ σαγηνύσῃ τοὺς ἀκροατὰς αὐτοῦ διὰ παρατάξεως εὐήχων ἢ πομπωδῶν φράσεων ἐξ ἐκείνων, αἵτινες ἠχοῦσιν ὡς χρυσὸς ἢ στίλβουσιν ὡς πομφόλυγες· οὐδέποτε τὰς ὁμιλίας αὐτοῦ διήνθισε διὰ παραθέσεως περικοπῆς τινος ἢ γνωμικοῦ συγγραφέως, δὲν διαφαίνεται δ' ἐν αὐταῖς οὐδ' ἡ ἐλαχίστη φιλολογικὴ ἀνάμνησις, οὐδὲ σκιά ἐκ τῆς ἐπιδράσεως τῶν κλασικῶν σπουδῶν· διὰ τοὺς λόγους, οἵτινες ἐξέρχονται τοῦ στόματος τοῦ κ. Τρικούπη, ἀνάρμοστος φαίνεται ἡ ὁμηρικὴ ῥῆσις «ἔπεα πτερόεντα», ἂν δὲ οἱ φιλόσοφοι ἐλάμβανον πεῖραν τῆς ῥητορικῆς ἐκ τῶν ἀγορεύσεων τοῦ ἡμετέρου πρωθυπουργοῦ, οὐδέποτε θὰ ἔκρινον τὴν τέχνην ταύτην ὡς ἄξιον ἀντικείμενον τῆς Αἰσθητικῆς. Ὁ ἀρητικὸς οὗτος χαρακτήρ τῆς κοινοβουλευτικῆς εὐγλωττίας τοῦ κ. Τρικούπη κατεφάνη εἴπερ ποτὲ πλήρης ἐν τῇ προχθεσινῇ αὐτοῦ ἀγορεύσει, ἣτις πληροῖ ἔτι τὰς ἐντυπώσεις τοῦ κοινοῦ. Εἰς ἀναλόγους περιστάσεις, ἄλλοτε, παρίστατό που καὶ που ὁ ῥήτωρ ὑπενδίδων εἰς τὴν ἀνάγκην, — εἰ καὶ σπανιώτατα καὶ μετὰ πάσης φειθοῦς, — νὰ θίγῃ τὰς καρδίας καὶ νὰ ἐξεγείρῃ τὸ αἷσθημα· τοὺς ἐπιλόγους αὐτοῦ διέθετον συνήθως γενναῖαι τινὲς ῥήσεις, ἔξω τοῦ αὐστηροῦ διαγράμματος τοῦ θέματος, συγκινουῦσαι καὶ ἠλεκτριζουσαι.

Ἀλλὰ τελευταῖον καὶ τῶν ἀραιῶν τούτων διαποικιλμάτων οὐδεμία χοήσις ἐγένετο, καὶ ἀπ' ἀρχῆς ἕως τέλους ὁ λόγος κατέχεται ὑπὸ τῶν ἑκατομμυρίων καὶ τῶν οἰκονομικῶν συνδυασμῶν. Νομίζετε ὅτι ὁ Ἥφαιστος χαλκεύων σιδηροῦς κρίκους καὶ κατεργαζόμενος κεραυνοὺς δὲν ἔσχε καιρὸν πρὸς κατασκευὴν ἀναγλύφων καὶ ἔγκαισιν δακτυλιολίθων.

Τὴν ἐκ τῆς τελευταίας δημηγορίας παντελεῖ ταύτην ἔλλειψιν ῥητορικῶν ἀνθέων ὅπου καὶ ἂν ἀποδώσῃ τις, εἴτε εἰς ἀδιαθεσίαν, εἴτε εἰς περιφρόνησιν, φρονοῦμεν, ὅτι ἐν μέρει αὕτη εἶνε ἀναγκαία συνέπεια τῶν χρόνων, καθ' οὓς ζῶμεν, ἰδιαίτερος δὲ τῆς κρίσεως, ἣν ὑφίσταται ἡ ἡμετέρα πατρίς. Εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν ἡ ἐπιστήμη ἐπιδορᾷ βαθύτατα ἐπὶ παντὸς κλάδου τῆς ἀνθρωπίνης ἐνεργείας, καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς καλλιτεχνίας ἔτι, οἱ πολιτικοὶ ῥήτορες ἐπενεργοῦσιν οὐχ ἥττον βαθέως ἐπὶ τῶν πνευμάτων, ἔστω καὶ ἄμιοιροι ἀττικισμοῦ καὶ γυμνοὶ ῥητορικῶν σχημάτων, ἀρκεῖ οἱ λόγοι των νὰ στηρίζωνται ἐπὶ τῶν πραγμάτων, νὰ ἐμπνέωνται ὑπὸ τῆς ἐπιστημονικῆς ἀληθείας ἣ καὶ νὰ ἔχωσι τὴν ἐπίφασιν αὐτῆς, νὰ εἶνε ὑγιοῦς διανοίας, οὐχὶ δὲ θερμουργοῦ φαντασίας ἀποκυήματα, νὰ ἔχωσι χαρακτῆρα καὶ νεῦρα καὶ δύναμιν. Τοῦ Βίσμαρκ ἡ ῥητορεία εἶνε πολλῶ κατωτέρα τῆς καλλιποῦς καὶ πολυτρόπου φράσεως τῶν ἀντιπάλων αὐτοῦ. Καὶ ὁμοῦς... περιττὸν τὸ συμπέρασμα. Καὶ ὁ ἡμέτερος Πρωθυπουργὸς καλῶς γινώσκει, ὥς φαίνεται, ὅτι τὰ κοινοβούλια τῶν νεωτέρων χρόνων ἤκιστα ἀναλογοῦσι πρὸς τὰς Πύκνας καὶ τὰς ἐκκλησίας τῶν ἀρχαίων, οὐδαμῶς δὲ πρὸς τὰς σκηναὶς τῶν θεάτρων. Καὶ εἰς ἐπίμετρον, δὲν λησμονεῖ, ὅτι διὰ τὰς περιστάσεις, εἰς τὰς ὁποίας εὐρισκόμεθα, τὸ οὐσιῶδες εἶνε ἡ ἐπίδειξις πραγμάτων, ἡ παράταξις ἀριθμῶν, ὁ ὄγκος τῆς ἐργασίας, ἀνωφελὴς δὲ ἡ πολυτέλεια τῶν ὥραιων λέξεων καὶ τῶν ἀορίστων ἐπαγγελιῶν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 5 Νοεμβρίου 1887.

Βεβαίως δὲν παρήλθεν ἀπαράτητος, καὶ ἀξίζει νὰ σημειωθῇ ἰδιαίτερος ἡ νέα πολιτικὴ φάσις τῆς Νέας Ἐφημερίδος, μιᾶς ἐκ τῶν

μάλιστα διαδεδομένων συναδέλφων, τῆς ὁποίας ἡ ἀνάγνωσις, παρὰ πᾶσαν τὴν κυκλοφορίαν τῶν μεγάλων φύλλων, ἔξακολουθεῖ νὰ εἶνε ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ διὰ πολλούς. Ἡ νέα στάσις τῆς συναδέλφου ἀπέναντι τῆς πολιτικῆς κινήσεως εἶνε ἀληθές, ὅτι δὲν διηυκρινήθη τελείως ἀκόμη, ἐλαφρὰ τις ἐπιφύλαξις συγκαλύπτει ἔτι τὴν κυβερνητικότητα αὐτῆς, ὥς λευκὴ ὁμίχλη περιβάλλουσα τὴν φύσιν, ἐνῶ ἀνατέλλει ὁ ἥλιος. Ἀλλ' ἐφ' ὅσον προβαίνει ἡ ἡμέρα διασκεδάζεται ἡ ὁμίχλη, καὶ ἐφ' ὅσον προβαίνουν αἱ ἡμέραι αἴρεται ἡ ἐπιφύλαξις. Μεταξὺ τῆς μέχρι τοῦδε πορείας τῆς, ἀφ' οὗτου ἤρχισε νὰ ἐκδίδηται, καὶ τῆς τελευταίας φάσεως αὐτῆς, ἄβυσσος χαίνει ἀπροσπέλαστος. Ἡ «Νέα Ἐφημερίς» εἶχε καταντήσῃ εἰδική, διὰ νὰ εἴπωμεν οὕτω, εἰς τὸ νὰ ἀντιπολιτεύηται τὸν κ. Τρικούπην, καὶ πολλάκις ἔπραττε τοῦτο ἀξιώτερον πολλῶν ἐπιφανῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἀλλὰ «dans ce bas monde tout passe, tout laisse». Καὶ ὅσῃν ἔκπληξιν προὔξενῃσεν εἰς μερικοὺς κύκλους τὸ ἰσοζύγιον καὶ τὸ περίσσευμα τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἄλλην τόσῃν ἔκπληξιν προὔξενῃσεν εἰς μερικοὺς ἀναγνώστας τὸ προχθεσινὸν ἄρθρον. . . πίστεως πλέον περὶ τοῦ πρωθυπουργικοῦ λόγου ὥς «ἔργου σπανίας μελέτης ἀποδεδειγμένως» κτλ. κτλ., τὸ ὁποῖον προσέδιδεν εἰς τὴν συνάδελφον ὄψιν νεοφωτίστου, λουσθείσης καὶ ἀνακαινισθείσης εἰς τὰ ὕδατα τοῦ Ἰορδάνου.

Ἐν τούτοις δὲν κοστίζει ὀλίγον εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν ἡ ἀπώλεια τῆς πιστοτέρας τῶν συνεργατίδων. Καθότι μετ' αὐτῆς εὐρύνεται λίαν ἐπαισθητῶς ἡ χορεία τῶν φιλικῶς διατεθειμένων πρὸς τὴν κυβέρνησιν φύλλων καὶ δὲν ἀπομένουσιν ἐκ τῶν γνωστοτέρων, παρὰ ἡ «Πρωτὰ», ὁ «Αἰὼν» καὶ ἡ «Ἐπιθεώρησις», ἀνήκουσαι εἰς τὴν ἀγνὴν καὶ ἄκραν ἀντιπολίτευσιν. Μικρὸν καὶ ὁ κ. Δηλιγιάννης θὰ παραστήσῃ τὸ ἔκτακτον φαινόμενον πολιτευτοῦ, ἔχοντος καθ' ἑαυτοῦ τὴν παμψηφίαν τοῦ τύπου.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 5 Νοεμβρίου.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς κατέδειξεν, ὅτι δὲν διεψεύσθησαν οἱ ὑπο-

λογισμοὶ αὐτοῦ εἰσάγοντος τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1887. Ὡς γνωστόν, ὁ προϋπολογισμὸς οὗτος, ὁ ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἀνεβίβαζε τὰ ἔσοδα εἰς 94,656,907, ἅτινα ἔλεγε τότε ὁ κ. πρωθυπουργός, ὅτι θὰ εἰσπραχθῶσι. Τὸ ἐπίστευε δικαίως, διότι εἶχε πεποιθήσιν εἰς τὴν διοίκησίν του, διότι ἐμελέτησε τὰς παραγωγικὰς δυνάμεις τοῦ τόπου, διότι δὲν ἦτο ἐκτὸς αὐτοῦ, ὡς ἡσμένιζε νὰ λέγῃ εἰς τῶν ἐπιφανῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Τὰ πράγματα, οἱ ἀμείλικτοι ἀριθμοὶ τὸν ἐδικαίωσαν πληρέστατα, καὶ ἔνεκα τούτου ἴσως ὡς ὀρμητικὸς χεῖμαρρος ἀπὸ τοῦ βήματος πρυχθὲς παρέσυρε πᾶσαν ὑπάρχουσαν ἀμφιβολίαν περὶ τῆς βελτιώσεως τῶν οἰκονομικῶν τῆς χώρας. Ἐχων ἐνώπιον αὐτοῦ τὸ παρελθόν, τὰ γεγονότα δικαιοῦντα τὰς προρρήσεις του, εὐλόγως εὐελπὶς ἠτένιζε πρὸς τὸ μέλλον, ὅπερ πεποιθήαμεν ὅτι ἔτι μᾶλλον θὰ δικαιώσῃ τοὺς προχθὲς ἀπὸ τοῦ βήματος ἀναπτυχθέντας ὑπολογισμούς.

Ὅπως ἀπαντήσωσιν εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ λεχθέντα, ἐζήτησαν οὐχὶ βραχεῖαν προθεσμίαν. Οὐδεὶς τοὺς ἀδικεῖ. Τὰ ζητήματα εἶναι μεγάλα καὶ δέονται μελέτης, τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἦσαν τοιαῦτα, ὥστε καὶ φαινομενικῶς νὰ ἀνασκευασθῶσι δέονται κόπου, τὸν ὁποῖον οὐδεὶς βεβαίως ἦτο δυνατόν νὰ τοῖς ἀρνηθῇ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 5 Νοεμβρίου.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Αἱ ἀντιπολιτευόμεναι ἐφημερίδες δὲν ὤκνησαν νὰ πράξωσιν ὅ,τι προελέγομεν. Ὁ κ. Τρικούπης, ὅστις μετὰ τινος φιλαρεσκείας ἀποφεύγει τὰ συνήθη ρητορικά σχήματα, ὠμίλησε περὶ τῶν ἐλλειμμάτων τῶν παρελθόντων ἐτῶν, ἀπλῶς μόνον ὡς περὶ ἀναγκαίου στοιχείου πρὸς κατανόησιν τῆς νῦν οἰκονομικῆς καταστάσεως.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὁ λόγος τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἔχει τοσοῦτους ἀριθμοὺς ἐντέχνως παρατασσομένους, ἔχει τοσαύτην ὕλην μακρῶς πα-

ρασκευασθείσαν, ὥστε δὲν εἶνε δυνατόν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ νὰ ἐξελέγξωσιν αὐτόν, ν' ἀνακαλύψωσι τὰ τρωτὰ σημεῖα, ν' ἀντικρούσωσι τὰ μέχρι τοῦδε ἀποτελέσματα καὶ τὰς μελλούσας πιθανότητας τοῦ λεγομένου οἰκονομικοῦ συστήματος.

Τὸ σύστημα τοῦτο δὲν εἶνε ἀπλοῦν, διότι ὁ κ. Τρικούπης ἐνεργεῖ ὅπως ὁμιλεῖ, ἀσχολούμενος περὶ πλεῖστα, θέτων τὴν βαρεῖαν αὐτοῦ χεῖρα εἰς ὅλα τὰ ζητήματα, ἐπιδιώκων συγχρόνως τὴν πραγματοποίησιν πάντων τῶν σχεδίων. Ἄμα ὡς ἀνέρχεται εἰς τὴν πρωθυπουργίαν γαλβανίζει τὸν μικρὸν ἡμῶν κόσμον, ἡ δὲ νευρική ταραχή, ἥτις καταλαμβάνει τοὺς ἀντιπάλους ὅτε ἀντιμετωπίζουσιν αὐτόν δὲν προέρχεται μόνον ἐξ ἀπλοῦ φθόνου πρὸς τὴν ἐξουσίαν, ἔχει ριζικώτερα ψυχολογικὰ αἷτια· πάντες καταλαμβάνονται ὑπ' ἀνησυχίας στρεφόμενοι περὶ ἑαυτούς, ἀγνοοῦντες πόθεν θὰ προέλθῃ τὸ κτύπημα, καταπτοούμενοι ἐκ τῶν ἀπροόπτων μορφῶν, ὧς δύναται νὰ λάβῃ. Ἀρκεῖ μόνον ν' ἀναφέρωμεν τὴν περικοπὴν ἐκείνου τοῦ λόγου, ἣν ἐδημοσίευσαν μετ' αὐταρεσκείας αἱ φίλαι αὐτῷ ἐφημερίδες, καὶ ἐν ἡ ὁμιλεῖ ταῦτοχρόνως περὶ τῆς συνομολογήσεως τοῦ δανείου τῶν ἑκατὸν τριάκοντα πέντε ἑκατομμυρίων, περὶ τῶν διαπραγματεύσεων τῆς κατασκευῆς τῶν θωρηκτῶν, περὶ τῆς οἰκονομίας ἥτις προῆλθεν εἰς τὸν προϋπολογισμόν ἐκ τοῦ πορισμοῦ χρυσοῦ πρὸς ἐξίσωσιν τῆς διαφορᾶς τοῦ συναλλάγματος. Ὁλόκληρος ἡ περικοπὴ εἶνε πυροτέχνημα.

Ἄλλ' ἂν τὸ σύστημα εἶνε πολὺπλοκον, αἱ βάσεις αὐτοῦ εἶνε καταφανεῖς. Πρὸ ὀλίγου ἀκόμη ὁ κ. Τρικούπης διετείνετο, ὅτι δὲν ἐπιτυγχάνονται οἰκονομίαι ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν ὑπουργείων καὶ ὁμως νῦν τὰς ἐπιδιώκει διὰ παντὸς μέσου, ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα καὶ εἰς τὸν στρατόν, ὃν ἔλεγεν ὅτι οὐδείς κηδόμενος τῆς τύχης τῆς Ἑλλάδος θὰ τολμήσῃ νὰ θίξῃ. Αὐτὸς ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐρχόμενος εἰς τὰ πράγματα μὲ τὴν μεγάλην αὐτοῦ ψαλίδα εἶνε ἀδύνατον νὰ περικόψῃ πολλῶ πλείονα, ὅσα περιέκοψεν ὁ κ. Τρικούπης ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ 1888. Ἐν δὲ τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ προϋπολογισμοῦ ὁ νῦν πρωθυπουργὸς μεθ' ὅλας αὐ-

τοῦ τὰς τάσεις πρὸς τὰ τεράστια καὶ τὰ ἐπιβλητικά, δείκνυται νῦν μετριοτέρως καὶ φειδωλότερος τοῦ κ. Θ. Δηλιγιάννη.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 5 Νοεμβρίου.

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Ἡ τελευταία περὶ τῶν προϋπολογισμῶν τοῦ 1887 καὶ 1888 ἀγόρευσις τοῦ κ. Τρικούπη ὁμοιάζει ὑπὸ μίαν ἔποψιν τὰ μελοδράματα τοῦ Βάγνερ ἢ καὶ τὸ τελευταῖον τοῦ Βέρδη ἀριστούργημα, τὸν Ὅθελλον. Ὁ ἀκούων τὴν μουσικὴν αὐτὴν κατὰ πρώτην φορὰν δὲν ἐννοεῖ σχεδὸν τίποτε· τὴν ἀκούει πλήττων· ἐξέρχεται τοῦ θεάτρου δύσθυμος ἀλλὰ τὴν δευτέραν φορὰν, τὴν πέμπτην φορὰν καὶ καθέξης, ἐφόσον συνοικειοῦται πρὸς τὸ ὑψιπετέες ἢ βαθὺ τῶν ἀρμονιῶν, ἐπὶ τοσοῦτο ἢ ἀντίληψις αὐξάνει καὶ μετ' αὐτῆς ἡ γοητεία. Οὕτω καὶ μετὰ τὴν ἀγόρευσιν αὐτὴν· ἐφόσον τις τὴν ἀναγινώσκει, ἐπὶ τοσοῦτο τὴν εὐρίσκει τεχνικὴν, συστηματικὴν, στήριζομένην ἐπὶ τῶν δύο μεγάλων ἀρχῶν τῆς νεωτέρας ἐπιστήμης, ἥτοι τῆς παρατηρήσεως καὶ τοῦ πειραματισμοῦ. Εἰς τοῦτο καταλήγει ὁ παραλληλισμός. Ἐξαιροῦμεν τοὺς Τρικουπολήτους, οἵτινες βεβαίως προτιμῶσι μίαν ἀγόρευσιν τοῦ ἀρχηγοῦ, ἀδιάφορον ἂν τὴν ἐννοοῦν ἢ ὄχι, ἀπὸ μίαν τοῦ Βέρδη ἀρ. ι. ν.

Βεβαίως οἱ ἄνθρωποι τῶν μεταφυσικῶν συλλογισμῶν, οἱ ἄνθρωποι τῶν ἐκ τῶν προτέρων ἢ τῶν ὑστέρων θεωριῶν, θ' ἀποδοκιμάζωσι καθ' ἑαυτοὺς τὴν πειραματικὴν μέθοδον τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τώρα, ὅτε τὴν ἀπεκαλύψαμεν εἰς αὐτούς, ἴσως θὰ τὴν ἴδωμεν σκωπτομένην ἐπιχαρίτως ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς. Αὐτὰ εἶνε πειράματα! θὰ ἐπιφωνήσουν περιφρονητικῶς καὶ πειράματα εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος! Δυστυχῶς ἄνευ πειραμάτων τὰ πράγματα καταλήγουσιν εἰς κομπογιαννιτισμόν.

Ὁ ὑψιπετέστερος τῶν μεταφυσικῶν εἶνε κομπογιαννίτης καὶ αὐτός. Εἰς δὲ τοὺς ἑλληνικοὺς προϋπολογισμοὺς ἐπεκράτησε πάντοτε δυστυχῶς ἡ μεταφυσικὴ μέθοδος· οὐδέποτε ἡ πειραματικὴ. Ἀποφθέγ-

ματα! Ἴδού ἡ ἀδυναμία τῶν πλείστων μεταφυσικῶν ἀνδρῶν μας. Διότι εἶνε ἡ μᾶλλον εὐκολος καὶ ἄνετος σοφία. Ὀλίγον στόμφον εἰς τὴν φωνήν, ὀλίγην προβολὴν εἰς τὸ στήθος, ὀλίγην ῥέμβην εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, κ' ἐπέρασες ὡς σοφός.

Ἡ Ἑλλάς δὲν δύναται νὰ δώσῃ ὑπὲρ τὰ 60 ἑκατομμύρια. Ἀπόφθεγμα! Αἱ παραγωγικαὶ δυνάμεις τοῦ τόπου θὰ συντριβοῦν. Ἀπόφθεγμα. Δὲν εἶνε δυνατόν τὰ περισσεύματα νὰ μὴ μεταβληθοῦν εἰς ἑλλείμματα. Ἀπόφθεγμα! Δὲν δύνασθε νὰ λάβητε πλεῖον τῶν τριῶν ἑκατομμυρίων ἀπὸ τὸν καπνόν. Ἀπόφθεγμα. Ὁ δεῖνα φόρος θὰ δώσῃ τόσα. Ἀπόφθεγμα. Ὅτε μὲν αἰσιόδοξα, ὅτε δὲ ἀπαισιόδοξα, ἀλλὰ πάντοτε ἀποφθέγματα.

Ὁ κ. Τρικούπης, φύσις ῥέπουσα καὶ αὐτὸς εἰς τὸ ἀποφθεγματικόν, ἀλλ' ὑπέρτερος τῶν ἄλλων ὡς πρὸς τὰς μελέτας καὶ τὸ παρατηρητικόν, ὑπέρτερος ἰδίως ὡς πρὸς τὴν ἐπιστημονικῶς κατηρτισμένην αὐτοῦ διάνοιαν, ὑπέρτερος ὡς πρὸς τὴν καρποφόρον καὶ ἀποτελεσματικὴν ἐργατικότητα, ἐγκαίρως ἀπεξεδύθη τὸν θεωρητικὸν πολιτικόν, ὅστις διεγράφετο κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τοῦ πολιτικοῦ του βίου καὶ ἐρρίφθη μετὰ ζήλου, προκειμένου περὶ τῶν οἰκονομικῶν τῆς χώρας, εἰς τὴν παρατήρησιν καὶ τὸν πειραματισμόν. Παρατηρεῖ δὲ καὶ πειραμαματίζεται ἀπὸ τοῦ 1882. Ὁ πειραματισμὸς εἶνε ὀχληρὸς καὶ κοπιώδης καὶ διὰ τὸν πειραματιζόμενον μὲν αὐτόν, ἰδίως ὅμως διὰ τοὺς ἐξ ἀνάγκης παρισταμένους θεατάς, ἢ καὶ ἐνίοτε ὄντας ὑποκείμενα τοῦ πειρατισμοῦ. Οἱ λαγιδεῖς τοῦ Παστέρ καὶ οἱ Ἕλληνες τοῦ κ. Τρικούπη εὐρισκόμεθα ἐπάνω κάτω εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν.

Ἐπὶ ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ συστήματος ἐργάζεται καὶ πειραματίζεται, ὡς εἴπομεν, ὁ κ. Τρικούπης ἤδη ἀπὸ τοῦ 1882. Τὸ σύστημα τοῦτο δύναται νὰ σκιαγραφηθῇ ὡς ἑξῆς: Τὸ ἰσοζύγιον πρέπει νὰ ἐπιτευχθῇ ἀντὶ πάσης θυσίας.

Ὁ μέγιστος τῶν ἐχθρῶν τῶν τε οἰκονομικῶν τοῦ Κράτους καὶ τῶν οἰκονομικῶν τοῦ τόπου εἶνε ἡ ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία.

Πᾶσα κυβέρνησις εὐρίσκουσα αὐτὴν ἐν ἰσχύϊ, κύριον σκοπούμενον ὀφείλει νὰ ἔξη τὴν ἄρσιν αὐτῆς.

Καὶ πανταχοῦ μὲν, ἀλλ' ἰδίως ἐν Ἑλλάδι, οἱ ἄμμεσοι φόροι εἶνε ἀντιδημοτικοὶ καὶ δυσεῖσπρακτοί· οἱ ἔμμεσοι εἶνε ἔλαστικοὶ καὶ γόνιμοι εἰς ἀποτελέσματα· διέρχονται δ' ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀπαρτήρητοι.

Ἡ Ἑλλὰς δὲν ἔχει ἐξαντλήσει τὴν πηγὴν αὐτὴν· οἱ δ' Ἕλληνες ὥς ἄτομα, ὄντες πλουσιώτεροι σχετικῶς ἄλλων εὐρωπαϊκῶν λαῶν, δύνανται ἀκινδύνως ν' ἀνθέξωσιν εἰς μεῖζονα ἔντασιν τῆς ἐμμέσου φορολογίας.

Τίποτε ἄλλο δὲν χρειάζεται, ὅπως ἀνταποκρίνωνται τὰ ἔσοδα εἰς τὰ ἔξοδα, εἰμὴ αὐστηρὰ οἰκονομικὴ διοίκησις. Οἱ ὀφείλοντες εἰς τὸ δημόσιον πρέπει νὰ πληρώνουν.

Πρὸς τοῦτο εὐχαρίστως συγκατατίθεται οἱ περὶ εἰσπραξέως νόμοι νὰ περιλαμβάνωσι τὰς μᾶλλον δρακοντεῖους διατεταγμένους.

Ἄμα ὥς ἐξασφαλισθῇ συνέχεια ἰσοζυγίου ἐν σειρᾷ τινι προϋπολογισμῶν, ἀμέσως ἢ καὶ συγχρόνως θ' ἀρχίσῃ ἡ ἐργασία τῆς ἐκ τῆς βαρείας φορολογίας ἀνακουφίσεως τοῦ τόπου καὶ τῆς ἐπὶ ἄλλας ἀνάγκας οὐχὶ πλέον τοῦ Κράτους, ἀλλὰ τοῦ τόπου τροπὴ τῆς κυβερνητικῆς προσοχῆς.

Πρώτη τοιαύτη ἀνακούφισις ἔσται ἡ ἄρσις τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, δι' ἧς τὸ μὲν Κράτος θὰ ὠφεληθῇ ἔξ ἡ ὀκτὼ ἑκατομμύρια κατ' ἔτος, ἡ δὲ χώρα ὑπὲρ τὰ ἑκατόν.

Δευτέρα ἀνακούφισις ἔσται ἡ μετατροπὴ τῶν ἐπὶ βαρεῖ τόκῳ καὶ ὑποχρεωτικῷ χρεωλυσίῳ δανείων εἰς δάνεια μετ' ἐλάσσονος τόκου καὶ ἄνευ χρεωλυσίου, τοῦθ' ὅπερ δυνατόν νὰ φέρῃ ἄλλην ἐλάττωσιν εἰς τὰ ἐτήσια ἔξοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ περὶ τὰ 8 — 10 ἑκατομμύρια.

Δυνατὸν δ' προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων νὰ μὴ ἐλαττωθῇ κατ' ἰσάριθμον ποσόν, ἀλλ' ἀντὶ τῶν ἀκάρπων, ἀλλὰ τόσῳ ἐπιβαρυνόντων αὐτὸν κεφαλαίων, νὰ ὑπεισέλθωσιν ἔτερα κεφάλαια παραγωγικῶν δαπανῶν διὰ τὸν τόπον. Δαπανῶν ὑπὲρ βελτιώσεως τῆς δικαιοσύνης,

δαπανῶν ὑπὲρ τῆς συγκοινωνίας, τῆς τε ἀμαξιτῆς καὶ τῆς σιδηροδρομικῆς, δαπανῶν ὑπὲρ τῆς παιδείας, δαπανῶν πρὸς ἀποξήρανσιν τελμάτων, δαπανῶν δι' ὑδραυλικά ἔργα ἐν Θεσσαλίᾳ, δαπανῶν ὑπὲρ βελτιώσεως τῆς γεωργίας καὶ κτηνοτροφίας.

Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1887 ὑπελήφθη ὥς ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ νέου οἰκονομικοῦ οἰκοδομήματος τῆς Ἑλλάδος, ὅπερ ἀδύνατον νὰ μὴν ἔχη πολιτικὴν σημασίαν. Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1888 ἔσται ἑξακολουθήσις τῆς οἰκοδομῆς. Καὶ ὁ τῶν ἄλλων ἑτῶν, συνεχῆς συμπλήρωσις. Περὶ ἐπιστεγάσεως τοῦ οἰκοδομήματος δὲν ποιοῦμεν λόγον, διότι ἡ ἐθνικὴ ἐργασία εἶνε ἀτελεύτητος, ἐκτείνεται ἐφόσον καὶ ὁ βίος τοῦ ἔθνους.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρχῶν αὐτῶν, ἃς δὲν γινώσκομεν ἂν καθ' ὅλα πιστῶς καὶ ἀκριβῶς συνωψίσαμεν, ἐργάζεται ὁ κ. Τρικούπης ἀπὸ τοῦ 1882· ἐργάζεται ἀνενδότως, παρατηρῶν καὶ πειραματιζόμενος. Ἐὰν βεβαίως τὰ πάντα ἐξηρτῶντο ἀπ' αὐτοῦ, ὁ πειραματισμὸς θὰ ἦτο ἐστεφανωμένος ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας· ἀλλ' ἡ ἐργασία τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ εἶχε νὰ ἀντιπαλαίῃ κατὰ δεινῶν προσκομμάτων, προσκομμάτων προερχομένων ἐκ τῆς κοινωνικῆς καταστάσεως, προσκομμάτων ἐκ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως, προσκομμάτων ἐκ τῆς ἀτμοσφαιρᾶς, καθόσον ἀφορᾷ τὰς ἐσοδείας, προσκομμάτων ἐσωτερικῶν, προσκομμάτων ἐξωτερικῶν. Ἀλλ' εἶνε ἀναντίρρητον, ὅτι πολὺ ταχύτερον θὰ ἐφθάνεν εἰς τὸ σκοπούμενον ἀποτελεσμα, ἐὰν μὴ παρενέβαινεν ἐπὶ ἐν ἔτος ἡ κυβέρνησις τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ἥτις ἐκ βάθρων ἐκλόνισε τὰ οἰκονομικὰ τοῦ τόπου. Μετέχει ὁμοῦς τοῦ θαυμασίου, ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τῆς νέας αὐτοῦ κυβερνήσεως τὰ ἀποτελέσματα, ἡ σχετικὴ ταχύτης μεθ' ἧς τὰ μέτρια ἴσως ὑπὸ πολλῶν ὑποληφθησόμενα ἐπετεύχθησαν. Μετέχει τοῦ θαυμασίου ἡ ἐφ' ἑαυτὸν καὶ τὰς δυνάμεις τοῦ τόπου πεποιθήσις τοῦ κ. Τρικούπῃ. Μετέχει τοῦ θαυμασίου ὁ συνδυασμὸς τῆς ὑψίστης οἰκονομικῆς ἀκαταστασίας μετ' ἐπιστημονικῆς ἀληθῶς ἐνεργείας καὶ ἐργασίας πρὸς διαρρύθμισιν τῶν κακῶς ἐχόντων.

Καὶ ἤδη τ' ἀποτελέσματα τοῦ πειραματισμοῦ του εἶνε ἐκτεθειμένα ἐν τῷ πλήρει φωτὶ τῆς δημοσίας συζητήσεως, καὶ τοῦ κοινοῦ ἐλέγχου. Κατ' ὥρθωσε νὰ ἐλαττώσῃ τὰ προϋπολογισθέντα ἔξοδα κατὰ δέκα ἑκατομμύρια. Τὸ κατὰ πλείστον δὲ συντέλεσαν εἰς τοῦτο, ἦτο τὸ δάνειον τῶν 135 ἑκατομμυρίων, τὸ ὁποῖον βεβαίως οἱ συνομολογήσαντες συνῆψαν, ὅπως ὠφεληθῶσι χοιρείου λίπους ποσά· ἀλλὰ μέχρι τοῦδε ὁ βεβαίως ἐκ τούτου ὠφεληθεὶς εἶνε τὸ Κράτος. "Ἐν πρόκειται δ' ἐν τῷ μέλλοντι καὶ οἱ κύριοι συνομολογηταὶ νὰ καταβροχθίσουν παμμεγίστους βλαμούς, μὲ τῆς ὑγείαις των. Εἰς δὲ σημεῖον οἰκονομικῶς εὐρέθημεν, βεβαίως δὲν μᾶς ἐπειρέπετο νὰ ὤμεν δύσκολοι. Προϋπολογισμὸς ἔξόδων 84 ἑκατομμυρίων, προϋπολογισμὸς, ὅστις θὰ ἦτο καὶ τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ πολὺν ἐλάσσων, ἂν μὴ ἐμεσολάβει ἡ ἀνάγκη τοῦ ἐθνικοῦ στόλου, προϋπολογισμὸς τοσοῦτος, μετὰ τὰ κολοσσιαῖα βάρη, ἃπερ ἐγέννησεν ἡ τελευταία διετία, βέβαια εἶνε πολὺ μέτριος, πολὺ ἐπικῆς.

Κατ' ὥρθωσεν ἀφ' ἑτέρου νὰ διοικήσῃ οὕτω τὰ ἔσοδα, ὥστε τινὰ ἐξ αὐτῶν νὰ παρουσιάσῃσι προσαυξήσεις καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἀναγραφέντων. Τὰ ἐκ τῶν τελῶν εἰσαγωγῆς εἰσπραττόμενα ἔξακολουθοῦσι νὰ θαμβῶναι τελώνας καὶ τελωνιζομένους, Κυβέρνησιν καὶ Δημόσιον, Συμπολίτευσιν καὶ Ἀντιπολίτευσιν. "Ἐν ὑπάρχῃ φίλον, ὅπερ ἀνέκαθεν κατακρίνει τοὺς βαρεῖς δασμούς, εἶνε τὸ ἡμέτερον. Ἀλλὰ μετὰ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν, ἣν ἐδημιούργησεν ἡ οἰκονομικὴ καὶ ἡ ἑξωτερικὴ πολιτικὴ τοῦ κ. Δηλιγιάννη, θὰ ἦτο κωμικωτάτη ἡ συζήτησις, ἂν ἡ Ἑλλὰς πρέπει νὰ παραδεχθῇ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἐμπορίου, ἣ ἂν πρέπη νὰ εἶνε προστατευτικὴ.

Ἐπέμεινεν εἰς τὴν ψήφισιν τοῦ περὶ εἰσπραξέων τῶν ἐσόδων νόμου καὶ ἐπέμεινεν εἰς τὴν πιστὴν καὶ ἀκεραίαν αὐτοῦ ἐκτέλεσιν. Τοῦ ὑπουργοῦ αἱ αὐστηραὶ ἐγκύκλιοι συμπεριέλαβον δικαίους καὶ ἀδίκους συμπολιτευομένους καὶ ἀντιπολιτευομένους, οὐδεις δὲ ὁ ἀρνούμενος ὅτι τὰ ἔσοδα εἰσπραττόνται αὐστηρότερον ἢ πρὶν καὶ μεθ' ὅλας τὰς σκιὰς

τοῦ νόμου ἢ λειτουργία του μπορεῖ νὰ φέρῃ ἐνοχλήσεις, ἀποφέρει ὁμως καὶ χρήματα. Ὅταν θὰ ἔχωμεν ἀποτελέσματα ἐκ τῶν ἀμέσων φόρων πλήρη, ὅταν θὰ ἐξακολουθῶσιν εἰσπραττόμενοι οἱ φόροι τῶν οἰκοδομῶν καὶ οἱ φόροι τῶν ἐπιτηδευμάτων, ὁ νόμος ἐκεῖνος βεβαίως θὰ θριαμβεύσῃ καὶ μετ' αὐτοῦ τὸ δίκαιον καὶ ἡ ἠθικὴ. Ὅταν θὰ μάθωμεν νὰ πληρώνωμεν τὰ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέη μας, τότε θὰ συνταχθῶμεν εἰς ἀληθὲς Κράτος. Μέχρι τῆς χθὲς, σήμερον ἴσως, διαιρούμεθα ἀκόμη εἰς ἀρματωλίκια.

Ὁ νόμος τοῦ καπνοῦ, νόμος μεγάλου μέλλοντος, προωρισμένος νὰ εἰσκομίσῃ καὶ δεκάδα ἑκατομμυρίων, βεβαίως τὸ 1888 θὰ ὑπερβῇ τὰ πέντε, καὶ κατὰ τὸ 1887 θ' ἀπέδιδε τὸ προϋπολογισθὲν ποσόν, ἐὰν ἀπ' ἀρχῆς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους εἰτίθετο εἰς ἐνέργειαν.

Ὅλων αὐτῶν τὰ ἀποτελέσματα εἶνε ταῦτα : Ἐβεβαιώθησαν ἔσοδα τοῦ 1887 ἐνενήντα δύο ἑκατομμύρια. Εἰς τὰ 70 ἐκ τῶν 92 αὐτῶν αἱ βεβαιώσεις γίνονται διὰ τῶν εἰσπράξεων, ἐπομένως συμπίπτουν μετ' αὐτῶν ὥς πρὸς τὴν βεβαίωσιν τῶν ὑπολειπομένων 24 ἑκατομμυρίων, ἐπειδὴ ἡ πείρα τοῦ παρελθόντος ὁδηγεῖ, ὅτι ἡ διαφορὰ τῆς εἰσπράξεως πρὸς τὴν βεβαίωσιν εἰς ἑλαττον οὐδέποτε ὑπερβαίνει ἐν τῷ συνόλῳ 30 %, δυνάμεθα ν' ἀφαιρέσωμεν ἐπὶ τὰ ἑκατομμύρια τὰ ὑπολειπόμενα 17 μετὰ τῶν 70, ὧν ἡ βεβαίωσις συμπίπτει μετὰ τῆς εἰσπράξεως, ἀποτελοῦσι κεφάλαιον 78 ἑκατομμυρίων.

Ἐχομεν ἄρα ἀσφαλῆ ἔσοδα 87 ἑκατομμυρίων καὶ ἀσφαλῆ ἔξοδα 84 ἑκατομμυρίων.

Ποῖος εἶνε ἐκεῖνος, ὅστις θὰ μεμπιμοιρήσῃ ἂν ἐν τῇ παρατάσει τῆς χρήσεως ἐκλείψῃ τὸ περίσσευμα καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ἐμφανισθῇ καὶ ἐνὸς ἑκατομμυρίου ἔλλειμμα;

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 6 Νοεμβρίου 1887.

Οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ἀπεφάσισαν νὰ αὐτοκτονήσουν. Ἐκ συστάσεως ἀγωνίζονται νὰ ἀναδείξωσι τὸν κ. πρωθυπουργὸν μέγαν καὶ

ἑκτακτον ἄνδρα, πρὶν ἢ ἐκ τῶν πραγμάτων φωραθῇ τοιοῦτος. Παριστάνουσι τὸ ἰσοζύγιον ἐν τῷ ἑλληνικῷ προϋπολογισμῷ ὥς τὸ ὄγδοον τῶν θαυμάτων καὶ ἐπειδὴ δὲν πιστεύουν ὥς φιλελεύθεροι εἰς τὰ θαύματα, δὲν πιστεύουν οὔτε εἰς περίσσευμα, οὔτε εἰς ἰσοζύγιον, οὔτε εἰς μικρὸν κἂν ἔλλειμμα. «Ἐὰν ἦτο, λέγουσι, μετριώτερος—ὁ κ. Γρικού-
πης—ἐὰν προσεπάθει τοῦλάχιστον νὰ πείσῃ τὸ κοινόν, ὅτι τὸ ἔλλειμμα τοῦ 1887 δὲν θὰ ὑπερβῇ τὰ 7 ἢ 8 ἑκατομμύρια, ἴσως θὰ εὗρισκοντό τινες διατεθειμένοι νὰ πιστεύσωσιν αὐτῷ». Αὐτοὶ δη-
λαδὴ—οἱ ἀντιπολιτευόμενοι—καὶ τότε δὲν θὰ ἐπίστευον αὐτῷ, ἀλλὰ
τινὲς μόνον. Ἐὰν ἐφιλοδόξει ὅθεν ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
τὴν μεγάλην τιμὴν τοῦ νὰ πιστευθῇ ὑπὸ τῶν κυρίων ἀντιπολιτεvo-
μένων, ὥφειλε νὰ παραστήσῃ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1887 μέ-
λοντα ν' ἀφήσῃ ἔλλειμμα 28 τὸ ὀλιγώτερον ἑκατομμυρίων. Τίνα ἀξίαν
θὰ ἔχωσιν ὅλοι αὐτοὶ οἱ συλλογισμοὶ ἀπέναντι τῶν πραγμάτων;
οἱ πίνακες θὰ τοὺς διαψεύδωσιν. Αἱ τελωνεῖαι καὶ εἰσπράξεις θὰ τοὺς
διαψεύδωσιν. Αἱ εἰσπράξεις τοῦ καπνοῦ ἐπίσης. Αἱ εἰσπράξεις τοῦ
χαρτοσήμου ἐπίσης. Αἱ τοῦ σιγαροχάρτου ἐπίσης. Θὰ τοὺς διαψεύδω-
σιν ὅμως ἀποφασιστικώτερον καὶ ἀπελπιστικώτερον αἱ πραγματο-
ποιηθεῖσαι ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων ἐλαττώσεις, ὑπερβαί-
νουσαι τὰ δέκα ἑκατομμύρια. Ὅλα αὐτὰ εἶνε γεγονότα, τὰ ὅποια δὲν
θὰ δυνηθῶσι νὰ διαψεύσωσιν. Ὅσα δὲ πάλιν δὲν εἶνε γεγονότα, ὅσα
εἶνε ἀπλᾶ ἐνδείξεις, ὥς βάσις ἐν τούτοις καὶ αὐτῶν ἐχρησίμευσαν
τοσοῦτο ἀσφαλεῖς ὑπολογισμοί, ὥστε καὶ τούτους δὲν θέλουσι δυνηθῇ
νὰ διαψεύσωσιν.

Ὅποτε δὲν μένει ἄλλο εἰμὴ νὰ μεταβάλλωσι πεδὶον μάχης. Τὸ ἐκλε-
χθὲν ὑπ' αὐτῶν ἀπὸ πενταετίας πεδὶον περιῆλθεν εἰς τὴν διάθεσιν
τοῦ ἐχθροῦ. Ὁ ἐχθρὸς κατέλαβε τοιαύτας ἐπ' αὐτοῦ τοποθεσίας, ὥστε
ἀδύνατον νὰ ἐκτοπισθῇ. Ὀλίγον ἀκόμη καὶ θὰ κατέλθῃ ἀπὸ τῶν
ὑψηλῶν του θέσεων ἀφόβως πλέον, νὰ καταλάβῃ τὴν πεδιάδα. Αἱ
ἀπελπιστικαὶ ἔφοδοι δὲν εἶνε τώρα τοῦ συρμοῦ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 6 Νοεμβρίου 1887.

Ἄλλ' ὅσον οἰκτρὰν καὶ ἂν παρέλαβε τὴν κατὰστασιν τοῦ Κράτους ὁ κ. Τρικούπης, τοσοῦτον δύναται νὰ ἐπαίρηται διὰ τὴν ἀνέλπιστον ἐπανόρθωσιν εἰς ἣν ἤγαγε τὰ οἰκονομικὰ τῆς χώρας· καὶ ἐὰν ὑπεῖχε μέρος τῆς εὐθύνης ἐπὶ τοῖς προτέροις σφάλμασι, νῦν μόνος ὀφείλει νὰ ἔχη πάντα τὸν ἔπαινον, διότι διδαχθεὶς ἐκ τοῦ παρελθόντος κατώρθωσε καὶ ἀπὸ αὐτὰς ἀκόμη τὰς ἀμαρτίας τοῦ κ. Δηλιγιάννη ν' ἀπαλλάξῃ τὴν χώραν. Δύνανται μὲν οἱ ἀντιπολιτευόμενοι στραβίζοντες ἐπιχαρίτως νὰ βλέπωσι μόνον μὲ τὸν ἓνα ὀφθαλμὸν τὸ ἔλλειμμα τοῦ 1886, ἀλλὰ θ' ἀναγκασθῶσι ν' ἀνοξωσι καὶ τὸν ἕτερον ὀφθαλμὸν, ἵνα ἴδωσι τοὺς περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1887 ὑποβληθέντας πίνακας. Καὶ ἂν μὴ ἀποδέχεται τις πᾶσαν τὴν αἰσιοδοξίαν τοῦ κ. Τρικούπης, δὲν δύναται νὰ μὴ ἀνομολογήσῃ, ὅτι ἡ νῦν κατὰστασις εἶνε μᾶλλον εὐάρεστος, καὶ ὅτι φαίνονται ἡμῖν ὡς δνεια αἱ οἰμωγαὶ καὶ οἱ κοπετοὶ οὓς ὁ κ. Θ. Δηλιγιάννης ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς πρὸ ὀλίγου ἀκόμη ἐξέφερε. Διότι εἶνε φύσει κλαυθμηρὸς ὁ κ. Δηλιγιάννης, τὰ δὲ Ἕθνη, ὡς πᾶς ἄνθρωπος, στρέφονται πάντοτε πρὸς ἐκεῖνον, ὅστις ἔχει πεποίθησιν εἰς ἑαυτόν, ὅστις προκαλεῖ τὸ μειδίαμα τῆς ἐλπίδος εἰς τὰ χεῖλη· καὶ πλείονα προσόντα ἂν εἶχεν ὁ κ. Δηλιγιάννης, πάντοτε θ' ἀπέβαινεν ἡσσων τοῦ πλήρους ζωῆς καὶ ἰσχύος πρωθυπουργοῦ· δὲν ἔχει τύχην!

Ἀντὶ δὲ νὰ κινῶνται ὡς νευρόσπαστα οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ψάλλοντες μοιρολόγια, ὥσει ἐχαιρεκάκουν ἐπὶ τῇ κατ' αὐτοὺς ἐπικειμένη καταστροφῇ τῆς Ἑλλάδος, καλῶς θὰ ἔπραττον νὰ ἐλάμβανον τὴν ἀπόφασίν των. Ὁ κ. Τρικούπης, ἀδιάφορον πῶς, ἀδιάφορον ἂν δικαίως ἢ ἀδίκως, σοφῶς ἢ ἀμαθῶς, ἀπέτρεψεν ἀφ' ἡμῶν τὸν κίνδυνον, ὅστις ἐπέκειτο. Ἄς ἀφήσωσι τὸ παρελθὸν καὶ τὰς ἱστορικὰς μελέτας, καὶ ἄς ἐπιληφθῶσι τῆς ἐξετάσεως τῶν εἰς αὐτοὺς περὶ τοῦ μέλλοντος ὑποβληθέντων. Δὲν ἔχομεν καιρὸν νὰ χάνωμεν· ἐὰν ἡ ἀντιπολίτευσις προ-

www.libtool.com.cn

βάλῃ ἀγαθὴν τινα γνώμην εὐχαρίστως θὰ δεχθῶμεν αὐτήν. Ἄλλ' αἱ ἐπικρίσεις περὶ ὧλων καὶ δι' ὧλων, ὁ στόμφος ὅτι πάντα τὰ γενόμενα, πάντα τὰ προτεινόμενα εἶνε δλέθρια, δὲν δύνανται πλέον νὰ ἐμπούσωσιν ἐντύπωσιν καὶ θὰ μειώσωσιν ἔτι μᾶλλον τὴν δλίγην ὑπόληψιν, ἣν οἱ ἀπομείναντες ἔχουσιν ἀκόμη περὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 8 Νοεμβρίου 1887.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν πολιτικῶν ζητημάτων τὸ ἐνδιαφέρον ἐπεστιάσθη ἥ καὶ ἐξέλειπεν ἐντελῶς πρὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος, ὡς τοῦτο ἀνεπτυχθῇ καὶ διετυπώθῃ ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπη ἐν τῇ εἰσηγητηρίῳ αὐτοῦ ἀγορεύσει. Ὅσον καὶ ἂν προσπαθῇ τις νὰ φέρῃ ἄλλοῦ τὸν λόγον, καὶ ἄκων ἀναγκάζεται νὰ πραγματεύηται περὶ αὐτοῦ. Αἱ λέξεις πλεόνασμα καὶ ἰσοζύγιον τόσῃν μαγικὴν ἐπιρροὴν ἤσκησαν εἰς τὴν διάνοιαν τῶν ἀνθρώπων, ὥστε περὶ οὐδενὸς ἄλλου ἐννοοῦσι νὰ κάμνωσι λόγον ἥ περὶ αὐτῶν καὶ τῶν εἰς ταῦτα ἀγόντων συλλογισμῶν. Ὡς γλυκεῖς φθόγγοι ἀγνώστου μέχρι τοῦδε μουσικῆς κατεκλήσαν τὰ ὦτα τοῦ κόσμου, καὶ κατ' αἰσθητικὴν ἀφομοίωσιν πάντων τὰ στόματα ἐπαναλαμβάνουσιν αὐτοὺς κατὰ τὸν αὐτὸν τόνον.

ΤΟ ΑΣΤΥ, 8 Νοεμβρίου 1887.

Εὐοὶ τὸ ἰσοζύγιον! . . . ὦ γῆ ἐπαγγελίας!
τὰ νέα περισσεύματα καὶ ὁ βασιλεὺς μανθάνει
καὶ ἰδοὺ τρεχάτος ἔρχεται ἀπὸ τῆς Δικελείας
καὶ ἄλλη μιὰ ἐπίσκεψι εἰς τοῦ Τρικούπη κάνει.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 7 Νοεμβρίου 1887.

Ἡ αὐτὴ ἐκθεσις μᾶς παρέχει ἐπαρκέστατα διδόμενα ὅπως ἐννοήσωμεν εἰς ποίαν κατάστασιν οἰκονομικῶς εὐρίσκεται ἡ Ἑλλάς, μετὰ

διοίκησιν τῶν οἰκονομικῶν αὐτῆς ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπη ἐπὶ ἐν καὶ ἡμῖς ἔτος. Εἶνε διδόμενα, τὰ μὲν πλεῖστα θετικώτατα, τὰ δ' ἄλλα πιθανώτατα. Εἶνε διδόμενα ἐκτεθειμένα ἐν ἐπιστημονικῇ τάξει καὶ ἀκριβείᾳ, ἀνεπίδεκτα σπουδαίας ἀμφισβητήσεως, ἀνεπίδεκτα σπουδαίας τροποποιήσεως, ἐκτὸς ἐννοεῖται ἀπροόπτων γεγονότων, φυσικῶν ἢ πολιτικῶν.

Ἐ! λοιπόν, εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸ ἔρχεται πρώτην φορὰν νὰ ἀνταποκριθῇ πληρέστερα ὁ κ. Τρικούπης. Τίς θὰ ἐμποδίσῃ λοιπὸν τὸν τόπον ὅλον ἀπὸ τοῦ νὰ συγκινηθῇ δικαίως ἐπὶ τῷ γεγονότι αὐτῷ, ἀπὸ τοῦ νὰ ἀναπνεύσῃ ὥς νὰ ἡλευθερώθῃ ἀπὸ καταβλητικοῦ ἐφιάλτου, ἀπὸ τοῦ νὰ ἀναφωνήσῃ μὲ ὅλην του τὴν καρδίαν: δόξα σοι ὁ Θεός;

Διὰ τοῦτο δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν, ὅτι ὁ πρῶτος ἐπιστημονικώτερον παντὸς ἄλλου κατηρτισμένος οἰκονομολόγος μεταξὺ τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν μας εἶνε ὁ κ. Τρικούπης, ὅστις μελετῶν καὶ πειραματιζόμενος, πειραματιζόμενος καὶ μελετῶν, θὰ κατορθώσῃ πιθανώτατα νὰ δημιουργήσῃ τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἑλλάδος.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 6 Νοεμβρίου.

Ἀρκοῦσαν ἐνδειξὶν τούτου παρέχει ἡ φύλη «Πρωτα». Αἱ δύο τρεῖς ὁμοφρονοῦσαι αὐτῇ συνάδελφοι φιλοτιμοῦνται, ἐκάστη τὸ κατὰ δύναμιν, νὰ ἐξουδετερώσωσι τὴν ἐκ τοῦ πρωθυπουργικοῦ λόγου παραχθεῖσαν ἐντύπωσιν καὶ γράφουσιν ἀρθροῖδια καὶ διάφορα ἐξελεγκτικά, ἐπιδεικτικά, παραινετικά, ἀποκαλυπτικά, στασιαστικά, καὶ δὲν ἡξεύρομεν τί ἄλλο· ἔχουσι δὲ τὴν ἀγαθότητα νὰ φρονῶσιν, ὅτι λόγοι τρίωροι καὶ ἀριθμοὶ πολὺπλοκοὶ καὶ πορίσματα βαρύνμοχθα δύνανται νὰ ἀναιρεθῶσι μόνον διὰ μιᾶς μονοκονδυλιᾶς.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 7 Νοεμβρίου.

Εἰς τὰ στρατόπεδα τῶν κομμάτων πρωτοφανῇ ἀναστάτῳσιν παρήγαγεν ἡ ἀγόρευσις τοῦ κ. Τρικούπη, διὰ τῆς ὁποίας ἐκθέτων τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ τόπου ἐβεβαίωσεν, ὅτι ἡ χρῆσις τοῦ προῦ-

www.libtool.com.cn

πολογισμού θὰ κλείσῃ μὲ ἰσοζύγιον. Τὸ πρᾶγμα δὲν προεβλέπετο οὔτε ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων, ἀλλ' οὔτε καὶ ὑπὸ τῶν φίλων, ὅσιν καὶ ἂν ἐξοκολούθουν οὔτοι νὰ ἔχωσι πεποίθησιν εἰς τὰς κατὰ τὴν εἰσήγησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ προβλέψεις τοῦ κ. Τρικούπη. Ἀληθῶς ἐν τῇ πλειονοψηφίᾳ εἶχεν ἀρχίσει νὰ ἀναφαίνεται δισταγμός τις περὶ τῆς ἐκβάσεως τῶν οἰκονομικῶν μέτρων τῆς κυβερνήσεως, τὸν δισταγμὸν δὲ τοῦτον ἐπέτεινον αἱ καθ' ἑκάστην τραγικαὶ διακηρυξεις τοῦ ἀντιπολιτευομένου τύπου, ὑποστηρίζοντες, ὅτι τὸ ἔλλειμμα τοῦ τρέχοντος ἔτους θὰ ὑπερέβαινε τὰ εἴκοσι πέντε ἑκατομμύρια. Δὲν ἠδύναντο νὰ φαντασθῶσι πῶς ὑπάρχουσι πολιτικοὶ ἄνδρες τόσον ἀγνοοῦντες τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν, συνάμα δὲ τόσον τυφλούμενοι ὑπὸ τοῦ πάθους, ὥστε νὰ προλέγωσιν ἀπαίσια περὶ ζητήματος, ὃπερ ταχέως καὶ ἐκ τῶν πραγμάτων ἔμελλε νὰ ἀποδειχθῇ ἄλλως ἔχον. Τίς λ. χ. ἐλησμόνησεν, ὅτι μὲ ὅλα του τὰ γηρατεῖα ὁ πρωτοστάτης ἐν τῷ ἀντιπολιτευομένῳ τύπῳ στερεοτύπως ἀνέγραφεν ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι τῆς ἐφημερίδος του τὴν προσωρινὴν κατάστασιν, τὴν ἐμφαίνουσαν τὰς μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου εἰσπράξεις καὶ θριαμβευτικῶς διεσάλπιξε τὸ ναυάγιον τοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος τοῦ πρωθυπουργοῦ;

Ταῦτα καὶ ἄλλα ἀκόμη, ὥς προείπομεν, εἶχον συντελέσει, ὥστε νὰ παρεισδύσῃ δισταγμός τις εἰς τὰς τάξεις τῆς συμπολιτεύσεως, ὁ ὁποῖος δὲν προέφθασε μὲν νὰ ἐκδηλωθῇ, ὑπέβοσκεν ὅμως, τρεφόμενος καὶ ἐνισχυόμενος ἀφ' ἑνὸς μὲν ὑπὸ τῶν παραπόνων τῶν μὴ ἐπαρκῶς ἀμειφθέντων βουλευτῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὑπὸ τῆς κηρυχθείσης ἐνώσεως τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἐνῶ δὲ οὕτως εἶχον τὰ τῆς πλειονοψηφίας, ἐκ τοῦ ἐναντίου πολλαὶ ἐλπίδες ἤρχισαν νὰ γεννῶνται εἰς τὰς τάξεις τῶν πολεμίων τῆς κυβερνήσεως, ὅτι θὰ δυνηθῶσιν οὔτοι νὰ ἀνταγωνισθῶσιν ἐπιτυχῶς ἴσως κατὰ τὴν σύνοδον ταύτην πρὸς τὴν κυβέρνησιν. Βεβαίως αἱ ἐλπίδες αὗται τῆς ἀντιπολιτεύσεως κυριωτάτην βάσιν εἶχον τὴν συνήθη παρ' ἡμῖν κρατοῦσαν μέθοδον τῆς κομματικῆς ῥαδιοιουργίας, περὶ τῆς ὁποίας πολλάκις ἐγράψαμεν, οὐχ ἥτιον σπουδαιω-

τάτην ἀνέμενον ~~οἱ περὶ τὴν ἀντιπολίτευσιν~~ ἐπικουρίαν ἐν τῷ ἀγῶνι τούτῳ ἐκ τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος. Τόσον καλῶς εἶχον μελετήσει οἱ προϋστάμενοι αὐτῆς τὰ οἰκονομικὰ πράγματα, καὶ τόσον καλῶς τὰ ἠγνόησαν, ὥστε ἡλπίζον δι' αὐτῶν θὰ κατεσύντριβον τὸν κ. Τρικούπη. Εὐκόλον εἶνε νὰ φαντασθῇ τις τὴν σύγχυσιν καὶ τὴν κατάπληξιν, ἣν ἡσθάνθησαν, ὅτε μετὰ τριῶρον παράταξιν ἀριθμῶν κατώρθωσε νὰ πεῖσῃ τοὺς ἀκούσαντας αὐτόν, ὅτι ἀντὶ 25 ἑκατομμυρίων ἔλλειμμα ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1887 θὰ κλείσῃ μὲ περίσσευμα ἢ τοῦλάχιστον μὲ ἰσοζύγιον. Εἰς τὴν κατάπληξιν ταύτην ὀφείλεται ἡ μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. Τρικούπη αὐτόματος ἐκείνη ὁρμὴ τοῦ προϋσταμένου τῆς ἠνωμένης ἀντιπολιτεύσεως, ἡ ὁποία παρ' ὀλίγον νὰ κατορθώσῃ πάλιν νὰ κατισχύσῃ εἰς τὴν διάνοιαν τῶν συμμάχων του ἢ γνώμη, ἣν εἶχον περὶ αὐτοῦ πρό τινων μηνῶν. Ἀληθῶς ἡ ἀξίωσις τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ὅπως διακοπῶσιν αἱ συνεδρίαί μέχρις οὗ μελετηθῶσιν οἱ κατατεθέντες πίνακες καὶ παρασκευασθῇ ἀπάντησις εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπη λεχθέντα, ἦτο ἡ τρανωτέρα ἀπόδειξις τῆς ἐπιτυχίας τῆς ἀγορεύσεως αὐτοῦ. Ἦτο κραυγὴ κινδύνου ἡ αἷτησις τοῦ κ. Δηλιγιάννη, καὶ ὁμολογοῦμεν, ὅτι εἶχε δίκαιον νὰ αἰσθανθῇ τὸ μέγεθος τοῦ κινδύνου τούτου, ὅσον καὶ ἂν ὑπῆρξεν ἀτυχῆς ἡ πρὸς ἀποτροπὴν αὐτοῦ ἄμεσος ἀπόπειρα. Οὕτω ἡ μὲν συμπολίτευσις καὶ ἂν εἶχεν ὑποστῇ κλονισμούς τινας ἢ συνοχὴ τῆς συνεπάγῃ ἰσχυρότερον, ἡ δὲ ἀντιπολίτευσις, ἐνῷ ἀκόμη εὐρίσκετο εἰς τὰς πρώτας τῆς ἐλπίδας, ἔχασε τὸ θάρος. Τοιοῦτον εἶνε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πρώτης ἀγορεύσεως τοῦ κ. Τρικούπη. Δύσκολον δὲ εἶνε νὰ υποθέσωμεν, διὰ θὰ δυνηθῇ ἡ ἀντιπολίτευσις, ὅσῃν καὶ ἂν καταβάλλῃ ἐπιτηδεϊότητα καὶ τέχνην νὰ ἐξαλείψῃ τὰς παραχθείσας ἐντυπώσεις καὶ νὰ τρέψῃ αὐτὰς ἔστω καὶ ἐν μέρει κατὰ τῆς κυβερνήσεως.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ 3 Νοεμβρίου 1887.

Βεβαίως εἴπομέν τινα περὶ τῆς νέας πολιτικῆς στάσεως τῆς Νέας

Ἐφημερίδος, καθότι δὲν ἐθεωρήσαμεν γεγονὸς ἀσήμαντον οὐδὲ συνηγοροῦν ὑπὲρ τῆς πρὸς τὴν ἀντιπολίτευσιν πίστεως, ὅτι ἐφημερίς ἀπὸ μακροῦ χρόνου σθεναρῶς προμαχοῦσα τῶν συμφερόντων τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ πολεμήσασα ἀείποτε τὸ Τρικουπικὸν σύστημα ἀξιώτερον, ἐπαναλαμβάνομεν, πολλῶν ἀντιπάλων αὐτοῦ, συναισθάνεται τὴν ἀνάγκην νὰ τηρήσῃ ἐν ἀρχῇ μὲν καταφρονητικὴν σιγὴν περὶ τῶν πρῶην φίλων αὐτῆς, εἶτα δὲ νὰ δηλώσῃ γενναίαν, ἂν θέλετε, τὴν ἐκτίμησιν αὐτῆς πρὸς τὸν τελευταῖον λόγον τοῦ προέδρου τῆς Κυβερνήσεως. Ἄν ἐπρόκειτο περὶ φύλλων, ἅτινα μεταλλάττουσι τὰς γνώμας αὐτῶν ὥς οἱ ὄφεις τὸ δέρμα των, δὲν θὰ ἐκοπιάζομεν, φυσικά, νὰ σημειώσωμεν οὔτε μίαν γραμμὴν. Προκειμένου ὅμως περὶ τῆς Νέας Ἐφημερίδος, ἥτις διεκρίθη ἐπὶ εὐσταθείᾳ φρονήματος, χωροῦσθαι μέχρι πείσματος, τὸ πρᾶγμα ἀλλάζει. Καὶ ἂν ἀνεγράψαμεν, ὅτι ἰὸ ἄρθρον τῆς προϋξένησεν εἰς πολλοὺς ἔκκληξιν, ἴσῃ πρὸς τὴν προξενηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ τελευταῖον ἐπαγγελθέντος περισσεύματος, ἢ ἔκκληξις πολλῶ ἀπέχει νὰ εἶνε δυσάρεστος, καθ' ὃν τρόπον δὲν ὑπῆρξαν δυσάρεστοι καὶ αἱ περὶ τοῦ περισσεύματος ἐπαγγελίαι. Δὲν διστάζομεν μάλιστα νὰ τὴν συγχαρῶμεν καὶ νὰ συλλυπηθῶμεν ἀπὸ καρδίας τὴν ἀντιπολίτευσιν. Ἄν δὲ φρονῶμεν, ὅτι προϊόντος τοῦ χρόνου θὰ καταστῇ ὀλιγώτερον ἐπιφυλακτικὴ καὶ θὰ ἐκφράσῃ μᾶλλον κατηγορηματικῶς τὰ κατακλύζοντα αὐτὴν αἰσθήματα, τοῦτο εἶνε ἰδιαιτέρα ἡμῶν πεποίθησις λίαν λογικὴ, καὶ οὐδόλως προσβλητικὴ διὰ τὴν συνάδελφον. Αἱ δὲ λευκαὶ ὀμίχλαι καὶ οἱ ἥλιοι καὶ τὰ ὕδατα τοῦ Ἰορδάνου, ἅτινα κατεσπάρησαν καὶ διεχύθησαν ἐν τῇ πιν ακίδι τοῦ παρελθόντος φύλλου, ἦσαν ἀθῶα λεκτικὰ σχήματα, δι' ὧν ἐχαίρετίσαμεν φρεσὶν ὄντως ὥσει ἐξηλθεν ἀπὸ λουτρον, τὴν συνάδελφον. Αὕτῃ εἶνε ἡ ἀλήθεια.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 8 Νοεμβρίου 1887.

Ὁ στρατηγὸς Βοσσὲρ καὶ ἡ κυρία Βοσσὲρ παρέθεντο χθὲς τὴν ἐσπέραν γεῦμα εἰς ὃ προσκληθέντες παρεκάθισαν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικoupης, ὁ ἐπί

τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργῶς καὶ ἄλλοι κακλημένοι. Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης προέβλεπε ὑπὲρ τοῦ στρατηγοῦ Βοσσέρ.

ΣΗΜΑΙΑ, 10 Νοεμβρίου 1887.

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρίασις τῆς 9 Νοεμβρίου.

Ἦτο γνωστὸν ὅτι ἀπὸ τῆς πρωίας, ἀπὸ τῆς χθὲς ἔτι, κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίαν θὰ ἐλάμβανε τὸν λόγον ὁ κ. Δηλιγιάννης, ἵνα ἀπαντήσῃ εἰς τὸν λόγον τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. Ἐντεῦθεν εὐλόγως εἶχε γεννηθῇ παρὰ τῷ κοινῷ ἐνδιαφέροντι καὶ ἐνωρὶς ἤδη ἀπὸ τῆς 2 μ. μ. ὥρας πολλοὶ παρέμεναν ἔξωθεν ἀναμένοντες ν' ἀφεθῇ ἔλευθέρῃ ἡ εἴσοδος τῶν ἀκροατηρίων. Καὶ οἱ μὲν πολλοὶ σιωπηλοὶ ἢ μᾶλλον μετὰ τινος ἀνυπομονησίας ἀνέμενον τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως, ἵνα ἀκούσωσι τέλος πάντων ποῖαι εἶνε αἱ ἀντιρρήσεις τοῦ κ. Δηλιγιάννη, πῶς, καὶ ἂν θὰ ἀνασκευάσῃ τὰ ὑπὸ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἀναγγελθέντα εὐάρεστα οἰκονομικὰ ἀποτελέσματα, οἱ δὲ ἐμφανῶς τὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως φρονοῦντες ἐκ προκαταβολῆς ἐπέχαιρον καὶ ὑπερφηανεύοντο διὰ τὸν θρίαμβον, ὃν ἔμελλε νὰ καταγάγῃ ὁ ἀρχηγός των διὰ τὸ τσάκισμα κατὰ τὴν φράσιν των, τοῦ κ. Τρικούπη. Ἄλλ' ἡ συνεδρίασις ἤρξατο, ὁ κ. Δηλιγιάννης ὠμίλησε, καὶ δυστυχῶς — ὅς τὸ ὁμολογήσωμεν πάντες, — τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ὁμιλίας καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς ἐντύπωσις δὲν ἦτο ἀνταξία τῆς τόσης προσδοκίας, πολὺ δὲ μᾶλλον τῆς τόσης παρασκευῆς καὶ τῆς τόσης μελέτης πινάκων καὶ καταστάσεων.

ΣΗΜΑΙΑ, 8 Νοεμβρίου 1887.

Ἐὰν ὑπῆρξεν ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποίαν διέτρεξεν ἡ Ἑλλὰς κινδύνους καὶ εἴαν ὑπῆρξεν ἐποχὴ καθ' ἣν εἶχεν ἀνάγκην συγκεντρώσεως ὅλων τῶν δυνάμεών της, ἡ ἐποχὴ αὕτη εἶνε ἐκείνη καθ' ἣν ὁ κ. Τρικούπης πιε-

~~ζόμενος ὑπὸ τὸ βάρος~~ περαστίων ἔθνικων χρεῶν ἐποιήσατο ἔκκλησιν εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν πολιτῶν. Δὲν ἐπρόκειτο μόνον περὶ τῆς πίστεως τοῦ ἔθνους, δὲν ἐπρόκειτο περὶ τῆς τιμῆς τοῦ ἔθνους, ἀλλ' ἐπρόκειτο περὶ τοῦ μέλλοντός μας, περὶ αὐτῆς ἀκόμη τῆς ὑπάρξεώς μας. Τὸ πρόγραμμά του δὲν ἦτο ἴσως ἐν συνόλῳ μεγαλοφυὲς τὴν ἐπίνοιαν, ἀλλ' ἦτο ὁμῶς τεράστιον διὰ τὴν τόλμην τῆς ἐκτελέσεως. Ἐν ἡ καταστάσει εὐρισκόμεθα τότε, μία ὁδὸς μᾶς ἀπέμεινε μόνον. Καὶ ὁ κ. Τρικούπης ἠκολούθησε τὴν ὁδὸν ταύτην μετ' αὐταπαρνήσεως, μετ' ἐνθουσιασμοῦ, μετὰ θάρρους, ἐναντίον καὶ κατηγοριῶν καὶ ὕβρεων καὶ συκοφαντιῶν καὶ παντὸς ἀπαισίου ἔργου.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 8 Νοεμβρίου.

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρίασις τῆς 7 Νοεμβρίου.

Σήμερον οἱ σεβαστοὶ πατέρες φαίνονται ἀκριβεῖς περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των καὶ προθυμότητι προσέρχονται κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ὥραν. Οἱ κ. κ. ὑπουργοὶ κάθηνται ἐκ τῶν πρώτων εἰς τὰ ἐδωλία των καὶ δύο ἐξ αὐτῶν, ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς κ. Θεοτόκης ἔχουσιν ὑπ' ὄψει σωρεῖαν φακέλων, οὓς ἀναδιφῶσιν.

ΣΗΜΑΙΑ, 10 Νοεμβρίου 1887.

᾿Ωμίλησε τέλος πάντων καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως ᾿Ο λόγος του, κρᾶμα μεταφορῶν καὶ πομπωδῶν περιφράσεων ὅχι μόνον δὲν ἔπεισεν, ὅχι μόνον δὲν συνεκίνησεν, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ προκαλέσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἀκροατῶν του. Δὲν ἦτο ἀπάντησις αὐτῇ εἰς τὸν προῤῥηλογισμὸν τῆς Κυβερνήσεως, δὲν ἦτο ἀνάλυσις τῶν πινάκων τοῦ κ. Τρικούπη, ἀλλ' ἐν παράδοξον καὶ ἀλλόκοτον θρηνηλό-

γημα διὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 4 Ἰανουαρίου, διὰ τὰς ἐορτὰς τοῦ Διαδόχου, διὰ τὰ παράσημα, διὰ τὰς χάριτας, διὰ τὰς ἐπεμβάσεις τῆς ἔξουσας. Ὡμίλησε δι' ὅλα τὰ ζητήματα καὶ μόνον περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ δὲν μᾶς εἶπε τίποτε.

Ὁ λόγος τοῦ κ. Τρικούπη, ἐὰν δὲν ἐνεθουσίασεν, ἔσχεν ὁμως τὸ πλεονέκτημα νὰ πείσῃ τὸ κοινόν. Ἐὰν δὲν ἡδυνήθη νὰ γοητεύσῃ, ἐπροξένησεν ἐντύπωσιν. Ὁ λόγος ὁμως τοῦ κ. Δηλιγιάννη οὔτε ἐνεθουσίασεν, οὔτε ἔπεισεν, οὔτε ἐγοήτευσεν, οὔτε ἐπροξένησεν ἐντύπωσιν. Ἦτο ἐν εἶδος δυσαρέστου φαρμάκου, τοῦ ὁποίου χθὲς τὸ κοινοβούλιον κατέκρινε τὴν πρώτην δόσιν μὲ τὴν ἐπιφύλαξιν νὰ λάβῃ αὖριον τὸ ὑπόλοιπον.

Ἡ πάλῃ ἀμφοτέρων ὑπῆρξεν ἐν παιγνίδιον γυμναστικῆς. Ὁ κ. Τρικούπης ἔκαμε γιγανταιώρημα. Ὁ κ. Δηλιγιάννης δὲν ἡδυνήθη νὰ κάμῃ οὔτε μίαν ἀπλὴν ἔλξιν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 10 Νοεμβρίου 1887.

Πρώτην ἴσως φορὰν ἐφάνη τόσῳ ἀνεπαρκῆς εἰς τὴν ἐντολήν του ὁ ἐξ Ἀρχαδίας βουλευτῆς κ. Δηλιγιάννης, ὅσῳ χθὲς. Οἱ ἐπιφανεῖς ἐκεῖνοι, ὅσοι συνετέλεσαν εἰς τὴν ὑπὸ ἕνα ἀρχηγὸν καὶ μίαν διοίκησιν ἔνωσιν τῶν διαφόρων στοιχείων τῆς ἀντιπολιτεύσεως, πολὺ φοβούμεθα μὴ χθὲς μετεμελήθησαν διὰ τὴν πρᾶξιν τῶν αὐτῶν. Οὔτε σούπας νεροβράστου δύναμιν καὶ οὐσίαν δὲν εἶχεν ὁ λόγος τοῦ ἀρχηγοῦ· ἄνευ εἰρμοῦ, ἄνευ ἐνότητος, χωρὶς κανένα σύνδεσμον, χωρὶς σπουδαῖόν τι ἐπιχείρημα, ἐγέννα πρὸς τε φίλους καὶ πρὸς τε μὴ φίλους, καὶ πρὸς τοὺς εὐμενῶς καὶ πρὸς τοὺς δυσμενῶς διατεθειμένους τὴν δικαίαν ἀπορίαν, ἐὰν πράγματι ἦτο ἀπάντησις εἰς τὸν εἰσηγητήριον λόγον τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἢ ἀποσπασματικὴ τις κοινὴ βέβαια, γιγνομένη ἐνώπιον ὁμίλου φίλων ἐν ἰδιωτικῇ αἰθούσῃ. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως δὲν εἶχε ποῦ νὰ σταθῇ διὰ τοῦτο ἐπροτίμησε ν' ἀεροβατήσῃ, ἔστω καὶ ἄνευ πηδαλίου.

www.libtool.com.cn

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 10 Νοεμβρίου 1887.

Ἐπὶ τὸ βῆμα, ὀγκώδη φάκελλον ἔγγράφων φέρων, προσέρχεται ὁ κ. πρωθυπουργός. Ἀπαντήσας ἐν πρώτοις εἰς τὴν περὶ λαθρεμπο-
ρων πρὸ ἡμερῶν γενομένην αὐτῷ ἐπερώτησιν, καταθέτει εἰτα τὰ παρὰ
τοῦ κ. Δηλιγιάννη αἰτηθέντα ἔγγραφα, τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν προ-
μήθειαν τοῦ χόρτου τῶν κτηνῶν τῆς ἐν Ἀθήναις φρουρᾶς καὶ τὴν
προμήθειαν τῆς τροφοδοσίας τοῦ στρατοῦ. Μετὰ τοῦτο ἔχει ν' ἀπαν-
τήσῃ εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ κ. Καραπάνου αἰτηθείσας πληροφορίες.

ΣΗΜΑΙΑ, 7 Νοεμβρίου 1887.

Ὁ λόγος τοῦ κ. Τρικούπη, μολονότι δὲν ἔπεισε τὴν ἀντιπολίτευ-
σιν, μολονότι δὲν ἠὺχαρίστησε τὸν κ. Δηλιγιάννην, προσέφερε μεγί-
στην ὑπηρεσίαν εἰς τὸ Κράτος. Κατῶρθωσε ν' ἀναγκάσῃ ὅλους ἀπὸ
τοῦ «Αἰῶνος» μέχρι τῆς «Πρωίας» καὶ ἀπὸ τοῦ κ. Δηλιγιάννη μέχρι
τοῦ κ. Ματθιοπούλου ν' ἀρνηθῶσιν ὅλα ὅσα ἔλεγον πέρυσιν περὶ χρε-
ωκοπίας. Κατῶρθωσε νὰ τοὺς πείσῃ νὰ πιστεύσωσιν, ὅτι οὐδέποτε ὠμί-
λησαν περὶ ἀθεραπεύτου ἐλλείμματος, ὅτι οὐδέποτε ἀνέφερον τὴν λέξιν
χρεωκοπία. Δὲν εἶνε πλέον αὐτοὶ οἱ ἴδιοι. Ὁ λόγος τοῦ κ. Τρικούπη
τοὺς ἔκαμε νὰ πῶσιν τὸ ὕδωρ τῆς λήθης. Ἐλησμόνησαν καὶ γόους καὶ
θρήνους καὶ ἐπικλήσεις καὶ διαμαρτυρίας καὶ ὅλα. Εἶνε ὥς τοὺς μα-
γευμένους ἐκείνους ἥρωας τῆς Χαλιμᾶς οἱ ὅποιοι ἐγείρονται μετὰ μα-
κρὸν ὕπνον. Ἔρχονται μὲ τὸ ἀθῶον ὕψος ἀνθρώπων οἱ ὅποιοι οὐδέ-
ποτε ἐπολιτεύθησαν, οὐδέποτε ἡγόρευσαν, οὐδέποτε ἥνοιξαν τὸ στόμα.
᾽Ωμίλησάν ποτε περὶ προϋπολογισμοῦ; Ὁχι! ᾽Ωμίλησαν περὶ ἐλλείμ-
ματος; Ὁχι! ᾽Ωμίλησαν περὶ χρεωκοπίας; Ὁχι, ὄχι, μυριάκις ὄχι.
Αὐτοὶ δὲν γνωρίζουν τίποτε. Μόλις ἐνθυμοῦνται ἴσως ὅτι ἐπρότεινον
πέρυσιν τὴν ἀναστολὴν τοῦ χρεωλυσίου, μόλις ἐνθυμοῦνται ὅτι ἐκή-
ρυξαν τὴν κατάστασιν ἀθεράπευτον, μόλις ἀναμιμνήσκονται ὅτι ἐκή-
ρυξαν ἑαυτοὺς ἀνευθύνους, διὰ τὴν μέλλουσαν καταστροφὴν. Θέλουν,
βλέπετε, οἱ ἄνθρωποι νὰ παῖξουν μὲ τὰς λέξεις.

ΑΛΗΘΗΣ ΜΕΤΑΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ

Τὴν πτῶσιν τοῦ ὑπουργείου Δηλιγιάννη ἐν μέσφ τῶν παντοειδῶν τοῦ ἔθνους ναυαγίων ἐξελάβομεν καὶ ἐχαρκτηρίσαμεν ὡς ὀδυνηρὰν ἀφετηρίαν νέας εὐέλπιδος σταδιοδρομίας. Ἐκτοτε ὅλοι οἱ δημοσιογραφικοὶ ἀγῶνες εἰς τοῦτο κυρίως ἐστράφησαν : πῶς τὰς βλαστησάσας ἐκ τῶν ἐρειπίων, εἰς ὧς μᾶς ἐκάλεσε δαιτυμόνας ὁ πρῶην πρωθυπουργός, ἐλπίδας νὰ βλέπωμεν βαθμηδὸν πραγματοποιουμένας καὶ ταύτας γεννώσας ἄλλας καὶ ὅλας ὁμοῦ σχηματιζούσας νέαν φάσιν πραγμάτων ἐν τῇ τόπῳ ἡμῶν, ὃν μέχρι χθὲς ἀκόμη κατέτρωγεν ὀλιγαρχία κακομαθημένων ἀρχοντίσκων κ' ἐσμὸς ἀεροβατούντων καὶ σοφιστευομένων δικηγόρων. Πρῶτοι διὰ τοῦτο βαρεῖς ἐπετέθημεν κατὰ τῶν ἐκ τοῦ Συντάγματος γεννηθεισῶν συνηθειῶν, διαφθορῶν, ἀνοησιῶν, κατὰχρήσεων, αὐθαιρεσιῶν. Πρῶτοι ἀπεκαλύψαμεν ἐν ὅλῃ τῶν τῇ ἀσχημίας καὶ τῇ φρικῇ ἀκόμη τὰ ἐκ τῆς Βουλευτοκρατίας δεινὰ. Πρῶτοι ἐξετινάξαμεν ὅλους τοὺς κλάδους τῆς Διοικήσεως καὶ ὅλους τοὺς θεσμοὺς τῆς πολιτείας, ἕνα πρὸς ἕνα, καὶ εὗρομεν αὐτοὺς πρασίνοὺς ἐκ σήψεως καὶ μαύρους ἐκ σκωρίας. Πρῶτοι ἐν ὀνόματι τοῦ παθόντος, τοῦ ταλαιπωρηθέντος ἔθνους ἐζητήσαμεν φάρμακα δραστήρια, θεραπείαν ῥιζικήν.

Εὐτυχῶς εἰς τὴν ἐξουσίαν εὗρίσκετο Κυβέρνησις, πρὸς ἣν ἡδύνατο σπουδάζων τις ν' ἀποτείνῃ τοιαῦτα αἰτήματα. Ἀξίζει τὸν κόπον πράγματι νὰ μελετᾷ τις τὰ κακῶς ἔχοντα καὶ νὰ συμβουλεύῃ τὰ δέοντα γενέσθαι. Εἶχον ἀναπτρωθῇ τῶν πολιτῶν αἱ ἐλπίδες καὶ ἀναρρώσει τοῦ ἔθνους τὸ φρόνημα. Ἐνώπιον τῶν καταστροφῶν ἀνεγεννήθη ἡ πίστις. Τοῦτο ἡλάττωσε κατὰ τὸ ἥμισυ τὸ μέγεθος τῆς ἐνσκηψάσης συμφορᾶς. Τὸ ὅτι εὗρέθη εἰς ἄνθρωπος, πρὸς ὃν φίλοι καὶ ἐχθροὶ τοῦ καταπεπτωκότος καὶ ῥίψαντος μεθ' ἑαυτοῦ τὸ ἔθνος εἰς

ἄβυσσον Συστήματος, ἐστράφησαν μετὰ πίστεως καὶ ἐλπίδος, τοῦτο ἀπεδείκνυε τὴν ζωτικότητα τοῦ ἔθνους, τοῦτο κατεμαρτύρει αὐτὸ ἄξιον καλλιτέρας τύχης.

Ἄντα πεκρίθη δὲ πράγματι εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὸ ὑπουργεῖον Τρι-
κούπη πρὸς τὸ ἐπικρατῆσαν ἐθνικὸν συναίσθημα. Ἀφίνομεν τὴν ὑψη-
λὴν φρόνησιν, τὴν ἔκτακτον δραστηριότητα, τὴν σοβαρὰν φιλοπατρίαν,
ἣν ἀνέπτυξε διαρκούντων τῶν ἑλληνοτουρκικῶν ἐπεισοδίων καὶ ὑφι-
σταμένου ἔτι τοῦ ἀποκλεισμοῦ, ἀφίνομεν τὸ ἐξαίσιον θάρρος, μεθ' οὗ
ἀντιμετώπισεν ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἐπὶ τὰ πράγματα ἀνόδου
του τὸν οικονομικὸν κίνδυνον, μὴ ἐπιτρέψας νὰ διαπνεύσῃ οὐδ' ἡ
ἐλαχίστη ὑπόνοια, ὅτι ἡ πολιτικὴ καταστροφὴ ἡδύνατο νὰ συνεπα-
γῇται μεθ' ἑαυτῆς ἀθέτησιν ἐλημμένων ὑποχρεώσεων ἀφίνομεν τὴν
ἔκτακτον δεξιότητα, μεθ' ἧς ἐπανέλαβεν ἀπὸ ἴσου σχεδὸν τὰς μετὰ
τῆς ἡγανακτισμένης Εὐρώπης καὶ τῆς Ἰσχυρᾶς διὰ τὸν ὑπὲρ αὐτῆς
εὐρωπαϊκὸν συνασπισμὸν Γουρκίας σχέσεις· ἀφίνομεν τὴν εὐκολίαν
καὶ τᾶξιν, μεθ' ἧς προέβη εἰς τὴν ἀποστράτευσιν καὶ ποιοῦμεν μόνον
μνείαν τῶν τριῶν μεταρρυθμιστικῶν νομοσχεδίων, ἅπερ, ἀντιδημοτικὰ
εἰς τὸν στρατόν, ἀντιδημοτικὰ εἰς τὸν ἐπαρχιωτισμὸν, ἀντιδημοτικὰ
εἰς τὴν Βουλὴν, κατέστησε δημοτικώτατα εἰς τὸ ἔθνος. ἀσπασιώτατα
εἰς τὸ Κοινοβούλιον.

Διὰ τῶν νόμων αὐτῶν ἐκτυπήθησαν κατακέφαλα τρία κακά, ἅπερ δὲν
ἐπέτρεπον καὶ πρὸ τῆς Μεταπολιτεύσεως μὲν, ἰδίως ὅμως μετὰ τὴν Με-
ταπολίτευσιν, τὴν οὐχὶ μόνον νόμον, ἀλλὰ καὶ πράγματι συγκρότησιν
τῆς Ἑλλάδος εἰς ἓν Κράτος. Ἡ Στρατοκρατία, ὁ Ἐπαρχιωτισμὸς καὶ
ἡ Βουλευτοκρατία κατεκερμάτιζον τὴν Ἑλλάδα εἰς πλῆθος Ἀρματολη-
κίων, ὅπου εἰς ἡ πλείονες Δερὲ-βέηδες ἔθνον, ἀπώλλουν, ἐδίκαιζον,
κατεδίκαιζον, κατεδίωκον, ἐνέμοντο καὶ ἐδυναμοῦντο. Τὰ πάντα εἰς βά-
ρος τοῦ πραγματικοῦ λαοῦ, τὰ πάντα δαπάνη καὶ θυσιᾶ αὐτοῦ. Αἱ
μεταρρυθμίσεις ἐκεῖναι, πρὸς ὧς ἡρμόσθησαν κατὰ τὴν παρελθούσαν
Σύνοδον ἄλλοι νόμοι, συνεφώνησαν δὲ προγενέστεροι τοιοῦτοι, ἐξη-

σθένησαν τὰς τρεῖς τοῦ Κράτους τοῦ ἑλληνικοῦ μάστιγας! Στρατοκρατίαν, Βουλευτοκρατίαν, Ἐπαρχιωτισμόν· ἀλλ' αἱ μεταρρυθμίσεις δὲν πραγματοποιιοῦνται διὰ μιᾶς. Αἱ τρεῖς μάστιγες κέκτηνται εἰσέτι, ἡ μὲν μειζον, ἡ δὲ ἔλαττον, οὐ σμικρὰν δύναμιν. Ἀλλ' ἐδῶ πρόκειται περὶ νέας πραγμάτων φάσεως, ἥτις ἤρχισε νὰ ἐγκαινιάζηται καὶ ἥτις εὐχόμεθα νὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ περὶ ἧς ἡγωνίσθημεν καὶ θ' ἀγωνιζόμεθα.

Συγχρόνως μετὰ τῆς ἀκρωτηριάσεως τῶν τριῶν τούτων πολιτειακῶν θηρίων, ἅπερ καὶ ἡκρωτηριασμένα ἐξακολουθοῦν νὰ ζοῦν καὶ νὰ ἀναπνέουν καὶ νὰ κινῶνται καὶ πρὸ πάντων νὰ τρώγωσιν, εὖρον καιρὸν νὰ ἀναπνεύσουν καὶ νὰ σταθῶσιν ἀρκετὰ εὐσχήμως ἐπὶ τῶν ποδῶν των τρεῖς δυνάμεις τέως ἀσθενεῖαι, συντετριμμέναι, ὑποταγμέναι, σχεδὸν δοῦλαι:

Ἡ δύναμις τῆς Βασιλείας.

Ἡ δύναμις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ δύναμις τοῦ Λαοῦ.

Ἀπὸ τῆς πτώσεως τοῦ ὑπουργείου Δηλιγιάννη δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν, ὅτι ἔχομεν Βασιλείαν, ὅτι ἔχομεν Κυβέρνησιν, ὅτι ἔχομεν λαόν. Τὸ ὑπουργεῖον ἐκεῖνο, πυκνόν, γλοιῶδες ἀπόσταγμα τῆς ἐπικρατησάσης μετὰ τὴν Μεταπολίτευσιν ἀναρχίας, εἶχεν ἐξευτελίσει τὴν Βασιλείαν διὰ τοῦ συστήματος τῶν ζουρνάδων καὶ τῶν νταουλίων, καὶ διὰ τοῦ συστήματος τῶν καταγγελιῶν καὶ σκοφαντιῶν, ἀφ' ὕψους μὲν ἐμπνεομένων, διὰ τῶν αἰσχροτέρων δὲ ὀργάνων ἐν πλατείαις καὶ καφενεύοις ἐνεργουμένων. Εἶχεν ἐξευτελίσει τὴν Κυβέρνησιν, προσαρτήσαν εἰς αὐτὴν ὡς ἀνευθύνους συμβούλους τοὺς καπνοπώλας καὶ ἄλλους ἀντιπροσώπους συντεχνιῶν. Εἶχε κηρύξει τὴν κατάργησιν τρόπον τινὰ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τοῦ δόγματος τῆς ρυμουλκήσεως καὶ τῶν τραγικῶν διαβεβαιώσεων τοῦ: «Ἐσμέν Ἕλληνες». Εἶχεν ἐξευτελίσει καὶ αὐτὸν τὸν λαόν, διότι ἀποκατέστησεν εἰς αὐτὸν τάξιν τινὰ ἐνδιαφερομένων ὡς ἀτόμων διαδηλωτῶν καὶ ἐκήρυξεν, ὅτι λαὸς εἶνε οἱ διαδηλωταί.

Τὸ ὑπουργεῖον Τρικούπη ἐτήρησεν ἀντίθετον ὁδόν. Κατενόησεν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς μόνον βασιλευομένη — ἐπὶ σειρὰν τοῦλάχιστον γενεῶν — δύναται νὰ ὀνομασθῇ Κράτος καὶ ἀνεστήλωσε τὴν Βασιλείαν ἐκεῖ, ὅπου τώρα ἴσταται. Ἀλλ' εἰς τοῦτο εὔρεν οὐχὶ σύμμαχον ἀλλὰ πρωτοστάτην αὐτὸν τὸν Βασιλέα, ὅστις ἀπαλείψας ἑαυτὸν ἐπὶ εἰκοσαστίαν καὶ πλέον, μίαν ἡμέραν ἐβόησεν εἰς τὸ Ἔθνος: Ἐδῶ εἰμὶ! Καὶ τὸ Ἔθνος μετ' εὐλαβείας ἠτένισε πρὸς τὸν ἀναφανέντα ἐν τῇ μεγαλειότητι τοῦ ἀξιώματος συνταγματικὸν αὐτοῦ Ἀρχοντα. Τὸ κήρυγμα διέδραμεν ὥς ἡλεκτρικὸς τιναγμὸς ὅλην τὴν ὥς δι' ἀλύσσεως συνδεδεμένην Ἑλλάδα καὶ ἄνευ πραξικοπημάτων, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπηρείας, ἀλλ' ὥς ἐξ ἐνστίκτου ἐξ ἐκείνων, τὰ ὁποῖα καταλαμβάνουσι τὸν ἀνθρώπον ἐστῶτα πρὸ τοῦ κινδύνου, ἡ Ἑλλὰς ὅλη περιεπτύχθη τὴν Βασιλείαν, ὥς οἱ ἀρχαῖοι καταδικαζόμενοι περιεπτύσσοντο τὸ ἄγαλμα τοῦ θεοῦ, εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ ὁποίου κατέφευγον· ἀλλὰ πρὸς τῇ δυνάμει τῆς βασιλείας ὠρθώθη ὁρατὴ εἰς μικροὺς καὶ μεγάλους καὶ ἡ δύναμις τῆς Κυβερνήσεως. Αἱ κυβερνήσεις, ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ, μετὰ τὴν Μεταπολίτευσιν ἡδύναντο νὰ ἐκληφθῶσιν ὥς ἐκτελεστικὰ συμβούλια κακοποιῶν τὸ πλεῖστον ἀστικῶν συνδέσμων, οἷς ἦνουν οὐχὶ τόσοσιν κοινότης ἀρχῶν πολιτικῶν, ὅσον κοινότης ἀτομικῶν συμφερόντων. Ποῖον κῦρος ἡδύναντο νὰ ἔχωσι τοιαῦται κυβερνήσεις; Οἱ ἰσχύοντες βουλευταὶ τὰς ἐξελάμβανον ὥς ὄργανα ὑπηρετικὰ τῶν ὀρέξεων των. Ἐξηπλωμένοι ἐπὶ κλιντήρων οἱ κύριοι περιέμενον κάθε πρωτὴ τὴν ὑπουργικὴν κουτάλαν νὰ τοὺς τροφοδοτήσῃ. Καθυστερεῖ αὕτη πρωτὰν τινά; Ἦγείροντο ὀρμητικοὶ ἀπὸ τῶν ἀνακλίντρων, ἐπουρφυροῦντο καὶ ἐξηγριοῦντο καὶ παριστάμενοι πρὸ τῶν οἰκείων ὑπουργῶν ἠπεῖλουν μετὰστασιν, τοῦτέστι πᾶσιν τοῦ ὑπουργείου. Ποῖον κῦρος ἡδύναντο νὰ ἔχωσι τοιαῦται κυβερνήσεις; Ὁ κ. Τρικούπης ὑπέστη καὶ αὐτὸς τὸ μαρτύριον τοῦ κυβερνήτου, ὃν ἐκυβέρνηων βουλευταὶ· ἀλλὰ τὸ ὑφίστατο ὥς δισχάλινος ἵππος, ἔτοιμος πάντοτε νὰ ῥίψῃ τὸν ἀναβάτην. Οὐδέποτε εἶχε συνθηκολογήσει μετὰ τῆς συναλ-

www.libtool.com.cn
 λαγῆς. Τὴν ὑφίστατο ὡς ὑφιστάμεθα τὰς ἐγχειρήσεις. Καὶ ὅτε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου ἦλθε δυσμενὲς πρὸς τὴν παντοκρατορίαν τῆς συναλλαγῆς, εὐμενὲς πρὸς τὴν ἀναστήλωσιν τῆς κυβερνήσεως, ἀνείναξεν ὁ ἵππος τὴν χαίτην αὐτοῦ καὶ ἔμεινεν ἄνευ ἀναβάτου. Ἐκτοτε ἔχομεν Κυβέρνησιν. Ὅχι βεβαίως τύπον τέλειον εὐρωπαϊκῆς κυβερνήσεως. Ὅχι οἷα ἔδει νὰ εἶνε· ἀλλὰ κυβέρνησιν ἐν πυρῇ. Κυβέρνησιν ἐν πρωτοπλάσματι. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο τὸ πρωτόπλασμα τὸ ὀφειλομένον εἰς τὴν δύναμιν τοῦ κ. Τρικούπη καὶ τὴν φιλοπατρίαν τῶν κυρίων βουλευτῶν. Ἐὰν ἦλθε στιγμή, καθ' ἣν τὸ ὄνομα τοῦτο — βουλευτῆς — ὅπερ εἶχε συγκεντρώσει ἐφ' ἑαυτοῦ τόσας τώρα δακαιοτηρίδας τὸ πανελλήνιον μῖσος, ἐὰν ἐπῆλθε στιγμή, καθ' ἣν ἠκτινοβόλησεν ἐπ' αὐτοῦ ἡ ἐθνικὴ συμπάθεια, ἡ στιγμή αὕτη ἦτο ἡ διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας πᾶσις τοῦ ὑπουργείου Δηλιγιάννη καὶ ἡ διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας ἀνάρρησις τοῦ ὑπουργείου Τρικούπη. Οἱ πρωτοστάται ἐκείνης τῆς διαδηλώσεως, οἱ κύριοι Σωτηρόπουλος, Ράλλης καὶ ἄλλοι, οἱ πρῶτοι καὶ οἱ τελευταῖοι μετασχόντες αὐτῆς, ὅλοι ἐφάνησαν ἄξιοι τῆς πατρίδος. Δυνατὸν νὰ διέπραξαν καὶ δυνατὸν νὰ διαπραῶσαι πληθὺν πολιτικῶν σφαλμάτων· ἀλλ' ἡ λαμπρὰ ἐκείνη σελὶς οὐδέποτε θὰ σκιασθῇ, οὐδέποτε θὰ σχισθῇ. Οἱ δὲ μέχρι τῆς σήμερον ὑποστηρίζοντες τὴν κυβέρνησιν Τρικούπη βουλευταὶ δὲν εἶνε οἱ βουλευταὶ τῆς ἄλλοτε. Εἶνε πολιτικοὶ ἄνδρες, βλέποντες πέραν τοῦ ρουσφετίου καὶ τοῦ κομματάρχου, πέραν τοῦ στομάχου καὶ τῆς χειρὸς των. Ἐκπληροῦσιν ἀποστολήν. Συνεργάζονται μετὰ τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἐπίτευξιν μεγάλων σκοπῶν. Οὕτω ἡ ἀνόρθωσις τῆς κυβερνήσεως συνεπήνεγκε τὴν ἀνόρθωσιν τῆς Βουλῆς.

Ἀλλὰ πρὸς τῇ βασιλείᾳ, πρὸς τῇ Κυβερνήσει, δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν, ὅτι ἀπὸ τοῦ Μαΐου τοῦ 1886 ὑπάρχει καὶ Λαός. Ἀρχίζει νὰ ὑπάρχη Λαός. Τίς ἠλπίζεν, ὅτι ἡ διὰ νόμου κατάρριψις τοῦ Ἐπαρχιωτισμοῦ δὲν θὰ ἐξήγειρεν αὐτὸν κατὰ τοῦ ὑπουργείου Τρικούπη; Τίς ἠλπίζεν, ὅτι οἱ ἐπιτήδευτοι Δημαγωγοὶ δὲν θὰ ἀπεπλάνουν αὐ-

τὸν καὶ πάλιν, βοῶντες καὶ λέγοντες: Ὁ Τρικούπης ἐδολοφόνησε τὰς ἐπαρχίας, αἱ ἐπαρχίαι ἔλειψαν ἐκ τοῦ προσώπου τῆς Ἑλλάδος, δεῦτε καὶ λιθοβολήσωμεν τὸν Τρικούπην; Οἱ φόβοι ἀπεδείχθησαν κενοί· ὁ Λαὸς ἐφάνη ὑπέρτερος τῶν Δημαγωγῶν του. Τὰ ὀρθὰ ἔνστικτα τὸν ὠδήγησαν εἰς τὴν ὁδὸν τὴν εὐθείαν. Ἀπετάξατο τοῖς ἀγύρταις κ' ἐνεκολπώθη τὸν αὐστηρόν, ἀλλ' ἔντιμον καὶ σοβαρὸν πολιτικόν του ἄνδρα. Αὐτὸς τοῦ ἔμεινεν, αὐτὸν ὑπεστήριξεν. Ὅλη ἡ ἐπὶ τὰ κρείττω οἰκονομική, οὕτως εἰπεῖν, ἀναστάσις τῆς Ἑλλάδος—διότι ἀληθῆς ἀναστάσις ἐπὶ τὰ κρείττω ἐπαναλαμβάνομεν ἐγένετο, ὀφείλεται εἰς τὴν ἁρμονίαν τῶν νέων αὐτῶν βάσεων, ἐφ' ὧν ἐδράζεται νῦν ὁ πολιτικὸς τοῦ Ἑθνους βίος. Συντελέσθη πρόοδος, ἣν δὲν δυνάμεθα ἴσως ἐπαρκῶς νὰ ἐκτιμήσωμεν. Ὅφειλομεν καὶ δι' ἕτερον λόγον νὰ τὴν συμπεριλάβωμεν ἐν τῇ ἀντιλήψει ἡμῶν, διότι ἡ πρόοδος αὕτη δὲν εἶνε ἔργον ἑνὸς καὶ μόνου ἀνθρώπου, εἶνε ἔργον κοινὸν ὄλων τῶν ἐθνικῶν παραγόντων: Βασιλεία, Κυβέρνησις, Βουλὴ, Λαὸς, ὅλοι συνειργάσθημεν, ὅπως ἐπιτελεσθῇ αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἀπετελέσθη. Καὶ αὐτοὶ οἱ ἐργάται τῆς περυσινῆς καταστροφῆς καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τινά ἔποψιν συνειργάσθησαν. Διότι ἐὰν μὴ εἰργάζοντο μετὰ τόσης ἐνόχου κουφότητος, ὑπὸ τὸ κράτος ἀναξίου πολίτου ἐλευθέρου ἰδεῶν, ἐμπαιζοντες καὶ ἐμπαιζόμενοι, τίς οἶδεν, ἐὰν θὰ συνέβαινεν ἡ ἀθόρυβος Μεταπολίτευσις τοῦ 1886, διότι ὡς ἀληθῆ μεταπολίτευσιν πρέπει νὰ χαρακτηρίσωμεν τὴν ἐπελθοῦσαν ἔκτοτε μεταβολὴν εἰς τὸ κυβερνητικὸν σύστημα.

Καὶ ἂν ἡ ἐπίσημος καὶ αἵματηρὰ Μεταπολίτευσις μᾶς ἔχαντάκωσεν, ἡ ἀναίμακτος καὶ ἀνεπίσημος βεβαίως θὰ μᾶς ἀνορθώσῃ.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 10 Νοεμβρίου 1887.

Ἐπὶ τέλους ὠμίλησεν!

Ἐλυσε τὴν παρατεταμένην σιγὴν ὁ ἀρχηγός, ὁ προϋστάμενος, ὁ πρόεδρος τῆς ὁμοσπονδίας, ὁ κ. Δηλιγιάννης τέλος πάντων. Ἠκούσθη ἡ φωνὴ του, ἣν ἀνέμενε μετὰ περιωργείας τὸ δημόσιον ἀπὸ μιᾶς ἡδῆ

ἑβδομάδος, ἐνῷ αὐτὸς παρέτεινεν ἰσως ἐπίτηδες τὴν προσδοκίαν διὰ τῆς βραδύτητος, ὅπως καταστῇ μάλλον ἐπιθυμητός.

Ἐπὶ τέλους ὁμίλησεν. . . Ἄλλ' ἡ ἐντύπωσις τῶν ἀθρόως συρρευσάντων ἀκροατῶν, οἵτινες ἀνέμενον μετ' ἐνδιαφέροντος νὰ ἴδωσιν ἀγῶνα κρατερόν, νὰ ἴδωσι τακτικὴν ἐπιδέξιον, ν' ἀκούσωσιν ἐπιχειρήματα εὐφυῆ, ὑπῆρξε κατωτέρα τῆς προσδοκίας των, καὶ πολλοὶ ἀπῆλθον ἀπογοητευμένοι, πρὶν ἀναμείνωσι τὸ τέλος. Εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν, μετὰ τὴν τεραστίαν ἐντύπωσιν ἣν ἐνεποίησεν ὁ λόγος τοῦ πρωθυπουργοῦ, ὁ κ. Δηλιγιάννης θὰ ἔπραττεν ἔργον φρονήσεως, διὰ ἀνέκρουε πρύμναν καὶ ἥλλασσε τακτικὴν.

ΑἶΩΝ, 6 Νοεμβρίου 1887.

Νομίζομεν ὅτι ἡ σταφὶς δὲν ὑπῆρξεν ὁ μοναδικὸς παράγων τῆς ἀπροσδοκήτου αὐξήσεως τῶν τελωνειακῶν εἰσπράξεων. Ἀναντιρρήτως δὲ αὕτη οὐκ ὀλίγον συνετέλεσεν, εἰσαγαγοῦσα ἐμπορεύματα ἀντὶ τῶν ἐξ αὐτῆς ἀφθόνων κεφαλαίων· ἀλλὰ καὶ ἄλλοι σπουδαῖοι παράγοντες μεγάλως συνετέλεσαν. Εἰσὶ δὲ οὗτοι ἡ ὁμολογουμένως λυσσαλέα καταδίωξις τῶν λαθρεμπόρων, εἰς ἣν κατέφυγεν ἐξ ἀπογνώσεως ὁ κ. πρωθυπουργός, εἰς τὸν διορισμὸν ὁπωσδήποτε ἱκανοῦ προσωπικοῦ ἐπὶ τῶν τελωνείων, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ὁποίων ἐνεργοῦνται καταφανῶς μεγάλα λαθρεμπόρια, καὶ εἰς τὴν ἐνεργηθεῖσαν ἀνάκρισιν ἐν τοῖς τελωνείοις τῆς Σύρου καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὧν αἱ εἰσπράξεις ἔκτοτε ἠὺξήθησαν εἰς καταπληκτικὸν βαθμὸν.

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐξηκολούθησε τὴν ὁμίλιαν του. Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν τῆς Βουλῆς, προτείνων τὴν ἀσπίδα του, ἠρκέσθη εἰς τὸ νὰ ἀποκρούσῃ ὀπισθεν αὐτῆς τὰ κτυπήματα τοῦ προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, χωρὶς νὰ ἐπιχειρήσῃ ἐφόδους καὶ νὰ δοκιμάσῃ ἐπιθέ-

σεις. Σοφὸν τὸ μέτρον, εἰς τὸ ὁποῖον καταφεύγουσι συνήθως οἱ συναισθανόμενοι τὴν ἀνεπάρκειαν τῶν ἰδίων δυνάμεων.

ΣΗΜΑΙΑ, 12 Νοεμβρίου.

Ἐν ἑκατομμύριον περίσσευμα ὁ κ. Τρικούπης, δεκαπέντε ἑκατομμύρια ἔλλειμμα ὁ κ. Δηλιγιάννης. Ἀπολύτρωσις λέγει ὁ κ. Τρικούπης, θάνατος λέγει ὁ κ. Δηλιγιάννης. Βεβαίως τοσαύτη ἀντίθεσις γνωμῶν εἶνε πρωτοφανής. Ἀλλὰ δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν ὅτι ἕκαστος ὁμιλεῖ εἰλικρινῶς κατὰ τὴν πεποίθησίν του, κατὰ τὴν ἰδέαν του καὶ πρὸ πάντων, κατὰ τὴν ἀξίαν του.

ΣΗΜΑΙΑ, 11 Νοεμβρίου.

Χθὲς τριάκοντα περίπου βουλευταὶ τῆς συμπολιτεύσεως ἔλαβον ἀνωνύμους ἐπιστολὰς ἐκ μέρους τῶν ὑπαξιωματικῶν δῆθεν, γεγραμμένας δι' ἐρυθρᾶς μελάνης, ἐν αἷς διὰ συντόμων τινῶν φράσεων εἰδοποιοῦνται, ὅτι ἐὰν ἐξακολουθῶσιν ὑποστηρίζοντες τὸν κ. Τρικούπην θέλουσι παύσει πλέον νὰ ζῶσιν ὥς τάχιστα.

Οἱ ὑπαξιωματικοὶ δὲν εἶνε ἐκεῖνοι οἵτινες ἔγραψαν τὰς ἐπιστολὰς ταύτας. Εἰς τοιαῦτα εὐτελεῖ διαβήματα δὲν ἦτο δυνατόν νὰ προβῶσι νέοι φιλότιμοι γνωρίζοντες τὰς πρὸς τὴν πατρίδα των ὑποχρεώσεις.

Ἀνεξαρτήτως δὲ τοῦ γενικοῦ συμφέροντος, οὐδεὶς προσωπικὸς λόγος ὑπάρχει δικαιολογῶν ἐκ μέρους των τὴν πρὸς τὸν κ. Τρικούπην ἐχθραν. Ἐὰν ὑπάρχῃ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ἐκλέγεται πρὸς βελτίωσιν τῆς τύχης τῶν ὑπαξιωματικῶν, οὗτος εἶνε ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως. Εἶνε δὲ γνωστὸν ἀπὸ τινων ἡμερῶν, ὅτι ὁ κ. Τρικούπης ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἰδέας ταύτης πρόκειται νὰ λάβῃ μέτρα ἱκανοποιοῦντα πληρέστατα τοὺς πόθους τῶν ἀνδρῶν τούτων. Φαίνεται δὲ ὅτι οἱ ἀντιπολιτευόμενοι, τὰς ἐνεργείας ταύτας πειρῶμενοι νὰ ματαιώσωσι, προβαίνουν εἰς τοιαῦτα διαβήματα, ὅπως ἐξοργίσωσι τὸν κ. Τρικούπην καὶ ἀποτραπῇ ἀπὸ τῶν τοιούτων μέτρων, μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι οἱ

ὑπαξιωματικοί, δυσσχεστούμενοι θὰ συμμερισθῶσιν οὕτω τὰς χιμαίρας φίλων τινῶν τοῦ κ. Δηλιγιάννη. Ἐὰν λοιπὸν οἱ ὑπαξιωματικοὶ ἔχουσιν ἐχθρούς, οἱ ἐχθροὶ οὗτοι εἶνε εἰς τὸ στρατόπεδον τῆς ἀντιπολιτεύσεως, καὶ ἐὰν ὑπάρχωσιν ἄνθρωποι, οἵτινες ἔγραψαν τὰς ἐπιστολάς ταύτας, οἱ ἄνθρωποι οὗτοι εἶνε οἱ πολιτικοὶ φίλοι τοῦ κ. Δηλιγιάννη.

Ἴδου ἡ ἐπιστολὴ ἣ ὁποία ἐστάλη ὁμοιοτύπως εἰς τοὺς τριάκοντα βουλευτὰς τῆς συμπολιτεύσεως μὲ τὴν πρωτότυπον ὀρθογραφίαν της.

«*Κύριε!*

«Σὰς γνωστοποιοῦμεν ὅτι ἐὰν ἐξακολουθῇται νὰ ὑποστηρίζεται τὸν καταστροφέα τῆς πατρίδος καὶ ἐξακολουθῇται νὰ περιφρονῇται τὰ γενικὰ συμφέροντα δι' ἰδιωτικὸν σκοπὸν, θὰ παύσῃται νὰ ζῇται μετὰ τοῦ προδότου Τρικούπη».

Οἱ ὑπαξιωματικοὶ τοῦ Στρατοῦ.

Ὡς βλέπετε, τὸ ὕφος τῶν ἐπιστολῶν τούτων, ἡ συντομία μετὰ τῆς ὁποίας εἶνε γεγραμμένοι, ὁ γενικὸς σκοπὸς τὸν ὁποῖον φέρουσιν ὡς δικαιολογίαν τῆς ἐπιστολῆς, ἀποδεικνύει γραφίδα γεγυμνασμένην εἰς τὸ γράφειν καὶ ἄνθρωπον συνειθισμένον εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τῆς πολεμικῆς.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 11 Νοεμβρίου.

Ο ΤΥΠΟΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΤΟΥ κ. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗ

Μετὰ πολλῆς περιεργείας ἠθελήσαμεν νὰ ἴδωμεν χθὲς τὰς ἐκ τοῦ λόγου τοῦ προϋσταμένου τῆς ἡνωμένης ἀντιπολιτεύσεως κ. Δηλιγιάννη ἐντυπώσεις ἐν ταῖς πρωῒναῖς συναδέλφοις. Καὶ μετὰ λύπης παρετηρήσαμεν ἐν γένει δυσμενῇ τὴν κρίσιν ἣ καὶ εἴρωνα. Ἡ συνάδελφος «Ἐφημερίς» ἔχαρακτήρισεν αὐτὸν ὡς ἀναμάρτητον τῶν διὰ τοῦ τύπου τοῦ ἥδη προλεχθέντων περὶ ἀναληθείας δῆθεν τῶν ὑπὸ τοῦ

κ. πρωθυπουργοῦ προσκομισθέντων εὐτυχῶν αποτελεσμάτων τοῦ οικονομικοῦ συστήματός του, χωρὶς ὅμως νὰ ἀποδεικνύεται ἡ ἀναλήθεια αὕτη ἢ διὰ τετριμμένης ἀναδρομῆς εἰς παρελθόν, τὸ ὁποῖον ἡδύνατο μᾶλλον ἐπιτυχῶς ὁ κ. Δηλιγιάννης νὰ ἀποφύγῃ ἀνακαλῶν. Ἡ «Ἀκρόπολις» θριμύτατα ἐπιτίθεται κατὰ τε τῆς μεθόδου τῆς γνωστῆς, ἣν ἡσπασθῇ ἐν τῇ ἀπαντήσῃ του ὁ ἀναγνωρισθεὶς ὡς ἀρχηγὸς καὶ κατὰ τῆς συστηματικῆς ἀπαισιοδοξίας του, χαρακτηριζούσα ταύτην καὶ ὡς ἀντιφάσκουσαν, καθόσον δὲν ἡδυνήθη ἤδη ἢ νὰ ἀποδείξῃ δι' αὐθαιρέτου μεταθέσεως τῶν ἀριθμῶν ὑπάρχον ἔλλειμμα 10 τὸ πολὺ ἑκατομμυρίων, ἐνῶ πρὶν ἰσχυρίζετο, ὅτι τοῦτο θὰ ἦτο 25-30 ἑκατομμυρίων. Ἡ «Καθημερινή» κατειρωνεύεται τοῦ λόγου, μηδόλως πειθομένη, ὅτι εἰμπορεῖ σήμερον νὰ κατισχύσουν πλεόν θεωρεῖαι ἀσυνδοσίας ἢ ἐπαγγελίαι ἀνεφίκτων οικονομιῶν πρὸς ἀνατροπὴν θετικωτέρου σχετικῶς συστήματος καὶ τοῦ μόνου ἐγγυωμένου βελτίωσιν, ὅπερ ὅμως ἀδυνατεῖ καὶ νὰ νοήσῃ κἄν ἢ ἀπὸ μακρῶν ἐτῶν ἐθισθεῖσα εἰς σκοτεινὴν ἀντίδρασιν καὶ μόνον πολιτικῇ. Ἡ «Σημαία» ὡσαύτως θεωρεῖ, ὅτι ἀπέναντι τῶν νέων ὁλως καὶ ἀπροόπτων αποτελεσμάτων, ἅτινα παρήγαγεν ἀνακαινιστικὴ οικονομικὴ πολιτικὴ δὲν δύνανται νὰ παραβληθῶσι τὰ ἐπιμόνως εἰς τὰ παλαιὰ κατ' ἀνεπαρκῆ ἀρκούμενα γυμνάσια τῆς σοφιστικῆς οἰκονομολογίας, εἰμὴ ὡς ἄλματα ποδαλγῶν πρὸς εὐσταλὴ πορείαν ἄλλης νεότητος. Ἡ «Ἐπιθεώρησις» ἀντιπολιτευομένη τᾶλλα δὲν ἐπέδειξε καμμίαν ἔκτακτον συγκίνησιν ἐκ τῆς ἀνασκευῆς ἣν ἐπειράθη νὰ φέρῃ εἰς τὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἢ εὐλογος δεξιότητος τοῦ κ. προϋσταμένου τῆς ἡνωμένης ἀντιπολιτευέσεως. Τὸ «Ἐθνικὸν Πνεῦμα» ἀντιπολιτευόμενον ἐπίσης ἀπὸ τῆς νυκτὸς ἐκδοθὲν ἀνέγραφε μόνον τὰ πρακτικὰ τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Δηλιγιάννη μετὰ τρόπου μυκτηριστικοῦ διὰ τὴν συμπολίτευσιν, ἀλλ' ἄνευ κρίσεώς τινος περαιτέρω, δι' ἣν καὶ δὲν εἶχε καιρὸν. Ἡ «Πρωτῆ» περιεῖχεν αὐτούσιον ἐκ τῶν ἐστενογραφημένων πρακτικῶν τὸν λόγον τοῦ κ. Δηλιγιάννη καὶ τοῦτο βεβαίως καὶ μόνον ἡδύνατο νὰ πράξῃ. Περὶ

ἄλλης τινὸς πρωϊνῆς δὲν ἔχομεν ὡς ἀναφέρωμεν. Ἡ «Ὠρα» ἐννοεῖται δὲν ἡδύνατο οὐδὲ παράγραφον περὶ τῆς τοιαύτης ἀπαντήσεως νὰ γράψῃ. Οὕτω παρατηρήσαμεν μετὰ λύπης βαθυτάτης, ὅτι τῇ πρωΐᾳ τῆς χθὲς 10 Νοεμβρίου, ἐπιούσῃ τῆς ἀπαντήσεως τοῦ κ. Δηλιγιάννη εἰς οἰκονομικὴν ἀποκάλυψιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ μεγίστην ἐμποιήσασαν ἀπανταχοῦ ἐντύπωσιν, δὲν εὗρέθη μία ἡμερὶς τῆς πρωτευούσης δυνηθεῖσα ἐντόνως νὰ παραστήσῃ τὰ τῆς ἀνασκηνῆς ἦν ἀπειράθη ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἡνωμένης ἀντικολιτεύσεως, τοῦναντίον δὲ ὁ τύπος ἐφάνη ἀποδεχόμενος ταύτην μετ' ἀποδοκίμασίας προφανοῦς, ἢ μετ' εἰρωνείας, ἢ μετ' ἀδιαφορίας. Καὶ τοῦτο σημειώνομεν ὥς σύμπτωμα θλιβερόν καὶ διὰ τὴν συμπολίτευσιν, ἥτις θὰ ἡῤῃχετό τι μᾶλλον δυνάμενον νὰ ἐξάψῃ αὐτὴν εἰς προσοχὴν ἐφ' ᾧν εἶπε καὶ ἐπηγγείλατο, καὶ διὰ τὴν ἀντικολίτευσιν, ἥτις καὶ ἂν παραδεχθῇ τὸ φαινόμενον τοῦτο τῆς κοινῆς γνώμης ὡς ἀποτελεσμα καβερνητικῆς ἐπιδράσεως καὶ μόνον (εἵμεθα τόσον ἐπιεικεῖς εἰς τὰς κρίσεις) ὧφειλε πρώτιστα νὰ προνοήσῃ περὶ ἀντισταθμίσματος εἰς τὴν ἐπίδρασιν ταύτην καὶ πρακτικῶς καὶ αὕτη νὰ ἐτοιμάσῃ τὰ χαρακώματά της διότι ὅτι καὶ ἂν εἰποῦν ὁ τύπος εἶνε καὶ ἔσται ἡ δύναμις καὶ μόνον ὑπὸ τοῦ τύπου πάλιν δύναται νὰ κυπηθῇ οἰαδήποτε μερὶς αὐτοῦ ἀδικούσα, καὶ ὑπὸ ἄλλης πώποτε οὐδεμιᾶς δυνάμεως ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ, μόνον ὑπ' αὐτοῦ δύναται νὰ ἀνεύρῃ τὴν ἀνόρθωσίν της, ἂν κατέπεσεν ἄλλως ἢ δύναμις του μένει μία κατισχύουσα αὐτὴ καὶ ἡ φωνὴ του εἶνε ἡ ἀθάνατη!

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 11 Νοεμβρίου.

Ὁ κ. Δηλιγιάννης ὠμίλησε καὶ χθὲς ἐκ δευτέρου. Δὲν ἠρκέσθη εἰς τὰς δύο ὥρας τῆς προχθεσινῆς ἀγορεύσεώς του, καὶ χθὲς κατηνάλωσε πάλιν τὸ πλεῖστον σχεδὸν τῆς συνεδριάσεως. Νὰ περιμένη ὅκτῳ ἡμέρας καὶ νὰ ὁμιλήσῃ δύο ὥρας εἶνε σκληρόν· ἀλλὰ διὰ τὴν Βουλὴν καὶ τὸ ἀκροατήριον ἦτο ἔτι σκληρότερον νὰ ὑποστῶσι καὶ αὐθις τὴν ρητορικὴν τοῦ κ. Δηλιγιάννη.

Εἶπομεν σκληρότερον, καὶ αὐτὴ εἶνε ἡ κυριολεξία. Διότι ὁ κ. Δη-
λιγιάννης μεθ' ὅσα εἶπε προχθὲς δὲν εἶχε τι πλεόν νὰ προσθέσῃ· συ-
νηθάνθη ὅτι πρὸς κέντρα ἐλάκτιζεν, ἐπιχειρῶν ἀγῶνα κατὰ τῶν ἀμει-
λίκτων ἀριθμῶν, ὅπως ἐξαλείψῃ ἢ ἐλαττώσῃ τὴν βαθεῖαν ἐντύπωσιν,
ἣν ἐνεποίησεν ὁ λόγος τοῦ πρωθυπουργοῦ.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 11 Νοεμβρίου.

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρίασις τῆς 10 Νοεμβρίου.

Ἐξετάζων ἔπειτα τὰ ἔξοδα, ὁ κ. Καραπάνος δὲν συμφωνεῖ ὥς πρὸς
τὸ ποσὸν αὐτῶν μετὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, προτείνει δὲ ὥς μέσον
θεραπείας τὴν γνωστήν του καὶ ἀδόκιμον θεωρίαν τῆς ἀναστολῆς τῆς
πληρωμῆς τοῦ χρεωλυσίου, μετὰ προηγουμένην συνεννόησιν τῶν δα-
νειστῶν μας.

Τοῦτο ἐξαναγκάζει τὸν κ. Τρικούπην νὰ τῷ παρατηρήσῃ ὅτι ἡ
θεωρία του αὕτη εἶνε πεπλανημένη, καθόσον οἱ δανεισταὶ μας οὐδέ-
ποτε θὰ συναινέσωσιν εἰς τὴν ἐλάττωσιν καὶ ἀναστολὴν τοῦ χρεωλυ-
σίου. Ἐπομένως ὁ κ. ἐξ Ἀρτης βουλευτῆς ὑποστηρίζει καὶ αὐθις τὴν
χρεωκοπίαν, διότι χρεωκοπία καθ' αὐτὸ θὰ εἴπῃ εἰς ὅλας τὰς γλώσ-
σας τοῦ κόσμου, κατὰ τὴν ρητὴν φράσιν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ,
ἡ ἀναστολὴ τοῦ χρεωλυσίου.

Ἡ ὁρθὴ αὕτη παρατήρησις τοῦ κ. Τρικούπη ἐξοργίζει τὸν κ. Κα-
ραπάνον.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Συνεδρίασις τῆς 11 Νοεμβρίου.

Ἡ ΧΘΕΣΙΝΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Ἄπαντες οἱ ἐν Ἀθήναις ὑπαξιωματικοὶ τοῦ στρατοῦ, λαβόντες
χθὲς γνῶσιν τοῦ περιεχομένου τῶν ἐπιστολῶν, αἵτινες δι' ἐρυθρᾶς με-

λάνης γεγραμμένοι ἀπεστάλησαν ἀνωνύμως ὡς ἐκ μέρους τῶν ὑπαξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ πρὸς τεσσαράκοντα περίπου συμπολιτευομένους βουλευτὰς καὶ ἠπεῖλουν τὴν ζωὴν αὐτῶν, ἐὰν μὴ ἐγκαταλίπωσι τὸν κ. Τρικούπη, παρουσιασθέντες εἰς τοὺς διοικητὰς αὐτῶν διεμαρτυρήθησαν μετὰ δικαίας ἀγανακτήσεως ἐπὶ τῷ ὅτι τόσον ἀσεβῶς διεσύρθη τὸ ὄνομα αὐτῶν ὑπὸ ἀνθρώπου κακοβούλου καὶ ὕβριστοῦ τῆς τιμῆς τοῦ στρατοῦ, εἰς ὃν ἀνήκουσιν.

ΩΡΑ, 10 Νοεμβρίου.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀπαντῶν εἰς διαφόρους ἐπερωτήσεις λέγει τὰ ἐπόμενα: (Ἐνταῦθα εἰσέρχεται εἰς τὴν αἴθουσαν ὁ κ. Καραπάνος). Λυποῦμαι, ὅτι δὲν ἦτο παρὼν ὁ κ. βουλευτὴς ἐξ ἀρχῆς ἐνταῦθα διότι ἀπήντων εἰς τὰ προχθὲς ἐπερωτηθέντα ἀνασκευάζων αὐτὰ ὡς ἀποτελοῦντα οὐ μόνον ἐπερώτησιν, ἀλλὰ καὶ ἐπίκρισιν. Ἐλεγον καθ' ἣν στιγμήν εἰσήλθατε, ὅτι ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον τὰ ἀποτελέσματα εἶνε τόσον παράλογα, ὅπως τὰ παρεστήσατε, εἶνε, ὅτι παρεβάλετε ὀλόκληρον τὸ ἄρθρον τῶν τελῶν τοῦ χαρτοσήμου, ὡς ἀναγράφεται ἐν τῷ τεύχει τοῦ προϋπολογισμοῦ πρὸς μόνον τὸ ἐν τῇ καταστάσει ἐδάφιον α' τοῦ ἁρθροῦ β' τοῦ κεφαλαίου Β'. διότι τὸ τεῦχος τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀφορᾷ εἰς τὸ ἄρθρον τὸ ἀναγόμενον εἰς τὰ τέλη χαρτοσήμου, τὸ ὁποῖον συνίσταται ἐκ τριῶν ἐδαφίων, ἐὰν δὲ παρετῆρει προσεκτικώτερον τὸν πίνακα ὁ κ. βουλευτὴς θὰ ἔβλεπεν ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ ἁρθρῷ μετὰ τὸ ἐδάφιον α' τοῦ ὁποίου τὴν εἴσπραξιν παρεθέσατε ὑπάρχει ἐδάφιον β' καὶ ἐδάφιον γ'. Ὅταν δὲ τούτων τὴν εἴσπραξιν προσθήσῃτε καὶ τὸ ἄθροισμα παραβάλλῃ τις πρὸς τὴν μέχρι 30 Σεπτεμβρίου εἴσπραξιν εὐρίσκετε ἀκριβῶς τὴν διαφορὰν, τὴν ὁποίαν ὁ πίναξ ἔχει ἀναγεγραμμένην· διότι ἀκριβῶς οὗτος ὁ πίναξ εἰς ὃν ἀναφέρεται ἡ ἐπερώτησις τοῦ κ. βουλευτοῦ ἀναγράφει καὶ τὰ εἰσπραχθέντα κατὰ τὸν μῆνα Σεπτέμβριον, ἥτοι ἐκ τοῦ α' ἐδαφίου 663,325 ἐκ τοῦ β' 48,750 καὶ ἐκ τοῦ γ' 460 δραχμάς.

Καραπάνος. Δύνασθε νὰ μοὶ εἴπητε τί εἰσεπράχθη μέχρι τέλους Ἰουλίου;

Τριμούπης. Ἡ ἐρώτησις ἡ ἀφορῶσα εἰς τὰ μέχρι τέλους Ἰουλίου εἶνε ἡ ἐπομένη ἐν τῇ αὐτῇ σημειώσει ἔχουσα οὕτω: «Ἐν σελίδι 21 τοῦ αὐτοῦ τεύχους ἀναφέρεται ὅτι μέχρι τέλους Ἰουλίου ἐκ τῶν τελῶν χαρτοσήμου εἰσεπράχθησαν δραχμαὶ 4,298,762», κατὰ τὴν δημοσιευθεῖσαν ὁμως κατάστασιν αἱ εἰσπράξεις ἐκ τῶν τελῶν χαρτοσήμου μέχρι τέλους Ἰουλίου ἀνέρχονται εἰς 3,728,472», ὑπάρχει ἐπομένως λάθος, προσθίεται ὁ κ. βουλευτής, μεθ' ὃ ἐπιεικῶς θίεται ἐρωτηματικόν.

Ἀφοῦ ὁ κ. βουλευτής δὲν περιορίσθη εἰς ἐρώτησιν ἵνα φωτισθῇ, ἀλλ' ἐξέδραμεν εἰς ἐπικρίσεις, εἵμεθα δεδικαιολογημένοι ἀποδίδοντες αὐτῷ τὴν φιλοφροσύνην μετὰ τόκου. Ὁ πῖναξ τῶν μέχρι τέλους Ἰουλίου εἰσπράξεων ἀναγράφει τὰ ἐκ τοῦ χαρτοσήμου ὥς ἑξῆς: Ἐκ τοῦ ἑδαφίου α' 3,728,472, δηλαδὴ ἐκ μόνου τοῦ ἑδαφίου α' τὸ ποσὸν ὁλόκληρον, τὸ ὁποῖον ὁ κ. βουλευτής σημειοῖ ὥς προερχόμενον ἐκ τοῦ ὅλου ἄρθρου, ἐκ δὲ τοῦ β' ἑδαφίου 503,671 καὶ ἐκ τοῦ ἑδαφίου γ' 66,118, ὅταν δὲ τὰ τελευταῖα ταῦτα προστεθῶσιν εἰς τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον ἐσημείωσεν ὁ κ. βουλευτής, ἔχομεν ποσὸν 4,298,000, ἀριθμόν, ὁ ὁποῖος συμβιβάζεται ἐντελῶς καὶ πρὸς ὅσον ἀναγράφει ὁ πῖναξ, καὶ πρὸς ὅσα ἀναγράφει τὸ τεῦχος τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ὁ κ. βουλευτής ἔχει ἐντελῶς δίκαιον ζητῶν πληροφορίας, ἀφοῦ καλῶς δὲν εἶχεν ἐννοήσει τοὺς πίνακας, ἀλλὰ πολὺ ἔσπευσε νὰ εἰρωνευθῇ, διότι ἡ εἰρωνεία αὕτη ὥς εἶπον καὶ ἀρχόμενος, ἐπαναλαμβάνω δὲ ἤδη, ἐπειδὴ δὲν ἦτο ὁ κ. βουλευτής παρὼν, ἡ εἰρωνεία δὲν πίπτει ἐπὶ τὴν κυβέρνησιν, ἀλλ' ἐπὶ ἄλλον, τὸν ὁποῖον δὲν εἶνε δύσκολον νὰ μαντεύσῃ. Ἄλλος δὲ βουλευτής ἔσπευσε καὶ νὰ διακόψῃ τὸν κ. βουλευτὴν ἐξ Ἀρτης, ἵνα εἴπῃ, ὅτι δὲν εἶνε αὕτη ἡ μόνη ἀντίφασις ἡ παρατηρουμένη ἐν τῷ τεύχει τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ ἐν τοῖς πίναξι ὅτι ἡ πρὸς ἄλληλα παραβολὴ παρουσιάζει πολλὰς τοιαύ-

τας ἀντιφάσεις· καὶ βεβαίως παρουσιάζει πλεῖστα ὅσα τοιαῦτα, ἀλλὰ τὰ παρουσιάζει πρὸς ἑκείνους, οἱ ὅποιοι κατέρχονται εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν τευχῶν καὶ τῶν πινάκων ἀπαράσκειν.

Ὁ κ. Καραπάνος λέγει ὅτι οἱ δημοσιευθέντες πίνακες εἶνε σκοτεινοὶ καὶ ἀδυνατεῖ νὰ εὗρῃ ὅ,τι ζητεῖ, διότι τὰ πράγματα δὲν ἐκτίθενται σαφῶς, παραπονεῖται ὅτι δὲν διανέμεται ταπεινῶς ἢ «Ἐφημερίς τῆς Κυβερνήσεως», καὶ προσθέτει ὅτι ἡ ἐπίκρισις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἦτο περιττή, καθότι οὗτος εἶχεν ἀποσύρει τὴν ἐρώτησίν του ἀπὸ τῆς χθές. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς λέγει, ὅτι ἔκαμε λόγον διότι δὲν ἐγνώριζεν ὅτι ὁ προλαλήσας εἶχεν ἀποσύρει τὴν ἐρώτησίν του, ὅτε δὲν θὰ ὠμίλει περὶ πράγματος, ὅπερ κατεδίκασεν αὐτὸς οὗτος ὁ κ. βουλευτὴς ὅστις τὸ ὑπέβαλεν.

11 Νομβρίου.

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ

Χθὲς π. μ. ἐπεσκέφθησαν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβευτοῦ τῆς Γαλλίας κόμητος Μοντεμπέλλο καὶ ὁ Δυπερρέ, ἀντιναύαρχος τοῦ ἐν Πειραιεὶ ὁρμουῖντος γαλλικοῦ ἀτμοπλοίου «Seignelay».

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 11 Νομβρίου 1887.

... Ὁ κ. Δηλιγιάννης προσεπάθησε ν' ἀναιρέσῃ τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπη λεχθέντα, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἀκόμη ἐκλόνισεν ἡ ἀγόρευσις τοῦ κ. Τρικούπη. Ἵνα μὴ ἀποδοθῇ ἡμῖν, ὅτι παρεξηγοῦμεν τοὺς λόγους τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ἀναδημοσιεύομεν τὴν σχετικὴν περὶ τούτου περικοπὴν ἐκ τῆς «Πρωτῆς».

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 11 Νομβρίου.

Β Ο Υ Λ Η

Συνεδρία τῆς 10 Νομβρίου.

Ὁ κ. Καραπάνος προβαίνει εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι δὲν εἶνε μεγάλη ἢ αἰγλή, ἣν περιεβλήθη ἡ δημοσία ἡμῶν πίστις.

Φθάσας όμως όπου ἔφθασε δὲν ἦτο δυνατόν ν' ἀποφύγη νὰ διαλάβῃ περὶ τῶν μέσων, δι' ὧν ἡ πίστις τοῦ Κράτους θέλει περιβληθῇ τὴν αἴγλην, ἣν δὲν ἤρκεσαν ν' ἀποδώσωσιν αὐτῇ αἱ ἐνέργειαι τοῦ πρωθυπουργοῦ. Ὡς τοιαῦτα προτείνει τὴν μετὰ τῶν δανειστῶν ἡμῶν συνεννόησιν καὶ τὴν ἀναβολὴν τῆς καταβολῆς τοῦ χρεωλυσίου.

— Διὰ τούτου ὅπερ προτείνετε, λέγει αὐτῷ ἐν ἔρεθισμῷ προφανεῖ ὁ κ. Τρικούπης, οὐδὲν ἄλλο προτείνετε ἢ τὴν χρεωκοπίαν ἀναβολὴ τῆς καταβολῆς τοῦ χρεωλυσίου οὐδὲν ἄλλο σημαίνει εἰς ὅλας τὰς γλώσσας τοῦ κόσμου ἢ χρεωκοπίαν.

Λυποῦμαι, ἐξακολουθεῖ ὁ κ. Καρυπᾶνος, διότι πάλιν μεταχειρίζεσθε τὴν λέξιν ταύτην, ἥτις ὑπηρετεῖ μὲν τὰ συμφέροντά σας, οὐχὶ ὁμως καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου.

NEA HMEPA, 7/19 Νοεμβρίου 1887.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἐν Ἀθήναις, 1/18 Νοεμβρίου 1887.

Τότε πάντες ἔσονται κριταὶ καὶ θὰ ἴδωμεν ποῦ θὰ εὗρη τὰ κενὰ ἢ φιλοσκόμμων ῥητορεία τοῦ κ. Σωτηροπούλου, ἢ ἡ περινενοημένη καὶ γραώδης οἰκονομικὴ σοφία τοῦ κ. Δηλιγιάννη. Ἀλλὰ τὰ πράγματα ἐκτίθενται τόσον σαφῶς, τὰ κυβερνητικὰ μέτρα ἐφαρμόζονται τόσον ἀτέγκτως καὶ χρηστῶς, ἢ βελτίωσις τῶν δημοσίων εἰσπραξέων εἶνε τόσον καταφανής, ὥστε ὁ μῦθος λαμβάνει πραγματικὴν ὑπόστασιν καὶ ἀναγκάζεται τις νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ψαύει τὸν τύπον τῶν ἡλῶν. Ἀμφιβάλλω ἂν ἀπὸ τῆς νέας βασιλείας ὑπῆρξε χρηματικὴ διαχειρίσις τόσον αὐστηρὰ καὶ σώφρων, ὅσον ἡ τοῦ λήγοντος ἔτους. Ὁ κ. Τρικούπης, ἀποκλείσας ὅλως ἀπὸ τῆς διευθύνσεως τῶν οἰκονομικῶν τὰς κομματικὰς ἐπιδράσεις καὶ καταδιώξας δικαστικῶς πᾶσαν κατάχρησιν, κατώρθωσε νὰ ἀποδείξῃ ὅσον οὐδεὶς ἠλπίζε τελεσφόρους τὰς ψηφι-

σθείσας αὐξήσεις τῶν φόρων καὶ ἡ νὰ πραγματοποιήσῃ ἐντελῶς, ἡ νὰ λανθασθῇ κατ' ἐλάχιστον ἐν τοῖς οἰκονομικοῖς ὑπολογισμοῖς του. Ἀρκεῖ νὰ σημειώσωμεν ὅτι μόνου τοῦ Τελωνείου Πειραιῶς αἱ εἰσπραξεις ὑπερέβησαν, κατὰ τὸν Ὀκτώβριον, πρᾶγμα πρωτοφανές, τὸ ἐν ἑκατομμύριον. Ἀφ' ἑτέρου, ἡ περὶ τὰς ἐγκεκριμένας δαπάνας φειδῶ ὑπῆρξε τοιαύτη, ὥστε ἐκ μόνου τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν, τοῦ καὶ πάντων δυσμεταχειριστοτάτου, ἐγένετο οἰκονομία δύο ἑκατομμυρίων, δαπανηθέντων μόνον 16 ἀντὶ τῶν ἐψηφισμένων 18 ἑκατομμυρίων. Εἶπε ἀληθές ὅτι ὁ κ. Δηλιγιάννης διαρρηγνύει τὰ ἱμάτιά του ἐπὶ τοιαύτῃ ἀσεβείᾳ πρὸς τὴν κοινοβουλευτικὴν παντοδυναμίαν, ἀξιῶν ὅτι πᾶν ὅ,τι ἐψήφισεν ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ ταμείου, ἔστω καὶ ἂν πρόκειται νὰ ριφθῇ ἐκ τοῦ παραθύρου· ἀλλ' ὑποπιτεύω ὅτι ὡς πρὸς τοῦτο οἱ φορολογούμενοι αἰσθάνονται πλείονα τρυφερότητα πρὸς τὴν ἀντικοινοβουλευτικὴν μέθοδον τοῦ κ. Τρικούπη.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 12 Νοεμβρίου.

Δὲν ἐδικαιούμεθα βεβαίως νὰ ἀναμένωμεν παρὰ τοῦ κ. Δηλιγιάννης ἐπιτυχὴ τὴν ἔκβασιν τῆς ἀγορεύσεως αὐτοῦ, ἐκ τοῦ προτέρου κάλλιστα εἰδότες τὸ στερεὸν καὶ ἀδιάσειστον τοῦ οἰκοδομήματος τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. Καὶ αὕτῃ ἡ « Νέα Ἐφημερὶς » ἡ ὁμολογουμένως τηρήσασα ἀνεξάρτητον ὅλως θέσιν κατ' αὐτὰς καὶ προειποῦσα, ὅτι ἐν ἀφατριάστῳ πνεύματι ἤθελεν ἀποφανθῇ τὰς γνώμας αὐτῆς ἐπὶ τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἰδοὺ πῶς, μετριοφρόνως λίαν, γράφει ἐπὶ τῆς ἀγορεύσεως τοῦ πρώτου ἐν ἴσοις.

« Οὕτω παρετηρήσαμεν μετὰ λύπης βαθυτάτης, ὅτι τῇ πρωτῇ τῆς χθὲς 10ης Νοεμβρίου, ἐπιούσῃ τῆς ἀπαντήσεως τοῦ κ. Δηλιγιάννης εἰς οἰκονομικὴν ἀποκάλυψιν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ μεγίστην ἐμποιήσασαν ἀπανταχοῦ ἐντύπωσιν, δὲν εὗρέθη μία ἐφημερὶς τῆς πρωτευούσης δυνηθεῖσα ἐντόνως νὰ παραστήσῃ τὰ τῆς ἀνασκευῆς ἣν ἀπεπειράθη ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἡνωμένης ἀντιπολιτεύσεως, τοῦναντίον δὲ ὁ τύπος

ἐφάνη ἀποδοχόμενος ταύτην μετ' ἀποδοκίμασίας προφανοῦς, ἢ μετ' εἰρωνείας, ἢ μετ' ἀδιαφορίας ».

Ἐπέπρωτο λοιπὸν νὰ ἐμπεδώσῃ τὰς γεννηθείσας ἐκ τοῦ λόγου τοῦ πρωθυπουργοῦ ἐλπίδας ὁ λόγος τοῦ προΐσταμένου τῆς ἀντιπολιτεύσεως! Ὅποια εἰρωνεία τῶν πραγμάτων!

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 11 Νοεμβρίου.

ΚΡΙΣΕΙΣ ΕΠΙΡΧΙΑΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΤΟΥ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

« Δι' ἐν καὶ μόνον ἡμεῖς χαίρομεν ἐγκαρδίως καὶ τοῦτο εἶνε ἡ ἐπικρατήσασα κατὰ τὸ λήγον ἔτος οἰκονομία καὶ φειδῶ περὶ τὰς δαπάνας εἰς ᾧς κυρίως ὀφείλεται οὐχὶ ἔλλειμμα 25 καὶ 28 ἑκατομμυρίων, ὥς ἀνέγραφον προφητεύουσαι αἱ περὶ τὴν ἀντιπολίτευσιν ἐφημερίδες, ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο τὸ ἰσοζύγιον ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ λήγοντος ἔτους. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἡ λέξις ἰσοζύγιον ἐν τῷ ἑλληνικῷ προϋπολογισμῷ εἶνε ὄνειρόν τι, πρᾶγμα ἀσύνηθες, ἀλλὰ περὶ τοῦ ἰσοζυγίου ἠναγκάσθησαν νὰ πεισθῶσιν, ἔκπληκτοι καὶ αὐτοὶ οἱ ἀντίπαλοι τοῦ κ. Τρικοῦπη ἀφορῶντες εἰς τὴν σειρὰν τῶν ἀριθμῶν δι' ὧν ἀποδεικνύεται σαφέστατα τὸ διὰ τῆς περικοπῆς δαπανῶν, καὶ τῆς ἀυστηρᾶς τῶν φόρων εἰσπράξεως, εἰς τὴν καθυστέρησιν τῶν ὁποίων ὀφείλεται ἡ ἀταξία τῶν οἰκονομικῶν τῆς χώρας, ἐπιτευχθὲν ἰσοζύγιον. Ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ἐπιόντος ἔτους, ὅστις πολὺ ὀλίγον διαφέρει τοῦ ἤδη λήγοντος ἐπεκράτησε τὸ αὐτὸ πνεῦμα οἰκονομίας, διότι ἐν ταῖς δαπάναις τῶν ὑπουργείων γίνονται οἰκονομίαι τεσσάρων καὶ ἡμίσεως περὶ τοῦ ἑκατομμυρίου δραχμῶν ».

(Ἐκ τῆς « Πανόπης » Σόρου).

« Ὑπεβλήθη πρό τινων ἡμερῶν εἰς τὴν Βουλὴν ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ἐπιόντος ἔτους 1888. Ὁ ἐπὶ τούτων δὲ εἰσηγητικὸς λόγος

τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ὑπῆρξεν ἀληθῶς θαυμασμός, καὶ ἐκίνησε τὸ ἐνδιαφέρον ὅλων. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς δὲν ὁμιλεῖ πλέον ἐπὶ βίας τοῦ σκοτεινῆς, ἀλλ' ἔχει ἤδη ἀριθμοὺς δεδοκιμασμένους ἐκ τῆς χρήσεως τοῦ τρέχοντος καὶ τῶν παρελθόντων ἐτῶν, καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν βίσεων στηρίζει ἐν πλήρει φωτὶ τὸν προϋπολογισμόν τοῦ 1888 ».

(Ἐκ τοῦ «*Εὐρόπου*» Χαλκίδος).

12 Νοεμβρίου.

Χθὲς παρὶ τὴν τρίτην ὥραν μ. μ. ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἐπεσκέψατο εἰς τὸ μέγαρον τῆς τουρκικῆς πρεσβείας τὸν πρεσβευτὴν κ. Φεριδούν βέην, παραμείνας ἐπ' ὀρεκτόν.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ, Κωνσταντινουπόλεως, 11 Νοεμβρίου 1887.

Τακτικὸν ἀνταποκριτοῦ.

Ἀθῆναι, τῇ 7 Νοεμβρίου 1887.

Παρηλῆθε πενθήμερον ἀπὸ τῆς ἐξόχου ἀγορεύσεως τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, δι' ἧς ἱκανοποιήθησαν αἱ τολμηρότεραι ἐλπίδες καὶ ἐπληθύνθησαν αἱ παράβολοι ἐπαγγελίαι του, καὶ παρὰ τὰ εἰθισμένα, δὲν ἐφάνησαν ἔτι ἐπὶ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς οἱ τοῦναντίον φρονούντες, ἵνα ἀντιταχῶσι κατὰ τοῦ παρασύροντος αὐτοὺς χειμάρρου, ἐκ τῆς βαρβαρίας εὐγλωττίας τοῦ κ. Τρικούπη, ἵνα ἀγωνισθῶσι νὰ ἐλαττώσασιν τὸ θαμβωτικὸν φῶς, τὸ ὁποῖον διεχύθη ἀπὸ τῆς παρελθούσης Δευτέρας. Μόλις εἶχε σιγήσει ἡ διάτορος φωνή του, κατερχομένου τὸ βῆμα, δύο ἢ τρεῖς μόνον παράτονοι κραυγαὶ ἐτολήθησαν ἀπέναντι τοῦ ἁρμονικοῦ συνόλου, ὅτι ἡ ἀνακρίβεια τῶν ἀριθμῶν, οἵτινες κατεστρώθησαν, δὲν εἶνε ἀμφίβολος καὶ ὅτι τὴν ἀνακρίβειαν ταύτην ἡθέλον σπεύσει, ἵνα καταδειξωσιν, ὅπως μὴ ἐπὶ μακρὸν τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν διατελῇ ὑπὸ τὴν μολυσματικὴν ἐπήρειαν τῶν ἀνακριβειῶν τούτων· ἡ μακρὰ ἀγόρευσις τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἐδημοσιεύθη εὐθὺς τῇ ἐπομένῃ πρωτῇ αὐτολεξεὶ ἐν τῷ ἐπισήμῳ ὁ-

γάνω, τῇ ἑφημερίδι «Ὡρα», μεθ' ὧν τῶν καββαλιστικῶν ἀριθμῶν καὶ ποσῶν καὶ ἦτο δυνατόν ἐκείθεν νὰ ἀρυσθῇ ὅτι ἐξήτει μετὰ τῶν μικροτάτων λεπτομερειῶν τὸ ἀναγκαῖον ὕλικόν ὃ κ. ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Καὶ ἐνθυμεῖται τις κατ' ἀνάγκην τὴν δηκτικὴν καλοκάγαθίαν τοῦ κ. Τρικούπη, ἣν εἶχε τὴν ὄρεξιν, κατόπιν τριώρου πυκνῆς ἀγορεύσεώς του, νὰ δεῖξῃ πρὸς τὸν ζητήσαντα νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις μέχρι τῆς διανομῆς τῶν πινάκων, εἰπὼν ὅτι εὐχαρίστως ἤθελε τῷ παρασχεῖ ἑπτὰ καὶ ὀκτὼ ἡμερῶν προθεσμίαν, ἵνα προετοιμασθῇ καὶ καταρτισθῇ πρὸς ἀπάντησιν. Ἡξίζε βεβαίως τοιαύτην εἰρωνεῖαν ἢ πρωτοφανῆς αὕτη αἵτησις ἀναβολῆς.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 12 Νοεμβρίου 1887.

Η ΑΠΟΤΥΧΙΑ

Λοιπὸν ὃ κ. Δηλιγιάννης ὠμίλησε καὶ ἐκ δευτέρου. Ἀπέναντι τῆς σαφοῦς, ἐλίκρινου, εὐπαρησιαστοῦ ἀγορεύσεως τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἥτις διήνοιγεν ὀρίζοντας νέους ἐθνικῆς ἀκμῆς καὶ εὐημερίας, παρουσιάσθη ὃ κ. Δηλιγιάννης μὲ τρίχινον σάκκον, κρώζων πενθίμως, ἀναμασσῶν τὰς ἀνυποστάτους ἀπαισιοδόξους προφητείας του, ἀγωνιζόμενος μὲ τὰ αὐτὰ σκωριῶντα ὄπλα, μὲ τὰ αὐτὰ ἐπιχειρήματα, μὲ τὸ αὐτὸ λεκτικόν, μὲ τὰς αὐτὰς διανοητικὰς παρακρούσεις.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΒΟΥΛΗ

Ὁ κ. *Πετρίδης*, ἐξεικονίζει τὴν θέσιν δεινὴν τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Κορινθίας παθόντων ἐκ τοῦ σεισμοῦ. Τριακόσαι οἰκογένειαι περίπου εὐρίσκονται ἐκτεθειμέναι εἰς τὸ ψῦχος καὶ ἐν ἐσχάτῃ πενίᾳ. Ἡ κυβερνήσις οὐδεμίαν λαμβάνει πρόνοιαν, καίτοι ἄρθρα ἀλλεπάλληλα ἐγγράφησαν εἰς ἑφημερίδας καὶ ἀναφοραὶ διάφοροι ὑπεβλήθησαν ὑπὸ τῶν κατοίκων. Δὲν ἡξεύρει ἂν τοῦτο γίνεται, διότι εἰς τῶν κατοίκων,

καθ' ἃ ἤκουσεν, ἐτηλεγράφησεν ἀνευλαβῶς πρὸς τὸν κ. πρωθυπουργὸν καὶ οὗτος ἐχολώθη.

— Ταῦτα εἶνε ἀξία κωμωδίας, ὑπολαμβάνει ἐκ τῆς θέσεώς του ὁ κ. Τρικούπης, καὶ ἀνάξια νὰ λέγωνται ἀπὸ τοῦ βήματος.

Πετρίδης. Ἐπαναλαμβάνω ὅ,τι ἤκουσα. Πιθανὸν νὰ μὴ εἶνε καὶ ἀληθές.

Τρικούπης. Δὲν ἐπαναλαμβάνονται ἀπὸ τοῦ βήματος φῆμαι τῶν τριόδων.

Πετρίδης. Ἐπὶ τέλους πιθανὸν κάποιος πολίτης νὰ ἔγραψεν ἀνευλαβῶς.

Τρικούπης. Οὐδεὶς ἔγραψεν ἀνευλαβῶς. Πάντες λίαν εὐλαβῶς ἔγραψαν.

Λήγοντος τοῦ ζωηροῦ τούτου ἐπεισοδίου ὁ κ. Λομβάρδος ἀπαντᾷ εἰς τὸν κ. Πετρίδην, ὅτι ἡ κυβέρνησις ἔπραξε πᾶν τὸ δυνατόν ὑπὲρ τῶν παθόντων ἐν Κορινθίᾳ ἐκ τῶν σεισμῶν. Ἀπέστειλεν ἀξιωματικούς, σκηναίς, ἔπεισε δὲ καὶ τὴν ἐπιτροπὴν τῶν βοηθημάτων νὰ διαθέσῃ 40,000 δραχμὰς ὑπὲρ αὐτῶν.

13 Νοεμβρίου 1887.

Ἐγευμάτισαν χθὲς παρὰ τῷ ὑπουργῷ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῇ κυρίᾳ Δραγούμῃ τὰ μέλη τῆς Γαλλικῆς ἀποστολῆς, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν, ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας καὶ ἄλλοι κεκλημένοι. Μετὰ τὸ γεῦμα ἐγένετο ἑσπερίς, εἰς ἣν παρέστη καὶ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Χ. Τρικούπης.

ΑΙΩΝ, 13 Νοεμβρίου.

ΕΚ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΤΟΥ κ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ

...Τὸ δόγμα, τὸ ὁποῖον ἀσπάζονται οἱ περὶ τὸν κ. Τρικούπην εὖρον ἄλλοτε ἀναγεγραμμένον ἐν τῇ ἐφημερίδι ἥτις ἐκπροσωπεῖ τὰ φρονήματά του· διηνεκὴς ἐργασία, ἔγραψεν ἡ «Ὡρα» εἰς ἄρθρον τοῦ ὁποίου ὁ συντάκτης θὰ ἦτο βεβαίως ὁ κ. πρωθυπουργός, διη-

www.libtool.com.cn

νεκρῆς ἐργασία καὶ βαρεῖα φορολογία, εἶνε δὲ κληρὸς τῶν νεωτέρων λαῶν.

... Τινὰ τῶν μελῶν τῆς πλειονοψηφίας ἐπαθύμουν νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἀρχὴν ὃ πρόφην πρωθυπουργός, ἀλλὰ δέ, καίτοι ἔχοντα τὴν αὐτὴν ἐπιθυμίαν, ἐθεώρησαν τοῦτο, ἕνεκα τῶν περιστάσεων, μὴ κατορθωτόν, ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἠδύναντο νὰ ἀποτελέσωσι μόνον τῶν πλειονοψηφίαν ἡναγκάσθησαν νὰ συνταχθῶσι μετὰ τῶν φίλων τοῦ κ. Τρικούπη καὶ νὰ τὸν ἀναδείξωσι πλειονοψηφοῦντα. Τοιαύτη εἶνε ἡ ἱστορία τῆς ἐπανόδου τοῦ κ. Τρικούπη εἰς τὴν ἐξουσίαν. Κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην τὰ ἐν τῇ πλειονοψηφίᾳ πρόσωπα, ὅσα ἔδωκαν ψήφον εἰς τὸν κ. Τρικούπην καὶ μετὰ τῶν ὁμοίων ἤμην καὶ ἐγώ, δὲν ἐσκέπτοντο οὔτε περὶ τοῦ οἰκονομικοῦ, οὔτε περὶ ἄλλου τινὸς βιωτικοῦ ζητήματος. Ἐβλεπον δτι οἱ στόλοι τῶν μεγάλων δυνάμεων εἶχον ἀποκλείσει τὰ παράλια ἡμῶν καὶ δτι πολλαὶ νῆσοι καὶ πόλεις ἤρχισαν νὰ στερεῶνται τὰ πρὸς τὸ ζῆν καὶ τὸ προῖόν ἀμπέλων καὶ σταφιδαμπέλων ἐκινδύνευε νὰ καταστραφῇ δι' ἔλλειψιν θεοῦ· ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς ἴστατο ἀντιμέτωπος πρὸς τὸν τουρκικὸν καὶ ὁ κίνδυνος ἦτο ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν νὰ συμβῶσι συμπλοκαί, ὥς καὶ συνέβησαν, ὑπὸ τοιαύτας περιστάσεις δὲν κατείχοντο εἰμὴ ὑπὸ μόνῃς τῆς ἰδέας, δτι ἦτον ἀνάγκη νὰ σχηματισθῇ ἀμέσως Κυβέρνησις, ἔχουσα τὴν τὸλμην....

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 12 Νοεμβρίου.

Τὸ «Δίκαιον» ἀνακηρύττει δτι ἀπὸ τῆς εἰς τὴν ἐξουσίαν ἀναρρήσεως τοῦ κ. Τρικούπη ἀποκατέστη ἐν Ἑλλάδι πλήρης διοικητικὴ καὶ οἰκονομικὴ τάξις. «Εἶνε, λέγει, ἀληθῶς ἀξιοθαύμαστος ὁ ἑλληνικὸς λαός, ἀνορθώσας ἐν οὕτῳ βραχεῖ χρόνῳ τὰ οἰκονομικά του, παρὰ τὰς θυσίας, εἰς ἃς ὑπέβαλεν αὐτὸν ἡ ἀνάγκη τῆς ἐπιτεύξεως τῆς ἐθνικῆς καὶ γεωγραφικῆς ἐνότητος. Ἡ ἐπιτυχία αὕτη προοιωνίζεται αἰσίῳ τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος».

Ὅφειλομεν νὰ σημειώσωμεν ἰδιαιτέρως ὡς σημαντικὸν κατόρθωμα, ἴσα βαρῦνον πρὸς τοὺς λόγους τῶν ἐν τῇ Βουλῇ ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων, τὴν εὐταξίαν, ἣτις τηρεῖται ἐν αὐτῇ ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τῶν συνεδριῶν. Δὲν δύναται τις ἐπαξίως νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν ἐπιτελεσθεῖσαν πρόοδον, ἐὰν δὲν ἔλαβε πεῖραν τῆς ἐπικρατουμένης πρότινος ἔτι ταραχῆς καὶ βοῆς καὶ συγχύσεως καὶ ὀχλοκρατίας.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 13 Νοεμβρίου 1887.

Ἐπιστέλλουσιν ἔξ Ἀλεξανδρείας τῇ « Ὡρα »: Ἡ Αἰγυπτιακὴ κυβέρνησις ἀπεφάσισε ν' αὐξήσῃ τὸν φόρον ἐπὶ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ καλλιεργουμένου καπνοῦ ἀπὸ 2 $\frac{1}{2}$ λιρῶν εἰς δέκα λίρας κατὰ φεδάνιον. Διὰ τοῦ μέτρου τούτου θέλει περιορισθῇ ἀναμφιβόλως ἡ καλλιέργεια τοῦ καπνοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, ἃν ὄχι κατὰ τὰ τρία τέταρτα ἢ τὸ ἥμισυ, βεβαίως κατὰ τὸ ἐν τέταρτον καὶ ἐντεῦθεν φυσικῶς τῷ λόγῳ θέλει αὐξήσῃ ἀναλόγως ἡ εἰσαγωγή τῶν ἐκ τοῦ ἑξωτερικοῦ καπνῶν, καὶ μάλιστα τῶν ἔξ Ἑλλάδος, ἀφοῦ, ὡς γνωστόν, τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος τῶν μὲν ἔξ Ἑλλάδος καπνῶν εἶνε 12 $\frac{1}{2}$ γρόσια κατ' ὀκτῶν, τῶν δ' ἐκ Τουρκίας 17 $\frac{1}{2}$ γρόσια κατ' ὀκτῶν. Καὶ ἐὰν μὲν ἐκ τῆς αὐξήσεως τῆς φορολογίας τοῦ καλλιεργουμένου καπνοῦ ἐπέλθῃ ἐλάττωσις κατὰ τὰ τρία τέταρτα θ' αὐξήσῃ ἡ ἑξῶθεν εἰσαγωγή καπνοῦ κατὰ τρία ἑκατομύρια ὀκτῶν, ἃν δ' ἐπέλθῃ ἐλάττωσις κατὰ τὸ ἥμισυ, ἡ εἰσαγωγή θ' αὐξήσῃ κατὰ δύο ἑκατομύρια ὀκτῶν, καὶ ἃν ἡ ἐλάττωσις περιορισθῇ εἰς ἐν τέταρτον πάλιν ἡ εἰσαγωγή θ' αὐξήσῃ κατὰ ἐν ἑκατομύριον ὀκτῶν. Σπουδαίως ἄρα θέλει ὠφελήσῃ τοὺς ἐν Ἑλλάδι καπνοπαραγωγούς καὶ καπνεμπόρους ἡ νέα αὕτη φορολογικὴ ἐν Αἰγύπτῳ μεταρρύθμισις.

Β Ο Υ Λ Η

Συνεδρίασις τῆς 13 Νοεμβρίου.

Ἀναμφιβόλως ἡ σημερινὴ συνεδρίασις ὑπῆρξεν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους γόνιμος εἰς εὐφρολογίας, προκαλέσασα τὸν ἀκράτητον καὶ πα-

ρατεταμένον γέλωτα τῶν τε κ. κ. ἀντιπροσώπων καὶ τῶν ἀκροατῶν, τοὺς ὁποίους ἡ ἐπὶ μίαν ὁλόκληρον ἐβδομάδα σοβαρὰ πολιτικὴ συζήτησις ἐπὶ τῆς εἰσηγήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ. . . .

Μπογιατζόγλους. Ἄπαντες οἱ ρήτορες, λέγει, τῆς ἀντιπολιτευσεως ἀπὸ τινων ἡμερῶν καταγίνονται εἰς ἀριθμήσεις, πολλαπλασιασμούς, ἀφαιρέσεις, ἀναλογίας καὶ ἀνευρέσεις μέσων ὄρων. Εἰς τὸν στηθέντα μέλανα πίνακα, ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ τρίποδος τοῦ κ. Δηλιγιάννη καταγίνονται εἰς ἀφαιρέσεις οἱ φίλοι του. Τὴν μέθοδον ταύτην δὲν θὰ ἐξακολουθήσῃ ὁ ρήτωρ, ἀλλ' ἐπὶ τῆς λογικῆς βασιζόμενος θ' ἀπαντήσῃ εἰς τοὺς κ. κ. Δηλιγιάννην, Σωτηρόπουλον καὶ Καραπάνον.

Ἄνασκειάζει τὰς γνωστὰς θεωρίας τῶν κ. κ. Δηλιγιάννη καὶ Καραπάνου καὶ προκειμένου περὶ τοῦ κ. Σωτηροπούλου, ὅστις ἰσχυρίσθη, ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις ἐψήφισε τὸν κ. Τρικούπην τὸ 1886, ἕνεκα τῆς ἐπειγούσης ἀνάγκης, λέγει τὰ ἑξῆς: «Μάλιστα» ἐψήφισατε τὸν κ. Τρικούπην καὶ ἐσύρατε τὸ ἄρμα του, ἐνῶ διὰ τῆς μάλιστα τοῦ σᾶς ἐμάστισε, γενόμενος δαμαστής σας. Ἄλλ' ἡ μάστιξ τοῦ κ. Τρικούπη ἐπήνεγκεν αἰσιώτερα ἀποτελέσματα τῶν χλιαρῶν θωπειῶν τοῦ ἀρχηγοῦ σας». Εἶπε ἔξω περιγραφῆς ὁ διαδεχθεὶς τὰς λέξεις ταύτας τοῦ ρήτορος γέλωσ τῆς Βουλῆς.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 12 Νοεμβρίου.

Ποία δὲ ἦτο ἡ ἐπίθεσις τοῦ κ. Δηλιγιάννη; τὸ μέρος τοῦτο ἐδημοσιεύθη ὁλόκληρον ἐν τοῖς φύλλοις τῆς ἀντιπολιτευσεως, τῇ «Πρωτῇ» καὶ τῇ «Αἰῶνι». Στύψατέ το διὰ νὰ σᾶς μείνουν ὀλίγαι σταγόνες ἀμφιβόλου καὶ αὐταὶ διαυγείας. Διὰ νὰ ἀναποδογυρίσῃ τὰς τρανὰς ἐνδείξεις, ἃς προσήγαγεν εἰς τὸ Κοινοβούλιον ὁ κ. πρωθυπουργὸς πείσας πάντας τοὺς μὴ ἔξ ἐπαγγέλματος προκατελημμένους, περὶ τῆς πιθανότητος τοῦ ἰσοζυγίου, ἐπέμεινεν εἰς ἀναλύσεις ἀριθμῶν, οἱ ὅποιοι ὅλοι ἦσαν ὑπὲρ τῶν συλλογισμῶν τῆς Κυβερνήσεως.

ΒΟΥΛΗ

Ὁ κ. Βογιατζόγλου, ἀπαντῶν εἰς τοὺς ἀγορεύσαντας ἀντιπολιτευομένους, λέγει ὅτι ἡ ἀριθμητικὴ αὐτῶν εἶνε σφαλερὰ, στηριζομένη ἐπὶ τῆς διαστροφῆς τῶν ἀριθμῶν, ἀποδεικνύει δὲ τοῦτο ἀναφέρων τὰς ἀντιφάσεις τῶν ῥητόρων τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἀπαντᾷ εἰτα εἰς τὴν πρόκλησιν τοῦ κ. Δηλιγιάννη καὶ τοῦ κ. Σωτηροπούλου, ὅπως δυσπιστῇ ἡ Βουλὴ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, λέγων ὅτι ὁ μόνος πολιτικὸς ἀνὴρ, εἰς ὃν δύναται νὰ ἔχη ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην τὸ ἔθνος εἶνε ὁ κ. Τρικούπης, αὐτὸς δὲ ὁ κ. Σωτηρόπουλος καὶ οἱ ἄλλοι ἀντιπολιτευόμενοι, οἱ ἀποτινάξαντες τοῦ τραχήλου των τὸν τέως πρωθυπουργόν, εἰς τὸν κ. Τρικούπην ἔστρεψαν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ εἰς τὴν σιδηρᾶν αὐτοῦ χεῖρα, τὴν μὴ θωπεύουσιν ἀλλὰ μαστιγοῦσαν αὐτούς, ἐνεπιστεύθησαν τὰς τύχας τοῦ ἔθνους κατὰ τὴν κρισιμωτάτην περίστασιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ. Ἀπαντῶν εἰτα ὁ κ. Μπογιατζόγλου εἰς διακοπὴν τινα τοῦ κ. Καραπάνου, λέγει ὅτι βεβαίως μαστίγιον χρειάζεται εἰς τοὺς κολυβιστάς, οἵτινες ἐν τῇ σαπρίᾳ τῆς Ἀνατολῆς ζήσαντες παρουσιάζονται ἤδη ὡς οἰκονομολόγοι.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 15 Νοεμβρίου 1887.

Ἡ Βουλὴ χάνει τὸν καιρὸν τῆς ἔξω παντὸς θέματος, ἵνα ζυγίσῃ ἀκριβῶς τὸ βάρος τοῦ πρωθυπουργικοῦ λόγου καὶ κλονίσῃ παρὰ τῷ Κοινῷ τὴν ἀγαθὴν ἐντύπωσιν, ἣν φοβεῖται, ὅτι ἐνεποίησαν αἱ πληρεῖς ἐλπίδων ἐπαγγελίαι τοῦ κ. Τρικούπης. Δὲν ἤρκεσεν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως, πρέπει ὅλοι ν' ἀνέλθωσιν εἰς τὸ βῆμα, ὡς οἱ ἀρχαῖοι χοροὶ καὶ ἡμίχοροι ἔρχονται κλαίοντες τὴν μοῖραν τῆς Ἑλλάδος, προλέγοντες τὸ ἀφυκτον μέλλον, καὶ τοῦτο χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ τι εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, ἄνευ ἀφορμῆς, μόνον καὶ μόνον, διότι ἴσταται ἀπέναντι αὐτῶν ὁ κ. Τρικούπης. Ἡ συζήτησις λαμβάνει τὸν τύπον

ἀπεράντου ἐπερωτήσεως, τὴν ὁποίαν φουσκώνει ἕκαστος ὡς ἀσκὸν ἐμφυσῶν ὅλον τὸν ἀέρα τῶν πνευμόνων του.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 18 Νοεμβρίου.

Ἡ χθесινή συνεδρίασις τῆς Βουλῆς.

Ἐν τέλει ὁ κ. Σιμόπουλος ἐκφράζει τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει ἐγκρίνει τὸ οἰκονομικὸν σύστημα τῆς κυβερνήσεως, ἵνα ἀποδειχθῇ, ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶνε μέλη κράτους, ἐγνοοῦντος νὰ ἐκπληρώσῃ πιστῶς τὰς ὑποχρεώσεις του. (Εὐγε! εὐγε! ἐκ τῆς συμπολιτεύσεως).

Κατερχόμενον τὸν κ. Σιμόπουλον, ἐκ τοῦ βήματος συγχαίρουσι πολλοὶ ἐκ τῶν συμπολιτευομένων, πρῶτος δὲ ὁ κ. πρωθυπουργός, ζυγρῶς θλίβων τὴν χεῖρά του.

14 Νοεμβρίου.

Χθὲς ἐπεσκέπαστο ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν τὸν κ. πρωθυπουργὸν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Αὐστρίας καὶ παρῆμεινε περὶ τὴν 1 περίπου ὥραν.

Ἐπίσης ἐπεσκέφθη τὸν κ. πρωθυπουργὸν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κόμης Μανθολῶν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 18 Νοεμβρίου 1887.

Ἡ ἀντιπολίτευσις κατεφωράθη ὅλως ἀνίκανος πρὸς ἀμφοτέρω καὶ πλὴν τούτου ἔξ ὀλοκλήρου ἀνεπιτηδεῖα καὶ εἰς αὐτὸν τὸν ἔλεγχον Ἡ ἀνικανότης τῆς αὐτῆ συνετέλεσεν, ὥστε ὁ θρίαμβος τοῦ κ. Τρικούπη νὰ φαίνεται πολὺ μεγαλείτερος ἢ ὅσον πράγματι εἶνε. Ὅτι ἡλιζεν ἡ ἀντιπολίτευσις νὰ ἐπιτύχῃ ἐκ τῶν σφαλμάτων τῆς κυβερνήσεως, ἐφ' ὧν καὶ μόνον ἐστηρίζετο, τὸ ἐπέτυχεν αὐτῇ ἐκ τῆς μωρίας τῶν ἀνιπολιτευομένων. Ἐπὶ πόσον χρόνον ὁ προϋστάμενος τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ οἱ ἐπίλεκτοι ἐκ τῶν φίλων καὶ τῶν συμμάχων του καὶ ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ καὶ ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ ἐξεκώφαινον τὸν κόσμον, ὅτι τὸ οἰκονομικὸν σύστημα τοῦ κ. Τρικούπη οὐ μόνον εἶνε ἀστοχον, ἀλλὰ καὶ ὀλέθριον εἰς τὸν τόπον, καταγγέλλοντες αὐτὸ ὡς ἄγον ἡμᾶς κατ' εὐθείαν καὶ ταχύτερον εἰς τὴν χρεωκοπίαν, τὴν ὁποίαν προβλέ-

ποντες ἄλλως ἀφεντὸν συνεβούλευον νὰ κατάπολεμήσωμεν διὰ τῆς ὁμοιοπαθητικῆς μεθόδου καὶ πρὸς τοῦτο προτείνον τὴν ἀναστολὴν τῆς ἀποκρίσεως τῶν ὀφειλῶν μας. Ἐκ τούτων ἄλλοι προϋπελόγιζον τὸ ἔλλειμμα τοῦ τρέχοντος ἔτους εἰς 25, ἄλλοι εἰς 30 ἑκατομμύρια, καὶ τοῦτο ἔκραιτον οὐ μόνον κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀλλὰ καὶ πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἡμερῶν, ὅτε τὰ διδόμενα τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως, δημοσιεύόμενα ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῆς κυβερνήσεως», παρείχον ἀκριβῆ περίου τὴν εἰκόνα αὐτῆς καὶ εὐκολον τὴν ἐκτίμησιν. Καὶ ὅμως μέχρι τῆς προχθὲς ἦσαν ἀνίκανοι νὰ τὸ ἐννοήσωσι καὶ δὲν ἔπαυον ἐκτιθέμενοι εἰς τὴν κοινῶνιαν ἐπὶ πρῶτόφανεϊ διανοητικῇ ἀμβλύτητι. Μόνον ὅτε ὁ κ. Τριχούπης ἀντλῶν ἐκ τῶν κατὰ τὸ πλεῖστον γνωστῶν τούτων στοιχείων τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως συνήρμωσεν εἰς ἓν ὅλον τὰ πορίσματα τῶν μέχρι τοῦδε εἰσπράξεων καὶ τῶν δαπανῶν, καὶ συνήγαγεν ἐκ τούτων ὥς συμπέρασμα τὴν εὐδοκίμησιν τοῦ οἰκονομικοῦ αὐτοῦ συστήματος, καὶ διεβεβαίωσε τὴν Βουλὴν, ὅτι ἡ χρῆσις τοῦ προϋπολογισμοῦ θὰ ἀποδείξῃ αὐτὸν ἀρτιμελῆ, τότε μόνον ἡ ἀντικολίτευσις κατείδεν, ὅτι διέφευγέν ὑπὸ τοὺς πόδας τῆς τὸ ἔδαφος καὶ ἀγωνίζεται τῶρα διὰ τῶν ὀνύχων νὰ κρατηθῇ εἰς τὴν θέσιν τῆς. Ἀλλ' εἰς μάτην εἶνε ἀκατάβλητος τῶν πραγμάτων ἡ δόξα. Αὐτὸς ὁ κ. Θ. Δηλιγιάννης δὲν ἠδυνήθη νὰ μὴ ὁμολογήσῃ τὴν πλάνην του, ἐνῶ προσεπάθει νὰ τὴν ἀρνήθῃ, εἰπὼν, ὅτι τὸ ἔλλειμμα ἴσως θὰ ἀνέλθῃ εἰς δέκα μόνον ἑκατομμύρια, καὶ αὐτὸς δὲ ὁ ἀμελικτὸς κ. Σωτηρόπουλος συγκατένευσε νὰ περιορίσῃ αὐτὸ εἰς δώδεκα.

ΩΡΑ

ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΕΝ Τῇ ΒΟΥΛῇ ΜΙΝΩΣ ΜΠΟΓΙΑΤΖΟΓΛΟΥ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΝ ΤΗΣ 14 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Μπογιατζόγλους. Ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀρχῆς τῆς συζητήσεως ἔτεινον τὸ οὗς, ἵνα κατανοήσω καθ' ὅλην τὴν σημασίαν τῆς ἐννοίας, τὴν ὁποίαν

ἦτε Συμπολίτευσις καὶ ἡ Ἀντιπολίτευσις ἔδιδον εἰς τὸ γεγονὸς τῆς καταθέσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, περὶ οὗ ἐγένετο τόση συζήτησις. Τοσούτῳ μᾶλλον ἔτεινον τὴν προσοχήν μου, ὅσῳ ὁ ἔντιμος ἀρχηγὸς τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἐξήνεγκε φωνὴν πρὸς πάντας ἡμᾶς (δεικνύει τὴν δεξιάν). «Δυσπιστεῖτε», εἶπε, «πρὸς τὰς ἐπαγγελίας τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, δυσπιστεῖτε, ἵνα μὴ βράδιον μετανοήσητε». Ἡ φωνὴ αὕτη δὲν ἦτο δυνατόν, εἰμὶ νὰ ἐπενέγκῃ καὶ εἰς ἐμὲ ἀποτέλεσμα τοῦ νὰ ἐντείνω πάσας τὰς δυνάμεις μου, ἵνα κατανοήσω τὴν βαρύτητα τῶν ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν ἐκφερομένων ἰδεῶν ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ 1888 καὶ τοῦ ἰσοζυγίου τοῦ 1887. Ἀμέσως ἐνόησα, ὅτι ζήτημα ἐμπιστοσύνης ἐτίθετο ἐνώπιον τοῦ Κοινοβουλίου. Ἀλλ' ἐὰν δὲν εἶνε δυνατόν, ὥς εἶπον, νὰ ἀποφύγωμεν τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑποχρεώσεων ἡμῶν, ἐὰν δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐκφύγωμεν τοῦ διλήμματος τὸ ὁποῖον προηγουμένως ἀνέπτυξα ὑμῖν, τί ὑπολείπεται ἄλλο, εἰμὶ πάσῃ δυνάμει ν' ἀναπτύξωμεν ὅσον ἔνεστι τὴν ἐργασίαν καὶ νὰ ὠθήσωμεν τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν πρὸς ἐργασίαν, ἔστω διὰ τοῦ μαστιγίου, ὥς εἶπε χθὲς ὁ ἀξιότιμος ἐκ Μεσσηνίας βουλευτής, εἰς τὸ νὰ ἐξωθήσωμεν τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν πρὸς ἐργασίαν, ἵνα δυνηθῇ νὰ ἐπαρκέσῃ πρὸς τὰς ἀνάγκας τοῦ Κράτους; Δυσπιστεῖτε, λέγετε, πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῆς μερίδος ταύτης καὶ ἀπορεῖτε διατί δὲν ζητοῦμεν νὰ ἀποτινάξωμεν αὐτὸν τοῦ τραχήλου, ἀλλὰ νομίζετε τοῦτο εὐκόλον; ὅταν ἡμεῖς αὐτοὶ ἐν τῇ πρώτῃ δυσχερείᾳ, εἰς ἣν εὐρέθητε, ἐν τῇ πρώτῃ ἀνωμαλίᾳ εἰς ἣν περιέπεσεν ἡ μερὶς ὑμῶν, ἀποτινάξαμε τὸν ἕως τότε ἀρχηγόν της, ὅταν ὑμεῖς δὲν ἠδυνήθητε νὰ εὗρητε ἕτερον πρόσωπον, πρὸς ὃ ν' ἀποδώσῃτε τὴν δύναμιν ὅλης τῆς πτέρυγος, καὶ προσετρέξατε εἰς τὸν ἡττημένον τῆς 7 Ἀπριλίου, ὅταν ὑμεῖς ὡμολογήσατε, ὅτι ἐπράξατε τοῦτο, διότι ἡ τόλμη τοῦ ἀνδρὸς ἐγοήτευσεν ἡμᾶς καὶ ἐδέθητε ὑπὸ τὸ ἄρμα του, τολμᾶτε νὰ λέγητε πρὸς ἡμᾶς: τινάξατέ τον ἐκ τοῦ τραχήλου σας; Βεβαῶν ὑμᾶς, ὅτι δὲν εἶνε πολὺ εὐκόλον. Προτιμῶμεν τὴν σιδηρᾶν αὐτοῦ χεῖρα, τὴν κρατοῦσαν τὸ μαστίγιον· δὲν θωπεύει, ὥς παρετη-

ρήσατε καὶ ὑμεῖς, ἀλλὰ μαστιγεῖ· προτιμῶμεν τὴν σιδηρᾶν αὐτὴν χεῖρα ἀπὸ οἵανδήποτε ἄλλην, θωπευτικὴν μὲν, ἀλλ' ἄσθενῃ.

Δὲν ἐτόλμησεν ὁ ἀξιότιμος ἐκ Μεσσηνίας βουλευτής, ὅτε ὁ ἐξ Ἀρκαδίας κατέπεσεν, ὅτε ὁ ἵππος ὁ θυμοειδὴς κατέρριψεν αὐτόν, δὲν ἐτόλμησε, λέγω, τὴν προσωπικότητα αὐτοῦ νὰ παρουσιάσῃ πρὸς ποδηγέτησιν τοῦ κόμματος, οὐδ' ἕτερός τις ἐτόλμησε νὰ πράξῃ τοῦτο, ἀλλὰ πάντες κατέφυγον εἰς τὴν τόλμην τοῦ δαμαστοῦ ἐκείνου, τοῦ ἡττημένου τῆς 7 Ἀπριλίου, ὁ ὁποῖος βλοσυρῶς προσέβλεπεν αὐτοὺς καὶ οὐδόλως περιεποιεῖτό τινα καὶ σᾶς ἠνάγκασε νὰ ἀναθέσῃτε πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν τῆς μερίδος ὑμῶν, τῆς δυνάμεως τοῦ Κοινοβουλίου, διότι ἀπετελεῖτε τότε τὴν πλειονοψηφίαν, νὰ τὴν ἀναθέσῃτε εἰς αὐτόν, οὐχὶ διότι σᾶς περιεποιεῖτο, ἀλλὰ διότι ὠφείλατε νὰ ἀκολουθήσῃτε τὸ ἄρμα του, καὶ τὸ ἠκολουθήσατε ἐν γνώσει, ὅτι θὰ ἔπεπε πάντας ὑμᾶς, καὶ ἐχθροὺς καὶ φίλους, εἰς κόρακας. Τοῦτο τῇ ἀληθείᾳ ὀνομάζεται γοητεία; Ὅταν ὁ ἐκ Μεσσηνίας μονιὸς παρέδωκε τὴν ράχιν αὐτοῦ πρὸς θωπείαν εἰς τὴν παλάμην τοῦ δαμαστοῦ ἐκείνου, ὡμολόγησε τὴν ὑπέροχον ἀξίαν τοῦ ἀνδρός. Προτιμῶ τὴν σιδηρᾶν αὐτὴν χεῖρα, παρὰ οἵανδήποτε ἄλλην, θωπευτικὴν μὲν, ἀλλ' ἄσθενῃ.

Τὸ πρόγραμμα τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἥτοι ἡ οἰκονομία περὶ τὰ στρατιωτικὰ πράγματα, ἡ ἀναστολὴ τῆς πληρωμῆς τοῦ ὀφειλομένου τόκου, τὸ πρόγραμμα λέγω τοῦτο, θὰ ἦτο ἀρμόζον εἰς συβαριτικὴν τινα κοινωνίαν, εἰς ἀπράγμονά τινα κοινωνίαν μᾶλλον, ἢ εἰς ἔθνος σφριγῶν καὶ ἐπιδιῶκον νὰ ἐπιτελέσῃ πόθους προαιωνίους. Τὸ πρόγραμμα τοῦτο εἶνε ὅλως δυσάρμοστον, δύναται ἴσως νὰ εἰσχωρῇ φόβος περὶ τοῦ μέλλοντος εἰς τὸ πεπηγὸς αἷμα γερόντων τινῶν, ἀλλὰ τὸ σθεναρὸν ἔθνος, τὸ νέον ἔθνος, πεποιθὼς εἰς τὴν δύναμιν αὐτοῦ, πεποιθὼς εἰς τὴν ἐπιτέλεισιν τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ, ἀπαιτεῖ χεῖρα οτιβαράν. Τὸ ἐπ' ἐμοί, οὐδόλως ἔλαβον ἀφορμὴν ἐκ τῶν ἄχρι τοῦδε ρηθέντων νὰ μεταβάλλω πεποιθήσιν, καὶ φρονῶ, ὅτι ἡ μερίς αὕτη, ἐρωτηθεῖσα παρὰ τοῦ ἐντίμου ἀρχηγοῦ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, αὐτὴν ταύ-

την τὴν ἀπάντησιν θέλει δώσει. Τὸ μαστίγιον ἐκεῖνο ἀρμόζει τοῖς συμβουλευόνσι τὸ ἔθνος τὴν ἀτίμωσιν, ἀρμόζει τοῖς ἐπαγγελλομένοις τὸν οἰκονομολόγον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γνώσεων, ἃς ἠρύσθησαν ἐκ τῆς σαπρίας τῆς Ἀγατολῆς.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 15 Νοεμβρίου 1887.

... δὲν ἠδύνατο νὰ ἀνατρέξῃ εἰς πολλῶ ἀπέχον ἀφ' ἡμῶν παρελθόν, διότι τότε ὑπεστήριξε τὸν κ. Τρικούπην καὶ διεσάλπικεν αὐτὸν ὡς τὸν σωτήρα τῆς Ἑλλάδος· αἱ πολιτικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ πεποιθήσεις τοῦ κ. Καραπάνου εἶνε νωπαι καὶ λίαν σωφρόνως ποιῶν ἀπέφυγε πάντα εἰς μακρὸν διήκοντα ὑπαινιγμόν.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 18 Νοεμβρίου 1887.

Σήμερον πιθανῶς θέλει λάβει τὸν λόγον αὐθις ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ζητήματος, ὅπερ ἤγειρε διὰ τῶν ἀγορεύσεων αὐτῆς ἡ Ἀντιπολίτευσις, καὶ προκαλέσει ψῆφον ἐμπιστοσύνης. Ὡς ἠκούσαμεν ἡ Ἀντιπολίτευσις οὐδόλως ἐπιθυμεῖ, διὰ λίαν εὐνοήτους λόγους, ἡ παρούσα συζήτησις νὰ καταλήξῃ εἰς ψηφοφορίαν. Πάντοτε σχεδὸν ἡ Ἀντιπολίτευσις ἐπειράθη νὰ διεκφυγῇ τὰς συνεπείας τῆς πολιτείας καὶ τῆς ἀρνητικῆς αὐτῆς ἀντιδράσεως, ἀλλ' ὡς πάντοτε καὶ σήμερον θέλει, φρονοῦμεν, ὑποκύνει πρὸ τῆς ἀνάγκης, δεχομένη τὸ ἀναπόφευκτον συμπέρασμα τῆς συζητήσεως, ἣν ἤγειρε καὶ ἐτήρησεν ἐπὶ τοσαύτας ἡμέρας.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ

... συμπεραίνει δέ, ὅτι καὶ ἐκ τῆς συζητήσεως ταύτης ἀσφαλῶς προκύπτει, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἀνάγκην στιβαρᾶς χειρὸς πρὸς διοίκησιν καὶ ἀγρίου πολιτικοῦ νοός, ὅτι δὲ τοιοῦτος εἶνε μόνος ὁ κ. Τρικούπης. Μετὰ τοῦτο, τῆς ὥρας οὔσης 7 μ. μ. ἐλύθη ἡ συνεδρίασις.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 12 Νοεμβρίου 1887.

Τὸ «Δίκαιον» τῆς Ρώμης ἀνακηρύττει, ὅτι ἀπὸ τῆς εἰς τὴν ἐξουσίαν

ἀναρρήσεως τοῦ κ. Τρικούπη ἀποκατέστη ἐν Ἑλλάδι πλήρης διωικη-
τικῇ καὶ οἰκονομικῇ τάξει. « Εἶνε, λέγει, ἀληθῶς ἀξιοθαύμαστος ὁ ἐλ-
ληνικὸς λαός, ἀνορθώσας ἐν οὕτω βραχεῖ χρόνῳ τὰ οἰκονομικά του,
παρὰ τὰς θυσίας, εἰς ἃς ὑπέβαλεν αὐτὸν ἡ ἀνάγκη τῆς ἐπιτεύξεως τῆς
ἐθνικῆς καὶ γεωγραφικῆς ἐνότητος Ἡ ἐπιτυχία αὕτη προοιωνίζεται
αἷσιον τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος ».

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Χθὲς ἠγόρευσε τὸ δεύτερον ὁ κ. Τρικούπης, ἀπαντήσας εἰς πάν-
τας συλλήβδην τοὺς ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως πειραθέντας νὰ ἀναιρέ-
σωσι τὰ οἰκονομικά ἐξαγόμενα τῆς χρήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ
τρέχοντος ἔτους, καὶ ἐπιτεθέντας κατὰ τῆς κυβερνήσεως, διὰ τὴν πολι-
τικὴν, ἣν ἠκολούθησε κατὰ τὰς δύο περιόδους καθ' ἃς ἐν τῇ τελευ-
ταίᾳ πενταετίᾳ διηύθυνε τὰ κοινά. Ὁ δεύτερος οὗτος λόγος τοῦ κ. Τρι-
κούπη ἦτο ῥαγδαῖος, καὶ ὅτ' ἀκόμη δι' ἀριθμῶν ἀνῆρει τοὺς ἰσχυρι-
σμοὺς τῶν ἀντιπάλων. Κυρίως εἰπεῖν δὲν συνεζήτει, ἀλλ' ἀνέτρεπε,
δὲν κατέστρωνε συλλογισμούς, ἀλλὰ παρέσυρε τὰς ἀντιρρήσεις καὶ τὰς
ἐπιθέσεις. Ὅπου οἱ προλαλήσαντες ἐκ τῶν ἀντιπάλων ἔσφαλλον, δὲν
ἤρκειτο νὰ ἀποδείξῃ τοῦτο, ἀλλ' ἀντεπετίθετο κατ' αὐτῶν συμπληρῶν
τὴν ἡττάν των. Ἄν ἐν τῇ πρώτῃ ἀγορεύσει ἡ δημοτικὴ δὲν παρέσχε
τὴν συνδρομὴν της, χθὲς ὁμῶς πολλάκις τὰ δῶρά της ἐκάλλυνον τὴν
ὁμίλιαν τοῦ Πρωθυπουργοῦ. Οὐδὲν ἐκ τῶν κατὰ τῆς πολιτικῆς τῆς
κυβερνήσεως λεχθέντων ἀφῆκεν ἄνευ ἀπαντήσεως, τοῦτο δ' ἐξετέλεσε
μετὰ σφοδρότητος ἐλέγχοντος καὶ οὐχὶ ἐλεγχομένου.

Καὶ πρῶτον μὲν ἐξηγῶν τὸν χαρακτῆρα, ὃν ἔδωκεν ἡ ἀντιπολί-
τευσις κυρίως διὰ τοῦ προϋσταμένου αὐτῆς, εἰπόντος ὡς συμπέρασμα
τῆς ὁμιλίας του δυσπιστεῖτε πρὸς τὴν κυβέρνησιν, εἰς τὴν ἀπὸ
ἡμερῶν ἤδη ἐξακολουθοῦσαν συζήτησιν, δηλοῖ ἀξωματικῶς, ὅτι ἡ
κυβέρνησις ἔχει καθήκον νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ νὰ κλείσῃ αὕτη πρὶν ἐκ-

φρασθῇ ἡ γνώμη τῆς Βουλῆς, εἴτα δὲ εἰσερχόμενος εἰς τὴν ἔρευναν τῶν λεχθέντων ὑπὸ τῶν ἐπιλέκτων τῆς ἀντιπολιτεύσεως παρακολουθεῖ αὐτοὺς εἰς ὅλα τὰ κύρια σημεῖα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐστήριξαν τοὺς ἰσχυρισμούς των. Ἐνῶ δὲ ἐν τῇ πρώτῃ του ἀγορεύσει παρέλιπε νὰ ἐλέγξῃ τὴν πολιτείαν τῆς προκατόχου κυβερνήσεως, ὥς ἰσχυρίζεται, ἂν δέ που ἐμνημόνευσέ τι σχετιζόμενον πρὸς αὐτήν, τοῦτο ἀνεφέρετο εἰς ἀριθμοὺς ἀπαραιτήτους πρὸς ἐξήγησιν τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ τόπου, νῦν προκαλούμενος ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐπιτεθείσης κατὰ τῆς κυβερνήσεως καὶ δι' ὅσα ἔπραξεν αὕτη ἀπὸ τοῦ 1882, ἀμύνεται ὑπὲρ τῆς πολιτικῆς του καὶ ἀντεπιτίθεται μετὰ δριμύτητος καὶ σαρκασμοῦ, εὐφραίνοντας τοὺς ἀκούοντας αὐτὸν ὁπαδούς του καὶ ταράσσοντας καὶ ἐξοργίζοντας τοὺς ἀντιπάλους.

Ἀμυνόμενος καὶ ἐπιτιθέμενος, ἐπιτιθέμενος καὶ ἀμυνόμενος ἄνευ διακοπῆς ἐπὶ τέσσαρας ὥρας ἀναπαριστᾷ τὴν εἰκόνα τῶν πεπραγμένων κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν, ἀναθεωρεῖ καὶ πάλιν καὶ ὑποστηρίζει τὴν οἰκονομικὴν αὐτοῦ πολιτικὴν καὶ γενικῶς καὶ ἐν ταῖς λεπτομερείαις, καὶ καταλήγει ἀξιῶν, ὅτι τὸ 1887 θὰ κλείσῃ μὲ ἰσοζύγιον, καὶ ὅτι ὅσα καὶ ἂν λέγῃ ἡ ἀντιπολίτευσις δὲν θὰ κατορθώσῃ νὰ κλονίσῃ τὴν περὶ τούτου σχηματισθεῖσαν ἤδη πεποίθησιν τῆς Βουλῆς καὶ τῆς κοινωνίας. Ἡ ἀντιπολίτευσις καὶ ἄλλως σκοποῦσα νὰ παρατείνῃ τὴν συζήτησιν ταύτην, ἐκ τῆς δευτέρας ἀγορεύσεως τοῦ κ. Τρικούπη θὰ ἐπιζητήσῃ βεβαίως ἀφορμὴν πρὸς παράτασιν ἐπὶ μακρότερον, πρὸς τοῦτο δὲ ἀπὸ τῆς χθρὲς ἐξήτησάν τινες τὸν λόγον. Τὸ σχέδιον τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἶνε νὰ προσπαθῇ νὰ μὴ περατωθῇ ἡ συζήτησις μέχρι τοῦ Σαββάτου, ἐλπίζουσα, ὅτι μετὰ τὴν ψηφοφορίαν τῆς Κυριακῆς, ἣν ἀναμένει εὐνοϊκωτάτην ὑπὲρ τοῦ ὑποψηφίου της, θὰ κατορθώσῃ νὰ κλονίσῃ τὴν πλειονοψηφίαν πρὶν ἢ ἀποφανθῇ αὕτη διὰ ψήφου ἐμπιστοσύνης ὑπὲρ τῆς κυβερνήσεως. Καὶ τοιαῦτα μὲν αὕτη σκέπτεται, τὰ δὲ πράγματα θὰ ἀποδείξωσι τὴν ὀρθότητα ἢ μὴ τῶν σκέψεών της.

www.libtool.com.cn ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 16 Νοεμβρίου.

Ἐγευμάτισαν χθὲς παρὰ τῷ προέδρῳ τῆς Βουλῆς κ. Α. Αὔγερινῳ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης καὶ οἱ ὑπουργοί.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 17 Νοεμβρίου 1887.

Β Ο Υ Λ Η

Συνεδρία τῆς 16 Νοεμβρίου.

Εἶνε γνωστὴ ἡ γοητεία, τὴν ὁποίαν ἀσχεῖ πάντοτε ἡ ρητορικὴ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, καὶ διὰ τοῦτο εὐεξήγητος εἶνε ἡ ἀσυνήθης πλησμονὴ τῶν ἔξω τοῦ βουλευτηρίου ἀναμενόντων τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδρίας, ἀφοῦ ὡς γνωστὸν κατὰ ταύτην ἔμελλε νὰ λάβῃ τὸν λόγον ὁ κ. Πρωθυπουργός.

Ὅτε περὶ ὥραν 4 μ. μ. ἀρξαμένης τῆς συνεδρίας, ἠγοιχθήσαν τὰ θεωρεῖα, ἐν ἀκαρεῖ ταῦτα ἐπληρώθησαν, ἐνῶ πρὸ τούτων πλήρη ἦδη ἦσαν τὰ θεωρεῖα τῶν διπλωματῶν, τῶν κυριῶν καὶ τῶν στρατιωτικῶν. Πάντες μετ' ἀνυπομονησίας ἀνέμενον νὰ ἀκούσωσι τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, δὲν εἶχον ὅμως εἰκότως ἴσῃν ἀνυπομονησίαν οἱ κ. βουλευταὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, διότι οὐχὶ παραδόξως σήμερον δεικνύουσι μεγάλην πρὸς ἐπερωτήσεις ἔφρουν.

ΣΗΜΑΙΑ, 17 Νοεμβρίου 1887.

Β Ο Υ Λ Η

Συνεδρίασις τῆς 16 Νοεμβρίου.

Ἄν ἡ αἴθουσα εἶνε κενὴ βουλευτῶν, μολοντί ἡ ὥρα πλησιάζει, τὸ θεωρεῖον τῶν κυριῶν εἶνε ἐξαιρετικῶς σήμερον καταστόλιστον ἀπὸ τόσας καλλονάς. Δὲν εἰξεύρομεν ἂν ἡ γνῶσις ὅτι σήμερον θὰ ὁμιλήσῃ ὁ κ. Τρικούπης εἶνε ὁ λόγος τῆς ἐξαιρετικῆς ταύτης διακοσμήσεως τοῦ θεωρείου τούτου. Ἄλλ' ἂν τοῦτο, τότε ὁ κ. πρωθυπουργός δὲν ἔξασχεῖ γοητεῖαν μόνον ἐπὶ τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ ἀντιπάλων, ἐπὶ τοῦ κ. Σωτηροπούλου ὡς εἶπεν ὁ κ. Μπογιατζόγλους ἀλλὰ

καὶ ἐπὶ τῶν κυριῶν. Εἰς τὸ θεωρεῖον τῶν διπλωματῶν εἶνε ἐπίσης ἀρκετοὶ ἐκ τοῦ διπλωματικοῦ σώματος, μεταξὺ τῶν. ὁποίων καὶ μία δεσποινὶς διπλωμάτις, εἰς δὲ τὸ τῶν πρῶην βουλευτῶν διακρίνονται καὶ μορφαὶ μὴ καταλεγόμεναι μεταξὺ τῶν ὑπηκόων τοῦ βασιλέως Γεωργίου. Τὴν 4 ὥραν ὁ πρόεδρος κ. Αὐγερινὸς ἀγγέλλει ὅτι ἡ Βουλὴ εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ.

Τέλος μετὰ τὴν 5 ὥραν εἰσερχόμεθα εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς λαμβάνει τὸν λόγον μετ' ἐκτάκτου ζωηρότητος ἀνερχόμενος ἐπὶ τὸ βῆμα.

Μετὰ τὸν λόγον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἡ ἀντιπολίτευσις ζητεῖ τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως, ἡ δὲ συμπολίτευσις τὴν ἐξακολούθησιν. Ἐν τῇ ἀμφιβολίᾳ ταύτῃ, ὁ κ. Δηλιγιάννης δηλοῖ ὅτι ἔχει νὰ ὁμιλήσῃ ἐπὶ δύο τοῦλάχιστον ὥρας καὶ ἡ Βουλὴ δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐγκαρτερήσῃ. Ὁ κ. Τρικούπης λέγει ὅτι ἡ Βουλὴ ἔχει τὴν διαθέσιν νὰ παραμείνῃ καὶ ἐπὶ τρεῖς ὥρας, ἐὰν ὁ κ. βουλευτὴς δὲν θέλῃ νὰ ὁμιλήσῃ. οὐδεμίαν ἔχομεν δυσκολίαν νὰ ἀναβάλλωμεν δι' αὐριον τὴν συζήτησιν. Οὕτω λύεται ἡ συνεδρία τὴν 8 ὥραν.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 17 Νοεμβρίου.

Ἡ εἰσαγωγὴ τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ χθὲς ἐν τῇ Βουλῇ ἐγένετο σφοδρά, ἐκ τῶν τεχνικωτάτων τοῦ λόγου. Μετὰ τοιοῦτον περίπου τὴν ἔννοιαν λίαν ἰσχυρὸν πρόλογον μετὰ ὑπαινιγμῶν οὐκ ὀλίγων κατὰ τοῦ φαινομενικοῦ τῆς ἐνώσεως τῶν κορυφαίων τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐξηκολούθησε μ' εὐροίαν λόγου καὶ φωνῆς ὁμαλὸν τόνον, μετὰ πάσης δητορικῆς σεμνότητος.

ΣΗΜΑΙΑ 17 Νοεμβρίου 1887.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ χθεσινὴ ἀγόρευσις τοῦ κ. Τρικούπη ἐν τῇ Βουλῇ ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ζητήματος εἶχε προκαλέσει συνάθροισιν πολλοῦ κόσμου. Πα-

ρετηρήθη, ὅτι τὰ θεωρεῖα τῶν κυριῶν καὶ τοῦ διπλωματικοῦ σώματος ἦσαν ἐκτάκτως πλήρη, οἱ δὲ κ. κ. βουλευταὶ παρόντες μέχρι καὶ τοῦ τελευταίου. Ὅσφ ἀφορᾷ τὴν δύναμιν τοῦ λόγου τοῦ κ. Τρικούπη, ἡμεῖς ἀφίνομεν νὰ ἐκφρασθῶσιν ἐκεῖνοι, οἵτινες ἦσαν, εἶδον καὶ ἤκουσαν. Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἰδίως καὶ ὁ κ. Σωτηρόπουλος, οἵτινες ἀνήκουσιν εἰς τὰς κατηγορίας ταύτας, δύνανται πρὸ παντὸς ἄλλου νὰ δώσωσι πληροφορίας περὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Βεβαίως αἱ ἐντυπώσεις των δὲν θὰ εἶνε ἐκ τῶν ἀρίστων, διότι ὁ ἐγωϊσμός των δὲν ἐξῆλθεν ἱκανοποιημένος ἐκ τῆς μακρᾶς ταύτης ἀγορεύσεως. Ἀλλὰ θὰ ὁμολογήσωσι, πιστεύομεν, ὅτι κατῶρθωσαν ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον οὐδεὶς κατῶρθωσεν ἄχρι τοῦδε, δηλαδή, κατέστησάν τὸν κ. Τρικούπην σατυρικὸν καὶ τῷ ἐνέπνευσαν περιόδους, αἵτινες ἠνάγκασαν τὰ ἀκροατήρια νὰ γελᾶσωσι διὰ λογαριασμόν των, περισσότερον ἂν ὅσον ἡδύναντό τις νὰ ὑποθέσῃ.

Παρετηρήθη, ὅτι χθὲς εἰς τὰ ἀκροατήρια εἰχὲν ἐπιταθῇ ἡ αὐστηρότης τῆς ἐπιτηρήσεως ὥς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς εὐταξίας. Τὰ χειροκροτήματα μάλιστα καὶ αἱ ἐπιδοκιμασίαι ἀπηγορεύοντο μετὰ τοσαύτης ἀγριότητος, ὥστε ὁπότεν ὁ λοχίας τῆς φρουρᾶς διήρχετο μετὰ τῶν πτερνιστήρων του ἐπιτάσσων σιωπὴν, ἐνόμιζέ τις ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἐγκλήματός τινος καθοσιώσεως τοῦ ὁποίου ἤθελον νὰ προλάβωσι τὰς συνεπείας. Εὐτυχῶς οἱ γέλωτες, εἰς τοὺς ὁποίους ἔδωκεν ἀφορμὴν, προκειμένου περὶ τῶν ρητόρων τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἐματαιώσαν τὰ ἀπειλητικὰ σχέδια τῆς γενναίας φρουρᾶς, καὶ οἱ στρατιῶται πρὸ τῆς νέας ταύτης περιπτώσεως, ἀγνοοῦντες ἂν οἱ γέλωτες συγκαταριθμῶνται ἐν τῷ ἀπαγορευτικῷ δεκαλόγῳ τοῦ κ. ἀρχιγοῦ τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τῆς Βουλῆς ἐζήτησαν ὁδηγίας. Δὲν ἤξεύρομεν ποίαν ἀπάντησιν ἔλαβον ὥς πρὸς τὸ λεπτὸν τοῦτο ζήτημα. Τὸ βέβαιον εἶνε, ὅτι ὥς πρὸς τὸν λόγον τοῦ κ. Δηλιγιάννη δὲν θὰ λάβωσιν ἀνάγκην τοσαύτης αὐστηρότητος.

ΣΗΜΑΙΑ, 17 Νοεμβρίου 1887.

Ἐξηκολούθησεν ἐν τῇ Βουλῇ χθὲς ἡ ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος πολιτικὴ συζήτησις. Κατὰ ταύτην ἔλαβε τὸν λόγον ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης καὶ δι' εὐγλωττίας ρεούσης καὶ λόγου δυνάμεως μεγίστης καὶ ἀμεταπτώτου ἐξήτασε πάντα τὰ θέματα, καὶ ἀνέηρσεν ἐν πρὸς ἐν τὰ ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων του προλεχθέντα Ἐξήτασε τὰ τοῦ πολιτικοῦ ζητήματος, ἠρεύνησε τὰ περὶ οἰκονομικῶν δυνάμεων τῆς χώρας, τὰ περὶ στρατιωτικοῦ ὀργανισμοῦ ἐν σχέσει πρὸς τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Κράτους, διεξήλθε τὰ περὶ τοῦ δημοσίου χρέους ὥς πρὸς τὰς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ δαπάνας ἐν σχέσει καὶ παραβολῇ πρὸς τὸ ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως προτεινόμενον σύστημα τῆς καταργήσεως τοῦ χρεωλυσίου καὶ κατέδειξεν οὐ μόνον τὰς καταστρεπτικὰς αὐτοῦ συνεπείας, ἀλλὰ καὶ τὸ μηδαμινὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ κέρδος. Ὁ λόγος τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἰσχυρὸς καὶ πλούσιος εἰς τὰ ἐπιχειρήματα, ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων λαμβανόμενα, ὑψηλὸς τὴν ἔννοιαν, καὶ ἐξετάσας τὰ πάντα παρήγαγεν ἐν τῇ Βουλῇ βαθεῖαν ἐντύπωσιν καὶ ἠκούσθη ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους μετὰ μεγάλης προσοχῆς. Τοσαύτη δ' ἦτο ἡ ἐντύπωσις, ὥστε ἐξ ἐκ τῶν ἐπιφανῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐξήτησαν καὶ ἐκ δευτέρου τὸν λόγον, ἵνα δυνηθῶσι νὰ περισυνάξωσι τι ἐκ τῶν συντριμμάτων, ἅτινα ὁ λόγος τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ εἰς τὰς τάξεις καὶ τὰ λεχθέντα ὑπ' αὐτῶν κατὰ τὰς προηγουμένας συζητήσεις ἐπέφερεν. Ἡ συζήτηςις λοιπὸν θὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ σήμερον καὶ αὔριον καὶ καθ' ἑλπὴν τὴν ἐβδομάδα.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 17 Νοεμβρίου.

ΛΟΓΟΣ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Ζωηροτάτην ἐντύπωσιν προὔξενησε χθὲς ἐν τῇ Βουλῇ ἡ ἀπάντησις τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ πρὸς πάντας τοὺς μέχρι τοῦδε ἀγορεύσαντας ρήτορας τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐπὶ τῆς εἰσηγήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ὁ λόγος τοῦ πρωθυπουργοῦ ἦτο καίριον πλήγμα κατὰ τῆς σα-
θραῆς ἀντιπολιτευσεως ἐν συνόλῳ καὶ τῶν γελοίων θεωριῶν τῆς ἐν μέ-
ρει, ἢ μᾶλλον τοῦ συστήματός της, ὅπερ πράγματι δὲν ὑπῆρξε ποτέ.

Ὑπὸ ρητορικὴν ἔποψιν ὁ κ. Τρικούπης ἀνέμνησεν ἡμῖν χθὲς τὰς
εὐτυχεστέρας στιγμὰς τῆς εὐγλωττίας του. Ὁ ἀναγνούς τὸν εἰσηγητι-
κὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ λόγον, ἡρεμιον, διαυγῇ, ψυχρὸν καὶ ἀνευ
ρητορικῶν χρωματισμῶν, ὥς πραγματείαν οἰκονομολόγου γερμανοῦ
καθηγητοῦ, καὶ ἀκούσας αὐτὸν χθὲς, δὲν ἤθελέ ποτε πιστεύσει, ὅτι ὁ
τῆς ἐκτάκτου δυνάμεως χθεσινὸς ρήτωρ εἶχεν ἐκφωνήσει καὶ τὸν ἄλ-
λον ἐκεῖνον λόγον. Ἀλλ' ὥς καὶ ὁ ἴδιος εἶπε, τότε μὲν ἠθέλησε νὰ
ἀφήσῃ τοὺς ἀριθμοὺς ἀνευ κρίσεων, διότι ἀρκετὰ εὐγλώττως ἐλάλουν,
νῦν δέ, ἀφοῦ τόσα ἐλέχθησαν ἅπὸ τοῦ βήματος περὶ τῆς ἐν γένει οἰ-
κονομικῆς πολιτικῆς τῆς κυβερνήσεως, αὕτη δὲν ἡδύνατό ποτε νὰ
ἀφήσῃ τὰ λεχθέντα νὰ παρέλθωσιν ἀπαράτηρητα, χωρὶς νὰ δηλωθῇ
διὰ τῆς ψήφου τῆς Βουλῆς, ὅτι αὕτη δὲν ἀπώλεσε τὴν πρὸς τὴν Κυ-
βέρνησιν ἐμπιστοσύνην της.

Οὕτως ἔθιξε χθὲς τὸ ζήτημα τῆς ἐμπιστοσύνης μετὰ θάρρους διὰ
τῆς πλήρους σθένους ἀγορεύσεώς του, ἣν ἐκόσμησε χθὲς ἀφθόνως διὰ
δηκτικῆς εἰρωνείας. Ἐκεῖνη ἡ παράταξις τῶν τίτλων τοῦ κ. Δηλιγιάννη
καὶ ἡ περὶ τῶν στρατιωτικῶν ἰδεῶν τοῦ κ. Καραπάνου εὐφυολογία
του, ὅτι ὁ κ. βουλευτὴς Ἀρτης παρέλειψε νὰ ὑπολογίσῃ τὴν διὰ τὰς
φρουρὰς τῶν φυλακῶν ἀπαιτουμένην δύναμιν, ἐκτὸς ἐὰν ἔχῃ τὴν
γνώμην, ὅτι πρέπει νὰ φυλάττωσιν οἱ φυλακισμένοι τοὺς φυλακισμέ-
νους, ἐκεῖναι αἱ χαριέσταται περίοδοι τοῦ λόγου του, περὶ τῆς μεθό-
δου τῶν ὑπολογισμῶν τοῦ κ. Ρικάκη καὶ τοῦ κ. Βαλσαμάκη, καὶ ἡ
δηκτικωτάτη κατὰ τοῦ κ. Σωτηροπούλου ἐπίθεσίς του, ὅλα ταῦτα ἐνέ-
τεινον θαυμασίως τὸ σθένος τῆς χθεσινῆς του ἀγορεύσεως. Τοιαύτην
δ' ἐντύπωσιν παρήγαγεν, ὥστε καὶ αὐτὸς ὁ ἀμείλικτος ἀντιρρικουπικὸς
κ. Κ. Κουμουνδοῦρος ἀπαντῶν εἰς τοὺς ἐπιμένοντας νὰ παραταθῇ ἡ
συνεδρίασις «δὲν δυνάμεθα, ἀνεφώνησε, νὰ ψηφίσωμεν ἀπόψε ὑπὸ

τοιαύτας ἐντυπώσεις. Περιφανεστέραν ἀναγνώρισιν τῆς ἐκτάκτου δυνάμεως τοῦ χθεσινοῦ λόγου τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἀπὸ τὴν ἐκφυγοῦσαν τῶν χειλέων τοῦ ἀκαθέκτου ἀντιπολιτευομένου βουλευτοῦ Μεσσηνίας, δὲν ἡδύνατό τις νὰ ἀναμένη.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 17 Νοεμβρίου 1887.

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρίασις τῆς 16 Νοεμβρίου.

Ζωηράν τὴν προσδοκίαν ἐξήγειρεν ἡ προαγγελία, ὅτι ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἔμελλε νὰ λάβῃ τὸν λόγον κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς. Ὁ περίβολος αὐτῆς εἶνε πλήρης κόσμου, κατάρμεστα δὲ τὰ θεωρεῖα. Ἰδίως διακρίνομεν τὸ θεωρεῖον τῶν διπλωματῶν, πλήρες σχεδόν, τὸ τῶν ἀξιωματικῶν ὑπέρπληρες καὶ τὸ τῶν κυριῶν ἐξαιρετικῶς καὶ τοῦτο μεστόν.

Τὰς διαφόρους ἐπερωτήσεις, τὰς γενομένας ἐν ἀρχῇ καὶ πρὸ τῆς ἀγορεύσεως τοῦ πρωθυπουργοῦ, χάριν οἰκονομίας χώρου παραλείπομεν, εἰσερχόμενοι εὐθὺς ἀμέσως εἰς ταύτην. (Εὐγε! Εὐγε! ἐν τῇ συμπολιτεύσει). Ἡ κυβερνητικὴ πτέρυξ, κατελθόντος τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ τοῦ βήματος, παραμένει ἐν τῇ θέσει της, δηλοῦσα διὰ τοῦ κ. Τρικούπη ὅτι εἶνε διατεθειμένη νὰ ἀκούσῃ καὶ τῶν ῥητόρων τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

ΠΑΛΛΗΓΕΝΕΣΙΑ

Ἄπειρον πλῆθος συνέρρευσε καὶ χθές, ὅπως ἀκούσῃ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ὁμιλοῦντος, πολλαὶ δὲ ἑκατοντάδες πολιτῶν ἔμειναν ἐκτὸς τοῦ Βουλευτηρίου, τῶν ἐν αὐτῷ θεωρεῖων μὴ δυναμένων νὰ περιλάβωσι τοσοῦτον κόσμον.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀρχόμενος τοῦ λόγου του ἔθεσε τὸ ζήτημα τῆς ἐμπιστοσύνης, ἐπὶ τοῦ ὁποίου προσεκάλεσε τὴν Βουλὴν νὰ ἐκφρα-

σθῆ, ἐπέρανε δὲ τὸν λόγον του ἀποδείξας ἀναμφισβητήτως, ὅτι τὸ ἰσοζύγιον τοῦ 1887 εἶνε πρᾶγμα ἀποδεδειγμένον ἐκ τῶν γεγονότων καὶ τῶν ἀριθμῶν, ἅτινα δὲν ἐτόλμησε καὶ δὲν ἡδυνήθη ἢ ἀντιπολί-
τευσαι νὰ ἀναιρέσῃ.

Ὁ κ. Δηλιγιάννης ζητήσας ἐν τῷ μεταξὺ τὸν λόγον, ἀπέφυγε πάλιν χθὲς ν' ἀπαντήσῃ ἀμέσως καὶ προέβαλε τὴν ἀναβολὴν τῆς συζήσεως εἰς τὴν σήμερον, εἰπὼν ὅτι ἡ ὥρα ἦν προκεχωρημένη καὶ ὅτι αὐτὸς ἔχει νὰ ὁμιλήσῃ ἐπὶ δώρων. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς παρετήρησεν, ὅτι ἡ Βουλὴ εἶνε πρόθυμος νὰ ἀκούσῃ τὸν κ. βουλευτὴν καὶ ἐπὶ δύο καὶ ἐπὶ τρεῖς ὥρας, ἔκτος ἐὰν δὲν θέλει ὁ κ. Δηλιγιάννης νὰ ὁμιλήσῃ. Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἀπεπειράθη νὰ δικαιολογηθῇ ἐπικαλούμενος καὶ πάλιν τὸ προκεχωρηκὸς τῆς ὥρας, ἀλλ' ἀπελθόντων τῶν ἀντιπολιτευομένων ὁ κ. πρόεδρος ἔλυσεν τὴν συνεδρίαν.

— Καὶ τὴν χθεσινὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἐξαίρει ὁμοφώνως σύμπας ὁ τύπος τῆς Πρωτευούσης σήμερον, καὶ ἀνομολογεῖ τὸν θρίαμβον ὃν ἤρε ἡ Κυβέρνησις ἐν τῇ πολιτικῇ αὐτῆς.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 17 Νοεμβρίου.

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρίασις τῆς 16 Νοεμβρίου.

Η ΟΨΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Ἐρχεν ὀρωσθῆ, ὅπως σήμερον τεθῇ τέρμα ἐπὶ τέλους εἰς τὴν παραταθεῖσαν συζήτησιν τῆς εἰσηγήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς διὰ τῆς ἀπαντήσεώς του πρὸς τὰς ἀγορεύσεις τῶν ἀντιπολιτευομένων ῥητόρων ἔμελλεν νὰ κλείσῃ τὴν συζήτησιν ταύτην.

Δὲν εἶνε λοιπὸν ἀδικοιολόγητος ἡ ἔκτος καὶ ἑντὸς τῆς Βουλῆς πολὺ πρὸ τῆς ὠρισμένης ὥρας παρατηρουμένη κίνησις.

Ἐξω τοῦ βουλευτηρίου πρὸ τῆς ὀπισθίας αὐτοῦ πύλης ἡ ἀνυ-

πομονησία τοῦ ἀναμένοντος πυκνοῦ πλήθους εἶνε μεγίστη, καὶ οἱ φρουροὶ ἐννοοῦντες τοῦτο κάλλιστα φρουροῦσι μετὰ πάσης προσοχῆς. Τὸ πλήθος ἐν τούτοις συμπυκνοῦται καὶ ἡ προσοχὴ τῶν φρουρῶν ἐπὶ μᾶλλον ἐπιτείνεται. Πλὴν ὁ ἑλληνικὸς λαὸς βαρύνεται συνήθως νὰ ἀναμένη ἐπὶ πολὺ, καὶ ὁ πρὸ τῆς ὀπισθίας πύλης λαὸς ἐξόχως καὶ οὗτος ἑλληνικὸς ὠθεῖ πρὸς στιγμὴν αὐτὴν καὶ εἰσουρμᾶ, πρὶν ἢ ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἀναγγεῖλῃ τὴν ἀπαρτίαν. Τότε λυσσώδης συνάπτεται μάχη μετὰ φρουρῶν καὶ προσβαλλόντων, καὶ τῆς μάχης ταύτης ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ἡ πτώσις τοῦ δίσκου ὃν ἔφερεν ἐκεῖθεν διερχόμενος ὁ καφεπώλης τῆς Βουλῆς.

Ἄλλ' ἴδωμεν καὶ τοὺς ἔχοντας τὸ προνόμιον τοῦ νὰ παρευρίσκωνται ἐν τοῖς θεωρείοις πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνεδριάσεως. Καὶ πρῶτον τὸ θεωρεῖον τοῦ ὥραίου φύλου εἶνε ἐπὶ τοσοῦτον πλήρες, ὥστε πολλαὶ κυραὶ ἀναγκάζονται νὰ προσφύγωσιν εἰς τὸ τῶν διπλωματῶν, οἵτινες σήμερον ἐξαιρετικῶς εἶνε πολυάριθμοι.

Ἐπίσης τό τε ἡμέτερον θεωρεῖον καὶ τὸ τῶν κ. κ. ἀξιωματικῶν εἶνε πλήρη. Εἶνε περιττὸν νὰ προσθέσωμεν, ὅτι τὸ πλήθος τὴν ὥραν τῆς συνεδριάσεως θορυβῶδες, ἀνυπόμονον καὶ ἀθρόον καταλαμβάνει τὰς θέσεις του.

Οἱ κ. κ. βουλευταὶ παρακάθηνται πυκνότεροι εἰς ἀμφοτέρας τὰς πτέρυγας, πλεονάζοντες κατὰ πολὺ, ὥς πάντοτε ἐν τῇ δεξιᾷ.

Τὴν 4ην ἀναγνωσθέντος τοῦ καταλόγου καὶ εὐρεθείσης τῆς Βουλῆς ἐν ἀπαρτίᾳ ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως, μεθ' ὃ ἄρχονται αἱ ἐπερωτήσεις, αἵτινες σήμερον παρατείνονται ἐπὶ μακρόν, ἀπελπίζουσαι τοὺς ἀναμένοντας ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ν' ἀκούσωσι τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ.

Τὴν ἔξοχον ταύτην ἀγόρευσιν τοῦ κ. Τρικούπη διεδέχθησαν ζωηρόταται ἐπιδοκιμασίαι ἐκ τῆς δεξιᾶς πτέρυγος.

Ὁ κ. Κοσσονάκος προτείνει, ὅπως ἡ Βουλὴ ψηφίσῃ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐμπιστοσύνης.

Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἀπευλεῖ, ὅτι θὰ ἀπαντήσῃ διὰ μακρῶν ἐπὶ δύο ὥρας καὶ θ' ἀπασχολήσῃ οὕτω τὴν Βουλὴν.

— Ἀπαντήσατε καὶ σὰς ἀκούομεν, προσθέτει ὁ κ. Τρικούπης.

— Ὅχι! ὅχι! ἀνακραῖζουσι πολλοὶ ἐκ τῆς ἀριστερᾶς, ὁ δὲ κ. Κουντουροῦρος ἐπιμένει νὰ μὴ γίνῃ ψηφοφορία κατόπιν τῶν ἐντυπώσεων τοῦ λόγου τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 18 Νοεμβρίου.

ΕΚ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Ἡ κατὰ τὴν προχθεςινήν συνεδρίαν ἀγόρευσις τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἦτο ὁλόκληρον πολιτικὸν γεγονός. Μᾶς ἐφάνη σχεδὸν γελοῖον νὰ ἐξάρωμεν τὴν δύναμιν τοῦ ἀγορητοῦ, διότι αὐτὰ τὰ πράγματα σχεδὸν δὲν χαρακτηρίζονται. Ἐπιβάλλονται μόνον καὶ ἐπιζῶσιν. Ἀλλ' ὅτι ὀφείλομεν νὰ ὑποδείξωμεν εἶνε ἡ μεγάλη πολιτικὴ σημασία τῆς ἀγορεύσεως, τὴν ὁποίαν ἐπιφυλαττόμεθα νὰ ἀναλύσωμεν, ἅμα ὥς δημοσιευθῇ διὰ τῆς « Ὡρας » ἐκ τῶν ἐστενογραφημένων πρακτικῶν ὅλον τὸ κείμενον τῆς ἀγορεύσεως.

Σήμερον περιοριζόμεθα νὰ δημοσιεύσωμεν ἀποσπάσματα τινὰ ἐξ αὐτῆς γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 18 Νοεμβρίου 1887.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἀνοίγει ὑπερμέτρους ὀφθαλμούς· δὲν ἐφαντάζετο ποτε ὅτι ἐν δυσπιστείῃ, ἐπαναληφθὲν πολλάκις ἐν τῇ ἀγορεύσει του διὰ ῥητορικοῦς λόγους, θὰ ἐπέφερε τοιαύτην ζύμωσιν ἐν τῇ συζητήσει, ὥστε ὁ γενναῖος οἶνος τοῦ ἀνευθύνου, ὃν ἤθελε νὰ φέρῃ εἰς τὰ χεῖλη του, θὰ ἐτρέπετο εἰς ὄξος. Τοσαύτας ἡμέρας ἡ ἀντιπολίτευσις ἠνώχλει καὶ ἐκέντα τὸν κ. Τρικούπην, ἐκπέμπουσα ἐναντίον του τοὺς μάλιστα τολμηροὺς τῶν ὁπαδῶν της· δὲν πρέπει νὰ θαυμάζῃ νῦν ἂν

ὁ κάπρος, δὲν ἤθελε νὰ βιάσῃ ἐν τῷ ἄντρῳ του, ἐστράφη μεθ' ὁρμῆς καὶ ἐπελθὼν ἀνατρέπει αὐτὴν καὶ θραύει πάντα τὰ ἀχύρινα ὄπλα, ἅτινα ἐν σπουδῇ εἶχε παρασκευάσει. Ἡ ἀντιπολίτευσις, ὡς τὰ ἀσύνετα παιδιὰ, λέγει νῦν ὅτι ἔπαιζεν, ὅτι δὲν πρέπει ὁ κ. Τρικούπης νὰ ἐκλάβῃ ὡς σπουδαίαν τὴν ἐπίθεσιν· μεθαύριον κατὰ τὴν γενικὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ θὰ ἀρχίσῃ ἐκ νέου καὶ τότε μόνον νὰ «παίζουν εἰς τ' ἀλήθεια»!

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 17 Νοεμβρίου 1887.

Ὡς προηγγελάμεν ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἔλαβε χθὲς τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ζητήματος, ὃπερ ἤγειρε διὰ τῶν συζητήσεων αὐτῆς ἡ ἀντιπολίτευσις, καὶ ἀφοῦ ἀνεσκεύασε διὰ τῆς προσαγωγῆς καὶ πάλιν τῶν ἀριθμῶν πάντα ὅσα εἶπον οἱ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἀφοῦ ἀμειλίκτως τῷ ὄντι ἐκόλασε τὴν ἄγνοιαν περὶ τὰ στοιχειωδέστατα τῶν ἐπὶ οἰκονομικῶν ζητημάτων ἀξιούντων νὰ ὁμιλῶσι, καὶ πικρῶς κατειρωνεύθη τῶν σφαλμάτων, εἰς τὰ ὅποια περιέπεσαν ἐν τῇ σπουδῇ των, ὅπως εἶπωσί τι ἀντίθετον τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἀφοῦ κατέδειξε τὸ ἀνακόλουθον καὶ κενὸν πάντων τῶν συλλογισμῶν καὶ ἰδεῶν αὐτῶν, προσάγων οὐχὶ πλέον τοὺς ἀριθμοὺς καὶ τὰ γεγονότα, ἅτινα περιέλαβεν ἐν τῇ εἰσηγητικῇ ἐκθέσει του, ἀλλ' αὐτοὺς τοὺς ἀριθμοὺς καὶ τὰ συμπεράσματα, τὰ ὅποια ἐπεκαλέσθησαν οἱ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἀφοῦ οὕτως ἐπὶ τρεῖς περίπου συνεχεῖς ὥρας ἀνιλεῶς κατήλεγχε τὴν ἀμάθειαν, τὴν κακοπιστίαν καὶ τὴν ἐν γένει ἀνικανότητα τῶν ἀντιπολιτευσόμενων, ὅπως θίγωσι καὶ πραγματεύονται ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ζητήματα, ἅτινα οὔτε ἐννοοῦσιν, οὔτε διὰ μελέτης ἐπισταμένης φιλοτιμοῦνται νὰ γείνωσιν ἱκανοί, ὅπως κατανοήσωσι καὶ μὴ προκαλῶσι τὰ σκῶμματα τῶν ἀκουόντων αὐτοῦς, ἔθεσε σαφῶς καὶ καθαρῶς τὸ ζήτημα τῆς ἐμπιστοσύνης ὡς πόρισμα τῶν γενομένων συζητήσεων, ἐξηγήσας τὰ περὶ αὐτοῦ, ὡς περίπου ἀνεπτυξάμεν χθὲς ταῦτα ἐν τῇ «Παλιγγενεσίᾳ».

Ἀνάλυσιν τῆς χθρσινῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ δὲν

πρέπει νὰ ἐπιχειρήσωμεν, διότι οὐδὲ λέξις μία δύναται νὰ παραλειφθῇ ἐξ αὐτῆς ἄνευ οὐσιώδους ζημίας τῶν βαθυτάτων ἐννοιῶν, ὧν ἦτο με-
στή, καὶ τῶν πραγμάτων, ἅτινα κατέδειξεν ἐν τῇ ἀναπτύξει τῶν λε-
πτομερειῶν.

Ἄλλ' ἐὰν δὲν εἶνε ἐπιτετραμμένον ἡμῖν νὰ συνοψίσωμεν ἀγό-
ρευσιν, ἧτις ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μέχρι τέλους εἶνε σύνοψις κολοσσιαίας ἐρ-
γασίας καὶ προσπαθειῶν πρὸς ἀνόρθωσιν τῆς δημοσίας πίστεως καὶ
διαρρύθμισιν τῶν οἰκονομικῶν τοῦ τόπου, δυνάμεθα νὰ ἀποσπάσω-
μεν καὶ παραθέσωμεν.

19 Νοεμβρίου.

Σήμερον τὴν ἐσπέραν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κόμης Μονθολὼν παρα-
θέτει γεῦμα ἐν τῇ γαλλικῇ πρεσβείᾳ εἰς τὸ διπλωματικὸν σῶμα, μετὰ δὲ τὸ
γεῦμα θὰ γίνῃ ἐσπερὶς, εἰς ἣν θὰ παρευρεθῶσιν ὁ κ. Τρικούπης, ὁ ὑπουργὸς
τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ πολλοὶ τῶν ἐνταῦθα Γάλλων.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 18 Νοεμβρίου 1887.

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Ὁ λόγος τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἀναμφιβόλως ἐνεποίησεν οὐχὶ
συνήθη ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ἀκούσαντας αὐτόν. Καὶ γνωστοῦ ὄντος
καὶ προαγγελθέντος, ὅτι θὰ ὠμίλει, εἶχον συρρεύσει, ἐξαιρέσει τῶν
τακτικῶν θαμιστῶν τοῦ Βουλευτηρίου, καὶ πλείστοι ἄλλοι, οἵτι-
νες σπανίως ἢ οὐδέποτε ἐμφανίζονται εἰς βουλευτικὰς συνε-
δρίας, τοιουτοτρόπως δὲ ἡ φυσιογνωμία τῆς αἰθούσης ἀπὸ τε
τῶν βουλευτικῶν ἐδρῶν καὶ τῶν θεωρείων εἶχε τι τὸ ἐξαιρε-
τικόν. Πρώτην φορὰν τὸ διπλωματικὸν θεωρεῖον ἦτο πλήρες ἀρρέ-
νων... καὶ θηλέων. Τὸ θεωρεῖον τῶν κυριῶν, ἐκεῖνο δὲ ἦτο ξεχειλι-
σμένον· καὶ μόνον ἂν λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν τὸ πλῆθος τῶν κυριῶν, αἵ-
τινες ἤλθον νὰ ἀκούσωσι τὸν πρωθυπουργικὸν λόγον, ὁ θρίαμβος
τοῦ κ. Τρικούπης εἶνε ἐξησφαλισμένος. Ἐπίσης εἰς τὰ θεωρεῖα τῶν
ἀξιωματικῶν δὲν ἔμενε θέσις κενή· πάντες δὲ οἱ ἐφωδιασμένοι δι'
εἰσιτηρίων ἐφημερίδων ἐν ἐνεργείᾳ καὶ μὴ, δημοσιογράφοι τακτικοὶ

καὶ ἐπιτίμοι, εἶχον φροντίσει νὰ καταλάβωσι θέσιν. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ λοιπὰ θεωρεῖα, ταῦτα ἀπετέλουν ἓνα συνεχῆ μέλανα ὄγκον. Ὅμοίως ἑκτακτος ὅλως ἦτο ἡ ἀνυπομονησία τῶν συνωθουμένων θεατῶν μέχρις οὗ ἴδωσι καταλαμβάνοντα τὸ βῆμα τὸν κ. πρωθυπουργόν· ἕκαστος τῶν βουλευτῶν, οἵτινες διὰ τῶν ἐπερωτήσεων αὐτῶν ἐπεβράδυνον τὴν κρίσιμον στιγμήν, ὑπεδέχοντο ψιθυρισμοὶ πρόφανοὺς δυσαρεσκείας.

Εἴπομεν ἐν ἀρχῇ, ὅτι ὁ λόγος τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ προὔξενησεν οὐχὶ συνήθῃ ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ἀκούσαντας αὐτόν. Καταφανὴς ἀποδείξεις τούτου εἶνε ἡ ὁμολογία ἐνὸς τῶν βουλευτῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἐκ τῶν ἐχθρικώτερον διακειμένων πρὸς τὴν κυβέρνησιν· ὁ κύριος βουλευτής, καθ' ἃ διαβεβαιοῦσιν ἡμᾶς οἱ ἀκούσαντες αὐτόν, ὁμολογεῖ ἐν ἑνὶ τῶν δωματίων τῆς Βουλῆς, ὅτι καὶ εἰς τὰς τάξεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὁ λόγος τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἐκρίθη ἄξιος θαυμασμοῦ. Ἐννοεῖται, ὅτι τοιαῦται ὁμολογίαι, καθ' ἃς φίλος μὲν ὁ Πλάτων, φιλότατῃ δὲ ἡ ἀλήθεια, δὲν ὑπερβαίνουνσι τοὺς τοίχους τῶν δωματίων τῆς Βουλῆς.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 18 Νοεμβρίου 1887.

Ἄνευ ἐφοδίων, ἄνευ ὅπλων, ἐρρίφθη εἰς ἀγῶνα ἄνισον, τοῦ ὁποίου ἡ ἔκβασις δὲν ἦτο δυνατόν νὰ εἶνε ἄλλη. Κατάδηλον δὲ τοῦτο ἐγένετο πρὸ πάντων ἐκ τῆς χθесινῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Δηλιγιάννη. Πολὺ ἠγωνίσθη νὰ σταματήσει καὶ νὰ ἀνακόψῃ τὴν τροπὴν τῶν πεποιθήσεων, ἣν ἐνίσχυνεν ἡ δευτέρα ἀγόρευσις τοῦ κ. Τρικούπη. Ἐκτύπα δεξιᾷ, ἐκτύπα ἀριστερᾷ, ἀλλ' εἰς μάτην. Ἐνόμιζεν ὅτι κτυπᾷ, ἐνῷ πράγματι μόνον ἠμύνετο. Προεκάλεσε συζήτησιν, ἵνα κατασυντρίψῃ τὸν ἀντίπαλον, καὶ κατέληξεν ἀμυνόμενος ὑπὲρ ἑαυτοῦ. Ἰσχυρῶς κατέφερε τὸν βραχίονα, ἀλλ' οὗτος ἦτο ὥπλισμένος μὲ καλάμι. Τί ἡδύνατο νὰ φέρῃ κατὰ τῶν στρογγύλων ἀριθμῶν τοῦ κ. Τρικούπη; Τὸν Καραβέλωφ. Τί κατὰ τῆς διαχειρίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ τρέχοντος ἔτους; Τὴν ἐξεταστικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ 1885. Τί κατὰ τῶν

ἐλλειμμάτων τῶν ἐτῶν 1885 καὶ 1886; Τὸν ἀποκλεισμόν καὶ τὰς μηχανορραφίας, ἐνῶ τῶν νῦν συμμάχων τοῦ ἡ φυσιογνωμία κατέρριπτεν εἰς τὸ ἀστεῖον τὰς τραγικὰς τοῦ διαμαρτυρίας. Ἀφοῦ ἐξήντησε καὶ ταῦτα, κατέφυγεν εἰς τὴν μεταφυσικὴν, ἵνα δυνηθῇ συμβολικῶς νὰ ἐπιτεθῇ καὶ κατ' ἄλλου πολεμίου, καθ' οὗ συγκεκριμένως δὲν ἡδύνατο οὔτε ἐτόλμα ν' ἀντιταχθῇ. Ἀλλ' ἂν ἀσκοπῶς διὰ τὴν πολιτείαν ἐν γένει παρῆλθε τόσος χρόνος καὶ τόση κατηναλώθη εὐγλωττία, διὰ τὴν ἀντιπολίτευσιν ἐπῆλθε καὶ θετικόν τι ἀποτέλεσμα οὐχὶ πολὺ εὐχάριστον. Θελήσασα νὰ ἐξαλείψῃ ἢ τοῦλάχιστον νὰ μειώσῃ τὰς εὐαρέστους ἐντυπώσεις, τὰς ὁποίας παρήγαγεν ἡ ἀγόρευσις τοῦ κ. Τρικούπη, εἰσάγοντος τὸν προϋπολογισμόν τοῦ 1888 καὶ ἐκθέτοντος τὰ ἀποτελέσματα τῆς μέχρι τοῦδε ἐφαρμογῆς τοῦ οἰκονομικοῦ αὐτοῦ συστήματος, οὐδὲν ἄλλο κατώρθωσεν ἢ νὰ συντελέσῃ ὥστε νὰ κυρωθῶσι πλείον ἄλλα, διότι ἐνῶ δὲν ἡδυνήθη οὐδὲν σχεδὸν νὰ ἀναιρέσῃ ἐκ τούτων, ἔδωκεν εἰς τοὺς περὶ τὴν κυβέρνησιν ἀφορμὴν νὰ ἐξάρωσι πανηγυρικώτερον καὶ θριαμβευτικώτερον.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 18 Νοεμβρίου 1887.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐληξε τέλος πάντων καὶ τὸ πολιτικὸν ζήτημα. Ἡ ψηφοφορία τῆς Βουλῆς ἀνέδειξε τὴν κυβέρνησιν νικῶσαν διὰ πλειονοψηφίας τριάκοντα ψήφων, χωρὶς νὰ ὑπολογίσωμεν τοὺς ἀπόντας. Ἡ παρούσα σύνοδος βεβαίως δὲν παρουσιάζει πολλὴν διαφορὰν πρὸς τὰς προηγουμένας. Ἀλλὰ κατ' αὐτὴν ἡ ῥητορικὴ φαίνεται βελτιωθείσα κατὰ τρόπον ἐντελῶς εὐάρεστον. Ὅλοι οἱ ῥήτορες τῆς συμπολιτεύσεως ἀπὸ τοῦ κ. Τρικούπη μέχρι τοῦ κ. Μπογιατζόγλου ἀνέπτυξαν ἑκτακτον δύναμιν εἰρωνείας. Ὁ κ. Τρικούπης μάλιστα φαίνεται κληρονομήσας εὐχάριστον εἶδος τῆς ῥητορικῆς τοῦ μακαρίτου λόρδου Βήκονσφιλδ κατὰ τρόπον ἐντελέστατον. Αἱ πρὸς τὸν κ. Δηλιγιάννην ἰδίως ἀποστροφαί του

ἐν τῷ προχθεσινῷ λόγῳ φαίνονται ἐμπνευσθεῖσαι ὑπὸ τόσῳ σκαπτικοῦ πνεύματος, ὥστε καὶ αὐτοὶ οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ἠναγκάσθησαν νὰ ὁμολογήσωσι τὴν ἀξίαν τῆς ἐκτάκτου ταύτης εὐγλωττίας. Ἡ ἀντιπολίτευσις ὅμως δὲν φαίνεται ὠφεληθεῖσα ἐκ τοῦ μαθήματος. Ὁ δὲ κ. Δηλιγιάννης ἀνεδείχθη πάλιν ὁ αὐτός, δηλαδή ὁ ἀκάματος ῥήτωρ τῶν περιφράσεων καὶ τῶν ἀκρατήτων περιόδων.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 18 Νοεμβρίου.

Ὅστις θὰ ἀπεπειρᾶτο νὰ συγκρίνῃ τὸν προχθεσινὸν ἔξοχον λόγον τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ πρὸς τὸ ξεπλυμένον ῥητόρευμα τοῦ προϋσταμένου τῆς ἀντιπολιτεύσεως, θὰ ἔπραττεν ἔργον ἀνάλογον πρὸς τὸν θέλοντα νὰ παραβάλλῃ εἰκόνα μεγάλου ζωγράφου πρὸς τὸ ἀτελὲς σχεδίασμα παιδαρίου ἐκμανθάνοντος τὴν ζωγραφικὴν. Ἐλπιεῖτο τις πράγματι τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἥτις εἰς τὸν συμπαγῆ, ἐναρμονίως συγκεκριμένον καὶ ἀποσιμβρόντα ἐκείνον λόγον τοῦ κ. Τρικούπη, εὔρε νὰ ἀντιτάξῃ ἀπαύγασμα ὠχρὸν ῥητορικῆς τέχνης εἰσελθούσης ἤδη εἰς τὸ στάδιον τοῦ γεροντικοῦ μαρασμοῦ. Πλατυασμοὶ ἀφορητοὶ φράσεις σόλοικοι, τύποι γλωσσικοί, ὡς τὸ «δὲν τιθέασιν» καὶ ἄλλοι, παραμορφώσεις ξένων ὀνομάτων κωμικαὶ ὡς τοῦ λόρδου Ῥώσβεργου, ὅστις μετεβλήθη εἰς λόρδον Ῥοζέμπεργου, εὐφυολογίαι αἰτινες οὐδὲ τὸ μείδιμα τινὸς προεκάλεσαν, ἰδοὺ ἀπὸ τί ἀπηρτίσθη ὁ δῖωρος λόγος τοῦ κ. βουλευτοῦ ἐξ Ἀρκαδίας, ὅστις ἔχει τὴν ἀξίωσιν νὰ ἀντιπαραβληθῇ πρὸς ἓν τῶν ἑξοχωτέρων ῥητορικῶν τροπαίων, ὅσα ἐστήθησάν ποτε ἐν τῷ ἑλληνικῷ κοινοβουλίῳ.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 18 Νοεμβρίου 1887.

Η ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ ΦΥΓΟΜΑΧΕΙ

Οἱ ἥρωες τῆς ἀντιπολιτεύσεως δὲν θουνετίσθησαν ἐκ τῆς φοβερᾶς ἀποτυχίας των, κατὰ τὴν μέχρι τοῦδε πολιτικὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ προγράμματος. Μετὰ τὴν δευτέραν ἀγόρευσιν τοῦ

κ. πρωθυπουργού, ἡτις, ἐξόχου δυνάμεως οὖσα κατὰ τὴν κοινὴν ὁμολογίαν, κατεκεράυνωσε τοὺς ἀντιπάλους καὶ συνέτριψε τὰ σαθρὰ των ἐπιχειρήματα ὥς σκευὴ κεραμέως, ἀντὶ νὰ σιωπήσωσιν, ὥς ἦτο φυσικόν, ἡπέλιψαν νέον ἀγῶνα φλυαρίας καὶ ὅλα τὰ πρωτοπαλήκαρα, ὅλα τὰ μ π α ε ρ ά κ ι α, ἐξηγέρθησαν ἡγουμένου τοῦ πρωτοστάτου ἢ τοῦ πρωτοκαθέδρου ἢ πρωτομάστορα — δὲν ἡξέυρει τις πλέον καὶ πῶς νὰ τὸν ὀνομάσῃ, ὅπως εἶπε καὶ ὁ κ. Τρικούπης — καὶ ἐξήτησαν τὸν λόγον διὰ ν' ἀπαντήσωσι δῆθεν, διὰ νὰ ἐκφράσωσι τὰς αὐτὰς μομφάς, διὰ νὰ ἐπιχειρήσωσι τὰς αὐτὰς φορτικὰς ἀναδρομὰς εἰς τὸ παρελθόν, διὰ νὰ παραστήσωσι πάλιν ὅτι ἡ Ἑλλὰς εὕρσκεται εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀβύσσου διὰ τῶν πρωτοτύπων κανόνων τῆς αἰρετικῆς αὐτῶν ἀριθμητικῆς.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 19 Νοεμβρίου.

Τὰ εἶχον χάσει καὶ οἱ στενογράφοι. Ἡ προχθεσινὴ ἀγόρευσις τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη συνεδέθη καὶ μετὰ περιέργων τινῶν χρονικῶν. Ὁ ῥητορικὸς χεῖμαρρος τῆς ἡμέρας ἐκείνης κατῆλθε τόσον ὀρμητικὸς, ὥστε παρέσυρεν ὅχι μόνον τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς, τοὺς ἀθώους πάσης κομματικῆς χροιάς στενογράφους, οἵτινες μετὰ πάσης ἀπαθείας ἀπαθανατίζουσι καὶ τῆς ἀριστερᾶς καὶ τῆς δεξιᾶς πτέρυγος τὰ τρόπαια. Εἷς τινὰ σημεῖα ὑπῆρξεν ὁ κ. Τρικούπης τόσον ταχύς, ἀγορεύων, ὥστε οἱ στενογράφοι, ἂν καὶ ἐνέτεινον ὅλας τὰς στενογραφικὰς αὐτῶν δυνάμεις, ἀπώλεσαν τὰ ἴχνη του καὶ μετὰ δυσκολίας ἐπανεύρισκον αὐτά. Θὰ ἦτο δὲ ἡ παραπλάνησίς των αὕτη μεγαλειτέρα καὶ θὰ ἄφινον κατὰ τὴν στενογράφησιν μεγαλειτέρα χάσματα, ἂν μὴ ἦτο κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην ὁ κ. Τρικούπης ἰδιαζόντως φαιδρὸς καὶ ἐξετρέπετο εἰς δηκτικωτάτας παρατηρήσεις, αἱ ὁποῖαι καὶ εἰς τὸ ἀκροατήριον παρείχον τόσῃν εὐχαρίστησιν καὶ ὁ ἴδιος μετὰ κόπου συνεῖχε τοὺς γέλωτας, ὅτε καὶ οἱ στενογράφοι ἀνεκουφίζοντο καὶ κατῴρθουν νὰ παρακολουθήσωσι τὸν κοινοβουλευτικὸν ἥρωνα.

ΒΟΥΛΗ

Συνεδριάσεις τῆς 17 Νοεμβρίου

« Ἡ Βουλὴ κρίνουσα ὅτι δὲν ὑφίσταται ἡ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ἐμπιστοσύνη αὐτῆς, μεταβαίνει εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Οἱ παραδεχόμενοι τὴν πρότασιν λέγουν Ναί, οἱ μὴ παραδεχόμενοι λέγουν Ὅχι.

(Γίνεται ψηφοφορία δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ὥς ψηφολεκτῶν κληθέντων κ. κ. Καλογεροπούλου καὶ Κρεστενίτου).

Πρόεδρος. Ἐψηφοφόρησαν ἐν ὄλῳ 128. Ὑπὲρ τῆς προτάσεως 52, κατὰ δὲ τῆς προτάσεως 76. Ἐπομένως ἡ πρότασις τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀπερρίφθη διὰ ψήφων 76 κατὰ 52, μὴ μετασχόντων τῆς ψηφοφορίας τῶν κ. κ. ὑπουργῶν.

Μεθ' ὃ ἐλύθη ἡ συνεδρίασις περὶ ὥραν 6 1/2.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 19 Νοεμβρίου.

Πρώτην φορὰν προσήλθεν ἐνώπιον τοῦ Κοινοβουλίου κυβέρνησις παρέχουσα σαφεῖς καὶ ἐπαρκεῖς ἀποδείξεις, ὅτι ἐπολιτεύθη κατὰ τὰς ὑποσχέσεις της καὶ ὅτι ἐπραγματοποίησε κατὰ τὸ πλεῖστον αὐτάς. Καὶ δὲν ἦσαν συνήθεις οὐδὲ εὐκολοὶ αἱ περιστάσεις, ὥστε νὰ δικαιολογῇται τις ἰσχυριζόμενος, ὅτι τὸ ἔργον τῆς κυβερνήσεως δὲν ἦτο σημαντικόν. Οὐδὲν πλεον οὐδὲν ἔλαττον, ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος τοῦ κ. Τρικούπη προέκειτο νὰ ἀποδείξῃ, ἂν ὁ τόπος θὰ δυνηθῇ νὰ ὑπερκάμψῃ τὰς οἰκονομικὰς δυσχερείας, εἰς τὰς ὁποίας μοιραίως ἐνέπεσε, σφάζων τὴν πίστιν καὶ τὴν φιλοτιμίαν του, ἡ θ' ἀναγκασθῇ νὰ φθίσῃ μέχρι τῆς χρεωκοπίας.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 19 Νοεμβρίου.

Γνωστόν, ὅτι περὶ τῆς πρώτης κοινοβουλευτικῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. Δηλιγιάννη ὥς καὶ περὶ τῆς δευτέρας, ὁ τύπος τῆς πρωτευούσης

δηλονότι ἡ μεγάλη καὶ ἀναγινώσκομένη πλειονότης αὐτοῦ, ἐξέφρασεν ἐπάνω κάτω μίαν καὶ τὴν αὐτὴν γνώμην· τὸ ὅποιον σημαίνει, ὅτι ἡ ἀγόρευσις τοῦ κ. Δηλιγιάννη προϋξένησε μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἐντύπωσιν· τὸ ὅποιον θὰ εἴπη μ' ἄλλους λόγους, ὅτι ἡ ὁμόφωνος αὕτη ἀπόφανσις περὶ τῆς ἀγορεύσεως παρεῖχε μόνη τὸ μέτρον τῆς ἀξίας της ἐν ἀκριβείᾳ.

Καὶ ἐν τούτοις ἀπὸ τὴν ὁμοφωνίαν αὐτὴν ἡ ἐν λόγῳ ἐφημερίς ἐξήγαγεν, ὥς εἵπομεν, τὴν μεγάλην αὐτὴν ἀνακάλυψιν. Καὶ τί ἀνεκάλυψεν; ὅτι ὅλα τὰ ἄρθρα τῶν ἐφημερίδων, τὰ διαλαμβάνοντα περὶ τοῦ λόγου τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ὅλα τὰ ἄρθρα, τὰ ἔγραψεν εἰς μόνος ἄνθρωπος.

Καὶ ποῖος εἶνε αὐτὸς ὁ Ἄτλας τῆς ἐλληνικῆς ἀρθρογραφίας;
Ὁ κ. Τρικούπης!

ΕΦΗΜΕΡΙΣ 20 Νομβρίου 1887.

Ἄριστα ἔπραξεν ὁ κ. πρωθυπουργὸς μὴ ἀπαντήσας εἰς τὰς γενομένας χθὲς αὐτῷ ἐπερωτήσεις περὶ τῆς ἐκβάσεως τῆς δίκης τῆς Κούτρας. Ὡς διευπλώθησαν αἱ ἐπερωτήσεις, ἦσαν ἀνάξιοι καὶ τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ ζητήματος, θὰ προσέβαλλε δὲ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ κοινοβουλίου ὁ κ. Τρικούπης, ἂν ἐλάμβανεν αὐτὰς ὑπ' ὄψει. Ἡμεῖς ἐπεθυμοῦμεν νὰ ἐγίνετό τις σπουδαία καὶ εὐπρεπὴς περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐπερώτησις, ἵνα ἀκουσθῇ ἡ περὶ αὐτοῦ γνώμη τῆς κυβερνήσεως, ἡ ὁποία θὰ ἀνεκούφιζε τὴν κοινὴν συνείδησιν, καιρῶς τραυματισθεῖσαν ἐκ τῆς ἀθώωσεως τῶν κατηγορηθέντων διὰ τὰ τῆς Κούτρας. Ἀληθῶς τοιαύτην ἀνάγκην ἠσθάνετο ἡ κοινωνία καὶ ἔχομεν πεποίθησιν, ὅτι ὁ κ. πρωθυπουργὸς θὰ ἀπεδείκνυε καὶ διὰ τοῦ λόγου, ὥς ἀποδεικνύει καὶ διὰ τῶν πράξεών του, ὅτι οὔτε ἐλησμονήσαμεν οὔτε πρέπει νὰ λησμονήσωμεν τὸ ὄνειδος τῆς Κούτρας.

19 Νομβρίου.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, μόλις ἔμαθε τὴν ἀθώωσιν τῶν

κατηγορουμένων αξιωματικῶν τῆς Κούτρας συνέστησεν ἐπιτροπὴν πρὸς ἀποπομπὴν αὐτῶν ἀπὸ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ.

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ. — Χθὲς π. μ. ἐπεσκέφθη ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας κ. Le Maitre.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 21 Νοεμβρίου 1887.

Ἐπειδὴ τοῦ ζητήματος τῆς ἀθώωσης τῶν ἀξιωματικῶν, τῶν ἐνεχομένων εἰς τὴν προδοσίαν τῆς Κούτρας ἐπελήφθη ἡ ἀντιπολίτευσις ἐπὶ προφανεῖ σκοπῷ πολιτικῆς κερδοσκοπίας, ὁ κ. πρωθυπουργὸς κατὰ τὴν χθεςινήν συνεδρίαν τῆς Βουλῆς, προέβη εἰς σεμνὴν καὶ εὐπαρησίαστον δήλωσιν, ἥτις καὶ τὸ τρωθὲν ἐπὶ τῇ ἀθώώσει ἔθνικὸν αἴσθημα ἀνεκούφισε καὶ εἰς τὴν θέλουσαν νὰ ἐκμεταλλεύηται τὰ πάντα μερίδα τῶν παρ' ἡμῖν πολιτευομένων ἔδωκε μάθημα καλόν. Ὁ κ. Δηλιγιάννης, λαβὼν μετὰ τὸν πρωθυπουργὸν τὸν λόγον, ἀπέκρουσε τὴν μομφὴν ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις ἐπιζητεῖ τέλη πολιτικὰ ἐν θέμασιν ἀπτομένοις τῆς τιμῆς τοῦ στρατοῦ, καλοκαγάρθως δ' ἡρώτα ποῖος εἶνε ὁ ὑπαίτιος τῆς Κούτρας, ὥς νὰ μὴ ἐγνώριζεν ὅλον τὸ ἔθνος ποῖος εἶνε ὁ ὑπαίτιος διὰ τὸ ἀλγεινὸν τοῦτο ἐπεισόδιον, ὅπερ ἡμαύρωσε τὴν τιμὴν τῶν ἑλληνικῶν ὅπλων, καὶ περιμένῃ νὰ τὸ μάθῃ ἐκ τῆς καταθέσεως τῶν ἐγγράφων εἰς τὴν Βουλὴν, ἐγγράφων συζητηθέντων εἰς πολυήμερους δικαστικὰς συζητήσεις, ἐγγράφων πασιγνώστων.

ΩΡΑ, 21 Νοεμβρίου 1887.

Τὸ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν συγκροτηθὲν ἀνακριτικὸν συμβούλιον, συγκείμενον ὑπὸ τοῦ συνταγματάρχου τοῦ πυροβολικοῦ κ. Πάνου Κολοκοτρώνη, τοῦ ἀντισυνταγματάρχου τοῦ πεζικοῦ κ. Θ. Σαράτσογλου, τοῦ ταγματάρχου τοῦ πεζικοῦ κ. Δ. Μπαῖρακτάρη καὶ τῶν λοχαγῶν κ. κ. Χρ. Μακρυγιάννη τοῦ μηχανικοῦ καὶ Δ. Δημητριάδου τοῦ πεζικοῦ, συνελθὼν χθὲς, συνεκεία διαταγῆς τοῦ ἐπὶ τῶν

Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ, ἵνα γνωμοδοτήσῃ περὶ τῶν λοχαγῶν Λαίνα καὶ Πηνειοῦ καὶ τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ Παπαχαλαάμπου, ἐγνωμοδότησε παμψηφεί, ἵνα τεθῶσιν οὗτοι εἰς ἀπόταξιν καὶ διαγραφῶσι τῶν ἐλέγχων τοῦ στρατοῦ, ἀπαγορευθῇ δ' αὐτοῖς νὰ φέρωσι τὴν στρατιωτικὴν στολήν.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 19 Νοεμβρίου 1887.

Ἡ τελευταία περὶ τοῦ ζητήματος τῆς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐμπιστοσύνης ἐν τῇ Βουλῇ ψηφοφορία ἀπεκάλυψε τὴν μετᾶστασιν τριῶν βουλευτῶν ἀπὸ τῶν τάξεων τῆς συμπολιτεύσεως εἰς ἐκεῖνα τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἵσως ἤθελέ τις υποθέσῃ, ὅτι μεγάλα ζητήματα γενικῆς πολιτικῆς ἢ τοῦλάχιστον μέτρα κυβερνητικὰ ἀδικοῦντα ἰδιαίτερώς τὴν ἐπαρχίαν ἢ τὸν νομόν ἐξ οὗ ἐκλέγονται οἱ μεταστάντες ἠνάγκασαν τοὺς τρεῖς ἀξιοτίμους τούτους πατέρας τοῦ Ἑθνους νὰ ἀρνηθῶσι τὴν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐμπιστοσύνην των.

Τὴν λύσιν τῆς ἀπορίας δίδει ἡμῖν ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Κυβερνήσεως» τῆς 3 Νοεμβρίου. Ἐκεῖ βλέπομεν, ὅτι ὁ ταμίας Κορινθίας δημοσιεύει δηλοποίησιν «περὶ πλειστηριασμοῦ ἐνὸς ἐν Νέᾳ Κορίνθῳ οἰκοπέδου τοῦ πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλέτου Γ. Κούστα». Ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς ἐξ Ἀργολιδοκορινθίας δηλ., εἶχεν ἀγοράσῃ ἐν δημοσίᾳ δημοπρασίᾳ ἐπὶ πενταετῇ πιστώσει ἐν οἰκώπεδον τοῦ δημοσίου κείμενον ἐν Νέᾳ Κορίνθῳ. Τὸ παραχωρητήριον τοῦ κ. ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐξεδόθη τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1884, ἀλλ' ὁ κ. βουλευτὴς, καίτοι νομίμως προσκληθεὶς, δὲν ἐπλήρωσε τὰς λεληγμένας δόσεις τῶν ἐτῶν 1885, 1886 καὶ 1887 ἐκ δραχμῶν 3363.36 ἀπέναντι τοῦ τιμήματος, ὅπερ ὡς γνωστὸν διατίθεται κατὰ νόμον ὑπὲρ δημοφελῶν ἔργων. Ὁ κ. Κούστας ὀχυρούμενος ὀπισθεν τῆς δυνάμεως ἦν, ὡς ἐνόμιζεν αὐτός, εἶχεν ὡς ἐκ τῆς βουλευτικῆς του ἰδιότητος ἀπέναντι τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἡλπίζεν, ὅτι θὰ ἔμενε μέχρι παραγραφῆς ὀφειλέτης τοῦ δημοσίου καὶ θὰ ἐγίνετο ἀνεξόδως κύριος ἐνὸς

ὁ κάπρος, δὲν ᾔθελε νὰ βιάσῃ ἐν τῷ ἄνθρωπῳ του, ἐστράφη μεθ' ὁρμῆς καὶ ἐπελθὼν ἀνατρέπει αὐτὴν καὶ θραύει πάντα τὰ ἀχύρινα ὄπλα, ἅτινα ἐν σπουδῇ εἶχε παρασκευάσει. Ἡ ἀντιπολίτευσις, ὡς τὰ ἀσύ- νετα παιδιὰ, λέγει νῦν ὅτι ἔπαιζεν, ὅτι δὲν πρέπει ὁ κ. Τρικούπης νὰ ἐκλάβῃ ὡς σπουδαίαν τὴν ἐπίθεσιν· μεθαύριον κατὰ τὴν γενικὴν συ- ζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ θὰ ἀρχίσῃ ἐκ νέου καὶ τότε μόνον νὰ «παίξουν εἰς τ' ἀλήθεια»!

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 17 Νοεμβρίου 1887.

Ὡς προηγγελάμεν ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἔλαβε χθὲς τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ζητήματος, ὅπερ ἤγειρε διὰ τῶν συζητήσεων αὐτῆς ἡ ἀντιπολίτευσις, καὶ ἀφοῦ ἀνεσκέυασε διὰ τῆς προσαγωγῆς καὶ πάλιν τῶν ἀριθμῶν πάντα ὅσα εἶπον οἱ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἀφοῦ ἀμειλίκτως τῷ ὄντι ἐκόλασε τὴν ἄγνοιαν περὶ τὰ στοιχειωδέστατα τῶν ἐπὶ οἰκο- νομικῶν ζητημάτων ἀξιούντων νὰ ὁμιλῶσι, καὶ πικρῶς κατειρωνεύθη τῶν σφαλμάτων, εἰς τὰ ὅποια περιέπεσαν ἐν τῇ σπουδῇ των, ὥπως εἶπωσί τι ἀντίθετον τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἀφοῦ κατέδειξε τὸ ἀνα- κόλουθον καὶ κενὸν πάντων τῶν συλλογισμῶν καὶ ἰδεῶν αὐτῶν, προ- σάγων οὐχὶ πλέον τοὺς ἀριθμοὺς καὶ τὰ γεγονότα, ἅτινα περιέλαβεν ἐν τῇ εἰσηγητικῇ ἐκθέσει του, ἀλλ' αὐτοὺς τοὺς ἀριθμοὺς καὶ τὰ συμ- περάσματα, τὰ ὅποια ἐπεκαλέσθησαν οἱ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἀφοῦ οὕ-τως ἐπὶ τρεῖς περίπου συνεχεῖς ὥρας ἀνιλεῶς κατήλεγχε τὴν ἀμάθειαν, τὴν κακοπιστίαν καὶ τὴν ἐν γένει ἀνικανότητα τῶν ἀντιπολιτευομένων, ὅπως θίγῃσι καὶ πραγματεύωνται ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ζητήματα, ἅτινα οὔτε ἐννοοῦσιν, οὔτε διὰ μελέτης ἐπισταμένης φιλοτιμοῦνται νὰ γεί- νωσιν ἱκανοί, ὅπως καταναήσῃσι καὶ μὴ προκαλῶσι τὰ σκώμματα τῶν ἀκουόντων αὐτούς, ἔθεσε σαφῶς καὶ καθαρῶς τὸ ζήτημα τῆς ἐμπι- στοσύνης ὡς πόρισμα τῶν γενομένων συζητήσεων, ἐξηγήσας τὰ περὶ αὐτοῦ, ὡς περίπτου ἀνεπτυξάμεν χθὲς ταῦτα ἐν τῇ «Παλιγγενεσίᾳ».

Ἀνάλυσιν τῆς χθεςινῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ δὲν

πρέπει νὰ ἐπιχειρήσωμεν, διότι οὐδὲ λέξις μία δύναται νὰ παραλειφθῇ ἐξ αὐτῆς ἄνευ οὐσιώδους ζημίας τῶν βαθυτάτων ἐννοιῶν, ὧν ἦτο με-
στή, καὶ τῶν πραγμάτων, ἅτινα κατέδειξεν ἐν τῇ ἀναπτύξει τῶν λε-
πτομερειῶν.

Ἄλλ' ἐὰν δὲν εἶνε ἐπιτετραμμένον ἡμῖν νὰ συνοψίσωμεν ἀγό-
ρευσιν, ἦτις ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μέχρι τέλους εἶνε σύνοψις κολοσσιαίας ἐρ-
γασίας καὶ προσπαθειῶν πρὸς ἀνόρθωσιν τῆς δημοσίας πίστεως καὶ
διαρρύθμισιν τῶν οἰκονομικῶν τοῦ τόπου, δυνάμεθα νὰ ἀποσπάρσω-
μεν καὶ παραθέσωμεν.

19 Νοεμβρίου.

Σήμερον τὴν ἐσπέραν ὁ πρεσβυτεὺς τῆς Γαλλίας κόμης Μονθολὼν παρα-
θέτει γεῦμα ἐν τῇ γαλλικῇ πρεσβείᾳ εἰς τὸ διπλωματικὸν σῶμα, μετὰ δὲ τὸ
γεῦμα θὰ γίνῃ ἐσπερὶς, εἰς ἣν θὰ παρευρεθῶσιν ὁ κ. Τρικούπης, ὁ ὑπουργὸς
τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ πολλοὶ τῶν ἐνταῦθα Γάλλων.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 18 Νοεμβρίου 1887.

ΠΙΝΑΚΙΑ ΕΣ

Ὁ λόγος τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἀναμφιβόλως ἐνεποίησεν οὐχὶ
συνήθη ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ἀκούσαντας αὐτόν. Καὶ γνωστοῦ ὄντος
καὶ προαγγελθέντος, ὅτι θὰ ὠμίλει, εἶχον συρρεύσει, ἐξαιρέσει τῶν
τακτικῶν θαμιστῶν τοῦ Βουλευτηρίου, καὶ πλείστοι ἄλλοι, οἵτι-
νες σπανίως ἢ οὐδέποτε ἐμφανίζονται εἰς βουλευτικὰς συνε-
δρίας, τοιοῦτοτρόπως δὲ ἡ φυσιογνωμία τῆς αἰθούσης ἀπὸ τε
τῶν βουλευτικῶν ἐδρῶν καὶ τῶν θεωρείων εἶχε τι τὸ ἐξαιρε-
τικόν. Πρώτην φορὰν τὸ διπλωματικὸν θεωρεῖον ἦτο πλήρες ἀρρέ-
νων... καὶ θηλέων. Τὸ θεωρεῖον τῶν κυριῶν, ἐκεῖνο δὲ ἦτο ξεχειλι-
σμένον· καὶ μόνον ἂν λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν τὸ πλῆθος τῶν κυριῶν, αἵ-
τινες ἤλθον νὰ ἀκούσωσι τὸν πρωθυπουργικὸν λόγον, ὁ θρίαμβος
τοῦ κ. Τρικούπης εἶνε ἐξησφαλισμένος. Ἐπίσης εἰς τὰ θεωρεῖα τῶν
ἀξιωματικῶν δὲν ἔμενε θέσις κενή· πάντες δὲ οἱ ἐφωδιασμένοι δι'
εἰσιτηρίων ἐφημερίδων ἐν ἐνεργείᾳ καὶ μὴ, δημοσιογράφοι τακτικοὶ

καὶ ἐπίτιμοι, εἶχον φροντίσει νὰ καταλάβωσι θέσιν. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ λοιπὰ θεωρεῖα, ταῦτα ἀπετέλουν ἓνα συνεχῆ μέλανα ὄγκον. Ὅμοίως ἑκτακτος ὅλως ἦτο ἡ ἀνυπομονησία τῶν συνωθουμένων θεατῶν μέχρις οὗ ἴδωσι καταλαμβάνοντα τὸ βῆμα τὸν κ. πρωθυπουργόν· ἕκαστος τῶν βουλευτῶν, οἵτινες διὰ τῶν ἐπερωτήσεων αὐτῶν ἐπεβράδυνον τὴν κρίσιμον στιγμήν, ὑπεδέχοντο ψιθυρισμοὶ πρόφανοῦς δυσαρσεκείας.

Εἶπομεν ἐν ἀρχῇ, ὅτι ὁ λόγος τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ προὔξενησεν οὐχὶ συνήθῃ ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ἀκούσαντας αὐτόν. Καταφανῆς ἀπόδειξις τούτου εἶνε ἡ ὁμολογία ἐνὸς τῶν βουλευτῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἐκ τῶν ἐχθρικώτερον διακειμένων πρὸς τὴν κυβέρνησιν· ὁ κύριος βουλευτής, καθ' ἃ διαβεβαιωῦσιν ἡμᾶς οἱ ἀκούσαντες αὐτόν, ὁμολόγει ἔν τινι τῶν δωματίων τῆς Βουλῆς, ὅτι καὶ εἰς τὰς τάξεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὁ λόγος τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἐκρίθη ἄξιος θαυμασμοῦ. Ἐννοεῖται, ὅτι τοιαῦται ὁμολογίαι, καθ' ἃς φίλος μὲν ὁ Πλάτων, φιλάτῃ δὲ ἡ ἀλήθεια, δὲν ὑπερβαίνουνσι τοὺς τοίχους τῶν δωματίων τῆς Βουλῆς.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 18 Νοεμβρίου 1887.

Ἄνευ ἐφοδίων, ἄνευ ὄπλων, ἐρρίφθη εἰς ἀγῶνα ἄνισον, τοῦ ὁποίου ἡ ἔκβασις δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ εἶνε ἄλλη. Κατάδηλον δὲ τοῦτο ἐγένετο πρὸ πάντων ἐκ τῆς χθесινῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Δηλιγιάννη. Πολὺ ἠγωνίσθη νὰ σταματήσῃ καὶ νὰ ἀνακόψῃ τὴν τροπὴν τῶν πεποιθήσεων, ἣν ἐνίσχυνεν ἡ δευτέρα ἀγόρευσις τοῦ κ. Τρικούπη. Ἐκτύπα δεξιᾷ, ἐκτύπα ἀριστερᾷ, ἀλλ' εἰς μάτην. Ἐνόμιζεν ὅτι κτυπᾷ, ἐνῶ πράγματι μόνον ἠμύνετο. Προεκάλεσε συζήτησιν, ἵνα κατασυντρίψῃ τὸν ἀντίπαλον, καὶ κατέληξεν ἀμυνόμενος ὑπὲρ ἑαυτοῦ. Ἰσχυρῶς κατέφερε τὸν βραχίονα, ἀλλ' οὗτος ἦτο ὀπλισμένος μὲ καλάμι. Τί ἡδύνατο νὰ φέρῃ κατὰ τῶν στρογγύλων ἀριθμῶν τοῦ κ. Τρικούπη; Τὸν Καραβέλωφ. Τί κατὰ τῆς διαχειρίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ τρέχοντος ἔτους; Τὴν ἐξεταστικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ 1885. Τί κατὰ τῶν

ἐλλειμμάτων τῶν ἐτῶν 1885 καὶ 1886; Τὸν ἀποκλεισμόν καὶ τὰς μηχανογραφίας, ἐνῶ τῶν νῦν συμμάχων τοῦ ἡ φυσιογνωμία κατέρριπτεν εἰς τὸ ἀστεῖον τὰς τραγικὰς τοῦ διαμαρτυρίας. Ἀφοῦ ἐξήντησε καὶ ταῦτα, κατέφυγεν εἰς τὴν μεταφυσικὴν, ἵνα δυνηθῇ συμβολικῶς νὰ ἐπιτεθῇ καὶ κατ' ἄλλου πολέμιον, καθ' οὗ συγκεκριμένως δὲν ἡδύνατο οὔτε ἐτόλμα ν' ἀντιταχθῇ. Ἀλλ' ἂν ἀσκόπως διὰ τὴν πολιτείαν ἐν γένει παρῆλθε τόσος χρόνος καὶ τόση κατηναλώθη εὐγλωττία, διὰ τὴν ἀντιπολίτευσιν ἐπῆλθε καὶ θετικόν τι ἀποτέλεσμα οὐχὶ πολὺ εὐχάριστον. Θελήσασα νὰ ἐξαλείψῃ ἢ τοῦλάχιστον νὰ μειώσῃ τὰς εὐαρέστους ἐντυπώσεις, τὰς ὁποίας παρήγαγεν ἡ ἀγόρευσις τοῦ κ. Τρικούπη, εἰσάγοντος τὸν προϋπολογισμόν τοῦ 1888 καὶ ἐκθέτοντος τὰ ἀποτελέσματα τῆς μέχρι τοῦδε ἐφαρμογῆς τοῦ οἰκονομικοῦ αὐτοῦ συστήματος, οὐδὲν ἄλλο κατώρθωσεν ἢ νὰ συντελέσῃ ὥστε νὰ κυρωθῶσι πλείοτερον αὐτά, διότι ἐνῶ δὲν ἡδυνήθη οὐδὲν σχεδὸν νὰ ἀναιρέσῃ ἐκ τούτων, ἔδωκεν εἰς τοὺς περὶ τὴν κυβέρνησιν ἀφορμὴν νὰ ἐξάρωσι πανηγυρικώτερον καὶ θριαμβευτικώτερον.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 18 Νοεμβρίου 1887.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐληξε τέλος πάντων καὶ τὸ πολιτικὸν ζήτημα. Ἡ ψηφοφορία τῆς Βουλῆς ἀνέδειξε τὴν κυβέρνησιν νικῶσαν διὰ πλειονοψηφίας τριάκοντα ψήφων, χωρὶς νὰ ὑπολογίσωμεν τοὺς ἀπόντας. Ἡ παροῦσα σύνοδος βεβαίως δὲν παρουσιάζει πολλὴν διαφορὰν πρὸς τὰς προηγουμένας. Ἀλλὰ κατ' αὐτὴν ἡ ῥητορικὴ φαίνεται βελτιωθείσα κατὰ τρόπον ἐντελῶς εὐάρεστον. Ὅλοι οἱ ῥήτορες τῆς συμπολιτεύσεως ἀπὸ τοῦ κ. Τρικούπη μέχρι τοῦ κ. Μπογιατζόγλου ἀνέπτυξαν ἔκτακτον δύναμιν εἰρωνείας. Ὁ κ. Τρικούπης μάλιστα φαίνεται κληρονομήσας εὐχάριστον εἶδος τῆς ῥητορικῆς τοῦ μακαρίτου λόρδου Βήκονσφιλδ κατὰ τρόπον ἐντελέστατον. Αἱ πρὸς τὸν κ. Δηλιγιάννην ἰδίως ἀποστροφαὶ τοῦ

ἐν τῷ προχθεσινῷ λόγῳ φαίνονται ἐμπνευσθεῖσαι ὑπὸ τόσῳ σκωπτικοῦ πνεύματος, ὥστε καὶ αὐτοὶ οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ἠναγκάσθησαν νὰ ὁμολογήσωσι τὴν ἀξίαν τῆς ἐκτάκτου ταύτης εὐγλωττίας. Ἡ ἀντιπολίτευσις ὅμως δὲν φαίνεται ὠφεληθεῖσα ἐκ τοῦ μαθήματος. Ὁ δὲ κ. Δηλιγιάννης ἀνεδέχθη πάλιν ὁ αὐτός, δηλαδή ὁ ἀκάματος ῥήτωρ τῶν περιφράσεων καὶ τῶν ἀκρατήτων περιόδων.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 18 Νοεμβρίου.

Ὅστις θὰ ἀπεπειρᾶτο νὰ συγκρίνῃ τὸν προχθεσινὸν ἔσοχον λόγον τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ πρὸς τὸ ξεπλυμένον ῥητόρευμα τοῦ προϋσταμένου τῆς ἀντιπολιτεύσεως, θὰ ἔπραττεν ἔργον ἀνάλογον πρὸς τὸν θέλοντα νὰ παραβάλλῃ εἰκόνα μεγάλου ζωγράφου πρὸς τὸ ἀτελὲς σχεδίασμα παιδαρίου ἐκμανθάνοντος τὴν ζωγραφικὴν. Ἐλυπεῖτό τις πράγματι τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἥτις εἰς τὸν συμπαγῆ, ἑναρμονίως συγκεκριημένον καὶ ἀποσιλβοντα ἐκείνον λόγον τοῦ κ. Τρικούπη, εὔρε νὰ ἀντιτάξῃ ἀπαύγασμα ὠχρὸν ῥητορικῆς τέχνης εἰσελθούσης ἤδη εἰς τὸ στάδιον τοῦ γεροντικοῦ μαρασμοῦ. Πλατυασμοὶ ἀφόρητοι, φράσεις σόλοικοι, τύποι γλωσσικοί, ὥς τὸ «δὲν τιθέασιν» καὶ ἄλλοι, παραμορφώσεις ξένων ὀνομάτων κωμικαὶ ὥς τοῦ λόρδου Ῥώσβεργου, ὅστις μετεβλήθη εἰς λόρδον Ῥοζέμπεργου, εὐφυολογίαι αἰτινες οὐδὲ τὸ μείδιμα τινὸς προεκάλεσαν, ἰδοὺ ἀπὸ τί ἀπηρτίσθη ὁ δῖος λόγος τοῦ κ. βουλευτοῦ ἔξ Ἀρκαδίας, ὅστις ἔχει τὴν ἀξίωσιν νὰ ἀντιπαραβληθῇ πρὸς ἓν τῶν ἑσχωτέρων ῥητορικῶν τροπαίων, ὅσα ἐστήθησάν ποτε ἐν τῷ ἑλληνικῷ κοινοβουλίῳ.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 18 Νοεμβρίου 1887.

Ἡ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ ΦΥΓΟΜΑΧΕΙ

Οἱ ἥρωες τῆς ἀντιπολιτεύσεως δὲν θουνετίσθησαν ἐκ τῆς φοβερᾶς ἀποτυχίας των, κατὰ τὴν μέχρι τοῦδε πολιτικὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ προγράμματος. Μετὰ τὴν δευτέραν ἀγόρευσιν τοῦ

κ. πρωθυπουργού, ἥτις ἐξόχου δυνάμεως οὔσα κατὰ τὴν κοινὴν ὁμολογίαν, κατεκραύνωσε τοὺς ἀντιπάλους καὶ συνέτριψε τὰ σαθρὰ των ἐπιχειρήματα ὥς σκεύη κεραμέως, ἀντὶ νὰ σιωπήσωσιν, ὥς ἦτο φυσικόν, ἠπειλήσαν νέον ἀγῶνα φλυαρίας καὶ ὅλα τὰ πρωτοπαλήκαρα, ὅλα τὰ μπαεράκια, ἐξηγέρθησαν ἡγουμένου τοῦ πρωτοστάτου ἢ τοῦ πρωτοκαθέδρου ἢ πρωτομάστορα — δὲν ἤξεύρει τις πλέον καὶ πῶς νὰ τὸν ὀνομάσῃ, ὅπως εἶπε καὶ ὁ κ. Τρικούπης — καὶ ἐζήτησαν τὸν λόγον διὰ ν' ἀπαντήσωσι δῆθεν, διὰ νὰ ἐκφράσωσι τὰς αὐτὰς μομφάς, διὰ νὰ ἐπιχειρήσωσι τὰς αὐτὰς φορετικὰς ἀναδρομὰς εἰς τὸ παρελθόν, διὰ νὰ παραστήσωσι πάλιν ὅτι ἡ Ἑλλὰς εὐρίσκεται εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀβύσσου διὰ τῶν πρωτοτύπων κανόνων τῆς αἰρετικῆς αὐτῶν ἀριθμητικῆς.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 19 Νοεμβρίου.

Τὰ εἶχον χάσει καὶ οἱ στενογράφοι. Ἡ προχθεσινὴ ἀγόρευσις τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπης συνεδέθη καὶ μετὰ περιέργων τινῶν χρονικῶν. Ὁ ῥητορικὸς χεῖμαρρος τῆς ἡμέρας ἐκείνης κατῆλθε τόσον ὀρμητικὸς, ὥστε παρέσυρεν ὄχι μόνον τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς, τοὺς ἀθώους πάσης κομματικῆς χροιάς στενογράφους, οἵτινες μετὰ πάσης ἀπαθείας ἀπαθανατίζουσι καὶ τῆς ἀριστερᾶς καὶ τῆς δεξιᾶς πτέρυγος τὰ τρόπαια. Εἷς τινὰ σημεῖα ὑπῆρξεν ὁ κ. Τρικούπης τόσον ταχύς, ἀγορεύων, ὥστε οἱ στενογράφοι, ἂν καὶ ἐνέτεινον ὅλας τὰς στενογραφικὰς αὐτῶν δυνάμεις, ἀπώλεσαν τὰ ἴχνη του καὶ μετὰ δυσκολίας ἐπανεύρισκον αὐτά. Θὰ ἦτο δὲ ἡ παραπλάνησις των αὕτη μεγαλειτέρα καὶ θὰ ἄφινον κατὰ τὴν στενογραφῆσιν μεγαλείτερα χάσματα, ἂν μὴ ἦτο κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην ὁ κ. Τρικούπης ἰδιαζόντως φαιδρὸς καὶ ἐξετρέπετο εἰς δηκτικωτάτας παρατηρήσεις, αἱ ὁποῖαι καὶ εἰς τὸ ἀκροατήριον παρεῖχον τόσην εὐχαρίστησιν καὶ ὁ ἴδιος μετὰ κόπου συνεῖχε τοὺς γέλωτας, ὅτε καὶ οἱ στενογράφοι ἀνεκουφίζοντο καὶ κατῴρθουν νὰ παρακολουθήσωσι τὸν κοινοβουλευτικὸν ἥρωα.

ΒΟΥΛΗ

Συνεδριάσεις τῆς 17 Νοεμβρίου

« Ἡ Βουλὴ κρίνουσα ὅτι δὲν ὑφίσταται ἡ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ἐμπιστοσύνη αὐτῆς, μεταβαίνει εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ». Οἱ παραδεχόμενοι τὴν πρότασιν λέγουν ΝΑΙ, οἱ μὴ παραδεχόμενοι λέγουν ΟΧΙ.

(Γίνεται ψηφοφορία δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ὡς ψηφολεκτῶν κληθέντων κ. κ. Καλογεροπούλου καὶ Κρεστενίτου).

Πρόεδρος. Ἐψηφοφόρησαν ἐν ὄλῳ 128. Ὑπὲρ τῆς προτάσεως 52, κατὰ δὲ τῆς προτάσεως 76. Ἐπομένως ἡ πρότασις τῆς ἀντικοιτεύσεως ἀπερρίφθη διὰ ψήφων 76 κατὰ 52, μὴ μετασχόντων τῆς ψηφοφορίας τῶν κ. κ. ὑπουργῶν.

Μεθ' ὃ ἐλύθη ἡ συνεδρίασις περὶ ὥραν 6 1/2.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 19 Νοεμβρίου.

Πρώτην φορὰν προσήλθεν ἐνώπιον τοῦ Κοινοβουλίου κυβέρνησις παρέχουσα σαφεῖς καὶ ἐπαρκεῖς ἀποδείξεις, ὅτι ἐπολιτεύθη κατὰ τὰς ὑποσχέσεις της καὶ ὅτι ἐπραγματοποίησε κατὰ τὸ πλεῖστον αὐτάς. Καὶ δὲν ἦσαν συνήθεις οὐδὲ εὐκολοὶ αἱ περιστάσεις, ὥστε νὰ δικαιολογῇται τις ἰσχυριζόμενος, ὅτι τὸ ἔργον τῆς κυβερνήσεως δὲν ἦτο σημαντικόν. Οὐδὲν πλεόν οὐδὲν ἔλαττον, ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος τοῦ κ. Τρικούπη προέκειτο νὰ ἀποδείξῃ, ἂν ὁ τόπος θὰ δυνηθῇ νὰ ὑπερκάμψῃ τὰς οἰκονομικὰς δυσχερείας, εἰς τὰς ὁποίας μοιραίως ἐνέπεσε, σφάζων τὴν πίστιν καὶ τὴν φιλοτιμίαν του, ἥ θ' ἀναγκασθῇ νὰ φθάσῃ μέχρι τῆς χρεωκοπίας.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 19 Νοεμβρίου.

Γνωστόν, ὅτι περὶ τῆς πρώτης κοινοβουλευτικῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. Δηλιγιάννη ὡς καὶ περὶ τῆς δευτέρας, ὁ τύπος τῆς πρωτευούσης

δηλονότι ἡ μεγάλη καὶ ἀναγινώσκομένη πλειονότης αὐτοῦ, ἐξέφρασεν ἐπάνω κάτω μίαν καὶ τὴν αὐτὴν γνώμην· τὸ ὅποιον σημαίνει, ὅτι ἡ ἀγόρευσις τοῦ κ. Δηλιγιάννη προϋξένησε μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἐντύπωσιν· τὸ ὅποιον θὰ εἴπη μ' ἄλλους λόγους, ὅτι ἡ ὁμόφωνος αὐτῇ ἀπόφασις περὶ τῆς ἀγορεύσεως παρεῖχε μόνη τὸ μέτρον τῆς ἀξίας της ἐν ἀκριβείᾳ.

Καὶ ἐν τούτοις ἀπὸ τὴν ὁμοφωνίαν αὐτὴν ἡ ἐν λόγῳ ἐφημερὶς ἐξήγαγεν, ὡς εἵπομεν, τὴν μεγάλην αὐτὴν ἀνακάλυψιν. Καὶ τί ἀνεκάλυψεν; ὅτι ὅλα τὰ ἄρθρα τῶν ἐφημερίδων, τὰ διαλαμβάνοντα περὶ τοῦ λόγου τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ὅλα τὰ ἄρθρα, τὰ ἔγραψεν εἰς μόνος ἄνθρωπος.

Καὶ ποῖος εἶνε αὐτὸς ὁ Ἄτλας τῆς ἑλληνικῆς ἀρθρογραφίας;
 Ὁ κ. Τρικούπης!

ΕΦΗΜΕΡΙΣ 20 Νοεμβρίου 1887.

Ἄριστα ἔπραξεν ὁ κ. πρωθυπουργὸς μὴ ἀπαντήσας εἰς τὰς γενομένας χθὲς αὐτῷ ἐπερωτήσεις περὶ τῆς ἐκβάσεως τῆς δίκης τῆς Κούτρας. Ὡς διετυπώθησαν αἱ ἐπερωτήσεις, ἦσαν ἀνάξιοι καὶ τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ ζητήματος, θὰ προσέβαλλε δὲ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ κοινοβουλίου ὁ κ. Τρικούπης, ἀν ἐλάμβανεν αὐτὰς ὑπ' ὄψει. Ἡμεῖς ἐπεθυμοῦμεν νὰ ἐγίνετό τις σπουδαία καὶ εὐπρεπὴς περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐπερώτησις, ἵνα ἀκουσθῇ ἡ περὶ αὐτοῦ γνώμη τῆς κυβερνήσεως, ἡ ὁποία θὰ ἀνεκούφιζε τὴν κοινὴν συνείδησιν, καιρῶς τραυματισθεῖσαν ἐκ τῆς ἀθώσεως τῶν κατηγορηθέντων διὰ τὰ τῆς Κούτρας. Ἀληθῶς τοιαύτην ἀνάγκην ἠσθάνετο ἡ κοινωνία καὶ ἔχομεν πεποιθήσιν, ὅτι ὁ κ. πρωθυπουργὸς θὰ ἀπεδείκνυε καὶ διὰ τοῦ λόγου, ὡς ἀποδεικνύει καὶ διὰ τῶν πράξεών του, ὅτι οὔτε ἐλθισμονήσαμεν οὔτε πρέπει νὰ λησμονήσωμεν τὸ ὄνειδος τῆς Κούτρας.

19 Νοεμβρίου.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, μόλις ἔμαθε τὴν ἀθώωσιν τῶν

κατηγορουμένων αξιωματικῶν τῆς Κούτρας συνέστησεν ἐπιτροπὴν πρὸς ἀποκομπὴν αὐτῶν ἀπὸ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ.

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ. — Χθὲς π. μ. ἐπεσκέφθη ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας κ. Le Maitre.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 21 Νοεμβρίου 1887.

Ἐπειδὴ τοῦ ζητήματος τῆς ἀθώωσης τῶν αξιωματικῶν, τῶν ἐνεχομένων εἰς τὴν προδοσίαν τῆς Κούτρας ἐπελήφθη ἡ ἀντιπολίτευσις ἐπὶ προφανεῖ σκοπῷ πολιτικῆς κερδοσκοπίας, ὁ κ. πρωθυπουργὸς κατὰ τὴν χθρσινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς, προέβη εἰς σεμνὴν καὶ εὐπαρησίαστον δήλωσιν, ἣτις καὶ τὸ τρωθὲν ἐπὶ τῇ ἀθώώσει ἐθνικὸν αἴσθημα ἀνεκούφισε καὶ εἰς τὴν θέλουσαν νὰ ἐκμεταλλεύηται τὰ πάντα μερίδα τῶν παρ' ἡμῖν πολιτευομένων ἔδωκε μάθημα καλόν. Ὁ κ. Δηλιγιάννης, λαβὼν μετὰ τὸν πρωθυπουργὸν τὸν λόγον, ἀπέκρουσε τὴν μομφὴν ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις ἐπιζητεῖ τέλη πολιτικὰ ἐν θέμασιν ἀποτέμνοις τῆς τιμῆς τοῦ στρατοῦ, καλοκάγαθως δ' ἡρώτα ποῖος εἶνε ὁ ὑπαίτιος τῆς Κούτρας, ὥς νὰ μὴ ἐγνώριζεν ὅλον τὸ ἔθνος ποῖος εἶνε ὁ ὑπαίτιος διὰ τὸ ἀλγεινὸν τοῦτο ἐπεισόδιον, ὅπερ ἡμαύρωσε τὴν τιμὴν τῶν ἑλληνικῶν ὅπλων, καὶ περιμένῃ νὰ τὸ μάθῃ ἐκ τῆς καταθέσεως τῶν ἐγγράφων εἰς τὴν Βουλὴν, ἐγγράφων συζητηθέντων εἰς πολυμέρους δικαστικὰς συζητήσεις, ἐγγράφων πασιγνώστων.

ΩΡΑ, 21 Νοεμβρίου 1887.

Τὸ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν συγκροτηθὲν ἀνακριτικὸν συμβούλιον, συγκείμενον ὑπὸ τοῦ συνταγματάρχου τοῦ πυροβολικοῦ κ. Πάνου Κολοκοτρώνη, τοῦ ἀντισυνταγματάρχου τοῦ πεζικοῦ κ. Θ. Σαράτσογλου, τοῦ ταγματάρχου τοῦ πεζικοῦ κ. Δ. Μπαῖρακτάρη καὶ τῶν λοχαγῶν κ. κ. Χρ. Μακρυγιάννη τοῦ μηχανικοῦ καὶ Δ. Δημητριάδου τοῦ πεζικοῦ, συνελθὼν χθὲς, συνεπεῖρα διαταγῆς τοῦ ἐπὶ τῶν

Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ, ἵνα γνωμοδοτήσῃ περὶ τῶν λοχαγῶν Λαίνα καὶ Πηνειοῦ καὶ τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ Παπαχαλαράμπους, ἐγνωμοδότησε παμψηφεί, ἵνα τεθῶσιν οὗτοι εἰς ἀπόταξιν καὶ διαγραφῶσι τῶν ἐλέγχων τοῦ στρατοῦ, ἀπαγορευθῇ δ' αὐτοῖς γὰ φέρωσι τὴν στρατιωτικὴν στολήν.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 19 Νοεμβρίου 1887.

Ἡ τελευταία περὶ τοῦ ζητήματος τῆς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐμπιστοσύνης ἐν τῇ Βουλῇ ψηφοφορία ἀπεκάλυψε τὴν μετάστασιν τριῶν βουλευτῶν ἀπὸ τῶν τάξεων τῆς συμπολιτεύσεως εἰς ἐκεῖνα τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἴσως ἤθελέ τις ὑποθέσῃ, ὅτι μεγάλα ζητήματα γενικῆς πολιτικῆς ἢ τοῦλάχιστον μέτρα κυβερνητικὰ ἀδικοῦντα ἰδιαιτέρως τὴν ἐπαρχίαν ἢ τὸν νομὸν ἔξ οὗ ἐκλέγονται οἱ μεταστάντες ἠγάγκασαν τοὺς τρεῖς ἀξιοτίμους τούτους πατέρας τοῦ Ἑθνους νὰ ἀρνηθῶσι τὴν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐμπιστοσύνην των.

Τὴν λύσιν τῆς ἀπορίας δίδει ἡμῖν ἡ «Ἐφημερίς τῆς Κυβερνήσεως» τῆς 3 Νοεμβρίου. Ἐκεῖ βλέπομεν, ὅτι ὁ ταμίας Κορινθίας δημοσιεύει δηλοποίησιν «περὶ πλειστηριασμοῦ ἐνὸς ἐν Νέα Κορίνθῳ οἰκοπέδου τοῦ πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλέτου Γ. Κούστα». Ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς ἔξ Ἀργολιδοκορινθίας δηλ., εἶχεν ἀγοράσῃ ἐν δημοσίᾳ δημοπρασίᾳ ἐπὶ πενταετεί πιστώσει ἐν οἰκόπεδον τοῦ δημοσίου κείμενον ἐν Νέα Κορίνθῳ. Τὸ παραχωρητήριον τοῦ κ. ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐξεδόθη τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1884, ἀλλ' ὁ κ. βουλευτῆς, καίτοι νομίμως προσκληθεὶς, δὲν ἐπλήρωσε τὰς λεληγμένας δόσεις τῶν ἐτῶν 1885, 1886 καὶ 1887 ἐκ δραχμῶν 3363.36 ἀπέναντι τοῦ τιμήματος, ὅπερ ὡς γνωστὸν διατίθεται κατὰ νόμον ὑπὲρ δημοφελῶν ἔργων. Ὁ κ. Κούστας ὀχυρούμενος ὅπισθεν τῆς δυνάμεως ἦν, ὡς ἐνόμιζεν αὐτός, εἶχεν ὡς ἐκ τῆς βουλευτικῆς του ἰδιότητος ἀπέναντι τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἡλπίζεν, ὅτι θὰ ἔμενε μέχρι παραγραφῆς ὀφειλέτης τοῦ δημοσίου καὶ θὰ ἐγίνετο ἀνεξόδως κύριος ἐνὸς

καλοῦ οἰκοπέδου ἐν Νέᾳ Κορίνθῳ. Ἄλλ' ἡ Κυβέρνησις τοῦ κ. Τρικουπῆ ἤκιστα κάμπτεται πρὸ ἀπειλῶν στηριζομένων ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ψήφου. Ὁ ταμίας Κορινθίας συμμορφούμενος πρὸς τ' αὐστηρὰ μέτρα, ἅτινα ἡ κυβέρνησις ἔλαβε κατὰ τῶν καθυστερούντων, προεκήρυξεν ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τοῦ οἰκοπέδου ἐκείνου καὶ ὁ κάτοχός του βουλευτὴς κ. Κούστας ἀμέσως ἐφωτίσθη περὶ τῆς προδοτικῆς καὶ ὀλεθρίας διὰ τὸν τόπον πολιτικῆς τῆς ἀμειλίκτου ταύτης κυβερνήσεως τοῦ κ. Τρικουπῆ καὶ τῇ ἡγήθη ἀνευθυδιάστως τὴν ἐμπιστοσύνην του.

Τὰ αὐτὰ ἡδυνάτο τις νὰ ἐπαναλάβῃ καὶ διὰ τὴν μετástασιν ἐτέρου βουλευτοῦ ἐκ Κορινθίας, μὲ μόνην τὴν διαφοράν, ὅτι ὁ ὑπὸ τὰς αὐτὰς μὲ τὸν κ. Κούσταν συνθήκας εὐρισκόμενος ὀφειλέτης τοῦ δημοσίου δὲν εἶνε αὐτὸς ὁ κ. Νοταρᾶς προσωπικῶς, ἀλλ' ὁ πενθερὸς αὐτοῦ κ. Ἰωάννης Δηλιγιάννης.

Τὸ ἐλατήριο δμως, ὅπερ παρεκίνησε τὸν τρίτον μεταστάντα κ. Ἰσκον, βουλευτὴν ἐξ Αἰτωλοακαρνανίας, εἰς τὸ διάβημα τοῦτο, δὲν εἶνε τόσον ψηλαφητὸν καὶ ἄμεσον. Ὁ κ. Ἰσκος, ὁ ὁποῖος συχνὰ παρεπονεῖτο ὅτι ὁ κ. Τρικουπῆς δὲν κάμνει διάκρισιν μεταξὺ τῶν φίλων τῆς καρδιᾶς, ὥς αὐτός, καὶ τῶν ἐκ κομματικοῦ ἢ ἰδιωτικοῦ συμφέροντος, ὥς ἄλλοι ὁπαδοὶ τῆς κυβερνήσεως, ἀπῆτει νὰ διορισθῇ οἰκονομικὸς ἔφορος ἀνὴρ καταγγελθεὶς ἐπὶ κλοπῇ ἄλατος ἐκ τῆς ἀλικῆς τῆς Κοπραίνης, καὶ ὃν ἀπῆλλαξε μὲν τῆς εὐθύνης ἡ δικαστικὴ ἀνακρίσις, ἐπεβάρυνον δμως μεγάλως αἱ διοικητικαὶ ἀνακρίσεις. Ἡ κυβέρνησις δὲν ἐνέδωκεν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ φίλου της τούτου.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 20 Νοεμβρίου 1887.

ΜΕΤΕΤΕΘΗΣΑΝ ΟΙ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΑΙ ΚΟΥΤΡΑΣ

Ἄμα ὥς ἐγνώσθη τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δίκης Κούτρας, ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς κ. Τρικουπῆς μετέθεσεν ἐντεῦθεν πάντας τοὺς

στρατοδίκας, τοὺς μετασχόντας ταύτης, διέταξε δὲ νὰ ἀναχωρήσωσιν αὐθημερὸν ἄνευ ἀναβολῆς. Καὶ τὸν μὲν κ. Γκίλιν ἀντισυνταγματάρχην τοῦ πεζικοῦ μετέθεσεν εἰς Ἄρταν, τὸν ἀντισυνταγματάρχην τοῦ μηχανικοῦ κ. Ρικιάκην εἰς Μεσολόγγιον, τὸν ταγματάρχην τοῦ μηχανικοῦ κ. Φωτόπουλον εἰς Λάρισσαν καὶ τὸν ταγματάρχην τοῦ πεζικοῦ κ. Ράγκον εἰς Βόλον. Διέταξε δὲ συγχρόνως τὸν συνταγματάρχην κ. Μακρῆν φρούραρχον Ἀθηνῶν, ὅπως ὑπ' εὐθύνην του οἱ κ. κ. ἀξιωματικοὶ ἀναχωρήσωσι σήμερον εἰς τὰς νέας θέσεις των.

19 Νοεμβρίου.

ΓΕΥΜΑ ΠΑΡΑ Τῷ κ. ΜΠΥΤΣΩΦ. — Αὐριον τὴν ἐσπέραν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ρωσσίας κ. Μπυτσῶφ δίδει γεῦμα ἐν τῇ πρεσβείᾳ του, εἰς ὃ ἐκλήθησαν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης καὶ ἄλλοι.

ΩΡΑ, 21 Νοεμβρίου.

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΧΘΕΣΙΝΗΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀνέρχεται τὸ βῆμα καὶ λέγει τὰ ἑξῆς:

Τρικούπης (πρωθυπουργός). Ἐξητήθη κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν ἡ κατάθεσις ἐγγράφων τινῶν σχετιζομένων πρὸς τὴν τελευταίαν ἀπόφασιν τοῦ Στρατοδικείου ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τῆς Κούτρας. Τὰ ἐγγράφα πάντα καταθέτω, πλὴν ἑκείνων, ἅτινα εἶνε ἀναγκαῖα διὰ τὸ ἀνακριτικὸν συμβούλιον, εἰς τὸ ὁποῖον παρεπέμφθη ἡ ὑπόθεσις. Ὑποθέτω ὅτι καὶ ἐκεῖνα θέλω δυνηθῆ νὰ καταθέσω ἐντὸς δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν, διότι ἐλπίζω, ὅτι τὸ ἀνακριτικὸν συμβούλιον δὲν θὰ ἐργασθῇ πλειότερον τῶν τριῶν ἡμερῶν, καὶ θὰ δυνηθῇ ἐντὸς τοῦ χρόνου τούτου νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ, ὅτε τὰ ἐγγράφα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα εἶνε ἀναγκαῖα εἰς αὐτό, θέλουσιν ὑποβληθῇ. Τὰ ἐγγράφα ταῦτα ἀφορῶσιν εἰς πάντα ὅσα ἐξητήθησαν περὶ τῆς ἀλγεινῆς ὑποθέσεως τῆς Κούτρας. Ἐκ τῶν ἐγγράφων τούτων δυστυχῶς δὲν θὰ προκύψῃ τι, τὸ ὁποῖον νὰ παρηγορήσῃ τὴν Βουλὴν καὶ τὴν κοινωνίαν. Ἡ

Βουλή καὶ ἡ κοινὴν ἡλιπύζεν, ὅτι ἡ στρατιωτικὴ δικαιοσύνη ἤθελεν ἱκανοποιήσει τὸ ἐθνικὸν αἷσθημα ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ· ἀλλ' αἱ ἐλπίδες ἀπάντων ἡμῶν διεψεύσθησαν. Τί ἤδη πρέπει νὰ πράξωμεν, ἕκαστος ἡμῶν δι' ἑαυτὸν γινώσκει. Καθήκοντα ἔχει ἡ κυβέρνησις. Τὰ καθήκοντα ταῦτα ἐπιτελεῖ. Καθήκοντα ἔχει καὶ ἡ Βουλὴ, ἔχει καὶ ἡ κοινὴν. Δὲν νομίζω ὅμως, ὅτι τὰ καθήκοντα ταῦτα εἶνε ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἐφάνησαν βουλευταὶ τινες θεωροῦντες ὡς ἀνήκοντα εἰς τὴν Βουλὴν, δηλαδὴ τὸ νὰ καταστήσωσι τὸ ζήτημα τοῦτο ἀντικείμενον κομματικῆς κερδοσκοπίας. Ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ τὸ καταστήσωμεν τοιοῦτον, βεβαίως ἡμεῖς εἴμεθα ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἠδυνάμεθα ἐν αὐτῷ νὰ ἀντλήσωμεν κέρδος, ἀλλ' οὐδέποτε θέλομεν καταβῆ εἰς τὸ σημεῖον, τοιοῦτον θέμα νὰ καταστήσωμεν ἀντικείμενον κομματικόν. Φρονῶ, ὅτι πρέπει σήμερον νὰ ἐξετάσωμεν κατὰ τίνα τρόπον δυνάμεθα νὰ ἱκανοποιήσωμεν τὸ ἔθνος ἀπέναντι ἑαυτοῦ καὶ ἀπέναντι τῶν ἔξω. Τὸ πάθημα τῆς Κούτρας ἦτο ἐκ τῶν δεινότερων, καὶ ἀπέναντι τοῦ παθήματος ἐκείνου μόνῃ ἡ στρατιωτικὴ δικαιοσύνη ἠδύνατο νὰ ἐργασθῇ πρεπόντως. Δὲν εἰργάσθη ἡ στρατιωτικὴ δικαιοσύνη πρεπόντως, μένουσιν ἔτι ἄλλα τινά, ἅτινα δύνανται νὰ ἐνεργηθῶσιν. Ὅ,τι ὅμως πρὸ πάντων δύναται νὰ γίνῃ εἶνε τὸ νὰ ἀποδειχθῇ, ὁποῖα αἰσθήματα τὰ ἐν Κούτρᾳ γενόμενα ἐγέννησαν παρὰ τῷ ἔθνει, τὰ δὲ αἰσθήματα ταῦτα δὲν ἐκφράζονται διὰ κομματικῶν διαπληκτισμῶν, τὰ αἰσθήματα ταῦτα ἐκφράζονται δι' ἔργων καὶ εἰς τὰ ἔργα ταῦτα ἡ κυβέρνησις θὰ προβῇ μετὰ πάσης ἀποφάσεως.

ΡΩΜΗΟΣ

Τοῦ Νοεμβρίου εἰκοσιμία,
σάλος Δημάρχων καὶ τρικυμία

Νέαν συνῆψαν στὴν Βουλὴν καὶ πεισματώδη πάλιν,
ὁ δὲ κλεινὸς πρωθυπουργὸς ὠμίλησε καὶ πάλιν
διὰ τὸ ἰσοζύγιον μὲ πάταγον καὶ σάλον
κι' ἀντεπεξῆλθε φοβερὸς κατὰ τῶν ἀντιπάλων.

www.libtool.com.cn
 καὶ ὠνόμασε τὸν Θεόδωρον μ' ὀνόματα μεγάλα,
 τὸν εἶπε πρωτοκάθεδρον κοντὰ εἰς ὅλα τᾶλλα,
 ἴσον ἐν πρώτοις, Περικλῆ, καὶ πρῶτον ἐν τοῖς ἴσοις...

Π. — Βρὲ θὰ μοῦ 'πῆς ποιὸν δῆμαρχο σκοπεύεις νὰ ψηφίσῃς ;

Φ. — Τὸν εἶπε πρωτοβάθμιον, Πρωτέα, πρωτοψάλτη...

Π. — Ἀκόμῃ δὲν μοῦ ἀπαντᾷς, προδότῃ Ἐφιάλτῃ ;

Φ. — Τὸν εἶπε πρωτοσύγγελο, πρωτόσχολο καὶ ἄλλα,
 καὶ ὅλοι τὰ γέλοια ἔσκασαν μὲς 'στῆς Βουλῆς τῇ σάλα.
 Καὶ ἦτον ὁ κυρίαρχος λαὸς 'στὰ θεωρεῖα
 καὶ τέλος πάντων ἔγεινε καὶ μιὰ ψηφοφορία
 εἰς τὴν ὁποίαν, Περικλῆ, καθὼς καταλαμβάνεις,
 τὴν ἔπαθε μὲ τοὺς λουποὺς ὁ πρῶτος Δηλιγιάννης,
 ὃν καὶ μαζύ του 'πήγανε τρεῖς βουλευταὶ ἄκομα,
 ὁ Ἴσκος καὶ ὁ Νοταρᾶς καὶ ὁ Κούστας.....

LE MESSENGER D'ATHÈNES, 21 Novembre (v. s.) 1887.

La discussion provoquée par l'exposé sur le budget a abouti à un vote de confiance. Par 76 voix contre 52, sans compter celles des ministres, la Chambre a approuvé la politique financière du cabinet.

Ce vote, qui n'a surpris ni les amis ni les adversaires du cabinet, est venu confirmer ce que nous disions naguère encore, que la situation parlementaire ne s'était pas sensiblement modifiée au bénéfice de l'opposition. M. Tri-coupi possède une majorité qu'il n'est pas facile d'ébranler, une majorité qui le soutient dans toutes les questions qui sont posées devant la Chambre, aussi bien que dans l'exécution de son programme de gouvernement.

LE MESSENGER D'ATHÈNES, 3 Décembre (n. s.) 1887.

On se rappelle que trois officiers M. M. Laïna, Papacharalambo et Pignaud, avaient été condamnés à mort par le premier conseil de guerre d'Athènes. Ils étaient accusés de

trahison, de lâcheté, de désertion et de quelques autres crimes dont le moindre entraîne la peine capitale. Le jugement, cassé pour défaut de formes, est revenu cette semaine devant un autre conseil de guerre. Les trois accusés ont été acquittés

Les officiers acquittés ont été renvoyés devant un conseil de discipline qui a statué sur leur sort. Le conseil leur a appliqué le châtiment le plus terrible qui se puisse imaginer. Il nous semble qu'un soldat est assez puni lorsqu'il est renvoyé des rangs de l'armée avec défense de porter l'uniforme. C'est l'arrêt rendu par le conseil de discipline. Le ministre de la guerre a tout fait pour donner satisfaction à l'opinion lorsqu'il a renvoyé les trois officiers devant le conseil.

THE TIMES, November 29, 1887.

G R E E C E

Athens, Nov. 28.

In to-day's sitting of the Greek Chamber, M. Tricoupis replied at great length to the criticisms made by the speakers of the Opposition on the Budget. The debate was adjourned.

20 Νοεμβρίου.

Χθές ή Α. Μ. ό βασιλεύς συνειργάσθη μετά του πρωθυπουργού κ. Χ. Τρικούπη.

21 Νοεμβρίου.

Ό βασιλεύς συνειργάσθη χθές μετά του πρωθυπουργού κ. Τρικούπη.

22 Νοεμβρίου.

Χθές την έσπέραν παρετέθη μέγα γεύμα έν τη 'Ρωσική πρεσβεία εις τόν κ. Πρωθυπουργόν, τόν ύπουργόν των Έξωτερικών μετά της κυρίας του, τόν

γερμανὸν πρεσβευτὴν, τὸν τῆς Αὐστρίας καὶ τὴν κυρίαν του, τὸν γραμματέα τῆς Ῥωσικῆς πρεσβείας μετὰ τῆς κυρίας του, τὸν γάλλον πρεσβευτὴν καὶ τὸν Ὁθωμανόν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 23 Νοεμβρίου.

Η ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ ΤΗΣ ΧΘΕΣ

Ἡ ἀντιπολίτευσις ἐνίκησεν. Βεβαίως ἡ ἀδράνεια τῆς κυβερνήσεως, ἣν ἡμεῖς ἐπαινοῦμεν, ἡ ῥαθυμία τῶν φίλα φρονούντων πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἢ καὶ ἡ ἀδεξιότης αὐτῶν περὶ τὰ ἐκλογικὰ τεχνάσματα, ἡ ἔκτακτος δραστηριότης καὶ ἐπιτηδειότης τῶν ἐργασθέντων ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ κ. Φιλήμονος καὶ ἡ ἀδιαφορία αὐτῶν περὶ τὴν ἐκλογὴν καὶ χρῆσιν τῶν εἰς τοῦτο συντελούντων μέσων, εἶνε τὰ αἰσθητὰ αἷτια τοῦ ἐκλογικοῦ ἀποτελέσματος τῆς χθές.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 23 Νοεμβρίου 1887.

Ἐκέρδισε λοιπὸν ὁ κ. Φιλήμων. Ὅταν ἐρευνηθῇ ἡ ἐπιτυχία αὕτη θὰ φανῇ κατὰ πόσον ὀφείλεται εἰς ἐνεργείας ἐπιτυχεῖς, ὁμολογοῦμεν, καὶ ἐγκαίρους ἐκλογικῆς παντεχνίας συνησπισμένων ἀπάντων τῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως δεδοκιμασμένων περὶ τὰ τοιαῦτα βουλευτῶν καὶ πρῶν καὶ ὑποψηφίων, ἀπέναντι πολλῶ ἡσσοнос καὶ πολλῶ μᾶλλον βραδυνάσης ὁμοίας ἐνεργείας ἐκ τῶν τῆς συμπολιτεύσεως Ἡ συμπολίτευσις δὲν ἔκρινεν ὅτι καὶ ἐν ἀπωλείᾳ τῆς δημοτικῆς νίκης ἐν Ἀθήνῃς θὰ ἦτο τις αὐτῇ ζημία ὥς ἐπὶ ἐκφράσει δυσμενείας τῆς ἐθνικῆς θελήσεως, διότι τοῦτο θὰ ἦτο σολοικισμός.

Ἀπώλεσεν ἡ πρωτεύουσα δήμαρχον, τὸν κ. Νέγγρην, ὅστις ἴσως θὰ ἦτο, ἢ ἂν ἐξ ἀρχῆς καὶ οὕτως ἐγνωστοποιεῖτο ἐπισήμως ὑποψήφιος τῆς κυβερνήσεως, ἢ ἂν ἀφίνετο καὶ δὲν κατεπολεμεῖτο ὑπὸ συσπειρώσεως πολιτικῆς, ἥτις ἐνῶ ἀπέκλεισε πλέον τὸ στάδιον τῆς λειτουργίας τῶν ἀνεξαρτήτων, βραδέως οὐχ ἦττον ἐλήφθη ὑπ' ὄψει τόσον, ὥστε νὰ προκαλέσῃ ὁμοίαν τινὰ συνδρομὴν κ' ἐκ τῶν τῆς συμπολιτεύσεως.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 22 Νοεμβρίου.

Ἐν τῇ « Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως » ἐδημοσιεύθησαν χθὲς τὰ Β. Διατάγματα περὶ τῆς ἀποβολῆς ἐκ τοῦ στρατοῦ τῶν ἐσχάτως ἀθωωθέντων ἀξιωματικῶν.

23 Νοεμβρίου.

Φίλοι καὶ ἐχθροὶ μιᾷ φωνῇ ἀνομολογοῦσιν, ὅτι ἡ χθὲς τηρηθεῖσα τάξις ὑπῆρξε παραδειγματική.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 22 Νοεμβρίου.

Δημοσιεύομεν κατωτέρω τὰ ἐκδοθέντα διατάγματα, δι' ὧν τίθενται εἰς ἀπόταξιν οἱ ἀθωωθέντες ἀξιωματικοὶ τῆς Κούτρας, διαγράφεται δὲ ὁ λοχαγὸς Πηγειῶ τοῦ καταλόγου τῶν ἱπποτῶν τοῦ τάγματος τοῦ Σωτήρος. Τὰ ἔγγραφα ταῦτα ποιοῦσι μελαγχολικὴν ἐντύπωσιν ὥσει θανατικῆς ἐκτελέσεως. Δημοσιεύομεν αὐτὰ ἄνευ σχολίων, διότι λαλοῦσιν ἀφ' ἑαυτῶν. Μόνον ὁ γέρον Λαίνας τίθεται εἰς ἀποστράτευσιν, ὀρίζεται δὲ καὶ σύνταξις αὐτῷ.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 23 Νοεμβρίου.

Ἡ κυβέρνησις ἐμμένουσα σταθερῶς εἰς τὴν ἀποχὴν αὐτῆς ἀπὸ πάσης ἐν τῇ ἐκλογῇ ἀναμίξεως, οὐδὲν ἔπραξεν ἐκ τῶν νομίμως ἐπιτετραμμένων αὐτῇ πρὸς παρεμπόδισιν καταφώρων ἀτόπων, πᾶσαν τὴν προσοχὴν αὐτῆς ἐτίστησασα, ἵνα διὰ τῶν ὀργάνων τῆς καὶ τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως περιφρουρήσῃ τὴν τάξιν, ἣν ἐπανειλημμένως χθὲς ἀπεπειράθησαν νὰ διαταράξωσιν οἱ ὀπλοφόροι τῆς ἀντιπολιτεύσεως, οἱ εἰς τὰ διάφορα ἐκλογικὰ τμήματα διανεμημένοι καὶ προστατεύσῃ τοὺς πολίτας ἀπὸ τῶν μεμελετημένων καὶ ὑποκινουμένων ὑπὸ γνωστῶν προσώπων ἐπιθέσεων, ἔπαινος δὲ ἀληθὴς ὀφείλεται τῇ Κυβερνήσει καὶ διὰ τὴν πλήρη αὐτῆς ἀποχὴν ἀπὸ τῆς παρουσίας ἐκλογικῆς πάλης καὶ διὰ τὰ μέτρα ἅτινα ἔλαβε κατὰ τῶν ταραχοποιῶν.

Ἀλλὰ καὶ αἱ νοθεύσεις καὶ αἱ παραβιάσεις τὰς ὁποίας μεμαρτυ-

ρημένως ἐνήργησαν χθες οἱ περὶ τὸν ὑποψήφιον τῆς ἀντιπολιτεύσεως, δὲν δύνανται νὰ μεταβάλωσι τὸ γεγονός, ὅτι πλειονοψηφία τῶν ἐκλογέων σημαντικὴ ἤρατο τὴν νίκην κατὰ τοῦ ὑποψηφίου, ὃν ὑπέδειξεν, ἀλλὰ τὸν ὁποῖον δὲν ὑπεστήριξε μετὰ τοῦ προσήκοντος σθένους, μεγάλη καὶ ἐκλεκτοτάτη τάξις τῶν κατοίκων τῆς Πρωτευούσης.

Ἀναλαβόντες νὰ ὑποστηρίξωσιν εἰς τὸ δημαρχικὸν ἀξίωμα πρόσωπον, ὃπερ τιμὴν μεγίστην θὰ προσέδιδε τῇ κοινωνίᾳ τῶν Ἀθηνῶν, ἂν ἐπετύγχανε, καὶ ἐπιθυμήσαντες νὰ μὴ ἀναμιχθῇ ἡ κυβέρνησις ἐν τῷ ἀγῶνι τούτῳ, εἶχον τὴν υποχρέωσιν νὰ ἀγάγωσιν εἰς πέρας τὸ ἔργον αὐτῶν.

NEA HMEPA, (ἐν Τεργέστη), 14/26 Νοεμβρίου 1887.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἐν Ἀθήναις. 8/20 Νοεμβρίου 1887.

Αἱ νύξεις, αἷς μετέδωκα ὑμῖν ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ τόπου, ἀνεπτύχθησαν δι' ἐπισήμου ἀγορεύσεως ὑπὸ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ καὶ ἀποτελοῦσι τὸ κύριον καὶ ἐμπαθὲς θέμα δημοσιογραφικῶν καὶ ἰδιωτικῶν συζητήσεων ἐπὶ πέντε τώρα ἡμέρας. Εἶνε γνωστὴ ἡ ῥητορικὴ μέθοδος τοῦ κ. Τρικούπη, μέθοδος, ἣν ἄρτι δι' ὀλίγων ἀλλ' εἰκονικῶν καὶ λελαξευμένων λέξεων περιέγραφεν ἡ «Ἐφημερίς» τῶν Ἀθηνῶν. Ἄσπονδος πόλεμος πρὸς κεκαλλιεπημένας φράσεις, πρὸς τὰ ἀμάραντα ἄνθη τῆς ῥητορικῆς τοῦ μακαρίτου Βάμβα, πρὸς τὰς ἐξεζητημένας μεταφοράς. Νοήματα πυκνὰ καὶ στεγνὰ καὶ ἐν ἁρμονίᾳ πρὸς ταῦτα, λέξις ἀπέρिटτος καὶ κυρία. Ἀλλ' ἐν τῷ εἰσιτηρίῳ λόγῳ τῆς παρελθούσης Δευτέρας ὁ κ. Τρικούπης ἐφιλοτομήθη νὰ ὑπερβῇ καὶ ἑαυτὸν ἐν τῇ παραδεδεγμένῃ ταύτῃ ἀποχῇ ἀπὸ πάσης λυγώδους ἐπιδείξεως. Ἰσως συντελέσεν εἰς τοῦτο καὶ φυσικὴ τις κόπωσις ἐκ παροδικῆς ἀδιαθεσίας· ἀλλ' εἶνε πιθανώτατον ὅτι ὁ κύριος λόγος ὑπῆρξεν ἐπιτετηδευμένον τέχνασμα

καλλιτέχνου επιζητήσαντος νὰ ἀναδειξῇ τὸ τέλειον κάλλος ἐπ' εὐπεριγράφον πίνακος δι' ἐπιμελοῦς ἀποφυγῆς παντὸς παρέλκοντος ἐγκαλλωπίσματος. Ἐνώπιον τοῦ ἀνυποστάτου ῥητορικοῦ σχήματος, ὅτι ὑπῆρχεν ὁ πρῶτος Ἑλλήν ὑπουργός, ὅστις, ἀπὸ τῆς ἀνιδρύσεως τῆς νέας δυναστείας, ἤρχετο νὰ ἀγγείλῃ εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι κατωρθώθη εἰς προϋπολογισμὸς τοῦ κράτους νὰ σταθῇ ὄρθιος ἐπὶ τῶν δύο ποδῶν του, καὶ τοῦτο οὐχὶ ἐπὶ τῇ βάσει προϋποθέσεων, ἀλλ' ἐκ τῶν συμπερασμάτων χρήσεως σχεδὸν ληξάσης, τίνα ἀξίαν ἔχουσι πᾶσαι αἱ περὶ ὕψους θεωραὶ τοῦ Λογγίνου; Τὸ ὑψηλὸν ἔγκειται ἐν τῇ ἀπλῇ ἀναγγελίᾳ τοῦ γεγονότος. Πλὴν τῆς ἀπλότητος ταύτης, ἕτερον κύριον γνώρισμα τοῦ οικονομικοῦ προγράμματος τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ εἶνε ἡ διὰ παντὸς τοῦ λόγου αὐτοῦ διήκουσα μετριοφροσύνη. Δὲν ἔχομεν ὑπ' ὄψει ἡμῶν ἀγέρωχον θριαμβευτὴν ἀγόμενον ἐν ἡφῶ τυρρηνικῶν σαλπύγγων εἰς τὸ Πρυτανεῖον τῆς εὐγνωμονούσης πατρίδος· ἀλλ' αἰδήμονα ἀγωνιστὴν οἶονεὶ ἀγνοοῦντα τὸ μέγεθος τῆς νίκης, ἣν ἐνίκησε καὶ πιστεύοντα ὅτι σύνηθές τι καὶ τοῖς πᾶσι προσιτὸν ἠνδραγάθησε. Καὶ διὰ τοῦτο οὐδεμία ἢ ἀμυδροτάτη μεμπιμοιρία κατὰ τοῦ παρελθόντος, καὶ οὐδεμία βιαία ἐπίθεσις κατ' ἀντιπάλων, οὔτινες παραλαμβάνοντες παρ' αὐτοῦ τὰ δημόσια, δὲν ἡσχύνθησαν νὰ κηρύξωσιν ὅτι τὰ παρελάμβανον ἐξ ἀπογραφῆς. Ἀλλ' ἡ μνεία τῶν ἀπαιτήτων στοιχείων, πρὸς ἔρευναν τοῦ οικονομικοῦ καθεστῶτος δὲν ἡδύνατο νὰ παραλειφθῇ καὶ ἐκ τῆς ἀναθεωρήσεως ταύτης ἐμάθομεν ὅτι κατὰ τὰ δύο ἀπαίσια ἔτη 1885 καὶ 1886, οἱ ὑποσχεθέντες τὴν ἀνόρθωσιν τῶν οικονομικῶν τοῦ Κράτους, ἀνεβίβασαν τὰ ἐλλείμματα εἰς 120 ἑκατομύρια, ὅπως ὡς ὑλικὸν ὠφέλημα προσπορίσωσιν εἰς τὸ ἔθνος τὸν ἀποκλεισμόν, καὶ ὡς ἡθικὸν κέρδος τὰς δάφνας τῆς Κούτρας.

Περὶ τοιαύτης κληρονομίας κληθεῖσα νὰ προνοήσῃ ἡ νῦν κυβερνήσις, ἀπέδειξεν ὅτι Βουλὴ καὶ λαὸς ὀρθῶς ἔκριναν ἀναθέντες αὐτῇ τὴν μέριμναν περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας. Ὅσῳ μεῖζων ὑπῆρχεν ἐξ ἀρχῆς ἡ δυσπιστία πρὸς τὸ οικονομικὸν σύστημα τοῦ νῦν Πρωθυ-

πουργοῦ, καὶ πάγκοινος ὁ φόβος περὶ ἐνδεχομένης ἐξαντλήσεως τοῦ
 τόπου, ἐὰν ἡ ἐκπλήρωσις τῶν δημοσίων ὑποχρεώσεων ἐζητεῖτο διὰ
 μόνων τῶν φορολογικῶν δυνάμεων αὐτοῦ, τόσῳ δαψιλέστερος ἀπο-
 νέμεται ὁ ἔπαινος πρὸς τὸν κ. Τρικούπην, ὅστις ἀντιταχθεὶς μόνος
 κατὰ πολλῶν καὶ ἀντλήσας θάρρος ἐκ μόνου τοῦ ψυχικοῦ αὐτοῦ σθέν-
 ος, ἀπέδειξε διὰ πραγμάτων ὅτι ὑγιῶς ἅμα καὶ πρακτικῶς ἐσκέ-
 πτετο περὶ τῆς οἰκονομικῆς θεραπείας καὶ ὅτι ἐγίνωσκε κρεῖττον ἢ
 πάντες οἱ δῆθεν ἔμπειροι αὐτοῦ πολέμιοι, τὰς πραγματικὰς ἀνάγκας
 καὶ τὰς πραγματικὰς δυνάμεις τοῦ τόπου. Δόγμα πίστεως εἶχε καταν-
 τήσει παρὰ τῇ ἀντιπολιτεύσει, ὅτι ὁ Θεὸς τῶν Ἑλλήνων ἔθετο χάριν
 αὐτῶν, ὅπως τὴν ἄμμον εἰς τὴν θάλασσαν, ἀνυπερέβλητον ὄριον φο-
 ρολογίας, ὅπερ ὠρῖζετο δι' ἀριθμῶν εἰς 60 ἑκατομμύρια. «Ψηφίσατε
 ὅσους φόρους θέλετε, ἔλεγον στερεοτύπως οἱ πρόφην καὶ νῦν ὑπο-
 ψήφιοι ὑπουργοὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐφαρμόσατε ὅσας φορολογικὰς
 μεθόδους θέλετε· ὁ τόπος δὲν δύναται νὰ σᾶς δώσῃ καὶ δὲν θὰ σᾶς
 δώσῃ, εἰμὴ 60 ἑκατομμύρια· ἐὰν δὲν δύνασθε νὰ ζήσητε δι' αὐτῶν,
 εἰσθε καταδικασμένοι νὰ ἀποθάνητε, καὶ ἂν δὲν θέλετε νὰ ἀποθάνητε,
 ἐν μόνον μέσον ὑπάρχει. . . νὰ αὐτοκτονήσητε ἐγκαίρως, ἀπαρνούμε-
 νοι τὰ χρεῖς σας καὶ ἐρχόμενοι εἰς συμβιβασμὸν πρὸς τοὺς δανειστάς
 σας». Κατὰ τῶν ἀποφθεγμάτων τούτων ἀντετάσσετο ὅλαις δυνάμεσιν ὁ
 νῦν πρωθυπουργός, ἐν ὀνόματι οὐ μόνον τῆς τιμῆς, ἀλλὰ καὶ τῶν συμ-
 φερόντων τοῦ τόπου, ἔχων τὴν ἀκράδαντον πεποιθήσιν ὅτι ὁ λαὸς ἦτον
 ἀρκούντως ἀνδρικός, ὅπως δεχθῇ ἀνδρικὰ φάρμακα. Καὶ τὰ φάρμακα
 ἐδόθησαν καὶ ὁ ἱατρὸς ἦλθε σήμερον νὰ μᾶς δεῖξῃ τὸν ἀσθενῆ ὄρθιον,
 φέροντα τὰ χρώματα τῆς ὑγείας καὶ ἔτοιμον νὰ βαδίσῃ διὰ στεροῦ
 ποδὸς τὸ διάστημα. ὅπερ ὑπολείπεται, ὅπως σταδιοδρομήσῃ πλήρη τὸν
 δίαυλον. Τὸ Ἕθνος ὑπερέβη τὸν καββαλιστικὸν κατὰ τὴν «Ἀκρόπο-
 λιν», ἀριθμὸν τῶν ἑξ δεκάδων, καὶ ἔδωκεν, ὡς διδάσκει ἀσφαλῶς ἡ
 ἐπὶ 10 μῆνας ἐφαρμογὴ τοῦ τρέχοντος προϋπολογισμοῦ, πάντα σχεδὸν
 τὰ ποσά, ὅσα προϋπελογίσθησαν, ἦτοι περὶ τὰ 92 ἑκατομμύρια.

Εἶπομεν ὅτι ἡ ἀγόρευσις τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἀποπνέει εὐκρί-
νειαν καὶ ἀπόδειξις ὅτι προέλαβε νὰ εἴπῃ καθ' ἑαυτοῦ τὸ ἐπιχείρημα,
ὅπερ εὐλόγως ὀφείλουσι νὰ ἀντιτάξωσι κατ' αὐτοῦ, οὐ μόνον οἱ ἐξ ἰδιο-
συγκρασίας καὶ ἰδιοτελείας πολέμιοι, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀφατριάστως καὶ ἐξ
εὐκρινουῶς γνώμης κηδόμενοι τῶν δημοσίων.

THE FINANCIAL NEWS, December 7, 1887.

GREEK FINANCE

(Reuter's telegram)

Athens, Dec. 6.

The Greek Government has arranged with the National and other Banks to obtain 10,200,000 drachmas in gold for the payment of the coupons due on the 1st prox., the Government guaranteeing to deposit in the National Bank paper to the amount of 15,000,000 drachmas for the above-mentioned sum.

M. Tricoupis has submitted a Bill to the Chamber authorising the Government to carry this arrangement into effect, which was read a first time at to-day's sitting.

THE FINANCIAL NEWS, December 2, 1887.

THE GREEK BUDGET

A Reuter's telegram briefly informs us that the Greek Chamber, at the conclusion of the debate on the Budget, passed a vote of confidence in the Ministry by 76 votes to 52. This laconic announcement records an event of the utmost importance to Greece. It means that, after a parliamentary struggle protracted over a fortnight, the party of common-sense has triumphed, and a new era has been inaugurated in Greek finance. It marks the last of the days

of deficits, which, so far as can be foreseen, will no longer disfigure the annual Budgets of the kingdom of the Hellenes. The significance of the vote can best be understood by a study of the speech of M. Tricoupis, the Prime Minister, who spoke in the earlier days of the prolonged discussion. As this speech has not yet been reproduced in England, we make no apology for giving in full the more important portion of it. M. Tricoupis said: —

As a result of the Premier's argument, and of his spirited appeal, the Chamber, as Reuter's telegram informs us, adopted by a majority of three to two the far-seeing policy of M. Tricoupis, and thus a new vista is opened up in the financial history of Greece.

THE FINANCIAL NEWS

M. Tricoupis, in the recent Budget speech of which we gave a summary last week, threw out a hint that he will attempt in due time to recast the debt of Greece in such a way as to relieve the strain on the country, and to set free revenue which is needed for its economic development. This is a double object of the utmost importance and utility. An impartial review of the situation leads to the conclusion that M. Tricoupis has every reason to assume that his project may be carried into execution. M. Tricoupis, who is styled the « Hellenic Gavour », has shown that he possesses the necessary skill and boldness, and if nothing should occur to disturb his calculations and the current of political events in the spring, we shall in all probability soon witness an interesting development in Greek finance, favourable alike to Greece and to holders of Greek securities.

THE GREEK LOANS

Yesterday we pointed out the importance which may legitimately be attached to the voting this week of the new Budget by the Greek Chamber. The acceptance of the proposals of the Ministry may fairly be taken to imply the entire financial rehabilitation of Greece; but lest it might be thought that this conclusion is arrived at without due deliberation and without full consideration of every point deserving of attention, we propose now to pass in review the indebtedness of the country and the position of each individual loan. The debt of Greece, then, stands as follows:—

	Outstanding Amount.
1832, Loan of £ 3,000,000.....	£ 240,000
1868, Loan of £ 180,000.....	180,000
1862, Loan of " 213,600.....	120,000
1869, Loan of £ 1,000,000 at 8 and 9 per cent.	552,000
1874, Loan of £ 1,040,000 at 6 per cent.....	910,000
1876, Loan of £ 400,000 at 6 per cent.....	280,000
1878, Loan of £ 1,200,000 (Independence) at 5 per cent.....	750,000
1879, Loan of £ 2,400,000 at 6 per cent.....	2,260,000
1880, Loan of £ 4,800,000 at 5 per cent.....	4,560,000
1884, Loan of £ 6,800,000 at 5 per cent., cancelled 1887 £ 2,560,000: £ 4,240,000.....	4,014,000
1885 Loans of £ 1,560,000.....	460,000
1886 Loans of £ 760,000.....	687,000
1887 Loans of £ 5,400,000 at 4 per cent. (mono- poly).....	5,400,000
Total outstanding	£ 20,413,000

www.libtool.com.cn
The career of the Monopoly Loan affords a complete contrast to the story just related. The issue was the most successful financial achievement of any Greek Government. It was the first loan at so low a rate of interest as 4 per cent., and was the first that had cost Greece less than 6 per cent. Unfortunately for Greece the skill and prudence of her Finance Minister was largely counteracted by the inexplicable want of tact and discrimination of those who were entrusted with the bringing out of the loan. It was placed in the market at an unpropitious moment, and was consequently not fully subscribed by the public. Finally, to complete its misfortunes, owing to a technical blunder, a quotation was refused by the Stock Exchange Committee.

LA GRÈCE EN 1887

CHARLES CHESTON

(Traduit de l'anglais par Hector France)

Ces pages sont dédiées à son excellence Charilaos Tri-coupis Président du conseil des ministres en Grèce

En témoignage de respect d'un Anglais à un homme d'État grec qui a consacré avec une incessante énergie ses hautes capacités et son intelligence hors ligne au service de son pays.

INTRODUCTION

L'hommage rendu par l'auteur à M. Charilaos Tri-coupis à qui le livre est dédié, n'étonnera nul de ceux

qui de près ou de loin ont apprécié les actes de l'éminent homme d'État à qui la Grèce doit sa prospérité renaissante.

M. Tricoupis est en quelque sorte l'incarnation du génie national. Infatigable travailleur, d'une intelligence et d'une activité sans pareille, parlant couramment toutes les langues de l'Europe, brillant et affable et d'une sobriété inconnue chez nous, on l'a surnommé le Cavour hellénique, et l'ancien secrétaire d'État de l'Irlande, M. W. E. Forster, disait de lui à l'auteur de ce livre qu'il était l'homme le plus intéressant et le plus instruit qu'il eût jamais rencontré, éloge qui a son poids dans la bouche d'un Anglais peu porté d'ordinaire à l'admiration de ce qui est étranger.

On verra du reste par l'impulsion donnée aux finances grecques, et le développement commercial, quels services le premier ministre a rendus à son pays.

HECTOR FRANCE

NOUVELLE REVUE (Juliette Adam) 1 Décembre 1887.

En Grèce, la Chambre a repris ses travaux Aussitôt constituée, elle a reçu de M. Tricoupis communication de son budget pour 1888. Cet exposé financier est un chef-d'œuvre de clarté, de sincérité, que l'opposition essayera en vain de contester. Le résultat précieux est qu'il établit l'équilibre budgétaire pour l'année actuelle et pour les suivantes, sans recourir à de nouveaux impôts. Le système financier de M. Tricoupis a l'avantage d'avoir été éprouvé par une année d'expérience.

Les deux années 1885 et 1886 ont laissé, par suite des

www.libtool.com.cn

circonstances graves dans lesquelles s'est trouvée la Grèce et dont la responsabilité appartient à M. Delyannis, un déficit de 170 millions de drachmes. M. Tricoupis, en arrivant au pouvoir, n'a rien dissimulé, on se le rappelle, de l'état des choses. Mais il a déclaré que la Grèce pouvait être sauvée financièrement si elle remplissait ses engagements et consentait aux plus grands sacrifices. La Chambre a voté des impôts extraordinaires, le pays a patriotiquement subi l'épreuve qui lui était imposée. La paix s'est maintenue, les récoltes ont été excellentes, et l'équilibre a pu être établi sur des calculs que l'avenir ne peut que justifier. Il ne faut pas oublier que M. Tricoupis, malgré des difficultés qui semblaient insurmontables et l'état déplorable des finances de la Grèce, a pu conclure un emprunt de 170 millions de drachmes, à des conditions meilleures que les emprunts antérieurs. Cet emprunt lui a permis de combler le déficit des années précédentes. Il est vrai qu'une des combinaisons de ce dernier emprunt a été la conversion d'un emprunt précédent, qui a fait bénéficier l'État d'une somme importante. M. Tricoupis espère en arriver bientôt à l'abolition du cours forcé qui établit une différence de 25 p. 100 dans le change pour le paiement en or des intérêts de la dette. D'après toutes les probabilités, le ministère conservera sa majorité dans la session actuelle; le budget voté, il aura une année de vie assurée. La confirmation de ses prévisions financières lui donnera des forces pour l'avenir; si M. Tricoupis tombait du pouvoir, d'ailleurs, ce ne serait que pour y remonter de plus haut encore, parce qu'il impose de plus en plus à la Grèce ses qualités d'homme d'État exceptionnel. En dehors des débats parlementaires, Athènes est en

grand émoi pour l'élection d'un nouveau maire. Le gouvernement ne présente personne.

THE FINANCIAL NEWS, Monday, December 5, 1887.

THE CREDIT OF GREECE

Our readers have now abundant material in their possession on which to base a trustworthy opinion upon the financial credit of Greece. We have dwelt upon the results achieved this year by the Ministry of M. Tricoupis and have shown what reasonable expectations may be entertained in regard to the Budget for 1888. A Budget is a safe barometer of the economic position of a nation and of its desire to meet all its obligations, both internal and external.

JOURNAL DES DÉBATS, 6 Décembre 1887.

LETTRES DE GRÈCE

Athènes, le 29 Novembre.

Pour le moment, les Grecs sont fort occupés de leurs affaires intérieures. L'élection de M Syngros ayant été invalidée, les Athéniens se préparent à élire de nouveau un démarque. En attendant, les orateurs du gouvernement et de l'Opposition se succèdent à la tribune de la Chambre.

Pendant ces derniers jours, les débats parlementaires se traînaient, languissans et mornes. Le public, clairsemé, bâillait; on sommeillait au banc des ministres; les députés donnaient à peine signe de vie, sous l'avalanche de chif-

fres que l'Opposition lançait au gouvernement, sûr de sa majorité.

M. Delyannis, dans une longue homélie; M. Carapanos, dans un réquisitoire ardent, ont vainement essayé de donner un peu de vie à la discussion; elle a été ranimée et close, hier, par un discours de M. Tricoupis qui a voulu attendre la fin, pour répondre en une seule fois aux arguments et aux taquineries de ses adversaires.

L'éloquence du président du Conseil a toujours un grand attrait. On sent, à première vue, un homme d'autorité et de tribune. Il parle avec aisance une langue sonore, épurée, un peu trop savante, mais dont le parfum d'antiquité ne déplaît pas. La rencontre soudaine de certaines expressions gracieuses et fortes, que la langue grecque avait désappries, nous console de trouver, à la place de la Pnyx antique, une salle obscure, meublée de pupitres, où une assemblée morose écoute un orateur en habit noir, chargé de dossiers. M. Tricoupis s'est montré fort optimiste et très confiant dans l'avenir: c'est le rôle ordinaire d'un premier ministre. Il a parlé des forces morales et matérielles du pays avec une bienveillance peut-être excessive; mais tout cela était si bien tourné que, même dans l'esprit des simples spectateurs, le scepticisme le plus audacieux n'osait pas y contredire. La minorité se taira probablement pendant quelques jours pour reprendre de nouvelles forces. Puis les chicanes recommenceront. Heureux hommes, ils ont le loisir de discuter leur budget!

Les élections municipales auront lieu dimanche. Il se peut que les électeurs de l'Attique expriment par un vote inconsideré l'espèce de lassitude qu'ils éprouvent à sentir à leur

tête un ministre qui flatte leur amour-propre, mais qui les accable d'impôts. Si vous vous attablez dans une des nombreuses auberges de la campagne athénienne, vous entendrez certainement des gens se dire entre eux, en buvant leur verre de raki: «Frère (*adelphé*), les impôts sont lourds le pétrole est cher». Pourtant, M. Tricoupis, par de récentes mesures, a réduit l'effectif de l'armée et allégé très considérablement les dépenses du budget de la guerre.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Κωνσταντινούπολις, 28 Νοεμβρίου 1887.

Ἀπὸ τοῦ 1882 ὁ κ. Τρικούπης δύο ἀνελάμβανεν ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του ὑπουργεῖα καὶ εἰς ταῦτα κατέβαλεν εὐσυνειδήτως τὴν ἐργασίαν τῆς ἰσχυρᾶς αὐτοῦ διανοίας· τὰ ὑπουργεῖα τῶν στρατιωτικῶν καὶ οἰκονομικῶν. Δύο ἦσαν ἐπομένως οἱ σκοποὶ τῆς ἐργασίας του, ἡ ἐπὶ τὰ βελτίω οἰκονομικὴ διαρρύθμισις καὶ ἡ στρατιωτικὴ ὁργάνωσις τοῦ κράτους. Ἐπὶ τῆς πρώτης πρόκειται ἤδη θαλεροὶ οἱ καρποὶ τῶν μόχθων του, τὰ ἰσοζύγια τῶν ἐτῶν 1887 καὶ 1888. Ἐφθασεν εἰς τὸ ποθητὸν τέρμα τοῦ μεγάλου ἀγῶνος καὶ τὸ ἔθνος ἅπαν βλέπει τοῦτο, πνίγονται δὲ μοχθηραὶ τινες μεμπτιμοῖαι ὑπὸ-τοῦς ἤχους τῆς καθολικῆς ἀγαλλιάσεως. Τῆς ἐτέρας του ἐργασίας, τῆς ὁργανώσεως τοῦ στρατοῦ, ἡ ἀξία ἀπεδείχθη ἀρχῇθεν· αἱ στρατιωτικαὶ σχολαὶ εἶνε ἔργα του ὁ νόμος περὶ ὀρίου ἡλικίας τῶν ἀξιωματικῶν, δι' ὧν κατ' ὀλίγον ἀπεκόπησαν καὶ ἀποκόπτονται τὰ σεσηπότα μέλη καὶ ἀνακαινίζεται ὁ στρατὸς διὰ νέου αἵματος εἶναι ἔργον του· ἡ στρατιωτικὴ τῶν Γάλλων ἀποστολὴ εἶνε ἰδικόν του ἔργον κατόπιν λυσσώδους ἀντιδράσεως τῶν ἰδικῶν μας γενναιοτάτων· ἡ ἐλάττωσις τῆς θητείας κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἀνάγκης τῆς γεωργικῆς, τῆς βιομηχανικῆς καὶ ἐμπορικῆς ἀναπτύξεως τοῦ μικροῦ κράτους, ἐπιτευχθεῖσα ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ἀνάγκην τῆς ἐκγυμνάσεως ὅσῳ τὸ δυνατόν πλείονων ἀνδρῶν ἐν βρα-

χυτέρῳ χρόνῳ, εἶνε ἔργον τοῦ καὶ εἰς τοῦτο ἰδίᾳ ὀφείλεται ἡ συγκέν-
 τρωσις τοσούτου στρατοῦ ἐν τῇ τελευταίᾳ ἐπιστρατείᾳ· ἡ κατασκευὴ
 στρατιῶνων καὶ στρατιωτικῶν κτιρίων δι' ὧν ἐστεγάσθησαν στρατὸς καὶ
 ὑλικὸν εἶνε ἔργον τοῦ· ὁ θεσμὸς δι' οὗ ἐτέθη φραγμὸς εἰς τὴν κενόδο-
 ξον σπουδὴν τοσούτων καλῶν ἀξιοματικῶν, οἵτινες κατέλιπον τὰς τά-
 ξεις τοῦ σταδίου των ἀντὶ τῶν ἐδωλίων τῆς αἰθούσης τοῦ Κοινοβου-
 λίου, ἡ ἀτμοσφαῖρα τῆς ὁποίας ἐδηλητηρίῳζε τὸ στρατιωτικὸν πνεῦμα,
 εἶνε ἔργον τοῦ· ἡ διατήρησις τῶν εὐζωνικῶν ταγμάτων εἶνε ἔργον τοῦ·
 ἡ βελτίωσις τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς ἐπίσης· καὶ τί δὲν εἶνε ἔρ-
 γον τοῦ ἔξ ὅλης τῆς νέας στρατιωτικῆς ζωῆς τῆς 'Ελλάδος· ἀλλ' εἶπον
 ὅτι χάριν τοῦ ἰσοζυγίου σιωπηλῶς διαλύει τὸν στρατὸν καὶ ὅτι ἡ ἀριθ-
 μητικὴ αὐτοῦ κατάστασις ἐλαττοῦται καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ὥς καὶ ἐν
 τῷ παρελθόντι. Ἀπέναντι τῶν αὐθαιρέτων τούτων ὑποθέσεων ὁ κ.
 Τρικούπης φέρει τὰ ἐπιχειρήματα τῶν ἀριθμῶν κατὰ τὸ ἐπικρατήσαν
 ἀπὸ τινος σύστημά τοῦ· ὑπὸ τοὺς θόλους τοῦ Βουλευτηρίου ἐβόμ-
 βουν ἔτι αἱ εὐγλωττοὶ περίοδοι καὶ αἱ πρόσφατοι ἰσχυραὶ ἐντυπώσεις
 βιθδέως εἶχον ἐπηρεάσει τὰ πνεύματα τοῦ κόσμου καὶ τῶν βουλευτῶν
 καὶ αὐτῶν ἔτι τῶν ἀντιπολιτευομένων, ὧν πολλοὺς ἰδίᾳ ὧσιν ἠκού-
 σαμεν ὁμολογοῦντας τὸν θαυμασμόν των πρὸς τὴν θαυμασίαν ἀγό-
 ρευσιν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. Ἡ πλειονοψηφία ἐπομένως τῆς κυβερ-
 νήσεως εἶνε ἀκμαία καὶ ἀσφαλής, εἶνε δὲ ἀξιοὶ συγχαρητηρίων οἱ βου-
 λευταὶ τῆς πλειονοψηφίας, οἵτινες εἰς μυρίους πειρασμοὺς ἐνεβλήθησαν
 διὰ πάσης ἐνεργείας ἀποκρύφου ὅπως συρθῶσιν εἰς ψῆφον ἐναντίον
 τῆς ἑαυτῶν συνειδήσεως καὶ τοῦ ἔθνους.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Ο ΝΕΟΣ ΔΗΜΑΡΧΟΣ

“Οτε ἔδυσε τὴν προηγουμένην ἑσπέραν, ἥλιος σημειῶν κατὰ τὸ Β.
 Διάταγμα τὴν λῆξιν τῆς ἐκλογῆς, ἀφῆκε τοὺς Ἀθηναίους ἀλαλάζον-
 τας καὶ κορυβαντιῶντας· ὅτε προέκυψε πάλιν λαμπρὸς ἄνωθεν τῆς δει-

ράδος τοῦ Ὑμητιτοῦ, εὗρεν αὐτοὺς ἐν ταρταρεῖφ θοορύβφ πανηγυρίζοντας ὡς νὰ διέφυγεν ὁ λαὸς αὐτῶν ὁ περιούσιος τὴν δουλείαν τῆς γῆς Αἰγύπτου.

Κάϊρον, 23/5 Δεκεμβρίου.

Οἱ τῶν λαῶν ἐκλεκτοὶ ἐδικαίωσαν τὰς προσδοκίας τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους ψῆφον ἐμπιστοσύνης χορηγήσαντες εἰς τὸν ὑπουργὸν Τρικούπην.

Ἡ ψῆφος ἐκείνη ἀναλυομένη μεθερμηνεύεται ὧδέ πως :

Ἀρχοῦντως ἡ πατρις ἐβασανίσθη καὶ κατετρυχώθη διὰ τῶν ἀενάων τῶν ὑπουργείων πτώσεων, αἵτινες ἐπένεγκον οὐ μικρὸν κλονισμόν εἰς τὸν πολιτειακὸν τοῦ κράτους ὄργανισμόν καὶ εἰς τὰς ἐξωτερικὰς αὐτοῦ σχέσεις· ἡ Ἑλλάς δικαιούται καὶ θέλει νὰ ἐμπιστευθῇ τὴν κυβέρνησίν της εἰς ἄνδρας συντηρητικούς, νομιμόφρονας καὶ δυναμένους νὰ τὴν καθοδηγήσωσιν εἰς τὴν τραχεῖαν μὲν ἀλλ' ἐθνοσωτήριον πορείαν τῆς καλῶς ἐννοουμένης κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς προόδου.

Κυβέρνησις οἷα ἡ τοῦ κ. Τρικούπη τυχοῦσα πάλιν καὶ διὰ τοῦ ἐπισημοτέρου τρόπου τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ ἔθνους δὲν δύναται ἢ ν' ἀνταποκριθῇ εἰς πάντα καὶ κατὰ πάντα δι' αὐτῆς ταύτης τῆς ἐμπιστοσύνης καταδικάζουσα εἰς λήθην πᾶσαν τοῦ παρελθόντος προσωποληψίαν.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 24 Νοεμβρίου 1887.

Μετὰ τὴν νίκην, ἣν κατήγαγον ἐν τῇ δημοτικῇ ἐκλογῇ, ἤλπιζον ὅτι ὁ περὶ τὴν κυβέρνησιν σύνδεσμος ἤθελε διασπασθῇ. Ἡλπίζον λοιπὸν οἱ νικηταὶ ἢ μᾶλλον εἶχον τὴν βεβαιότητα γενικωτέρας νίκης, δι' ὃ καὶ κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς προέβαλον ζήτημα ἐμπιστοσύνης, ὀρμηθέντες ἐκ γελοίας καὶ αὐθις ἀρχῆς, ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ τούτου πάραυτα ἐγκατέλιπον τὴν κυβέρνησιν.

Ταῦτα ἐπίστευον καὶ ἔνεκα τῆς ἀπλοϊκῆς των ταύτης πίστεως ἡγείραν χθὲς τὸ ζήτημα τῆς ἐμπιστοσύνης. Ἡ Βουλὴ ὁμως, ἀπαρτιζομένη ἐκ μόνης τῆς συμπολιτεύσεως, διότι ἡ ἀριστερὰ ἀπηλπισμένη

μετὰ τὴν παρατηρηθεῖσαν συμπτύκνωσιν ἐν τῇ δεξιᾷ, ἐπανέλαβε τὴν μέθοδον τῆς ἀποχωρήσεως, ἡ ἐνιαία Βουλὴ ἀπέρριψε πανηγυρικώτατα τὴν πρότασίν των.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ. 24 Νοεμβρίου 1887

Ἀνεμένομεν τὴν πανήγυριν τῆς νίκης καὶ τὸν ἀλαλαγμὸν καὶ τὸν θόρυβον, ἐπιστεύομεν ὁμῶς ὅτι δὲν ἤθελον ψάλλῃ τὰ νικητήρια ὠρνούμενοι καὶ κρεμώντες κώδωνας ὑπεθέτομεν, ὅτι ἡ ἐκ τῆς νίκης μέθη ἤθελεν ἐκτρέψῃ τοὺς ζωνηρὰ ἔτι φέροντας τὰ ἀποτυπώματα τῶν ἀλλεπαλλήλων ἐθνικῶν ραπισμάτων, καὶ τῶν στοιχειωδεστάτων κανόνων τῆς ἀνθρωπίνης συμπεριφορᾶς. Ἀλλὰ δὲν πταίει βεβαίως ὁ λαός. Τί ἐδικαιούτο τις νὰ ἐλπίζῃ χθές, ὅταν ἡ ἐρατεινὴ «Πρωτὰ» διδάσκουσα τοὺς ἐορτάζοντας τὴν νίκην γράφῃ.

Ἐν ἀλαλαγμῷ λοιπὸν καὶ ζητωκραυγαῖς ἐπιβαίνοντες οἱ νῦν φίλοι τοῦ κ. Φιλήμονος ἀμαξῶν πολλῶν χθὲς ἀπὸ τῆς 2 μ. μ. καὶ κινήσαντες ἐκ διαφόρων ὁρμητηρίων διῆλθον τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἐν διπλῷ στοίχῳ ἀμαξῶν καὶ πλήθους πολλοῦ παρακολουθοῦντος. Ἐζητωκραύγουν λοιπὸν οἱ ἡσυχώτεροι, ὠρύνοντο κρούοντες κώδωνας μικροὺς καὶ μεγάλους, προσθέσαντες οὕτω εἰς τὰ ἱστορικὰ νταούλια καὶ νέον μέσον δηλώσεως τῶν φρονημάτων αὐτῶν οἱ φίλοι τοῦ κ. Λεβίδου, τὰ βάκχια τῶν ἐκβεβακχευμένων ἄσματα ἐκχυνόμενα ἀπὸ τῶν ἀμαξῶν ἐπλήρουν τὴν ὁδὸν Σταδίου, καὶ βοή συγκεχυμένων ἐκφωνήσεων καὶ τῶν ἐξ ἀμάξης φωνῶν διέσχισε τὰς ἀκοὰς ὅλων. Ἀλλὰ δὲν ἐπέρκουν τὰ μέσα ταῦτα μόνον ἵνα ψαλῶσι τὰ νικητήρια τῆς ἐκλογῆς ταύτης· ἡ ἐκ τῆς ἐπιτυχίας μέθη πρὸς τῇ ἐκ τοῦ οἴνου, διότι μεταξὺ τῶν μυρσινοστολίστων εἰκόνων διέκρινέ τις καὶ εὐμεγέθεις φιάλας πλήρεις ῥητινίτου, ἐσύγχυσε τὰς ὁρέξεις τῶν νικητῶν τόσον, ὥστε εἶχον προσδέση εἰς τὰς ἀμάξας, εἰς τοὺς ἵππους, εἰς ἑαυτοὺς πάσας τὰς ἀντίθετα φρονούσας ἐφημερίδας εἰς τὸν συρμὸν τῶν ὁποίων ἡλάλαζον βωμολοχοῦντες ἐκβεβακχευμένοι τινὲς νικηταί, ἐνῷ οἱ πολιτικοὶ αὐτῶν ἀρχηγοὶ περὶ παρὰ τὰς ἀμάξας βαίνοντες δὲν ἠδύναντο νὰ κρύπτωσι τὴν ἐπὶ τούτῳ

χαράν των, επιδοκίμαζοντες οὕτω καὶ αὐτοὶ σιωπηρῶς τὴν διαγωγὴν τῶν φίλων των.

Τί ἐπρεπέ τις νὰ ἀναμένῃ χθές, ὅταν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἡνωμένων διὰ τῶν συκοφαντιῶν, ἐφ' ἃς καὶ μόνον δικαιοῦνται νὰ ἐλπίζωσιν, ὑπεξέκαιον τὸ ἐν τῇ συνειδήσει, ὅχι, ἀλλ' ἐπίπλαστον τῶν πολιτῶν πολιτικὸν πάθος; Καὶ οἱ ὕβρισται τοῦ ἔθνους καὶ τῆς βασιλείας, οἱ ἐξευτελίσαντες τὴν τιμὴν τοῦ ἔθνους καὶ κατασβέσαντες ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ λαοῦ τὸ συναίσθημα τοῦ πατριωτισμοῦ, οἱ παρασκευάσαντες τὴν Κούτρان καὶ τὸν Πατσόν, ἀλλὰ καὶ τινα ὕβριν δὲν ἐνεκόλαψαν εἰς τὸ ἐθνικὸν γόητρον; Αὐτοὶ λοιπὸν ἦλθον εἰς τοσοῦτον θρασυτήτος ὥστε τὸν τύπον τῆς πρωτευούσης ἅπαντα νὰ συκοφαντήσωσιν ὡς ἐξωνημένον, τίνες; Οἱ δι' ἱερῶν, ἱερωτάτων χρημάτων ὀργανώσαντες τὰς περιωνύμους ἀποστολάς, καὶ ἐκ τοῦ περισσεύματος αὐτῶν τρέφοντες τοὺς ἐφημεριδογράφους των, πρῶην δημοδιδασκάλους ἢ τινας τοιούτους.

Ἄλλὰ δὲν πράττουσι πρῶτον ἤδη τοῦτο. Καὶ ἄλλοτε κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς δυσωνύμου 7ης Ἀπριλίου ἐν τῇ αὐτῇ πομπῇ τῶν νταουλίων καὶ ζουρνάδων ἔκαυσαν τὰς τότε τ' ἀντίθετα φρονούσας ἐφημερίδας, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι τότε ἔκαυσαν ὁμοῦ καὶ τὸν «Αἰῶνα» τὸ ὄνομα τοῦ συντάκτου τοῦ ὁποίου δὲν ἐδίστασαν ἐν τῇ Βουλῇ κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἐφόρου νὰ γράψωσι παρὰ τὸ τοῦ Λεύκοβιτς, αὐτοὶ οἱ νῦν γεραίροντες τὸν κ. Φιλήμονα, ὡς τὸν γενναῖον πρόμαχον τῶν ἐλευθεριῶν τῆς χώρας.

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ Ἐν Τεργέστῃ, 10 Δεκεμβρίου 1887.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 22/4 Δεκεμβρίου.

Ὁ ἐν τῇ Βουλῇ οικονομικὸς ἀγὼν ἔληξε πρὸ ἡμερῶν, ἡττηθείσης τῆς ἀντιπολιτεύσεως δι' 24 ψήφων· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ἀτυχὲς τοῦτο ἔθνος, χάρις εἰς ἐκτετραχλισμένον πολίτευμα, εἶνε καταδεδικασμένον

νὰ ἀγωνιᾷ ἐν συνεχεί σκιαμαχίᾳ, ἀπὸ τῆς Βουλῆς τὰ πάθη ἐξεχύθησαν
 εὐθὺς εἰς τὰς ἀγυῖας. Μᾶς κατεδίκασαν οἱ νόμιμοι ἀντιπρόσωποι τῆς
 Ἑλλάδος; Ἄς ζητήσωμεν λευκὴν ψήφον ἀπὸ τοῦ ὄχλου τῶν Ἀθη-
 νῶν! Τὸν ἀπλούστατον τοῦτον συλλογισμόν ἔκαμεν ἡ νομοταγῆς καὶ
 εὐορκοῦσα ἀντιπολίτευσις καὶ μετέβαλεν ἑαυτὴν διὰ μιᾶς, ὥς ἐν θεα-
 τρικῇ παραστάσει, εἰς ἐκλογικὸν πράκτορα τοῦ κ. Φιλήμονος. Συνω-
 μολογήθη λοιπὸν συμμαχία μεταξὺ ἀντιπολιτεύσεως καὶ κ. Φιλήμονος
 καὶ οὕτω τὰ πράγματα μετέλλαξαν φύσιν. Καὶ βουλευτικὸς ἐὰν ἦτον ὁ
 ἀγών, θὰ ἦτον ἀφόρητος τοιοῦτος ἐκτραχηλισμὸς ἀπὸ τῶν ὄρων τῆς
 εὐπρεπειᾶς καὶ τοῦ νομίμου καθεστῶτος· ἀλλὰ φαντασθῆτε ποία βα-
 βυλωνία. Δὲν δύνασθε νὰ διέλθῃτε πλατεῖαν ἢ σταυροδρόμιον, χωρὶς
 νὰ ἀκούσῃτε ὑπαίθριον ρήτορα ἐξερευγόμενον πεζῶς, ἢ ἐμμέτρως, τὰ
 ἐξ ἀμάξης κατὰ τοῦ κ. Τρικούπη, τῆς Βουλῆς καὶ πάσης καθεστη-
 κυίας ἐξουσίας. Τὰ ἐπίθετα προδότης, ἀτιμὸς, κακοῦργος
 εἶνε τὸ σύνηθες νόμισμα τῆς πολιτικῆς λογομαχίας κατὰ τὰς ἡμέρας
 ταύτας, καὶ φρονῶ ὅτι τοιοῦτο θέαμα δύναται ριζηδὸν νὰ θερα-
 पेύσῃ καὶ τὸν ἐνθουσιωδέστερον λάτριν τῶν ῥεῖποτε κινδυνευουσῶν
 καὶ ῥεῖποτε φρεῦ! ὀρθίων ἐλευθεριῶν. Τίς προσέχει πλέον εἰς τὸ βου-
 λευτικὸν βῆμα; Ὁ τυχὼν ἐξώστης εἶνε τὸ βουλευτικὸν βῆμα καὶ
 ἐκεῖθεν ἀκούονται ἀλληλοδιαδόχως πάντες οἱ ῥήτορες, οὓς οὔτε οἱ
 φίλοι των δὲν δύνανται νὰ ἀκούσωσιν ἐντὸς τῆς Βουλῆς, χωρὶς νὰ
 ζητήσωσι λεκαίνην. Καὶ τί λέγουσιν; ὅτι δὲν ὑπάρχει Βουλὴ καὶ Σύν-
 ταγμα, ὅτι ἡ διόρθωσις πρέπει νὰ ἔλθῃ ἐκ τῶν κάτω, ὅτι ὁ λαὸς
 πρέπει νὰ πατάξῃ τὴν ἀνομίαν κτλ. καὶ ταῦτα πάντα ἐξ ἀφορμῆς
 τῆς ἐκλογῆς ἐνὸς Δημάρχου, ὅστις, μόλις ἐκλεχθεὶς, ἔσται ὑποχείριος
 ἐνὸς οἰουδήποτε γραμματέως Νομαρχίας. Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ ὑποψήφιος,
 λησμονήσας δυστυχῶς κατὰ τὴν ἔμφυτον αὐτῷ ἀστάθειαν, ὅτι μετὰ τὸ
 οἰκτρὸν ναυάγιον τῶν ψευδῶν ἀπαγγελιῶν τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ἡσπά-
 σθη μετριοπαθέστερα πολιτικὰ δόγματα, ἐξήγαγε πάλιν ἐκ τῆς ἀπο-
 θήκης του τὸν κόκκινον σκουφον καὶ ἐνεφανίσθη ὡς ἐπιτιμητὴς καὶ

διδάσκαλος (ἐκ παλαιᾶς πιθανῶς ἀναμνήσεως) τῆς Βασιλείας. Δὲν ζητεῖ νὰ τὸν ἐκλέξη ὁ λαὸς ὡς θέλοντα καὶ ἔχοντα τὰ προσόντα, ὅπως ἐργασθῇ πρὸς βελτίωσιν τῶν τοῦ οἴκου του, ἀλλ' ὡς σύμβολον ζῶν στασιαστικῶν προθέσεων, ὡς μάθημα διδόμενον πρὸς τὴν Βασιλείαν. Ἡ Βασιλεία, κατ' αὐτόν, περιεκυκλώθη ὑπὸ πονηρῶν ἀνθρώπων, οἵτινες ἔχουσι συμφέρον νὰ ἀποκρύπτωσιν ἀπ' αὐτῆς τὴν ἀλήθειαν· ἀλλ' ἐὰν ἐκλεχθῇ δήμαρχος ὁ κ. Φιλήμων, διὰ μόνου τοῦ μεγάλου τούτου γεγονότος ἡ ἀχλὺς θὰ καταπέσῃ ἀφ' ἑαυτῆς, ὁ βασιλεὺς θὰ πεισθῇ ὅτι ἡ βουλευτικὴ πλειονοψηφία δὲν ἀντιπροσωπεύει τίποτε, θὰ ἀποπέμψῃ τὸν κ. Τρικούπην καὶ θὰ καλέσῃ εἰς τὰ πράγματα, δὲν ἡξεύρω πλέον, εἴτε τὸν κ. Δηλιγιάννην εἴτε τὸν κ. Φιλήμονα. Καὶ διὰ τοιούτων μωρολογιῶν παρασύρεται καὶ δημαγωγεῖται τὸ πλῆθος καὶ εἰς οὐδενὸς τὸν νοῦν ἔρχεται νὰ ἐρωτήσῃ, ἐὰν τοιαύτην σημασίαν ἔχῃ ἡ ἀτομικότης τοῦ κ. Φιλήμονος, διατι δὲν ἐξελέγῃ βουλευτῆς τὴν 4 Ἰανουαρίου, ἀλλ' ἀφέθῃ ἐλεύθερος νὰ ῥητορεύῃ ἀπὸ τῶν ἐξωστῶν, ἀναλαμβάνων πρόσωπον δημοκρατικοῦ Ῥιένζι ἐνώπιον ἀνυπάρχον Παπασύνης;

Ἀφοῦ οἱ ἀντιπολίτευσις συνῆψε τοιαύτας κωμικὰς ἐλπίδας πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ κ. Φιλήμονος, εὐνόητον εἶναι ὅτι τὰ πάντα μηχανᾶται, ὅπως ἐξέλθῃ νικητρία ἐκ τοῦ ἀγῶνος, εἰς δὲν, ὡς μὴ ὥφειλεν, ἡ κυβέρνησις ἀφῆκεν αὐτῇ ἐλεύθερον τὸ στάδιον, ἀδρανῶς ἐνεργοῦσα, ἐὰν μὴ καὶ ἐντελῇ τηρήσασα οὐδετερότητα. Σὺν ἄλλοις, δὲν ἡμέλησε νὰ ἐκμεταλλευθῇ καὶ λυπηρὸν ἐπεισόδιον τῆς πενθίμου παρὰ τὰ σύνορα περυσινῆς τραγωδίας. Τὸ στρατοδικεῖον, εἰς δὲ παρεπέμφθησαν νὰ δικασθῶσιν ἐκ δευτέρου οἱ τρεῖς ἐλεεινοὶ ἥρωες τῆς Κούτρας, ἀπῆλλαξεν αὐτοὺς παραδόξως, οὐ μόνον τοῦ θανάτου, ἀλλὰ πάσης ἄλλης ποινῆς. Τοιαύτη ἀθρόωσις περιάγουσα εἰς ἀδικαιολόγητον ἀντίφασιν τὴν στρατιωτικὴν δικαιοσύνην, εὐνόητον εἶναι ὅτι κατετάραξε τὴν κοινὴν συνειδήσιν. Ἡ πρώτη ἀγανακτήσασα καὶ ἐκ τοῦ παρχρῆμα ἐκδηλώσασα τὴν ἀγανάκτησίν της κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν

στρατοδικῶν ὑπῆρξεν ἡ κυβέρνησις. Ἐντὸς 24 ὥρῶν πάντες οὗτοι διετάχθησαν νὰ ἀπέλθωσι τῆς πρωτευούσης, ὥς μὴ παρέχοντες τὰ πιστὰ πρὸς ἄσκησιν τῆς στρατιωτικῆς δικαιοσύνης· αὐθιμερὸν δέ, διαταγῇ τοῦ κ. Τρικούπη, συνεκλήθη στρατιωτικὸν συμβούλιον τιμῆς, ὃπερ κατεδίκασεν εἰς ἀπόταξιν τοὺς τρεῖς ἀθωωθέντας ἀξιωματικοὺς καὶ διέγραψεν αὐτοὺς ἐκ τῶν στρατιωτικῶν ἐλέγχων. Ἐκ περισσοῦ, παρὰ τοῦ κ. Πηνειῷ ἀφηρέθη διὰ διατάγματος καὶ τὸ παράσημον τοῦ Σωτήρος, ὃπερ ἔφερε μόνος ἐκ τῶν τριῶν. Ἡδύνατο νὰ ἀξιώσῃ τις πλειότερον παρὰ κυβερνήσεως, ἥτις δὲν εἶχε τὴν ἐλευθερίαν νὰ συγκροτήσῃ τὸ στρατοδικεῖον ὥς ἐβούλετο, ἀλλ' ἦτον ἡναγκασμένη νὰ ὑποκύψῃ, κατὰ τὴν συγκρότησιν αὐτοῦ, εἰς τὰς διατάξεις τῆς στρατιωτικῆς ἱεραρχίας; Καὶ ὅμως, οἱ πρωταθληταὶ τῆς Κούτρας, ἐκείνοι, οἵτινες διὰ τῆς θρασυδείλου αὐτῶν ἀκρισίας προητοίμασαν τὸ ἐθνικὸν τοῦτο ὄνειδος, ἐξεστράτευσαν εὐθὺς κατὰ τοῦ κ. Τρικούπη. ὥς παρασκευάσαντος δῆθεν τὴν ἀθώωσιν τῶν ὑποδίκων ἀξιωματικῶν πρὸς ἐπίστανσιν τῶν γνωστῶν μηχανορραφῶν! Ἀπὸ τῶν ἐξωστῶν τῶν ἐκλογικῶν ῥητόρων ἔδωκε καὶ ἐπῆρε καὶ ἡ τελευταία αὕτη προδοσία! Τὸ δὲ παραδοξότερον, ἐν αὐτῇ τῇ Βουλῇ, ὁ κ. Δηλιγιάννης εὗρεν ἐν ἑαυτῷ ἀρκοῦν ἡθικὸν σθένος, ὥστε νὰ μὴ σιωπήσῃ, προκειμένου περὶ συμφορᾶς, ἣν προεκάλεσε, καὶ ἀνελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα, προσεπάθησε διὰ διφοροῦμένων φράσεων νὰ ἀνέυρῃ ἄλλους ἐνόχους, ἀντὶ τῶν ἀθωωθέντων, καὶ ἐπεζήτει ἐν προσποιητῇ ἀμηχανίᾳ τὸν κυρίως ὑπαίτιον. Τὸ δὲ ἔτι παραδοξότερον, ὅτι αἱ χεῖρες τῶν βουλευτῶν δὲν ὑψώθησαν διὰ μιᾶς καὶ δὲν ἐστράφησαν τεταμέναι πρὸς τὸν ῥήτορα ὥς ἐξ ἐνστίκτου! Ἄλλ' ἴσως εἶχον ἀνακουφίσει ἤδη ἐπαρκῶς τὰς τεταραγμένας συνειδήσεις τῶν κυρίων βουλευτῶν οἱ μεμετρημένοι καὶ πατριωτικοὶ λόγοι τοῦ κ. Τρικούπη, ὅστις ἐν τῇ ἀγορεύσει αὐτοῦ κατώρθωσε νὰ συμβιβάσῃ ἐπιτυχῶς τὰ καθήκοντα κυβερνήσεως ἡναγκασμένης νὰ μὴν ἐκθέσῃ τὴν ἐθνικὴν τιμὴν πρὸς τὸν ἐπιβεβλημένον σωφρονισμόν ἀνηκούστου κομματικῆς διαστροφῆς.

Καὶ ἐν τούτοις ἐν τῇ ἐκλογικῇ κατηχήσει τῶν περὶ τὸν κ. Φιλήμονα πιστῶν ἀνεγράφη καὶ ἡ ἀθώωσις τῶν Κουτραίων ὥς τοὺς ἐβάπτισεν ὁ κ. Δηλιγιάννης, καὶ τίς οἶδε πόσας ψήφους θὰ ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τοῦ κ. Νέγρη.

ΣΗΜΑΙΑ, 24 Νοεμβρίου 1887.

ΑΙ ΛΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΧΘΕΣ

Ἐπανηγύρισαν χθὲς διὰ τὸ μέγα κατόρθωμα τοῦ κ. Φιλήμονος. Καὶ περιέφερον αὐτὸν ἐστεμμένον μυρσίῃ καὶ δάφνῃ καὶ ἀνεπέμφθησαν κραυγαὶ θριάμβου καὶ ἐκρότησαν τύπανα καὶ ἠκούσθησαν ζουρνάδες καὶ παρήλασαν ἄμαξαι καὶ ἐθεάθησαν σημαῖαι καὶ ἀνηγέρθησαν τρόπαια πρὸς ἐκδήλωσιν τοῦ μεγάλου τούτου γεγονότος. Ἀλλὰ τὸ τρόπαιον τοῦτο εἶνε πολιτικὸν ἢ δημοτικόν; Ὁφείλεται εἰς τὸν κ. Φιλήμονα ἢ εἰς τὸν κ. Δηλιγιάννην; Ὁ ἀξιότιμος πρωτοκάθεδρος τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ ὁ ἐντιμος ἔξ Ἀττικῆς βουλευτὴς κ. Ῥάλλης καὶ ὁ εὐγλωττος αὐτοῦ συνάδελφος κ. Λεβίδης, ἐχαράκτηρισαν τὸ γεγονός, ὥς γεγονός πολιτικόν. Ἄλλ' ἔχουσιν ἄρα δίκαιον ἐν τῷ χαρακτηρισμῶ των; Ἀτυχῶς, ὄχι. Συνεδριαζούσης τῆς Βουλῆς δὲν ὑπάρχουσιν ἄλλα πολιτικὰ ζητήματα εἰμὴ μόνον τὰ διεξαγόμενα ἐν τῇ Βουλῇ. Τί θὰ εἴπη πολιτικῇ νίκῃ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐν τῷ δήμῳ, ὅταν αὕτη ἡττᾶται ἐν τῇ Βουλῇ;

Ἐτόλμησαν νὰ εἴπωσιν ὅτι τὸ ζήτημα τοῦ δημάρχου θὰ ρίψῃ τὴν κυβέρνησιν καὶ τὴν Βασιλείαν. Ἀλλὰ διὰ τίνος μέσου θὰ πέσῃ ἡ κυβέρνηση; Διὰ τῆς ψηφοφορίας ἢ διὰ τῆς ἐπαναστάσεως; Διὰ τῶν ὁδοφραγμάτων ἢ διὰ τῶν ζουρνάδων; Ἐὰν περιμένωσιν ἐκ τοῦ πρώτου, σημαίνει ὅτι ἀγνοοῦσι τὴν ἀξίαν τῶν ἀριθμῶν. Ἐὰν περιμένωσιν ἐκ τοῦ δευτέρου σημαίνει, ὅτι ἀγνοοῦσι τὴν ἀξίαν ἐκείνων οἵτινες διοικοῦσι τὸν τόπον.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ. 24 Νοεμβρίου.

Ἡ ἡσυχία μεθ' ἧς διεξήχθη ἡ διαδήλωσις — δὲν λαμβάνομεν ὑπ' ὄψει μεμονωμένας τινὰς ταραχὰς συμβάσας ἔξω τοῦ κύκλου αὐτῆς — ὀφείλεται οὐχ ἦττον εἰς τὰ μέτρα τῆς δημοσίας δυνάμεως. Τινὲς ἐπὶ τῇ θῆρ τῆς ἐκτάκτου παρατάξεως στρατιωτῶν ἐδυσφόρουν. Τὸ καθ' ἡμᾶς φρονοῦμεν, ὅτι ἂν δὲν ἐταράχθη ἡ τάξις, ὀφείλεται τοῦτο εἰς τὴν στάσιν τῆς στρατιωτικῆς καὶ ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, καὶ εἰς τὴν πεποιθισιν τὴν ὁποίαν ἐνέπνευσαν, ὅτι δὲν θὰ ἔμενεν ἀτιμώρητος πᾶσα ἐκτροπή.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 24 Νοεμβρίου.

Οἱ παρυσταθέντες εἰς ἐκλογὰς παρελθούσης ἐποχῆς ἐν Αθήναις, θὰ ἠγνόησαν κάλλιστα ποίαν τροπὴν ἐπὶ τὰ βελτίω ἔλαβον τὰ ἐκλογικά μας ἥθη. Πρῶτος ὅστις τὰ ἄτακτα αὐτὰ στοιχεῖα καθυπέταξεν ἦτον ὁ κ. Τρικούπης. Κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ 1875, ἦν ἐνήργησεν, ἐφάρμοσας τὸν ἐκλογικὸν μονοήμερου νόμον, ὅτε ἤρχισαν τὰ αὐτὰ κανονιστικά συστήματα, μία διλοχία σκαπανέων τοὺς ἔθυσεν εἰς τὴν θέσιν των· αἱ μάχαιραι ἐξηφανίσθησαν, οἱ ἀγριώτεροι τῶν ἐκλογέων ἐφυλακίσθησαν, πάντα τὰ προληπτικά μέτρα ἐλήφθησαν, ὥστε οὐδεμία ἐγένετο παρεκτροπή, οὐδεὶς φόνος.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 24 Νοεμβρίου.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Ἐν τέλει δὲ ἡ ἀντιπολίτευσις ὑποβάλλει πρότασιν διὰ τοῦ κ. Βαλσαμάκη, δι' ἧς προτείνει ἵνα ἡ κατατεθεῖσα ἔκθεσις παραπεμφθῇ ἐκ νέου εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ ὡς παρανόμως καταρτισθεῖσα καὶ ἐφ' ἧς ζητεῖ ὀνομαστικὴν κλήσιν.

Ἀγγελλομένης ψηφοφορίας, ἡ αἵθουσα πληροῦται ἐκ τῶν ἐν τοῖς δωματίοις κυβερνητικῶν βουλευτῶν. Ἡ ἀντιπολίτευσις θεωροῦσα τότε μάταιον νὰ γείνῃ μέτρον μετὰ τοιαύτην φανεράν ψηφοφορίαν, οὕτως

εἰπεῖν ἀποσύρει τὴν πρότασιν της, ἀλλ' ἡ συμπολίτευσις ἐπιμένει τὴν ψηφοφορίαν καὶ ὁ κ. Βουδούρης ἀναφωνεῖ.

— Υἱοθετῶ ἐγὼ τὴν πρότασιν! Ψηφίζω μάλιστα καὶ κατὰ.

Τέλος πρόκειται νὰ ἀρχίσῃ ἡ ψηφοφορία, ὅτε δρομαῖος εἰσέρχεται εἰς τὴν αἴθουσαν ὁ κ. Κουμουνδοῦρος καὶ καταλαμβάνει τὸ βῆμα. Εἰς τὴν θέαν ταύτην, σάλος σφοδρὸς ἐγείρεται.

— Ψηφοφορία, ψηφοφορία, φωνοῦσιν ἐκ τῆς συμπολιτεύσεως. Ἐπειτα τὰ λέγετε!

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 24 Νοεμβρίου.

Ὁ κυριώτατος τῶν ἰσχυρισμῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐπιτυχούσης προχθὲς ἐν τῇ δημοτικῇ ἐκλογῇ Ἀθηνῶν, ἐκεῖνος ὃν καὶ ἡ «Πρωτῖα» ἀνέγραψε χθὲς ἐν εὐθυμοτάτῳ νικητηρίῳ ἄρθρῳ, εἶνε ὅτι ἡ ἐπιτυχία τοῦ ὑποψηφίου αὐτῆς ἐν Ἀθήναις Δημάρχου ἐκλόνισε τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἐγένετο ἀφετηρία τῆς προσεχοῦς αὐτῆς ἀνατροπῆς. Βουλευτὴς μάλιστα τῆς Ἀττικοβοιωτίας ἀντιπολιτευόμενος παρέστησε χθὲς εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι μετὰ τὴν νίκην τῆς Κυριακῆς ἡ πλειονοψηφία τοῦ ὑπουργείου δὲν ἐκπροσωπεῖ πλέον τὴν Ἐθνικὴν θέλησιν! Πόσον οἱ ἰσχυρισμοὶ οὗτοι εἶνε ἀκριβεῖς, ἀπέδειξαν τὰ χθὲς γενόμενα ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς Βουλῆς.

Καὶ πρῶτον δέον νὰ σημειωθῇ, ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις ἐπίστευεν, ὅτι οἱ συμπολιτευόμενοι βουλευταὶ θὰ κατεπτοῦντο τόσον ἐκ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς διαδηλώσεων καὶ τοῦ ἡδέος τῶν αὐλῶν καὶ τῶν τυμπάνων ἤχου, ὥστε δὲν θὰ μετέβαινον εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς συνεδρίασιν. Καὶ οἱ μὲν φίλοι τοῦ ὑπουργείου τακτικῶς ὥς μέχρι τοῦδε μετέβησαν εἰς τὰ καθήκοντα αὐτῶν, παρέμενον δὲ ἐν τῷ κήπῳ τοῦ Βουλευτηρίου ἱκανοὶ ἀντιπολιτευόμενοι μὴ εἰσερχόμενοι εἰς τὴν αἴθουσαν, ἵνα εἰ δυνατόν, ματαιώσωσι τὴν ἀπαρτίαν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 25 Νοεμβρίου 1887.

Ἄλλ' αἱ ἡμιεπίσημοι ἐρμηνεῖαι, ἐκεῖναι αἵτινες δίδονται ἀξιώμα-

τικῶς ὑπὸ τῶν συγκαθηδρῶν καὶ παρακαθηδρῶν μὲ χαμηλὴν φωνὴν εἰς ὁμίλους προσεκτικῶν ἢ ἐκπεπληγμένων ἀκροατῶν, αὐταὶ δὲν ἐκυκλοφόρησαν ἀκόμη εἰς τὸ κοινόν. Καὶ τὴν περιεργότεραν ἐξ αὐτῶν μὲ ὄλον τὸ ἐκκλησιαστικὸν ὕψος τῆς νομίζομεν, ὅτι δὲν ὀφείλομεν νὰ κρύψωμεν ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστας μας. Ἀπεκλήθη ἡ τελευταία νίκη τῆς ἀντιπολιτεύσεως τὸ μικρὸν μήνυμα τοῦ λαοῦ πρὸς τὴν Βασιλείαν. Ἄν τὸ στέμμα δὲν συνετισθῇ καὶ ἀρνηθῇ νὰ χειροτονήσῃ τὸν κ. Δηλιγιάννην πρωθυπουργόν, δίδον αὐτῷ καὶ τὴν διάλυσιν τῆς παρὰ νόμου ταύτης Βουλῆς, παρὰ νόμον, διότι ἐξελέγη μὲ τὴν μεγάλην περιφέρειαν, τότε . . . δὲν γνωρίζομεν τί θὰ γίνῃ, διότι αὐτὰ πλέον δὲν τὰ λέγουν . . . εἶνε πολὺ μυστικά. Δέν σας φαίνεται, ὅτι ὄλον αὐτὸ τὸ ἀπὸ τῆς νίκης τριήμερον τὸ ὁποῖον μὲ τόσον πρωτοτύπους ἀγορεύσεις καὶ πρωτοτυπώτερα σχόλια μᾶς ἐφιλοδώρησεν, ἀπεκάλυψεν ἡμῖν καὶ περιέργα σημεῖα νευρικῆς ἐπιδημίας εἰς τὰς τάξεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως ;

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 25 Νοεμβρίου 1887.

Ἀναπολοῦμεν τοὺς πλήρεις μεταφυσικῆς καὶ ποιήσεως λόγους τοῦ κ. Τρικounπῃ, ὅστις ἐπίστευσεν, ὅτι ἐξωμάλισεν ὅλα τὰ ἐμπόδια, εἰς τὰ ὁποῖα προσέκρουεν ἡ λειτουργία τῆς κοινοβουλευτικῆς μηχανῆς διὰ τῆς εὐρύνσεως τῆς περιφερείας καὶ τοῦ περιορισμοῦ τῶν βουλευτῶν, ἐκπληττόμεθα ἐπὶ τῇ αἰσιοδοσίᾳ τοῦ ἐκείνου. Εἶνε κλῆρος τῶν ἐλληνικῶν Βουλῶν νὰ δαπανῶσι χρόνον ἀκάρπως, καὶ δυστυχῶς τὸ κακὸν προβαίνει αὐξανόμενον. Δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις μὴ ἔχουσα καμμίαν ἐλπίδα νὰ κλονήσῃ τὴν πλειονοψηφίαν τῆς Βουλῆς, θὰ ἀγωνισθῇ νὰ παραλύσῃ διὰ παντὸς τρόπον τὰς ἐργασίας αὐτῆς, ὅπως φέρῃ τὴν σύγχυσιν καὶ τὴν παραλυσίαν. Ἀναμένομεν, ὅτι οὕτω θὰ πολιτευθῇ ἡ ἀντιπολίτευσις, καὶ θὰ ἴδωμεν, ἂν ἡ κυβέρνησις ἢ τόσον ἀκλόνητον δεικνύουσα πίστιν εἰς τὸ δυνατόν τῆς λειτουργίας τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος, θὰ δυνηθῇ νὰ ματαιώσῃ τὰς ἐκνόμους ἐνεργείας, καὶ θὰ κατορθώσῃ διὰ τῆς πλειονοψηφίας

της νὰ ψηφίσῃ, ὅσα νομίζει ἀπαραίτητα διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ πολιτικοῦ της συστήματος.

ΣΗΜΑΙΑ, 26 Νοεμβρίου.

Ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς πολεμικῆς, ἡ ἐκλογὴ τοῦ δημάρχου ἦτο ἐν ῥῆγμα, διὰ τοῦ ὁποίου οἱ πολιορκηταὶ θὰ εἰσέβαλλον εἰς τὸ τεῖχος ἐπὶ τῇ ἀπολύτῳ ἀδυναμίᾳ τοῦ νὰ εἰσβάλωσι διὰ τῆς πύλης. Ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς πολιτικῆς, ὁ θόρυβός των εἶχε σκοπὸν νὰ ἐκποτήσῃ τὴν Βασιλείαν καὶ νὰ τὴν ἐξαναγκάσῃ νὰ συνθηκολογήσῃ μετ' αὐτῶν. Ἀλλὰ φαίνεται ὅτι εἶχον ὑπολογίσει κακῶς ἐπὶ τῆς βασιλείας, ὅπως εἶχον ὑπολογίσει κακῶς ἐπὶ τοῦ λαοῦ. Ὁ λαὸς ὅστις εἶνε πρόθυμος νὰ κάμῃ μίαν διαδήλωσιν, δὲν εἶνε πάντοτε πρόθυμος νὰ κάμῃ καὶ μίαν ἐπανάστασιν. Ἡ ἀντιπολίτευσις ἀφοῦ ἐξήντησε τὰς ὁρυγὰς της, τὰς διαμαρτυρίας της, τὰς ἀγορεύσεις της, ἠπέλιπεν ὅτι θὰ . . . ἀπειλήσῃ. Ἀλλὰ τοῦτο φαίνεται δὲν ἐποιήσατο καμμίαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν νεύρων τῆς Α. Μ. Ὁ βασιλεὺς ὠμίλησε περὶ ἐπαναστάσεως. Ἀλλ' ἡ διάθεσις τοῦ βασιλέως διετηρήθη ἀμετάβλητος. Ἡ κωμωδία ὅμως τῆς ἀντιπολιτεύσεως δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξακολουθήσῃ αἰωνίως. Συνέστησε λοιπὸν ὁ κ. Δηλιγιάννης νὰ σεβασθῶσι τὴν Βασιλείαν. Καὶ ἐπειδὴ καὶ ἡ κυβέρνησις ἐφάνη περιμένουσα τὴν προσβολὴν μετ' ἀποφάσεως, συνέστησε νὰ σεβασθῶσι καὶ τὴν κυβέρνησιν.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 26 Νοεμβρίου 1887.

Ἄς ἐννοήσωσι καλῶς οἱ κ. κ. ἀντιπολιτευόμενοι, ὅτι ἡ πλειονοψηφία τῆς Βουλῆς τοσαύτην ἔχει ἐμπιστοσύνην εἰς τὸ οἰκονομικὸν πρόγραμμα τῆς κυβερνήσεως, ὥστε οὐδ' εἴκοσι συνεδριάσεις τῆς ἐπιτροπῆς ἂν καταναλώσῃ ἡ ξηρὰ ρητορικὴ τοῦ κ. Καραπάνου οὐδένα ἔξ αὐτῆς θὰ πείσῃ νὰ μεταβάλλῃ γνώμην. Ὅχι τὴν ἐκλογὴν τοῦ δήμου Ἀθηναίων ἀλλ' ἑκατὸν τοιαύτας ἂν κερδίσουν οὐδέποτε θὰ ἀνακτήσωσι τὸ δικαίωμα νὰ ὁμιλῶσι περὶ τῶν οἰκονομικῶν τῆς χώρας οἱ προτείναντες τὴν διὰ χρεωκοπίας ἀτίμωσιν τῆς Ἑλλάδος. Εἶνε και-

ρὸς νὰ πεισθῇ ἡ ἀντιπολίτευσις, ὅτι αὐτὴ ἡ διὰ μυρίων προφάσεων φυγομαχία, τὴν ὁποίαν μετέρχεται, δὲν ὠφελεῖ παντάπασι τὸν ἀγῶνα αὐτῆς. Ἐνόσφ ἡ ἀντιπολίτευσις δὲν δεικνύει τὴν ὁρεξιν νὰ ἐργασθῇ πρακτικῶς καὶ προσπαθῇ δι' ἀναβολῶν καὶ ἀποχωρήσεων νὰ παραλύσῃ τὰς ἐργασίας τῆς Βουλῆς, θὰ φέρῃ αἰωνίως τὸ στίγμα τῆς φυγομαχίας.

ΣΗΜΑΙΑ, 25 Νοεμβρίου 1887.

Β Ο Υ Λ Η

Συνεδριάσεις τῆς 24 Νοεμβρίου.

Ὁ κ. Καραπάνος λέγει ὅτι δὲν εἶνε δυνατόν νὰ συνεργασθῶσι πλέον τὰ μέλη τῆς μειονοψηφίας μετὰ τῆς πλειονοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς ἀφοῦ ταῦτα οὔτε τὴν ἀπαιτουμένην κοινοβουλευτικὴν ἀβρότητα δὲν ἐφύλαξαν πρὸς τοὺς συναδέλφους των.

Ὁ κ. Ι. Μαυρομιχάλης εὐλόγως ὀργίζεται ἐπὶ τῇ λέξει τοῦ κ. Καραπάνου καὶ παρατηρεῖ αὐτῷ ὅτι τσαμπουνίζει, ὅτι θέλει καὶ διὰ νὰ δεῖξῃ ὅτι οἱ ἄλλοι δὲν ἔχουσιν ἀβρότητα ὑβρίζει αὐτούς.

Ἡ λέξις τσαμπουνίζει θεωρεῖται ὡς ὑβριστικὴ ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ζητοῦσι τὴν ἀνάκλησιν καὶ ἐπακολουθῇ θήρυξος.

Ὁ κ. Τρικούπης ἀνέρχεται τὸ βῆμα καὶ λέγει τὰ ἑξῆς ἀληθέστατα. Θὰ ἦτο λίαν εὐχάριστον, λέγει, διὰ τὰς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς, ἐὰν λέξεις ἀποποιῶν προφερόμεναι, ὡς δύναται νὰ συμβῇ ἐν τῇ ῥύμῃ τοῦ λόγου, ἀνεκαλοῦντο ὑπὸ τοῦ εἰπόντος, καὶ ἂν δὲν ἀνεκαλοῦντο προθύμως ὑπὸ τοῦ εἰπόντος, ἐπιβάλλεται ἡ ἀνάκλησις κατὰ τὸν κανονισμόν. Ἐπομένως ὁ ζῆλος τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἤθελε τύχει πάσης ἡμῶν τῆς ἐπιδοκιμασίας, ἐὰν ἀπεδεικνύετο ὅτι πράγματι προκαλεῖται ἔνεκα τῆς ἐπιθυμίας, ὅπως διεξάγονται κανονικῶς αἱ συζητήσεις. Ἀλλ' ὅταν ἐπὶ ἡμέρας ὀλοκλήρου οὐδὲν ἄλλο ἀκούωμεν παρὰ τινων τῶν κ. κ. βουλευτῶν, τοὺς ὁποίους δὲν ὀνομάζω, παρὰ ὕβρεις τὰς ὁποίας οὐδὲ ἀναφέρωμεν, οὐδὲ κἂν καταδεχόμεθα νὰ ἀναφέρωμεν διὰ νὰ ζητήσωμεν

τὴν ἀνάκλησιν αὐτῶν, ὅταν πάντα ταῦτα ἀνέχεται ἡ ἀντιπολίτευσις. ὅταν δὲν αἰσθάνηται ὁποία βλάβη γίνεται πρὸς αὐτὴν ἐπὶ τῷ ὅτι οὐδὲν μέλος τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀντεπεξέρχεται κατὰ τῶν τοιούτων ὕβρεων, νομίζω ὅτι δὲν δικαιολογεῖται ἡ ἀντιπολίτευσις σήμερον ἐπὶ μιᾷ λέξει, ἡ ὁποία δὲν εἶνε οὐδὲ κατὰ πολλοστημόριον ἄτοπος παραβαλλομένη πρὸς τὰς λέξεις ὧς ἀκούομεν ἀπ' ἀρχῆς τῆς συνόδου ταύτης ἐξερχομένης ἐκ μελῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Βεβαιωθῆτε, κύριοι, ὅτι ἂν ἡδύνατο νὰ εἰσαχθῇ τὸ ἔθιμον ὅπως ἀνακαλοῦνται ἐκουσίως ἡ ἐξ ἐπιβολῆς αἱ ἄτοποι λέξεις, ἡθέλατε μᾶς εὖρει προθύμους, ἡθέλομεν μάλιστα ἀρχίσει ἀπὸ ἡμῶν αὐτῶν, ἂν παρουνσιάζετο εὐκαιρία.

Καραπάνος. Ζητήσατε τὴν ἀνάκλησιν τῆς.

Τρικoupης. Ἀλλὰ πρὶν ζητήσωμεν τὴν ἀνάκλησιν τῆς λέξεως ἐκείνης, πρέπει νὰ ζητήσητε τὴν ἀνάκλησιν τῶν λέξεων ἐκείνων, τὰς ὁποίας ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον μακροθύμως ἠνέχθησαν τὰ μέλη τῆς συμπολιτεύσεως καὶ τὰς ὁποίας θὰ ἀναγνωρίσῃ ὁ κ. βουλευτὴς ὅτι ἀνῆκε νὰ μὴ ἀνεχθῇ, διότι αὐτὸς εὐθύνεται ἀφοῦ συμπράττει μετὰ τοῦ εἰπόντος αὐτὰς βουλευτοῦ.

Οὕτω δὲ παρέρχεται ὁλόκληρος ἡ συνεδρίασις χωρὶς κἄν νὰ ἀκούσῃ ἡ Βουλὴ τὸ « εἰσερχόμεθα εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ». Καὶ τοῦτο χάρις τῇ ἀποφάσει τῆς ἀντιπολιτεύσεως νὰ καταναλίσκωνται αἱ συνεδριάσεις εἰς λόγια, λόγια, λόγια, καὶ λόγια ἐπὶ ζητημάτων δι' ἃ ἀπεφάνθη ἡ Βουλὴ ἥδη.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 26 Νοεμβρίου.

ΑΠΟ ΜΥΛΩΝ ΕΙΣ ΚΑΛΑΜΑΣ

Χθὲς εἰς τὴν Βουλὴν ὑπεβλήθη νομοσχέδιον περὶ κατασκευῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἀπὸ Μύλων Ναυπλίας εἰς Καλάμας.

ΑΠΟ ΜΕΣΣΟΛΟΓΓΙΟΥ ΕΙΣ ΑΙ ΠΙΝΙΟΝ

Ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς ψήφισιν ἡ μεταξὺ τοῦ ἐπὶ τῶν

Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ καὶ τοῦ κ. Ρῶσσελς, ἀντιπροσώπου τῶν κ. κ. Βαλερίου Μαρπὶλλ καὶ Λουκιανοῦ Γκινόντ σύμβαισις, περὶ κατασκευῆς καὶ χρήσεως τοῦ ἀπὸ Μεσολογγίου εἰς Ἀγρίνιον σιδηροδρόμου, τῆς ὁποίας ἀκριβὴ περιλήψιν ἐδημοσίευσεν ἡ «Ἐφημερίς» τὴν αὐτὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ὑπεγράφη.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 25 Νοεμβρίου.

Συνάδελφός τις ἡρώτα χθές, τί ζητεῖ — πλὴν ἐννοεῖται τῆς ἐξουσίας — τί ζητεῖ ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ τόπου ἢ τοῦ ἔθνους ἢ ἀντιπολίτευσις πολιτευομένη ὡς πολιτεύεται καὶ ἀποτείνουσα πρὸς τὰ πλήθη ἐκ τῶν ἐξωστῶν φράσεις καὶ ἐννοίας, ὡς οὔτε θὰ ἐτόλμα νὰ διανοηθῇ ἐντὸς τῆς Βουλῆς. Κατὰ τὰς πέντε μακρὰς ὥρας τῆς χθεςνῆς συνεδρίας τῆς Βουλῆς ἡ συνάδελφος θὰ ἔμαθε τί ζητεῖ ἡ ἀντιπολίτευσις. Ζητεῖ αὕτη νὰ ἀμφισβητῇ καθ' ἑκάστην τὸ κῦρος καὶ τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἐπισήμων πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων, καὶ σήμερον μὲν νὰ ἰσχυρίζεται, ὅτι περιέχεται ἐν αὐτοῖς τί, τὸ ὁποῖον δῆθεν δὲν ἐρρέθη, διότι δὲν τῇ συμφέρει νὰ ἀναγραφῶνται ἐν τοῖς ἐπισήμοις πρακτικοῖς πάντα τὰ λεγόμενα ἀκριβῶς, αὐριον δὲ ὅτι παρελείφθη νὰ σημειωθῇ ὅ,τι πράγματι δὲν ἐρρέθη, διότι συμφέρον ἔχει νὰ σημειῶνται ἐν τοῖς ἐπισήμοις πρακτικοῖς ὅσα ἤθελε μὲν νὰ εἴπῃ ἡ ἀντιπολίτευσις, ὅπως κολάσῃ μίαν παρὰλογον πρότασιν τῆς ἢ μίαν ἀποχώρησιν αὐτῆς.

Τετάρτη. 25 Νοεμβρίου.

Ἀπὸ προχθὲς ἀκούομεν καὶ ἐν τῇ Βουλῇ καὶ ἐν ταῖς ἐφημερίσι τῆς ἀντιπολιτευσέως βλέπομεν ἀναγραφόμενον, ὅτι χιλιάδες στρατοῦ, τάγματα ὀλόκληρα πεζικοῦ καὶ ἱππικοῦ παρετάχθησαν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς πόλεως πρὸς ἀσφαλῆ φρουρῆσιν τῆς δημοσίας τάξεως, ἣν ἠπείλησαν καὶ ἀπεπειράθησαν πολλαχοῦ νὰ διαταραξῶσιν οἱ νικηταὶ τῆς Κυριακῆς καὶ οἱ φίλοι αὐτῶν, τφόντι

δὲ καὶ πολυπληθὴς ἦτο ἡ παραταχθεῖσα στρατιωτικὴ δύναμις καὶ ἐπιβάλλουσαν ἥσκησεν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν ταραξιῶν μόνον ἢ ἀπλῇ παρὰστασις τῶν ἐνόπλων φρουρῶν τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀσφαλείας. Βουλευταὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ πολιτευόμενοι τοῦ νομοῦ ἡμῶν ἐφιλοτιμοῦντο νὰ βεβαιώσωσι χθὲς ἐν τῇ Βουλῇ, ὅτι ὁπόθεν διῆλθον εἶδον πολυάριθμα στρατιωτικὰ σώματα φρουροῦντα τὴν πόλιν, πρέπει δὲ νὰ πιστεύσωμεν εἰς τὰς τοιαύτας διαβεβαιώσεις, ἀφοῦ ἰδίως συμφωνοῦσι πρὸς τὰ πράγματα. Ἀλλὰ μετὰ τὴν τοιαύτην ὁμολογίαν περὶ τῆς παρατάξεως πολυαριθμοῦ στρατοῦ ἐν τῇ πόλει, ἐπειγόμεθα νὰ ἐρωτήσωμεν τοὺς περὶ τὴν ἀντιπολίτευσιν, τί ἐγένοντο αἱ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν διαβεβαιώσεις αὐτῶν, ὅτι ἴχνος στρατιωτικοῦ σώματος δὲν ὑπελείφθη ἐν Ἀθήναις, ὅτι πάντα τὰ τάγματα καὶ συντάγματα ἐγυμνώθησαν, ὅτι τὸ πυροβολικὸν ἐστερεῖτο πυροβολητῶν καὶ δὲν ὑπῆρχεν ἐν Ἀθήναις στρατὸς ἐπαρκὴς οὔτε διὰ κηδείαν, ὅτι δὲ οἱ ἀξιωματικοὶ ἔμμενον τάχα ἀνευ ἐνασχολήσεως μὴ ἔχοντες στρατὸν πρὸς διοίκησιν; Τί ἔγειναν οἱ θρηνοὶ καὶ αἱ Ἱερεμιάδες ἐκεῖναι καὶ πῶς ἤδη εὐρέθη τοσαύτη στρατιωτικὴ δύναμις ἐν Ἀθήναις, ἥς τὸ πλῆθος κατέπληξε τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἀφοῦ οὐδεμία ἐνταῦθα ἐγένετο πρὸ πολλοῦ μεταστάθμευσις στρατιωτικοῦ σώματος; Ποιοῦμεν τὴν παρατήρησιν ταύτην, οὐχὶ ἵνα ἀποδείξωμεν, ὅτι ἡ ὁργανικὴ δύναμις τοῦ στρατοῦ εἶνε πλήρης, διότι τοῦτο ἐξάγεται ἐκ τῶν ἐπισήμων μισθοδοτικῶν καταστάσεων, ἀλλ' ἵνα ἀπαξ ἔτι καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ καταδείξωμεν τὴν τόλμην, μεθ' ἥς διαστρέφει τὴν ἀλήθειαν ἡ δημοσιογραφία τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἵνα ὑπηρετήσῃ κομματικούς καὶ ἰδιοτελεστάτους σκοπούς.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ, 25 Νοεμβρίου.

Ἡ μεγαλοδωρεὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ὡς ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν, ἐξίκετο εἰς τὸ μὴ περαιτέρω. Ἀπὸ τεσσάρων ἤδη ἡμερῶν οἱ στρατιῶται τῶν διαφόρων σωμάτων λαμβάνουσι διπλοῦν συσσίτιον, καταβαλλόμενον ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ . . . ΑΚΙΝΗΣΙΑ. — Καὶ χθὲς εἰσέτι ἐξηκολούθησεν ὁ δονκισοτικὸς περιορισμὸς τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων κατὰ τῶν . . . φαντασιωδῶν κινδύνων. Ἄλλ' ἐπὶ τέλους πρὸς τί καὶ χθὲς ἀκόμῃ ὁ διπλασιασμὸς τοῦ συσσιτίου ;

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ποῖος ἔκαμε πλάταις εἰς τὸν κ. Τρικούπην νὰ εἰσέλθῃ διὰ τοῦ παραθύρου καὶ ποῖος τὸν κρατεῖ ἐπὶ τοῦ τραχήλου τοῦ Ἑθνους, δὲν χρειάζεται πολὺ πνεῦμα διὰ νὰ τὸ ἐννοήσῃ τις. Αἱ δύο αὗται ἐξουσίαι, ἡ δοῦσα τὴν ἀρχὴν εἰς τὸν κ. Τρικούπην καὶ ἡ διειτηροῦσα αὐτὸν ἐν αὐτῇ ἀποτελοῦσι τὸν σκοπὸν, καθ' οὗ ἔβαλλε κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τὰ βέλη της ἡ ἀντιπολίτευσις. Εἶνε ἡ ἐξήγησις αὕτη ὀρθή; Ἡ ἀντιπολίτευσις ἔχει καθήκον νὰ τὸ δηλώσῃ, διότι τοιαύτη εἶνε ἡ ἐντύπωσις ἐκείνων, ὅσοι τὴν ἤκουσαν.

25 Νοεμβρίου.

Ὁ διακεκριμένος Ἄγγλος βουλευτὴς καὶ πρῶν ὑπουργὸς ἐπὶ τοῦ ὑπουργείου Γλάδστωνος ἐπισκεφθεὶς χθὲς τὴν 10 1/2 μ. μ. νύκτα ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Χ. Τρικούπην, παρέμεινε παρ' αὐτῷ ἐπὶ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν.

Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία «Παλιγγενεσίας».

Ἐν Χαλκίδι, τῇ 20 Νοεμβρίου 1887.

Ἐνταῦθα σπανίζουσιν ἀντιπολιτευόμενοι τῇ κυβερνήσει ἀπλήστως δὲ ἀναγινώσκονται πᾶσαι αἱ ὑπουργικαὶ ἐφημερίδες, ἴσως διότι πείθονται οἱ ἄνθρωποι. ὅτι ἐν αὐταῖς εὗρίσκουσι τὴν ἀλήθειαν, καὶ σωφροσύνην.

ΤΙ ΤΣΑΜΠΟΥΝΑΣ

Ἰκανὴν ὥραν ἀπασχόλησε χθὲς τὴν Βουλὴν θερμὴ συζήτησις περὶ συμπεριφορᾶς, ἥτις ἡδύνατο κάλλιστα νὰ χρησιμεύσῃ ὡς πολύτιμον

βοήθημα ὧν τῶν ἐγχειριδίων τοῦ *Savoir-vivre*. Ἡ φράσις τί τσαμπουνᾶς διαφυγοῦσα τῶν χειλέων ἑνὸς βουλευτοῦ, διακριθέντος αἰετοῦ ἐπὶ κοσμιότητι τρόπων καὶ ἐπιφυλακτικότητι, ἣτις ἐρρίφθη κατὰ πρόσωπον τοῦ κ. Καραπάνου, ἐγένετο ἀφορμή, ὅπως ἐξαφθῶσιν οἱ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, πρᾶγμα, ὅπερ δὲν συμβαίνει πρῶτην φορὰν καὶ ζητήσωσι διὰ θορύβου καὶ ὀργῆς τὴν ἀποδοκιμασίαν τοῦ ἐκστομίσαντος τὴν ἀπρεπῆ λέξιν. Ὅθεν ζωηρὰ διαμάχη ἐξηγέρθη ἐκ τοῦ ἐπεισοδίου, τῆς ὁποίας μετέσχον, ἐκτὸς ἄλλων βουλευτῶν, αὐτὸς δὲ κ. πρωθυπουργός, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ ὁ προϊστάμενος τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρίασις τῆς 24 Νοεμβρίου.

Ὁ κ. Καραπάνος ἀναπτύσσων τὴν ἰδέαν ταύτην προάγεται εἰς τινὰς ἥκιστα ἀβρόφρονας ἐκφράσεις περὶ τῆς Βουλῆς ἐν γένει καὶ τῆς πλειονοψηφίας τῆς Βουλῆς ἰδίᾳ.

— Τί τσαμπουνάει, κύριε πρόεδρε, κραῖζει ὁ κ. Γιαννοῦκος Μαυρομιχάλης.

Ἄλλ' ἢ φράσις αὕτη τοῦ κ. βουλευτοῦ ἐγείρει ταραχὴν καὶ θόρυβον ἐν τῇ ἀριστερᾷ, ἣτις σύσσωμος, θεωροῦσα ταύτην ὡς ὑβριστικήν, ζητεῖ ἐν κραυγῇ καὶ ἀλαλαγμῷ παρὰ τοῦ κ. Μαυρομιχάλη νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν φράσιν ἐκείνην.

Ὁ θόρυβος βαίνει αὐξανόμενος καὶ οὐδὲν σημεῖον δευκνύει ἐπερχομένην τὴν γαλήνην, ἣν μόλις φέρει ὁ κ. πρωθυπουργός, παρερχόμενος ἐπὶ τὸ βῆμα.

Ὁ ζῆλος τῶν κυρίων βουλευτῶν, λέγει ὁ κ. Τρικούπης, ὅπως ἀνακληθῇ ἡ λέξις, ἣτις ἠκούσθη ἐκ τῆς πτέρυγος ταύτης, ἥθελε τύχει εὐχαρίστως τῆς ὑποστηρίξεως ἡμῶν. Ἄλλ' ὅταν ἀπὸ πολλῶν ἡμερῶν ἀπὸ

τοῦ βήματος τούτου, δὲν ἀκούωμεν εἰμὴ ὕβρεις καθ' ἡμῶν. ὅταν ἀνεχώ-
μεθα ταύτας ἐκφερομένας ὑπὸ βουλευτοῦ εὐρισκομένου ἐν τοῖς κόλποις
τῆς ἀντιπολιτεύσεως, χωρὶς ἢ ἀντιπολίτευσιν νὰ αἰσθάνηται τὴν προσβο-
λήν, ἥτις γίνεται αὐτῇ ἐκ τῆς σιωπῆς ταύτης, δὲν δικαιολογεῖται ὁ ζῆ-
λος αὐτῆς πρὸς ἀνάκλησιν ἀπλῆς λέξεως. Πρὶν ζητήσωμεν τὴν ἀνά-
κλησιν αὐτῆς τῆς λέξεως, ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσωμεν τὴν ἀνά-
κλησιν τῶν λέξεων, ὅσας ἀπὸ πολλοῦ ἠνέχθημεν ἐνταῦθα ἐκφερομένας.

Ὁ κ. Δηλιγιάννης νομίζει πρᾶγμα πρωτάκουστον, νὰ ἔρχεται ὁ
νῦν πρωθυπουργὸς νὰ διδάξῃ τὴν Βουλὴν τὴν κοσμιότητα, αὐτὸς ὅστις
ἀνέτρυνε ταύτην, ἀφ' ἧς ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἐξουσίαν.

Ἐγήρασα ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ, ἄρχεται ὁ κ. Λομβάρδος, καὶ ἐν
τούτῳ καὶ ἐν ἄλλοις. Ἀλλὰ συγχωρήσατέ με νὰ σᾶς εἴπω, ὅτι θλίβομαι
βλέπων μὲ ποῖον τρόπον διεξάγονται ἐν τῷ κοινοβουλίῳ αἱ συζητή-
σεις. Σέβομαι τὸν προαγορεύσαντα, ἀλλ' ἤθελον τὸν παρακαλέσῃ νὰ
λάβῃ ὑπ' ὄψει του τὴν πρὸ δλίγου ἀγόρευσίν του καὶ μοὶ ἀπαντήσῃ,
ἂν ἦτο συγκεχωρημένον εἰς αὐτόν, τὸν τέως πρωθυπουργὸν καὶ νῦν
ἀξιοῦντα νὰ γίνῃ τοιοῦτος, ἂν τῷ ἦτο συγκεχωρημένον νὰ ὀμιλήσῃ
καθ' ὃν τρόπον ὠμίλησε πρὸς τὸν κ. πρωθυπουργόν, ἵν' ἡ γλῶσσα αὐ-
τοῦ ἤρμοζεν εἰς ἓνα πρῶην πρωθυπουργόν. Ἄς ἐπανίδῃ μετὰ δέκα,
εἴκοσιν ἡμέρας τὴν ἀγόρευσίν του καὶ θὰ συμφωνήσῃ μετ' ἐμοῦ. Ὅτε
ποτὲ ἐν τῷ ἰταλικῷ κοινοβουλίῳ ὁ Γαριβάλδης παρεξετράπη κατὰ τοῦ
Καβούρ, σύμπασα ἡ Βουλὴ ὠρθώθη καὶ κατεβίβασεν αὐτόν ἀπὸ τοῦ
βήματος. Ἀλλ' ἐνταῦθα ἔρχονται ἀπὸ τοῦ βήματος καὶ λέγουσι τὰ ἐξ
ἀμάξης χωρὶς τινὰ φόβον.

Εἶθε νὰ αἰσθανθῶμεν, ὅτι συμφέρον εἶνε εἰς ἅπαντας νὰ ἐπιβά-
λωμεν τὸν τρόπον τοῦ εὐκόσμως συζητεῖν. Τὸ εὐχομαι, ἀλλὰ τὸ ἀμ-
φιβάλλω. Φοβοῦμαι, μήπως ἡ παροῦσα συζήτησις σπρώξῃ πολὺ μα-
κρότερα τὰ πράγματα.

Μετὰ τοῦτον λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. Μαυρομιχάλης, ὁ δὸς τὴν
ἀφορμὴν εἰς τὴν συζήτησιν τὴν περὶ εὐκοσμίας.

Λυπούμαι, λέγει ὁ κ. βουλευτής, ὅτι μία λέξις ἦν ἐπρόφερα ἐγώ, τοιοῦτον θόρυβον ἐγέννησεν εἰς τὴν πτέρυγα ταύτην, ἣτις ἀπὸ δύο ἡ τριῶν ἡμερῶν οὐδὲν ἄλλο πράττει ἢ ν' ἀπευθύνῃ τὰς δεινότερας λέξεις καθ' ἡμῶν. Μᾶς εἶπον ἐπιβούλους τοῦ πολιτεύματος, λαθρόχειρας, πλαστογράφους καὶ τοὺς ἠνέχθημεν. Ἀλλὰ τί σημαίνει ἡ λέξις τσαμπουνᾶν; Θέλετε ν' ἀνακληθῇ ἡ λέξις;

— Μάλιστα, μάλιστα, ἀπαντῶσιν ἐκ τῆς ἀριστερᾶς.

— Ἀνακαλῶ λοιπὸν τὴν λέξιν, ἐξακολουθῇ ὁ κ. Μαυρομιχάλης, ἀλλὰ μένει πλήρης ἡ οὐσία.

Ὁ κ. Κουμουνδοῦρος ἀπαντῶν εἰς ὅσα ὁ κ. πρωθυπουργὸς αὐτὸν ὑπαινισσόμενος εἶπε, δηλοῖ, ὅτι τοῦ λοιποῦ δὲν θὰ ἐνοχλήσῃ τὸν κ. πρωθυπουργόν, ἀλλὰ θὰ φέρεται κοσμίως καὶ φρονίμως.

Παρελθόντος τοῦ ἐπεισοδίου, ἡ συζήτησις φέρεται πάλιν ἐπὶ τὸ παράνομον τῆς πολιτείας τῆς πλειονοψηφίας τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς ἀποτέλεσμα τῆς συζητήσεως ταύτης, ἥς μετέσχον οἱ κ.κ. Καραπάνος, Σιμόπουλος, Πετρίδης, Χαλκιόπουλος, Κουμουνδοῦρος, καὶ Κωνσταντόπουλος, ἦτον ἡ κήρυξις ἀπεργίας τῶν μελῶν τῆς μειονοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς, ἅπερ ἐδήλωσαν, ὅτι τοῦ λοιποῦ δὲν θέλουσι μετᾶσχει τῶν συνεδριῶν τῆς ἐπιτροπῆς, λόγῳ φιλοτιμίας!!

Αἱ δηλώσεις αὗται δημιουργοῦσι κατάστασιν πραγμάτων δύσκολον.

Αἱ δηλώσεις, λέγει ὁ κ. Τρικούπης, αἵτινες ἐγένοντο σημαίνουν, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ προϋπολογισμοῦ, εἰς ἣν παρεπέμφθη τὸ νομοσχέδιον, δὲν θέλει δυνηθῇ νὰ προεξελέγξῃ αὐτό· ἡ ἐπιτροπὴ τῶν οἰκονομικῶν ἀφ' ἑτέρου εἶνε ἀκατάρτιστος· φρονῶ ἐπομένως, ὅπως δοθῇ τις διέξοδος, ὅτι πρέπει νὰ προβῶμεν εἰς τὴν συζήτησιν, χωρὶς τῆς προεξετάσεως τῆς ἐπιτροπῆς.

Ὁ κ. Δηλιγιάννης λέγει τινά, δικαιολογῶν τὴν ἀπεργίαν τῶν μελῶν τῆς μειονοψηφίας, μεθ' ὃ ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα περὶ τῆς προτάσεως τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἃν τὸ νομοσχέδιον θεωρῆται κατεπεῖγον κλπ. παραδέχεται ταύτην δι' ἀναστάσεως.

Ἦλπιζετο, ὅτι μετὰ τοῦτο ἡ Βουλὴ θὰ εἰσέρχετο εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν· ἀλλ' ἡ ἀντιπολίτευσις ἐνόει νὰ ἐμποδίσῃ τοῦτο, καὶ λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. Λεβίδης.

Ὁ κ. Λεβίδης καταγγέλλει εἰς τὴν Βουλὴν παρεκτροπὰς ἀστυνομικῶν ὀργάνων κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς καὶ ζητεῖ παρὰ τοῦ κ. ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ νὰ ζητήσῃ πληροφορίας καὶ τιμωρήσῃ τοὺς παρεκτραπέντας.

Ὁ κ. Λομβάρδος δι' ἐκθέσεων ἐπισήμων ἀποδεικνύει, ὅτι ἀφορμὴν ἔδωσαν οἱ πολῖται.

Ὁ κ. Ῥάλλης ὁμῶς ἐπιμένει νὰ μάθῃ, τί ἐνήργησεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν περὶ τινος λοχίου σύραντος ρεβόλβερ· ἐν τῇ θύμῃ τοῦ λόγου του, αἰτιώμενος τὴν κυβέρνησιν ἐπὶ ταῖς παρεκτροπαῖς τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων, προστίθῃσιν, ὅτι ἐν ταῖς διαδηλώσεσι προϋστατό τις τῶν ἐμπόστων τοῦ κ. Δραγούμη, ἀπολυθεὶς τῶν φυλακῶν διὰ χάριτος.

Τῷ κ. βουλευτῇ ἐξ Ἀττικῆς, λέγει ὁ κ. Δραγούμης, ἀρμόζει τὸ ὄνομα Δὸν - Βασιλείος, τῆς γνωστῆς κωμωδίας· Συκοφάντει, συκοφάντει καὶ κατὶ θὰ μείνῃ· περὶ τοῦ προσώπου τὸ ὁποῖον ἀναφέρει οὐδεμίαν ἔχω γνῶσιν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 26 Νοεμβρίου.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Ἡ Βουλὴ χθὲς ἐπελήφθη τῆς ἐξελέξεως τῆς δημοτικῆς ἐκλογῆς Ἀθηνῶν. Δυστυχῶς δὲν ἀπεφάσισε καὶ νὰ τὴν ἐπικυρώσῃ, φόβος δὲ εἶνε μήπως καὶ πάλιν ἐπανέλθῃ εἰς τὸ αὐτὸ θέμα. Ταῦτα δὲν φαίνονται σοβαρά. Εἶνε ἐν τούτοις γεγονὸς ὅτι τὸ κοινοβούλιον χθὲς κατηνάλωσε τρεῖς ὀλοκλήρους ὥρας εἰς ἐμπαθῆ συζήτησιν περὶ ἐκλογικῶν ἐπεισοδίων, ὥσει ἐπρόκειτο νὰ κρίνῃ περὶ τῆς νομιμότητος καὶ τοῦ κύρους τῆς δημοτικῆς ἐκλογῆς Ἀθηνῶν. Ἡ συζήτησις κυρίως διεξή-

χθη μεταξὺ τῶν βουλευτῶν Ἀττικῆς. Ὁ κ. Ράλλης διηγήθη ἐν μέσῳ τῶν ἰδίων γελῶτων καὶ τῶν γελῶτων τῶν φίλων του πῶς ἀπήλασε τὸν συνάδελφόν του κ. Μπουφίδην ἐκ τινος ἐκλογικοῦ τμήματος. Ὁ κ. Μπουφίδης ἀπήντησεν ἐν ἄκρῳ μετριοπαθείᾳ καὶ ἀβρότῃ, ἐξηγήσας τὸν λόγον δι' ὃν ἀπελαθεῖς ὑπὸ τοῦ κ. Ράλλη δὲν ἀντέταξεν οὐδεμίαν ἀντίστασιν. Δὲν ἤθελε νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν τὴν ἀφομμὴν τῆς ρήξεως, ἣν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην προεκάλουν αὐτὸς καὶ οἱ φίλοι του ἐπιμόνως.

Ὁ κ. Ράλλης εἰς τὴν μετριοπαθῇ καὶ ἀξιοπρεπῇ γλῶσσαν τοῦ κ. Μπουφίδου ἀπήντησε μετὰ τῆς δριμύτητος ἐκείνης, ἥτις δυστυχῶς χαρακτηρίζει τοὺς λόγους του, ἐφ' ᾧ ὁ συνάδελφός του ἠναγκάσθη νὰ ἀναμνήσῃ ὅτι δὲν εἶνε ὁ πρῶτος ὑβριζόμενος παρ' αὐτοῦ, ἀλλὰ μεταξὺ πολλῶν ὁ ὀλιγότερον, καὶ ὅτι ὁ κ. βουλευτὴς ἐξ Ἀττικῆς πρὸ ὀλίγων ἔτι μηνῶν ἀπέστειλε μούντζας εἰς τὸν ἀρχηγὸν ὃν σήμερον στεφανώνει.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ, Κωνσταντινουπόλεως, 20 Νοεμβρίου.

Τακτικοῦ ἀνταποκριτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 17 Νοεμβρίου 1887.

Ἡ πρὸ δέκα καὶ ἐπέκεινα ἡμερῶν ἐξακολουθοῦσα συζήτησις ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ διατηρηθῇ ἐντὸς τῶν τυπικῶν ὁρίων ἀπλῆς οἰκονομικῆς συζητήσεως. Τὴν δριστικὴν χροιάν της ἔλαβε χθὲς διὰ τῆς ἀγορεύσεως τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη. Τὸ πολιτικὸν χρῶμα δὲν ἔλειπεν ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς εἰσηγήσεως, καθ' ἣν ὁ κ. πρωθυπουργὸς δὲν κατέστρωσε μόνον τοὺς ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος ὑπολογισμούς του, ἀλλ' ἀνέδραμε καὶ ἐτάραξε τὴν κόνιν τοῦ παρελθόντος, ἐγείρας τὸν χόλον τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἐν τοῖς ρόδοις, ἅτινα ἐκ τοῦ κανίστρου τοῦ προϋπολογισμοῦ ἔσπειρεν, ὑπῆρχον καὶ δυσάρεστοι ἄκανθαι καὶ ἀπροσέκτως ἔθεντο ἐπ' αὐτῶν τὰς ἀβράς των χεῖρας οἱ ἀντίπαλοι ἀφέντες

φωνήν παραπόνου καὶ ὀργῆς, καὶ πάνοπλοι κατήλθον εἰς τὸ πεδῖον, προτάσσοντες τὴν ἀσπίδα τῆς ἀμύνης καὶ πάλλοντες τὸ ἐπιθετικὸν δόρυ. Ῥιφθείσης ὁμῶς ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἰδέας τῆς δυσπιστίας, ὁ κ. Τρικούπης ἐθεώρησε καλὸν νὰ ἀγορεύσῃ καὶ δευτέρον, ἡ δὲ δευτέρα αὐτοῦ ἀγόρευσις ἐθεωρήθη δικαίως ὥς ἐν τῶν ἀριστουργημάτων τῆς πολεμικῆς τοῦ κ. Τρικούπη ρητορικῆς.

Οὕτως ἐν μέσῳ βαθείας προσοχῆς ἤρξατο καὶ κατέληξεν ἐν ἀπεριγράπτῳ θαυμάῳ συναρπαγῆς. Ἐγόρευσεν ἐπὶ δύο καὶ ἡμίσειαν ὥρας ἀπνευστὶ καὶ δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν ὅτι καὶ οὐδεὶς ἀνέπνευσεν ἐκ τῶν ἀκροωμένων κατὰ τὸ μακρὸν τοῦτο διάστημα· ἀνέπνευσαν μόνον πάντες ἐν τέλει μετ' ἐνθουσιαστικῆς πίστεως ἐπ' αὐτόν. Ἐν τῇ ἀγορεύσει του, εἰσάγοντος τὸν προϋπολογισμὸν ἔδρεψε τὸν θρίαμβον τοῦ οἰκονομολόγου· διὰ τῆς ἀγορεύσεώς του χθὲς κατήγαγε μέγαν ρητορικὸν θρίαμβον· οἱ ἀκολουθοῦντες τὴν ἱστορίαν τῶν ρητορικῶν ἐμφανίσεων ἐν τῇ ἑλληνικῇ Βουλῇ ὁμολογοῦσιν, ὅτι σπανίως κατήχθη θρίαμβος τοιοῦτος. Ἡ φωνὴ τοῦ ρήτορος καθαρισθεῖσα ἐκ βραχνῶν τινων γραμμῶν, αἵτινες διεκρίθησαν κατὰ τὴν ἄλλην ἀγόρευσίν του ἀδιαθετοῦντος τότε, ἐξήρχετο διαυγής, κρυσταλλίνη. Δὲν ἠγόρευεν, ἐβρόντα· καὶ οἱ μύδροι του ἔπιπτον μετ' ἀστραπῶν καυστικῆς εἰρωνείας. ἤρξατο μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ ἔκλεισε μὲ αὐτό, μὴ ἀρκούμενος εἰς τὴν ψῆφον τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ θέλων καὶ τὴν τῶν βουλευτῶν, ἐνῶ ἐν τῷ μεταξύ ἀνέλυσε καὶ ἀνῆρσεν ἕνα ἕνα τοὺς ἀγορητὰς τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ συλλήβδην πάντας μετ' ἐλαχίστου οἴκτου.

Ἡ ἀγόρευσις θέλει δημοσιευθῇ μόλις αὔριον ἐν τῇ «Ῥαῖ», ἀλλ' ἐπετράπη ἡμῖν εὐμενῶς νὰ λάβωμεν ταύτην πρότερον ἐκ τοῦ ἐπισήμου κειμένου τῶν στενογράφων, καὶ ἀντὶ πάσης ἀχρόου περιλήψεως, ἀντεγράψαμεν αὐτὴν χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τῆς φιλῆς «Ἐπιθεωρήσεως».

Μετὰ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἡ ἀντιπολίτευσις ἐν προφανεῖ συγχύσει καὶ τεθορυβημένῃ ἠγέρθη, ἵνα ἀπέλθῃ, ὅτε ἡκού-

σθη ἢ γενναία φωνή τοῦ Κοσσονάκου πρὸς αὐτήν. — Μὴ φυγομαχεῖτε! — Ἄλλ' ὁ κ. Δηλιγιάννης οἶονεῖ εἰς ἀπάντησιν τῆς λακωνικῆς ἐκφράσεως τοῦ Λάκωνος βουλευτοῦ ἐδήλωσεν, ὅτι σκοπεῖ νὰ ὀμιλήσῃ ἐπὶ τρεῖς ὥρας καὶ θὰ κουράσῃ τὴν Βουλὴν. Αἱ διαβεβαιώσεις αὐταὶ ἦσαν περιτταί. Ὁ κ. Τρικούπης ἀπήντησεν, ὅτι ἡ Βουλὴ εἶνε πρόθυμος νὰ ὑπομείνῃ καὶ τρεῖς ὥρας ἐκτὸς ἂν αὐτὸς ὁ ρήτωρ δὲν εὐρίσκεται εἰς θέσιν νὰ ἀπαντήσῃ ἤδη, καὶ ἐπειδὴ ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐπέμεινε διελύθη ἡ συνεδρίασις.

Σημειοῦμεν καὶ ἓν χαρακτηριστικὸν περὶ τῶν ἐντυπώσεων, ἐκ τῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. Τρικούπη, ἐνὸς ἐκ τῶν ἐν τῷ διπλωματικῷ θεωρεῖω. Ὅσοῦτον ἦτο γοητευμένος ὁ ξένος διπλωμάτης ἐκ τοῦ ῥήτορος, ὥστε παρ' ὀλίγον, ἐβεβαίω ὁ ἐκκεντρικὸς ἀνὴρ, ἐν τέλει ἔνθους νὰ κραυγάσῃ bis. — ὦ γιές!

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 26 Νοεμβρίου 1887.

Δὲν τὸ πιστεύομεν. Ἀπόδειξις ἡ πολιτεία αὐτῶν ἐν τῇ Βουλῇ. Ἔχουσι τὸ ἦθος ἀνθρώπων ζαλισμένων, οἷτινες διὰ ψύλλον πηδήματα γεννοῦν ζητήματα καὶ κρεμοῦν τὸ ζωνάρι των διὰ καυγᾶν. Ὁνειροπόλουν περιφανεστέρους θριάμβους ἐπὶ εὐρυτέρων πεδίων. Ὁ ἀφελὴς βουλευτής, ὅστις ἀπὸ τοῦ ἐξώστου ἐνὸς ξενοδοχείου ἠγόρευσε πρὸς τὸν λαὸν τῶν Ἀθηναίων λέγων αὐταῖς λέξεσιν, ὅτι « διὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ κ. Φιλήμονος πρόκειται νὰ πέσῃ ἡ παρούσα κυβέρνησις καὶ νὰ ἔλθῃ ἄλλη » διηρμήνευσε πιστῶς καὶ ἄνευ περιφράσεων τὸ ἰδανικὸν τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἀλλὰ τὸ ἰδανικὸν τοῦτο δὲν κατῆλθεν ἔτι εἰς τὴν σφαῖραν τῆς πραγματικότητος οὐδ' εἶνε ἐλπίς νὰ κατέλθῃ εἰς πάντα τὰ πλάσματα. . . . τῆς φαντασίας. Ἦλπιζον, ὅτι αἱ ἄμαξαι, τὰ κουδούνια, αἱ σημαῖαι, τὰ κάτω, ὁ Αἰὼν, καὶ τὰ τοιαῦτα θὰ μεθίστων ἀποφθεῖ ἀπὸ τῆς δεξιᾶς εἰς τὴν ἀριστεράν, ὠχρὸν καὶ ἡμιθανεῖς ἐκ τοῦ τρόμου τοὺς βουλευτὰς τῆς συμπολιτεύσεως καὶ ὅτι ὁ νέος δήμαρχος ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἄρματος, ἐφ' οὗ θὰ ἐτέλει τὸν θρί-

αμβρόν του θὰ ᾠδήγει καὶ τὸν ᾠχηγὸν τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἰς τὰ ἀνάκτορα, ὅπως παραλάβῃ τὰς κλεῖς τῆς πρωθυπουργίας. Ἀλλὰ παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν οἱ βουλευταὶ παρέμειναν ἀκλόνητοι ἐπὶ τῶν ἐδω-
 λίων των, ὁ κ. Δηλιγιάννης δὲν μετεκινήθη τῆς ἔδρας του, ἀνωτέρα βουλῇ, οὐδ' ἀντήλλαξε τὸν τίτλον τοῦ προϋσταμένου πρὸς ἄλλον ἐπι-
 ζηλότερον, οἱ ἐκλογεῖς των ἀπῆλθον εἰς τὰ ἴδια, ὁ νέος δῆμαρχος περισπᾶται ὑπὸ πολυκληθῶν ἀπαιτήσεων ὅλως ἀλλοίας φύσεως ἢ τῆς τῶν μεγάλων ἰδεῶν καὶ ἀποφάσεων, καὶ ὁ κ. Τρικούπης ἐξακο-
 λουθεῖ νὰ ὑποβάλλῃ νομοσχέδια, τὰ ὅποια ψηφίζονται πρὸς δυστυ-
 χίαν τῆς πατρίδος. Αὐτὰ καὶ ἂν δὲν ἤλπιζον, ὅτι ἦτο θωατὸν νὰ γείνουν, ἤλπιζον ὅμως, ὅτι θὰ ἔκαμνον τὸν κόσμον νὰ τὰ πιστεύσῃ ὡς δυνατά. Ἀπέτυχον καὶ εἰς τὸ ἓν καὶ εἰς τὸ ἄλλο, καὶ διατελοῦσιν εἰς πυρετώδη ἔξαψιν, εἰς διαρκῆ νευροπάθειαν, καὶ ἐρεθίζονται καὶ φωνάζουν, καὶ τὰ βάζουν μὲ τὰς ἐπιτροπὰς, μὲ τὰ πρακτικά μὲ τοὺς στενογράφους καὶ ἐξεγείρονται ἀπὸ μίαν κἄπως ἀνοιχτὴν λέξιν ἐνὸς βουλευτοῦ ἐνῶ ταυτοχρόνως ἐπισωρεύουσιν αὐτοὶ μωρίας τοῦ χειρο-
 τέρου εἴδους.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 26 Νοεμβρίου.

Τίς δὲν ἐνθυμεῖται τὸ πολυσήμαντον ἐκεῖνο, ὅπερ ἐν δικαίᾳ ἀγα-
 νακτῇσει εἶπε ποτὲ ὁ κ. Τρικούπης εἰς τὸν πανίσχυρον τότε πρωθυ-
 πουργὸν τῆς 7 Ἀπριλίου, ἐπανειλημμένως διακόπτοντα αὐτόν, ἐν ᾧ ἀνέτρεπε τὸν προϋπολογισμόν τῆς τότε κυβερνήσεως; Καὶ ἐκάθησε τότε φοβηθεὶς τὴν ὀργὴν τοῦ κοινοβουλευτικῶς ἀνισχύρου κ. Τρι-
 κούπη ὁ νῦν μὲν πρωτοκάθεδρος ἐν ὀλίγοις σύρων δὲ τότε πρωτο-
 φανῇ πλειονοψηφίαν, ἐνεθυμήθη δὲ τὴν ἐπομένην ἡμέραν νὰ ζητήσῃ ὁ κ. Δηλιγιάννης πιστοποιητικὸν καλῆς ἀγωγῆς! Ἡ ζωηρὰ ὅμως καὶ κεραυνοβόλος φράσις τοῦ κ. Τρικούπη, λεχθεῖσα μάλιστα ἐν τοιαύτῃ ἀγανακτῇσει, ἐνετυπώθη ἐν τῷ νῶ τοῦ κ. Δηλιγιάννη, καιροφυλακτοῦν-
 τος ἕκτοτε νὰ ἀποδώσῃ τὰ ἴσα. Παρουσιάσθη λοιπὸν ἡ περίστασις χθὲς καὶ ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐπανελάβε τὴν πολύκροτον ῥῆσιν, ἀλλὰ

πρὸς τὸν κ. Μαυρομιχαλὴν καὶ ἐν τῷ οὐχὶ βεβαίως ὑψηλῷ καὶ μεγαλοπρεπεῖ, ὥς ἐκεῖνος δι' οὗ τὴν ἐδέχθη τότε. Καὶ ὁποῖα εἰρωνεῖα ! Ἐνῷ τότε ἐκοπίασε διασειὼν τὸ βῆμα ἵνα ἀξιωθῇ καλοῦ πιστοποιητικοῦ κατὰ τῆς ἀνευλαβοῦς, ὥς ἔλεγε, ταύτης φράσεως τοῦ τότε ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, προχθὲς αὐτὸς οὗτος ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐπανελάβε, ἐξηρθρωμένην ἐννοεῖται, αὐτὴν ἐκείνην τὴν φράσιν, καθ' ἣν στιγμὴν καὶ πάλιν ἠγόρευε περὶ ἀβροεπειας ! Ἀληθῶς παρετηρήθη μέγας ζῆλος τοῦ κ. προϋσταμένου εἰς ἀπομίμησιν παντὸς δι' οὗ ἐθαυμάσθη ὁ νῦν πρωθυπουργός.

Πάντοτε ὁμως ἡ ἀπομίμησις εἶνε ὥχρά, ἐνῷ δ' εἰς τὰ πράγματα ὑστερεῖ οὗτος καταπληκτικῶς, οἱ ἀπομιμητικοὶ λόγοι του, εἰ μὴ πρὸς ἄλλο, χρησιμεύουσι τοῦλάχιστον ἵνα ἐμφαντικωτέραν καθιστῶσι τὴν ἀπαράβλητον ῥητορικὴν ἰσχὺν τοῦ πρωθυπουργοῦ.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 26 Νοεμβρίου.

Β Ο Υ Λ Η

Συνεδρίασις τῆς 25 Νοεμβρίου.

Ἡ σημερινὴ συνεδρίασις τῆς Βουλῆς εἶνε πιστὴ ἀπεικόνισις τῆς χθесινῆς.

Ἡ αὐτὴ τακτικὴ τῆς ἀντιπολιτεύσεως χαρακτηρίζει τὴν συνεδρίασιν, αἱ αὐταὶ καπηλικώταται καὶ ἀπρεπεῖς ὕβρεις ἐκτοξεύονται ἐκ τῆς ἀριστερᾶς καὶ πᾶσα ἐπείγουσα ἐργασία παρακωλύεται.

ΣΗΜΑΙΑ, 26 Νοεμβρίου.

Β Ο Υ Λ Η

Συνεδρίασις τῆς 25 Νοεμβρίου.

Ὁ κ. Κουμουνοδούρος ὑποστηρίζει ὅτι ὑπ' αὐτῶν ἐτηρήθη ἡ τάξις καὶ ἐπροστατεύθη ὁ θρόνος, λέγει ὅτι ἀγωνίζονται τὴν τρίτην ἡδὴ μάχην κατὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, οὗ ἡ πολιτεία θὰ καταστρέψῃ τὸν

τόπον καὶ ὅτι ὁ κ. πρωθυπουργὸς καὶ οἱ φίλοι του εἶνε οἱ συνωμοτοῦντες κατὰ τοῦ βασιλέως.

Οἱ κύριοι Σάκκης, Πετροπουλάκης καὶ Ῥάλλης ἐπαναλαμβάνουσι τὰ αὐτὰ μέ τινας παραλλαγάς, ἀμιλλώμενοι ὅμως νὰ δεῖξωσι τὴν φιλοβασιλείαν των καὶ τὴν φιλονομίαν των. Ὁ κ. Ῥάλλης μάλιστα λέγει, ὅτι πρόεδρος τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὴν Ζωοδόχον πηγὴν ἦτον ὁ κ. Μακρυγιάννης.

Μακρυγιάννης. Ἐν τῷ μέσῳ δύο ληστῶν καὶ δύο βοηθῶν αὐτῶν σοῦ καὶ τοῦ κ. Λεβίδου.

Λεβίδης Ἐπηρεάζε τοὺς ψηφοφόρους.

Μακρυγιάννης. Τοῦναντίον σᾶς συνέλαβον ἐπανειλημμένως προσπαθοῦντα νὰ ἐπηρεάσῃτε τοὺς ἐκλογεῖς καὶ δὲν σᾶς ἔστειλα μέσα ἀπὸ ἐπιείκειάν μου. Ὁ κ. Μπουφίδης λέγει εἰσῆλθον εἰς τὸ ἐκλογικὸν τμῆμα δυνάμει διορισμοῦ τοῦ κ. Νέγρη, καθ' ἣν δὲ στιγμὴν ἀνεδίφων τὸν κατάλογον μετὰ τοῦ δικαστικοῦ ἐπόπτου αἰσθάνομαι μίαν χεῖρα λαμβάνουσάν με ἀπὸ τοῦ στήθους. Γελᾷ ὁ κ. Ῥάλλης, διότι τοῦτο νομίζει ὅτι τὸν τιμᾷ. Τὸν συγκαίρω. Ἐντροπὴ λέγω τότε καὶ ἀπῆλθον ἂν ἔπραττον κ' ἐγὼ ὅτι αὐτός, τί θὰ ἐγίνετο; Θὰ ἐγίνετο ὅτι ἐπεδίωκον. Πάντες δὲ οἱ παρευρεθέντες κατὰ τὴν προχθεσινὴν ἐκλογὴν γνωρίζουσι καὶ ὁμολογοῦσιν ὅτι ἀναμφισβητήτως οἱ ἀποκλεισθέντες καὶ ἔξωθεν καὶ ἔσωθεν εἰσὶν οἱ φίλοι τοῦ κ. Νέγρη. Ἀπόδειξις δὲ τῆς βίας ἦν μετεχειρίσθησαν κατὰ τῶν ἀντιπάλων των εἶνε ὅτι καὶ κατ' ἐμοῦ ἐπέβαλον χεῖρα. Ἐπαναλαμβάνω δὲ ὅτι δὲν εἶχον σκοπὸν νὰ λάβω μέρος εἰς τὴν συζήτησιν, διότι ἀληθῶς ἀηδιάζει τις ν' ἀναφέρῃ ὅσα ἐγένοντο, αὐτόπτης μάρτυς γενόμενος.

Μακρυγιάννης. Ἀναφέρει τὰ γενόμενα καὶ λέγει ὅτι τοιαῦτα ἔπραττον οἱ ἀντίθετοι ὥστε καὶ ἐντὸς τοῦ ναοῦ, ὅπου ἔξεπλήρου τὰ καθήκοντά του ὡς πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς, ἔφθασαν νὰ ἐξυβρίσωσιν αὐτὸν οἱ κύριοι Πετροπουλάκης καὶ Κουμουνδοῦρος, οἵτινες ἦσαν ἐπὶ κεφαλῆς ἀνθρώπων μὴ ὄντων ψηφοφόρων Ἀθηνῶν.

Βουδενέρης. Κύριε Μακρυγιάννη ὑπῆρχε δικαστικὸς ἀντιπρόσωπος; τί ἔκαμνε;

Μακρυγιάννης. Ἔ, ἔκαμνε. Ἐὰν ἔπραττε τὸ καθήκον του καὶ οἱ τρεῖς αὐτοὶ θὰ ἦσαν εἰς τὰς φυλακάς.

Ἡ περὶ τούτου συζήτησις παρατείνεται ἐπὶ μακρὸν ἔτι, καθ' ἣν ἐκατέρωθεν λαμβάνουσι τὸν λόγον. Ὁ κ. Μακρυγιάννης δευτερολογήσας λέγει. Ἐκερδίσате μίαν ἐκλογὴν καὶ ἐνομίσате διὰ τὴν ἐκερδίσате τὰ πάντα. Πλανᾶσθε ὁμως, διότι ἐδῶ ἰσχύει ἡ πλειονοψηφία καὶ μάτην ἀγωνίζεσθε νὰ διαστρέψετε τὰ πράγματα καὶ νὰ δώσητε ἀλλοίαν σημασίαν εἰς ἓν ἀπλοῦν γεγονὸς, εἰς μίαν δημοτικὴν ἐκλογὴν.

Ὁ κ. Μπουφίδης μετὰ τινα ἄλλα λέγει: Ἐὰν ὑβρίζομαι ἐγώ, τὸ θεωρῶ τιμὴν μου διότι ὑβρίζομαι ἀπὸ τὸν κ. Ράλλην, ὅστις ὑβρίσεν ἄλλους πολὺ καλλιτέρους μου, ὑβρίζει καθ' ἑκάστην τὸν πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως, ὑβρίσει δὲ καὶ τὸν κ. Δηλιγιάννην δευκινύων πρὸς αὐτὸν ἀπὸ τοῦ βήματος μούντζας, τὸν ὁποῖον βεβαίως θέλει πάλιν ὑβρίσει μόλις αὔριον εὑρεθῇ εἰς πολιτικὴν πρὸς αὐτὸν ἀντίθεσιν.

Τέλος ἀπηλλάγημεν τὴν 7 1/2 ὥραν τῆς συζητήσεως ταύτης, ἥτις ἀληθῶς καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ κ. κ. βουλευταί, δὲν ἠξεύρομεν διατὶ προκαλεῖται, ἀλλὰ δὲν εἰσῆλθεν ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, ὥς ἐπὶ στιγμὴν ἠλπίσαμεν.

Ὁ κ. Καραπάνος ἔχει ἐπερώτησιν καὶ ἀνερχόμενος τὸ βῆμα ζητεῖ διαφόρους πληροφορίας σχετικὰς πρὸς τὸν προϋπολογισμόν.

Μεθ' ὃ εἰσέρχεται ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν καὶ μετὰ τινὰς ἐξηγήσεις τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη καὶ παρατηρήσεις ἄλλων βουλευτῶν ψηφίζεται εἰς β' ἀνάγνωσιν ἡ σύμβασις περὶ δανείου καὶ ἔξ ἄλλα νομοσχέδια ἐκ τῆς ἡμερησίας διατάξεως. Καὶ λύεται ἡ συνεδρίασις τὴν 9 ὥραν μ. μ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 26 Νοεμβρίου 1887.

Τὴν βεβαίωσιν τῶν προρρήσεων, τὰς ὁποίας ἐν τῷ χθεσινῷ ἡμῶν δελτίῳ ἀνεγράφομεν περὶ τῆς τακτικῆς, ἣν ἐν τῇ Βουλῇ μέλλει

νὰ ἀκολουθήσῃ ἡ ἀντιπολίτευσις, παρέσχεν εὐθὺς ἀμέσως αὕτη κατὰ τὴν χθεςινὴν συνεδρίαν. Δὲν ὁμιλοῦμεν περὶ τῆς αὐθαδείας καὶ τῆς ἀκοσμίας, μετὰ τῆς ὁποίας ἐλάλουν καὶ ἐφέροντό τινες βουλευταί, προωρισμένοι νὰ προσφέρωσιν ἑαυτοὺς πάντοτε ὡς πρότυπον ἀσχημοσύνης καὶ παιδαριώδους κουφότητος, διότι περὶ τούτου ἐπαρκῶς κάμνουσι λόγον τὰ πρακτικὰ τῆς Βουλῆς, ἀλλὰ περὶ τῆς ἐν γένει πολιτείας τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἣ ὁποία φαίνεται, ὅτι ἐπανῆλθεν εἰς τὸ πρὸ τῆς 7 Ἀπριλίου σύστημα αὐτῆς, τοῦ δαπανᾶν τὸν χρόνον εἰς μωρολογήματα καὶ βαναυσολογήματα, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ παρέρχεται ἡ ὥρα, καὶ διὰ νὰ δίδεται ἀφορμὴ εἰς τινας ἀκρατήτους φιλοδοξίας νὰ θέτωσιν ἀσφαλῇ θεμέλια τῆς προαγωγῆς αὐτῶν διὰ τὰς θυσίας πάσης ἀνθρωπίνης φιλοτιμίας καὶ αἰδοῦς. Βεβαίως δὲν ἀναμένομεν μετὰ τοιαύτην ἐκτροχίασιν τῶν κοινοβουλευτικῶν συζητήσεων, τῶν ὁποίων ἡ διεξαγωγὴ ἀφέθη εἰς τοὺς προθυμοτέρους εἰς τοιαύτας θυσίας, νὰ ἀνακοπῇ ἡ ἀντιπολίτευσις ἀπὸ τοῦ δρόμου, εἰς ὃν ἐρρίφθη, καὶ νὰ συναισθανθῇ ποῖα ἔχει καθήκοντα καὶ ποίας πρὸς τὸν τόπον ὑποχρεώσεις. Ἰσως μάλιστα προβῇ καὶ περαιτέρω. Ἐλπίζομεν ὁμως, ὅτι ἡ κατάφωρος αὕτη ἀσέβεια πρὸς τὸ πολίτευμα, τὸ ἀναγράφον σαφῶς τοὺς ὅρους, κατὰ τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ κυβερνᾶται ὁ τόπος, θὰ συσφίγξῃ τοὺς δεσμοὺς τοὺς συνδέοντας τὴν πλειονοψηφίαν, θὰ ἐμπνεύσῃ εἰς αὐτὴν πεποίθησιν καὶ εὐστάθειαν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἐπιβαλλομένου αὐτῇ καθήκοντος καὶ θὰ τὴν καταστήσῃ ἱκανὴν νὰ ἀντιταχθῇ τελεσφόρως καὶ ἐπιτυχῶς κατὰ τῶν ἐκτρόπων ἐνεργειῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 26 Νοεμβρίου.

Ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι ἐν τῇ Βουλῇ, τῶν ὁποίων ἡ ἀκοσμία τῆς γλώσσης οὐδένα ἔχει ὄρον συγκρίσεως. Ἀλλὰ τὸ κακὸν δὲν περιορίζεται ἕως ἐδῶ. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι καθιστῶσιν ἐκάστοτε ὑπεύθυνον τὴν κυβέρνησιν δι' ὅσα αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἐπραξαν. Νομίζει τις, ὅτι

συναισθανόμενοι τὸ μέγεθος τῆς παρεκτροπῆς των προσπαθοῦσι νὰ ἀπαλλαγῶσι τοῦ στίγματος τῶν πράξεών των, ἀποδίδοντες αὐτὰς εἰς ἄλλους. Καὶ ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει δι' αὐτούς, μὴ ἀπολαμβάνοντας τῶν ἀγαθῶν τῆς ἐξουσίας, ἀντικείμενον μισητότερον τῶν κατεχόντων αὐτήν, ἀποδίδουσιν εἰς τὴν κυβέρνησιν καὶ τὰ ὄργανά της, ὅτι αὐτοὶ διέπραξαν. Τοιούτου εἵδους παρακρούσεις πολλὰς ἀναφέρουσιν αἱ φρενολογικαὶ ἔρευναι. Εἶνε καὶ αὐτὸ εἶδος φρενοπαθείας, τὸ νὰ συναισθάνηται τις, ὅτι ἐκεῖνο ὅπερ ἔπραξεν εἶνε τόσον ἐπαίσχυντον, ὥστε νὰ ἐπιζητῇ ἀμέσως νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὸν μεγαλειότερον τῶν ἐχθρῶν του τὴν ἰδίαν του πρᾶξιν. Ὅσοι ζῶσιν ἐν Ἀθήναις καὶ παρηκολούθησαν τὰ ὑπὸ τῶν εἰς τὴν τελευταίαν δημοτικὴν ἐκλογὴν ἀναμιχθέντων ἀντιπολιτευομένων βουλευτῶν διαπραχθέντα ἐν τοῖς διαφόροις ἐκλογικοῖς τμήμασι καὶ ἰδίᾳ ἐν τῇ Ζωοδόχῳ Πηγῇ, παρευρέθησαν δὲ καὶ εἰς τὴν χθεσινήν τῆς Βουλῆς συνεδρίαν καὶ ἤκουσαν τοὺς ἥρωας τῶν ἀσχημιῶν ἐκείνων ἐκτριγφδοῦντας αὐτὰς ὡς διαπραχθείσας ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς κυβερνήσεως, οὗτοι μόνον δύνανται νὰ κατανοήσωσι τελείως τὴν ἀκρίβειαν τοῦ φρενολογικοῦ συμπτώματος, περὶ οὗ ἐλαλήσαμεν ἀνωτέρω.

Εἶνε τύποι κοινοβουλευτικοὶ πάντες οὗτοι οἱ πρωταγωνισταὶ τοῦ ὑβρεολογίου, ὅπερ ἐπλήρωσε χθὲς τοὺς θόλους τοῦ βουλευτηρίου. Εἶνε ὅλοι ἄξιοι μελέτης ἀληθῶς διὰ τε τὴν ἐγκεφαλικὴν καὶ τὴν λοιπὴν ψυχικὴν αὐτῶν ὑπόστασιν. Ἀλλ' εἰς κυρίως μᾶς διασκεδάζει περισσότερον ὁ μικρὸς ἐκεῖνος θρασύδειλος, ὡς ἀπεκάλεσεν αὐτὸν ἄλλοτε ὁ σήμερον φίλος του συντάκτης τοῦ «Αἰῶνος», ὁ πεφυσιωμένος ἐκεῖνος οἰηματίας μὲ τοὺς θηλυπρεπεῖς τρόπους, ὁ ὁποῖος ἀπειτόλημψε χθὲς νὰ ἐξυβρίσῃ τὸν τύπον τῆς πρωτευούσης ὁπαδὸς τοῦ κ. Τρικούπη, διότι ἐμισθοδοτοῦντο ὅλα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου, ὡς ἔγραφε τὸ ἐπίσημον ὄργανον τῶν σημερινῶν συμμάχων του. Ἐπαυσε νὰ ἀκολουθῇ τὸν ἀρχηγόν του, ὅτε ἐπαύθησαν καὶ ἐκεῖνα. Ἐζήτησε νὰ ἀνακαλύψῃ νέον ἀρχηγόν.

Β Ο Υ Λ Η

Συνεδριάσεις τῆς 25 Νοεμβρίου.

Εἰς τὸν κ. ὑπουργόν, ἀνέρχεται τὸ βῆμα ἵνα ἀπαντήσῃ ὁ ἐντιμότητος βουλευτὴς ἐξ Ἀττικῆς κ. Λεβίδης, ἀλλὰ τοσοῦτον ἀναρμόστους καὶ βαρείας ὕβρεις ἐκφέρει κατὰ σύμπαντος τοῦ ἀθηναϊκοῦ τύπου, τοῦ μὴ ὑποστηρίξαντος τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ κ. Φιλήμονος, ὥστε δὲν θέλομεν, οὐχὶ χάριν τοῦ τύπου, ὅστις κατὰ τὸ πλεῖστον ἴσταται πολὺ ὑπεράνω τῶν λήρων τοῦ κ. Λεβίδου, ἀλλὰ χάριν τῆς ὑπολήψεως τοῦ Κοινοβουλίου, ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τοὺς ἀναγνώστας, νὰ ἀναφέρωμεν αὐτάς.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 26 Νοεμβρίου.

Καὶ ἄλλο σύμπτωμα τῆς ἐπικινδύνου ἐπάρσεως, περὶ ἧς ἀνωτέρω ποιούμεθα λόγον, παρατηρήσαμεν χθὲς εἰς τὴν «Πρωίαν». Αὕτη βεβαίως νομίζει, μεθυσθεῖσα ἐκ τῆς δημαρχικῆς νύκτας, ὅτι εὐρίσκεται τόσον ἐγγὺς τῆς ἐξουσίας, ὥστε λαμβάνει σημειώσεις, ὡς λέγει, διὰ νὰ ἀμείψῃ τοὺς πιστοὺς καὶ νὰ τιμωρήσῃ τοὺς πολεμίους.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 27 Νοεμβρίου.

Ἀντιπολίτευσις παρ' ἡμῖν δὲν θὰ εἴπῃ ἀντίπαλος τῆς κυβερνήσεως ἀμιλλώμενος νὰ ἀποδεῖξῃ τὰς ἑαυτοῦ γνώμας ὀρθοτέρας, ἀλλ' ἐχθρὸς ἀμείλικτος προσπαθῶν νὰ πείσῃ τὸν κόσμον, ὅτι ἡ πλειονοψηφία ἐπιδιώκει τὸν ὀλεθρον τοῦ ἔθνους· ὁ μόνος σκοπὸς τῆς εἶνε νὰ καταπολεμῇ πᾶν ὅ,τι προτείνει ὁ κ. Τρικούπης, καὶ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν πραγματοποίησίν του, ὅταν δὲν δύναται νὰ τὸ ἀνατρέψῃ. Ὁρθότερον ἴσως θὰ ἔλεγέ τις, ὅτι ἡ σήμερον ἀντιπολίτευσις δὲν καταγίνεται ποτὲ νὰ σχηματίσῃ γνώμην περὶ οὐδενὸς ζητήματος—ἀδιάφορον ἂν ἀπὸ ραθυμίας ἢ ἀνικανότητος—ἀλλ' ὅτι περιμένει νὰ ἀκούσῃ τὸν κ. Τρικούπην

νὰ ἐκφράσῃ τὰς ἰδίαις του γνώμας διὰ νὰ εἴπῃ, ὅτι εἶνε ἐσφαλμέναι.
 *Ἄν εἴμεθα εἰς τὴν θέσιν τοῦ κ. Τρικούπη θὰ ἐδοκιμάζομεν διὰ πει-
 ράματος νὰ ἀποδειξώμεν τὸ πρᾶγμα.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 27 Νοεμβρίου.

Ἡ κυβέρνησις τοῦ κ. Τρικούπη ἐδημοσίευσε πίνακας στατιστικῶς τῆς μέσης καὶ κατωτέρας ἐκπαιδεύσεως, ἐπὶ τῆς κυβερνήσεως τοῦ νῦν πρωθυπουργοῦ ἐγένετο ἡ στατιστικὴ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς πρωτευού-
 σης, ἐπὶ τῆς παρούσης κυβερνήσεως ἐδημοσιεύθη τὸ πρῶτον κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος τεῦχος στατιστικὸν πολυσέλιδον γαλλιστὶ καὶ ἑλληνιστὶ περὶ τοῦ ἐμπορίου τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν ξένων ἐπικρατειῶν, ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1886.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 29 Νοεμβρίου.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Μετὰ πολλὰς καὶ πάλιν ἐπερωτήσεις ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀσκόπους καὶ προώρους, ἡ Βουλὴ εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, ἥτις περιελάμβανε νομοσχέδια μεγίστης σπουδαιότητος. Ἐπὶ τοῦ β ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου εἰς α' ἀνάγνωσιν περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεως ἀφορώσης εἰς τὴν κατασκευὴν σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἀπὸ Μεσο-
 λογγίου δι' Αἰτωλικοῦ εἰς Ἀργίριον, ἔλαβε τὸν λόγον ὁ κ. Ῥικάκης ψέξας τὴν κυβέρνησιν, διότι αὐτὴ ἀναλαμβάνει τὴν κατασκευὴν τοῦ σιδηροδρόμου, καὶ εἶπεν ὅτι ἡ ἀποτυχία τῆς κατασκευῆς τῶν ὁδῶν ὥφειλε νὰ πείσῃ τὴν κυβέρνησιν περὶ τοῦ ἐπικινδύνου τοῦ πράγμα-
 τος. Ἡ παρατήρησις αὕτη τοῦ κ. Ῥικάκη ἦτο τὸ ἔναυσμα τῆς συζη-
 τήσεως καὶ ἡ ἀφετηρία ἕξ ἧς ὠρμήθη ὁ κ. πρωθυπουργός, διὰ νὰ ποιήσεται περισπούδαστον λόγον περὶ σιδηροδρόμων. Ἐκ τοῦ βήματος ἀκούων τις τοῦ πρωθυπουργοῦ ἀγορεύοντος, ἐλησμόνει ἐὰν εὑρίσκετο ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ ἡ ἐὰν ἡχροῖτο εἰδικοῦ, εἰδικωτάτου καθηγητοῦ.

Προσθέσατε τὴν σαφήνειαν, ἣν κέκτηται ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀγορεύων, εἰς τὴν πληθώραν τῶν γνώσεων, καὶ θὰ ἔχητε εἰκόνα τῆς χυθινῆς ἀγορεύσεως. Ἀπὸ τοῦ βήματος ἐξήτασε τὰς ὠφελείας αἵτινες προσγίνονται τῷ κράτει, ἐὰν ἀναλάβῃ τὴν κατασκευὴν ἢ κυβέρνησιν, καὶ ἐξέθηκε λεπτομερῶς τὰς ὠφελείας τοῦ σιδηροδρόμου, ὑπὸ τὴν ἔποψιν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς συγκοινωνίας. Τὰ πράγματα ἀνέλαβε νὰ ἀναιρέσῃ ὁ κ. Δηλιγιάννης, ὅστις ἀπροπαράσκευος ὢν περιέπεσε καὶ πάλιν εἰς τὰ προσωπικὰ καὶ εἰς τὰς συνήθεις καὶ τετριμμένας φράσεις, περὶ τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ μέλλοντος.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 28 Νοεμβρίου 1887.

Ὁ κ. Τρικούπης ἀνέθηκε τῷ ἀρίστῳ παρ' ἡμῖν ἀρχιτέκτονι κ. Ἐρ. Τσίλλερ τὴν ἐπὶ τὸ βέλτιον διαρρύθμισιν τοῦ σχεδίου καὶ τὴν ὀλοσχερῇ συμπλήρωσιν τοῦ Μουσείου. Τὸ σχέδιον τοῦτο ἐνέκρινε πληρέστατα ὁ κ. Τρικούπης, καὶ εὐρίσκεται ἤδη ὑπὸ τὴν μελέτην τῆς Διευθύνσεως τῶν δημοσίων ἔργων. Οὕτω μετὰ ἐν τὸ πολὺ ἔτος καὶ τὰ μνημεῖα τῶν προγόνων ἡμῶν θὰ ἔχωσι τὸ ἀρμόζον αὐτοῖς πρὸς στέγασιν οἰκοδόμημα καὶ ἡ πόλις ἡμῶν θὰ δύναται εὐπρόσωπον νὰ παρουσιάξῃ πρὸς τοὺς φιλαρχαίους ξένους καὶ τὴν σπουδαζούσαν παρ' ἡμῖν νεότητα Μουσεῖον, ἐν ᾧ ἄνετος νὰ παρέχεται ἡ μελέτη τῶν ἀθανάτων ἔργων τῆς ἀρχαιότητος.

29 Νοεμβρίου 1887.

Ἦρξατο ἡ ἐν Ἀκροπόλει οἰκοδομὴ καὶ ἐτέρου Μουσείου, παρὰ τὸ νῦν ὑπάρχον, ἐν ᾧ θέλουσιν ἐναποταμιευθῇ ἀντικείμενα δευτερευούσης ἀξίας, πρὸς ἰδιαίτεραν μελέτην τῶν ἀρχιτεκτόνων καὶ τῶν ἀρχαιολόγων.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Ὁ κομματικὸς ἀνταγωνισμὸς ἐσφοδρύνθη μέχρι φρενιτιδὸς τινὲς τῶν βουλευτῶν οὐχὶ μόνον τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ σώματος ἐπελά-

θοντο, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀτομικῆς των μέχρις ἀπονοίας. Ἡ σκαιὰ ὕβρις, τὸ χυδαιότατον σκῶμμα, ἡ βαναυσοτάτη ἔκφρασις ἀνήχθη εἰς περιωπὴν ἐπιχειρήματος, καὶ ὅπου καὶ αὐτὰ δὲν ἰσχύουν ἡ πυγμὴ ἐγείρεται ἀμέσως πρόθυμος νὰ ὑποστηρίξῃ. Ἡ Βουλὴ συνεδρίαζε ὑπὸ τὸ κράτος διαρκοῦς νευροπαθείας καὶ ἐξάψεως, ὑπάρχουσι δὲ δυστυχῶς βουλευταί, οἵτινες μὴ δυνάμενοι νὰ διακριθῶσιν ἐπὶ παιδείᾳ, εὐγλωττίᾳ, ἢ κοινοβουλευτικῇ πείρᾳ, ἐπιζητοῦσι παντὶ σθένει νὰ διαπρέψωσιν εἰς τὸ ἔλεεινὸν αὐτὸ στάδιον τῆς ὕβρεως καὶ τοῦ ἀγοραίου ἡρωϊσμοῦ, δὲν παρέρχεται δὲ ἡμέρα συνεδριάσεως, ἔστω καὶ βραχείας καὶ ἀσημάντου, χωρὶς νὰ μιανθῇ ὁ περίβολος τῆς Βουλῆς δι' ἐκφράσεων αἰσχίστων καὶ ἀγενεσιότων, χωρὶς οἱ ἀνόσιοι οὗτοι Θερσῖται νὰ προβῶσιν εἰς τὸ μέσον, νὰ προκαλέσωσι τὸ σκάνδαλον καὶ νὰ διαδραματίσωσι τὸ μέρος ὅπερ ἐξήλωσαν.

Τὸ σκάνδαλον κατήντησεν ὅπλον, κατήντησε τακτικόν, ὀφείλομεν δὲ νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι τῆς ἀδόξου ταύτης μεθόδου ἐφευρέτης καὶ ὑπέρμαχος ὑπῆρξεν ἡ σημερινὴ ἀντιπολίτευσις, εἰς ἣν δυστυχῶς ἀπέμειναν καὶ μετὰ τὴν διδακτικὴν πανωλεθρίαν τῶν τελευταίων βουλευτικῶν ἐκλογῶν στοιχεῖα ταραχοποιά, τὰ ὅποια χωρὶς νὰ σεβασθῶσιν οὐδὲ τὸ ὄνομά των, οὐδὲ τὸ ἀξίωμά των, οὐδὲ τὸν λαὸν ὃν ἀντιπροσωπεύουσιν, φθέγγονται καθ' ἑκάστην ὅσα ἀνεμώλια ἢ κενὴ των κεφαλὴ δύναται νὰ περιλάβῃ, καὶ σκαιῶς ἐξυβρίζουσι πάντα θεσμόν καὶ πᾶσαν ἀρχὴν καθεστηκυῖαν. Δὲν ἀνατρέχομεν εἰς προγενεστέρας συνόδους· ὡς λάβῃ πᾶς ὁ ἐπιθυμῶν τὰ ἐστενογραφημένα πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τῆς παρούσης συνόδου, ὡς τὰ διέλθῃ ἐπισταμένως, καὶ θὰ ἴδῃ μέχρι ποίου σημείου ἔφθασεν ἡ ἀκοσμία τοῦ λόγου καὶ ἡ θρασεῖα ἀπρέπεια καὶ περιωρόνησις τῶν κανόνων τῆς καλῆς ἀνατροφῆς. Δὲν ὀνομάζομεν τοὺς ἥρωας τῶν τοιούτων σκανδαλωδῶν σκηνῶν, διότι εἶνε γνωστοί· ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ παρέλθωμεν ἐν σιγῇ καὶ τὴν ἀνοίκειον ὅσον καὶ θλιβεράν ἐν αὐταῖς συμμετοχὴν αὐτοῦ τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ἀνδρὸς κατέχοντος ὑπερτέραν ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ θέσιν,

ἄνδρὸς ὅστις τοσοῦτον μετεβλήθη ἕνεκα τῆς ἐμπαθείας τοῦ κομματισμοῦ, ὥστε ν' ἀποκαλῇ διὰ τῆς χυδαίας φράσεως « αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος » τὸν πρωθυπουργόν.

Οἱ ἀντιπολιτευόμενοι, οἱ καθ' ἑκάστην ἀταράχως ἀκούοντες τοὺς ὑπουργοὺς θρασέως καὶ ἀναισχύντως ἐξυβριζομένους καὶ τὸν πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως ἀποκαλούμενον προδότην, συκοφάντην καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐσκανδαλίσθησαν διὰ τὴν ἔκφρασιν ἐνὸς βουλευτοῦ, ἥτις πιθανὸν νὰ ἦτο ἀνοίκειος, ἀλλ' ἥτις βεβαίως δὲν ἦτο ὑβριστικὴ.

Ὁ πρωθυπουργός, ὡς εἶπε προχθές, δύναται ἐν τῇ συναισθήσει τῆς μεγάλης ὑπεροχῆς του καὶ ἐν τῇ μεγαθύμῳ εὐγενείᾳ τοῦ χαρακτῆρός του νὰ περιφρονῇ τοὺς χυδαίους τῶν ἀντιπάλων του ὀνειδισμούς. Ἀλλὰ τὸ κοινὸν δυσφορεῖ βλέπον παρατεινομένην κατάστασιν, ἐξ ἧς ζημιοῦται ἡ ἐθνικὴ ἀξιοπρέπεια, καὶ ἀπαιτεῖ νὰ τεθῇ φραγμὸς εἰς τὴν ἀκράτητον παρεκτροπὴν καὶ τὴν ἀκολασίαν τοῦ λόγου.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 27 Νοεμβρίου.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Δὲν ἠκούσθησαν οὔτε ἀπειλαὶ οὔτε ὕβρεις, ὁ κ. πρωθυπουργός δὲν ἀπεκλήθη δεκάκις τὸ ὀλιγώτερον προδότης ἢ ὀλετὴρ τοῦ ἔθνους, ὁ κ. Λεβίδης δὲν ἔλαβε τὸν λόγον καὶ αἱ ἐπερωτήσεις δὲν κατηνάλωσαν τὰ τρία τέταρτα τῆς συνεδριάσεως. Ἡ ἀντιπολίτευσις μετὰ τὰς ἀγρίας δι' ἐπερωτήσεων ἐπιθέσεις τῆς κατὰ τῆς κυβερνήσεως, αἵτινες μόνον παρεκάλουν τὰς ἐργασίας τοῦ Κοινοβουλίου καὶ οὐδὲν ἄλλο κατῳρθόν, ἐθεώρησε φαίνεται καλὸν νὰ ζητήσῃ ἀνακωχὴν, ἴσως διὰ νὰ λάβῃ νέας δυνάμεις πρὸς νέαν ἐπίθεσιν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 27 Νοεμβρίου 1887.

Τί ἀνεξάρτητος τύπος εἶνε αὐτός, ὅστις προσεκολλήθη ὁλος εἰς τὸν κ. Τρικούπην καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ δι' αὐτὸν μόνον γράφει; θὰ ἐρω-

τήσωσιν ἴσως ἀντιπολιτευόμενοι τινες. Εἰς τοὺς ἐρωτῶντας παρατηροῦμεν ὅτι ὀφείλουσι νὰ ἐνθυμηθῶσι ποσάκις καὶ ἐν τῇ «'Ακροπόλει» καὶ ἐν τῇ «'Εφημερίδι» ἐδημοσιεύθησαν πικρότατα κατὰ τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Τρικούπη ἄρθρα, ποσάκις ἄρθρα καὶ παρατηρήσεις ἡμῶν ἀνεδημοσιεύοντο ὑπὸ τῆς «Πρωίας» καὶ τῆς «Νέας Ἐφημερίδος», ἀντιπολιτευομένης τότε, ἵνα πολεμηθῇ ἡ Κυβέρνησις, προστιθεμένου μάλιστα μωρῶς καὶ τοῦ τίτλου ἢ ὑπουργικῇ «'Ακρόπολις». Καὶ δεύτερον τοὺς προσκαλοῦμεν νὰ ψηλαφήσωσιν ἑαυτοὺς καὶ τὸν ἀρχηγόν των, τὸ παρελθόν καὶ τὸ παρόν των, τὴν τακτικὴν καὶ τὰς πράξεις των καὶ τότε θὰ ἐννοήσωσιν, ὅτι οἱ ὠθοῦντες τὸν ἀνεξάρτητον τύπον εἰς τὴν θερμὴν ὑποστήριξιν τοῦ κ. Τρικούπη εἶνε αὐτοὶ οἱ ἀντιπολιτευόμενοι διὰ τῶν μωριῶν τοῦ ἀρχηγοῦ των, διὰ τοῦ συνθήματος ὅπερ ἔχουσι : μετ' ἐμὲ Ἑλλὰς μυχθῆτω πυρὶ διὰ τοῦ πολέμου, ὃν ἐπιχειροῦσι κατὰ τῆς τάξεως καὶ τῆς ἐλευθερίας, διὰ τῶν ἀποπειρῶν των, ὅπως ἀναδείξωσι ναυαγοῦν τὸ κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα ἐν Ἑλλάδι.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 28 Νοεμβρίου 1887.

Καὶ ἂν ὑποθέσωμεν πρὸς στιγμὴν, ὅτι ὅχι μόνον οὐδὲν ἰσοζύγιον ἐπέτυχεν ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀλλὰ καὶ ἔλλειμμα βέβαιον θὰ ἔχη, ὥς ἰσχυρίζεται ἡ ἀντιπολίτευσις, πρέπει αὕτη νὰ μᾶς πείσῃ, ὅτι ἐρχομένη εἰς τὰ πράγματα θὰ διοικήσῃ οὕτως, ὥστε ἡ τὸ ἰσοζύγιον νὰ φέρῃ, ἢ τὸ ἔλλειμμα νὰ ἐλαττώσῃ ἐπαισθητῶς. Διότι τὸ παρελθόν της ὡς κυβερνήσεως μᾶς ἐσυνείθισεν εἰς πολὺ ἀνώτερα ἔλλειμματα. Καὶ μετὰ τοῦ κ. Τρικούπη διοικοῦντος ἡμᾶς, ἔστω καὶ μὲ ἔλλειμμα δέκα ἑκατομμυρίων, καὶ τοῦ κ. Δηλιγιάννη σκορπίζοντος εἰς τοὺς ἀνέμους ἓνα κολοσσαῖον ἔκτακτον προϋπολογισμόν καὶ διασπαθίζοντος τὸν τακτικὸν μέχρις ἔλλειμματος εἴκοσι καὶ ἑπτὰ ἑκατομμυρίων ὁ Ἕλληνικὸς λαὸς θὰ προτιμᾷ πάντοτε ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος κυβερνᾷ αὐτὸν εὐθηνότερον.

*Η ΕΛΛΑΣ ΤΟΥ 1887.—ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥ κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ.**ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ ΠΕΡΙΖΗΤΗΤΑ*

Τὸ ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον πολύτιμον φυλλάδιον, ὃπερ ὁ ἄγγλος νομικὸς καὶ οἰκονομολόγος κ. Τσέστων ἐδημοσίευσεν πρὸ καιροῦ ἀγγλιστί, οὗ προσεχῶς δημοσιεύεται καὶ ἑλληνικῇ μετάφρασις, ἐξετυπώθη ἐν Παρισίοις γαλλιστί, μετὰ προλόγου, ὃν ἔγραψεν ὁ κ. Ἐκτωρ Φράνς, καὶ ἐξ οὗ ἀποσπῶμεν τὰ ἐπόμενα.

Ὁ διακεκριμένος μεταξὺ τῶν γάλλων λογίων κ. Φράνς ὑπερεπαινεῖ τὸ ἔργον τοῦ κ. Τσέστων. «Μεθ' ὅλον, γράφει, τὸ ξηρὸν καὶ καθαρῶς τεχνικὸν μέρος τῆς συγγραφῆς, περιέχει αὕτη κεφάλαια λίαν ἐνδιαφέροντα, περὶ τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῶν ἡθῶν τοῦ λαοῦ τούτου, ὃν τόσῳ καλῶς ἐμελέτησε καὶ μετ' ἀγγλικῆς ψυχραιμίας ἔκρινεν, ἄνευ συκοφαντικῆς προκαταλήψεως, ἀλλὰ καὶ ἄνευ ἐνθουσιασμοῦ, καὶ μόνον ὑπὸ τὸ κράτος τῆς σκέψεως, τοῦ τί ἡδύνατο νὰ ὠφεληθῇ ἐξ αὐτοῦ ἡ πατρίς του.

Διὰ τοῦτο εἰμὶ πεπεισμένος, ὅτι ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἀπλῆς ταύτης ἐκθέσεως ἀπλοῦ ταξιδίου ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα, θὰ ἐμπνεύσῃ εἰς οὐκ ὀλίγους ἀναγνώστας, καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς μὴ δι' ὑποθέσεις ταξιδεύοντας, νὰ μεταβῶσιν εἰς Μασσαλίαν ἢ Βρίνδησι, ὅπως ἐπιβῶσι τοῦ δια Πειραιᾶ ἀτμοπλοίου.

«Ἡ ὑπὸ τοῦ συγγραφέως ἀπονεμομένη τιμὴ τῷ κ. Χαριλάφ Τρικούπη πρὸς ὃν τὸ βιβλίον ἀφιέρωται, οὐδένα θέλει ἐκπλήξῃ ἐξ ἐκείνων, οἵτινες ἐγγύθεν ἢ πόρρωθεν ἐξετίμησαν τὰς πράξεις τοῦ ἐξόχου πολιτικοῦ ἀνδρός, πρὸς ὃν ἡ Ἑλλὰς ὀφείλει τὴν ἀναγεννωμένην αὐτῆς εὐημερίαν.

«Ὁ κ. Τρικούπης εἶνε ὑπὸ τινὰ ἔποψιν ἢ ἐνσωμάτων τοῦ ἐθνι-

κοῦ πνεύματος. Ἐργάτης ἀκούραστος, νοημοσύνης καὶ δραστηριότη-
τος ἀπαράμιλλου, εὐχερέστατα ὅλας τὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας λαλῶν,
λαμπρὸς καὶ συμπαθὴς μετὰ λιτότητος ἀγνώστου παρ' ἡμῖν, ἐπωνομά-
σθη ὁ Ἑλλήν Καβούρ, ὁ δ' ἄλλοτε ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Ἰρλανδίας κ.
Φόρστερ ἔλεγε πρὸς τὸν κ. Τσέστων, ὅτι ὁ κ. Τρικούπης ἦν ὁ σπου-
δαιότερος καὶ μᾶλλον πεπαιδευμένος τῶν ἀνθρώπων, οὓς ἐγνώρισέ
ποτε, ἔπαινος μέγα βαρύνων ἐν τῷ στόματι Ἀγγλου μὴ ἀποθαν-
μαζόντος συνήθως, μάλιστα πᾶν ὅ,τι ξένον.»

Ὁ κ. Φράνς μεταφέρει ἐν τῷ προλόγῳ του ὅ,τι ἐγράφη ἐν τῇ ἀγ-
γλικῇ ἐφημερίδι «Ἀλήθεια» περὶ τοῦ βιβλίου τοῦ κ. Τσέστων:

«Σὰς συμβουλευῶ ἐν τιμῇ νὰ ἀναγνώσῃτε τὸ βιβλίον τοῦ κ. Τσέ-
στων. Θέλετε εὖρει ἐπιβεβαιούμενον πᾶν ὅτι περὶ τῶν οἰκονομικῶν
τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς μεγάλης ἱκανότητος τοῦ κ. Τρικούπη ἔγραψα».

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 30 Νοεμβρίου.

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ, ΟΔΟΙ, ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ

Ἄλλ' ὁ σήμερον διευθύνων τὰς τύχας τῆς Ἑλλάδος δὲν ἐσκέφθη
οὕτως. Ἐσκέφθη ἐν ἀρχῇ θυσιάζων τὴν δημοτικότητά του, νὰ πα-
τάξῃ τὴν ἀχρείαν αὐτὴν κατάστασιν· ἐσκέφθη νὰ καταστήσῃ τὸν ἑλ-
ληνικὸν λαὸν μέτοχον τῆς ἐκ τῆς συγκοινωνίας εὐδαιμονίας, νὰ ἐπι-
βάλλῃ βάρη, φόρους βαρυτάτους, νὰ εἰσπράττῃ καὶ καταθλιπτικῶς μᾶ-
λιστα τοὺς φόρους, ἀλλὰ καὶ νὰ τοὺς χρησιμοποιήσῃ πρὸς ἀνάπτυξιν,
πρὸς εὐημερίαν τῶν φορολογουμένων.

Αἱ κυριώτεραι ὁδοὶ ἐχαράχθησαν καὶ κατεσκευάσθησαν ἐπὶ τῆς
πρωθυπουργίας τοῦ κ. Τρικούπη· γέφυραι ἐπὶ διαφόρων ποταμῶν
ἐγένοντο ὑπ' αὐτοῦ· πάντα δὲ τὰ σιδηροδρομικὰ συμπλέγματα, πλὴν
τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ, φέρουσιν εἰς τὰς συμβάσεις τὸ ὄνομα
τοῦ σήμερον πρωθυπουργοῦντος. Τὶ δὲν ἤκουσεν ἐν τῇ Βουλῇ καὶ
ἔξω αὐτῆς διὰ τὰς κατασκευασθείσας ὁδοὺς! Τὶ δὲν ἤκουσε διὰ τὰς

κατασκευασθείσας σιδηροδρομικὰς γραμμάς! "Ολας τὰς ὕβρεις καὶ τὰς κοινοτοπίας, τὰς ὁποίας ἔχουσιν ἀναγεγραμμένας εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν οἱ ἀντίπαλοί του.

Πολὺν ὀρθῶς εἰς ὅλα ταῦτα ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπέδωκε τὴν ἀρμόζουσαν περιφρόνησιν, καὶ ἐξηκολούθησε τὴν ἐργασίαν του πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς παρημελημένης συγκοινωνίας τῆς χώρας, ἧς προΐσταται. "Αν θέλετε μάλιστα, ἐπολλαπλασίασε τὴν ἐπὶ ταύτης ἐργασίαν του. Ὑπέβαλε δύο νομοσχέδια περὶ κατασκευῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἀπὸ Μύλων Ναυπλίας εἰς Καλάμας, καὶ περὶ ἐγκρίσεως ἀφορώσης εἰς τὴν κατασκευὴν σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἀπὸ Μεσολογγίου δι' Αἰτωλικοῦ εἰς Ἀργίνιον, καὶ καταγίνεται εἰς τὴν μελέτην καὶ τὸν καταρτισμὸν ἐτέρου περὶ σιδηροδρομικῆς γραμμῆς μέχρι τῶν συνόρων. Καθ' ὅς ἔχομεν δὲ θετικὰς πληροφορίας, καὶ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ ὑποβληθῇ.

Καὶ ἐπ' αὐτοῦ θὰ εὐρεθῶσιν οἱ ἀγαθοὶ πατριῶται τῆς προχθὲς καὶ πάλιν νὰ ῥίψωσι κραυγὴν ἀπελπισίας, ὥς ἔπραξαν κατὰ τὴν παρελθοῦσαν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς, διότι δὲν ἀνέχονται βλέποντες ἄλλους τοιαῦτα ἀγαθὰ προσπορίζοντας τῷ τόπῳ, ἐνῶ αὐτοὶ μόνον βάρη ἐξ ἀπερισκεψιῶν ἐκληροδότησαν εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαόν. Ἄλλ' ἢ κυβέρνησις καὶ εἰς ταῦτα βεβαίως θὰ ἀντιτάξῃ τὴν ἀρμόζουσαν περιφρόνησιν, ἥ δὲ Βουλὴ θὰ προβῇ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῶν νομοσχεδίων ὥς ἔχουσι.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 1 Δεκεμβρίου 1887.

Ἡ ἀντιπολίτευσις, εὐθὺς ὥς ἤλθεν ἡ σειρὰ τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐνόμισεν ὅτι ἐκουράσθη καὶ ἐδήλωσεν, ὅτι ἀπέρχεται, ὅπερ καὶ ἔπραξεν. Εἶνε ἀληθῶς περίεργοι τῶν ἡμετέρων Βουλῶν αἱ κατὰ καιροὺς διαθέσεις. Πέρυσιν ἐψηφίζοντο ἀσυζητητεῖ νομοσχέδια ἐπὶ νομοσχεδίων, χωρὶς καὶ οἱ βουλευταὶ νὰ ἔχωσιν αὐτὰ ἀναγνώσει. Ἐφέτος δὲν δύνανται οὔτε βῆμα νὰ κάμωσιν εἰς τὴν νο-

μοθετικὴν ἐργασίαν. Ἐκουράσθησαν πέρυσιν καὶ δὲν δύνανται νὰ ἐργασθῶσι τώρα. Τὸ φαινόμενον δὲν εἶνε ἄνευ αἰτίας. Πέρυσιν ἡ ἀντιπολίτευσις κατανοοῦσα, ὅτι εἶνε ἀδύνατον νὰ καταλάβῃ τὴν ἐξουσίαν οὔτε ἀπόπειραν κἄν ἔκαμε νὰ παραλύσῃ τὰς συνεδριάσεις, ἐφέτος ὁμῶς ἤρχισε νὰ συλλαμβάνῃ ἐλπίδας, καὶ φαίνεται, ὅτι εἰς τοῦτο συνεκέντρωσεν ἅπασαν τὴν δύναμιν τῆς ἐνεργείας της, πῶς νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐπιψήφισιν τῶν νομοχεδίων καὶ ἰδίως τοῦ προϋπολογισμοῦ. Τοῦτο κατ' αὐτὴν λέγεται κατὰ σύνταγμα πολιτεύεσθαι. Καὶ ἔπειτα παρὰ πονεῖται διατὶ τὴν ἐλέγχωμεν. Ἀλλὰ πῶς νὰ σιωπήσωμεν πρὸ τοιαύτης ἐκθέσεως καὶ ἀνάνδρου πολιτείας; Ἐκεῖ εἶνε ὁ προϋπολογισμός, ὁ συγκεντρῶν ὁλόκληρον τὸ κυβερνητικὸν πρόγραμμα. Εἰς τὴν ἐπίκρισιν αὐτοῦ καλεῖται, ὅπως ἀποδείξῃ τὴν κυβέρνησιν πλανωμένην ἢ ἀντιπολίτευσις, καὶ ἀντιτάξῃ, ζητοῦσα τὴν προτίμησιν τοῦ Κοινοβουλίου, τὸ ἴδιον αὐτῆς σύστημα. Ἀποφεύγουσα τοῦτο οὐδὲν ἄλλο πράττει ἢ νὰ ὁμολογῇ, ὅτι οὐδὲν ἔχει ἄξιον ἐπικρίσεως ὁ προϋπολογισμός, καὶ οὐδὲν αὕτη δύναται νὰ προτείνῃ εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ κυβερνητικοῦ συστήματος. Φοβεῖται τὴν συζήτησιν καὶ διὰ τοῦτο τὴν ἀποφεύγει. Εἶνε βεβαία, ὅτι θὰ ἡττηθῇ ἐν τῇ πάλῃ διὰ τὴν δύναμιν τοῦ ἀντιπάλου καὶ καταφεύγει εἰς ὑποσκέλισμα. Καὶ πράττει ταῦτα νομίζουσα, ὅτι ὁ κόσμος δὲν ἔχει ὁφθαλμοὺς διὰ νὰ βλέπῃ καὶ ὧτα διὰ νὰ τὴν ἀκούῃ. Θέλει τὴν ἐξουσίαν ὅπως ὅπως, ἀδιαφορεῖ ἂν ἡ κατοχὴ τῆς ἐξουσίας ὑπὸ τοιούτους ὅρους εἶνε ἀπώλεια αὐτῆς.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 30 Νοεμβρίου.

Χθὲς συνήλθεν ἡ ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ τῶν κληροδοτημάτων ἐπιτροπὴ, ἡ ὁποία μετὰξὺ ἄλλων κατ' ὑπόδειξιν τοῦ δασονομικοῦ τμήματος τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀπεφάσισε νὰ περιφραχθῇ διὰ πασσάλων ὁ ἄνωγι τοῦ Σταδίου λόφος καὶ ὁ πέραξ χώρος, ὅστις ἔχει ἥδη σπαρῇ.

ΑΜΙΜΗΤΑ ΕΞ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΡΟ-
ΧΘΕΣΙΝΗΣ «ΠΡΩΙΑΣ»

Ὡ, τῶν θαυμασίων ἐξελξεων τῆς ξυλοκοπικῆς ῥητορικῆς τοῦ κ. Δηλιγιάννη ἀπὸ ῥαπισμάτων εἰς μαστίγια! Ἄλλὰ δὲν σταματᾷ ἔως ἐδῶ ἢ ἐξέλιξιν. Τὸ μαστίγιον αὐτὸ πόθεν νομίζετε ὅτι τὸ ἐπρομηθεύθη ὁ κ. προϊστάμενος; Τὸ μαστίγιον αὐτὸ «τὸ ἤρπασεν ἀπὸ τῶν μισροῶν χειρῶν τοῦ ἀσεβοῦς πρωθυπουργοῦ, τοῦ προορισαντος αὐτὸ διὰ τὰ νῶτα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ». Καὶ μὲ τὸ μαστίγιον αὐτὸ τοῦ λοιποῦ ὁ κ. Δηλιγιάννης «θὰ τύπη αὐτὸν δυνατά! κτλ».

Οἱ βαθεῖαν πεποιθήσιν τρέφοντες εἰς τὴν πείραν καὶ τὰ φῶτα καὶ τὴν εὐγλωττίαν τοῦ προϊσταμένου τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἃς σπεύσωσι νὰ διαμαρτυρηθῶσι κατὰ τοῦ κακεντρεχοῦς ἀνταποκριτοῦ, ὅστις, ἀφοῦ παραβάλοι τὸν λόγον τοῦ κ. Δηλιγιάννη πρὸς μαστίγιον δὲν αἰσχύνεται νὰ εἴπῃ ὅτι τὸ μαστίγιον αὐτὸ ἤρπασεν ἀπὸ τὰς χειρὰς τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. Τοῦτ' ἔστι δὲν ἔχει τίποτε ἰδικόν του μέσα εἰς τὸν νοῦν του ὁ κ. Δηλιγιάννης καὶ ὃ τι ἀπέκτησε τυχὸν τὸ ὀφείλει εἰς τὸν κ. Τρικούπην.

2 Δεκεμβρίου.

Χθὲς τὴν πρωτὴν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κ. Μονθολὼν ἐπεσκέφθη ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 2 Δεκεμβρίου 1887.

Δὲν θὰ παύσωμεν ἐλέγχοντες τὴν τακτικὴν, τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ ἡ ἀντιπολίτευσις ἐν τῇ Βουλῇ, ἐνόσφ' ἐξακολουθεῖ νὰ φυγομαχῇ νὰ προσπαθῇ νὰ παραλύῃ τὰς συνεδριάσεις. Καὶ χθὲς τὰ αὐτὰ ἔπραξε καὶ σήμερον πιθανῶς τὰ αὐτὰ θὰ πράξῃ. Ἡ πλειονοψηφία ἔχει καθήκον καὶ πρὸς ἑαυτὴν καὶ πρὸς τοὺς θεσμοὺς τοῦ τόπου, πρὸς

αὐτὸ τὸ κοινοβουλευτικὸν καθεστῶς, νὰ ἀντιτάξῃ εὐστάθειαν καὶ νομιμοφροσύνην, καὶ νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν νὰ πραγματοποιήσῃ τὰς ἐκνόμους αὐτῆς προθέσεις, αἱ ὁποῖαι πραγματοποιοῦνται θὰ φέρωσι τὸν κλονισμόν αὐτοῦ τοῦ πολιτεύματος. Διὰ τοῦτο ἐπαινοῦμεν τὴν πρᾶξιν τοῦ κ. Τρικούπη ἐπιμεινάντος νὰ ἀρχίσῃ ἡ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ. Δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι σήμερον ἡ ἀντιπολίτευσις θὰ διαμαρτυρηθῇ μετὰ τῆς θεατρικῆς ἐκείνης καὶ τραγικῆς ἐμφάσεως, τὴν ὁποίαν μεταχειρίζεται ὡς δεδοκιμασμένος ἡθοποιός, ὁσάκις θέλει νὰ καλύψῃ τὴν ἀσχημίαν τῶν πρᾶξεων της περισπῶσα εἰς ἄλλο σημεῖον τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ, καὶ θὰ ἀποκαλέσῃ ἴσως αὐθαιρεσίαν τὴν ἀπόφασιν τῆς πλειονοψηφίας. Ἐλπίζομεν ὅμως ὅτι καὶ ἡ πλειονοψηφία δὲν θὰ λείψῃ νὰ ἐπιρρίψῃ ὁλόκληρον τὴν εὐθύνην ἐπὶ τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἡ ὁποία διὰ τῆς ἐσκεμμένης φυγομαχίας της καθιστᾷ ἀδύνατον τὴν ἀρτίαν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἄν ἡ πλειονοψηφία ἀποδείξῃ ἐνδοτικότητα εἰς τὰς ἐκθέσεις ἀξιώσεις τῆς μειονοψηφίας, αὐτὴ θὰ φέρῃ τὴν εὐθύνην τῶν συμβησομένων. Ὅφειλει νὰ ἐννοήσῃ ἡ πλειονοψηφία, ὅτι εἶνε ἄρνησις τοῦ κύρους της ἡ τακτικὴ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἀξιούσης νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν γνώμην της, ἐνῶ εἶνε μειονοψηφία. Ὁ κλονισμὸς δὲ τοῦ κύρους τῆς πλειονοψηφίας θὰ παρασύρῃ τὰ πάντα, διότι αὐτὴ μόνη κατὰ τὸ πολίτευμα ἀποτελεῖ τὸν ἄξονα, περὶ ὃν στρέφεται ὁλόκληρον τὸ συνταγματικὸν ἡμῶν καθεστῶς. Τὸ μέγεθος τῶν ἐπιβεβλημένων εἰς τὴν πλειονοψηφίαν καθηκόντων πρέπει νὰ κάμῃ αὐτὴν νὰ αἰσθανθῇ τὸ μέγεθος τῆς εὐθύνης, ἣν φέρει, καὶ νὰ πολιτευθῇ ἀξίως αὐτῶν.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 2 Δεκεμβρίου.

ΟΙ ΘΕΣΣΑΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ

Ἀπὸ τίνος παρατηρεῖται ἀληθὴς σταυροφορία τοῦ τύπου τῆς ἀντιπολιτεύσεως κατὰ τῶν Θεσσαλῶν βουλευτῶν. Εἶνε ἀδύνατον νὰ πι-

στεύση τις ~~διατὶ κατηγοροῦνται!~~ Πητῶς καὶ ἀνευθυθριάστως ψέγονται ἐπὶ εὐσταθείᾳ πολιτικῶν πεποιθήσεων. Βεβαίως δὲν θὰ ἐπετίθεντο κατὰ τῶν βουλευτῶν τούτων, ἐὰν τὴν εὐστάθειάν των ἐπεδείκνυον ὑπὲρ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἡνωμένης ἀντιπολιτεύσεως ἢ ὑπὲρ τινος ὑπαρχηγοῦ αὐτῆς. Ἄλλ' ἐπειδὴ συμβαίνει ὅλως τοῦναντίον, ἐπειδὴ ἀμέριστον τὴν ἐμπιστοσύνην αὐτῶν χορηγοῦσιν εἰς τὴν ἐνεστῶσαν κυβέρνησιν, οἱ εὐσυνείδητοι αὐτοὶ ἀντιπρόσωποι, οἱ ἔχοντες τὸ πλεονέκτημα, τὸ ὁποῖον κυρίως πρέπει νὰ ἀπαιτῇ τις ἀπὸ πάντα βουλευτὴν συναισθανόμενον τὴν ἀποστολὴν του, δέχονται σήμερον ὅλας τὰς ἀηδεῖς ἐπιθέσεις καὶ ἀποστροφὰς ὅλων τῶν ἡμιεπισήμων καὶ ἀνεπισήμων ὁργάνων τῆς μειονοψηφίας.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 2 Δεκεμβρίου 1887.

Χθὲς πάλιν ὁ κ. Χατζόπουλος ἀγορεύων μετεχειρίσθη γλῶσσαν ἥκιστα ἀρμόζουσαν εἰς ἄνδρας μεμορφωμένους κοινοβουλευτικῶς καὶ ἔχοντας βλέψεις ἐπὶ τῶν ὑπουργικῶν χαρτοφυλακίων. Μετὰ τὸν κ. Χατζόπουλον ἕτερος βουλευτὴς μετῆλθε πλέον γλῶσσαν ὑβριστικὴν, ἀποκαλέσας τὸν κ. πρωθυπουργὸν αὐθάδῃ (!) ἐν ᾧ χρόνῳ οὐδὲν ἔλεγε. Τοῦτο ἠνάγκασε τὸν κ. Κουκούλεξαν, ὅπως ζητήσῃ νὰ ἀποδοκιμασθῇ ὁ ῥήτωρ, πλὴν δὲν ἐγένετο, διότι δὲν ἠθέλησεν ὁ κ. πρωθυπουργός. Καὶ πάλιν δὲν ὀκνοῦμεν χάριν τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ κοινοβουλίου νὰ συστήσωμεν ἀβρότητα, ἀφοῦ ἡ ἀπρεπὴς ἀγόρευσις πόρρω ἀπέχει τοῦ νὰ δεικνύῃ ἱκανὸν ῥήτορα.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 29 Νοεμβρίου 1887.

Ἀξιεπαίνως μεριμνῶσα ἡ κυβέρνησις περὶ προλήψεως πάσης εἰς τὸ μέλλον ζημίας ἐκ τῶν πλημμυρῶν τοῦ ἐν Μεσσηνίᾳ ποταμοῦ Παμίσου, ὑποβάλλει προσεχῶς εἰς τὴν ψήφισιν τῆς Βουλῆς νομοσχέδιον περὶ διαρρυθμίσεως τῆς κοίτης τοῦ ποταμοῦ τούτου.

**ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ ΑΠΟ ΜΕΣΣΟΛΟΓΓΙΟΥ
ΔΙ' ΑΙΤΩΛΙΚΟΥ ΕΙΣ ΑΓΡΙΝΙΟΝ**

Ὅταν ὁ κ. πρωθυπουργὸς ὑπέβαλε τὰ νομοσχέδια περὶ κατασκευῆς σιδηροδρομικῶν γραμμῶν, πάντες ἤλπιζον ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις θὰ ἔσπευδεν εἰς ἐπιψήφισιν νομοσχεδίων ἀφορῶντων τὴν κατασκευὴν ἔργων τόσων κοινωφελῶν. Ἰδιαιτέρως δὲ ἠλπίζετο τοῦτο, καθότι μίαν τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν πρόκειται εὐεργετικῶς νὰ συνενώσῃ τρεῖς σπουδαιότατα κέντρα τῆς Πελοποννήσου. Ἐν τούτοις ἔνῳ ὁ κ. ἀρχηγὸς τῆς ἡνωμένης ἀντιπολιτεύσεως τοσοῦτον μεριμνᾷ περὶ τῆς Πελοποννήσου, ἐν τῇ προχθεσινῇ συζητήσῃ ἀνεχώρησεν, ἔνῳ ἐπρόκειτο ἡ ἐπιψήφισις νομοσχεδίου πρὸς κατασκευὴν σιδηροδρόμου ἐν τῷ κέντρῳ τῆς Πελοποννήσου· διατὶ δ' ἐγένετο τοῦτο, εἰς ἡμᾶς τοῦλάχιστον εἶνε ἀκατάληπτον. Καὶ χθὲς ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐδήλωσεν, ὅτι πέραν τῆς 8ης δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐργασθῇ· ὥστε ἐὰν ὁ κ. Καραπάνος ἐγνώριζε τοῦτο, θὰ παρέτεινε τὸν λόγον, ἵνα καὶ χθὲς μὴ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον. Εὐτυχῶς συνέβη ὅλως τοῦναντίον, χάρις εἰς τὴν ἀγνοίαν ταύτην τοῦ κ. Καραπάνου καὶ τὴν ἐπιμονὴν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. Μετὰ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. Καραπάνου, πολὺ ἐμβριθεῖ καὶ ὑψηλῇ φαίνεται, ἀφοῦ κανεὶς δὲν τὸν ἠννόησε, καὶ ὅλοι, ὥς εἶπε, παρεξηγοῦν τὰς γνώμας του καὶ ἀγορεύσεις του, καὶ μετ' ἀπάντησιν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἐψηφίσθησαν τὰ δύο περὶ σιδηροδρομῶν νομοσχέδια.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 2 Δεκεμβρίου.

ΤΑ ΤΗΣ ΧΘΕΣΙΝΗΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Ἡ Βουλὴ χθὲς εἰσῆλθεν εἰς τὸν προϋπολογισμόν, μὴ παρουσίας τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἰς τὸ Βουλευτήριον, — διότι κατὰ τὰς δηλώσεις

της αδυνατεῖ νὰ ἐργαζῆται περὰ τῆς ὀγδόης, τὸ πολὺ τῆς ὀγδόης καὶ ἡμισείας, ἀφοῦ ἡ Βουλὴ συνέρχεται μόλις περὶ τὴν πέμπτην, καὶ μία πολλάκις δὲ καὶ δύο καὶ τρεῖς ὥραι καταναλίσκονται εἰς ἐπερωτήσεις, αἵτινες ἀλλαχοῦ μόλις ἀποτελοῦσιν ἀντικείμενον τῶν διεκπεραιώσεων τῶν ἐπαρχείων — καὶ ἐψήφισεν ἐξ αὐτοῦ τὰ ἔξοδα. Τῇ προτάσει τοῦ πρωθυπουργοῦ τὰ ἔξοδα ἀνεβλήθησαν διὰ σήμερον. Οἱ ἐν τῇ αἰθούσῃ ἀντιπολιτευόμενοι ἀπῆλθον, πλὴν τοῦ κ. Κοζάκη Τυπάλδου, διαμαρτυρόμενοι καὶ καταγγέλλοντες τὴν προᾶξιν ὡς παράνομον. Σήμερον αἱ διαμαρτυρίαι θὰ ἐπαναληφθῶσι βεβαίως σφοδρότερον καὶ τὸ χθεςινὸν τῆς Βουλῆς διάβημα θὰ ἐπικληθῇ πραξικόπημα.

Ἡ Βουλὴ ἔχει καθῆκον ἐπὶ τέλους νὰ ψηφίσῃ ἢ νὰ ἀπορρίψῃ τὸν προϋπολογισμόν πρὸ τῶν ἑορτῶν, ὅπερ ἡ ἀντιπολίτευσις προσεπάθει νὰ ματαιώσῃ παντὶ σθένει, καὶ ἔκαμε τὸ πρῶτον πρὸς τοῦτο βῆμα, εἰσελθοῦσα ἀποφασιστικῶς εἰς τὴν συζήτησιν αὐτοῦ.

Ἐπράξε καλῶς. Τὸ στάδιον εἰς τὰς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ συζητήσεις εἶνε τώρα ἀνοικτόν. Τὰ ἔξοδα δὲν ἐψηφίσθησαν καὶ συζητουμένων αὐτῶν δύναται νὰ προκληθῇ κάλλιστα γενικὴ συζήτησις, διότι τὰ ὅρια μεταξὺ γενικῶν καὶ εἰδικῶν συζητήσεων εἶνε πολὺ δυσδιάκριτα καὶ ἀδύνατον νὰ καθορισθῶσιν. Ἡ ἀντιπολίτευσις δύναται νὰ εἴπῃ τὴν γνώμην της, καὶ ἡ συμπολίτευσις βεβαίως θὰ τὴν ἀκροασθῇ εὐχαρίστως, καὶ θὰ ἀντιτάξῃ τὴν ἰδικήν της, ἀρκεῖ αὕτη νὰ μὴ δεῖξῃ πάλιν τάσεις πρὸς ἀπεραντολογίαν καὶ κωλυσιεργίαν, ὡς οὐχὶ ἀστόχως μετεφράσθη ἡ obstruction, ἡ δηλοῦσα τὴν ματαίωσιν τῶν ἔργων τοῦ Κοινοβουλίου, ἣν, ὡς ἔλεγε χθὲς βουλευτὴς ἀντιπολιτευόμενος, οὐδαμῶς ἔδειξεν (!) ὅτι σκοπεῖ νὰ μετέλθῃ ἡ ἀριστερά. Ἐὰν πείσῃ τὴν Βουλὴν νὰ ἀπορρίψῃ ἔστω καὶ ἐν ἐδάφειον τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἡ κυβέρνησις παραιτεῖται καὶ ὁ βασιλεὺς καλεῖ αὐτὴν εἰς τὰ πράγματα.

Ὡστε ἂς λείπουν αἱ κεραυνοβόλοι ἀποστροφαὶ περὶ παραβάσεως τοῦ Συντάγματος.

Λοιπὸν ἡ «Βουλὴ» τῆς Ὠρας εἶνε ξηρὰ καὶ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦττον ἀκριβῆς περίληψις τῶν συζητήσεων. Ἀρχεται ἀπὸ τῆς συγκροτήσεως τῆς ἀπαρτίας, ἐνδιατρίβει περὶ τῆς ἐπερωτήσεως, χωρεῖ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, ἀναγγέλλει τὴν λύσιν τῆς συνεδρίας. Ἰερά τις ἀπάθεια καὶ φαινομενικὴ ἀπροσωποληψία διαπνέει ἐν αὐτῇ. Νομίζετε, ὅτι διακρίνετε τὸν κ. πρωθυπουργὸν καθήμενον ἐπὶ τῆς ἔδρας του, βυθίζοντα τὸν πῖλόν του μέχρις ὀφθαλμῶν, κύπτοντα πρὸ ἐγγράφων, ξένων τῆς περὶ αὐτὸν καταιγίδος τῶν λόγων, τῶν προκλήσεων καὶ κατηγοριῶν. Ἄλλ' ὥς ὁ κ. πρωθυπουργὸς κατ' οὐσίαν παρακολουθεῖ προσεκτικώτατα τὴν ἀνέλιξιν τῆς συζητήσεως, παρὰ τὸ ἀδιάφορον τῆς ὄψεως αὐτοῦ, οὕτω καὶ ἡ Ὠρα παρὰ τὸ κατὰ τὸ φαινόμενον δικαιοπάροχον αὐτῆς, ἐπιμελῶς πάντοτε παραθέτει τοὺς λόγους τῶν βουλευτῶν τῆς συμπολιτεύσεως, συχνότατα ἀναγεγραμμένους ἐκ τῶν ἐστενογραφημένων πρακτικῶν, λίαν δὲ λακωνικῶς ἀναφέρει τοὺς λόγους τῶν ἀντιθέτων, σπεύδουσα ὥς οἶόν τε ταχύτερον νὰ ἀπαλλαγῇ τῆς ὀχληρᾶς ὑποχρεώσεως ταύτης.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 3 Δεκεμβρίου.

Ἡ ἐφημερὶς τὰ «Οἰκονομικὰ Νέα» (The Financial News) τοῦ Λονδίνου δημοσιεύει εἰς τέσσαρα κατὰ σειρὰν φύλλα τέσσαρα ἀρθρίδια περὶ τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τοῦ κ. Τρικούπη καὶ περὶ τοῦ ἐφετεινοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Ἑλλάδος.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 2 Δεκεμβρίου. 1887.

Καὶ περὶ μὲν τῆς ἐπιψηφίσεως τῶν νομοσχεδίων τούτων ὥς καὶ πάντων τῶν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως προτεινομένων, οὐδεμία ὑπῆρξεν οὔτε ὑπάρχει παρὰ τοῖς σοβαρῶς κρίνουσι καὶ παρὰ τοῖς δυναμένοις νὰ βλέπωσιν ἀμφιβολία, διότι ἡ κυβέρνησις κραταιὰν ἔχει πάντοτε τὴν

πλειονοψηφίαν ἐν τῇ Βουλῇ καὶ τὸ καθήκον αὐτῆς ἐπιτελοῦσα πρὸς τὸν Τόπον καὶ ὑπὲρ τῆς προόδου αὐτοῦ ἐργαζομένη ἐντὸς τῶν νομίμων καὶ τῶν καθεστώτων οὐδὲν πτοεῖται, μόνον δὲ οἱ περὶ τὴν ἐσπερινὴν ἐφημερίδα, τελοῦντες εἰσέτι τὰ ἀνθεστήρια ἐν εὐθυμίᾳ καὶ κραιπάλῃ φράσεως καὶ ἀκοσμίας, δύνανται νὰ φαντάζωνται καλοκαγάρως, ὅτι ἡ νίκη αὐτῶν ἐν τῇ δημοτικῇ ἐκλογῇ Ἀθηναίων συνέτριψε τὸ ὑπουργεῖον καὶ ἐξηφάνισε τὴν πλειονοψηφίαν, ἐστεφάνωσε τὰς ἔθνικὰς ἐλευθερίας καὶ καθιστᾷ μόνον οὐχὶ ἀφευκτον τὴν συντέλειαν τοῦ δυσπιστοῦντος εἰς τὰ θαυμάσια ταῦτα ἑλληνικοῦ κόσμου, καλπάζοντες δὲ ἐν τῇ εὐθυμίᾳ νὰ προσκαλῶσι τὸ Στέμμα νὰ ἀφαιρέσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην αὐτοῦ ἀπὸ τῆς Κυβερνήσεως «ἐν ὅσῳ εἶνε καιρὸς εἰσέτι» (!!!), διότι δήμαρχος Ἀθηναίων ἐξελέγη ὁ ὑποψήφιος τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ ἄρα . . . βρέχει! — Οὐδεμία, λέγομεν, παρ' οὐδενὶ ὑφίσταται ἀμφιβολία, ὅτι πάντα τὰ νομοθετήματα τοῦ ὑπουργείου καὶ ὁ προϋπολογισμὸς ἐπιψηφισθήσεται κανονικῶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς. Ἄλλ' ἀπορίαν πολλὴν γεννᾷ τὸ γεγονός, ὅτι εὐρέθη ἀντιπολίτευσις καὶ πολιτευτὴς ἐπιφανής, οἷος ὁ κ. Δηλιγιάννης, νὰ λησμονήσωσιν ἐπὶ τοσοῦτον τὰ καθήκοντα αὐτῶν πρὸς τὴν Πολιτείαν καὶ πρὸς τὴν ἰδιαιτέραν αὐτῶν Πατρίδα, τὴν Πελοπόννησον, ὥστε νὰ πολεμήσωσιν ἐμπαθῶς νομοθετήματα, ἅτινα πρόκειται νὰ προικίσωσιν ἐπαρχίας τῆς Στερεᾶς καὶ δύο μεγάλους νομοὺς τῆς Πελοποννήσου, τὸν τῆς Ἀρκადίας καὶ Μεσσηνίας, διὰ τοῦ ὑψίστου εὐεργετήματος τῆς σιδηροδρομικῆς συγκοινωνίας. Τόσον τὸ κομματικὸν πάθος παρὰ τοῖς πολιτευταῖς τούτοις ὑπῆρξεν ἀκράτητον! Ἀντὶ διὰ τῆς σιγῆς αὐτῶν τοῦλάχιστον νὰ σώσωσι τὴν ἐπιφάνειαν, ἐγκλείοντες πρὸς στιγμὴν εἰς τὰ στήθη αὐτῶν ταπεινὴν ἀντιζηλίαν, καὶ ἐπὶ ἑτέρου ἐδάφους ν' ἀφήσωσιν ἐλεύθερον τὸν κρατῆρα τοῦ ὑπερεκχειλίσαντος πάθους αὐτῶν, οὐ μόνον δὲν εἰσίγησαν, ἀλλὰ καὶ συστηματικῶς ἀπεχώρουν τῆς συνεδρίας, ὅπως εἰ δυνατόν ματαιώσωσι τὴν ἐπιψήφισιν τῶν τόσων ἐνοχλουσῶν αὐτοὺς δύο σιδηροδρομικῶν συμβάσεων.

Τίς δὲν ἐνθυμεῖται ὅμως, ὅτι τὰ αὐτὰ σκώμματα καὶ οἱ αὐτοὶ περὶ διαβουκολήσεως τοῦ κοινοῦ ἰσχυρισμοὶ ἐγένοντο ὑπὸ τῶν ἀντιπολιτευομένων τῆς ἡμέρας, ὅτε πρὸ τετραετίας ἡ αὐτὴ καὶ σήμερον κυβέρνησις εἰσηγουμένης ἐν τῇ Βουλῇ προτάσεως περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου μέχρι Πατρῶν καὶ σιδηροδρομικοῦ συμπλέγματος ἐν Θεσσαλίᾳ, ἀπῆντα τὴν αὐτὴν ἀντίδρασιν καὶ τὰς αὐτὰς ἐπιπολαιωτάτας ἐκτιμήσεις παρὰ τῶν ἀντιπάλων, ὧν καὶ τότε ἐπρυτάνευεν ὁ κ. Δηλιγιάννης; Οἱ σιδηρόδρομοι ὅμως τῆς Θεσσαλίας λειτουργοῦσιν εὐδοκίμως ἀπὸ διετίας, καὶ ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ μέχρι Πατρῶν ἀνήκει ἀπὸ πολλοῦ εἰς τὰ εὐφρόσυνα τῶν ἡμερῶν ἡμῶν γεγονότα καὶ διακλάδωσις ἑτέρα μέχρι Πύργου ἤρξατο καὶ χωρεῖ δραστηρίως, ἡ παροῦσα δὲ κυβέρνησις ἔχουσα ἀνταγωνιστὴν αὐτῆς τὴν παροῦσαν ἀντιπολίτευσιν, ἀνεβίβασε τὰ 16 χιλιόμετρα τῶν ἐν Ἑλλάδι σιδηροδρόμων εἰς 700 περίπου χιλιόμετρα ἐντὸς μιᾶς τετραετίας καὶ ἔθετο ἀσφαλῆ τὴν βάσιν τῆς κατασκευῆς προσεχῶς 45 χιλιομέτρων ἐν τῇ Στερεᾷ καὶ 170 χιλιομέτρων εἰσέτι ἐν Πελοποννήσῳ. Αὕτη ἡ ὑπὲρ τῆς ἀναπτύξεως τῆς συγκοινωνίας καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς εὐεργετημάτων φροντίς τῆς κυβερνήσεως ἔπρεπεν ἄρα γε νὰ εὖρη πολέμιον σφοδρὸν τὴν κομματικὴν ἀντιπολίτευσιν ἢ ἔδει νὰ φιλοτιμήσῃ τὴν ἀντιπολίτευσιν τῆς Ἑλλάδος εἰς ὑποστήριξιν σιωπηρὰν τοῦλάχιστον παρομοίων ἔργων;

Ὡς βλέπει ὅμως ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς ὁ ἀναγνώστης, τὸ νομοθέτημα περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου ἀπὸ Μύλων Ναυπλίας εἰς Καλάμας ἐπιψηφίζεται, μεθ' ὅλα τὰ ἐκ τῆς ἀντιπολιτευσέως προσκόμματα, ἀρκοῦσαν δὲ τιμωρίαν δέον νὰ θεωρήσῃ τις διὰ τὸν πολεμήσαντα αὐτὰ προϋστάμενον τῆς ἀντιπολιτευσέως, ὅτι δὲν μετέσχε τῆς τιμῆς τοῦ νὰ παρὰσχη καὶ οὗτος τὴν ψήφον του εἰς ἔργον, ὅπερ προώριται νὰ ἀνοίξῃ εὐρυτέραν καὶ ταχυτέραν τὴν ὁδὸν τῆς εὐημερίας καὶ τοῦ πλούτου εἰς τοὺς μεγάλους καὶ πολυανθρώπους νομοὺς τῆς Ἀρκαδίας καὶ Μεσσηνίας.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ 8 Δεκεμβρίου 1887.

Ὡς βαίνουνσι τὰ ἐν τῇ Βουλῇ, μᾶλλον κλίνομεν νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ κρίσεως οὔτε τοῦ Ὑπουργείου οὔτε τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος, ἀλλὰ καθαρῶς περὶ κρίσεως τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Τὰ γενόμενα ἐν τῇ χθρσινῇ συνεδρίᾳ τῆς Βουλῆς τεκμηριοῦσι τὴν γνώμην ἡμῶν ταύτην, ἀλλὰ καθαρώτερον καὶ σαφέστερον τὴν ἀποδεικνύουσι τὰ πρὸ ταύτης Χθρς ἐκοινολογεῖτο ἀνὰ τὴν πόλιν, ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις προέκειτο νὰ ἀποφασίσῃ ἐν συμβουλίῳ, ἐπὶ τούτῳ προκληθέντι, ποίαν ὄφειλε νὰ τηρήσῃ στάσιν μετὰ τὴν κατὰ τὴν προχθρσινῇ συνεδρίαν ἐναρξιν τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τὴν ἐπιψήφισιν τῶν ἐσόδων αὐτοῦ ἀποῦσης σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Πράγματι δὲ τὴν 2 μ. μ. ὥραν πάντες σχεδὸν οἱ ἐνταῦθα βουλευταὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως συνῆλθον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Καραπάγου, βουλευτοῦ Ἀρτης, κατὰ πρόσκλησιν, ὡς βεβαιοῦται, τοῦ κ. Δηλιγιάννη. Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐξέθηκεν, ἡ μᾶλλον ἀνέπτυξε, τὸν λόγον δι' ὃν συνῆλθον, καὶ ἀφοῦ ἐξετραγώδησε τὰ προχθρς ἐν τῇ Βουλῇ γενόμενα, ἤτοι τὴν ἐπιψήφισιν τῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐνῶ ἡ ἀντιπολίτευσις εἶχεν ἀποχωρήσει, καὶ ἐχαρακτήρισεν τὸ γεγονός ὡς πρᾶξιμόπημα, προέτεινεν, ὅπως διαμαρτυρηθῶσιν ἐπὶ τούτῳ καὶ ἀποχωρήσωσιν, ἵνα μὴ γίνωνται μάρτυρες τῆς τοιαύτης τοῦ πολιτεύματος διακωμωδήσεως! αἱ γνῶμαι διηρέθησαν καὶ εἰς οὐδεμίαν κατέληξαν ἀπόφασιν. Ὑπάρχει κυβέρνησις ἐργαζομένη, καὶ ἐργαζομένη πυρετωδῶς ἀνάγκη ἀπέναντί της νὰ ἴσταται ἀντιπολίτευσις ἐξίσου φιλόπονος καὶ ἐργατική, παρακολουθοῦσα καὶ ἐλέγχουσα τὰς πράξεις της, κρίνουσα καὶ ἐπικρίνουσα αὐτὰς καὶ προτείνουσα ἰδίας. Αὐτὸ θὰ εἰπῇ ἀντιπολίτευσις, καὶ οὐχὶ ἐκεῖνο εἰς τὸ ὁποῖον θέλει νὰ τὴν καταστήσῃ ὁ κ. Δηλιγιάννης, ὅστις μὴ δυνάμενος νὰ πράξῃ τίποτε, ζητεῖ προφάσεις διὰ νὰ τὸ στρίψῃ. Αὐτὴ εἶνε ἡ τακτικὴ τῶν ἀνικάνων παντὸς εἴδους καὶ πάσης φύσεως.

ΕΞΩ ΚΑΙ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Πολλά καὶ ἀνησυχαστικά ἐκυκλοφόρουν χθὲς ἀνὰ τὴν πρωτεύουσαν νέφη ἐσωρεύοντο ἄνω τῆς Πάρνηθος, καὶ νέφη ἐδεικνύοντο ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ὁρίζοντος. Κεραυνὸς θὰ ἐξεργηγνύετο ἐξ αὐτῶν, χεῖμαρροι θὰ ἐξεχύνοντο, ἢ θὰ διεσκεδάζοντο τὰ νέφη ὑπὸ τοῦ πρώτου πνεύσαντος ἀνέμου; Ὅπωςδὴποτε ἡ ἀτμοσφαῖρα ἦτον ἀπειλητική. Ἡ ἀντιπολίτευσις κρίνασα καλὸν νὰ ἀποχωρήσῃ κατὰ τὴν νύκτα τῆς 30 Νοεμβρίου, «ἐχαλοῦσε τὸν κόσμον» χθὲς, διὰ νὰ ὁμιλήσωμεν τὴν γλῶσσαν τοῦ λαοῦ. Διεκήρυττεν εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς μὲ παχέα γράμματα, ὅτι συνέρχεται διὰ νὰ σκεφθῇ περὶ τῆς σωτηρίας τῆς πατρίδος καὶ νὰ προβῇ ἡρωϊκῶς εἰς τὰ ἔσχατα μέτρα· ἡ 30 Νοεμβρίου ἐστιγματίζετο ὥς ἡμέρα ἀποφράς, καὶ παρεδίδοτο εἰς τὴν κατάραν τῆς ἱστορίας. Ἐξεδόθησαν καὶ παραρτήματα περιέχοντα παχυλὰς ὕβρεις ἐναντίον τῆς Βασιλείας, αἵτινες βεβαίως οὔτε κάμνουν, οὔτε πρέπει νὰ κάμνουν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς σωφρονοῦντας. Ἡ ἰδιαίτερα συνάθροισις τῶν βουλευτῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐπέτεινε τὴν ὑποψίαν, ὅτι καὶ τι βυσσοδομεῖται· οἱ περίεργοι ἔσπευδον νὰ καταλάβωσι θέσιν ἐν τῇ Βουλῇ· Ἐλέγετο μάλιστα, ὅτι ὑποπτοι μορφαὶ ἐθεάθησαν συνωθουμένων πρὸ τοῦ βουλευτηρίου. Εὐτυχῶς τὰ ἀκροατήρια, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς παρουσίας συνόδου διακρίνονται, ἐξ ἰδίας συναισθήσεως ἢ ἐξ ἀνωτέρας βίας, ἐπὶ σεβασμῷ πρὸς τὴν τάξιν. Αὐτὰ ἐλέγοντο ἀνὰ τοὺς διαδρόμους τῆς Βουλῆς καὶ ἄλλα προσέτι ἐψιθυρίζοντο. Τὰ ἐδώλια τῆς ἀριστερᾶς ἦσαν ἀραιότερον τοῦ συνήθους κατελημμένα.

Φαιδρὰν ἐντύπωσιν προὔξενησεν ἡ στάσις τῶν βουλευτῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, προκειμένου νὰ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον τοῦ σιδηροδρόμου τῶν Μύλων. Ἐξηκολούθησαν κατακρίνοντες τὸ σιδηροδρομικὸν

νομοσχέδιον· εἰς φουστανελλοφόρος ἀντιπρόσωπος μάλιστα ἐγεγνημένος ἐδογμάτισεν αὐτολεξεῖ ὅτι τὸ νομοσχέδιον ἡ κυβέρνησις «δὲν τὸ ὑπέβαλεν ὡς σπουδαῖον». Ἔχομεν λοιπὸν διαίρεσιν τῶν νομοσχεδίων εἰς σπουδαῖα καὶ ἀστεῖα· νέα ταξινόμησις ὀφειλομένη εἰς τὸ φιλόνομον πνεῦμα τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Καὶ ἔχομεν κατακραυγὴν κατὰ τοῦ ἀνθρώπου καὶ συγχρόνως ἀποδοχὴν τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὥς ἂν μὴ μετρηῇται ὁ ἀνθρώπος κατὰ τὰ ἔργα του. Παράδοξος λογικὴ, τὴν ὁποίαν ὁμως προτιμῶμεν ἀπὸ τὴν λογικὴν τῶν παιδαριωδῶν ἀποχωρήσεων καὶ τῶν συνωμοτικῶν συναθροίσεων, μέχρι τοῦ νὰ συγχαρῶμεν τῇ ἀντιπολιτεύσει.

Ἄλλ' ἂν δὲν συγκαίρωμεν αὐτῇ διὰ τὰς ἀποχωρήσεις, ἐπίσης τὴν συλλυπούμεθα διὰ τὰς ἐμφανίσεις της. Ἡ τάξις καὶ ἡ ἡσυχία δὲν ἐτηρήθησαν ἐν τῇ χθесινῇ συνεδρίᾳ, εἰμὴ ἐνόσφ διήρκει ἡ ἀπουσία τῶν ἀδιαλλάκτων. Ἐπέστρεψαν οὗτοι πολὺ ἄργά, μόλις ἐπερατώθη ἡ συζήτησις τοῦ 16 νομοσχεδίου, καὶ ἔμελλον νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸν προϋπολογισμόν. Ἐκαταλάβετε τὴν μεγαλοφυΐαν των; Οἱ κύριοι ἀποχωροῦσιν, οἱ κύριοι ἐκδίδουσι μανιφέστα, οἱ κύριοι διασκέπτονται, οἱ κύριοι συνωμοτοῦσιν, οἱ κύριοι ἀπουσιάζουσιν ἐκ τῆς συνεδρίας, οἱ κύριοι ἀκονίζουσι τὰ ἐγχειρίδιά των, καὶ φέρουσιν αὐτὰ ὑπὸ μύρτου διὰ νὰ ἀναστήσωσιν ἰσονόμους ἢ αὐτονόμους τὰς Ἀθήνας. Αὐτὸν τὸν ρόλον παίζουν. Πράγματι δὲ τί κάμνουν; Κρύπτονται κάπου, ὥς παιδιά τὰ ὁποῖα πᾶζουν τοὺς κλέφτας. Αἰωνίως παιγνίδια. Καὶ παραμονεύουν τὴν ὥραν τοῦ προϋπολογισμοῦ· καὶ μόλις πλησιάζει ἡ ὥρα εἰδοποιοῦνται· καὶ κράζουν ἐμπρός· καὶ εἰσορμῶσι θορυβωδῶς καὶ ἀκόσμως εἰς τὴν αἴθουσαν· καὶ θέλουν νὰ ἐπιβληθῶσι, νὰ τρομάξουν, νὰ κάμουν effet. Καὶ ἄρχεται ὁ θόρυβος καὶ ἡ ταραχὴ καὶ ἡ ἀναστάσις. Καὶ ἡ συνεδρία ἐπὶ τέλους λύεται. Ὁ προϋπολογισμὸς δὲν ἐψηφίσθη χθές.

ΣΗΜΑΙΑ, 3 Δεκεμβρίου 1887.

Ἡ ἀντιπολίτευσις εὐρίσκεται τὴν στιγμὴν ταύτην ὡς σοβαρώτατον δῖλημμα.

Ἡ θὰ ἀποχωρήσῃ διὰ παντὸς τοῦ κοινοβουλίου, ἢ θὰ προσπαθήσῃ νὰ διεγείρῃ στάσιν. Ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι τὸ ἐν δὲν ἀποκλείει τὸ ἄλλο. Καὶ ἐὰν ἡ ἀντιπολίτευσις ἀποχωρήσῃ, θὰ ἔχῃ πιστεύομεν τὴν ἀβρότητα νὰ παραιτηθῇ τῆς βουλευτικῆς ἔδρας της. Τοῦτο θὰ δώσῃ ἀφορμὴν νὰ γίνῃ δευτέρα ἐκλογή καὶ νὰ ἀποδείξῃ διὰ πραγμάτων, ὅτι ὁ λαὸς ἀσπάζεται τὴν πολιτικὴν της.

Ὑπὸ τὴν καθαρῶς πολιτικὴν ἔποψιν, εὐρισκόμεθα εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο κατὰ τὸ ὁποῖον μία μερὶς τοῦ κοινοβουλίου ἐκφράζει τὴν πεποιθήσιν, ὅτι ἡ πλειονοψία δὲν ἀντιπροσωπεύει τὸ γνήσιον φρόνημα τῶν ἐκλογέων. Ἐὰν ἡ μερὶς αὕτη ἦτον ἀρκούντως πολυάριθμος, ὥστε διὰ τῆς ἀποχωρήσεώς της νὰ διακόψῃ τὰς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς θὰ ἐπεβάλλετο εἰς τὴν βασιλείαν νὰ ποιήσῃται χρῆσιν τοῦ προνομίου της. Ἀλλ' ἀφοῦ αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς δὲν ὑφίστανται ἐπιδρασιν ἐκ τῆς ἀποχωρήσεως ταύτης ἡ ἐπανάληψις τοῦ πειράματος τῶν ἐκλογῶν ἐπιβάλλεται μόνον εἰς ἐκείνους οἵτινες συμμερίζονται τὰς περὶ ἀπεργίας ἰδέας.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 3 Δεκεμβρίου 1887.

Ὁ κ. Δηλιγιάννης, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἐστοιχημάτισε μὲ τὸν ἑαυτὸν του νὰ ἀναδείξῃ εἰς τοὺς λαοὺς, ὡς συνειθίζει νὰ λέγῃ, τῆς Πελοποννήσου καὶ εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Στερεᾶς, μέγαν ἄνδρα τὸν κ. Τρικούπην. Καὶ ἂν δὲν μᾶς ἀπατῶσι τὰ σημεῖα τῶν καιρῶν, ὁ κ. Δηλιγιάννης θὰ κερδήσῃ τὸ στοίχημά του, βεβαίως θὰ ἐσχημάτισε πεποίθησιν σιδηρᾶν, ὅτι τὸ ὀλιγώτερον κατὰ τὴν Σύνοδον ταύτην τῷ εἶνε φυσικῶς ἀδύνατον νὰ ἀνατρέψῃ τὸ Ὑπουργεῖον. Ἀπαξ λαβὼν τὴν μαύρην ἀπόφασιν ὥφειλε νὰ πολιτευθῇ ἀνδρικώτατα, νὰ παραιτηθῇ τῆς ἀνοήτου τακτικῆς τῶν κωμικῶν ἀποχωρήσεων καὶ ἀποπειρῶν πρὸς παραλυσίαν τῶν νομοθετικῶν ἔργων, νὰ βοηθήσῃ μάλιστα τὴν κυβέρνησιν πρὸς ἐπιτέλεσιν τῶν ἔργων αὐτῶν, διὰ νὰ ἀπαλλαγῇ μίαν ὥραν ἀρχήτερα τῆς παρουσίας τῆς Βουλῆς.

Ἀντὶ τούτου ὁ κ. Ἀρχηγὸς ὀνειροπολεῖ ἐλπίζων πτώσεις κυβερνήσεων καὶ διαλύσεις Βουλῶν, Ἑβδομάς Ἀπριλίου καὶ κλήσεις εἰς τὰ Ἀνάκτορα, τύμπανα καὶ βαρβαρόφωνα, φωνὰς λαῶν καὶ τροφὰς λαχάνων. Ἐὰν τοῦλάχιστον ἡ πλειονοψηφία τῆς κυβερνήσεως ἦν τοιαύτη, ὥστε νὰ μὴ τῇ ἐπιτρέπη σχηματισμὸν ἀπαρτίας, ἡ τακτικὴ αὕτη πάντοτε θὰ ἦτο κακοῦργος τακτικῇ, θὰ ἠϋφραινεν ὁμως τὸ κόμμα!

Ἀλλὰ ποῖαν ὑπόληψιν νὰ σχηματίσῃ περὶ τοῦ ἀρχηγοῦ του τὸ κόμμα, ὅταν τὸν βλέπῃ διὰ τῆς ἀχρήστου τακτικῆς του ἐξερεθίζοντα τοὺς φίλους τῆς κυβερνήσεως καὶ ἀναγκάζοντα, ὥστε νὰ πυκνῶσι τὴν φάλαγγα; Δὲν στέκεσαι νὰ συζητήσωμεν τὸν προὑπολογισμόν; Τότε τὸν ψηφίζομεν μόνοι μας καὶ χωρὶς συζήτησιν!

Αὐτὸ ἔκαμε προχθὲς ἡ δεξιὰ πτέρυξ καὶ αὐτὸ θὰ ἔκαμνε καὶ ἡ ἀριστερά, ἐὰν ἦτον εἰς τὴν θέσιν ἐκείνης. Διότι θὰ ἦτο γελοῖον νὰ ἡγείροντο ῥήτορες ἐκ τῆς δεξιᾶς ἡ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ὑπουργοὶ νὰ κατακρίνωσι τὸν ὑπ' αὐτῶν εἰσαχθέντα προὑπολογισμόν. Ἡ θὰ ἦτο γελοιωδέστερον νὰ ἐπερίμενεν ἡ πλειονοψηφία, ἡ ἀφ' ἑαυτῆς σχηματίζουσα τὴν ἀπαρτίαν, τότε μόνον νὰ ἀρχίσῃ τὴν συζήτησιν, ὅποτε θὰ ἀνέτελλεν τὸ κέφι καὶ ἡ ὄρεξις τῆς μειονοψηφίας.

Καὶ ἐν τούτοις, τοιαῦτά τινα φαίνεται μερμηρίζων καὶ ποθῶν ὁ κ. Δηλιγιάννης, ζητῶν νὰ παῖξῃ μὲ τὴν δύναμιν τῆς πλειονοψηφίας, ἐνῶ κυρίως παῖζει μόνον μὲ ἑαυτὸν καὶ τοὺς φίλους του τὸ κάκιστον τῶν παιγνιδίων.

Καὶ ἂν περιωρίζετο εἰς τοῦτο μόνον, ὑπομονή! Ἀλλὰ ἡ ἄλλη μέθοδος τοῦ νὰ ἐξογκόνῃ ὅλας τὰς πράξεις τῆς κυβερνήσεως, εἴτε τετελεσμένας, εἴτε ἐν τῷ συντελεῖσθαι εὐρισκομένας, εἴτε συντελεσθησομένας, νὰ τὰς παρουσιάζῃ ἐν τῇ φαντασίᾳ του ὡς ἀδύνατα γενέσθαι, ὡς ὑπερφυσικά, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ ἔχῃ τὴν εὐχαρίστησιν δεκάκις εἰς τὸ δευτερόλεπτον νὰ ὀνομάζῃ ψεύστην τὸν κ. Πρωθυπουργὸν πρὸς τοὺς λαοὺς τῆς Πελοποννήσου καὶ πρὸς τοὺς λαοὺς τῆς Στερεᾶς. Ὡς ἐκ περισσοῦ δὲ νὰ κατηγορῇ καὶ τοὺς ἐξ ἐπαγγέλ-

ματος ἡθοποιούς, ὡς « πλανῶντας τὸ δημόσιον » καὶ ἐπομένως ὑποκειμένους εἰς τὴν καταδίωξιν τοῦ ποινικοῦ νόμου. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐξαγγέλλει πιθανὸν τὸ Ἴσοζύγιον; Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἀμέσως ἀπαντᾷ: ἀδύνατον! Ἐλλειμμα τὸ ὀλιγώτερον 15 ἑκατομμύρια! Λησμονῶν ὅτι πέρυσιν ἀνεβίβαζεν αὐτὸ εἰς 35 ἑκατομμύρια καὶ ὅτι, ὅπως ἀπεδείχθη πέρυσιν ψευδόμενος, ἵνα μεταχειρισθῶμεν καὶ ἡμεῖς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ γλῶσσαν, κατ' εἴκοσιν ἑκατομμύρια, πιθανώτατα νὰ ψευσθῇ φέτος κατὰ 15. Εἰσάγει ὁ κ. πρωθυπουργὸς νομοσχέδιον περὶ σιδηροδρόμου Μύλου — Τριπόλεως — Καλαμῶν; Ὁ κ. Δηλιγιάννης στρεφόμενος πρὸς τοὺς λαοὺς τῆς Πελοποννήσου τοὺς λέγει: « Νομοσχέδιον; Ἀγυρτεία! Ψεύδεται ὁ κυβερνήτης τῆς πατρίδος μου, διὰ νὰ σᾶς κάμῃ νὰ πῖντε χωρὶς νὰ συνοφρυωθῇτε τὸ ποτήριον τοῦ σιδηροδρόμου Μεσολογγίου — Ἀγρινίου! Ποῦ εἶνε τὰ χρήματα; Ποῦ εἶνε αἱ ἑταιρεῖαι; » Τί σημαίνει ἂν ὁ κ. Τρικούπης ἐπροέκισε τὴν χώραν μὲ 600 χιλιόμετρα σιδηροδρόμων ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του, τῶν προκατόχων αὐτοῦ ὄλων ἐγκαταλειψάντων αὐτὴν μόνον μὲ 11; Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἀπαντᾷ, ὅτι καὶ ἄλλοι ἀοίδιμοι κυβερνῆται « ἐσκοπέουν » νὰ κάμουν σιδηροδρόμους. Τί σημαίνει, ὅτι ἅμα τῇ ἐπιψηφίσει τοῦ περὶ σιδηροδρόμου Μύλων — Καλαμῶν νομοσχεδίου, δύο ἑταιρεῖαι προσηνέχθησαν, ὅπως ἀναλάβωσι τὴν κατασκευὴν αὐτοῦ;

Ὁ κ. Τρικούπης ἐπαγγέλλεται τὴν κατασκευὴν τοῦ στόλου; ὁ κ. Δηλιγιάννης γελᾷ ἀμέσως ξηρὸν γέλωτα, ὡς νὰ παριστάνῃ τὸν Ἰάγον, καὶ λέγει πάλιν πρὸς τοὺς λαοὺς του τῆς Πελοποννήσου, πρὸς τοὺς λαοὺς του τῆς Στερεᾶς: Στόλον; Σᾶς γελᾷ καὶ πάλιν ἡ κυβέρνησις τῆς πατρίδος μου καὶ δὲν δύναμαι εἰμὴ νὰ σᾶς προφυλάξω ἀπὸ τὸν ἀπατεῶνα. Ὁ στόλος του συνίσταται ἀπὸ τὰς Κίσσας καὶ τὰς Ἀηδόνας καὶ ἀπὸ ὅλα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ. Ὁ στόλος ὅμως τώρα ναυπηγεῖται ὁ δὲ κ. Δηλιγιάννης δαγκάνει τὰ δάκτυλά του. Καὶ διὰ νὰ πηρηγορηθῇ ὀλίγον, προφητεύει ὅτι ναὶ μὲν ναυπηγεῖται ὁ στόλος μας, ἀλλ' ὅταν μᾶς ἔλθῃ, θὰ ἀναγκασθῶμεν νὰ δέσωμεν, ὡς ἐπὶ Μαχ-

μουντ Νεδίμ, τὰ θωρηκτά μας εἰς τὸν ναύσταθμον. Ἐν μέσῳ τῆς φρικωδεστέρας οἰκονομικῆς κρίσεως, εἰς ἣν ἐβύθισεν αὐτὸς τὸ κράτος, ὅτε παρέδιδε τὰς κλεῖδας τοῦ ὑπουργείου εἰς τὸν βασιλέα καὶ ἐδραπέτευεν ἐν αἰσχύνῃ, μὴ τολμών νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰς συνεπειὰς τῶν πράξεών του, θριαμβευτικῶς ἐπανελάμβανεν ἐκεῖνο ὅπερ εἶπεν ὁ πρωθυπουργὸς ὡς συνέπειαν τῆς καταστάσεως εἰς ἣν περιήγαγε τὸ κράτος ἢ τελευταία ἐπιστρατεία, ὅτι οὔτε 100,000 δραχμῶν δὲν εὐρίσκομεν νὰ δανεισθῶμεν. Καὶ ἐκάλει τοὺς λαοὺς τοῦ τῆς Πελοποννήσου καὶ τοὺς λαοὺς τοῦ τῆς Στερεᾶς νὰ ἀναβάλωσι τὴν πληρωμὴν τῶν τόκων τῶν δανείων. Ἡ κυβέρνησις ὅμως εὗρε δάνειον 135,000,000, ἐπὶ ὅροις συμφερωτέροις ὅλων τῶν προγενεστέρων δανείων καὶ προσέβη εἰς μετατροπὰς δανείων, εἰς ἃς προβαίνουν μόνον κράτη οἰκονομικῶς εὐημεροῦντα. Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐδάγκασεν ἐκ νέου τὸν δάκτυλόν του καὶ ἀπῆλθε καθημαγμένος εἰς τὴν οἰκίαν του.

Καὶ ὅλαι αὗται αἱ καταισχύναι διατί; Διὰ τὴν ἀνόητον τακτικὴν, ἣν ἀκολουθεῖ, τοῦ νὰ θέλῃ διὰ τούτου νὰ κερδήσῃ ψήφους, παριστάνων τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἀγύρτην καὶ τὰς ἐπαγγελίας του ψεύδη καὶ τὰς πράξεις του ὄνειρα.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 3 Δεκεμβρίου 1887.

Ἡ ἀντιπολίτευσις, θέτουσα εἰς ἐνέργειαν καθ' ὅλον τὸ μέτωπον τῆς πάλης τὴν μέθοδον τῶν ἀποχωρήσεων, πιστεύει ὅτι ἡ θὰ ἐκλόνιζε τὴν πλειονοψηφίαν, ἐπομένως καὶ τὸ ὑπουργεῖον, ἡ θὰ ἐξώθει εἰς τὴν διάλυσιν φρονοῦσα ἀφελῶς, ὅτι ἐν γενικαῖς ἐκλογαῖς θὰ εἶχεν ὑπὲρ ἑαυτῆς τὸ φρόνημα τοῦ Τόπου. Τοῦτο καὶ μόνον τοῦτο, σαφῶς καὶ καθαρῶς, τὸ εὐτελὲς ἐλατήριον τῆς πολιτείας αὐτῆς, ὅπερ ὑπὴνίχθη χθὲς ὁ κ. πρωθυπουργός, καὶ ὅπερ δὲν ἐτόλμησε νὰ θίξῃ ἡ ἀντιπολίτευσις ἐννοηθεῖσα, οὐχὶ δὲ ἡ ἀνάγκη τῆς ἐμβριθοῦς δῆθεν μελέτης τοῦ προϋπολογισμοῦ ἢ ἀγνωτέρα τις φροντίς περὶ τῶν συμφερόντων τοῦ Κράτους ἢ περὶ τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν.

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν τῷ τεύχει τοῦ γνωστοῦ γαλλικοῦ περιοδικοῦ τῆς κ. Ἰουλιέτας Ἀδάμ «La nouvelle Revue» καὶ ἐν τῇ περὶ τῶν ἐξωτερικῶν πραγμάτων ἐπιθεωρήσει αὐτῆς ἀναγινώσκωμεν τὰ ἐπόμενα περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι.

Ἐν Ἑλλάδι ἡ Βουλὴ ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, μόλις δὲ καταρτισθεῖσα, ἠκροάσατο εὐθὺς τοῦ κ. Τρικούπη εἰσάγοντος τὸν διὰ τὸ 1888 προϋπολογισμόν. Ἡ οἰκονομικὴ ἔκθεσις, ἡ παρὰ τοῦ κ. Τρικούπη εἰσάγοντος τὸν διὰ τὸ 1888 προϋπολογισμόν γενομένη, εἶνε ἀριστοῦργημα σαφηνείας καὶ εἰλικρινείας, μάτην δὲ ἡ ἀντιπολίτευσις θὰ πειραθῇ νὰ ἀμφισβητήσῃ αὐτήν. Τὸ πολύτιμον ἀποτέλεσμα εἶνε, ὅτι ἀποκαθίστησι τὸ ἰσοζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ διὰ τὸ τρέχον καὶ διὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη, ἄνευ προσφυγῆς εἰς νέους φόρους. Τὸ σύστημα τὸ οἰκονομικὸν τοῦ κ. Τρικούπη ἔχει τὸ πλεονέκτημα τῆς πείρας ἐνὸς ἔτους.

Τὰ ἔτη 1885 καὶ 1886 κατέλιπον ὥς ἐκ τῶν σοβαρῶν περιστάσεων, ἐν αἷς εὐρέθη ἡ Ἑλλὰς καὶ ὧν ἡ εὐθύνη βαρύνει τὸν κ. Δηλιγιάννην, ἔλλειμμα 170 ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Ὁ κ. Τρικούπης ἀναλαβὼν τὴν ἐξουσίαν, οὐδὲν ὥς γνωστόν, περὶ τῆς καταστάσεως τῶν πραγμάτων ἀπέκρυψεν, ἐκήρυξεν ὁμῶς ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἠδύνατο νὰ σωθῇ οἰκονομικῶς ἐὰν ἐξεπλήρου τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῆς καὶ ἀνελάμβανε μεγίστας θυσίας. Ἡ Βουλὴ ἐψήφισε φορολογίαν ἔκτακτον, ἡ δὲ χώρα ὑπέκυψε μετὰ πατριωτισμοῦ εἰς ἣν ὑπεβλήθη δοκιμασίαν. Ἡ εἰρήνη διετηρήθη, αἱ ἐσοδεῖαι ἀπέβησαν ἐξαίρετοι, οὕτω δὲ τὸ ἰσοζύγιον ἀπεκατεστάθη ἐπὶ ὑπολογισμοῖς οὓς τὸ μέλλον βεβαίως θέλει ἀποδείξει ἀκριβεῖς. Μὴ λησμονῶμεν δὲ ὅτι ὁ κ. Τρικούπης μεθ' ὅλας τὰς ἀνυπερβλήτους θεωρουμένας δυσχερείας καὶ τὴν οἰκτρὰν κατάστασιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἑλλάδος, ἠδυνήθη νὰ συνομολογήσῃ δάνειον 135 ἑκατομμυρίων ὑπὸ ὄρους συμφερωτέρους τῶν προηγουμένων

δανείων. Διὰ τοῦ δανείου τούτου ἡδυνήθη νὰ πληρώσῃ τὸ ἔλλειμμα τῶν προηγουμένων ἐτῶν. Ἐκτὸς δὲ τούτου εἰς τῶν συνδυασμῶν τοῦ τελευταίου τούτου δανείου ἦν ἡ μετατροπὴ προηγουμένων δανείων, ἧτις ὠφέλησε τὸ κράτος κατὰ σπουδαῖον ποσόν. Ὁ κ. Τρικούπης ἐλπίζει νὰ κατορθώσῃ ταχέως τὴν ἄρσιν τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, συνεπαγομένης διαφορὰν 25 % συναλλάγματος πρὸς πληρωμὴν εἰς χρυσὸν τῶν τόκων τοῦ δημοσίου χρέους. Κατὰ πάσας τὰς πιθανότητας τὸ ὑπουργεῖον θέλει διατηρήσῃ τὴν πλειονοψηφίαν αὐτοῦ κατὰ τὴν παροῦσαν σύνοδον· ψηφιζομένου δὲ τοῦ προϋπολογισμοῦ θὰ ἔχῃ ἀσφαλῆ βίον ἐνὸς ἔτους. Ἡ βεβαίωσις τῶν οἰκονομικῶν αὐτοῦ προβλέψεων θὰ παρὰσχῇ αὐτῷ δύναμιν, διότι ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ ἐπιβάλλει τῇ Ἑλλάδι τὰς ἰδιότητας αὐτοῦ ὡς ἐξόχου πολιτικοῦ ἀνδρός.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 3 Δεκεμβρίου.

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρίασις τῆς 2 Δεκεμβρίου 1887.

... ἀφοῦ δὲ ἐψηφίσθησαν ἕξ ἔτι νομοσχέδια εἰς α'. ἀνάγνωσιν φθάνομεν εἰς τὸν προϋπολογισμόν.

Τοῖς δίδεται τὸ σύνθημα καὶ οἱ ἐν τοῖς δωματίοις παραμένοντες βουλευταὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως οἱ μὴ εἰσελθόντες ἕξ ἀρχῆς τῆς συνεδριάσεως εἰς τὴν αἴθουσαν, προσέρχονται ὁμαδόν, πλὴν τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ὅστις προσέρχεται βραδύτερον μόνος.

Πρῶτος ἀνέρχεται τὸ βῆμα ὁ κ. Καραπάνος, ὅστις κατακρίνει τὴν πλειονοψηφίαν ὡς στεροῦσαν τὴν μειονοψηφίαν τῶν ἀναγκαίων πληροφοριῶν, ψηφίζει μόνη τὸν προϋπολογισμόν τοῦ κράτους ζητεῖ δὲ τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως αὐτοῦ ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας, ἵνα μελετήσῃ ἡ ἀντιπολίτευσις τὰς ζητηθείσας πληροφορίες, ὧν μέρος κατετέθη πρὸ ἡμερῶν, μέρος δὲ προχθὲς μόλις.

Ἄλλ' ὁ κ. Τρικούπης ἀπαντᾷ ὅτι ἂν δὲν ἤρκεσεν εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἵνα συμπληρώσῃ τὰς μελέτας τῆς, ὁ ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ μὴν, δὲν θὰ ἀρκέσωσιν αὐτῇ καὶ αἱ τέσσαρες ἡμέραι.

— Βεβαιῶ τοὺς κ. βουλευτάς, λέγει ὁ κ. πρωθυπουργός, ὅτι πλανᾶται περὶ τῶν δυνάμεων τῆς.

Ὁ κ. Καρυπᾶνος ἐπιμένει εἰς τὴν ἀναβολήν, συνηγόρους ἔχων καὶ τοὺς κ. κ. Κουμουνδοῦρον καὶ Πετρίδην. Τούτους δὲ πάλιν ἀντικρούουσιν οἱ κύριοι Παλαμίδης καὶ Κοσσονάκος. Ἀγορεύουσι δὲ πάντες συχνάκις διακοπτόμενοι, καὶ οὐχὶ σπανίως ἐν μέσῳ σφοδροῦ σάλου.

Ἐν τῷ σάλῳ τούτῳ ὁ κ. Κοσσονάκος ἀποκαλέσας τὸν κ. Ἀσὴμ. Χριστόπουλον «ἐξωμότην» προκαλεῖ προσωπικὰς τινὰς ἐξηγήσεις.

Ὁ κ. Φωτῆλας λέγει, ὅτι ἀδικαιολόγητος εἶνε ἡ ἐπιμονὴ τῆς κυβερνήσεως, μὴ συγκατατιθεμένης εἰς πέντε ἡμερῶν ἀναβολήν τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἀδύνατον εἶνε ἄνευ τῆς ἀναβολῆς ταύτης νὰ μελετήσωμεν τὸν προϋπολογισμόν. Καὶ ἄλογος εἶνε, ἐξ ἀπλοῦ πείσματος, ὁ κ. πρωθυπουργός νὰ λέγῃ ὅτι δὲν μᾶς δίδει τὴν ἀναβολήν.

Ὁ κ. Χατζόπουλος ἐπίσης κατακρίνει δριμύτως τὴν ἐπιμονὴν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, μὴ στέργοντος εἰς τὴν ἀναβολήν.

Ὁ κ. Ῥάλλης λέγει, ὅτι κυρίως ἡ ἀντιπολίτευσις δὲν ζητεῖ τὴν ἀναβολήν, ἀλλὰ νὰ μὴ τίθεται ὁ προϋπολογισμὸς ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ὡς ἑβδομον, ἢ ὡς δέκατον ἑβδομον ἀλλ' ὡς πρῶτον ἀντικείμενον, διὰ νὰ ἔχῃ τὸν καιρὸν οἱ βουλευταὶ νὰ συζητήσωσιν αὐτόν.

Ὁ κ. Τρικούπης λέγει, ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὴν αἴτησιν νὰ προταχθῇ ὁ προϋπολογισμὸς ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει, οὐδεμίαν ἔχει ἀντίρρῃσιν. Τὴν πρότασιν ὅμως τῆς ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ μέχρι τῆς Δευτέρας, δὲν δύναται νὰ τὴν παραδεχθῇ, διότι ἔχει ἐσχηματισμένην τὴν πεποιθήσιν, ὅτι δὲν τῷ εἶνε ἐπιτετραμμένον νὰ συναινέσῃ εἰς τοιαύτην ἀναβολήν, διὰ λόγους γνωστούς.

Ὁ κ. Δηλιγιάννης λέγει, ὅτι τὸ σύστημα, ὅπερ κατὰ προηγουμένην ἐποχὴν ἐφήρμοσεν ὁ κ. πρωθυπουργός εἰς τὴν ψήφισιν ἑκατοντάδων

νομοσχεδίων, θέλει νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν τῶρα καὶ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἄλλ' ἡμεῖς, ἀναφωνεῖ, ἔχομεν δικαίωμα καὶ καθήκον νὰ συζητήσωμεν· ἐὰν δὲν πράξωμεν τοῦτο, θὰ εἴμεθα ἀνάξιοι τοῦ ἀξιώματος δι' οὗ μᾶς περιέβαλον οἱ ἐκλογεῖς μίας. Τελευτῶν λέγει, ὅτι εἰ καὶ θεωρεῖ ἀνεπαρκῆ τὴν μέχρι τῆς Δευτέρας ἀναβολήν, ἀλλὰ τὴν παραδέχεται ἀφοῦ ἐπροτάθη ὑπὸ βουλευτῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Προκειμένου νὰ τεθῇ εἰς ψηφοφορίαν ἡ περὶ ἀναβολῆς πρότασις τοῦ κ. Καραπάνου, ὁ κ. Ῥάλλης λέγει, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ἀναβολῆς, ἀλλὰ νὰ ἀναγραφῇ ὡς πρῶτον ἀντικείμενον τὴν προσεχῇ Δευτέραν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ὁ προϋπολογισμός.

Ὁ κ. Τρικούπης παραδέχεται τοῦτο, ἐὰν εἴνε δι' αὔριον· ὅχι ὅμως καὶ διὰ τὴν Δευτέραν, διότι ἡ Βουλὴ κανονίζει τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς ἐπομένης ἡμέρας μόνον.

Ὁ κ. Ῥάλλης λέγει, ὅτι ἡ Βουλὴ κανονίζει τὰς ἐργασίας της, ὅπως θέλει καὶ ἐπομένως ὀρθῶς ἔχει ἡ πρότασις ὡς τὴν διετύπωσε.

Ὁ κ. Σιμόπουλος λέγει, ὅτι αὕτη εἴνε καθαρὰ πρότασις ἀναβολῆς. Ἐν τούτοις, ἡ πρότασις ὡς ἐτροπολογήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ῥάλλη, τίθεται εἰς ψηφοφορίαν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, καὶ ἀπορρίπτεται διὰ ψήφων 81 κατὰ 40 ἐπὶ 121 ψηφισάντων. Μετὰ τὴν ἀπαγγελίαν τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ψηφοφορίας ὁ κ. Τρικούπης προτείνει, ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τῆς αὔριον νὰ προταχθῇ ὁ προϋπολογισμός, καὶ ἡ συνεδρίασις λύεται περὶ ὥραν 11 1/2 τῆς νυκτός.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 3 Δεκεμβρίου 1887.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ

Μετὰ μεσημβρίαν τῆς χθὲς συνήλθον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Καραπάνου οἱ πλείονες τῶν ἀντιπολιτευομένων βουλευτῶν, ἐν οἷς ὁ ἀρχηγὸς αὐτῶν κ. Δηλιγιάννης καὶ τινες τῶν κορυφαίων. Ἐπρόκειτο περὶ τῆς στάσεως, τὴν ὁποίαν ἐνόμιζον ὅτι ὤφειλε νὰ λάβῃ ἡ ἀντιπολί-

τευσις μετὰ τὴν προχθεσινὴν ἐπιψήφισιν τῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὡς μέτρον δέ, ὅπως μὴ φέρῃ αὕτη εὐθύνην, προϋτάθη ὑπὸ τοῦ κ. Δηλιγιάννη καὶ ὑπεστηρίχθη ὑπὸ τοῦ κ. Καραπάνου ἡ γνώμη περὶ ἀποχωρήσεως τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀπὸ τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς καὶ διαμαρτυρίας πρὸς τὸ προεδρεῖον αὐτῆς διὰ τὰ συμβάντα κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς προχθές. Συζητήσεως ὁμως γενομένης ἐπὶ τῆς γνώμης ταύτης, οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ κορυφαῖοι ἐδήλωσαν ὅτι δὲν δύνανται νὰ συμφωνήσωσι πρὸς ταύτην, καὶ οὕτω ἡ συνέλευσις διελύθη χωρὶς νὰ ληφθῇ οὐδεμία ὀριστικὴ ἀπόφασις.

ΣΗΜΑΙΑ, 4 Δεκεμβρίου 1887.

Ἡ ἀντιπολίτευσις ἔρριψε χθὲς τὸ γάντι καὶ ἡ κυβέρνησις τὸ ἔλαβεν. Ἡ ἀντιπολίτευσις προεκάλεσε καὶ ἡ κυβέρνησις ἐδέχθη τὴν πρόκλησίν της. Τὸ διάβημά της εἶνε διακήρυξις πολέμου. Πόλεμον κατὰ τῆς κυβερνήσεως, πολέμου κατὰ τῆς βασιλείας, πολέμου κατὰ τοῦ ἔθνους ἴσως. Ἀφοῦ ἐξηλθε τῆς αἰθούσης σημαίνει, ὅτι ἀπεφάσισε νὰ ἐνεργήσῃ εἰς τοὺς δρόμους. Ἡ χθεσινὴ διαγωγή των ἦτο ἀρκετὴ ἐν ἄλλῃ χώρᾳ νὰ ἐγείρῃ κατ' αὐτῶν τὴν τρομερωτέραν θύελλαν, καὶ ἀντὶ τοῦ λαϊκοῦ ἐνθουσιασμοῦ, ἡδύναντο νὰ δεχθῶσι τόσα λιθοβολήματα, ὅσα σκέπτονται νὰ ῥίψωσι κατὰ τῆς κυβερνήσεως. Τί ἤθελον οἱ κύριοι οὗτοι; Νὰ ἐπιβάλωσι τὴν θέλησίν των. Καὶ ποῖα ἦτο ἡ θέλησις αὕτη; Οὕτε αὐτοὶ καθαρῶς γνωρίζουν. Ὁ σκοπὸς των ἦτο νὰ κόψωσι τὰς ἐργασίας τῆς Βουλῆς νὰ ἀποσυνθέσωσι τὰ πάντα, νὰ μᾶς φέρωσι τὸ χάος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου θέλουσι νὰ δημιουργήσωσι τὴν πολιτικὴν των ὑπαρξιν. Ἀλλ' ἡ ἀφοσίωσις τῶν κυρίων βουλευτῶν τῆς συμπολιτεύσεως ἀπέτρεψε τὸν κίνδυνον τῆς κυβερνήσεως, ὅπως ἡ φιλοπατρία τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ θὰ ματαιώσῃ τὸν κίνδυνον, ὅστις ἐπικρέμαται τοῦ ἔθνους.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 4 Δεκεμβρίου 1887.

Λοιπὸν ἀπεχώρησε μὲ τὰ σωστά της ἡ ἀντιπολίτευσις. Δὲν ἐννοεῖ

πλέον νὰ συνεργασθῇ μετὰ τὴν κυβέρνησιν κοινοβουλευτικῶς. Λέγει εἰς αὐτήν: "Ἐλα ἔξω νὰ τὰς παίζωμεν, διότι αὐτοῦ μέσα τὴν παθαίνω. Ἄφοῦ δὲν κατῴρθωσεν νὰ ματαιώσῃ τὴν ἐπισηφίσειν τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ τῆς ἀναβολῆς, ἣν ἐζήτησε, συνῆλθε χθὲς πάλιν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Καραπάνου — θὰ μείνῃ ἱστορικὴ ἡ οἰκία αὕτη πλέον, καὶ νομίζομεν, ὅτι τοῦτο ἀρκεῖ διὰ τὴν φιλοδοξίαν τοῦ κ. Καραπάνου, ὅσον καὶ ἂν εἴνε αὕτη ἀπληστος — συνδιεσχέφθη καὶ πάλιν, παρεσύρθησαν οἱ μέχρι τῆς ὥρας ταύτης μετριοπαθεῖς, ἀπεφασίσθη δριστικῶς ἡ ἀποχώρησις, καὶ ἡ δημοσίευσις δηλώσεως πρὸς τὸν λαόν, ἐξηγούσης τοὺς λόγους τῆς πράξεως ταύτης. Ἀπῆλθον τῆς οἰκίας τοῦ κ. Καραπάνου καὶ συνῆλθον πάλιν περὶ τὴν ἐσπέραν ἐν αὐτῇ, χωρὶς νὰ δυνηθῶμεν νὰ μάθωμεν τί εἶπον πάλιν καὶ τί νέον ἀπεφάσισαν.

Ἄλλὰ διατὶ ἐπὶ τέλους ἀπεχώρησεν ἡ ἀντιπολίτευσις; Τοῦτο ἐνδιαφέρει τὸ κοινὸν οὐχὶ δι' ἄλλον λόγον, ἀλλὰ διὰ νὰ συμπληρώσῃ τὴν εἰκόνα τῆς ἐξελιξεως τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος παρ' ἡμῖν. Ἡ ἀντιπολίτευσις ἔχασεν καὶ χάνει εἰς ὅλα καὶ θέλει νὰ ἀλλάξῃ τὸ παιγνίδι. Ἀπὸ τῆς Βουλῆς εἰς... τοὺς δρόμους.

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρίασις τῆς 3 Δεκεμβρίου.

Περὶ τὴν 5 μ. μ. ὥραν ἀπαρτίας γενομένης, ἀνεγνώσθησαν καὶ ἐπεκυρώθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδρίας ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀντιρρήσεως. Ὁλόκληρος ἡ ἀντιπολίτευσις ἦτο ἀποῦσα ἐκ τῆς αἰθούσης τοῦ βουλευτηρίου, μόνον δ' ὁ κ. Μεταξᾶς ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς ἦτο οἶονεὶ μάρτυς παριστάμενος. Τὸ ὄνομα τοῦ βουλευτοῦ κ. Μεταξᾶ, τοῦ μόνου ἐκ τῶν ἀντιπολιτευομένων, ὅστις παρίστατο χθὲς ἐν τῇ Βουλῇ, φέρεται ἀνὰ τὰ χεῖλη πάντων.

5 Δεκεμβρίου.

Ὁ διάδοχος Κωνσταντῖνος καὶ ὁ βασιλόπαις Γεώργιος ἀφίκοντο

ἐνταῦθα χθὲς τὴν 3, 20' μ. μ. Οἱ βασιλεῖς εἶχον μεταβῆ χθὲς εἰς Κόρινθον πρὸς προϋπάντησιν αὐτῶν, ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ δὲ σταθμῷ Ἀθηνῶν ἀνέμενον αὐτοὺς ὁ πρωθυπουργὸς καὶ οἱ ὑπουργοί. Κατελθόντες ἐκ τοῦ σιδηροδρόμου οἱ βασιλόπαιδες καὶ ἡγουμένου τοῦ βασιλέως ἔδωκαν τὴν χεῖρα εἰς τὸν πρωθυπουργὸν καὶ ὑπουργοὺς καὶ ἐχαιρέτισάν τινας τῶν παρισταμένων.

30 Νοεμβρίου.

Χθὲς ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούνης μεταβὰς εἰς τὴν Γαλλικὴν πρεσβείαν ἐπέστρεψε πεζὸς μετὰ τοῦ κ. Χατζηπέτρου, ἀκολουθούσης τῆς ἀμάξης δπισθεν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 4 Δεκεμβρίου 1887.

Πρὸ ἐνὸς μηνός, μόλις ὑπεβλήθη ὁ προϋπολογισμός, ἐζήτησε διὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἡ ἀντιπολίτευσις ἀναβολήν· τῇ ἐδόθη ἡ μᾶλλον ἐβίασε τὴν Βουλὴν νὰ τὴν δώσῃ παραπονουμένη, ἵτι δὲν ἦτο ἔτοιμος. Ἐμελέτησεν, ἤλθε, συνεζήτησεν, ἐφλυάρησεν, ὕβρισεν. Ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα ἠκούσαμεν τὰς παραδοξοτάτας τῶν θεωριῶν, τὰς μάλιστα φαντασιοπλήκτους δοξασίας, τὰς ἀναδρομὰς εἰς τὸ παρελθόν, τὸ «δὲν πταίω ἐγώ, πταίεις σύ». Αὐτὸ τὸ ἐνόμισε συζήτησιν. Ἐγένετο ψηφοφορία, ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη ὅτι δὲν ἐπείσθη ὑπὸ τῶν φαινῶν τούτων ἐπιχειρημάτων. Τότε ἐρρίφθη ψυχῇ καὶ σώματι εἰς τὴν δημοτικὴν ἐκλογὴν, ἐλπίζουσα νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἔχει τὸν λαὸν ὑπὲρ αὐτῆς καὶ πράγματι ἀπέδειξεν ὅτι εἶνε ἱκανώτερα νὰ τρέχῃ εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ νὰ σύρεται ἐν ταῖς ἀμάξαις ἢ νὰ κάθεται ἐκεῖ, ἔνθα ἐτάχθη νὰ κάθεται, ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλὰ τοῦτο ἀνεπτέρωσε τὰς ἐλπίδας αὐτῆς καὶ ἀπὸ τῶν ἀγνῶν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Βουλὴν φανταζομένη, ὅτι ἀφοῦ ἐκέρδησε τὸν δήμαρχον Ἀθηναίων, ἡ κυβέρνησις ὤφειλε νὰ πέσῃ! Ἐπάλαισε δέκα ἡμέρας προσπαθοῦσα νὰ τὴν κλονίσῃ, παραμελοῦσα τὰ στοιχειωδέστατα τῶν καθηκόντων, ὡς παραδείγματος χάριν, νὰ συντάξῃ τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ. Δὲν ἐκλόνισε τὴν κυβέρνησιν, ἥτις ἀφοῦ

ἔχει τὴν πλειονοψηφίαν ἐννοεῖ νὰ ἐργασθῇ. Ἄλλ' αὐτὸ δὲν συμφέρει εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν, δὲν συμφέρει! Ζητεῖ ψευδομένη καιρὸν νὰ μελετήσῃ. Καὶ τί ἦσαν ὅλα ὅσα εἶπε εἰς δύο καὶ τρεῖς ἀγορεύσεις ὁ κ. Δηλιγιάννης, τί ἦσαν οἱ ὀγκῶδεις ἀριθμοὶ τοῦ κ. Καραπάνου, τί ἦσαν αἱ ἀναλύσεις τοῦ κ. Σωτηροπούλου, τὰς ὁποίας ἔκοντες ἄκοντες ἠκούομεν ἐπὶ δέκα ἡμέρας; Ἦσαν ἀμελέτητοι; Καὶ μὲ τοιαῦτα ἐπιχειρήματα ἤλπιζον νὰ παρασύρῳ τὴν Βουλὴν; Ἀφοῦ δὲ δὲν τὸ κατώρθωσαν, φαντάζονται, ὅτι εἶνε δυνατόν νὰ παρασύρῳ τὸν ἑλληνικὸν λαόν; Διότι ἐκεῖ τείνουσι, αὐτὸ διανοοῦνται. Ἀφοῦ διὰ τῶν νομίμων μέσων δὲν δύνανται νὰ ρήψωσι τὴν κυβέρνησιν, καταφεύγουσιν εἰς τὰ παράνομα, καταφεύγουσιν εἰς πράξεις, τὰς ὁποίας μόνον οἱ μωροὶ διανοοῦνται. Ἀφοῦ φεύγουσιν ἐκ τῆς Βουλῆς, ἡ θέσις των εἶνε εἰς τοὺς δρόμους.

6 Δεκεμβρίου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ.— Ὁ νέος ἐκεῖνος καὶ συμπαθὴς Ἀβυσσίνιος, ὅστις ἐσπούδαζεν ἐπιμελέστατα ἐν τῇ ἐνταῦθα Ῥιζαρείῳ Σχολῇ, προσβληθεὶς σπουδαίως τοὺς πνεύμονας, ἀνεχώρησε χθὲς εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Χθὲς μεταβὰς δι' ἀμάξης ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην του δι' ὅσας περιποιήσεις τῷ ἐπεδαψίλευσαν.

6 Δεκεμβρίου.

Χθὲς ἐγένετο ἱκανῶς πανηγυρικὴ ἡ παράδοσις τοῦ ἀπὸ Αἰγίου εἰς Πάτρας τελευταίου τμήματος τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς-Πελοποννήσου εἰς τοὺς ἀρμοδίους μηχανικοὺς τῆς κυβερνήσεως, συμπαρασταμένων τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ τύπου τῆς πρωτευούσης. Γεύματα λιτὰ ἀλλὰ φαιδρότατα παρετέθησαν ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας τοῖς προσκεκλημένοις, κατὰ τὰ ὁποῖα θερμαὶ προπόσεις ἐγένοντο ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ κ. Τρικούπη, εἰς τὰς προσπαθείας τοῦ ὁποίου ὀφείλεται, ὅτι ἱκανὰς τοιαύτας πανηγύρεις προόδου ἐτέλεσεν ἡ Ἑλλάς κατὰ τὴν παρελθούσαν πενταετίαν, καὶ ὑπὲρ τῶν διευθυνόντων τὰ ἔργα

τοῦ εὐεργετικοῦ τούτου σιδηροδρόμου. Ἐν τῷ σταθμῷ Δερβενίῳ παρετέθη γεῦμα, κατὰ τὸ ὅποιον ὁ κ. Δούμας προέπιεν ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως, ὁ κ. Λάμπρος ὑπὲρ τοῦ κ. Τρικούπη τοῦ ἀνδρὸς ὅστις πλείονον παντὸς ἄλλου συνήργησεν εἰς τὴν κατασκευὴν σιδηροδρόμων ἐν Ἑλλάδι, καὶ χθὲς ἀκόμη εἰς νέον σιδηρόδρομον ἔδωκε νομοθετικὴν ὑπόστασιν.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 5 Δεκεμβρίου.

Τῆς χθὲς πρωῒας ἡ « Ὄρα » ὑπῆρξε θαυμασία διὰ τὴν ἀπάθειάν της ἐπὶ τῷ γεγονότι τῆς ἀποχωρήσεως τῆς μειονοφηγίας ἐκ τῆς Βουλῆς. Ὡς νὰ μὴ συνέβη τίποτε, ἔδειξεν ὅτι δὲν διατεράχθη ποσῶς τὸ κοινοβουλευτικὸν καθεστῶς, δὲν ἡσθάνθη δηλαδὴ ἡ κυβέρνησις καμμίαν ἔλλειψιν πρὸς τὴν εὐρυθμὸν λειτουργίαν τῆς Βουλῆς. Εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς Βουλῆς, τὰ ὅποια, ὡς συνήθως, θέτει ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι γράφει « ἄρχεται ἡ συνεδρίασις, παρόντων 83, ἐν οἷς ἐκ τῶν ἀντιπολιτευομένων ὁ κ. Μεταξᾶς », καὶ προχωρεῖ εἰς κανονικὴν ἀφήγησιν τακτικῆς συνεδριάσεως. Εἰς δὲ τὰς εἰδήσεις της πρώτην φέρει τὴν ἐξῆς οὔτε κἂν μνημονεύουσα τὴν ἀποχώρησιν καὶ θανατόνουσα οὕτως τὴν σημασίαν της. « Κατὰ τὴν χθεςινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς ἐψηφίσθη ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους διὰ τὸ 1888 καὶ ὁ κυρῶν τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων νόμος διὰ ψήφων 82 κατὰ 2 ». Καὶ πραγματικῶς, ἔγινεν ἄλλο τι;

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 4 Δεκεμβρίου, 1887.

Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους διὰ τὸ ἔτος 1888 ἐψηφίσθη χθὲς ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἡ δὲ ἀντιπολίτευσις ἀπέστη καθ' ὅλοκληρίαν ἐκ τῆς χθεςινῆς συνεδριάσεως, πλὴν ἑνὸς μέλους αὐτῆς, ὡς δηλοῦται δὲ σήμερον αὐθεντικῶς ἀπεφάσισε νὰ ἀπόσχη καὶ τῶν ἐφεξῆς συνεδριῶν.

Τὰ δύο ταῦτα γεγονότα στενῶς συνδέονται. Ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1888 δὲν παρεῖχεν οὐδεμίαν λαβὴν εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν, οὔτε στοιχεῖα πρὸς ἐπίθεσιν τελεσφόρον κατὰ τοῦ ὑπουργ-

γείου. Συνταχθεὶς ἐπὶ ταῖς αὐταῖς καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1887 βάσειν, οὐδεμίαν ἐπιβάλλον νέαν φορολογίαν ἐπὶ τοῦ λαοῦ, τοῦναντίον δὲ ἱκανὰς περιέχων οἰκονομίας εἰς τὰ τακτικὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους, δὲν ἐχρησίμευσεν ὑπὸ οὐδεμίαν ἔποψιν ὥς αἰτία καὶ μέσον δημοκοπίας διὰ τὴν ἀντιπολίτευσιν, ὥς ἐχρησίμευσεν ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1887, ὅστις ἐπέβαλε νέους τότε φόρους, καὶ ἐπέτρεπεν εἰς τὸν κ. Δηλιγιάννην νὰ κόπτεται ἀπὸ τοῦ βήματος καὶ φωνασκῇ ὑπὲρ τῶν καταπιεζομένων φορολογουμένων.

Ἡ ἐπιψήφισις ὅμως τοῦ προϋπολογισμοῦ κανονικώτατα γενομένη πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ νέου ἔτους εἶνε γεγονὸς σημαντικὸν διὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ ἡμετέρου πολιτεύματος. Πρώτην φορὰν ἀφ' ἧς κοινοβουλευτικῶς πολιτευόμεθα κατωρθώθη νὰ ἐπιψηφισθῇ προϋπολογισμὸς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς χρήσεως εἰς ἣν ἀφορᾷ, καὶ τὸ πρῶτον κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο θὰ ἀπαλλαγθῶμεν τῆς ἐκρύθμου καὶ ἀτάκτου διοικήσεως τοῦ Κράτους διὰ τῶν ἱστορικῶν δωδεκατημορίων.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 4 Δεκεμβρίου 1887.

ΕΙΠΑΤΕ ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Ἡ ἀντιπολίτευσις ἐξακολουθεῖ νὰ γίνηται ὀχληρά· διατρέχοντες δυσκόλους χρόνους καθ' οὓς μᾶς ἐπεβλήθη ἡ δυνατωτέρα τῶν φορολογιῶν καὶ πρέπει νὰ ἀφήσωμεν τὴν πολιτικὴν τὴν στεῖραν νὰ κοιμηθῇ διὰ νὰ ἐργασθῇ ἡ πολιτικὴ ἡ γόνιμος, ἡ πολιτικὴ τῆς ἀρσεως τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, ἡ πολιτικὴ τῆς κατασκευῆς λιμένων καὶ σιδηροδρόμων καὶ γεφυρῶν, ἡ πολιτικὴ τῆς ἀποξηράνσεως τῶν τελμάτων καὶ τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων τῆς Θεσσαλίας, ἡ πολιτικὴ τῆς ἐνοποιήσεως τῶν χρεῶν καὶ τῆς ἐλαττώσεως τῆς ὑπηρεσίας τῶν δανείων, ἡ πολιτικὴ τῶν κτηματικῶν τραπεζῶν καὶ τῆς παροχῆς τῆς πίστεως, ἡ πολιτικὴ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ τόκου καὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ χωρικοῦ. Εἰς ταύτην τὴν πολιτικὴν προκαλοῦμεν τὴν ἀντιπολί-

τευσιν. ~~ἵνα ἐργασθῇ, καὶ~~ ἀν ἀποδείξῃ ὅτι δύναται νὰ ἐργασθῇ ἐν τῷ πεδίῳ τούτῳ καλλίτερα ἀφ' ὅτι ἐργάζεται ἡ κυβέρνησις, τότε μόνον νὰ ζητήσῃ τὴν ἐξουσίαν, τὴν ὁποίαν μάλιστα οὔτε θὰ ἔχῃ ἀνάγκην νὰ τὴν ζητήσῃ, διότι ἡ ἐξουσία μόνη τῆς θὰ ζητήσῃ ἐν τοιαύτῃ περιστάσει τὴν Ἀντιπολίτευσιν.

Ἄλλ' ἕως ὅτου δὲν ἀποδεικνύῃ τοιοῦτόν τι, ἕως ὅτου μάλιστα περιορίζεται νὰ καταπολεμῇ καὶ νὰ καταδιώκῃ ἀμειλίκτως τὴν πολιτικὴν αὐτήν, εἰς ἣν ἐρρωμένως φαίνεται εἰσελθούσα ἡ κυβέρνησις, ὥς εἶνε βεβαία, ὅτι ἐργάζεται ὑπὲρ πάντας τοὺς φίλους τῆς κυβερνήσεως, ὑπὲρ αὐτὸν τὸν κ. Τρικούπην, πρὸς δόξαν καὶ ἐνδυνάμωσιν αὐτοῦ τούτου, δόξαν καὶ ἐνδυνάμωσιν, ἣτις δὲν εἶνε δυνατὸν εἰμὴ νὰ ἐμπνέῃ ἀνησυχίαν καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς θερμοτέρους φίλους του. Διότι ἡ συγκέντρωσις ὅλης τῆς ἱκμάδος τοῦ τόπου εἰς ἓνα καὶ μόνον ἄνδρα εἶνε πάντοτε σημεῖον ὅχι πολὺ εὐχάριστον.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 4 Δεκεμβρίου.

ΑΠΟΔΟΚΙΜΑΣΙΑ ΤΟΥ κ. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗ

Τρίπολις, 1 Δεκεμβρίου 1887.

Ἡ πόλις ἡμῶν ἐνθουσιωδῶς ἐχαιρέτισε τὸ κοινωφελὲς ἔργον τοῦ σιδηροδρόμου, ὅστις θὰ διέλθῃ διὰ τῆς ἡμετέρας πόλεως. Πάντες ἐνταῦθα εὐλογοῦσι τὸ ὄνομα τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὅστις μόνος φροντίζει περὶ τῆς Πελοποννήσου, ἐνῶ οἱ φαινόμενοι ὅτι φροντίζουν οὐδὲν ἄλλο κάμνουσι παρὰ νὰ ἐκμεταλλεύωνται τὴν εὐπιστίαν ἡμῶν διαιροῦντες τὸν τόπον. Αἴσθησιν μεγίστην ἔκαμεν ἐνταῦθα ἡ ἀποχώρησις τοῦ κ. Δηλιγιάννη, προσπαθοῦντος διὰ λόγους μικροφλοτιμίας νὰ ματαιώσῃ τὴν κατασκευὴν τοῦ σιδηροδρόμου. Ἀπόδειξις τῆς αἰσχίστης ἐντυπώσεως τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ἐνταῦθα ἡ διαγωγὴ τοῦ κ. Δηλιγιάννη εἶνε, ὅτι καὶ τηλεγραφήματα ἐγένοντο σήμερον, τὰ ὁποῖα ὑπογεγραμμένα ὑπὸ ἑκατοντάδων οἰκογενειαρχῶν ἐστάλησαν εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργόν, καὶ πλείσται ἐκδηλώσεις ἀποδοκιμασίας τῆς

ἀντιπολιτεύσεως ἐγένοντο ἐνταῦθα ὑπὸ τῶν πολιτῶν. Ἀπόδειξις τῶν λεγομένων μου εἶνε τὸ ἐπόμενον τηλεγράφημα, τὸ ὁποῖον ἐστάλη σήμερον, ἔχον ὥς ἑξῆς:

Ἐξοχώτατον Πρωθυπουργὸν

Κύριον Χαρίλαον Τρικούπη

Λαὸς Τριπόλεως μετὰ δυσθυμίας ἀνέγνω ἐν ἑφημερίσιν ἀντιπατριωτισμὸν βουλευτοῦ Ἀρκαδίας Δηλιγιάννη, ἀποκρούσαντος κατασκευὴν σιδηροδρόμου Μύλων - Καλαμῶν, καὶ διὰ τῆς ἀποχωρήσεως ματαιώσαντος ψήφισίν του.

Ἀποδοκιμάζοντες ἀντιπρόσωπόν μας τοῦτον, θερμῶς παρακαλοῦμεν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα, ἵνα ἐμμένῃ εἰς τὴν ἀπόφασίν της, καὶ αἰωνία ἡ εὐγνωμοσύνη λαοῦ Ἀρκαδίας.

Ὑποσημειούμεθα μετὰ σεβασμοῦ

Χαρὶλ. Μάνεσης, Ν. Κυδωνιάτης, Ἀρ. Ρηγόπουλος, Χρ. Τζαβάρας, Σ. Φ. Ἀγγελίδης, Κ. Γρ. Κυδωνιάτης, Λεωνίδας Ἀντωνιάδης, Κ. Γαλανόπουλος, Κ. Δ. Μήτρακας, Γ. Τζαβάρας, Δ. Κεφαλογιάννης, Π. Χ. Γρηγορίου, Γ. Σαμπράκος, Γ. Δ. Παπαγιαννόπουλος, Ν. Βλάχος, Πέτρος Βασιλείου, Γ. Ν. Καρκαζῆς, Χαράλ. Ἀντωνόπουλος, Ἰω. Δ. Παπαγιαννόπουλος, Παῦλος Ἀναστασίου, Σωτήριος Τσαγκάρης, Δημ. Τζούτζουρας, Σπ. Σπυρόπουλος, Γεώργ. Φαρμάκης, Ἀντ. Πατρικλῆς, Ἀδελφοὶ Μπινιάρη, Β. Ταγκαλάκης, Ἀδὰμ Ἀλεξόπουλος, Ν. Βασιλείου, Ν. Σεμαρτζίκος, Ὁθων Ἀρχιμανδρίτης, Δημ. Λιμπερόπουλος, Κωνστ. Πριόβολος, Σπυρ. Χελιώτης, Κ. Γεωργαντᾶς, Θ. Μενιατόπουλος, Α. Σιοπέτρης, Κ. Κέκος, Κ. Σιδέρης, Π. Μιχαλόπουλος, Γ. Ἡλιόπουλος, Α. Σταυρόπουλος, Κ. Σταυρόπουλος, Κ. Κωνσταντόπουλος, Σ. Κλήμης, Α. Κατριμάντζης, Ν. Ντελοπετρῆς, Φ. Δαουλελῆς, Α. Σαμπράκος, Ν. Κοντόπουλος, Δ. Σαγᾶς, Γ. Καραχάλιος, Γ. Τζαφῖνος, Ν. Δημητρώπουλος, Τ. Γκούβας, Χ. Λουκᾶς, Δ. Παρασκευόπουλος, Α. Προβατάκης, Κ. Φράγκον, Δ. Λουκαντόπουλος, Γ. Πιπέλος, Π. Μπε-

τζαρέας, Ι. Ἀναστασίου, Ι. Κονδύλης, Α. Κάλαρης, Σ. Παναγιωτόπουλος, Ν. Μπατζάφας, Σ. Ματζόπουλος, Η. Λουκαΐτης, Γ. Σωτηρόπουλος, Π. Καλιαντζής, Δ. Τζηρικόπουλος, Ι. Πατζιώτης, Κ. Πατζιώτης, Φ. Μπουρλογιάννης, Α. Νικολάου, Κ. Κοκολέτσος, Γ. Ἀμπεργερόπουλος, Δ. Μητρόπουλος, Ι. Ἀγγελόπουλος, Α. Τζιανετόπουλος, Δ. Παρασκευόπουλος, Ι. Κοτζιόπουλος, Γ. Στριγκλόπουλος, Κ. Τράκας, Ι. Πρωτόπουλος, Σ. Σαλαπατάς, Α. Νικολόπουλος, Ν. Δ. Σαλαπατάς, Α. Σιδέρης, Α. Βερροϊόπουλος, Γ. Κητιζόπουλος, Β. Δ. Τόγκας, Α. Λεμής, Α. Πετρόπουλος, Ν. Πράπας, Α. Εὔσταθίου, Π. Μπαντζοῦρος, Β. Λύκος, Β. Στριγκλόπουλος, Χ. Τσιαρδίκος, Π. Δημητρόπουλος, Κωνστ. Κ. Κατσαρός, Α. Γεωργακόπουλος, Β. Κ. Ἀναστασόπουλος, Β. Σταματόπουλος, Ν. Γαλές, Π. Μπάκος, Δ. Χρηστοδουλόπουλος, Κ. Τσέλος, Β. Μαντζιάμας, Ἡλ. Ἀνδριανόπουλος, Ἀντ. Πιριόβολος, Ν. Τζιουβελόπουλος, Δ. Παπαγιαννόπουλος, Κωνστ. Γεωργιάδης, Ἰω. Δ. Μπολάνης, Πέτρος Α. Μουρούκας, Ἰωάννης Νικολόπουλος, Π. Τσιφίκος, Κ. Σταυρόπουλος, Ἀθαν. Βλάχκου, Πέτρος Ἀθ. Καραμάνος, Εὔστ. Σταυρόπουλος, Δ. Ν. Κοτσιόπουλος, Λεων Δ. Γαλανόπουλος, Γ. Γαλανόπουλος, Ἀθαν. Τσιμογιάννης, Παναγ. Κ. Κορκίλης, Κ. Κυριακόπουλος, Ἡλίας Δ. Τράκας, Δημ. Κ. Περδίας, Ἀναγν. Γεωργακόπουλος, Γ. Ψάθας, Ἰω. Ἀνδριόπουλος, Χρ. Χρηστόπουλος, Γ. Ν. Ἀλεξίου, Ἡλίας Χρηστόπουλος, Γ. Δ. Χρονόπουλος, Ἀθ. Ι. Καλογερόπουλος, Ἡλ. Ν. Γεωργίου, Δ. Τζιπίρας, Ν. Α. Τζιόπελας, Δ. Χ. Ψαρός, Γ. Καρμάκης, Κ. Ι. Κωστόπουλος, Γρ. Καρλῆς, Δ. Καλογερόπουλος, Βασίλειος Οἰκονόμου, Κ. Μπιστόλας, Β. Ἀναγνωστόπουλος, Ἀν. Ἀρσενόπουλος, Ἀλεξ. Κωνσταντόπουλος.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 5 Δεκεμβρίου 1887.

Ἄλλ' ἂν ἡ δήλωσις τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀπεδείχθη ὡς πρὸς τὸν τόνον καὶ τὴν ἐπίδειξιν οὐχὶ ἀνάλογος τῶν εἰς τὰς ὁδοὺς κοινολογουμένων ὑπὸ τῶν θερμοκεφάλων σαλπικτῶν τοῦ κόμματος, ὡς πρὸς

τὴν καλὴν πίστιν εἶνε πιστὸν ἀπαύγασμα τῆς ὅλης πολιτείας τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Μόνη ἡ ἀνάγνωσις αὐτῆς τὸ ἀποδεικνύει. Παραπονεῖται ἡ ἀντιπολίτευσις, ὅτι ἡ κυβέρνησις δὲν ἀφῆκεν αὐτὴν νὰ ἐπεξεργασθῇ τὸν προϋπολογισμόν! Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐνδιατρίψῃ τις εἰς τὴν ἀνάλυσιν τῆς δηλώσεως ταύτης, διότι εἶνε τόσον κενή, ὅσον κενὸς ἀπεδείχθη ὁ ἐγκέφαλος τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Οὐδεμίαν ἔννοιαν ἔχει καθ' ἑαυτήν. Εἶνε ἀγγελία ἀπλὴ τοῦ γεγονότος μὲ ἀιτιολογίαν αὐτοφώρως ἀναληθῇ. Δὲν εἶνε πράξις ἐπιθέσεως κατὰ τῆς κυβερνήσεως, τοῦναντίον ὑποδεικνύεται εὐδιακριτως ἐν αὐτῇ ἡ ὑπὲρ ἑαυτῆς ἄμυνα. Ἡ ἀποχώρησις καταφαίνεται, ὅτι ἐγένετο πρὸς ὑπεκφυγὴν. Τόσον σαθρῶς ὑποστηρίζεται ἡ ἀνάγκη αὐτῆς. Φεύγει ἡ ἀντιπολίτευσις ἐκ τῆς Βουλῆς φοβουμένη τὴν ἥτταν. Προτιμᾷ νὰ ἐγκαταλίπῃ τὸν ἀγῶνα ἢ νὰ νικηθῇ μετὰ πάλιν. Προσποιεῖται, ὅτι δεσμεύουσι τὰς χεῖρας αὐτῆς, διὰ νὰ μὴ ὁμολογήσῃ, ὅτι εἶνε ἄνομος καὶ ἀνίκανος πρὸς ἀγῶνα. Φεύγει μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι ὁ χρόνος μόνος ἄνευ αὐτῆς τελεσφορώτερον δύναται νὰ ἐξασθενήσῃ τὸν κ. Τρικούπην ἢ μετ' αὐτῆς. Προσεπάθησε μὲ πάντα τρόπον νὰ παρατείνῃ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ μέχρι τῶν ἐορτῶν, γινώσκουσα καλῶς ἐκ πείρας, ὅτι μετὰ ταύτας εἶνε ἀδύνατον νὰ προσέλθωσιν ἐνταῦθα ἅπαντες οἱ φίλοι τῆς κυβερνήσεως, ὥστε νὰ ἀποτελῇται ἐκ τούτων μόνον ἀπαρτία. Ἄν τοῦτο ἐπετύγχανε, θὰ εἶχεν εἰς τὸ χέρι τὴν κυβέρνησιν. Θὰ παρέλυνεν ὁσάκις ᾔθελε τὰς συνεδρίας καὶ θὰ ἀπεδείκνυνεν ἀνίκανον τὴν κυβέρνησιν νὰ ἐργασθῇ νομοθετικῶς. Ἄλλ' ὁ κ. Τρικούπης δὲν ἦτο ἀνόητος, ὥστε νὰ μὴ ἐννοήσῃ τὸ τέχνασμα. Ἡ δὲ πλειονοψηφία ἐφιλοτιμήθη νὰ μὴ ἀφήσῃ τὸ κῦρὸς τῆς ἐξευτελιζόμενον διὰ τοῦ δόλου. Τί εἶχεν ἄλλο νὰ πράξῃ ἡ ἀντιπολίτευσις, μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ μόνου σχεδίου, ὅπερ ἐξεκόλαψεν ἡ διάνοιά της; Νὰ φύγῃ καὶ ἔφυγεν. Ἀναμένει τῶρα τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον ἀναθέτουσα εἰς τὴν τύχην καὶ εἰς τὸν χρόνον τὴν φροντίδα νὰ ἀποδείξωσι τὸν προϋπολογισμόν τοῦ κ. Τρικούπῃ πλημμελῇ, ἀφοῦ αὐτὴ συνησθάνετο, ὅτι δὲν

ἡδύνατο νὰ τὸ πράξῃ. Καλὰ ἔκαμεν, ἀφοῦ τίποτε ἄλλο δὲν ἡδύνατο νὰ κάμῃ. Au revoir.

ΣΗΜΑΙΑ, 5 Δεκεμβρίου.

Ἡ ἀντιπολίτευσις ἐδημοσίευσε χθὲς διὰ τοῦ « Αἰῶνος » εἰδὸς τι ἀνακοινώσεως ἐξηγούσης τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους ἀπεχώρησε τοῦ Κοινοβουλίου. Κατὰ τὴν ἀνακοίνωσιν ταύτην τὸ διάβημά της προεκλήθη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως, ἥτις ἐν ἀπουσίᾳ τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ ἐν προκεχωρηκυῖα ὥρᾳ ἐπελήφθη τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἐπεψήφισε τὰ ἔσοδα τοῦ Κράτους. Ἡ κυβέρνησις λοιπὸν ἔπρεπε νὰ ἀρνηθῇ ἐαυτήν, νὰ τοὺς ἀφήσῃ νὰ ὑβρίσωσι καὶ νὰ προπηλακίσωσι τὰ πάντα. Ἐπρεπε νὰ τοὺς ἀνοίξῃ τὸ στάδιον ἐλεύθερον διὰ νὰ δυνηθῶσι νὰ ἐκτραχηλισθῶσιν αὐθαδέστερον, διὰ νὰ κατορθώσωσι νὰ ταπεινώσωσι τὸ Κοινοβούλιον περισσότερον. Ἀφοῦ ὕβρισαν τὰ δσιώτερα, ἀφοῦ ἐποδοπάτησαν τὰ ἀγιώτερα, ἀφοῦ ἠπέλησαν, προεκάλεσαν, ἐμόχθησαν, ὠμίλησαν περὶ ἐπαναστάσεως, ἔπρεπεν ἡ συμπολίτευσις νὰ κύψῃ ὅπως λάβῃ καὶ ἓνα κόλαφον διὰ νὰ δυνηθῶσι νὰ συμπληρώσωσι τὸν παλληκαρισμὸν των. Ἀλλ' ὁ κ. Τρικούτης δὲν εἶνε ἐξ ἐκείνων οἵτινες λαμβάνουσι ραπίσματα ἢ ὑφίστανται κολάφους. Ἀντὶ δὲ τοῦ κτυπήματος ὅπερ ἠτοίμαζον κατὰ τῆς συμπολιτεύσεως ἐδέχθησαν λάκτισμα ὅπερ τοὺς ἔρριψεν ἔξω τοῦ Κοινοβουλίου.

Ἡ κωμῳδία διὰ τῆς χθесινῆς ἀνακοινώσεως φαίνεται περατωθεῖσα.

ΣΗΜΑΙΑ

Ἡ ἀπεργία ἐξακολουθεῖ. Οἱ κύριοι βουλευταὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως οὔτε χθὲς ἐπάτησαν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ἄθρυμοι διήρχοντο τὴν ὁδὸν Σταδίου ρίπτοντες λαθραῖον βλέμμα πρὸς τὸ μέρος τοῦ μαγικοῦ ἐκείνου κτιρίου, ὅπερ διέψευσε τόσας προσδοκίας, τόσας ἐλπίδας, τόσους πόθους των! Εἶνε λοιπὸν ἐξόριστοι. Νομίζει τις, ὅτι ἄγγελος Κυρίου τοὺς ἐξεδίωξεν ἐκεῖθεν διὰ πυρίνης ρομφαίας ὥς τοὺς πρωτοπλάστους μετὰ τὸ γνωστὸν ἀμάρτημα.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 5 Δεκεμβρίου.

Διατί λοιπόν αποχωρεῖ ἤδη ἡ ἀντιπολίτευσις ὅτε ἡ πλειονοψηφία ἔχει τοὺς τύπους ὑπὲρ ἐαυτῆς; Παρατηρήθη πρὸς τοῦτοις παρὰ τινων ἐν ταῖς συνεδριάσεσι ταύταις, ὅτι τὸ διάβημα τῆς ἀποχωρήσεως φέρει χαρακτηῖρα ἔκρυθμον, ἀνησυχητικόν, ἐπαναστατικόν. Οὐχ ἦττον κατ' οὐσίαν ἐπὶ τέλους πάντες συνεφώνησαν εἰς τὸ ὅτι δῆθεν ὁ κ. Τρικούπης πιέζει τὴν μειονοψηφίαν, καὶ ματαιώνει τὰ δικαιώματα αὐτῆς, ἡ δὲ πλήρης διαφωνία προέκυψεν ὥς πρὸς τὸ ἐπικαίριον ἢ μὴ τῆς ἀποχωρήσεως· καὶ πάλιν οἱ διαφωνοῦντες ἐδήλωσαν, ὅτι ὑποτάσσονται εἰς τὴν ἀπόφασιν τῶν πλειόνων, μόνον διὰ νὰ μὴ φανῇ καὶ διαίρεσις. Ἐκ τῶν μὴ θεωρησάντων εὐλογον τὴν ἀποχώρησιν, σημειωτέον οἱ κκ. Παπαμιχαλόπουλος, Σωτηρόπουλος, Ῥικάκης, Γ. Κοζάκης Τυπάλδος, Κωσταντόπουλος, Καποδίστριας, Χατζόπουλος, Μπασσιᾶς. Ὁ κ. Ῥικάκης ἰδίως ἀντετάχθη πολὺ εἰς τὴν ἀπόφασιν ἐν τῇ δευτέρᾳ μάλιστα συνεδριάσει, οὔτε ποιούμενος τὴν δῆλώσιν, τὴν ὁποίαν οἱ ἄλλοι ἐποίησαντο, ὅτι ὑποτάσσεται εἰς τοὺς πλείονας! Ἡ ἀντιπολίτευσις, μένουσα ἐν τῇ Βουλῇ, ἤθελε τὸ πολὺ εἰσθαι ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ ἀγῶνός της καταγγέλλουσα τὴν κυβέρνησιν ὥς παραβαίνουσαν τοὺς δρῶντας τῆς εἰλικρινοῦς ἐφαρμογῆς τῶν τύπων καὶ κανονισμῶν, ἀποχωρήσασα ὁμῶς δίδει ὅπλα κατ' αὐτῆς εἰς τὸν κ. Τρικούπην.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 5 Δεκεμβρίου.

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΒΟΣΣΕΡ

Ληξάσης τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ ἀπέρχεται σήμερον εἰς Γαλλίαν. Ἐπὶ τῇ ἀναχωρήσει τοῦ στρατηγοῦ ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς κ. Χ. Τρικούπης ἀναγγέλλων τοῦτο δι' ἐγκυκλίου του πρὸς πάσας τὰς στρατιωτικὰς ἀρχὰς καὶ μνημονεύων τὰς ἐπὶ τριετίαν σπουδαίας ἐργασίας τοῦ κ. Βοσσέρ, αἵτινες παρέσχον ὠφέλειαν τῷ ἡμετέρῳ

στρατῶν, εὐγνωμονοῦντι τῷ στρατηγῷ ἐπὶ τοῖς πρὸς ἀνάπτυξιν καὶ πρόοδον αὐτοῦ καταβληθεῖσι κόποις του, ἀνακοινοῖ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ στρατηγοῦ Βοσσέρ πρὸς τὸν κ. πρωθυπουργόν, ἐκφράζοντος δι' αὐτῆς τὰ πρὸς τὸν ἑλλ. στρατὸν αἰσθήματα τοῦ ἀπερχομένου στρατηγοῦ. Ἡ πρὸς τὸν κ. Τρικούπην ἐπιστολὴ ἔχει ὧδε:

6 Δεκεμβρίου.

ΤΟ ΜΕΓΑΡΟΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΥ. Ἐτέθη καὶ ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν ἀνεγειρομένου στρατοδικείου.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 5 Δεκεμβρίου.

Ἡ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ

Ὑπάρχει λοιπὸν μία πολιτικὴ δμάς, τέσσαρες πέντε φιλόδοξοι, ὧν ἕκαστον ἀκολουθοῦσιν ἕξ ὁκτῶ φίλοι, οἵτινες δὲν ἐννοοῦσι νὰ ἀφήσουν ἡρεμον τὸ ἔθνος αὐτὸ, οὔτε νὰ ἐργασθῇ, οὔτε νὰ ζήσῃ. Ἐλέγομεν πάντες, ὅτι δὲν ὑπάρχουσιν ἐν Ἑλλάδι κόμματα ἀντιπροσωπεύοντα ἀρχάς. Καὶ τὸ ἐλέγομεν μελαγχολοῦντες, λυπούμενοι. Ἄς παραμυθῶμεν ἑαυτούς. Ἴδου ἐν κόμμα, ὅπερ ἀνέγραψε πρὸ πολλοῦ ἐπὶ τῆς ἑαυτοῦ σημαίας τὴν ἀναρχίαν. Τὸ κόμμα τοῦτο εἶνε ἐκεῖνο, ὅπερ ἔχει ὥς προϋσταμένον τὸν κ. Δηλιγιάννην, ἀφ' ἧς προεχειρίσατο ἑαυτὸν εἰς ἡγέτην ὁ κ. Δηλιγιάννης, ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἀντιμετρηθεὶς πλειστάκις ἐν τῇ Βουλῇ πρὸς τὸν νῦν πρωθυπουργόν καὶ σχεδὸν πάντοτε καταβληθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, συνέλαβε τὴν ἰδέαν τοῦ νὰ συμπληροῖ τὰ ἐλλείποντα παρ' αὐτῷ ὥς πολιτικῷ ἀνδρὶ καὶ κοινοβουλευτικῷ μαχητῇ διὰ δημαγωγικῶν, στασιαστικῶν καὶ ἀναρχικῶν πειραμάτων. Ὁ κ. Δηλιγιάννης, ὁ ἥρωας τοῦ ἀποκλεισμοῦ, ὁ ἥρωας τῆς Κούτρας καὶ τοῦ Πατισοῦ, ὁ ἥρωας τοῦ ἐλλείματος τῶν 120 ἑκατομμυρίων, ὁ ἥρωας καὶ ὁ προφήτης τῆς χρεωκοπίας, διότι εἶδεν ὅτι κυβερνᾷ τὴν πατρίδα του πολιτικὸν σύστημα, ὅπερ δὲν ἀπειλεῖ τὴν Ἑλλάδα διὰ νέου ἀπο-

κλεισμοῦ καὶ νέας Κούρας, ὅπερ δὲν λέγει εἰς τοὺς δανειστάς μας: ἔλατε νὰ συνεννοηθῶμεν, ὅπερ πρῶτον ἀπεπειράθη νὰ καταστήσῃ τὴν Ἑλλάδα ναυτικὴν δύναμιν, ὅπερ ἐπανήγαγε τὴν ἀπολεσθεῖσαν πίστιν τοῦ κράτους, προσεῖλκυσε τὰ εὐρωπαϊκὰ κεφάλαια, εὐρίσκεται βεβαιότατα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τοῦ ἰσοζυγίου, παρασκευάζει ὑψίστην ἀνακούφισιν εἰς τὸν τόπον διὰ τῆς ἄρσεως τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, συμπληροῖ τὴν σιδηροδρομικὴν συγκοινωνίαν, δι' ἧς νέαν ζωὴν θὰ λάβῃ ἡ παραγωγή, καὶ ἐπὶ τέλους τίθῃσι τὰς βάσεις δημιουργίας Κράτους. ὥς ὅλα τὰ πεπολιτισμένα Κράτη καὶ διαγράφει τὰ ὄρια, δι' ὧν θέλομεν χωρισθῇ ἀπὸ τῆς βαρβαρότητος, ἥτις μᾶς διεῖπεν· διότι, λέγομεν, εἶδεν ὅλα αὐτὰ τὰ πράγματα, πρὸς ᾧ αὐτὸς ἀπεδείχθη ἀνεπανορθώτως ἀνίκανος, καὶ τὰ ὁποῖα συντελούμενα διπλαῖς καὶ τριπλαῖς σφραγῖσι ἐνταφιάζουσι τὸ πολιτικὸν αὐτοῦ μέλλον, διὰ νὰ δοθῇ καιρὸς νὰ ἀναφανῶσι νέοι ἄνδρες, μᾶλλον ἱκανοὶ καὶ μᾶλλον χρηστοὶ καὶ μᾶλλον φιλοπάτριδες, ἔψωσε τὴν κόκκινην σημαίαν τῆς ἀναρχίας καὶ συμπαρέσυρε μεθ' ἑαυτοῦ, δυστυχῶς, ὅλην τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὑπάρχουσι τόσοι ἄνδρες ἄξιοι ὑπολήψεως καὶ σεβασμοῦ.

Πῶς ἐλησμόνησαν ὅλοι αὐτοὶ οἱ Κύριοι ἑαυτούς, πῶς ἐλησμόνησαν τὸν ὄρκον των, πῶς ἐλησμόνησαν τὰ καθήκοντά των πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς, πῶς ἀνέλαβον τὸν κατὰ τοῦ Συντάγματος πόλεμον, μᾶς φαίνεται ἀπίστευτον, μᾶς εἶνε ἀνεξήγητον. Ἡ κυβέρνησις οὐδὲ τὸ συμφέρον, οὐδὲ τὴν δύναμιν εἶχε νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἀντιπολίτευσιν ἀπὸ τοῦ νὰ συζητήσῃ εὐρύτατα, μέχρι κωλυσιεργίας τὸν προϋπολογισμόν. Ἄλλ' ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ ἦτο Κυβέρνησις, ἐὰν μὴ ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς εἰργάζετο ὅπως ἐπισπύσῃ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἡ ἐπιψήφισις αὕτη συνδέεται μετὰ τοσοῦτων μεγάλων συμφερόντων τοῦ τόπου, ὥστε οἱ ἄνδρες τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἐὰν μὴ συνεσκοτίζοντο ὑπὸ πνεύματος φατριασμοῦ, ὧφειλον νὰ τρέμωσι μὴ γένωνται αἵτιοι ἀναβο-

λῆσιν τῆς πλειονότητος αὐτῆς. Μετὰ τόσα ἔτη ἐπέπρωτο νὰ κυβερνηθῶμεν κατὰ τὸ 1888 ἄνευ δωδεκατημορίων καὶ ἔπρεπε νὰ ἀφήσωμεν νὰ μᾶς φύγῃ καὶ ἡ εὐκαιρία αὕτη τοῦ νὰ φανῶμεν Ἕθνος συνταγμένον, Ἕθνος ἀρχίζον νὰ διοικῆται ὁμαλῶς ὑπὸ οἰκονομικὴν ἔποψιν.

Ὅπως κατήντησαν τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Κράτους ἐγένοντο οἰκονομικὰ τοῦ τόπου. Ἐὰν προκόψουν ἐκεῖνα, θὰ προκόψουν καὶ αὐτά. Ἐὰν στενοχωρηθοῦν ἐκεῖνα, θὰ στενοχωρηθῇ ἔτι μᾶλλον ὁ τόπος. Πῶς ἔχετε λοιπὸν τὸ θάρρος καὶ παρεμβάλλετε προσκόμματα εἰς τὴν ῥύθμισιν αὐτῶν; Ἔχετε πλειονοψηφίαν διὰ νὰ κυβερνήσητε; Καὶ ἀφοῦ δὲν ἔχετε τοιαύτην, πῶς δὲν περιορίζεσθε εἰς τὰ καθήκοντά σας ὥς ἀντιπολιτεύσεως, ἐπαφίνοντες καὶ τὴν δρᾶσιν καὶ τὴν ἐκ ταύτης εὐθύνην εἰς τὴν κυβέρνησιν; Τίς δὲν καταλαμβάνει, ὅτι δὲν ἐργάζεσθε ἐν τῇ Βουλῇ πρὸς ἀγαθόν τινα σκοπὸν, ἀλλὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ῥίψητε τὴν κυβέρνησιν; ἀλλὰ ποῦ ἠκούσθη ἄνδρες πολιοὶ τὸν νοῦν, ἄνδρες πολιοὶ τὰς τρίχας, νὰ εἰσέρχωνται εἰς ἄλλην ὁδόν, ἕως οὗ φθάσωσι εἰς τὸ τέρμα αὐτό, πλὴν τῆς ὁδοῦ τῆς συζητήσεως; Καὶ ἀφοῦ ἡ συζήτησις σᾶς εἶνε ἐλευθέρα, ἐλευθέρα μέχρι καταχρήσεως, διατὶ προσκλαίεσθε ὥς κακὰ παιδία, τὰ ὁποῖα δὲν θέλουν νὰ ὑπάγουν εἰς τὸ σχολεῖον καὶ ἀποκρύπτοντα τὰ τετράδιά των, τὰ βιβλία των, τοὺς κονδυλοφόρους των, κλαυθμηρίζουσιν ὀχληρότατα: Δὲν ἔχομεν τετράδια, δὲν ἔχομεν βιβλία, πῶς θὰ πᾶμε εἰς τὸ σχολεῖον; Ἡ ἀντιπολίτευσις ἐκ παραδόσεως, ἐκ φύσεως, δὲν ὑποτίθεται ὅτι εἶνε ζωηροτέρα, ἐργατικωτέρα, νεανικωτέρα τῆς συμπολιτεύσεως; Πῶς καταδέχεσθε νὰ λέγητε ὅτι ἐκεῖνοι — οἱ συμπολιτευόμενοι — ἀντέχουν, πηγαίνουν καὶ τρώγουν γλυκά, ἐστιάζονται, ἐνῶ ἡμεῖς δὲν ἀντέχομεν, θέλομεν νὰ φᾶμε εἰς τὰ σπίτια μας, θέλομεν νὰ κοιμηθῶμεν ἐνωρίς; Θέλει νὰ ἐργασθῇ ἡ συμπολίτευσις μέχρι τῆς 10ης; Ὑμεῖς ὠφείλετε νὰ παρατείνητε τὰς συζητήσεις μέχρι τῆς 12ης.

Βεβαίως τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ κυβέρνησις διατίθῃσιν ἐπαρκῇ πλειο-

νοσηφίαν, ὥστε νὰ σχηματίζῃ ἀπαρτίαν, μετριάζει παρὰ πολὺ τὸ κοινοβουλευτικὸν πραξικόπημα τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἄλλ' ἡμεῖς, ἔχοντες γνῶμονα τὸ παρελθὸν τοῦ πολιτικοῦ αὐτοῦ σώματος, νομίζομεν, ὅτι θὰ προέβαινεν εἰς αὐτὸ καὶ ἐὰν δὲν ἐπῆρκει εἰς ἑαυτὴν ἡ πλειονοψηφία. Διὰ τοῦτο ἐνομίζομεν, ὅτι οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ἐκεῖνοι, οἵτινες δὲν συσκοτίζονται ὑπὸ φιλοδοξίας ἀποτυφλούσης τὸν νοῦν ἢ οἵτινες δὲν θέτουσι τὸ μικρὸν των ἐγὼ πρὸ τοῦ μεγάλου ἐγὼ τῆς πατρίδος, καθῆκον εἶχον νὰ ἀπαλείψωσι καὶ τὰ τελευταῖα ἔχνη ἀμαρτωλοῦ παρελθόντος, δι' οὗ συνεδέοντο πρὸς πράξεις ἀντικοινοβουλευτικάς, ἀντισυνταγματικάς καὶ πρὸ πάντων ἀντιπατριωτικάς. Διὰ τοῦτο ἡ λύπη ἡμῶν εἶνε μεγάλη, ὅτι ἀφέθησαν νὰ παρασυρθῶσιν ὑπὸ ἀνδρὸς παίζοντος τὰ τελευταῖα αὐτοῦ καὶ νὰ χαρακτηρισθῶσιν οὕτω ὡς φυγομαχοῦντες. Δύνανται μὲν νὰ εἴπωσιν, ὅτι ἡμεῖς οὐδόλως ἡμποδίσαμεν τὴν κυβέρνησιν καὶ τὴν Βουλὴν ἀπὸ τοῦ νὰ ἐργασθῶσιν. Ἄλλὰ δι' αὐτὸ τοὺς ἔστειλαν οἱ ἐκλογεῖς των εἰς τὴν Βουλὴν, διὰ νὰ ἀπέχωσιν ἐν σώματι τῶν συνεδριάσεων; Διὰ νὰ καταργῶσιν ἕνα νόμιμον τροχὸν τῆς κοινοβουλευτικῆς ἀμάξης, τὴν ἀντιπολίτευσιν; Ἐὰν εἴμεθα δεισιδαίμονες, θὰ ἐλέγομεν ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις αἰσθανθεῖσα τὴν ἀχρηστίαν της, ἢ μᾶλλον τὴν βλαβερότητα αὐτῆς, ἐξουδετέρωσεν αὐτὴ ἑαυτήν, κατὰ θεῖαν παραχώρησιν, ἵνα προβῇ τὸ ἔθνος ἐλεύθερον καὶ ἀπρόσκοπον ἐπὶ τὴν τρίβον τῆς ἐπανορθώσεώς του. Ἄλλὰ πρὸ παντὸς ἄλλου ἔσμεν πολῖται συνταγματικοὶ καὶ ὀφείλομεν νὰ κατηγορήσωμεν ἐνώπιον τοῦ ἔθνους τὴν ἀντιπολίτευσιν ὡς ἐγκαταλείψασαν τὰς θέσεις της καὶ προδώσασαν τὴν ἐντολήν, ἣν ἔλαβον τὰ μέλη αὐτῆς παρὰ τοῦ ἔθνους. Τὸ ἔθνος δύναται μίαν ἡμέραν νὰ εἴπη πρὸς τοὺς κυρίους αὐτούς: Ἐὰν ἐγένετο καλὸν τι ἐν τῇ Βουλῇ, ἐξ ἧς ἐφυγομαχήσατε, τοῦτο δὲν ὀφείλεται εἰς ὑμᾶς· ἀλλ' ἐὰν ἐγένετο κακὸν τι, τοῦτο δικαιοῦμαι νὰ τὸ ἀποδώσω εἰς ὑμᾶς, διότι ὑμεῖς ἐξελέγχετε ὡς τὸ σῶμα, ὁπερ ἔμελλε νὰ ἐλέγξῃ τὰς πράξεις τῆς κυβερνήσεως, ἀλλ' ὑμεῖς ἐγκατελείψατε τὰς θέσεις σας καὶ ἐματαιώσατε τὸν ἔλεγχον.

Ἐκ τοῦναντίου πρὸς τὴν ὀλομέλειαν τῶν βουλευτῶν ἐκείνων, τῶν ἀποτελούντων εὐτυχῶς τόσφ μεγάλην πλειονοψηφίαν, τὸ Ἕθνος μίαν ἡμέραν θὰ ἐκφράσῃ τὰ εὐγενῆ του αἰσθήματα. διότι εἶνε διπλῇ ἡ ἀξία τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ καθήκοντος, ὅταν τοῦτο λακπατῆται ὑπὸ τῶν ἄλλων.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 5 Δεκεμβρίου.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Μετὰ πληθώραν ἐπερωτήσεων οὐδὲν ἄλλο σκοποῦσῶν ἢ τὴν παρὰ κάλυσιν τῶν ἐργασιῶν, εἰσῆλθεν ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, ψηφίσασα μεταξὺ ἄλλων σοβαρῶν καὶ σπουδαίων νομοσχεδίων τὸ περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου Μύλων — Τριπόλεως — Καλαμῶν. Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, καίτοι γελοῖον, ὥς ὠνομάσθη ὑπὸ τοῦ κ. Κωνσταντοπούλου, ἐν τούτοις ἔσχε τὸ εὐτύχημα νὰ ψηφισθῇ καὶ ὑπ' ἄλλων ἀντιπολιτευομένων καὶ ὑπ' αὐτοῦ. Τὸ νομοσχέδιον περὶ τῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως τοῦ 1888 ἦτο ἐν τῇ χθεσινῇ ἡμερησίᾳ διατάξει 17ον, ἐκεῖ δὲ ἀνεμένετο φρικαλέα καὶ ταραχώδης συζήτησις, ἀφοῦ μάλιστα εἶχε γνωσθῇ, ὅτι πολλὰ ἐτεκταίνοντο εἰς τι παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου μεγαλοπρεπὲς μέγαρον. Τὰς ἰδέας μάλιστα ταύτας ἐρρίζωσε καὶ ἡ ἔλευσις τοῦ κ. Δηλιγιάννη — ὅστις φαίνεται δὲν ἐξακολουθεῖ διατελῶν ἀκόμη πρωτοκάθεδρος — μετὰ τινων μελῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Εὐθὺς ὥς ἡ Βουλὴ ἔφθασεν εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὁ κ. Καραπάνος ἐξ ὀνόματος τῆς ἀντιπολιτεύσεως ζητεῖ παρὰ τασιν προθεσμίας διὰ νὰ μελετήσῃ αὕτη τὸν προϋπολογισμόν. Ὁ κ. πρωθυπουργός, ἀπελπισθεὶς ἐκ τῆς ἀμελείας καὶ τῆς ἀντιλήψεως τῶν κυρίων ἀντιπολιτευομένων, οὐδαμῶς ἐπέτρεψε τοῦτο· ἀπεφασίσθη ὅθεν, ὅπως σήμερον συζητηθῇ καὶ ψηφισθῇ κατὰ τὰ ἐξοδα ὁ προϋπολογισμός. Αἱ ζητούμεναι αὗται καθ' ἐκάστην παρατάξεις πρὸς μελέτην εἶνε

ἤκιστα τιμητικαὶ διὰ τοὺς κ. κ. βουλευτὰς τῆς ἀντιπολιτεύσεως, οἵ-
τινες εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο νὰ εἶχον περισσοτέραν ἐπιμέλειαν καὶ νὰ
μὴ ὁμοιάζον τοὺς μαθητὰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἀναμένουσι τὴν τελευ-
ταίαν ὥραν διὰ νὰ μάθωσι τὸ μάθημά των. Ἐνεκα τούτου συμβαί-
νει νὰ τοῖς δίδῃ πολλὰ μαθήματα ὁ κ. πρωθυπουργός.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 5 Δεκεμβρίου.

Ἡ κυβέρνησις ἀπεφάσισεν, ἵνα τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ζαπτείου με-
γάρου καὶ ἡ ἔκθεσις τῶν Ὀλυμπίων τελεσθῶσι συγχρόνως μετὰ τῆς
ἐθνικῆς ἐορτῆς τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος, καὶ πρὸς τοῦτο συνῆλθεν
ἐκτάκτως χθὲς ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων εἰς συνεδρίαν, εἰς τὴν
ὁποίαν προσῆλθεν ὁ κ. Πρωθυπουργός καὶ συνδιεσχέφθησαν περὶ
τοῦ τρόπου καὶ τῶν μέτρων, δι' ὧν θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ
τὸ ἔργον ἐντὸς τοῦ σχετικῶς βραχείου ὑπολειπομένου χρόνου. Ἀπε-
φασίσθη δὲ ὅπως τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον τελεσθῶσι τὰ ἐγκαίνια
τοῦ Ζαπτείου καὶ ἡ Ὀλυμπιακὴ ἔκθεσις, μετὰ δὲ τὸ πέρας αὐτῆς ἐκ
τῶν εἰς ταύτην ἐκθεμάτων θὰ ἀποσταλῶσιν εἰς τὴν ἐν Παρισίοις ἔκ-
θεσιν, εἰς τὴν ὁποίαν, ὥς γνωστόν, γίνονται ταῦτα δεκτὰ μέχρι τοῦ
Ἀπριλίου τοῦ 1889.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 6 Δεκεμβρίου.

Ο κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΡΑ Τῷ ΔΙΑΔΟΧῳ

Χθὲς ὁ κ. πρωθυπουργός ἐπεσχέφθη ἐν τοῖς ἀνακτόροις τὸν διά-
δοχον Κωνσταντῖνον, καὶ συνωμίλησε μετ' αὐτοῦ ἐπὶ μίαν περίπου
ὥραν, περὶ τῶν σπουδῶν του καὶ τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἐν Γερμανίᾳ. Ὅτε
συνωμίλει ὁ κ. Τρικounῆς μετὰ τοῦ διαδόχου, πληροφορηθεὶς ὁ βασι-
λόπαις Γεώργιος ὅτι ὁ κ. πρωθυπουργός ἦτο παρὰ τῷ διαδόχῳ, κα-
τῆλθε καὶ ἐχαίρετισε τὸν κ. πρωθυπουργόν, μεθ' οὗ συνωμίλησε ζωη-
ρότατα ἐπὶ ἀρκετὴν ὥραν.

www.libtool.com.cn

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 5 Δεκεμβρίου.

Ἡ ἀπὸ τοῦ βουλευτηρίου ἄσκησις ἀποχώρησις τῆς ἀντιπολιτευσεως, αἱ ἀπειλαὶ αὐτῆς περὶ παραιτήσεως καὶ ἡ ὥς ἐκ τούτου γενικὴ ἀναστατάσις τῆς χώρας διὰ νέας δῆθεν βουλευτικὰς ἐκλογὰς δὲν ἴσχυσαν νὰ ταραξῶσι τὸν Ἀθηναϊκὸν λαόν, ὅστις ἔμεινεν ἀπαθὴς καὶ κωφὸς εἰς τοὺς ὑποκριτικὸς ὀλοφυρμούς τῶν περὶ τὸν κ. Δηλιγιάννην, καὶ ὅστις ἐπωφελούμενος τὴν μαγικὴν τῷ ὄντι χθесινὴν ἡμέραν ἔδραμεν ἄθροός εἰς τὸν σταθμὸν Πελοποννήσου, ἀναμένων ἀπὸ τῆς μεσημβρίας τὴν ἔλευσιν τῶν πεφλημένων αὐτῷ βασιλοπαίδων. Τοὺς βασιλεῖς καὶ βασιλοπαιδας κατελθόντας ὑπεδέχθησαν εἰς τὸν σταθμὸν ὁ κ. πρωθυπουργὸς μετὰ τῶν ὑπουργῶν· ἀφοῦ ἡσπασθησαν τὴν χεῖρα τοῦ Σ. Μητροπολίτου καὶ ἐχαιρέτησαν τοὺς παρεστώτας, τοῦ διαδόχου ἐπὶ μακρὸν συνομιλήσαντος μετὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 5 Δεκεμβρίου.

Ἡ ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Πρότυπον συνεδριάσεως ἀληθοῦς Βουλῆς ἦτο ἡ χθесινή· μετὰ τῆς ἀντιπολιτευσεως ἀπεχώρησαν ὁμοῦ ἐκ τῆς αἰθούσης τοῦ Κοινοβουλίου καὶ αἱ ὕβρεις καὶ αἱ ἄσκοποι καὶ παρατεταμέναι ἐπερωτήσεις καὶ αἱ ἀντεγκλήσεις καὶ πάντα ὅσα παρεμποδίζουσι τὴν θετικὴν ἐργασίαν, ἥς μόνον ἔχομεν ἤδη πρὸ παντὸς ἄλλου ἀνάγκην. Ἐψηφίσθησαν, εὐρεθείσης ἐν ἀπαρτίᾳ τῆς Βουλῆς, τὰ ἀναγεγραμμένα νομοσχέδια εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν καὶ διελύθη ἡ συνεδρίασις ἡσύχως. Οὔτε ὁ κ. Δηλιγιάννης παρουσιάσθη, οὔτε ἄλλος τις ἵνα δηλώσῃ ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις δὲν ἀνέχεται νὰ βλέπῃ ἄλλους εἰς τὴν ἐξουσίαν, ἐνῶ αὐτὴ μόλις ἐκπροσωπῇ τὸ τρίτον τοῦ ἔθνους.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 6 Δεκεμβρίου 1887.

Ἐξακολουθοῦσιν οἱ ἀποχωρήσαντες νὰ συνέρχωνται εἰς τὴν ἱστορικὴν πλέον καταστάσαν οἰκίαν τοῦ κ. Καραπάνου καὶ νὰ διασκέπτων·

ται. Περί τίνος ὁμῶς διασκέπτονται, ἀμφιβάλλομεν, ἂν δύνανται νὰ ἀπαντήσωσιν αὐτοὶ οἱ συνερχόμενοι.

Ἄφοῦ ἀπώλεσαν τὸ βῆμα τῆς Βουλῆς, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἠδύναντο νὰ ἐλέγχωσι τὴν κυβέρνησιν μετὰ τινος κύρους, ἀφοῦ ἡ δημοσιογραφία των καὶ διὰ τὰς παλαιὰς αὐτῆς ἁμαρτίας καὶ διὰ τὰς νέας καὶ διὰ πολλοὺς ἄλλους λόγους κατώρθωσε νὰ μὴ ἔχη πίστιν εἰς τὴν κοινωनीαν καὶ νὰ μὴ ἀσκή τινα ἐπιρροήν, ἔχουσιν ἀνάγκην νὰ ἐξεύρωσι μέσον τι, διὰ τοῦ ὁποίου νὰ ἐξακολουθήσωσι τὸν ἀγῶνα των. Ἡ ἀποχώρησίς της, τὸ ἔσχατον τοῦτο ἀντιδραστικὸν μέτρον, παρῆλθεν ἀπαρατήρητον, οὐδεμίαν εἰς οὐδένα προξενήσαν ἐντύπωσιν. Σχεδὸν ἐλησμονήθη· καὶ θὰ ἐλησμονεῖτο ἐντελῶς, ἂν αἱ ἔχουσαι κυκλοφορίαν ἐφημερίδες — αἱ ὁποῖαι ποτὰ ἕνεκεν δὲν εἶνε τῆς ἀντιπολιτεύσεως — ἔπαυον νὰ κάμωσι περὶ αὐτοῦ λόγον. Ἄλλ' ἐπὶ τέλους ἀπεχώρησαν καὶ ὅσον καὶ ἂν μετεμελήθησαν, ἡ φιλοτιμία των δύσκολον εἶνε νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτοὺς νὰ ἐπανέλθωσιν.

5 Δεκεμβρίου.

Τὸν στρατηγὸν Βοσσὲρ ἐπεσκέφθησαν, ὅπως ἀποχαιρετήσωσιν, οἱ διοικηταὶ μετὰ τῶν ὑποδιοικητῶν καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν συνταγμάτων. Μετ' αὐτοὺς ἀπεχαιρέτησε τὸν στρατηγὸν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 6 Δεκεμβρίου 1887.

Χθὲς τὴν πρωτὴν ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς συνειργάσθη ἐπὶ πολλὴν ὥραν μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπης.

7 Δεκεμβρίου.

Διὰ καταπληκτικῆς πλειονοψηφίας ἐξελέγη χθὲς ἐν τῷ νομῷ Μεσσηνίας βουλευτὴς ὁ ὑποψήφιος τῆς κυβερνήσεως κ. Νικόλαος Καράπαυλος. Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν ἀποτελεσμάτων 17 δήμων πλειονοψηφεῖ τοῦ ὑποψηφίου τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Φλέσσα κατὰ 2,068

ψηφους τ' αποτελέσματα δὲ τῶν λοιπῶν δήμων θὰ ἀναβιβάσῃσι πιθανῶς κατὰ χιλίους ἑξὶ ψηφους τὴν πλειονοψηφίαν. Ἐπλειονοψήφησε δὲ ὁ κ. Καράπαυλος εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς Μεσσηνίας, εἰς τὰς Καλάμας, τὴν Κυπαρισσίαν, τὰ Φιλιατρά, τὴν Ἀνδρίτσαιναι καὶ ἄλλαχού.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 7 Δεκεμβρίου 1887.

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ὁ «Οἰκονομολόγος» τοῦ Λονδίνου δημοσιεύει τὴν ἐπιστολὴν ταύτην τοῦ κ. Τσέστων, γνωστοῦ ἤδη εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας ἐκ τοῦ φυλλαδίου του «ἡ Ἑλλάς τῷ 1887» περὶ οὗ ἐγένετο λόγος ἐν τῇ «Ἐφημερίδι»,

«Τελευτῶν ὁ ἀνταποκριτὴς σας λέγει, ὅτι τὰ ἔσοδα πόρρω ἀπέχουσι τοῦ νὰ καλύψωσι τὰς ἀνάγκας τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἄλλ' ὁ κ. Τρικούπης εἰσάγων τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1888, ἐβεβαίωσεν ὅτι μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου τὰ ἔσοδα τοῦ 1887 ὑπερέβησαν τὰ ἔξοδα κατὰ $2\frac{1}{2}$ ἑκατομμύρια δραχμῶν, καὶ ὅτι, κατὰ πᾶσαν δυνατὴν πρόνοιαν, ἐνὸς τοῦλάχιστον ἑκατομμυρίου δραχμῶν περίσσευμα εἶνε ἐξησφαλισμένον διὰ τὸ ἔτος».

Οἱ ἐν τῷ φυλλαδίῳ μου ἀριθμοὶ ἐλήφθησαν ἢ ἐκ τῶν ἀγγλικῶν προξενικῶν ἐκθέσεων ἢ ἐκ τῶν ἑλληνικῶν προϋπολογισμῶν καὶ ἐπισήμων δεδομένων· καὶ πιστεύω, ὅτι οἱ ὑπολογισμοί μου θὰ ἀποδειχθῶσιν ἀκριβεῖς. Ἄλλ' ἐὰν ἡ ὁρθότης τῶν λεγομένων ὑπ' ἐμοῦ ἀποδειχθῇ ἀμφίβολος, τὰ ἐναντίον μου ἐπιχειρήματα ὡς ἐκλέγονται ἐπιμελέστερον. Ἐλπίζω ὅτι θὰ δώσῃτε εἰς τὰ ἐν τῇ ἐπιστολῇ μου ταύτῃ λεγόμενα τὴν αὐτὴν δημοσιότητα, ἣν ἐδώκατε εἰς τὰ τοῦ ἀνωνύμου ἀνταποκριτοῦ σας.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 8 Δεκεμβρίου 1887.

Ἡ Βουλὴ ἐξακολουθεῖ τὰς συνεδρίας αὐτῆς ὁμαλῶς, καὶ αἱ συζητήσεις διεξάγονται κατὰ τρόπον δεικνύοντα, ὅτι ἡ ἔλλειψις τῶν ἀν-

τιπολιτευομένων δὲν ἐγένετο ἐκπαισθητὴ εἰς τοὺς παραμείναντας συναδέλφους. Ἰδίως δὲ ἡ χθεςινὴ συνεδρία ἦτο ἀρτία, οὐ μόνον διώτι ὑπῆρχεν ἀπαρτία, ἀλλὰ καὶ διώτι ἡ ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων συζήτησις δὲν ἦτο πενιχρά, ὥς ἀνέμενέ τις μετὰ τὴν ἀποχώρησιν. Ἐπὶ τῶν πλείστων νομοσχεδίων ἐγένοντο παρατηρήσεις καὶ προετάθησαν γινῶμαι μὲ τὴν διαφοράν, ὅτι ὁ τόνος καὶ ὁ τρόπος τῶν ὁμιλούντων δὲν εἶχε τὸ ζωηρὸν καὶ ἐπιδεικτικὸν καὶ τραχὺ τῶν ἀντιπολιτευομένων. Ἦτο συζήτησις, τὴν ὁποίαν ἡδύνατό τις μὲν νὰ ἐπιθυμήσῃ ποικιλοτέραν καὶ λεπτομερεστέραν, ἀλλ' οὐχὶ καὶ θερμότεραν. Οἱ βουλευταὶ τῆς πλειονοψηφίας μετὰ πεποιθήσεως ἐκτελοῦν τὰ καθήκοντά των, χωρὶς νὰ κλονισθῶσιν ἐκ τῆς ἀπουσίας τῶν ἀντιφρονούντων. Εἰς τὴν κραταίωσιν τῆς πεποιθήσεως ταύτης, καὶ εἰς τὴν μετ' ἡρέμου συνειδήσεως ἐξακολούθησιν τῶν ἐργασιῶν των τοῦτο κυρίως συνετέλεσε καὶ συντελεῖ, ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις οὐδένα βάσιμον λόγον εἶχεν ἀποχωρήσασα. Ἐκύρωσε δὲ τὴν τοιαύτην ἐκτίμησιν τῆς ἀποχωρήσεως ἡ ἀδιαφορία τοῦ κοινοῦ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 8 Δεκεμβρίου.

Τῇ μεσημβρίᾳ τῆς χθὲς ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος καὶ ὁ Γεώργιος μετέβησαν ἐφ' ἀμάξης καὶ ἐπεσκέφθησαν τὴν κ. Σοφίαν Τρικούπη, παρὰ τῇ ὁποίᾳ παρέμειναν ἐπὶ μίαν ὥραν, ἐκθέτοντες τὰς ἐξ Εὐρώπης ἐντυπώσεις των, ὡς καὶ τὴν ἐπιθυμίαν ἣν ᾔσθάνοντο ὅπως ἐπανακάμψωσιν εἰς Ἀθήνας.

THE FINANCIAL NEWS, December 16, 1887.

The mail has now brought full particulars of the Bill recently passed by the Greek Chamber to make arrangements for the payment of the coupon due on the 1st of January. The Reuter's telegram, which last week recorded the third reading of the measure was open to misconstruction, as it described the Bill as one authorising the Government

www.libtool.com.cn

« to make arrangements with the National and other banks to provide for the payment of the coupons due on the 1st proximo ». This rather ambiguous telegram led many to the belief that the Greek Government was negotiating a loan of 10,000,000 francs to meet the payments due. This was pointed to as a sign that the reported surplus in the Greek Budget was in reality another deficit. As a matter of fact, the Greek Finance Minister has negotiated a loan of that sum to meet the coupons and drawn bonds payable in London and Paris next month; but it is merely a loan of gold, or rather of exchange. It is made against the security of an equivalent sum in bank notes deposited in the National Bank at Athens. It was not want of money that led to this loan; but simply want of gold. As our readers are aware, Greece has a paper currency which at present is at a considerable discount. Athens is not a very large market for buying sterling bills or franc bills, and the Government are afraid that if it went into the market as a large buyer of gold bills, the premium on gold would be materially increased. So confident are the Ministers of the progressive development of their country under a stable administration and with a sound financial policy, that they count upon being able to secure gold exchange on easy terms within the next few months, and therefore they entered into this transaction. The Greek banks, we understand, will charge 6 per cent. to the Government, which shows that they put a higher value on the national credit than to the Western money markets. If the Stock Exchange were to estimate Greek credit at the same figure, the Five per Cent. Loans of 1881 and 1884 would to-day be quoted at 85.

THE STANDARD, December 19, 1887.

GREECE

Athens, Sunday, Night.

The railway between Athens and Patras, a distance of three hundred kilomètres, will be opened for traffic next week, and Conventions, for the construction of other lines in the Peloponnesus and Continental Greece have already been approved by the Chamber. The activity in the construction of railways that has prevailed since the Tricoupis Government came into power is unprecedented, and all the financial and commercial schemes of the Premier seem to succeed, so that the Opposition, irritated by its powerlessness in face of the compact majority of the Ministry, has decided to withdraw from the Chamber.

NEA HMEPA, 5/17 Δεκεμβρίου 1887.

Ὁ κ. Φιλήμων, ἐνῶ ἑξαίρει τὰ ἀγαθὰ τῆς πειθαρχίας, βεβαίῳ ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ τοῦ «Αἰῶνος» ὅτι οἱ πλεῖστοι τῶν στρατιωτῶν «ἐφιλημόνιζον» καὶ «ἀπέκλινον πρὸς τὴν ἀντιπολίτευσιν!» Εὐτυχῶς ὁ φιλημονισμὸς τῶν στρατιωτῶν ὑπῆρξε μόνον ἐν τῇ ζωηρᾷ φαντασίᾳ τοῦ συντάκτου τοῦ «Αἰῶνος», εἰς τὴν παράταξιν δ' αὐτῶν ὀφείλεται πρωτίστως ἡ ἀποφυγὴ δεινότερων διαταράξεων. Ὁ «Αἰὼν» μάλιστα, ὅστις μέχρι τῆς χθὲς, ἐκτραγυδῶν τὴν ἐπὶ Τρικούπη παράλυσιν τοῦ στρατοῦ, ἐβεβαίον ὅτι δὲν ὑπῆρχον εἰς τὰς Ἀθήνας οὔτε ἑκατὸν στρατιῶται, δείκνυται λίαν ἡγανακτισμένος, διότι ἡ κυβέρνησις «παρέταξε πολυάριθμα στρατεύματα καὶ κατεπλημύρισε τὴν πόλιν διὰ περιπολιῶν» μὴ ἀφίσασα ἀκώλυτον τὴν ὁδὸν εἰς τὴν στάσιν. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως προέβλεπεν ἤδη τὴν στάσιν τοσοῦτον ἀσφαλῶς, ὥστε...

8 Δεκεμβρίου.

Ὡς πρό τινος ἐγράφομεν, ἀπεφασίσθη ἡ διὰ κιγκλιδωτοῦ περιφραξίς ὅλου τοῦ χώρου, ἐν ᾧ εὐρίσκεται τὸ θέατρον τοῦ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ καὶ τὸ τοῦ Διονύσου καὶ ἡ κατασκευὴ ἐν αὐτοῖς μονίμων κομπῶν φυλακείων. Μανθάνομεν ἤδη, ὅτι κατεσκευάσθη ὡς δεῖγμα μέρος τι τοῦ ἐκ σιδήρου τούτου κιγκλιδώματος, προσεχῶς δὲ θέλει ἐνεργηθῇ ἡ διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ὅλου ἔργου μειοδοτικὴ δημοπρασία.

ΣΗΜΑΙΑ, 8 Δεκεμβρίου 1887.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς ἐν Μεσσηνίᾳ ἡγγέλθη χθὲς ἐνταῦθα ἐν ὅλῃ του τῇ καταπληκτικῇ μεγαλοπρεπείᾳ. Δὲν εἶνε νίκη εἶνε ἀληθῆς θρίαμβος.

Ἡ πλειονοψηφία, δι' ἧς ἀνεδείχθη βουλευτὴς ἐν τῷ νομῷ Μεσσηνίας ὁ ὑποψήφιος τῆς συμπολιτεύσεως κ. Καραπάυλος εἶνε καταπληκτικὴ. Πλέον τῶν τριῶν χιλιάδων ψήφων ὑπερέτρησε τοῦ ἀντιπάλου του κ. Ε. Φλέσσα πλειονοψηφήσας αὐτοῦ καὶ ἐν αὐτῷ τῷ δήμῳ Καλαμῶν. Ἐὰν πρόκειται νὰ δοθῇ πολιτικὴ ἔννοια εἰς τὴν ἐκλογὴν ταύτην, εἶνε ἀληθῶς βαρυσήμαντος καὶ πολὺ ἐκφραστικὴ, διότι ὡς γνωστὸν ἐν τῷ νομῷ Μεσσηνίας κατὰ τὰς γενικὰς ἐκλογὰς τῆς 4 Ἰανουαρίου ἡ Μεσσηνία ἔδωκε σχεδὸν ὅλη ἀντιπολιτευομένους, οἷονεὶ ἀποδεχομένη τὰς ἰδέας τῆς ἀντιπολιτεύσεως, νῦν δὲ διὰ τοσαύτης πλειονοψηφίας τιμήσασα τὸν κυβερνητικὸν ὑποψήφιον, σημαίνει ὅτι ἐκ τῶν πραγμάτων ἀπεδέχθη τὸ πρόγραμμα τῆς κυβερνήσεως καὶ προσέτι πανηγυρικῶς ἐπεδοκίμασε τὴν πορείαν τῶν ἐκ Μεσσηνίας βουλευτῶν ἐκείνων, οἵτινες μολονότι ἐξελέχθησαν ὡς ἀντιπολιτευόμενοι πεισθέντες κατόπιν περὶ τῆς ὀρθότητος τοῦ κυβερνητικοῦ συστήματος συνετάχθησαν τῇ κυβερνήσει. Ἀληθῶς τρανώτερον καὶ ἐπισημότερον δεῖγμα τῆς ἐπιδοκιμασίας τῆς πορείας των ὑπὸ τῶν ἐντολέων των δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἔχωσιν

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 8 Δεκεμβρίου 1887.

Ἀναμφισβητήτως ἀποδεικνύεται ὅτι οὐδείς ἀντιπολιτευόμενος ἐν Μεσσηνίᾳ συνέτρεξε τὸν κ. Καράπαυλον, πάντες δὲ συνησπίσθησαν περὶ τὸν ὑποψήφιον τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ δι' ὧν αὐτῶν τῶν δυνάμεων ὑπεστήριξαν. Οὕτω παραμένει ἀληθὲς μόνον, ὅτι αἱ 4,000 ψῆφοι, αἵτινες ἐρρίφθησαν ἐπὶ πλέον εἰς τὴν κάλπην τοῦ ὑπουργικοῦ ὑποψηφίου ἐν ὧν τῷ νομῷ, οὐχὶ δὲ ἐν μιᾷ ἢ δυσὶν ἢ τρισὶ πόλεσιν, ὅπου προσωπικοὶ λόγοι δύνανται ἀποφασιστικῶς νὰ ἐπιδράσωσιν, ὑπῆρξαν ψῆφοι δοθεῖσαι ὑπὸ συμπολιτευομένων στοιχείων εἰς τὸν ὑποψήφιον, τὸν ἐκτεθέντα ὑπὸ τὴν πολιτικὴν σημαίαν τῆς κυβερνήσεως.

Ἦκούσαμεν πρό τινος καὶ παρὰ βουλευτῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐν τῇ Βουλῇ καὶ προχθὲς παρὰ τοῦ πολιτευτοῦ τοῦ δημοσιογραφοῦντος ἐν τῇ σεμνῇ «Πρωτῇ», καὶ παρ' ἄλλων δευτερευόντων ἀλλαχοῦ, ὅτι ἐν ταῖς ἐκλογαῖς Ἀθηνῶν καὶ Πατρῶν, «ἐξεφράσθη ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ πρὸς τὴν ἀντιπολίτευσιν», ὅτι δὲ διὰ τῶν ἐκλογῶν ἐκείνων ἐνεδεικνύετο, ὅτι πρὸς «ἄλλα σημεῖα ἐτράπη τὸ δημόσιον φρόνημα». Ἐὰν ἀκριβῶς εἶνε — καὶ ὁμολογεῖται τοιοῦτον — τὰ σημεῖα δὲν εἶνε τὸ παράπαν ἐνθαρρυντικὰ πρὸς τοιαύτας θυσίας, καίτοι ἄλλοθεν καλῶς γινώσκομεν, καὶ ἐκ τῆς παρελθούσης πείρας καὶ ἐκ τῶν παρόντων μυστικῶν διαβουλίων, ὅτι περὶ γενναίων καὶ σπουδαίων μέτρων χῶρος δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ἐν λόγοις ἀζημίους καὶ ὕβρεσι διαπρεπεστάτων.

Ἄλλ' ὥς πρό τινων γραμμῶν εἵπομεν, ἡ ἰδίως πολιτικὴ σημασία τῆς Μεσσηνίας ἔγκειται ἐν τῇ ἐννοίᾳ ἣν ἐνέχει ἐπελθούσα κατόπιν τῆς ἀποχωρήσεως τῶν ἀντιπολιτευομένων ἐκ τῶν συνεδριῶν τῆς Βουλῆς. Διαπρεπέστατον τῆς ἀντιπολιτεύσεως πρόσωπον, ὁ κ. Σωτηρόπουλος, καὶ ἄλλοι ἐξέχοντες ἐν τῷ νομῷ Μεσσηνίας, λόγφ τοπικῆς ἐπιτροπῆς ἀντιπολιτευόμενοι πολιτευταί, ἐντόνως ἀπεδοκιμάσθησαν καὶ ταυτοχρόνως ἐν τῇ πολιτικῇ αὐτῶν πορείᾳ καὶ ἐν τῷ διαβήματι τῆς

ἀποχωρήσας. Ἀποδειχθέντες ἐν τῇ Βουλῇ διὰ τῆς τακτικῆς αὐτῶν συστηματικοὶ πολέμιοι τῶν συμφερόντων τοῦ Τόπου, ἐπομένως καὶ τοῦ Μεσσηνιακοῦ λαοῦ κατ' ἐξοχὴν, ἀπεδείχθησαν ἐν τέλει καὶ εἰς οὐδὲν λογιζόμενοι τὰ ἰδιαίτερα συμφέροντα τοῦ νομοῦ αὐτῶν, καὶ ἀπεχώρησαν τοῦ Βουλευτηρίου, ἄνευ οὐδεμιᾶς αἰτίας, βυσσοδομοῦντες ἐν παρασυναγωγαῖς μυστικαῖς ἄρρητ' ἀθέμιτα, καθ' ὃν χρόνον σπουδαῖα νομοθετήματα ἀφορῶντα εἰδικῶς τὴν Μεσσηνίαν ὑποβάλλονται ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως καὶ ἐπιψηφίζονται ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς τῶν ἐπαρχιῶν ἐκείνων· ὅτι ἡ ὑπὲρ ἥ κατὰ ἔκφρασις πρὸς πολιτικὴν τινα πιστοῦται ἐν παντὶ συνταγματικῶς κυβερνωμένῳ Κράτει διὰ τοῦ μεγαλειτέρου ἢ τοῦ μικροτέρου ἀριθμοῦ τῶν ψήφων, τὰς ὁποίας ἐν ἐκλογαῖς συγκεντρώνει ἡ μία ἢ ἡ ἑτέρα πολιτικὴ μερίς, ἀπαξ ἔτι ἐβεβαιώθη διὰ τῆς ἐν Ἀθήναις δημοτικῆς ἐκλογῆς καὶ τῶν δύο βουλευτικῶν ἐν Ἀχαϊοῇλιδι καὶ Μεσσηνίᾳ προσφάτως, ὅτι ἡ πολιτικὴ τῆς κυβερνήσεως παρὰ τῷ δημοσίῳ φρονήματι εὐρίσκεται εἴπερ ποτὲ σήμερον εἰς ὑπέρροχον σημεῖον. Μετ' ἀγῶνα πεισματώδη καὶ ὀχλαγωγικὸν ἐν μὲν ταῖς Ἀθήναις ἡ ἀντιπολίτευσις ἐκέρδησε 1,200 ψήφους, περὶ τὰς 500 δὲ μόλις ἐν Ἀχαϊοῇλιδι, ἐν συνόλῳ ἡ ὑπὲρ αὐτῆς ἔκφρασις τοῦ δημοσίου φρονήματος παριστᾷ ἐν δυοῖ νομοῖς δύναμιν 1,700 ψήφων. Ἐν ἐνὶ δὲ νομῷ τὸ πολιτικὸν σύστημα τῆς κυβερνήσεως τεθὲν εἰς ψηφοφορίαν ἔτυχεν ἐπὶ πλεόν 4,400 ψήφους. Ἐπομένως μένει ἐν συνόλῳ περισσεύμα ὑπὲρ τοῦ ὑπουργείου ἐκ ψήφων 2,700, ὅπερ ἐπιτρέπει ἡμῖν νὰ θεωρῶμεν καὶ ἐκ τῆς ἐνδείξεως ταύτης, ὅτι χλευαστικὸν ἐπινόημα εἶνε ἡ διάδοσις περὶ σκέψεων παρὰ τοῖς ἀποχωρήσασιν ἐκ τῆς Βουλῆς, ὅπως παραιτηθῶσι τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 9 Δεκεμβρίου 1887.

Ὁ ἐξ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας βουλευτὴς κ. Χατζόπουλος, ἀγορεύσας ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Μεσολογίου καὶ Ἀργινίου, κατ' ἀρχὴν μὲν ἐκηρύχθη ὑπὲρ τοῦ σιδη-

ροδρόμου — ὅπως θὰ ἐπράττει πᾶς τις — ἐπολέμησεν ὁμως τὸ νομοσχέδιον. Ἐφημερίς τις λοιπὸν ἀνέγραψεν, ὅτι ὁ κ. Χατζόπουλος ὡμίλησε κατὰ τοῦ νομοσχεδίου. Ἡ αὐτὴ παραχάραξις διεπράχθη τὴν ἐπομένην καὶ ἐν τοῖς ἐπισήμοις πρακτικοῖς. Ἐδέησε δέ, τῇ προτάσει τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, νὰ ἀποφασίσῃ ἡ Βουλὴ, ὅπως τοῦ λοιποῦ μὴ τίθεται ἐν αὐτοῖς, ὅτι ὁ δεῖνα βουλευτὴς ἡγόρευεν ὑπὲρ ἢ κατὰ τοῦ νομοσχεδίου, ἀλλ' ἀπλῶς περὶ, διότι πολλάκις, ὥς εἶπεν ὁ κ. Τρικούπης, σατυρίζων καὶ τὴν σκόπιμον ἢ ἀκουσίαν ἀσάφειαν ἀντιπάλων του τινῶν, δὲν δύναται νὰ ἐξαχθῇ ἐκ τῶν λόγων βουλευτοῦ τινος, ἂν οὗτος ἀγορεύῃ ὑπὲρ ἢ κατὰ τοῦ νομοσχεδίου.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 9 Δεκεμβρίου.

Εἰς τὸ περὶ φορολογίας τῶν ζώων νομοσχέδιον αὐτοῦ τοῦ πρωθυπουργοῦ τολμῶ νὰ ἐκθέσω γνώμην ἀντίθετον αὐτοῦ καὶ οἶδα μὲν ὥς οὐ ῥᾶδιον Τρικούπην μεταπεῖθειν, ἀλλ' ἴσως ἡ ἐμὴ γνώμη χρησιμεύσῃ ἐν τῷ μέλλοντι εἰς τὸν ἴδιον Τρικούπην ὥς βάσις καλλιτέρου οἰκοδομήματος· ἢ σιδηρᾷ θέλησιν τοῦ κ. Τρικούπη εἶνε τὸ ἐν τῶν ἀπαντωμένων εἰς τοὺς μεγάλους ἄνδρας, τὸ δ' ἕτερον ἢ ἰσχυρά ἐστι κρίσις. Τὸ πρῶτον εἶνε φανερόν, ἂν δὲ ὑπάρχῃ καὶ τὸ δεύτερον τὰ πράγματα θὰ τὸ εἴπωσιν, ἀρκεῖ νὰ μείνῃ ἐν τοῖς πράγμασι ἐπὶ πολὺν χρόνον· καὶ λοιπὸν εἰς τὸ ἀπὸ 20 Δεκεμβρίου ἱσταμένου ὑποβληθὲν εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον ὃ ἐκ Μεσολογίου βουλευτὴς ὀρθῶς ἐπικρίνει τὸν ἰσχύοντα νόμον περὶ φορολογίας τῶν ζώων ὥς καταπιέζοντα τοὺς κτηνοτρόφους καὶ δίδοντα χώραν εἰς καταχρήσεις, πρὸς βλάβην τοῦ δημοσίου καὶ τῶν φορολογουμένων καὶ δικαίως προέβη ὁ κ. Τρικούπης εἰς τὴν ἀντικατάστασιν αὐτοῦ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 9 Δεκεμβρίου 1887.

Ὑποβαλὼν ὁ κ. Τρικούπης εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον χρησιμώτατον περὶ ἀπαγορεύσεως συστάσεως οἰουδήποτε λαχείου συνώδυσεν αὐτὸ διὰ τῆς ἐξῆς ἐκθέσεως...

www.libtool.com.cn

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 9 Δεκεμβρίου 1887.

Ἐν τῇ χθесινῇ «Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως» ἐδημοσιεύθη προσωρινὴ κατάστασις τῶν τελωνιακῶν εἰσπραξέων τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. καθ' ἣν αὐται ἀνῆλθον εἰς δρ. 4,199,200 ἀντὶ 3,162,279 τοῦ ἀντιστοίχου μηνὸς τοῦ ἔτους 1886, ἥτοι ἐπὶ πλεόν διαφορὰ δρ. 936,920. Κατὰ τὴν αὐτὴν κατάστασιν, τὸ σύνολον τῶν εἰσπραξέων ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου 1887 ἀνῆλθεν εἰς δραχμὰς 28,337,635, ἀντὶ δρ. 19,550,078, τῶν ἀντιστοίχων δέκα μηνῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους ἥτοι αἱ ἐφετειναὶ εἰσπράξεις παρουσιάζουσιν ἐπὶ πλεόν διαφορὰν δρ. 8,787,556.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 9 Δεκεμβρίου 1887.

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρίασις τῆς 8 Δεκεμβρίου 1887.

Εἶτα ἐπεψηφίσθη εἰς γ' συζήτησιν ἡ ἀρχὴ καὶ τὰ ἄρθρα τοῦ νομοσχεδίου περὶ διαπλατύνσεως τοῦ πορθμοῦ Εὐρύπτου, ἐπὶ δὲ τοῦ συνόλου ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐζήτησε ψηφοφορίαν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, ἥς γενομένης τὸ νομοσχέδιον ἐπεψηφίσθη διὰ ψήφων 80 κατὰ 1, μεθ' ὃ ἐλύθη ἡ συνεδρίασις περὶ ὧραν 8 μ. μ.

9 Δεκεμβρίου.

Τὸ τελευταῖον τμήμα τοῦ μέχρι Πατρῶν σιδηροδρόμου κατεσκευάσθη, παρεδόθη, καὶ αὖριον ἐπ' αἰσίσις θ' ἀρχίσῃ νὰ λειτουργῇ. Τὸ πρᾶγμα παρέρχεται σχεδὸν ἐν σιγῇ· ἐξητιμίσθη ὅλος ἐκεῖνος ὁ ἐνθουσιασμός καὶ οἱ διθυράμβοι οἵτινες ἐσημείωσαν τὴν ἔναρξιν τοῦ ἔργου. Τότε ὁ ὑπουργικὸς τύπος δὲν εἶχε λέξεις ἀρκούντως ἡχηρὰς ἵνα ὑμνήσῃ τὸν ἐγκαινίζοντα ἐνταῦθα τὸν αἰῶνα τοῦ πολιτισμοῦ κ. Τρικούπη·ν· τέσσαρα ἔτη ἤρκεσαν ἵνα καταπέσῃ ὅλη ἐκείνη ἡ ἔξαψις.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ κ. Θεοτόκη συνοδευομένου ὑπὸ τοῦ ὑπασιστοῦ του ὑποπλοιάρχου Κονιάλη ἐπεσκέφθησαν χθὲς ἐν Πειραιεὶ ἐπισήμως ἐν τῇ ναυαρχίδι «Ἅγιος Ματθίος» τὸν διοικητὴν τῆς κατὰ τὴν Ἀνατολὴν ἰταλικῆς μοίρας ὑποναύαρχον Ἄκτωνα. Εἰς τοὺς κ. κ. Ὑπουργοὺς κατὰ τε τὴν εἴσοδον καὶ τὴν ἔξοδον ἀπενεμήθησαν αἱ κεκανονισμέναι τιμαί.

ΩΡΑ, 9 Δεκεμβρίου.

ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ ΕΞ ΕΙΔΩΝ ΜΟΝΟΠΩΛΙΟΥ

Κατὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον ἐ. ἔ. τὸ ἀντίτιμον τῶν καταναλωθέντων εἰδῶν μονοπωλίων ἀνῆλθεν εἰς δραχμὰς 588,887 καὶ $\frac{20}{100}$, τὸ δὲ τοῦ ἀντιστοίχου μηνὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀνῆλθεν εἰς δραχμὰς 513,869 καὶ $\frac{70}{100}$ · ἤτοι τὸ ἀντίτιμον τῶν κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα καταναλωθέντων εἰδῶν ὑπερέβη τὸ τοῦ ἀντιστοίχου μηνὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους κατὰ δραχμὰς 75,017 καὶ 50 $\frac{0}{100}$.

Τὰ δὲ ἀντίτιμα τῶν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου ἕως 30 Νοεμβρίου 1887 καταναλωθέντων εἰδῶν ἔχουσιν ὥς ἑξῆς: 4,266,496.65

Κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα τοῦ ἔτους
1886 εἰσεπράχθησαν 3,668,186.80

Συγκρίνοντες κατὰ μέρος τὴν κατανάλωσιν τῶν ἑνδεκα ἀνωτέρω μηνῶν πρὸς τοὺς ἀντιστοίχους μῆνας τοῦ παρελθόντος ἔτους, παρατηροῦμεν ὅτι ἐφέτος εἰσεπράχθησαν ἐπὶ πλεόν

Ἐκ πετρελαίου	δρ. 389,802
Ἐκ πυρείων	» 116,714.25
Ἐκ παιγνιοχάρτων	» 91,793.60
ἤτοι ἐν ὅλῳ δρ.	598.309.85.

ΤΟ ΑΣΤΥ, 13 Δεκεμβρίου 1887.

Ἡ γεφυροποιία κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἔκαμε καταπληκτικὰς

προόδους. Μία ἐφημερίς ἔγραψεν, ὅτι ἡ δημοσιογραφία εἶνε ἡ γέφυρα διὰ τῆς ὁποίας συγκοινωνοῦσιν οἱ ἀναγνώσται μετὰ τῶν διαφόρων ζητημάτων καὶ ὁ κ. ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἶδε χρυσὴν γέφυραν ἐκ τῶν ἀνακτόρων πρὸς τὴν οἰκίαν του. Διὰ τῆς γεφύρας ταύτης συνεβούλευσε τὸ στέμμα νὰ διέλθῃ πρὸς σωτηρίαν του.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 13 Δεκεμβρίου 1887.

Συνηδριάζεν ἡ Βουλὴ χθὲς ὅτε ἐξεδόθη ὁ «Ρωμηός». Εἰς μίαν στιγμήν, ὅτε ἐγένετο ψηφοφορία διὰ τὰς συντάξεις, ἡ αἴθουσα ἐπληρώθη φύλλων «Ρωμηοῦ» καὶ πάντες ἐνετρύφων εἰς τὴν ἀνάγνωσίν του, οὐδ' αὐτοῦ τοῦ κ. Τρικούπη ἐξαιρουμένου, πρὸς ὃν ἀνεγίνωσκεν αὐτὸν ὁ κ. Δραγούμης. Καὶ εἶχον δίκαιον νὰ ἐντυφῶσι, διότι τοιαύτη σάτυρα εἰς βάρος τῶν ἀποχωρησάντων δὲν ἐγράφη ἀκόμη. Ὁ κ. Σουρῆς ἀνῆλθε χθὲς εἰς ὕψος Ἰουβενάλειον, ἡ δὲ «σκηνὴ μοναδικὴ καὶ ὀλίγον τραγικὴ» εἶνε καὶ λόγῳ στιχουργίας καὶ λόγῳ δυνάμεως ἀπαράμιλλος.

Γνωρίζω μὲν τοῦ Θεοδωρῆ τὴν ἐξημμένην φύσιν
γνωρίζω δὲ πῶς πάντοτε μεγάλην ἔχει κλίσιν
πρὸς τὸ χωρεῖν, ὑποχωρεῖν, ἀποχωρεῖν, καὶ ἄλλα,
γνωρίζω δὲ πῶς σκέπτεται τολμήματα μεγάλα,
ἀλλὰ ποτὲ δὲν ἔλεγα ν' ἀποχωρήσῃ τώρα
καὶ ἄλλη ἀπροσδόκητος νὰ μᾶς πλακώσῃ μπόρα.
Καὶ τώρα τοῦτο τὸ κακὸν φρονεῖς νὰ σταματήσῃ ;
φρονεῖς πῶς ἡ ἀριστερὰ θὰ ἐπαναστατήσῃ ;
Μπορεῖ τὸ κοινοβούλιον νὰ κάμνῃ ἀπαρτίαν
καὶ νόμοι νὰ ψηφίζωνται διὰ τὴν πολιτείαν
χωρὶς ἀντιπολίτευσιν, χωρὶς σειρὰν ἀγώνων,
μὲ μίαν μόνην πτέρυγα, μὲ μιὰ μερίδα μόνον ;
Καὶ ἂν τὸ κοινοβούλιον εἰς πρώτην εὐκαιρίαν
'μπορεῖ μὲ μίαν πτέρυγα νὰ κάμνῃ συνεδρίαν,
'μπορεῖ καὶ συνεδρίασιν ξεχωριστὰ νὰ κάμῃ

ἡ πτέρυξ τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ ἡ τοῦ Δηλιγιάννη;
 Κ' ἂν τοῦτο εἶνε δυνατόν καθ' ἅπαντα τὸν χρόνον
 γιὰτὶ νὰ μὴ συνέρχεται ἡ μία πτέρυξ μόνον,
 κι' ἀφοῦ αὐτὴ τὸν σβέροιο τῆς ἀπὸ τὸ βῆμα βγάλη
 Φα— Ὡ ἄρχοντες ἀρχίας
 ἀκούσατε τὰ πνεύματα τῆς ἱερᾶς μαγείας.
 Ὁ Κουκουβάγια μάννα μας κυττάζει ἀπὸ κάτω
 καὶ μὲ στομάχι εὐχεται νὰ σᾶς ἰδῇ χορτάτο.
 Ἰδοὺ μιὰ γέφυρα χρυσοῦ... ἐκτείνωμεν τὰς χεῖρας. . .
 Ἰδοὺ ὁ πρωτοκάθεδρος 'στὸ ἄκρον τῆς γεφύρας.
 Ἰδοὺ! Ἰδοὺ ἡ γέφυρα μὲ λάχανα στρωμένη,
 κι' ὁ Δηλιγιάννης ἐπ' αὐτῆς τὸν ἄνακτα προσμένει
 ἀλλ' ὁ Μεγαλειότατος δὲν εἶνε πονθενά
 κι' ὁ Θεοδώρης ἀνήσυχος τὸ βλέμμα του πλανᾷ
 Πλὴν νά! ὁ Ἄναξ ἔρχεται, ὁ βασιλεὺς ἐφάνη,
 καὶ φαίνεται πῶς προχωρεῖ κατὰ τὸν Δηλιγιάννη.
 Εἶνε στὸ μέσον. . . ἔφθασε . . . ἰδέτε τον. . . νά! νά! . .
 ἐμπρὸς λοιπὸν ἡ μουσικὴ, ζητωκραυγαὶ καὶ γδοῦποι!
 ἀλλ' οἴμοι! . . ὁ Γεώργιος τὴν γέφυραν περνεῖ
 καὶ πάει πρὸς ἐπίσκεψιν στὸ σπῆτι τοῦ Τρικουπῆ.
 Φεῦ! τοῦ ὄνειρου τοῦ ψευδοῦς καὶ τῆς χρυσοῦς μας πλάνης
 πάλι στὰ κρῦα ἔμεινε ὁ πρῶτος Δηλιγιάννης.
 Λοιπὸν ἡ ἐπανάστασις καὶ πάλιν ἔς ἀρχίσῃ,
 τὸ ἔσχατον τῶν συνωμοτῶν ἐκ νέου ἔς ἡχίσῃ,
 τοῦ Καραπάνου ὅλοι σας στρωθῆτε ὅπως πρῶτα
 καὶ ἄλλοι δίσκοι γρήγορα ἔς ἔλθουν μὲ πισκότα.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 10 Δεκεμβρίου.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΨΗΦΩΝ

Θὰ κάμωμεν μίαν στατιστικὴν ψήφων, κατὰ τὸ σύστημα τοῦ κα-
 λοῦ συναδέλφου «Αἰῶνος». Κατὰ τὰς αὐθεντικὰς σημειώσεις τοῦ νο-
 μάρχου Μεσσηνίας, ὁ ὑποψήφιος τῆς συμπολιτεύσεως κ. Ν. Καρά-
 παυλος ὑπερτερεῖ τοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Φλέσσα κατὰ 4,800

ψηφους. Ὡστε ἐγγράφομεν ταύτας εἰς τὸ λαβεῖν, διότι ἐκ τοῦ δοῦναι ἔχομεν τὴν ὑπερτέρησιν τῶν 1,200 ψήφων ἐξ Ἀθηναίων τοῦ ἐπιτυχόντος δημάρχου κ. Τ. Φιλήμονος καὶ τῶν 400 ψήφων ἐκ τοῦ νομοῦ Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος τοῦ ἐπιτυχόντος βουλευτοῦ κ. Ἀλ. Ζαΐμη 1,200 καὶ 400 ψῆφοι κάμνουσι 1,600, αἵτινες ἀφαιρούμεναι ἐκ τῶν 4,800 τῆς ὑπερτερήσεως τοῦ κ. Καραπαύλου καταλείπουσιν ἀκόμη 3,200 ψήφους, ὧς χρεωστεῖ ἡ ἀντιπολίτευσις εἰς τὴν συμπολίτευσιν, δι' ἄρκε- τὰς μελλούσας ἀκόμη ἐκλογάς.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 10 Δεκεμβρίου.

Ὁ λαὸς τῆς Μεσσηνίας ἔδωκε τῷ ὄντι τὸ μάθημα . . . εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἀνακόψας τὴν φόραν τοῦ ἀλόγου ἐνθουσιασμοῦ της, διὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ ὑποψηφίου τῆς συμπολιτεύσεως κ. Καραπαύλου, ὑπερτερήσαντος τοῦ ὑποψηφίου τῆς ἀντιπολιτεύσεως κατὰ 4,800 ψήφους, καὶ τοῦτο ἐν ἡμέραις ἀποχωρήσεως καὶ ἐπαναστατικοῦ ὄργασμοῦ, ἐν ἡμέραις καθ' ὧς ἡ ἀντιπολίτευσις ἀποχωροῦσα ἠπεύλει τὴν κυβέρνησιν καὶ τὸ Στέμμα δι' ἐκκλήσεως πρὸς τὸν λαόν.

ΩΡΑ, 10 Δεκεμβρίου.

ΑΥΣΤΡΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Χάρις εἰς τὴν συναφθεῖσαν κατὰ τὸν παρελθόντα Μάρτιον προσωρινὴν ἐμπορικὴν σύμβασιν μετὰ τῆς Αὐστροουγγαρίας, δι' ἧς παρεχωρήθησαν ἐπ' ἀμοιβαιότητι εἰς τὰς προελεύσεις τῆς Ἑλλάδος, εἰσαγομένας ἐν Αὐστροουγγαρίᾳ τὰ δασμολογικὰ πλεονεκτήματα τῶν μάλ- λον εὐνοουμένων κρατῶν, ἡ ἄρτι συναφθεῖσα σύμβασις Αὐστρίας καὶ Ἰταλίας ἐφαρμόζεται, ὥς πρὸς τὰς δασμολογικὰς ἐλαττώσεις, καὶ ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος προελεύσεων. Οὕτω τὰ σῦκα, ἄτινα κατὰ τὸ γε- νικὸν δασμολόγιον τῆς Αὐστροουγγαρίας ὑπεβάλλοντο εἰς δασμὸν δώ- δεκα φιορινίων τὰ ἑκατὸν χιλιόγραμμα, καὶ δὲ τὸ συμβατικὸν δα- σμολόγιον, τὸ εἰς τὰς ἑλληνικὰς προελεύσεις ἐφαρμοζόμενον, εἰς πέντε

φιορινία, ἥδη κατὰ τὴν αὐστροϊταλικὴν συνθήκην, ὑποβληθήσονται εἰς δασμὸν ἑνὸς μόνου φιορινίου, ὁ δασμὸς δὲ οὗτος ἐφαρμοσθήσεται καὶ ἐπὶ τὰ ἐξ Ἑλλάδος σῦκα. Ἐπίσης ἐπὶ τῶν λεμονίων, πορτοκαλίων καὶ κίτρων ἐφαρμοσθήσεται ἐπὶ τῶν ἐξ Ἑλλάδος προελεύσεων ἢ ἐν τῇ αὐστροϊταλικῇ συνθήκῃ ἀναγραφείσα ἀτέλεια, ἀντὶ τοῦ τέως ἐφαρμοζομένου συμβατικοῦ δασμοῦ τῶν τεσσάρων φιορινίων κατὰ ἑκατὸν χιλιόγραμμα, ἐνῶ τὸ γενικὸν τῆς Αὐστροουγγαρίας δασμολόγιον ἀναγράφει δασμὸν ἐπὶ τῶν εἰδῶν τούτων ὀκτῶ φιορινίων.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 11 Δεκεμβρίου 1887.

Μεθ' ὅσα εἶδομεν γραφέντα καὶ ἀναπτυχθέντα ἐν τῷ τύπῳ περὶ ἀποχωρήσεως τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἢ περὶ ἐξόδου, ἢ περὶ ἀποχῆς, ἢ περὶ ἀπουσίας, ἢ περὶ ἀπεργίας — ὀνομάσατέ τα ὅπως κρίνετε καὶ ὅπως θέλετε — πάλιν καταλήγομεν εἰς τὴν ἐν συμπεράσματι παρατήρησιν, ὅτι ἡ «Ὠρα» μόνη, μόνη αὕτη ἐχαρακτήρισε τὸ πρᾶγμα ἀκριβέστερον ὧν καὶ νομοταγέστερον. Καὶ τοῦτο, διότι οὔτε τὸ ἀνέφερεν, οὔτε τὸ ἀναφέρει. Καὶ ἀληθῶς τί νὰ ἀναφέρῃ; Ἡ Βουλὴ καλεῖται εἰς συνεδρίασιν, ἀναγινώσκειται ὁ κατάλογος, εὐρίσκονται παρόντες ὅσοι συνήθως εὐρίσκονται πάντοτε εἰς τὴν κήρυξιν τῆς ἐνάρξεως τῆς συνεδριάσεως, κηρύσσεται λοιπὸν ἡ ἔναρξις καὶ προχωρεῖ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Ἐξακολουθεῖ λοιπὸν ἡ «Ὠρα» καὶ αὕτη εἶνε μόνη ἐν τῇ ὀρθότητι τῆς ἐρμηνείας τοῦ θεσμοῦ λειτουργοῦντος, ἐξακολουθεῖ μὴ δυναμένη οὔτε νὰ ἀναφέρῃ τι, οὔτε νὰ πιστεῦσῃ, ὅτι αἱ συνεδριάσεις καὶ ψηφίσεις γίνονται ἄνευ ἀντιπολιτευομένων, ἄνευ ἀντιρρήσεως. Περὶ τῆς κυβερνήσεως πιστεύει, ὅτι οὐδὲν γινώσκει ἢ κυβέρνησις ἐκ τῶν ἀορίστως ἐν ταῖς ἐφημερίαις, λόγῳ πολυπραγμοσύνης μόνον, λεγομένων, οὐδὲν δ' ἐχόντων κύρος. Τοῦναντίον τακτικῶς ἀφηγεῖται τὰ κατὰ τὴν Βουλὴν ἐπ' ὀνόματι τῆς ἐν μεγάλῃ ἀπαρτίᾳ συνεδριαζούσης Βουλῆς. Καὶ οὕτως ἀποδεικνύεται, ὅτι ὅσοι ἀπουσιάζουν ἀκόμη δὲν ὥρισαν, οὔτε ἐγνωστο-

ποίησαν, κατὰ τὰ συνταγματικά ἔθιμα, τί καὶ διατὶ πράττουσιν οὕτω. Ἐξωδίκως δὲ μόνον φαίνεται τὸ χρῶμα τῆς ἀποχῆς των, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ὑποχρεώνει κανένα ἐκ τῶν λειτουργούντων θεσμῶν νὰ σταματήσῃ ἢ νὰ ἐρευνήσῃ νὰ μάθῃ πράγματα, τῶν ὁποίων οὔτε οἱ ἐργάται αὐτοὶ δίδουσι σαφεῖ καὶ ἐπίσημον ὁρισμόν.

13 Δεκεμβρίου 1887.

Κατὰ τὴν χθесινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς ἐψηφίσθησαν διάφορα νομοσχέδια εἰς α'. β'. καὶ γ'. ἀνάγνωσιν ἐν οἷς καὶ τὰ περὶ χορηγήσεως συντάξεως εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ τέκνα τοῦ Ἑμὶν Καρτζιᾶ καὶ Κ. Τσαπάλου, ἐφ' ὧν ἐγένετο μυστικὴ διὰ σφαιριδίων ψηφοφορία, καὶ ἐγένοντο δεκτὰ τὸ μὲν πρῶτον διὰ ψήφων 84 κατὰ 2, τὸ δὲ δευτέρον διὰ ψήφων 76 κατὰ 10.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 11 Δεκεμβρίου 1887.

Ἐν τῷ κεφαλαίῳ τῆς Βουλῆς βλέπουσι καθ' ἑκάστην οἱ ἀναγνώσται ἐφημερίδων, ὅτι ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία χωρεῖ ἀπροσκοπτως καὶ τακτικῶς εἰς τὰ ἔργα αὐτῆς, οὐχὶ ἄνευ βασάνου, ὥς ἐνασμενίζονται νὰ κηρύττωσιν αἱ ἐφημερίδες τῆς συστηματικῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀλλὰ μετὰ τοῦ μεμετρημένου καὶ πεφωτισμένου ἐλέγχου, ὅπου οὗτος παρίσταται ἀναγκαῖος, διότι πάντα τὰ νομοθετήματα δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην ἐλέγχου, ὄντα νομοθετήματα τὰ πλεῖστα ὑπηρεσίας τρεχούσης.

Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία «Παλιγγενεσίας».

Πάτραι, 9 Δεκεμβρίου 1887.

Ἡ ἐνταῦθα ἐντύπωσις, ἣν παρήγαγε τὸ ἔκνομον μέτρον τῆς ἀποχωρήσεως τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀπὸ τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς, δὲν ἦν οἷον προσεδοκᾶτο ὑπὸ τῶν κυρίων ἀντιπολιτευομένων, τοῦναντίον δὲ μάλιστα ἐχαρκτηρίσθη, ὥς κοινοβουλευτικὴ παρασπονδία, ἀνάξια ἀνδρῶν, ἀξιούντων νὰ διοικήσωσι τὰ κοινά. Ἄλλ' ἡ ἀντιπολίτευσις πειθομένη, φαίνεται, ἐκ τῶν πραγμάτων, ὅτι τὸ ἐν τῇ Βουλῇ στά-

διον δὲν παρείχεν αὐτῇ ἔδαφος γόνιμον εἰς δάφνας, οὐδὲν εὐροῦσα τὸ ψεκτέον μετ' ἀποτελέσματος ἐν τῷ ὑποβληθέντι προϋπολογισμῷ, ἔγνω νὰ μεταφέρῃ τὸ βῆμα αὐτῆς εἰς τοὺς δρόμους νὰ κινήσῃ καὶ πάλιν τοὺς ὄχλους, ὥς ἔπραξεν εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις, νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν συνδρομὴν τῶν εὐάνδρων Ἀρκάδων καὶ τῶν μεγαλητόρων Ἀχαιῶν καὶ νὰ ἐπικρατήσῃ. Δυστυχῶς ὁ λαὸς μετὰ διδακτικωτάτης ἀδιαφορίας, ἐδέξατο τὸ διάβημα καὶ τὰς δικαιολογήσεις τῶν κ. κ. ἀντιπολιτευομένων, οὐδὲν δὲ ἐκ τῶν φερομένων πρὸς δικαιολόγησιν ἐπιχειρημάτων ἐφάνη ἀρκοῦν διὰ νὰ πείσῃ τὸν κόσμον, ὅτι τὸ μέτρον τῆς ἀποχωρήσεως ἀπετέλει τι τὸ πατριωτικὸν διὰ τὴν ἀντιπολίτευσιν καὶ τὸ ἔργον αὐτῆς. Καὶ ἡ ἐντύπωσις αὕτη πρέπει νὰ τὴν διδάξῃ, ὅτι ὀφείλει νὰ πολιτεύηται σωφρονέστερον, ἵνα μὴ ἀντὶ ἐπαίνων, ὥς προσεδόκα, συλλέγῃ πανταχόθεν ὕβρεις καὶ ἀποδοκιμασίας.

11 Δεκεμβρίου.

Ἔχομεν λοιπὸν ἑκατὸν μόλις βουλευτάς. Ὅγδοήκοντα πέντε παρόντας, τέσσαρας ἢ πέντε ἀσθενεῖς καὶ δέκα ἀπόντας. Οἱ ἄλλοι πενήκοντα ἀνήκουσιν εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀποχωρησάντων, ἡ ἑξ ἑκείνων, οἷτινες δὲν ἀπεχώρησαν, διότι ἀπουσιάζουσι.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 13 Δεκεμβρίου.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ ΚΑΛΑΜΩΝ

Τὸ πρὸς τὸν κ. πρωθυπουργὸν εὐχαριστήριον ἐκ Καλαμῶν τηλεγράφημα, ὃπερ ἐδημοσιεύσαμεν χθὲς καὶ δι' οὗ ἐκδηλοῦται πρὸς τὴν κυβέρνησιν καὶ τὴν Βουλὴν «τὰ αἰσθήματα τῆς γενικῆς εὐφροσύνης καὶ ζωηρᾶς ἐγγνωμοσύνης τοῦ λαοῦ τῆς Μεσσηνίας ἐκτιμῶντος τὰς σπουδαίας ὑπὲρ τοῦ τόπου μερίμνας τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ» φέρει καὶ τὰς κάτωθι ὑπογραφάς, αἷς χθὲς ἔνεκα λόγων τυπογραφικῆς ἀνάγκης δὲν ἐδημοσιεύσαμεν, ἀρκεσθέντες εἰς τὰ 120 σχεδὸν ἄλλα ὀνό-

ματα. Ἄπαντες δὲ οἱ τηλεγραφοῦντες « μετ' ἀγανακτήσεως ἀποδοκιμαζόντες ἐκείνους οἵτινες ἐκ ταπεινῶν λόγων παρεμβάλλουσι προσκόμματα εἰς τὴν ἐθνικὴν καὶ κοινωφελῇ πορείαν τῆς κυβερνήσεως, προσδοκῶσιν ἐκ τῶν πατριωτικῶν διαθέσεων ταύτης τὴν ὅσον οἶόν τε ταχεῖαν συντέλεσιν τῆς σιδηροδρομικῆς ταύτης γραμμῆς ». Εἰσὶ δὲ οὗτοι πλὴν τῶν ἄλλων οἱ ἑξῆς :

ΣΗΜΑΙΑ

Β Ο Υ Λ Η

Συνεδρίασις τῆς 12 Δεκεμβρίου.

Εἶνε 4 ¹/₂ μ. μ. ὥρα ὅτε ἀναγινώσκεται ὁ κατάλογος. Οἱ κ. κ. βουλευταὶ πολὺ εὐθυμοὶ φαίνονται σήμερον καὶ ἐνῶ ἀναγινώσκεται ὁ κατάλογος μεταξὺ τῶν παρῶν, παρῶν, ζωηροὶ διάλογοι γίνονται καὶ γέλωτες ἀκούονται. Ἐν τῇ αἰθούσῃ φαίνεται καὶ μαθητῆς τις νεαρὸς ἐν στολῇ τοῦ πρακτικοῦ Λυκείου, πρὸν ὃν ὁ κ. Τρικούπης ἀπευθύνει τὸν λόγον καὶ συνδιάλεξις συνάπτεται μεταξὺ των καθ' ἣν ἡ στάσις τοῦ καλοῦ μαθητοῦ εἶνε εὐπρεπεστάτη καὶ σεμνὴ ἱσταμένου ἐν στρατιωτικῇ προσοχῇ, ἔξ οὗ ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ στρατιωτικὴ ἀσκησις ἐξευγενίζει τὸ ἦθος καὶ καθιστᾷ τινὰ εὐπειθῆ ὅσον καὶ ὑπερήφανον καὶ ἀξιοπρεπῆ.

Ὁ κ. Τρικούπης ζητεῖ τὴν μεταβολὴν τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ὅπως τὰ δύο τελευταῖα ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει νομοσχέδια περὶ συντάξεως εἰς τὰς χήρας τοῦ ταγματάρχου Ἐμὶν Καρτζιᾶ καὶ τοῦ λοχαγοῦ Τσαπάλου, ταχθῶσι μετὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 25 νομοσχέδιον. Δεκτῆς γενομένης τῆς μεταβολῆς γίνεται ἀμέσως συζήτησις ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων, καθ' ἣν ὁ κ. Κόρπας καὶ ὁ κ. Τζάνες συνιστῶσι νὰ ψηφισθῶσι ταῦτα, ἀλλ' ὁ τελευταῖος μόνον ὡς πρὸς τὸ τέκνον τοῦ Καρτζιᾶ ἀποδεχόμενος τὸ νομοσχέδιον προτείνει τὸν χωρισμὸν τῶν ζητημάτων. Ἡ

www.libtool.com.cn
 πρότασις του ὅμως ἀποκρούεται ὁμοφώνως καὶ τὰ νομοσχέδια κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον ψηφίζονται. Ἐπὶ τοῦ συνόλου γίνεται κατὰ τὸν κανονισμόν μυστικὴ ψηφοφορία. Προσάγονται πρὸς τοῦτο δύο κάλπαι καὶ σφαιρίδια, καλοῦνται ὡς ψηφολέκται ὁ κ. Μεταξᾶς καὶ ὁ κ. Παχὺς καὶ ἐκφωνουμένων τῶν ὀνομάτων τῶν κ. κ. βουλευτῶν προσέρχονται καὶ λαμβάνοντες τὸ σφαιρίδιον παρὰ τοῦ τεταγμένου σφαιριοδότης κλητῆρος τῆς Βουλῆς, ψηφίζουσιν εἰς τὸ Ναὶ ἢ Ὅχι, εἰς τὸ ἄσπρον ἢ μαῦρον. Ἡ θέα τῶν καλπῶν, τῶν σφαιριδίων, σφαιριοδότης κλπ. ἐγείρει τὸ ἐνδιαφέρον ὥσπερ πρόκειται περὶ τινος δημοτικῆς ἢ βουλευτικῆς ἐκλογῆς καὶ διὰ τοῦτο οἱ μὲν ἐν τοῖς θεωρείοις ἐντείνουσι τὴν προσοχὴν κατὰ τὴν διαλογὴν, πολλοὶ δὲ βουλευταὶ ἔχουσι περικυκλώσει τὰς κάλπας καὶ ὁ ἐπὶ τῆς διαλογῆς βουλευτῆς κ. Παχὺς, καταβάλλει μεγίστην προσοχὴν, ὅπως τηρηθῶσιν ὅλαι αἱ διατυπώσεις καὶ μὴ γίνῃ καμμία. . . καλπονόθευσις, διότι ἡ συνθήθεια δὲν χωρατεύει. Περαιτωθείσης τῆς διαλογῆς ἐπὶ 86 ψηφισάντων 84 ἐψήφισαν ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συντάξεως τῆς χήρας Ἐμὶν Καρτζιᾶ καὶ 76 ὑπὲρ τῆς χήρας Τσαπάλου. Τινὲς θέλουσι νὰ εἰπωσιν ὅτι τοῦτο δὲν εἶνε ἀποτέλεσμα ἐλευθέρας ψήφου τῶν κ.κ. βουλευτῶν, ἀλλὰ προϊόν. . . ψυχολογικῆς βίας, ἀφοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν καὶ τὴν ψηφοφορίαν παρίστατο ἐν τῇ αἰθούσῃ τὸ ὀφθαλμικὸν τοῦ Ἐμὶν Καρτζιᾶ, ὁ εὐσταλὴς καὶ στρατιωτικώτατος τὸ ἦθος ἐκεῖνος μαθητὴς τοῦ Λυκείου, πρὸς δὲν ὤμει ἐν ἀρχῇ τῆς συνεδρίας ὁ κ. Τρικούπης καὶ χάριν οὗ τόσον θερμῶς συνηγόρησεν ὁ κ. Τζάνες πολὺ δικαίως βεβαίως.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 12 Δεκεμβρίου 1887.

Φρονοῦμεν τέλος οὕτω σήμερον, ὅτι ἡ τύχη τῆς ἀντιπολιτεύσεως διακυβεύεται οἰκτρῶς ἐπὶ προφανεῖ ζημίᾳ τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων καὶ οὐκ ἔστι σωτηρία εἰμὴ ἐν τῇ ἐνθέρμῳ καὶ συντηρητικῇ συγκρατήσει τοῦ ὑπάρχοντος τοῦλάχιστον ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἀκμῇ. Οὕτω φρονοῦμεν εἶνε ἔγκλημα; εἶνε ἀποστασία; εἶνε ἐξωμοσία; Τί ὠμόσαμεν

www.libtool.com.cn

τάχα; ποία εὐθύνη ἐδόθη ἡμῖν, εἴτε δι' ὄρκου εἴτε δι' ἐντολῆς; Τί μᾶς συνέδεσεν ἀδιαρρήκτως ἐν τῇ λειτουργίᾳ ἐκείνων τῶν θεσμῶν καὶ ὑπηρεσιῶν, αἵτινες εἰς χεῖράς των ἀπέβησαν ἐρείπια; Τὸ νὰ ἰσχυρισθῶμεν, ὅτι μετὰ τὴν εἰς χεῖράς των αὐτὴν διαρροὴν καὶ τήξιν ὅλης τῆς δυνάμεως τῆς 7 Ἀπριλίου, μετὰ τὴν καταδίκην αὐτῆς ὑπ' αὐτῶν τῶν πρωταθλητῶν της ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἀρχηγοῦ καὶ τὴν προτίμησιν ὑπ' αὐτῶν τούτων τοῦ συστήματος τοῦ κ. Τρικούπη, ἔστω μ' ὅλα του τὰ βάρη παρὰ νὰ εἶνε ἀρχηγὸς ὁ ἀρχηγὸς ἐκεῖνος· μετὰ τὴν ψήφισιν ὑπ' αὐτῶν τοῦ νόμου τῆς μεγάλης περιφερείας, μετὰ τὰ οἰκτρὰ λάθη τῶν ἐκλογῶν τῆς 4 Μαΐου καὶ ἔκτοτε μετὰ τὰ τόσα ἀηδῆ πλέον καμώματα, τὸ νὰ ἰσχυρισθῶμεν ὅτι μεθ' ὅλα ταῦτα ἀπεκάμαμεν καὶ ἡμεῖς νὰ εἴμεθα παράπλευροι μερικῶν αἰσχρογράφων ἀπομεινάντων καὶ τούτων δολίων, μεθ' ὅλα ταῦτα ἔγνωμεν νέαν φάσιν πραγμάτων καὶ ἀποτελέσματα ἀφ' ἑτέρου τῆς κυβερνήσεως μᾶλλον εὐέλπιδα καὶ παρήγορα· τὸ νὰ ἰσχυρισθῶμεν τοῦτο εἶνε τάχα τόσῳ μέγα ἔγκλημα ἐσχάτης προδοσίας, ὥστε μετ' ἀγνωμοσύνης ἀνηκούστου πρὸς τ' ἀγαθὰ καὶ τὰς ὑπηρεσίας, ὅς τόσα ἔτη κυρ' ἡμῶν εἶδον, νὰ ὑβρίζωμεθα καθ' ἑκάστην ὑπ' αὐτῶν τούτων πρώτων, χωρὶς καμμίαν ἀφορμὴν νὰ δώσωμεν, ὥς ἔλκη τῆς κοινωνίας ἀφόρητα;

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 12 Δεκεμβρίου.

Τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα ἐκ Καλαμῶν, φέρον περὶ τὰς 700 ὑπογραφὰς πολιτῶν, διεβιβάσθη χθὲς πρὸς τὸν κ. πρωθυπουργόν:

Κύριον Χαρίλαον Τρικούπην (πρωθυπουργόν).

Ἐπὶ τῇ ἀποφάσει τῆς παρὰ τῆς ὑμετέρας ἐξοχότητος προεδρευομένης κυβερνήσεως καὶ τῇ ἐπιψηφίσει αὐτῆς παρὰ τῆς Βουλῆς διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ σιδηροδρόμου Μύλων — Καλαμῶν, ἐκδηλοῦντες τὰ αἰσθήματα τῆς γενικῆς εὐφροσύνης καὶ ζωηρᾶς εὐγνωμοσύνης, ἅτινα ὁ νοήμων λαὸς τῆς Μεσσηνίας, ἐκτιμῶν τὰς διηνεκεῖς καὶ σπουδαίας πάντοτε ὑπὲρ τοῦ τόπου μερίμνας τῆς ὑμετέρας ἐξοχότητος, διετράνωσε

καὶ ἐν τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἀρτίως ἐνεργηθείσης βουλευτικῆς ἐκλογῆς, μετ' ἀγανακτήσεως δὲ ἀποδοκιμάζοντες ἐκείνους, οἵτινες ἐκ ταπεινῶν λόγων παρεμβάλλουσι προσκόμματα εἰς τὴν ἐθνικὴν καὶ κοινωφελῆ πορείαν τῆς ὑμετέρας κυβερνήσεως, ἐπικαλούμεθα καὶ προσδοκῶμεν ἐκ τῶν πατριωτικῶν διαθέσεων αὐτῆς, τὴν ὅσον τὸ δυνατόν ταχεῖαν συντέλεσιν τῆς σιδηροδρομικῆς ταύτης γραμμῆς. Διατελοῦμεν δὲ μετὰ σεβασμοῦ βαθυτάτου.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Ὁ κ. Τρικούπης ἐν τῇ λαμπρᾷ ἀγορεύσει του πρὸς τὸ Κοινοβούλιον λίαν ἐπιτυχῶς ἔβαλε τὸν δάκτυλον ἐπὶ τῆς πληγῆς, εἰπὼν ὅτι ὅλη ἡ δυσχέρεια τοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος ἔγκειται ἐν τῇ εὐρέσει τοῦ μεταλλικοῦ.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 12 Δεκεμβρίου.

Ἀφοῦ καὶ ἡ ἐν τῇ πρωτευούσῃ καὶ ἡ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις κοινὴ γνώμη ἀπεδοκίμασεν ἀνεπιφυλάκτως τὸ διάβημα τῆς ἀποχωρήσεως τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐκ τῆς Βουλῆς, ἐπέρχονται ἤδη ραγδαίαι καὶ αἱ ἀποδοκιμασίαι τῆς ἐν τῷ ἔξωτερικῷ κοινῆς γνώμης τῶν Ἑλλήνων. Ἐκ τῶν διὰ τοῦ χθεςινοῦ ταχυδρομείου κομισθεισῶν ἑλληνικῶν ἑφημερίδων τῶν περὶ τῆς ἀποχωρήσεως πραγματευομένων, ἀρκοῦμεθα νὰ ἀναγράψωμεν τὰς κρίσεις τῆς ἐγκρίτου ἐν Κωνσταντινουπόλει συναδελφου, τοῦ «Νεολόγου» ὅστις ἐν τῇ πολιτικῇ αὐτοῦ καταστάσει ἐκφράζεται ὡς ἑξῆς :

Ἡ πλειοψηφία τοῦ κ. Τρικούπη ἐστὶν ἰσχυροτάτη μεθ' ὅλας τὰς ἐσχάτως ἐπελθούσας μεταστάσεις ἐνίων βουλευτῶν, ἔχει δὲ ἅπαντα τὰ στοιχεῖα ἐφ' ὧν βασιζομένη δύναται νὰ προβῇ εἰς τὸ ἔργον ἄνευ τῶν κινδύνων, οὓς ἀποπειρᾶται νὰ γεννήσῃ ἡ ἀντιπολίτευσις διὰ τῆς διαταράξεως τῶν συνειδήσεων τοῦ ἑλληνικοῦ δημοσίου, ὃπερ ὁμως οἰκτεῖρει βεβαίως τὴν ἀντισυνταγματικὴν ναὶ μὲν καὶ στασιαστικὴν πολιτείαν, ἣν ἐτράπησαν καὶ τρέπονται οἱ περὶ τὸν κ. Δηλιγιάννην. Ἡ πολι-

τεία αὕτη ἐστὶν ἀσύγνωστος ἅμα καὶ ἀσύνετος εἰς οὐδὲν ἄλλο ἄγουσα ἀποτέλεσμα ἢ εἰς τὴν παντελῇ παρὰ τῇ δημοσίᾳ γνώμῃ κατάπτωσιν τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

18 Δεκεμβρίου 1887.

Χθὲς ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς τεσσαρακοστῆς τετάρτης ἐπετείου τῆς γεννήσεως τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως ἡμῶν ἐτελέσθη ἐν τῷ ὀρθοδόξῳ ἀνακτορικῷ ναῷ δοξολογία χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Προκοπίου καὶ παρισταμένης τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη, τῶν ὑπουργῶν καὶ τῶν αὐλικῶν ἐν σώματι.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 1887.

Τὴν 11 $\frac{1}{4}$ ἀκριβῶς ἀφίκετο ὁ πρωθυπουργὸς φέρων τὸν ἑλληνικὸν Μεγαλόσταυρον. Μετὰ τὴν δοξολογίαν, ἡγουμένης τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, πάντες μετέβησαν εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν, ὅπου ὁ Βασιλεὺς μετὰ τῆς Βασιλίσσης περιερχόμενοι τοὺς παρισταμένους συνωμίζουν μετ' αὐτῶν. Ἐφέτος κατὰ πρώτην φορὰν περιῆλθε καὶ ἡ βασιλόπαις Ἀλεξάνδρα συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ διαδόχου καὶ τοῦ βασιλόπαυδος Γεωργίου, καὶ συνωμίλησεν ἐπ' ἀρκετὴν ὥραν μετὰ τοῦ Μητροπολίτου καὶ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ.

15 Δεκεμβρίου.

Χθὲς τὴν πρωΐαν ἐπεσκέφθησαν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην οἱ ἑκτακτοὶ τοῦ Σουλτάνου ἀπεσταλμένοι, συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Τουρκίας, ὁ ἀρχιστράτηγος Ἐδχὲμ πασᾶς μετὰ τοῦ Φαῖκ βέη καὶ τοῦ υἱοῦ του λοχαγοῦ, πάντες ἐν στολῇ.

15 Δεκεμβρίου 1887.

Ὁ ἐμπορικὸς κόσμος Μασσαλίας ἐπὶ τῆς σταφίδος, ἐκφράζει ἀπροκαλύπτως ἐπαίνους ὑπὲρ τοῦ νῦν ὑπουργείου, ὃπερ ἀνέλαβε μετὰ δραστηριότητος τὴν λύσιν ζητήματος, θίγοντος τὰ καίρια τοῦ ἔξωτερικοῦ ἐμπορίου τῆς Ἑλλάδος. Ἡ μόνη δ' εὐχὴ του εἶνε ἡ διατήρη-

σις ἐν τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ ὑπουργείου τούτου οὕτινος ἡ δεξιὰ ἐνέργεια θέλει ὁσονούπω φέρει εἰς εὐτυχὲς πέρας τὴν ἑλληνογαλλικὴν ἐμπορικὴν σύμβασιν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 17 Δεκεμβρίου.

Καὶ παρὰ τῷ κ. πρῶθυπουργῷ, δν ἐπεσκέφθη προχθὲς ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ κ. Τεριακίου, συνήντησε τὴν αὐτὴν ἔντονον καὶ ἀξιοπρεπῆ γλῶσσαν, ἣν καὶ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν παρὰ τῷ κ. Δραγούμῃ. Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ρωμουνίας ἐπέισθη βεβαίως, ὅτι ἡ ἀφίξις τοῦ ἐνταῦθα οὐδαμῶς ἔλυσε τὸ ζήτημα τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ ἐγγράφου, αὕτη δὲ μόνη ἄνευ ἄλλων ὑποχωρήσεων ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως δὲν ἤθελε φέρει τὴν ποθομένην ἀποκατάστασιν τῶν σχέσεων.

17 Δεκεμβρίου.

Β Ο Υ Λ Η

Κατὰ τὴν χθρσινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς, μετὰ τινὰς ἐπερωτήσεις τῶν κκ. Μακρυγιάννη, Κοσσονάκου, Πικουλᾶκη, Χαλκιοπούλου καὶ Κανάρη, καὶ τὰς ἀπαντήσεις τῶν ὑπουργῶν κκ. Τρικούπη, Λομβάρδου καὶ Δραγούμῃ, ἐψηφίσθη εἰς β' ἀνάγνωσιν τὸ νομοσχέδιον, περὶ ἀδείας πρὸς συνομολόγησιν συμβάσεως μετὰ τῆς Αἰγύπτου, ἄνευ ἀντιρρήσεως, καὶ τὸ περὶ τελῶν χαρτοσήμου, μετὰ μακρὰν συζήτησιν διὰ ψήφων 82 κατὰ 2. Ἡ συνεδρίασις ἐλύθη περὶ ὥραν 9 $\frac{1}{2}$ μ. μ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 18 Δεκεμβρίου.

Β Ο Υ Λ Η

Συνεδρίασις τῆς 17 Δεκεμβρίου.

Ἐπὶ τέλους ψηφίζεται καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου εἰς γ'. ἀνάγνωσιν, ἀναγινωσκομένων δὲ καὶ ψηφιζομένων τῶν πρακτικῶν τῆς

www.inetool.com.cn
 συνεδριάσεως λύεται ἡ συνεδρίασις περὶ ὧραν 7 μ. μ. τοῦ προέδρου ἀγγέλλοντος ὅτι ἡ Βουλὴ διακόπτει τὰς ἐργασίας της, τῶν κυρίων βουλευτῶν δὲ ἀποχαιρετησάντων ἀλλήλους καὶ τοῦ κ. Τρικούπη φιλομειδῶς θλίβοντος τὰς τεινομένας αὐτῷ χεῖρας.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ 19 Δεκεμβρίου.

Χθὲς ἐδόθη παρὰ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Τουρκίας Φεριδούν βέη γεῦμα πρὸς τιμὴν τῆς ἐνταῦθα ὀθωμανικῆς ἀποστολῆς. Μετὰ τὸ γεῦμα μετέβησαν ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς τουρκικῆς πρεσβείας ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης καὶ ἄλλοι κεκλημένοι.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 18 Δεκεμβρίου.

Ἐν τῇ αὐστριακῇ πρεσβείᾳ ἐδόθη χθὲς γεῦμα εἰς τὸ διπλωματικὸν σῶμα. μετὰ δὲ τὸ γεῦμα συνήλθον ἐν συναναστροφῇ παρὰ τῷ βαρὼν καὶ τῇ βαρωνίδι Κότσεκ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς καὶ πολλοὶ τῶν ἡμεδαπῶν καὶ ξένων.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΒΟΥΛΗ

Συνεδριάσις τῆς 17 Δεκεμβρίου.

Οἱ κ. κ. βουλευταὶ δὲν ἠθέλησαν οὔτε κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν νὰ ἀφήσωσι τὴν ἔξιν των καὶ νὰ προσέλθωσιν ἐγκαίρως εἰς τὴν Βουλὴν, ὥς ὁμοφώνως ἀπεφάσισαν προχθὲς. Μόλις κατὰ τὴν 4 1/2 κατορθοῦται ἀπαρτία.

Παρακινούμενον, φαίνεται, ἐκ τῆς ἰδέας ὅτι ἡ χθρσινὴ συνεδρία θὰ ἦτο ἡ τελευταία τῆς παρούσης συνόδου, προσέρχεται καὶ τὸ ὥραιον φῦλον διὰ τινων ἀντιπροσώπων του. Οἱ βουλευταὶ εἶνε ζωηρότατοι, τῆς ζωηρότητος δὲ ταύτης τὸ αἷτιον δέον νὰ ἀποδῶσωμεν εἰς τὸ ὅτι λήγουν τὰ βάσανά των, τοῦλάχιστον ἐπὶ τινι καιρὸν, ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι θεωροῦν βάσανον τὴν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ παραστάσιν τῆς φαιδρότητος μετέχει καὶ ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐγκαρδιώτατα ὁμιλῶν μετὰ τῶν

κ. κ. βουλευτῶν καὶ πρὸ πάντων μετὰ τοῦ κ. Διονυσίου Λομβάρδου ὃν συγχαίρει, φαίνεται, ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τοῦ δνόματός του.

Παρατηροῦμεν δέ, ὅτι οἱ κ. κ. βουλευταὶ σήμερον διαρκῶς παρίστανται πάντες σχεδὸν καθ' ὅλην τὴν συζήτησιν τῶν ψηφιζομένων νομοσχεδίων, παρὰ τὴν συνήθειάν των, καὶ δὲν ἀποσύρονται εἰς τὰ ἰδιαίτερα δωμάτια, ἀλλὰ τοῦτο ἔφερεν ὥς ἀποτέλεσμα, ὅτι ἡ χθεσινὴ συνεδρία ἦτο θορυβωδεστάτη, ἰδίως κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ ποιμνιοβοσκῆς νομοσχεδίου, ἥτις ἀναμινῆσκει παρελθούσας ἐποχάς, καθ' ἃς ἐνεργότατον μέρος εἶχον οἱ ἀποχωρήσαντες.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδρίας. Ἐπὶ τέλους ἐν μέσῳ γενικῆς εὐχαριστήσεως ἀναγινώσκονται καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδρίας ταύτης καὶ ἐπικυροῦνται, λύεται δὲ ἡ συνεδρία περὶ ὥραν 7 μ. μ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 18 Δεκεμβρίου 1887.

Ἐκ τύχης γνωστοποιηθὲν ἡμῖν, ἀναγράφομεν τὸ ἐξῆς, ὅπερ δυνατόν νὰ μὴ εἶνε ἀκριβές, ἀλλὰ καὶ δυνατώτερον νὰ εἶνε τοιοῦτον: Εἰς τὸ Κάϊρον ἀπεστάλησαν 400 ἡμεροδείκται ἐκ τῶν ἐκδοθέντων ὑπὸ τοῦ κ. Ἀνέστη Κωνσταντινίδου. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμεροδεικτῶν διηγεῖτο εἰς τέσσαρα ἴσα μέρη, ἐκ τῶν ὁποίων ἕκαστον ἔφερε τὰς εἰκόνας τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, τοῦ διαδόχου, τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ προϋσταμένου τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἀπαντες οἱ ἡμεροδείκται ἐπωλήθησαν ἐκτὸς 94... προϋσταμένων. Ἐπωλήθησαν δηλονότι οἱ ἑκατὸν Γεώργιοι, οἱ ἑκατὸν Κωνσταντίνοι, οἱ ἑκατὸν Τρικοῦπαι καὶ 6 Δηλιγιάνναι· οἱ λοιποὶ ἐνενήκοντα καὶ τέσσαρες ἐπεστράφησαν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Κατὰ τὴν χθὲς κοιμηθεῖσαν Β' Σύνοδον τῆς ΙΑ' βουλευτικῆς περιόδου, ἐντὸς 23 ἡμερῶν ἐψηφίσθησαν ἐκ τῶν ὑποβληθέντων νομοσχεδίων 90. Ἐκ τούτων τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἔλαβεν εἰς τὴν μερίδα του 26, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν 10, τὸ τῶν Οἰκονομικῶν 12, τὸ τῆς Ἐκπαιδεύσεως 10, τὸ τῶν Ναυτικῶν 9, τὸ τῶν

Ἐξωτερικῶν 5 καὶ 3 τὸ τῆς Δικαιοσύνης, ὅπερ πολλὰ μὲν εἰσήγαγεν
 πλείστα δ' αὐτῶν ἀνεπαύθησαν ἐν εἰρήνῃ! Τούτοις προσθετέον καὶ
 14 ἀφορῶντα εἰς πιστώσεις ἢ ἄλλην ἐπουσιώδη νομοθετικὴν ἐργα-
 σίαν καὶ 1 τὸ περὶ ἀντιβασίλειας.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 18 Δεκεμβρίου.

Ἡ χθὲς τὴν ἐσπέραν δοθεῖσα ἐν τῷ περικαλλεῖ μεγάρῳ τῆς ὡοσεικῆς πρε-
 σβείας ἐσπερίς, ἦν ὑπὸ πᾶσαν ἐποψιν λαμπρά. Παρῆν τὸ διπλωματικὸν σῶμα,
 ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης καὶ ἄλλοι τινές..

S P E E C H

*Delivered by H. E. Monsieur Charilaos Tricoupis, Presi-
 dent of the Council of Ministers, and Minister of Finance
 On Introducing to the Hellenic Chamber the Budget for 1888.*

On November 2nd (November 14th, 1887.

TRANSLATED FROM THE ORIGINAL GREEK

P R E F A C E

The eagerness with which the English translation of H. E. Monsieur Tricoupis's Speech was read last year, induces us to publish again this season the Speech which that eminent statesman delivered a few weeks ago in the Greek Chamber on introducing the Budget for 1888.

Like the Speech of last year, it is remarkable as a lucid and outspoken exposition of important facts, no less than as a model of terse and powerful Parliamentary oratory.

To this Speech have been added the more salient extracts of the reply which M. Tricoupis made on the 16th (28th) November to the criticisms of the Opposition regarding the financial measures of the Government.

As the steady progress of Greek State finance towards an equilibrium and a surplus — due to the unremitting and enlightened labours of M. Tricoupis — attracts a daily increasing interest in the English public, we feel assured that this fresh contribution to the more accurate understanding of the question will be welcome.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 18 Δεκεμβρίου

ΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΚΑΠΝΟΙ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ

Περὶ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ἑλληνικῶν καπνῶν ἐν Αἰγύπτῳ, ἡ «Ὦρα» δημοσιεύει σήμερον τὴν ἐπομένην αὐθεντικὴν εἶδῃσιν, λίαν εὐχάριστον στέφουσαν δὲ διὰ πληρεστάτης ἐπιτυχίας τὰς ἐν τούτῳ προσπαθείας τῆς παρούσης Κυβερνήσεως ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ τόπου.

«Τηλεγράφημα ἐξ Ἀλεξανδρείας ἀγγέλλει, ὅτι ἡ Αἰγυπτιακὴ συνέλευσις ἐψήφισε προχθὲς ἔγγειον φόρον τριάκοντα λιρῶν αἰγυπτιακῶν, ἐπὶ ἑκάστου φεδανίου καπνοφυτείας. Εἵχομεν ἀναγράψει ἄλλοτε τὴν εἶδῃσιν, ὅτι εἶχεν ἀποφασισθῇ ἡ ἐπιβολὴ τοιούτου φόρου, καθοριζομένου ὅμως εἰς δέκα μόνον λίρας αἰγυπτιακὰς ἐπὶ ἑκάστου φεδανίου· προσέκοψεν ὅμως ἡ πραγματοποιήσις τῆς ἀποφάσεως ἐκείνης εἰς δυσχερείας εἰς ὧν τὴν ἄρσιν ἐδέησε νὰ συμπράξῃ καὶ ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις. Εἰς τὴν σύμπραξιν ταύτην ἀφώρα ἡ διὰ τοῦ χθὲς ἐν τρίτῃ ἀναγνώσει ψηφισθέντος νομοσχεδίου χορηγηθεῖσα αὐτῇ ἄδεια. Ἀλλ' ἐνῷ ἀφετηρία τῶν πρὸς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν διαπραγματεύσεων τῆς αἰγυπτιακῆς ἦτο ἡ ἐπιβολὴ ἐγγείου φόρου ἐπὶ τοῦ παραγομένου ἐν Αἰγύπτῳ καπνοῦ δέκα αἰγυπτιακῶν λιρῶν, αἱ διαπραγματεύσεις αὗται ἀπέληξαν οὐ μόνον εἰς τὴν πραγματοποιήσιν τοῦ μέτρου τῆς φορολογίας τοῦ ἐγχωρίου καπνοῦ, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν αὕξησιν τοῦ φόρου ἀπὸ δέκα λιρῶν αἰγυπτιακῶν εἰς τριάκοντα.

23 Δεκεμβρίου.

Ὁ βασιλεὺς, ἡ βασίλισσα καὶ ἅπανα ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια μετὰ τῆς ἀκολουθίας αὐτῶν ἀνεχώρησαν διὰ τοῦ σιδηροδρόμου Πελοποννήσου τὴν 7 π. μ. ὥραν εἰς Πάτρας. Ἐν τῷ σταθμῷ παρήσαν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης καὶ πάντες οἱ ὑπουργοί, ὁ καιρὸς ἦν ψυχρότατος καὶ χειμερινός, ὁ δὲ διάδοχος καὶ ὁ βασιλόπαις Γεώργιος ἀπεχαιρέτισαν πάντας, ἰδιαίτερος δὲ τὸν πρωθυπουργόν κ. Τρικούπην.

27 Δεκεμβρίου 1887.

Χθὲς τὴν ἑσπέραν ἐδόθη ἐφespερὶς παρὰ τοῦ γραμματέως τῆς ρωσικῆς πρεσβείας κ. Μπακμέτιεφ, εἰς ἣν παρευρέθησαν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, τὸ διπλωματικὸν σῶμα καὶ πλείστοι ἄλλοι κεκλημένοι.

ΕΥΡΙΠΟΣ, ἐν Χαλκίδι 12 Δεκεμβρίου 1887.

Ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ὑποβληθέντος νομοσχεδίου περὶ διαπλατύνσεως τοῦ πορθμοῦ Εὐρίπου ἐπερατώθη κατὰ τὴν προχθεσινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς καὶ ἐψηφίσθη τὸ νομοσχέδιον εἰς γ' ἀνάγνωσιν δι' ὀνομαστικῆς ψηφοφορίας. Ἐκ τῶν 82 παρόντων βουλευτῶν 81 ἐψήφισαν ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου εἰς δὲ κατ' αὐτοῦ. Ἦδη δὲ δὲν ὑπολείπεται τίποτε ἄλλο εἰμὴ ἡ παραχώρησις τοῦ ἔργου εἰς ἐταιρείαν τινά. Περιττὸν θεωροῦντες νὰ ἀναγράψωμεν καὶ πάλιν τὰς ὠφελείας ὡς θέλει παρᾶσχει ἡ ἐκτέλεσις τοῦ σπουδαιοτάτου καὶ χρησιμωτάτου ἔργου, εὐχόμεθα ἵνα ταχέως ἀναλάβῃ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου ἐταιρεία τις καὶ ἄρξωνται αἱ ἐργασίαι.

ΡΩΜΗΟΣ

Ὡς πότε ὁ Τρικούπης θὰ στέκεται ᾗ ψηλὰ
 καὶ ὁ Θωδωρὴς θὰ χάσκη ἀπὸ τὰ χαμηλὰ
 ὥς πότε θὰ σφυρίζῃ 'στ' αὐτιά μας τὸ κουνουπί;
 ὥς πότε θὰ πηγαίνει ὁ ἀναξ' στοῦ Τρικούπῃ;

Η ΘΡΥΛΗΘΕΙΣΑ ΣΤΑΣΙΣ

Ἀπὸ τῆς μεσημβρίας τῆς χθὲς ἤρξαντο κυκλοφοροῦσαι φήμει περίεργοι, ὅτι δῆθεν ἐν Λαμίᾳ ἐξεργάγη στάσις. Οἱ θρύλοι ἔλαβον διαστάσεις, καὶ αἱ ἀφηγήσεις ἐγένοντο ὑπὸ τῶν μὲν μετὰ πάσης τῆς σοβαρότητος, ὑπ' ἄλλων δὲ εἰρωνικῶς καὶ ἐν ἱαρότητι. Τὸ παράδοξον ἦτο ὅτι ἡ ἐξακριβωσις τῆς ἀληθείας δὲν ἐπεδιώκετο, τοῦναντίον δὲ ὅσοι ἐπλησίαζεν ἡ ἐσπέρα, τόσον τὸ πρᾶγμα περιεβάλλετο διὰ μυστικισμοῦ, καὶ πολλοὶ ἀνήρχοντο τὰς κλίμακας τῶν ὑπουργείων, ὅπως μάθωσιν ἀσφαλῶς τί τέλος πάντων συμβαίνει. Διότι δὲν διεδίδετο ἄλλο τι κατὰ τὴν νύκτα ἢ ὅτι ἡ φρουρὰ Λαμίας ἐπανεστάτησεν ὀλόκληρος καὶ συλλαβοῦσα τὸν νομάρχην, ὥς συμπολιτευόμενον, ἀντικατέστησε δι' ἄλλου.

Ἐπὶ τέλους ἐγνώσθη ἡ ἀλήθεια. Ὁ ἀντιπολιτευόμενος βουλευτὴς Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος κ. Κοντογιάννης συνεκέντρωσε πρὸ πέντε ἡμερῶν εἰς Καστρί, χωρίον 2 1/2 ὥρας ἀπέχον τῆς Λαμίας, περὶ τοὺς ἑκατὸν χωρικοὺς, ὧν τινες ἔφερον ὅπλα, ἀλλὰ τὴν συγκέντρωσιν ἐπηκολούθησεν ἄμεσος διάλυσις, καὶ τὸ ζήτημα ἐτελείωσε. Φαίνεται, ὅτι ὁ κ. Κοντογιάννης διετέλει εἰς συνεννόησιν μετὰ τινων ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τοῦ ἐν Λαμίᾳ τάγματος, ἐφέρετο δέ, ὅτι ὁ κ. Κοντογιάννης ἐπὶ κεφαλῇς τῶν Καστρινῶν χωρικῶν του, θὰ συνηνοῦτο μετὰ εὐζώνων ἐκ τοῦ ἐν Ὑπάτῃ εὐζωνικοῦ τάγματος καὶ μετ' αὐτῶν θὰ ὤδευεν πρὸς ἐκπόρθησιν τῆς Λαμίας. Ἐν τούτοις ὅλα ταῦτα ἀπεδείχθησαν φαντασιώδη, διότι οἱ χωρικοί, τίς οἶδε κατὰ τίνα τρόπον συγκεντρωθέντες, διελύθησαν ἄνευ καὶ τοῦ ἐλαχίστου διαβήματος, ἐξ ὅλης δὲ τῆς κωμικοτραγικῆς ταύτης ὑποθέσεως ἡ μόνη ὑπολειφθεῖσα ζημία εἶνε, ὅτι ὁ κ. Κοντογιάννης κατελήφθη ἀπὸ τῆς ἱστορικῆς δι' αὐτὸν ἐκείνης ἡμέρας, ὑπὸ πυρετοῦ, ὑφ' οὗ μέχρι τοῦδε πάσχει.

Τοιουτοτρόπως ἔχει ἡ ὑπόθεσις, συμβᾶσα πρὸ πέντε ὄλων ἡμερῶν, χθὲς δὲ μόνον γενομένη γνωστὴ ἐνταῦθα δι' ἐπιστολῶν ἐκ Λαμίας καὶ ἐκ Χαλκίδος πρὸς διαφόρους ἐνταῦθα, ὅφ' ὧν καὶ ἐσπερμολογήθη. Ἡ Λαμία κοιμᾶται καὶ ἐξυπνᾷ ἡσυχωτάτῃ, ζήτημα δὲ εἶνε, ἂν θὰ κατορθωθῇ ν' ἀποδειχθῇ, ὅτι πράγματι ὑπάρχει συνεννόησις μετ' ἀξιωματικῶν πρὸς ἔκνομόν τι κίνημα καὶ ἂν τὸ διάβημα τοῦ κ. Κοντογιάννη φέρει τὰ στοιχεῖα τῆς καταδιώξεως.

20 Δεκεμβρίου.

Ἀνεχώρησαν χθὲς ἐπανακάμπτοντες εἰς Κωνσταντινούπολιν οἱ ἑκτακτοὶ τοῦ Σουλτάνου ἀπεσταλμένοι, ἀφοῦ προηγουμένως ἀπεχαιρέτησαν τὸν πρωθυπουργόν κ. Τρικούπη.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 22 Δεκεμβρίου.

Ἄλλ' ἐνῶ ἐν πεποιθήσει πιστεύομεν τὴν ἀντιπολίτευσιν ἀνίκανον νὰ ἐκτείνῃ τὴν εὐθύνην αὐτῆς ἐπὶ τὸ ἀστεῖον συμβεβηκὸς τῆς Λαμίας, ἥ καὶ ἐπὶ ἄλλο σπουδαιότερον, φρονοῦμεν ὅτι ἡ πρᾶξις ἐνὸς τῶν μελῶν αὐτῆς, ἡγουμένου ἐν μεσονυκτίῳ ἐνόπλου ὀμίλου, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ οἰκτρᾷ ἀποτυχίᾳ τῆς ὑπῆρξεν ἀρκούντως ἀπαισία καὶ ἔνοχος, ἵνα ἐπιβάλλῃ εἰς τὰ λοιπὰ μέλη καὶ τὸν τύπον τῆς ἀντιπολιτεύσεως καθήκοντά τινα σωφροσύνης καὶ φροντίδα πρὸς μείωσιν τοῦ ἡθικοῦ τραύματος, ὅπερ κατηνέχθη αὐτῇ παρ' ἀλογίστου καὶ τὰς τελικὰς προθέσεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως παραγνωρίσαντος φίλου. Τὸ ταράδειγμα τοῦ εὐσεβοῦς υἱοῦ τοῦ Νῶε, καλύψαντος τὴν ἀσχημίαν τοῦ ὀλισθήσαντος εἰς τὴν κραιπάλην πατρὸς ἔπρεπε νὰ χρησιμοποιηθῇ μετὰ ζήλου καὶ προνοίας ὑπὲρ τῆς ὑποθέσεως τοῦ ἐν Φθιώτιδι μέλους τῆς ἀντιπολιτεύσεως παρὰ τῶν ἐν Ἀθήναις φίλων αὐτοῦ, καὶ νὰ μὴ ἐνοχοποιηται ἐπὶ πλέον ἐνώπιον τῆς κοινωνίας καὶ τῶν νόμων εἰς τόσον ἀτυχήσας ἄνθρωπος, ὅστις δὲν ἐσχόπει βεβαίως νὰ ὑπηρετήσῃ τὰ προσωπικά του συμφέροντα μόνον ἐπιχειρήσας, ὅτι ἐπεχείρησε, πιστεύσας ἴσως ἐν συγγνωστῇ ἀπλότητι, ὅτι καὶ ἄλλοι ἀλαχοῦ ὑπὸ τῶν αὐτῶν παρακεκινδυνευμένων στοχασμῶν κατέχονται.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 22 Δεκεμβρίου.

Η ΕΝ ΛΑΜΙΑ ΨΕΥΔΟΣΤΑΣΙΣ

Παρέχομεν νεωτέρας πληροφορίας περὶ τοῦ παρὰ τὴν Λαμίαν κωμικοῦ κινήματος, τοῦ ὁποίου ἤρως ὑπῆρξε, κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε διαδοθέντα, ὁ ἀντιπολιτευόμενος βουλευτὴς κ. Κοντογιάννης.

Ἡ ἀνάκρισις δὲν ἠδύνατο νὰ μείνῃ ἀπαθὴς ἀπέναντι τοῦ ὑπόπτου περιπάτου, τὸν ὁποῖον ὁ κ. Κοντογιάννης ἐπεχείρησεν ἀπὸ τοῦ Ἁγᾶ εἰς Καστρίον, μετὰ 40-50 ὀπλισμένων χωρικῶν, καὶ ἐθεώρησε φρόνιμον νὰ προβῇ εἰς τὰς δεούσας ἐρεῦνας πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν ταραξιῶν καὶ τῶν θρυληθέντων φοβερῶν σχεδίων. Συντελεῖα τῶν ἐνεργειῶν τούτων ἠγγέλθη χθὲς ἐνταῦθα, καθ' ἃ ἐβεβαιούτο, ὅτι συνέληφθησαν τέσσαρες ὑπαξιωματικοί, οἵτινες εἶχον παρευρεθῇ ἐν τῇ Κοντογιαννικῇ ἐκστρατείᾳ. Καὶ μετὰ τοῦτο πάλιν ἡ ἀνάκρισις ἐξακολουθεῖ τὰς περαιτέρω ἐρεῦνας αὐτῆς.

Πολλοὶ ἰσχυρίζονται ἐνταῦθα, ὅτι ἡ ἐπιχείρησις τοῦ κ. Κοντογιάννη δὲν ἦτο τυχαῖον τι. Τοῦναντίον λέγουσιν, ὅτι οὗτος, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀπεμακρύνθη τοῦ κόμματος τοῦ κ. Τρικούπη, διότι οὗτος δὲν ἠθέλησεν, ὥς ἠκούσαμεν, νὰ λάβῃ καὶ ὑπ' ὄψει ἀπαίτησιν τινα τοῦ κ. Κοντογιάννη, ἀφορῶσαν δάσος τι τοῦ δημοσίου, ἔπνεε μένεα κατὰ τοῦ κ. Τρικούπη καὶ ἐνόει νὰ ἐργασθῇ πρὸς ἀνατροπὴν, διὰ παντὸς μέσου, τῆς κυβερνήσεως. Λέγεται μάλιστα, ὅτι εἶχε μεταβῇ εἰς Τρίκαλα, ὅπως προσηλυτίσῃ εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν τὸν κ. Χατζηγάκην καὶ ἄλλους τινὰς βουλευτάς, ἀποτυχῶν δὲ ἐπανῆλθεν ἐνταῦθα καὶ μετ' ὀλίγον μετέβη εἰς τὴν ἐπαρχίαν του.

Μετὰ τῶν συλληφθέντων ὑπαξιωματικῶν λέγεται, ὅτι ἦλθεν εἰς συνεννόησιν ὁ κ. Κοντογιάννης, εἶνε δὲ οὗτοι ἐκ τῶν ἀπὸ τινος χρόνου μετατεθέντων ἐντεῦθεν καὶ ἐκ τῶν ἔνεκα ἐλλείψεως προσόντων

μὴ δυναμένων νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν Σχολὴν τῶν ὑπαξιωματικῶν, μὴδὲ νὰ προαχθῶσιν ἢ μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 23 Δεκεμβρίου.

ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Ἡ κυβερνήσις ἀποτελεῖται εὐτυχῶς ἐξ ἀνδρῶν, οἵτινες καὶ οὗτοι ἐκαλλιέργησαν μετὰ ζήλου τὰς σωματικὰς αὐτῶν δυνάμεις ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς νεότητος καὶ ἐπεδειξάντο ἔστιν ὅτε τὴν ἑαυτῶν ῥώμην. Αὐτὸς ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως, καταληφθεὶς ποτε νηχόμενος ὑπὸ τῆς πλημμύρας τοῦ ὄργιλου ὠκεανοῦ μετὰ τοσαύτης ἀλκῆς καὶ καρτερίας ἐπάλαισε ἐπὶ πολὺ κατὰ τῆς μανίας τῶν κυμάτων, ὥστε ἐπεσπάσαστο τὸν θαυμασμόν καὶ αὐτῶν τῶν Ἀγγλων, οἵτινες ἐθεῶντο αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἀκτῆς, ὁ δὲ κ. Δραγούμης φέρει ἔτι ἐπὶ τοῦ προσώπου βαθεῖαν τὴν οὐλήν, ἣν ποτε ἔλαβε μονομαχῶν.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 26 Δεκεμβρίου.

Ἐν Ἰταλίᾳ, ἔνθα ἀπὸ πολλοῦ διεξάγονται ἀνωφελῶς αἱ διαπραγματεύσεις περὶ ἐμπορικῆς πρὸς τὴν Γαλλίαν συμβάσεως, ἡ εἵδησις ὅτι ἡ δημοκρατία συνωμολόγησε προσωρινὴν ἐμπορικὴν σύμβασιν πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἐνεποίησέ τινα αἰσθησιν. Ἡ «Γνώμη» γράφει· «Ἀπὸ ἐνὸς περίπου ἔτους μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἑλλάδος ἴσχυε τὸ γενικὸν δασμολόγιον. Ἀλλ' αἱ δύο χῶραι κατενόησαν ὅτι ἐξημιούντο ἐξ ἴσου καὶ πρὸ μικροῦ, οἷονεὶ προλειάνασαι τὴν ὁδὸν εἰς νέαν συνθήκην, ἐκανόνισαν τὰς οἰκονομικὰς αὐτῶν σχέσεις, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὄρων, ὧν ἀπολαύουσι τὰ μᾶλλον εὐνοούμενα κράτη.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 28 Δεκεμβρίου.

Χθὲς τὴν πρωτὴν πολυάριθμος ἐπιτροπὴ πολιτῶν μετέβη εἰς τὸν οἶκον τοῦ κ. Τρικούπη καὶ ἐπέδωσεν ἀναφοράν, δι' ἧς ζητεῖ τὴν

τιμωρίαν τῶν ἀστυνομικῶν ὁργάνων ἐκείνων, ἅτινα συλλαβόντα παῖδά τινα παντοπώλου, τὸν ἔδειραν ἀνηλεῶς ἐν τῇ φυλακῇ. Ταῦτα χιλιάκις συνέβησαν, ὃ δὲ κ. Διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας πολλάκις ἐτιμώρησε τὰ ὄργανά του δι' ὁμοίας πράξεις· ὅλα ταῦτα ὁμως οὐδόλως εἶνε ἐν-θαρρυντικά, καὶ ἐν πλήρει δικαίῳ οἱ ἄνθρωποι μεταβαίνουνσι μὲ ἀνα-φορὰς εἰς τὸν κ. Τρικούπη ζητοῦντες παρ' αὐτοῦ τὴν θεραπείαν τοῦ κακοῦ, ὅπερ παραβιάζει τὴν βάσιν αὐτοῦ τοῦ Συντάγματος.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Ο ΙΟΤΑΜΟΣ ΠΑΜΙΣΣΟΣ

Ἔδει ἡ κυβέρνησις τοῦ κ. Τρικούπη νὰ μεριμνήσῃ περὶ τῆς σω-τηρίας τῶν λεκανοπεδίων τοῦ Παμίσσου, διὰ τῆς εἰσαγωγῆς νομο-θετήματος, ἀφορῶντος εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ὑδραυλικῶν ἔργων ἐν τῇ κοι-λάδι αὐτοῦ. Ἔδει ὁμως ὁ ἀφιλοπελοποννήσιος πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης νὰ μεριμνήσῃ περὶ τοῦ σπουδαιότερου τούτου μέρους τῆς Πελοποννήσου, καὶ οὗτος νὰ ἀγωνίζεται ἐν τῇ Βουλῇ, ζητῶν τὴν ἐπι-ψήφισιν νόμων περὶ τῆς ἀνὰ τὸν Μωρητῆν συγκοινωνίας διὰ τοῦ ἐκ-πολιτιστικοῦ καὶ εὐεργετικοῦ ἀεμοῦ.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΑΤΡΑΣ

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΔΗΜΑΡΧΟΥ

Τόπος ἐργασίας καὶ τάξεως αἱ Πάτραι μετ' ἀγάπης, Βασιλεῦ, ἀνυ-ποκρίτου καὶ πίστεως ἀληθοῦς ἀτενίζει πρὸς τὸν Θρόνον τῆς Ὑμε-τέρας Μεγαλειότητος, ἀγάλλονται δὲ πᾶσαι αἱ τάξεις βλέπουσαι πα-γιωθείσαν εἰς τὸ Κράτος κυβέρνησιν ἀόκνως ἐργαζομένην πρὸς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν ἡθικὴν καὶ ὕλικήν τοῦ τόπου εὐημερίαν. Ἐν πί-στει πρὸς τὴν βασιλείαν καὶ ἐν πεποιθήσει πρὸς τὴν κυβέρνησιν, ὃ

www.libtool.com.cn
 λαὸς τῶν ἐπαρχιῶν ἐργαζόμενος πέποιθεν, ὅτι ὀδεύει ἀσφαλῶς πρὸς τὴν πρόοδον.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΑΝΕΥ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ

Ἡ κυβέρνησις εἰσήγαγε τὰ νομοσχέδια ἑκείνα, ἃτινα ἀπήτησεν ἡ τῆς ὑπηρεσίας λειτουργία, εἰσήγαγεν ἄλλα ἀφορῶντα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας καὶ ἄλλα συναφῇ τῷ προϋπολογισμῷ, ἀλλ' οὐδὲν νομοσχέδιον εἰσήγαγε περὶ νέας φορολογίας ἢ αὐξήσεως τῆς ὑπαρχούσης. Εἰσήγαγε νομοσχέδια περὶ συστάσεως ναυτικοῦ νοσοκομείου καὶ θεραπευτηρίου, περὶ βοσκῆς τῶν ζώων, περὶ ἐγκρίσεως συμβάσεων μεταξὺ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων καὶ Τηλεγράφων καὶ τριῶν ἀτμοπλοικῶν ἐταιρειῶν, περὶ ἐκτελέσεως τῶν ἀπαιτουμένων ἔργων διὰ τὴν διευθέτησιν τῆς κοίτης τὸν εἰς τὸν λιμένα Βόλου ἐκβαλλόντων χειμάρρων, περὶ διαπλατύνσεως τοῦ πορθμοῦ τοῦ Εὐρίπου, περὶ δημοσίων ἔργων διάφορα νομοσχέδια, περὶ καταργήσεως ἀνωφελῶν θέσεων ἐν τοῖς καπνοκοπτηρίοις, περὶ διακρίσεως καὶ ὀρθοθεσίας δασῶν, περὶ ὀρίου ἡλικίας τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ, περὶ κωδικοποιήσεως τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, περὶ ἱαματικῶν ὑδάτων τῆς Βρωμολίμνης Μεθάνων, περὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου καὶ Λιθογραφείου, διάφορα νομοσχέδια περὶ ἐκπαιδεύσεως καὶ ἄλλα πάντα χρησιμώτατα.

Πάντα ταῦτα ἡ Βουλὴ μετὰ συζήτησιν ἐψήφισε, καὶ μετὰ τὰς ἄλλας διατυπώσεις μετ' ὀλίγον θὰ γίνωσι νόμοι τοῦ Κράτους.

30 Δεκεμβρίου.

Σήμερον τὴν ἐσπέραν γευματίζουσι παρὰ τῷ πρεσβευτῇ τῆς Γαλλίας κόμητι Μονθολῶν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, ὁ ἐνταῦθα παρεπιδημῶν βαθύπλου-

τος καὶ φιλέλλην Γάλλος βουλευτὴς κ. Mailfeu καὶ τινες ἐκ τῶν τοῦ διπλωμα-
τικοῦ σώματος. Μετὰ τὸ γεῦμα θὰ ἐπακολουθήσῃ μικρὰ ἐσπερὶς εἰς ἣν ἐκλήθη-
σαν ἱκανοί.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Ἐὰν ἀνατρέξῃ εἰς τὸ παρελθὸν τοῦτο, θὰ πεισθῇ ὁ κ. Δηλιγιάν-
νης, ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς δὲν θεωρεῖ τὸ ἑλληνικὸν κράτος συνι-
στάμενον μόνον ἐκ τοῦ ἰδίου νομοῦ, ἀλλ' ὅτι ἄλλοι, ἐκ μικροπονη-
ρίας ὀρμώμενοι, θέλοντες νὰ φέρωσι ζητήματα τοπικισμοῦ καὶ διαι-
ρέσεων, διακηρύττουσιν ὅτι κόπτονται χάριν τῆς Πελοποννήσου, τὴν
ὁποίαν ἐζήτησαν διαφθείροντες νὰ καταστρέψωσι. Ὁ κ. Πρωθυπου-
ρὸς οὔτε περὶ τοῦ νομοῦ αὐτοῦ πλείωτερον φροντίζει, οὔτε περὶ ἄλλου
τινὸς ἰδιαίτερος, ἀλλ' ὥς Ἑλλήν Πρωθυπουργὸς περὶ ἐνὸς φροντίζει:
περὶ τῶν γενικῶν συμφερόντων.

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ, 19/31 Δεκεμβρίου 1887.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἐν Ἀθήναις 13/26 Δεκεμβρίου.

Ἐὰν τὰ κόμματα αὐτοκτονοῦσιν ὥς τὰ ἄτομα, θαρρούντως δύνα-
ταί τις νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις ἠὲτοκτόνησε. Σπανίως ἡ
παρ' ἡμῖν κοινὴ γνώμη, στρεβλωθεῖσα ἐκ τῆς φατριαστικῆς ἐμπαθείας,
κατεδίδασκε πολιτικόν τι διάβημα μετὰ τόσης ὁμοφωνίας, μεθ' ὅσης
τὴν πρόσφατον ἀποχώρησιν. Ἐπειδὴ ἐν Ἑλλάδι τὰ κόμματα δὲν δι-
αιροῦνται ὑπὸ ἀρχῶν, ἡ μεγάλη τέχνη τῶν κομματαρχῶν συνίσταται
εἰς τὸν προσηλυτισμὸν φίλων, περὶ τὸ εἶδος δὲ τοῦτο τῆς στρατολο-
γίας ἀπαράμιλλος ἦτον ὁ μακαρίτης Κουμουνδοῦρος. Ὁ κ. Τρικού-
πης λόγῳ ἡθους εἶνε μᾶλλον ἀποκρουστικός· τὸν σώζει ὅμως ἡ ἀναμ-
φισβήτητος ὑπεροχὴ του, ἐμπνέουσα εἰς τοὺς φίλους του εὐλικρινῇ
ἀφοσίωσιν καὶ ἐθελουσίαν. Ἀλλ' ὁ κ. Δηλιγιάννης οὔτε Τρικούπης

εἶνε, οὔτε Κουμουνδοῦρος καὶ δὲν ἤξεύρει οὔτε νὰ ἐπιβάλληται, οὔτε νὰ ἀγαπᾶται. Ἡ μόνη του τέχνη εἶνε πῶς νὰ μεταβάλλῃ καὶ τοὺς ἀδιαφόρους εἰς ἐχθρούς, ἐπ' ἐσχάτων δ' ἔτι ἐξήγειρεν ἀληθιῇ θύελλαν διὰ τῶν ἐμπαθῶν αὐτοῦ ὕβρεων καὶ διαβολῶν κατὰ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ τύπου. Οὐχὶ βεβαίως ἐκ τυχαίας συμπτώσεως, πᾶσαι αἱ ἔφημερίδες αἱ ἔχουσαι ἀληθῆ διαδόσιν, πάντες οἱ δημοσιογράφοι, οἱ ἀποκτήσαντες ὄνομά τι, ὑποστηρίζουσιν ἐκθύμως τὴν πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως. Ὅτι ἡ ὑποστήριξις αὕτη, πορίζουσα εἰς τὸν κ. Τρικούπην ἀνυπολόγιστον ἡθικὴν δύναμιν, παροργίζει τὸν πολέμιον, εἶνε εὐνόητον. Ἀλλ' εἶνε τοῦτο λόγος, ὅπως οἱ ἐξοχώτεροι τῶν Ἑλλήνων δημοσιογράφων ἀποκαλῶνται συλλήβδην ἀργυρώνητοι; Πράγματι τὴν πρωτοφανῆ ὁμοφωνίαν τῆς δημοσιογραφίας ἐξηγεῖ μόνον ρεῦμα κοινῆς γνώμης ἀκατάσχετον, πολλῆς δὲ προσοχῆς ἄξιον σύμπτωμα εἶνε ὅτι καὶ ἡ μία καὶ μόνη ἐκ τῶν ἀναγινωσκομένων ἔφημερίδων, ἥτις ἐπὶ πολλὰ ἔτη κατεπολέμησε πεισιμόνως τὸν κ. Τρικούπην καὶ συνετέλεσεν οὐ μικρὸν εἰς τὴν παραφορὰν τῆς 7 Ἀπριλίου, προσεχώρησεν ἐπ' ἐσχάτων εἰς τὰ ὑγιῆ στοιχεῖα, ἄτινα, μηδὲν προσδοκῶντα πλέον ἐκ διηνηκῶν ὑπουργικῶν μεταβολῶν, ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐφαρμοσθῇ μέχρι τέλους ἀκωλύτως τὸ πείραμα τοῦ κ. Τρικούπη. Ἡ «Πρωτὰ» διὰ τοῦ θαυμασίως μεταφορικοῦ ὅφους τῆς ἀπέδωκεν ἀληθῶς καὶ τὴν μετάνγνωσιν τῆς «Ν. Ἐφημερίδος» εἰς διαφθορὰν καὶ ἰδιοτέλειαν. Ἀλλ' ὑπῆρχε φυσικωτέρα ἐξήγησις, ἡ ἐντροπὴ ἐπὶ τῇ συμμαχίᾳ τῆς «Πρωτᾶς» καὶ τῆς «Χώρας». Ἀντιπολίτευσις σεμνή, δεξιῶς διευθυνομένη, τιμῶσα τοὺς ἀντιφρονοῦντας, εὐλαβουμένη τὰ κείμενα, μὴ ἐξοκέλλουσα εἰς ἀσεβεῖς ὑπαινιγμοὺς περὶ τοῦ στέμματος θὰ εὑρισκε παρὰ τῷ ἀμερολήπτῳ τύπῳ συμπάθειαν καὶ ἐκτίμησιν. Ἀλλ' ἀντιπολίτευσις, διακράδασα τὰ πρόσφατα ἐκλογικὰ ὄργια ἐν Ἀθήναις, ἀποπειραθεῖσα δ' εὐθὺς μετέπειτα νὰ παραλύσῃ καὶ τὴν εὐρυθμον λειτουργίαν τῶν θεσμῶν διὰ τῆς ἀποχωρήσεως, ἑαυτὴν καὶ μόνην ὡς αἰτιᾶται, ἐὰν διεγείρῃ, ὅτε μὲν τὴν χλεύην, ὅτε δὲ τὴν ἀποστροφὴν!

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Ἐν τῷ σπουδαιοτάτῳ νομῷ τῆς ἰδιαιτέρας τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ πατρίδος ὡς καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργοῦ, ἐπισκοποῦντες τὴν ἐν τῷ νομῷ τούτῳ λειτουργίαν τῶν ἀρχῶν ἐπείσθημεν ὅτι ἡ ἐκλογὴ ὑπαλλήλων καὶ ἀξιωματικῶν ἀδεκάστων καὶ δραστηρίων ἐπήνεγκεν ἀποτελέσματα ἐπὶ τε τῆς δημοσίας ἀσφαλείας, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῆς θρασυτάτης αὐτόθι λαθρεμπορίας πολλῷ μᾶλλον ἐπίζηλα ἢ ἀλλαχοῦ, ἐναντίον τῆς ἄλλοτε ὑποστηρικθείσης ἰδέας, ὅτι ἡ ὑπηρεσία ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ πατρίδι τοῦ προέδρου τῆς κυβερνήσεως ἤθελε δυσχερᾶν εἰς ἀπρόσκοπτον καὶ εὐδόκιμον διεξαγωγὴν.

Περὶ τὸν θεωροῦμεν νὰ ἐνδιατρίψωμεν εἰς τὰ ἀριστα ἀποτελέσματα, ἅτινα ἐπήνεγκεν ἡ καταδίωξις τῶν λαθροπηκτῶν τῶν ἀλάτων ἀνατεθεῖσα εἰς ἀξιωματικὸν τῆς ἐκλογῆς τοῦ διοικητοῦ τῆς μοίρας, πρωτοφανῇ διὰ τὸν τόπον ἐκείνον, ὅπου ἡ καλλιέργεια τῶν ἀλάτων ἐθεωρεῖτο ὡς θεόδοτον κτῆμα εἰς κάρπωσιν τῶν κατοίκων ὑπὸ τῆς φύσεως προικοδοτηθέν, ὠφελήσαντα ἐν τούτοις τὸ δημόσιον ἑκατοντάδας χιλιάδων δραχμῶν διὰ τῆς αὐστηρᾶς ἀπαγορεύσεως τῆς λαθραίας πῆξεως καὶ μεταβαίνομεν οὕτως εἰς τὴν ἀπαρίθμησην τῶν ἀνακαλυφθέντων λαθρεμπόρων καὶ τῶν παραβιάσεων τῶν μονοπωλιακῶν νόμων, ὡς ἐκ τῶν ὁποίων αἱ εἰσπράξεις τῶν αὐτόθι τελωνείων καὶ τῶν ἀποθηκῶν τῶν μονοπωλίων ἐπολλαπλασιάσθησαν περισταλείσης τῆς συστηματικῆς λαθρεμπορίας.

ΩΡΑ, 1 Ἰανουαρίου 1888.

Περατοῦμεν τὴν ἐπιθεώρησιν ταύτην διὰ βραχυτάτης κατὰ τὸ σύνθητες, καὶ τῶν ἐσωτερικῶν ἡμῶν πραγμάτων μνείας. Ἡ ψηφοφορία τῆς 4 Ἰανουαρίου, ἡ γενομένη ἐν πλήρει καὶ λεπτομερεῖ γνώσει τοῦ κυβερνητικοῦ προγράμματος, ἀπέδειξε τὸν ἑλληνικὸν λαὸν πληρόστατα συμμαριζόμενον τὴν γνώμην τῆς κυβερνήσεως καὶ πρόθυμον

να υποβληθῇ χάριν τῆς τιμῆς καὶ τοῦ μέλλοντος αὐτοῦ εἰς τὰς θυσίας τὰς ὁποίας εἶχε καταστήσει ἀναποδράστους τῆς προηγηθείσης κυβερνήσεως ἡ πολιτεία. Ἡ πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ τοιούτου προγράμματος σταλεῖσα εἰς τὸ βουλευτήριον συμπαγῆς πλειονοψηφία διέμεινεν ἀσάλευτος καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν ἀμφοτέρων τῶν συνόδων. Εἰς τὴν γνωστὴν τῆς κυβερνήσεως γνώμην ἀντέταξεν ἡ ἀντιπολίτευσις, ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς εἶνε ἀνίκανος νὰ καταβάλῃ τὰ ζητούμενα παρ' αὐτοῦ, ἀφ' οὗ οὐδέποτε κατωρθώθη νὰ εἰσπραχθῶσι δι' οἰασδήποτε φορολογίας πλείονα τῶν ἐξήκοντα ἑκατομμυρίων, ὥστε ἀντὶ τοῦ εὐαγγελιζομένου ἰσοζυγίου θέλει προκύψει ἀφεύκτως ἔλλειμμα εἰκοσιπέντε ἢ καὶ τριάκοντα ἑκατομμυρίων. Ἐνεκα τῆς τοιαύτης ἀνικανότητος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐθεώρει ἡ ἀντιπολίτευσις ἐπιβαλλομένην τὴν πρσφυγὴν εἰς ἄλλα τινὰ οἰκονομικὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ὑπεστήριξε καὶ πάλιν ὁ κ. Δηλιγιάννης κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1887 λέγων: «Ἄς ἐξηγήσωμεν εἰς τοὺς ἡμετέρους δανειστὰς τὴν οἰκονομικὴν κατὰστασιν τοῦ κράτους μετ' εἰλικρινείας, ὡς πείσωμεν αὐτοὺς ὅτι εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐπαρκέσωμεν εἰς τὰς ὑποχρεώσεις μας καὶ εἰμὶ βέβαιος ὅτι οὗτοι θέλουσι συνεννοηθῇ προθύμως μεθ' ἡμῶν πρὸς μεταβολὴν τῶν συμπεφωνημένων». Τὸ ἀδύνατον τῆς καταβολῆς παρ' ἡμῶν τῶν συμπεφωνημένων καὶ τὴν ἔνεκα τῆς ἀδυναμίας ταύτης κατ' ἀνάγκην συγκατάθεσιν τῶν ἡμετέρων δανειστῶν ν' ἀρκεσθῶσιν εἰς ὀλιγώτερα, δὲν ἔστεργε κατ' οὐδένα τρόπον νὰ θεωρήσῃ ἡ ἀντιπολίτευσις ὡς οὐδὲν ἄλλο οὐσαν ἢ χρεωκοπίαν. Ὅπωςδὴποτε, ἡ παρ' αὐτῆς διάκρισις μεταξὺ χρεωκοπίας καὶ ἀδυναμίας πρὸς ἀκεραίαν ἀπότισιν τῶν ὀφειλομένων ἀπέβαινεν ἀπλῶς ἀκαδημαϊκὴ μετὰ τὴν ἀναμφισβήτητον ἐπίτευξιν τοῦ ἰσοζυγίου, τὴν καθιστώσαν ὅλως περιττὴν πᾶσαν συζήτησιν περὶ τοῦ ἀρμόζοντος εἰς τὰ οἰκονομικὰ μέτρα τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὀνόματος. Τὸ ἄσκοπον τῆς εἰς ταῦτα προσφυγῆς ἠναγκάσθη ἐπὶ τέλους καὶ ἡ ἰδία νὰ ὁμολογήσῃ, ἀναβιβάζουσα λήγοντος τοῦ ἔτους ἀπὸ ἐξήκοντα εἰς ὀγδοήκοντα δύο κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς αὐτῆς ἑκατομμύρια

τὰ ἔσοδα τοῦ ~~λήξαντος ἔτους~~ ~~καὶ~~ μεταβιβάζουσα εἰς ἀπώτερον μέλλον τὴν πλήρωσιν τῶν ἀπαισίων αὐτῆς προορήσεων.

Ἡ τοιαύτη τελεία διάψευσις τῶν περὶ ὀγκώδους ἐλλείμματος ἐπαγγελιῶν κατέστησε κατὰ τὴν δευτέραν Σύνοδον τοσοῦτον δυσχερῆ τὴν θέσιν ἐν τῇ Βουλῇ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὥστε συμφερότερον ἐθεώρησε τὴν ἐν σώματι ἐξ αὐτῆς ἀποχώρησιν, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι οὔτε ἦρχουν αὐτῇ τέσσαρες μέχρι τῆς ὀγδόης ὥραι ὅπως ἐκθέσῃ ὅσα εἶχε νὰ εἴπῃ, οὔτε ἐπέτρεπον αὐτῇ αἱ δυνάμεις τῆς νὰ παρατείνῃ τὴν συζήτησιν πέραν τῆς ὥρας ἐκείνης. Περὶ δὲ τῆς ἐντυπώσεως, ἣν προὔξεν ἡ εἰς τὸ κοινὸν ἢ οὕτω δικαιολογηθεῖσα ἀποχώρησις ἀδύνατον εἶνε ἡμῖν νὰ εἴπωμέν τι, διὰ τὸν λόγον ὅτι δὲν ἐφάνη προξενήσασα καμμίαν. Τὴν ἐξήγησιν τῆς τοιαύτης παγετώδους ἀδιαφορίας ἔκρινε πρέπον νὰ παράσχῃ ἡμῖν διὰ τοῦ δημοσιογραφικοῦ αὐτοῦ ὀργάνου ὁ προεστὼς τῆς ἀντιπολιτεύσεως, παραστήσας ὡς στεφθέντας διὰ πληρεστάτης ἐπιτυχίας «τοὺς ἀγῶνας αὐτῆς, ὅπως καταστείλῃ τὴν φοβερὰν ἔκρηξιν τῆς ἀγανακτήσεως τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ».

Ἄν ἤδη ἐπιχειρήσωμεν νὰ ἐξετάσωμεν τίς ὑποκρύπτεται ὅπως οὖν λογικωτέρα γνώμη ὑπὸ τὴν τοιαύτην τῆς ἀντιπολιτεύσεως συμπεριφοράν, τὴν ἐκ συστήματος παρακώλυσιν πάσης νομοθετικῆς ἐργασίας, τὰς σκανδαλώδεις ἐν τῇ Βουλῇ σκηνάς, τὰς ἀγγελίας κολοσσιαίου ἐλλείμματος ἢ ἐντελοῦς ἀποσυνθέσεως τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, τὴν ἀνικανότητα ἐργασίας πέραν τῆς ὀγδόης ὥρας, τὰς ἀποχωρήσεις, τὰς ἐξεγέρσεις καὶ καταστολὰς τῆς ὀργῆς τοῦ λαοῦ, τὰς ἀπειλὰς ἀνατροπῆς τοῦ καθεστώτος καὶ τὰ ἄλλα τοιαῦτα μορμολύκεια, πιστεύομεν ὅτι τὸ μόνον αὐτῆς βάσιμον παράγονον δύναται νὰ διατυπωθῇ ὡς ἐξῆς : ὅτι πολὺ μᾶλλον ἢ ἐν πάσῃ ἄλλῃ χώρᾳ ἡ κυβερνητικὴ μακροβιότης συνεπάγεται ἐν Ἑλλάδι τὴν θυσίαν πλείστων προσωπικῶν συμφερόντων καὶ ἀπαιτήσεων, τῶν ὁποίων δὲν εἶνε δίκαιος ὁ διαρκὲς παραγκωνισμός, ἀλλὰ μόνον ὁ κατ' ἔθος ἐπικρατήσας ἐκ περιτροπῆς κορεσμός. Οὐδόλως ἐξετάζοντες καθ' ἑαυτὴν τὴν ἀξίαν τῆς γνώμης ταύτης, πε-

ριορίζομεθα νὰ παροτηρήσωμεν, ὅτι τὸ μονάκριβον αὐτῆς τοῦτο ἐπιχείρημα πρέπει ἢ ἀντιπολίτευσις νὰ ἐργασθῇ νὰ συνδιαλλάξῃ ὅπως δῆποτε μετὰ τοῦ πολὺ ἀνωτέρου συμφέροντος τῆς Ἑλλάδος, ἀντιτάσσουσα εἰς τὸ κυβερνητικὸν ἄλλο τι πρόγραμμα πλὴν τοῦ ἀποδειχθέντος ἤδη ἀχρήστου χρεωκοπικοῦ· διότι οὔτε ἐπιτρέπουσι σήμερον αἱ περιστάσεις οὔτε δίκαιον φαίνεται νὰ θυσιασθῶσι τὰ συμφέροντα ὁλοκλήρου ἔθνους εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἰσοχρόνου παρὰ τῶν κομμάτων κατοχῆς τῆς ἐξουσίας.

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ, 7 Ἰανουαρίου 1888.

Ἐξ Ἀθηνῶν ἐπιστέλλουσιν εἰς τὰ «Ἡμ. Νέα» τοῦ Λονδίνου. «Ἀρίστην ὑπηρεσίαν παρέσχεν ἡ ἀντιπολίτευσις τῇ κυβερνήσει, ἀποσχοῦσα τῶν συνεδριάσεων. Κατὰ τὸ τελευταῖον δεκαπενθήμερον ἐτελέσθη ἐργασία ἀξία λόγου, ἐψηφίσθησαν δὲ περὶ τὰ εἴκοσι νομοσχέδια. Οἱ φίλοι τῆς κυβερνήσεως ἔμειναν πιστοὶ εἰς τὸν ἀρχηγὸν καὶ παρέστησαν ἄθροοι μέχρι τέλους εἰς τὰς συνεδριάσεις. Ὁ Τρικούπης καθυβρίζεται ἑναμίλλως ὑπὸ τῶν φύλλων τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἀλλ' ἀφοῦ ἔληξεν ἡ Σύνοδος, ἡ κυβέρνησις θὰ ἀφεθῇ μέχρι Νοεμβρίου ἐλευθέρα περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν μέτρων της, ἐὰν δὲ ἐπαληθεύσωσιν αἱ προσδοκίαι της, θὰ δυνηθῇ περὶ τὰ τέλη τοῦ ἔτους ν' ἀνακουφίσῃ τοὺς φόρους, οὓς ἐβιάσθη νὰ ἐπιβάλλῃ τῷ λαῷ.

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ, 7 Ἰανουαρίου 1888.

Παρ' ὁμογενοῦς ἐκ τῶν λίαν ἐγκρίτων ἐλάβομεν τὴν κάτωθι ἐπιστολήν, ἣν ἄσμενοι καταχωρίζομεν «Halle a/S τῇ 1 Ἰανουαρίου.— Οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῇ εἰς τὸν κ. Τρικούπην ἔκτακτον ἱκανότητα καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ ἀντίπαλοί του, οἱ ἀμερολήπτως κρίνοντες τὰ πράγματα, ἀναγνωρίζουν τὰ πλεονεκτήματα τοῦ ἀνδρός. Παραβάλλον τις σήμερον τὴν μικροσκοπικὴν Ἑλλάδα πρὸς τὸν κολοσσὸν τοῦ βορρᾶ, βλέπει μετ' ἐκπλήξεως, ὅτι ἐν βραχυτάτῳ χρονικῷ διαστήματι, κατώρ-

θωσεν οὐχὶ μόνον νὰ φέρῃ τὸ πδθούμενον ἰσοζύγιον, τὴν ὑπερτίμη-
σιν τῶν ἑλληνικῶν χρεωγραφῶν, ἀλλὰ καὶ περίσσευμα οὐκ εὐκατα-
φρόνητον, νὰ παρουσιάσῃ· ἐν δειναῖς ὥραις ἐπήνεγκεν ἀπροσδόκητον
βελτίωσιν εἰς τὰ οἰκονομικὰ τοῦ κράτους, ἐνῶ θερμοὶ πατριῶται εἰ-
χον καταδικάσει ἤδη τὸ ἔθνος εἰς χρεωκοπίαν, διότι δὲν εὗρισκον
ἄλλην ἐντιμότεραν διέξοδον!! Τὰ ἔργα ταῦτα περιποιοῦν μεγάλην
τιμὴν τῷ κ. Πρωθυπουργῷ. Εἰσὶν ἐπαινεταιὶ αἱ βελτιώσεις, αἱ ἐξακο-
λουθεῖ ἐπιδιώκων μετ' ἐκτάκτου δραστηριότητος, ἐπισύρων τὸν θαυ-
μασμὸν καὶ αὐτοῦ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 1 Ἰανουαρίου.

Χθὲς τὴν ἐσπέραν ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει ἐν ταῖς εὐρεῖαις αἰθούσαις τοῦ μεγάρου
τοῦ κ. Α. Συγγροῦ ἐδόθη ἐφεσπερίς μετὰ χοροῦ εἰς τὴν ὁποίαν προσεκληθῆσαν
ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, πάντες οἱ ὑπουργοὶ μετὰ τῶν κυριῶν αὐτῶν, ὁ
πρόεδρος τῆς Βουλῆς, τὸ διπλωματικὸν σῶμα μετὰ τῶν κυριῶν καὶ τῶν γραμμα-
τέων τῶν πρεσβειῶν, οἱ τῆς Αὐλῆς καὶ πολλοὶ ἄλλοι κεκλημένοι, πλείότεροι ἢ
συνήθως. Περὶ τὸ μεσονύκτιον παρετέθη σούπερ πλουσιώτατον.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 1 Ἰανουαρίου.

Τὸ ἔθιμον τῶν μπουναμάδων ἐξησκήθη χθὲς ἐπισήμως ὑπὸ τῶν ἐπισημοτέρων
ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ἀρχόντων ἐν τοῖς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν αὐτῶν γραφείοις. Ὁ
ἀρχὼν τῆς Πολιτείας, μὲ ἄλλους λόγους ὁ κ. Τρικούπης διένειμεν, ἐπὶ τῇ εὐκαι-
ρίᾳ τοῦ νέου ἔτους, διάφορα κατάλληλα δῶρα εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῶν ὑπ' αὐ-
τὸν ὑπουργείων. Τὰ δῶρα τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ διενεμήθησαν καταλλήλως διὰ
τοῦ ὑπασπιστοῦ αὐτοῦ κ. Παπαδιαμαντοπούλου, συνιστάμενα, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον,
ἐκ μικρῶν καὶ προσφόρων ἀντικειμένων γραφικῆς ὕλης, καὶ τῶν τοιούτων.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 2 Ἰανουαρίου.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΤΕΛΕΤΗ

Τὴν 10 π. μ. τῆς χθὲς ἐψάλη ἐν τῷ ναῷ τῆς Μητροπόλεως ἡ
ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς πρώτης τοῦ νέου ἔτους δοξολογία. Κατ' αὐτὴν παρέ-
στησαν ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς, φέρον στολὴν στρατηγοῦ καὶ τὸν Μεγα-

λόσταυρον, ὁ Α. Μ. ἡ βασίλισσα, οἱ βασιλόπαιδες Νικόλαος, Ἀλεξάνδρα καὶ Μαρία, ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης φέρων τὸν Μεγαλόσταυρον, οἱ ὑπουργοί, τὸ προεδρεῖον τῆς Βουλῆς.

1 Ἰανουαρίου.

Δὲν σύρεται ναυάγιον τὸ ἐθνικὸν μας σκάφος·
Δὲν χαίνει χάος πρὸ αὐτοῦ, χρεωκοπίας τάφος.
Χεῖρ στιβαρὰ εἰς ἀσφαλῆ λιμένα τὸ δρμίζει
Κ' εἰς τὸν ἱστόν του τῆς τιμῆς σημαία κυματίζει.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 1 Ἰανουαρίου 1888.

Ἡ ΕΛΛΑΣ Τῷ 1887

... 4 Ἰανουαρίου. Αἱ ἐκλογαὶ αὗται εἶχον ὅλως ἐξαιρετικὴν σημασίαν τὴν φορὰν ταύτην. Προέκειτο νὰ δοκιμασθῶσιν αἱ εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς νόμους γενόμεναι μεταρρυθμίσεις, προέκειτο τὸ ἔθνος διὰ τῆς ψήφου του νὰ ἀποφανθῇ ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ προγράμματος τῆς κυβερνήσεως, ὅπερ σαφῶς καὶ ἀναελυμένως ὑποβλήθη εἰς τὴν διαλυθεῖσαν Βουλὴν, ἐφαίνετο ὑπ' αὐτῆς ἀποκρουόμενον. Ἐκ τῶν ἐκλογῶν ἔμελλε νὰ λυθῇ ἓν ζήτημα κανονιστικὸν τοῦ πολιτικοῦ ἀνταγωνισμοῦ, καὶ ἓν ζήτημα οὐσιαστικόν. Τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν ἀπέδειξε τὴν κυβερνήσιν θριαμβεύουσαν. Ἡ ἀντιπολίτευσις ἡττήθη κατὰ κράτος, καὶ ὁ λαὸς διὰ τῆς ψήφου του ἐπεδοκίμασε τὸ οἰκονομικὸν σύστημα τῆς κυβερνήσεως, καὶ τοι τοῦτο ἐπέβαλλε μεγάλα εἰς αὐτὸν φορολογικὰ βάρη.

Αἱ ἐκλογαὶ τῆς 4 Ἰανουαρίου ἀποτελοῦσι τὴν βάσιν τῆς πολιτικῆς ἐργασίας τοῦ λήξαντος ἔτους. Ἰσχυρὰ καὶ συμπαγῆς πλειονοψηφία, πειθαρχοῦσα εἰς τὸν ἀρχηγὸν αὐτῆς, ἐργάσθη κατὰ τὴν πρώτην Σύνοδον τῆς Βουλῆς μετὰ ὑπομονῆς καὶ αὐταπαρνήσεως, ψηφίζουσα ἀσυζητητὴ πᾶν ὅ,τι ὑπεβάλλετο εἰς αὐτὴν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως. Ἡ νομοθετικὴ ἐργασία, ἣν παρήγαγε, πρόκειται μοναδικὸν μνημεῖον τῆς

ἐργατικότητα, ἂν οὕτω δύναται νὰ κληθῇ ἡ ἐπιψήφισις νόμων ἐν ἀγνοίᾳ κατὰ τὸ πλεῖστον τοῦ περιεχομένου αὐτῶν. Τὸ οἰκονομικὸν σύστημα τῆς κυβερνήσεως ἄνευ τῆς ἐλαχίστης τροποποιήσεως ἐγένετο δεκτὸν ὑπὸ τῆς Βουλῆς, καὶ ἤρχισεν ἐντὸς βραχέος ἡ δραστηριὴς ἐπιδιωχθεῖσα ἐφαρμογὴ αὐτοῦ. Ὁ κ. Τρικούπης δὲν ἀνεκόπη ἐν τῷ ἔργῳ του. Κατεχόμενος ὑπὸ αἰσιοδοξίας, ἡ ὁποία ὀφειλομένη νὰ ὁμολογῶμεν, ὅτι κατὰ τὸ πλεῖστον ἐδικαιώθη ὑπὸ τῶν πραγμάτων κατὰ τὴν μίαν αὐτῆς ὄψιν, τοῦτ' ἔστι τῆς πραγματοποιήσεως τῶν προϋπολογισθεῖσων εἰσπραξέων, ἐξηκολούθησεν ἐφαρμόζων τὸ σύστημά του μετὰ πεποιθήσεως ἀσαλεύτου.

Καὶ ηὐτύχησε νὰ ἴδῃ τὴν πεποίθησίν του ταύτην μεταδιδομένην εἰς τὴν ἄλλοδαπὴν, καὶ τὴν δημοσίαν πίστιν ἀναρρωνύουσαν ἀπὸ τῆς ἀτροφίας, εἰς ἣν εἶχε περιέλθει. Συνωμολόγησε τὸ δάνειον τῶν 135 ἑκατομμυρίων ἐπὶ ὄροις τέως ἀνελπίστοις. Ἐν τῷ πολυπλόκῳ οἰκονομικῷ συνδυασμῷ, τοῦ ὁποίου τὴν βάσιν ἀποτελεῖ τὸ δάνειον τοῦτο, περιέλαβε τὰ τῆς κατασκευῆς τῶν θωρηκτῶν, τὰ τῆς ἀποσβέσεως βαρυτέρων χρεῶν, πραγματοποιήσας οὕτω ἀξίαν λόγου οἰκονομίαν εἰς τὰς δαπάνας τῆς ὑπηρεσίας τῶν δανείων, καὶ ἐν γένει ἐτακτοποίησε καὶ ἐρρύνθισε κατὰ τοιοῦτον τρόπον τὰ τῶν κυμαινομένων χρεῶν, ὥστε τὸ Δημόσιον νὰ μὴ περισπᾶται ἐξ αὐτῶν. Ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ ὁ κ. Τρικούπης ἀπέδειξεν ἀναντιρρήτως δεξιότητα ἀνωτέραν πάσης προσδοκίας.

Ἀλλὰ καὶ μεγαλείτερος ἐπεφυλάσσετο θρίαμβος εἰς τὸν κ. Τρικούπην· ἐφόσον αἱ ἡμέραι παρήρχοντο, τὰ οἰκονομικὰ ἀποτελέσματα ραγδαῖα ἐπῆρχοντο, ἐπαληθεύοντα τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῆς κυβερνήσεως καὶ ὅτε προσήγγιζεν ἡ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1888 σχεδὸν ὑπῆρχον πλήρη τὰ στοιχεῖα, δι' ὧν ἀπεδεικνύετο ὅτι ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους καὶ ἂν δὲν ἐξέλιπεν, ὥς ἰσχυρίζετο ὁ κ. Τρικούπης, βεβαίως ὅμως περιορίζετο εἰς ἀσήμαντον σχετικῶς ποσόν. Ἐν τοιαύτῃ θέσει προκειμένου νὰ εὕρεθῇ ἡ ἀντι-

πολίτευσις ἐμηχανεύθη νὰ ἀποφύγῃ τὸν κρίσιμον καὶ ὀριστικὸν ἀγῶνα καὶ νὰ φυγομαχήσῃ. Αἱ προφάσεις δὲν ἠδύναντο νὰ λείψουν· εὗρε μίαν, καὶ ἀπεχώρησεν. Ἡ κυβέρνησις μετὰ τῆς πλειονοψηφίας, ἀποτελούσης ἀπαρτίαν, ἐξηκολούθησε τὴν νομοθετικὴν ἐργασίαν.

Καὶ τοιαύτη μὲν ὑπῆρξεν ἡ πολιτικὴ δρασις κατὰ τὰ κύρια αὐτῆς σημεῖα τοῦ ἔτους 1887. Ἦτον ἐξόχως οἰκονομική, ἡ μᾶλλον ἐξ ὀλοκλήρου οἰκονομική. Ἀνεξαρτήτως πάσης ἄλλης σκέψεως δύνатаί τις εὐσυνειδήτως νὰ ὑποστηρίξῃ, ὅτι τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα ὑπὸ τὴν ἐποψιν τῆς ἐκλογῆς καὶ ἐφαρμογῆς τῶν φορολογικῶν νόμων, κατὰ τὸ πλεῖστον, ἡ μᾶλλον σχεδὸν κατὰ τὸ ὅλον, ἐλύθη κατὰ τὰς προβλέψεις τοῦ κ. Τρικούπη.

2 Ἰανουαρίου 1888.

Χθὲς ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῆς πρώτης τοῦ ἔτους ἐπεσκέψαντο οἱ κ. Τρικούπη, πλὴν τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἀξιωματικῶν καὶ ἅπαντες οἱ παρ' ἡμῖν πρεσβεύται τῶν ξένων δυνάμεων.

2 Ἰανουαρίου.

ΑΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΑΙ

Ἀπὸ τῆς χθὲς ἤρξατο ἡ λειτουργία τῶν ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, ἐγένετο δὲ ἡ πρώτη ἐντεῦθεν ἀποστολὴ χρημάτων εἰς Κέρκυραν. Ἐν τῷ ταχυδρομείῳ Ἀθηνῶν ἀπὸ τῆς χθὲς βλέπει ὁ εἰσερχόμενος ἄνωθεν ἐνὸς τῶν παραθύρων τὰς λέξεις «ταχυδρομικαὶ ἐπιταγαὶ» καὶ κάτωθεν αὐτῶν γαλλιστὶ «Mandats de Poste».

ΣΗΜΑΙΑ, 1 Ἰανουαρίου 1888.

... κράτους καταπεπτωκυῖαν, ἀπελθὼν ἀφίνει τὸν προϋπολογισμόν ἐν ἰσοζυγίῳ, τὸ κυμαινόμενον χρὸς ἐξαλειφθὲν καὶ τὴν πίστιν σπουδαίως βελτιωθείσαν, τὸν δὲ λαὸν ἐνασχολούμενον εἰς τὰ ἔργα του καὶ προσδοκῶντα ὅτι αἱ ἔκτακτοι θυσίαι αὐτοῦ, ὧν τὰ ἀποτε-

λέσματα εἶδεν καὶ ἤκουσε λίαν προσεχῶς θέλουσιν ἀποφέρει πλήρεις τοὺς καρπούς.

ΣΗΜΑΙΑ, 1 Ἰανουαρίου 1887.

ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

Τὸ ἔτος 1887 ἀρχόμενον ἡῦρε τὴν Ἑλλάδα ἐν πλήρει ἐκλογικῷ σάλῳ, τὸν δὲ λαὸν τὸν μέγαν κριτὴν καὶ κύριον τῆς τύχης αὐτοῦ, ἀκούοντα τὸν μὲν, ἀκούοντα τὸν δέ, μελετῶντα τὰ πράγματα, σκεπτόμενον καὶ παρασκευάζοντα τὴν μεγάλην ἀπόφασιν, ἣν ἔμελλε νὰ ἐξενέγκῃ τὴν 4 Ἰανουαρίου καὶ ἐξ ἧς ἡρτᾶτο ἡ τιμὴ αὐτοῦ ὡς λαοῦ καὶ ἡ ὕπαρξις τῆς Ἑλλάδος ὡς κράτους, ὡς ἔθνους. Ἡ ἀπόφασις δ' ἐκείνη, γνωστὴ ἤδη, ὑπῆρξε τοιαύτη ὥστε κατέπληξε τοὺς μὴ γνωρίζοντας τὸ φιλότιμον καὶ φιλόπατρι τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἔχαροποίησε καὶ ἐκράτυνε τὰς δυνάμεις ἐκείνων, οἵτινες ἐργάζονται ὑπὲρ τῆς εὐημερίας καὶ τοῦ μεγαλείου αὐτοῦ καὶ ἐκίνησε τὸν θαυμασμὸν τῶν φίλων καὶ ἐχθρῶν, τὸν φθόνον δὲ τῶν ἀντιζήλων λαῶν. Ὑπὸ τὴν κρίσιν αὐτοῦ διὰ τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς ἐτέθησαν δύο συστήματα ἀντίθετα καὶ καθαρῶς διακεκριμένα. Τὸ σύστημα τοῦ κ. Τρικounῆ καὶ τὸ σύστημα τοῦ κ. Δηλιγιάννη καὶ Σας. Βαρεῖα φορολογία καὶ τήρησις ἀλωβήτου τῆς τιμῆς τοῦ κράτους ἀφ' ἐνός, ἀσυνδυασία καὶ ἀθέτησις τῶν ὑποχρεώσεων ἀφ' ἑτέρου, ὃ δὲ λαὸς οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐδίστασε νὰ ἀπολακτίσῃ τοὺς χρεωκόπους καὶ νὰ κάμψῃ μὲν τὴν ράχην ὑπὸ τὰ βάρη τοῦ κ. Τρικounῆ νὰ τηρήσῃ δὲ ὑψηλὰ καὶ ὑπερῆφανον τὸ μέτωπον.

Ὅτε ἀρχομένου τοῦ ἔτους ὑπεβλήθη τὸ οἰκονομικὸν σύστημα τῆς κυβερνήσεως εἰς τὴν Βουλὴν καὶ συνεζητοῦντο τὰ κατ' αὐτοῦ, πολλοὶ ἀμφέβαλον εἰς τὴν αἰσιοδοξίαν τῆς κυβερνήσεως, ἣ δὲ ἀντιπολίτευσις πιστεύουσα ἀνεφάρμοστον αὐτὸ καὶ ὑποτιμῶσα τὰς οἰκονομικὰς δυνάμεις τοῦ τόπου, προέλεγεν οἰκτρὰν ἀποτυχίαν καὶ βεβαίωσιν ἐλλείμ-

ματος. Ἐπὶ τὸν δὲ ὅπως τὰ ἀποτελέσματα, καὶ νῦν λήξαντος τοῦ ἔτους οὐδεὶς πλέον ἀμφιβάλλει περὶ τῆς ἐπιτυχίας τῶν μέτρων τῆς κυβερνήσεως καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ περὶ τὴν ἀντιπολίτευσιν οὐχὶ ἀπ'εὐθείας ἀλλὰ δι' ἄλλου τρόπου ἀναγνωρίζουσι τὴν ἐπιτυχίαν καὶ ἀνομολογοῦσι τὴν πλάνην των.

LA NOUVELLE REVUE

LETTRES SUR LA POLITIQUE EXTÉRIEURE

A Athènes, ainsi que je l'avais supposé, l'élection de M. Philémon comme maire a été un triomphe plutôt qu'un avantage pour l'opposition; mais celle-ci a pu se faire illusion, sa victoire dans la capitale ayant été suivie d'une autre victoire en Achaïe, où M. Zaïmis, candidat de l'opposition, fut élu à une forte majorité. Ces deux élections très spéciales ne pouvaient avoir sur la Chambre une influence réelle, parce qu'elles ne représentaient pas un mouvement d'opinion dans le pays entier. L'opposition cependant feignit d'y attacher une grande importance et s'appuya sur ces deux faits pour prolonger les débats budgétaires; elle déclara n'avoir eu ni assez de temps ni assez de documents pour étudier le budget, essayant par là d'en retarder le vote. Le gouvernement ne tenant nul compte de ses réserves, l'opposition tout entière quitta la Chambre, imaginant qu'elle allait soulever l'opinion publique. Il n'en fut rien. Si les députés de l'opposition avaient eu le courage de donner leur démission en masse, peut-être fussent-ils parvenus à créer une certaine agitation; mais ils ne l'osèrent point, ne sachant comment formuler leurs griefs.

La majorité continua tranquillement le débat, avec cet

www.libtool.com.cn
 avantage que la marche des affaires ne fut plus entravée par des discussions interminables. La vote du budget assure l'existence du cabinet Tricoupis pour une année, à moins d'événements européens extraordinaires. Entre temps la rentrée des impôts continue à justifier les prévisions du premier ministre; si, en automne, l'équilibre est effectivement atteint, comme le prévoit M. Tricoupis, l'opposition perdra tous ses arguments quant à la question financière. Il lui faudra chercher d'autres points d'attaque; mais les trouvera-t-elle, lorsqu'ils manqueront de la base qui les appuie le mieux: l'intérêt?

JULIETTE ADAM.

5 Ἰανουαρίου.

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ.— Χθές περὶ τὴν ἑσπέραν ἐπεσκέφθη τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπη καὶ παρέμεινεν ἐπὶ μακρὸν παρ' αὐτῷ ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας Φεριδουὴν βέης.

BYZANTINON HMEΡΟΛΟΓION, 1888.

ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

Ὁ Χαρίλαος Τρικούπης, υἱὸς τοῦ ἱστορικοῦ καὶ πολιτικοῦ Σπυρίδωνος Τρικούπη, ἐγεννήθη κατὰ τὸ ἔτος 1832 ἐν Ναυπλίῳ. Τὰ ἐγκύκλια μαθήματα ἐδιδάχθη παρὰ τῷ ἀοιδίμῳ Γενναδίῳ, διήκουσε δὲ καὶ νομικὰ μαθήματα ἐπὶ τριετίαν ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ, μεθ' ὃ μετέβη εἰς Παρισίους πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν σπουδῶν του. Ἐκεῖ μετ' ἀσυνήθους ἐπιμελείας καὶ σοβαρότητος ἐγκύψας εἰς ἐπιστημονικὰς μελέτας, ἡξιώθη τοῦ διδακτορικοῦ πτυχίου, πρὸς περαιτέρω δὲ ἀσκησιν καὶ τριβὴν ἐν τῇ ἐφαρμογῇ ἡθέλῃσε καὶ κατώρθωσε νὰ διορισθῇ γραμματεὺς τοῦ ἐν Παρισίοις δικηγορικοῦ Συλλόγου, ἐπωφεληθεὶς τῶν συζητήσεων καὶ τῶν φώτων τῶν ἑσχωτέρων τῆς Γαλ-

λίαν νομομαθών. Κατὰ τὸ 1856 καταλιπὼν τὴν Γαλλίαν μετέβη εἰς Λονδῖνον, διορισθεὶς γραμματεὺς τῆς αὐτόθι ἑλληνικῆς πρεσβείας, ὑπὸ τοῦ πατρὸς του ἀντιπροσωπευομένης, ὃν καὶ ἀνεπλήρωσεν ἀσθενοῦντα ἐπὶ ἐξαετίαν ὀλην. Κατὰ τὴν μεταπολίτευσιν τοῦ 1862 ἐπανήλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐπεδόθη ἐπὶ τόπου εἰς τὴν μελέτην τῆς χώρας καὶ τῶν συγχρόνων αὐτῆς ἀναγκῶν. Κατόπιν διεξήγαγεν αὐτοπροσώπως καὶ μεθ' ὁμολογημένης ἐπιτυχίας τὰς διαπραγματεύσεις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν Ἀγγλικὴν περὶ τῆς Ἑνώσεως τῆς Ἑπτανήσου, ἐπὶ τούτῳ ἀποσταλὲς ὡς πληρεξούσιος εἰς Λονδῖνον.

Κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1865 ἐξελέγη τὸ πρῶτον βουλευτῆς Μεσολογίου, κατὰ τὸ 1867 προσελήφθη ὡς ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν καὶ τῷ 1875 ἐσχημάτισεν ὁ ἴδιος ὑπουργεῖον. Τρεῖς ἔκτοτε ἀνετέθη αὐτῷ ἡ κυβερνήσις τῶν Κοινῶν, ἀπὸ διετίας δὲ καὶ νῦν προΐσταται αὐτῆς.

Ὁ Τρικούπης ἔτυχεν ἀνατροφῆς τελείας καὶ παιδείας οὐ τῆς τυχοῦσης, ἡ δὲ φύσις τοῦ ἀνδρὸς τούτου δὲν ἐφάνη κατατέρα τῶν ἐπικτητῶν αὐτοῦ προσόντων. Κληθεὶς νὰ κυβερνήσῃ τὴν πατρίδα καθ' ὅλως διάφορον τῶν προηγουμένων περιόδον τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἀναπτύξεως, ἐδείχθη μέχρι τοῦδε ἐπίμονος καὶ πεφωτισμένος εἰσηγητῆς μεταρρυθμιστικοῦ συστήματος.

7 Ἰανουαρίου 1888.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἐπισκέφθη χθὲς τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἀμερικῆς κ. Φέρν καὶ τὸν κ. Ἀλέξ. Κασσαβέτην, ὅστις χθὲς ἀνεχώρησεν εἰς Κωνσταντινούπολιν.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 6 Ἰανουαρίου.

Οἱ παρατιθέμενοι ἀριθμοὶ δεικνύουσι κατὰ πόσον ὁ κ. πρωθυπουργὸς γνωρίζει τὰ πράγματα, καὶ κατὰ πόσον ἀσφαλῶς ὑπολογίζει αὐτά. Ἀλλ' ἐπίσης δεικνύουσι καὶ κατὰ πόσον οἱ ἄλλοι ἀγνοοῦσι ταῦτα ἢ προσποιοῦνται ὅτι τὰ ἀγνοοῦσι.

Χάριν περιεργείας δημοσιεύομεν καὶ τὸν ἐπόμενον πίνακα, τὸν

ἐμφαίνοντα τὰς τελωνειακὰς εἰσπράξεις ἀπὸ τοῦ ἔτους 1879 μέχρι τοῦ 1887. Ὁ πῖναξ οὗτος ἔχει ὡς ἑξῆς :

Ἔτη	Εἰσπράξεις
1879	Δρ. 19,458,442
1880	» 19,657,634
1881	» 23,234,049
1882	» 25,298,418
1883	» 27,068,000
1884	» 25,233,298
1885	» 22,404,987
1886	» 25,596,835
1887	» 34,635,964.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 4 Ἰανουαρίου.

Ο ΑΝΑΚΤΟΡΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ ΤΗΣ ΧΘΕΣ.— Ὁ χορὸς ἤρξατο τὴν 10 1/2 ἀκριβῶς μετὰ τὴν εἰσοδὸν τῶν Α. Α. Μ.Μ. τῶν βασιλέων, ἀκολουθουμένων, ὡς συνήθως, ὑπὸ τοῦ διπλωματικοῦ σώματος, τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ μετὰ τῶν ὑπουργῶν.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 5 Ἰανουαρίου.

Ἡ ἐν Περουπόλει Ἰαπωνικὴ πρεσβεία ἀνήγγειλεν εἰς τὸν ἡμέτερον πρεσβευτὴν ἐν τῇ πρωτευούσῃ ταύτῃ κ. Μαυροκορδάτον, ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ἰαπωνίας εὐηρεστήθη νὰ ἀπονείμῃ τὸ ἀνώτατον παράσημον τοῦ Ἀνατέλλοντος Ἡλίου εἰς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην. Ὡραῖος ὁ τίτλος τοῦ παρασήμου τούτου ὡς «ἀνατέλλοντος ἡλίου» αἴσιος οἰωνός.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ 4 Ἰανουαρίου.

Η ΤΕΤΑΡΤΗ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Σήμερον συμπληροῦται ἔτος ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῶν περυσινῶν ἐκλογῶν, καθ' ἣν ἡ ψήφος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ κατήρτισε, τὴν ἐνεστῶ-

σαν Βουλὴν. Ἡ τετάρτη Ἰανουαρίου εἶνε προωρισμένη νὰ μείνῃ ἐποχὴ ἱστορική, ὥς ἡ προγενεστέρα αὐτῆς ἀδελφὴ ἑβδόμη Ἀπριλίου, διότι κατ' αὐτὴν ἐδοκιμάσθη τὸ νέον ἐκλογικὸν σύστημα τῆς εὐρείας περιφερείας δὲν δυνάμεθα νὰ παρέλθωμεν ἐν σιγῇ, ἐν ἀποτελεσμα τοῦ συστήματος τῆς εὐρείας περιφερείας, ὅπερ κατέστησεν ὁρατὸν καὶ κατὰδηλον ἡ 4 Ἰανουαρίου. Ἐννοοῦμεν τὴν κυβερνητικὴν μονιμότητα, ἣν φαίνεται, ὅτι ἐξησφάλισεν ἐν Ἑλλάδι τὸ σύστημα τοῦτο. Χωρὶς νὰ ἐξετάσωμεν λοιπὸν τὰ μειονεκτήματα, τὰ πολλὰ ἢ ὀλίγα, ἅτινα τυχὸν συμπαρομαρτοῦσι τῇ εὐρείᾳ περιφερείᾳ, ἀδιστάκτως ἀποφαινόμεθα, ὅτι καὶ ἐὰν ἡ μονιμότης τῆς κυβερνήσεως εἶνε τὸ μόνον ἀγαθόν, ὅπερ αὕτη ἐξησφάλισεν εἰς τὸν τόπον, ὀφείλομεν πάλιν νὰ ὤμεν λίαν εὐχαριστημένοι.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ 1887

Τὸ λήξαν ἔτος εἰσῆλθεν ἐν Ἑλλάδι θορυβῶδες καὶ φιλοτάραχον, μέσφ τυμπάνων καὶ ζουρνάδων, διαδηλώσεων καὶ ἀγορεύσεων, προγραμμάτων καὶ ὄρκων, ἐπισκέψεων καὶ ποτῶν, συνδυασμῶν καὶ ἀντισυνδυασμῶν, χειραψιῶν καὶ μαχαιρωμάτων. Εἰσῆλθε μετημφιεσμένον εἰς ἐκλογέα. Διότι ὁ κ. Τρικούπης ἅμα τῇ πρώτῃ νύξει στασιαστικῶν διαθέσεων ἐκ μέρους τῆς ἀντιπολιτεύσεως κατὰ τὴν Βουλὴν τῆς Ι΄. περιόδου ἐζήτησε καὶ ἔλαβε τὴν διάλυσιν ἐν μέσφ γενικῆς καταπλήξεως. Πρώτην ἴσως φορὰν διελύετο ἡ Βουλὴ, πλειοψηφούσης τῆς Κυβερνήσεως. Ἀλλ' ὁ κ. Τρικούπης πρὸ πολλοῦ ἐδήλωσε διὰ πραγμάτων, ὅτι ἡ πλειονοψηφία εἰς αὐτὸν τοῦλάχιστον ὥς κυβερνήτην δὲν ἀρκεῖ· πλὴν ταύτης ἔχει ἀνάγκην καὶ ἀπαρτίας. Τὸ ἀπὸ τοῦ 1882 σχεδὸν ἀκυβέρνητον τῆς Ἑλλάδος καὶ αἱ διὰ ψύλλου πῆδημα ἀποχωρήσεις, ὧς ἐνεκαινίασεν ὁ κ. Δηλιγιάννης ἅμα ὡς ἀνεκηρύχθη ἐρυθρὸς ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἔπεισαν τὸν κ. Τρικούπην, ὅτι μὲ ἀπλὴν πλειονοψηφίαν τῷ εἶνε ἀδύνατον νὰ κυβερνήσῃ τὴν Ἑλ-

λάδα. Πρωθυπουργὸς αὐτὸς νὰ ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς μακροθυμίας τοῦ κ. Δηλιγιάννη. Πρωθυπουργὸς αὐτὸς τότε μόνον νὰ δύναται νὰ ἐργάζεται νομοθετικῶς ὁπότεν τὸ θέλη ὁ ἐκ Γόρτυνος βουλευτῆς, τοῦτο οὔτε τὸ ἐχώνευεν, οὔτε τὸ ὑπελάμβανεν ὥς ἐπιτρέπον οἰανδήποτε ἐργασίαν, ἀξίαν ἔθνους, θέλοντος νὰ ἐργασθῇ, θέλοντος νὰ ζήσῃ. Ταῦτα τὸν ἔπεισαν καὶ πλειονοψηφῶν νὰ διαλύσῃ τὴν Βουλὴν τῇ 6 Νοεμβρίου 1886.

Τῇ δὲ 4 Ἰανουαρίου 1887 αἱ κάλπαι παρετάχθησαν ὑπὸ τὸ κράτος καὶ τὸν νόμον τῆς εὐρείας περιφερείας, τὸ δὲ προῖόν των ἦτο νίκη τῆς κυβερνήσεως ἀρτία, ἀκεραία, πανηγυρική. Ἐκατὸν εἰς συμπολιτευόμενοι, σαρανταεννέα ἀντιπολιτευόμενοι. Ὁ τόπος ἐδήλωσεν, ὅτι θέλει νὰ κυβερνηθῇ στιβαρῶς. Ἐσκιάθη τὴν ἀναρχίαν καὶ τὸ ρυμούλκημα, τὰς θωπείας καὶ τοὺς λόγους. Ἐπροτίμησεν ἀντὶ αὐτῶν ὅλων τὴν βαρεῖαν φορολογίαν τῆς κυβερνήσεως, πεισθεὶς, ὅτι ἡ φορολογία αὕτη δὲν ἦτον ἔργον αὐτῆς, ἀλλ' ἔργον τῶν περιστάσεων, εἰδικώτερον δὲ τοῦ κ. Δηλιγιάννη. Οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ἀπέναντι τοῦ ἀποτελέσματος ἐ μ ο ὑ δ ι α σ α ν. Μόνος ὁ εὐθυμος « Αἰῶν » ὑπεστήριξεν, ὅτι ἡ κυβέρνησις οὐ μόνον δὲν εἶχε πλειονοψηφίαν, ἀλλ' ὅτι ἀπετέλει ἀληθῆ μειονοψηφίαν, ὑπέσχετο δέ, ὅτι θὰ τὸ ἀπεδείκνυε καὶ δι' ἀριθμῶν. Καὶ τὸ ἀπεδείκνυεν ἀριθμητικώτατα! Ὡς εἶχεν ἀποδείξει πάλιν ἀριθμητικῶς, ὅτι ἐὰν φορολογήσωμεν τὴν κινίην, θὰ εἰσπράξωμεν δέκα ἑκατομμύρια.

Ἡ Βουλὴ συνῆλθε τῇ 22 Ἰανουαρίου. Ὁ βασιλικὸς λόγος ὑπῆρξε σύντομος, ἐπιβάλλον, εἰλικρινὴς καὶ παρρησιαστικὸς. Τὸ σύστημα τοῦ σακχαρόνειν τὰ πράγματα ἐγκατελείπετο. Αἱ παραγωγικαὶ δυνάμεις τοῦ τόπου ἐχαρακτηρίζοντο οὐχὶ ὑπέρτεραι τῶν ἐπιβαλλομένων θυσιῶν. Σκοπὸς δὲ αὐτῶν ἐκηρύσσεται ἡ διατήρησις ἀλωβήτου τῆς τιμῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ περιφρούρησις τοῦ ἐθνικοῦ γοήτρου. Παρατηρήθη ἐπίσης ὅτι κατὰ πρώτην φορὰν διὰ τοῦ βασιλικοῦ λόγου ἐξηγγέλλοντο αἱ σχέσεις τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν ξένων Δυνάμεων οὐχὶ φιλικαί,

ὡς τὸ συνήθες, ἀλλ' ὁ μ α λ α ἰ μόνον. Προστίθεμεν ἐνταῦθα ὅτι κατὰ πρώτην φορὰν ἐπίσης ὁ Βασιλεὺς ὑποδεχόμενος τὴν ἐπιτροπὴν τῆς Βουλῆς, ἥτις ἐνεχείρισεν αὐτῷ τὴν ἀπάντησιν εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον, ἀπήντησε νεωτερίσας ὅτι «τὰς προθέσεις τῆς Βουλῆς ἀπεξεδέχετο ὅπως αὕτη βεβαιωῖ αὐτάς. Ἡ δὲ μετ' ἐμοῦ ἐν τοιαύτῃ γνώμῃ σύμπραξις τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους μὲ πληροῖ ἐλπίδος περὶ τοῦ μέλλοντος». Ἡ γλῶσσα αὕτη τοῦ Βασιλέως ἐπλήρωσε χαρᾶς τοὺς ἀπειπισθέντας ἐκ τοῦ ἀκυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος καὶ πρώτην φορὰν συνορῶντας, ὅτι ὅλαι τοῦ ἔθνους αἱ μεγάλαι δυνάμεις, ἡ Βασιλεία, ἡ Κυβέρνησις, ἡ ἀντιπροσωπεία, ὁ λαὸς ἀπεφάσισαν νὰ εἰσαγάγωσι στοιχεῖα μονιμότητος, εὐσταθείας, τάξεως, ἀρχῆς εἰς τὸν τέως ἀναρχικὸν λαβύρινθον ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐπαράδερνεν ἡ Ἑλλάς.

Καὶ πράγματι ἐν τῇ Α' Συνόδῳ τῆς νέας Βουλῆς ἐξεδηλώθη ὅλον τὸ κῦρος καὶ ὅλη ἡ δύναμις τῆς Κυβερνήσεως. Κῦρος καὶ δύναμις προερχόμενα οὐχὶ ἐκ τῆς ἐσωτερικῆς αὐτῆς ἀξίας, οὐχὶ ἐξ ἐκτάκτου τινὸς ἐπιτυχίας, ἐξωτερικῆς ἢ οἰκονομικῆς ἢ μεταρρυθμιστικῆς, ἀλλ' ἐκ τῆς διαδοχικῆς συντριβῆς ὅλων τῶν ἐλπίδων τοῦ ἔθνους ἐπὶ τε τὰ πρόσωπα καὶ τὰ πράγματα καὶ τῆς ἐσχάτης ἀνάγκης ἀναθέσεως καὶ τῶν τελευταίων λειψάνων θάρρους καὶ πεποιθήσεως ἐπὶ τὸν μόνον ὑπολειφθέντα πολιτικὸν ἄνδρα. Τούτου πλεότερον ἀπῆλπιζον τὰ ἐπαγγελόμενα περισσεύματα ἢ οἱ ὑπερβάλλοντες φόροι. Μεῖζονα προεκάλουν θλίψιν αἱ ἐπαγγελλόμεναι μεταρρυθμίσεις ἢ ἡ μέλαινα ζωγράφισις τῆς οἰκτρᾶς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ τόπου καὶ τοῦ Κράτους. Ἐν μόνον ἐφαίδρυνε καὶ συνεκράτει τὴν ἀπεγνωσμένην κοινὴν γνώμην: τὸ θάρρος τοῦ ἀνδρός.

«Ἐν μέσῳ τῆς καθολικῆς ἐλαττώσεως» ἐγράφομεν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκαίναις, «αὐτὸς μόνος δὲν ἐλαττοῦται, αὐτὸς μόνος ἐκτείνεται καὶ ἐντείνεται. Ἐν μέσῳ τῆς καθολικῆς ἀποθαρρύνσεως καὶ ἐξασθενίσεως, αὐτὸς μόνος διατηρεῖ ἀκμαίως τὰς δυνάμεις του καὶ ἐλπίζει. Ἐν μέσῳ τῆς γενικῆς ἀθυμίας, αὐτὸς ἔχει ὄρεξιν νὰ εὐφυλογῇ καὶ

νὰ φαιδρύνηται. Ἐποῦ εἰς τοιοῦτο περιήλθομεν σημεῖον, δὲν ἔχομεν ἢ νὰ εὐχώμεθα, ὥστε ὁ ὕψιστος νὰ συντηρῇ ἀθίκτους τὰς δυνάμεις καὶ τὰς ἐλπίδας τοῦ μεγάλου ὑπνωτιστοῦ τοῦ Ἑθνους μας».

Ἡ εἰκὼν τῆς Βουλῆς, ἡ εἰκὼν τῆς συμπολιτεύσεως καὶ ἀντιπολιτεύσεως, ἦτον αὕτη:

«Ποία γαλήνη, ποία ἀκίνησις ἐν τῇ Βουλῇ! Εἶνε αὐτὸ ἐκεῖνο τὸ ἔδαφος τὸ ὁποῖον ἐσεῖετο καὶ ἐκλονεῖτο καὶ ἐταράσσετο ὥς νὰ εὐρίσκετο ἐπὶ ἡφαιστείου;... Τώρα ἀπὸ πεδίου, τὸ ὁποῖον ἀντείνασσεν ἡφαιστεῖον, ἀπὸ πεδίου, τὸ ὁποῖον διεσταύρουν συγκρουόμεναι στρατιά, ἀπὸ ὕγρου πεδίου, ὅπου ἕκαστος ἐδικαιοῦτο νὰ τὰ κάμῃ θάλασσαν, τὸ βουλευτήριον μετεβλήθη εἰς αἶθουσαν τιμίων ἀσπῶν, ὅπου δίδονται ἀνάλατοι ἐσπερίδες, καθ' ὅς σεργιρεται πρόστιχον τσαῖ, ἀντὶ φαιδροῦ τινος διαλείμματος τρικυμιώδους στροβίλου ἢ ἡχηρᾶς ἐκποματώσεως ἀφροστεφοῦς καμπανίτου. Φαντασθῆτε! ἦρωες τῆς ἀντιπολιτεύσεως οἱ κύριοι Σωτηρόπουλος καὶ Καραπάνος, ἐκ μέρους δὲ τῆς συμπολιτεύσεως ὁ κ. Τρικούπης μετὰ κόπου καὶ ἀηδίας ἀνοίγων τὰ χεῖλη του, ὥς ἄνθρωπος, ὅστις ἔχει ἐξασφαλίσαι πολὺ καλὰ τῆς δουλειαῖς του. Μεγαλοκτηματίας δυσκίνητος σωματικῶς, συνεννοούμενος διὰ μονοσυλλάβων πρὸς τοὺς ἐπιστάτας ἢ ἐνοικιαστὰς τοῦ κτήματός του. Αὕτη εἶνε ἡ εἰκὼν, αὕτη ἡ πραγματικότης».

«Καὶ διατὶ ὅχι; Τί ἄλλο προσεδοκᾶτε ἐκ τῆς ἐπαφῆς μιᾶς μεγάλης δυνάμεως μετὰ μιᾶς μεγάλης ἀδυναμίας; Ἡ πάλῃ προϋποτίθουσιν ἂν μὴ ἰσότητα, βεβαίως ὅμως ἀναλογίαν δυνάμεων. Πάλῃ ὅμως ἐλέφαντος καὶ μυδὸς ἠκούσθη ποτέ; Ἄλλ' ἡ ἀντιπολίτευσις, ὅπως κατήνησεν, εἶνε ποντικός, μὲ τὸν ὁποῖον παίζει ἐκ συγκαταβάσεως ἢ προβοσκίς τοῦ κ. Τρικούπη, ἔχοντος καὶ ἄλλους συναδέλφους, διακρινομένους διὰ τὰς προβοσκίδας των! Ὁ ποντικός αὐτὸς τί ἄλλο δύναται νὰ κάμῃ ἢ τὸ πολὺ νὰ πέσῃ εἰς τὸν πλήρη ἐλαίου ἀσκὸν τῆς συμπολιτεύσεως, ἥ γοὺν νὰ αὐτοκτονήσῃ; Καὶ μὰ τὸ ναὶ αἱ τελευταῖαι συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς, καθ' ὅς εἰς ἐπιφανῆς ὠνόμαζε

www.libtool.com.cn

βδελυρά τὰ οἰκονομικά σχήματα ἐτέρου ἐπιφανοῦς καὶ αὐτὸς ἐπαυροκοπεῖτο, ἵνα πείσῃ τὴν Βουλὴν, ὅτι δὲν ἐρμηνεύει τὰς ἰδέας ὅλων τῶν ἐπιφανῶν, παρέχουσι πολλοὺς φόβους, ὅτι ὁ ποντικὸς πολὺ μάλιστα ἰδέας μελετᾷ κατὰ νοῦν».

«Παλαιοὶ ἄμαρτωλοί, παλαιοὶ Τρικουπικοί, σεβαστοὶ γέροντες, ἀρχαῖοι τῶν ἡμερῶν, ἐξησθημένοι, ἐκ δέρματος νυκτερίδος καὶ μὲ φωνὴν βαλμᾶ, ἀτροφικοί, ἀναιμικοί, χοιραδικοί, συγχρόνως ἐρρίζοντες καὶ γρονθοκοπούμενοι ἀναμεταξύ των, φίλοι ἀλληλοδανκνόμενοι, σύμμαχοι ἀλληλοπολεμούμενοι, ἐγκαρδίως μισούμενοι καὶ συνωμοτικῶς ὑποβλεπόμενοι, ἀναβαίνουνσι τὸ βῆμα ὑποσκάζοντες καὶ τὸ συγκατατοῦσιν ἀσθμαίνοντες καὶ ἐν τῇ τοιαύτῃ ψυχολογικῇ καὶ παθολογικῇ καταστάσει, ζητοῦσι νὰ πριονίσωσι πρωθυπουργόν, ἀπολαύοντα σιδηρᾶς ὑγείας καὶ τρεφόμενον σχεδὸν μὲ τὸ κρέας τῶν ἀντιπάλων του. Ἀνθρωποφάγος! Ἐὰν ὑπεβάλλοντο ὑπὸ δίκαιαν, ἐὰν εἰσῆγον νέον αἷμα εἰς τοὺς παλαιοὺς ἀσκούς των, ἐὰν κατώρθουν νὰ παραστῶσι, πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ κουρασμένου κόσμου, λογικοί, ἡθικοί, εὐπρόσωποι, ἐὰν ὑψουν τὴν σημαίαν τῶν μεταρρυθμίσεων, ἐὰν οὐ μόνον ὑψουν, ἀλλὰ καὶ εἰργάζοντο ὑπ' αὐτήν, ἐὰν εἰργάζοντο ἐκτὸς τῆς Βουλῆς, ἐν τοῖς δήμοις των, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις των, ἐὰν ἐθέρμαινον τὸν κόσμον διὰ ῥημάτων νέων καὶ ταῦτα συνώδευον δι' ἐργασίας νέας, τότε ὁ ἀνθρωποφάγος θὰ ἡσθάνετο ἴσως τὰς πρώτας ἐνοχλήσεις τῆς δυσπεψίας, καὶ ὅπου αὕτη ἐνσκήψῃ, καιρὸς νὰ σκέπτηται κανεῖς καὶ διὰ τὴν ψυχὴν του».

Ἐν δὲ τῇ Βουλῇ;

«Ὅλα περνοῦν δασμολόγια, νομοσχέδια, φόροι νέοι, φόροι παλαιοί. Τέλη μεγάλα, τέλη μικρά. Ὅλα περνοῦν, θιγεῖται βραχύτερα, ἀπαλλαγὰι πλειότεραι, διουκῆσεις νέαι, νομαρχιακὰ συμβούλια, μεταρρυθμίσεις εἰς αὐτά, μεταρρυθμίσεις εἰς ἐκεῖνα. Μιλίᾳ ἐντὸς τῆς Βουλῆς, μιλίᾳ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς, μιλίᾳ εἰς τὸν τύπον. Πρὸς τί ὁ κόπος τῆς κινήσεως τῶν σιαγόνων, ὅταν δυνάμεθα τοῦλάχιστον, ἐν μέσῳ

τόσων ἄλλων κακῶν στερήσεων, μηνιγγιτίδων, ἀσφυξίας, σεισμῶν, πτώχιας, καταχρήσεων, νὰ ἀπολαμβάνωμεν τὴν συβαριτικὴν αὐτὴν ἀπόλαυσιν. Λούκουλλοι τῆς σιωπῆς! Δόξα σοι ὁ Θεός, ὅτι μᾶς ἔμεινε καὶ αὐτὴ ἡ ἡδονή, ἐν μέσῳ τῆς ἄλλης Κολάσεως. Εἰς ἄνθρωπος μᾶς συμπεριέλαβεν ὅλους ἐν τῇ παλάμῃ του καὶ κάμνει ὅ,τι θέλει. Τὸν εὐχαριστοῦμεν, διότι ἐὰν δὲν εὐρίσκομεν τὴν παλάμην του, πιθανὸν νὰ εὐρίσκομεν τὸ μηδέν. Καλὸν καὶ αὐτό! »

Τοιαύτη κατὰ γράμμα ἦτο ἡ φάσις τῆς πολιτικῆς τῆς Ἑλλάδος ἐφόσον συνεδρίαζεν ἡ Βουλὴ κατὰ τὴν Α΄ αὐτῆς Σύνοδον. Πῶς ἐρρηθμίσθησαν τὰ οἰκονομικά, περὶ τούτων θέλει πραγματευθῇ ἐν πλάτει ὁ εἰδικὸς οἰκονομολόγος τῆς «Ἀκροπόλεως». Τοῦτο μόνον σημειοῦμεν ἐνταῦθα, ὅτι ἡ ῥύθμισις τῶν οἰκονομικῶν βάσιν εἶχε τὴν πεποίθησιν τοῦ κ. Τρικούπη, ὅτι ὁ τόπος ἀντέχει εἰς τὴν ἐπιβληθεῖσαν αὐτῷ φορολογίαν. Ταύτην ἔχων τὴν πεποίθησιν ὑπέλαβεν ὥς αὐτοκτονίαν τὸ προταθὲν μέτρον τῆς περιτομῆς τῶν τόκων καὶ τῶν χρεωλυσίων καὶ παρουσιάσας προϋπολογισμὸν ἐν ἰσοζυγίῳ καὶ ἐπαναγαγὼν ὅλους τοὺς ὑπὸ τοῦ κ. Δηλιγιάννη καταργηθέντας φορολογικοὺς νόμους καὶ ἐπαναγαγὼν ἐν ἰσχύϊ τὸν δρακόντειον ἐκληφθέντα περὶ εἰσπράξεων νόμον, κατώρθωσε νὰ ἐμπνεύσῃ πίστιν καὶ εἰς τὸν τόπον καὶ εἰς τὸ ἔξωτερικόν καὶ νὰ συνομολογήσῃ τὸ ὥς θαῦμα ἐκληφθὲν δάνειον ἐξ 170 ἑκατομμυρίων, δι' ὧν ἐκανονίσθησαν τὰ ὀχληρότατα κυμαινόμενα τῆς Ἑλλάδος χρέη, ἐπραγματοποιήθη μετατροπὴ δανείων καὶ ἐπετεύχθη μέγιστον ὑπὲρ τοῦ δημοσίου κέρδος. Τὸ οἰκονομικὸν τοῦτο γεγονός ἦτο τὸ μέγιστον τοῦ ἐνιαυτοῦ διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἀνυπολόγιστον δὲ ἔσχεν ἐνίσχυσιν ἡ κυβέρνησις ἐκ τούτου. Ἦτο ἴσως ἡ πρώτη μεγάλη οἰκονομικὴ ἐπιτυχία τοῦ κ. Τρικούπη, ἥτις εὐτυχῶς ὑπῆρξε καὶ ἡ πρώτη οἰκονομικὴ ἐπιτυχία τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ δάνειον τοῦτο ἀνεκούφισε μεγάλως τὸν προϋπολογισμὸν τῆς Ἑλλάδος, συνδυασθὲν δὲ μετὰ τῶν ἄλλων οἰκονομικῶν μέτρων τῆς κυβερνήσεως, κατέστησε δυνατὴν τὴν εὐπρωσωποτέραν εἰσήγησιν τοῦ

1888 κατὰ τὴν Β' Σύνοδον τῆς Βουλῆς καὶ ἐγέννησε τὴν ἐλπίδα εἰς πάντα μὴ ἐκουσίως πλανώμενον, ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1887 μέλλει νὰ κλείσῃ μὲ ἰσοζύγιον ἢ μὲ ἐλαφρότατον ἔλλειμμα.

Πλὴν τῶν οἰκονομικῶν τούτων ἀποτελεσμάτων ἡ Α' Σύνοδος διεκρίθη διὰ τὴν ψήφισιν σπουδαιοτάτων δικαστικῶν καὶ στρατιωτικῶν νόμων. Οἱ πρῶτοι ἰδίως ἐξελέφθησαν ὑπὸ πάντων ὥς πρῶτα βήματα ἀληθοῦς δικαστικῆς μεταρρυθμίσεως. Τὸ λυπηρὸν ὅμως ὑπῆρξεν ὅτι διὰ λόγους, οἷς δὲν ἠδυνήθημεν ἔτι νὰ μάθωμεν, κατὰ τὴν Β' Σύνοδον τῆς Βουλῆς, ἐνῶ προσηγγέλθησαν ἑτέρα δικαστικὰ νομοσχέδια, καὶ ὅμως δὲν εἰσῆχθησαν. Καὶ τοῦ μὲν περὶ ἄρσεως τῆς προσωπικῆς κρατήσεως ἡ εἰσαγωγή ἐκρίθη ἄωρος, ἄλλα ὅμως ἦσαν ὠριμώτερα καὶ ὁ τόπος ἠδικήθη ἐκ τῆς διακοπῆς τῶν δικαστικῶν μεταρρυθμίσεων. Σπουδαιοτάτος ἐπίσης ὑπῆρξεν ὁ περὶ γεωργικῶν Σχολῶν νόμος. Ὡς νομοσχέδιον δὲ διεγείραν θόρυβον πολὺν ἦτο τὸ περὶ ἐπιχορηγήσεως πρὸς τὸν διάδοχον καὶ τῆς πρὸς αὐτὸν γενομένης δωρεᾶς τοῦ κτήματος τῆς Μανωλάδος. Οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ἐπολέμησαν αὐτὸ μέχρι δυνάμεως, ἀλλ' ὅτε ἐψηφίσθη μόλις ὁκτὼ εὐρέθησαν μὲ ἀρκετὸν θάρος ἵνα δώσωσι μέλαιναν ψήφον.

Ἡ Β' Σύνοδος τῆς Βουλῆς ἠδύνατο νὰ ἐκληφθῇ ὡς καθαρὰ συνέχεια καὶ συνέπεια τῆς πρώτης. Ἡ αὕτη ἀνισότης τῶν δυνάμεων μεταξὺ συμπολιτεύσεως καὶ ἀντιπολιτεύσεως. Ἡ αὕτη δύναμις τῆς πρώτης, ἡ αὕτη ἀδυναμία τῆς δευτέρας. Ὁ δὲ προϋπολογισμὸς τοῦ 1888 συνέχεια ἐπίσης καὶ συνέπεια τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1887. Ὅτε ὑπεστήριξεν ὁ κ. πρωθυπουργὸς εἰσάγων τὸν προϋπολογισμόν, ὅτι ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ 1887 θὰ κλείσῃ μὲ ἰσοζύγιον, ἡ Βουλὴ ἔμεινεν ἔκθαμβος. Παρελθούσης ὅμως τῆς πρώτης ἐκπλήξεως, ἐκτιμηθέντων δὲ καλῶς τῶν γεγονότων καὶ τῶν ἀριθμῶν, ἡ ἀνεξάρτητος κοινὴ γνώμη ἐπίστευσεν ἐπὶ τὸ ἰσοζύγιον ἢ ἐπὶ ἐλάχιστον ἔλλειμμα. Ἡ διαδοθεῖσα αὕτη πίστις νέαν καὶ πάλιν περιῆψε δυνάμιν εἰς τὴν κυβέρνησιν, ἐκ βάθρων δὲ ἐκλόνισε τὴν ἀντιπολίτευσιν.

Ὁ δεύτερος ~~οικονομικός λόγος~~ τοῦ κ. Τρικούπη, πρωτοφανὲς ἐν τῇ ἑλληνικῇ Βουλῇ ἀριστοῦργημα ῥητορικῆς ἀκμῆς καὶ οικονομολογικῆς δεινότητος, ἐξάλισε κυριολεκτικῶς τὴν ἀντιπολίτευσιν· ἀρχηγοὶ καὶ ἐπιφανεῖς κατετροπώθησαν. Ἐκτοτε ἐννοήσαντες τὸ ἄχρηστον ἑαυτῶν ἐν τῇ Βουλῇ, καθόσον ἀφορᾷ τὸν ἱερὸν σκοπὸν τῆς πτώσεως ἢ τοῦλάχιστον τὸν κλονισμόν τῆς κυβερνήσεως, ἐτράπησαν τὴν προσφιλῇ των ὁδὸν τῆς ἀποχωρήσεως· αὕτη ἀφ' ἑνὸς ἔκαμε τόσην ἐντύπωσιν εἰς τὸν τόπον, ὅσην θὰ ἐνεποίει ἡ ἐκ τοῦ βουλευτηρίου ἀποχώρησις τῶν κλητῆρων τῆς Βουλῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ κατεκρίθη ὑπὸ ἐχθρῶν καὶ φίλων, πλὴν τῶν ἐξ ἀνάγκης καὶ ἔνεκα αὐτοσυντηρησίας ἡναγκασμένων νὰ συνηγορῶσιν ὑπὲρ ὅλων τῶν μωριῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Οἱ κυριώτεροι τῶν ψηφισθέντων νόμων ἦσαν οἱ ἀφορῶντες τὴν κωδικοποίησιν τῶν περὶ χαρτοσήμου νόμων, ὡς καὶ οἱ περὶ σιδηροδρόμων ἀπὸ Μεσολογίου εἰς Ἀγρίνιον καὶ ἀπὸ Μύλων εἰς Καλάμας. Οὔτε ἐκπαιδευτικά, οὔτε δικαστικά, οὔτε διοικητικὰ νομοσχέδια εἰσήχθησαν ἐξ ἐκείνων, ἅτινα ἐδίψα ἡ δημοσία γνώμη.

Ἔτερα σπουδαῖα γεγονότα κατὰ τὸ 1887 ἦσαν αἱ δημοτικαὶ ἐκλογαί, ἀποβάσαι καὶ αὐταὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὑπὲρ τῆς κυβερνήσεως, τῶν δῆμων ἀτυχῶς μὴ χειραφετηθέντων εἰσέτι ἀπὸ τῆς πολιτικῆς. Ἐπίσης ἡ περιοδεία τῶν βασιλέων μετὰ τοῦ διαδόχου ἀνὰ τὴν Πελοπόννησον, ὃ λαὸς τῆς ὁποίας ἐξεδήλωσε βασιλικώτατα φρονήματα.

Αἱ ἐσοδεῖαι ἐν γένει ὑπῆρξαν μᾶλλον καλαὶ ἢ κακαί, ἡ ἐμπορικὴ κίνησις διεκρίθη διὰ τὴν ζωηρότητα αὐτῆς, τὰ τελωνεῖα διὰ τὰς εἰσπραῖεις των, καὶ ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ διὰ τὴν ἀμελικτον καταδίωξιν τῶν τελωνειακῶν καταχρήσεων.

Ἐν γένει τὸ 1887 ὑπῆρξε κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἐπανορθωτικὸν διὰ τὴν Ἑλλάδα.

9 Ἰανουαρίου.

Ἐγευμάτισαν χθὲς παρὰ τῷ ἐπιτετραμμένῳ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῇ κυρίῳ

Χάγγαρι, ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, ὁ κ. Ῥότσχιλδ, ὁ κ. Ούλλσων, ὁ κρε-
βευτὴς τῆς Αὐστρουγγαρίας καὶ ἡ βαρωνὶς Κότσεκ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

NEON BIBLION PERI ELLADOΣ

Ἐκ Πετροπόλεως ἀπεστάλη ἡμῖν ἐσχάτως γαλλιστὶ συντεταγμένον βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀνὰ τὴν Ἀνατολὴν καὶ τὴν Δύσιν». Ὁ συγγραφεὺς αὐτοῦ κρύπτεται ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Torchi, ἢ Τοπιτῆς, ὃπερ ἐδανείσθη ἐκ τῆς τουρκικῆς γλώσσης, σημαῖνον πυροβολητήν.

Τὸ μέρος τοῦ βιβλίου τοῦ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν Ἑ λ λ α ς διαλαμβάνει ὀκτὼ σελίδας, ἐν αἷς γίνεται λόγος διαδοχικῶς περὶ τῶν Ἀθηνῶν, περὶ τοῦ δόκτωρος Σχλήμαν, περὶ τοῦ Τρικούπῃ, περὶ τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας καὶ περὶ τῆς Αὐλῆς· περὶ δὲ τοῦ κ. Τρικούπῃ ἐκφράζεται ὡς ἑξῆς:

«Τὸ ὄνομα τοῦ μεγάλου τούτου πολιτικοῦ εἶνε λίαν γνωστὸν ἐν Εὐρώπῃ, ὥστε νὰ ἀποπειραθῶμεν νὰ καταστήσωμεν αὐτὸ γνωστότερον. . . Ἐκτακτος εἶνε ἡ φιλεργία τοῦ ἀνδρός, μὴ ὀπισθοδρομοῦντος καὶ πρὸ τῶν βαρυτάτων μόχθων. Πρόεδρος ὢν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, κατέχει συγχρόνως τὰ χαρτοφυλάκια δύο ὑπουργείων εἶνε εἰς τῶν ἐξοχωτέρων δητόρων τῆς Εὐρώπης καὶ ἡ σταθερότης τοῦ χαρακτηρὸς του θαυμασίως ἀρμόζεται εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς πατρίδος του.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 6 Ἰανουαρίου 1888.

ΑΙ ΤΕΛΩΝΙΑΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ

Κατὰ τὰ ἔτη	1885	1886	1887
Ἰανουάριος	1,805,801	1,441,021	2,436,043
Φεβρουάριος	1,664,715	1,380,011	2,422,298
Μάρτιος	1,388,026	1,565,213	2,466,536
Ἀπρίλιος	1,492,739	1,079,236	2,114,258

Κατὰ τὰ ἔτη	1885	1886	1887
Μάϊος	1,546,998	1,174,609	1,872,825
Ἰούνιος	1,268,922	1,321,857	1,958,933
Ἰούλιος	1,220,560	1,714,779	2,161,783
Αὐγουστος	2,496,853	3,019,188	3,808,548
Σεπτέμβριος	2,546,270	3,590,612	4,897,206
Ὀκτώβριος	2,477,142	3,262,279	4,199,200
Νοέμβριος	2,555,611	3,098,244	3,198,329
Δεκέμβριος	1,941,345	2,949,782	3,100,000

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 10 Ἰανουαρίου 1888.

ΤΟ ΦΡΟΝΗΜΑ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

Ἀπανταχοῦ τῆς Θεσσαλίας τὸ φρόνημα τοῦ λαοῦ εἶνε ὑπὲρ τῆς κυβερνήσεως· ἀκόμη καὶ εἰς τὰ ἔσχατα χωρία τῆς Θεσσαλίας τὸ ὄνομα τοῦ κ. Τρικούπη εἶνε δημοφιλέστατον. Ὡς μικρὰν ἀπόδειξιν τοῦ φρονήματος τοῦ τόπου σημειῶ ὅτι κατὰ τὴν παραμονὴν τοῦ νέου ἔτους οἱ ἡμεροδεῖκται οἱ ἔχοντες ἀνωθεν τὴν εἰκόνα τοῦ κ. Τρικούπη, εὗρισκοντο εἰς μεγάλην ζήτησιν· ἀκόμη καὶ ἐκ τῶν χωρίων πολλοὶ ἠγόραζον τοιοῦτους, οὕτως ὥστε ὅλοι ἐξηντλήθησαν ἐνταῦθα. Τέλος, τί τὰ θέλετε· ἡμεῖς ἐδῶ δὲν ἠξεύρομεν τί ἐστὶ ἀντιπολίτευσις, οὔτε ὑπάρχει τοιαύτη ἐν Λαρίσσει, ἂν καὶ πολλαὶ τῶν πρακτόρων ἐνέργειαι καταβάλλονται, ὅπως πιστευθῇ ὅτι ζῇ αὕτη ἐνταῦθα.

ΩΡΑ, 7 Ἰανουαρίου.

ΜΕΓΑΛΗ ΔΩΡΕΑ ΚΑΣΣΑΒΕΤΗ

Ἡ κυρία Εὐφροσύνη Κασσαβέτη καὶ ὁ υἱὸς αὐτῆς Ἀλέξανδρος Κασσαβέτης ἐδωρήσαντο πρὸς τὸ ἔθνος τὸ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀλμυροῦ

τῆς Θεσσαλίας μέγα ἰδιόκτητον αὐτῶν κτῆμα, πρὸς σύστασιν, ἐγκατάστασιν ἐν αὐτῷ καὶ διατήρησιν γεωργικῆς σχολῆς, χθὲς δὲ τὴν μεσημβρίαν ὑπεγράφη ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τὸ δωρητήριον συμβόλαιον ὑπὸ τοῦ κ. Χαριλάου Τρικούπη, προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ δημοσίου ἀφ' ἑνός, καὶ ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Κασσαβέτη, δι' ἑαυτὸν καὶ ἐν ὀνόματι τῆς μητρὸς του κυρίας Εὐφροσύνης Κασσαβέτη. Διὰ τοῦ συμβολαίου τούτου ὁ κ. Ἀλέξανδρος Κασσαβέτης καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ κυρία Εὐφροσύνη Κασσαβέτη, θέλοντες νὰ ἐκπληρώσωσι τὴν τοῦ μακαρίτου πατρὸς καὶ συζύγου αὐτῶν Δημ. Κασσαβέτη, ὡς καὶ τὴν ἰδίαν ἐπιθυμίαν, πρὸς διηνεκὴ ἀνάμνησιν τῆς οἰκογενείας Κασσαβέτη, δωροῦσι πρὸς τὸ δημόσιον τῆς Ἑλλάδος, ἐλεύθερον παντὸς πραγματικοῦ βάρους, τὸ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀλμυροῦ τῆς Θεσσαλίας κείμενον ἰδιόκτητον κτῆμά των, γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἀϊδίν», μεθ' ὅλων τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ, μηχανῶν, γεωργικῶν ἐργαλείων καὶ παντὸς ἄλλου σκεύους, χρησίμου εἰς τὴν καλλιέργειαν, ὡς καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ὑπαρχόντων ζώων. Τὴν δωρεὰν ταύτην ποιοῦσιν ὑπὸ τὸν ρητὸν καὶ ἀπαράβατον ὅρον, νὰ χρησιμεύσῃ τὸ δωρούμενον κτῆμα πρὸς σύστασιν, ἐγκατάστασιν ἐν αὐτῷ καὶ διατήρησιν γεωργικῆς σχολῆς, ἣτις θέλει φέρει τὴν ἐπωνυμίαν «Κασσαβέτειος». Ὁ κ. Τρικούπης ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἰδιότητά του ἐδήλωσεν, ὅτι δέχεται τὴν πρὸς τὸ δημόσιον τῆς Ἑλλάδος δωρεὰν τῶν εἰρημένων φιλογενῶν δωρητῶν καὶ παραλαμβάνει εἰς τὴν κυριότητα καὶ κατοχὴν τοῦ δημοσίου τὸ δωρούμενον κτῆμα μετὰ τοῦ τεθέντος ὑπὸ τῶν δωρητῶν ὅρου τῆς συστάσεως καὶ ἐγκαταστάσεως ἐν τῷ δωρουμένῳ κτήματι γεωργικῆς σχολῆς, μελλούσης νὰ φέρῃ τὴν ἐπωνυμίαν «Κασσαβέτειος», ἐξέφρασε δὲ πρὸς τὸν φιλογενῆ δωρητὴν κ. Ἀλέξ. Κασσαβέτην καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ κυρίαν Εὐφροσύνην Κασσαβέτη τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς κυβερνήσεως τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῇ φιλογενεῖ πράξει αὐτῶν.

8 'Ιανουαρίου.

www.libtool.com.cn
 Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Αὐстроουγγαρίας καὶ ἡ βαρωνὶς Κότσεκ παρέθηκαν χθὲς ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς αὐστριακῆς πρεσβείας γεῦμα εἰς τὸν κ. Χ. Τρικούπη, καὶ τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς κ. Αὐγερινόν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 8 'Ιανουαρίου.

ΤΙ ΜΑΣ ΕΛΩΣΑΝ ΤΑ ΤΕΛΩΝΕΙΑ.

Μεθ' ὅλον τὸ προβλεπόμενον ὑπέρογκον ποσὸν εἰς δ' θὰ ἔφθανον κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος αἱ τελωνειακαὶ εἰσπραξεις, οὐχ ἦττον τὸ χθὲς ἀγγελθὲν σύνολον αὐτῶν ἀνελθὼν εἰς 34,635,964 κατέπληξε δικαίως πάντας. Ἡ ἐπὶ πλεόν διαφορά, ὥς πρὸς μὲν τὸ 1886 ἀνῆλθεν εἰς ἐννέα ἑκατομμύρια, ὥς πρὸς δὲ τὸ 1885 εἰς δώδεκα ἑκατομμύρια.

Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ταντὸς ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εὐλόγως θὰ διέθρυπτε τὴν φιλοτιμίαν. Κατὰ μελίζονα δὲ λόγον εἶνε δικαιότερον νὰ διαθρύψῃ τὴν φιλοτιμίαν τοῦ κ. Τρικούπη, καθόσον ἡ ἀντιπολίτευσις ἐμερίμνα μετὰ ζήλου ἀξίου ὑποθέσεως ἀφορώσης αὐτήν, καὶ ὅχι τὴν κυβέρνησιν, νὰ παραστήσῃ ὥς ἀδύνατον τὴν εἰσπραξίν τοιοῦτου ποσοῦ ἐκ τῶν τελωνείων καὶ εἰς τὸ ἀδύνατον αὐτὸ νὰ βασίλῃται διὰ νὰ ζητῇ τὴν πτώσιν τοῦ ὑπουργείου καὶ τὴν ἔλυσιν αὐτῆς εἰς τὴν ἐξουσίαν. Ἐὰν ἀντὶ τούτου ἡ ἀνότητος περιορίζετο νὰ διατείνηται, ὅτι εἶνε τρομερὰ φορολογία ἡ διὰ τῶν τελωνείων ἐπιβολὴ 35 ἑκατομμυρίων, τὰ ὅποια καιρίως ἐθλίβῃ ὁ κ. πρωθυπουργός, διότι δὲν ἀνῆλθον εἰς 37, ὥς τὰ προϋπελόγιζε, δὲν θὰ εἶχε τώρα ἀνάγκην νὰ κοκκινίσῃ ἢ νὰ κιτρινίσῃ ἀπὸ ἐντροπὴν ἢ ἀπὸ πείσμα.

Ἄλλ' ἡ ἀντιπολίτευσις δὲν ἄφησεν ἀνοησίαν, ἦν νὰ μὴ διαπράξῃ, εἰς ὄφελος τῆς κυβερνήσεως, καὶ δὲν πρόκειται νῦν περὶ τούτου. Ὁ κ. Τρικούπης, ὥς οἰκονομολόγος, ἐν τῷ ζητήματι αὐτῷ ἠὺδοκίμησεν ἢ κατὰ ἓν καὶ ἥμισυ ἢ δύο ἑκατομμύρια διαφορά ἐπὶ ἔλαττον τῶν εἰσπραχθέντων πρὸς τὰ προϋπολογισθέντα εἶνε ἀναξία λόγου· ἄλλως τε δὲ εἰσηγούμενος τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1888 ἐν τῇ Βουλῇ ἀρκούντως ἐδικαιολόγησε τὴν διαφορὰν αὐτήν.

www.libtool.com.cn

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 9 Ἰανουαρίου.

Ἡ «Πρωτα» καθ' ὃ θηλυκοῦ γένους, ζηλεύει, φοβερά ζηλεύει, καὶ τῆς πτωχῆς τῆς ἐκάθισεν εἰς τὸ στομάχι, ὅτι οἱ ξένοι ἐπαινοῦσι τοὺς ἐχθροὺς τῆς, ὅτι καὶ οἱ Ἰάπωνες ἀκόμη τοὺς παρασημοφοροῦσι καὶ δὲν εὐρέθη κανεὶς νὰ εἴπῃ ἓνα καλὸν λόγον καὶ δι' αὐτήν. οὗτος εἶνε ὁ κόσμος αὐτῆς, ἐν τῷ ὁποίῳ ζῇ καὶ ἀναπνέει, τὸ μέγα χαλκεῖον ἐν τῷ ὁποίῳ κατασκευάζει τοὺς κεραυνούς τῆς, τοὺς δοκίους θῆλυς Ἡφαιστος διευνθύνει ἐναντίον τοῦ Τιταῆνος αὐτοῦ πρωθυπουργοῦ, ὅστις εὐτυχέστερος τῶν πάλαι Ἑκατογχείρων καὶ Βριάρων, οὐ μόνον ἠπειλήσεν, ἀλλὰ καὶ κυριεύσας κατέχει στερεῶς τὸν Ὀλυμπον. . . . τῆς ἐξουσίας.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 9 Ἰανουαρίου.

Χθὲς τὴν 5 1/2 ἐπεσκέφθη ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Προεξοφλητικῆς τῶν Παρισίων Τραπεζῆς κ. Φινέ, ὅστις παρέμεινε παρ' αὐτῷ ἐπὶ μίαν καὶ πλέον ὥραν. Ὡς ἐμάθομεν, ἡ συνομιλία περιεστράφη εἰς τὰ τῆς ἀναδοχῆς τῆς κατασκευῆς τοῦ ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Λάρισσαν σιδηροδρόμου, ἰδίᾳ δὲ περὶ τὸ ζήτημα τῆς πραγματικῆς ἐγγυήσεως τοῦ διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ σιδηροδρόμου τούτου καταβληθησομένου κεφαλαίου ἐξ 84 ἑκατομμυρίων καὶ τῶν τόκων αὐτοῦ. Ὁ κ. Φινέ ἐγευματίσε χθὲς τὴν ἐσπέραν παρὰ τῷ πρεσβευτῇ τῆς Γαλλίας κ. Μονθολών, ἀναχωρεῖ δὲ τὴν Κυριακὴν εἰς Ἰσθμίαν.

ΡΩΜΗΟΣ

Περικλέτος, Φασουλῆς,
εἰς τὸν μπάλο τῆς Αὐλῆς.

κι' ἂν ῥῃ τὸ ἰσοζύγιον θὰ φθάσῃ τοὺς χιλίους ;

Π — Ποιὸ εἶνε τοῦτο, Φασουλῆ, τὸ εὐμορφο κομμάτι;

Φ. — Ἡ Ἐρινοῦλα ἡ καλὴ καὶ ἀφρομαγουλάτη.

Π. — Ἀμμὲ αὐτὸς ποῦ ὀμιλεῖ μαζί μὲ τὸν Τρικούπη;

- Φ.— Ὁ κύριος Σιμόπουλος, βαθὺ σοφίας κηϋπι.
 Π.— Καὶ τί νὰ λέγῃ ἄρά γε ποῦ σκύβει ὀλοένα;
 Φ.— Θὰ λέγῃ γὰρ τὰ δάνεια τὰ ἐνοποιημένα.
 Τοιαῦτα πάντα σκέπτονται οἱ ἄνδρες οἱ μεγάλοι,
 κι' ἐνῶ ἀμέριμνοι πηδοῦν εἰς τὸν χορὸν οἱ ἄλλοι
 ἐκείνοι διὰ σοβαρὰ παρλάρουν γεγονότα....
 Π.— Ἀμμ' ἔτσι βγάξουν τὸ ψωμί μὲ κόπον καὶ ἰδρώτα.
 Φ.— Μὰ νὰ καὶ ὁ πρωθυπουργὸς μὲ τὸ βαρὺ του ἥθος.
 Π.— Καὶ πῶς τὸν Ἀνατέλλοντα δὲν τὸν φορεῖ ὅτὸ στήθος;
 Φ.— Εἴτε ποτὲ ὅτὸν ἐνδοξον Πομπήϊον ὁ Σύλλας
 πῶς προσκυνοῦν τὸν ἥλιον εἰς τῆς ἀγῆς τὰς πύλας
 ἢ ὅταν εἰς τὴν δύσιν του κατέρχεται βραδέως...
 Π.— Τί λές, μωρὲ ἀντίχριστε;
 Φ.— Σοῦ ὁμιλῶ σπουδαίως,
 καὶ θὰ σοῦ δίδω πάντοτε τοιαύτας ἀπαντήσεις;
 ὅταν μοῦ κάμνεις, Περικλῆ, τοιαύτας ἐρωτήσεις.
 Π.— Γιὰτί, μωρὲ, δὲν τὸν φορεῖ;
 Φ.— Καὶ εἶνε τάχα κόπος
 νὰ ὀῆς πῶς εἰς τὸ στήθος του δὲν μένει πλέον τόπος
 διὰ τοὺς ἀνατέλλοντας καὶ δύοντας ἡλίους.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 10 Ἰανουαρίου 1888.

Μᾶς ἀπεστάλη ἐκ Λονδίνου κομψότατα ἐκτετυπωμένον τεῦχος ὑπὸ τὸν τίτλον τὰ «Οἰκονομικὰ τῆς Ἑλλάδος». Ἐν αὐτῷ περιέχονται ἐν ἀγγλικῇ μεταφράσει ὁ πολὺκροτος λόγος δν ἀπήγγειλεν ἐν τῇ τελευταίᾳ βουλευτικῇ Συνόδῳ ὁ πρωθυπουργὸς εἰσάγων τὸν προϋπολογισμόν, ἔπονται δὲ καὶ αἱ λοιπαὶ ὁμιλίαι τοῦ κ. Τρικούπη, ἀπαντῶντος εἰς τὰ ἐπιχειρήματα τῶν ἀντιπάλων ἐν τῇ συζητήσει τοῦ προϋπολογισμοῦ. Τοῦ τεύχους προετάχθη σύντομος πρόλογος, ἐν ᾧ οἱ πρωθυπουργικοὶ λόγοι ἐξαίρονται ὡς ἐξόχως ρητορικοί, διαυγεῖς τὸ νόημα, καὶ ἔντονοι τὴν φράσιν. Τὴν ἔκδοσιν τοῦ περικόμψου ἐκ Λονδίνου φυλλαδίου συνιστῶμεν κυρίως εἰς τὴν «Πρωτάν», ὡς πλουσιωτάτην πηγὴν ἀρθρογραφίας μετὰ τὸν κ. Τσέστων, τὸν Σαλὰρ Γιούγκ, καὶ τὰς ἐκ Τριπόλεως ἀλληλογραφίας.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 10 *Ἰανουαρίου* 1888.

Ὁ κ. Φινέ, διὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὸν τῷ ὄντι γαλλικῆς εὐγενείας εὐηρεστήθη νὰ διαβεβαιώσῃ ἕνα τῶν ἡμετέρων συντακτῶν, ὅστις ἐπεσκέφθη αὐτόν, ὅτι αἱ μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη διαπραγματεύσεις εἰς οὐδὲν ἀπέληξαν ὀριστικὸν ἀποτελεσμα, τοῦ κ. Τρικούπη μὴ στέργοντος νὰ υποβάλλῃ τὸ ἔθνος εἰς νέας ὑποχρεώσεις πρὶν ἐξασφαλισθῇ ἡ ἔνωσις τῆς γραμμῆς ταύτης μετὰ τοῦ γενικοῦ τῶν εὐρωπαϊκῶν σιδηροδρόμων συμπλέγματος.

Ὁ κ. Φινέ ἀναχωρεῖ αὖριον εἰς Ἰσθμίαν· ἐκεῖθεν δὲ λίαν προσεχῶς μεταβήσεται εἰς Παρισίους, ὅθεν δὲν θέλει ἐπανέλθει, εἰμὴ κατὰ τὰ τέλη Ἀπριλίου.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 9 *Ἰανουαρίου*.

Ἡ ΕΛΛΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΣ ΚΑΤΑ ΤΟ 1887

Τὸ μόνον ἴσως ἔτος, καθ' ὃ ἐλειτούργησεν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ὀλοταχῶς ἡ Τρικουπικὴ κυβερνητικὴ μηχανὴ ἦν τὸ ἐκπνεῦσαν 1887· ὁ προϋπολογισμὸς ὑπεβλήθη ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπη, ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς τοῦ κ. Τρικούπη, ἐξετελέσθη ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπη, χωρὶς νὰ τεθῇ κανὲν ἐμπόδιον, οὔτε ἄνωθεν οὔτε κάτωθεν, οὔτε δεξιόθεν οὔτε ἀριστερόθεν. Δικτατορία πλήρης καὶ ἀκεραία. Τὰ ἀποτελέσματα δὲ ὑπῆρξαν καὶ εὐχάριστα καὶ δυσάρεστα· εὐχάριστα μὲν διότι ἀπεδείχθη, ὅτι διὰ τούτου μόνον τοῦ συστήματος τῆς βαρείας φορολογίας καὶ τῆς ἐνεργητικῆς ἐφαρμογῆς αὐτῆς ἐπέρχεται ἰσοζύγιον μεταξὺ ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ κράτους· δυσάρεστα δέ, διότι ἀπεδείχθη ματαία ἡ ἐλπὶς καὶ διελύθη εἰς πομφόλυγα ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὁποῖον πάντες, καὶ οἱ σὺν καὶ οἱ ἀντιπολιτευόμενοι, ἐπίστευον, ὥς εἰς κατὰ αὐταπόδεικτον καὶ φυσικόν, τὸ ὅτι δηλαδὴ διὰ τοῦ ἰσοζυγίου λύεται τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα τῆς Ἑλλάδος. Τὸ ἰσοζύγιον ἐπῆλθε, καὶ ὁμως τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα μένει ἄλυτον, καὶ ὄχι μόνον ἄλυτον, ἀλλὰ καὶ ἀπο-

βαίνει ὁσημέραι ἀκανθωδέστερον καὶ προσλαμβάνει ὅλοεν δξύτητα νοσήματος κακοηθεστάτου, ἀπειλοῦντος μοιραίαν καταστροφήν. Διὰ τοῦτο εἶνε λυπηρότατον εἰς τὸν γράφοντα τὴν ἱστορίαν νὰ μνημονεύῃ γεγονότος τοσαύτας ἀπογοητεύσεις προξενήσαντος, τοῦ γεγονότος, ὅτι ἀκριβῶς καθ' ἦν στιγμήν ἐνομίσαμεν, ὅτι ἀνεφύγη πρὸ ἡμῶν ἡ θύρα ἡ δίδουσα δίοδον εἰς τὰ δώματα τῆς εὐημερίας καὶ τῆς τάξεως, προσεκραύσαμεν τὴν ῥίνα ἐπὶ ἄλλου σιδηροῦ παραθυροφύλλου, ἐρμητικώτερον κεκλεισμένου. Θλιβερόν ἰδίως διὰ τὸν διακεκριμένον πολιτευτὴν, οὗ τὸ ὄνομα ἔσαι ἔσται συνδεδεμένον μετὰ τῆς οἰκονομικῆς ἱστορίας τῆς τελευταίας δεκαετίας, καὶ τοῦ ὁποίου τὸν εὐκρινῆ καὶ ἀποφασιστικὸν τύπον φέρουσι καθ' ὅλον τοῦτον τὸν χρόνον, ὡς ζωηρὸν ἐκμαγεῖον, πάντα τὰ οἰκονομικὰ πράγματα, ἀπὸ τοῦ τελευταίου κυβερνήτου τῆς καταδικούσης λαθρεμπόρια ἀτμοτελωνίδος, μέχρι τοῦ ἀνωτάτου prince-des-financees τοῦ διενεργοῦντος ἐν τῇ haute Banque τῶν Παρισίων τοὺς ἐπανελημμένους καὶ ἄνευ τέλους οἰκονομικοὺς συνδυασμοὺς τῆς Ἑλλάδος. Λυπηρὸν καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ δι' ὅλον τὸν ἑλληνισμόν, διότι ἂν ὁ ἀδάμαστος αὐτὸς χαρακτήρ, δὲν ἡδυνήθη νὰ φέρῃ τὴν ἀποκαταστάσιν τῶν οἰκονομικῶν, τυγχάνει πρόδηλον ὅτι τὸ ἄλλυτον τοῦ προβλήματος κεῖται ἐν αὐτῇ τῇ φύσει αὐτοῦ, ὅτι εἰς ὃ σημεῖον περιέστη τὸ νόσημα ἄλλη θεραπεία δὲν ὑπολείπεται ἢ ἡ διὰ τῆς ἐγγειωσίσεως· ὁ ἀσθενὴς βεβαίως δυσανασχετεῖ, ἀποτροπιάζεται, διαμαρτύρεται, ἀλλ' ὁ ἐγγειωστὴς φαίνεται ἐν ἀπόπτῳ, ἀπαίσιος μὲν καὶ φοβερός, βεβαίως ὁμως ὡς μόνος σωτὴρ τοῦ πάσχοντος.

Ὁ λόρδος Βήκονσφιλδ, ὁ πρωτοτυπότερος πολιτευτὴς τῆς Ἀγγλίας καὶ βεβαίως εἰς τῶν περιεργότερων ἀνδρικῶν τύπων ὄλων τῶν ἔθνων, κατίσχυσε καὶ ὡς ἰδιώτης καὶ ὡς ὑπουργὸς διὰ τῆς ἀκάμπτου θελήσεώς του, τῆς προχωρούσης μέχρι πείσματος· εἶχεν ὡς ἔμβλημα ἐν τῷ οἰκοσῆμῳ τὸ περίφημον ῥῆμα: «Forte nihil difficile». Ὁ κ. Τρικούπης, εἰ καὶ ἀναγράφων ἐν τῷ θυρεῷ του πολὺ μετριώτερον

ἄξιωμα, ἀναμφιβόλως ἐμπορεῖται ἐν τῇ πολιτικῇ δράσει ὑπὸ τοῦ Βηκονσφιλείου γνωμικοῦ: «Εἰς τὴν ἰσχυρὰν θέλῃσιν οὐδὲν ὑπάρχει τὸ δυσχερές». Εὐχρηθόμεν ὅπως καὶ ἐνταῦθα ἐπαληθεύσῃ ἡ γνώμη αὕτη, διότι μετὰ τῆς ἀτομικῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἀνδρὸς συνδέεται καὶ ἡ ὅλη ἐπιτυχία τῆς πατρίδος.

Ἡ δημοσία πίστις ἡμῶν, μεθ' ὅλα ταῦτα, ἐνισχύθη εἰς βαθμὸν ἀπροσδόκητον, καὶ μεθ' ὅλην τὴν ὑπερφόρτωσιν τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους διὰ δημοσίου χρέους ὀφθαλμοφανῶς δυσαναλόγου πρὸς τὴν παραγωγικὴν δύναμιν του, οἱ ἐν Εὐρώπῃ κεφαλαιοῦχοι ἤρχισαν νὰ δεικνύωσι συμπάθειαν πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ χρεώγραφα, ἔξ οὗ ἐπῆλθεν ἡ λίαν εὐχάριστος ὑπερτίμησις αὐτῶν. Ἡ συνομολόγησις τοῦ δανείου τῶν 135 ἑκατομμυρίων ὑπῆρξεν ὑπὲρ πᾶσαν προσδοκίαν εὐνοϊκῇ. Αἱ τιμαὶ τῶν δημοσίων χρεωγράφων αἱ κατὰ διαφόρους ἐποχὰς τοῦ 1887 σημειωθείσαι, ἦσαν κατὰ πολὺ ἀνώτεραι τῶν τοῦ 1886, ἀναντιρρήτως δὲ τὸ λίαν εὐφρόσυνον τοῦτο ἀποτέλεσμα ὀφείλεται εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην ἣν ἐμπνέει πρὸς τὸ ἔξωτερικὸν τὸ ἄτομον τοῦ κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ συνδυασμὸς τῶν διαφόρων περιστάσεων, ὧν ἕνεκεν τεκμαίρεται πᾶς ὁ ἔχων τὸ κοινὸν μέτρον τοῦ νοῦ, ὅτι ἡ ἐν τοῖς πράγμασι παρουσία αὐτοῦ ἔσται μακροχρόνιος. Ἀληθὲς ὁμῶς εἶνε, ὅτι εἰς τὴν ἐπίρρωσιν τῆς δημοσίας πίστεώς μας συνέβαλλον καὶ τεχνητὰ τινα μέσα, οἷον ἡ ἐπιτηδεῖα ῥεκλάμα, αἱ ἐν τῷ ἔξωτερικῷ δεξιαί δημοσιεύσεις καὶ ἄλλα ἀήθη τέως παρ' ἡμῖν, ἀλλ' εἶνε ζήτημα ἂν οἱ μοχλοὶ οὗτοι θὰ ἴσχυον νὰ σαλεύσωσι τοὺς ὀγκολίθους τοῦ χρηματιστικοῦ κόσμου ἄνευ τοῦ γοήτρου, ὅπερ ἐξασκεῖ ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἁλλοδαπῇ φίλων τῆς Ἑλλάδος τὸ ὄνομα τοῦ κ. Τρικούπη.

Ἐπιθεωρήσωμεν τώρα ἄλλο θέμα πολὺ θυμηδέστερον, τὸ τῆς προαγωγῆς τῆς σιδηροδρομικῆς συγκοινωνίας. Κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1886 ἐλειτούργουν καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα σιδηρόδρομοι ἐκτάσεως 504 χιλιομέτρων, ἔξ ὧν 10 εἶχεν ἡ εταιρεία Ἀθηνῶν — Πειραιῶς, 210 ἡ τῆς Πελοποννήσου, 65 ἡ τοῦ Λαυρείου, 13 ἡ τοῦ Κατακό-

λου καὶ 206 ἡ τοῦ Θεσσαλονίκου. Ἐντὸς τοῦ 1887 προσετέθησαν εἰς τὸν Πελοποννησιακὸν σιδηρόδρομον 96 χιλιόμετρα, ἀποπερατωθείσης ἐντελῶς τῆς μέχρι Πατρῶν γραμμῆς αὐτοῦ. Οὕτω οἱ τὴν ὥραν ταύτην κινούμενοι ἐν Ἑλλάδι σιδηρόδρομοι ἔχουσιν ἑκτασιν 600 χιλιομέτρων, πρᾶγμα καταπληκτικῶς εὐχάριστον, ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ἑλεεινὴν ἐκείνην κατάστασιν εἰς ἣν πρὸ τετραετίας ἔτι εὗρισκόμεθα μετὰ τὰ ἀμετακίνητα 10 χιλιόμετρα τοῦ Πειραιῶκος σιδηροδρόμου. Μεθ' ὅσα καὶ ἂν λέγωνται, εἰνέ τις ἠναγκασμένος νὰ ὁμολογῇ πάντοτε ὅτι ἐπὶ τῇ ἐξόχως ἐκπολιτιστικῇ ταύτῃ ὠθήσει ὀφείλει χάριν καὶ θὰ ὀφείλῃ ἔσαι ἡ Ἑλλὰς εἰς τὸν κ. Τρικούπην, ὅστις διὰ τῆς ἰδιαζούσης τῷ χαρακτῆρι του ἐπιμονῆς κατῳρῶθωσεν ὥς πρὸς τοῦτο νὰ ἐξαλείψῃ τὸ στίγμα τῆς βαρβαρότητος ἀπὸ τοῦ μετώπου τῆς πατρίδος μας καὶ νὰ κατατάξῃ αὐτὴν μεταξὺ τῶν πεπολιτισμένων χωρῶν τῆς ὑψηλίου. Τὸ ὅτι εἰς τοὺς πίνακας τῆς παγκοσμίου σιδηροδρομικῆς στατιστικῆς δὲν κατατάσσεται πλέον ἡ Ἑλλὰς ὑποκάτω τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Σερβίας, τῆς Καφραρίας καὶ τῆς Παταγωνίας, ὀφείλεται βεβαίως τῷ νῦν πρωθυπουργῷ αὐτῆς.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 11 Ἰανουαρίου.

ΜΙΑ ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΒΥΡΩΝΟΣ

Μία ἀπὸ τὰς ὥραιάς καὶ πιστῶς ἀπεικονίζουσας τὴν μορφὴν τοῦ λόρδου Βύρωνος εἰκὼν, εἶνε ἡ μικρὰ ἀλλ' ὠραιοτάτης τέχνης, ἣν κέκτηται ὁ ἡμέτερος πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης. Αὕτη ἐγράφη ὅταν ἔξῃ ὁ Βύρων ἀκόμη, ἀνῆκε δὲ εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ Βύρωνος, ἔξ ἧς περιῆλθεν εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ δουκὸς τῆς Κουμβεργλάνδης. Ὅτε δὲ μετέβη ὁ ἀείμνηστος Σπυρίδων Τρικούπης εἰς Λονδίνον, ὥς πρεσβευτῆς τῆς Ἑλλάδος, ὁ δούξ τῆς Κουμβεργλάνδης προσέφερε τὴν εἰκόνα εἰς τὸν ἄνδρα, ὅστις μετὰ τοσαύτης δυνάμεως ἀπεικόνισε τὸ πένθος, ὅπερ ἐνέπλησε τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸν θάνατον τοῦ μεγάλου τοῦ αἰῶνος ποιητοῦ. Τὴν εἰκόνα κατέχει σήμερον ἡ οἰκογένεια τοῦ

κ. Τρικούπη, καὶ δύναται τις νὰ ἴδῃ τὴν θαυμασίαν ταύτην εἰκόνα, ἐν ᾗ φαίνεται ἡ ἀνθηρὰ καλλονὴ τοῦ Βύρωνος, ἐνὸς ἐκ τῶν τελειότερων τύπων τῆς ἐποχῆς του.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 11 Ἰανουαρίου.

Πρὸ μεσημβρίας τῆς χθὲς ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης καλέσας παρ' ἑαυτῷ τὸν τμηματάρχην τοῦ τμήματος τῆς γεωργίας καὶ ἐπιθεωρητὴν αὐτῆς κ. Π. Γεννάδιον, ἀνεκοίνωσεν αὐτῷ τὰ κατὰ τὴν μέλλουσαν νὰ ἰδρυθῇ «Κασσαβέτειον Γεωργικὴν Σχολὴν» καὶ συνεσκέφθη μετ' αὐτοῦ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἰδρύσεώς της. Ὁ κ. Γεννάδιος λίαν προσεχῶς, ἴσως ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος, μεταβαίνει εἰς τὸ δωρηθὲν εἰς τὸ ἔθνος ὑπὸ τῆς οἰκογενείας Κασσαβέτη κτῆμα «Ἀΐδιν» πρὸς παραλαβὴν αὐτοῦ.

Εἶνε εὐνόητον, ὅτι περιττὴ ἀποβαίνει πλέον ἡ ἰδρυσις τῆς Τριανταφυλλιδείου γεωργικῆς σχολῆς ἐν Λαρίσσει, ἀφοῦ πρόκειται νὰ συστηθῇ ἤδη ἡ Κασσαβέτειος. Περὶ δὲ τῶν ἄλλων δύο, τῆς ἐν Ἀθήναις καὶ τῆς ἐν Τριπόλει. ἐπίσης συνενοήθη χθὲς ὁ κ. Τρικούπης μετὰ τοῦ κ. Γενναδίου καὶ ἐπίκειται κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἡ δημοσίευσις τοῦ κανονιστικοῦ περὶ αὐτῶν διατάγματος, ἐτοίμου κατὰ πάντα.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 13 Ἰανουαρίου 1888.

Ὅσημέραι ἀναφαίνονται τὰ μεγάλα ὠφελήματα ἀπορρέοντα ἀπὸ τῆς σώφρονος καὶ λελογισμένης πορείας, ἣν ἀκολουθεῖ ἡ παροῦσα κυβέρνησις. Μεταξὺ δὲ τῶν πολλῶν καὶ λίαν ὠφελίμων αὐτῆς νομοθετημάτων καταλέγεται καὶ ὁ ἐν μιᾷ τῶν συνεδριάσεων τῆς παρούσης βουλευτικῆς συνόδου ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς νόμος περὶ ἐμπορικῆς συμβάσεως μετὰ τῆς Ἑλβετίας. Τὸν ἀνωτέρω νόμον εἰσάγουσα ἡ κυβέρνησις εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς ἐπιψήφισιν, εἶχε πάντοτε ὑπ' ὄψιν ἐν τῶν κυριωτέρων προϊόντων τοῦ τόπου μας, τὴν σταφίδα, τῆς ὁποίας

μεγίστη κατανάλωσις γίνεται ἐν τῇ εἰρημένῃ χώρᾳ. Πρὸς ἀπόδειξιν δὲ ὅτι τὰ μετέπειτα δὲν ἐβράδυναν νὰ καταδείξωσιν ἀσφαλεῖς τοὺς προϋπολογισμούς του ἐκείνους, γνωρίζομεν σήμερον τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις τὴν κομισθεῖσαν ἐξ Εὐρώπης εἶδῃσιν, καθ' ἣν τὸ ἐν Βέρνη ἐθνικὸν συμβούλιον ἐψήφισε διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας τὴν αὕξησιν τοῦ δασμοῦ ἐπὶ διαφόρων εἰδῶν καὶ ἰδίᾳ ἐπὶ τῶν ἀλεύρων καὶ ἐπὶ τῶν εἰς τὴν οἰνοποιίαν προωρισμένων ξηρῶν σταφυλῶν καὶ σταφίδων. Ὁ ἐπὶ τούτων δασμὸς ἀπὸ δώδεκα φράγκων ἀναβιβάζεται ἤδη διὰ τοῦ νέου νόμου εἰς εἴκοσι πέντε φράγκα τὰ ἑκατὸν χιλιόγραμμα. Ἡ ἑλληνικὴ σταφὶς συνεπείᾳ τῆς ἀνωτέρω διαληφθείσης συμβάσεως μετὰ τῆς Ἑλβετίας δὲν ὑποβάλλεται εἰς τὸ τέλος τούτο, ἀλλὰ θὰ ἐξακολουθῇ τελοῦσα τὰ τοῦ συμβατικοῦ τῆς Ἑλβετίας δασμολογίου, ἥτοι τρεῖς δραχμαὶ τὰ ἑκατὸν χιλιόγραμμα.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 12 Ἰανουαρίου 1888.

Ὑπὸ τὴν γενικωτέραν ἔποψιν ἐθεωρήσαμεν καὶ θεωροῦμεν πληροῦσαν τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἔθνους τὴν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ σήμερον ὑπάρχουσαν κυβέρνησιν, ἥς προκάθεται ἀνὴρ ἐμπορούμενος ὑπὸ νοῦ δεξιῦ καὶ χαρακτῆρος ἀκάμπτου· διότι κατὰ τὴν κρίσιν ἡμῶν προκειμένου περὶ τοῦ ἰδιαιτέρου Τόπου μας φρονοῦμεν, ὅτι ἠθέλομεν ἀσεβήσῃ εἰς τὰ ἱερώτερα, ἐὰν παρὰ τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς συνειδήσεως καὶ τῶν καθηκόντων ἡμῶν πρὸς τὴν γεννέτειραν γῆν, ἠθέλομεν θυσιάσει τὰ συμφέροντα αὐτῆς εἰς τὰς γενικωτέρας πολιτικὰς δοξασίας μας.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 12 Ἰανουαρίου 1888.

ΛΟΓΟΛΟΣΙΑ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΕΝ Τῷ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙῳ

Ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς κ. Ἀνδρέας Νομικός, παρελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα ἀνέγνω, ἐν μέσῳ σχετικῆς ἡσυχίας καὶ δι' εὐήχου φωνῆς, τὴν ἀναμενομένην ἔκθεσιν.

Πράττει δὲ τοῦτο, εἶπε μετὰ περισσοτέρας ἢ πέρυσιν εὐφροσύνης, καθότι τὸ λῆξαν ἔτος 1887 ὑπῆρξε χρηματιστικῶς κατὰ πολὺ καλλίτερον τῶν δύο προηγουμένων αὐτοῦ.

Ὁ Ἡράκλειος ἀγών, ὃν ἀνέλαβεν ἡ κυβέρνησις, ὅπως ῥυθμίσῃ τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Ἑθνους καὶ ἐπαναγάγῃ τὴν πίστιν, καὶ αἱ ἀκρίματοι αὐτῆς ἐνεργεῖαι πρὸς τακτικὴν εἰσπραξίν τῶν ἐσόδων καὶ μείωσιν τῶν ὑποχρεώσεων, χάριν θετικωτέρου τοῦ Κράτους οἰκονομικοῦ ὁργανισμοῦ, ἐκίνησαν τὴν συμπάθειαν ἡμεδαπῶν καὶ ξένων Τραπεζιτῶν καὶ Χρηματιστηρίων.

Πρώτιστον ἀγαθὸν ἐκ τῶν ἐνεργειῶν τούτων προέκυψε, κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος, ἡ συνομολόγησις τοῦ δανείου τῶν 135 ἑκατομυριάων ὑπὸ ὄρους καὶ τόκον ἀξιοπρεπεῖς καὶ τιμῶντας τὴν πίστιν τῆς χώρας.

Διὰ τοῦ δανείου ἐκείνου ἐκανονίσθη τὸ χάος τῶν κυμαινομένων χρεῶν, ἐλαφρύνθη ὁ προϋπολογισμός, ἐστερεώθη ἡ πίστις καὶ ἀνέτειλαν φαιδρότεραι αἱ ἐλπίδες αἰσιωτέρου οἰκονομικοῦ μέλλοντος.

Μετὰ χαρᾶς λοιπὸν ὑπεδέχθημεν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος τὴν ἀναγραφὴν δανείου ἐξωτερικοῦ πρὸς 4 % ἐν τῷ ἡμερησίῳ ἡμῶν δελτίῳ, καὶ παρέστημεν εἰς τὴν διαγραφὴν τῶν γεγηρακότων τριῶν δανείων τῶν 8 καὶ 9 %.

Τῆς γενικῆς ταύτης βελτιώσεως τῆς ἐξωτερικῆς πίστεως τοῦ τόκου ἐπωφελοῦμεναι καὶ αἱ ὁμολογίαι τῶν ἄλλων ἡμῶν δανείων, ἐγένοντο ἀντικείμενον σπουδαίας συζητήσεως εἰς τε τὰς ἐξωτερικὰς ἀγορὰς καὶ παρ' ἡμῖν.

JOURNAL DES DÉBATS, Mardi 3 Janvier 1888.

L'EUROPE EN 1887

Seule de pays du sud-est de l'Europe, la Grèce a pu, en 1887, rester entièrement tranquille et se consacrer au développement de sa prospérité intérieure. Les élections de

janvier ont assuré ~~au ministre~~ Tricoupis, dans le Chambre, une majorité des deux tiers des voix. Il en a profité pour travailler à rétablir les finances de son pays, ébranlées par les agitations des années précédentes, et il a poursuivi cette œuvre modeste avec autant d'habileté que de succès.

JULES DIETZ.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 12 Ἰανουαρίου 1888.

Η ΕΝΟΠΙΗΣΙΣ ΤΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

... Ἐπίσης ὁμῶς γνωρίζει ὁ λαὸς σύμπας, ὅτι ἡ οἰκονομολογικὴ δεινότης τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ δὲν ἐπιτρέπει αὐτῷ τοιαύτας παρατόλμους ἀποφάσεις, οὐδὲ δύνανται οἰοιδήποτε κεφαλαιοῦχοι νὰ ἐπιτύχωσι παρὰ τῆς ἐνεστώσης κυβερνήσεως βαρεῖς ὅρους, οὐστινας ἀγαθώτατα θὰ παρεχώρουν οἱ περὶ τὴν χαριτωμένην συνάδελφον. Ἡ κυβέρνησις ἐργάζεται καὶ ἐργάζεται δραστηρίως, ἵνα ἐπιτύχη τὴν ἐνοποίησιν τῶν δανείων, ἀλλ' ὑπὸ ὅρους οὐχὶ ἐκμηδενίζοντας πᾶν ἀγαθὸν ἐκ ταύτης ἀπορρέον. Ὅτι δὲ ἐπιτυγχάνει εἰς τοιαύτας μεγάλας ἐπιχειρήσεις ὁ νῦν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὁμολογεῖται ὅτι δὲν εἶνε παντὸς ἴδιον.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 13 Ἰανουαρίου 1888.

Αἱ σύντομοι ἀλλ' ἐκφραστικαὶ παρατηρήσεις περὶ τῆς ἐν γένει οἰκονομικῆς καταστάσεως κατὰ τὸ 1887, ἃς ἐποίησατο προχθὲς ἐν τῇ λογοδοσίᾳ αὐτοῦ ὁ ἐκ τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν κ. Α. Νομικός, εἶνε ἡ αὐθεντικωτέρα, δυνάμεθα εἰπεῖν, ἐκφρασις τῆς γνώμης, ἣν οἱ ἀρμοδιώτατοι καὶ ἅπας ὁ ἀμερόληπτος κόσμος ἔχουσι περὶ τῆς εὐστόχου διοικήσεως τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Κράτους ὑπὸ τῆς παρούσης Κυβερνήσεως. Δικαηρύτων ὑπὸ τὴν ἰδιότητα αὐτοῦ ὁ κ. Νομικός καὶ ἐπιδοκιμαζόμενος ὑπὸ πάντων τῶν

συμπαρίσταμένων κατὰ τὴν ἐτήσιαν συνέλευσιν τοῦ Ἑλλ. Χρηματιστηρίου, ὅτι τῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος πολυμόχθων κυβερνητικῶν ἐνεργειῶν ἀποτέλεσμα ἀγαθὸν καὶ πρώτιστον ὑπῆρξεν ἡ συνομολόγησις δανείου «ὑπὸ ὄρους ἀξιοπρεπεῖς καὶ τιμῶντας τὴν πίστιν τῆς χώρας», ὅτι δι' αὐτῶν «ἐκανονίσθη τὸ χάος τῶν κυμαινομένων χρεῶν, ἐλαφρύνθη ὁ προϋπολογισμός, ἐστερεώθη ἡ πίστις καὶ ἀνέτειλον φαιδρότεροι αἱ ἐλπίδες αἰσιωτέρου μέλλοντος», ὅτι δὲ «τῆς γενικῆς ταύτης βελτιώσεως τῆς ἐξωτερικῆς πίστεως καὶ τοῦ τόκου ἐπωφελοῦμαι καὶ αἱ ὁμολογίαι τῶν ἄλλων ἡμῶν δανείων ἐγένοντο ἀντικείμενον σπουδαίας συζητήσεως εἰς τε τὰς ἐξωτερικὰς ἀγορὰς καὶ παρ' ἡμῖν» καὶ συνετέλεσαν «εἰς ὕψωσιν σπουδαίαν πασῶν τῶν ὁμολογιῶν τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν δανείων», διακηρύττων ταῦτα ἐπισήμως ὁ κ. Νομικὸς ὁμολογεῖ μὲν ἀλήθειαν πρόδηλον καὶ ἀπὸ πολλοῦ γνωστήν, ἀλλὰ παρεῖχεν εἰς τὸ γεγονός τὸ κῦρος τῆς γνώμης τοῦ ἐπισήμου οἰκονομολογικοῦ κόσμου τοῦ δυναμένου νὰ κρίνῃ ἀσφαλῶς καὶ νὰ ἀποφαινῇται ἀπταιστως περὶ τῶν ζητημάτων, ἅτινα ἀποχωριζόμενα τοῦ πολιτικοῦ αὐτῶν συνδέσμου παρίστανται ἐνδιαφέροντα τὴν Κοινωνίαν, ὑπὲρ τῆς ὁποίας ἀφορᾷ πᾶσα κυβερνητικὴ ἐνέργεια.

13 Ἰανουαρίου.

Ἡ Α. Μ. συνειργάσθη χθὲς μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη.

15 Ἰανουαρίου.

Ἐπανελθὼν ἐξ Ἰσθμίας ἐπεσκέφθη χθὲς μ. μ. τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην καὶ παρέμεινε παρ' αὐτῷ ἐπὶ μακρὸν ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς ἐν Παρισίοις Προξοφλητικῆς Τραπεζῆς κ. Φινέ.

15 Ἰανουαρίου.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, μεταβὰς εἰς τὰ ἀνάκτορα εἰργάσθη μετὰ τοῦ Βασιλέως.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 14 Ἰανουαρίου

Χθὲς μετέβη εἰς τὴν Ἀκρόπολιν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τῶν Δημοσίων Ἔργων κ. Βλαχοπούλου καὶ τοῦ

Ἐφόρου τῶν Ἀρχαιοτήτων κ. Καββαδία καὶ ἐξήτασαν τὰ περὶ τῆς κατασκευῆς διπλῆς ἀμαξιτῆς ὁμοῦ μέχρι τῆς εἰσόδου τῆς Ἀκροπόλεως, ἀπεφασίσθη δὲ ἵνα χαραχθῇ καὶ κατασκευασθῇ τοιαύτη πρὸς εὐκολίαν τῶν ἐπισκεπτομένων τὸ ἱερὸν τῆς ἀρχαιότητος τέμενος.

16 Ἰανουαρίου.

Προχθὲς παρουσιάσθη περὶ τὴν 1 μ. μ. εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ὁ ἀγωνιστὴς Βαρδανάκης, γεννηθεὶς τῷ 1768, ἂν ἀγαπᾷτε, καὶ ἄγων ἐπομένως νῦν τὸ 120 ἔτος τῆς ἡλικίας του, καὶ ὅτι ἤρχeto νὰ ζητήσῃ μίαν χάριν παρὰ τοῦ κ. Τρικούπη. Ἀμέσως ὠδηγήθη παρὰ τῷ πρωθυπουργῷ, ὅστις τὸν ἠρώτησε τὰ κατ' αὐτὸν καὶ ἂν ἐπληρώνετο τακτικῶς ἡ σύνταξις του ἢ ἂν εἶχεν ἀνάγκην βοήθειας τινός. Ἄλλ' ὁ ὑπέργηρος, ἀλλ' ἀκμαῖος ἔτι ἀγωνιστὴς τῷ ἀπήντησε « παιδί μου δὲν ἔχω ἀνάγκην ἀπὸ βοήθεια, ἡ πατρίδα μου καλὰ μὲ ἐπλήρωσε, τὸ μόνο ποῦ θέλω εἶναι νὰ ἴμῳ τοῦ κ. Εἰσαγγελέα διὰ μίαν ὑπόθεσιν ἀπὸ 800 δραχμὰς ποῦ ἔχω ». Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀφοῦ τῷ ἔδωκε νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι οὐδὲν ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡδύνατο, τὸν ἀπεχαιρέτισε μετὰ σεβασμοῦ καὶ τὸν ὠδήγησε μέχρι τῆς θύρας.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 14 Ἰανουαρίου 1888.

Μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως ἐμάθομεν, ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἔδειξε πολὺ ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς ἀκεραιότητος τῶν περὶ τὴν Ἀκρόπολιν ἱστορικωτάτων λόφων, οὓς ἐφείσθησαν μὲν οἱ χρόνοι, δὲν φεῖδεται ὁμως ἡ φιλοχρηματία. Καλέσας χθὲς παρ' ἑαυτοῦ, τὸν γενικὸν ἔφορον τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Καββαδίαν ἀνέθηκεν αὐτῷ, ὅπως ἐκθέσῃ τὰ κατὰ τοὺς εἰρημένους λόφους εἰς τὸν δικαστικὸν σύμβουλον κ. Στεφάνου, οὗτος δὲ ἀποφανθῇ κατὰ πόσον δικαιοῦνται εἰς ἐξαφάνισιν διὰ τῆς λατομίας τῶν λόφων, οὓς λέγουσιν ὅτι ἔχουσιν ἰδιοκτήτους. Ὁ κ. Τρικούπης ἐξέφρασε τὴν γνώμην, ὅτι οἱ λόφοι οὗτοι πρέπει νὰ μένωσιν ἄθικτοι καὶ προφυλαχθῶσι διὰ παντὸς τρόπου.

Πρὸ ἡμερῶν ἡγγελάμεν, ὅτι ἐγένετο ὑπὸ τοῦ δημοσίου καταγγελία κατὰ τῶν λατόμων, τῶν ἐξαγόντων λίθους ἐκ τῶν λόφων τούτων. Ἡ δίκη θὰ ἐκδικασθῇ τὸ προσεχὲς Σάββατον.

NEA HMEPA, ἐν Τεργέστη 9/21 Ἰανουαρίου.

TA EN ELLADI

Ἐν Ἀθήναις 22/3 Ἰανουαρίου.

Οἱ Γερμανοὶ ὑπουργοί, οἱ ἐφορᾶζοντες πολλάκις τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα τοῦ ὑπουργικοῦ των ἀξιώματος, δὲν εἶνε δυνατόν νὰ φαντασθῶσιν ὅτι οἱ ἐν Ἑλλάδι πολιτικοὶ μακαρίζουσι καὶ ζηλεύουσι τὸν κ. Τρικούπην, διότι, ἀπαλλαγείς ταχέως τῆς Βουλῆς, ἡσφάλισε, τοῦλάχιστον μέχρι τοῦ Νοεμβρίου, ἀνενόχλητον ὑπουργικὸν βίον. Τῆς πρωτοφανοῦς ταύτης ἀνέσεως ἀπολαύει μετὰ νεανικῆς εὐθυμίας, παρρησιασκόμενος συχνότερον ἢ ἄλλοτε εἰς χορούς, ἐσπερίδας καὶ γεύματα, μετ' αὐτοῦ δὲ καὶ ὅλη ἡ ἀθηναϊκὴ κοινωνία διῆλθε τὰς τελευταίας ἡμέρας διασκεδάζουσα. Ἡ Ἑλλὰς δὲν μετεβλήθη βεβαίως ἔτι, πολλοῦ γε καὶ δεῖ, εἰς γῆν ἐπαγγελίας· ἀναντίρρητον εἶνε ὁμως ὅτι ἀνέκυψεν ὀλίγον καὶ ὅτι τὸ μέλλον παρίσταται ἥττον ζοφερόν. Αἱ ἑφημερίδες, ἀναθεωροῦσαι τὰ συμβάντα τοῦ λήξαντος ἔτους, ἀνομολογοῦσι σχεδὸν ὁμοφώνως τὴν ἐπιτελεσθεῖσαν πρόοδον. Τὸ 1887 εὗρε τὴν Ἑλλάδα προαλειφομένην εἰς ἐκλογικὸν ἀγῶνα ἐξαιρετικὴν ἔχοντα σημασίαν. Καὶ αὐτοὶ οἱ ἐνδοιάζοντες πρὸς τὸ οἰκονομικὸν σύστημα τοῦ κ. Τρικούπη δὲν ἡρνοῦντο ὅτι πρὸς αὐτὸν συνεδέετο πᾶσα ἐλπίς σωτηρίας καὶ ὅτι ἡ εἰς τὰ πράγματα ἐπάνοδος τῶν λυμεάνων τῆς ἐβδόμης Ἀπριλίου θὰ συνεπλήρου ἀνεπανορθώτως τὴν καταστροφὴν. Αἱ σκέψεις αὗται ἐνέπνευσαν καὶ τοὺς ἐκλογεῖς, ἡ δὲ πρώτη Βουλὴ, ἡ καταρτισθεῖσα διὰ τοῦ νόμου τῆς εὐρείας περιφερείας, συνέκειτο κατὰ τὰ δύο τρίτα ἐκ πιστῶν καὶ ἀφωσιωμένων τοῦ ὑπουργείου φίλων. Πάντα τὰ οἰκονομικὰ νομοθετήματα, καίπερ ἐπιβάλλοντα ὡς

ἐπὶ τὸ πολὺ βάρη εἰς τὸν λαόν, ἐπεψηφίσθησαν σχεδὸν ἀσυζητητί, ὁ δὲ κ. Τρικούπης προέβη μετὰ ῥώμης εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ συστήματος του. Ἄλλ' ἢ πλήρωσις ἑλλείμματος 25 ἑκατομμυρίων ἐντὸς ἑνὸς μόνον ἔτους καὶ μόνον διὰ φόρων, ἐφαίνεται τι ἀκατόρθωτον, καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ φανατικώτεροι τῶν ὑπερμάχων τοῦ ὑπουργείου ἐν τῇ Βουλῇ, ἐρωτώμενοι κατ' ἰδίαν, ἔσειον διστακτικῶς τὴν κεφαλὴν καὶ ἐξέφραζον λύπην ἐπὶ τῇ πεισμονῇ, μεθ' ἧς ὁ κ. Τρικούπης ἠρνεῖτο νὰ συγκεράσῃ ὅπωςοῦν τὸ μονομερὲς αὐτοῦ πρόγραμμα. Πρώτη ἀκτις φωτὸς ἐν θέσει πραγμάτων μονοноῦ ἀπεγνωσμένη ὑπῆρξεν ἡ συνολόγησις τοῦ δανείου τῶν 135 ἑκατομμυρίων.

Ἀπερίγραπτος ὑπῆρξεν οὐχ ἦττον ἢ κατάπληξις, ὅτε, συνελθούσης πάλιν κατὰ τὸ φθινόπωρον τῆς Βουλῆς, ὁ κ. Τρικούπης παρέστη εἰς τὸ βῆμα καὶ ἐκήρυξεν ὅτι αἱ προορρήσεις του ἐπιλήθευσαν πληρέστατα καὶ ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1887 θὰ κλείσῃ ἐν ἰσοζυγίῳ, ἢ καὶ μετὰ μικροῦ περισσεύματος. Τὸ ἀληθὲς τοῦτο coup de theatre παρεξάλισε τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἥτις μέχρι τῆς προτεραίας ἀνεβίβαζε διὰ τῶν ὀργάνων της τὸ ἑλλειμμα εἰς 25 ἑκατομμύρια ἀκαταίβατα. Ἐν τῇ ἀμηχανίᾳ του ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐζήτησε νὰ διακόψῃ ἡ Βουλὴ τὰς συνεδριάσεις της, ἕως οὗ μελετήσῃ τοὺς πίνακας, ἐφ' ὧν ἐθεμελιούντο αἱ βεβαιώσεις τῆς κυβερνήσεως, τὸ παιδαριωδῶς δ' ἀφελὲς τῆς προτάσεως ταύτης συνεπλήρωσε τὸν ὑπουργικὸν θρίαμβον. Βραδύτερον δ' ὁ προϋστάμενος τῆς ἀντιπολιτεύσεως τὸ ἑλλειμμα περιώρισεν εἰς 12 ἑκατομμύρια, μὴ ἐννοῶν, ὅτι ἐπλεκεν οὕτω τὸ ἐγκώμιον τοῦ ἀντιπάλου. Πράγματι, καὶ μόνον εἰς τὸ ἥμισυ ἐὰν περιεστάλη τὸ ἑλλειμμα ἐντὸς ἑνὸς ἔτους, ἐμεγαλουργήσεν ὁ ὑπουργὸς ὁ ἐπιτελέσας τὸ κατόρθωμα, παρόμοιον δ' ἄλλα οὔτε εἰς τῆς Αὐστρίας, οὔτε εἰς τῆς Ἰταλίας τὴν οἰκονομικὴν ἀνόρθωσιν ἐπετελέσθη. Ἄλλ' ὁ κ. Τρικούπης οὐδὲ τὴν προβληματικὴν ταύτην παρηγορίαν ἀφῆκεν εἰς τὸν κ. Δηλιγιάννην, ὅστις φαίνεται πλασθεὶς ἐπιτήδες, ἵνα μεγαλύνῃ διὰ τῆς ἀντιπαραθέσεως τὸν ἀντίπαλον. Ἐν τῇ δευτέρᾳ ἀγορεύσει του, ρητορικῶ ἀριστουργήματι

οὐ παρόμοιον οὐδέποτε ἄλλοτε ἐξεφωνήθη ἐν ἑλληνικῷ Κοινοβουλίῳ καὶ ὅπερ θὰ ἐθαυμάζετο καὶ εἰς τὰ πρῶτα τῶν Κοινοβουλίων ἐκφονούμενον, τὰ ἐπιχειρήματα τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐξεσχίσθησαν ὡς ἀραχναῖος ἰστός. Ἐκτοτε εἰς τὸν κ. Δηλιγιάννην ἄλλο δὲν ἀπέμενεν, ἢ νὰ τραπῇ εἰς φυγὴν, φυγὴ δ' ἀληθὴς ὑπῆρξεν ἡ ἀποχώρησις, γενομένη μάλιστα ἐναντίον τῆς γνώμης τῶν ἐμπειροτέρων τῆς ἀντιπολιτεύσεως μελῶν καὶ προκαλέσασα καὶ ἐν τῷ τύπῳ ἐμφυλίου διαμάχας, αἵτινες ἐμείωσαν ἔτι μᾶλλον τὸ κῦρὸς τῆς. Ἡ ἐν τῇ Βουλῇ ἰσχυρὰ καὶ συμπαγὴς πλειονοψηφία παρέμεινεν ἐργαζομένη καὶ παρεχώρησε τῇ κυβερνήσει πᾶν ὅ,τι ἐζήτησε, κατωρθώθη δέ, πρᾶγμα πρωτοφανὲς ἐν τῷ προτύπῳ κοινοβουλευτικῷ βασιλείῳ, νὰ ψηφισθῇ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1888, οὐχὶ ὡς ἄλλοτε, κατὰ τὰ μέσα τοῦ ἔτους, ἀλλὰ πρὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτοῦ.

Ἡ βραχεῖα αὕτη ἀναθεώρησις τῶν συμβάντων τοῦ ἔτους παρέχει βεβαίως πολλὰ ἐνθαρρυντικὰ πορίσματα. Δὲν θὰ ἐπιτευχθῇ μὲν ἴσως, κατὰ τὸ τέλος τῆς χρήσεως πλήρης ἰσοζύγιον ἢ περισσεύμα, ἀλλὰ τὸ ἔλλειμμα, περισταλὲν εἰς ὀλίγα ἑκατομμύρια, δὲν ἀπειλεῖ ἄμεσον ὄλεθρον. Ὁ μέγας κίνδυνος εἶνε σήμερον ὁ ἐκ τῆς ὑποτιμήσεως τοῦ χαρτονομίσματος, ὁρθῶς δ' ὁ κ. Τρικούπης τὸ ἰσοζύγιον ἐθεώρησεν ἀνέκαθεν, οὐχὶ ὡς σκοπόν, ἀλλ' ὡς μέσον πρὸς ἄρσιν τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, δι' ἧς ἠγοράσαμεν ἀκριβῶς τὸν ἀποκλεισμόν καὶ τὴν δόξαν τῆς Κούτρας. Ἀλλ' οἱ εὐρύτεροι οἰκονομικοὶ συνδυασμοί, δι' ὧν δύναται νὰ ἀρθῇ ἡ ἀναγκαστική, προϋποθέτουσιν ἐν Εὐρώπῃ ἀδιαιτάρακτον εἰρηνικὴν διάθεσιν, ἡ διάθεσις δ' αὕτη δὲν ὑφίσταται σήμερον, οὐδ' εἶνε πιθανὴ κατὰ τὸ ἐγγύτερον μέλλον. Ἐνώπιον τοῦ σκοπέλου τούτου εὐρίσκεται σήμερον ὁ κ. Τρικούπης, ἐθνικῆς δ' εὐγνωμοσύνης θὰ καταστῇ ἄξιος, ἐὰν παρακάμψῃ καὶ αὐτὸν αἰσίως. Ἰσχὺν ἔχει ὅσῃν οὐδεὶς ἄλλος πρὸ αὐτοῦ κυβερνήτης. Ἡ βασιλεία, ἧς ἡ δύναμις ἐπερρώσθη εὐφροσύνως, παρέχει αὐτῷ πᾶσαν ὑποστήριξιν ἄπτωτον δ' ἐμπιστοσύνην μαρτυρεῖ πρὸς αὐτὸν καὶ

ἡ κοινὴ γνώμη, χάρις ἰδίως εἰς τὸν τύπον, ὅστις, ἐκπληκτικῶς ἀναπτυχθεὶς, ἐγένετο ὄργανον ὑγιοῦς συντηρήσεως καὶ ἀσκεῖ σωστικὴν αὐτὸ τοῦτο ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς διαρρυθμίσεως τῶν δημοσίων πραγμάτων.

ΣΗΜΑΙΑ, 15 Ἰανουαρίου 1888.

Ἔχομεν πολίτευμα συνταγματικὸν χωρὶς νὰ ἔχωμεν κυβέρνησιν συνταγματικὴν, ἔχομεν κοινοβούλιον χωρὶς νὰ ἔχωμεν συζήτησιν. Εἴτε ἔνεκα τῆς υπερόγκου ἱκανότητος τοῦ κ. Τρικούπη, εἴτε ἔνεκα τῆς υπερόγκου ἀνικανότητος τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἡ δύναμις ὅλη συνεκentrώθη εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ νῦν πρωθυπουργοῦ.

Ἡ σημερινὴ κυβέρνησις εἶνε κυβέρνησις καθαρῶς ἀπολυταρχική. Ἀντὶ νὰ ἔχωμεν μοναρχίαν Γεωργίου ἔχομεν εἰδὸς τι δυναστείας τοῦ κ. Τρικούπη. . . Ὁμολογοῦμεν ὅτι ὁ κ. Τρικούπης δὲν ποιεῖται κατάχρησιν τῆς ἰσχύος του. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἀρκεῖ ὅπως παρηγορήσῃ κανένα. Καὶ ἐχθροὶ καὶ φίλοι ὅλοι κατήντησαν νὰ ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴν θέλησίν του. Πρωθυπουργὸς μὲ τοσαύτην δύναμιν ἐν Τουρκίᾳ ἤθελεν ἀποκεφαλισθῇ. Ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἑλλάδι ἤθελεν ἐξοστρακισθῇ. Ἐν τῇ νέᾳ Ἑλλάδι πρέπει νὰ πέσῃ. Ἡ δύναμις του ἀπερρόφησε πᾶσαν ἄλλην δύναμιν. Ἡ ἱκανότης του ἐπεσκίασε πᾶσαν ἄλλην ἱκανότητα. Ποῦ εἶνε οἱ ῥήτορες τῆς Βουλῆς; Κατεσυνετριβήσαν. Ποῦ εἶνε τὰ ἄλλα κόμματα; Ἀποσυνετέθησαν. Ἐν τῷ κόμματι πεντήκοντα βουλευτῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὑπάρχουσι πέντε ἀρχηγοὶ ἡμιεπίσημοι καὶ ἄλλοι πέντε ἑτοιμοὶ νὰ ἀνακηρυχθῶσι τοιοῦτοι. Ἐν τῷ κόμματι ἑκατὸν βουλευτῶν τῆς συμπολιτεύσεως ὑπάρχει εἰς καὶ μόνος. Οἱ φίλοι του εἶνε πρὸς αὐτὸν ἀπλᾶι μονάδες. Ἡ προαγωγή ἐν τῷ κόμματι του δὲν καθίσταται πλέον ζήτημα ἱκανότητος, ἀλλὰ ζήτημα εὐνοίας. Εὐλόγως λοιπὸν ἡ ἀντιπολίτευσις εἶνε ἐξωργισμένη καὶ εὐλόγως ὁ κ. Τρικούπης εἶνε ἀδιάφορος. Ὑπὸ τοιούτους ὁρους ἀδύνατον κόμμα τι νὰ τὴν διαδεχθῇ καὶ ἔτι μᾶλλον ἀδύνατον νὰ διατηρηθῇ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ. Ἡ ἀνιούτης αὕτη εἶνε τοσοῦτον τεραστία, ὥστε μία

μόνη σχέση γεννᾶται ἐκ τῆς καταστάσεως ταύτης. Ἡ πρέπει νὰ περικύψῃ τὸ ἔθνος τὴν δύναμιν τῆς κυβερνήσεως, ἢ νὰ ἐνισχύσῃ τὸ κόμμα τοῦ κ. Δηλιγιάννη.

Σάββατον, 16 Ἰανουαρίου.

Καὶ χθὲς ἀνῆλθεν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης καὶ παρέμεινεν ὑπὲρ τὴν μίαν ὥραν ἐξετάζων τὰ τοῦ Μουσείου καὶ τὰ τῶν ἐνεργουμένων ἀνασκαφῶν.

17 Ἰανουαρίου.

Η ΝΕΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΚΡΟΠΟΛΙΝ ΟΔΟΣ

Εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρωίας τῆς χθὲς ἤρξατο ἡ κατασκευὴ τῆς νέας ὁδοῦ, δι' ἧς θὰ ἀνέρχονται αἱ ἄμαξαι μέχρι τοῦ πρὸ τῶν προπυλαίων χώρου, ἔνθα θὰ κατασκευασθῇ μικρὰ πλατεῖα μετὰ δενδροστοιχίας. Συγχρόνως ἐνεργοῦνται κατὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα καὶ ἀνασκαφαί. Δεξιόθεν καὶ ἀριστερόθεν τῆς ὁδοῦ θὰ γίνῃ δενδροστοιχία.

17 Ἰανουαρίου.

Ὁ κ. Τρικούπης ἀνελθὼν εἰς τὰ ἀνάκτορα, συνειργάσθη μετὰ τοῦ βασιλέως ἐπὶ μακρόν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 17 Ἰανουαρίου

Τὸ χθὲς κομισθὲν φύλλον τοῦ ἐγκρίτου οἰκονομολογικοῦ περιοδικοῦ «Ὁ γάλλος οἰκονομολόγος» συντασσομένου, ὡς γνωστόν, ὑπὸ τοῦ ἐπιφανοῦς οἰκονομολόγου Paul Leroy-Beaulieu, γράφει περὶ τῶν ἑλληνικῶν χρεωγράφων τὰ ἐπόμενα :

«Τὰ ἑλληνικὰ χρεώγραφα δρέπουνσι τοὺς καρποὺς τῆς βελτιώσεως τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἑλλάδος, ἣν κατορθοὶ ἡ σὴν σὴν πολιτικὴ τῆς παρούσης κυβερνήσεως. Καὶ δὲν ὑψώθησαν μὲν ταῦτα ἔτι, εἰσὶν ὁμῶς λίαν σταθεραὶ αἱ τιμαὶ αὐτῶν, ἥτοι τῶν 6 % 1879 φρ. 413.75, τῶν 5 % 1881 φρ. 355 καὶ τῶν 5 % 1884 φρ. 315,25. Δέον ἄλλως τε

νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι εἰσι χρεώγραφα ὑποκείμενα εἰς κινδύνους ἐν περιπτώσει ἀνατολικοῦ πολέμου ἢ πτώσεως τῆς ἐνεστώσης κυβερνήσεως.»

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν τῷ χθὲς κομισθέντι «Οἰκονομολόγῳ» τοῦ Λονδίνου τῆς 21 Ἰανουαρίου δημοσιεύεται ἀπάντησις τοῦ κ. Καρόλου Τσέστων εἰς τὸν ἐντεῦθεν ἀποστείλαντα δύο διατριβάς εἰς τὸ οἰκονομολογικὸν τοῦτο φύλλον, παριστώσας ἀνθελληνικῶς, ὅτι τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Τσέστων γραφέντα εὐνοϊκὰ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἐν γένει ἐν τῷ πονήματι αὐτοῦ «Ἡ Ἑλλάς κατὰ τὸ 1887» δὲν ἐστηρίζοντο ἐπὶ τῶν πραγμάτων ὥσῃ διυσηρεστήθῃ ὁ καλὸς οὗτος πατριώτης, ὅτι εὐρέθῃ καὶ εἰς Εὐρωπαῖος νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν Ἑλλάδα μεταξὺ τῶν τόσων, οἵτινες καθημερινῶς τὴν ὑβρίζουσιν. Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ κ. Τσέστων ἔχει ὥς ἑξῆς :

Κύριε ἐκδότα,

Ὁ ὑμέτερος ἀνταποκριτὴς κ. Ζ. . . κατέρχεται εἰς τὴν συζήτησιν περὶ τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἑλλάδος μετὰ μεγάλης δόσεως προκαταλήψεως, σαφῶς διαφανομένης ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς αὐτοῦ. Τὸ κατ' ἐμὲ ἀναλαβὼν νὰ ἐξετάσω τὸ ζήτημα τοῦτο ἐν τῷ συμφέροντι ὁλοκλήρου τῆς χώρας καὶ οὐχὶ οἰουδὴποτε πολιτικοῦ κόμματος ἐν αὐτῇ, οὐδόλως ὀρέγομαι νὰ ἀναμιχθῶ εἰς κομματικὴν συζήτησιν, ὑπαγομένην εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν, οὐχὶ δὲ καὶ τῶν ξένων.

Ὡς δεῖγμα κομματικῆς προσωποληψίας τοῦ ὑμετέρου ἀνταποκριτοῦ, ἀρκοῦμαι νὰ σημειώσω, ὅτι ἐπιτίθεται κατὰ τῆς διαβεβαιώσεως τοῦ κ. Τρικούπη, καθ' ἣν ὁ ἰσολογισμὸς τοῦ ἔτους 1887 ἠθελεν ἀφίσει μικρόν τι περίσσευμα, παρατηρῶν, ὅτι ἐνῶ ὁ αὐτὸς κ. Τρικούπης ὑπεσχέθῃ περίσσευμα καὶ κατὰ τὸν Νοέμβριον τοῦ 1884 ὁ ἰσολογισμὸς τοῦ 1885 ἀφῆκεν ἔλλειμμα τριάκοντα ἑξ ἑκατομμυρίων. Ἡ εἰ-

λικρίνει δι' ὅμως ἐπέβαλλε τῷ ὑμετέρῳ ἀνταποκριτῇ νὰ μνημονεύσῃ, ὅπως ἔπραξα ἐγὼ ἐν σελ. 36 καὶ 37 τοῦ φυλλαδίου μου, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον Τρικούπη ἀνετράπη εὐθὺς μετὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1885, ὥστε ἡ εὐθύνη τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τοῦ ἔτους ἐκείνου καὶ ἡ τοῦ προκύψαντος ἐλλείμματος δίκαιον εἶνε νὰ βαρύνῃ τὸν κ. Δηλιγιάννην ἢ τοῦλάχιστον τὴν ἀνωμαλίαν τῶν καιρῶν καὶ τοὺς ἐκ ταύτης δαπανηροὺς ἐξοπλισμούς, εἰς οὓς προέβη ἡ Ἑλλὰς ἐπὶ τῆς πρωθυπουργίας αὐτοῦ.

Ὅλως ἀδύνατον μοὶ εἶνε νὰ εὗρω εἰς ποῖον ἰδιαιτέρον ἄρθρον ὑπάρχει τὸ σφάλμα πεντήκοντα ἑξατομμυρίων ἐν τῇ ἐκτιμῇ τοῦ ἑλληνικοῦ χρέους ἐν ἔτει 1880, καθόσον ὁ ὑμέτερος ἀνταποκριτὴς οὐδεμίαν παρέχει περὶ τούτου διασάφησιν, ἀρκούμενος νὰ διαβεβαιώσῃ ὅτι οἱ παρατεθέντες ἀριθμοὶ εἶνε ἐσφαλμένοι. Ὅπωςδήποτε πρέπει νὰ παρατηρήσω, ὅτι τὸ μὲν σύνολον τοῦ ἑλληνικοῦ χρέους ἐν ἔτει 1884 περιλαμβάνει κατ' ἀνάγκην καὶ τὸ τοῦ 1880, ἐγὼ δέ, οὐδενὸς ἄλλου ἐπιληφθεὶς ζητήματος, περιορίσθην νὰ συγκρίνω τὴν οἰκονομικὴν θέσιν τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὰς δύο ταύτας ἐποχάς, οὐχὶ ὅπως ἀνυψώσω πολιτικόν τινα ἄνδρα ἢ ὑποτιμήσω τὴν ἀξίαν ἄλλου, ἀλλὰ μόνον ὅπως δεῖξω ἐν τίνι πνεύματι ὁ εἷς καὶ ἀδιαίρετος ἑλληνικὸς λαὸς ἐπεσκόπησε τὸ κρίσιμον τῆς οἰκονομικῆς αὐτοῦ θέσεως, προτιμήσας νὰ ὑποβληθῇ εἰς ἐπιβάρυνσιν φορολογίας μᾶλλον ἢ νὰ ἀθετήσῃ τὰς πρὸς τοὺς πιστωτὰς αὐτοῦ ὑποχρεώσεις.

Καθόσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀναγκαστικὴν κυκλοφορίαν ἠρκέσθην νὰ μνημονεύσω ἐν σελ. 35 τὴν ἐποχὴν τῆς ἄρσεως αὐτῆς παρὰ τοῦ κ. Τρικούπη, ἐκφράσας δισταγμὸν τινα περὶ τοῦ ἐπικαίρου τοῦ μέτρου τούτου, καὶ τὴν κατάστασιν αὐτῆς ἐν ἔτει 1887.

Τὸ ποσὸν τὸ ὅποιον παρέστησα ἐν τῇ τελευταίᾳ μου ἐπιστολῇ ὡς δαπανηθὲν ὑπὲρ τῆς συγκοινωνίας καὶ ἄλλων δημοσίων ἔργων ὠρίσθη κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ ἐν Ἑλλάδι γενικοῦ προξένου τῆς Ἀνάσσης, εὐαρεστηθέντος νὰ ἐξελέγξῃ τὴν ἀκρίβειαν αὐτῶν ἐπὶ τῇ βάσει

τῶν ἐπισήμων ἀριθμῶν, ὥστε οὐδεμία χωρεῖ ἀμφισβήτησις περὶ τῆς ἀπολύτου αὐτῶν ὀρθότητος.

ΩΡΑ, 20 Ἰανουαρίου.

Ἐγευμάτισαν χθὲς παρὰ τῷ ἐπιτετραμμένῳ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῇ κυρίᾳ Χάγ-
γαρτ ἡ λαίδη Galloway, ἀδελφὴ τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Ἀγγλίας λόρδου Σώλ-
σβαρν, ἡ λαίδη Γέρσεϋ καὶ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης.

20 Ἰανουαρίου.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Χ. Τρικούπης ἐπεσκέψατο χθὲς τὸ ἄρτι συ-
σταθὲν στρατιωτικὸν δαμαλιδοκομεῖον μετὰ μεγάλης προσοχῆς καὶ ἐν
ἄκρᾳ λεπτομερείᾳ, ἐξετάσας τὰ κατ'αὐτό, ἐν συνοδείᾳ τοῦ γενικοῦ ἀρ-
χιάτρου κ. Π. Σούτσου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 18 Ἰανουαρίου.

Η ΔΥΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΡΩΜΟΥΝΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

Χθὲς λίαν ἀργὰ ἐμάθομεν ἐξ ἀξιόπιστου πηγῆς, ὅτι, τοῦ πρεσβευ-
τοῦ τῆς Ρουμανίας κ. Τεριακίου δηλώσαντος πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξω-
τερικῶν ὑπουργὸν ἐξ ὀνόματος τῆς κυβερνήσεώς του, ὅτι εἶνε πρόθυ-
μος πρὸς ἐξάλειψιν τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ρουμανίας ψυχρότητος
νὰ ἀναλάβῃ τὴν πρὸς τὸν κ. Δουρούτην ἐπιστραφεῖσαν διακοίνωσιν,
ὁ κ. Δραγούμης ἀπέστειλε ταύτην αὐτῷ. Εὐφρυσύνως χαιρετίζομεν τὴν
τοιαύτην λύσιν τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ρουμανίας ἀναφύσεως δια-
φορᾶς, οὐ μόνον δι'αὐτὴν ταύτην, ἀλλὰ καὶ ὥς κάλλιστον οἰκονὸν πρὸς
βελτίωσιν τῶν ἐν γένει σχέσεων τῶν δύο κρατῶν. Ὅσοι ἤλεγχον τὴν
διαγωγὴν τῆς κυβερνήσεως ἐμμενούσης ἐν τῇ ὁδῷ, ἦν ἀπ' ἀρχῆς ἐχά-
ραξε, καὶ ἰσχυρίζοντο, ὅτι ἀδύνατος εἶνε ἡ ἀναγνώρισις τῆς ἀξιώσεως
τῆς ὑπὸ τῆς ρουμανικῆς κυβερνήσεως ἄνευ πιέσεων καὶ ἀπειλῶν, ὧς
δὲν εἴχομεν τὴν δύναμιν νὰ πραγματοποιήσωμεν, ἀποδεικνύονται, ὅτι
καὶ ἐπιπολαίως ἔκρινον τὰ πράγματα καὶ οὐχὶ τόσον εἰλικρινῶς ἐπο-
λιτεύοντο. Βεβαίως ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ ἡ ρουμανικὴ κυβέρνησις

ἡδύνατο δὲ νὰ ἐπιμείνηται καὶ ἱκανοποιοῦσα τὴν δεδικαιολογημένην ἀξίωσιν ἡμῶν, ἀνευ ζημίας οὐσιωδῶν αὐτῆς συμφερόντων. Ἀλλὰ δι' αὐτὸ τοῦτο ἡ θέσις της ἦτον ὁμαλωτέρα, διότι δὲν ἡδύνατο νὰ χαρακτηρίσῃ τις τὴν ὑποχώρησιν της ὡς ἀποτέλεσμα φόβου καὶ νὰ καταγνώσῃ αὐτῆς ἀφιλοτιμίαν ἢ δειλίαν. Ἀποδεχθεῖσα τὸν τρόπον, ὃν ἡ ἡμετέρα κυβέρνησις ἐπρότεινεν ὡς ἀρμόζοντα πρὸς λύσιν τῆς ἀναφνεύσεως διαφορᾶς, ἀπέδειξεν, ὅτι δὲν ἀπέβλεπεν εἰς ἄλλο τι εἰμὴ εἰς τὸ δίκαιον, καὶ ἐτίμησεν ἑαυτήν.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 24 Ἰανουαρίου.

Πρὸ τινων ἡμερῶν ἐγράψαμεν ὅτι ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κυρίων Γκοτλάν, Βλαχοπούλου καὶ ἄλλων συνήλθεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ἔνθα τῇ προτάσει τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ συνδιεσκέφθη περὶ τοῦ προσφορωτέρου τρόπου τῆς συντηρήσεως τῶν ὁδῶν. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θέλει ὑποβάλλει τὰ πορίσματα τῶν μελετῶν αὐτῆς διὰ τοῦ κ. Γκοτλάν πιθανώτατα αὐρῖον.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΟΥ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Λέγουσιν, ὅτι οἱ ἑκτακτοὶ ἄνθρωποι ἔχουσι καὶ ἑκτάκτους συνηθείας, τὰς ὁποίας οἱ κοινοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀποκαλοῦσιν ἰδιοτροπίας. Τὴν μὲν πρῶτην ἐπὶ τῆς ἐπισήμου τραπέζης τοῦ κ. Τρικούπη παρατίθεται γάλα καὶ ἄρτος ἀπλοῦς, τὸ δὲ ἑσπέρας σοῦπα, βραστὸν καὶ ψητόν. Ἄγνωστον τῶρα ἂν ἡ μονοτονία αὕτη τῆς τροφῆς συντελεῖ εἰς τὴν σιδηρᾶν κρᾶσιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἢ ἂν ἡ σιδηρᾶ κρᾶσις αὐτοῦ ἀντέχει εἰς τόσῃ μονοτονίαν τροφῆς.

19 Ἰανουαρίου 1888.

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀνέγνωσα ἐν τῇ «Ἀκροπόλει» τὴν παρήγορον εἴδησιν, ὅτι ὁ κ. Τρικούπης σκέπτεται περὶ σωτηρίας τῶν περὶ τὰς Ἀθήνας ἱστορικῶν λόφων. Ὁμολογῶ, ὅτι ἡ εἴδησις μοὶ ἐφάνη παρὰδοξος, διότι παρατήρησα πάντοτε, ὅτι οἱ πολιτικολόγοι ἡμῶν τρέ-

φουσι βαθεΐαν πρὸς τὰ τοιαῦτα περιφρόνησιν. Ὅ,τι δὲν ἀνάγεται εἰς τὸν κύκλον τῆς πολιτικολογίας των, τοῖς φαίνεται ἀνάξιον προσοχῆς.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 19 Ἰανουαρίου.

ΟΙ ΙΧΘΥΟΠΩΛΑΙ ΠΑΡΑ Τῷ κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Ἐπιτροπὴ ἐξ ἰχθυοπωλῶν μετέβη χθὲς π. μ. παρὰ τῷ πρωθυπουργῷ κ. Τρικούπῃ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν, πρὸς τὸν ὁποῖον, φιλοφρόνως δεχθέντα αὐτούς, ἀνεκοίνωσαν τὰ παραπάνω αὐτῶν κατὰ τοῦ πενταλέπτου ἐπὶ τῶν ἰχθύων δημοτικοῦ φόρου. Ὁ κ. Τρικούπης διεβεβαίωσε τοὺς ἰχθυοπώλας ὅτι θὰ μεριμνήσῃ ὅπως ἐπανορθωθῇ πᾶσα ἀδικία τυχὸν γενομένη εἰς αὐτούς καὶ ὅτι θὰ συστήσῃ τὴν ὑπόθεσιν αὐτῶν εἰς τὸν Νομάρχην. Οἱ ἰχθυοπῶλαι ἀπῆλθον κατευχαριστημένοι, ἠκούσθησαν δὲ μερικοὶ λέγοντες :

— Εἶδατε, τί ἀφεντάθρωπος ποῦ εἶνε;

ΝΕΟΛΟΓΟΣ Κωνσταντινουπόλεως, 15 Ἰανουαρίου 1888.

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ οἰκονομολογικὴ ἐφημερὶς τῆς Βιέννης «Ἀνατολικὸς Ταχυδρόμος» ἀποφαίνεται περὶ τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τοῦ κ. Τρικούπῃ διὰ τοῦ ἐπομένου ἄρθρου, ὅπερ ὑπὸ τὸν τίτλον ἡ τιμιότης καὶ ὁ χρυσὸς δημοσιεύει.

Δυνατὸν διάσημος ποιητὴς ἐν ἔργῳ τινί καθαρῶς φαντασίας ἀποκυήματι, νὰ περιάγῃ εἰς ῥῆξιν τὴν τιμιότητα καὶ τὸν χρυσόν, ὃ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὅμως τῆς Ἑλλάδος ὑπουργὸς ἐν ἐκθέσει αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ οὐδὲν ἐνεχούσῃ ἐκ τῆς ποιήσεως, ἀπέδειξε σαφῶς ὅτι ἐν Ἑλλάδι ἡ τιμιότης καὶ ὁ χρυσὸς βαδίζουσιν ἐν ἁρμονίᾳ.

Χαίροντες λοιπὸν προσαγορεύομεν ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει 1888 ἐν γένει μὲν τὸν ἑλληνικὸν λαόν, ἰδιαιτάτα δὲ τὴν αὐτοῦ ἐξοχότητα τὸν κ. Χ.

Τρικούπην, τὸν προφήτην τῆς εὐτυχίας αὐτοῦ! Τὸ Καπιτώλιον δὲν ἐσώθη ὑπὸ τῶν ἐργολάβων τοῦ τελευταίου αὐτοῦ δανείου 4 % τῶν 135 ἑκατομμυρίων. Ὅχι, αἱ προθέσεις αὐτῶν ἦσαν νὰ ὠθήσωσι τὸ ταμεῖον κατὰ τῆς Ταρπηίας πέτρας, ἂν μὴ ὁ κ. Τρικούπης διὰ τῶν εὐφυῶν καὶ δραστηρίων αὐτοῦ μέτρων ἔφερε τὸ ἰσοζύγιον ἐν τοῖς οἰκονομικοῖς.

Εἶνε λυπηρὸν ὅτι μέγας ὑπουργὸς ὡς ὁ κ. Τρικούπης δὲν εὕρισκε τὴν προσήκουσαν συνδρομὴν παρὰ τοῖς χρηματισταῖς ἐκείνοις, οἷς οὕτω μεγάλα κέρδη παρέσχε, πρὸς μετατροπὴν ἅπαξ διὰ παντός τῶν χρεῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐνοποιήσιν αὐτῶν, ὅπερ τὸν κυριώτατον σκοπὸν τῆς ἐργασίας αὐτοῦ καὶ τὴν πλήρη ἐπιτυχίαν ἐν τῷ σταδίῳ του ἀποτελεῖ.

Ἡ Βουλὴ, ἡ χώρα, ὁ οἰκονομολογικὸς κόσμος ἠδυνήθησαν νὰ κρίνωσιν ἐκ τῶν τελευταίων πανδημῶν δηλώσεων τοῦ κ. Τρικούπης περὶ τῆς ἐπαισθητῆς βελτιώσεως τῆς καταστάσεως τῶν ἑλληνικῶν οἰκονομικῶν. Οὐδὲν τὴν φορὰν ταύτην ἀπεκρύβη ἐκ τῆς σπουδαιότητος τοῦ ἑλλείμματος τοῦ 1885—1886. Τοῦναντίον πάντα ἀπροκαλύπτως ὁμολογοῦνται. Ὅπερ δὲ πάντοτε ὑπεστηρίζαμεν, σαφῶς καὶ ἐπισήμως ἀπεδείχθη ὅτι αἱ προϋποτιθέμεναι εἰσπράξεις ἀπέβαινον ἐν τῇ πραγματοποιήσει ἀνεπαρκεῖς κατὰ 20 ἑκατομ. ἐν στρογγύλῳ ποσῷ ἑτησίως. Ἄν ἀμάρτημα ἐξομολογούμενον καθίσταται συγγνωστὸν κατὰ τὸ ἥμισυ, ἐξίσου ἀληθέστατόν ἐστι ὅτι ἑλλεῖμμα ἀναγνωριζόμενον εἶνε ἤδη πλέον ἢ κατὰ τὸ ἥμισυ κεκαλυμμένον. Ἡ προορατικότης τοῦ διασήμεου ὑπουργοῦ ἐξετέλεσε τὸ λοιπόν. Ὁ κ. Τρικούπης διὰ τῶν ὑπ' αὐτοῦ δημιουργηθέντων νέων φόρων ἐξεῦρε τὰς ἀπαιτήτους ὁδοὺς τὰς ἀσφαλῶς εἰς τὸ ἰσοζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀγούσας. Βεβαίως οὐδεὶς δύναται νὰ ἀναμένῃ πλήρες καὶ ἄμεσον ἀποτέλεσμα ἐν ᾗ κρίσει σήμερον τὸ σύμπαν διέρχεται· ἡ τοιαύτη ἀξίωσις θὰ ἦτο κινδυνώδης οἴησις· ὑπάρχει ὁμως ἀναντίρρητος βελτίωσις, τείνουσα κατὰ τὸ δυνατόν εὐθὺ εἰς τὸ ποθητὸν τέλος. Οἱ διάφοροι

κλάδοι τῶν προσόδων ἀποφέρουσιν ἱκανά, ὥστε ἂν μὴ κατὰ τὸ ἐνεστώς, τοῦλάχιστον ὁμως κατὰ τὸ προσεχές ἔτος, νὰ ἀναμένῃ τις πεποιθότως τὸ ἰσοζύγιον τοῦ ἑλληνικοῦ προϋπολογισμοῦ· πρὸς ἐπικύρωσιν τῶν περὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ κυρίου λεγομένων, περὶ τῆς διορατικότητος δηλαδὴ τοῦ κ. Τρικούπη, οἱ λοιποὶ τῶν εἰσοδημάτων κλάδοι ἐβελτιώθησαν σύμφωνως πρὸς τὰς συνετὰς προβλέψεις αὐτοῦ, ἐξ οὗ ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ Ἑλλάς *farà da se* ὑπὸ τὸν ἀπλούστατον ὄρον νὰ βαδίζῃ διὰ τῶν ἰδίων ποδῶν, ὀδηγουμένη ὑπὸ τοῦ ἀξίου αὐτῆς ὑπουργοῦ καὶ νὰ μὴ ἐγκαταλείπῃ τὰς τύχας αὐτῆς εἰς τοὺς κολλυβιστάς, οἵτινες ὑπὸ τὴν σημαίαν αὐτῆς ἐπιδίδονται εἰς ἀναξίας χρηματιστικὰς ἀπάτας.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ Ἑλλάς δύο γιγαντιαῖα βήματα ἐποιήσατο ἐν τῇ ὁδῷ τῆς προόδου, ἀπέσβεσε κυμαινόμενον χρέος, δυνάμενον νὰ καταποντίσῃ αὐτὴν καὶ ἐπέφερε τὴν ἰσορροπίαν ἐν ταῖς εἰσπραξέσι καὶ δαπάναις αὐτῆς, οὕτω δὲ εἰς ἀπρόσκοπτον πλοῦν παρεσκεύασε τὸ σκάφος τοῦ κράτους, τὸ φέρον τὴν τύχην αὐτῆς.

Τιμὴ τῷ πρωθυπουργῷ αὐτῆς, ὅστις δυνάμεθα νὰ τὸ εἰπωμεν, ἀποβαίνει πληρέστατα ἄξιος τῆς πατρίδος! Τιμὴ ὁμως ὡσάυτως καὶ τῷ ἀξίῳ ἑλληνικῷ λαῷ, τοῦ ὁποίου ἡ παλαιὰ ἀνδρεία ἀνευρίσκεται καὶ ἐν τοῖς νεωτάτοις ἀγῶσιν! Ἐν τῷ ἀγῶνι τούτῳ κατὰ τοῦ ἐλλείμματος, ἀγῶνι ἀγνώστῳ τοῖς προγόνοις, οἵτινες ἐπίσης ἐκέκτηντο ἅπαν τὸ θάρρος καὶ ὑπεβάλλοντο εἰς πᾶσαν θυσίαν, δσάκις ἡ πατρίς ἀπῆτει τοῦτο, ἡ Ἑλλάς ἐν τέλει θὰ θριαμβεύσῃ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Τὴν ἰδέαν τῆς ἐν Ἑλλάδι συστάσεως καταστήματος παρέχοντος δαμαλίδα ἡγγυημένης καλῆς ποιότητος καὶ ἐπαρκοῦσαν εἰς τὰς διαφοροὺς ἀνάγκας ἐν ὁμαλαῖς τε καὶ ἐκτάκτοις περιστάσεσι συνέλαβε πρῶτος ὁ κ. Τρικούπης. Μετὰ μακρὰν μελέτην καὶ ὥριμον πείραν ἔσχεν ὁ κ. Σοῦτσος τὴν εὐτυχίαν νὰ ἴδῃ στεφομένας τὰς προσπαθείας

του ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως, ἥτις ἀνέθηκεν αὐτῷ τὸν καταρτισμὸν τοῦ ἐθνωφελοῦς τούτου ἔργου.

Τὸ προσωπικόν, τὸ κτίριον, τὰ κατάλληλα ζῶα, τὰ μηχανήματα καὶ τὰ ἐργαλεῖα, ὁ κανονισμὸς τοῦ καταστήματος, ἡτοιμάσθησαν πάντα ἐπιμελῶς καὶ ἀθορύβως, μετὰ τινος δ' ἡμέρας ἀρχεται τὸ κατὰστημα λειτουργοῦν, πρὸς τιμὴν τῆς πατρίδος καὶ τοῦ καταρτίσαντος τοῦτο, καὶ πρὸς ὄφελος τῶν πολιτῶν.

CORRESPONDANCE BLEUE

Paris le 24 Janvier 1888.

FONDS GRECS

Le cabinet Tricoupi poursuit avec énergie le relèvement du crédit de l'Etat, non seulement par les économies à outrance, au nom desquelles se sont faites les élections, mais surtout en maintenant rigoureusement les lignes les plus sévères de son programme financier, et en fortifiant l'impulsion donnée aux travaux publics et à l'activité nationale.

L'année 1887 a été bien employée: les ports ont été sérieusement améliorés, d'utiles voies ferrées ont été terminées, de nouvelles routes ont été ouvertes, de nouvelles concessions de chemins de fer ont été accordées; enfin, les travaux du Canal de Corinthe, grâce à l'initiative et à la ténacité du général Türr et au puissant patronage du Comptoir d'Escompte, vont prendre, sous la direction de M. Vitali, une allure vigoureuse et leur complet développement.

Dans de pareilles conditions, il n'est pas déraisonnable de prévoir, pour cette année, un changement radical

dans le taux de capitalisation des obligations helléniques. Les obligations 5 % sont à 355 fr., coupon de 12.50 détaché; c' est donc une bonne spéculation que de profiter de prix pareils pour acheter les fonds d'Etat d'un pays qui a fait preuve, en ces derniers temps, d'une grande sagesse politique, qui travaille, gagne, épargne et progresse.

23 'Ιανουαρίου.

Παρά τῷ ἐπιτετραμένῳ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῇ κυρίᾳ Χάγχαρτ γευματίζουσι σήμερον ἡ λαίδη Galloway, ἡ λαίδη Γέρσεϋ, ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούτης καὶ ἄλλοι κεκλημένοι.

23 'Ιανουαρίου.

Ὁ γραμματεὺς τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας κ. Λέμαν, ἐπὶ τῇ ἀφίξει τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, παρέθετο χθὲς γεῦμα εἰς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούτην, εἰς τὴν λαίδην Galloway, τὴν λαίδην Γέρσεϋ καὶ εἰς τινὰ τῶν μελῶν τοῦ διπλωματικοῦ σώματος.

ΩΡΑ, 23 'Ιανουαρίου.

Γευματίζουσιν αὔριον παρὰ τῷ κυρίῳ καὶ τῇ κυρίᾳ Συγγροῦ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούτης καὶ ἄλλοι κεκλημένοι. Μετὰ τὸ γεῦμα δοθῆσεται ἐφesperes.

21 'Ιανουαρίου.

Χθὲς τὴν πρωτὴν ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς συνειργάσθη μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούτη ἐπὶ δύο ὥρας

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 20 'Ιανουαρίου, 1888.

ΚΑΙ ΑΛΛΗ ΓΝΩΜΗ

Ἐν Παρισίοις, ὡς γνωστόν, ἐκδίδεται οἰκονομολογικὴ ἐφημερὶς ἡ «Κυανὴ ἀνταπόκρισις» ἣτις ἐν τῷ τελευταίῳ αὐτῆς φύλλῳ γράφει τὰ ἑξῆς:

«Ἡ κυβέρνησις τοῦ κ. Τρικούτη ἐπιδιώκει μετὰ δραστηριότητος τὴν ἀνύψωσιν τῆς πίστεως τοῦ κράτους, ὅχι μόνον διὰ τῶν μεγίστων οἰκονομιῶν, ἐν ὀνόματι τῶν ὁποίων διεξήχθησαν αἱ ἐκλογαί, ἀλλὰ πρὸ πάντων διὰ τῆς στερεᾶς τηρήσεως τῶν δυσκολωτέρων γραμμῶν

τοῦ οικονομικοῦ αὐτοῦ προγράμματος καὶ διὰ τῆς μεγάλης ὠθήσεως τῆς δοθείσης εἰς τὰ δημόσια ἔργα καὶ εἰς τὴν ἐθνικὴν δραστηριότητα.

Τοῦ ἔτους 1887 ἐγένετο ἀρίστη χρήσις· οἱ λιμένες ἐβελτιώθησαν σπουδαίως, χρήσιμοι σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ κατεσκευάσθησαν, νέοι δρόμοι ἠνοίχθησαν, νέαι γραμμαὶ σιδηροδρόμων παρεχωρήθησαν, τέλος δὲ τὰ ἔργα τῆς διώρυγος τῆς Κορίνθου τῇ ἐπιμόνῳ πρωτοβουλίᾳ τοῦ στρατηγοῦ Τῦρ καὶ τῇ Ἰσχυρᾷ προστασίᾳ τῆς ἐν Παρισίοις Προεξοφλητικῆς Τραπεζῆς ἤδη ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Βιτάλη, θέλουσι σπουδαίως καὶ πληρέστατα ἔκταθῃ. Ὑπὸ ὅρους τοιούτους δὲν εἶνε παράλογον νὰ προΐδωμεν ῥιζικὴν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο μεταβολὴν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν κεφαλαίων τῶν ἑλληνικῶν χρεωγράφων. Αἱ ὁμολογίαι τῶν 5 % ἔχουσιν ἀξίαν 355 φράγκα ἐκτὸς τοῦ ἐκ φράγκων 12.50 τοκομεριδίου. Εἶνε λοιπὸν εὐτυχῆς κερδοσκοπία ἡ ἐν τοιαύταις τιμαῖς ἀγορὰ χρεωγράφων κράτους, τὸ ὅποιον ἐσχάτως ἐπεδείξατο μεγάλην πολιτικὴν σύνεσιν, ὅπερ ἐργάζεται, κερδίζει, ἀποταμιεύει καὶ προοδεύει.

26 Ἰανουαρίου.

Ἐγευμάτισαν χθὲς παρὰ τῷ ὑπουργῷ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῇ κυρίᾳ Δραγούμῃ ἡ λαίδη Galloway. ἡ λαίδη Γέρσεϋ, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Θεοτόκης, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κόμης Μονθολών, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας κ. Λεμαίτρ, ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Ἀγγλίας καὶ ἡ κ. Χάγγαρετ, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀμερικῆς κ. Φέρν, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Συγγροῦ, ὁ γραμματεὺς τῆς ρωσικῆς πρεσβείας κ. Μπαχμέτιεφ, ὁ γραμματεὺς τῆς γαλλικῆς πρεσβείας κ. Ζερὺ καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς γερμανικῆς πρεσβείας κ. Μπύλω. Μετὰ τὸ γεῦμα ἐγένετο ἔσπερις, εἰς ἣν ἦν παρῆσαν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Χ. Τρικούπης, οἱ ὑπουργοὶ καὶ πολλοὶ κεκλημένοι. Ἡ συναναστροφὴ ἦτο ζωηροτάτη, ἀλλὰ κατ' ἀπαίτησιν τῶν δεσποινίδων ἐγένετο καὶ χορὸς. Τὸν πρῶτον τετράχορον ἐχόρευσεν ὁ κ. πρωθυπουργὸς μετὰ τῆς λαίδης Galloway, ἔχων ἀπέναντί του τὸν ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν κ. Θεοτόκην μετὰ τῆς λαίδης Γέρσεϋ.

26 Ἰανουαρίου.

Χθὲς τὴν πρωτὴν ἐπεσκέφθη τὸν κ. Τρικούπην κατ' οἶκον ὁ ἐκ Λαρίσης πρὸ τινος διατρίβων ἐνταῦθα ἔγκριτος ὁθωμανὸς Μαλίχ ἐφένδης κάτογος μεγάλης ἐκτάσεως γαιῶν ἐν Θεσσαλίᾳ παραμείνας ἐπὶ πολλὴν ὥραν.

*EN CORSE**PAR PAUL BOURDE*

PRÉFACE

Je n'ai point résisté à l'envie de joindre à mon travail deux lettres écrites d'Athènes en 1886. Les mœurs politiques qu'elles décrivent sont identiques. Cinq mois de séjour en Grèce m'avaient fait connaître un pays réduit à l'impuissance par la désorganisation administrative. Sous la conduite d'un homme d'État remarquable, M. Tricoupis, le jeune royaume a depuis d'un effort énergique, essayé de se tirer de cette anarchie. Fait inouï, on a vu une Chambre s'amputer vaillamment elle-même pour réparer le désordre qui était son oeuvre. Ce n'est qu'après application que l'on saura si les réformes votées produiront les effets qu'on en attend ; mais le courage avec lequel elles ont été abordées s'ajoute dès maintenant à tous les motifs de sympathie qui inclinent le monde civilisé vers ce petit pays, héritier d'un si grand nom.

*Correspondances adressées au « Temps »**MŒURS GRECQUES*

- I. — Ce que produit l'ingérence des députés dans l'administration.
- II. — Quelques observations sur le caractère grec.

C'est sous le coup de l'émotion causée par cet insuccès, à un pays dont je venais de partager pendant cinq mois les patriotiques angoisses, que les deux lettres suivantes ont été écrites.

Ainsi que je l'indiquais dans ma préface, la Chambre

grecque a eu le courage de voter les réformes proposées par M. Tricoupis. Une mission militaire française, dirigée par le général Vosseur, assiste le gouvernement dans l'organisation de l'armée.

27 Ἰανουαρίου.

Παρά τοῦ κ καὶ τῆς κ. Θεοδορίδου ἐδόθη χθὲς τὸ ἐσπεράς χορευτικὴ ἐσπερίς. Εἰς τὴν ἐσπερίδα ταύτην παρῆν καὶ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Χ. Τρικούπης.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 27 Ἰανουαρίου.

Οἱ πρὸ ἡμερῶν τινων ἐλθόντες ἐνταῦθα σύμβουλοι τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοίας κ. κ. Κεχαγιᾶς, Α. Μανρογορδάτος καὶ Τσιροπινᾶς, ὅπως συζητήσωσι μετὰ τῆς κυβερνήσεως τὰ περὶ τῆς ἐξακολουθήσεως τῶν πλόων τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ἐταιρείας, ἐν τῷ κορινθιακῷ κόλπῳ καὶ τῆς ἡμερησίας συγκοινωνίας μεταξὺ Ἰτέας, Γαλαξειδίου, Βιτρινίτσας, Αἰγίου, Ναυπάκτου καὶ Ψαθοπύργου, παρουσιασθέντες πρὸς τὸν κύριον πρωθυπουργὸν ἀπήντησαν, ὅτι μελετήσαντες τὴν ἀπαίτησιν τῆς κυβερνήσεως εὗρον, ὅτι δὲν συμφέρει ἤδη μετὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ σιδηροδρόμου καὶ τὴν ἐπέκτασιν τῶν ἐξωτερικῶν τῆς ἐταιρείας γραμμῶν ἢ ἐπανάληψιν τῆς συγκοινωνίας, διότι ἡ ἐταιρεία θὰ ἀναγκασθῇ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου νὰ διαθέσῃ τρία ἀτμόπλοια, αἱ δὲ εἰσπράξεις δὲν ἐπαρκοῦσι διὰ τὴν συντήρησιν αὐτῶν. Κατὰ τὴν μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ συνέντευξιν πολλὰ ἐλέχθησαν περὶ ἀναπτύξεως τῆς ἀτμοκινήτου ναυτιλίας καὶ δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ἐξ ὧσων ἐλάβομεν πληροφοριῶν, ὅτι καὶ οἱ ἐκπροσωποῦντες τὴν ἀτμοπλοϊκὴν ἐταιρείαν ἐδείχθησαν πρόθυμοι εἰς πᾶσαν πρὸς τοῦτο ἐνέργειαν, καὶ ὁ πρωθυπουργὸς ἐφάνη ἔχων ἀπόφασιν νὰ πράξῃ πᾶν τὸ δυνατόν ὑπὲρ τῆς ἀναπτύξεως τῆς ἀτμοκινήτου ναυτιλίας.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 27 Ἰανουαρίου 1888.

..... Ἐπρεπε νὰ εἶνε εἰδὸς τι Ἀτλαντος ἢ πρωθυπουργοῦ κατὰ τὸ σύστημα τοῦ κ. Τρικούπη. Κυβερνήτης, νομοθέτης, προστά-

της, ἀστυνόμος, δημαρχος, συμβουλευτής, δικαστής, ἐκτελεστής καὶ πολλὰ ἄλλα ἀκόμη, μαζί ὅλα. Διότι ὅλα εἰς αὐτὸν συγκεντρῶνται. Τὰ καθήκοντά του εἶνε πλεῖστα καὶ βαρύντατα, αἱ δὲ γνώσεις του πρέπει νὰ εἶνε ποικίλαι. Ὅφειλει νὰ ἔχη συγκεντρωμένα ἐν ἑαυτῷ καὶ τὸ διοικητικὸν πνεῦμα καὶ τὴν ἀστυνομικὴν δραστηριότητα καὶ τὴν νομικὴν παιδείαν καὶ τὴν πεῖραν τῶν ἀνθρώπων καὶ τὴν τιμιότητα καὶ τὴν θέλησιν καὶ τὴν λεπτότητα καὶ τὴν εὐστροφίαν καὶ τὴν ἐπιβλητικότητα· περὶ πάντων νὰ φροντίζῃ, τίποτε νὰ μὴ ἀμελῇ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 28 Ἰανουαρίου.

*Η ΕΝΘΑΡΡΥΝΣΙΣ ΗΝ ΕΛΑΒΟΝ ΠΑΡΑ ΤΟΥ
ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΤΡΙΚΟΥΠΗ*

..... Οὐδεὶς ἕτερος ἐξετίμησε τὸ ἔργον τοῦτο ὅσον ὁ μακαρίτης Σπυρίδων Τρικούπης τότε πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος ἐν Λονδίῳ· Ἦτο ὁ εἰλικρινέστερος καὶ ὁ μᾶλλον φιλόανθρωπος τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τοῦ ἀγῶνος, πρὸ πάντων δὲ ὁ μᾶλλον γενναῖόφρων καὶ ἐνθαρρυντικὸς πρὸς τὴν νεολαίαν. Εἶχον πέμψει καὶ πρὸς αὐτὸν ἐν χρυσοδεμένον ἀντίτυπον, παρακαλῶν τὴν Ἐξοχότητά του εὖμενῶς νὰ τὸ δεχθῇ ὡς δῶρον. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας τὸν ἐπεσκέφθην· μετ' ἐν συνεχείᾳ θερμότητα, εἶτα μοὶ λέγει :

— Πρέπει, κύριε Ξένε, νὰ δεῖξωμεν καὶ ἡμεῖς ὅτι ζῶμεν νὰ μοὶ δώσητε ἐν ἀντίτυπον καλοδεδεμένον· θὰ τὸ παρουσιάσω ὁ ἴδιος πρὸς τὸν πρίγκηπα Ἀλβέρτον.

Πῶποτε δὲν ἐλησμόνησα τὴν εἰλικρίνειαν καὶ τὴν ἐνθουσιώδη ἔκφρασιν τοῦ προσώπου του ὅταν μοὶ ἐπρόφερε τοὺς λόγους τούτους.

Πραγματικῶς δέσας πολυδαπάνως ἐν ἀντίτυπον τὸ παρέδωκα πρὸς τὴν Ἐξοχότητά του, ὅστις καὶ τὸ ἐνεχείρισεν εἰς τὸν πρίγκηπα Ἀλβέρτον, πρὸς τὸν ὁποῖον καὶ ἐξήγησε τὸ θέμα τοῦ ἔργου μου. Ἡ εἰς χεῖράς μου κολακευτικὴ ἐπιστολὴ τοῦ πρίγκηπος Ἀλβέρτου διὰ τὴν

~~πραγματέαν μου ταύτην~~ ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς πρὸς τὸν ἀείμνηστον
Σπυρίδωνα Τρικούπην.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 2 Φεβρουαρίου.

Χθὲς ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἐπεσκέψατο ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῆς Με-
γάλης Βρεταννίας τὸν ἄρτι ἐκ Λονδίνου ἀφιχθέντα ὁμογενῆ κ. Ἀλέξανδρον Μαν-
ρογιάννην καὶ τὴν κ. Μαυρογιάννην.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 29 Ἰανουαρίου 1888.

Η ΠΙΣΤΩΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Ὁ διευθυντὴς τῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς κ. Σγούτας ἐπεσκέφθη
χθὲς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην καὶ συνδιελέχθη μετ' αὐτοῦ
περὶ τοῦ νέου καταστατικοῦ τῆς Τραπεζῆς. Φαίνεται ὅτι ἐγένοντο
ἀντιρρήσεις τινὲς ὅσον ἀφορᾷ ὅρους τινὰς τοῦ καταστατικοῦ, διότι ἐνο-
μίσθη, ὅτι ἔπρεπε τοῦτο νὰ εἴνε τοιοῦτον, ὥστε νὰ ἐξασφαλίζωνται
πλείότερον οἱ μέτοχοι τῆς τραπέζης.

29 Ἰανουαρίου.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἀνταπέδωκε χθὲς τὴν ἐπίσκεψιν εἰς τὸν
νέον τῆς Ἰταλίας πρεσβευτὴν κ. Φεδοσιάνην, ἐπισκέφθη δὲ καὶ τὸν ἀδελφὸν
τοῦ γραμματέως τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας κ. Λέμαν.

28 Ἰανουαρίου.

Προχθὲς παρουσιάσθη εἰς τὸν πρωθυπουργὸν ὁ νέος πρεσβευτὴς τῆς Ἰτα-
λίας κ. Φεδοσιάνης. εἰσαχθεὶς ὑπὸ τοῦ τέως ἐπιτετραμμένου κόμητος δὲ Κάλβη.

29 Ἰανουαρίου 1888.

Η ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΒΡΙΝΔΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΠΑΤΡΩΝ

Θεωρεῖται ὡς βέβαιον πλέον, ὅτι ἡ Πανελλήνιος ἀτμοπλοϊκὴ
Ἑταιρεία ἀναλαμβάνει τὴν ἀπὸ Βρινδησίου εἰς Πάτρας συγκοινωνίαν
δὲς τῆς ἐβδομάδος. Ἦδη δὲ ὁ διευθυντὴς αὐτῆς κ. Ψαχαρόπουλος

www.libtool.com.cn
 συνεννοήθη πρὸς τοῦτο μετὰ τοῦ κ. Τρικούπη, ὅστις ἐδέξατο τὴν πρότασίν του, δηλαδὴ νὰ ἀφήσῃ ἐλευθέραν τὴν συγκοινωνίαν ταύτην μὴ παρέχων εἰς οὐδεμίαν ξένην ἑταιρείαν ἐπιχορήγησιν, ἥ δὲ ἑταιρεία ἀναδέχεται τὴν δις τῆς ἑβδομάδος τακτικὴν συγκοινωνίαν. Πρὸς τοῦτο δὲ προσεκλήθη καὶ ὁ κ. Δούμας διευθυντὴς τῆς ἑταιρείας τοῦ σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν—Πελοποννήσου, ἵνα κανονισθῇ τὸ δρομολόγιον τοῦ σιδηροδρόμου μὲ τὴν ἀφίξιν τῶν ἀτμοπλοίων εἰς Πάτρας· ἂν κατορθωθῇ τοῦτο, ἡ Πανελλήνιος ἑταιρεία δὲν εὕρισκει οὐδὲν ἕτερον κώλυμα ὅπως ἀναλάβῃ τὴν γραμμὴν τοῦ Βρενθησίου — Πατρῶν.

2 Φεβρουαρίου.

Λαμπρὸς ἐγένετο ὁ χθὲς τὴν ἑσπέραν δοθεῖς χορὸς μετημφισμένων παρὰ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Αὐστρουγγαρίας καὶ τῆς βαρωνίδος Κόζεκ Τὸν χορὸν τοῦτον ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των ὁ βασιλεὺς, ἡ βασίλισσα καὶ ἡ βασιλόπαις Ἀλεξάνδρα, παρήσαν δὲ ὁ πρωθυπουργός, οἱ ὑπουργοὶ καὶ πλῆθος κεκλημένων.

Ἐκ τῶν παρισταμένων ἔλαβον τὴν ἄδειαν, ὅπως παραστῶσιν ἐν συνήθει περιβολῇ μόνοι ὁ πρωθυπουργός κ. Τρικούπης, ὁ ὑπουργός τῶν Εξωτερικῶν, ὁ πρεσβυτής τῆς Ἰσπανίας κ. Ι. Βαλέρας καὶ δύο ἢ τρεῖς ἄλλοι. Διὰ τοὺς λοιποὺς ἡ μεταμφέσις ἦτο ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ.

31 Ἰανουαρίου.

Ἐγευμάτισαν χθὲς παρὰ τῷ πρεσβευτῇ τῆς Γαλλίας κόμητι Μονθολῶν ἡ λαίδη Galloway, ἡ λαίδη Γέρσεϋ καὶ ὁ πρωθυπουργός κ. Τρικούπης.

30 Ἰανουαρίου.

Ὁ χθὲς παρὰ τῷ κ. Συγγρῷ δοθεῖς χορὸς ἀπέβη λαμπρὸς ὑφ' ὅλας τὰς ἐποψείας. Παρευρέθησαν κατ' αὐτὸν ὁ κ. πρωθυπουργός καὶ πάντες οἱ ὑπουργοί, οἱ ὑπασιπισταὶ τοῦ βασιλέως κ. κ. Χατζηπέτρος, Ράϊνεκ καὶ Βάσσος, ἐκ τῶν πρεσβευτῶν ὁ κ. Μονθολῶν, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Κόζεκ, ὁ κ. Λεμαίτρ καὶ ὁ κ. Φέρν, ἐπίσης ἡ λαίδη Γέρσεϋ καὶ ἡ ἀδελφὴ τοῦ λόρδου Σώλσβαρν, μεθ' ἧς ὁ κ. Τρικούπης συνδιελέγετο καθ' ἅπασαν τὴν ἑσπέραν. Κατὰ τοὺς χορευθέντας λανσισὶ ἐχώρευσαν εἰς τὸ αὐτὸ τετράγωνον, ὁ κ. Τρικούπης μετὰ τῆς λαίδης Γέρσεϋ, ὁ κ. Θεοτόκης μετὰ τῆς λαίδης Galloway, ὁ κ. Χατζηπέτρος μετὰ τῆς κυρίας Σπήκερ καὶ ὁ κ. Α. Μ. Καλλιφρονᾶς μετὰ τῆς κυρίας Συγγροῦ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ 30 'Ιανουαρίου.

Ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ ἡ « Σημαία » τοῦ Λονδίνου κρίνει ὡς ἑξῆς περὶ τῆς θέσεως τῶν διαφόρων κρατῶν τοῦ Αἵμου, ὡς καὶ τῆς Ἑλλάδος: Ὑπόνοιαι διεσπάρησαν προσφάτως περὶ φιλορωσσικῶν διαθέσεων τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου. Ἀλλ' ὁ κ. Τρικούπης, καίτοι πατριώτης, εἶνε συνετὸς ἀνὴρ, καὶ πιστεύομεν, ὅτι δὲν θὰ παρασύρῃ τοὺς συμπολίτας του εἰς ἀσύμφορον δι' αὐτοὺς πορείαν.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 31 'Ιανουαρίου.

Εἶνε περίεργον φαινόμενον ἡ εὐθυμία, ἣτις φέτος κατέχει τὸν κ. πρωθυπουργόν. Οὐδεμίαν ἔχω ἀμφιβολίαν, ὅτι ἀνήκει καὶ οὗτος εἰς τὴν εὐτυχῇ ἐκείνην χορείαν, ἣτις μετὰ θλίψεως βλέπει δύουσιν καθ' ἐκάστην μίαν ἔτι τοῦ κ α ρ ν α β α λ ί ο υ ἡμέραν.

Φαίνεται, ὅτι ἡ παρουσία τῶν δύο ἐπισήμων Ἀγγλίδων, τὰς ὁποίας ἡ πόλις ἡμῶν ἀπὸ τινων ἡμερῶν φιλοξενεῖ, ἀνεξωπύρωσαν ἐν αὐτῷ κεκοιμημένα αἰσθήματα καὶ ἀναμνήσεις. Διότι ὁ κ. Τρικούπης ἐν Ἀγγλίᾳ διῆλθε τῆς νεότητός του τὰ ἔτη καὶ μετ' Ἀγγλίδων ἀπήλαυσε τοῦ χοροῦ τὴν ἡδύαν ἡδονήν. Χορεύει καὶ τὴν ἐσπέραν ταύτην εἰς τοὺς λ α ν σ ι ε μὲ τὴν λαϊδὴν Γέρσεϋ, ὁδηγεῖ δὲ συνεχῶς ἀμφοτέρως τὰς ἐπισήμους ξένας εἰς τὸ buffet.

3 Φεβρουαρίου.

Χθὲς μ. μ. ἐπεσκέφθη τὸν πρωθυπουργόν κ. Τρικούπην ἐν τῷ ὑπουργείῳ ὁ ὁμογενὴς κ. Νικόλαος Δούμπας, ἐγκατεστημένος ἐν Βιέννῃ καὶ διατελῶν ἀπὸ πολλῶν ἔτῶν μέλος ἐν τῇ ἀνω Αὐστριακῇ Βουλῇ.

3 Φεβρουαρίου.

Χθὲς ἀνῆλθον εἰς τὴν Ἀκρόπολιν καὶ περιειργάσθησαν αὐτὴν ὁ κ. πρωθυπουργὸς μετὰ τοῦ παρεπιδημοῦντος ἐνταῦθα κ. Μαυρογιάννη.

1 Φεβρουαρίου.

Ἡ κόμησσα Galloway, ἡ λαϊδὴ Γέρσεϋ μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπης καὶ τινων ἄλλων ἐξέδραμον χθὲς διὰ τῆς ἀτμομηολίας « Ὑδρας » μέχρι Φανερωμένης.

8 Φεβρουαρίου.

Ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπεσκέφθη χθὲς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας Φεριδούν βέης.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 10 Ἰανουαρίου.

Ἀφίκοντο προχθὲς ἐκ Ναυπλίου αἱ λαῖδαι Galloway καὶ Gerséy, χθὲς δὲ ἐπεσκέφθη αὐτὰς ἐν τῷ ξενοδοχείῳ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 2 Φεβρουαρίου.

ΠΕΡΙΤΤΟΙ ΟΙ ΕΙΣΠΡΑΚΤΟΡΕΣ

Χθὲς ἐν τῷ ἐνταῦθα ὑποταμείῳ πρωτοφανὴς συρροὴ παντοπωλῶν καὶ οἰνοπωλῶν καὶ ἄλλων οἰνοπαραγωγῶν ἐγένετο, σπευδόντων νὰ πληρώσωσι τὴν πρώτην δόσιν τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ οἴνου, πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ προστίμου καὶ τῶν τόκων ὑπερημερίας, οἷτινες προβλέπονται ὑπὸ τοῦ νόμου.

Τῇ ἀληθείᾳ ὁ κ. Τρικούπης δύναται νὰ σεμνύνηται ὅτι θὰ καταστήσῃ μετ' οὐ πολὺ περιττὴν τὴν ὕπαρξιν τῶν εἰσπρακτόρων, καθότι αἱ αὐταὶ διατάξεις ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰς λοιπὰς φορολογίας, ἐξαναγκάζουσαι τοὺς φορολογουμένους νὰ ζητοῦν οὗτοι τὸν εἰσπράκτορα ἀντὶ νὰ τοὺς ζητῇ.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 3 Φεβρουαρίου 1888.

Κατὰ τὴν τελευταίαν ἐνταῦθα ὀλιγοήμερον διαμονὴν τῶν ἐπεσκέφθησαν τὸν κ. πρωθυπουργὸν οἱ διευθυνταὶ τῆς ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας κ. Κεχαγιᾶς καὶ οἱ σύμβουλοι αὐτῆς κ. κ. Τσιροπινᾶς δήμαρχος Ἐρμουπόλεως καὶ Ἀντ. Μαυρογορδάτος, ὡς ἦτο δὲ πρέπον, ὡμίλησαν περὶ τοῦ μεγίστου τούτου ζητήματος. Καὶ ἡ ὁμιλία αὕτη εὐτυχῶς δὲν ἐγένετο μάτην, οὐδὲ παρῆλθον ἄκαρποι αἱ συστάσεις τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ὁμίλησαντος περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς συγχωνεύσεως τῆς Ἑταιρείας ταύτης μετὰ τῆς ἐπίσης καλῆς Πανελληνίου. Πρέπει,

εἶπεν ὁ κ. πρωθυπουργός, νὰ ἐνωθῶσιν αἱ ἐταιρεῖαι αὗται, ἀφοῦ μάλιστα σπουδαῖοι ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις κεφαλαιούχων προθύμως θὰ συνδράμωσι τοιαύτην τινὰ μεγάλην ἐταιρείαν, ὃ δὲ κ. Κεχαγιᾶς ἀπήντησεν ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ ἀτμοπλοῖα οὐδεμίαν ἔχει ἐπὶ τούτου ἀντίρρησην, ἂν, ὥς καὶ θὰ γίνη, ἔδρα καὶ τῆς Νέας θὰ ἦνε ἡ Σῦρος.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 4 Φεβρουαρίου.

ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

Χθὲς ἀφίκετο ὁ κ. Θεόφιλος Χάνσεν ἐκ Βιέννης, κομίζων τὰ ἐπιτελεσθέντα ἤδη σχέδια τοῦ μεγάλου ἀρχαιολογικοῦ μουσείου, ὃπερ ἐν τῇ μέλλοντι πρόκειται νὰ ἐγερθῇ καὶ περὶ οὗ λίαν ἐγκαίρως εἰχομεν γράψει κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ὅτε διέτριβεν ἐνταῦθα ὁ βαρὼνος Χάνσεν, καὶ ἔλαβε τὴν ἐντολὴν παρὰ τοῦ κ. Τρικούπη νὰ παρασκευάσῃ τὰ σχέδια τοῦ μουσείου. Ἄγνωστον ἂν θὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ σχέδιον τοῦ μεγαλοπρεποῦς τούτου μουσείου. Ὁ κ. Χάνσεν θὰ διαμείνῃ ἐνταῦθα περὶ τὴν μίαν ἐβδομάδα, ἐπεσκέφθῃ δὲ χθὲς τὸν κ. Τρικούπην, εἰς ὃν θὰ ὑποβάλῃ τὰ σχέδιά του.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Ἐκ τῆς δημοσιευομένης κατωτέρω καταστάσεως δηλοῦνται αἱ ἐκ τῶν τελῶν χαρτοσήμου καὶ γραμματοσήμου εἰσπράξεις. Ταῦτα πάντα εἶνε εὐχάριστα σημεῖα, παρέχοντα χειροπιαστὰς ἀποδείξεις, ὅτι τὸ οἰκονομικὸν σύστημα τῆς κυβερνήσεως ἐδράζεται ἐπὶ βάσεων ὑγιῶν καὶ ὅτι δυνάμεθα νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι ὁ τόπος αὐτὸς λίαν προσεχῶς θέλει ἀνεύρει τὴν ἀφετηρίαν τῆς προόδου του.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 6 Φεβρουαρίου

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν παρήγγειλεν εἰς τὸ ἐργοστάσιον τῶν ἀπόρων γυναικῶν δύο παμμεγίστους τάπητας, ἐξ ὧν μὲ τὸν ἓνα θὰ ἐπιστρωθῇ ἡ

μεγάλη αἵθουσα τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ διὰ τοῦ ἐτέρου τὸ γραφεῖον τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, τοὺς δύο τούτους τάπητας θέλει ἐκθέσει τὸ ἐργαστήριον εἰς τὴν προσεχῇ Ὀλυμπιακὴν ἐκθεσιν.

3 Φεβρουαρίου.

Ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Ἀγγλίας καὶ ἡ κ. Χάγγαρτ παρέθηκαν χθὲς γεῦμα εἰς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην, τὴν λαίδην Galloway, τὴν λαίδην Γέρσεϋ καὶ εἰς ἄλλους κεκλημένους. Μετὰ τὸ γεῦμα ἐγένετο ἐφесπερίς.

5 Φεβρουαρίου.

Ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν παρετέθη χθὲς τὴν ἐσπέραν γεῦμα εἰς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην, τὸν πρεσβευτὴν τῆς Αὐστρίας, Ρωσσίας, Ἰσπανίας, Τουρκίας καὶ τινας τῶν γραμματέων πρεσβειῶν. Ἀσθενήσαντος αἰφνιδίως τοῦ οἰκοδεσπότου, τὰς τιμὰς πρὸς τοὺς κεκλημένους ἀπένευμε κατὰ τὸ γεῦμα ὁ κ. πρωθυπουργός.

4 Φεβρουαρίου.

Ὁ βασιλεὺς συνειργάσθη χθὲς μετὰ τοῦ κ. Τρικούπτη.

5 Φεβρουαρίου.

Σήμερον περὶ τὴν μεσημβρίαν ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς συνειργάσθη ἐπὶ μακρόν μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπτη.

6 Φεβρουαρίου.

Ἐγευμάτισαν χθὲς παρὰ τῷ πρεσβευτῇ τῆς Γαλλίας κόμητι Μονθολὼν τινὲς τοῦ διπλωματικοῦ σώματος. Μετὰ τὸ γεῦμα ἐδόθη ἐφесπερίς, εἰς ἣν ἦτο παρὼν καὶ ὁ πρωθυπουργός κ. Τρικούπης.

4 Φεβρουαρίου.

Ὁ ἐνταῦθα διατρίβων βαθύπλουτος ὁμογενὴς κ. Νικόλαος Δούμπας ἐπεσκέφθη χθὲς μετὰ μεσημβρίαν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην, παρὰ τοῦ ὁποίου ἐγένετο δεκτὸς μετὰ πολλῆς φιλοφροσύνης καὶ μεθ' οὗ συνδιελέχθη ἐπὶ ὥραν καὶ πλέον.

6 Φεβρουαρίου.

Ὁ πρωθυπουργός κ. Τρικούπης ἐπεσκέφθη χθὲς ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῆς Ἀγγλίας τὴν κόμησσαν Galloway καὶ τὴν Λαίδην Γέρσεϋ.

6 Φεβρουαρίου.

Ὁ κ. Τρικούπης παρακληθεὶς ὑπὸ τῶν παρ' ἡμῖν φωτογράφων κ. κ. Ρωμαϊδῶν μετέβη καὶ ἐφωτογραφήθη εἰς τέσσαρας διαφόρους στάσεις. Τὸ σχῆμα τῶν φωτογραφιῶν εἶνε μέγα μπουντουάρ, ὅπερ πρώτην φορὰν οἱ κ. κ. Ρωμαῖδαι μεταχειρίζονται. Αἱ φωτογραφίαι αὐταὶ εἰσιν ἐπιτυχεῖς ἐπὶ τῶν τριῶν δὲ φαίνεται ὁ κ. Τρικούπης ὡς ἐν περικάτω, μὲ τὸν πῖλον ἐπὶ κεφαλῇ καὶ μὲ τὸ ἐπανωφόριον, εἰς τὴν τετάρτην δὲ εἶνε ἡ προτομὴ μόνον αὐτοῦ ἢ ἔκφρασις τοῦ προσώπου του δὲν ἔχει ὅμως τὴν διακρίνουσαν τὸν κ. Τρικούπην ἐπιβλητικότητα, ἥτις δυσκόλως δύναται νὰ ἀναπαρασταθῇ ἐν φωτογραφίᾳ. Εἶνε μερικαὶ ἐκφράσεις προσώπων, ὧς μόνον ὁ χρωστήρ μεγάλου καλλιτέχνου δύναται νὰ μεταδώσῃ.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 5 Φεβρουαρίου.

Εἰς τὰς ἀντιπολιτευομένας ἐφημερίδας συνιστῶμεν τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἐπομένων ἐκ τῆς «Ταρῆκ» πρὸς ἐκτίμησιν τῆς νέας μετὰ τῆς Αἰγύπτου συμβάσεως περὶ καπνῶν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως περὶ ἧς συμβάσεως ἐν καιρῷ παρέσχομεν τὰς δεούσας πληροφορίας:

«Ἀγγέλλεται, γράφει τὸ ἡμιεπίσημον τουρκικὸν φύλλον, ὅτι αἱ ἀπὸ τινος καιροῦ ὑφιστάμεναι διαπραγματεύσεις Ἑλλάδος καὶ Αἰγύπτου ἐπεραιωθήσαν καὶ ὅτι ἡ νέα ἐμπορικὴ σύμβασις εὐρίσκεται ἐν τῷ ὑπογράφῃσθαι. Ἡ σύμβασις αὕτη ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν εἶνε συμφωνος πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος, πρὸ πάντων δὲ οἱ Ἕλληνες εἰσιν εὐχαριστημένοι, διότι δι' αὐτῆς παρέχεται πλήρης εὐκολία καὶ προτεραιότης εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ἑλληνικῶν καπνῶν εἰς τὴν Αἴγυπτον. Ἡμεῖς ἐγκαίρως κατεδείξαμεν τὰ κακὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπιβλαβοῦς κατ' ἀρχὴν συμβάσεως ταύτης.

6 Φεβρουαρίου.

Τὴν τρίτην μ. μ. τῆς χθὲς ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἔλαβε γνῶσιν τοῦ σχεδίου τοῦ διαπρεποῦς Βιενναίου ἀρχιτέκτονος κ. Θ. Χάνσεν διὰ τὸ μέγα ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον, τὸ ἀνεγερθῆσόμενον ὀπισθεν τῆς Ἀκροπόλεως. Τὰ σχέδια ἐξετέθησαν ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς Σι-

ναίας Ἀκαδημίας, ὅπου μεταβάς εἶδε ταῦτα ὁ κ. πρωθυπουργός, ἐπεξηγοῦντος τοῦ κ. Χάνσεν ἐν μεγίστῃ λεπτομερείᾳ τὰ κατ' αὐτά. Τὸ κτίριον, ὥς ἐσχεδιάσθη ὑπὸ τοῦ ἐξόχου ἀρχιτέκτονος, ἀποτελεῖ ἀληθὲς καλλιτέχνημα, ἔσται δὲ κόσμος μεγαλοπρεπῆς τῆς ἡμετέρας πόλεως.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 6 Φεβρουαρίου.

ΝΕΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Εἶδομεν χθὲς ὥραιότατας νέας φωτογραφίας τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρι-
κούπη μεγάλου ἀμερικανικοῦ σχήματος γενομένης ἐν τῇ φωτογραφίᾳ τῶν
καλλιτεχνῶν ἀδελφῶν Ῥωμαϊδῶν. Εἶνε τεσσάρων εἰδῶν αἱ φωτογραφίαι αὗται
κατὰ δὲ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ τὴν ὁμοιότητα ἰσοψηφίζουσι τὰς ὥραιάς ἐκείνας τὰς
ἐν Ἀγγλίᾳ γενομένας. Θὰ στολισθῶσιν ὅλοι οἱ οἶκοι μὲ τὰς νέας φωτογραφίας
τοῦ δημοφιλοῦς κ. Πρωθυπουργοῦ.

ΡΩΜΗΟΣ

.
κι' εἶδα νὰ τρώγουν οἱ τρανοὶ καὶ ἄλλοι πειναλέοι
μὲ τὴν κυρίαν Γέρσεϋ καὶ μὲ τὴν Γκαλουλέϋ,
αὐτὰς τὰς τόσον εὐγενεῖς καὶ ὑψηλὰς Ἀγγλίδας
μὲ τὰ στρυφνὰ ὀνόματα καὶ τὰς περικνημίδας,
καὶ μ' εὐχαρίστησιν πολλὴν ἀκούω καὶ μανθάνω
πῶς τώρα ἐγευμάτισαν 'στ' ἀνάκτορα ἐπάνω,
πῶς σήμερα ἐπήγανε 'στὸ σπῆτι τοῦ Τρικούπη
καὶ τέλος πάντων, Περικλῆ, μᾶς ἔγιναν κουνούκι.
'Ο κύριος Πρωθυπουργὸς 'στὰ ὕψη ἃς κυττάζει
ἃς μὴν ἀκούη δι' αὐτὸν ὁ σύλλογος τί λέει,
ἃς τρώγῃ, ἃς χορδώνεται καὶ ἃς διασκεδάζῃ
μὲ τὴν κυρίαν Γέρσεϋ καὶ μὲ τὴν Γκαλουλέϋ
τὰς ἀπογόνους τοῦ Τζῶν Μπούλ, τὰς ὑψηλὰς κυρίας,
τὰς ἀδελφὰς τοῦ Σώλσβαρν τοῦ ἐκ Σαλισβουρίας.

6 Φεβρουαρίου 1888.

'Ο πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης μεταβάς χθὲς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἐπὶ τῶν
'Εξωτερικῶν ὑπουργοῦ κ. Δραγούμη συνειργάσθη μετ' αὐτοῦ ἐπὶ ἱκανὴν ὥραν.

6 Φεβρουαρίου.

Μετά μεσημβρίαν τῆς χθὲς ἐπεσκέφθη τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικοῦπην ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Ἀγγλίας κ. Χάγγαρ.

7 Φεβρουαρίου.

Μετά μεσημβρίαν τῆς χθὲς ἐπεσκέφθη τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικοῦπην ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας Φεριδοῦν βέης.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 6 Φεβρουαρίου.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΑΠΝΟΣ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤῳ

Δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορά, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ ξένοι θαυμάζουσι τὴν μεγίστην μέριμναν, ἣν καταβάλλει ἡ ἡμετέρα κυβέρνησις πρὸς περιφρούρησιν τῶν γενικῶν τοῦ κράτους συμφερόντων, ὅπως δὲν εἶνε ἀσυνήθεις αἱ ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως μεμψιμοιρίαι περὶ τῆς παραμелήσεως αὐτῶν. Ἐκαστος δύνανται νὰ ἐννοήσῃ ὁπόσῃν τιμὴν προξενούσιν εἰς τὴν κυβέρνησιν καὶ αἱ μεμψιμοιρίαι τούτων, ὅπως καὶ ὁ θαυμασμὸς ἐκείνων, διότι καὶ ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ καταδείκνυται ὅτι οἱ σήμερον κυβερνῶντες ἐπιτελοῦσι τὸ καθήκον των.

Εἰς τὰς σκέψεις ταύτας ὠρμήθημεν ἐκ τῶν ἐξῆς, τὰ ὁποῖα ἐδημοσίευσεν ἡ «Ταρχή» περὶ τῶν καπνῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Αἰγύπτου.

Τοιαύτην ἐννοοῦμεν τὴν ὑποστήριξιν τῶν συμφερόντων τοῦ Τόπου. Ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ἑλληνικῶν καπνῶν ἐν Αἰγύπτῳ ὑπὸ εὐνοϊκοῦς ὁρους, μόνον αἱ καπνοπαραγωγαὶ ἐπαρχίαι δύνανται ν' ἀναλογισθῶσι τὸ μέγεθος τῆς ὠφελείας.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 8 Φεβρουαρίου.

Ἰδίως ἐξαίρει ὁ κ. Δούμπας τὴν πολιτικὴν ἐκείνην, καθ' ἣν οἱ εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς διοικήσεως εἶνε ἐξησφαλισμένοι ἀπὸ τῶν

κομματικῶν θυελλῶν, πολὺ δὲ εὐχαρίστως παρατήρησεν ὅτι ὁ νῦν πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, τὸν ὁποῖον τιμᾷ ὑπερβαλλόντως καὶ θεωρεῖ ὡς τὸν μόνον ἄνδρα, τὸν δυνάμενον εὐδοκίμως νὰ διοικήσῃ τὴν Ἑλλάδα, ἤρξατο ἐγκαινίζων τοιαύτην πορείαν, πορείαν σωτηριώδη καὶ πάσης προστασίας ἀξίαν.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 11 Φεβρουαρίου.

Τὸ ληφθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπης μέτρον τῆς προσλήψεως ἐκτάκτων ὑπαλλήλων, θέλει φέρει εἰς πέρας ἐργασίαν, ἣν ἐδημιούργησαν οἱ νόμοι ΡΛΘ' τῆς 7 Ἰανουαρίου 1866 καὶ ΦΣΒ τοῦ 1877 φέροντες οὐχὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ κ. Τρικούπης, καὶ ἥτις ἔμενεν ἐκκρεμῆς ἐπὶ 22 ἔτη ἀπὸ τοῦ πρώτου νόμου καὶ 11 ἔτη ἀπὸ τοῦ δευτέρου, διότι δὲν ἐλήφθη ἐπαρκὴς πρόνοια ὑπὸ τῶν προτεινάντων τοὺς νόμους τούτους περὶ τῆς ἐκτελέσεώς των, ἥθελε δὲ βεβαίως διαιωνισθῇ ἡ ἐκκρεμότης αὕτη ἄνευ τοῦ ληφθέντος μέτρου.

Τὸ ζήτημα τῆς καταβολῆς τῆς δαπάνης ἣ ὑπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου, τοὔτέστιν ὑπὸ τῶν φορολογουμένων, ἣ ὑπὸ τῶν ἐχόντων συμφέρον εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ χρέους τῶν ὑπαλλήλων καὶ συνταξιούχων, ἐλήφθη τῇ προτάσει τοῦ κ. Τρικούπης διὰ τοῦ νόμου ὑπὲρ τῶν φορολογουμένων καὶ οὐχὶ ὑπὲρ τῶν τελευταίων.

10 Φεβρουαρίου 1888.

Ὑπὸ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Τουρκίας Φεριδοῦν βέη παρατέθη χθὲς ἐν τῇ μεγάρῳ τῆς πρεσβείας ἄριστον εἰς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην, τὸν ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν κ. Θεοτόκην, εἰς τὸν πρεσβευτὴν τῆς Γαλλίας κόμητα Μονθολὼν καὶ τὸν γραμματέα τῆς πρεσβείας κ. Ζερύ, εἰς τὸν πρεσβευτὴν τῆς Γερμανίας κ. Λεμαίτρ, εἰς τὸν ἐπιτετραμμένον τῆς Ἀγγλίας καὶ τὴν κυρίαν Χάγγαρτ, εἰς τὴν κόμησσαν Galloway καὶ τὴν Λαίδην Γέρσεϋ, πρὸς τιμὴν τῶν ὁποίων καὶ ἐδόθη τὸ ἄριστον καὶ εἰς τὸν κύριον καὶ τὴν κυρίαν Συγγροῦ. Μετὰ τὸ ἄριστον ὁ κ. Συγγρὸς καὶ ἡ κυρία του προσεκάλεσαν τοὺς συνδαιτυμόνας, εἰς ἐκδρομὴν μέχρι τῆς λαμπρᾶς ἐξοχικῆς ἐπαύλεώς των ἐν Ἀναβρύτοις, ἀλλὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ δηλώσαντος ὅτι ἐκωλύετο ἕνεκα ἐργασίας νὰ συμμετάσχῃ ταύτης, αἱ ὑψηλαὶ Ἀγγλίδες κυραὶ παρατήρησαν, ὅτι ἡ ἀπουσία τοῦ κ. προέ-

www.libtool.com.cn

δρου τῆς κυβερνήσεως ἤθελε ματαιώσει τὴν ἐκδρομὴν. Οὕτως ὑπεσχέθη νὰ μεταβῇ βραδύτερον εἰς Ἀνάβρυτα καὶ ὁ κ. Τρικούπης, ὅπερ καὶ ἐπραξεν, ἐντὶ ἡ δμήγουρις εἶχε προηγηθῇ αὐτοῦ ἐκεῖ.

ΤΟ ΑΣΤΥ, 7 Φεβρουαρίου 1888.

Ὁ κόσμος ὁ ἐπίσημος ὁσηκάθη ὁτὸ ποδάρι κι' ἐλύσαξε μὲ γεύματα καὶ συναναστροφάς, ὁ δὲ κλεινὸς πρωθυπουργὸς ἀξένοιαστος σαλτάρει μὲ τοῦ μεγάλου Σώλσβαρν τὰς δύο ἀδελφὰς μὲ τὴν κυρίαν Γέρσευ καὶ μὲ τὴν Γκαλουλέν.

8 Φεβρουαρίου.

Ἐγευμάτισαν χθὲς παρὰ τῷ πρεσβευτῇ τῆς Ρωσσίας καὶ τῇ κυρίᾳ Μπότσωφ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, ἡ Λαίδη Galloway, ἡ Λαίδη Γέρσευ καὶ ἄλλοι κεκλημένοι.

9 Φεβρουαρίου.

Ἐγευμάτισαν χθὲς παρὰ τῷ ἐπιτετραμμένῳ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῇ κυρίᾳ Χάγγαρτ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, ἡ Λαίδη Galloway, ἡ Λαίδη Γέρσευ καὶ ἄλλοι κεκλημένοι.

10 Φεβρουαρίου.

Ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία Στεφάνου Ψύχα παρέθηκαν χθὲς γεῦμα, εἰς ὃ παρεκάθησαν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης καὶ ἄλλοι κεκλημένοι. Μετὰ τὸ γεῦμα ἐγένετο ἐφασπερίς.

11 Φεβρουαρίου.

Χθὲς μ. μ. ἐπεσκέψατο εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν τὸν κ. πρωθυπουργὸν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κόμης Μονθολών.

8 Φεβρουαρίου.

Χθὲς πολλοὶ ἐπεσκέπτοντο τὴν Ἀκρόπολιν, ὅπως ἴδωσι τὴν ἀνακαλυφθεῖσαν σπανίαν ἐκ παλαιοῦ λίθου κεφαλὴν. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀνήλθεν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης.

9 Φεβρουαρίου.

Μετὰ τοῦ βασιλέως χθὲς συνειργάσθη ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 12 Φεβρουαρίου 1888.

Γεύματα ἐπὶ γευμάτων καὶ ἄριστα ἐπὶ ἀρίστων παρατίθενται κατὰ συνέχειαν ἀπὸ ἡμερῶν ὑπὸ τῶν ἀρίστων ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς κοινωνίᾳ.

καὶ εἰς ταῦτα πάντα παρακάθεται ἀνελλιπῶς καὶ ἀτρομήτως ὁ ἡμέτερος πρωθυπουργός. Παραλείπομεν τὰς ἐσπερίδας καὶ τὰς παννυχίδας, ἐν ταῖς ὁποίαις ἐπιφαίνεται ἐκάστοτε ἀκμαῖος καὶ χορευτικὸς εἰς βαθμὸν κινήσαντα τὰς εἰρωνὰς ἐπιτιμήσεις τῶν ἀδιαλλάκτων ἀντιπάλων, πρὸ τῶν ὁμμάτων τῶν ὁποίων ἐγκληματεῖ καὶ σκευωρεῖ εἴτε κλειόμενος ἐν τῷ γραφείῳ του, εἴτε παρουσιαζόμενος ἐν τῇ Βουλῇ, εἴτε ἐμφανιζόμενος ἐν ἐορταζούσῃ δηγύρει καὶ παρασκευάζων νομοσχέδια καὶ ἀπονέμων φιλοφρονήματα. Κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἀφθονον ὕλην ἢ ἀκοίμητος φιλοπατρία τῆς ἀντιπολιτεύσεως δύναται νὰ ἀρυσθῇ ἐκ τῆς ἀφθονίας τῶν γευμάτων, τὰ ὅποια τιμᾷ ἡ παρουσία τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, καὶ τῶν ὁποίων ἀκριβὴς κατάλογος παρατίθεται καθ' ἐκάστην.

Εἰς ἐκ τῶν προσεχῶν ἀγορητῶν τοῦ Πολιτικοῦ Συλλόγου δύναται ἐν ἐλλείψει ἐπικαιροτέρου νὰ λάβῃ ὡς θέμα τῆς ἀγορεύσεώς του τὴν πρωθυπουργικὴν πολυφαγίαν. Τὸ θέμα εἶνε πρωτότυπον, καὶ διανοίγει εὐρεῖς ὀρῖζοντας εἰς τὴν φαντασίαν φιλοπάτριδος ῥήτορος. Ὅπωςδὴποτε τὰ συνεχῇ γεύματα, τὰ ὅποια παρατίθενται ἀπὸ τινος πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Τρικούπη, γεννῶσι τὴν σκέψιν μήπως ἐν μέλλοντι κρίνηται ὡς ἀπαραίτητον πρωθυπουργικὸν προσὸν καὶ ὁ γερὸς στόμαχος.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 12 Φεβρουαρίου.

ΜΑΣ ΕΥΡΗΚΕ ΤΟΝ ΣΦΥΓΜΟΝ

Μετὰ τὸ πρόστιμον ὑπερημερίας, ὅπερ ἐξηνάγκασε τοὺς φορολογουμένους νὰ τρέχωσιν εἰς ἀνεύρεσιν τοῦ εἰσπράκτορος, ἔρχεται ἤδη τὸ νέον μέτρον τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν περὶ ἀναπληρώσεως τῶν λιποτακτῶν καὶ ἀνυποτάκτων, ὅπερ θὰ κάμῃ τοὺς κυρίους τούτους νὰ τρέχωσι μόνοι πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν στρατολογικῶν γραφείων, ἢ νὰ τοὺς παραδίδωσιν εἰς αὐτὰ οἱ συγγενεῖς καὶ οἱ φίλοι των. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν εἰδοποιεῖ διὰ τῶν διοικητικῶν

ἀρχῶν τοὺς δημάρχους καὶ τοὺς κατοίκους, ὅτι τὸ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργεῖον προτίθεται λίαν προσεχῶς νὰ διατάξῃ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀρθροῦ 82 περὶ στρατολογίας, καθ' ὃ πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἐν τῷ στρατῷ παρουσιαζομένων κενῶν ἐκ τῶν λιποταξιῶν καὶ ἀνυποταξιῶν, θὰ ὑπηρετῶσιν οἱ ἐν τῷ στρατῷ διαθέσιμοι, οἱ ἐκ τῶν αὐτῶν δήμων καὶ χωρίων καταγόμενοι· ὀφείλουσι λοιπὸν νὰ καταδεικνύωσιν οἱ κάτοικοι τοὺς λιποτάκτας καὶ ἀνυποτάκτους διὰ νὰ γλυτώνουν οἱ διαθέσιμοι. Ὁ κ. Τρικούπης μᾶς εὗρεκε τὸν σφυγμόν.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Κωνσταντινούπολις, 8 Φεβρουαρίου 1888.

Ἡ ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΙ

Ἡ «Πολιτικὴ Ἀνταπόκρισις» δημοσιεύει ἐπιστολὴν τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτοῦ αὐτῆς ἐν ἣ ἐκτίθενται αἱ ἰδέαι, ἃς ἀποδίδουσι τῷ κ. Τρικούπῃ ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς. Ἐν τῇ ἀνταποκρίσει ταύτῃ λόγος γίνεται περὶ ταξειδίου τοῦ ἐνταῦθα πρεσβευτοῦ κ. Νελιδῶφ, ἐν ᾧ πολλοὶ τῶν ἐν Ἀθήναις διέβλεπον ἰδέαν τινὰ προσεγγίσεως καὶ φιλικῶν σχέσεων μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῶν ἐνδεχομένων προσεχῶς γεγονότων ἐν τῇ χερσονήσῳ τοῦ Αἴμου, ὃ δὲ ἀνταποκριτὴς καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι τὸ διάβημα τοῦτο εἴαν ἐγίνετο, δὲν θὰ λάβῃ οὐδὲν πρακτικὸν ἀποτέλεσμα διὰ τὴν ρωσικὴν πολιτικὴν. Αἱ ἐπανειλημμέναι διακοινώσεις τοῦ κ. Τρικούπῃ οὐδεμίαν, λέγει, ἀμβολίαν καταλείπουσιν ἐπὶ τοῦ κυβερνητικοῦ συστήματος αὐτοῦ ἐπιδιώκοντος ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν καλλιέργειαν τῶν γειτονικῶν σχέσεων μετὰ τῆς Τουρκίας, ἀκολουθοῦντος δὲ ἀφ' ἑτέρου ἐλευθέραν πολιτικὴν. Ὅθεν μακρὰν τοῦ ὄνειροπολεῖν συμβιβασμοὺς μεθ' οἰασθήτινος δυνάμεως, ὃ πρωθυπουργὸς ἐπιθυμεῖ νὰ τηρήσῃ κάλλιον ἐν περιπτώσει μεταβολῆς ἐν τῇ χερσονήσῳ τοῦ Αἴμου, πλήρη καὶ ἐλευθέραν ἐνέργειαν, ἵνα δυνηθῇ νὰ περιφρουρήσῃ τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα. Ἐὰν λοιπὸν ἡ

Ρωσσία προτίθεται ~~πραγματινὰ~~ συνάψη στενότερας σχέσεις μετὰ τῆς Ἑλλάδος, δύναται νὰ εἶνε βεβαία ὅτι τὰ γενησόμενα διαβήματα ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ἀποδεχθήσονται οἱ ἐν Ἀθήναις μεθ' ἀπάσης τῆς τιμῆς, ἣν μεγάλη δύναμις δικαιούται νὰ ἀξιοῖ παρὰ μικρᾶς χώρας, ἀλλ' ἀπὸ τῆς τιμῆς ταύτης μέχρι τῆς ἀπὸ κοινοῦ τῶν δύο κρατῶν ἐνεργείας ἐν τοῖς ἀνατολικοῖς ζητήμασι ὑπάρχει ἄβυσσος, ἥτις δυσκόλως θὰ ἡδύνατό ποτε νὰ πληρωθῇ.

LE MESSENGER D'ATHÈNES, 6 Février (v. s.) 1888.

L'opposition ministérielle a été fort mal inspirée le jour où, s'efforçant de démontrer que M. Tricoupi ne parviendrait pas à équilibrer le budget, elle a fait porter tout son effort sur la question financière. Il y avait bien — elle le comprend sans doute maintenant — d'autres motifs plus sérieux d'opposition qu'elle avait relegués au second plan. En augmentant les taxes, en imposant tout ce qui peut être imposé, en redoublant de rigueurs contre les contribuables récalcitrants, le ministère a obtenu, au point de vue purement fiscal, des résultats que l'on peut, sans exagération, considérer comme satisfaisants. M. Tricoupi n'a cessé d'affirmer que la Grèce peut suffire aux dépenses du budget qu'il a soumis à l'approbation du Parlement. Ses adversaires continuent à affirmer le contraire. Les deux affirmations s'excluent l'une l'autre. Il convient d'attendre que les faits viennent résoudre la question. On doit donc faire, comme on l'a toujours dit à cette même place, un crédit de quelques mois encore au cabinet. Ce crédit il l'a pris le jour où le cabinet a quitté la Chambre sans faire connaître au pays les motifs de son abstention. On ne pouvait désarmer avec plus de modestie que ne n'a fait l'opposition dans la circonstance qui nous oc-

cupe. Qu'y a-t-elle gagné? L'occasion de créer des clubs d'où elle exclut tous ceux qui osent déclarer hautement qu'elle n'avait pas le droit de désertier le mandat qui lui a été donné par le pays.

14 Φεβρουαρίου.

Ἐγευμάτισαν χθὲς παρὰ τῷ κ. Παντιᾷ Ράλλῃ καὶ τῇ κυρίᾳ Ράλλῃ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κ. Μονθολών, ὁ ἐκτετραμμένος τῆς Ἀγγλίας καὶ ἡ κυρία Χάγγαρτ, ὁ ὑπασπιστὴς τοῦ βασιλέως κ. Α. Ράινεκ καὶ ἡ κ. Ράινεκ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Συγγροῦ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἰωννίδου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Μαυρογιάννη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Σκαρामαγκᾶ καὶ ὁ κ. Δ. Στεφάνοβιχ Σκυλίτσας.

14 Φεβρουαρίου 1888.

Γευματίζουν σήμερον παρὰ τῷ κ. Στεφ. Σκουλούδη ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, ὁ ὑπασπιστὴς τοῦ βασιλέως κ. Χατζηπέτρος, ὁ κ. Ἰωννίδης, ὁ κ. Μαυρογιάννης, ὁ κ. Κορωνιός, ὁ κ. Δ. Στεφάνοβιχ, ὁ κ. Εὐγενεΐδης, ὁ κ. Βικέλας, ὁ κ. Π. Ράλλης, ὁ κ. Κατινάκης καὶ ὁ κ. Ἀθηνογένης.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 13 Φεβρουαρίου.

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐπεσκέφθησαν χθὲς μετὰ μεσημβριαν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ὁ πρῶτος τῆς Βελγικῆς κ. Ῥῶσελς καὶ ὁ ἄρτι ἀφικόμενος ἐξ Ἀλεξανδρείας τραπεζίτης κ. Ῥολέν, ὅστις μετ' ἄλλων ἀνέλαβε τὴν κατασκευὴν τοῦ σιδηροδρόμου Ἀγρινίου. Ἡ σύμβασις καὶ ὁ νόμος ὁ κυρῶν αὐτὴν δημοσιεύονται αὔριον ἢ μεθαύριον εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

13 Φεβρουαρίου

Σήμερον περὶ τὴν μεσημβριαν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς συνειργάσθη ἐπὶ μακρὸν μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπῃ.

13 Φεβρουαρίου

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἐπεσκέφθη χθὲς εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας τὸν κ. Κορωνιόν.

Ἐπίσης περὶ τὴν μεσημβριαν ἐπεσκέφθησαν αὐτὸν οἱ κύριοι Ἰωννίδης καὶ Μαυρογένης.

ΛΟΓΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Ἐκδίδονται ὁσονούπω ὑπὸ Νικολάου Σπανδωνῆ μετὰ εἰσαγωγῆς ὑπὸ Νεοκλέους Καζάζη. Χθὲς ἐλάβομεν τὴν ἀγγελίαν περὶ τῆς πολυτίμου ταύτης ἐκδόσεως. Τὸ ὅλον ἔργον θέλει ἀπαρτισθῇ ἐκ δύο τόμων ἐκ τριάκοντα τυπογραφικῶν φύλλων ἑκάστου. Τοῦ πρώτου αὐτῶν θέλει προταχθῇ εἰκὼν τοῦ κ. Χαριλάου Τρικούπη, ἑκάστου δὲ λόγου βραχεῖα ἐπεξηγηματικὴ σημείωσις. Ἡ ἐκτύπωσις τοῦ πρώτου τόμου, ἀρξαμένη ἤδη, θέλει περατωθῇ ἐντὸς μηνὸς περὶπου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 14 Φεβρουαρίου.

Ὑπὸ τοῦ κ. Σπανδωνῆ ἀγγέλλεται ἡ ἐκδοσις τῶν «Πολιτικῶν λόγων» τοῦ κ. Τρικούπη, μετὰ εἰσαγωγῆς ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Καζάζη. Ἡ ἰδέα τῆς συναγωγῆς τῶν λόγων τοῦ πρωθυπουργοῦ ἐπὶ ταυτὸν εἶνε ἀρίστη. Ἡ πολιτικὴ ἱστορία κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσιπενταετίαν ἐξεικονίζεται ζωηρῶς καὶ εὐγλώττως, περίεργος δὲ θὰ εἶνε καὶ ἡ ἐξέλιξις τῆς ῥητορικῆς δεινότητος τοῦ κ. Τρικούπη, ἀρχομένου ἐκ λόγων ὠχρῶν καὶ ἀσχηματίστων καὶ καταλήγοντος εἰς τὸ ῥητορικὸν ἀριστοτέλημα, δι' οὗ ἀπῆντησε πρὸς τοὺς ἀντιπάλους του, τοὺς πολεμήσαντας τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1888 καὶ ὅστις ἀνέδειξεν αὐτὸν ῥήτορα ἐξόχου δυνάμεως, ὅστις θὰ ἐπρυτάνευεν ἐν οἰφδήποτε εὐρωπαϊκῷ κοινοβουλίῳ.

15 Φεβρουαρίου.

Χθὲς ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐπεσκέψατο τὸν ἐνταῦθα διατρίβοντα τραπεζίτην καὶ γενικὸν πρόξενον τῆς Ἑλλάδος ἐν Λονδίῳ κ. Ἰωννίδην καὶ συνδιέλεχθη μετ' αὐτοῦ ὑπὲρ τὴν ὥραν.

21 Φεβρουαρίου.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης μετέβη χθὲς περὶ ὥραν 1 μ. μ. εἰς τὸ Δρομοκαίτειον Φρενοκομεῖον μετὰ τοῦ ἐνταῦθα παρεπιδημοῦντος ὁμογενοῦς κ. Μαυρογιάννη.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 14 Φεβρουαρίου 1888.

ΛΟΓΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΤΟΥ κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ.

Ἀγγέλλεται ἡ ἐκδοσις τῶν πολιτικῶν λόγων τοῦ κ. Τρικούπη ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Ι. Σπανδωνῆ, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῶν ἀδελφῶν Περρῆ. Οἱ λόγοι τοῦ κ. Τρικούπη, τοῦ μεγαλειτέρου ἐκ τῶν συγχρόνων ῥητόρων, ἦτο ἀνάγκη νὰ δημοσιευθῶσιν εἰς τόμον, ἵνα ἔχη τις αὐτοὺς προχείρους ἀνὰ πᾶσαν ὥραν, δι' ὃ μετ' εὐχαριστήσεως θὰ ἴδωσι πάντες, τοὺς πλήρεις ῥώμης καὶ νεύρων λόγους τοῦ κρατίστου παρ' ἡμῖν κοινοβουλευτικοῦ ῥήτορος εἰς δύο κομψοτάτους τόμους, ὧν ἡ ἀξία θὰ ᾔνε φράγκα 10.

21 Φεβρουαρίου

Χθὲς μετέβη ἐν τοῖς ἀνακτόροις καὶ συνειργάσθη μετὰ τοῦ Βασιλέως ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης.

ΡΩΜΗΟΣ, δέκα τρεῖς μηνὸς Φλεβάρη.

Ἐμπρός, Τρικούπη, τρέχα τοὺς φίλους σου νὰ ἴδῃς καὶ δέξου τοὺς σωτήρας μετὰ χαρᾶς πολλῆς...
μᾶς ἦλθε μὲ τοὺς ἄλλους κ' ὁ μύστερ Ἰωαννίδης
μᾶς ἔρχεται ἀκόμη κ' ὁ κύριος Μπαλῆς.

19 Φεβρουαρίου.

Χθὲς ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης συνειργάσθη μετὰ τοῦ Βασιλέως περὶ τὴν μεσημβρίαν.

19 Φεβρουαρίου.

Χθὲς ἐπεσκέφθησαν τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν οἱ ἀρχιεπίσκοποι Σύρου καὶ Τήνου Μεθόδιος καὶ Χαλκίδος Χριστόφορος.

18 Φεβρουαρίου.

Χθὲς μ. μ. ἐπεσκέφθη τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονο-

μικῶν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Αὐстроουγγαρίας βαρῶνος Κότσεκ, ἐπ' ἀρκετὸν παραμείνας.

16 Φεβρουαρίου.

Ὁ κ. Κουρτοπάσης ἐπεσκέφθη χθὲς περὶ ὥραν 6 μ.μ. τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν.

16 Φεβρουαρίου.

Ἐπεσκέφθησαν χθὲς τὸν κ. Τρικούπην ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν οἱ κ. κ. Ἰωννίδης, Κορωνιδὸς καὶ Εὐγενεΐδης, παραμείναντες ἐπὶ ὥραν περὶ τοῦ.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 13 Φεβρουαρίου.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΛΟΓΟΙ Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Τὸν τίτλον τοῦτον φέρει τὸ βιβλίον, οὗ τὴν ἔκδοσιν ἀγγέλλει ὁ ἐκ τῶν συντακτῶν τῆς «Καθημερινῆς» κ. Ν. Σπανδωνῆς, οὗ τὴν ἀγγελίαν καταχωρίζομεν κατωτέρω. Εἰς ἡμᾶς βεβαίως δὲν ἐναπόκειται νὰ εἰπωμέν τι περὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἔργου, οὗ τὴν χρησιμότητα οὐ μόνον οἱ περὶ τὰ πολιτικὰ ἡμῶν πράγματα ἀσχολούμενοι ἀλλὰ καὶ πᾶς πολίτης Ἕλλην κατανοεῖ, οὐδενὸς δυναμένου εὐλόγως νὰ ἀρνηθῇ ὅτι ἡ μελέτη τῶν λόγων τοῦ νῦν πρωθυπουργοῦ μεγάλως μὲν συντελεῖ εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν κοινοβουλευτικῶν ἡμῶν πραγμάτων, οὐχ ἥττον δὲ εἰς ῥητορικὴν μόρφωσιν, ἣν τελείαν διορᾷ τις ἐν τοῖς πολιτικοῖς τούτοις λόγοις. Ἄνθρωπος μεγάλως δράσας ἀπὸ εἰκοσιπενταετίας ἐν τῷ πολιτικῷ τῆς Ἑλλάδος βίῳ, εἶπερ τις καὶ ἄλλος κάτοχος τῆς τε γλώσσης ἡμῶν καὶ τῶν κοινοβουλευτικῶν ἡμῶν κανόνων, ἐξόχως δὲ πεπροικισμένος ὑπὸ τῆς φύσεως δι' ὅλων τῶν ἀρετῶν, ὅσαι δύνανται νὰ ἀναδειξῶσι μέγαν ἐν τῇ πολιτικῇ ἄνδρα, ὁ κ. Τρικούπης, παρέχει ἐν ἅπασιν τοῖς λόγοις αὐτοῦ ὑψηλὰ διδάγματα πολιτικῆς περινοίας, μηδέποτε μὲν ἀναδεικνύμενος ἐν αὐτοῖς διὰ ψευδοῦς κόμπου, πάντοτε δὲ εἰκονίζων ἐκφράσει σθεναρᾷ τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ὑπόθεσιν. Ἀναλογιζόμενος δὲ τις καὶ τὴν ἱστορικὴν ἀξίαν τῶν λόγων

τοῦ κρατίστου τῶν ἐν ἡμῖν πολιτικῶν ἀνδρῶν, τοῦ ἐκφραστικώτατος ἐν αὐτοῖς ἀποτυποῦντος ὅλον τὸ σθένος καὶ τὴν ἀκατάβλητον ἰσχύν, τὴν παρ' ἀπάντων ἀνεγνωρισμένην, πείθεται ἐκ τοῦ προτέρου περὶ τῆς ὑποδοχῆς ἧς θὰ τύχωσιν οὗτοι ἐν ἰδιαιτέρῳ ἐκδιδόμενοι τεύχει.

16 Φεβρουαρίου.

Χθὲς ὁ βασιλεὺς συνειργάσθη μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη.

ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ

1882 — 1887

Ὑπὸ τοῦ οἰκείου τμήματος τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν κατηρτίσθησαν οἱ πίνακες τῶν τελωνειακῶν εἰσπράξεων ἀπὸ τοῦ 1882—1887. Κατὰ τοὺς πίνακας τούτους τὸ 1882 εἰσπράχθησαν 25,298,418, τὸ 1883 εἰσπράχθησαν 27,068,002, τὸ 1884 εἰσπράχθησαν 25,233,398, τὸ 1885 22,404,987, τὸ 1886 25,596,835, τὸ 1887 34,481,172. Ἐκ τῶν παρατιθεμένων τούτων ἀριθμῶν βλέπει ὁ ἀναγνώστης ὅτι τὸ ἀνυχέστερον ἔτος εἰς τελωνειακὰς εἰσπράξεις ἦτο τὸ 1885, ἦτοι τὸ ἔτος ἐκεῖνο κατὰ τὸ ὅποιον ἐπὶ τὴν ἀρχὴν εὗρίσκετο ὁ κ. Δηλιγιάννης.

ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΛΟΓΟΙ

Ἔγνων, ὅτι φιλόπατρι θὰ ἐξεπλήρουν καθήκον, ἂν περισυλλέγων τοὺς πολιτικούς λόγους τοῦ ἐπὶ εἰκοσαετίαν ὄλην ἐν τῷ κοινοβουλευτικῷ ἡμῶν βίῳ πρωτοστατήσαντος καὶ ἀπὸ δεκαετίας σχεδὸν ἀδιαλείπτως τὴν πατρίδα κυβερνῶντος, τοῦ ἀναμφιλέκτως κρατίστου τῶν παρ' ἡμῖν ρητόρων κ. ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ, ἐξέδιδον αὐτοὺς μετὰ ἱστορικῆς ἐπισκοπῆσεως τῶν χρόνων, καθ' οὓς ἐξεφωνήθησαν καὶ διασαφηστικῶν ὑπομνημάτων.

Τὴν ἐργασίαν ταύτην περατώσας ἤδη κατ' εὐχὴν, χάρις ἰδίᾳ τῇ σοφῇ καὶ φιλόφρονι τοῦ παρὰ τῷ Ἔθν. Πανεπιστημίῳ καθηγητοῦ κ.

Νεοκλέους Καζάση συναρῶν, θέλω εὐτυχῆσαι μετ' ὀλίγον νὰ παραδώσω τοῖς συγχρόνοις καὶ τοῖς ἐπιγιγνομένοις ὑποδείγματα λαμπρὰ ἀδόλου φιλοπατρίας, ἰδεῶν ὕψους καὶ ρητορικῆς δυνάμεως ἀληθὲς κτῆμα ἐς αἰ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Φεβρουαρίου 1888.

Ν. Ι. Σπανδωνῆς.

17 Φεβρουαρίου.

Χθὲς συνειργάσθη ὁ βασιλεὺς μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 16 Φεβρουαρίου.

ΤΙΜΩΡΙΑ ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Ὡς γνωστὸν 26 ὑπαξιωματικοὶ τοῦ τέως ἐν Ὑπάτῃ ἐδρεύοντος εὐζωνικοῦ τάγματος ἐθεωρήθησαν ὑποποιοὶ συνενοχῆς εἰς τὸ κατὰ τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον ἀποτυχὸν ἐν Λαμίᾳ κίνημα τοῦ κ. Κοντογιάννη καὶ παρεπέμφθησαν ἐνώπιον πειθαρχικοῦ συμβουλίου συστηθέντος ἐν Χαλκίδι. Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ συνταγματάρχου κ. Ἐλευθερίου Μυκωνίου αὐτοπροσώπως διεξαχθειῶν ἀνακρίσεων ἐβεβαιώθη ὅτι πάντες οὗτοι οἱ 26 ὑπαξιωματικοὶ «ἐκ συνεννόσεως μελετήσαντες τὴν προσχώρησιν εἰς ἐνέργειαν, ἧς δὲν ἐξεδηλώθη ὁ τελικὸς σκοπὸς ἐκ περιστατικῶν ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεως αὐτῶν, ὑπέπεσον ὥς ἐκ ταύτης εἰς βαρέα πειθαρχικὰ παραπτώματα», τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, ἔχον ὑπ' ὄψει τὴν γνωμοδότησιν τοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου καὶ τὸ ἄρθρον 217 τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ πεζικοῦ, διὰ διαταγῆς αὐτοῦ πρὸς τὸ 3ον Ἀρχηγεῖον τοῦ στρατοῦ, κοινοποιηθείσης καὶ πρὸς τὰς λοιπὰς στρατιωτικὰς ἀρχάς, ἐπέβαλεν εἰς πάντας τοὺς ὑπαξιωματικούς τούτους τὴν ποινὴν τῆς ὀριστικῆς ἐκπτώσεως τοῦ βαθμοῦ των, μεταφερομένους εἰς τὴν τάξιν τοῦ στρατώτου, καὶ διέταξε τὴν ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ ἀπόλυσιν αὐτῶν.

26 Φεβρουαρίου.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ὁμολογουμένως ἐδείχθη πάντοτε μεριμνῶν ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας, καὶ δσάκις παρουσιάσθη εὐκαιρία διακοσμήσεως δημοσίου τινὸς γραφείου οὐδέποτε παρέλειψε νὰ διατάξῃ τὴν διὰ προϊόντων τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου. Καὶ νῦν παρήγγειλεν εἰς τὸ ἐργαστήριον τῶν Ἀπόρων γυναικῶν λαμπρὸν τάπητα διὰ τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὅστις θέλει ἀποσταλῇ προηγουμένως εἰς τὴν ἐκθεσιν τῶν Ὀλυμπίων.

25 Φεβρουαρίου.

Ὁ Βασιλεὺς χθὲς τὴν πρωτὴν συνειργάσθη μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη.

26 Φεβρουαρίου.

Προετοιμασίαι ἐγένοντο εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, νέοι τάπητες ἐστρώθησαν, τὰ κιβώτια ἐπιμελῶς, ἤρθησαν ἐκ τοῦ μέσου τῆς αὐλῆς καὶ τὸ γηραιὸν μέγαρον ἐπὶ τὸ εὐπρεπέστερον ἐπιχωρίζεται διότι ἀναμένεται ἐκεῖθεν ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια καὶ πάλιν τὴν προσεχῇ Κυριακὴν νὰ ἴδῃ τοὺς παρελαύνοντας προσωποδοφόρους.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ

Πρὸ πολλοῦ εἴχομεν γράψει, ὅτι τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ προέκειτο νὰ κατασκευασθῇ διπλὴ ἀμαξιτὴ ὁδὸς ἀγούσα εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Ἦδη ἀπεφασίσθη ὀριστικῶς ἡ κατασκευὴ τῆς ὁδοῦ ταύτης, ἣτις ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ θεάτρου Ἡρώδου, θὰ περιζώσῃ τὴν Ἀκρόπολιν καὶ θὰ καταλήγῃ εἰς τὸ θέατρον Βάχχου, ἔνθα θὰ ἐνοῦται πρὸς τὴν ὑπάρχουσαν ὁδόν.

27 Φεβρουαρίου.

Αἱ καλλίτεραι καὶ ἐπισημότεραι ἐκ τῶν μεταμφιεσθεισῶν κυριῶν προχθὲς διὰ τὸν χορὸν τῆς κυρίας Γ. Ψύχα, πρὶν μεταβῶσιν ἐκεῖ, ἐπεσκέψαντο τὸν κ. πρωθυπουργὸν εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ τὴν αὐταδέλφην του, ὅπου παρέμειναν ἐπ' ἀρκετὸν φαιδρύνασαι τὴν συναναστροφὴν. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς εὗρεν εὐκαιρίαν καὶ εἰς φιλοπαίγμονα συνδιάλεξιν, καθ' ἣν ἀνέπτυξε μετὰ πολλῆς εἰδημο-

σύνης καὶ τὰ περὶ σημειωμένων μεταμορφισμῶν, ἔκρινε δὲ λίαν κολακευτικῶς τὰς παρούσας ἀμφιέσεις.

JOURNAL DES DÉBATS, Lundi 20 Février 1888.

LETTRES DE GRÈCE

La session de la Chambre est close ; on lui a donné tout juste le temps de voter les projets de loi auxquels le gouvernement tenait le plus ; les députés ont repris le chemin de leurs provinces ; et, maintenant, sous le sceptre très constitutionnel d'un roi qui a trouvé le moyen d'être encore plus démocratique que ses sujets, sous la direction d'un ministre qui évite à ses compatriotes le soin de penser et de vouloir, le peuple grec et parfaitement heureux. En vérité, le soleil est, pour M. Tricoupis, un merveilleux collaborateur. Jouir du beau temps et se montrer, tout le bonheur des Grecs est là. Rester chez soi, quand on n'y est pas forcé par la pluie, est un signe de deuil et une marque d'infortune.

Comme leur pays de montagnes exquises et nues, ces grands enfans semblent dédaigneux de produire. Leur langue désigne le travail par le mot *doulia* qui veut dire servitude. Ils rient de nos fièvres, de nos soucis d'exactitude, de notre empressement. L'âpreté de M. Tricoupis, son acharnement au travail, son air tragique et fatigué, les jettent dans la stupéfaction. Il leur semble qu'il n'est pas de leur race, qu'il a une étrange conception de la vie, et qu'il a dû prendre ces façons dans les pays moroses où le ciel ne sourit pas. Pourquoi s'accable-t-il de si lourdes occupations ? Ses prédécesseurs, Boulgaris, Coumoundouros, ne fléchissaient pas, comme lui, sous le poids des dossiers, des rapports. Oh ! que ceux-là étaient bien du pays, et comme le

~~moréate, le palikare,~~ fumeur de narghilé et buveur de raki, cordial et taquin, très aimable et trop avisé, bon compagnon et rusé compère, reparaissait en eux quand ils avaient quitté la morgue diplomatique des salons officiels ! Ils avaient le mot pour rire, une tasse de café et une plaisanterie toujours prêtes, pour l'électeur en fustanelle, qui venait, du fond du Magne ou des montagnes d'Acarnanie, voir son ministre, et lui apporter des nouvelles du village. Ils n'étaient pas avares de leur temps, et donnaient volontiers de longues heures aux causeries oisives. Les bureaux s'ouvraient, quelquefois, à des heures vagues, quand l'employé passait, et ne résistait pas au plaisir d'entrer, pour tuer le temps. C'était un royaume unique au monde, un collège en vacances, dont l'insouciance sublime se moquait des banqueroutes, narguait les déficits, s'occupait, aussi peu que possible, de la lutte pour la vie, et ne soupçonnait même pas les fâcheuses doctrines de Darwin. M. Tricoupis, qui a des idées anglaises, a entrepris de réformer ces mœurs aimables et dangereuses. Epris d'assiduité, passionné pour sa tâche, cet homme concentré, froid, méthodique, volontiers taciturne, ressemble aussi peu que possible aux rhétoriciens narquois et philosophes, toujours amusans et toujours amusés, dont il régit les destinées. Quelques — uns l'appellent s a t r a p e, et ses ennemis l'accusent d'être un x é n o s (étranger). C'est justement ce qui fait sa force. Si ses compatriotes ne le sentaient pas si diffé-
rent d'eux-mêmes, il y a longtemps qu'il alignerait en théorie, et simplement pour le plaisir, ses projets d'équilibre budgétaire. On ne lui pardonne ses impérieuses exigences qu'en faveur de ses manières européennes et de

son éducation britannique. Un roi grec serait impossible en Grèce; par suite des innombrables liens de parenté qui unissent les palikares les uns aux autres, et à cause des idées d'égalité qui sont communes à tous les Hellènes, le palais serait le rendez-vous de tous les paysans et de tous les bergers; les cousins les plus imprévus viendraient complimenter le malheureux monarque qui n'aurait même pas la ressource de fermer sa porte sans provoquer une révolution. Pareillement, un ministre de façons populaires, un a d e l p h o s (frère) ne resterait pas trois semaines au pouvoir, à moins de se faire pardonner son élévation par d'incroyables faiblesses. Mais, justement, le paysan d'Alopèce ou d'Acharnes, qui vient, le matin, sur son âne, vendre à la ville ses oignons et ses poireaux, n'éprouve point la tentation d'appeler a d e l p h é cet homme soucieux et peu abordable, et de lui tendre le bouquin d'ambre d'un narghilé, après l'avoir préalablement essayé. L'éloquence sobre et bien informée de ce remueur de dossiers déconcerte la faconde des maîtres d'école, leur fait peur et les met en fuite. De toutes ces impressions, éparses est née, dans l'esprit du peuple grec, l'idée d'une supériorité incontestable, contre laquelle toutes les polémiques ne sauraient prévaloir. Aux temps antiques, une légende se serait formée, et M. Tricoupis serait devenu, pour le moins, un demi-dieu. Dans notre âge clairvoyant et critique, il se contente d'être officiellement ministre de la guerre, ministre des finances, ministre des travaux publics; on peut même ajouter, sans vouloir déplaire à MM. Lomvardos, Voulpiotis et Manétas, qu'il est un peu ministre de toutes choses. Ces lourds honneurs satisfont son ambition, et suffisent à peine à son activité.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 27 Φεβρουαρίου 1888.

Χθές τὴν 10ην π. μ. ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς ἔλαβε τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα

Πρὸς τὸν βασιλέα Γεώργιον

Μετὰ μεγίστης ἡμῶν θλίψεως σᾶς ἀναγγέλλομεν ὅτι ὁ πάππος ἡμῶν, ὥρα 8 1/2 ἀπεβίωσεν.

Γουλιέλμος

Ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως εἰδοποιήθη περὶ τὴν μεσημβρίαν καὶ ἀμέσως συνεννοηθεὶς μετὰ τοῦ βασιλέως μετεβίβασε τὰ εἰδισμένα συλλυπητήρια, ἐματαιώθη δὲ ὁ χορὸς, ὅστις ἐπρόκειτο νὰ δοθῇ αὐριον ἐν τοῖς ἀνακτόροις.

Ὁ πρωθυπουργὸς καὶ οἱ ὑπουργοὶ ἐπεσκέφθησαν χθὲς τὸν ἐνταῦθα πρεσβευτὴν τῆς Γερμανίας, ὃν συνελυπήθησαν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ αὐτοκράτορος.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Μόλις τὸ τηλεγράφημα ἀφίκετο ἡ σημαία τῆς πρεσβείας ἀνεβιβάσθη μεσίστιος, ὁ δὲ πρεσβευτὴς κ. Λεμαίτρ περιβληθεὶς πένθιμον ἐνδυμασίαν μετέβη εἰς τὰ ἀνάκτορα, ἵνα ἀναγγείλῃ τῷ βασιλεῖ ἐπισήμως τὴν ἤδη αὐτῷ γνωστὴν θλιβερὰν εἴδησιν. Ἀπὸ τοῦ βασιλέως ἐξεληθὼν μετὰ δώρων σχεδὸν ἀκρόασιν, ἐπεσκέφθη πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 17 Φεβρουαρίου.

Ἀνταποκριτὴς τῆς « Ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων » ἐπιστέλλει εἰς τὸ ἔγκριτον παρισινὸν φύλλον περὶ τοῦ ἀθηναϊκοῦ βίου καὶ τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας ἀνταποκρίσεις πλήρεις μέθους καὶ εὐφυΐας. Οὐδεὶς δύναται νὰ διαφύγῃ τὸ λεπτὸν θέληγτρον τῶν χλιαρῶν ἡμερῶν

τοῦ Ἀττικοῦ κλίματος, αἵτινες ἔχουσι καὶ τὸ ὅλως ἰδιάζον αὐτῷ καὶ
 μὴ ἀπαντῶν οὐδαμοῦ ἄλλοθι. Δὲν περιγράφεται τὸ θέλημα τοῦτο.
 Δὲν ὁμοιάζει πρὸς τὴν χαῦνον ἔκλυσιν, ἣτις σᾶς καταλαμβάνει ἐν
 Σμύρῃ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει. Εἶνε ζωηρὸν αἶσθημα εὐξίας,
 ὀξύνον καὶ καθιστῶν διανγεστέρας τὰς εὐαρέστους ἐντυπώσεις, προ-
 καλοῦν τὴν λάλον ἀργίαν, τὴν παιδρότητα, τὴν αἰσιδόξον ἐπικεικίαν.
 Πάντες ἔχουσι τὸ ἥθος παιδρὸν. Αὐτοὶ οἱ κατὰ τοῦ Ὑπουργείου
 φιλιππικοὶ καθίστανται ἡπιώτεροι. Ἡ πολιτικὴ ἄλλως σιγᾷ. Οἱ βου-
 λευταὶ ἀπῆλθον εἰς τὰς ἐπαρχίας των, καὶ νῦν ὑπὸ τὸ σκῆπτρον συν-
 ταγματικωτάτου βασιλέως, ὅστις κατέρησε νὰ εἶνε δημοκρατικώ-
 τερος καὶ τῶν ὑπηκόων του, ὑπὸ τὴν κυβέρνησιν ὑπουργοῦ, ἀπαλ-
 λάσσοντος τοὺς συμπολίτας του τοῦ κόπου νὰ σκέπτονται καὶ νὰ βου-
 λεύωνται, ὃ ἑλληνικὸς λαὸς εἶνε κατ' ἐξοχὴν εὐτυχής. Ὁ ἥλιος εἶνε ὃ
 καλλίτερος συνεργάτης τοῦ κ. Τρικούπη. — Μετὰ ταῦτα ὃ ἐπιστολο-
 γράφος περιγράφει τὰς λιτὰς ἀθηναϊκὰς διασκεδάσεις, τὸν ἐν τῇ πλα-
 τεῖᾳ τοῦ Συντάγματος περίπατον, τὰς ἐκδρομὰς εἰς τοὺς Ἀμπελοκή-
 πους καὶ τὴν Κηφισίαν. Ὡς κύριον χαρακτηριστικὸν τοῦ ἑλληνικοῦ
 λαοῦ θεωρεῖ τὴν τάσιν πρὸς τὴν ἀνεσιν, πρὸς τὸ *dolce far niente*.
 Τὴν ἐργασίαν ὀνομάζει ὃ λαὸς δουλειάν. Οἱ Ἕλληνες γελῶσι διὰ
 τὸν πυρετόν, τὴν σπουδὴν, τὴν ἀκριβολογίαν τῶν ἄλλων λαῶν. Ἡ
 φοβερὰ φιλοπονία τοῦ κ. Τρικούπη, τὸ καταπεπονημένον καὶ τραγι-
 κὸν ἥθος του τοὺς καταπλήσσει. Νομίζουσιν ὅτι δὲν ἀνήκει εἰς τὴν
 φυλὴν των, ὅτι ἔχει παραδόξους ἰδέας περὶ τοῦ βίου, καὶ ὅτι τὸν
 τρόπον τοῦ ζῆν ἐδιδάχθη εἰς χώρας στυγνὰς, ὅπου ὃ οὐρανὸς δὲν
 μειδιᾷ. «Διατὶ καταπονεῖ ἑαυτόν, ἐρωτᾷ ὃ ἀνταποκριτής, δι' ἀσχολιῶν
 τόσον κοπιωδῶν; Οἱ προκάτοχοί του, ὃ Βούλγαρης, ὃ Κουμουνδοῦρος
 δὲν ἐκάμπτοντο, ὡς αὐτός, ὑπὸ τὸ βάρος τῆς ἐργασίας. Ἦσαν ἀλη-
 θεῖς ἄνθρωποι τοῦ τόπου ἐκεῖνοι, καὶ ὃ γνήσιος Μωραΐτης, ὃ κα-
 πνίζων ναργιλὲν καὶ πίνων ῥακὴν, ὃ φιλόφρων καὶ εἴρων, ὃ καλὸς
 φίλος καὶ πονηρὸς σύντροφος, ἀνεφαίνετο ἐν αὐτοῖς, ἅμα ὡς ἀπέ-

βαλλον το επιβεβλημενον ηθος των επισημων αιθουσων. Δεν εφειδοντο του χρονου των, και διεθετον ωρας μακρας εις ανωφελη αδολεσχίαν. Τα γραφεια ηνοιγοντο ενιοτε εις ωρας αοριστους, όταν ο υπάλληλος διήρχετο προ αυτων και δεν αντειχεν εις την επιθυμίαν να εισέλθῃ ἐν αυτοις, δια να περάσῃ τὴν ὥραν του. Βασίλειον πρότυπον ἐν τῷ κόσμῳ, σχολεῖον μαθητῶν ἐν ὥρᾳ διακοπῶν, ἐγέλα μετ' ἐξόχου ἀμεριμνησίας μετὰ τὴν χρεωκοπίαν καὶ μετὰ τὰ ἐλλείμματα, ἀπησχολεῖτο ἐλάχιστα εἰς τὸν περὶ ὑπάρξεως ἀγῶνα, καὶ οὐδ' ὑπωπτεύετο κἄν τὴν ὑπαρξιν τῶν δαρβινικῶν θεωριῶν. Ὁ κ. Τρικούνης, ὅστις ἀνετράφη δι' ἀγγλικῶν ἰδεῶν, ἀνέλαβε τὴν ἀνακαίνισιν τῶν ἐρασιμῶν, ἀλλ' ἐπικινδύνων τούτων ἡθῶν. Φιλόπονος, ἀφωσιωμένος εἰς τὸ ἔργον του, ὁ σύννους, ψυχρὸς, μεθοδικὸς καὶ σιωπηλὸς οὗτος ἀνὴρ, οὐδεμίαν ἔχει ὁμοιότητα πρὸς τοὺς ἀμερίμνους καὶ φιλογέλους φιλοσόφους, τοὺς πάντοτε τέρποντας καὶ τερπομένους, ὧν τὰς τύχας διέπει. Διὰ τοῦτο τινες τὸν καταγγέλλουσιν, ὥς σατράπην, καὶ οἱ ἐχθροὶ του τὸν ἀποκαλοῦσι ξένον. Ἀλλ' ἴσα ἴσα ἡ διαφορὰ αὕτη τοῦ προέδρου τῆς κυβερνήσεως νομίζει ὁ ἀνταποκριτής, ὅτι ἀποτελεῖ τὴν δύναμίν του. Ἡ αὐστηρὰ καὶ πλήρης γεγονότων εὐγλωττία τοῦ φιλεργοῦ τούτου χαρτοδίου ἐμβάλλει εἰς ἀμηχανίαν τοὺς φιλολάους ἀντιπάλους του, τοὺς φοβίζει καὶ τοὺς πρέπει εἰς φυγὴν. Ἐκ πασῶν τούτων τῶν διαφορῶν ἐντυπώσεων ἐγεννήθη ἐν τῷ πνεύματι τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἡ ἰδέα ἀναμφισβητήτου ὑπεροχῆς, ἣν δὲν δύναται νὰ κλονίσῃ οἰαδήποτε ἐπίθεσις. Εἰς τοὺς ἀρχαίους χρόνους θὰ ἐπλάττετο ὁλόκληρος θρύλλος, καὶ ὁ κ. Τρικούνης θὰ καθίστατο ἡμίθεος τοῦλάχιστον. Ἐν τῇ πεφωτισμένῃ καὶ νοήμονι ἐποχῇ ἡμῶν ἀρκεῖται ὦν ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὑπουργὸς τῶν Δημοσίων ἔργων (;)· δύναμαι μάλιστα νὰ προσθέσω, καὶ μὴ πρὸς κακοφανισμόν τῶν κ. κ. Λομβάρδου, Βουλπιώτου καὶ Μανέτα, ὅτι εἶνε καὶ ὀλίγον πανθυπουργός. Αἱ ἐπίπονοι δ' αὐταὶ τιμαὶ ἐξαρκοῦσιν εἰς τὴν φιλοδοξίαν του καὶ μόλις ἐπαρκοῦσιν εἰς τὴν δραστηριότητά του.

THE EASTERN MORNING NEWS

Hull, February 20, 1888.

ATHENS AND ATHENIANS

By R. C. LEHMANN

I promised in my last letter to give you my impressions of Athens and the Athenians, or, to speak more at large, of Greece and the Greeks. It is, of course, impossible, during a stay of only a fortnight to do more than make cursory and, perhaps, somewhat superficial observations of a whole nation; with all these drawbacks, progress, especially of late years, has been very considerable. Railways have been constructed, canals are being pierced, great tracts of lake country are being reclaimed for cultivation, and this year, for the first time for many years, a Greek minister has been able to present a Budget which actually promised a surplus. In fact, if it had not been for the unfortunate events of 1885, when the then Prime Minister, M. Delyannis, in pursuit of a policy of adventure, plunged his country into military expenses which her finances were unable to support, and once more mortgaged her already overcharged revenue, Greece would at this moment have been able to show a substantial balance on the credit side of the account. The result, however, of the armaments and loans of that time is to be seen not merely in an increased burden of taxation and a greater stringency in its collection, but in a forced paper currency, by which the Greek drachma, nominally

equal to a franc, has been so depreciated that at the current rate of exchange 33 drachmas go to the English pound. This condition of affairs, for which he is himself not responsible, must tax all the energies of the present Prime Minister, M. Tricoupis. He is at the head of a very considerable majority in the Greek Chamber (his followers, I think, number about 78, to the 33 who follow M. Delyannis), and he is in a position, therefore, to carry through any reforms he may desire. He has already carried a law which provides for far greater stringency in the collection of the taxes, and from this he hopes for great results. His last Budget estimated the revenue for 1888 at about 95,000,000 drachmas, the expenditure at about 93,000,000; but it seems somewhat doubtful if this estimate will be realised. It is to be remarked that the cost of the army absorbs about one-fifth of the total expenditure, that of the army and navy together about one-third. For a small State like Greece, this is a tremendous burden, and it may be hoped that M. Tricoupis will be able to make still greater reductions on this head. I have had the pleasure of meeting M. Tricoupis several times during my visit to Athens. It is not too much to say that all the reins of Government are in his hands. He is Prime Minister, Finance Minister, and Minister of War, and all at a salary of £ 400 a year, which is the ordinary pay of a Greek Minister, for whom a grateful country provides in addition only a carriage. No matter connected with the administration seems too small for the Prime Minister. I told you in a former letter about a little misadventure of mine with Custom House officials at Corinth. M. Tricoupis on hearing of it at once looked into the matter himself, and immediately

caused the gendarmerie officer, who was chiefly in fault, to be arrested. I heard many other stories that proved the minute and indefatigable vigilance exercised by M. Tricoupis over the affairs of his country. In social intercourse, the Prime Minister is an eager speaker, full of fire and animation on any subject that interests him. He speaks English with the fluency and correctness of an Englishman, having passed some years as a young man in London, where his father was Greek Minister. He is strongly built, of a spare habit, and alert and active in all his movements. His iron constitution, and the simple diet by which he maintains it, are a subject of frequent remark in the Greek papers. He is versed in every detail of our own political history, and is informed on all the questions that agitate our electors. We talked for some time about such matters as universal suffrage and the working of the ballot. In Greece apparently an elector may vote for all candidates. For instance, if they are 35 candidates for ten vacancies, he may vote for all the 35, but as a matter of fact, of course, the electoral organisations and clubs arrange the course of the voting as much as possible. Greece is probably of all quasi-monarchical countries the nearest to a democracy.

Certainly under the influence of the upright and enlightened policy of which M. Tricoupis and his Government are the exponents, and which they are striving earnestly to carry point by point into execution, there is every probability that before long Greek finances will recover their equilibrium, Greek indebtedness will be reduced within reasonable limits, and a spirit of well-ordered progress will animate every department of the national life.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἀπεφάσισεν ὀριστικῶς τὴν κατασκευὴν ὥραιότητος περὶ τὴν Ἀκρόπολιν λεωφόρου. Ἀπὸ τῆς θέσεως, ἔνθα ὀλίγον ἀπωτέρω τοῦ θεάτρου τοῦ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ σταθμεύουσιν αἱ ἄμαξαι, θὰ σχηματίζῃ κύκλον περὶ τὴν Ἀκρόπολιν καὶ θὰ καταλήγῃ εἰς τὸ θέατρον τοῦ Βάχου, ὅπου θὰ ἐνοῦνται μετὰ τῆς ὁδοῦ, ἥτις ἤδη φέρει εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Ἡ λεωφόρος αὕτη θὰ εἴνε πλατεῖα δέκα μέτρων καὶ θὰ κοσμηθῇ ἐκατέρωθεν διὰ δενδροστοιχίας. Οὕτω θὰ κατεδαφισθῶσιν ὅλοι οἱ οἰκίσκοι, οἵτινες εἴνε ἐγκεχωσμένοι εἰς τοὺς βράχους. Θὰ ἐκλίπωσι τὰ Ἀναφιώτικα τῶν ὁποίων τὰς πλείστας οἰκίας ἔχει ἤδη ἀγορασμένας τὸ δημόσιον, ἐπομένως θὰ διενεργηθῶσι καὶ ἀνασκαφαὶ εἰς τὰς θέσεις δι' ὧν θὰ διέλθῃ ἡ λεωφόρος.

2 Μαρτίου.

Ὁ ἐν Σύρῳ γλύπτης κ. Βιτάλης, ὁ γνωστὸς καλλιτέχνης τοῦ ἐν Μεσολογίᾳ ἱσταμένου ἀνδριάντος τοῦ Βύρωνος, καὶ τοῦ μήπω στηθέντος πρὸ τοῦ Πανεπιστημίου ἀνδριάντος τοῦ Γλάδστωνος, ἐφιλοτέχνησεν ἐν ἀναγλύφῳ τὴν κεφαλὴν τοῦ κ. Τρικούπη εἰς φυσικὸν μέγεθος ἐκ λευκοῦ σχεδὸν διαφανοῦς μαρμάρου προσκεκολλημένου ἐπὶ μαρμάρου πρασίνου. Τὸ ὅλον περιβάλλει ξύλινον ἐκ καρυᾶς γεγλυμένον πλαίσιον, ἐπίχρυσον κατὰ τὰς γωνίας, οὗτινος ἡ κατασκευὴ ὀφείλεται εἰς εἰδικὸν τεχνίτην, τὸν κ. Μάσχαν. Οἱ ἰδόντες ἐπαινοῦσι τὸ λεπτὸν καὶ κομψὸν τῆς ἐργασίας τοῦ κ. Βιτάλη.

Η ΝΕΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΤΩΝ ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ

Ἐπεδόθη ἤδη εἰς τὸν βασιλέα ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ὁ σχετικὸς φάκελλος τῆς οἰκοδομηθησομένης δαπάναις τοῦ φιλογενοῦς κ. Ἀβέρωφ ἐνταῦθα Στρατιωτικῆς Σχολῆς τῶν Εὐελπίδων.

22 Φεβρουαρίου.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἀντεπισκέφθη χθὲς τὸν κύριον καὶ τὴν κυρίαν Ρῶμπολτ, οἵτινες ἅμα ἀφικόμενοι προχθὲς εἶχον ἐπισκεφθῇ τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ του.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 22 Φεβρουαρίου.

Χθὲς ἐτελέσθη πανηγυρικῶς ἡ ἔλευσις τῆς Ἀποκρηᾶς. Μολονότι ἡ ὥραι ἥτις εἶχεν ὀρισθῇ διὰ τὴν παρέλασιν τοῦ ἄρματος, ὅπερ θὰ ἔφερε τὴν Ἀπόκρεω ἦτο ἡ 3 μ. μ. ἐν τούτοις ἀπὸ τῆς 1 μ. μ. ἄπειρον πλῆθος εἶχε καταλάβει τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς πλατείας, ἐξ ὧν ἔμελλε νὰ διέλθῃ ἡ Ἀπόκρεω.

Ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια ὁλόκληρος κατεῖχε τὸ ἄνθηρον τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Ὁ Βασιλεὺς, ἡ Βασίλισσα καὶ οἱ βασιλόπαιδες μεθ' ὧν τῆς ἀκολουθίας των ἀπὸ τῆς 2 1/2 μετέβησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ὅπως ἴδωσι τὴν παρέλασιν. Εἰς τὸ ἄνθηρον ἐπίσης ἦτο καὶ ὁ κ. Τρικούπης συγγόντα συνδιαλεγόμενος μετὰ τε τοῦ Βασιλέως καὶ τῶν βασιλοπαίδων, οἵτινες μετὰ χαρᾶς παρατήρουν τὴν γενομένην κίνησιν ἐν τῇ ὁδῷ ταύτῃ. ἦτις πρᾶγματι ἦτο μοναδική.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 22 Φεβρουαρίου 1888.

Ἐντεῦθεν καταβαίνει τὴν ὁδὸν Σταδίου ἡ πομπὴ καὶ αἶφνης βλέπει εἰς τὸ δῶμα τῆς δεξιᾶς πτέρυγος τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ὁ λαὸς τὸν βασιλέα, ὅλην τὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν, τοὺς αὐλικούς, πλησίον δὲ τοῦ βασιλέως καὶ τὸν κ. Πρωθυπουργόν. Ἐκεῖ καὶ πάλιν σταματᾷ τὸ ἄρμα καὶ ἐμφανίζεται εἰς τὸν ἐξώστην τοῦ ξενοδοχείου τῆς Αἰγύπτου ὁ αὐτὸς ἐκεῖνος Φασουλῆς καὶ ἐκ νέου ἀταγᾷ τὴν προσφώνησιν ἀκουομένην καλλίτερα ἐδῶ

23 Φεβρουαρίου.

Ἐν τῇ ρωσικῇ πρεσβείᾳ ἐδόθη χθὲς λαμπρὸς χορὸς ὑπὸ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ρωσσίας καὶ τῆς κ. Μπύτσωφ. Τὸν χορὸν ἐτίμησαν δι' αὐτῆς παρουσίας των ὁ βασιλεὺς, ἡ βασίλισσα καὶ ἡ βασιλόπαις Ἀλεξάνδρα, παρῆσαν δ' ἐν αὐτῇ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, οἱ ὑπουργοί, τὸ διπλωματικὸν σῶμα καὶ πλείστοι κεκλημένοι.

Θὰ ἰδῇτε πῶς ὁ Τρικούπης μόνος
 Θὰ φέρῃ τὴν ἐποχὴν τοῦ χρυσοῦ αἰῶνος.
 Ὁ Τρικούπης μαζὶ μὲ τὸν Δραγούμη
 Ἔκαμαν τὴν ἀντιπολίτευσιν τουλοῦμα.
 Ὁ Τρικούπης μαζὶ μὲ τὸν Βουλπιώτη
 Θὰ φέρουν τὸ ἔθνος εἰς τὴν εὐκλεία τὴν πρώτη
 Ὁ Τρικούπης μαζὶ μὲ τὸ Μανέτα
 Θὰ μεταβάλουν καὶ τὰ χαλίκια εἰς κουφέτα.
 Ὁ Τρικούπης μαζὶ μὲ τὸ Θεοτόκη
 Ἀφίνουν τοὺς ἀντιπάλους νὰ τρέφονται μὲ καλαμπόκι
 Ὁ Τρικούπης μὲ τὸ Λομβάρδο τὸν ἀφέντη
 Τὸ ἔχουν στρώσει εἰς τὸ γλέντι
 Καὶ ὅλαις ταῖς ἡμέραις τρώγουν καὶ χοροπηδοῦν
 Μαζὶ μὲ τοὺς πρέσβεις καὶ μὲ τὸν Φεριδοῦν

LE MESSENGER D'ATHÈNES, 9 Janvier (v. s.).

M. TRICOUPI ET LES TRAVAUX PUBLICS EN GRÈCE

(Suite)

Sous les ordres et d'après les projets des membres de la mission, des routes nombreuses se sont ouvertes en Grèce, et les voies terrestres de communication ont subi des transformations qui changent profondément l'aspect extérieur et la surface topographique du pays.

Il y a moins de dix années, le réseau des chemins carrossables n'existait pas d'une façon appréciable; j'ai dit plus haut en quoi consistaient les artères de jonction des points divers du territoire, quand M. Tricoupi est arrivé au pouvoir. Aujourd'hui, 900 kilomètres au moins de routes excellentes existent de plus qu'en 1882, plus de 700 kilomètres

sont en construction, et 3.000 à l'étude. Il n'a pas dépendu des ingénieurs français que la multiplication ne se soit accentuée davantage; les nécessités budgétaires, avec lesquelles il faut bien compter partout, sauf en Amérique peut-être, ont seules mis entraves à un plus complet épanouissement.

Telle qu'elle se présente à l'heure où s'écrivent ces lignes, l'œuvre de M. Tricoupi ne s'en impose pas moins par une série de résultats particulièrement satisfaisants, et un passé qui répond de l'avenir permet de concevoir l'espérance que, sous l'impulsion féconde et prolongée de M. Goteland et de ses collègues, la Grèce, au point de vue qui nous occupe, n'aura bientôt plus rien à envier aux nations jusque là plus favorisées par les événements et le progrès.

ΘΕΜΕΛΙΟΣ ΛΙΘΟΣ ΤΗΣ ΒΑΛΛΙΑΝΕΙΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης καλέσας χθὲς παρ' ἑαυτῷ τὸν ἀρχιτέκτονα κ. Τσίλλερ συνεννοήθη μετ' αὐτοῦ, ὅπως ἡ τελετὴ ἐπὶ τῇ καταθέσει τοῦ θεμελίου λίθου τῆς ἀνεγειρομένης Βαλλιανείου Βιβλιοθήκης γίνῃ ἐντὸς τῆς παρούσης ἐβδομάδος.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 26 Φεβρουαρίου.

Ἐκ Πατρῶν ἐκτάκτου ἀνταποκριτοῦ μας.

16 Φεβρουαρίου 1888.

... Δικαίως ὄθεν ὁ ἐμπορικὸς κόσμος ἐχάρη, ἰδὼν ἐνταῦθα τὸν κ. Κελλενὲν ἐγκύπτοντα καὶ εἰς τὰς ἐλαχίστας τοῦ ζητήματος λεπτομερείας, καὶ ἐκφραζόμενον δι' ὕφους μετέχοντος ἐνθουσιασμοῦ, ὅτι ὁ κ. Τρικούπης ἐνετείλατο αὐτῷ νὰ ἀφιερωθῇ ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν

ταχυτέραν ἐκπόνησιν τοῦ σχετικοῦ διαγράμματος, καθόσον ἀμελλητὶ ἢ κυβέρνησις προτίθεται νὰ ἀνεγείρῃ ἐν Πάτραις «Τελωνειακὰ Καταστήματα ἄξια τοῦ ὀνόματος καὶ τῆς δυνάμεως τῆς πόλεως».

Οἱ κύριοι ἔμποροι ἔσπευσαν νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὴν κυβέρνησιν τὸ ἐξῆς εὐχαριστήριον τηλεγράφημα :

Ἐξοχώτατον πρόεδρον κυβερνήσεως κ. Χαρ. Τρικούπην.

Ἀθήνας

«Προθύμῃ μερίμνῃ ὑμῶν ἐπὶ αἰτήσεώς μας πρὸς ἐπέκτασιν τελωνειακοῦ καταστήματος καὶ κατασκευῆς τμήματος διαμετακομίσεως καὶ συντόνῳ διαταγῇ ὑμῶν Νομάρχῃ, Τελώνῃ καὶ ἀποστολῇ μηχανικοῦ πρὸς ταχεῖαν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου, σπεύδομεν νὰ ἐκφράσωμεν ὑμῖν τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας μας ἐπὶ τῇ πατρικῇ ὑμῶν πρὸς τὸν τόπον τοῦτον μερίμνῃ. Εὐελπιστοῦντες ὅτι θέλετε εὐαρεστηθῇ νὰ μεταδώσῃτε τὰς ἀπαιτουμένας διαταγὰς πρὸς ταχεῖαν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου.

Ὑποσημειούμεθα εὐσεβάστως.

Ὑπῆρξεν ἐποχή, καθ' ἣν αἱ Πάτραι ἔθεωροῦντο ἢ κατ' ἐξοχὴν ἀντιπολιτευομένη τὸν κ. Τρικούπην πόλιν. Πολλὰ διδόμενα ἔπειθον περὶ τούτου. Μετατροπὴ τοῦ νομισματικοῦ συστήματος, δάνεια, βαρεῖαι φορολογίαι, βαρὺν δασμολόγιον, μονοτώλια καὶ ἡ ἔντεχνος ὕλιν τούτων ἐκμετάλλευσιν ὑπὸ τῶν ἀντιπολιτευομένων κ. κ. βουλευτῶν ἦνοιξαν μεταξὺ Πατρῶν καὶ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ὄψιμα φοβερόν, μὴ ἐπιτρέπον οὐδέποτε, καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα, τῶν δύο τούτων στοιχείων τὴν προσέγγισιν. Καὶ ἀνεξαιρέτως πάντες μὲν ὠμολόγουν τὰς μεγάλας γνώσεις τοῦ ἀνδρός, καὶ ἔκυπτον πρὸ τῆς παντοδυναμίας του· οὐχ ἦττον, ἀνεκήρυττον ὅτι πλέον ἢ χρῆσιν ἐποιεῖτο τῆς σιδηρᾶς αὐτοῦ ἰσχυρογνωμοσύνης, ἥς συνέπειαι ἦτο εἰς

πολλά ζητήματα νὰ μὴ φαίνεται βαδίζων συμφώνως πρὸς τὰς εὐχὰς τοῦ τόπου. Τοιαύτην τινὰ ἰδέαν περὶ τοῦ κ. Τρικούπη ὁ Πατραϊκὸς λαὸς ἔχων, ἀπεμονοῦτο ἐν ἑαυτῷ, καὶ μὲ βλέμμα ὑποπτον πᾶσαν προᾶξιν αὐτοῦ ἐθεώρει. Ἄλλ' ἤλθε τέλος ἡ στιγμή, καθ' ἣν, στενοχωρηθεὶς ὁ λαὸς εἰς τὸν ἔσχατον βαθμὸν ἀπεφάσισεν, οὐχὶ διὰ τῆς Γεφύρας τῆς Πολιτικῆς, ἀλλ' αὐτοπροσώπως νὰ ἔλθῃ εἰς συνάφειαν μετὰ τοῦ κυβερνήτου τῆς Χώρας. Καὶ ὅτε ἐνόμισεν ἑαυτὸν ἡδικημένον ἐν τῇ συντάξει τοῦ φορολογικοῦ καταλόγου τῶν ἐπιτηδευμάτων, ἀνηνέχθη ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν κ. Τρικούπην, ὅστις ἀμέσως ἐπέφερε πᾶσαν δυνατὴν θεραπείαν. Καὶ ὅτε ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἄρσεως τῆς προσωπικῆς κρατήσεως, καθ' οὗ ἐκτὸς τῶν ἄλλων, καὶ ἡ πόλις τῶν Πατρῶν σύσσωμος ἠγέρθη, ὁ κ. Τρικούπης ἀνέβαλε τὴν ἐπιψήφισιν, ὅπως μελετηθῇ καλλίτερον τὸ ζήτημα. Καὶ ὅτε ἡ νέα γραμμὴ τοῦ σιδηροδρόμου Πατρῶν — Πύργου, μέλλουσα νὰ διαβῇ διὰ τῆς παραλίας Πατρῶν, ἠπειλὴ νὰ καταστρέψῃ ὀλοκλήρους περιουσίας, καὶ ἀσχημίσῃ τὴν ὀσημέραι γινομένην ἐπέκτασιν τῆς πόλεως, καὶ ἔναρξις σχεδὸν εἶχε γίνῃ, εἰς τὴν ἀπλὴν ἀλλὰ ζωηρὰν παρακλήσιν τοῦ κ. Γερασίμου Κόγκου ἐξ ὀνόματος ὅλων τῶν βλαπτομένων ιδιοκτητῶν, ὁ κ. Τρικούπης πεισθεὶς, ἀπέστειλεν ἐνταῦθα τὸν κ. Κελλενέκ, ὅστις καὶ διέταξε τὴν κατασκευὴν τῆς σιδηροδρομικῆς ὁδοῦ πολλὰ μέτρα ὑψηλότερα τῆς παραλίας. Καὶ νῦν, συνεπεία τῆς ἀναφορᾶς τῶν κυρίων ἐμπόρων καὶ τῶν ἐκθέσεων τοῦ κ. Τελώνου, ἀποφασίζει τὴν ἀνέγερσιν τῶν τελωνειακῶν καταστημάτων. Ἦρξατο λοιπὸν ὁ ἐνταῦθα κόσμος σκεπτόμενος, ὅτι τὰ περὶ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ φρονήματά του δὲν ἦσαν τόσῳ βάσιμα. Καταπεσόντος τοῦ πρίσματος τῆς πολιτικῆς βλέπει ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Τρικούπη τὸν ἄνδρα ἐκείνον, μεθ' οὗ δύναται ἄριστα νὰ συνεννοῇται ἐπὶ παντὸς οὐσιαστικοῦ ζητήματος. Ἐπιτραπήτω μικρὰ τις παραβολὴ ἀναλόγως τῆς ὥρας τοῦ ἔτους· ὅταν ἐν τῇ ἑστίᾳ ὑπάρχει ζωηρὸν πῦρ, ὅλη ἡ οἰκία θερμαίνεται. Καὶ ὅταν αἱ Πάτραι, ἡ μεγάλη αὕτη ἑστία τοῦ ἐμπορίου τῆς

Πελοποννήσου καὶ Στερεᾶς τυγχάνωσι τῆς ζωηρᾶς προστασίας τῆς κυβερνήσεως, τὰ ἐκ ταύτης ἀγαθὰ ἀντανανθίζονται φυσικῶς καὶ εἰς τὰ λοιπὰ μετὰ τῶν Πατρῶν συναλλασσόμενα μέρη. Τοιούτων αἰσθημάτων ἐμπορουμένην πόλιν ἔχων ἀπέναντί του ὁ κ. Τρικούπης ἔστω βέβαιος ὅτι περιλαμβάνων καὶ αὐτὴν ἐν τῷ κύκλῳ τῶν ἐνεργειῶν του, τὴν ὑπὲρ ἑαυτοῦ φήμην ἔτι μᾶλλον θέλει δικαιοῦσιν. Προκειμένου περὶ λαοῦ κατ' ἐξοχὴν πρακτικοῦ, τὸ ὑπέροχον ἄλλ' ἐπίσης πρακτικὸν πνεῦμα τοῦ κ. Τρικούπη ἄριστα δύναται νὰ συμβιβασθῇ μετ' αὐτοῦ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 24 Φεβρουαρίου

ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ ΚΑΙ ΟΙ ΑΘΗΝΑΙΟΙ

Ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ὁ κ. Λέμαν, ἀδελφὸς τοῦ ἐνταῦθα πρώτου γραμματέως τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας, ἐδημοσίευσεν τὰς ἐντυπώσεις του εἰς τὰ «Ἀνατολικά Ἑωθινὰ Νέα». Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς του δὲ ἀποσπῶμεν τὰ ἑξῆς :

Σᾶς ἔγραψα, ἐν προηγουμένη μου ἐπιστολῇ, περὶ τινος ἐπεισοδίου μου ἐν Κορίνθῳ μετὰ τῶν χωροφυλάκων. Ὁ κ. Τρικούπης, μόλις πληροφορηθεὶς περὶ τούτου, ἐξήτασε μόνος τὴν ὑπόθεσιν καὶ διέταξεν ἀμέσως τὴν φυλάκισιν τοῦ πρωταιτίου ἐνωμοτάρχου. Πλεῖστα ἄλλα ἀνέκδοτα ἤκουσα, ὅτινα μαρτυροῦσι τὴν λεπτὴν καὶ ἀκούραστον ἐπαγρύπνησιν τοῦ κ. Τρικούπη ἐπὶ τῶν συμφερόντων τῆς χώρας του. Εἰς τὰς καθημερινὰς αὐτοῦ σχέσεις ὁ κ. πρωθυπουργὸς ὁμιλεῖ εὐγλώττως καὶ μετὰ θέρμης περὶ παντὸς ζητήματος ἐνδιαφέροντος αὐτόν. Λαλεῖ τὴν ἀγγλικὴν εὐχερῶς καὶ κομψῶς, ὥς γνήσιος ἄγγλος· νέος ἐτι διέτρυπεν ἔτη τινὰ ἐν Λονδίῳ, ἐνθα ὁ πατὴρ του ἦτο πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος. Εἶνε εὖρωστος, ἐγκρατής, δραστήριος εἰς ὅλα του τὰ κινήματα. Ἡ σιδηρὰ αὐτοῦ κρᾶσις καὶ ἡ ἀπλὴ δίαίτα, δι' ἧς διατηρεῖ αὐτὴν, ἀποτελοῦσι συχνάκις ἀντικείμενον λόγου εἰς τὰς ἑλληνικὰς ἐφημερίδας.

Γνωρίζει κατὰ βάθος ὅλας τὰς λεπτομερείας τῆς πολιτικῆς ἡμῶν ἱστορίας, οὐδὲν δὲ τῶν ζητημάτων τῶν ἀνησυχούντων τοὺς ἡμετέρους ἐκλογεῖς διαφεύγει τὴν προσοχὴν αὐτοῦ. Ἐφ' ὅλων τῶν σχεδόν μοναρχικῶν κρατῶν, ἡ Ἑλλὰς πλησιάζει περισσότερον πρὸς τὴν Δημοκρατίαν. Ἡ ἐξουσία τοῦ Βασιλέως εἶνε στενῶς περιορισμένη, ἡ ψηφοφορία εἶνε καθολικὴ, καὶ δὲν ὑπάρχει εἰμὴ μία μόνη Βουλὴ. Διὰ τῆς αὐστηρᾶς ἐφαρμογῆς τῶν συνταγματικῶν διατυπώσεων, καὶ διὰ τῆς μεγάλης αὐτοῦ προσηνείας ὁ Βασιλεὺς κατώρθωσε νὰ ἀποκτήσῃ μεγίστην δημοτικότητα· πρὸ ὀλίγου δὲ χρόνου ἡ ἐνηλικιότης τοῦ Διαδόχου ὑπῆρξεν ἀφορμὴ γενικῆς διὰ τὴν Ἑλλάδα χαρᾶς. Ἐὰν ἡ Ἑλλὰς, ἐπὶ δέκα ἔτη, ἐπέβαλλεν ἑαυτῇ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀπόσχη πάσης ἐξωτερικῆς ἐνεργείας καὶ ν' ἀφιερωθῇ ἐντελῶς εἰς τὸ ἔργον τῆς ἐσωτερικῆς αὐτῆς ἀναπτύξεως, θὰ εὐρίσκετο ἰσχυρὰ καὶ εὐτυχῆς μετὰ τὸ τέλος τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος. Ἀναμφιβόλως, ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τῆς ὑψηλῆς καὶ πεφωτισμένης πολιτικῆς τοῦ κ. Τρικούπη καὶ τῆς Κυβερνήσεώς του, μεγίστη ὑπάρχει πιθανότης ὅτι, ἐντὸς ὀλίγου, τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἑλλάδος θὰ ἀνακτήσωσι τὴν ἰσορροπίαν των, τὰ χρῆα αὐτῆς θὰ περιορισθῶσιν ἐντὸς τῶν λογικῶν αὐτῶν ὁρίων, καὶ τῆς καλῶς νοουμένης προόδου τὸ πνεῦμα θὰ ἐμψυχώσῃ ἕκαστον κλάδον τοῦ ἐθνικοῦ βίου. Οὕτως, καὶ μόνον οὕτως, ἡ Ἑλλὰς θὰ φθάσῃ εἰς θέσιν, ἔξ ἧς ὅταν ἐπέλθῃ ὁ καιρὸς, θὰ δυνηθῇ νὰ προβάλῃ, καὶ ἐν ἀνάγκῃ, νὰ ἐνισχύσῃ τὰς ἀπαιτήσεις της. Πέποιθα δὲ ὅτι, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἡ Ἑλλὰς δύναται νὰ βασιλῆται ἐπὶ τῆς σταθερᾶς συμπαθείας καὶ, ἀνάγκης τυχούσης, ἐπὶ τῆς ὑποστηρικτικῆς ἀπαντος τοῦ φιλελευθέρου λαοῦ τῆς Ἀγγλίας, ὅστις—ἐλευθερὸς αὐτὸς τυγχάνων—δύναται δεόντως νὰ ἐκτιμήσῃ τοὺς περὶ ἐλευθερίας ἀγῶνας τῶν ἄλλων ἐθνῶν, καὶ νὰ συμπαθήσῃ πρὸς νεαρὸν ἔθνος προσπαθοῦν—οὐχὶ πάντοτε ὑπὸ τὰς εὐνοϊκωτέρας περιστάσεις—νὰ φανῇ ἀντάξιον τῶν ἀθανάτων αὐτοῦ παραδόσεων καὶ τῆς ὑψηλῆς θέσεως ἣν, ἡμέραν τινά, προώρισται νὰ κατάρσῃ.

λο

*...συνειργάσθη μετά του κ. πρωθυπουργού.
...επισκέφθηκαν εις τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν
...Ρώσας καὶ Μπαμπίλ.*

1) πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἐπεσεφθῆ χθὲς τὴν Ζάππειον
ἐκθεσιν καὶ μετὰ λεπτομερείας ἐξήτασε τὰ ἐν αὐτῇ ἐκτελούμενα ἔργα.
Ἐπίσης ἀνῆλθε καὶ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, ἔνθα διέμεινεν ἑφ' ἡμέ-
ραν ὄραν.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐπεσκέψατο χθὲς μ. μ. τῆς προχθὲς τὸ Δρομοκαίτειον Φρενοκομεῖον. Τὸν κ. πρωθυπουργόν, ἀμα ἀφικόμενον, ἐδεξιώσατο ὁ διευθυντὴς τοῦ φιλανθρωπικοῦ ἰδρύματος κ. Τσιριγώτης. Εἶτα μετέβη εἰς τὸ διευθυντήριον, ἔνθα ὑπεδέξατο αὐτὸν ἡ ἀξιότιμος κυρία Τσιριγώτου, παρέμεινε δ' αὐτόθι ἕφ' ἑκαντὴν ὥραν, μεθ' ὃ, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ καταστήματος, ἐπεσκέφθη τὰ διάφορα τμήματα αὐτοῦ, ἔνθα παρέμεινεν ὑπὲρ τὴν 1 1/2 ὥραν τὰ πάντα μετὰ λεπτολόγου ἀκριβοείας ἐξετάζων καὶ συζητῶν μετὰ τοῦ κ. Τσιριγώτου, οὗτινος ἡχροῶτο μετὰ πολλῆς προσοχῆς, παρέχοντος πᾶσαν πληροφορίαν καὶ ἐξήγησιν. Ὅ,τι δὲ ἰδίως κατέστη ἀντικείμενον τῆς ἐπιμόνου σπουδῆς αὐτοῦ, ἦτο ἡ καθαριότης, ἡ δίαίτα καὶ τὸ ὕδροθεραπευτήριον. Ταῦτα πάντα ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐξήτασεν ἐμπεριστατωμένως, αἱ δὲ ἐντυπώσεις αὐτοῦ καὶ ὥς πρὸς ταῦτα ὑπῆρξαν ἀρισται, κυρώσασαι τὴν ἐπικριτοῦσαν γνώμην, ὅτι τὸ Δρομοκαίτειον ὑπὸ τὴν ἄγρυπνον καὶ φιλότιμον ἐποπτείαν τόσο διακεκριμένου ἐπιστήμονος καὶ δεξιωτάτου διευθυντοῦ, οἷος ὁ κ. Τσιριγώτης κατέστη ἀξίον τοῦ προορισμοῦ του.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 7 Μαρτίου.

Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Μεσολογγίου ἐν συνεδριάσει αὐτοῦ, ἐψηφίσατο τὰς εὐχαριστίας τοῦ πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ἀπὸ Ἀγρινίου εἰς Μεσολόγγιον σιδηροδρόμου, παρακαλεῖ δὲ αὐτόν, ὅπως ὀρισθῇ ὡς πρῶτος σταθμὸς ἀπὸ τοῦ ὁποίου θὰ ἀναχωρῇ ὁ σιδηρόδρομος τὸ Μεσολόγγιον καὶ οὐχὶ τὸ Κρυονέριον.

6 Μαρτίου.

Χθὲς ἀφίκετο ἐκ Μεσολογγίου ὁ κ. Μαμπὶλ ἐπιθεωρήσας τὴν μέχρι Ἀγρινίου ὁδόν, δι' ἧς θὰ διέλθῃ ὁ σιδηρόδρομος. Μετὰ μεσημβρίαν δὲ ἐπεσκέφθη τὸν κ. πρωθυπουργόν, μεθ' οὗ διὰ μακρῶν συνωμίλησε. Ἀύριον ἀναχωρεῖ μέσον Βρινδησίου εἰς Βέλγιον.

6 Μαρτίου.

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος Σύρου κ. Μεθόδιος, μέλος τῆς ἱερᾶς Συνόδου, ἐπεσκέφθη πάλιν τῇ ἐντολῇ αὐτῆς τὸν πρωθυπουργόν κ. Τρικούπη καὶ ἐπὶ μακρὸν ὥμιλησε μετ' αὐτοῦ περὶ τοῦ ζητήματος τῆς πληρώσεως τῶν κενῶν ἀρχιεπισκοπικῶν ἐδρῶν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 7 Μαρτίου.

Ὁ πρῶτην βοηθὸς τοῦ νομισματικοῦ Μουσείου κ. Σβορώνος ἐπέδωκεν ἡμῖν τὴν ἀκόλουθον ἔκθεσιν, ἣν ὡς ἐνδιαφέρουσαν δημοσιεύομεν.

Κύριε Διευθυντά τῆς «Ἀκροπόλεως».

... Μετά τινας ἡμέρας παρουσιάσθη τὸ πρῶτον τῷ κ. Τρικούπῃ καὶ ὥμιλησα αὐτῷ περὶ τοῦ Ν. Μουσείου, εὔρον αὐτὸν λίαν πρόθυμον πρὸς μετακόμισιν τοῦ Μουσείου, πρὸς δὲ ὅπως ληφθῇ πρόνοια περὶ συστάσεως ἀξιοπρεποῦς νομισματικοῦ Μουσείου προσθεὶς «ὅτι λίαν σπουδαίαν ἐθεώρει τὴν ὑπαρξίν αὐτοῦ»· τῇ διαταγῇ αὐτοῦ μετέβημεν παρὰ τῷ κ. Τσίλλερ μεθ' οὗ ἐξητάσαμεν τοὺς διαφόρους χώρους

τῆς Ἀκαδημίας, οὗς μετὰ τινας ἡμέρας ἐπισκεφθεὶς αὐτοπροσώπως ὁ κ. Τρικούπης διέταξε τὴν προπαρασκευὴν τῆς δεξιᾶς πτέρυγος τῆς Ἀκαδημίας πρὸς μετάθεσιν ἐκεῖ τοῦ Μουσείου. Παρεχώρησε δὲ ἡμῖν ἄλλα πίστωνσιν δι' ἧς ἐξησφαλίσθη διὰ χαλυβδίνων παραπετασμάτων καὶ σιδηρᾶς θύρας, κατὰ τὰ σχέδια τοῦ κ. Τοίλλερ ὁ νέος χώρος, κατεσκευάσθησαν δὲ τῇ ἐμῇ ὑποδεῖξει 30 κινηταὶ νομισματοθήκαι δι' 60 χιλ. νομισμάτων, ἕξ μεγάλαι θῆκαι πρὸς ἐκθεσιν τῶν σπουδαιοτέρων νομισμάτων καὶ ἐκμαγείων, ὅμοιαι πρὸς τὰς τοῦ Μουσείου τῶν Παρισίων, ἡγοράσθη ἐν χρηματοκιβώτιον ἀσφαλές, καὶ κατεσκευάσθησαν πρὸς τούτοις 1,000 θῆκαι ἐκ ναστοχάρτου, πάντα ταῦτα κατὰ τὰ ἐμὰ σχέδια.

Κατωρθώσαμεν δέ, χάρις τῷ κ. Τρικούπῃ καὶ τῷ κ. Κουμανούδῃ τὴν παράδοσιν τοῦ Ζωσιμαίων καὶ τῶν τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρείας νομισμάτων, ἐπέκειτο δὲ καὶ ἡ παράδοσις τῶν ἐν τῇ Γενικῇ Ἐφορείᾳ νομισμάτων.

ΤΟ ΑΣΤΥ, 6 Μαρτίου.

Ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια καὶ πάλιν ἐκ τοῦ δώματος τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐθεᾶτο τοὺς διελαύνοντας πρυσσιποδοφόρους καὶ μή.

Ὁ Βασιλεὺς συνωμῖλει διαρκῶς μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

ΡΩΜΗΟΣ

Πέντε τοῦ μηνὸς Μαρτίου.

Ὁ βασιλεὺς βρὲ Περικλῆ, μὲ τῆς Αὐλῆς τὸ σῶμα
 'στοῦ ὑπουργείου τάντικρὺ ἐκάθητο τὸ δῶμα
 μὲ μελανὰ ἐνδύματα καὶ ἀνάμεστος ἀνίας
 διὰ τὸν αὐτοκράτορα πενθῶν τῆς Γερμανίας,
 καὶ τῶν κυρίων θεατῶν ἐκύτταζε τὸ ρεῦμα
 καὶ τοῦ μεγάλου τοῦ λαοῦ ἐθαύμαζε τὸ πνεῦμα.
 Ἐγὼ δέ, φίλε Περικλῆ, τὸ ἐρπετὸν τὸ κτῆνος,
 τὸν ἔβλεπα πολὺ συχνά, μὰ μ' ἔβλεπε κι' ἐκεῖνος,
 καὶ ὁ κλεινὸς πρωθυπουργὸς κατήμενος πλησίον
 διὰ τὸ Νομισματικὸν τοῦ ἔλεγε Μουσείον.

Ὁ Δηλιγιάννης μοναχὰ δὲν ἦτο ἐκεῖ πέρα,
 ἴσως ἐρέμβαζε μακρὰν εἰς ἀνοικτὸν ἀέρα,
 ἴσως ὑπὸ τὸν πλάτανον τῆς Κηφισοῦς ἐκείνον
 ἐθρῆναι γοερώτατα τὰς τύχας τῶν Ἑλλήνων,
 οἰκτεῖρων τὰ γενόμενα μὲ ὅλα τὰ σωστά του
 καὶ ῥύπτων βέλη Πάρθια κατὰ τοῦ Κομητάτου,
 διότι τοῦτο, Περικλῆ, κατὰ τὸν Δηλιγιάννη
 σφοδρὰν ἀντιπολίτευσιν, ὅτὸν Σύλλογόν του κάνει
 καὶ ὁ Τρικούπης δι' αὐτοῦ τοῦ Κομητάτου ἦδη
 ὅτὸν Σύλλογον τοῦ Θοδορῆ σπουδαῖον τραῦμα δίδει
 καὶ δι' αὐτοῦ καὶ μετ' αὐτοῦ τεκταίνει νέους δόλους
 καὶ ἀποκοιμίζει τὸν λαὸν καὶ μασκαρεύει ὅλους
 ἐνῶ· κανένας μασκαρῶς δὲν ἔπρεπε νὰ γίνη
 ἀλλ' ἔπρεπε κατὰκλειστος στὸ σπίτι του νὰ μείνῃ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 29 Φεβρουαρίου.

Τὰ ὑπουργεῖα εἶχον καταληφθῇ ὑπὸ κυριῶν. Ἐπὶ τοῦ ἀνδῆρου τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπὸ τῆς 2 μ. μ. ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια πλὴν τῆς Βασίλισσης, ἣτις εἶχε καταβῇ εἰς Πειραιᾶ, μετέβη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν πεζῇ. ἔνθα ὑπεδέχθη αὐτὴν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης. Ὁ Βασιλεὺς μετὰ τῶν Βασιλοπαίων διέμειναν ἐντὸς τοῦ γραφείου τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἐκ τῶν παραθύρων τοῦ ὁποίου ἐθεῶντο μετὰ πολλῆς περιεργείας τοὺς παρελαύνοντας προσωπιδιοφόρους καὶ τὸ συνωστιζόμενον πλῆθος ἐπὶ τῶν ὁδῶν καὶ τῶν πέριξ ἐξωστῶν καὶ παραθύρων, ἐξήρχοντο δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνδῆρου τὸ ὅποιον ἦτο φιλοκάλως ἐστρωμένον δι' ὥραιων ταπήτων. Ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια παρέμεινε ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν περὶ τὰς δύο ὥρας, προσηνέχθη δὲ εἰς αὐτὴν τῆν τέϊον.

ΡΩΜΗΟΣ

Δηλιγιάννης. Μακράν, Μακράν, ἀγαπητὲ τοῦ κόσμου τοῦ ἀστάτου,
 διότι ἂν κι' ἐνέργησα κάτω τοῦ Κομητάτου
 καὶ τὸν λαὸν ἀπέτρεψα μὲ πᾶσαν προθυμίαν
 ἀπὸ τὴν μεταμφίεσιν καὶ ἀπὸ τὴν εὐθυμίαν
 πλὴν ὁ λαὸς δὲν ἤκουσε τὰς προτροπὰς ἐκείνας
 καὶ ἀναστάτους ἔχαμε ἀμέσως τὰς Ἀθήνας,

ταχύτεραν ἐκπύνησιν τοῦ σχετικοῦ διαγράμματος, καθόσον ἀμελλητί ἡ κυβέρνησις προτίθεται νὰ ἀνεγείρῃ ἐν Πάτραις «Τελωνειακὰ Καταστήματα ἄξια τοῦ ὀνόματος καὶ τῆς δυνάμεως τῆς πόλεως».

Οἱ κύριοι ἔμποροι ἔσπευσαν νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὴν κυβέρνησιν τὸ ἑξῆς εὐχαριστήριον τηλεγράφημα :

Ἐξοχώτατον πρόεδρον κυβερνήσεως κ. Χαρ. Τρικούπην.

Ἀθήνας

«Προθύμῃ μερίμνῃ ὑμῶν ἐπὶ αἰτήσεώς μας πρὸς ἐπέκτασιν τελωνειακοῦ καταστήματος καὶ κατασκευῆς τμήματος διαμετακομίσεως καὶ συντόνῳ διαταγῇ ὑμῶν Νομάρχῃ, Τελώνῃ καὶ ἀποστολῇ μηχανικοῦ πρὸς ταχεῖαν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου, σπεύδομεν νὰ ἐκφράσωμεν ὑμῖν τὰς ἀπειλούς εὐχαριστίας μας ἐπὶ τῇ πατρικῇ ὑμῶν πρὸς τὸν τόπον τοῦτον μερίμνῃ. Εὐελπιστοῦντες ὅτι θέλετε εὐαρεστηθῇ νὰ μεταδώσητε τὰς ἀπαιτουμένας διαταγὰς πρὸς ταχεῖαν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου.

Ὑποσημειούμεθα εὐσεβάστως.

Ὑπῆρξεν ἐποχή, καθ' ἣν αἱ Πάτραι ἔθεωροῦντο ἡ κατ' ἐξοχὴν ἀντιπολιτευομένη τὸν κ. Τρικούπην πόλις. Πολλὰ διδόμενα ἔπειθον περὶ τούτου. Μετατροπὴ τοῦ νομισματικοῦ συστήματος, δάνεια, βαρεῖαι φορολογίαι, βαρὺν δασμολόγιον, μονοτώλια καὶ ἡ ἔντεχνος ὕλων τούτων ἐκμετάλλευσίς ὑπὸ τῶν ἀντιπολιτευομένων κ. κ. βουλευτῶν ἤνοιξαν μεταξὺ Πατρῶν καὶ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ῥῆγμα φοβερόν, μὴ ἐπιτρέπον οὐδέποτε, καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα, τῶν δύο τούτων στοιχείων τὴν προσέγγισιν. Καὶ ἀνεξαίρετως πάντες μὲν ὁμολογοῦν τὰς μεγάλας γνώσεις τοῦ ἀνδρός, καὶ ἔκυπτον πρὸ τῆς παντοδυναμίας του· οὐχ ἦττον, ἀνεκήρυττον ὅτι πλέον ἢ χρῆσιν ἐποιεῖτο τῆς σιδηρᾶς αὐτοῦ ἰσχυρογνωμοσύνης, ἥς συνέπεια ἦτο εἰς

πολλὰ ζητήματα νὰ μὴ φαίνεται βαδίζων συμφώνως πρὸς τὰς εὐχὰς τοῦ τόπου. Τοιαύτην τινὰ ἰδέαν περὶ τοῦ κ. Τρικούπη ὁ Πατριτικὸς λαὸς ἔχων, ἀπεμονοῦτο ἐν ἑαυτῷ, καὶ μὲ βλέμμα ὑποπτον πᾶσαν πρᾶξιν αὐτοῦ ἐθεώρει. Ἄλλ' ἤλθε τέλος ἡ στιγμή, καθ' ἣν, στενοχωρηθεὶς ὁ λαὸς εἰς τὸν ἔσχατον βαθμὸν ἀπεφάσισεν, οὐχὶ διὰ τῆς Γεφύρας τῆς Πολιτικῆς, ἀλλ' αὐτοπροσώπως νὰ ἔλθῃ εἰς συνάφειαν μετὰ τοῦ κυβερνήτου τῆς Χώρας. Καὶ ὅτε ἐνόμισεν ἑαυτὸν ἡδικημένον ἐν τῇ συντάξει τοῦ φορολογικοῦ καταλόγου τῶν ἐπιτηδευμάτων, ἀνηνέχθη ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν κ. Τρικούπην, ὅστις ἀμέσως ἐπέφερε πᾶσαν δυνατὴν θεραπείαν. Καὶ ὅτε ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἄρσεως τῆς προσωπικῆς κρατήσεως, καθ' οὗ ἐκτὸς τῶν ἄλλων, καὶ ἡ πόλις τῶν Πατρῶν σύσσωμος ἠγέρθη, ὁ κ. Τρικούπης ἀνέβαλε τὴν ἐπιψήφισιν, ὅπως μελετηθῇ καλλίτερον τὸ ζήτημα. Καὶ ὅτε ἡ νέα γραμμὴ τοῦ σιδηροδρόμου Πατρῶν — Πύργου, μέλλουσα νὰ διαβῇ διὰ τῆς παραλίας Πατρῶν, ἠπεῖλει νὰ καταστρέψῃ ὀλοκλήρους περιουσίας, καὶ ἀσχημίσῃ τὴν ὁσημέραι γινομένην ἐπέκτασιν τῆς πόλεως, καὶ ἔναρξις σχεδὸν εἶχε γίνῃ, εἰς τὴν ἀπλὴν ἀλλὰ ζωηρὰν παράκλησιν τοῦ κ. Γερασίμου Κόγκου ἐξ ὀνόματος ὅλων τῶν βλαπτομένων ἰδιοκτητῶν, ὁ κ. Τρικούπης πεισθεὶς, ἀπέστειλεν ἐνταῦθα τὸν κ. Κελλενέκ, ὅστις καὶ διέταξε τὴν κατασκευὴν τῆς σιδηροδρομικῆς ὁδοῦ πολλὰ μέτρα ὑψηλότερα τῆς παραλίας. Καὶ νῦν, συνεπεία τῆς ἀναφορᾶς τῶν κυρίων ἐμπόρων καὶ τῶν ἐκθέσεων τοῦ κ. Τελώνου, ἀποφασίζει τὴν ἀνέγερσιν τῶν τελωνειακῶν καταστημάτων. Ἦρξατο λοιπὸν ὁ ἐνταῦθα κόσμος σκεπτόμενος, ὅτι τὰ περὶ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ φρονήματά του δὲν ἦσαν τόσῳ βάσιμα. Καταπεσόντος τοῦ πρίσματος τῆς πολιτικῆς βλέπει ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Τρικούπη τὸν ἄνδρα ἐκείνον, μεθ' οὗ δύναται ἄριστα νὰ συνεννοῇται ἐπὶ παντὸς οὐσιαστικοῦ ζητήματος. Ἐπιτραπήτω μικρὰ τις παραβολὴ ἀναλόγως τῆς ὥρας τοῦ ἔτους· ὅταν ἐν τῇ ἐστίᾳ ὑπάρχει ζωηρὸν πῦρ, ὅλη ἡ οἰκία θερμαίνεται. Καὶ ὅταν αἱ Πάτραι, ἡ μεγάλη αὕτη ἐστία τοῦ ἐμπορίου τῆς

Πελοποννήσου καὶ Στερεᾶς τυγχάνουσι τῆς ζωηρᾶς προστασίας τῆς κυβερνήσεως, τὰ ἐκ ταύτης ἀγαθὰ ἀντανανκλῶνται φυσικῶς καὶ εἰς τὰ λοιπὰ μετὰ τῶν Πατρῶν συναλλασσόμενα μέρη. Τοιούτων αἰσθημάτων ἐμπορουμένην πόλιν ἔχων ἀπέναντί του ὁ κ. Τρικούπης ἔστω βέβαιος ὅτι περιλαμβάνων καὶ αὐτὴν ἐν τῷ κύκλῳ τῶν ἐνεργειῶν του, τὴν ὑπὲρ ἑαυτοῦ φήμην ἔτι μᾶλλον θέλει δικαιώσῃ. Προκειμένου περὶ λαοῦ κατ' ἐξοχὴν πρακτικοῦ, τὸ ὑπέροχον ἄλλ' ἐπίσης πρακτικὸν πνεῦμα τοῦ κ. Τρικούπη ἄριστα δύναται νὰ συμβιβασθῇ μετ' αὐτοῦ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 24 Φεβρουαρίου

ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ ΚΑΙ ΟΙ ΑΘΗΝΑΙΟΙ

Ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ὁ κ. Λέμαν, ἀδελφὸς τοῦ ἐναυῦθα πρώτου γραμματέως τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας, ἐδημοσίευσεν τὰς ἐντυπώσεις του εἰς τὰ «Ἀνατολικά Ἑωθινὰ Νέα». Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς του δὲ ἀποσπῶμεν τὰ ἑξῆς:

Σᾶς ἔγραψα, ἐν προηγουμένη μου ἐπιστολῇ, περὶ τινος ἐπεισοδίου μου ἐν Κορίνθῳ μετὰ τῶν χωροφυλάκων. Ὁ κ. Τρικούπης, μόλις πληροφορηθεὶς περὶ τούτου, ἐξήτασε μόνος τὴν ὑπόθεσιν καὶ διέταξεν ἀμέσως τὴν φυλάκισιν τοῦ πρωταιτίου ἐνωμοτάρχου. Πλεῖστα ἄλλα ἀνέκδοτα ἤκουσα, ὅτινα μαρτυροῦσι τὴν λεπτὴν καὶ ἀκούραστον ἐπαγρύπνησιν τοῦ κ. Τρικούπη ἐπὶ τῶν συμφερόντων τῆς χώρας του. Εἰς τὰς καθημερινὰς αὐτοῦ σχέσεις ὁ κ. πρωθυπουργὸς ὁμιλεῖ εὐγλώττως καὶ μετὰ θέρμης περὶ παντὸς ζητήματος ἐνδιαφέροντος αὐτόν. Λαλεῖ τὴν ἀγγλικὴν εὐχερῶς καὶ κομπῶς, ὥς γνήσιος ἄγγλος· νέος ἔτι διέτριψεν ἔτη τινὰ ἐν Λονδίῳ, ἔνθα ὁ πατήρ του ἦτο πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος. Εἶνε εὐρωστος, ἐγκρατής, δραστήριος εἰς ὅλα του τὰ κινήματα. Ἡ σιδηρὰ αὐτοῦ κρᾶσις καὶ ἡ ἀπλὴ δίαίτα, δι' ἧς διατηρεῖ αὐτήν, ἀποτελοῦσι συχνάκις ἀντικείμενον λόγου εἰς τὰς ἑλληνικὰς ἐφημερίδας.

Γνωρίζει κατὰ βάθος ὅλας τὰς λεπτομερείας τῆς πολιτικῆς ἡμῶν ἱστορίας, οὐδὲν δὲ τῶν ζητημάτων τῶν ἀνησυχούντων τοὺς ἡμετέρους ἐκλογεῖς διαφεύγει τὴν προσοχὴν αὐτοῦ. Ἐφ' ὅλων τῶν σχεδόν μοναρχικῶν κρατῶν, ἡ Ἑλλὰς πλησιάζει περισσότερον πρὸς τὴν Δημοκρατίαν. Ἡ ἐξουσία τοῦ Βασιλέως εἶνε στενῶς περιορισμένη, ἡ ψηφοφορία εἶνε καθολικὴ, καὶ δὲν ὑπάρχει εἰμὴ μία μόνη Βουλὴ. Διὰ τῆς αὐστηρεᾶς ἐφαρμογῆς τῶν συνταγματικῶν διατυπώσεων, καὶ διὰ τῆς μεγάλης αὐτοῦ προσηνείας ὁ Βασιλεὺς κατώρθωσε νὰ ἀποκτήσῃ μεγίστην δημοτικότητα· πρὸ ὀλίγου δὲ χρόνου ἡ ἐνηλικιώτης τοῦ Διαδόχου ὑπῆρξεν ἀφορμὴ γενικῆς διὰ τὴν Ἑλλάδα χαρᾶς. Ἐὰν ἡ Ἑλλὰς, ἐπὶ δέκα ἔτη, ἐπέβαλλεν ἑαυτῇ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀπόσχη πάσης ἐξωτερικῆς ἐνεργείας καὶ ν' ἀφιερωθῇ ἐντελῶς εἰς τὸ ἔργον τῆς ἐσωτερικῆς αὐτῆς ἀναπτύξεως, θὰ εὕρισκετο ἰσχυρὰ καὶ εὐτυχὴς μετὰ τὸ τέλος τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος. Ἀναμφιβόλως, ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τῆς ὑψηλῆς καὶ πεφωτισμένης πολιτικῆς τοῦ κ. Τρικουπῆ καὶ τῆς Κυβερνήσεώς του, μεγίστη ὑπάρχει πιθανότης ὅτι, ἐντὸς ὀλίγου, τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἑλλάδος θὰ ἀνακτήσωσι τὴν ἰσορροπίαν των, τὰ χρέη αὐτῆς θὰ περιορισθῶσιν ἐντὸς τῶν λογικῶν αὐτῶν ὁρίων, καὶ τῆς καλῶς νοουμένης προόδου τὸ πνεῦμα θὰ ἐμψυχώσῃ ἕκαστον κλάδον τοῦ ἐθνικοῦ βίου. Οὕτως, καὶ μόνον οὕτως, ἡ Ἑλλὰς θὰ φθάσῃ εἰς θέσιν, ἔξ ἧς ὅταν ἐπέλθῃ ὁ καιρὸς, θὰ δυνηθῇ νὰ προβάλῃ, καὶ ἐν ἀνάγκῃ, νὰ ἐνισχύσῃ τὰς ἀπαιτήσεις της. Πέποιθα δὲ ὅτι, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἡ Ἑλλὰς δύναται νὰ βασίλῃται ἐπὶ τῆς σταθερεᾶς συμπαθείας καὶ, ἀνάγκης τυχούσης, ἐπὶ τῆς ὑποστηριξέως ἀπαντος τοῦ φιλελευθέρου λαοῦ τῆς Ἀγγλίας, ὅστις—ἐλεύθερος αὐτὸς τυγχάνων—δύναται δεόντως νὰ ἐκτιμήσῃ τοὺς περὶ ἐλευθερίας ἀγῶνας τῶν ἄλλων ἐθνῶν, καὶ νὰ συμπαθήσῃ πρὸς νεαρὸν ἔθνος προσπαθοῦν—οὐχὶ πάντοτε ὑπὸ τὰς εὐνοϊκωτέρας περιστάσεις—νὰ φανῇ ἀντάξιον τῶν ἀθανάτων αὐτοῦ παραδόσεων καὶ τῆς ὑψηλῆς θέσεως ἣν, ἡμέραν τινά, προώρισται νὰ κατάρσῃ.

www.libtool.com.gr

Χθὲς τὴν πρωΐαν ὁ Βασιλεὺς συνειργάσθη μετὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ.

Χθὲς μετὰ μεσημβρίαν ἐπεσκέφθησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν τὸν πρωθυπουργὸν οἱ κ. κ. Ρῶσελς καὶ Μπαμπῶ.

24 Φεβρουαρίου.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἐπεσκέφθη χθὲς τὴν Ζάππειον ἔκθεσιν καὶ μετὰ λεπτομερείας ἐξήτασε τὰ ἐν αὐτῇ ἐκτελούμενα ἔργα.

Ἐπίσης ἀνῆλθε καὶ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, ἔνθα διέμεινεν ἑφ' ἡμερῶν ὥραν.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 23 Φεβρουαρίου 1888.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐπεσκέψατο χθὲς μ. μ. τῆς προχθὲς τὸ Δρομοκαίτειον Φρενοκομεῖον. Τὸν κ. πρωθυπουργόν, ἅμα ἀφικόμενον, ἐδεξιώσατο ὁ διευθυντὴς τοῦ φιλανθρωπικοῦ ιδρύματος κ. Τσιριγώτης. Εἶτα μετέβη εἰς τὸ διευθυντήριον, ἔνθα ὑπεδέξατο αὐτὸν ἡ ἀξιότιμος κυρία Τσιριγώτου, παρέμεινε δ' αὐτόθι ἑφ' ἡμερῶν ὥραν, μεθ' ὃ, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ καταστήματος, ἐπεσκέφθη τὰ διάφορα τμήματα αὐτοῦ, ἔνθα παρέμεινεν ὑπὲρ τὴν 1 1/2 ὥραν τὰ πάντα μετὰ λεπτολόγου ἀκριβείας ἐξετάζων καὶ συζητῶν μετὰ τοῦ κ. Τσιριγώτου, οὗτινος ἡκροᾶτο μετὰ πολλῆς προσοχῆς, παρέχοντος πᾶσαν πληροφορίαν καὶ ἐξηγήσιν. Ὅτι δὲ ἰδίως κατέστη ἀντικείμενον τῆς ἐπιμόνου σπουδῆς αὐτοῦ, ἦτο ἡ καθαριότης, ἡ δίαίτια καὶ τὸ ὑδροθεραπευτήριον. Ταῦτα πάντα ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐξήτασεν ἐμπεριστατωμένως, αἱ δὲ ἐντυπώσεις αὐτοῦ καὶ ὡς πρὸς ταῦτα ὑπῆρξαν ἀρισται, κυρώσασαι τὴν ἐπωφελοῦσαν γνώμην, ὅτι τὸ Δρομοκαίτειον ὑπὸ τὴν ἀγρυπνον καὶ φιλότιμον ἐποπτείαν τόσῳ διακεκριμένου ἐπιστήμονος καὶ δεξιωτάτου διευθυντοῦ, οἷος ὁ κ. Τσιριγώτης κατέστη ἄξιον τοῦ προορισμοῦ του.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 7 Μαρτίου.

Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Μεσολογγίου ἐν συνεδριάσει αὐτοῦ, ἐψηφίσατο τὰς εὐχαριστίας του πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ἀπὸ Ἀγρινίου εἰς Μεσολόγγιον σιδηροδρόμου, παρακαλεῖ δὲ αὐτόν, ὅπως ὀρισθῇ ὡς πρῶτος σταθμὸς ἀπὸ τοῦ ὁποίου θὰ ἀναχωρῇ ὁ σιδηρόδρομος τὸ Μεσολόγγιον καὶ οὐχὶ τὸ Κρυονέριον.

6 Μαρτίου.

Χθὲς ἀφίκετο ἐκ Μεσολογγίου ὁ κ. Μαμπὶλ ἐπιθεωρήσας τὴν μέχρι Ἀγρινίου ὁδόν, δι' ἧς θὰ διέλθῃ ὁ σιδηρόδρομος. Μετὰ μεσημβρίαν δὲ ἐπεσκέφθη τὸν κ. πρωθυπουργόν, μεθ' οὗ διὰ μακρῶν συνωμίλησε. Αὐριον ἀναχωρεῖ μέσον Βρινδισίου εἰς Βέλγιον.

6 Μαρτίου.

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος Σύρου κ. Μεθόδιος, μέλος τῆς ἱερᾶς Συνόδου, ἐπεσκέφθη πάλιν τῇ ἐντολῇ αὐτῆς τὸν πρωθυπουργόν κ. Τρικούπην καὶ ἐπὶ μακρὸν ὥμιλησε μετ' αὐτοῦ περὶ τοῦ ζητήματος τῆς πληρώσεως τῶν κενῶν ἀρχιεπισκοπικῶν ἐδρῶν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 7 Μαρτίου.

Ὁ πρῶν βοηθὸς τοῦ νομισματικοῦ Μουσείου κ. Σβορώνος ἐπέδωκεν ἡμῖν τὴν ἀκόλουθον ἔκθεσιν, ἣν ὡς ἐνδιαφέρουσιν δημοσιεύομεν.

Κύριε Διευθυντά τῆς «Ἀκροπόλεως».

... Μετὰ τινὰς ἡμέρας παρουσιάσθη τὸ πρῶτον τῷ κ. Τρικούπῃ καὶ ὥμιλησα αὐτῷ περὶ τοῦ Ν. Μουσείου, εὗρον αὐτὸν λίαν πρόθυμον πρὸς μετακόμισιν τοῦ Μουσείου, πρὸς δὲ ὅπως ληφθῇ πρόνοια περὶ συστάσεως ἀξιοπρεποῦς νομισματικοῦ Μουσείου προσθεῖς «ἔτι λίαν σπουδαίαν ἐπιεώραν τὴν ὑπαρξίν αὐτοῦ»· τῇ διαταγῇ αὐτοῦ μετέβημεν παρὰ τῷ κ. Τσίλλερ μεθ' οὗ ἐξητάσαμεν τοὺς διαφόρους χώρους

880
 τῆς Ἀκαδημίας, οὗς μετὰ τινας ἡμέρας ἐπισκεφθεὶς αὐτοπροσώπως ὁ
 κ. Τρικούπης διέταξε τὴν προπαρασκευὴν τῆς δεξιᾶς πτέρυγος τῆς
 Ἀκαδημίας πρὸς μετάρθεσιν ἐκεῖ τοῦ Μουσείου. Παρεχώρησε δὲ ἡμῖν
 ἀδρὰ πίπτωσιν δι' ἧς ἐξησφαλίσθη διὰ χαλυβδίνων παραπετασμάτων
 καὶ σιδηρᾶς θύρας, κατὰ τὰ σχέδια τοῦ κ. Τσίλλερ ὁ νέος χῶρος, κατε-
 σκευάσθησαν δὲ τῇ ἐμῇ ὑποδεῖξει 30 κινηταὶ νομισματοθήκαι δι' 60
 χιλ. νομισμάτων, ἕξ μεγάλαι θῆκαι πρὸς ἑκθεσιν τῶν σπουδαιότερων
 νομισμάτων καὶ ἐκμαγείων, ὅμοιαι πρὸς τὰς τοῦ Μουσείου τῶν Πα-
 ρισίων, ἡγοράσθη ἐν χρηματοκιβώτιον ἀσφαλές, καὶ κατεσκευάσθη-
 σαν πρὸς τούτοις 1,000 θῆκαι ἐκ ναστοχάρτου, πάντα ταῦτα κατὰ
 τὰ ἐμὰ σχέδια.

Κατωρθώσαμεν δέ, χάρις τῷ κ. Τρικούπῃ καὶ τῷ κ. Κουμανούδῃ
 τὴν παράδοσιν τοῦ Ζωσιμαίων καὶ τῶν τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρείας
 νομισμάτων, ἐπέκειτο δὲ καὶ ἡ παράδοσις τῶν ἐν τῇ Γενικῇ Ἐφο-
 ρεῖᾳ νομισμάτων.

ΤΟ ΑΣΤΥ, 6 Μαρτίου.

Ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια καὶ ἄλλιν ἐκ τοῦ δώματος τοῦ ὑπουργείου τῶν
 Οἰκονομικῶν ἐθεᾶτο τοὺς διελαύνοντας πρὸς ἀποδοφύρους καὶ μὴ.

Ὁ Βασιλεὺς συνωμίλει διαρκῶς μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

ΡΩΜΗΟΣ

Πέντε τοῦ μηνὸς Μαρτίου.

Ὁ βασιλεὺς βρὲ Περικλῆ, μετὰ τῆς Αὐλῆς τὸ σῶμα
 'στοῦ ὑπουργείου τάντικρὸν ἐκάθητο τὸ δῶμα
 μετὰ μελανὰ ἐνδύματα καὶ ἀνάμεστος ἀνίας
 διὰ τὸν αὐτοκράτορα πενθῶν τῆς Γερμανίας.
 καὶ τῶν κυρίων θεατῶν ἐκύτταξε τὸ θεῦμα
 καὶ τοῦ μεγάλου τοῦ λαοῦ ἐθαύμαζε τὸ πνεῦμα.
 Ἐγὼ δέ, φίλε Περικλῆ, τὸ ἐρπετὸν τὸ κτήνος,
 τὸν ἐβλεπα πολὺ συχνά, μὰ μ' ἐβλεπε κι' ἐκεῖνος,
 καὶ ὁ κλεινὸς πρωθυπουργὸς καθήμενος πλησίον
 διὰ τὸ Νομισματικὸν τοῦ ἔλεγε Μουσείου.

Ὁ Δηλιγιάννης μοναχὰ δὲν ἦτο ἐκεῖ πέρα,
 ἴσως ἐρέμβαζε μακρὰν εἰς ἀνοικτὸν ἀέρα,
 ἴσως ὑπὸ τὸν πλάτανον τῆς Κηφισσιᾶς ἐκείνον
 ἐθρῆνι γοερώτατα τὰς τύχας τῶν Ἑλλήνων,
 οἰκτεῖρων τὰ γενόμενα μὲ ὅλα τὰ σωστά του
 καὶ ῥίπτων βέλη Πάρθια κατὰ τοῦ Κομητάτου,
 διότι τοῦτο, Περικλῆ, κατὰ τὸν Δηλιγιάννη
 σφοδρὰν ἀντιπολίτευσιν, ὅτὸν Σύλλογόν του κάνει
 καὶ ὁ Τρικούπης δι' αὐτοῦ τοῦ Κομητάτου ἦδη
 ὅτὸν Σύλλογον τοῦ Θεωдорῆ σπουδαῖον τραῦμα δίδει
 καὶ δι' αὐτοῦ καὶ μετ' αὐτοῦ τεκταίνει νέους δόλους
 καὶ ἀποκοιμίζει τὸν λαὸν καὶ μασκαρεύει ὅλους
 ἐνῷ κανένας μασκαρεῖς δὲν ἔπρεπε νὰ γίνη
 ἀλλ' ἔπρεπε κατάκλειστος στὸ σπίτι του νὰ μείνῃ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 29 Φεβρουαρίου.

Τὰ ὑπουργεῖα εἶχον καταληφθῇ ὑπὸ κυριῶν. Ἐπὶ τοῦ ἀνδῆρου τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπὸ τῆς 2 μ. μ. ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια πλὴν τῆς Βασιλίσσης, ἣτις εἶχε καταβῇ εἰς Πειραιᾶ, μετέβη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν πεζῇ, ἐνθα ὑπεδέχθη αὐτὴν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης. Ὁ Βασιλεὺς μετὰ τῶν Βασιλοπαίων διέμειναν ἐντὸς τοῦ γραφείου τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἐκ τῶν παραθύρων τοῦ ὁποίου ἐθεῶντο μετὰ πολλῆς περιεργείας τοὺς παρελαύνοντας προσωπιδοφόρους καὶ τὸ συνωστιζόμενον πλῆθος ἐπὶ τῶν ὁδῶν καὶ τῶν πέριξ ἐξωστῶν καὶ παραθύρων, ἐξήρχοντο δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνδῆρου. τὸ ὅποιον ἦτο φιλοκάλως ἐστρωμένον δι' ὥραιων ταπήτων. Ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια παρέμεινε ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν περὶ τὰς δύο ὥρας, προσηνέχθη δὲ εἰς αὐτὴν τέϊον.

ΡΩΜΗΟΣ

Δηλιγιάννης. Μακράν, Μακράν, ἀγαπητὲ τοῦ κόσμου τοῦ ἀστάτου,
 διότι ἂν καὶ ἐνέργησα κάτω τοῦ Κομητάτου
 καὶ τὸν λαὸν ἀπέτρεψα μὲ πᾶσαν προθυμίαν
 ἀπὸ τὴν μεταμύεσιν καὶ ἀπὸ τὴν εὐθυμίαν
 πλὴν ὁ λαὸς δὲν ἤκουσε τὰς προτροπὰς ἐκεῖνας
 καὶ ἀναστάτους ἔκαμε ἀμέσως τὰς Ἀθήνας,

τῆς Ἀκαδημίας, τοὺς μετὰ τινας ἡμέρας ἐπισκεφθεὶς αὐτοπροσώπως ὁ κ. Τρικούπης διέταξε τὴν προπαρασκευὴν τῆς δεξιᾶς πτέρυγος τῆς Ἀκαδημίας πρὸς μετάθεσιν ἐκεῖ τοῦ Μουσείου. Παρεχώρησε δὲ ἡμῖν ἄδρὰ πίστωσιν δι' ἧς ἐξησφαλίσθη διὰ χαλυβδίνων παραπετασμάτων καὶ σιδηρᾶς θύρας, κατὰ τὰ σχέδια τοῦ κ. Τσίλλερ ὁ νέος χώρος, κατεσκευάσθησαν δὲ τῇ ἐμῇ ὑποδείξει 30 κινηταὶ νομισματοθήκαι δι' 60 χιλ. νομισμάτων, ἑξ μεγάλαι θῆκαι πρὸς ἔκθεσιν τῶν σπουδαιότερων νομισμάτων καὶ ἐκμαγείων, ὅμοιαι πρὸς τὰς τοῦ Μουσείων τῶν Παρισίων, ἡγοράσθη ἐν χρηματοκιβώτιον ἀσφαλές, καὶ κατεσκευάσθησαν πρὸς τοῦτοις 1,000 θῆκαι ἐκ ναστοχάρτου, πάντα ταῦτα κατὰ τὰ ἐμὰ σχέδια.

Κατωρθώσαμεν δέ, χάρις τῷ κ. Τρικούπῃ καὶ τῷ κ. Κουμανούδῃ τὴν παράδοσιν τοῦ Ζωσιμαίων καὶ τῶν τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρείας νομισμάτων, ἐπέκειτο δὲ καὶ ἡ παράδοσις τῶν ἐν τῇ Γενικῇ Ἐφορείᾳ νομισμάτων.

ΤΟ ΑΣΤΥ, 6 Μαρτίου.

Ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια καὶ πάλιν ἐκ τοῦ δώματος τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐθεάτο τοὺς διελαύνοντας πρὸς αὐτοφύρους καὶ μή.

Ὁ Βασιλεὺς συνωμίλει διαρκῶς μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

ΡΩΜΗΟΣ

Πέντε τοῦ μηνὸς Μαρτίου.

Ὁ βασιλεὺς βρὲ Περικλῆ, μετὰ τῆς Αὐλῆς τὸ σῶμα
 'στοῦ ὑπουργείου τάντικρὸν ἐκάθητο τὸ δῶμα
 μετὰ μελανὰ ἐνδύματα καὶ ἀνάμεστος ἀνίας
 διὰ τὸν αὐτοκράτορα πενθῶν τῆς Γερμανίας.
 καὶ τῶν κυρίων θεατῶν ἐκύτταξε τὸ θεῦμα
 καὶ τοῦ μεγάλου τοῦ λαοῦ ἐθαύμαζε τὸ πνεῦμα.
 Ἐγὼ δέ, φίλε Περικλῆ, τὸ ἐρπετὸν τὸ κτήνος,
 τὸν ἐβλεπα πολὺ συχνά, μὰ μ' ἐβλεπε καὶ ἐκεῖνος,
 καὶ ὁ κλεινὸς πρωθυπουργὸς καθήμενος πλησίον
 διὰ τὸ Νομισματικὸν τοῦ ἔλεγε Μουσείου.

Ὁ Δηλιγιάννης μοναχὰ δὲν ἦτο ἐκεῖ πέρα,
 ἴσως ἐρέμβαζε μακρὰν εἰς ἀνοικτὸν ἀέρα,
 ἴσως ὑπὸ τὸν πλάτανον τῆς Κηφισσιᾶς ἐκείνον
 ἐθρήνηι γοερώτατα τὰς τύχας τῶν Ἑλλήνων,
 οἰκτεῖρων τὰ γενόμενα μὲ ὅλα τὰ σωστά του
 καὶ ῥίπτων βέλη Πάρθια κατὰ τοῦ Κομητάτου,
 διότι τοῦτο, Περικλῆ, κατὰ τὸν Δηλιγιάννη
 σφοδρὰν ἀντιπολίτευσιν, ὅτὸν Σύλλογόν του κάνει
 καὶ ὁ Τρικούπης δι' αὐτοῦ τοῦ Κομητάτου ἦδη
 ὅτὸν Σύλλογον τοῦ Θεωδωρῆ σπουδαῖον τραῦμα δίδει
 καὶ δι' αὐτοῦ καὶ μετ' αὐτοῦ τεκταίνει νέους δόλους
 καὶ ἀποκοιμίζει τὸν λαὸν καὶ μασκαρεύει δόλους
 ἐνῶ κανένας μασκαρεὺς δὲν ἔπρεπε νὰ γίνη
 ἀλλ' ἔπρεπε κατάκλειστος στὸ σπίτι του νὰ μένῃ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 29 Φεβρουαρίου.

Τὰ ὑπουργεῖα εἶχον καταληφθῇ ὑπὸ κυριῶν. Ἐπὶ τοῦ ἀνδῆρου τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπὸ τῆς 2 μ. μ. ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια πλὴν τῆς Βασίλισσης, ἣτις εἶχε καταβῇ εἰς Πειραιᾶ, μετέβη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν πεζῇ. ἔνθα ὑπεδέχθη αὐτὴν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης. Ὁ Βασιλεὺς μετὰ τῶν Βασιλοπαίων διέμειναν ἐντὸς τοῦ γραφείου τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἐκ τῶν παραθύρων τοῦ ὁποίου ἐθεῶντο μετὰ πολλῆς περιεργείας τοὺς παρελαύνοντας προσωποδοφόρους καὶ τὸ συνωστιζόμενον πλῆθος ἐπὶ τῶν ὁδῶν καὶ τῶν πέριξ ἐξωστῶν καὶ παραθύρων, ἐξήρχοντο δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνδῆρου. τὸ ὁποῖον ἦτο φιλοκάλως ἐστρωμένον δι' ὥραιων ταπήτων. Ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια παρέμεινε ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν περὶ τὰς δύο ὥρας, προσηνέχθη δὲ εἰς αὐτὴν τέϊον.

ΡΩΜΗΟΣ

Δηλιγιάννης. Μακράν, Μακράν, ἀγαπητὲ τοῦ κόσμου τοῦ ἀστάτου,
 διότι ἂν κι' ἐνέργησα κάτω τοῦ Κομητάτου
 καὶ τὸν λαὸν ἀπέτρεψα μὲ πᾶσαν προθυμίαν
 ἀπὸ τὴν μεταμφέειν καὶ ἀπὸ τὴν εὐθυμίαν
 πλὴν ὁ λαὸς δὲν ἤκουσε τὰς προτροπὰς ἐκεῖνας
 καὶ ἀναστάτους ἔκαμε ἀμέσως τὰς Ἀθήνας,

καὶ κατηνότης ἔμειναν οἱ ἐν τοῖς ἴσοις πρῶτοι
 καὶ ὁ βασιλεὺς ἐθαύμαζε καὶ κατεχειροκρότει,
 ἡ δὲ πατρίς κατέκειτο ψυχρὸν καὶ ἄπνουν πτώμα,
 καὶ τὸν πολὺν μου Σύλλογον παρῴδησαν ἀκόμα
 με γάταις, μ' ἐγγχειρίδια, με κόκκινα κασκέτα,
 καὶ στὰ παραθυρόφυλλα ἐκρέμασαν λουκέτα.
 Ἐκεῖνος ὁ Χαρίλαος, ἐκεῖνος πταίει μόνον,
 αὐτὸς τὸ ἔθνος ὁδηγεῖ πρὸς πέλαγος κλυδώνιον,
 αὐτὸς 'στὴ μέση ἔβγαλε καὶ αὐτὸ τὸ Κομητάτο
 ποῦ ἔφερε με τῆς φωναῖς τὸν κόσμον ἄνω κάτω.

13 Μαρτίου.

Περὶ τὴν ἐσπέραν τῆς χθὲς ἐπεσκέφθη τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπη
 ὁ πρεσβευτὴς τῆς Αὐστρίας βαρὼν Κόζεν.

14 Μαρτίου.

Χθὲς τὴν πρωΐαν ὁ Βασιλεὺς συνειργάσθη μετὰ τοῦ κ. Πρω-
 θυπουργοῦ.

LE MESSENGER D'ATHÈNES, Mardi 23 Février (v. s.) 1888.

M. TRICOUPY ET LES TRAVAUX PUBLICS EN GRÈCE

Le jour où M. Tricoupi aura réussi dans la grande œuvre du raccordement des railways du royaume avec ceux qui, traversant la presqu'île des Balkans, ce jour là l'habile président du ministère hellénique aura bien mérité de son pays.

C'est là une espérance qu'un avenir prochain réalisera peut-être; en attendant, il convient de se féliciter déjà de résultats qui font le plus grand honneur à l'intelligente initiative et à l'énergique activité du personnage politique dont le passage marquera dans l'histoire contemporaine du relèvement de l'Hellade

Les routes et les chemins de fer ne constituent pas l'unique contribution apportée par le gouvernement hellénique à l'exécution du programme des travaux publics dont la nécessité s'imposait sur le sol de la Grèce. D'autres branches du labeur national ont ressenti les fructifiants effets des efforts des quinze dernières années.

C'est ainsi que la construction de la digue du port de Patras s'avance il est trois entreprises surtout dont le succès perpétuera certainement dans les âges à venir la mémoire de ceux qui les ont projetées, trois entreprises supérieures, plusieurs fois tentées en vain, à la veille aujourd'hui d'une complète réalisation, je veux parler du percement de l'isthme de Corinthe, du dessèchement du lac Codaïs, de l'élargissement du Canal de l'Europe.

5 Μαρτίου.

Χθὲς τὴν πρωτὴν ὁ βασιλεὺς συνειργάσθη μετὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ.

3 Μαρτίου.

Ἡ καθαριότης τῶν ὁδῶν, ἡ στρώσις τῶν πεζοδρομίων, ἡ καλὴ διατήρησις τῶν πλατειῶν, τὸ κατάβρεγμα, καὶ πᾶν τὸ σχετιζόμενον πρὸς τὴν ὑγίαν καὶ τὸν ἐξωραϊσμόν τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν κατήντησαν οὐχὶ ζητήματα ἅλута, ἀλλὰ δυσχερέστατα αἰνίγματα, ἐνώπιον τῶν ὁποίων κατασυντρίβονται καὶ ναυαγοῦσιν ὅλοι κατὰ σειρὰν οἱ δήμαρχοι καὶ οἱ ἀστυνόμοι.

Εὐτυχῶς ἡ κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ θέσῃ εἰς ἐφαρμογὴν ἄλλο μέσον πρὸς καθαρισμόν καὶ ἐξωραϊσμόν τῆς πόλεως, διότι ἡ ἀνικανότης καὶ ἡ ἀναλγησία τῶν δημάρχων ἀπεδείχθησαν ἐπανειλημμένως. Ἀλλάσσουσιν τὰ πρόσωπα, δὲν ἀλλάσσει ὁμως ἡ κατάστασις. Διὰ τοῦτο

ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἀνέθηκεν εἰς εἰδικὸν τμηματάρχην, ὅπως καταρτίσῃ προϋπολογισμὸν περὶ τῶν ἀναγκαίων δαπανῶν διὰ τὴν καθαριότητα, τὸ κατάρβρεγμα, τὴν δενδροφυτείαν καὶ τὸν ἐν γένει ἐξωραϊσμὸν τῆς πρωτευούσης.

9 Μαρτίου.

Χθὲς τὴν πρωΐαν ἐπεσκέφθη τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας Φερειδὸν βέης.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 7 Μαρτίου 1888.

Ἡ σύλληψις τῶν δύο δημάρχων Καραγιάννη καὶ Ἀβδῆ καὶ τοῦ Κώστα Στράτου προϋξένησαν ἀρίστην ἐντύπωσιν, διότι ὅλος ὁ κόσμος εἶδε τὸ τέλος τοῦ κακοῦ. Ἔλαβον θάρρος οἱ ἄνθρωποι αἰσθανθέντες ὅτι λειτουργοῦν οἱ νόμοι. Ἄν συλληφθῶσι καὶ τινες ἄλλοι ἀκόμη ἐκ τῶν γνωστῶν ὑποστηρικτῶν τῶν κακούργων, ἡ φυγοδικία θὰ ἐκλείψῃ ἐντὸς ἡμερῶν καὶ οὐδὲ νὰ ἀναφῇ πλέον εἶνε πιθανόν. Θὰ ἡσυχάσῃ ὁ τόπος, καὶ ὁ Βάλτος καὶ τὸ Ξηρόμερον, ἐπαρχίαι περιελθούσαι εἰς τὴν ἐσχάτην ἔνδειαν, θὰ ἀναζήσωσι καὶ θὰ εὐλογῶσι τὸ ὄνομα τοῦ κ. Τρικούπη.

4 Μαρτίου.

ΜΕΤΑΞΥ ΠΑΤΡΩΝ ΚΑΙ ΒΡΕΝΤΗΣΙΟΥ

Κατωρθώθη τέλος ν' ἀναχωρήσῃ ἐντεῦθεν τὴν πρωΐαν τῆς προσεχοῦς Δευτέρας τὴν 6 ἡ πρώτη ἀμαξοστοιχία τοιουτρόπως θὰ φθάνουν οἱ ἐπιβάται εἰς Πάτρας κατὰ τὴν 1 1/2 μ. μ. τὸ ἀτμόπλοιον δὲ θὰ ἀναχωρῇ διὰ Βρεντήσιον τὴν 2ην καὶ θὰ φθάσῃ εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν μετὰ 24 ὥρας ἀκριβῶς, καθόσον ἡ ἀπόστασις μεταξὺ Πατρῶν καὶ Βρεντησίου εἶνε 200 μιλίων, θὰ προλαμβάνουν δὲ τὴν ἐκ τῆς τελευταίας αὐτῆς πόλεως διὰ τὴν κεντρικὴν Εὐρώπην σιδηροδρομικὴν ἀμαξοστοιχίαν τῆς 4ης μ. μ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 5 Μαρτίου.

ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

Ὁ ἐν Πάτραις ἡμέτερος ἀνταποκριτὴς γράφει ἡμῖν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 2 Μαρτίου.

«Καὶ μία σπουδαία εἴδησις διὰ τὸν τόπον τοῦτον καὶ τὸ ἐμπόριον αὐτοῦ. Ὁ κ. Τρικούπης ἀπεφάσισεν ὀριστικῶς τὴν ἀνέγερσιν μεγάλου καὶ ἀξίου τῆς πόλεως τελωνειακοῦ καταστήματος, ἔδωκε δὲ τὰς πρὸς τοῦτο διαταγάς, καὶ ὁσονούπω ἐμβαίνει εἰς ὁδὸν πραγματώσεως.

4 Μαρτίου.

Ἡ ἐνταῦθα γερμανικὴ πρεσβεία τελεῖ σήμερον ἐν τῷ ἐν τοῖς ἀνακτόροις ναφ τῶν διαμαρτυρομένων μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀποβιώσαντος αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας Γουλιέλμου. Εἰς τὴν τελετὴν ταύτην θὰ παρευρεθῶσιν οἱ βασιλεῖς, ὁ πρωθυπουργός, οἱ ὑπουργοί, τὸ διπλωματικὸν σῶμα καὶ οἱ ἀδελκοί.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 6 Μαρτίου 1888.

Ἀνεκτίμητος κληρὸς ἔλαχε τῇ ἐπινεύσει τῆς μοίρας εἰς τὴν ἐθνικὴν καὶ λαοσωτήριον ἀντιπολίτευσιν, ἡ προστασία τῶν ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ ἀποβαλλομένων, ὡς ἐγκληματούντων ἐναντίον τῆς πειθαρχίας. Ἦρκεσεν ἡ τιμωρία τῶν 26 ὑπαξιωματικῶν ἐκείνων, ὅπως ἀνυψώσῃ αὐτοὺς εἰς ἥρωας καὶ μάρτυρας τοῦ καθήκοντος, καὶ λύσῃ τὰ βαλάντια καὶ κινήσῃ καὶ τὰς ψαλίδας τῶν ραπτῶν καὶ εἰς λυρικὸν ὕψος μεταρσιώσῃ τοὺς ρήτορας τοῦ μακαρία τῇ λήξει Συλλόγου. Ἦρκεσεν ἐσχάτως ἡ ἀποβολὴ ἐτέρου ὑπαξιωματικοῦ ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ ὅπως μεγαλύνῃ τὸν ἄνθρωπον πρὸ τῶν ὀμμάτων τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι μετ' οὐ πολὺ θὰ ληφθῶσι τὰ προσήκοντα μέτρα πρὸς ἀποθέωσιν καὶ . . . αὐτοῦ. Εὐγενέστατον ἔργον ἀνέλαβεν ἡ ἀντιπολίτευσις, ὅπερ καὶ μόνον φθάνει ὅπως ἀνα-

γράφῃ τὸ ὄνομά της διὰ χρυσῶν γραμμάτων εἰς τὰς δέλτους τῆς ἀθανασίας, Πρό τινος ἤγειρε φωνὴν περιπατῆ ὑπὲρ τῶν συλληφθέντων ἐν τινι ἐπαρχίᾳ τῆς Ἀκαρνανίας, ὡς ὑποθαλπόντων τοὺς φυγοδίκους. Δὲν ὑπολείπεται πλέον ἢ νὰ ἐγείρῃ καὶ ἀνδριάντας εἰς ἐκεῖνους ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ, οἵτινες κατεδικάσθησαν ἐπὶ τῆς παρούσης κυβερνήσεως ὡς καταχρασταὶ τοῦ δημοσίου πλούτου. Οὕτω θὰ συμπληρώσῃ, ὅπερ καυχᾶται ὅτι ἀνέλαβεν ὑπὲρ τῆς τιμῆς τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπέπρωτο καὶ τὸ ἀτύχημα τοῦτο.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 16 Μαρτίου.

Τὴν ἑναρξιν τακτικῆς διὰ θαλάσσης συγκοινωνίας μεταξὺ Πατρῶν καὶ Βρενθησίου ἐκαιρέτισαν καὶ ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ ὡς δεῖγμα προόδου τῆς Ἑλλάδος μετ' ἐπαίνων δὲ ἐκφράζονται περὶ τοῦ μέτρου τούτου τῆς ἡμετέρας κυβερνήσεως καὶ τῆς Πανελληνίου Ἑταιρείας. Οὕτως ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος» τοῦ Λονδίνου ἔγραψεν ἐπὶ τῷ γεγονότι τὰ ἑξῆς: Ἡ ταξιδιωτικὴ ἐταιρεία τοῦ Κούκ ἔλαβε τηλεγραφήματα ἀγγέλλοντα ὅτι ἀποκατέστη ἄμεσος συγκοινωνία μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἑλλάδος. Ἀνὰ πᾶσαν Τρίτην καὶ Σάββατον κατὰ μεσονύκτιον, θὰ ἀποπλέωσιν ἐκ Βρενθησίου ἀτμόπλοια παραλαμβάνοντα τοὺς ἐπιβάτας, τοὺς ἀναχωροῦντας ἐκ Λονδίνου τῇ 11 μ. μ. τῆς Κυριακῆς καὶ τῆς Πέμπτης, θὰ καταπλέωσι δὲ εἰς Πάτρας τὸ μεσονύκτιον τῆς Τετάρτης καὶ Κυριακῆς.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 18 Μαρτίου.

... Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 21 Φεβρουαρίου, ἐρμηνεύων τὸ κοινὸν φρόνημα ὁ γηραιὸς Σπυρίδων Τρικούπης ἀνῆλθεν ἐπὶ τὸ βῆμα καὶ δι' ἀγορεύσεως σοβαρᾶς καὶ εὐγλώττου, ὡς πάντα τὰ λεγόμενα ὑπὸ τοῦ αἰοιδίου ἐκείνου ἀνδρός, ὑπεστήριξε τὴν ἀνάγκην, ὅπως ἡ Ἑθνικὴ Συνέλευσις καὶ ἡ Κυβέρνησις μεριμνήσωσι περὶ τῆς εὐρέσεως βασιλέως. Ἐν τῇ ἀγορεύσει ταύτῃ διετύπωσεν ὁ στωμύλος ῥήτωρ καὶ εἰκόνισε μετριοπαθῶς τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων καὶ

ὑπέδειξε τὸν τρόπον καθ' ὃν πρέπει νὰ κανονισθῇ ἡ ἐργασία αὕτη. Ἐκ τῆς ὁμιλίας τοῦ συνετοῦ γέροντος λαβοῦσα ἀφορμὴν ἡ Ἑθνικὴ Συνέλευσις, μετὰ διήμερον σοβαρὰν κατὰ τὸ πλεῖστον συζήτησιν, κατέληξε παραδεχθεῖσα τὴν πρότασιν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 18 Μαρτίου.

Ἀπὸ διατίας, ὅτε τῇ σταθερᾷ θελήσει τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἤρξατο ἀληθῶς λειτουργοῦσα ἡ στατιστικὴ καὶ παρ' ἡμῖν, ἐν ἀπάσαις ταῖς εἰς τὰς τελωνειακὰς καὶ λιμενικὰς τοῦ κράτους ἀρχάς, ἐγκυκλίως καὶ δι' εἰδικῶν διαταγῶν, ἐπισταλείσας ὁδηγίαις, δεσπόζει ἡ ἀπαιτήσις, ἵνα υποβάλλωνται τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ ὑπουργείου πληροφοροίαι ἀληθεῖς καὶ δεδομένα περὶ τῆς κινήσεως τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν ξένων ἐπικρατειῶν, καθ' ὅλου ἀσφαλῆ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 11 Μαρτίου.

Πολλάκις ἡ κυβέρνησις ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τῶν διαφόρων ταμιῶν περὶ τῆς ταχείας καὶ ἀμερολήπτου ἐκπληρώσεως τοῦ εἰς τὴν εἴσπραξιν τῶν δημοσίων ἐσόδων ἀφορῶντος καθήκοντός των καὶ ἐπὶ τούτῳ ἀπηγορεύθη ἡ τοποθέτησις εἰσπρακτόρων εἰς δήμους, ἐξ ὧν κατάγονται ἢ ἐν οἷς ἐνασκοῦσι τὰ πολιτικά των δικαιώματα. Ῥητῶς δὲ συνεστήθη αὐτοῖς ὅπως περὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν ὑπαλλήλων καὶ εἰσπρακτόρων λαμβάνωσιν ὑπ' ὄψει τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἀπορρίπτωσι πᾶσαν σύστασιν ἀντικειμένην εἰς τοῦτο. Ἀτυχῶς τινες ἐξ αὐτῶν εἴτε ἐξ ἀτομικῶν συμπαθειῶν, εἴτε ἐκ συστάσεων ἐπηρεασθέντες δὲν ἐξελέξαντο τοὺς καταλλήλους ὑπαλλήλους καὶ ὥς ἐκ τούτου καὶ ἡ γραφικὴ ἐργασία καὶ ἡ εἴσπραξις τῶν δημοσίων ἐσόδων προσέκοψεν. Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς θέλων νὰ ἄρῃ καὶ τὸ ἐμπόδιον τοῦτο τὸ ἐπιπροσθιοῦν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς περὶ τελείας χειραφετήσεως τῆς ταμιακῆς ὑπηρεσίας ἐπιθυμίας του, παρήγγειλε τοὺς διαφόρους ταμίας νὰ ἐργασθῶσιν ἀπὸ τοῦδε εἰς ἀντικατά-

στασιν ~~ὄλων τῶν γραφείων~~ καὶ εἰπρακτόρων τῶν καταγομένων ἢ ἐξασκούντων τὰ πολιτικά των δικαιώματα ἐν δήμοις ὑπαγομένοις ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ταμείου των.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 15 Μαρτίου.

Τὸ νέον καπνοκοπτεῖον, ὥς μανθάνομεν, ἐγερθήσεται ἐπὶ οἰκοπέδου κειμένου ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Σωκράτους καὶ Στουρνάρα. Τὸ μῆκος τοῦ καταστήματος θὰ εἴνε 40 μέτρων τὸ δὲ πλάτος 30 θὰ ἀποτελεῖται δὲ ἐκ μιᾶς μεγάλης αἰθούσης ἐν ἣ θὰ ὦσιν αἱ κοπτικαὶ μηχαναί. Εἰς τὸ βάθος τῆς αἰθούσης θὰ εἴνε τὸ γραφεῖον τοῦ διευθυντοῦ καὶ τῆς λοιπῆς ὑπηρεσίας· κατὰ δὲ τὰς ἄλλας πλευρὰς θὰ ὦσι διάφοροι ἀποθήκαι ἐν αἷς θὰ τοποθετῇται ὁ πρὸς κοπὴν καπνός. Ἡ δαπάνη τοῦ ὅλου κτιρίου προϋπελογίσθη εἰς 72 χιλιάδας δραχμὰς.

16 Μαρτίου.

Ἀφίκετο προχθὲς ἐκ Λονδίνου ὁ κ. Πήλ γόνος τῆς ἐνδόξου οἰκογενείας τῶν Πήλ καὶ υἱὸς τοῦ προέδρου τῆς ἀγγλικῆς Βουλῆς. Ὁ κ. Πήλ ἐπεσκέφθη κατ' οἶκον τὸν κ. Πρωθυπουργὸν παραμείνας ἐπ' ἄρκετόν.

11 Μαρτίου.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἀπεβίωσεν ἡ Λασκαρίνα Κ. Στουρνάρα, θυγάτηρ τοῦ στρατάρχου Θεοδώρου Γρίβα καὶ ἀδελφὴ τοῦ ὑποστρατήγου Δημ. Γρίβα. Ὁ Πρωθυπουργὸς πληροφορηθεὶς τὸν θάνατόν της, μετέβη ἐν τῷ οἴκῳ της καὶ παρέσχε πᾶσαν τὴν συνδρομὴν του, ἵνα ἡ κηδεία της γίνῃ ἀναλόγως πρὸς τὸ γένος της. ὁ δὲ δῆμος Ἀθηναίων προσέφερε δωρεὰν τὸν χῶρον τοῦ τάφου της.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 16 Μαρτίου.

Σήμερον τὴν 11 π. μ. ἐγένετο ἡ κατάθεσις ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τοῦ ἀκρογωνιαίου λίθου τῆς Βαλλιανείου Βιβλιοθήκης. Ἐν τῇ τελετῇ παρήσαν αἱ Α. Μ. οἱ βασιλεῖς μετὰ τῆς βασιλόπαιδος Ἀλεξάνδρας, ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης μεθ' ἀπάντων τῶν ὑπουργῶν καὶ ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς.

17. Μαρτίου.

Χθές τὴν πρωΐαν ὁ Βασιλεὺς ἐπιστρέψας ἀπὸ τῆς τελετῆς τῆς Βαλλιανείου Βιβλιοθήκης συνειργάσθη μετὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ.

21 Μαρτίου.

Χθές ὁ πρίγκιψ Σβάρτζεμπεργ, ἐπισκέψατο κατ' οἶκον τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην.

17 Μαρτίου.

Ἀπὸ τῆς δεκάτης ὥρας ἤρξαντο προσερχόμενοι οἱ προσκεκλημένοι. Ταχέως ἐπληρώθησαν τὰ θεωρεῖα ὑπὸ κυρίων καὶ ἰδίᾳ ὑπὸ κυριῶν. Τελευταῖος ἐκ τῶν ὑπουργῶν ἀφίκετο ὁ κ. Τρικούπης, ἐφελκύων, ὡς συνήθως, τὴν κοινὴν προσοχήν, ὀλίγον πρὸ τῆς ἐλεύσεως τοῦ βασιλέως, ὅστις ἐνεφανίσθη περὶ τὴν ἐνδεκάτην.

19 Μαρτίου.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς συνειργάσθη χθές τὴν μεσημβρίαν ἐφ' ἱκανὴν ὥραν μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ κ. Θεοτόκη.

19 Μαρτίου.

Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κόμης Μονθολὼν ἐπισκέψατο χθές τὴν πρωΐαν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην, παραμείνας παρ' αὐτῷ ὑπὲρ τὴν ὥραν.

18 Μαρτίου.

Ἐπεσκέφθησαν χθές τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν παραμείναντες περὶ τὴν μίαν ὥραν ὁ κ. W. Peel, υἱὸς τοῦ προέδρου τῆς ἀγγλικῆς Βουλῆς, καὶ ὁ μετ' αὐτοῦ ταξειδεύων ἄγγλος κ. Crawley.

22 Μαρτίου.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ ΜΥΛΩΝ — ΚΑΛΑΜΩΝ — ΤΡΙΠΟΔΕΩΣ

Θετικὸν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὅτι ἐπείκειται ἡ ὑπογραφή συμβάσεως, διὰ τῆς ὁποίας παραχωρεῖται ἡ κατασκευὴ τοῦ ἀπὸ Μύλων

εἰς Τρίπολιν καὶ Καλάμας σιδηροδρόμου. Ἡ ἀναλαμβάνουσα τὴν κατασκευὴν ἑταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ χορηγήσῃ τῇ Κυβερνήσει 10 ἑκατομμύρια δρ. εἰς χρυσόν, κατατεθειμένων παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ τῶν ὁμολογιῶν τοῦ δανείου, ὅπερ ὑπ' ἐγγύησιν τῆς Κυβερνήσεως πρόκειται νὰ συνομολογήσῃ ἡ ἑταιρεία, πρὸς κατασκευὴν τοῦ σιδηροδρόμου. Διὰ τοῦ συνδυασμοῦ τούτου ἡ Κυβέρνησις, ὡς ἐγράψαμεν, προμηθεύεται τὸ ἀπαιτούμενον μεταλλικὸν πρὸς πληρωμὴν τῶν τοκομεριδίων τῆς ἑξαμηνίας ταύτης.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 22 Μαρτίου.

Ἡ συγκριτικὴ κατάστασις τῶν μέχρι τέλους Ἰανουαρίου 1888 εἰσπράξεων ἐκ τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως τοῦ 1887, ἡ χθὲς δημοσιευθεῖσα, καταδειξασα πλεόνασμα εἰσπράξεων ἐκ δρ. 17,000,000 εἶνε οἰκονομικὸν γεγονὸς ἐκ τῶν εὐφροσυνωτέρων, ὅταν ἀναλογισθῇ τις, ὅποια ἦτο ὑπὸ οἰκονομικὴν ἔκποσιν ἡ κατάστασις τῆς Ἑλλάδος τῷ 1885 καὶ καθ' ὅλον σχεδὸν τῷ 1886, καὶ ὅποιας ἡ κατάστασις ἐκείνη συνεβούλευσε προτάσεις τῇ πανσόφῳ ἀντιπολιτεύσει.

Καὶ δὲν εἶνε μόνον τὸ γεγονὸς, ὅτι ἐντὸς τῶν 13 μηνῶν ἐκ τῶν 22 τῆς ὅλης χρήσεως εἰσπράχθησαν ἐπὶ πλέον τοῦ 1886 δέκα ἐπὶ ἑκατομμύρια. Τὸ Κράτος ἀνακτῆσαν τὴν πίστιν αὐτοῦ ἡδυνήθη νὰ προεξοφλήσῃ, οὕτως εἰπεῖν, τὴν ἐπιτυχίαν, καὶ συνετέλεσε σπουδαῖα οἰκονομικὰ ἔργα. Συνωμολόγησε δάνειον ἐξ 135 ἑκατομμυρίων ὑπὸ πρωτοφανῶς εὐνοϊκοῦς ὅρους, καὶ δι' αὐτοῦ ἐπορίσθη ἄμεσον οἰκονομίαν εἰς τὰ ἔξοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκ δρ. 6,500,000, καὶ ἡλάττωσε παγίως τὸ ποσὸν τῶν ἐτησίως καταβαλλομένων τόκων καὶ χρεωλυσιῶν κατὰ ἓν ἑκατομμύριον· ἀπέσβεσε τὰ χρεωλυτικὰ δάνεια τῶν 4, 6 καὶ 25 ἑκατομμυρίων καὶ ἤρξατο τῆς ναυπηγήσεως πλοίων, διὰ τὰ ὅποια δαπανᾷ 25 ἑκατομμύρια· κατέβαλε τὰς διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ μέχρι Πατρῶν σιδηροδρόμου ἀποζημιώσεις ἐκ 2,500,000 καὶ ἔθτεο τὰς βάσεις ἐτέρων μέτρων πρὸς κατασκευὴν τῶν σιδηροδρόμων ἀπὸ Με-

σολογγίου εἰς Ἀργίριον καὶ ἀπὸ Μύλων εἰς Τρίπολιν καὶ Καλάμας. Ταῦτα εἰσὶν ἔργα ἀπτά, ὁρατὰ καὶ συντετελεσμένα, οὐχὶ δὲ λόγοι πτερόεντες· ὅταν δὲ ταῦτα ληφθῶσιν ἐν ὄψει, ἐννοεῖ ἕκαστος, πόσον κολοσσιαία ἐργασία ἐγένετο ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅπως τὸ Κράτος ἀνακτήσῃ τὸ κυριώτατον καὶ πολυτιμώτατον αὐτοῦ ἐφόδιον, τὴν δημοσίαν πίστιν, καὶ ὅπως ἐκ τῶν ἰδίων του πόρων ἐφεξῆς ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς ἀνάγκας καὶ τὰς ὑποχρεώσεις του.

20 Μαρτίου.

Χθὲς τὴν πρωΐαν ὁ βασιλεὺς συνειργάσθη μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

24 Μαρτίου.

Χθὲς ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ῥωσσίας κ. Μπύτσωφ ἐπεσκέφθη τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν.

22 Μαρτίου.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἐδέχθη χθὲς μ. μ. ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν εἰς ἀκρόασιν τὸν ἀρχιεπίσκοπον Σύρου καὶ Τήνου κ. Μεθόδιον, ἀναχωροῦντα σήμερον εἰς Τήνον, ἵνα παραστῇ εἰς τὴν κατὰ τὴν 25 τρέχοντος τελουμένην πανήγυριν.

22 Μαρτίου.

Χθὲς τὴν πρωΐαν παρουσιάσθησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως, συνειργάσθη δὲ ἡ Α. Μ. μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

23 Μαρτίου.

Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς συνειργάσθη χθὲς μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ

Κύριε Συντάκτα τῆς «Παλιγγενεσίας».

Διὰ τὴν δενδροφύτευσιν τῆς λεωφόρου Κηφισσίας ἐδαπανήθησαν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Τρικούπη πολλαὶ χιλιάδες δραχμῶν, εἶνε δὲ λυ-

πηρόν, ~~ὅτι ἀπᾶσα ἡ~~ δαπάνη αὕτη κινδυνεύει νὰ ἀπολεσθῇ, διότι ὁ δῆμος Ἀθηναίων μὴ χορηγῶν τὸ ἀναγκαιοῦν ὕδωρ γίνεται παρὰ τὴν τοῦ ἀποξηράνσεως μιᾶς τῶν ὠραιότερων φυτειῶν τῆς πόλεως. Ἀλλὰ-
 χοῦ πρὸς ἐξωραϊσμὸν τῶν πόλεων ἀμιλλῶνται πρὸς τὸ δημόσιον οἱ δῆμοι, ἐνταῦθα ὅμως παραδόξως πως φυτείας ἐνεργουμένας ὑπὸ τοῦ δημοσίου οὐ μόνον δὲν ἐννοεῖ νὰ συντηρήσῃ, ἀλλὰ καὶ καταγίνεται νὰ ἀποξηράνῃ ὁ δῆμος, διότι τὰς ἀποστερεῖ τοῦ ἀναγκαιοῦντος ὕδατος.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 21 Μαρτίου.

... Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι, τόσον εὐγλωττοὶ ἐν τῇ ἀφελείᾳ των, ἀποτελοῦσι σπουδαιότατον οἰκονομικὸν γεγονὸς. Πρώτην φορὰν τὸ ἑλληνικὸν ταμεῖον εἰσπράττει τηλικούτο ποσὸν ἐντὸς τῶν πρώτων τριωνκαίδεκα μηνῶν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1887. Μέγας νεωτερισμός! Ἐξήλθομεν τοῦ καββαλιστικοῦ ἀριθμοῦ τῶν περιφημῶν ἐξῆντα ἑκατομμυρίων. Ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ αὐτοῦ, ὥς ἐπὶ τοῦ ποιητικοῦ σαρώθρου αἱ μάγισσαι τοῦ δευτέρου μέρους τοῦ Φάουστ, εἶχον ἱκετεύσει οἱ διασημότεροι οἰκονομολόγοι τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ ἀπὸ τῶν σιαγόνων των ἔπιπτον ὥς ξηραὶ τοῦ φεκιᾶς τὰ ἐξῆντα ἑκατομμύρια καὶ πλεον οὐ. Αὐτὸ ἦτο τὸ σύνθημά των, αὐτὸ ἦτο τὸ ἀπροσβλητότερον δόγμα τῆς οἰκονομικῆς των πίστεως. Βάλετε, ἔλεγον, φόρους ἐπὶ φόρων, φορτώσατε τὴν Ὅσσαν ἐπὶ τοῦ Πηλίου, σωρεύσατε δασμοὺς ἐπὶ δασμῶν, νομοθετήσατε δράκοντας καὶ ἐχίδνας πρὸς καταδίωξιν τῶν καθυστέρουμένων, φυλακίσατε, παλουκώσατε, δεκατίσατε, ἀποκεφαλίσατε τοὺς ὀφειλέτας, δραχμὴν περισσοτέραν ἀπὸ τὰ μαγευμένα αὐτὰ ἐξῆντα ἑκατομμύρια δὲν θὰ κατορθώσητε νὰ εἰσπράξητε. Ἀλλὰ διατὶ 60 καὶ ὄχι 65 ἢ 70; Διατὶ 60 καὶ ὄχι 55 ἢ 50; Αὐτὸ ἦτο τὸ μυστικόν των, ὃπερ οὐδεὶς ἀπεκάλυπτεν. Ἐξῆντα ὅμως ἔψαλλον καὶ ἐκαλονόρχουν ἐξ ὑπαμοιβῆς πάντες οἱ ἀρχηγοὶ καὶ ἀρχηγίσκοι, πάντες οἱ οἰκονομολόγοι καὶ οἰκονομολογίσκοι τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ὀλίγου δεῖν, ἐὰν ὀλίγον ἐλησμόνουν τὴν κοινοβουλευτικὴν ἀβρότητα, ἦσαν ἕτοιμοι νὰ

εἴπωσι, καὶ εἰφαίνοντο καθ' ἑαυτοὺς συχνὰ ὅτι τὸ ἐπανελάμβανον, πρὸς τὸν κ. πρωθυπουργόν :

Θὰ σκάσῃς, ἀλλὰ περισσότερα ἀπὸ 60 ἑκατομμύρια δὲν θὰ μᾶς πάρῃς.

Ἴδου λοιπὸν τὰ μάγῃ ἐλύθησαν, ὁ καββαλιστικὸς ἀριθμὸς ἐφάνη φροῦδος καὶ τὰ 60 ἐγένοντο 73 ἐντὸς μόνον δεκατριῶν μηνῶν ἐκ τῶν εἴκοσι δύο τοῦ ὅλου οἰκονομικοῦ ἔτους, τὰ δὲ 73 ἐὰν δὲν γίνουν 84 ἢ 85 ὅσῳ τὰ προϋπελόγισεν ὁ κ. Τρικνύπης, βεβαίως θὰ γίνουν 80, θὰ γίνουν 82, ἀφοῦ ἐκ τῆς χρήσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1887 ὑπολείπεται ἔτι δεκάμηνον χρονικὸν διάστημα, εἰς ὃ προστίθεται καὶ ὁ Φεβρουάριος οὗ τὰ ἀποτελέσματα δὲν συμπεριλαμβάνονται ἐν τῷ συγκριτικῷ πίνακι ὃν δημοσιεύομεν. Γνωστὸν δὲ εἶνε ὅτι ἅπαντες οἱ ἄμεσοι φόροι, τὰ ἐνοίκια τῶν κτημάτων, νομημάτων καὶ φόρων, τὸ τίμημα τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, δικαστικὰ ἔξοδα κλπ., ὅλα τὰ ἔσοδα αὐτά, δὲν καταβάλλονται κατὰ τὴν βεβαίωσιν, ἀλλὰ παραδίδονται εἰς τοὺς ἐπαρχιακοὺς ταμίας καὶ εἰσπράττονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διὰ καταδιώξεως ἐκτεινομένης καθ' ὅλον τὸ οἰκονομικὸν ἔτος, ἥτοι ἐντὸς εἴκοσι δύο μηνῶν, συνήθως δὲ καὶ πέραν τοῦ ἔτους, συνηθέστερον δὲ καὶ πέραν τῆς αἰωνιότητος, μεταβαλλόμενα εἰς τὰ λεγόμενα Καθυστερούμενα, ἅπερ περιβαλλόμενα τὴν αἴγλην τῶν ἐθνικῶν καὶ συνήθως — δηλαδὴ ὡς ἐγένετο μέχρι τοῦδε — ἀπὸ εἰκοσαετίας εἰς εἰκοσαετίαν, ἢ καὶ ἀπὸ δεκαετίας εἰς δεκαετίαν, χαρίζονται ὑπὸ τῶν Βουλῶν ἢ τῶν Ἐθνοσυνελεύσεων. Ὁ κ. Τρικνύπης εἶχε ταξινομήσει τὰ διάφορα τοῦ Κράτους ἔσοδα εἰς τὰξιν ἐσόδων καταβαλλομένων ἅμα τῇ βεβαιώσει, εἰς τὰξιν ἐσόδων βεβαιουμένων κατὰ τὸ πλεῖστον ἐντὸς τοῦ πρώτου καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς χρήσεως, καὶ εἰς τὴν τρίτην τὰξιν ἐσόδων, τὴν περὶ ὧν ὁ λόγος καὶ τὰ ὁποῖα διὰ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1887 δὲν εἶνε πολὺ κατώτερα τῶν 20 ἑκατομμυρίων.

Ἐν ἐκ τῶν διακριτικῶν τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τοῦ κ. Τρι-

κούπη, εἶνε δὲ πόλεμος κατὰ τῆς εἰκονικότητος τῶν πόρων τοῦ Κράτους, ἡ διὰ τὰ ὤμεν σαφέστεροι, ἡ αὐστηρὰ καταδίωξις τῶν ὀφειλόντων καὶ ἡ εἴσπραξις ἐπομένως τῶν ὀφειλομένων. Αἱ δύο καταβόθραι εἰς ὧς κατέρρεον μέχρι τῆς χθὲς ἔτι οἱ ἑλληνικοὶ προϋπολογισμοὶ καὶ ἐγίνοντο πλαστοί, εἰκονικοί, φανταστικοί, νόθοι, ἦσαν ἀφ' ἐνὸς οἱ ψευδεῖς προϋπολογισμοὶ περὶ τινων τῶν ἐμμέσων φόρων, οὓς προϋπολογίζουσιν οἱ ἐκάστοτε ὑπουργοὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὡς δέκα φέρ' εἰπεῖν, ἐνῶ αὐτοὶ ἀπέφερον πέντε ἢ καὶ τέσσαρα μόνον, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ χαλαρά, ἔνεκα λόγων κομματικῶν, ἔνεκα κακοηθείας τῶν εἰσπρακτόρων, ἔνεκα παραδόσεων ληστρικῶν δημοσίου χρήματος, ἔνεκα τοῦ κλεισίματος τοῦ δεξιοῦ ἢ τοῦ ἀριστεροῦ ὀφθαλμοῦ τῶν Ταμιῶν, καταδίωξις τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου. Ὁ κ. Τρικούπης ὡς προϋπάρχας ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐπλήρωσε τὸ κοινὸν χρῆος πρὸς ἀμφοτέρας τὰς καταβόθρας. Ἀλλ' ἡ πεῖρα, ἣν ἀπέκτησεν, ὁ κίνδυνος τῆς χρεωκοπίας δὴν εἶδεν ὀφθαλμοφανῆ ἐπικρεμáμενον ἄνωθεν τοῦ Κράτους, ἠνάγκασεν αὐτὸν κατὰ τὴν τελευταίαν πρωθυπουργίαν νὰ γίνῃ μὲν ἀντικειμενικώτερος καὶ πραγματικώτερος, νὰ συντάξῃ ἐπομένως τοὺς προϋπολογισμούς του ἐπὶ θετικωτέρων βάσεων ἢ τὸ πρὶν, νὰ γίνῃ δὲ ἀμεικτότερος πρὸς τοὺς ὀφειλέτας τοῦ δημοσίου καὶ νὰ κωφεύσῃ παντελῶς πρὸς τὰς ἀχρείας ἀπαιτήσεις τοῦ κόμματος, ἀποτέλεσμα δὲ τῶν δύο τούτων οἰκονομικῶν ἀρχῶν ὑπῆρξαν τὰ εὐνοϊκώτατα ἀποτελέσματα τῆς χρήσεως τοῦ 1887.

Διότι εἶνε εὐνοϊκὰ ὑπὲρ τὰς προσδοκίας καὶ τῶν τολμηροτέρων αἰσιοδόξων. Ὡς γνωστὸν ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἔχει περιορίσει τὰ μὲν πιθανὰ ἔξοδα τῆς χρήσεως τοῦ 1887 εἰς δρ. 84, 150, 427, τὰ δὲ πιθανὰ ἔσοδα εἰς δρ. 85, 189, 255. Προήλπιζε δηλαδὴ περίσσευμα 1, 038, 828. Ἡμεῖς δὲν λαμβάνομεν ὑπ' ὄψει τὸ περίσσευμα, λαμβάνομεν μόνον τὰ 84 ἑκατομμύρια τῶν ἐξόδων καὶ εὐρίσκομεν ὅτι ἐξ αὐτῆς ἐκαλύφθησαν ἤδη τὰ 73, 329, 229, μένουσι δηλαδὴ νὰ καλυφθῶσι δέκα ἑκατομμύρια καὶ 800, 000. Χρόνος δὲ πρὸς

εἰσπραξίν ὑπολείπεται ἔτι, ὡς ἀνωτέρω εἴπομεν, μηνῶν ἑννέα. Διατί δὲν θὰ πραγματοποιηθοῦν αἱ προβλέψεις ἐντὸς τῶν ὑπολειπομένων ἑννέα μηνῶν, ἀφοῦ ἐπραγματοποιήθησαν ἐντὸς τῶν παρελθόντων δεκατριῶν μηνῶν; Ἀλλὰ καὶ ἂν πραγματοποιηθῶσιν μόνον κατὰ τὸ ἡμῖς, ἂν εἰσπραχθῶσι δηλαδή μόνον πέντε ἑκατομμύρια, πόσον ὑπογείνεται ἔλλειμμα; Πέντε καὶ μόνον ἑκατομμυρίων. Ἡ Συμπολίτευσις βεβαίως θὰ ὑπολάβῃ τὸ ἔλλειμμα τοῦτο βαρύντατον, διότι ἐπερίμενε τοῦναντίον περίσσευμα ἑννέα ἑκατομμυρίων· ἀλλ' ἡ ἀντιπολίτευσις θὰ τὸ ἐκλάβῃ ὡς μηδέν, ἔχουσα ὑπ' ὄψει ὅτι τὸ μὲν 1885 ἄφησεν ἔλλειμμα 57 ἑκατομμυρίων, τὸ δὲ 1886 ἔλλειμμα 70,000,000 καὶ μετὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὁ τύπος ὅλος, ὅστις ἐπὶ τοῖς ἀποτελέσμασιν αὐτοῖς δύναται, νομίζομεν, νὰ ψιθυρίξῃ: Γῆν ὀρώμεν!

26 Μαρτίου.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἐπισκέφθη χθὲς μ. μ. ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῆς Μεγάλης Βρετανίας τὸν κ. Νελιδάφ.

Χθὲς μετὰ μεσημβρίαν ἐπισκέφθησαν τὸν πρωθυπουργὸν κατ' οἶκον οἱ πρεσβευταὶ τῆς Αὐστρίας, τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ρουμανίας.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς συνειργάσθη χθὲς μ. μ. ἐν τῷ οἴκῳ του ἐπὶ πολὺ μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν καὶ προσωρινῶς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν κ. Θεοτόκη.

28 Μαρτίου 1888.

ΤΟ ΕΝ ΤΟΙΣ ΑΝΑΚΤΟΡΟΙΣ ΧΘΕΣΙΝΟΝ ΓΕΥΜΑ

Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς ἔφερε τὸν Μεγαλόσταυρον τοῦ Ἑλέφαντος, ὁ κ. πρωθυπουργὸς δὲ τὴν μεγάλην ταινίαν τοῦ Δάνεβρογ. Ἡ Α. Μ. βασίλισσα ἔλαβε θέσιν ἀπέναντι τοῦ βασιλέως. Ὁ κ. Τρικούπης ἔλαβε θέσιν δεξιᾷ τῆς βασιλίσσης.

25 Μαρτίου.

Χθὲς μετὰ μεσημβρίαν ἐπισκέφθησαν τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν, ὁ παρ επιδημῶν ἐνταῦθα πρεσβευτῆς τῆς Ρωσσίας ἐν Κωνσταντινουπόλει κ. Νελιδάφ καὶ ὁ πρεσβευτῆς τῆς Γερμανίας κ. Λεμαίτρ. Ὁ κ. Νελιδάφ παρέμεινε παρὰ τῷ κ. Τρικούπῃ ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν.

27 Μαρτίου.

Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κόμης Μονθολὼν παρέθηκε χθὲς γεῦμα, εἰς ὃ παρεκάθισεν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβευτὴς τῆς Ῥωσσίας καὶ Νελιδῶφ καὶ ἄλλοι κεκλημένοι.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 25 Μαρτίου.

*ΕΙΚΟΝΕΣ ΕΚ ΤΗΣ ΚΟΛΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΔΑΝΤΟΥ...
ΤΗΣ «ΠΡΩΙΑΣ»*

«Ὁ τόπος ἐξηντλήθη, ὁ τόπος ἐμαράνθη, καὶ πλήρης πενία καὶ πένθος βασιλεύει εἰς τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν, ἐνῶ αὐτοῦ. εἰς τὴν πρωτεύουσάν ὁ νέος Βίσμαρκ τῆς Ἀνατολῆς μετὰ τῶν λοιπῶν συνενόχων διασκεδάζουσι σατανικῶς μειδιῶντες μὲ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου τῆς καταστροφῆς, ὅπερ ἐκλήθησαν νὰ ἐπιτελέσωσι καὶ ὅπερ φεῦ! τόσον τελείως ἐπετέλεσαν».

«... Συνέλαβον προδοτικῶς τὴν Ἑλλάδα εἰς χεῖρας των καὶ ἀφοῦ τὴν ἐλήστευσαν, ἔλαβον δολοφόνον σφυρίον εἰς τὰς χεῖρας των καὶ ἀλυπτήτως κτυπῶντες συνέτριψαν πᾶν αὐτῆς μέλος καὶ πᾶσαν αὐτῆς δύναμιν, πατώντες δ' ἐπὶ τοῦ στήθους αὐτῆς αἰμοσταζούσης καὶ ἀγωνιώσης ὀργιάζουσιν ἀνοσίως».

Ἄν ποτε συλλάβουν εἰς χεῖρας των οἱ φρόνιμοι ἄνθρωποι τὸν σεμνὸν καὶ νήφοντα εἰκονογράφον τοῦτον, ὃς εἶνε βέβαιος ὅτι δὲν θὰ προσενεχθῶσιν εἰς αὐτὸν ὡς οἱ ἥρωες τοὺς ὁποίους φαντάζεται ἂν τὸν συλλάβουν θὰ τὸν στείλουν φιλανθρωπῶς εἰς τὸ Δρομοκαίτειον.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 25 Μαρτίου.

Καὶ ἐνῶ ἀφ' ἑνὸς ἢ εἰς θυσίας προθυμία αὕτη τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τιμᾷ αὐτόν, ἀποδεικνύουσα ὅποσον βαθεῖαν συναίσθησιν ἔχει

τῶν πρὸς τοὺς δανειστὰς τοῦ ἔθνους ὑποχρεώσεών του, ἀφ' ἑτέρου τὰ ἀποτελέσματα ἀναγκάζουσιν ἡμᾶς νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι ἐκ πάντων τῶν Ἑλλήνων μόνος ὁ κ. Τρικούπης διέγνω ἀσφαλῶς τὰς δυνάμεις τοῦ τόπου, ἡ δὲ χαλυβδίνη αὐτοῦ ἐπιμονή, χαρακτηρισθεῖσα ὡς ὑπερμετρος αἰσιοδοξία, ἀποδεικνύεται νῦν ἐκ τῶν πραγμάτων ἀλάθητος διορατικότης.

Τὸ ἔλλειμμα, ἐλέγομεν ἀναλύοντες τὸν πίνακα τῶν μέχρι τέλους Ἰανουαρίου εἰσπραχθέντων καὶ βεβαιωθέντων ἐσόδων, ἂν μὴ ἐντελῶς ἐκλείψῃ βεβαίως ὅμως ἔσται σχετικῶς ἀσήμαντον. Ἄλλ' οἱ σήμερον δημοσιευόμενοι πίνακες τῶν μέχρι τέλους Φεβρουαρίου ἐσόδων, περιβάλλουσι τὴν ἐλπίδα τοῦ ἰσοζυγίου μὲ σάρκας πραγματικότητος. Διότι ἔχομεν κατὰ τὸν Φεβρουάριον μόνον εἰσπραχθέντα 699,662 δρ. ἐπὶ πλεόν τῶν κατὰ τὸν ἀντίστοιχον μῆνα τῆς χρήσεως τοῦ 1886 εἰσπραχθέντων. Ἄλλ' ἔχομεν ἐν συνόλῳ 2,049,026 εἰσπραχθέντα κατὰ Φεβρουάριον, ἅτινα προστιθέμενα εἰς τὰ μέχρι τέλους Ἰανουαρίου τοιαῦτα μᾶς φέρουσι τὸ στρογγύλον ποσὸν τῶν 74,378,325, ἐνῶ ἐπὶ πλεόν διαφορὰ τῶν κατὰ Φεβρουάριον εἰσπραχθέντων προστιθεμένη εἰς τὰ τῶν προηγουμένων μηνῶν ἀπαρτίζει ποσὸν 17,661,849. Ὑπολείπονται δὲ ὀκτὼ μῆνες τῆς χρήσεως τοῦ 1887 καὶ ὑπάρχει βεβαιότης σχεδόν, ὅτι τὰ ἔξοδα οὐδέποτε θὰ ὑπερβῶσι τὰ 83 ἑκατομμύρια. Ὅσον ἀπαισιοδόξως λοιπὸν καὶ ἂν ὑπολογίσωμεν τὰ εἰσπραχθησόμενα κατὰ τοὺς ὑπολειπομένους ὀκτὼ μῆνας τῆς χρήσεως τοῦ 1887, δυνάμεθα μετὰ πεποιθήσεως νὰ προῖδωμεν, ὅτι τὸ ἄϋλον ἐκεῖνο πλάσμα τῶν ἀντιπολιτευομένων, τὸ ἀπροσπέλαστον ἰσοζύγιον, ἂν μὴ ὀλοζώντανον προφθιάσῃ νὰ εἰσέλθῃ καὶ ἐγκαθιδρυθῇ εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ Κράτους, βεβαίως ὅμως θὰ κρούσῃ τὴν θύραν αὐτοῦ. Καὶ ὅτι ἐθεωρεῖτο ὄνειρον, ὅτι ἐκίνει τὰ μειδιήματα τῶν μεγάλων οἰκονομολόγων τῆς ἀντιπολιτεύσεως, τὸ ἐν ἧ τὰ δύο ἑκατομμύρια τοῦ ἐλλείμματος, τὰ ὅποια καὶ αὐτὴ ἡ ἀντιπολίτευσις δὲν ἐδίστασε νὰ παραδεχθῇ ὡς πιθανότητα, αὐτὰ μόνον θὰ ἀπομείνωσι καὶ πραγματικά.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 26 Μαρτίου.

... Ἀπὸ τῆς πλατείας τῶν ἀνακτόρων μέχρι τῆς Μητροπόλεως ἡ κυκλοφορία τοῦ πλήθους ἦτο πυκνοτάτη. Ὁ λαμπρὸς ἥλιος, τὰ ἀναγραφέντα καὶ διαφημισθέντα περὶ τῆς ἐορτῆς παρέσυραν πάντας ἔξω τῶν οἰκιῶν αὐτῶν. Οἱ ἔξωσται τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ ἦσαν κατὰμεστοὶ κυριῶν. Τὰ παρόδια καφενεῖα καὶ ζαχαροπλαστεῖα ἐπληροῦντο θεατῶν. Πλεῖστοι θέμα τῆς ὁμιλίας των ἀποκλειστικῶς εἶχον τὰ περὶ Κουνήματος, καὶ διεβιβάζετο ἡ λέξις ἀπὸ ὁμίλου εἰς ὁμιλον, σύνθημα ἀπλέτου φαιδρότητος.

Ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια ἐχαιρετίσθη διὰ ζωηρῶν ζητωκραυγῶν ἔξω τοῦ μητροπολιτικοῦ ναοῦ. Ἐπίσης παρατεταμέναι ζητωκραυγαὶ ὑπεδέχθησαν καὶ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ.

26 Μαρτίου.

Εἶνε χαρακτηριστικώτατον, ὅτι τὸ κούνημα τοσαύτην ἐντύπωσιν εἶχε κάμει εἰς τὸ κοινόν, ὥστε οὐδέποτε αἱ Ἀθηναὶ εἶδον κατὰ τὴν ἐθνικὴν ἐορτὴν τοσοῦτον γυναικεῖον πληθυσμὸν ἀνὰ τὰς ὁδοὺς ὅσον χθὲς τὴν ἐσπέραν. Καὶ ἐν γένει τὸ διακατέχον τὸ πλήθος αἰσθημα ἦτο ἀδιαφορία μὲν διὰ τὰ γενόμενα, εὐθυμία δέ τις ἐπὶ τῇ ἐμφάνισι τοῦ κουνήματος τοιαύτη, ὥστε οὐδὲ τὰ τραγικὰ αὐτοῦ ἐπισόδια ἐπιστεύοντο. Καὶ τὸ πλήθος, κυρίως πλήθος κυριῶν, ἐκυκλοφόρει μέχρι βαθείας νυκτὸς εἰς τὰς ὁδοὺς,

29 Μαρτίου.

Ὁ ἐνταῦθα πρόξενος τοῦ Βελγίου κ. Ρῶσσελς καὶ ὁ κ. Ρολέν ἀντιπρόσωπος βελγικῆς ἐταιρείας ἐπεσκέφθησαν χθὲς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην καὶ συνωμίλησαν περὶ τῆς ἀπὸ Μύλων εἰς Καλάμας κατασκευασθησομένης σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, ἣν πρόκειται νὰ ἀναλάβῃ ἐταιρεία, ἀντιπροσωπευομένη ὑπὸ τῶν κυριῶν τούτων.

Ἀφίκετο χθὲς ὁ κ. Ἐρνέστος Ῥολέν, αὐθημερὸν δὲ ἐπεσκέφθη τὴν 4ῃν μ. μ. τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ τοῦ κ. Ῥώσσελς, παραμείνας ἐπὶ μίαν περίπου ὥραν. Ἡ ἀφίξις αὐτοῦ σχετίζεται πρὸς τὰς διεξαγομένας ἀπὸ καιροῦ διαπραγματεύσεις περὶ κατασκευῆς τοῦ σιδηροδρόμου Μύλων — Καλαμῶν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 26 Μαρτίου 1888.

Η ΕΣΠΕΡΙΝΗ ΔΙΑΔΗΛΩΣΙΣ

Ὅσον κωμικὸν ἐφαίνετο τὸ κούνημα καὶ ὥς ἰδέα καὶ ὥς ἐκτέλεισις τόσον τραγικῶς ἐπέκρωτο νὰ καταλήξῃ. Καὶ ἡ μωρία τῶν ἀρχισυνωμοτῶν ἐξώθησε τὰ πλήθη εἰς συμπλοκὰς λυπηρὰς ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν. Ἡ διαδήλωσις ἀπηρτίζετο ἐν ἀρχῇ ἐκ χιλίων ψυχῶν κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς αὐτῶν τῶν ἀντιπολιτευομένων, ἀληθοῦς συρφετοῦ ἐξ ἀγυιοπαίδων, μορφῶν αἰνιγματωδῶν, πλήθους παυσανιῶν καὶ ὀλιγίστων πολιτευομένων. Τὸ πλήθος ἤρξατο συρρεόν πρὸ τῆς 8 μ. μ. κάτωθι τοῦ καταστήματος τοῦ Συλλόγου. Μουσικὴ ἐντὸς τοῦ προαυλίου τῆς Χρυσοσπηλαιωτίσεως ἐπαιάνιζε, παῖδες δὲ διένειμον λαμπάδας. Ἀκριβῶς τῇ 8, 27 μ. μ. ὥς εἴχομεν προαγγέλλει, ἐπεφάνη ὁ κ. Μπούμπουλης ἐπὶ τοῦ ἐξώστου καὶ ἤρξατο ὁμιλῶν. Ἐσχέτισε τὸν ἀγῶνα τῆς ἀνεξαρτησίας μὲ τὸν τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ ἀνήγγειλεν εἰς τὰ πλήθη ἐπισήμως τὴν εἰρηνικὴν διαδήλωσιν. Ἀλλὰ τὸ ἀσπλαγχτὸν ἀκροατήριον ἤθελε νὰ ἀκούσῃ τὸν κ. Πετροπουλάκην καὶ ἐκραύγαζε ζητοῦν αὐτόν. Ἐνέδωκε λοιπὸν εἰς τὴν ἀπαίτησιν τοῦ πλήθους ὁ βουλευτὴς Λακωνίας καὶ ἤρξατο ὁμιλῶν. Ἐξῆρε τοὺς ἥρωας τοῦ 1821 καὶ παρηλόγησεν αὐτοὺς πρὸς τοὺς ἐν Γκριτσόβαλι συμπλακέντας. Εἶπε δὲ καὶ ἄλλα τινὰ ἐκ τῶν συνήθων μεθ' ἃ ἐξεκίνησεν ἡ διαδήλωσις. Ἀλλ' ἐκεῖ πρὸ τῆς Καπνικαρέας, ἐνῶ ἡ διαδήλωσις εἶχε προ-

www.libtool.com.cn

χωρήσει πρὸς τὴν Ῥόμβην, πυροβολισμοὶ ἠκούσθησαν ἔκ τινος παρόδου καὶ τὸ πλῆθος τῶν διαδηλωτῶν ἐσκορπίσθη προτροπάδην. Ἄλλ' οἱ ὀρμητικώτεροι ἀντεπυροβόλησαν. Ἡ συμπλοκὴ ἐν μιᾷ στιγμῇ ἐκορυφώθη. Ἐν δὲ τῇ ὄχλοβοῇ καὶ τῷ συριγμῷ τῶν σφαιρῶν τὸ αἷμα ἔρρευσεν. Νεανίας εἰκοσαετῆς, μὴ ἀνήκων δυστυχῶς εἰς τὴν τάξιν τῶν διαδηλωτῶν, ἐπλήγη ὑπὸ σφαίρας εἰς τὴν καρδιακὴν χώραν, καὶ ἐξέπνευσε πρὶν προφθάσῃ κἂν ὁ σπεύσας πταισματοδίκης κ. Λώρης νὰ λάβῃ τὴν κατάθεσίν του. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ὁ ἀτυχὴς νέος ἦν ἀπλῶς περιεργος, ὃν τυχαίως εὔρε καὶ ἐπληξε θανασίμως ἡ σφαῖρα.

Ἐκτὸς τοῦ ἀτυχοῦς τούτου θύματος, ἄλλος νέος εἰκοσαετῆς ἐκ Λευκάδος, Γεώργιος Σαβῖνος ὀνομαζόμενος, τεχνίτης ἐν τῷ ἐν Πειραιεὶ Μηχανουργεῖο τοῦ κ. Τζῶν Μὰκ Δούαλ, ἐτραυματίσθη ἐπικινδύνως διὰ ῥάβδου κατὰ τὴν μετωπιαίαν καὶ ἱνιακὴν χώραν, μετενεχθεὶς δὲ νοσηλεύεται ἐν τῷ πολιτικῷ νοσοκομείῳ. Ἄλλοι δύο τραυματαῖαι ἐγνώσθησαν, ὁ μεσίτης Καπλάνογλους ὅστις ἐδάρη ἀνηλεῶς ὑπὸ τῶν διαδηλωτῶν ἔξω τοῦ καταστήματος τοῦ Συλλόγου πρὸ τῆς συμπλοκῆς καὶ εἰς ἀμαξηλάτης ὅστις ἐξυλοκοπήθη ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος μετ' αὐτήν.

Ἦδη ὁ ἀριθμὸς τῶν διαδηλητῶν μόλις εἰς τριακοσίους καὶ ἔλασσον περιορισθεὶς προὔχώρησε μέχρι τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος, ὅπου ὁ κ. Πετροπουλάκης ἀναβὰς ἐπὶ καθίσματος, ἀνέγνωσε ψήφισμα, καθ' ὃ ὁ λαὸς ἀποκηρύττει τὴν κυβέρνησιν καὶ ζητεῖ ἀπὸ τὸν Θρόνον τὴν ἀνόρθωσιν τῶν κακῶς κειμένων, τὸ ψήφισμα δὲ τοῦτο ἐξουσιοδοτεῖται τὸ συμβούλιον τοῦ Πολιτικοῦ Συλλόγου νὰ ἐγχειρίσῃ εἰς τὸν βασιλέα. Ἡ φρουροῦσα ὁμῶς τὰς πρὸς τὰ Ἀνάκτορα διόδους στρατιωτικὴ δύναμις παρεκώλυσε τὴν μετάβασιν τῶν πρεσβευτῶν εἰς τὰ Ἀνάκτορα, δι' ὃ τὸ πλῆθος ἠναγκάσθη νὰ παρακάμψῃ τὴν ὁδὸν Σταδίου, καὶ διὰ τῆς πλατείας τῆς Ὀμονοίας ἀφίκετο κάτωθι τοῦ ἐξώστου τοῦ κ. Δηλιγιάννη. Τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀντιπολιτευσεως προσεφώνησαν οἱ κ.κ. Γ. Βαλασσόπουλος καὶ Πετροπουλάκης, οἵτινες

ἀνέγνωσαν τὸ ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος ἀναγνωσθὲν ψήφισμα. Ὁ δὲ προϊστάμενος τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐβεβαίωσε τοὺς συνελθόντας, ὅτι αἱ ἐν τῷ ψήφισματι ἰδέαι εἶνε αὐτὸ τὸ πρόγραμμα τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ προέτρεψαν αὐτοὺς νὰ ἐγκαταστήσωσιν ἐν τῷ δεινῷ ἀγῶνι.

Ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Δηλιγιάννη οἱ διαδηλωταὶ ἐπανέκαμψαν διὰ τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Συλλόγου, ἔνθα τοὺς ἀνέμενον οἱ ἀγορηταὶ κ. κ. Δημητρακάκης καὶ Λεβίδης, οἵτινες πολλὰ ἐλάλησαν περὶ τοῦ χυθέντος αἵματος, ὅπερ βοᾷ κατὰ τῶν προδοτῶν. Ὁ τελευταῖος μάλιστα διεκρίθη ἐπὶ σαινζουστισμῷ. Ἐγνωρίζομεν, εἶπεν, ὅτι οἱ κυβερνῆται ἡμῶν εἶνε ἄτιμοι καὶ δειλοὶ δολοφόνοι, ὅτι ἐν Ζακύνθῳ ἐφόνευσαν δι' ἐνέδρας τοὺς ἀντιπάλους των, ἀλλ' οὐδέποτε ἡλπίζομεν, ὅτι κατὰ τὴν ἁγίαν αὐτὴν ἡμέραν οἱ προδότες δὲν θὰ ἐπέτρεπον εἰς τὸν λαὸν νὰ πανηγυρίσῃ καὶ ὅτι δι' ἐνέδρας ὥς αἱ γυναῖκες ἐκ τῶν ὀπισθεν θὰ ἐδολοφόνουν αὐτόν. Τὸ αἷμα τοῦ χυθέντος λαμπροῦ νεανίου θὰ ποτίσῃ τὸ δένδρον τῆς ἐλευθερίας καὶ οὕτω καθεξῆς.

Τὸ πλῆθος ῥῆξαιτο ἀραιούμενον, τοὺς δὲ ὀλίγους ἀπομείναντας ἐπιμόνους διέλυσεν ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας παρεμβὰς καὶ προκαλέσας αὐτοὺς νὰ ἀπέλθωσιν εἰς τὰ ἴδια.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 26 Μαρτίου.

Ὅλιγοὶ βδελυροὶ κατώρθωσαν εἰς τὴν χθεσινὴν ἐορτὴν νὰ ἐπιχύσουν τὸ δηλητηριῶδες χρῶμα τῆς ψυχῆς των καὶ νὰ τὴν ἀσχημίσουν, νὰ τὴν μιάνουν νὰ τὴν λερώσουν! Τίνες οὗτοι; Τί μᾶς μέλει ποιοὶ εἶνε; Ἀρκεῖ ὅτι ὑπάρχουν. Τί μᾶς μέλει, ἂν εἶνε βουλευταὶ ἢ πολιτευταί, ἂν λέγονται Σύλλογος ἢ Συμμορία, ἂν ἀνήκωσιν εἰς κόμμα ἢ εἰς τὰ κοινωνικὰ ὑπόγεια, ἀρκεῖ ὅτι λέγονται ἄνθρωποι, ὅτι λέγονται Ἕλληνες. Ὁ πολὺς ὁμως κόσμος βεβαίως τοὺς περιφρονεῖ καὶ τοὺς βδελύσσεται, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τὸν περιφρονοῦν ὅλον τὸν κόσμον καὶ

τοὺς ἀντιβδελύσσονται, ἀφοῦ θύναιται αἱ ὀλίγοι νὰ ταράξουν τοὺς πολλούς. Ἡ δὲ ἔξουσία δικαίως τοὺς ἐφοβήθη καὶ ἔχυσε τὰ στρατεύματά της εἰς τὰς πλατείας καὶ τὰς ἀγυῖας νὰ περιφρουρήσουν τὴν τάξιν. Οὐδὲ Κανίβαλοι ἐὰν ἦσαν δὲν θὰ ἐτόλμων νὰ ἐξέλθωσι τοιαύτην ἡμέραν χθὲς ἀπὸ τὰ κρησφύγετά των, διὰ νὰ καταχράνωσι τὴν ἀμφιετηρίδα τῆς ὑψώσεως τῆς σημαίας ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων, οἵτινες δὲν ἐθυσίασαν ἑαυτοὺς ἵνα γεννήσωσι υἱοὺς μητραλοίας, υἱοὺς ἀδελφοκτόνους. Καὶ ὅμως χειρότεροι Κανιβάλων ἐξεχύθησαν εἰς τὰς ὁδοὺς οὐχὶ κλῶνον δάφνης ἢ μυρσίνης φέροντες, ἀλλὰ κουμπούρας καὶ ρεβόλβερ ἔζωσμένοι, διὰ νὰ κατατρομάξουν τὸν κόσμον καὶ φονεύσουν μίαν νεαρὰν συμπαθεστάτην ὑπαρξιν, πλήξαντες καιρίως τὴν καρδίαν ἀτυχεστάτου πατρός.

Τί ἐξήτουν; Νὰ ρίψουν τὴν Κυβέρνησιν; Διατὶ νὰ μὴ τὴν ρίψουν σήμερον ἢ προχθὲς διὰ νὰ πανηγυρίσωμεν ὑπ' αὐτοὺς τὴν ΚΕ' Μαρτίου; Νὰ ρίψουν τὴν Βασιλείαν; Διατὶ δὲν τὴν ἔρριπτον σήμερον, ἐπιτρέποντες οὕτω ἐκ γενναιότητος εἰς αὐτὴν νὰ ἐφορτάσῃ μίαν τελευταίαν ΚΕ' Μαρτίου; Ἀλλ' ἔστω. Ἐξέλεξαν τὴν ἡμέραν ταύτην. Διατὶ δὲν ἔρριψαν ἐπὶ τέλους τὴν κυβέρνησιν; Ἡ τὴν Βασιλείαν, διὰ νὰ ἐλευθερωθῶμεν; Δὲν εἶχον, θὰ εἰποῦν τὰς δυνάμεις· εἶχον μόνον τοὺς πόθους. Τότε πρὸς τί αἱ ἀπόπειραι, καὶ ἀπόπειραι αἱματηραί, ἀπόπειραι στρεφόμεναι κατ' αὐτῶν τῶν ἰδίων;

Ἐρωτῶμεν: Τίς θὰ ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην τοῦ χθεςαινοῦ φόνου; Τὴν ἀναλαμβάνει ὁ κ. Δηλιγιάννης; τὸν ἡθικὸν αὐτουργὸν αὐτὸν τὸν ἔχομεν ἀνὰ χεῖρας. Εἶνε ἡ διαδήλωσις, εἶναι οἱ ὀργανωταὶ αὐτῆς. Ἡ διαδήλωσις ἦτο ἔνοπλος. Τὸ ἀπέδειξαν οἱ πενήντα πιστολισμοί, οἵτινες ἐξ αὐτῆς προήλθον. Ἐψιθυρίζετο δὲ πρὸ ἡμερῶν ὅτι ὁ Σύλλογος θὰ ἔκαμνεν ἔνοπλον διαδήλωσιν. Διατὶ ἔνοπλον; Ἐὰν εἶχον σκοπὸν στάσεως, μάλιστα. Ἡ πρόθεσις των θὰ ἦτο κακοῦργος πρόθεσις, προδοτικὴ πρόθεσις, ἀντεθνικὴ πρόθεσις, ἀλλ' ἐπὶ τέλους θὰ ἀνεγνωρίζετο εἰς σκοπός. Ἐνοπλος ὅμως διὰ νὰ εἶνε ἔνοπλος, αὐτὸ ἦτο δικλοῦν

καὶ τετραπλοῦν κακούργημα, τὸ δὲ χυθὲν ἀθῶον αἷμα τοὺς ἀπέδειξεν ὄχι στασιασταὺς ἀλλ' αὐτόχρημα ἀδελφοκτόνους.

Οὐδεμίαν ἔχουν νὰ προβάλωσι δικαιολογίαν οἱ ἀπαίσιτοι. Ἐφθόνησαν τὴν ἐθνικὴν ἐορτήν, ἐφθόνησαν τὸν λαὸν πανηγυρίζοντα, καὶ ἐζήτησαν νὰ ταράξωσι τὴν κοινωνίαν. Ἀπεκαλύφθησαν ἄνθρωποι τῆς βίας καὶ τῶν ταραχῶν. Ὁνειρεύοντο ἓνα ἢ πλείονας φόνους, νομίζοντες ὅτι διὰ τῶν φόνων θὰ ἔλθουν εἰς τὴν ἐξουσίαν. Ἴδου οἱ ἄνθρωποι! Καὶ ἅμα ὥς ἔγινεν ὁ φόνος, εὐθὺς ἐμελέτησαν διὰ σήμερον κηδεῖαν πολιτικὴν καὶ ἄλλην πάλιν διαδήλωσιν. Καὶ ἄλλους ἴσως φόνους. Ἐχάρησαν ὑπερβολικά.

Τοιαύτας ὁμως κακούργους χαρὰς ἡ ἐξουσία ἔχει καθήκον νὰ τὰς καταστείλῃ ἀμειλίκτως. Δέον νὰ καταστήσῃ ὑπευθύνους διὰ πᾶν νέον κακούργημα τοὺς λεγομένους κυρίους ἡγέτας. Καὶ τότε θὰ ἴδῃτε νὰ λησμονήσουν ὅλοι τοὺς ἡρωϊσμούς των καὶ ὅλους τοὺς ἱεροὺς ἀγῶνας μας καὶ νὰ ζητῇ ὁ εἷς ἐπὶ τοῦ ἄλλου νὰ ἐπιρρίπτῃ τὴν εὐθύνην, διὰ νὰ ἀπαλλαγῇ καὶ τοῦ ἐλαχίστου προσωπικοῦ κινδύνου. Ἡ Δικαιοσύνη δὲς ἐπιτελέσῃ τὸ καθήκον της καὶ ἡ ἐξουσία τὸ ἰδικόν της.

29 Μαρτίου.

Ὁ προχθὲς ἀφικόμενος ἀντιπρόσωπος τῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἐταιρείας Λόυδ κ. Μόζετιχ ἐπεσκέφθη χθὲς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν. Σκοπὸς τῆς ἐπισκέψεως ταύτης ἦτο, ὥς καὶ προχθὲς ἐγράψαμεν, ὅπως δεχθῇ ἡμετέρα κυβέρνησις νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὴν ἐταιρείαν Λόυδ ὅπως ἀναλάβῃ αὕτη τὴν συγκοινωνίαν μεταξὺ Πατρῶν καὶ Βρεντησίου.

ΠΑΛΙΠΤΕΝΕΣΙΑ, 26 Μαρτίου.

Τὴν παρελθοῦσαν νύκτα περὶ τὴν 9 ὥραν, καθ' ἣν οἱ διαδηλωταὶ τοῦ πολιτικοῦ Συλλόγου διήρχοντο τὴν Ἑρμαϊκὴν ὁδόν, τινὲς τούτων ἔρριψαν ἐξαίφνης πυροβολισμούς, ἐξ ὧν ἐτραυματίσθη θανα-

τηφόρος ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ μαστοῦ ὁ ἐκ Πατρῶν Κωνστ. Ἀθανασόπουλος ῥάπτει, ὅστις μετ' ὀλίγον ἐξέπνευσεν, ἐτραυματίσθη δὲ ἐπικινδύνως καὶ ὁ Γεώργ. Ζαβίνος ἐκ Λευκάδος κατὰ τὴν κεφαλὴν.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 26 Μαρτίου.

Τὰς Α. Α. Μ. Μ. καὶ ἐρχομένας καὶ ἀπερχομένας τὸ ἔξωθεν τοῦ ναοῦ συνηγμένον πλῆθος ἐχαιρέτισε διὰ ζητωκραυγῶν. Ἐπίσης ἐπὶ τῇ ἐξόδῳ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἐφώνησε «ζήτω ἡ κυβέρνησις». Πᾶσα αὕτη ἡ τελετὴ, ὑπὸ τὸν λαμπρότατον ἥλιον τοῦ κόσμου ἀπαστρέψασα ἐν Ἀθήναις ὑπῆρξε λίαν συγκινητικὴ καὶ μεγαλοπρεπής, ὥς ἤρμοζεν εἰς τὸ μεγαλεῖον τῆς ἰδέας της.

LE MESSENGER D'ATHÈNES, 31 Mars (v. s.) 1888.

L'opposition avait organisé, à l'occasion de la fête nationale, une manifestation anti-ministérielle. Les manifestants devaient se réunir, vers neuf heures du soir, devant le Sylloge politique, se former en procession et parcourir les rues d'Athènes, précédés, comme c'est l'habitude en pareille occurrence, de fanfares et de flambeaux.

Nous ne nous attarderons pas à démontrer l'inopportunité de la manifestation. Il est des jours — et l'anniversaire de la proclamation de l'indépendance hellénique est du nombre — qui ne doivent pas être exploités par les partis des solemnités pendant lesquelles tout attroupement tumultueux devrait être rigoureusement interdit. Aussi ne craignons-nous pas de nous avancer à la légère, en disant que la manifestation du 25 Mars n'a pas été généralement approuvée.

Le gouvernement avait pris d'énergiques mesures pour faire respecter l'ordre.

La manifestation, qui s'était formée rue d'Eole devant l'église de Chrysospiliotissa, fut en quelque sorte entraînée par de fougueux orateurs, qui éclatèrent en injures et en imprécations contre le gouvernement et le régime actuel. Précédée d'une musique jouant les airs nationaux les plus entraînants, elle entra dans la rue d'Hermès pour se porter sur la place de Constitution. Les cris à bas le ministère et vive l'opposition ne trouvaient pas d'échos dans la foule immense attirée par l'annonce de l'illumination et du feu d'artifice, qui ne répondirent pas, soit dit en passant, à l'idée qu'on s'en était fait sur la foi des journaux.

La manifestation arriva sans encombre et sans incidents au carrefour formé par les rues d'Hermès, de Romvis et d'Evangelistria. Là des coups de revolver, partis de la foule, provoquèrent une panique, qui amena une débaudade. Un homme venait d'être mortellement atteint. Il fut transporté à l'hôpital civil où il expira en arrivant. La manifestation, moins nombreuse qu'au départ, se reforma et reprit sa route vers la place de la Constitution, où l'on ignore ce qui venait de se passer jusqu'à 1 h. avancée de la nuit. Des brigades de gendarmerie à cheval, sabre au clair, suivaient les manifestants; des piquets de cavalerie barraient toutes les voies qui mènent au palais royal. D'ailleurs, les troupes avaient été consignées depuis la chute du jour.

Sur la place de la Constitution un des orateurs du Sylloge fit voter, par les manifestants, un projet de résolution, tendant à flétrir la politique du cabinet. De là, les manifestants se rendirent, par la rue du Stade, chez M. Delyanni, qui exhorta le peuple à persévérer dans son opposition à

un ministère, qui doit, selon lui, amener la ruine financière et l'impuissance militaire du pays.

NEA ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 26 Φεβρουαρίου.

Θὰ ἐπροτιμῶμεν νὰ μὴ ἐποιούμεθα λόγον καὶ περὶ τῆς ἐκ τῶν προτέρων προκηρυχθείσης διαδηλώσεως ἐκ τοῦ «Πολιτικοῦ Σύλλογου» ἥτις χθὲς τὴν νύκτα ἐγένετο, ἂν μὴ συνέβαιnen ἐκ τῆς ἀτυχούς ἰδέας ταύτης καὶ δυσάρεστόν τι λίαν. Ἐν μέσῳ τῆς γενικῆς χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως τοῦ λαοῦ πάσης τάξεως, ἡλικίας καὶ θέσεως, μετὰ κυριῶν, δεσποινίδων καὶ παιδίων ἐξεληθόντος εἰς πανηγυρισμὸν τῆς ἐθνικῆς ἐορτῆς ὑπὸ τὸ ἔκτακτον φῶς τῆς φωταψίας τὴν ἐσπέραν καὶ τοὺς ἡχοὺς μουσικῶν, ὁ Πολιτικὸς Σύλλογος ἠξίωσεν ἀπὸ ἡμερῶν νὰ ἔχη συνηγμένον λαὸν ἰδιαιτέρως πρὸς διαδήλωσιν. Ἐννοεῖται δέ, ὅτι, μεθ' ὅλας τὰς ἐνεργείας τῶν πολιτευομένων, δὲν ἦτο δυνατόν, εἰς τοιαύτην ἐσπέραν νὰ συναχθῶσι πολλοί, μάλιστα ἀφοῦ διεδίδετο ἀτόπως, ὅτι ἐπρόκειτο πλέον περὶ πραγμάτων. Μόλις δὲ ἐγένετο συνάθροισις τις κατὰ τὴν Χρυσοσπηλαιώτισσαν, ἄνευ συντεχνιῶν καὶ ἐπισήμων σωματείων κ. λ. ἀλλὰ μόνον πολλῶν κομματικῶς ὑποχρεωμένων, ἐξῆλθε νὰ ὁμιλήσῃ ὁ κ. Γ' Μπούμπουλης καὶ εἶπέ τινα ἀνάλογα· πολλῶν δὲ κάτωθεν ζητούντων τὸν κ. Πετροπουλάκην, ἐπεφάνη οὗτος καὶ ὠμίλησε ζωηρότερα εἰπὼν, ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ ψήφισμα κατὰ τῆς παρανομούσης κυβερνήσεως (ἐδῶ φωνή τις: «κάτω» παρεξηγήθη καὶ προεκάλεσεν ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ κραυγάζοντος ὅστις καὶ ἐτραυματίσθη διὰ ράβδων) καὶ τέλος προεκάλεσεν εἰς ἔργα Μετ' ὀλίγον μὴ ἐκφωνηθέντος ἐκεῖ τοῦ ψηφίσματος, ὁ κ. Μπούμπουλης πάλιν ἐπρότεινε νὰ ἀνέλθωσι τὰς κεντρικὰς ὁδοὺς ἐννόμως καὶ εὐτάκτως διαδηλοῦντες μόνον τὸ αἷσθημά των. Καὶ ἐτέθη εἰς κίνησιν ὁ συνηγμένος κόσμος, ἐν οἷς ἐπεφαίνοντο οἱ βουλευταὶ κ. κ. Μπούμπουλης, Κωνσταντόπουλος, Λεβίδης, Βάρβογλης, Σάκης, Τσαρλαμπᾶς, Κανάρης, Χριστόπουλος, Πετροπουλάκης καὶ τινες ἐκ τῶν γνωστῶν σφόδρα ἀν-

τιπολιτευομένων, ἡγουμένης μουσικῆς καὶ ἀκουομένων φωνῶν: «Σύλλογος, ζήτη ἡ ἀντιπολίτευσις, κάτω οἱ παράνομοι, ἔπεσε» καὶ ἄλλων προσβλητικωτέρων κατὰ τῆς ἐξουσίας ἐνίοτε. Οὔτε πολὺ ἦτο τὸ πληθὺς ἀναλόγως πρὸς τὴν ὑπερφυελοῦσαν καθ' ὅλην τὴν ἐπίλοιπον πόλιν συνάθροισιν πρὸς πανηγυρισμὸν, οὔτε ἀπεδείκνυε τὰς κοινωνικὰς τάξεις οὔτε ἐν πολλοστημορίῳ.

Ἐν τούτοις ἡ ἄστοχος ἀρχὴ ἔσχεν ἐν ἐπεισοδίῳ θλιβεράν τινα συνέπειαν. Καθὼς ἀνῆρχετο τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ, εἰς τὴν γωνίαν τῆς ὁδοῦ Ῥόμβης ἐκ τοῦ στενοῦ ἐγένοντο πυροβολισμοί, τὸ δὲ δυστύχημα εἶνε, ὅτι ἀθῶος νεανίας ἐπλήγη τυφλῶς εἰς τὸ στήθος καὶ ἔπεσε. Μία ἦν ἡ κοινὴ φωνή, ὅτι τοιαύτην ἐσπέραν τοιαύτη διαδήλωσις δὲν ἐπετρέπετο ὥς διαταρᾶσα μόνον τὴν ἡσυχίαν ἐπὶ τινα λεπτὰ καὶ οὐδὲν ἄλλο, προκαλέσασα δὲ ἐξ ἀναποφεύκτων συγκρούσεων ἐν τοιαύταις ὥραις καὶ τὸ ρηθὲν πολὺκλαυστον θῦμα. Οὕτως ἐγένετο, καὶ παρῆλθεν ἡ ὁμὰς καταντήσασα ὀλιγαριθμοτέρα τοῦ συνοδεύοντος αὐτὴν πρὸς ἀσφάλειαν ὀπισθεν στρατιωτικοῦ σώματος, ἐνῶ ἤδη τὰ πυροτεχνήματα, ὥρα 10, εἰς τὴν πλατεῖαν συνεκράτουν τὸν φιλοθεάμονα ἄπειρον κόσμον καὶ ἐχειροκροτοῦντο, κατῆλθε δὲ διὰ τῆς ὁδοῦ Σταδίου εἰς τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ὅστις προσκληθεὶς διὰ λογιδρίου ἐπεῖπε τινὰ περὶ ἀνάγκης συμπράξεως τοῦ λαοῦ καὶ ἀρωγῆς καὶ ἀγρυπνίας αὐτοῦ, διότι τοιαύτη ἡμέρα εὐρίσκει τὸ ἔθνος χαμένον καὶ λοιπὰ τοιαῦτα. Καὶ ἀφοῦ εἰς πολίτης ἀνέγνω μακρὸν ψήφισμα τοιαύτης περιπτου ἐννοίας, διελύθησαν. Ἡ γενικὴ ἐντύπωσις ὑπῆρξεν, ὅτι δὲν ἦτο καιρὸς διὰ τοιαῦτα, ἦτο ἄστοχον τὸ διάβημα καὶ οἰκτρῶς ἀπέτυχεν, ἠνώχλησε τὸν κόσμον ὅστις ἠθέλην ἀμίαντον τὴν ἐθνικὴν του ἐορτὴν καὶ κατέθλιψε διὰ τοῦ προηγηθέντος φονικοῦ ἐπεισοδίου, ὅσους τὸ ἔμαθον καὶ ὠκτειραν τὰς τοιαύτας περιστάσεις, ἐχούσας δυστυχῶς συχνότατα καὶ ἐκ τοῦ μηδενὸς πολλάκις προκύπτοντα πολυθρήνητα ἀποτελέσματα. Ἡ ἐξουσία ἔδειξεν ἀνοχὴν πλήρη καὶ τελείαν προθυμίαν εἰς παρακολούθησιν μόνον πρὸς πρὸς πρόληψιν ἀπευκαίμων, ἅτινα δὲν ἔλειψαν δυστυχῶς.

ΩΡΑ, 26 Μαρτίου.

Ἡ ἀντιπολίτευσις δὲν ἠθέλησε νὰ ἐφορτάσῃ μετὰ τοῦ λαοῦ τὴν ἐθνικὴν ἐφορτὴν, ἀλλὰ τὴν 9 μ. μ. περὶ τοὺς τριακοσίους, τὸ πλεῖστον περίεργοι, συνήλθον κάτωθι τοῦ Συλλόγου αὐτῶν, ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τοῦ ὁποῖου ὠμίλησαν οὐχὶ περὶ τῆς ἐθνικῆς ἐφορτῆς ἀλλὰ περὶ τῆς κυβερνήσεως οἱ κ. κ. Μπούμπουλης καὶ Πετροπουλάκης. Ἐντιμὸς πολίτης ὁ κ. Καπλάνογλου, παριστάμενος παρευτῆρησεν εἰς τοὺς ἐκεῖ, ὅτι οὐχὶ ὀρθῶς ἐξέλεξαν τὴν ἐθνικὴν ἐφορτὴν δι' ἰδιωτελεῖς σκοπούς, ἀλλ' οἱ ἐκεῖ ἀντιπολιτευόμενοι ἐπετέθησαν κατὰ τοῦ πολίτου τούτου καὶ τὸν ἐτραυμάτισαν διὰ ροπάλων. Ἐκ τοῦ συλλόγου λαμπαδοφοροῦντες περὶ τοὺς ἑκατόν, ἀκολουθούμενοι δὲ ὑπὸ διακοσίων περίπου, κατήλθον τὴν ὁδὸν Αἰόλου καὶ ἀνῆλθον τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ. Παρὰ τὴν Μητρόπολιν οἱ διαδηλωταὶ συμπλακέντες πρὸς ἀλλήλους ἐτυροβόλησαν καὶ ἐφόνευσαν εἰκοσαετὴ νέον, ἐτραυμάτισαν δὲ διὰ ροπάλων ἕτερον δεκαεξαετὴ νεανίαν, Γεώργιον Σαβίνην ὀνόματι. Ἐκεῖθεν ἀνῆλθον εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος, ἣν διελθόντες κατήλθον πρὸς τὴν πλατεῖαν τῆς Ὁμονοίας καὶ διὰ τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς ἐπανῆλθον εἰς τὸν Σύλλογον, ἐπαναλαμβάνοντες καθ' ὅλην τὴν πορείαν. «Σύλλογος! Σύλλογος!» Ἐπειδὴ δὲ τινες ἔρριπτον λίθους, ἡ ἀστυνομία, προσεκάλεσεν αὐτοὺς νὰ διαλυθῶσι καὶ οὕτως ἔληξεν τὸ ἐπεισόδιον τοῦτο.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 26 Μαρτίου 1888.

Μετὰ πληρεστάτης τάξεως καὶ ἡσυχίας καὶ ἐνθουσιωδῶς ἐφορτάσθη ἐν τῇ πρωτευούσῃ καὶ καθ' ἅπαν τὸ Κράτος χθὲς ἡ ἐθνικὴ ἐφορτή. Ἀναγκαζόμεθα νὰ σημειώσωμεν τοῦτο, διότι ἐνταῦθα τινὲς τῶν περὶ τὸν Σύλλογον μερίδος τινὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἀπὸ ἡμερῶν διάφορα ἐσπερμολόγουν καὶ ἱκανὰς ἐνεργείας κατέβαλον, ἵνα εἰς τὴν χθεσινὴν ἐφορτὴν δώσωσι τύπον διαδηλώσεως κατὰ τοῦ ὑπουργείου καὶ τῆς βασιλείας, ἀπροκαλύπτως δὲ ἐφημερίδες τῆς ἀντιπολιτεύσεως

ἀνέκρουον θυοῦρα καὶ ὡς ἐπφθόν ἀνέγραφον: «οὐχὶ πλέον λόγους ἀλλὰ ἔργα».

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀπεπειράθησαν χθὲς τὴν ἐσπέραν τινὲς τῶν ἐνταῦθα βουλευτῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως οἶονεὶ διαδήλωσιν καί, παρὰ τὴν ἀπόφασιν, ἐξεφωνήθησαν ἀπὸ τῶν ἐξωστῶν καὶ ἐξεδρῶν λόγοι κανστικοὶ ὡς ρευστὸς σίδηρος, καὶ περιῆλθε τὰς ὁδοὺς εὐαριθμοτάτη τις ὁμὰς πολιτῶν κατὰ τὰ ἐννέα δέκατα ἀνηλίκων, τῆς διαδηλώσεως δὲ ταύτης τὴν σοβαρότητα ἀντελήφθησαν ἅπαντες οἱ συμπολίται ἡμῶν, σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις παρατυχόντες τὴν ὥραν ἐκείνην ἐν ταῖς πλατείαις καὶ ταῖς ὁδοῖς, ἵνα μὴ ὑπάρχῃ ἀνάγκη νὰ παρὰσχωμεν περιγραφὴν αὐτῆς. Ἀτυχεστέραν ἀπόπειραν δὲν εἶδεν ἀκόμη ἢ πρωτεύουσα ἐν ἐποχαῖς ὀργανωμένων διαδηλώσεων. Τόσῃν δὲ οἱ πολῖται ἔδωκαν σημασίαν εἰς τὰς ἀπὸ ἡμερῶν προειδοποιήσεις καὶ τὰς λαθραίας προπαρασκευάς, ὅτι τὴν χθесινὴν ἐσπέραν θὰ ἐγίνοντο σημεῖα καὶ τέρατα, ὥστε πάντες μετὰ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν εὐρίσκοντο εἰς τὰ διάφορα κέντρα συνεδριάσεων, θεώμενοι τὰς πολυτελεῖς φωταψίας καὶ τὰ καιόμενα βεγγαλικά, παραμείναντες δὲ μέχρι πέραν τοῦ μεσονυκτίου. Μόνον ἡ κυβέρνησις ἐκ καθήκοντος καὶ κατὰ παντὸς ἀπροόπτου, οὐχὶ ἀσυνήθους ἐν τοιαύταις συναθροίσεσι, καθ' ἃς δὲν εἶνε ἀδύνατον συμπλοκὴ τις μεταξὺ πολιτῶν νὰ λάβῃ χώραν, ἔλαβε μέτρα τινα ὑπὲρ τῆς πλήρους διατηρήσεως τῆς τάξεως, ἀλλὰ πλὴν λυπηροῦ τινος καὶ ὅλως μεμονωμένου γεγονότος, οὔτε στρατιώτης εἰς, οὔτε ἀστυνομικὸς κλητὴρ ἐδέησε νὰ κινηθῇ πρὸς καταστολὴν οἰασδῆποτε ἀταξίας.

Πιστεύομεν, ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις θὰ ἐπορίσθῃ διδάγματα ἐκ βολιδοσκοπήσεως ἣν χθὲς ἐπεχείρησαν ἐν τῷ δημοσίῳ φρονήματι. Καὶ ἐὰν σκοπὸν εἶχε νὰ προκαλέσῃ ὁχλαγωγίαν καὶ ἐπίδειξιν ἀντικυβερνητικὴν καὶ ἀντιδυναστικὴν, καὶ ἐὰν ἀπλῶς ἠθέλησε νὰ ἐορτάσῃ ἰδίᾳ καὶ συγκεντρώσῃ ὑπὸ τὴν σημαίαν αὐτῆς τὸ πλῆθος, ἀπέτυχε καθ' ὅλοκληρίαν.

ΚΤΥΠΗΣΑΤΕ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑΝ

Περίεργον! εἰς τὰ συνταγματικά χρονικά ὄλων τῶν ἔθνων κρίνεται ὡς σπάνιον φαινόμενον ἀντιδημοτικότης ἀντιπολιτεύσεως. Ὁ κανὼν εἶνε: αἱ ἀντιπολιτεύσεις νὰ ᾧσι δημοτικά. Εἶνε δὲ φυσικώτατον τοῦτο: Αἱ καλλίτεραι τῶν κυβερνήσεων δὲν δύνανται νὰ ἀνταποκριθῶσι πρᾶτ-
τουσαι εἰς ὄλους τοὺς πόθους τοῦ λαοῦ· ἀλλ' αἱ ἀντιπολιτεύσεις σ-
νήθως ἐπαγγελόμεναι ἀνταποκρίνονται καὶ εἰς τοὺς παρατολμο-
τέρους Ἑθνικοὺς ὀνειρούς. Οἱ δὲ ἄνθρωποι, φύσει εὐπιστοὶ, τυγχάνου-
σιν εὐεπίφοροι πρὸς τὸ ἐλπίζειν μᾶλλον ἐπὶ τὸ μέλλον ἢ ἐπὶ τὸ παρόν,
Πρώτη ἢ ὑπὸ τὸν κ. Δηλιγιάννην ἀντιπολίτευσις κατώρθωσε νὰ παραβῇ
τὸν γενικὸν κανόνα καὶ νὰ ἀποβῇ αὐτόχρημα μισητή. Ἡ ἀντιπολίτευ-
σις ἀπελπισθεῖσα μόνον τὴν βίαν ὀνειρεύεται, τὴν βίαν θωπεύει, αὐτὴν
μεταχειρίζεται, αὐτὴν διαχειρίζεται.

Πρὸς τὴν παντελεῖ αὐτῆς ἐξαχρείωσιν, πρὸς τὴν τελείαν αὐτῆς ἀνι-
κανότητα μία καὶ μόνη δύναμις ἀνταποκρίνεται: ἡ φλογερὰ ἐπιθυμία
τῆς καταλήψεως τῆς ἐξουσίας. Οἱ κατώτεροι τὴν θέλουν διὰ τὰς ἀπο-
λαύσεις της. Οἱ ἀνώτεροι τὴν ἐπιζητοῦν διότι εἶδον τὸ χάος, ὅπερ
ἐγκατέλειψαν αὐτοὶ ἀποχωρήσαντες, ἤρχισε νὰ τακτοποιηται ὑπὸ τῆς
διαδόχου κυβερνήσεως δι' ὑπερανθρώπων πράγματι ἐνεργειῶν καὶ
λυσσομανοῦν, πρὶν ἢ πληρὴς τὸ κατασκευάσμα ἐμφανισθῇ εἰς τὰ ὁμ-
ματα τοῦ κόσμου, νὰ προλάβουν αὐτοὶ ἢ νὰ δρέψουν τοὺς καρποὺς
ξένων κόπων ἢ νὰ ἐπαναφέρουν πάλιν τὸ χάος, πάλιν τὸν ἀπελπισμὸν,
πάλιν τὴν χρεωκοπίαν. Οὔτε ἡμεῖς, οὔτε σεῖς.

Πῶς δὲ ζητοῦν νὰ ἔλθουν εἰς τὴν ἐξουσίαν; Συνταγματικῶς; Δὲν
δύνανται. Κοινοβουλευτικῶς; Ἐλειποτάκτησαν. Λαϊκῶς; Μισοῦνται
Ἑθνικῶς; Περιφρονοῦνται. Διὰ τῆς Βασιλείας; Τὴν ἀπειλοῦν. Πῶς
λοιπόν; Δι' ὀχλαγωγῶν, διὰ τῆς βίας, διὰ στάσεων! Τὸ ἰδεῶδες τῆς

www.libtool.com.cn
 συστάσεως Πολιτικοῦ Συλλόγου αὐτὸ ἦτο. Ἡ δὲ προχθε-
 σινή διαδήλωσις ἦτο ἡ καλὴ ἀρχή.

Εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον τῆς πλήρους ἀδυναμίας ἀφ' ἑνός, καὶ τῶν
 τάσεων πρὸς κακουργίαν ἀφ' ἑτέρου περιῆλθεν ἡ Ἀντιπολίτευσις.
 Νομίζει τις ὅτι συγκροτεῖται ἀπὸ Desperados. Τὰ συνετά, ἀλλ'
 ἀσθενικὰ αὐτῆς στοιχεῖα ἀδρανοῦν, ἀπεχώρησαν· τὰ φαῦλα προχω-
 ροῦν, δρῶσιν. Ἡ δ' ἀποσύνθεσις εἶνε πλήρης. Σκιά τις ἔμεινε μό-
 νον ὀρθία, ὥς εἰδῶλον πνευματιστοῦ, λευκὴ σινδόνη, μὲ φωτογραφι-
 κὸν Ἰνδαλμα ὥς πρόσωπον δῆθεν πραγματικόν, ὃ λεγόμενος ἄρχη-
 γός. Ὅμιλεῖ ὥς νευρόσπαστον, κινεῖται ὥς νευρόσπατον, ἄρχει ἀρ-
 χόμενος, ὀδηγεῖ ὀδηγούμενος.

Κατ' ἀντίστροφον λόγον ἐνισχύετο ἡ κυβέρνησις. Ἡ ταχύτης μεθ'
 ἧς ἤρξατο ἐπουλοῦσα τὰς ἀνοιχθείσας εἰς τὸ Ἔθνος, εἰς τὸ Κράτος,
 πληγὰς ἡδύνατο νὰ ζηλωθῇ ὑπὸ τοῦ δεξιωτέρου, ἐλαστικωτέρου χει-
 ρουργοῦ. Διεδέχθη ἔλλειμμα ἑκατὸν τριάκοντα ἑκατομμυρίων, καὶ τὸ
 ἔτος καθ' ὃ ἐκυβέρνησε μόνον αὐτή. ὅλον αὐτή, πρόκειται νὰ κλείσῃ
 μὲ ἰσοζύγιον. Ἔκαμε μετατροπὰς δανείων, ὅτε ἡ ἀντιπολίτευσις συ-
 νηγόρει ὑπὲρ τῆς χρεωκοπίας, συνωμολόγησε δάνεια μὲ μοναδικούς
 διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ὅρους, ἐπανήγαγε τὴν πίστιν τοῦ Δημο-
 σίου, ἐτήρησεν ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις της, ὅχι μόνον ἐβοήθησαν ὅπως
 περατωθῶσιν οἱ ἐν ἐνεργείᾳ σιδηρόδρομοι, ἀλλ' εὔρεν ἑταιρείαν διὰ
 τὸν σιδηρόδρομον Ἀγρινίου, ἑταιρείαν διὰ τὸν ἀπὸ Μύλων εἰς Κα-
 λάμας, διαπραγματεύεται ἐξακολουθητικῶς τὸν τῆς Λαρίσσης, μελετᾷ
 τὴν ἐνοποίησιν τῶν δανείων, τὴν ἀνακούφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ,
 τὴν ἄρσιν τῆς ἀναγκαστικῆς, δὲν ἡμέλησε τῆς ἐθνικῆς ἀποστολῆς,
 μετ' ὀλίγον ναυτικῶς ἡ Ἑλλὰς θὰ εἶνε ἰσχυροτέρα τῆς Τουρκίας, διὰ
 πραγμάτων οὐχὶ δὲ διὰ κομπορημοσυνῶν, ἀνεξωογόνησε τὴν ἐπὶ τὸ
 μέλλον τῆς Ἑλλάδος πίστιν, ἔλυσεν ἀξιοπρεπῶς τὸ μετὰ τῆς Ρουμανίας
 διπλωματικὸν ἐπεισόδιον καὶ ἀπέδωκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν θέσιν της
 ἐν τῇ Ἀνατολῇ, τὴν θέσιν της ἀπέναντι τῆς Εὐρώπης.

Τί ἐξ ὧν τούτων δύναται νὰ διαμφισβητήσῃ ἡ Ἀντικολίτευσις;

Οὐδέν, ἀπολύτως οὐδέν καὶ διὰ τοῦτο ἀπελπισθεῖσα μία μερὶς αὐτῆς μαίνεται εἰς τὰς ὁδοὺς, προσβάλλει τὴν κοινωνίαν, ἀπειλεῖ τὸν κόσμον, προκαλεῖ ταραχὰς καὶ φόνους, ζητεῖ νὰ ἐκτρέψῃ τὸν τόπον ἀπὸ τῆς ἀναρρωτικῆς, θεραπευτικῆς ἐργασίας του, ζητεῖ νὰ χάσωμεν ὅ,τι μετὰ τὸν ἀποκλεισμόν ἐκερδίσσαμεν, ζητεῖ νὰ ἐξομοιώσῃ τὴν Ἑλλάδα πρὸς τὴν Ρουμανίαν εἰς τὰς κακὰς τῆς ἡμέρας, ζητεῖ νὰ προκαλέσῃ ἔκπτωσιν τῶν χρεωγράφων, περιορισμὸν τῆς πίστεως, νέκρωσιν τοῦ ἐμπορίου, ἐλάττωσιν τῶν ἡμερομισθίων, ἀνακοπὴν τῶν δημοσίων ἔργων, ἀτονίαν καὶ χαλάρωσιν καὶ κρίσιν οἰκονομικὴν. Ἴδου τί ζητεῖ. Καὶ ἰδοὺ τί δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ τὴν ἀφήσῃ νὰ τὸ ζητῇ. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ κυβέρνησις δὲν εἶνε ἀντιπρόσωπος κόμματος· εἶνε ἀντιπρόσωπος ἔθνους. Ὡς πρὸ ἐξωτερικοῦ ἐχθροῦ τὸ ἔθνος ἐνοῦται καὶ περιστοιχίζει τὸν ἡγεμόνα καὶ τὴν κυβέρνησιν, οὕτω καὶ πρὸ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἐχθροῦ δὲν ὑπάρχει πλειοψηφία καὶ μειοψηφία, ὑφίσταται ὁμοψηφία μόνον καὶ ὁμοφωνία καὶ ἡ ὁμοφωνία αὕτη κραυγάζει: Κτυπήσατε τὴν ἀναρχίαν ἐν τῇ ἐνάρξει τῆς διότι ἔχομεν ἀνάγκην ἡσυχίας καὶ πάλιν ἡσυχίας καὶ μόνον ἡσυχίας.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 27 Μαρτίου.

Εἶχον τάχα τὰ ὄντα ταῦτα τὴν συναίσθησιν τοῦ τί πράττουσιν; Ἡ ἐξήτουν καλὰ καὶ σώνει νὰ φονεύσουν τὸν Ἀθανασόπουλον ἢ τὸν Σαβῖνον, τὸν Καπλάνογλου ἢ τὸν ἀνώνυμον ἀμαξηλάτην; Διότι, μὴ νομίζετε, ὅτι ἐπειδὴ τάχα οἱ τελευταῖοι οὗτοι ἐτραυματίσθησαν μόνον εἶνε ὀλιγώτερον θύματα τοῦ φονευθέντος Ἀθανασοπούλου.

Δι' ἡμᾶς, ὁμολογοῦμεν, οὐδεμίαν μεγάλην σημασίαν ἔχει τὸ γεγονός μέχρι τίνος βαθμοῦ ἐπροχώρησεν ἡ βιαιοπραγία καὶ ὁποῖον ἔφευρεν ἀποτέλεσμα, ὅταν καὶ εἰς τὸ τραῦμα καὶ εἰς τὸν φόνον ἡ αὐτὴ ἐνπάργει ἐγκληματικὴ πρόθεσις. Καὶ τὴν ἐγκληματικὴν ταύτην πρόθεσιν διετράνωσαν πρῶτοι αὐτοὶ οἱ ἐργάται τῆς εἰρηνικῆς διαδηλώ-

σεως, ὀπλισθέντες ὡς ἀστυκοί, ἵνα τὴν παρακολονθήσωσι, θραύσαντες τὴν κεφαλὴν τοῦ φιλησύχου πολίτου κ. Καπλάνογλου, διότι ἐτόλμησε νὰ εἰρωνευθῇ διὰ μιᾶς λέξεως τὸ ὄνομα τοῦ Συλλόγου. Τὴν ἐξεδήλωσαν αὐτοὶ οἱ ὑποκινηταί, οἱ συντάξαντες ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Συλλόγου τὸ ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος ἀναγνωσθὲν ἔτοιμον ψήφισμα. Ἐκήρυξεν αὐτὴν ὡς πολιτικὸν δόγμα αὐτὸς πρωτοκάθεδρος τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὁ δλίγας στιγμὰς μετὰ τὴν συμπλοκὴν καὶ τὸν φόνον τοῦ ἀθόφου περιέργου Ἀθανασοπούλου συστήσας ἀπὸ τῆς ἐπαράτου ἀναμνήσεως ἐξώστου του, πρὸς τοὺς ἀγαπητοὺς συμπολίτας νὰ ἐξακολουθήσωσιν ἀσχολούμενοι καὶ προσπαθοῦντες ὅπως κατορθωθῇ νὰ ἐκλείψωσιν αἱ ἀφορμαὶ αἱ προκαλοῦσαι τὰ προβλεπόμενα δεινὰ διὰ τῶν ὅπλων βέβαια, διότι ὠμίλει πρὸς πλήθη κάθοπλα καὶ ὀπλισμένα μάλιστα βαρύτερον ἢ οἱ τουρκοφάγοι ἐπίστρατοὶ του!

Καὶ ἔπειτα ἀπὸ τοιαύτην πασιφανῇ ἐκδήλωσιν φονικῶν φρονημάτων, ἔπειτα ἀπὸ τοιαύτας ἐγκληματικὰς προθέσεις ἐνὸς σωματείου κοπτομένου ὑπὲρ τῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν καὶ πρώτου αὐτοῦ παραβαίνοντος τὸ σφαγιαζόμενον Σύνταγμα, ἔχομεν δικαστικὴν ἐξουσίαν τόσον ἀνάνδρον καὶ τόσον δειλὴν, ὥστε νὰ μὴ ἔχη τὸ θάρρος νὰ συλλάβῃ ἀπὸ τὰ ὧτα τὸν κουνηματοποιὸν Λεβίδην, ἵνα τὸν φυλακίσῃ, νὰ μὴ ἔχη τὸ θάρρος νὰ περιορίσῃ εἰς τὸν Μενδρεσέν, τὴν ἐπαναστατικὴν μεγαλοφυΐαν τῶν κ. κ. Πετράκη καὶ Ν. Καλλιφρονᾶ, τὴν ἀναρχικὴν μαγκούραν τοῦ κ. Δημητρακάκη καὶ τὸ δρμητικὸν ρεῦμα τοῦ Εὐρώτα. Διότι πάντες οὗτοι οἱ κύριοι, οἷς ἐπροστάτευσεν τὸ Σύνταγμα παρασχὼν αὐτοῖς τὸ δικαίωμα νὰ συνέρχωνται ἐλευθέρως τηροῦντες τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, περιάγουσι τὰς συνελεύσεις των εἰς τὰς ὁδοὺς, βυσσοδομοῦντες ἅπαντες ἐγκλήματα ἐν τῷ νῷ, ἐπιθέσεις καὶ ἀνατροπὰς, φόνους καὶ τρομοκρατίαν. Εἶνε λοιπὸν ὅλοι ἐκτὸς τοῦ νόμου καὶ ὑπάγονται μόνον εἰς τὴν δικαστικὴν δικαιοδοσίαν ἀφ' ἧς στιγμῆς ὑπάρχουν χειροπιασταὶ ἀποδείξεις τῶν ἐκνόμων ἐνεργειῶν των καὶ ἀναρχικῶν διαθέσεών των, αἱ δημοσιογραφικαὶ ἀπειλαὶ των

καὶ οἱ ἐκ σεληνιασμοῦ ἀφρίζοντες λόγοι των, οἱ σκανδαλώδεις ἐκπλισμοὶ καὶ ἡ ἡλιθίως παρὰ φρων ὁμολογία των περὶ «τῶν τελευταίων ἡμερῶν τῆς βασιλείας Γεωργίου τοῦ Α΄.»

Μόνον ἐν κάλυμμα νομοθετικὸν δικαιολογεῖ τὴν δικαστικὴν ἀρχὴν μὴ προβάσαν εἰς τὴν σύλληψιν πάντων τούτων τῶν ἀπὸ πάσης ἑλληνικῆς τρώγλης Ροβεσπιέρων, ὅτι ὁ ποινικὸς ἡμῶν νόμος δὲν ἐπρονόησε περὶ ποινῶν ἀρκετὰ ἐξευτελιστικῶν διὰ τὸ μέγεθος τῆς γελιότητος καὶ μωρίας τῶν πρωτοεργῶν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 28 Μαρτίου.

Καὶ λοιπὸν ἡ σοβαρὰ «Πρωΐα», ἀφοῦ ἐξήντηλσεν ὅλα τὰ ἐπιχειρήματα τῆς λογικῆς καὶ ὅλα τὰ σχήματα τῆς ρητορικῆς διὰ νὰ πείσῃ τὸν κόσμον ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς εἶνε ὁ δολοφονήσας τὸν ἀτυχῆ νέον, ὅσα ἐκ τῶν ἐπιχειρημάτων καὶ σχημάτων τῆς ἀπέμειναν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς τὰ ἐχρησιμοποίησεν ἐναντίον καὶ αὐτῆς τῆς ἀμαξῆς καὶ αὐτοῦ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. Τί ἄλλο πλέον θέλετε, μετὰ τὸ ἄκρον ἄωτον αὐτὸ ἀντιπολιτευτικῆς δεινότητος καὶ δημοσιογραφικῆς σοβαρότητος.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 27 Μαρτίου.

Ὅπως ἀνεξήγητος ἀποβαίνει ἡμῖν ἡ μέχρι τοῦδε στάσις καὶ τῆς διοικητικῆς καὶ τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς ἀπέναντι τῶν προχθὲς διαδραματισθέντων. Ἦτο γνωστὸν ἀπὸ ἡμερῶν ἤδη ὅτι οἱ περὶ τὸν Σύλλογον παρесеκούζον διὰ τὴν ἐθνικὴν ἡμέραν τῆς 25 Μαρτίου τὸ ἱστορικὸν πλέον καταστὰν κούνημα. Πολλοὶ ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων τοῦ ἐν αὐτῷ δὲν ἐδίσταζον νὰ διακηρύττωσιν ἀναφανδὸν ὅτι τὰ τρόπαια Φλέβα, τοῦ Φίλιππέσκου καὶ τῶν ἐκ Βουλγαρίας προσφύγων, οὓς εἶχε διαθέσει ὑπὲρ τῶν ἐν Βουκουρεστίῳ δημεγερετῶν ὁ Χίτροβο, δὲν ἄφηνον νὰ καθεύδωσιν οἱ ἐνταῦθα πατριῶται. Τὰ ὄργανα τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ ἰδίᾳ ὁ μεγαλόσχημος διερχομὲν τοῦ ὁμωνύμου Πολιτικοῦ Συλλόγου ἐκάλουν τὸν λαὸν ἀσυστόλως εἰς μίμησιν τῶν ἐν

Ρουμανία ὁμοφρόνων. Κατὰ ταῦτα πρόκειται προφανῶς περὶ στάσεως καὶ οὐχὶ περὶ εἰρηνικῆς διαδηλώσεως, ὥς ἐνασμενίζουσι τῶρα ἐκ τῶν ὑστέρων νὰ ἀποκαλῶσιν αὐτήν οἱ περὶ τὸν πρωτοκάθεδρον τῆς ἀντιπολιτεύσεως· διατὶ λοιπὸν οἱ ἀρμόδιοι δὲν ἔκαμνον ἐγκαίρως τὰ προσήκοντα διαβήματα πρὸς πρόληψιν αὐτῆς; Καὶ ἂν μὴ ἦρκουν εἰς τοῦτο αἱ προηγούμεναι διαδόσεις καὶ διακηρύξεις τῶν ἐνόχων, ὑπερήρκει, νομίζομεν ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον εἰς τῶν προϋσταμένων τοῦ Συλλόγου ἀπήγγειλεν ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τούτου κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς δῆθεν εἰρηνικῆς διαδηλώσεως, καλῶν τὸν λαὸν εἰς ἀνατροπὴν τῶν καθεστηκυῶν ἀρχῶν τοῦ Κράτους. Δὲν ἦτο ἄρα γε ὁ λόγος οὗτος ἀποχρῶν ὅπως ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ προβῇ πάραυτα εἰς διάλυσιν τῆς συναθροίσεως καὶ εἰς σύλληψιν τοῦ οὕτως ἀναφανδὸν κηρύττοντος κατ' αὐτὴν τὴν ἀνταρσίαν; οἱ ὑποκινηταὶ τῆς διαδηλώσεως κατέληξαν εἰς τοὺς τελευταίους λόγους ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τοῦ Συλλόγου, καθ' οὓς πάντα χαλινὸν ἀποπτύσαντες ἐξύβρισαν καὶ Κυβέρνησιν καὶ Βασιλείαν, κηρύξαντες αὐτὰς ἐνόχους ἐσχάτης προδοσίας καὶ καλέσαντες τὸν λαὸν εἰς τὴν ἄμεσον ἀνατροπὴν αὐτῶν. Τὸ περίεργον δὲ εἶνε ὅτι οἱ τεταγμένοι ἐπὶ τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας ἡκροῶντο κάτωθεν μετὰ στωϊκῆς ἀπαθείας τοὺς τοιούτους λόγους ἄφησαν δὲ τοὺς νέους Δάντωνα καὶ Ροβεσπιέρους, ὅπως ἀπέλθωσιν ἡσυχοὶ οἴκαδε καὶ ἐκεῖ σκεφθῶσιν ἴσως περὶ νέων ἀποτελεσματικωτέρων τρόπων διαταραξέως τῆς ἡσυχίας.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 27 Μαρτίου.

Χθὲς ὁμὰς ἀνθρώπων ἐνόπλων, ἔχουσα ἀρχηγοὺς ὑπὸ πολιτικῶν παθῶν τετυφλωμένους, διέσχισε τὰς ὁδοὺς, περιῦβριζουσα τοὺς πάντας καὶ ἀρχὰς καὶ Κυβέρνησιν, κακοποιοῦσα πολίτας, πυροβολοῦσα, προσπαθοῦσα νὰ ἐνσπείρῃ τὸν πανικὸν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα λαὸν τῆς πρωτευούσης, καταλείπουσα κατὰ τὴν διάβασίν της πτώματα ἀθῶων νέων, νομίζουσα, ὅτι διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἡδύνατο νὰ ἀνατρέψῃ τὴν

Κυβέρνησιν. Αἱ πράξεις αὐταὶ δὲν μετέχουσι παντάπασιν τοῦ χαρακτήρος εἰρηνικῶν διαδηλώσεων ἀγαθῶν καὶ φρονίμων πολιτῶν, ἐκφραζόντων τὰ πολιτικὰ αὐτῶν φρονήματα, ἀλλ' ἀποτελοῦσιν ἐγκλήματα, ἃτινα ἢ ποινικὴ δικαιοσύνη ἀμειλίκτως δεόν νὰ καταδιώξῃ καὶ πατάξῃ.

2 Ἀπριλίου.

Κατ' αἴτησιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιστρέφονται σῶοι οἱ πρὸς ἐκτίμησιν ἀποσταλέντες εἰς Ἀγγλίαν μαργαρίται τῶν ἀειμνήστων Ζωσιμαδῶν.

Ἐφημερίς 28 Μαρτίου.

Ὁ λαὸς τῆς πρωτευούσης, ἐκεῖνος ὃν φέρουσιν ἐπὶ τῶν χειλέων συνεχῶς οἱ ἀνερματίστως θαλασσοδερόμενοι εἰς τὰ πελάγη τῆς πολιτικῆς ἐμπαθείας, παρέσχεον ἐξαίρετον μάθημα χθὲς εἰς ὅλους αὐτοὺς. Οἱ παραστάντες θεαταὶ τῆς διακωμωδήσεως καὶ τῶν πολιτικῶν καλουμένων κηδεῶν, ἣν ἀπεπειράθησαν οἱ ἀξιοῦντες νὰ διαδραματίσωσι πρόσωπα ἑλληνοπρεπῶν ἡρώων, ἀποστεργόντων δῆθεν πᾶν τὸ δθνεῖον καὶ κοπτομένων ἐναντίον τῶν «ξένων ἐπιδρομέων», πράγματι δὲ ἀδεξίως καὶ κωμικῶς ἀπομιμουμένων τὰ πραττόμενα ὑπὸ ξένων λαῶν ἐν ἐποχῇ πολιτικῶν ἀναβρασμῶν, δύνανται νὰ μαρτυρήσωσι περὶ τῆς καταφρονητικῆς ἀδιαφορίας τῆς πρωτευούσης χθὲς κατὰ τὴν ὥραν τῆς πολιτικῆς κηδείας. Ἡ κοινωνία εἶχεν ἀποστρέψει μετὰ βδελυγμίας τὰ ὄμματα ἀπὸ τῶν ἀνοσίων ἐκεῖνων, οἵτινες ἀφοῦ ἠγωνίσθησαν νὰ ἐκμεταλλευθῶσιν ὑπὲρ τῶν συμφερόντων αὐτῶν τὴν ἐθνικὴν ἐορτήν, πρὸ τῆς ὁποίας εἰσίων τέως καὶ ἐλθμονοῦντο πολιτικαὶ διαιρέσεις καὶ ἔριδες, προὐχώρουν μέχρι τῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ αὐτοῦ τοῦ θανάτου. Ἀλλ' οὐδόλως ἴσχυσαν αἱ ἐπίσημοι προσκλήσεις καὶ αἱ τραγικαὶ ἐπικλήσεις των, ὅπως συγκινήσωσι τὸν λαὸν τῆς πρωτευούσης. Οἱ φανατικώτεροι τῶν θαμιστῶν τοῦ Πολιτικοῦ Συλλόγου, βουλευταὶ τινες ἐκ τῆς ἀντιπολιτευσεως καὶ οἱ ἀπαραίτητοι εἰς πᾶσαν συνάθροισιν ἀγνυόπαιδες, δὲν ἐκράγ-

ματοποίησαν βεβαίως τὸ ἰδανικόν, ὅπερ συνελάμβανον ἐν νῷ οἱ μεγαλοπράγμονες ἐπινοηταὶ τῆς πολιτικῆς κηδείας.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 2 Ἀπριλίου.

Χθὲς ἐπεσκέφθησαν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας κ. Λεμαίτρ καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς ρουμανικῆς πρεσβείας κ. Κρετσουλέσκου.

8 Ἀπριλίου.

Χθὲς συνειργάσθη μετὰ τοῦ βασιλέως ὁ κ. πρωθυπουργός.

Η ΝΕΚΡΟΨΙΑ

Ἐν τῷ παρεκκλησίῳ τοῦ νεκροταφείου παρῆσαν ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας κ. Σταΐκος, ὁ φρούραρχος Ἀθηνῶν κ. Ἀντωναρόπουλος, ὁ εἰσαγγελεὺς κ. Γαλιάτσας, καὶ ὁ ἀνακριτὴς κ. Μάνεσης.

Διενεργήθη ἡ νεκροψία ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ Τυπάλδου καὶ τοῦ ὕφηγο τοῦ τῆς ἱατροδικαστικῆς κ. Καλλιβωκά, κατὰ ρητὴν δὲ διαταγὴν τοῦ κ. Τρικούπη παρέστησαν ἐν τῇ νεκροψίᾳ καὶ μέλη τοῦ ἱατροσυνεδρίου. Διήρκεσεν αὕτη ἐπὶ ἱκανὴν ὥραν διότι δὲν εὗρίσκετο εὐκόλως ἡ σφαῖρα, εὗρέθη δὲ τέλος εἰς τὸ ὀπισθεν δέρμα, ὅπου κατέληξεν, ἀφοῦ διέσχισε τὰς ἀρτηρίας τῆς καρδίας, τὸν πνεύμονα καὶ τὰ ὀστά τῆς ὠμοπλάτης. Διήλθεν ἡ σφαῖρα ὅλα ταῦτα τὰ μέρη διευθυνθεῖσα ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω καὶ ἐκ τῶν ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ. Ἡ σφαῖρα εὗρέθη ἀκεραία καὶ ἄθικτος, ἀφοῦ δὲ ἐπλύνθη, καὶ παρεβλήθη, πρὸς σφαῖρας πολυκρότων χωροφυλάκων καὶ ἀστυνομικῶν κλητῆρων, ἀπεδείχθη ὅτι δὲν ἀνήκει οὔτε εἰς τὰ μὲν οὔτε εἰς τὰ δέ. Ἐπειτα ἐγένετο δοκιμὴ τῶν σφαιρῶν τῶν πολυκρότων, ὅπως ἐννοηθῇ ἡ δύναμις τῶν βολῶν αὐτῶν. Ὁμοφώνως δὲ ἀπεφάνθησαν πάντες οἱ ἐν τῇ νεκροψίᾳ παραστάντες, ὅτι ἡ προσβολὴ ἐγένετο ἐκ τοῦ πλησίον.

ΤΟ ΑΣΤΥ, 3 Ἀπριλίου 1888,

Ἡ ἱστορία δὲν θ' ἀπομνημονεύσῃ ἴσως ποτὲ τὴν πολιτικὴν ταῦτην κηδείαν τοῦ Πολιτικοῦ Συλλόγου, ἀλλὰ βεβαίως θὰ ἀπομνημο-

νεύση πρὸς ἰλαρότητα τῶν μεταγενεστέρων τὸ συμβὰν ἐπεισόδιον, ὅτε ἡ πομπὴ διήρχετο πρὸ τοῦ Φρουραρχείου. Οὐλαμὸς ἔπλεων ἐκεῖ παρατεταγμένων ἐξιφούλκησε τῇ προσταγῇ τοῦ διοικούντος αὐτὸν ἀξιωματικοῦ διὰ νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὸν προκορευόμενον τῆς κηδείας στανρὸν τὰς νενομισμένας τιμὰς, ἀλλ' οἱ ἀνδρεῖοι διαδηλωταὶ ἐκλαβόντες τὸ κίνημα ὥς ἐχθρικὸν διεσκορπίσθησαν ἐν ἀκαρεῇ. Ὅτε συνῆλθον ἐκ τοῦ φόβου τοῦ εἰς τῶν ἡγετῶν τῆς διαδηλώσεως, μαθὼν τὴν ἀληθῆ αἰτίαν εἶπε μετ' ἀφελείας. . . .

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 28 Φεβρουαρίου.

Ἡ φουστανέλλα τῶν εὐζώνων, περὶ τῆς ὁποίας ἀείποτε ὠμῶν οἱ τῆς ἀντιπολιτεύσεως διὰ τῶν πανηγυρικωτέρων ἐκείνων φράσεων, ἐφάνη τόσον ἀχάριστος εἰς τοὺς ὑμνητὰς αὐτῆς! Οἱ εὐζωνοὶ διεδραμάτισαν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας πρόσωπον πᾶν ἄλλο ἢ εὐάρεστον εἰς εἰς τοὺς πολλάκις ἐπιληφθέντας τῆς εὐκαιρίας νὰ ἀνυψώσῃσι μέχρι οὐρανοῦ τὴν λεβεντιάν των. Εἰργάσθησαν καὶ οὗτοι ὑπὲρ τῆς τάξεως, καὶ μάλιστα συνταχθέντες μετὰ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων. Ὅποια φοβία! Τοῦ λοιποῦ ἡ ἀγνὴ καὶ λευκὴ φουστανέλλα θὰ παρίσταται εἰς τὰ ὄμματα των μαύρη καὶ μεμολυσμένη. Εὐζωνοὶ φρουροῦντες ὑπὲρ τῆς τάξεως τοιαύτας ἀσχημίας ἀποκρούουσιν αἱ παραδόσεις τοῦ ἀκραιφονοῦς Ἑλληνισμοῦ.

10 Μαρτίου.

Χθὲς μετὰ μεσημβρίαν ἐπεσκέφθησαν τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐν τῇ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν οἱ κ. κ. Ρολλὲν καὶ Ρῶσσελς.

Χθὲς τὴν πρωΐαν ὁ βασιλεὺς ἐδέχθη τὰς ἀρχὰς τῆς πόλεως μετὰ ταῦτα δὲ συνειργάσθη μετὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ.

4 Μαρτίου.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἐπεσκέφθη χθὲς τοὺς πρεσβευτὰς τῆς Αὐστρίας καὶ Γαλλίας.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Κυρίως εἰπεῖν εἶνε ἀνάξια καὶ τοῦ ἐλαχίστου λόγου τὰ ἐπισήμως καὶ ἐκ τοῦ φανεροῦ γενόμενα τὴν νύκτα τῆς ΚΕ'. Μαρτίου ὑπὸ τοῦ λεγομένου Πολιτικοῦ Συλλόγου. Ἀλλὰ τὴν εὐθύνην αὐτῶν, τὴν ἠθικὴν καὶ τὴν πραγματικὴν, ἀνέλαβε δυστυχῶς ὅλη ἡ ἀντιπολίτευσις. Οὐδεμία μερὶς αὐτῆς ἐφάνη ἀποδοκιμάζουσα. Οὐδὲν ὄργανον τοῦ τύπου ἐκ τῶν διαφόρων ἀντιπολιτευτικῶν ἀποχρώσεων ἐφάνη δυσφορῆσαν ἐπὶ τοῖς γενομένοις· τὰ σχέδια φαίνεται ἀπὸ κοινοῦ προδιαγραφέντα· ἡ ἀντιπολίτευσις ἔχασε τὰ νερά της! Ἀφῆσασα τὴν φυσικὴν ὁδόν, ἣν ὀφείλει πᾶσα ἀντιπολίτευσις νὰ τρέπηται, ἐτράπη ἐπὶ τὰ μονοπάτια, ἐπὶ τὰ ἔλη, ἐπὶ τοὺς βούρκους. Θέλετε καὶ καθαρωτέραν γλῶσσαν; Ἡ ἀντιπολίτευσις ἀποχωρήσασα τῆς Βουλῆς, δὲν πολιτεύεται ἀλλὰ συνωμοτεῖ. Συνωμοτεῖ δὲ κατὰ τρόπον, ὅστις καθίστησιν ἐπίσημον ὄργανον τῆς δράσεως καὶ τῶν πράξεων αὐτῆς μόνον τὸν Ῥωμῆον, αὐτὸς εἶνε ὁ ἐπισημότερος, ὁ εὐγλωττότερος διερχομὲν τῶν γνωμῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Συνωμοτεῖ, ἀφοῦ παρῆλθον οἱ χρόνοι τῶν συνωμοτῶν καὶ τῶν ἀνταρσιῶν διὰ τὴν Ἑλλάδα, δὲν λέγομεν ἀνεπιστρεπτί, ἀλλὰ διὰ μίαν ἢ δύο γενεάς. Ἠκούσαμεν ὅτι οἱ Φασουλῆδες οὗτοι σινωμόνται ἀπετάθησαν πρὸς ἀνώτερον ἀξιοματικὸν τοῦ στρατοῦ ζητοῦντες νὰ τὸν δελεάσωσιν ὑπὲρ αὐτῶν. Οὗτος τοῖς ἀπήντησεν:

— Δὲν γίνομαι δύο φορές ἄτιμος.

Ἐννοῶν ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐπαναλάβῃ ἐκ δευτέρου τὸ ἐπαναστατικὸν σφάλμα τοῦ 1862.

Ἄλλ' ὁ κ. Δηλιγιάννης φαίνεται ὅτι εἶνε ὁ πολιτικὸς τῶν ἀναχρονισμῶν. Εἰς τοὺς καιροὺς τοὺς φύσει στασιαστικοὺς αὐτὸς μεταβάλλεται εἰς κάστορα φιλοβασιλικώτατον. Εἰς καιροὺς ἐκτάκτως συντηρητικοὺς αὐτὸς περιβάλλεται τὸν σκοτεινὸν μανδύαν τοῦ συνωμοτοῦ. Τὸ ἐν σφάλμα φέρει τὸ ἔτερον. Τὸ πολιτικὸν ἔδαφος μεταβάλ-

www.libtool.com.gr
 λεται εἰς ἀληθῆ κυλινδήθραν. Ἐπ' αὐτῆς εὐρίσκεται νῦν ἡ ἀντικαί-
 τευσις. Δὲν ἔχει δύο στιβαροὺς βραχίονας νὰ τὴν συλλάβωσιν ἐκ τῶν
 ὤμων καὶ νὰ τὴν σύρωσιν εἰς ὀλιγώτερον ὀλισθηρὸν πεδίον. Κυλιν-
 δεῖται, κυλινδεῖται, ἕως ὅτου καταπέσῃ εἰς βάραθρον ὀριστικῶς, ἐξ
 οὗ μόνον ἀναζυμωμένη καὶ ἀναπλαττομένη θὰ δυνηθῇ νὰ ἐξέλθῃ.
 Αὕτῃ εἶνε ἡ τύχη της. Ἀπὸ τοῦ βήματος τοῦ Πολιτικοῦ Συλλόγου
 παρήλασαν ὅλοι οἱ ῥήτορές της. Ἠκούσατε μίαν ἰδέαν ἀξίαν λόγου;
 Τοιαύτης πολιτικῆς στειρώσεως φυσικὰ ἀποκυήματα εἶνε αἱ ἔνοχλοι
 διαδηλώσεις, τὰ μωρὰ ψηφίσματα, αἱ συκοφαντίαι, τὰ ψεῦδη, αἱ
 ὕβρεις, αἱ ἀπειλαί, αἱ στασιαστικαὶ ἀπόπειραι.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 30 Μαρτίου.

Ἡ ἐταιρεία Λόυδ ἀπέστειλεν ἐνταῦθα τὸν ἐν Σμύρνῃ πράκτορα
 αὐτῆς κ. Μόζετιχ ὡς ἀντιπρόσωπον αὐτῆς ὅπως προτείνῃ εἰς τὴν
 ἡμετέραν Κυβέρνησιν νὰ παραχωρηθῇ εἰς αὐτὴν τὸ δικαίωμα τῆς
 συγκοινωνίας Πατρῶν—Βρεῖνδηςίου ἐπίσης ἄνευ ἐπιχορηγήσεώς τινος.
 Ὁ κ. Μόζετιχ ἐπεσκέφθη ἤδη τὸν κ. Τρικούπην, ὡς ἐγράψαμεν, καὶ
 ἀνεκοίνωσεν αὐτῷ τὸν σκοπὸν τῆς ἀποστολῆς του. Ἐὰν αἱ πληρο-
 φορίαι ἡμῶν εἶνε ἀκριβεῖς, ἡ ἐταιρεία Λόυδ ζητεῖ εἰς ἀμοιβὴν τὴν
 ἀνανέωσιν τῆς περὶ τῆς ἀκτοπλοίας συμβάσεως, ἣτις ἰσχύουσα ἐπὶ
 πολλὰ ἔτη ἔληξεν ἤδη ἀπὸ τινος χρόνου. Καθ' ἣν ἐποχὴν ἑλληνικαὶ
 ἀκτοπλοῖκαὶ ἐταιρεῖαι δὲν ὑπῆρχον, ἔπειτα δὲ δὲν ἐπήρκουν εἰς τὴν
 ἀκτοπλοῖαν τῶν ἑλληνικῶν παραλίων, αἱ ἑλληνικαὶ κυβερνήσεις δὲν
 ἠδύναντο νὰ μὴ παραχωρήσωσι τοιαύτας προνομίας εἰς ἐταιρείας ξέ-
 νας. Σήμερον ὅμως ἡ κατάστασις παρ' ἡμῖν εἶνε διάφορος καὶ δὲν
 φαίνεται πιθανὸν κατὰ τὰς ἡμετέρας τοῦλάχιστον πληροφορίας, νὰ
 ἐνδώσῃ ὁ κ. Τρικούπης εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἐταιρείας Λόυδ.

31 Μαρτίου.

Χθὲς τὴν πρωτὴν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐπεσκέφθη τὸν κ. Νελιδάφ, ὅστις
 ἀνεχώρησε μ. μ. εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Ἄν χθές εἰς τὰς ὕβρεις τοῦ ὄργάνου τοῦ Πολιτικοῦ Συλλόγου ἀπηντήσαμεν ἀστεῖζόμενοι, τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι δυσκολευόμεθα νὰ δώσωμεν ἅπαξ διὰ παντὸς καὶ μίαν ἀπάντησιν σοβαρὰν πρὸς τοὺς συντάκτας καὶ τροφοδότας τοῦ ἐκ φύσεως καὶ ἐξ ἀποστολῆς ὕβρεο-λογικοῦ τούτου φύλλου, διότι πιθανὸν νὰ εὕρισκωνται καὶ τινες, οἵτι-νες τὴν βαθυτάτην ἡμῶν περιφρόνησιν ἐκλαμβάνουσιν ὥς ἀδυναμίαν.

Ἄν θέλωσι νὰ μάθωσι καὶ διατὶ ἡ ὑβριζομένη παρ' αὐτῶν με-ρίς τοῦ τύπου διακείται εὐμενῶς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, διατὶ κατὰ τὰς προχθεσινὰς βδελυρὰς σκηνὰς, αἵτινες ἐμίαναν τὴν ἐθνικὴν ἐορ-τὴν μὲ ἀνθρώπινον αἷμα, ἐτάραξαν τὴν φαιδρὰν γαλήνην τῆς πανη-γυριζούσης πόλεως, ἀνεστάτωσαν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας τοὺς κατοίκους τῆς πρωτευούσης, ἐτάχθη πρὸς τὸ μέρος αὐτῆς, θὰ τὸ μάθωσιν ἐρω-τῶντες τοὺς ἀπαθεῖς καὶ ἀνεξαρτήτους πολίτας τοὺς μὴ ἀναμένον-τας οὐδὲν ἐκ τῆς πολιτικῆς. Διότι ἡ κοινωνία θέλει τὴν ἡσυχίαν της, διότι ἡ κοινωνία ἀηδίασε πλέον τοὺς δημοκόπους καὶ ταραξίας, ἐν τῇ παρουσίᾳ δὲ στιγμῇ ἡ Κυβέρνησις ἀντιπροσωπεύει τὴν τάξιν, τὴν πρὸς τὴν Βασιλείαν εὐλάβειαν, τὸν σεβασμὸν πρὸς τὸ καθεστῶς, ἐνῶ ἡ ἀντιπολίτευσις ἐκπροσωπεῖ τὴν ἔκθεσμον καὶ ἔκνομον ἐνέρ-γειαν κατὰ τῶν βάσεων αὐτῶν τοῦ πολιτεύματος. Ὑποστηρίζομεν λοιπὸν τὴν Κυβέρνησιν, οὐχὶ διότι ἀνήκομεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἀλλὰ διότι ἀνήκομεν εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ ἡ κοινωνία συσπειροῦ-ται σήμερον περὶ τὴν σημαίαν τῆς τάξεως καὶ τῆς συντηρήσεως, ἀποστρέφουσα μετὰ βδελυγμίας τὸ πρόσωπον ἀπὸ τοῦ ἐρυνθροῦ καὶ ῥυπαροῦ ῥάκους τοῦ φατριασμοῦ, ὅπερ ὕψωσεν ἡ ἐν τῇ ὁδῷ Αἰό-λου ἀναρχικὴ ὁμάς, ἡ ἔχουσα τὸ ἀπαίσιον θάρρος νὰ χαράσῃ ἐπὶ τοῦ ἐξώστου αὐτῆς τὸ 1862 ὡς πρότυπον σημερινῆς δράσεως. Ἰκανὰ ἐρεΐπια ἐσώρευεν ὁ κ. Δηλιγιάννης διὰ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς του. Ἄς μὴ φαντάζεται ὅτι θὰ τῷ ἐπιτραπῇ νὰ σωρεύσῃ καὶ ἄλλα δι' ἐσωτερικῶν ταραχῶν.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 31 Μαρτίου.

Κατὰ τὴν «Οικονομικὴν ἐβδομάδα» τῶν Παρισίων, ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ 1887 ἐν Ἑλλάδι καταλείπει ἔλλειμμα ἐξ 1,679,879 δρ. μόνον, τὸ ἐλάχιστον δὲ τοῦτο ἔλλειμμα προέρχεται κυρίως ἐκ τῆς ἀγορᾶς συναλλάγματος πρὸς ἀπότισιν τῶν τόκων τοῦ δημοσίου χρέους. Εἰς τὰς εἰδήσεις ταύτας ὀφείλεται ἡ νέα ὑπερτίμησις τῶν ἑλληνικῶν χρεωγράφων, ἅτινα κατὰ τὸ χρηματιστικὸν δελτίον τοῦ ἀγγλικοῦ «Χρόνου», ζητοῦνται νῦν πολὺ πρὸς ἐπασχόλησιν κεφαλαίων.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 29 Μαρτίου.

Ὅσοι ἀρέσκονται εἰς τὰ παρὰ μύθια ἃς ἀναγνώσῃσι σήμερον ἐν τῇ «Πρωτῇ» περιγραφὴν λεπτομερῆ περὶ τοῦ πλήθους τῶν ἐξ Εὐρυτανίας, Αἰτωλίας καὶ Ναυπακτίας μετακληθέντων σωματοφυλάκων, οἷτινες δῆθεν συνοδεύουσι τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἀναχωροῦντα τὴν νύκτα ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Ἡμεῖς μίαν ἔχομεν παρατήρησιν· ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀποχωρεῖ καθ' ἑσπέραν περὶ τὴν 2 περὶ τοῦ μεσονύκτιον, τόσον πολὺ δὲ φοβεῖται, ὥστε πεζῇ μεταβαίνει εἰς τὸν οἶκόν του. Πῶς εἰρήσκονται κατὰ τὴν προκεχωρηκυῖαν ἐκείνην ὥραν ἀγρυπνοῦντες οἱ μεταδίδοντες εἰς τὴν «Πρωτῇ» τὰς δῆθεν πληροφορίας περὶ τοῦ ἀριθμοῦ, τοῦ εἴδους καὶ τοῦ τόπου τῆς γεννήσεως τῶν σωματοφυλάκων τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ; καὶ πρὸς τίνα σκοπὸν ἡ τόση περιέργεια περὶ τοῦ ποῦ καὶ πῶς μεταβαίνει καὶ ὑπὸ τίνων καὶ πόσων συνοδεύεται ὁ κ. πρωθυπουργὸς τὴν 2 μετὰ τὸ μεσονύκτιον ὥραν;

ΡΩΜΗΟΣ

Κ1' ὁ φονευθεὶς τί ἔκαμνε;

Α.

Θαροῶ πῶς ἦτο ῥάπτης

Δ. Κ1' ἐγὼ μὲ σᾶς πρὸς χάριν του θὰ γίνω νεκροθάπτης.

www.libtool.com.cn

Χωρίς καιρὸν νὰ χάνετε σᾶς λέγω νὰ σκεφθῆτε
 πῶς πρέπει τοῦτον τὸν νεκρὸν νὰ ἐκμεταλλευθῆτε.
 Ἐμπρός, Ἀριστογείτονες, ἔμπρός, τυραννοκτόνοι,
 εἰλίσατε τὸ σῶμά του ἐν καθαρᾷ σινδόνῃ
 καὶ ὑμνήσατέ τον ὅλοι σας διὰ τῆς ῥητορείας
 ὡς μάρτυρα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐλευθερίας,
 καὶ ἐγείρατε Μανσώλειον εἰς τοῦτον δι' ἐράνου
 πρὸς πείσμα τοῦ πρωθυπουργοῦ, πρὸς πείσμα τοῦ τυράννου.
 ὁ Λεβίδης ἐρχεται καὶ πάλιν ἐσπευσμένως . . .
 τί τρέχει;

Λ. Τρεῖς ἀνάθεμα ὅσων προδοτῶν τὸ γένος!

Ἐνῶ ἐσυνοδευόμεν τὸ λείψανον ἡρέμα
 καὶ ἐλέγαμεν νὰ χύσωμεν τῶν μυρῶν τὸ αἷμα,
 τὸν δὲ νεκρὸν ἀντάξιον παρέστησα τροπαίων,
 ἐκεῖ κοντὰ εἰς τὴν Βουλὴν εἰς οὐλαμὸς ἱππέων
 ἐσήκωσε τὰ ὅπλα του καὶ ἐστάθη ὅτιν γραμμὴν
 ἴν' ἀποδώσῃ ὅτον νεκρὸν τὴν πρότευσαν τιμὴν
 Ἀλλὰ πολλοὶ ἐνόμισαν πῶς θὰ δουλέψῃ ξύλον
 καὶ πῶς θὰ πέσουν καθ' ἡμῶν τὰ ὅπλα τῶν βεβήλων,
 καὶ τῶρα λαν ὅτ' ἀπέσσερα καὶ ὅπου φύγῃ φύγῃ
 καὶ ἀπέμειναν ὅτ' ἀλείψανον κονσπιρατέρ' ὀλίγοι
 καὶ ἐγὼ μὲ γενναιότητα τὸ ἐστρεψα μεγάλην,
 καὶ οὕτω πως τὸ κούνημα ἐματαιώθη πάλιν.
 ὦ λύσσα! ὦ ἐκδίκησις! ὦ οὐλαμέ ἱππέων! . . .
 ἐνθεν κάκειθεν φέρομαι κτυπῶν καὶ παρασπαίων . . .
 τὸ βῆμα πρὸς τὴν ἀβυσσον ἀπεγνωσμένως τρέπω
 καὶ τὸν Ἀθανασόπουλον ἐνώπιόν μου βλέπω.
 Ἰδοὺ! ψαλλίδια κοπτερά καὶ ῥοῦχα εἰς τὸ ῥάφι . . .
 μακράν, Ἀθανασόπουλε, μακράν μηχανορράφοι.
 Ἰλιγγιῶ, παραφρονῶ, δὲν ξέρω τί νὰ κάμω . . .
 ὦ Δὸν - Κιχῶτε πιάσε με προτοῦ νὰ πέσω χάμω.

(Ὁ κύριος Θεόδωρος τὰ χέρια του τεντώνει
 καὶ ἀπλώνεται φαρυγὸς πλατὺς μὲ τὸ μακρὸν σεντόνι,
 ὁ δὲ Λεβίδης ἐντρομος κρατεῖ τὸν Δηλιγιάννη,
 ἐνῶ μακρόθεν ὁ Ζωρζῆς ἀρομοκαίτης φθάνει).

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 31 Μαρτίου.

Δὲν ὑπάρχει ἀπὸ τινος μεγαλείτερος σύμμαχος καὶ φίλος τῆς Κυβερνήσεως ἄλλος παρὰ τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἥς αἱ παρεκτροπαὶ καὶ ἡ ἀτάσθαλος πολιτεία ἐνισχύει ἀπείρως εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ λαοῦ Κυβέρνησιν ἀγωνιζομένην ὑπὲρ τῆς ἐννόμου τάξεως καὶ τῆς προόδου τῶν δημοσίων καὶ τῶν κοινωνικῶν συμφερόντων, οὔτε ἔχει ἡ ἀντιπολίτευσις ἐχθρὸν κινδυνωδέστερον, μᾶλλον ἀδιάλλακτον αὐτῆς ταύτης τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἐὰν μὴ ἐπεσκοτίζε τὴν διάνοιαν τῶν διευθυνόντων τὴν ἀντιπολίτευσιν ἡ ἀχλὺς τοῦ πάθους καὶ τῆς ἰδιοτελείας, εὐκολον θὰ τοῖς ἦτο νὰ ἴδωσιν, ὅτι τὴν μεγίστην προσήγγκον τῇ Κυβερνήσει ὑπηρεσίαν καὶ καθ' ὅλον μὲν τὸ ἀπὸ τῆς τελευταίας βουλευτικῆς συνόδου χρονικὸν διάστημα, μάλιστα ὅμως δι' ὧν ἐπεχείρησαν κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς 25 Μαρτίου πείσαντες ἀμετακλήτως φίλους καὶ πολεμίους, ὅτι σκοπὸν μόνον τῆς πολιτείας αὐτῶν ἔθεντο οὐχὶ τὸν ἔλεγχον τῶν τυχόν ἡμαρτημένως πεπραγμένων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἢ τὴν βελτίωσιν τῆς διοικήσεως τῶν δημοσίων, ἀλλὰ τὴν ἐπιβουλὴν τῆς δημοσίας τάξεως καὶ τὴν ἀπεμπόλησιν τῶν κοινῶν καὶ τῶν ἐθνικῶν εἰς τὰ ἀτομικὰ συμφέροντα εὐαριθμοῦ πολιτικῆς φατρίας. Φίλοι καὶ πολέμοι ἐπείσθησαν πρὸ ἡμερῶν πέντε ἰδίως, ὅτι οὐδὲν εὐγενὲς ἐλατήριον κινεῖ εἰς ἀτακτήματα καὶ εἰς ἀθέτησιν τῶν θεσμῶν τοὺς περὶ τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἀλλὰ μόνον ταπεινὸν συμφέρον καὶ ἀνόσιος κατὰ τῆς ἡσυχίας καὶ εὐημερίας τῶν πολιτῶν ζῆλος. Τί μείζον ἡδύνατο νὰ ἐπιθυμήσῃ Κυβέρνησις παρ' ἀντιπάλων τοιούτων ;

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Εὐχαρίστως ἐμάθομεν ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἔδειξε πολὺ ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τοῦ νέου ἐκείνου ὅστις ἔλθων μετὰ τοῦ ἱερέως πατρός του ἐκ Βουρδουρίου τοῦ νομοῦ Ἰκονίου, ἐπέδωκεν αὐτῷ ἀνα-

φοράν, δι' ἧς παρεκάλει, ὅπως κατορθωθῇ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Ριζάρειον Σχολήν. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς παρέπεμψε τὴν ἀναφοράν του εἰς τὸν ἀρμόδιον ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς παιδείας τμηματάρχην, ὅπως μεριμνήσῃ περὶ τῶν περαιτέρω.

ΩΡΑ, 4 Ἀπριλίου.

Ὁ ἐν Λονδίῳ κ. Ἴω. Μπαλῆς διὰ τηλεγραφήματός του ἔθετο εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ 10,000 φράγκων, ὅπως οὗτος ὀρίσῃ δι' αὐτῶν οἷας ἂν ἤθελεν ἐγκρίνει ἀμοιβὰς εἰς ἐκθέτας ἐγγωρίας παραγωγῆς ἐν τῇ Ὀλυμπιακῇ ἐκθέσει.

1 Ἀπριλίου.

Χθὲς ἐπεσκέψατο τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἡ ἑξ Ἀμφίσσης ἀφικομένη ἐπιτροπὴ τοῦ ἀνεγειρομένου μνημείου εἰς τὸ Χάνι τῆς Γραβιάς καὶ παρεκάλεσεν αὐτὸν νὰ παρευρεθῇ κατὰ τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ μνημείου. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς δὲν ἔδωκεν ὑπόσχεσιν ἂν θὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἐπιτροπῆς, ἐδήλωσεν ὅμως ὅτι ἡ κυβέρνησις θὰ ἀντιπροσωπευθῇ διὰ τινος τῶν ὑπουργῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πανηγύρεως καὶ θὰ παράσχη πᾶσαν εὐκολίαν πρὸς μεγαλοπρεπεστέραν διεξαγωγὴν τῆς ἐορτῆς.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 31 Μαρτίου.

Τὸ ἰσοζύγιον, ὅπερ τὸ εἶδον οἱ θαμβωμένοι ὀφθαλμοὶ των τοὺς ἐτρόμαξε, τοὺς ἐχάλασε τὰ σχέδια. Ἦλπιζον δι' αὐτοῦ νὰ προαγάγῃσι τοὺς ἀντεθνικοὺς σκοποὺς των. Τὸ ὅπλον αὐτὸ τοὺς διέφυγε τὰς χεῖρας, ἄλλο ὅπλον λοιπόν! Ἀνησυχίαι, ταραχαί, ὀλίγαι στάσεις, συλλαλητήρια· ἀντὶ πάσης θυσίας, ἀντὶ παντὸς μέσου, ἀντὶ ὅλων τῶν ἀσχημιῶν, ἀντὶ ὅλων τῶν κακουργημάτων, πρέπει νὰ ἐμποδισθῇ τὸ ἰσοζύγιον, ὁ ἐχθρὸς, ὁ ἐφιάλτης, ὁ βρυκόλακας, τῶν τρομερῶν πατριωτῶν. Διότι

ἡξυρουν· ὅτι τὸ ἰσοζύγιον θὰ τὸ ἀκολουθήσῃ ἡ ἄρσις τῆς καταναγκαστικῆς, θὰ τὸ ἀκολουθήσῃ ἡ ἐνοποίησις τῶν δανείων, θὰ τὸ ἀκολουθήσῃ ἡ παρεμπόδισις τῆς ἐξόδου τοῦ χρυσοῦ, θὰ τὸ ἀκολουθήσῃ ἡ ἀναβίωσις τῆς πίστεως, ἡ εἰσροὴ ξένων κεφαλαίων, ἡ ἀνάληψις δημοσίων ἔργων, ἡ συμπλήρωσις τοῦ σιδηροδρομικοῦ συμπλέγματος τοῦ τόπου, ἡ τροπὴ τῆς χώρας εἰς τὰ προυργιαίτερα, εἰς τὰ θετικώτερα, εἰς τὴν ἀνάστασιν ὅλων τῶν χαμαὶ κειμένων κλάδων τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς.

Εἰς τὸν τόπον ἀπόκειται νὰ ἐκλέξῃ τὴν καταστροφὴν τοῦ ἢ τὴν σωτηρίαν του, τὴν ἡσυχίαν του ἢ τὴν ὀπισθοδρόμησιν, τὴν οἰκονομικὴν του ἀνόρθωσιν ἢ τὴν οἰκονομικὴν του ἀνεπανόρθωτον κατὰπτωσιν. Ἡμεῖς μεθ' ὅλον τὸ ἀπελπιστικώτατον φαινόμενον ὁλοκλήρου ἀντιπολιτεύσεως τοιαύτην καταστρεπτικὴν διὰ τὸ ἔθνος τραπέσης ὁδοῦ, ἐξακολουθοῦμεν νὰ ἐλπίζωμεν, ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις ἀγεται ὑπὸ τοῦ φυσικοῦ ἐκείνου νόμου ὅστις τὴν ὠθεῖ εἰς τὴν τελείαν βαράθρῳσιν της διὰ νὰ προκύψῃ ἄλλῃ ἀντιπολίτευσις, σωφρονοῦσα, ὑγιὴς τὰς φρένας, ἑλληνικὴ. Ὁ κ. Δηλιγιάννης ὡς πρωθυπουργὸς μὲν δύναται νὰ ἀναστατώσῃ τὰ οἰκονομικά, νὰ καταργῇ φόρους καὶ νὰ κληροδοτῇ ἐπὶ διετίαν ἔλλειμμα 130 ἑκατομμυρίων· ὡς ἡγέτης δὲ ἀντιπολιτεύσεως νὰ ταράττῃ τὴν ἡσυχίαν τοῦ τόπου· νὰ διοργανίξῃ προπαγάνδαν ἐναντίον τῆς πληρωμῆς τῶν φόρων, νὰ συγκρατῇ τὰ πνεύματα ἀνάστατα, νὰ συκοφαντῇ διὰ τῶν ὀργάνων του ἐν τῇ Εὐρώπῃ τὴν οἰκονομικὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ πράττῃ πᾶν ὅ,τι ἐκ' αὐτοῦ καὶ τοῦ κόμματος οὗ ἄρχει ἐξαρτᾶται ὅπως καταστῇ ἀνέφικτον τὸ ἰσοζύγιον. Εὐτυχῶς ὁ πρὸ διετίας καταποντισμὸς αὐτοῦ καὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὅλης, συμπεσὼν ὅμως μετὰ μεγάλων ἐθνικῶν συμφορῶν, κατέστησαν τὴν κακοποιὸν ὡς πολιτικοῦ ἀνδρὸς ἐνέργειάν του μηδαμινὴν, καὶ διὰ τοῦτο στραφέντων καὶ τῶν δύο ἄλλων παραγόντων ἐπὶ τὸ εὐνοϊκώτερον, ἦτοι τῆς μὲν ἀτμοσφαίρας φανείσης εὐμενοῦς εἰς τὸ ἐθνικὸν προϊόν, τῆς δὲ εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης

μὴ διαταραχθεῖσης, κατωρθώθῃ, ἐπιβοηθούσης τῆς οἰκονομολογικῆς δραστηριότητος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ἐπίτευξις τοῦ ἰσοζυγίου κατὰ τὸ 1887.

Τὸ ἰσοζύγιον εἶνε βεβαίως αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ οἰκονομικὸς σκοπὸς τοῦ Κράτους· ἀλλ' εἶνε συγχρόνως διὰ τὰ κράτη μάλιστα ἐκεῖνα, ὧν τὰ οἰκονομικὰ εἶνε προσβεβλημένα ὑπὸ χρονίας νόσου, μέσον δι' ἄλλους εὐρυτέρους σκοποὺς. Διὰ τὴν Ἑλλάδα καταντᾷ νὰ εἶνε μᾶλλον μέσον ἢ σκοπός. Ὁ τόπος οὗτος, ὅστις ἐδιοικήθη οἰκονομικῶς μετ' ἀνηκούστου ἀμαθείας καὶ φοβερᾶς ἀνοικτιρμοσύνης, ὁ τόπος ὅστις ἔμεινεν ἐπὶ ἐξηκονταετίαν τῶρα ἄνευ συγκοινωνίας, ἄνευ γεφυρῶν, ἄνευ ποταμῶν πλωτῶν, ἄνευ διωρύγων, μετὰ χειμάρρων καὶ μονοπατίων καὶ κατσαβράχων, ὁ τόπος τοῦ ὁποίου ἐγκατελείφθη ἡ ναυτιλία, κατεστράφησαν τὰ δάση, παρημελήθη ἡ γεωργία καὶ ἡ κτηνοτροφία, ὁ τόπος τοῦ ὁποίου τὰ χρήματα ἐφαγώθησαν εἰς τὰς Ἀθήνας, κατηναλώθησαν εἰς Γυμνάσια καὶ Πανεπιστήμιον, χάριν μικροσκοπικῆς ὀλιγαρχίας, εἰς πολυτελεῆ στελέχη ἄνευ στρατοῦ καὶ στόλου, χάριν ἄλλης ὀλιγαρχίας, ὁ τόπος τοῦ ὁποίου ἐπιέσθησαν πάντοτε αἱ μεγάλαι λαϊκαὶ τάξεις, τοῦ ἀρχοντολογίου διαρπαζόντος γαίης ἢ μὴ πληρώνοντος τὰ ὀφειλόμενα, ὁ τόπος ὅστις ἐγκατελείφθη ἔρμαιον τῶν φυγοδίκων καὶ τῶν ληστῶν, χωρὶς τὸ Κράτος νὰ ἐκπληρώσῃ πρὸς αὐτὸν οὐδὲ τὸ χιλιοστὸν τῶν καθηκόντων του, ὁ τόπος αὐτὸς εἶνε βαθυτάτα πληγωμένος οἰκονομικῶς καὶ διὰ νὰ ἀναστηθῇ ἔχει ἀνάγκην ἐνεργοῦ, μεγάλης, πεφωτισμένης, δραστηρίας συνδρομῆς τοῦ Κράτους. Ἔχει ἀνάγκην δημοσίων ἔργων, συγκοινωνίας, ὁδοποιίας, διωρύγων, γεφυρῶν, δασῶν, νέων βάσεων οἰκονομικῶν διὰ τὴν γεωργίαν, τὴν ἀμπελοουργίαν καὶ τὴν κτηνοτροφίαν, ἀναστάσεως τῆς ναυτιλίας, ἐξάρσεως τῶν ἱστορικῶν μερῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ προσελκύσεως τῶν ξένων, ἀναβιώσεως τῶν ἐπαρχιῶν καὶ μεταφυτεύσεως πολιτισμοῦ εἰς αὐτάς, διὰ νέου ὀργανισμοῦ τῶν δήμων καὶ πρὸ παντὸς ἄλλης νέας οἰκονομικῆς διαχεύσεως αὐτῶν.

Ο ΦΟΡΟΣ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ

Ἡ ἐντεῦθεν τηλεγραφικῶς διαβιβασθεῖσα εἰδησις, ὅτι ἐν ἡ περι-
πτώσει τὸ γαλλικὸν Κοινοβούλιον ψηφίσῃ αὐξήσιν τοῦ φόρου τῆς στα-
φίδος, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θὰ ἐπιβάλλῃ δασμοὺς ἀπαγορευτικούς ἐπὶ
τῶν γαλλικῶν ἐμπορικῶν ἐμπορευμάτων, φαίνεται ὅτι εἶνε ἀκριβεστάτη.
Τὸ ἐνταῦθα γαλλικὸν ἐμπορικὸν ἐπιμελητήριον συνελθὼν συνέταξεν
ἐκθεσιν πρὸς τὸν ὑπουργὸν τοῦ Ἐμπορίου ἐν Γαλλίᾳ, δι' ἧς παριστᾷ,
ὅτι ἡ παρὰ τοῦ βουλευτοῦ Bernard Lavergne προταθεῖσα αὐξήσις
τοῦ φόρου τῆς σταφίδος ψηφιζομένη θέλει ἔχει ὥς ἐπακολούθημα
τὴν κήρυξιν τελωνιακοῦ πολέμου μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἑλλάδος, πο-
λέμου, ὅστις καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα μὲν ἔσται καταστρεπτικός, ἀλλὰ καὶ
τὴν Γαλλίαν θέλει ζημιώσῃ μεγάλως, ἀποκλείουσα τὴν βιομηχανίαν
καὶ τὸ ἐμπόριον αὐτῆς ἀπὸ τῶν ἑλληνικῶν ἀγορῶν, ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν
ἀντιζήλων κρατῶν. Ἡ ἐκθεσις τοῦ ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου δικαιο-
λογεῖ πληρέστερα τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ἡναγκασμένην νὰ ἀν-
τεπεξέλθῃ δι' ἀντιποίνων κατὰ τῆς Γαλλίας, αὐξανούσης τὸν φόρον τῆς
σταφίδος, τοῦ μόνου σχεδὸν προϊόντος ὅπερ ἡ Ἑλλὰς εἰσάγει εἰς τὴν
Γαλλίαν.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΝΗΜΕΙΟΥ ΓΡΑΒΙΑΣ

Οἱ ἀποτελοῦντες τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ μνημείου τοῦ Χανίου τῆς
Γραβιάς ἐπεσκέφθησαν χθὲς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην. Ὁ κ.
πρωθυπουργὸς ἐδέχθη αὐτοὺς μετ' ἄκρας φιλοφροσύνης, ὑποσχθεὶς
πλήρη τὴν συνδρομὴν τῆς Κυβερνήσεως πρὸς μεγαλοπρεπῆ πανηγυ-
ρισμὸν τῆς ἐορτῆς. Ὑπεσχέθη ὡσαύτως, ὅτι ἡ κυβέρνησις θὰ ἀντι-
προσωπευθῇ κατ' αὐτὴν καὶ ὅτι θὰ συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ Βασιλέως

περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἡ Α. Μ. κρίνει κατάλληλον νὰ συμμετάσχη ἡ ἀνωτάτη ἀρχὴ τοῦ Κράτους εἰς τὴν προπαρασκευαζομένην ἐφορτὴν.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 31 Μαρτίου.

Ἡ «Πρωΐα» ἔλαβε χθὲς τὴν ἀδειαν νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τινὰς ὑπομνήσεις τῆς «Παλιγγενεσίας» περὶ τῆς παροιμιώδους γενναιότητος τοῦ πρῶην Πρωθυπουργοῦ καὶ ἀφηγήθῃ ἐν λεπτομερείᾳ καὶ φρασσεολογίᾳ, ἣν θὰ ἐξήλευον πιθανῶς καὶ αὐτοὶ οἱ παρ' Ἀβδηρίταις διηγηματογράφοι, τὸ ἱστορικὸν τῆς κατὰ τὸν Μάρτιον τοῦ 1886 ἀποστολῆς ἐκτάκτου διαγγελέως εἰς τὸν οἶκον τοῦ νῦν Πρωθυπουργοῦ, ὅπως εἰδοποιήσῃ αὐτόν, ὅτι κίνδυνος μέγας ἡπεῖλει τότε τὸν κ. Τρικούπην ἐν αὐτῷ τῷ οἴκῳ του. Τὴν ἀφήγησιν τῆς «Πρωΐας» εὖρομεν τῶντι ἀκριβῆ, ἐφ' ᾧ εὐχαριστοῦμεν τὸν ἀφηγηθέντα αὐτὴν εἰς τὸν συνάδελφον, σπεύσαντα νὰ ὑποβοηθήσῃ τὰς ὑπομνήσεις ἡμῶν καὶ διαφωτίσῃ τὸ Κοινόν, ἵνα μὴ τυχὸν κατοικήσωσιν εἰς τὸν νοῦν τοῦ Πανελληνίου ἀπρεπεῖς δισταγμοὶ περὶ τῆς γενναιοψυχίας καὶ τοῦ θάρρους τοῦ κ. Δηλιγιάννη. Μίαν παρασιώπησιν παρατηρήσαμεν μόνον ἐν τῇ γλαφυρᾷ ἀφηγήσει τῆς «Πρωΐας» καὶ ταύτην πρέπει νὰ σημειώσωμεν, ἵνα μὴ ὁ μέλλον ἱστορικός, δι' ὃν γράφει τὰ τοιαῦτα ἢ συνάδελφος, παραπλανηθῇ εἰς τὰς περὶ τῶν πολιτευομένων προσώπων ἐκτιμήσεις του. Τὸ παρασιωπηθέν, ἐκ παραδρομῆς ὑποθέτομεν, ὑπὸ τῆς «Πρωΐας» εἶναι, ὅτι ὁ ἀποσταλὴς κατὰ Μάρτιον τοῦ 1886, κατ' ἐντολὴν τοῦ τότε Πρωθυπουργοῦ, ἀνεκοίνωσε, κατ' ἐντολὴν πάντοτε, ὅτι οὐ μόνον ὁ κ. Τρικούπης ἡπειλεῖτο διὰ σφαγῆς τὴν νύκτα ἐκείνην, ἀλλ' ὅτι ὁ αὐτὸς κίνδυνος ἐπεκρέματο καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ κ. Δηλιγιάννη, καίτοι οὗτος οὔτε καιρὸν εἶχε τὴν ἐποχὴν ἐκείνην νὰ μεταβαίνει εἰς τὰς ξένας πρεσβείας, οὔτε εἶχεν ἐκφρασθῇ ἐν τῇ Βουλῇ περὶ τῆς τότε καταστάσεως καὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τῆς χώρας, καθ' ὃν τρόπον ὁ κ. Τρικούπης καὶ ὁ κ. Θεοτόκης, καθ' ὃν οἱ τοῦ χρόνου ἐκείνου φιλοπά-

τριίδες φαινιᾶνες ἐβουλευθήσαν κακὰ καὶ ἀπαίσια κατὰ τὰς εἰδήσεις αἵτινες περιήλθον εἰς γνῶσιν τοῦ γενναιοψύχου πρωθυπουργοῦ τῶν δυσκόλων ἐκείνων ἡμερῶν. Ἀρχετά.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Τὸ «Δίκαιον» τῆς Ρώμης γράφει ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ τὰ ἑξῆς:

«Τὰ δημόσια ἔργα, ὧν ἐπελήφθη ὁ κ. Τρικούπης καὶ ἅτινα ἀναβιάζουσι τὴν Ἑλλάδα εἰς ὑψηλὴν περιωπὴν πολιτισμοῦ, διεγείρουσι καὶ ἐν Ἰταλίᾳ σφοδρὸν ἐνδιαφέρον, οὐδένα δὲ δύναται νὰ διεγείρῃ φθόνον ἢ Ἑλλὰς ἀνεγείρουσα μνημεῖον ἑαυτῇ καὶ τῷ πολιτισμῷ. Γίνονται ἤδη ἐργασίαι, ὅπως συνδεθῶσιν οἱ ἑλληνικοὶ σιδηρόδρομοι πρὸς τοὺς διασχίζοντας τὸν Αἴμον, καθ' ἣν δ' ἂν ἡμέραν ὁ κ. Τρικούπης κατορθώσῃ νὰ ἐνωθῇ τὸ ἑλληνικὸν σύμπλεγμα πρὸς τὰς τουρκικὰς, σερβικὰς καὶ αὐστριακὰς γραμμάς, ἡ σιδηροδρομικὴ ὁδὸς ἡ διερχομένη διὰ Καλαϊσίου, Γοτάρδου, Ἑνετίας, Ζαγαβρίας, Σεραγέβου, Λαρίσης καὶ Πειραιῶς, θὰ συντάμῃ κατὰ 1500 χιλιόμετρα τὴν μέχρι Πόρτ Σαῖδ ἀπόστασιν καὶ ἡ Ἑλλὰς θὰ περιέλθῃ εἰς ἀνταγωνισμὸν πρὸς τὴν Ἰταλίαν ἐξ ἑνός, πρὸς τὴν δύναμιν ἣτις θὰ δεσπόζῃ τῆς Θεσσαλονίκης ἐξ ἑτέρου. Μέχρι τῆς σουεζικῆς διώρυγος τὰ ἀτμόπλοια θὰ κερδαίνωσι 14 ὥρας, ἀποπλέοντα ἐκ Πειραιῶς καὶ οὐχὶ ἐκ Θεσσαλονίκης. Ἡ Ἑλλὰς θὰ καταστῇ λοιπὸν τὸ ὁρμητήριον τοῦ μεγάλου ἐμπορίου μεταξὺ Εὐρώπης καὶ Ἀσίας. Ὁ ἀνταγωνισμὸς οὗτος δὲν θὰ ζημιώσῃ, φρονοῦμεν, τὴν Ἰταλίαν, θ' ἀνοίξῃ τοῦναντίον νέον στάδιον εἰς τὴν δραστηριότητά της. Ἀλλ' αἱ ὁδοὶ καὶ οἱ σιδηρόδρομοι δὲν εἶνε τὰ μόνα δημόσια ἔργα, τὰ ἐπιτελούμενα ἐν Ἑλλάδι. Ὁ λιμὴν τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν, ἔνθα ζῶσι χίλιοι περίπου Ἰταλοὶ δι-εξάγεται δὲ ζωηρὸν πρὸς τὴν Ἰταλίαν ἐμπόριον, προχωρεῖ ταχέως. Καὶ ἄλλαχού γίνονται λιμενικὰ ἔργα. Διὰ τοῦ λιμένος τοῦ Καταώλου θὰ ἀναπτυχθῶσιν αἱ συγκοινωνίαι πρὸς τὸν Πύργον καὶ ἐκείθεν διὰ Κορίνθου πρὸς τὰς Ἀθήνας. Ἡ Σύρος θὰ ἀποκτήσῃ ἡλεκτρι-

κὸν φωτισμόν. Πολλαχοῦ τῆς παραλίας ἐκτίσθησαν φάροι. Κτίρια ἐκ-
 παιδευτικά, φιλανθρωπικά ἢ διοικητικά, καλλύνουσι τὰς ἀνακαινιζομέ-
 νας πόλεις. Μετ' οὐ πολὺ θὰ συμπληρωθῇ ἡ διώρυξις τῆς Κορίνθου,
 ἡ ἀποξήρανσις τῆς Κωπαΐδος, ἡ εὐρυνσις τοῦ Εὐβοϊκοῦ πορθμοῦ.
 Πάντα ταῦτα δηλοῦσι τὴν ἀνάστασιν ἐνδόξου λαοῦ πρὸς νότον τοῦ
 Αἴμου καὶ κατὰ τὴν Μεσόγειον. Ἡ ἀνάστασις αὕτη ἀποτελεῖ πολιτι-
 κὸν γεγονὸς ὑψίστης σημασίας. Ἦδη ἀκούομέν τινας ψιθυρίζοντας
 ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἰσχυρὰ ἔσται ἀντιζηλος καὶ ἴσως ἐχθρὰ τῆς Ἰταλίας.
 Ἄλλ' ἡμεῖς εὐχόμεθα νὰ συζῶμεν οἱ δύο λαοὶ ἐν φιλίᾳ καὶ νὰ ἐκλί-
 πωσι τὰ σπέρματα τοῦ μίσους, ἅτινα ἔσπειρεν ἡ κακόβουλος πολιτικὴ
 τοῦ Ροβιλάν, πρὸς ὄφελος ἀλλοτριῶν ἐπιρροῶν, εὐχόμεθα δὲ τοῦτο
 καὶ ἐν τῷ συμφέροντι τῆς Ἑλλάδος, ἣν οὐδεμία χώρα δύναται νὰ
 ὠφελήσῃ ὅσον Ἰταλία φίλη, ἢ νὰ βλάβῃ ὅσον Ἰταλία ἐχθρά.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 4 Ἀπριλίου.

Ἡ ὑπογραφή τῆς συμβάσεως πρὸς κατασκευὴν τοῦ ἀπὸ Μύλων
 εἰς Καλάμας σιδηροδρόμου, ἀποτελεῖ ἐν ἔτι μέγα βῆμα τῆς Ἑλλάδος
 πρὸς τὸν πολιτισμόν. Ὅφειλομεν νὰ συγχαρῶμεν ἐπὶ τούτῳ καὶ τὴν
 κυβέρνησιν καὶ τὸν τόπον. Ὅφειλει νὰ τὴν συγχαρῇ ὁ ἔντιμος ἀρχι-
 συντάκτης τῆς «Πρωῖας», διότι ἐὰν ἐνθυμῇται — πιθανὸν νὰ τὸ ἐλη-
 σμόνησεν — ἡμεῖς τὸ ἐνθυμούμεθα — ὅτε εἰσέτι δὲν ἐχόρευε τὸ Βῆμα
 τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς τοῦ χαριεσιτάτου νυμφίου του — διότι ἔκτοτε
 ὁ νυμφίος χολωθείς τὸ ἐπρόδωκε καὶ τὸ ἐγκατέλειψε, προτιμήσας τὸ
 ὑπόγειον τοῦ κ. Καραπάνου — ὁ νυμφίος οὗτος ὅστις συμβαίνει νὰ
 εἶνε τὸ αὐτὸ πρόσωπον μὲ τὸν ἔντιμον ἀρχισυντάκτην τῆς «Πρωῖας»,
 ἐνέκρινε μὲν τὴν ἀπὸ Μύλων εἰς Καλάμας σιδηροδρομικὴν γραμμὴν
 καὶ τὴν ἀνηγόρευε πάροχον πολλῶν ὠφελειῶν, ἀλλὰ δὲν τὴν ἐπίστευε,
 τὴν ἐκήρυττεν ἀκατόρθωτον, τὰς δὲ ἐπαγγελίας τῆς κυβερνήσεως τὰς
 ἐχαρακτήριζεν ὡς ψευδεῖς· διότι ὁ ἔντιμος ἀρχισυντάκτης τῆς ἐντίμου
 «Πρωῖας» πανταχοῦ, εἰς ἀπόστασιν δύο βημάτων ἀπὸ τοῦ γλαφυροῦ

www.libtool.com.cn

ὀργανισμοῦ του, οὐδὲν ἕτερον βλέπει εἰμὴ ψεύδη καὶ ψεύστας. Τώρα λοιπὸν ὅτε τὸ ψεῦδος ἐγένετο ἀλήθεια, πιστεύομεν ὅτι ὁ φιλαλήθης ἀνὴρ, ὁ ὅλον αὐτοῦ τὸν βίον ὀλοκαύτωμα εἰς λατρείαν τῆς αὐστηρᾶς θεότητος προσενεγκών, θὰ σπεύσῃ πρῶτος νὰ συγχαρῇ τῷ κ. πρωθυπουργῷ ὅτι τὴν φορὰν ταύτην δὲν ἐψεύσθη, ἀλλ' ἐκεῖνο ὅπερ ἐπηγεῖλατο καὶ ἐξετέλεσε, ταχύτερον μάλιστα ἀφ' ὅτι οἱ εὐελπιστικώτεροι προσεδόκουν.

Ἄλλὰ τί νὰ τὰ κάμωμεν τὰ συγχαρητήρια τῆς «Πρωίας» — μορεῖ μάλιστα καὶ νὰ λείψουν, χωρὶς νὰ τῆς καταγνώσωμεν μέγα ἔγκλημα — ἀπέναντι τοῦ εὐφροσύνου γεγονότος.

ΩΡΑ, 3 Ἀπριλίου.

Χθὲς μετὰ μεσημβρίαν ὑπεγράφη ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν μεταξὺ τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Χαρ. Τρικούπη, καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν κ. Κ. Λομβάρδου ἀφ' ἑνός, καὶ τοῦ κ. Ἐρνέστου Ρολέν, γενικοῦ διοικητοῦ τῆς ἐν Βελγίῳ διεθνοῦς ἑταιρείας κατασκευῶν καὶ ἐργολαβιῶν δημοσίων ἔργων, ἀφ' ἑτέρου, σύμβασις δι' ἧς ἡ ἑταιρεία αὕτη ἀναλαμβάνει τὴν κατασκευὴν καὶ ἐκμετάλλευσιν τοῦ σιδηροδρόμου Μύλων Καλαμῶν πρὸς 120,000 φράγκα τὸ χιλιόμετρον, πληρωτέα εἰς ὁμολογίας, ἀποφερούσας τόκον πρὸς ἑξ τοῖς ἑκατὸν καὶ διατιθεμένας πρὸς τὴν ἀνάδοχον ἑταιρείαν ἐπὶ τῷ ἀρτίῳ. Ἡ ἑταιρεία, λαμβάνουσα παρὰ τοῦ δημοσίου ποσὸν 12,750,000 δρ. εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια, κατατεθησόμενα παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ τὴν 1 προσεχούς Ἰουλίου, ὅπως χρησιμεύσωσιν ἀποκλειστικῶς εἰς κατασκευὴν τοῦ σιδηροδρόμου, ἀποδίδει εἰς τὸ δημόσιον κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν εἰς μεταλλικόν, ὑπολογιζόμενον κατὰ τὴν χθὲς ἀγοραῖαν τιμὴν εἰς 127 $\frac{1}{2}$, ἥτοι ἐν ὄλῳ 10,000,000 εἰς χρυσόν, δι' ὧν τὸ δημόσιον θέλει ἀποτίσῃ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην πληρωτέα τοκομερίδια τῶν δανείων.

www.libtool.com.cn

Ἰδιαιτέρα τηλεγραφικὴ ἀναπόκρισις «Ἐφημερίδος».

Ἐκ Τριπόλεως τῇ 3 Ἀπριλίου, ὥρα 5, 30' μ. μ.

Ἀγγελία ὑπογραφῆς συμβάσεως σιδηροδρόμου Μύλων - Τριπόλεως - Καλαμῶν, γενικῶς ἐπροξένησεν ἀρίστην ἐντύπωσιν. Δημοτικὸν συμβούλιον συνελθὸν ἐκτάκτως, ἐξέδοτο παμψηφεί ψήφισμα εὐχαριστιῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ἐπὶ ἐκχωρήσει κοινωφελοῦς ἔργου μέλλοντος προαγαγεῖν μεγάλως ἀνάπτυξιν καὶ εὐημερίαν Τριπόλεως. Δήμαρχος ἐνετάλη ἐπιστεῖλαι τηλεγραφικῶς ψήφισμα Κυβερνήσει. Συμβούλιον δὲ μεταβὰν παρὰ Νομάρχῃ ἀνεκοίνωσε ψηφισθεῖσαν ἀπόφασιν.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 3 Ἀπριλίου 1888.

Ἀναχωρεῖ ἐπανακάμπτων εἰς Τεργέστην, ἔνθα ἐκλήθη τηλεγραφικῶς, ὁ ὧς ἀντιπρόσωπος τῆς ἀτμοπλοικῆς ἐταιρείας Λούδ ἀφικόμενος ἐνταῦθα κ. Μόζετιχ, πρᾶκτωρ τῆς ἐταιρείας ταύτης ἐν Σμύρνῃ. Ὁ κ. Τρικούπης δὲν ἐννοεῖ νὰ ἔλθῃ εἰς οὐδεμίαν συνεννόησιν μετὰ τῆς ἐταιρείας, πρὶν ἢ διακανονισθῇ τὸ ταχυδρομικὸν ζήτημα μετὰ τῆς αὐστριακῆς κυβερνήσεως, ἥτις παρὰ τὰς ὑποχρεώσεις, ὡς εἶχεν ὡς ἐξ ὁρισμένου ἄρθρου τῆς συμβάσεως, ἡρνήθη νὰ δέχεται ἐν ταχυδρομικοῖς γραφείοις αὐτῆς ἐν Τουρκίᾳ τοὺς ἐξ Ἑλλάδος φακέλους. Ὁ κ. Τρικούπης προσηνέχθη ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ μετὰ ἄκρας εὐστοχίας, τοῦτο βεβαιοῦσι καὶ οἱ μᾶλλον συμπαθῶς διακείμενοι πρὸς τὸν Λούδ καὶ αὐτὴ δὲ ἡ αὐστριακὴ πρεσβεία, ὡς εἰκάζεται, δὲν ἡδυνήθη ἢ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὸ δίκαιον τῶν ὄρων τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ προασπιζόντος πρῶτιστα τὰ συμφέροντα τῆς χώρας μετ' εὐσταθείας.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 4 Ἀπριλίου.

ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΣ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ

Ἰδιαιτερον τηλεγράφημα «Ἀκροπόλεως».

Ἡ ἀναγγελία τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως τοῦ σιδηροδρόμου Μύλων—Τριπόλεως—Καλαμῶν ἐπλήρωσε χαρᾶς ἀμέτρου τοὺς κατοί-

~~κους Τριπόλεως οἷτινες~~ δνειρον ὑπελαμβάνομεν τὴν πραγματοποιήσῃν τοῦ σιδηροδρόμου τούτου.

Οἱ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν χαρμοσύνως ἤχοῦσιν ἐπὶ τῷ εὐφροσύνῳ ἀγγέλματι.

Ἡ Τρίπολις εὐγνωμονεῖ τῇ πατριωτικῇ Κυβερνήσει.

ΩΡΑ, 1 Ἀπριλίου.

Συγκριτικὴ κατάστασις τῶν βεβαιωθέντων καὶ εἰσπραχθέντων ἐσόδων τῆς χρήσεως 1888 πρὸς τὰ ἔσοδα τῆς χρήσεως 1887.

Ἐκ τῆς ἀνωτέρω παρατιθεμένης συγκριτικῆς καταστάσεως καταδεικνύεται, ὅτι αἱ κατὰ τὸν Ἰανουάριον ἔ. ἔ. εἰσπράξεις τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως τοῦ 1888 ὑπερέτρησαν τὰ εἰσπραχθέντα κατὰ τὸν ἀντίστοιχον μῆνα τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐκ τῆς χρήσεως τοῦ 1887 κατὰ δραχμὰς 135,790.53.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 2 Ἀπριλίου.

Χθὲς τὴν πρωτὴν ὁ βασιλεὺς συνειργάσθη μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Ἡ ΑΔΙΑΘΕΣΙΑ ΤΟΥ κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἐφαίνετο χθὲς πολὺ μελαγχολικὸς καὶ καταβεβλημένος. Ἡ φθοραθεῖσα φρικώδης κατάστασις ἐν τῷ κεντρικῷ ταμείῳ ἐνεποίησεν εἰς αὐτὸν θλίψιν βαθυτάτην, καὶ εἴτερ καὶ ἄλλοτε ἐφαίνετο ὑπὸ δεινῆς συνεχόμενος ἀδημονίας. Φαίνεται ὅτι ἠνοχλήθη καὶ ὑπὸ ρευματισμῶν καὶ τοῦ πυρετοῦ, ὥς ἐκ τούτου δὲ λίαν ἐνωρίς ἀπεσύρθη εἰς τὴν οἰκίαν του.

ΩΡΑ, 5 Ἀπριλίου.

6,000,000 ΕΝ Τῷ ΚΕΝΤΡΙΚῷ ΤΑΜΕΙῳ

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, ἐξελέγχων τὰς καθ' ἑκάστην ἐσπέραν ὑποβαλλομένας αὐτῷ ὑπὸ τοῦ κεντρικοῦ ταμείου καταστάσεις, καὶ βεβαιωθείς ὅτι αὗται ἦσαν ἀνειλικρινεῖς, καθόσον ἐν αὐταῖς δὲν ἐση-

www.libtool.com.cn

ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

1887

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

Chas.

www.libtool.com.cn

μειοῦτο τὸ εἰς μετρητὰ ποσόν, ὅπερ ἐγνώριζεν ὁ κ. πρωθυπουργός, ὅτι ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ ἐν τῷ ταμείῳ, ἀλλὰ περιλαμβάνετο τοῦτο μεταξὺ τῶν ἐκκρεμῶν πληρωμῶν, συνέστησε τὴν πρώτην τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς πρὸς ἐξέλεξιν τὴν τοῦ κεντρικοῦ ταμείου ἐπιτροπὴν, συγκειμένην ἐκ τοῦ τμηματάρχου τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν κ. Σταμ. Φλώρου, τοῦ ἐλεγκτοῦ κ. Ἡρακλέους Πανουργιά καὶ τοῦ παρὰ τῷ γενικῷ λογιστηρίῳ γραμματέως κ. Λεοναρδοπούλου. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη, ἐπιληφθεῖσα ἀμέσως τοῦ ἔργου αὐτῆς, εὗρεν ἐν τῷ κεντρικῷ ταμείῳ εἰς μετρητὰ οὐχὶ τὸ ποσὸν τῶν 35,000 δραχμῶν ὅπερ παρίστανεν ἐν τῇ καταστάσει αὐτοῦ ὁ κεντρικὸς ταμίας, ἀλλὰ περίπου 6 ἑκατομμύρια δραχμῶν. Ἡ ἐπιτροπὴ, ἐξακολουθοῦσα τὴν ἐξέλεξιν, εὗρεν, ὅτι ὁ πρόην κεντρικὸς ταμίας κ. Βλαχάνης, ἐνῶ εἶχε προεξοφλήσει γραμματίον παρακαταθήκης 300,000 δραχμῶν, ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τῆς πρὸς τὸν διάδοχόν του κ. Γρηγοράκη παραδόσεως συμπεριέλαβε τὸ ποσὸν τοῦτο. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἔσπευσε καὶ ἔλαβε τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ δημοσίου, ἐνεργήσαν προσημείωσιν ἐπὶ τῶν κτημάτων ἀμφοτέρων τῶν ὑπολόγων. Ἡ ἐξέλεξις ἐξακολουθεῖ, προσεκλήθη δὲ καὶ ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ κατ' αὐτήν. Ἐκ τῶν εὐρισκομένων ἐν τῷ ταμείῳ μετρητῶν, δραχμαὶ 5,200,000 κατετέθησαν χθὲς εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν εἰς λογ/σμὸν τοῦ ἐπ' ἀναγκαστικῇ κυκλοφορίᾳ δανείου, ἐπομένως ἡλαττώθη κατὰ τὸ ποσὸν τοῦτο ἡ ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία τῶν τραπεζιτικῶν γραμματίων τῆς Τραπεζῆς. Ἀμφοτέροι οἱ ὑπόλογοι, ὅτε ὁ κ. Βλαχάνης καὶ ὁ κ. Γρηγοράκης, ἀπελύθησαν τῆς ὑπηρεσίας, ὁ μὲν πρῶτος ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ γενικοῦ ἐπιτρόπου τῆς ἐπικρατείας παρὰ τῷ ἐλεγκτικῷ συνεδρίῳ, ὁ δὲ δεύτερος ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ κεντρικοῦ ταμίου.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 5 Ἀπριλίου.

Καὶ ἡ μὲν ἀνακάλυψις τῆς ἀπάτης εἶνε βεβαίως εὐτύχημα, γινομένη μάλιστα ἐν οὕτω πονηροῖς καιροῖς. Ἡδύνατο νὰ ρηθῇ ὅτι

www.libtool.com.cn

ἡ ἀνακάλυψις ἐπῆλθε πρὸς ἐπιβοήθειαν τοῦ ἰσοζυγίου· ἀλλ' ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἔχων ἐξησφαλισμένον τὸ ἰσοζύγιον, ἐνόμισε καλλίτερον τὰ ἔξ οὐρανοῦ πεσόντα αὐτὰ ἑκατομμύρια νὰ τὰ χρησιμοποίησιν πρὸς ἐλάττωσιν τοῦ ἐκ τῆς καταναγκαστικῆς δανείου καὶ τὰ ἀπέστειλεν ἀμέσως εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν. Τὰ ἑκατομμύρια αὐτὰ ὁμῶς θὰ φανοῦν εἰς τὸ Κράτος πολὺ τῆς διδομένης ἀξίας των εὐεργετικώτερα, ἐὰν ὁ κ. Τρικούπης πεισθῇ, τολμηρὸς ἀναδειχθεὶς εἰς τὰ πράγματα, τολμηρότερος νὰ δειχθῇ περὶ τὰ πρόσωπα Αἱ καθημερινῶς ἀνακαλυπτόμεναι κλοπαί, στρατιωτικαί, πολιτικαί, τελωνειακαί, νομισματικαί, ἀρχαιολογικαί, ἱεροχρηματικαί, τρανώτατα ἀποδεικνύουσιν ὅτι περικυκλοῦται ἀπὸ ληστὰς. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν μεταβάλλεται οὕτω εἰς πῖθον Δαναΐδων.

Καιρὸς ὁ κ. Τρικούπης νὰ γίνῃ Καθαριστὴς προσώπων. Ἡ κοινωνία ἐπὶ τέλους βοᾷ ἐκδίκησιν, καὶ ἄλλο ὄργανον τιμιώτερον, αὐστηρότερον ἀπ' αὐτὸν δὲν δύναται νὰ εὕρῃ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 5 Ἀπριλίου.

ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ 6,000,000

Συγκίνησις ἀπερίγραπτος κατεῖχε χθὲς μετὰ μεσημβρίαν τὴν πόλιν, ἀνὰ τὴν ὁποίαν ἡ εἴδησις, ὅτι ἀνεκαλύφθη κατάχρησις ἔξ ἑκατομμυρίων ἐν τῷ κεντρικῷ ταμείῳ διεδόθη ἀστραπηδόν. Κυρίως εἰπεῖν τὸ γεγονός ἡδύνατο νὰ ὀνομασθῇ ἀνακάλυψις 6,000,000, διότι περὶ τούτου ἀκριβῶς πρόκειται. Ὡς ἄλλοτε ἐν Τουρκίᾳ ὁ δημόσιος θησαυρός, ὁ Χαζνές, ἀνεκάλυψεν ἔνεκα τοῦ αἰφνιδίου θανάτου ἐνὸς Βαλῆ, μίαν ἄγνωστον ἐπαρχίαν τοῦ Κράτους, ἐπειδὴ ὁ ἀποσταλεὶς ὡς διάδοχος τοῦ ἀποθανόντος ἀγνοῶν τὸ πατροπαράδοτον ἐν τῷ νομῷ ἐκείνῳ μυστικὸν τῆς ἀποκρύψεως τῶν πόρων μιᾶς ἐπαρχίας αὐτοῦ, ἐπεμψε καὶ ταύτης τὰ εἰσοδήματα, οὕτω καὶ ὁ κ. Τρικούπης ἐν τῇ μανίᾳ τοῦ

ἔξελέγγειν τὰ πάντα αὐτοπροσώπως, ἀνεκάλυπεν 6,000,000, τὰ ὅποια ἐπιμελῶς τῷ ἀπεκρύπτοντο.

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΕΩΣ

Ὁ πρωθυπουργὸς βλέπων ἀφ' ἑνὸς τοὺς πίνακας τῶν εἰσπρα-
τομένων τοιαύτην παρουσιάζοντας εὐρρωστίαν καὶ ἀφ' ἑτέρου τὸν κεν-
τρικὸν ταμίαν κ. Γρηγοράκην διαρκῶς ζητοῦντα χρήματα ἵνα ἐνεργήσῃ
τὰς πληρωμὰς, ἴσως δὲ καὶ ὑποπτευθεὶς ἐκ τῶν φωνασικῶν τῆς ἀντι-
πολιτεύσεως ὑποστηριζούσης, ὅτι οἱ ἀριθμοὶ τῶν ἐσόδων θὰ ἀποδει-
χθῶσι ψευδεῖς, διέταξε τὸν κ. Γρηγοράκην νὰ ὑποβάλλῃ αὐτῷ καθ'
ἐσπέραν ἐπίσημον κατάστασιν τοῦ Κεντρικοῦ ταμείου ἐμφαίνουσαν τὰ
εἰσαχθέντα καὶ πληρωθέντα ποσὰ ὥς καὶ τὸ ἐν τῷ ταμείῳ ὑπόλοιπον.
Ἀλλὰ δὲν παρῆλθον πολλαὶ ἐβδομάδες καὶ ἐκ τῆς καθ' ἐσπέραν
ἐξελέγξεως καὶ ἀντιπαραβολῆς τῶν καταστάσεων τούτων ἐπέισθη, ὅτι
αὗται ἦσαν ἀνειλικρινεῖς, καθόσον ἀφ' ἑνὸς μὲν τὸ εἰς μετρητὰ πο-
σόν, ὅπερ ὁ κ. πρωθυπουργὸς ὑπελόγιζεν, ὅτι ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ ἐν
τῷ ταμείῳ, δὲν ἐσημειοῦτο ἀκριβῶς, ἀφ' ἑτέρου δὲ καθ' ἡμέραν ἐξωγ-
κοῦτο τὸ ποσὸν τῶν ἐκκρεμῶν πληρωμῶν. Ὀνομάζονται δὲ οὕτω ἐν
τῇ γλώσσῃ τῆς ὑπηρεσίας τὰ ἐντάλματα ἐκεῖνα τὰ περιλαμβάνοντα
πολλὰ ὁμοειδῆ κονδύλια καὶ τὰ ὅποια δὲν καταχωρίζονται ὥς πλη-
ρωθέντα πρὶν ἢ ἐξοφληθῇ ἡ ἀπαίτησις καὶ τοῦ τελευταίου δικαιοῦ-
χου, τοῦ ἐν τοῖς τοιούτοις ἐντάλμασιν ἀναφερομένου. Ἀμέσως διέ-
γνωσε τὴν κατάχρησιν καὶ εἰς τὴν πεποίθησίν του ταύτην ἐνίσχυσεν
αὐτὸν ἀπὸ τινος τὸ δειλὸν καὶ ὑποτρέμον ἦθος τοῦ κ. Γρηγοράκη,
ὅφ' οὗ οὗτος περιεβάλλετο ὁσάκις παρουσιάζετο ἐνώπιόν του.

Ἀφοῦ ἐσχημάτισε σταθερὰν πεποίθησιν περὶ τῆς ἀνειλικρινείας
τῶν ὑποβαλλομένων καταστάσεων, προέβη ἀμέσως μετὰ τῆς διακρι-
νούσης αὐτὸν γοργότητος, ἀκαμψίας καὶ μυστικότητος εἰς τὰ δραστη-
ριώτατα τῶν μέτρων. Τὴν 1 Ἀπριλίου μετέβη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὴν
7 1/2 π. μ. καὶ κατεσπευσμένως μετεκαλέσατο τὸν παρὰ τῷ ἐλεγκτικῷ

συνεδρίῳ ἐλεγκτῇν κ. Ηρ. Πανουριᾶν, τὸν τμηματάρχην τοῦ εἰδικοῦ Λογιστηρίου κ. Σταμ. Φλῶρον καὶ τὸν παρὰ τῷ γενικῷ Λογιστηρίῳ γραμματέα κ. Λεοναρδόπουλον πρὸς οὓς παραδόσας τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Γρηγοράκη τῇ προτεραιᾷ ὑποβληθεῖσαν κατάστασιν τοῦ κεντρικοῦ ταμείου ἐμφαίνουσαν ὥς ὑπόλοιπον εἰς μετρητὰ τὸ ποσὸν 38,000 δρ. διέταξεν αὐτοὺς νὰ προβῶσιν εἰς ἐξέλεξιν τοῦ κεντρικοῦ ταμείου αὐθωρεῖ.

Ἐμέσως ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἐφωδιασμένη μὲ τὴν ἀναγκαίαν διαταγὴν τοῦ ὑπουργοῦ παρουσιάσθη εἰς τὸν κεντρικὸν ταμίαν, μόλις ἀφικόμενον ἐκ τῆς οἰκίας του τὴν πρῶταν καὶ ἐπιδειξάσα τὴν ἐντολὴν τῆς ἐπελήφθη εὐθέως τοῦ ἔργου. Κατ' ἀρχὰς ὁ κ. Γρηγοράκης ὡμολόγησεν, ὅτι ἔχει πολὺ ἀνώτερον ποσὸν ἐν τῷ ταμείῳ τοῦ σημειωθέντος ἐν τῇ ὑποβληθείσῃ καταστάσει. Ἄλλ' ἡ ἐπιτροπὴ ἔχουσα ἐντολὴν νὰ ἐξελέγῃ μόνον τὸ ταμεῖον οὐχὶ δὲ καὶ νὰ δεχθῇ ἀπολογίαν τοῦ ταμίου προέβη εἰς τὸ ἔργον τῆς.

Ἐξελέγχουσα τὸ ἐν τῷ ταμείῳ ἐξ ἐσόδων ὑπόλοιπον ἡ ἐπιτροπὴ ἀνεκάλυψεν, ὅτι τοῦτο ἀπὸ 38,000 περίπου ἐξαγκοῦτο, καθόσον ἐμετρῶντο τὰ ἐν τῷ ταμείῳ χαρτονομίσματα καὶ τὰ ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ νομίσματα, εἰς. . . 6,000,000 περίπου! Ἐμέσως ἀνηγγέλθη ἡ ἀνακάλυψις τῷ κ. Πρωθυπουργῷ καὶ ἡ ἐξέλεξις ἀπὸ τῶν μετρητῶν προέβη εἰς τὰ δικαιολογητικά.

Ἐφ' ὅσον προέβαινεν ἡ ἐξέλεξις ἀνεκαλύφθη, ὅτι ὁ πρῶτος κεντρικὸς ταμίας κ. Βλαχάνης, ἐνῶ εἶχε προεξοφλήσει τὸ ἐκ 300,000 δραχμῶν γραμμάτιον τῆς παρακαταθήκης, ἣν ἡ πρώτη ἐταιρεία τοῦ μονοπωλίου τῶν ἀλάτων, ἡ ὑπὸ τῶν κ.κ. Σαγραντιῇ καὶ λοιπῶν ἀποτελουμένη εἶχε καταβάλει, παρέδωκε τοῦτο ὥς ὀφειλόμενον εἰς τὸν διάδοχόν του κ. Γρηγοράκην, διὰ πρωτοκόλλου ἰδιοχείρως γεγραμμένου, μειώσας οὕτω κατὰ 300,000 δραχμὰς τὴν περιουσίαν τοῦ δημοσίου.

Ἐμέσως ἐν ἄκρᾳ ἔχεμυθίᾳ διέταξεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς νὰ ἐξακριβωθῇ ἡ κτηματικὴ περιουσία τῶν κυρίων Βλαχάνη καὶ Γρηγοράκη

καὶ τούτου γενομένου ἐληφθήσαν πάντα τὰ δυνατὰ πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν συμφερόντων τοῦ δημοσίου μέτρα ἐγγραφείσης προσημειώσεως ἐφ' ὧν τῶν κτημάτων ἀμφοτέρων.

Ἐκ τοῦ εὐρεθέντος ἐν τῷ κεντρικῷ ταμείῳ ποσοῦ 5,200 000 δρ. κατετέθησαν χθὲς παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ εἰς λογαριασμόν τοῦ ἐπ' ἀναγκαστικῇ κυκλοφορίᾳ δανείου. Κατ' ἀκολουθίαν ἡλαττώθη ἡ ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία τῶν τραπεζικῶν γραμματίων κατ' ἴσον ποσόν.

Μετὰ σπουδῆς ἐκλήθησαν συγχρόνως εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν οἱ εἰσαγγελεῖς τῶν Ἐφετῶν κ. Ἄλ. Καρατζᾶς καὶ τῶν Πλημμελειοδικῶν κ. Ἀνδρ. Γαλιάτσας. Ἀφοῦ δ' ἐν συνδιασκέψει τούτων μετὰ τοῦ δικαστικοῦ συμβούλου κ. Δ. Στεφάνου ἐλύθησαν τὰ ζητήματα τῆς νομικῆς εὐθύνης, ἀπεφασίσθη νὰ ἀνατεθῇ ἡ ἀνάκρισις τῷ κ. Α. Μάνεση. Συγχρόνως δὲ ὁ κ. πρωθυπουργὸς προῦκάλεσε βασιλικὸν διάταγμα, δι' οὗ ἀπελύθησαν τῆς ὑπηρεσίας ὁ κεντρικὸς ταμίας κ. Γρηγοράκης καὶ ὁ γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ συνεδρίῳ κ. Βλαχάνης.

Πολυτρόπως ἐσχολίαζεν ἡ κοινωνία τὴν ἀνεξήγητον κατάχρησιν. Τινὲς ὑποθέτουσιν, ὅτι ὁ κ. Γρηγοράκης φίλα φρονῶν τῇ ἀντιπολιτεύσει καὶ συγγενῆς τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ἀπέκρυπτε τὰ πρὸς ταῦτα, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἵνα περιαγάγῃ τὴν Κυβέρνησιν εἰς δυσχερεῖας τοιαύτας, ὥστε νὰ ἀποδειχθῶσιν οἱ ἀριθμοὶ τῶν ἐσόδων ἐσφαλμένοι καὶ ἐπομένως ψευδὲς τὸ ἰσοζύγιον, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ παρουσιάσῃ ἔτοιμα μετρητὰ εἰς τὸν κ. Δηλιγιάννην ἐὰν οὗτος τῇ βοηθείᾳ τοῦ κουνήματος ἤθελε καταλάβει τὴν ἐξουσίαν. Ἄλλοι συνέδεον τὴν ἀπόκρυψιν πρὸς τὸ κούνημα, ὅπερ θὰ ἐνισχύετο οὕτω δι' 6,000.000 καὶ ἄλλοι ἄλλως ἐξήγουν τὰ μυστήρια. Ἄλλ' ὥς ἐλπίσωμεν ὅτι ἡ ἀνάκρισις θὰ διαλευκάνῃ τὴν ὑπόθεσιν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 5 Ἀπριλίου 1888.

Μετὰ τὸ Νομισματικὸν Μουσεῖον ἰδοὺ τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον παρουσιάζον νέας ἐκλείψεις πολὺ σημαντικωτέρας τῶν τοῦ Νομισματικοῦ

Μουσείου. Νέαι ἀπάται καὶ νέα ἐγκλήματα, παρουσιαζόμενα ἤδη εἰς φῶς, καὶ διαφωτίζοντα πολλὰ πράγματα, ἅτινα ἐθεωροῦντο ὡς κεκαλυμμένα ἐν τῷ σκότει. Χθὲς τὴν πρωΐαν, ἡ σχηματισθεῖσα ἐπιτροπὴ ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ πρὸς ἐξέλεξιν τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου, ἦν πρῶτοι καὶ μόνοι ἡμεῖς χθὲς ἀνηγγέλσαμεν ἀνεκάλυψεν ἐν αὐτῷ 6,000,000 δραχμῶν εἰς χαρτονόμισμα κρυπτόμενα ὑπὸ τοῦ κεντρικοῦ ταμίου κ. Γρηγοράκη. Ἡ ἀνακάλυψις τοῦ μεγάλου τούτου ποσοῦ ὀφείλεται εἰς τὸν κ. πρωθυπουργόν, ὅστις ὑποπτευθεὶς ὅτι ὑπὸ τοῦ ταμίου διεπράττοντο ἀπιστίαί, διέταξε τὴν ἐξέλεξιν ἐν τῷ ταμείῳ ἐξ ἧς προέκυψεν ἡ μεγάλη αὐτὴ ἀνακάλυψις.

Ὁ κ. Τρικούπης ἀφ' ἧς ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἐξουσίαν, εἶχε διατάξει ὅπως ὁ κεντρικὸς ταμίας κ. Γρηγοράκης ἀνὰ πᾶσαν ἐσπέραν παρουσιάσῃ αὐτῷ σημείωσιν τοῦ εὐρισκομένου ἐν τῷ ταμείῳ χρηματικοῦ ὡς καὶ τῶν ὑπαρχουσῶν ἐκκρεμῶν ἀπαιτήσεων, ἡ ὑποβολὴ δὲ τῆς σημειώσεως ταύτης ἐγένετο τακτικῶς ἀνὰ πᾶσαν ἐσπέραν ὑπὸ τοῦ κ. Γρηγοράκη. Ἐκ τῶν σημειουμένων ποσῶν ὁ κ. πρωθυπουργὸς ὑποπτευθεὶς ὅτι αἱ παρουσιαζόμεναι σημειώσεις εἶνε ἀνειλικρινεῖς, παρέβαλεν αὐτάς πρὸς τὰς καταστάσεις τὰς ὑποβαλλομένας ὑπὸ τοῦ ταμίου εἰς τὸ γενικὸν λογιστήριον, καὶ εὗρεν ὅτι αὗται ἦσαν ὅλως διάφοροι τῶν εἰς αὐτὸν παρουσιαζομένων, ἀμέσως δὲ ἐσημάτισε βεβαιώτητα ὅτι ἐν τῷ Κεντρικῷ Ταμείῳ διεπράττοντο καταχρήσεις, τόσῳ μᾶλλον καθόσον παρετήρησεν ὅτι δὲν ἐσημειοῦτο τὸ ποσὸν, ὅπερ ἐγνώριζεν ὁ κ. πρωθυπουργὸς ὅτι ἔπρεπε νὰ ὑπῆρχεν ἐν τῷ ταμείῳ, ἐνῷ ἐξ ἄλλου ἠῦξανον αἱ ἐκκρεμεῖς πληρωμαί. Χωρὶς δὲ οὐδὲν νὰ εἴπῃ τι τὴν ἐσπέραν τῆς 31 Μαρτίου, διέταξεν ἵνα πάντες οἱ ὑπάλληλοι ὧσιν εἰς τὰς θέσεις των τὴν 7 πρωϊνὴν ὥραν, κατὰ τὴν ὥραν δὲ ταύτην μετέβη παρὰ τὸ σύνηθες εἰς τὸ γραφεῖόν του καὶ προσκαλέσας παρ' αὐτῷ τὸν τμηματάρχην τοῦ εἰδικοῦ Λογιστηρίου τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν κ. Σταμ. Φλώρον, τὸν κ. Ἡρακλῆν Πανουργιᾶν καὶ τὸν παρὰ τῷ γενικῷ Λογιστηρίῳ γραμματεᾶ κ. Λεοναρδόπουλον, τοὺς

ἔξεθεσε τὰς ὑπονοίας του ἢ μάλλον τὴν βεβαιότητά του, διώρισεν αὐτοὺς ἐξελεγκτικὴν ἐπιτροπὴν καὶ διέταξεν αὐθωρεὶ νὰ ἀρχίσωσι τὴν ἐξέλεξιν τοῦ Κεντρικοῦ ταμείου.

Τὴν μεγαλειτέραν ὑπόνοιαν ἔλαβεν ὁ κ. Τρικούπης τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Πέμπτης, τὴν δὲ Παρασκευὴν, ἣτις ἦτο ἡ πρώτη Ἀπριλίου, ὁρθροῦ βαθέως μετέβη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, εὐθὺς δὲ ἐκάλεσε τοὺς κυρίους Φλῶρον, Πανουργιᾶν καὶ Λεοναρδόπουλον. Ἐκαστον τούτων μετέφερεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἡ ἰδίᾳ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἄμαξα· εἰς μάλιστα ὑπώπτεισε κατ' ἀρχὰς μὴ πρόκειται περὶ ἀστεϊσμοῦ τινος ἔνεκα τῆς πρωταπριλιάς, ὅτε εἶδε σταματήσασαν πρὸ τῆς οἰκίας του τὴν πρωθυπουργικὴν ἄμαξαν καὶ ἐπ' αὐτῆς τὸν ἀρχικλητῆρα τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Οἱ τρεῖς ἐπιθεωρηταί, ἰδόντες τὸν κ. Τρικούπην, ἔλαβον τὴν διαταγὴν τῆς ἐξελέξεως τοῦ Κεντρικοῦ ταμείου, σπεύσαντες δὲ κατῆλθον καὶ ἀνέμενον εἰς τὴν θύραν αὐτοῦ τὸν κ. Γρηγοράκη. Ὁ κ. Γρηγοράκης ἀφικόμενος κατὰ τὴν συνήθη του ὥραν ἔκπληκτος εἶδε τοὺς ἀναμένοντας αὐτόν, οἵτινες καὶ ἐξήγησαν αὐτῷ τὴν ἐντολὴν ἣν ἔλαβον παρὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ.

— Ἐνετάλημεν νὰ ἐξελέγξωμεν τὸ ταμεῖον, κ. Γρηγοράκη, τῷ εἶπεν ὁ κ. Φλῶρος. Μὴ ἐγγίσητε ὁμως οὔτε κατὰστιχα, οὔτε ἄλλο τι ἔγγραφον, προσέθηκε.

Ὁ κ. Γρηγοράκης ἐζήτησε τὴν ἄδειαν νὰ σημειώσῃ ἐν τοῖς βιβλίοις του τελευταῖά τινα ἐντάλματα, ἀλλ' ὁ κ. Φλῶρος ἀπηγόρευσεν αὐστηρῶς οἰανδήποτε προσθήκην ἢ ἀφαίρεσιν.

— Τὰ ἐντάλματα σημειοῦνται καὶ ἀργότερον. Τώρα δεῖ ἀρχίσῃ εὐθὺς ἡ ἐξέλεξις. Καὶ πρῶτον δεῖ ἴδωμεν τὰ μετρητὰ τοῦ ταμείου, ἀφοῦ μάλιστα κατὰ τὴν τελευταίαν σας κατάστασιν εἶνε ὅχι καὶ πολλὰ.

Ὁ κ. Γρηγοράκης ἐγένετο κάτωχρος ἐπὶ τῇ τελευταίᾳ παρατηρήσει, εἶπε δὲ,

www.libtool.com.gr — Όχι, μετρητά υπάρχουν πολλά.

— Πώς; ἐφώνησαν ἑκθαμβοὶ οἱ ἐπιθεωρηταί. Σεῖς ἐσημειώσατε εἰς τὴν τελευταίαν σας κατάστασιν, τὴν ὁποίαν ὑπεβάλατε εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ὅτι μόνον 35 χιλ. δρ. ἔχετε μετρητά;

Ἐπὶ τούτοις ὁ κ. Γρηγοράκης ὑπέδειξε τὰς θέσεις ἐν αἷς ὑπῆρχον αἱ ὀγκώδεις δέσμαι τῶν χαρτονομισμάτων. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ ἔτριβον ἐκ χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως τὰς χεῖρας ἐπὶ τῇ ἀνακαλύψει τοῦ κεκρυμμένου θησαυροῦ.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἤρξατο ἡ ἐξέλεξις ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις ὡς ἀπὸ μαγικοῦ χρηματοκιβωτίου, ἤρξατο ἐξάγουσα καὶ πάλιν ἐξάγουσα ἐπὶ ὧραν πολλὴν δεσμίδας πεντακοσιοδράχμων χαρτονομισμάτων, αἱ δὲ 35,000 δραχμῶν τοῦ κ. Γρηγοράκη ἠϋξάνοντο καὶ ἐξωγοῦντο εἰς ἑκατοντάδας χιλιάδων, ἔπειτα εἰς ἑκατομύρια, ἐφ' ὅσον δὲ αὐταὶ ἐξήρχοντο κατὰ τοσοῦτον τὸ χρῶμα τοῦ κ. Ταμίου ὥχρῖα, ὅτε δὲ τέλος ἔπαυσαν αἱ δεσμίδες τῶν πεντακοσιοδράχμων καὶ ἐμετρήθησαν τὰ εὐρεθέντα χρήματα ἐν τῷ ταμείῳ, ταῦτα ἔφθανον εἰς τὰ 6,000,000 καὶ οὕτως αἱ 35,000 δραχμαὶ τοῦ κ. Γρηγοράκη ἐγένοντο ἕξ στρογγυλὰ ἑκατομύρια. Τὸ πρᾶγμα ἐξέπληξε πάντας ἀπόκρυψις τοιούτου ποσοῦ δὲν εἶνε βεβαίως ἐκ τῶν συνήθων.

Ἡ ἐξέλεξις ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐξηκολούθησε καὶ εὗρε νέα πάλιν πράγματα, λίαν περίπλοκα. Ὁ πρῶτον Κεντρικὸς Ταμίας κ. Βλαχάνης, ἐνῷ εἶχε προεξοφλήσει γραμματίων παρακαταθήκης τῆς πρῶτης Ἑταιρείας τῶν μονοπωλείων ἐκ δρ. 300,000 ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τῆς πρὸς τὸν διάδοχον αὐτοῦ κ. Γρηγοράκην παραδόσεως συμπεριέλαβε τὸ ποσὸν τοῦτο, οὕτως, ὥστε παρουσιάζοντο ὡς ὑπάρχουσαι αἱ 300,000 αὐταὶ ἐν τῷ Ταμείῳ.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἔσπευσε καὶ ἔλαβε τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν συμφερόντων τοῦ δημοσίου, ἐνεργήσαν προσημείωσιν ἐπὶ τῶν ἰδιοκτησιῶν ἀμφοτέρων τῶν ὑπολόγων. Δημοσιεύομεν ἐνταῦθα καὶ τὰς πληροφορίας, ἃς ἐλάβομεν περὶ τῆς προ-

σημειώσεως ταύτης, καὶ ἔξ ὧν ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ κ. Βλαχάνης μετὰ τοῦ κ. Γρηγοράκη εὐρέθησαν κτηματικὴν ἔχοντες περιουσίαν πλεόν τοῦ ἑκατομμυρίου.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐξακολουθεῖ τὴν ἐξέλεξιν τοῦ Ταμείου, τίς οἶδε δὲ ποίας ἐκπλήξεις ἐτοιμάζουσι πάλιν καὶ ποῖα νέα πράγματα θὰ παρουσιασθῶσι πτερυγίσαντα ἐκ τῶν χρηματοκιβωτίων. Ἐν τούτοις ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ προσεκλήθη ἵνα ἐνεργήσῃ ἀνακρίσεις καὶ προβῇ εἰς τὴν ποινικὴν καταδίωξιν τῶν εἰρημένων ταμιῶν.

Ἐκ δὲ τῶν ἀνακαλυφθέντων ἐν τῷ Ταμείῳ 5,200,000, κατετέθησαν χθὲς εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν εἰς λογαριασμὸν τοῦ ἐπ' ἀναγκαστικῇ κυκλοφορίᾳ δανείου, ἐπομένως ἡλαττώθη κατὰ τὸ ποσὸν τοῦτο ἡ κατανγκαστικὴ κυκλοφορία τῶν τραπεζικῶν γραμματίων τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, χθὲς δὲ ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ ἑφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως ἡ ἀπόλυσις τοῦ τε κ. Γρηγοράκη καὶ τοῦ κ. Βλαχάνη ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, σήμερον δὲ πιθανῶς ἀπαγγελθήσεται αὐτοῖς κατηγορία καὶ προφυλακισθήσονται.

Τὰ ἔξ σχεδὸν ἑκατομμύρια ἦσαν τὰ πλεῖστα ἐντὸς τοῦ σιδηροῦ θαλάμου τοῦ κεντρικοῦ, τοῦ ἀποτελοῦντος μέγα ἀκίνητον χρηματοφυλάκιον. Εὐρέθησαν ὃ,400 πεντακοσάφραγκα 11,125 ἑκατοντάφραγκα, 700,000 ἐπιταγαὶ τῶν ἐπαρχιακῶν ταμιῶν πρὸς τὴν Ἑθν. Τράπεζαν καὶ ἄλλα διάφορα χρήματα.

Μέχρι βαθείας νυκτὸς τῆς χθὲς δὲν εἶχε σχηματισθῇ γνώμη περὶ τῆς πράξεως τοῦ τέως Κεντρικοῦ Ταμίου κ. Γρηγοράκη. Περὶ τῆς πράξεως τοῦ προκατόχου αὐτοῦ κ. Βλαχάνη, ἥτοι τῆς καταθέσεως τῶν 300,000 δραχμῶν, παρὰ τοῖς ἐπισήμοις κύκλοις ἐπεκράτει μᾶλλον ἡ ὑπόθεσις τῆς καταχρήσεως. Περὶ δὲ τῆς τοῦ κ. Γρηγοράκη, χαρακτηρισθείσης ἐν τῇ γνώμῃ τοῦ δικαστικοῦ κόσμου ὡς πλαστογραφίας, ἐσχηματίζοντο οὐκ ὀλίγαι ὑποθέσεις. Κατὰ τοὺς μὲν τὰ ἑκατομμύρια αὐτὰ ἀπεκρύντοντο, διὰ νὰ ὑπεξαιρεθῶσι κατόπιν· αὕτη ὑπελαμβάνετο ὁμως ἡ μᾶλλον ἀπίθανος ὑπόθεσις· κατὰ τοὺς δέ, τοῦτο ἔπραττεν

δ τέως Κεντρικὸς Ταμίας, ὅπως δυσχεράνη τὴν θέσιν τῆς Κυβερνήσεως, τὴν ὁποίαν πρὸ μηνῶν ἔτι ἠνάγκαζεν εἰς στενοχωρίαν περιεθούσαν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐκδίδῃ ἔντοκα γραμματεία.

Τὸ δὲ περιεργότερον, μετὰ ζήλου ὁ κ. Γρηγοράκης διεμήνυε τηλεγραφικῶς εἰς τοὺς ἐπαρχιακοὺς ταμίας, ὅτι εἶνε ἀνάγκη κατεπείγουσα συγκεντρώσεως χρημάτων ἐν τῷ Κεντρικῷ Ταμείῳ. Ἡ τελευταία αὕτη γνώμη ἐδικαιολογεῖτο διὰ τοῦ γεγονότος, ὅτι ὁ κ. Γρηγοράκης ἦν ἀντιπολιτευόμενος, διατελὼν μάλιστα συγγενὴς τοῦ πρῶην πρωθυπουργοῦ κ. Δηλιγιάννη. Ἐν γένει ὅμως ἡ διαγωγή τοῦ τέως Κεντρικοῦ Ταμίου ἐκρίνετο ἀνεξήγητος. Ἴσως αἱ διαταχθεῖσαι ἀνακρίσεις διαλευκάνουσι τὸ φαινόμενον. Διότι ὑπάρχει καὶ ἄλλη ὑπόθεσις — ἡ τῶν ἀστείων — καθ' ἣν ὁ κ. Γρηγοράκης μὴ πιστεύων εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ ἰσοζυγίου ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπη, ἠγωνίζετο ὅπως γίνῃ αὐτὸς ὁ ἐργάτης τοῦ θαύματος, ἐξοικονομῶν περὶ τὰ δέκα ἕως δώδεκα ἑκατομμύρια καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς χρήσεως τοῦ 1887, ἦτοι μετὰ ὀκτὼ μῆνας, προτιθέμενος νὰ παρουσιάσῃ αὐτὰ εἰς τὸν κ. πρωθυπουργὸν ὡς λαμπροτάτην surprise πρὸς κάλυψιν τοῦ ἐλλείμματος!

Ὁ μέχρι χθὲς Κεντρικὸς Ταμίας κ. Γρηγοράκης ἀπὸ τῆς μεσημβρίας τῆς προχθὲς ἡδιαθέτησε, χθὲς δὲ περὶ τὴν νύκτα ἐτέθησαν περὶ τὴν οἰκίαν του πρὸς φύλαξιν δύο κλητῆρες.

Οἱ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τμηματάρχαι, γραμματεῖς οἱ ἄλλοι ὑπάλληλοι καὶ ὅσοι ἄλλοι εἶχον μάθει τὴν μεγάλην ἀνακάλυψιν τοῦ κεκρυμμένου θησαυροῦ, συγκεντρωμένοι περὶ τὴν ἐσπέραν παρὰ πλεύρῳ τῶν γραφείων τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἐσχολίαζον τὰ κατὰ ταύτην ἐν χαρᾷ καὶ ζωνρότητι.

— Μὰ ποῦ εἶνε τὰ χρήματα; ἔλεγον μερικοί.

— Μὰ πῶς νὰ γίνῃ καὶ ἰσοζύγιον καὶ περισσέυμα, ἔλεγον οἱ ἄλλοι.

Συνεκεντροῦντο δὲ εἰς ὁμίλους καὶ μετὰ εὐλόγου προθυμίας ἀνecοίνουν τὸ γεγονὸς εἰς πάντα προσερχόμενον.

Χθὲς ὀλίγον πρὸ τοῦ μεσονυκτίου ὁ πρωθυπουργὸς ἐκάλεσε τὸν

ἀνακριτὴν κ. Μάνεσην καὶ τῷ ἀνέθηκε νὰ ἐνεργήσῃ ἀνακρίσεις ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τῆς ἀποκρύψεως τῶν 6,000,000 δραχμῶν ἐν τῷ κεντρικῷ ταμείῳ. Σήμερον δὲ ἀρχεται ἡ ἀνάκρισις τοῦ ἔργου τῆς.

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁ κεντρικὸς ταμίης κ. Γρηγοράκης ἀντὶ νὰ σημειώσῃ εἰς τὴν κατάστασιν, τὴν ὁποίαν ὑπέβαλεν εἰς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην, πόσα ἦσαν τὰ μετρητὰ καὶ πόσαι ἦσαν αἱ πραγματικαὶ ἐκκρεμεῖς πληρωμαί, ἐχαρακτήριζεν ὅλον τὸ ποσόν, τὸ ἐν τῷ κεντρικῷ ταμείῳ, ὡς συνιστάμενον εἰς ἐκκρεμεῖς πληρωμὰς καὶ ἐλάχιστον ποσὸν εἰς μετρητὰ. Ἐνίοτε μάλιστα κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ἐσημείουν εἰς τὰ περιθώρια τῆς καταστάσεως, ἣν ὑπέβαλλεν εἰς τὸν κ. Τρικούπην, ὅτι εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐπισπευθῇ ἡ εὗρεσις χρημάτων. Πρῶτον ὑπῆρχε συνήθεια νὰ ὑποβάλλωνται ὑπὸ τοῦ κεντρικοῦ ταμίου, ὡς καὶ τῶν ἄλλων ταμιῶν, καταστάσεις κατὰ δεκαήμεριαν, ἀλλ' ἐπειδὴ τελευταῖον ὁ κ. Τρικούπης εἶχε διατάξει τὸν κ. Γρηγοράκην νὰ δίδῃ ἀνάλυσιν τῶν ἐκκρεμῶν πληρωμῶν, ἡ ὑπηρεσία παρετήρησεν ὅτι αἱ ἀναλύσεις αὗται δὲν συνεφώνουν καθ' ὅλας τὰς καταστάσεις, ἀλλ' ἀυξομειοῦτο κατὰ τρόπον, ὅστις ἔδωκεν ὑπονοίας ὅτι ἀνωμαλία τις ὑπῆρχε περὶ τὴν κατάστασιν τῶν ἐκκρεμῶν πληρωμῶν, καὶ ὡς ἐκ τούτου διετάχθη ἡ ἐπιθεώρησις τοῦ κεντρικοῦ ταμείου.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 5 Ἀπριλίου.

Ἡ ἑλληνικὴ Δικαιοσύνη βεβαίως, πρόκειται νὰ εὗρεθῇ ἐνώπιον πρωτοφανοῦς φαινομένου. Διὰ τοῦτο ἀρχόμενοι ἠρωτήσαμεν τίνος ἀράγε ἐγκλήματος εἶνε ἔνοχος ὁ ἐν γνώσει καὶ ἐπὶ κινδύνῳ τῆς τιμῆς καὶ τῆς προσωπικῆς αὐτοῦ ἐλευθερίας ἀποκρύπτων ἄνευ δεδηλωμένης προθέσεως περιουσίαν ἀλλοτρίαν καὶ γινόμενος παραίτιος ἀμέσου ζημίας τοῦ Κράτους; Προδήλως ἐν τῇ ἀλλοκότῳ πράξει τοῦ τέως ἐκ κεντρικοῦ ταμείου ξένη εἶνε τῆς νοσφίσεως τοῦ δημοσίου θησαυροῦ ἡ πρόθεσις. Τοῦτο ἀποκρούει καὶ ὅλον τὸ ἔντιμον παρελθὸν τοῦ ὑπαλλήλου τούτου καὶ αὐτὰ τὰ πράγματα. Οὐδὲν ἰδιοποι-

ήθη, ήπάτα όμως τακτικώς και συστηματικώς τὸν προϊστάμενον αὐτοῦ ὑπουργὸν καὶ ἀπέκρυπτε γεγονότα, ἀπέκρυπτε τὰ ἐν τῷ ταμείῳ αὐτοῦ ἑκατομμύρια, ἐπειδὴ δὲ εἶχε σώας τὰς φρένας, εἶνε φανερόν, ὅτι ἐνήργησε τὴν ἀπάτην πρὸς ἰδίαν ἢ πρὸς τρίτου τινὸς ὠφέλειαν. Ἡ ὠφέλεια αὕτη τίνος φύσεως δύναται νὰ εἶνε; Ὅταν τὸ δημόσιον ἐδανεῖτο 500 ἢ 800 χιλιάδας δραχμῶν διὰ τὰς πληρωμὰς αὐτοῦ, ἐνῷ τὸ ταμεῖον ἐνέκλειε ἢ καὶ 6 ἑκατομμύρια, ὠφελεῖτο ὁ ταμίας; Ὅχι. Δὲν ἐδάνειζεν αὐτὸς πρὸς τὸ Κράτος, οὔτε διεχειρίζετο πρὸς ἀτομικὴν τοῦ ὠφέλειαν τὰ ὑπόλοιπα τοῦ ταμείου, ἀφοῦ εὐρέθησαν πάντα εἰς τὴν θέσιν των σῶα καὶ ἀνέπαφα. Ὁφελεῖτο όμως ἄλλος τις ἐκ τῆς ἀποκρύψεως τῆς γενομένης ὑπὸ τοῦ ταμίου, καὶ τίς ὁ ἔχων τὸ συμφέρον ἵνα ἡ Κυβέρνησις δανείζηται, φυλάττεται δὲ ἐν τῷ ταμείῳ ἑκατομμυρίων κεκρυμμένος θησαυρός; — Ἐξω εἰς τὴν κοινωνίαν μία γενικὴ ἐμορφωθὴ πεποίθησις καὶ ταύτην διερμηνεύομεν, πεποιθότες ὅτι ἡ δικαιοσύνη δὲν θὰ βραδύνη νὰ ἐξιχνιάσῃ τὸ μυστήριον. Αἰσχίστης πολιτικῆς πλεκτάνης, πιστεύουσιν οἱ πάντες, ὅτι ἐγένετο τὸ ἀσυνεῖδητον ὄργανον ὁ μέχρις ἡλιθιότητος ἀγαθὸς ὑπάλληλος· ἐπιστευσεν ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις, μεθ' ἧς εἶχε κοινὸν τὸ πολιτικὸν φρόνημα, θὰ ἤρχετο λίαν προσεχῶς εἰς τὴν ἐξουσίαν διὰ τῆς ὁδοῦ τῶν κινήματων καὶ τῶν νυκτερινῶν διαδηλώσεων καὶ παρεμβάλων δυσχερείας τῷ ὑπουργῷ τῶν Οἰκονομικῶν παρεσκευάζεν ἀποταμιευματὰ διὰ τὴν νέαν Κυβέρνησιν, καταχρώμενος καὶ τῆς θέσεως καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης αὐτοῦ, ἀπείρως δὲ ζημιῶν τὸ δημόσιον, ἵνα παράσῃ τοῦ εἵδους τούτου τὴν ἐκδούλευσιν. — Τοιαύτην ἐξήγησιν δίδει ἡ Κοινωνία, καὶ ὁμολογοῦμεν, ὅτι εἶνε ἡ ἐπιεικεστέρα διὰ τὸν ἔνοχον τῆς παραδόξου ἀπάτης, ἀποβαίνοντα οἴκτου μᾶλλον ἢ ποινῆς τινος ἄξιον. Ἐὰν όμως εἶνε ἡ ἀσφαλεστέρα καὶ ὀρθότερα, τοῦτο εἰς τὴν ἀνάγκησιν ἀπόκειται νὰ βεβαιώσῃ.

Ὁ δὲ ἄλλος; ὁ ἐντιμότερος πρόφην κεντρικὸς ταμίας, τὸ σέμνωμα καὶ ἡ κορυφὴ τῶν ταμιῶν τοῦ Κράτους, ὁ ἀκέραιος καὶ ἑκατομμυ-

ριοῦχος κ. Βλαχάνης, ὁ ὑπὸ τῆς πρώτης Κυβερνήσεως προαχθεὶς καὶ εἰς βασιλικὸν Ἐπίτροπον παρὰ τῷ ἐλεγκτικῷ συνεδρίῳ... Ἐνοχος χυδαιοτάτης πλαστογραφίας καὶ νοσφίσεως 300,000 δραχμῶν τοῦ δημοσίου θησαυροῦ. Ἐν ἑτέρα στήλῃ εὐρίσκει ὁ ἀναγνώστης καὶ τῆς οὐχὶ πρωτακούστου ταύτης ἐν Ἑλλάδι ρυπαρότητος τὴν θλιβερὰν ἀφήγησιν.

Δὲν προβαίνομεν εἰς περαιτέρω σχόλια σήμερον, ἵνα μὴ ἐπαυξήσωμεν τὴν βδελυγμίαν καὶ τὴν ἀγανάκτησιν, ἣν εὐλόγως αἰσθάνεται ἡ Κοινωνία ἐπὶ τοῖς ἀποκαλυπτομένοις ἀπὸ τινος. Κλοπαὶ ἐν τοῖς τελωνείοις, κλοπαὶ ἐν τοῖς στρατιωτικοῖς ταμείοις, κλοπαὶ καὶ καταχρήσεις ἐν αὐτῷ τῷ κεντρικῷ ταμείῳ, κλοπαὶ ἐν τοῖς Μουσείοις. Καὶ ἐντὸς τοιαύτης κεκορυφωμένης διαφθορᾶς τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστερον νὰ καταδιώξῃ ἡ Κυβέρνησις καὶ ἀπὸ τίνος νὰ προφυλάξῃ τὸν δημόσιον θησαυρόν; Καὶ εἶνε οἱ καταχρασταὶ οὗτοι πάντες ἀρχαῖοι ὑπάλληλοι, κληρονομία τοῦ παρελθόντος, πολυτεεῖς ἔχοντες ὑπηρεσίας, μακρὰν πείραν καὶ ἱκανότητα δεδοκιμασμένην. Πᾶσαι αἱ Κυβερνήσεις τοὺς ἐσεβάσθησαν καὶ τοὺς προσήγαγον. Οἱμοὶ! πόσον βαθέα εἶνε τὰ τέλματα ἐν οἷς κυλίνεται, ὅτι ἀποκαλοῦμεν πολιτείαν, καὶ διουκτηκὸν ὀργανισμόν, καὶ καθῆκον ἐν Ἑλλάδι, καὶ τίνες προσπάθειαι καὶ ὅποιον θάρρος ἀπαιτεῖται, ἵνα καθαρισθῇ τὸ πολιτικὸν καὶ κοινωνικὸν ἡμῶν ἔδαφος ἀπὸ τοῦ βορβόρου, ὃν συνεσώρευσαν οἱ ἐνιαυτοὶ καὶ ἡ προϋοῦσα ἔκλυσις τῶν πολιτικῶν ἡθῶν! — Μία εὐτυχῶς ὑπελείφθη παρηγορία ἡ ἀπόφασις ἣν ἔχει ἡ παροῦσα κυβέρνησις, ὅπως ἀμελίκτως καταδιώξῃ τὸ ἔγκλημα ἀποκαλυπτόμενον καὶ πατάξῃ τὴν φανulότητα ὅπου ἤθελε συναντήσῃ αὐτήν. Τὸ ἀπέδειξε μέχρι τοῦδε διὰ τῆς ἀπηνούς καταδιώξεως, τῆς φυγοδικίας καὶ τῆς λαθρεμπορίας, τὸ ἀπέδειξεν ἐν ταῖς τελωνεακαῖς καταχρήσεσι καὶ ἐν ἐκείναις τοῦ στρατοῦ, οἱ θρασεῖς δὲ κλέπται τοῦ Νομισματικοῦ Μουσείου καὶ οἱ πολυώνυμοι ἀρχαιοκάπηλοι ταχέως θὰ περιέλθωσιν εἰς χεῖρας τῆς Δικαιοσύνης. Ἀλλὰ βεβαίως τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς, ὅπως αὐστηρῶς καὶ

ἐκ τοῦ παραχρήμα κολᾶξῃ πάντα ἀποδεικνύμενον ἔνοχον, διειρνήσεν ἡ Κυβέρνησις διὰ τῶν ἀποκαλύψεων τῆς χθὲς. Ἐνταῦθα τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἡ ὁξεῖα ἀντίληψις καὶ τὸ ὄντως ἀέτειον ὄμμα, ἡ ἀγνπνος ἐπιτήρησις τῶν ὑπὸ τὰς ἀμέσους αὐτοῦ διαταγὰς ἐργαζομένων καὶ ἡ παραδειγματικὴ ἀκριβολογία καὶ τάξις παρέσχον τὸ ἐπιφανέστερον δεῖγμα ἀληθοῦς ζήλου καὶ πόνου ὑπὲρ τῶν δημοσίων. Τρεῖς ἡμέραι ἤρκεσαν αὐτῷ ἵνα ἀποκαλύψῃ ἔνοχον ἐν τιμαῖς καὶ ἀξιώμασι βιοῦντα καὶ ἄλλον κατὰ καινὸν ὅλως τρόπον τὰ δημόσια ἐπιβουλευόμενον, νὰ τιμωρήσῃ αὐτοὺς ἐφάρσον εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἀπέχειτο, καὶ νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν δικαστικὴν ἀρχὴν μετὰ πασῶν τῶν ἀποδείξεων τῆς ἐνοχῆς των.

Ἀληθῶς κατάπληξιν καὶ βαθύτατον ἄλγος δοκιμάζει ἡ Κοινωνία ἡμῶν ἀπὸ τῆς χθὲς, ὅτε ἐγένοντο γνωστὰ τὰ ἐκ τῆς ἐξελέγξεως τοῦ κεντρικοῦ ταμείου ἀποκαλυφθέντα περιεργότατα καὶ ρυπαρὰ ἐν ταῖς ἐγκλήματι. Ἀληθῶς ζῶμεν ὑπὸ κοινωνικὴν ἀτμόσφαιραν ἐκκλίνονον, καὶ ἀναπνέομεν τῆς χρονίου κακίας καὶ τῶν ἀποσυντιθεμένων κοινωνικῶν ὀργανισμῶν τὸ λυσσωδὲς μίasma. Ἀφυπνιζόμεθα καθ' ἐκίστην, ὅπως ἀναγνωρίσωμεν καὶ ἓνα ἔτι μέγαν ἁμαρτωλόν, κρυπτόμενον τέως ὑπὸ τὸ περίβλημα τοῦ ὀσίου καὶ τοῦ δικαίου, ἁμαρτωλόν, ὃν ἡ ἀτιμωρησία καὶ ἡ ὀλιγογρία τοῦ παρελθόντος ἀπεθράσυνε μέχρι τοῦ νὰ ἐπαγγέληται ἐνώπιον τῆς κοινωνίας ὑψαύχην τὸν τίμιον καὶ νὰ φιλοδοξῇ τὰ ἀνώτατα καὶ τιμιώτατα ἀξιώματα. — Ἀλλὰ πρὸ τῆς ψυχολογικῆς ἀναλύσεως τῶν ἀποκαλυφθέντων, ὅς ἐξετάσωμεν τὰ πράγματα ὡς ἀπεκάλυπεν αὐτὰ ὁ μετὰ θαυμαστῆς τφόντι ταχύτητος καὶ ἀκριβείας διεξαχθεὶς ἔλεγχος.

Ὁ κεντρικὸς ταμίας κ. Γρηγοράκης, ὁ τόσον χρηστὸν ἔχων τὸ ἦθος, ὁ τόσον συμπαθὴς ἀληθῶς καὶ ὑποχρεωτικὸς πρὸς πάντας ἀνώτερος ὑπάλληλος, τίνος ἄρα γε ἐγκλήματος ὑπάρχει ἔνοχος, συστηματικῶς ἀποκρύπτων ἀπὸ πολλοῦ ἐν τῷ ταμείῳ μεγάλας ποσότητας καὶ ψευδῶς παριστῶν τῷ ὑπουργῷ πενιχρὰ ὑπόλοιπα ἐν τῷ ταμείῳ; Τί-

www.libtool.com.cn

νος ἔνεκεν τὰ ὑπόλοιπα τοῦ κ. Γρηγοράκη ἦσαν πάντοτε, κατὰ τὰς σημειώσεις του, 25, 30, ἢ 35,000 μόνον δρ. ἐνῶ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του ἔκλειντο ἐν τῷ ταμείῳ ἑκατομμύρια; Τί παρεκίνησε τὸν ἄμεμπτον τοῦτον καὶ ἀγαθὸν ὑπάλληλον νὰ παρουσιάσῃ τὴν ἐσπέραν τῆς 31 Μαρτίου τὸ ταμεῖον τοῦ ἔχον μόνον 35,000 δρ. εἰς χαρτονομίσμα καὶ 5,000 εἰς χαλκόν, ἐνῶ ὡς ἀπεκάλυψεν ἡ αἰφνιδία ἐξέλεγχις τῆς ἐπιούσης πρωίας, ἡ κατὰ διαταγὴν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ γενομένη, εὐρίσκοντο ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ ταμείῳ χαρτονομίσματος μὲν 5,900,000 δρ. καὶ χαλκοῦ 60,000 ὑπόλοιπα; Εἰς ποῖον αἴσθημα ἀπόκρυφον, εἰς τίνα στοχασμὸν ἐνδόμυχον πρέπει νὰ ἀποδοθῇ τοῦ ὑπαλλήλου τούτου ἡ διαγωγὴ, ἀναγκάζοντος μὲν τὸ Κράτος νὰ δανείζηται ἑκατοντάδας χιλιάδων ἐκ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, ἵνα ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἐκκρεμεῖς πληρωμᾶς, καὶ διὰ τὰ δάνεια ταῦτα νὰ ὑποβάλληται εἰς τόκους, κρατοῦντος δ' ἀπ' ἑτέρου ἐν τῷ ταμείῳ ἄθικτα ποσὰ δεκαπλασίως πλείονα ἐκείνων, ὧν εἶχεν ἀνάγκην τὸ δημόσιον διὰ τὰς ἐκκρεμεῖς του πληρωμᾶς;

Ὅσακις ἠρωτᾶτο ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ πόσα εἶχεν ἐν τῷ ταμείῳ του, ὁ ἀκατανόητος ὑπάλληλος δὲν εὐρίσκετο μὲ πλείονας τῶν 25 ἢ 30 χιλιάδων δραχμῶν, ἐνῶ αἱ ἀνάγκαι τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ἦσαν 500 ἢ 800 χιλιάδων δραχμῶν. Καὶ τοιούτῳ τρόπῳ τὸ δημόσιον ἐδανείζετο, ἐνῶ ἠδύνατο νὰ δανείσῃ διὰ τῶν ἐν τῷ ταμείῳ κατακειμένων 4, 5 καὶ 6 ἑκατομμυρίων μετρητῶν!

Βεβαίως τῆς προτροπῆς ἡμῶν δὲν ἔχει ἀνάγκην ἡ κυβέρνησις, ἵνα τὸ καθήκον αὐτῆς ἐπιτελῇ μετὰ τοιούτου θάρρους πάντοτε. Ἄλλ' ὁμόφωνον τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ γνώμην διερμηνεύομεν βεβαιοῦντες αὐτήν, ὅτι ὅσα ἀπηνέστερον πλήττει τὸ ἔγκλημα καὶ τὴν κακοήθειαν καὶ ὅσα βαθύτερον καυτηριάζει τὰ κοινωνικὰ ἔλκη ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ἀποκαλυπτομένων ἐνόχων, τόσα ζωηροτέραν ἐπισπᾶται τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ λαοῦ καὶ τὴν εὐλογίαν τοῦ ἔθνους.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 6 Ἀπριλίου

Ἡ γενικὴ ὁμιλία χθὲς ἐν τῇ πόλει ἦτον ἡ ἀνακαλύψις τῶν ἐν τῷ κεντρικῷ ταμείῳ καταχρήσεων· γενικὴ συγκίνησις κατεῖχε τὴν πόλιν ἀπασαν, μέγα δὲ κέντρον συναθροίσεως ἦτο τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, οὗτινος ἡ πρὸς τὸν κῆπον ὁδὸς εἶχε καταληφθῇ ὑπὸ διαφόρων πολιτῶν διαπυθνομένων τὰ τῆς πλαστογραφίας καὶ τῆς ἀνακαλύψεως. Ἡ πρῶξις αὕτη ποικίλως ἐσχολιάζετο, ἐπικρατοῦσα δὲ γνώμη ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἦτον ὅτι ὁ κ. Γρηγοράκης ἐγένετο ὄργανον βδελυροῦ πολιτικοῦ σκοποῦ, μὴ ἐκδηλωθέντος εἰσέτι· εἰς τὴν ἀνάκρισιν ἐναπόκειται ἤδη νὰ ἀνακαλύψῃ τὰ αἷτια, ἅτινα ἐκίνησαν τὸν κ. Γρηγοράκην εἰς ἀπόκρυψιν τοῦ μεγάλου τούτου ποσοῦ, καὶ φέρῃ εἰς φῶς, τίς ἦν ὁ δυνάμενος νὰ ὠφεληθῇ ἐκ τῆς τοιαύτης ἀποκρύψεως· χθὲς ἐφέροντο δὲ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν δι' οὓς τὸ ὄφελος ἐκ τῆς τοιαύτης ἀποκρύψεως.

Ἐν τῷ κεντρικῷ ταμείῳ ἀνέμενον ἀπὸ τῆς πρώτης ἡ τριμελὴς ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ, ὁ κ. Φλῶρος, ὁ κ. Πανουργιάς καὶ ὁ κ. Λεοναρδόπουλος, ἔτοιμοι νὰ συνεχίσωσι τὴν ἐξέλεξιν. Παρόντος καὶ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐφετῶν κ. Καρατζᾶ, προσήχθη ὁ κ. Βλαχάνης, ὑπὸ ἀπεριγράπτου ταραχῆς κατελημμένος Ὡμίλει σχεδὸν ἀσυνάρτητα καὶ ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν κ. Καρατζᾶν.

— Δὲν ἐννοῶ νὰ ζημιώσω τὸ δημόσιον, εἰμαι πρόθυμος νὰ τὸ ἐξασφαλίσω. Ἡ γνώμη μου τώρα εἶνε νὰ κάμω ἀναφοράν, ὥστε νὰ μοὶ ἐπιτραπῇ νὰ γίνῃ ἐξέλεξις τῆς διαχειρίσεως μήπως καὶ ἀνακαλυφθῇ τὸ λάθος. Μόλα ταῦτα εἰμαι ἔτοιμος νὰ ἀποζημιώσω τὸ δημόσιον, δὲν ἐννοῶ νὰ τὸ ἀδικήσω, εἶπε, στραφεὶς πρὸς τὸν κ. Καρατζᾶν.

— Τὸ δημόσιον εἶνε ἤδη ἐξησφαλισμένον παρετήρησεν ὁ κ. Καρατζᾶς, ὑποχρεοῦσθε δὲ ἄλλως καὶ ἐκ τοῦ νόμου εἰς ἀποζημίωσιν Ἐκ τῆς παρατηρήσεως ταύτης τοῦ κ. Καρατζᾶ ὁ κ. Βλαχάνης ἔτε-

νοχωρήθη ἀκόμη πλείότερον καὶ μετὰ φωνῆς χαμηλῆς, σχεδὸν πνιγομένης.

— Ναί, ναί, εἶπεν, ἔχετε δίκαιον, εἶμαι καὶ ἐκ τοῦ νόμου ὑποχρεωμένος εἰς ἀποζημίωσιν.

Ἡ τριμελὲς ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ δι' ὅλης τῆς χθεςινῆς ἡμέρας διεξῆγεν ἐξέλεξιν ἐν τῷ κεντρικῷ ταμείῳ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐνὸς ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς, τοῦ τμηματάρχου κ. Φλώρου. Κατὰ τὴν χθесινὴν ἐξέλεξιν τοῦ κεντρικοῦ ταμείου εὐρέθησαν καὶ ἄλλαι ἐπιταγαὶ ἀνεξαργύρωτοι, ἁξίας περὶ τὰς 44,000 περίπου δραχμῶν αἱ ὁποῖαι ὅμως ἀποτελοῦσι μέρος τῶν 6.000.000. Σημειωτέον ὅτι ἐν τῷ ταμείῳ εὐρέθησαν εἰς μεταλλικὸν χρήματα ἕως 70 χιλιάδας, μεταξὺ δὲ αὐτῶν καὶ πολλὰ χρηματοδόματα, προερχόμενα ἐκ τῶν προξενικῶν εἰσπράξεων. Ἡ ποσότης τοῦ χρυσοῦ ἀνήρχετο εἰς 40 περίπου χιλ. δραχμῶν. Καὶ ἐν τούτοις πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἡμερῶν ὁ κ. Γρηγοράκης ἰσχυρίζετο ψευδόμενος ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐν τῷ ταμείῳ εἰς χρυσὸν οὐδὲ λεπτὸν κἄν, οὕτως ὥστε προκειμένου νὰ πληρώσῃ εἰς χρυσὸν τὰς συντάξεις εἰς ἑπτακοσίους συνταξιούχους, οἵτινες λαμβάνουσι τὰ δικαιώματα αὐτῶν κατὰ τι προνόμιον εἰς χρυσὸν, ἠγόρασε τοιοῦτον ἐκ τῆς ἀγορᾶς, τολμῶν νὰ ζημιώσῃ καὶ οὕτω τὸ δημόσιον. Φρίκη κατέλαβε πάντας τοὺς ἀκούσαντας καὶ ταύτην τὴν λεπτομέρειαν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 6 Ἀπριλίου.

Ὡς γνωστόν, ἡ ἐκ μέρους τοῦ πρωθυπουργοῦ κατεπείγουσα πρόσκλησις τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς ἐξέλεξιν τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου συνέπεσε τὴν πρωταπριλιάν. Ἀλλ' οἱ οὕτως ἀπροσδοκῆτως ἀπὸ βαθείας πρωίας προσκαλούμενοι κατ' οὐδένα τρόπον ἐπεΐθοντο νὰ ὑπακούσωσι, διότι ἐπίστευον ὅτι εἶχε στηθῇ ἐναντίον των πρωταπριλιάτικη πλεκτάνη. Ζωηρότερον δὲ πάντων ὁ κ. Φλώρος ἀντετάχθη εἰς τοὺς ὑπουργικοὺς ἀπεσταλμένους, ἐπιμενούσης καὶ τῆς κυρίας του νὰ μὴ ὑπάγῃ, διὰ τὸν φόβον τῆς πρώτης Ἀπριλίου. Ὡστε ἐδέησε νὰ

ἐπιστρέψωσιν οἱ ἀποσταλέντες παρὰ τοῦ κ. Τρικούπη, ὅστις ἀνέμενεν, ὡς ἐλέχθη, ἀπὸ τῆς ἐβδόμης ὥρας ἐν τῷ ὑπουργείῳ καὶ νὰ τῷ εἴπωσιν ὅτι οἱ καλούμενοι δὲν ἐννοοῦσι νὰ ἔλθουν. Ἡ πρωταπριλιά ἀντεπολιτεύετο τὴν Κυβέρνησιν, ὡς νὰ ἦτο καὶ αὐτὴ συνεννοημένη μὲ τὸν κ. Δηλιγιάννην. Καὶ ἐδέχθη νὰ ἀποσταλῇ εἰς ἓνα ἕκαστον ἡ πρωθυπουργικὴ ἀμαξα πρὸς παραλαβὴν καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ νὰ ἐξασκήσωσι τὴν εὐγλωττίαν των ὅπως πεισθῶσιν ἐκεῖνοι, λησμονοῦντες τὴν πρωταπριλιάν, νὰ ἀνέλθωσιν εἰς τὴν ἀμαξαν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 6 Ἀπριλίου.

Ὅτε τὸ πρῶτον συνηντήθη μετὰ τοῦ κ. εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν ὁ κ. Βλαχάνης ἔλεγεν:

Ὅσιν περιουσίαν ἔχω τὴν δίδω προθύμως διὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ τὸ δημόσιον καὶ σᾶς βεβαιῶ ἀρκεῖ.

Ὁ δὲ κ. Καρατζᾶς ἐτοίμως διέκοψε:

Δὲν ἀμφιβάλλω. Ἀλλὰ χωρὶς νὰ λάβητε αὐτὸν τὸν κόπον εἰσθε ἐκ τοῦ νόμου ὑπόλογος. Ἄλλως τὸ δημόσιον ἐφρόντισε νὰ ἐξασφαλισθῇ διὰ τῆς περιουσίας σας πρὶν τὸ ἐξασφαλίσητε σεῖς.

Τότε πρῶτον ἔμαθεν ὁ κ. Βλαχάνης τὴν ἐπὶ τῶν κτημάτων του ἐγγραφεῖσαν προσημείωσιν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

ΚΑΙ ΜΙΑ ΕΥΦΥΙΑ ΤΟΥ κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Ὅτε ἀνηγγέλθη εἰς τὸν κ. πρωθυπουργὸν ὅτι ὁ Βλαχάνης ἀποδίδει εἰς λαῶς λογιστικὸν τὴν νόσφισιν τῶν 300,000 δραχμῶν, εἶπεν:

— Ἰσως ὁ κ. Βλαχάνης δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ηὔξησεν ἡ περιουσία του κατὰ 300,000!

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 6 Ἀπριλίου.

Τὸν κ. Καλογεργὴν, βεβαιοῦται, ὅτι καλέσας ὁ κ. Τρικούπης προέ-

www.libtool.com.cn
 τεινεν αὐτῷ τὴν θέσιν τοῦ Κεντρικοῦ ταμίου· ἄγνωστον ὅμως ἂν θὰ ἀποδεχθῇ ταύτην, διότι κατέχει ἐπίφθονον ἀνεξάρτητον θέσιν ταμίου Τραπεζῆς ἀποφέρουσαν αὐτῷ 700 δραχμὰς κατὰ μῆνα, ἐκτὸς 300 ἄλλων ὡς λαμβάνει ἐκ τῆς συντάξεώς του, ἐνῶ ἡ τοῦ Κεντρικοῦ ταμίου πολυεύθυνος θέσις εἶνε ἥτιον προσοδοφόρος, ἐξαρτᾶται δὲ ἐκ τῶν ἀκαταστασιῶν τῆς πολιτικῆς, τὴν ὁποίαν καλῶς ἐγνώρισεν ἐκ τῆς μακρᾶς ὑπηρεσίας του. Οὐχ' ἥτιον ἐξ ἰδιαιτάτης ἐκτιμῆσεως πρὸς τὸν κ. Τρικούπην πιθανόν, ἀποδεχόμενος, νὰ προσενέγκῃ τὰς ὑπηρεσίας του ὁ δεδοκιμασμένος οὗτος ὑπάλληλος.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 6 Ἀπριλίου 1888.

Ὁ λόγος ὁ ἐξωθήσας τὸν κ. Βλαχάνην εἰς τὴν νόσφισιν τῶν 300, 000 δρ. εἶνε προφανῆς τοῖς πᾶσιν, οὐδὲ χρῆζει πολλῶν ἐξηγήσεων. Δὲν συμβαίνει ὅμως τὸ αὐτὸ καὶ ὡς πρὸς τὸν κ. Γρηγοράκη εἰς τὴν ἀπόκρυψιν ἑξ περιπλου ἐκατομμυρίων δραχμῶν. Πάντες βασανίζουσι τὸν νοῦν των, χωρὶς ὅμως ἀκόμη νὰ ἀνεύρωσιν, ὡς ἡμεῖς τοῦλάχιστον νομιζομεν, τὸν ἀποχρῶντα καὶ ἐνταύτῳ ἀνεπίδεκτον ἀμφιβολίας λόγον τοῦ ἐγγλήματος τοῦ τέως κεντρικοῦ ταμίου. Ἐλπίζομεν νὰ κατορθώσῃ τοῦτο ἡ ἀνάκρισις, ἡ ἀπὸ τῆς χθὲς ἐπιληφθεῖσα τῆς βδελυρᾶς ταύτης ὑποθέσεως ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως δὲν θεωροῦμεν ὅλως ἄσκοπον ν' ἀναγράψωμεν τὰς ἐν τῇ κοινωνίᾳ κυκλοφορούσας εἰκασίας.

Πάντῃ ἀναξίαν προσοχῆς θεωροῦμεν τὴν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ κατηγορουμένου γενομένην δικαιολογίαν, καθ' ἣν δῆθεν ἀπέκρυπτε τὰ ἑξ ἐκατομμύρια, ὅπως ἐν προσεχῇ χρηματικῇ στενοχωρίᾳ τῆς Κυβερνήσεως παρασκευασθῇ εἰς αὐτὴν εὐάρεστον ἐκπληξιν διὰ τῆς φανερώσεως τοσούτου ποσοῦ. Εἶνε τόσον μωρὰ ἡ δικαιολογία αὕτη τοῦ κ. Γρηγοράκη, ὥστε μόνον ἐκ τῆς συγχύσεως, εἰς ἣν ἐνέβαλεν αὐτὸν ἡ ἀνακάλυψις τοῦ ἐγγλήματος, δυνάμεθα νὰ ἐξηγήσωμεν, πῶς ἄνθρωπος τόσον συνετὸς καὶ φρόνιμος, ὅσον ὁ τέως κεντρικὸς ταμίας, ὑπέπεσεν εἰς τοιαύτην ἀνοησίαν. Ἡ πρώτη εἰκασία, ἡ γενομένη ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τοῦ ἐγ-

κλήματός του ἐν τῇ κοινωνίᾳ. ἦτο ἐκεῖνη, ἣν ἀνεγράψαμεν ἤδη χθὲς καὶ καθ' ἣν ὁ κ. Γρηγοράκης ἐπὶ τῇ ἐλπίδι προσεχοὺς ἀναρρήσεως εἰς τὴν πρωθυπουργίαν τοῦ συγγενοῦς του κ. Δηλιγιάννη, πρὸς ὃν καὶ πολιτικῶς εἶχεν ἰδιαιτέραν ἀφοσίωσιν, ἠθέλησε διὰ τῆς ἀποκρύψεως τῶν 6,000,000 νὰ παρασκευάσῃ μὲν χρηματικὰς δυσχερείας εἰς τὸ ἐνεστὼς ὑπουργεῖον, συντελῶν οὕτω καὶ αὐτὸς εἰς τὴν πτῶσιν τὸ κατὰ δύναμιν, νὰ ἔχη δὲ πρόχειρα χρήματα διὰ τὸ διάδοχον ὑπουργεῖον. Κατ' ἄλλην εἰκασίαν ὁ τέως κεντρικὸς ταμίας διὰ τῆς ἀποκρύψεως τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ποσοῦ ἐπεδίωκεν ἰδιοτελέστερον σκοπὸν. Ἐπαιζεν ἴσως εἰς τὸ χρηματιστήριον, βεβαίως οὐχὶ ὁ ἴδιος ἀπ' εὐθείας, ἀλλὰ δι' ἄλλων προσώπων τῆς ἐμπιστοσύνης του, ἀγοράζων καὶ πωλῶν ἐπὶ παρδείγματι χρυσόν. Κατὰ περιεργον δὲ σύμπτωσιν εὐρέθη ἐν τῷ κεντρικῷ ταμείῳ ἐν σπακίδιον, περιέχον δεκαπέντε χιλιάδας φρούγκων εἰς χρυσόν, περὶ οὗ ὁ κ. Γρηγοράκης ἐδήλωσε, καθὰ πληροφοροῦμεθα, ὅτι ἀνῆκεν εἰς τὸν συγγαμβρόν του κ. Γραφειάδην, διευθυντὴν τοῦ ἐνταῦθα Ὁρφανοτροφείου Χατζῆ Κώνστα, παρακαταθέσαντα δῆθεν τὸ ποσὸν τοῦτο καὶ λαβόντα ἀπέναντι αὐτοῦ τραπεζικὰ γραμμάτια ἴσης ἀξίας. Τρίτῃ εἰκασία εἶνε ἡ ἀποδίδουσα εἰς τὸν τέως ταμίαν πολλῶ βαρύτερον ἔγκλημα. Κατ' αὐτὴν ἐπεδιώκετο ἴσως ἡ ἀπόκρυψις τῶν 6,000,000 μέχρι τέλους τῆς χρήσεως τοῦ 1887. Τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν ἀπεμακρύνετο ἕως τότε ἐκ τοῦ ταμείου διὰ τὸν φόβον τῆς ἀνακλύψεως τοῦ ἐγκλήματος ἐν τῷ μεταξύ. Ἐὰν ὅμως ἡ ἀπόκρυψις ἐπετυγχάνετο μέχρι τέλους τῆς χρήσεως τοῦ 1887, τότε θὰ ὑπεξηροῦντο ἄδεῶς τὰ ἀποκρυπτόμενα ἑκατομμύρια· διότι ἡ ἐξέλεγκξις θὰ περιήρχετο εἰς τὸ χάος τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, εἰς ὃ τοσαῦτα ἑκατομμύρια τοῦ δημοσίου μέχρι τοῦδε ἐγένοντο ἄφαντα, εἰ μὴ δι' ἄλλον τινὰ λόγον, πάντως ὅμως διὰ τὴν παροιμιώδη πλέον καταστάσαν ἀδράνειαν καὶ ἀνικανότητα τῶν τεταγμένων εἰς τὴν φυλακὴν καὶ φρούρησιν τοῦ δημοσίου πλούτου ἐν Ἑλλάδι.

Ποία τῶν εἰκασιῶν τούτων εἶνε ἡ ὀρθοτέρα; Ἡμεῖς ἀπέχομεν

ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ ἐκφέρωμεν ἰδίαν γνώμην, ἀναγράφομεν δὲ σήμερον ὡς ἁπλοῖ χρονολογῶντες τὰς ἐν τῇ κοινωνίᾳ κυκλοφορούσας εἰκασίας, ἀναμένοντες, ὡς προεδηλώσαμεν, ἐκ μόνης τῆς ἀνακρίσεως τὴν λύσιν τοῦ αἰνίγματος, ὅπερ προβάλλει ἡμῖν τὸ ἔγκλημα τοῦ κ. Γρηγοράκη.

25 ΔΡΑΧΜΑΙ ΕΝ Τῷ ΤΑΜΕΙῳ

Ἐν τινι τῶν καταστάσεων τῆς ληξάσης ἐβδομάδος, ἃς καθ' ἐσπέραν ὑπέβαλεν ὁ κ. Γρηγοράκης τῷ κ. Τρικούπη, φέρεται ὡς ὑπολοιπὸν ἐν τῷ Ταμείῳ χρηματικὸν ποσὸν δραχμαὶ ἐν ὄλῳ μόνον εἰκοσι πέντε. Φαντάσθητε τὴν κατάπληξιν τοῦ κ. Τρικούπη, ἰδόντος κατὰ τὰς βεβαιώσεις τοῦ εὐσυνειδήτου ταμίου, ὅτι μεθ' ὅλας τὰς εἰσπράξεις καὶ τὰ ἰσοζύγιά του, εἶχεν ἐν τῷ ταμείῳ τὸν θησαυρὸν τῶν 25 δραχμῶν! ἐνῷ ὁ κ. Γρηγοράκης ἐβύθιζε μετὰ τρυφῆς τὰς χεῖρας εἰς τὰ φυλακισμένα 6,000,000.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 6 Ἀπριλίου.

Δὲν εἶνε μῦθος τοῦ Αἰσώπου. Ἀρχῇθεν ὁ κ. Τρικούπης δὲν κατελήφθη ἐκ συμπαθείας πρὸς τὸν ἀπεξηραμμένον κεντρικὸν ταμίαν του, ὃν εὗρε κληρονομίαν παρὰ τῶν προκατόχων του μετὰ τόσων ἄλλων ἁμαρτιῶν. Ἄλλ' ἢ ἀντιπάθεια μετετράπη εἰς ἄλλο συναίσθημα ὅτε ὁ κ. Γρηγοράκης τῷ παρουσιαζέτο ἐσχάτως περιδεὲς ἀείποτε καὶ τρέμων, ὅσάκις τῷ παρέδιδε τὰς ἐσπερινὰς καταστάσεις τοῦ ταμείου, μεμψιμοιῶν, ὅτι δὲν ἔχει χρήματα, ἀλλ' ἀφανιζόμενος, ὅτε ἔρριπτεν ἐπ' αὐτοῦ τὸ βαθὺ ἐρευνητικὸν βλέμμα του ὁ κ. Πρωθυπουργός. Παρεῖχεν, εἶπε, τὸ ἀηδὲς θέαμα τῆς κεφαλῆς χελώνης ἥτις ἀποσύρεται εἰς τὸ κέλυφός της.

ΩΡΑ, 6 Ἀπριλίου.

Δι' ἐντάλματος τοῦ ἀνακριτοῦ κ. Μάνεση συνελήφθησαν χθὲς καὶ προεφυλακίσθησαν ὁ τέως κεντρικὸς ταμίας κ. Γρηγοράκης καὶ ὁ τέως

βασιλικὸς ἐπιτροπος, παρὰ τῷ ἐλεγκτικῷ συνεδρίῳ κ. Βλαχάνης. Ὁ κ. Γρηγοράκης κατηγγέλθη ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπὶ ψευδεὶ πιστοποιήσει καὶ ἀπάτῃ, ὃ δὲ κ. Βλαχάνης ἐπὶ ὑπεξαίρεσει χρημάτων τοῦ Δημοσίου. Αὐθήμερόν δὲ ὠδηγήθησαν ἐκ τῆς φυλακῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ὅπου ὁ μὲν κ. Βλαχάνης ὑπεβλήθη ὑπὸ τοῦ κ. Μάνεση εἰς ἀνάκρισιν, ὃ δὲ κ. Γρηγοράκης παραδίδει εἰς τὴν ἐξελεγκτικὴν ἐπιτροπὴν τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ ταμείου.

Ἡ ζήμια, τὴν ὁποίαν ἐκ τῆς ἀποκρύψεως τοῦ ποσοῦ τῶν 6,000,000 ἐπέφερεν εἰς τὸ Δημόσιον ὁ κ. Γρηγοράκης, ἔνεκα πληρωμῆς τόκων κλ. ὑπελογίσθη εἰς 300,000 δρ. κατὰ μέσον ὄρον.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 6 Ἀπριλίου.

Μεγίστη χαρὰ μᾶς κατέλαβεν ὅτε εἶδομεν τοὺς μηχανικοὺς ἐλθόντας ἐνταῦθα, ἵνα χαράξωσι τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν. Χαίρομεν ὑπερβολικῶς διότι ὁ κατασκευασθησόμενος σιδηρόδρομος Μεσολογίου—Ἀγρινίου ἦτο ὅλως ἀπροσδόκητος εἰς ἡμᾶς κατὰ τὸν παρόντα αἰῶνα· ἦτο ὄνειρον ἑαρινῆς νυκτός.

Διὰ τοῦτο πάντες σχεδὸν ἀναλογιζόμενοι ὁποίων ἀγαθῶν θέλει γίνεαι πρόξενος ὁ σιδηρόδρομος οὗτος ἐξέφρασαν τὴν βαθεῖαν αὐτῶν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν κ. Τρικούπην ἀποκαλέσαντες αὐτὸν μέγαν εὐεργέτην τῆς πόλεως καὶ λίαν δικαίως, διότι ἐκτὸς τοῦ ἔργου τούτου καὶ πολλῶν ἄλλων κοινωφελῶν ἔχομεν ἐνταῦθα καὶ τὸ νῦν κατασκευαζόμενον κολοσσαῖον ἔργον τῆς γεφυρώσεως τοῦ Ἀχελφύου ποταμοῦ μαρτυροῦν τὴν μεγάλην περὶ τοῦ τόπου μας μέριμναν τοῦ κ. Τρικούπην.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 6 Ἀπριλίου 1888.

Η ΑΛΙΑΘΕΣΙΑ ΤΟΥ κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Χθὲς λίαν ἐνωρὶς ἀπεσύρθη πρὸς ἀνάπαυσιν ὁ κ. Τρικούπης, ἀπὸ τινων ἡμερῶν ἐνοχλεῖται κάπως σφοδρότερον ὑπὸ τῶν ρευματισμῶν

του. Φαίνεται, ~~ὅτι εἰς τὴν ἀδιαφορίαν~~ του οὐκ ὀλίγον συνέτεινε καὶ ἡ ἐκ τῶν ἀνακαλυφθεισῶν καταχρήσεων δυσθυμία. Ἀναπτύξας κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ὅλην αὐτοῦ τὴν χαλυβδίνην ἀκαμψίαν καὶ ἀντοχήν ὑφίσταται νῦν τὴν ἀντίδρασιν τῆς ἐκ τοῦ ἀποκαλυφθέντος ἐγκλήματος ἀπογοητεύσεως. Εἶνε δὲ ἀλήθεια ἥτις πρέπει πανδήμως νὰ ὁμολογηθῇ, ὅτι εἰς αὐτὸν καὶ μόνον ὀφείλομεν τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ ἐγκλήματος ὅπερ ἐρρύπανε τὴν δημοσίαν ἡμῶν ὑπηρεσίαν. Ἀφοῦ ἐπὶ ἓνα μῆνα ὁλόκληρον νυχθημερὸν εἰργάσθη προσωπικῶς νὰ φέρῃ εἰς φῶς τοιοῦτον ῥύπον, εἶνε βεβαίως φυσικὸν ὅτι καὶ ἡ σιδηρᾷ κρᾶσίς του ὑπέκλυεν εἰς τοὺς νόμους τῆς φύσεως. Τὸν πυρετὸν τῆς ἀκαταπονήτου ἐργασίας του διεδέχθη ὁ πυρετὸς τοῦ σώματος.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 6 Ἀπριλίου.

Ἡ κοινωνία ὅλη κατάπληκτος ἐσχολίαζε τὰς ἐν τῷ Κεντρικῷ Ταμείῳ γενομένας φοβερᾶς ἀνακαλύψεις. Ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ κλοπῆς ἀπλῆς, ἡ κατάπληξις ἀναντιωρήτως θὰ ἦτο ὀλιγωτέρα. Ἡ τολμηροτέρα πρὸ δεκαπενταετίας ἀπόπειρα κλοπῆς καὶ διαρπαγῆς τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου δι' ὑπονόμων ὑπὸ τὴν ὁδὸν Σταδίου δὲν εἶχε προκαλέσει τοσαύτην φρίκην, ὅσην τὸ νεώτατον δρᾶμα τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου. Καὶ εἶνε πράγματι δρᾶμα ἐκ τῶν ζοφερωτέρων. Ἡ ἰδιοποίησις τοῦ πρῶην ταμίου Βλαχάνη εἶνε ἀπλοῦν τοῦ δράματος ἐπισσώδιον, ἀλλ' ἡ πρᾶξις τοῦ κ. Γρηγοράκη, ἃν καὶ κατὰ τύπους μὴ φέρουσα τὸ ὑλικὸν στίγμα τῆς πρώτης, ἀποτελεῖ ὅμως αὐτὴ καὶ μόνη τὴν ὑπόθεσιν τοῦ δράματος. Ὑπόθεσιν, ἥτις εἰσέτι δὲν διελευκάνη, ἀλλ' ἥτις ἐν τῷ πνεύματι τῆς κοινῆς γνώμης ἀρχίζει νὰ σχηματίζεται καὶ δραματοποιεῖται ὅλως ἀπαισία. Τὰ στοιχεῖα τῆς κλοπῆς δὲν ὑφίστανται. Ἡ δὲ ἀνωμολογημένη ὑπὸ πάντων τῶν γνωρισάντων αὐτὸν τιμιότης καὶ ἀκεραιότης τοῦ κ. Γρηγοράκη ἀποκλείει καὶ τὴν ἐλαχίστην ὑπόνοιαν.

Εὐφυνῆς δικαστικὸς ἔλεγεν ἡμῖν, ὅτι διὰ νὰ σταθῇ ἡ περὶ κλοπῆς ὑπόθεσις πρέπει νὰ παραδεχθῇ τις ὅτι ὑπῆρχε σχέδιον βαθμιαίας ὑπε-

ξαιρέσεως τῶν ἀποκρυπτομένων ἑκατομμυρίων καὶ ἔπειτα εἰς ἔμμη-
 σμός τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου θὰ ἐξηφάνιζε τὰ μαρτύρια τῆς διὰ τοῦ
 ταμείου διαβάσεως τῶν ἑκατομμυρίων αὐτῶν. Ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐπα-
 ναλαμβάνομεν ὅτι εἶνε δύσκολον νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι ἀνὴρ φυλάξας
 ἑαυτὸν ἀμίαντον μέχρι τοῦ ἐξηκοστοῦ, μέχρι τοῦ ἐξηκοστοῦ πέμπτου
 ἴσως ἔτους τῆς ἡλικίας, ἤθελε μελετήσῃ ἀτιμίαν περὶ δυσμὰς τοῦ
 βίου του εὐρισκόμενος. Ἡ λάμψις τοῦ χρυσοῦ καὶ ὁ μετὰ ξένου πλού-
 του συμφυρμός γεννᾷ παθολογικὰς τοῦ πνεύματος καταστάσεις παρα-
 δόξους, ἀλλὰ χαρακτηῖρες ἐσχηματισμένοι δυσκόλως προσβάλλονται ὑπὸ
 τοιούτων δηλητηριωδῶν μiasμάτων.

Διὰ τοῦτο ἐν τῇ κοινῇ γνώμῃ ἐπεκράτησεν ἡ πεποίθησις περὶ δια-
 πράξεως φρικτῆς συρροῆς ἐγκλημάτων ἀπιστίας, πλαστογραφίας, σχε-
 δὸν ἰδιοποιήσεως, διὰ λόγους πολιτικούς. Τοῦτο δὲ ἀκριβῶς τὸ προ-
 καλέσαν τὴν κατάπληξιν καὶ τὴν βαθεῖαν ὀδύνην τῆς κοινωνίας.

Προδοσία τοιαύτη ὑφισταμένου, τιμηθέντος δι' ἀνωτατῆς σχεδὸν
 ἐμπιστοσύνης, ἔνεκα τῆς ὁποίας τῷ παρεδόθη ὅλος ὁ δημόσιος θη-
 σαυρός, δι' οὗ τοῦ Κράτους ἡ ἀποστολὴ ἐκπληροῦται, ἡ δικαιοσύνη
 θεραπεύεται, ἡ ἀσφάλεια προστατεύεται, καὶ ἡ χώρα κατὰ τῶν ἑω-
 τερικῶν ἐχθρῶν φρουρεῖται, ὅστις ὁμως προδίδει τὸν προϊστάμενον,
 φέρει αὐτὸν εἰς ἀφόρητον στενοχωρίαν, τοῦ κατακρατεῖ τὰ νῆυρα δι'
 ὧν κινεῖται ἡ κυβερνητικὴ μηχανή, ψεύδεται πρὸς αὐτὸν διὰ ζώσης ψεύ-
 δεται ψευδεῖς ὑποβάλλον καταστάσεις, ψεύδεται πρὸς τὸ Λογιστήριον
 καὶ συνωμοτεῖ ἐν τῷ σιδηρῷ θαλάμῳ του ὁ ἀπαίσιος ἄνθρωπος, εὐ-
 φραίνεται βυσσοδομῶν στενοχωρίας καὶ κατὰ γράμμα χαλκεύων, ὥς
 νὰ ἦτο ἐναέριος κιβδηλοποιός, τὴν χρεωκοπίαν τοῦ Κράτους προδο-
 σία τοιαύτη δικαίως προῦκάλεσε τὴν κοινήν φρίκην.

Εἴτε δ' ἐκ συνεννοήσεως ἐκακούργει, εἴτε μόνος συνέλαβε τὸ σα-
 τανικὸν αὐτὸ σχέδιον, ἐὰν δὲν ἐσκόπει νὰ ἰδιοποιηθῇ τὰ χρήματα
 αὐτά, διέπραττεν ἐγκλημα χειρότερον, ἐγκλημα οὐχὶ πρόστυχον καὶ
 χυδαῖον, ἀλλὰ στιγματίζον αὐτὸν βαθύτερον, διότι ἐργάζετο ἀπ' εὐ-

θείας ἐναντίον τοῦ Δημοσίου, ἐναντίον τοῦ Κράτους, ἐναντίον αὐ-
τῆς τῆς πατρίδος του. Ἐξημίον τὸ Δημόσιον, ἀναγκάζον αὐτὸ νὰ
καταφεύγῃ εἰς ἔντοκα γραμμάτια καὶ νὰ πληρώνῃ βαρεῖς τόκους, ἐνῶ
εἶχεν ἔτοιμα ἰδικὰ του χρήματα, καὶ ἀπέβλεπε βεβαίως εἰς σκοποὺς
ἀπωτέρους, ὧν τὴν κακουργίαν δὲν δύναται τις νὰ ἀναμετρήσῃ, ὅσῃν
δήποτε ἰσχυρὰν καὶ ἂν ἔχῃ φαντασίαν. Ἵνα ἀθρωθῇ ὁ κ. Γρηγορά-
κης, δέον νὰ ἀποδειχθῇ παράφρων. Οὐδεμία ἄλλη διέξοδος δι' αὐτὸν
ὑπάρχει. Ἐλπίζομεν ὅτι ζήσας μέχρι τοῦδε ἐν τιμῇ καὶ τοιαύτην ἀγα-
θὴν περὶ ἑαυτοῦ δημιουργήσας ὑπόληψιν, ὀφείλει τοῦλάχιστον νὰ
ἔχῃ τὸ θάρρος νὰ ὁμολογήσῃ διατὶ ἐπλαστογράφει, διατὶ ἠπίσται
διατὶ ἐπιτοκῶν ἐπρόδιδε καὶ ἐστιγμάτιζεν ἑαυτόν. Ἐὰν θέλῃ εἰς τὸ
βάραθρον εἰς ὃ ἀπὸ προχθὲς ἐρρίφθη νὰ προκαλέσῃ ἐπὶ τῆς ῥιγού-
σης αὐτοῦ συνειδήσεως μίαν κἄν ἀκτίνα παρηγορίας, ὀφείλει νὰ
ὁμολογήσῃ τὰ πάντα, τί ἐμελέτα, τί ἐσχεδίαζε, μετὰ τίνων συνωμότηι
καὶ ποῖος τῆς συνωμοσίας του ὁ σκοπός.

Ἄλλ' εἴτε ὁμολογήσῃ εἴτε μὴ εἴτε ἀναβλύσῃ φῶς ἐκ τῆς ὑπο-
θέσεως τοῦ ταμείου καὶ σχηματισθῇ ὁ σκελετὸς τοῦ σκιαγραφομέ-
νου δράματος, ἐν γεγονόσι μένει ἀνεπίδεκτον ἀντιρρήσεως : ἡ ἐξάρ-
θρωσις τῆς κοινωνίας μας. Τὰ ἀλλεπάλληλα ἀποκαλυπτόμενα ἠθικὰ
αὐτῆς κατάγματα παρουσιάζουσιν αὐτὴν ἰνάπηρον καὶ φρικτῶς πα-
ραμεμορφωμένην. Διὰ τοῦτο ὑπάρχει ἀνάγκη τολμηρῶν ἐγχειρίσεων
τὸ σαπίσαν μέρος τῆς κοινωνίας μας δέον νὰ ἀποκοπῇ καὶ νὰ ῥιφθῇ,
εἰς τὸν ἀποθέτας, διὰ νὰ σωθῇ τὸ ὑγιές, τὸ ἀποτελέσουν τὸν νέον
τῆς κοινωνίας ὀργανισμόν. Ἀπὸ τῆς χθὲς εἰς τὸν κύριον Τρικού-
πην, τὸν μέγαν αὐτὸν μάρτυρα τῆς διεφθαρμένης πολιτείας, μοι-
ραίως ἐπιβάλλονται νέα καθήκοντα καὶ νέοι ἀγῶνες.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 6 Ἀπριλίου.

Ὁ σκοπὸς τοῦ ἄρθρου τῆς « Πρωίας » ἦτο νὰ τέρψῃ μᾶλλον
παρὰ νὰ προκαλέσῃ σοβαρὰν συζήτησιν. Ὅποια συζητήσεις δύναται

νὰ γίνῃ μετ' ἀνθρώπου, ὅστις σωρεῖ ἐπιχειρήματα ἐπὶ ἐπιχειρημάτων διὰ νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι οἱ ἄνδρες Ἀρκάδες ὀφείλουσι πολὺ μείζονα εὐγνωμοσύνην εἰς τὸν κ. Δηλιγιάννην, ὅστις ἀπεπεράτωσεν ἐπὶ τῆς πρωθυπουργίας του τὴν ἀπὸ Τριπόλεως εἰς Σπάρτην ὁδόν, δαπανήσας τῷ 1885 ἐκ τοῦ ταμείου τῆς ὁδοποιΐας δρ. 256,564 καὶ λεπτὰ 33, παρὰ εἰς τὸν κ. Τρικούπην, ὅστις κατασκευάζει σιδηροδρομον μέλλοντα νὰ στοιχίσῃ δεκάδας ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Καὶ εἰσεύρετε διατὶ οἱ ἄνδρες Ἀρκάδες δὲν πρέπει νὰ γνωρίζωσι χάριτας τῷ κ. Τρικούπῃ; Διότι πρὸ τοῦ νὰ δυνηθῇ νὰ ὑπογράψῃ σύμβασιν περὶ κατασκευῆς τοῦ σιδηροδρόμου, πρὸ ἐτῶν ἤδη τεσσάρων εἶχε διαπράξει τὸ ἀσυγχώρητον ἔγκλημα νὰ στείλῃ ἐπιτοπίως μηχανικούς, ὅπως προβῶσιν εἰς χωρογραφικὰς μελέτας, καὶ χαράξωσι τὸ προκαταρκτικὸν σχέδιον· καὶ διότι πρὸς τοῦτοις, εἶχε τὴν ἀκατανόητον ἰδέαν, νὰ ὑποβάλλῃ πέρυσιν εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον ἐπιτρέπον εἰς τὴν κυβέρνησιν νὰ προβῇ εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ ἐν λόγῳ σιδηροδρόμου. Οὕτω προσεσχεθῆς ὁ κ. Τρικούπης, ἠνάγκασε τοὺς Τριπολίτας, κατὰ τὴν «Πρωΐαν», νὰ περιδιαβάξωσι τὰς ἐσπέρας ἐν τῇ πλατεῖᾳ τῆς πόλεώς των, καὶ νὰ ἀνταλλάσσωσι μεταξὺ των διαλόγους, ἐρωτῶντες: «Τί τρέχει τάχα; — Εἰσήγαγεν ὁ κ. πρωθυπουργὸς εἰς τὴν Βουλὴν σύμβασιν περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου; — Ὅχι, κλ. ».

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 6 Ἀπριλίου.

Ἄλλ' εἶνε ἄρα γε ἡ πρᾶξις τοῦ κ. Γρηγοράκη κατάχρησις ἢ ἀπιστία; Ἀποκαλύπτει τὴν πρόθεσιν μελλούσης κλοπῆς ἢ ἀποδεικνύει τίποτε ἄλλο; Ἐδῶ ἔγκειται τὸ ζήτημα. Ἡ γνώμη τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἡ γνώμη τῆς ἀνακρίσεως καὶ ἡ γνώμη ὄλων ὅσοι ἠδυνήθησαν νὰ μελετήσωσι τὴν ὑπόθεσιν, εἶνε ὅτι εἶνε ὁ ἅλ οὐ μᾶλλον πολιτικὸν ἢ ταχυδακτυλουργικόν, μᾶλλον ἀπόπειρα κατὰ τῆς ἐπιτεύξεως τοῦ ἰσοζυγίου, ἢ ἀποτέλεσμα κλοπῆς. Αὐτὸ φαίνεται καὶ τὸ σωστότερον. Ὁ κ. Γρηγοράκης πρακτικώτερος παντὸς ἄλλου, ἐσκέφθη νὰ κυρι-

εὔση τὴν κυβέρνησιν ὑπὲρ τοῦ κ. Δηλιγιάννη διὰ τοῦ λιμοῦ. Κάτω καὶ οἱ λόγοι τοῦ κ. Μπούμπουλη, κάτω τὰ κουνήματα τοῦ κ. Λαβίδου, κάτω ἢ κουμπουριαῖς καὶ τὰ παραβόλα διαβήματα. Ὁ κ. Γρηγοράκης εἶχε τὸ μεγαλοφυέστερον, τὸ θαυμαστότερον καὶ τὸ καταχθονιώτερον σχέδιον, τὸ ὁποῖον ἠδύνατο νὰ κλονίσῃ, νὰ κρημνίσῃ καὶ νὰ καταστρέψῃ ἀκόμη μίαν κυβέρνησιν. Ἐὰν δὲν ἐπέτυχεν εἰς αὐτό, δὲν πταίει ὁ κ. Γρηγοράκης. Αὐτὸ ἔβαινεν πρὸς τὸν σκοπὸν του συντονώτατα. Τὸ ταμεῖον εἶχε μεταβληθῇ εἰς πῖθον Δαναΐδων. Ἡ κυβέρνηση συνήθρουζε καὶ αὐτὸς ἔκρυπτε. Ὁ κ. Τρικούπης ἐδανεῖζετο καὶ αὐτὸς ἐκυλλετο εἰς τὸν χρυσόν. Προχθὲς εἶχεν ἕξ ἑκατομμύρια, σήμερον θὰ εἶχεν ἑπτὰ ἑκατομμύρια, αὔριον θὰ εἶχε δέκα ἑκατομμύρια, μετὰ τρεῖς μῆνας θὰ εἶχε δεκαπέντε ἑκατομμύρια, καὶ καθ' ἣν στιγμήν ὁ κ. Τρικούπης θὰ ἔπιπτεν ἐκ τῆς μεγάλης δυσχερείας τῶν πληρωμῶν, ὁ κ. Δηλιγιάννης θὰ παρίστατο ὁ θαυματουργικώτατος τῶν Ἑλλήνων, διότι θὰ κατάρθου καὶ ἀναστέλλων ἀκόμη τοὺς φόρους νὰ πληρώσῃ ὅλας τὰς ἀνάγκας τοῦ δημοσίου ταμείου. Ὁμολογουμένως αὐτὸ εἶνε ἓν ἀριστούργημα καὶ αὐτὸ ἀρκεῖ νὰ πεισθῇτε, ὅτι δὲν τὸ συνέλαβεν ἡ κεφαλὴ τοῦ κ. Δηλιγιάννη.

Ἀνεξαργτήτως τῆς πράξεως τοῦ κ. Βλαχάνη, ἡ ὑπόθεσις τοῦ Κεντρικοῦ ταμείου παρουσιάζει δύο μεγαλοφυεῖς ἥρωας. Τὸν κ. Γρηγοράκην, ὅστις τὴν ἐξετέλεσε καὶ τὸν κ. Τρικούπην, ὅστις τὸν συνέλαβεν. Ἀμφότεροι εὗρον τὸν ἀνθρωπὸν των. Καὶ ὁ πρῶτος ὅστις ἐκλόνισε τὸν δεύτερον καὶ ὁ δεύτερος ὅστις ἠγνόησε τὸν πρῶτον. Ἐὰν ὑποθέσωμεν ὅτι ὁ Τρικούπης ἦτο κοινός τις ἀνθρωπίσκος, θὰ ἐξώφλει διὰ παντὸς μὲ τὴν πολιτικὴν καὶ θὰ ἀπῆρχετο εἰς Μεσολόγγιον διὰ νὰ ὀνειροπολήσῃ ἀνετώτερον τὰ ἰσοζύγια καὶ τὰ περισσεύματα. Μία τόσῳ ἀνεξήγητος καὶ κολοσσιαία ἀποτυχία ὥς ἡ ἰδική του καὶ μία τόσῳ μεγάλη καὶ ἀπίστευτος ἐπιτυχία ὥς ἡ τοῦ κ. Δηλιγιάννη ἦσαν ἀρκεταὶ νὰ κλονίσωσι τὴν πεποίθησιν παντὸς ἀνθρώπου.

Ὁ κ. Τρικούπης διὰ τῆς ὑποθέσεως ταύτης κατέστη ἀξίος συγ-

χρητηρίων. Ἐνακαλύντων ἐν τοιαύτῃ στιγμῇ τοσοῦτον θησαυρὸν παρέχει περισσοτέρας πιθανότηας εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἰσοζυγίου. Τὰ ἑξ αὐτὰ ἑκατομμύρια δίδουσι τόσῃ ὥθῃσιν εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν σχεδίων τοῦ κ. Τρικούπη, ὅσῃν δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ δώσωσι οὔτε ἑκατὸν ἀγορεύσεις του, οὔτε ἄλλαι τόσαι κοινοβουλευτικαὶ ἐπιτυχίαι. Ἐὰν δὲ ὑπάρχῃ ἄλλος ἄνθρωπος εἰς τὸν ὁποῖον μετὰ τὸν κ. Τρικούπην ὀφείλεται εὐγνωμοσύνη, αὐτὸς εἶνε ὁ κ. Γρηγοράκης. Ἡ δολιότης του, ὡς θὰ ἔλεγεν ὁ Σαῖππηρ, ἔσχε πολλὴν τιμωρία. Καὶ τρία ἑκατομμύρια ἂν παρουσίαζε καὶ τέσσαρα ἑκατομμύρια ἂν ἄφινε νὰ τῷ συλλάβουν, οὐδεὶς θὰ ἐσκέπτετο νὰ τῷ ζητήσῃ περισσότερα. Ἐν τῇ κρισιμωτέρᾳ στιγμῇ, ὑπῆρξε διὰ τὸ κράτος, ὁ Φροντίνος τῆς κωμωδίας καὶ αὐτὸ μόνον ἔπραξε τὸ ἀσύνετον, ὅτι παραβλέπων τὸν κ. Τρικούπην, ἠθέλησε νὰ δώσῃ τόσα χρήματα εἰς ἄλλον αὐθέντην.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 6 Ἀπριλίου.

Ο ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ ΜΥΛΩΝ—ΚΑΛΑΜΩΝ

Εἰδικοῦ ἀνταποκριτοῦ μας, ἐν Τριπόλει, 4 Ἀπριλίου.

Τηλεγράφημα τοῦ κ. Π. Μανέτα πρὸς τὸν ἐνταῦθα δικηγόρον κ. Α. Σεχιώτην ἀνήγγειλεν ἅμα τῇ ὑπογραφῇ τὴν σύμβασιν περὶ κατασκευῆς τοῦ σιδηροδρόμου Μύλων—Καλαμῶν, ὑπὸ ὄρους ἀσφαλίζοντας ταχεῖαν τὴν ἀποπεράτωσιν. Τὸ τηλεγράφημα τοῦτο τυπωθὲν τὴν ἐπομένην καὶ τοιχοκολληθὲν εἰς διάφορα μέρη τῆς πόλεως ἐνέπλησεν ἐνθουσιώδους χαρᾶς τοὺς πολίτας, τὸ δὲ δημοτικὸν Συμβούλιον συνελθὼν χθὲς ἐψηφίσατο πρᾶξιν, δι' ἧς ἐξέφραζε τὴν βαθεῖαν αὐτοῦ εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, γενομένην πρόξενον τόσῃ εὐεργετικοῦ διὰ τὸν δῆμόν μας. Τὸ ψήφισμα ὁ κ. Δήμαρχος μεταβὰς ἐν σώματι μετὰ τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου ἐνεχείρισε τῷ κ. Νομάρχῃ, πρὸς τὸν ὁποῖον καὶ προφορικῶς διηρημήνευσαν τὴν εὐγνω-

μοσύνην τοῦ τόπου. Τὴν δεξιὴν ἐγχώρια κροτοβόλα (μάσκουλα) καὶ κωδωνοκρουσαίαι τῶν ἐκκλησιῶν ἐκάλουν τοὺς πολίτας ἀθρόους ἐν τῇ πλατείᾳ καὶ πανταχόθεν χαρᾶς καὶ εὐγνωμοσύνης ἐκφράσεις ἠκούοντο. Τὸ ἐσπέρας ὠραιότατα πυροτεχνήματα ἀπὸ τοῦ νάρθηκος τοῦ Ἀγίου Βασιλείου, λαμπρῶς καὶ τούτου πεφωταγωγημένου, πολλῶν οἰκιῶν φωταψαίαι καὶ πληθὺς πυρσῶν ἐν τῇ πλατείᾳ, παρίστων τὴν πόλιν ἀγούσαν μεγαλοπρεπῆ καὶ χαρμόσυνον ἑορτήν.

Καὶ ἡμεῖς δημοσιογραφικὴν ὑποχρέωσιν τελοῦντες ἐκφράζομεν τὰς μᾶλλον θερμὰς εὐχαριστίας πρὸς τὴν κυβέρνησιν τοῦ κ. Τρικούπη, ἥτις μὲ ὅλας τὰς κακεντρεχεῖς ἀντενεργείας ἐκ τῆς ἀντιπολιτευομένης πᾶσαν πρόοδον καὶ πᾶν καλὸν μερίδος, ἔφερεν εἰς πραγματοποίησιν τὴν κατασκευὴν τοῦ σιδηροδρόμου, ὅστις προώρισται νὰ εὐεργετήσῃ ἀνυπολογίστως τὸν τόπον. Προσεχῶς σκοποῦντες νὰ μελετήσωμεν λεπτομερῶς τὸ ζήτημα, δὲν δυνάμεθα ἢ μετ' ἀγανακτήσεως ἤδη νὰ ἀναφέρωμεν τὰς κακοβούλους διαδόσεις τῆς ἐνταῦθα ἀντιπολιτεύσεως, ἥτις ἀφοῦ παρὰ πᾶσαν εὐχὴν εἶδεν ὅτι ἡ ἀπόφασις τοῦ κ. Τρικούπη δὲν ἦτο ἰδιοφελείας παίγνιον, ὥς ἐφωνάσκουν ἐν τῇ Βουλῇ οἱ δυσοίωνοι ῥήτορες τῆς, κόπτεται ἤδη προβλέπουσα βλάβην διὰ τὸν τόπον.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 6 Ἀπριλίου.

Ἐκαστος ἐννοεῖ πόσον μετ' ἐκτάκτου ἀληθῶς ἐνδιαφέροντος τὸ κοινὸν παρακολουθεῖ τὴν εἰς τὸν πρωθυπουργὸν ἀποκλειστικῶς ὀφειλομένην ἀποκάλυψιν ταύτην καὶ ζητεῖ νὰ μαντεύσῃ ἀσφαλῶς τὸν λόγον, δι' ὃν ὁ ἐντιμότατος ἐν τῷ βίῳ του πάντοτε μέχρι τοῦδε κ. Γρηγοράκης ἐποιεῖτο τὴν ἀπόκρυψιν τῶν κολοσσιαίων ποσῶν τούτων, καλούμενος ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ εἰς πληρωμὰς καὶ ἰσχυριζόμενος, ὅτι δὲν ὑπῆρχον ἔσοδα ἐν τῷ ταμείῳ μέχρι τῆς προχθῆς, βεβαιῶν μίαν ἐσπέραν, ὅτι 38 μόνον δραχμὰς εἶχε, ζητούμενος νὰ πληρώσωσί τι εἰς χρυσὸν καὶ λέγων ὅτι δὲν ἔχει, ἐνῶ εὐρέθησαν

γροῦχοι χρυσοῦ ἐκ τῶν προξενείων ἄδικοι, καὶ ἐκθέσας τὸ Δημόσιον εἰς πολλὰς ζημίας ἀγορᾶς συναλλάγματος. Τὸ πρᾶγμα τῇ ἀληθείᾳ, ἀπὸ τῆς προχθὲς εἶνε πρωτοφανές, νὰ παρίσταται ὥς ἔνοχος ὑπάλ-
ληλος οἰκονομικὸς ὑψίστης ἐμπιστοσύνης, οὐχὶ διὰ ἔλλειμμα, ἀλλὰ διὰ
περίσσευμα ἀποσιωπώμενον, ἢ ἐπιμελῶς συναζόμενον καὶ κατακρατού-
μενον ἐκεῖ. Τινὲς μεμνημένοι συνάγουσι δεινὰ συμπεράσματα περὶ
σκοπῶν, οἵτινες ὑπεκρύπτοντο, τὸ μὲν πρὸς παρακώλυσιν τῆς τακτι-
κῆς οἰκονομικῆς ἐργασίας τῆς κυβερνήσεως καὶ πρόκλησιν οὕτω δυ-
σχερειῶν, ὑψώσεως τοῦ συναλλάγματος καὶ τοιούτων, τὸ δὲ πρὸς ἐξυ-
πηρέτησιν σχεδίων ἐν περιπτώσει ἀνατροπῆς ἐκ μέρους τῆς ἀντικο-
λιτεύσεως προσκαλουμένης, τῆς ὁποίας ὁ ὑπόλογος νῦν ταμίας θεω-
ρεῖται φίλος ἐπιστήθιος καὶ ἀπόκρυφος. Ὁ κ. Γρηγοράκης εἰς τοὺς
ἐντυχόντας αὐτῷ λέγει, ὅτι δὲν ἐννοεῖ ὁποίου εἴδους κατηγορία δύ-
νεται νὰ τῷ γίνη, ὅταν αὐτὸς ἐμερίμνα πάντως νὰ συναῖξη καὶ νὰ
ἔχη μᾶλλον διαθέσιμον χρήμα· ἀλλὰ τῷ ἀντιλέγουσι, διατὶ ἀπεισιώπα
τοῦτο καὶ ἰσχυρίζετο ὑπάρχουσιν ἔλλειψιν χρήματος; Τὸ κοινὸν δια-
βλέπει μυστήριον ἐν τῇ περιστάσει αὐτῇ, οὐχ ἥτιον χειροκροτεῖ εἰς
τὴν δξύτητα τῆς ἀντιλήψεως καὶ τὴν ἀστραπιαίαν ἀπόφασιν καὶ ἐνέρ-
γειαν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἀναμένον τὸ πέρας τῆς ἀνακρίσεως, περὶ
ἧς τηρεῖται μεγάλη ἐν ταῖς λεπτομερείαις μυστικότης, ἣν διεξάγει ὁ
κ. Μάνεσης, παρισταμένου τοῦ κ. εἰσαγγελέως τῶν Πρωτοδικῶν καὶ
ἀγρύπνως ἐπιβλέποντος τοῦ τῶν Ἐφετῶν κ. Καρατζᾶ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 7 Ἀπριλίου.

Μεγάλη ἦτο καὶ χθὲς ἡ συγκίνησις ἐν τῇ πόλει ἐπὶ ταῖς ἀνακα-
λύψεσι τῶν τοῦ κεντρικοῦ ταμείου. Πάλιν χθὲς πολλοὶ μετέβαινον εἰς
τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ζητοῦντες πληροφορίας, τὸ δὲ κοινὸν
μετ' ἀπλήστου περιεργείας, ἀνέμενε πληροφορίας, καὶ ἐφόσον ἀνεκα-
λύπτοντο νέαι χιλιάδες ἐν τῷ ταμείῳ, κατὰ τοσοῦτον ηὔξανον τὰ σχό-
λια καὶ ἐκυκλοφόρουν φῆμαι περιεργόταται, ηὔξανοντο δὲ τὰ ἀνακα-

λυπτόμενα ποσά· ἄπειροι ἦσαν αἱ ἐκδόσεις, αἵτινες ἐκυκλοφόρουν χθὲς ὥς καὶ κρίσεις, αἵτινες ἐγίνοντο ἐπὶ τῷ δυσνοήτῳ τούτῳ ἐγκλήματι.

Εἰς πάντας ὁμῶς εἶχε σχηματισθῇ ἡ πεποίθησις ὅτι ἡ πρᾶξις τοῦ κ. Γρηγοράκη ἐγένετο καθ' ὑποκίνησιν.

Ἐνῷ περὶ τὴν ἐσπέραν πάλιν ἦσαν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν πολλοὶ συγκεντρωμένοι, ἀνεκοινώθη νέα ἀνακάλυψις. Ἐντὸς ἐνὸς συρταρίου τοῦ κεντρικοῦ ταμείου εὗρέθησαν περιτετυλιγμένα ἐντὸς χάρτου πεντακοσιδραχμα ἁξίας 85,000 δραχμῶν. Τὸ νέον εὔρημα ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς νέα σταυροκοπήματα καὶ νέα σχόλια, πολλοὶ δὲ καὶ δὲν ἐπίστευον εἰς τὴν νέαν εἴδησιν, ἐνῷ ἄλλοι ἀπεφαίνοντο ὅτι καλὸν θὰ ἦτο ἐπὶ τέλους νὰ ἀναστραφῇ τὸ κεντρικὸν ταμεῖον μήπως εὗρεθῶσιν ὑπὸ τὸ ἔδαφος νέοι θησαυροί!

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 7 Ἀπριλίου.

Ὁ κ. Τρικούπης εἶνε ἀνὴρ ἀποφασιστικὸς καὶ ῥέκτης· ἅμα δὲ ὥς ἰδέα τις ὠριμάσῃ ἐν τῇ διανοίᾳ του, τίθησιν αὐτὴν εἰς ἐφαρμογὴν ἄνευ πολλῶν ἐνδοιασμῶν. Τοῦτο εἶνε πολὺ εὐχάριστον. Καὶ δι' αὐτὸ εὐχόμεθα θερμῶς νὰ ὠριμάσῃ πλέον παρ' αὐτῷ ἡ ἰδέα ὅτι οἱ λογιστικοὶ καὶ ταμειακοὶ ὑπάλληλοί εἰσιν ἀνίκανοι διὰ τὴν ἐντὸς μιᾶς καὶ μόνης δεκαετίας διπλασιασθεῖσαν κατὰ ποσότητα διαχειρίσιν τῆς ἐθνικῆς περιουσίας.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 7 Ἀπριλίου.

Ὅταν οἱ τρεῖς ἐξελεγκταὶ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου ἤνοιξαν τὸ σιδηροῦν θησαυροφυλάκιον εἰς ἑξ' αὐτῶν ὁ κ. Ἡρακλῆς Πανουριάς πατήσας ἐπὶ τινων κιβωτιδίων ἐπεθεώρει τὰ ἀνώτατα διαχωρίσματα αὐτοῦ. Ἐκεῖ ἐπὶ ἐνὸς τῶν ἀνωτάτων ἠτένισε τὸ πρῶτον τὸν σωρὸν τῶν 6,000,000 εἰς δέσμας χαρτονομισμάτων καὶ στρέφων πρὸς τὸν κ. Γρηγοράκην :

— Αὐτὰ εἶνε αἱ 35,000 ; τῷ εἶτε.

Ἄλλ' αἱ δέσμαι τῶν χαρτονομισμάτων δὲν εἶχον ἐξελεγχῆ προσηγουμένως, καὶ ἡ εὐθύνη τοῦ κ. Πανουριᾶ ἦτο ἀληθῶς μεγάλη. Διότι τις οἶδεν ἂν μὴ ὑπῆρχον μεταξὺ δέσμης ὁμοειδῶν χαρτονομισμάτων ἄλλα κατωτέρας ἀξίας; Ἐν τούτοις ὁ κ. Πανουριᾶς ὑπήκουσε προθύμως εἰς τὴν ἐπίμονον διαταγὴν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ καὶ μόνος ἐφ' ἀμάξης μετέφερε τὸ μέγα ποσὸν εἰς τὴν Τράπεζαν. Οὕτω δ' ἐκεῖ ἐξηλέγχθη τούτο, ἐν πρὸς ἓν χαρτονόμισμα, εὐρέθησαν πᾶσαι αἱ δέσμαι ἀκριβῶς ἔχουσαι, πλην μιᾶς ἐξ ἑκατονταδραχμῶν ἥτις ἀντὶ ἐνὸς τοιούτου περιεῖχεν ἓν εἰκοσιπεντάδραχμον τῆς Ἰονικῆς, ἡ περιβάλλουσα ὅμως τὴν δέσμην ταινία ἐνεδείκνυνεν ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ τελωνείου Πειραιῶς καὶ ἔφερε τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἀποστολῆς, ἐπομένως ἀπευθύνθη ἔγγραφον πρὸς τὸ τελωνεῖον Πειραιῶς διὰ τὰς ἐλλειπούσας 75 δραχμάς.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 7 Ἀπριλίου.

Η ΑΔΙΑΘΕΣΙΑ ΤΟΥ κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Ἐπὶ τῇ χθесινῇ ἡμῶν εἰδήσει περὶ τῆς ἀδιαθεσίας τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, πληθὸς πολιτῶν ἐπεσκέπτετο τὸν οἶκον αὐτοῦ, ἀνήσυχον καὶ διαπνυθανόμενον τὰ περὶ τῆς υἱείας του. Ἄλλ' ὁ κ. Τρικoupης ἀπὸ τῆς πρωίας εἶχε μεταβῆ ὡς συνήθως εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Καὶ προχθὲς δὲ ἄθροισ οἱ πολῖται προσήρχοντο εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ἵνα συγκαρῶσιν αὐτῷ ἐπὶ τῇ ἀνακαλύψει τοῦ ἐγκλήματος.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 7 Ἀπριλίου.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΝ

Ἀπειράριθμα εἶνε τὰ συγχαρητήρια, ἅτινα ἔλαβεν ὁ κ. Πρωθυπουργός, κατόπιν τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ κεντρικοῦ ταμείου. Ἐκ Πειραιῶς δὲ καθὰ ἐλέγετο χθὲς ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων τῆς γείτονος πόλεως ἀνεξαρτήτως πάσης πολιτικῆς ἀποχρώσεως προϋτίθετο νὰ μεταβῇ παρὰ τῷ κ. Πρωθυπουργῷ καὶ συγχαρῇ αὐτὸν ἐπὶ ταῖς γενομέναις ἀποκαλύψεσιν, αἵτινες ὀφείλονται ὁμολογουμένως εἰς τὴν ἀτομικὴν ἐνέργειαν τοῦ κ. Τρικούπη. Πάντες δὲ οἱ ἔντιμοι πολῖται ἄρρητον ἡσθάνθησαν χαρὰν, διότι τέλος ἐδόθη ἀφορμὴ νὰ ἀποκαλυφθῶσι πράγματα τόσον βδελυρὰ καὶ ἀποτροπία, ὥς νὰ ἡσθάνθη δὲ ἡ κοινωνία ἀνακούφισιν, ἐξεδήλου τὴν χαρὰν τῆς, διότι ἐπὶ τέλους ἐπατάσσετο ἡ κακοήθεια.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 7 Ἀπριλίου.

Τὸ διπλωματικὸν σῶμα καὶ μέγα πλῆθος ἐγκρίτων πολιτῶν ἐπεσκέφθησαν χθὲς κατ' οἶκον τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην, τὸ μὲν ὅπως ἐρωτήσωσι περὶ τῆς ὑγείας του, τὸ δὲ ὅπως συγχαρῶσιν αὐτῷ ἐπὶ τῷ εὐτυχεῖ γεγονότι τῆς ἀνακαλύψεως τῶν ἐν τῷ Κεντρικῷ ταμείῳ καταχρήσεων. Ὁ κ. Τρικούπης χθὲς τὸ ἑσπέρας ἠνωχλήθη ὀλιγώτερον ὑπὸ τοῦ πυρετοῦ.

7 Ἀπριλίου.

Ὁ πρωθυπουργός κ. Τρικούπης χθὲς μ. μ. ἡδιαθέτησέ τι πλεώτερον.

Ἐλπίζεται, ὅτι σήμερον θὰ ἔχῃ ἀναλάβῃ πλήρη τὴν ὑγίαν του, ἥτις ἴσως ἐνοχλεῖται μόνον ἐκ τῆς ἀδιακόπου καταπληκτικῆς ἐργασίας του μετὰ ζήλου ἐκτάκτως πυρετώδους πάντοτε.

Ἐν τῷ ὑψίστῳ εἶνε τὸ ἐνδιαφέρον ἀπάντων, ὅπως κατορθώσονται νὰ ἐξηγήσῃσι τὸ ἀνεξήγητον μέχρι τοῦδε τῆς συμπεριφορᾶς τοῦ τέως κεντρικοῦ ταμίου κ. Γρηγοράκη, νὰ μάθωσι διατὶ ἀπὸ καιροῦ ἀπέκρυπτεν οὗτος ἐπιμελῶς τὸ συναγόμενον χρήμα, τόσα ἑκατομμύρια, κατ' ἐπανάληψιν ἤρνεϊτο εἰς τὸν ὑπουργόν του, ὅτι τὰ ἔχει ὡς μετρητά, καὶ ἐτυραννεῖτο μὲν καὶ ὑπέφερε πρὸ τοῦ ἐρευνητικοῦ βλέμματος τούτου, ἀλλ' ἐν τούτοις δὲν ὡμολόγει τὴν ἐξακολουθοῦσαν καὶ ὀλονέν ἐξογκουμένην ἀπόκρυψιν. Ἐβλεπεν, ὅτι ἐστενοχωρεῖτο τὸ δημόσιον, ὅτι ἐξετίθετο εἰς ζημίας ἐκ προσωρινῶν μικρῶν δανείων ἀπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἐξ ἀγορᾶς συναλλάγματος, καὶ ὅμως δὲν ὡμολόγει τὸ εἰς τὴν διάθεσίν του ποσόν. Τί νὰ εἰκάσῃ τις, γνωρίζων καὶ τὸ ἄλλως ἀκηλίδωτον παρελθὸν τοῦ ἀνδρός; Ἀπόπειραν νοσητισμοῦ; Ἀπαγε. Οὐτε φαίνεται καμμιὰ ὑποψία, ὅτι θὰ μετεφέρετο ἐκ τοῦ ταμείου χρήμα, τοῦθ' ὅπερ ἄλλως δὲν θὰ ἐβράδυνεν οὕτω καὶ θὰ ἐγίνετο ἐπὶ μέρους τοῦλάχιστον, καὶ ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι ὑπάρχει ὁ ὁ ἀπαράδεκτος σκοπὸς τῆς ὑπεξαιρέσεως. Σκοπὸν ἀπλῆς ἐπιθυμίας ταμιευτικοῦ πνεύματος νὰ ὑποθέσωμεν; Ἀλλὰ πρέπει νὰ ἦγε παράφρων ὁ ταμίας, ὅστις πιστεύει, ὅτι τῷ ἐπιτρέπεται αὐτοβούλως νὰ ἀποφασίῃ περὶ τῆς χρήσεως ἢ μὴ τοσούτου ποσοῦ καὶ χωρὶς νὰ τὸ λέγῃ. Ἀλλὰ πάλιν δὲν εἰμπορεῖ νὰ ὑπάρχῃ πράξις, καὶ δὴ τοσαύτης σοβαρότητος, ἀνευ σκοποῦ, ὃν ὑπεβοήθουσι αἱ καθ' ἐσπέραν ψευδεῖς σημειώσεις πρὸς τὸν κ. πρωθυπουργόν, καθ' ἡμέραν ψευδεῖς. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ παραδεχθῶμεν ἕνα σκοπόν, ἐν σχέδιον. Καὶ πρὸς τοῦτο ἡ ἀνάνησις πρέπει νὰ ἐξετάσῃ καὶ νὰ εὔρη ποῖος ἢ ποῖοι ἠδύναντο νὰ ὠφελῶνται ἐκ τοῦ τοιούτου ἀπαισίου παιγνιδίου, κατὰ τι καὶ κατὰ πόσον. Ἡ κυβέρνησις βεβαίως, εἰς ἣν ὁ ὑπόλογος ἀνώτερος ὑπάλληλος ἔδωκεν ὄρκον πίστεως ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, βεβαίως οὐχὶ αὕτη ἠδύνατο νὰ ὠφεληθῇ. Ἡ κυβέρνησις ὑπέφερεν ἐκ τῆς μυστηριώδους ταύτης ἐργασίης πρὸς στενοχώρησιν της.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Συνέβη μάλιστα καὶ τὸ ἐξῆς τότε, ὅτε ἐνῶ εἶχε τόσα χρήματα, ὥς ἐκ τῶν ὑστέρων ἀπεδείχθη, ἔλεγεν ὅτι ἔστρεφετο καὶ αὐτοῦ τοῦ ποσοῦ ὅπερ ἐχρειάζετο πρὸς πληρωμὴν τοῦ τόκου τῶν παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ ἐντόκων γραμματίων καὶ περιήγαγεν εἰς δυσχερῆ θέσιν τὴν Κυβέρνησιν. Τοσοῦτον δὲ εἶχεν ἐξογκῶσαι τὸ ποσὸν τῶν ἐκρεμῶν πληρωμῶν, ὥστε ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὑποπευθεὶς πλέον ἔκτοτε δὲν ἐδημοσίευσεν τὴν κατάστασιν τῶν Ταμείων τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου σχηματίσας ἤδη πεποίθησιν ὅτι αὕτη εἶνε ψευδής.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 4 Ἀπριλίου 1888.

Εἶνε καιρὸς φρονοῦμεν, ἡ ἀντιπολίτευσις νὰ ἐπιχειρήσῃ νέαν τινὰ νυκτερινὴν ἐκστρατείαν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἡσυχίας τῶν πολιτῶν. Τὰ ἔσοδα τῆς χρήσεως τοῦ 1887 προσεγγίζουσιν εἰς τὰ προῦπολογισθέντα, τὰ δὲ τοῦ 1888 ἐννοοῦσι νὰ ὑπερτερήσωσι τὰ τοῦ προηγηθέντος ἔτους. Αἱ τελωνειακαὶ εἰσπράξεις ἐνῶ κατὰ Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον ἀνεπτέρωσάν τὰς ἐλπίδας τῶν περὶ τὴν Ἀντιπολίτευσιν περιουσιῶν ἀνδρῶν, τὸν Μάρτιον ἱταμότατα κατέδειξαν πλεόνασμα 250,000 δραχμῶν. Τέλος πάντων, τὴν κατασκευὴν καὶ ἐκμετάλλευσιν τοῦ σιδηροδρόμου Μύλων — Καλαμῶν ἐτόλμησεν ἡ Κυβέρνησις νὰ φέρῃ εἰς πέρας, παρὰ τὴν γνώμην καὶ τὴν ἄδειαν τοῦ ἐξ Ἀρκαδίας πολιτευτοῦ, καὶ εὐρέθη ἱερέθης ἔταιρεία οὐ μόνον νὰ ἀναλάβῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ εὐκολύνῃ τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ ἀπαιτουμένου τὸν Ἰούλιον διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν τοκομεριδίων χρυσοῦ, καταβάλλουσα εἰς τὸ δημόσιον 10,000,000 χρυσὸν ἀπέναντι 12,750,000 χαρτονομίσματος, ὅπερ ἡ Κυβέρνησις θὰ καταβάλῃ τὸν Ἰούλιον τῇ ἔταιρείᾳ ἐκ τῶν τακτικῶν εἰσπράξεων τοῦ Δημοσίου. Ἐν γένει ἡ Κυβέρνησις φέρεται λίαν προδοτικῶς ἐκδιώκουσα τὴν Ἀντιπολίτευσιν καὶ ἀπὸ τῶν τελευταίων αὐτῆς προχωμάτων, ὥς βεβαιοῦσι οἱ εἰδότες, ἡ

διαγωγῇ αὐτῇ τῆς Κυβερνήσεως ἤγαγε πολλοὺς τοὺς καὶ σπουδαιότε-
 ρους τῆς Ἀντιπολιτεύσεως εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἀπέτυχε καὶ ἡ
 ἀπόπειρα τοῦ «Πολιτικοῦ Συλλόγου», ὡς ἀπέτυχε πρότερον τὸ ἐν
 Λαμία κίνημα, ὡς ἀπέτυχεν ἡ πανηγυρική ἀποχώρησις ἐκ τῆς Βου-
 λῆς, ὡς γέγραπται νὰ ἀποτυγχάνῃ πᾶν ὅ,τι ἐπιχειρεῖ ἡ Ἀντιπολίτευ-
 σις ἐγκαταλειφθεῖσα εἰς τὰ ἐπινοήματα καὶ τοὺς ἐπικηδείους τοῦ κ.
 Λεβίδου, εἰς τὰ ἄρθρα τοῦ «Συλλόγου» καὶ εἰς τὰς ἀντιφωνήσεις τοῦ
 κ. Δηλιγιάννη. Καιρὸς ἐκστρατείας καὶ διαδηλώσεων. Παρὰ τῷ κοινῷ
 συνεσωρεύθη τὰς ἡμέρας ταύτας πολὺ ὕλικὸν εὐαρέστων ἐντυπώσεων
 ἐκ τῆς κυβερνητικῆς ἐργασίας καὶ τὰ πράγματα χωροῦσι πάρα πολὺ
 κακὰ διὰ τὴν Ἀντιπολίτευσιν. Τὴν ὥραν ταύτην ὁ λαὸς τῆς Πελο-
 ποννήσου καὶ οἱ συμπολίται καὶ ἐκλογεῖς τοῦ ἀξιοτίμου ἡγέτου τῆς
 Ἀντιπολιτεύσεως ἀγάλλονται ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῆς πραγματώσεως
 ζωηροῦ αὐτῶν πόθου καὶ ἀναμνησκονται τῶν ἐν τῇ Βουλῇ ἀγο-
 ρεύσεων αὐτοῦ καὶ τῶν σαρκαστικῶν ἄρθρων τῆς «Πρωτῆς», ἐν οἷς
 ὁ κ. Δηλιγιάννης ἀμειλίκτως εἰρωνεύετο τοῦ περὶ κατασκευῆς τοῦ
 σιδηροδρόμου Μύλων — Καλαμῶν νομοθετήματος καὶ ὥκτειρε τοὺς
 ἐξ Ἀρκαδίας συμπολίτας του τοὺς πιστεύσαντας, ὅτι ἐσπούδαζεν ἡ
 Κυβέρνησις προτείνουσα εἰς τὴν Βουλὴν κατασκευὴν σιδηροδρομικῆς
 γραμμῆς ἀξίας 24,000,000 μὴ ἐννοοῦντας δέ, ὅτι τὸ περὶ σιδηροδρό-
 μου Μύλων — Καλαμῶν νομοθέτημα ἦτο δέλεαρ ῥιφθὲν εἰς τοὺς ἐκ
 Πελοποννήσου βουλευτάς, ἵνα πεισθῶσι καὶ ψηφίσωσι σύμβασιν ἀφο-
 ρῶσαν τὴν κατασκευὴν σιδηροδρόμου ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ πατρίδι τοῦ
 κ. πρωθυπουργοῦ. Τόσον δὲ καλῶς εἶχεν ἐμβαθύνει ὁ κ. Δηλιγιάν-
 νης εἰς τοὺς στοχασμοὺς τῆς Κυβερνήσεως, ὥστε ἀκόμη ἐνθυμούμεθα
 τὸ μείδιμα, ὃπερ εἶχεν ἐπανθήσει ἐπὶ τῶν χειλέων του, ὅταν ἤκουε
 βουλευτὰς τῆς μερίδος του συζητοῦντας σοβαρῶς περὶ τοῦ σιδηροδρό-
 μου Μύλων — Καλαμῶν, ἐὰν δὲ ἐπιστεύομεν, ὅτι ἀπεδόθη τότε ση-
 μασία τις εἰς τὰς προφητικὰς ἀμφισβητήσεις του, καὶ διεθέτομεν πε-
 ρίσσειαν χώρου, θὰ ἦτο εὐκολὸν νὰ παραθέσωμεν χαρακτηριστικὰς

περικοπὰς τῆς ἀγορεύσεως αὐτοῦ, ἥτις ἦτο αὐστηρὰ ἐπίπληξις πρὸς τοὺς ἀγαθοπίστους φίλους του καταδεχθέντας νὰ συζητῶσι σοβαρῶς περὶ τῆς προταθείσης τῇ Βουλῇ κατασκευῆς σιδηροδρόμου ἀπὸ Μύλων εἰς Τρίπολιν καὶ Καλάμας. «Ποῦ θὰ εὔρη ὁ κ. πρωθυπουργὸς 25 ἑκατομμύρια διὰ νέον σιδηρόδρομον ἐν Πελοποννήσῳ ;» — Τότε ἀκόμη ὁ κ. Δηλιγιάννης ἦτο ἐκ τῶν φρονούντων, ὅτι εἶνε ἀδύνατον νὰ εἰσπράξῃ τὸ Κράτος πλεῖω τῶν 65 — 70 τὸ πολὺ ἑκατομμυρίων, καὶ ὁ νυκτοκόραξ τῆς χρεωκοπίας εἶχε κατακτῆσαι τὰς συμπαθείας του καὶ περιέγραφε ταχεῖς κύκλους περὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ὡς ἡ μόνη μοιραία λύσις τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος τῆς χώρας. — « Ἀλλὰ καὶ ἂν ἡδύνατο ὁ κ. Τρικούπης δὲν θὰ συγκατετίθετο νὰ ποιήσῃ θυσίας, ἵνα κατασκευασθῇ σιδηρόδρομος ἐν τῇ μεσογειοτέρᾳ Πελοποννήσῳ, γνωστῆς οὔσης τῆς ἀντιπαθείας τοῦ ἀνδρὸς πρὸς τὴν Πελοπόννησον ».

Ἐνθυμούμενοι ὅμως τὰς σοφὰς ταύτας προρρήσεις τοῦ ἐξ Ἀρκαδίας ἐπιφανοῦς πολιτευτοῦ, καὶ τὴν φυγὴν του ἐκ τῆς συνεδριάσεως τῆς Βουλῆς, καθ' ἣν ἐψηφίσθη τὸ περὶ τοῦ σιδηροδρόμου Μύλων — Καλαμῶν νομοσχέδιον, προσήκει νὰ μὴ λησμονήσωμεν, ὅτι ἡ πλειονότης τῶν ἐξ Ἀρκαδίας καὶ Μεσσηνίας ἀντιπολιτευομένων βουλευτῶν ἐπίστευσαν τὴν Κυβέρνησιν, ἥ διὰ νὰ εἴπωμεν τὴν σκάφην σκάφην, ἐφοβήθησαν κομματικῶς τὰς συνεπείας τῆς ἀρνήσεως ψήφου ἢ τῆς καταψηφίσεως, καὶ ἐπεψήφισαν μετὰ τῆς συμπολιτεύσεως τὸ νομοσχέδιον, ὅπερ διὰ τῆς ὑπογραφείσης προχθρὲς συμβάσεως προικίζει τὸν νομόν, ἐν ᾧ πολιτεύεται ὁ κ. Δηλιγιάννης καὶ πάσας τὰς ἀπὸ Μύλων μέχρι Τριπόλεως καὶ Καλαμῶν ἐπαρχίας πόλεις καὶ κώμας τῆς Πελοποννήσου διὰ σπουδαιότητος σιδηροδρομικῆς συγκοινωνίας, ἐναντίον τῆς δεδηλωμένης γνώμης καὶ πιθανῶς τῆς ἐπιθυμίας τοῦ ἐξ Ἀρκαδίας ἀξιολύμου πολιτευτοῦ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 9 Ἀπριλίου.

Παράδοξος κλήρος ἔλαχε τῇ ἀντιπολιτεύσει. Νὰ ὑπεραπολογῇται

περὶ ὅλων τῶν καταχρήσεων καὶ πασῶν τῶν ῥυπαρῶν ὑποθέσεων, αἵτινες ἀπὸ τινος ἢ μίας μετὰ τὴν ἄλλην ἔρχονται εἰς φῶς. Καὶ εἶνε σύμπτωμα εὐχάριστον ἡ συρροή αὕτη τῶν ἀποκαλύψεων, εἶνε στάδιον νέου ἐθνικοῦ βίου, ὅπερ εὐφροσύνως πρέπει νὰ χαιρετισθῇ. Ἐπειδὴ ὅ,τι ἀπὸ μακρῶν ἑτῶν ἐθεωρεῖτο καθεστώς, ὅ,τι ἐπὶ σειρὰν ἀτελεύτητον κυβερνήσεων ποικιλομόρφων ἀνεγνωρίζετο ὡς εὖ κείμενον, ὡς ἱερά τις παράδοσις καὶ τάξις, ἣν οὐδενὶ ἐπετρέπετο νὰ θίξῃ κἀν, πολὺν δὲ ὀλιγώτερον νὰ μεταβάλλῃ, νῦν ἐπὶ τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Τρικούπη ἐξελέγχεται καὶ καυτηριάζεται μετ' εὐσταθείας ἀξιοθαυμάστου. Καὶ ἐνῶ ἀφ' ἑνὸς ὑπὸ τὴν ἔποψιν αὐτήν τὸ ἡθικὸν τῆς Κυβερνήσεως κῦρος ὑψοῦται ὁσημέραι κατὰ λόγον τετραγωνικόν, βαίνει κατὰ κυβικὸν λόγον ἡ κατάπτωσις τῆς ἀντιπολιτεύσεως, τῆς ἐπισήμου καὶ ἀνακακηρυγμένης, οὐχὶ τῆς ἀντιτολιτευτικῆς ἰδέας, ἥτις παραμένει σεβαστὴ εἰς τὰ στήθη τῶν τιμιῶν καὶ ἀξίων πάσης ὑπολήψεως ἀντιπάλων τοῦ κ. Τρικούπη, ἀλλὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἥτις διευθυνομένη ὑπὸ τοῦ μωροτάτου τῶν ἀνδρῶν, ὅσους ἐφώτισέ ποτε ὁ καυστικὸς τῆς Ἑλλάδος ἥλιος καὶ ἐσκέπασεν ὁ γλαυκὸς οὐρανὸς της, περιέπεσεν ἀπὸ μωρίας εἰς μωρίας μέχρι τῆς βαθμίδος, ἣν καὶ αὕτη ἡ φρενολογία δὲν εὗρεν ὄνομα κατὰλληλον ἵνα ὀρίσῃ. Οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι διέπραξαν κατὰ τῆς Πατρίδος κακόν, οὗ ἰσοδύναμον δὲν ἐφαντάσθη οὐδ' ὁ ἀσπονδότερος τῶν ἐχθρῶν της, συντριβέντες καὶ καταπεσόντες ὑπὸ τὴν βαρυτέραν τοῦ Ἑθνικοῦ ἀράν, δὲν ἔπαυσαν ἔκτοτε κατακυλοῦντες, ὥσει εἶχον ἀποδεχθῇ ὡς σύνθημα τοῦ βίου των τὸν ὠραῖον τοῦ Οὐγκὼ στίχον «κατέρχομαι, κατέρχομαι καὶ δὲν δύναμαι νὰ σταματήσω!» Νῦν δὲ ἀπὸ τοῦ βάθους τοῦ βαράθρου εἰς ὃ ἔρριπεν αὐτοὺς ἡ κοινὴ περιφρόνησις, ὥσει εἶχον βεβαρυμένην τὴν συνείδησιν δι' ὅλας τὰς ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Κράτους ῥυπαρότητας, ὡς ἐν ἀνεγνωρίζον ἑαυτοὺς ὑπευθύνους ἐνόχους πάσης μεταδόσεως τοῦ μιάσματος, ὅπερ ἐγέννησε τὴν ἐπίσημον σαπρίαν, τὴν ὁποίαν χεῖρ εὐσταλῆς ἀνέλαβε νὰ ἀποκόψῃ, ἵνα περισώσῃ τὸ ὑπολειπόμενον ὑγιὲς τοῦ

πολιτικοῦ σώματος μέρος ἀπὸ τῆς ἀπειλούσης αὐτὸ γαγγραίνης, κραυγαῶσι καὶ φωνασκοῦσιν ἐκ τοῦ ἀπαισίου βυθοῦ ἐν ᾧ κυλίνονται, διαμαρτυρόμενοι ὑπὲρ τῆς ἀθρότητός των καὶ ἐπιρρίπτοντες τὴν εὐθύνην εἰς ἐκεῖνον, ὅστις ἀκαμπτos ἀποκαλύπτει τὰ ἔλκη.

Διότι τί σημαίνει ἡ τόσον παταγωδῶς ἀναγραφεῖσα χθὲς εἰδησις ὑπὸ φύλλου ἀντιπολιτευομένου, ὅτι ὁ κ. πρωθυπουργὸς εἶχε παραγγεῖλει εἰς τὸν ἀποδειχθέντα ἄπιστον κεντρικὸν ταμίαν « νὰ θέσῃ κατὰ μέρος τὰ 6,000,000 δρ. ἃς παρηγγέλθῃ ὑπ' αὐτοῦ νὰ μὴ ἀναφέρῃ ἐν ταῖς πρὸς αὐτὸν ἡμερησίαις σημειώσεσι καὶ νὰ θεωρῇ μὴ ὑπαρχούσας ἐν ταῖς καθημεριναῖς ἀνάγκαις; » Τί ἄλλο ἢ ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις ἔχει ἔνοχον τὴν συνείδησιν, ὅτι διὰ τῶν ἡλιθίων συμβουλῶν της καὶ τῶν ἡλιθιωτέρων ἐλπίδων της περὶ ἐπιτυχίας τοῦ κουνήματος ὥθησε τὸν ἀτυχῇ αὐτὸν μετρίου νοῦ ἄνθρωπον εἰς τὸ ἔγκλημα;

Ἔχομεν ὅμως ἡμεῖς θετικωτέρας πληροφορίας, ὅτι τὴν τελευταίαν αὐτὴν τόσον κωμικὴν ὅσον καὶ ἔνοχον εἰδησιν, ἥτις χθὲς ἐδημοσιεύθη ἐν τινι τῶν ἀντιπολιτευομένων φύλλων ὡς « τελευταία ὥρα » ἐξεστόμισε αὐτὸς ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐν τῇ αἰθούσῃ του, ὀλίγας στιγμὰς πρὸ τῆς δημοσιεύσεως καίτερ ἀσφαλῶς γνωρίζων, ὅτι ὁ κ. Γρηγοράκης οὐδὲν τοιοῦτον οὐδέποτε δισχυρίσθη.

ΡΑΜΠΑΓΑΣ

Μὰ 'κεῖνο τοῦ Μεσολογγοῦ τὸ φοβερὸ ξεφτέρει
Μυρίστηκε πῶς λείπουνε παράδες ἀπ' τὴν κάσσα
Ξάφνου μιὰ μέρ' ἀπὸ βραδὺς τοὺς ἔκανε καρτέρει
Κι' ἀνήμερα πρωταπριλιά τοὺς ἔπιασε 'στὰ πράσα.

Ο ΘΟΥΡΒΟΣ

Γνωστὴ εἶνε βεβαίως εἰς ὅλους ἡ δημόδης εὐχή: « Πέτρα νὰ πιάνης καὶ μάλαμμα νὰ γίνεσαι ». Τοῦτο ἀκριβῶς ἠύχθη τις φαίνεται εἰς τὸν κ. πρωθυπουργὸν καὶ ἐφηρμόσθη εἰς αὐτὸν ἡ εὐχή μὲ μικρὰν μόνον τινὰ παραλλαγὴν. Ὁ κ. Τρικούπης ἔπιασε . . . τὸν κ. Γρηγοράκη καὶ ἔγεινε μάλαμμα ἐννέα ἑκατομμυρίων . . . τὸ ἔλλειμμα τοῦ ταμείου.

Ο ΘΟΥΡΥΒΟΣ

ΤΟ ΧΡΥΣΟΥΝ ΔΕΡΑΣ

Ἀπόσπασμα ἐκ τῆς Κολχικῆς ἱστορίας τοῦ κ. Παπαρρηγοπούλου.

. . . Ἀπαξ δὲ εὐρεθεὶς ἐκεῖ, δὲν ἐβράδυνε καὶ ν' ἀρχίσῃ τὴν ἐργασίαν, χάριν τῆς ὁποίας μὲ τόσοις κινδύνους εἶχεν ἀποφασίσῃ νὰ εἰσεέλθῃ.

Ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα δὲν ἦτο τόσον εὐκόλῳ ὅσον εἶχεν ὑποτεθῇ κατ' ἀρχάς. Τὸ νὰ εἰσεέλθῃ τις πλησίον αὐτοῦ δὲν ἦτο τὸ μᾶλλον δύσκολον μέρος τοῦ ἐγχειρήματος. Τὸ παράδοξον αὐτὸ Δέρας ἦτο τόσο βαρὺ καὶ τοιούτων διαστάσεων, ὥστε ἡ ἀποκόμισις αὐτοῦ ὀλοκλήρου διὰ μιᾶς ἦτο σχεδὸν ἀδύνατος, ἔστω καὶ ἂν ὁ μέλλων ν' ἀποκομίσῃ αὐτὸ ἀχθοφόρος ἦτο Μανιάτης. . . Διὰ τοῦτο οἱ συμμοριῖται, εὐρισκόμενοι πρὸ τοῦ ἀδυνάτου, ἠναγκάσθησαν νὰ παραδεχθῶσι τὴν κατὰ τμήματα διαχώρισιν καὶ μεταφορὰν αὐτοῦ. Ἡρξάτο λοιπὸν ὁ πρῶτος εἰσελθὼν νὰ ἀποκόπῃ ὅσον ἡδύνατο μεγαλείτερα τεμάχια ἐξ αὐτοῦ διὰ ψαλίδος ἰσχυροτάτης, ἣν ἐπίτηδες εἶχε προμηθευθῇ, νὰ τὰ ἀποκόπῃ καὶ νὰ τὰ ἀποκρύπτῃ. Ἡμέρας καὶ νυκτός, χειμῶνος καὶ θέρους, ὑφ' οἷασιδήποτε περιστάσεις καὶ ἐν πάσῃ ἐποχῇ, ἀφωσιωμένος εἰς τὸ καταστρεπτικὸν ἐργον του, ἀπέκοπτε, κατετεμάχιζε, κατέτεμνεν ἀνηλεῶς τὸ πολύτιμον κειμήλιον. Αἱ ἐβδομάδες διεδέχοντο τὰς ἡμέρας, οἱ μῆνες τὰς ἐβδομάδας καὶ τὰ ἔτη τοὺς μῆνας, καὶ αὐτὸς ἐργάζετο ἀδιακόπως. Εἶχεν ἤδη σχεδὸν φθάσῃ εἰς τὸ ποθοῦμενον ἀποτέλεσμα, τὰ ἔξ δέκατα τοῦ ὅλου Δέρατος εἶχον ἤδη ἀποτμηθῇ καὶ ἀποκρυβῇ, δὲν ὑπελείπετο δὲ ἢ ἡ ἀποκόμισις τοῦ ὑπολοίτου. ὅτε αἰφνίδιον περιστατικὸν ἐπέφερε τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ πρᾶγματος καὶ ἐματαίωσε τὰ πάντα. Παραλείψαμεν νὰ ἀναφέρωμεν ἀνωτέρω ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πολύκροτον Δέρας ἐφυλάσσετο πάντοτε ὑπὸ δράκοντός τινος λίαν φοβεροῦ. Τὸν δράκοντα τοῦτον εἰκονίζει ἡμῖν ἡ παραδοσις ὡς ἐκ τῶν μᾶλλον ἀγρίων καὶ παραδόξων, ὅσοι ἐφάνησάν ποτε. Ὑψηλός, αἱματώδης, μὲ μύστακας χρώματος τόσῳ βαθέως μέλανος. ὥστε δὲν θὰ ἡδύνατο οὔτε νὰ ὀρίσθῃ οὔτε νὰ ἐξηγηθῇ διὰ τῶν συνήθων ὄρων τῆς χρωματολογίας, μὲ δύο ὑπερμεγέθεις λευκὰς φολίδας προβαλλούσας κάτωθεν τῆς σιαγόνος αὐτοῦ, μὲ τράχηλον ταύρου, ἦτο ἀπειλητικὸς καὶ στυγνὸς τὴν θέαν. Ἡ γλῶσσα αὐτοῦ ἦτο ἐπιταβόειος καὶ τὰ ὀμματα αὐτοῦ ἦσαν ὀμματα ἀετοῦ. Εἶχε τοῦ μολοσσοῦ τὸ θράσος, τῆς καμήλου τὴν ὑπομονὴν καὶ τὴν εἰς τὴν δίψαν ἀντοχήν, καὶ τοῦ ἱπποποτάμου τὴν παχυδερμίαν. Ἐπὶ τῶν σκληρῶν αὐτοῦ νύτων τὰ παντὸς εἶδους βλήματα ὠλίσθαινον ἐπὶ ματαίῳ καὶ πολλάκις ἐπιστρέφοντα ἐπληττον τοὺς βάλλοντας αὐτά. Ἄλλοι τὸν ἐνόμιζον τίγριν, ἄλλοι ἐλέφαντα καὶ ἄλλοι λέοντα. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι μετεῖχε καὶ τῶν τριῶν, εἶδος ὦν πολυμόρφου

σφιγγός. Ἐλεγον οὐκ ἦτο ἀνθρωποφάγος, πράγματι δὲ ὁσάκις ἠδύνατο δὲν ἐδί-
σταζε νὰ τρέφεται μὲ τὰς σάρκας ἐκείνων οἵτινες ἐζήτουν νὰ τὸν ἐνοχλήσωσι.
Καὶ τὸ ὄνομα δὲ αὐτοῦ δὲν ἦτο ἀκριβῶς ὠρισμένον. Εἰς νομοδιδάσκαλος τῆς
Κολχίδος τὸν εἶχεν ὀνομάσῃ ποτὲ Παφλαγόνα, εἰς ἱστορικός αὐτῆς τὸν ἐβά-
πτισε Καίσαρα καὶ Μέγαν Ἀλέξανδρον· ὁ δὲ κοινὸς λαὸς τὸν εἶχε κατὰ
διαφόρους περιστάσεις ἀποκαλέσει ὅτε μὲν Πετρελαίον, ὅτε δὲ Μογγόλον.
Εἰς τὸν φοβερὸν αὐτὸν δράκοντα εἶχεν ἀνατεθῇ ἡ φύλαξις τοῦ χρυσοῦ Δέρας.
Φαίνεται ὅμως ὅτι καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ θρασὺς πειρατὴς εἰσῆλθεν εἰς τὸ μέρος ἐν ᾧ
ἐφυλάσσετο, ὁ δράκων, ἄγρυπνος συνήθως πάντοτε, εἶχε πάθῃ ἔνεκα τοῦ ἐπι-
κρατήσαντος τότε ἐν Κολχίδι βαρέος ψύχους χειμερινῶν νάρκην καὶ δὲν ἠγνόησεν
αὐτόν. Ἀλλ' ὁ Μάρτιος εἶχεν ἤδη πλησίον πρὸς τὸ τέλος τοῦ καὶ ὑπὸ τὴν θερμὴν
πνοὴν τοῦ ἐπερχομένου Ἀπριλίου ὁ κοιμώμενος Δράκων ἤρχισε νὰ ἐξεγείρεται.
Ἀφοῦ ἐτανύσθη ἐπανειλημμένως, διέστειλε τὰ μέλη του, ἤνοιξε τὰς σιαγόνας καὶ
ἀνεκάθισεν ἐπὶ τῶν ὀπισθίων του. Ἀλλὰ τὸ πρῶτον πρᾶγμα ὅπερ ἤκουσεν ἐξεγει-
ρόμενος ἦτο ὁ παρὰ τὸ πλευρὸν αὐτοῦ ἤχος τῆς ψαλίδος, ἥτις κατέτεμνε τὸ Χρυ-
σοῦν Δέρας. Νὰ εὐρεθῇ εὐθὺς ὀρθίος, νὰ περιφέρῃ κύκλῳ τὸ ἀέτειον βλέμμα του
καὶ νὰ ἀνακαλύψῃ τί συνέβαινε δὲν ἦτο ἡ ζήτημα δευτερολέπτων. Ἀπὸ τοῦ ὕψους
τοῦ διέκρινεν ἀμέσως, ὅπως διακρίνῃ τὸ ὑπερήφανον πτηνὸν τῶν ὀρέων, τὸν σκώ-
ληκα τοῦ ὅστις ἠγωνίζετο νὰ διαλάβῃ τὴν προσοχὴν του. Καὶ εἰς τοῦ βλέμματος
τὴν ὀξύτητα συνενόνων τῆς πτήσεως τὸ τάχος καὶ τοῦ ὄνυχος τὴν ἰσχὺν ἐνέσκη-
ψεν αἰφνιδίως, ἐνῷ οὐδεὶς ἀνέμενε αὐτὸν ἐπὶ τῆς περιδοῦς συμμορίας τῶν ἐπι-
δρομέων, καὶ συλλαβὼν αὐτοῦς, ἀντιστρόφως πρὸς ὅ,τι ἔκαμνον ἄλλοτε οἱ Ἀργο-
ναῦται εἰς τοὺς φυλάσσοντας τὸ παλαιὸν Χρυσοῦν Δέρας δράκοντας, ἐξήγαγε
τοὺς ὀδόντας τῶν νέων τούτων Ἀργοναυτῶν καὶ διέσωσεν εἰς τὴν πατρίδα του
τὸν πολύτιμον θησαυρόν.

Διὰ τὴν ἀκριβείαν τῆς ἀντιγραφῆς

Ἀδιάφορον ποιεῖς.

8 Ἀπριλίου.

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ. — Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κόμης Μονθολών, ἐπεσκέψατο χθὲς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν, παραμείνας ὑπὲρ τὴν ὥραν.

Ἐπεσκέφθη χθὲς μ. μ. τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ στρατηγὸς Τύρ, ἐπανελθὼν προχθὲς ἐκ τῆς Ἑσπερίας.

Χθὲς μετὰ μεσημβρίαν ἐπεσκέφθη τὸν πρωθυπουργὸν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας κ. Ρῶμπολτ.

ΚΥΡΙΕ ΤΡΙΚΟΥΠΗ ΕΜΠΡΟΣ!

Ἐτοιμάζεται, λένουν, διαδήλωσης ὑπὲρ τοῦ κλεπτοθήρα Τρικούπη, τοῦ συλλαβόντος ἐπ' αὐτοφώρῳ λευκανθείσας ἐν τῇ κλοπῇ τρίχας. Πάει καλά· τὸν συγκαίρομεν διότι ἐπρόλαβε νὰ πιάσῃ, πρὶν τὸν δαγκάσῃ τὸ Δηλιγιαννικὸ φεῖδι ποῦ ἔθρεφε ὅτ' ὁ κόρφο του. Ἄλλ' ἂν σταματήσῃ ἕως ἐδῶ δὲν ἔκαμε τίποτε.

Κύριε Τρικούπη, ἐμπρός! Κάτω αἱ συγγένειαι, κάτω αἱ φιλίας κάτω τὰ βουλευτικὰ μέσα! Καθὼς εἶσαι τῶρα εἰς τὸν δρόμον τῆς ἐξελέξεως τράβα ἔμπρός! Ἐμπα παντοῦ ὁ ἴδιος νὰ δῇς σὰ νοικοκύρης τοῦ σπιτιοῦ, τί γίνεται ὅτ' οὐ σπίτι μας. Ἀλλὰ μὴ φεῖδεσαι κατενός.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 8 Ἀπριλίου.

Ἡ ΑΝΑΚΡΙΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Τῇ 6 ὥρᾳ μ. μ. τῆς χθὲς ὁ εἰσαγγελεὺς κ. Γαλιάτσας καὶ ὁ ἀνακριτὴς κ. Μάνεσης μετέβησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ἀνέκριναν αὐτὸν ἐπὶ μίαν καὶ πλέον ὥραν. Ἐζήτησαν παρὰ τοῦ κ. Τρικούπη διαφόρους πληροφορίας σχετιζομένας πρὸς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ κεντρικοῦ ταμείου, ὃ δὲ κ. Τρικούπης παρέσχε πλεῖστα ὅσα στοιχεῖα, δι' ὧν ἡ εἰσαγγελικὴ καὶ ἀνακριτικὴ ἀρχὴ θὰ δυνηθῶσι νὰ προχωρήσωσι ταχέως εἰς τὸ ἔργον αὐτῶν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 10 Ἀπριλίου.

Ἡ ὑπόθεσις τοῦ κεντρικοῦ ταμείου ἐδημιούργησε κατάστασιν τόσῳ ἀλλόκοτον, ὥστε στερεῖται κανεὶς λέξεων διὰ νὰ τὴν χαρακτηρίσῃ. Ὅπως προεβλέπομεν, ἡ ἀντιπολίτευσις ἐκήρυξε τὸν ἱερὸν πό-

λεμον ὑπὲρ τοῦ κ. Γρηγοράκη. Τὸ ζήτημά του τὸ κατέστησε ζήτημά της, τὸ ἐγκλημά του τὸ κατέστησε ἐγκλημά της, καὶ μία ὁμόθυμος φωνὴ ἀκούεται ἐξ ὅλων τῶν ὀργάνων της, ὅτι ὁ ὑπόδικος ταμίας εἶνε θῦμα πρωθυπουργικῆς μοχθηρίας. Αἱ μηχανορραφαὶ καὶ αἱ πλεκτάναι ἐπανερχονται εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Ἀφ' ἑνὸς συνωμόται καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀθῶοι, ἀφ' ἑνὸς δῆμιοι καὶ ἀφ' ἑτέρου μάρτυρες. Κατάπληκτοι ἐκ τῆς τερατωδεστέρας ἀνακαλύψεως ἡ ὁποία κατήσχυνέ ποτε τὰ χρονικὰ ἑνὸς ἔθνους, ἐξηυτελισμένοι ἐκ τῆς ῥυπαρότητας πράξεως, ἡ ὁποία τοὺς ἐβάρυνε, καταπεπτωκότες εἰς τὴν συνείδησιν καὶ ἑαυτῶν καὶ τῶν ἄλλων, ἐσκέφθησαν νὰ ἀναλάβωσι τὴν ὑπεράσπισιν τῆς πράξεως διὰ μιᾶς δικαιολογίας, τὴν ὁποίαν καὶ αὐτοὶ ὁ κατηγορούμενος ἐθεώρει ὡς ὕβριν του νὰ ὑποστηρῇ. Τὸ ἐγκλημα τοῦ κ. Γρηγοράκη ἦτο ἀπίστευτον, πρωτοφανές. Δὲν ἦτο δόλος, δὲν ἦτο ἀπιστία, ἦτο πλειότερον τούτου, ἦτο προδοσία. Ἐδύνατο λοιπὸν ὁ κ. Τρικoupης νὰ πιστεύῃ, ὅτι ὁ κεντρικὸς ταμίας τὸν ἐπρόδιδε;

13 Ἀπριλίου.

Χθὲς τὴν πρῶταν ὁ Βασιλεὺς συνειργάσθη μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

13 Ἀπριλίου.

Χθὲς ἐνώπιον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἔδωκε τὸν νενομισμένον ὄρκον ὁ νέος Κεντρικὸς Ταμίας κ. Κλεισθένης Καλογερῆς.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 12 Ἀπριλίου.

... οἱ δὲ γνωρίσαντες τὸν κ. Γρηγοράκην φρονοῦσιν ὅτι ἐγένετο θῦμα παρ' ἀνθρώπων οἵτινες εἶχον τὸ συμφέρον νὰ φέρωσιν εἰς δυσχερείας τὴν κυβέρνησιν, ἣ καὶ νὰ προβῶσι διὰ τῶν χρημάτων τούτων εἰς ἕτερον σκοπόν. Τὴν γνώμην ταύτην ἐνίσχυσεν ἡ ἐπίσκεψις τοῦ κ. Δηλιγιάννη ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Γρηγοράκη. Περὶ τῆς ἐπισκέψεως ταύτης

σημειοῦμεν τὴν ἀκόλουθον λεπτομέρειαν· ὁ κ. Δηλιγιάννης εὐρίσκειτο εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Γρηγοράκη, ὅτε μετέβησαν ὁ κ. εἰσαγγελεὺς καὶ ὁ κ. ἀνακριτής, οὓς ἰδὼν ὁ κ. Δηλιγιάννης, εἰσῆλθεν εἰς ἕτερον δωμάτιον. Ἡ ἐπίσκεψις βεβαίως αὕτη, ἐνὸς ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἰς οἰκίαν ἀνθρώπου κατηγορουμένου διὰ τόσον σοβαρὰν πρᾶξιν δεικνύει ἂν ὅχι ἄλλο τι, ἀλλὰ μεγίστην ἐλαφρότητα, ἐνισχύουσα ὑπονοίας, αἰτίνες ἐὰν ἀπεδεικνύοντο ἀληθεῖς ἥθελον φέρεи εἰς δεινὴν θέσιν τοὺς ἐνόχους.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 10 Ἀπριλίου.

Τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν καταμέτρησιν τοῦ ὅλου χρηματικοῦ ἐνῶ ἡ ἐπιτροπὴ κατεγίνετο εἰς τὸ ἔργον τῆς ἐξελέγξεως, ὁ δὲ κ. Γρηγοράκης ἐξῆγεν ἐκ τοῦ μαγικοῦ ἔρμαρίου διάφορα ἔγγραφα, δι' ἃ ἴσως κατασχόμενα θὰ ἔτρεμον πολλὰ φυλλοκάρδια, τῶν παρισταμένων τις (καὶ παρίστατο συγγενῆς στενὸς καὶ οἰκεῖος ὑπάλληλος τοῦ κ. Γρηγοράκη) φαίνεται παρεισῆγε τὰς 84,500 δραχμάς. Φαίνεται ἔτι, ὅτι ἐγένετο ἀπόπειρα καὶ ἐνέργεια ὠρισμένως παρὰ τινι εἰσερχομένῳ εἰς τὰ ἄδута ὅπως τὰς παρεισαγάγῃ καὶ τούτου ἀρνηθέντος εὐρέθη μᾶλλον ἀφωσιωμένος, ὅστις κατώρθωσε τὴν παρεισαγωγὴν καὶ εὐρέθησαν οὕτω αἱ 84,000 ἐν τῷ ἔρμαρίῳ, ὃ τοῦ θαύματος!

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 11 Ἀπριλίου.

Ἡ ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Χθὲς ἀπεπεράτωσε τὸ τῆς ἐξελέγξεως ἔργον τῆς ἡ ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, ἐργασθεῖσα καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν, σήμερον δὲ ὑποβάλλει πρὸς τὸν κ. Τρικούπην ἐν ἐκθέσει τὰ πορίσματα τῆς ἐργασίας αὐτῆς ἐπὶ τῶν ἀνακαλυφθεῖσων καταχρήσεων ἐν τῷ κεντρικῷ ταμείῳ. Ἡ ἐκθεσις αὕτη θὰ χρησιμεύσῃ ὡς δικαστικὸν ἔγγραφον. Οὕτω λήγει ἡ ἐξέλεξις τοῦ κεντρικοῦ ταμείου, ἥτις ἐπὶ τοσαύτας ἡμέρας ἔφερε καθ' ἐκάστην εἰς τὸ φῶς τοσαύτας ἐκπληκτικὰς ἀληθείας. Τὸ κεντρι-

κὸν ταμεῖον εἶχε καταντήσῃ μαγευμένον κιβώτιον, ἐξ οὗ ἐξήρχοντο ἑκατομμύρια ἀποκρυπτόμενα ἄγνωστον πρὸς ποῖον σκοπόν.

19 Ἀπριλίου

Χθὲς ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κόμης Μονθολών, καὶ ὁ τῆς Γερμανίας κ. Λεμαίτρ ἐπεσκέφθησαν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ἐν τῷ ἱπουργεῖῳ τῶν Οἰκονομικῶν.

14 Ἀπριλίου.

Τηλεγράφημα ἐκ Ρώμης ἀφικόμενον χθὲς τῇ 10ῃ πρὸ μεσημβρίας ἀνήγγειλε τὸν αὐτόθι τόσον αἰφνίδιον, ὅσον καὶ τραγικὸν θάνατον τοῦ Μιχαὴλ Παπαρηγοπούλου μόνου υἱοῦ τοῦ διαπρεποῦς καθηγητοῦ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ Δικαίου κυρίου Πέτρου Παπαρηγοπούλου. Ἄμα τῇ εἰδήσει τοῦ θανάτου του, ὁ κ. πρωθυπουργὸς μετέβη καὶ συνελυπήθη τὴν οἰκογένειαν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 15 Ἀπριλίου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΝ

Ἐκ Πατρῶν

Ὁ ἐμπορικὸς Σύλλογος «Ἑρμῆς» ἐν τινι τῶν τελευταίων αὐτοῦ συνεδριάσεων ἐξελέξατο πενταμελῆ ἐπιτροπὴν ἐκ μεγαλεμπόρων τῆς πόλεώς μας, ἥτις ἀνεχώρησε χθὲς δι' αὐτόσε, ὅπως εὐχαριστήσῃ τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην διὰ τὴν προσεχῇ κατασκευὴν νέου ἐν-ταῦθα τελωνειακοῦ καταστήματος.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ ΜΥΛΩΝ—ΚΑΛΑΜΩΝ

Σωρεία τηλεγραφημάτων πρὸς τὴν κυβέρνησιν, προερχομένων ἀπὸ δημοτικὰ συμβούλια καὶ ἐξέχοντας πολίτας τῶν ἐπαρχιῶν Γόρ-τυνος, Μαντινείας, Μεγαλονπόλεως, Καλαμῶν καὶ λοιπῶν μερῶν δρό-θεν θὰ διέρχεται ἡ γραμμὴ τοῦ σιδηροδρόμου κατέκλυσε τὸ γραφεῖον τοῦ πρωθυπουργοῦ. Ἰδιαιτέρας μνείας ἄξιον εἶνε ὅτι ὁ δῆμος Λαγ-καδίων, ἐξ οὗ κατ'άγεται ὁ τέως πρωτοκάθεδρος τῆς ἀντιπολιτεύσεως

κ. Δηλιγιάννης, διέπρεψεν ἐπὶ πληθυΐ καὶ θερμότητι τοιούτων συγχαρητηρίων πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τηλεγραφημάτων. Σκληροτέρα ἀπάντησις εἰς τὰς ἱερεμιάδας τῆς «Πρωίας» δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ.

12 Ἀπριλίου.

Χθὲς ἀπεστέφθησαν τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κόμης Μονθολὼν καὶ ὁ στρατηγὸς Τύρ.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 11 Ἀπριλίου.

Κατόπιν τῶν πρὸς τὸν μεγάλτιμον ὁμοεθνῇ καὶ ἐθνικὸν εὐεργέτην κ. Γ. Ἀβέρωφ συστάσεων τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ περὶ τῆς ἀνάγκης διαφόρων ἔργων πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ Μετσοβείου Πολυτεχνείου, ὁ μεγάλόδωρος ὁμοεθνὴς ἐδῆλωσε δι' ἐπιστολῆς του τῷ κ. Τρικούπη, ὅτι ἀναλαμβάνει νὰ χορηγήσῃ τὴν ἀναγκαιούσαν δαπάνην, πρὸς τοῦτο δὲ συνέστησεν ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν κ. κ. Μάρκου Ρενιέρη, Μιχ. Ἀβέρωφ, Ε. Ρηγάδη, Θ. Λυμπρίτου καὶ Ν. Τσαμαδοῦ, εἰς ἣν ἀνέθεσε τὴν δαπάνη αὐτοῦ ἐκτέλεσιν τῶν ἀπαιτουμένων ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ ἔργων.

13 Ἀπριλίου.

ΝΕΟΙ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΕΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣῳ

Εἰς τὴν χαράν, ἥτις σήμερον ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον κατέχει τὴν Πελοπόννησον ἐπὶ τῇ πραγματοποιήσει τοῦ ὀνείρου τῶν κατοίκων της καὶ ἥτις ἐξεδηλώθη διὰ τῶν ἀπειροπληθῶν πρὸς τὸν κ. πρωθυπουργὸν τηλεγραφημάτων, τῶν ἐκφραζόντων τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν Πελοποννησίων διὰ τὸν σιδηρόδρομον Μύλων — Καλαμῶν, θέλει βεβαίως προσθέσει νέαν ἑξαψιν ἢ εἴδησις ὅτι ἐτέθησαν ἤδη μετὰ τῆς αὐτῆς Βελγικῆς Ἑταιρείας αἱ βάσεις διὰ τὴν εἰς αὐτὴν παραχώρησιν τῆς κατασκευῆς τοῦ ἀπὸ Καλαμῶν εἰς Πύργον σιδηροδρόμου. Οἱ ὁδοὶ τῆς παραχωρήσεως εἶνε οἱ αὐτοὶ μὲ τοὺς τοῦ σιδηροδρόμου Μύλων—Κα-

λαμῶν πλὴν τῆς διατιμῆσεως τῆς κατὰ χιλιόμετρον ἀποζημιώσεως, ἥτις θέλει ὀρισθῇ βραδύτερον, ἣν ἡ Κυβέρνησις θέλει καταβάλλει δι' ἐντόκων γραμματίων. Ἡ νέα αὕτη γραμμὴ θὰ διέρχεται ἀπὸ τοῦ Πύργου διὰ Καρυταίνης καὶ Μεγαλουπόλεως, θὰ συνεννοῦται δὲ μὲ τὴν γραμμὴν Μύλων—Καλαμῶν ἢ ἐν Καλάμαις ἢ ἐν Νησίῳ. Συγχρόνως ὅμως ἄλλη γραμμὴ ἀπὸ τοῦ Λεονταρίου ἀναχωροῦσα θέλει συνδέσει μὲ τὴν Μύλων—Καλαμῶν τὴν Σπάρτην καὶ τὸ Γύθειον. Οὕτως ἐντὸς τεσσάρων ἢ πέντε τὸ πολὺ ἐτῶν ἅπασα ἡ Πελοπόννησος θὰ διασχίζεται ὑπὸ σιδηροδρόμων καὶ δὲν θὰ ἐλλείπωσιν ἢ γραμμαὶ ὀλιγίστων χιλιομέτρων, ὅπως συμπληρωθῇ πλέγμα σιδηροδρομικὸν περιλαμβά-
νον καὶ τὰς μᾶλλον ἀποκέντρους πόλεις.

14 Ἀπριλίου.

Ἐπισκέφθη χθὲς τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κόμης Μονθολὼν καθ' ἣν ὥραν εὗρίσκατο ἐκεῖ καὶ ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν καὶ παρέμεινε συνδιαλεγόμενος μετ' ἀμφοτέρων ἐφ' ἱκανόν.

11 Ἀπριλίου.

Χθὲς συνεδρίασεν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Τρικούπη οἱ κ. κ. Μ. Ῥενιέρης, Παντιᾶς Ῥάλλης, Γοτλάν καὶ Ι. Κελενέκ, ἀποτελοῦντες τὴν ἐπιτροπὴν τῆς Βαλλιανείου Βιβλιοθήκης.

THE GLOBE, April 26, 1888.

M. Tricoupis, according to an Athenian correspondent, is avowedly Prime Minister, Leader of Parliament, Minister of War, Minister of Finance, and is, moreover, de facto Minister of Marine, and Minister of Foreign Affairs.

13 Ἀπριλίου.

Ἐπισκέφθησαν χθὲς τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Ἀγγλίας κ. Χάγγαρδ καὶ ὁ παρειδημῶν λόρδος Κλάρενδεν.

www.libtool.com.cn

15 Ἀπριλίου.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς συνειργάσθη χθὲς μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη.

13 Ἀπριλίου.

Παρέστη χθὲς ἐνώπιον τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἑκτακτος ἐπιτροπὴ μεγαλεμπόρων τῶν Πατρῶν ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κ. κ. Ἀνδρέου Κόλλα, Κέλλερ, Νανιάρα, Παπαγιάννη, Πετραλιᾷ κλπ. καὶ ὑπέβα-
λεν αὐτῷ τὰς εὐχαριστίας τῆς πόλεως καὶ τῶν ἐμπόρων Πατρῶν διὰ
τὴν ὑπ' αὐτοῦ διαταχθεῖσαν κατασκευὴν τῶν νέων ἀποθηκῶν ἐν τῷ
τελωνείῳ.

15 Ἀπριλίου.

Τὴν 8, 15' μ. μ. τῆς χθὲς, κατὰ τὰ προαγγελθέντα, ἀπῆλθε τῶν Ἀθηνῶν ἡ
βασιλικὴ οἰκογένεια δι' ἐκτάκτου ἀμαξοστοιχίας τοῦ σιδηροδρόμου Πελοποννή-
σου. Ἐν τῷ σταθμῷ ἀνέμενον ἵνα ἀποχαιρετήσωσι τὰς Α. Μ. καὶ τοὺς βασιλό-
παιδας ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, οἱ ὑπουργοί. Οἱ βασιλεῖς ἀπεχαιρέτησαν
τοὺς ἐν τῷ σταθμῷ ἀναμένοντας, θλίψαντες ἀλληλοδιαδόχως τὴν χεῖρα τοῦ
πρωθυπουργοῦ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 14 Ἀπριλίου.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ ΜΥΔΩΝ—ΚΑΛΑΜΩΝ

Ἐν τῶν μᾶλλον ῥυπαρῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὀργάνων ἐδημο-
σίευσε χθὲς κακοηθεσιάντην ἐπιστολὴν ἀνωνύμου ἢ δυσωνύμου φίλου
αὐτῆς, ἐν ἣ κατηγορεῖται ἡ «Ἐφημερίς» ὡς συντασσομένη ὑπὸ μισθο-
δοτουμένων ὑπαλλήλων καὶ δὴ κατ' ἀπομίμησιν τοῦ πάτρωνος αὐτῆς.
Εἶνε τόσον γνωστόν, ὅτι οὐδεὶς ἀπολύτως ἐκ τῶν ἀποτελούντων τὴν
σύνταξιν τῆς «Ἐφημερίδος» εἶνε ὑπάλληλος καὶ ὅτι ὁ πάτρων αὐτῆς,
ἦγουν ὁ Διευθυντής της, οὐδέποτε, οὔτε αὐτός, οὔτε μέλος τι τῆς
οἰκογενείας του, ἔλαβεν ἐκ τοῦ Δημοσίου ταμείου ἐπὶ οἰαδήποτε αἰτίᾳ
ἔσω καὶ ἐνὸς λεπτοῦ μισθοδοσίαν ἢ ἄλλην παροχὴν, ὥστε θὰ ἦτο
ἐξευτελισμὸς τῆς ἀνθρωπίνης ἀξίας εἰ κατεδέχετο τις νὰ ἀπαντήσῃ
πρὸς ἀνθρώπους ἀναισχύντους, οὓς δὲν γνωρίζει ἐπὶ τέλους ὅπως
τοῦλάχιστον ῥαπίσῃ εἰς ἀνταμοιβὴν τῆς ἀχρεϊότητός των. Ἄλλ' ἐπειδὴ

δ κ. Δηλιγιάννης ἀξιοῖ τὴν ἀρχηγίαν τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ ἔθετο σκοπὸν τοῦ βίου του νὰ ἀποθάνῃ ἀρχηγὸς αὐτῆς, ὑποτίθεται δέ, ὅτι αὐτὸς ὑπαγορεύει εἰς τοὺς ὁπαδούς του καὶ αὐτὰς τὰς ὕβρεις, ἐσκέφθημεν νὰ περιορισθῶμεν ἐκ καθαρᾶς μνησικακίας εἰς τὸ νὰ παρασκευάσωμεν αὐτῷ μίαν νύκτα ἀϋπνίας δημοσιεύοντες τὰ πρὸς τὴν κυβέρνησιν ἐπὶ τῇ πραγματοποιήσει τοῦ σιδηροδρόμου Μύλων — Καλαμῶν κυριώτερα τηλεγραφήματα τῆς εὐγνωμοσύνης τῷ κ. Τρικούπῃ Πελοποννήσου.

Ἐκ Βαρβίτσας 11 Ἀπριλίου.

Ἐξοχώτατον κύριον Χαρίλαον Τρικούπην πρωθυπουργόν.

Κοινοποιῶν ὑμῖν εὐχαρίστως ἀνατεθεῖσάν μοι ἐντολήν δι' ὑπ' ἀριθ. 1 σημ. Ψηφίσματος Δημ. Συμβουλίου ἡμετέρου δήμου διατρανῶ συνάδοντα πρὸς αὐτὸ αἰσθήματα τόπου.

Διατελῶ μετὰ σεβασμοῦ

Ὁ δήμαρχος Τροπαίων

Χ. Χηνιάδης

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΡΟΠΑΙΩΝ

Συγκείμενον ἀπὸ τὰ συνελθόντα μέλη καὶ προεδρευόμενον ἀπὸ τὸν Θεόδωρον Γύφτον. Συνελθὼν ἐκτάκτως ἐν Δερβίτση τῇ 11 Ἀπριλίου 1888. Ὁ δήμαρχος κ. Χ. Χηνιάδης ἀνήγγειλεν εὐχαρίστως εἰς τὸ σῶμα τὴν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως συναφθεῖσαν σύμβασιν πρὸς κατασκευὴν τοῦ σιδηροδρόμου Μύλων—Τριπόλεως—Καλαμῶν, τοῦ μέλλοντος νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ συμφέροντα τῆς Πελοποννήσου καὶ ἰδίως τοῦ μεσογείου νομοῦ Ἀρκαδίας. Ἀκοῦσαν ὅθεν τὸ σῶμα γηθοσύνως τοῦ κ. δημάρχου καὶ διαβλέπον ὅτι τὸ μέγα τοῦτο γεγονός συμβάλλει τὰ μέγιστα εἰς τὴν σωτηρίως ἐγκαινισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ μεγαλεπιδόλου προέδρου τῆς Κυβερνήσεως μεγατίμου κυρίου Χαριλάου Τρικούπῃ

λειτουργοῦσαν ἤδη καλὰ ζουσαν πρόοδον καὶ ἐδραίωνειν τῆς εὐημερίας καὶ εὐνομίας τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ θεωροῦν συμφεδὰ καὶ τῇ ἐκδηλωθείσῃ χαρᾷ τοῦ δήμου, ὅτι ἐπιβάλλεται τῷ σώματι ἡ ἔκφρασις εὐγνωμοσύνης ὥς ἐλάχιστος φόρος τῷ μεγατίμῳ κυρίῳ Χαρίλαφ Τρικούπῃ ψηφίζει. Ἐκφράζει ἐπὶ τοῖς ρηθείσι τὸ σῶμα τὴν εὐγνωμοσύνην του πρὸς τὸν μεγαλεπήβολον πρωθυπουργὸν μεγάλτιμον κύριον Χαρίλαον Τρικούπην καὶ παρακαλεῖ τὸν κύριον δήμαρχον Τροπαίων νὰ κοινοποιήσῃ τὸ παρὸν πρὸς Αὐτὸν τηλεγραφικῶς.

Ὁ προεδρεύων

Τὰ μέλη

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΤΡΟΠΑΙΩΝ

Ἐκ Τριπόλεως, 8 Ἀπριλίου 1888.

Κύριον πρόεδρον ὑπουργικοῦ Συμβουλίου

Ἀθήνας

Δήμαρχος, δημοτικὸν Συμβούλιον Τριπόλεως, προσελθόντες ἐν Νομαρχιακῷ καταστήματι, παρεκάλεσαν, ἵνα διαβιβάσω τῇ σεβαστῇ Κυβερνήσει τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην αὐτῶν τε καὶ πάντων πολιτῶν Τριπόλεως ἐπὶ τῇ εὐχαρίστῳ εἰδήσει τῆς ὑπογραφῆς συμβάσεως διὰ τὴν κατασκευὴν σιδηροδρόμου Μύλων—Τριπόλεως—Καλαμῶν. Διαβιβάζων εὐγνωμοσύνην καὶ εὐχαριστίας πάντων πολιτῶν Τριπόλεως, γνωρίζω ὑμῖν, ὅτι λαὸς ὅλος Τριπόλεως ἐν ἀπεριγράπτῳ ἐνθουσιασμῷ καὶ ἀγαλλιάσει πανηγυρίζει, καὶ εὐγνωμονεῖ ὑμετέραν Κυβέρνησιν ἐπὶ τῇ ἐκτελέσει τοῦ μεγάλου τούτου εὐεργετήματος καὶ ἀγαθοῦ δι' ἅπαντα νομὸν Ἀρκαδίας.

Νομάρχης Ἀρκαδίας

Ἐκ Δημητσάνης, τῇ 11 Ἀπριλίου 1888.

Πρόεδρον Κυβερνήσεως κύριον Χαρίλαον Τρικούπην

Ἀθήνας

Ἐπαρχία Γόρτυνος ἐπὶ ἀκούσματι ὑπογραφῆς συμβάσεως γραμμῆς σιδηροδρόμου Μύλων — Τριπόλεως — Καλαμῶν διατελεῖ ἑξαλλος ἐκ χαρᾶς συγκαίρουσα ὑμετέραν ἐξοχότητα.

Ἐκ Βυτίνης, τῇ 10 Ἀπριλίου 1888.

Πρωθυπουργὸν κύριον Χαρίλαον Τρικούπην

Ἀθήνας

Ἡ ἀγγελία τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως σιδηροδρόμου Μύλων—Τριπόλεως—Καλαμῶν ἐνέπλησε χαρᾶς καὶ τοὺς κατοίκους Βυτίνης. Διὸ εὐγνωμονοῦμεν Κυβέρνησιν, δι' ἣν μέριμναν καταβάλλει διὰ τὴν εὐημερίαν τῶν κατοίκων τῆς Πελοποννήσου.

Κάτοικοι Βυτίνης καὶ δημόται Νυμφασίας.

Ἐκ Τριπόλεως τῇ 12 Ἀπριλίου 1888.

Χαρίλαον Τρικούπην

Ἀθήνας

Πολῖται Τριπόλεως ἐπὶ τῇ τηλεγραφικῇ εἰδήσει ὑπουργοῦ κ. Μανέτα περὶ ὑπογραφῆς συμβάσεως σιδηροδρόμου ἐνεπλήσθησαν ἀφάτου χαρᾶς, πανηγυρίζοντες ταύτην διὰ κωδωνοκρουσιῶν καὶ γενικῆς φωταψίας. Συγκαίρομεν ὑμῖν ἐπὶ τῷ ἔργῳ τούτῳ, ὅπερ μεγάλως εὐεργετήσει πόλιν μας.

Νικόλαος Μ. Μαλλοῦχος

Α'. Δημαρ. Πάρεδρος

Χαρίλαον Τρικούπην πρωθυπουργόν

Τὸ εὐφρόσυνον ἄγγελμα τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως σιδηροδρομοῦ Τριπόλεως, ἐνέπλησεν ἡμᾶς χαρᾶς συγκαίρομεν ὑμετέραν ἐξοχότητα διὰ τὸ μέγιστον τοῦτο ἔργον σας καὶ εὐγνωμονοῦμεν ἐγκαρδίας.

A. Καρδαῖς, I. Χαρμαντᾶς, K. Τσοῦχλος.

(Ἔπονται πολλαὶ ὑπογραφαί).

Ἐκ Καρυταίνης, 11 Ἀπριλίου 1888.

Πρωθυπουργὸν κύριον Χαρίλαον Τρικούπην Ἀθήνας

Γνωσθείσης τῆς ὑπογραφείσης συμβάσεως περὶ κατασκευῆς σιδηροδρομοῦ Μύλων Τριπόλεως—Καλαμῶν, ἅπας δῆμος Γόρτυνος ἐκφράζει ἄπειρον εὐγνωμοσύνην του Κυβερνήσει διὰ τὸ μέγιστον τοῦτο ἀγαθόν.

Δήμαρχος Γόρτυνος

Σ. Σπυρακόπουλος.

Ἐκ Τριπόλεως, 8 Ἀπριλίου 1888.

Ἀριθ. 84.

Πρὸς τὸ σεβαστὸν ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν Ἀθήνας

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ

Συγκείμενον ἀπὸ τὸν πρόεδρον αὐτοῦ Α. Γ. Ἀντωνιάδην καὶ τοὺς προσυπογεγραμμένους συμβούλους.

Συνεδριάσαν ἐκτάκτως ἐν τῷ δημαρχικῷ καταστήματι, τῇ προσκλήσει τοῦ κ. δημάρχου σήμερον τὴν 3 Ἀπριλίου 1888, παρουσία καὶ τοῦ δημάρχου Ἀναστασίου Χατζησαράντου.

Ὁ Δήμαρχος, λαβὼν τὸν λόγον ἀνήγγειλεν εἰς τὸ σῶμα μετ' ἀφάτου χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως, ὅτι κατὰ τηλεγράφημα τοῦ κ. ὑπουργοῦ

τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπεγράφη χθὲς μεταξύ τῆς Σ. Κυβερνήσεως ὁριστικὴ σύμβασις περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου μεταξύ Μύλων — Τριπόλεως — Καλαμῶν, ὑπὸ ὄρους λίαν εὐνοϊκοὺς καὶ ἐγγυωμένους τὴν ταχεῖαν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου.

Ἀκοῦσαν τοῦ κ. δημάρχου καὶ σκεφθέν.

Ἐπειδὴ ἀληθῶς ἡ κατασκευὴ σιδηροδρόμου εἶνε μέγα εὐεργέτημα διὰ τὴν ἰδιαίτεραν ἡμῶν πατρίδα καὶ ἐν γένει τὴν Πελοπόννησον καὶ ἐκπληροῖ τοὺς πρὸ πολλῶν ἔτων πόθους τῶν κατοίκων αὐτῆς, θεωρεῖ καθήκον νὰ ἐκφράσῃ τὸ σῶμα τοῦτο διὰ ψηφίσματός του ἐκ μέρους αὐτοῦ τε καὶ τῶν κατοίκων ἐν γένει τοῦ δήμου τὰς εὐχαριστίας αὐτοῦ καὶ τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην του πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν διὰ τὸ μέγιστον εὐεργέτημα, ὅπερ ἐπιδαψιλεύεται εἰς τὸν τόπον.

Διὰ ταῦτα

Ἐκφράζει τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην του καὶ ἀπάντων τῶν κατοίκων τοῦ δήμου πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν διὰ τὸ μέγιστον ἀγαθόν, ὅπερ εἰς τὸν τόπον προσγίνεται διὰ τῆς κατασκευῆς σιδηροδρόμου, καὶ

Παρακαλεῖ τὸν κ. δήμαρχον νὰ διαβιβάσῃ τηλεγραφικῶς ἀντίγραφον τοῦ παρόντος ψηφίσματος εἰς τὴν Σ. Κυβέρνησιν.

Ὁ πρόεδρος, οἱ σύμβουλοι, ὁ δήμαρχος.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 21 Ἀπριλίου.

Χθὲς ὁ δημόσιος κατήγορος μετὰ τοῦ ἀστυνόμου κ. Πύργου προέβη καὶ πάλιν εἰς ἔρευναν κατ' οἶκον παρὰ τῷ κ. Γρηγοράκη. Εὔρε δὲ γραμματίον ἔντοκον ἐκ ὁρ. 20,000 εἰς ἀνώνυμον κομιστὴν ἐκδεδομένον. Ἐξ οὗ συμπεραίνεται ὅτι ὁ κ. Γρηγοράκης ἐδάνειζεν εἰς τὸ δημόσιον τὰ χρήματα αὐτοῦ τοῦ δημοσίου καὶ κατόπιν ἐξέδιδεν ἐντάλματα ἀνώνυμα διὰ νὰ ὠφελῇται καὶ τὸν τόκον.

18 Ἀπριλίου.

Ὁ ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς εταιρίας Λόυδ ἀφίχθεις ἐνταῦθα κ. Μό-
ζετιχ δὲν ἡδυνήθη καθὰ λέγεται νὰ ἐπιτύχῃ τὸν σκοπὸν τῆς ἀποστο-
λῆς του. Καίτοι δις εἶδε τὸν κ. Τρικούπην, οὐδεμίαν κατάρθωσε νὰ
ἀποσπάσῃ ὑποχώρησιν πρὸς ἀνανέωσιν τῆς συμβάσεως ἣτις λήγει
μετὰ τινὰς ἡμέρας, ὁπότε παύουσι καὶ ὅλαι αἱ προνομίαι τῶν ἀτμο-
πλοίων τοῦ Λόυδ ἐν Ἑλλάδι. Ὁ κ. Τρικούπης δὲν ἐννοεῖ νὰ ἔλθῃ εἰς
οὐδεμίαν συνεννόησιν μετὰ τῆς εταιρίας πρὶν ἢ διακανονισθῇ τὸ τα-
χυδρομικὸν ζήτημα μετὰ τῆς αὐστριακῆς κυβερνήσεως, ἣτις παρὰ τὴν
σύμβασιν ἡρνήθη νὰ δέχεται εἰς τὰ ἐν Τουρκίᾳ ταχυδρομεῖά της τοὺς
ἐξ Ἑλλάδος φακέλλους.

20 Ἀπριλίου.

Χθὲς ἐπισκέψατο τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν Οἰκονομικῶν
ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ρουμανίας κ. Τεριακίου

27 Ἀπριλίου.

Χθὲς ἐπισκέφθησαν τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν Οἰκονο-
μικῶν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας κ. Λεμαίτρ καὶ ὁ τῆς Αὐστρουγγαρίας κ.
Κότσεκ, ὅπως ἀποχαιρετίσωσιν αὐτὸν ἀναχωροῦντας εἰς Κέρκυραν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 16 Ἀπριλίου.

Ἡ Ἑλλὰς ἔχει πλέον ἀπόφασιν ἀμετάθετον νὰ ἀκολουθήσῃ πο-
λιτικὴν αὐτοτελῆ, πολιτικὴν ὀυθμιζομένην ὑπὸ μόνων τῶν ἐθνικῶν αὐ-
τῆς συμφερόντων. Τὰ συμφέροντα ταῦτα ὑπηγόρευον εἰς ἡμᾶς μέχρι
τοῦδε νὰ τηρήσωμεν φιλικὰς πρὸς τὴν Τουρκίαν σχέσεις, ἀντεπεξερχό-
μενοι προθύμως πρὸς τὰς ἐκδηλωθείσας ὑπ' αὐτῆς διαθέσεις περὶ
στενωτέρας συσφίξεως τῶν τοιούτων σχέσεων. Ὅτε ὁμως εἶδομεν
τὴν Πύλην αἰφνης ἄνευ λόγου τινὸς μεταβάλλουσαν πολιτικὴν καὶ
λαμβάνουσαν στάσιν ἐχθρικὴν πρὸς ἡμᾶς, στάσιν ἐπιβλαβεστέραν εἰς
τὰ ἐθνικὰ ἡμῶν συμφέροντα καὶ αὐτῆς τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως,
τότε δὲν ἡδυνάμεθα βεβαίως νὰ μείνωμεν ἥσυχοι καὶ ἀπαθεῖς.

Εἶναι καιρὸς ἔτι νὰ ἀναλογισθῇ ἡ γείτων ἡμῶν Δύναμις, εἰς ὁποῖον βάραθρον ἐξωθοῦσιν αὐτὴν οἱ διὰ μυρίων σκευωριῶν καὶ τεχνασμάτων παραγαγόντες αὐτὴν εἰς τὴν νῦν στάσιν ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος. Ἔχομεν δι' ἐλπίδος ὅτι ἡ φρόνησις δὲν ἐγκατέλειπεν αὐτὴν ὅλως, ὅτι δὲ θὰ ὑπερισχύσωσιν ἐπὶ τέλους κρείττονες σκέψεις ἐν τοῖς διαβουλίαις αὐτῆς. Ἐκτὸς ἀμφιβολίας εἶνε μόνον ὅτι ἡ ἡμετέρα Κυβέρνησις ἐν συνειδήσει τοῦ δικαίου ἡμῶν οὐδὲ βῆμα ἐννοεῖ νὰ ὑποχωρήσῃ πρὸ τῆς Πύλης, ἥτις ἀρξαμένη πρώτη χειρῶν ἀδίκων, ἠνάγκασε τὴν Ἑλλάδα νὰ λάβῃ τὴν στάσιν, ἣν νῦν τηρεῖ ἀπέναντι αὐτῆς.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 20 Ἀπριλίου.

..... Τρικούπης. Ὅλον τῆς ψυχῆς του τὸ σθένος, ὅλην τῆς θείλῃσεώς του τὴν δύναμιν, ὅλον τῆς διανοίας του τὸ κράτος, ὅλην τοῦ σώματός του τὴν ῥώμην πρέπει νὰ ἀναπτύξῃ ἐν λαμπρότητι καὶ ἀκμῇ ὁ πρωθυπουργός μας κατ' αὐτὰς τὰς φοβεράς ἡμέρας, καθ' ὧς κινδυνεύῃ νὰ καταρρεύσῃ τὸ ἐθνικὸν οἰκοδόμημα. Εἰς αὐτόν, μόνον εἰς αὐτόν, ἔχει σήμερον ἐστραμμένα τὰ ὄμματα ἡ Ἑλλὰς ὅλη καὶ ζητεῖ σωτηρίαν, σωτηρίαν ἀπὸ τῶν ληστῶν μὲ τοὺς ὑψηλοὺς πέλους καὶ τὰ ἡχηρὰ ὀνόματα, μὲ τὰς ἡρωϊκὰς παραδόσεις καὶ τὰς πατραγαθίας, μὲ τὸν τοπικισμὸν καὶ τὴν φαυλοκρατίαν. Ἐκτὸς ὀλιγίστων ἐπαγγελματιῶν ἀντικολιτευομένων καὶ ἄλλων τόσων θεσιθηρῶν, δὲν ὑπάρχει σήμερον ἀντιπολίτευσις ἐν Ἑλλάδι.

Καὶ ἂν μέχρι τῆς χθὲς διεσώζετο ἔτι μερὶς ἀνεξαρτήτων πολιτῶν, μὴ φίλα φρονούντων τῇ Κυβερνήσει ἐκ πεποιθήσεων ἠθικῶν καὶ ἐκ λόγων ὄχι συμφεροντικῶν, σήμερον, μετὰ τὴν καταστροφὴν ἥτις ἀποκαλύπτεται, μετὰ τὸν κίνδυνον ὅστις ἐπαπειλεῖ τὰ πάντα, καὶ αὐτοὶ ἔπτυσαν τρεῖς εἰς τὸν κόλπον των, καὶ ἐνόησαν ὅτι πᾶς ὁ ἐπιδιώκων τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ κ. Τρικούπη ἀπὸ τῆς ἐξουσίας, ἐπιδιώκει τὸν καταποντισμὸν τῆς Ἑλλάδος. Τοιοῦτοι ἀσυνεῖδητοι ἄνθρωποι δὲν ὑπάρχουσι μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων.

Γνωστόν, ὅτι εἶχε διαταχθῇ ἐξέλεξις ἐν τῷ ταμείῳ τῶν πληρωμῶν τῶν ἐπαρχιακῶν ἐξόδων Ἀττικῆς τῷ διευθυνομένῳ ὑπὸ τοῦ Ταμίου πρώτης τάξεως κ. Ἀναστασίου Λάσκαρη. Ἡ ἐξέλεξις ἐνεργουμένη ὑπὸ τῶν κυρίων Δούρου καὶ Καραθάνου γραμματέων α' τάξεως παρὰ τῷ Γεν. Λογιστηρίῳ καὶ Μπάσδαλι γραμματέως α' τάξεως παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ἤρξατο τὴν 7 τρ. μ. Ἀλλὰ κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐπληροφορήθη, ὅτι ὁ καθ' οὗ ἡ ἐξέλεξις ταμίας μετεβίβασε διαρκούσης τῆς ἐξελέξεως τὴν κτηματικὴν αὐτοῦ περιουσίαν εἰς τὴν σύζυγόν του καὶ εἰς τὸν δεκαπενταετῇ γυναικάδελφόν του. Ἔνεκα τῆς πονηρᾶς πράξεως ταύτης βαρεῖται ὡς εἰκὸς ἠγέρθησαν ὑπόνοιαι περὶ ἐλλείμματος ἐν τῷ ἐξελεγχόμενῳ ταμείῳ. Ἐφ' ᾧ διετάχθησαν οἱ γραμματεῖς τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν κύριοι Γεωργιάδης, Ἀντώνιος Ἀναγνωστόπουλος, Θεοδοσιάδης, Πανᾶς καὶ ὁ γραφεὺς κ. Κακαλίνης, ἵνα βοηθήσωσι τοὺς ἐξελεγκτάς, οὕτω δὲ δυνηθῶσι νὰ περατώσωσι τὴν ἐξέλεξιν τὸ ταχύτερον.

Τὴν 7ην μ. μ. τῆς χθὲς περατωθείσης τῆς ἐξελέξεως ἐβεβαιώθη, ὅτι ἐν τῷ ταμείῳ τούτῳ ὑπάρχει ἔλλειμμα 240,000 περίπου δραχμῶν. Εὐθὺς ὡς ἀνεκοινώθη εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξελέξεως ἀπηύθυνεν εἰς τὴν εἰσαγγελικὴν ἀρχὴν καταγγελίαν κατὰ τοῦ ὑπολόγου ταμίου Ἀναστασίου Λάσκαρη, καλὼν ταύτην ἵνα ἐνεργήσῃ τὰ κατὰ τὸν νόμον.

Καθὰ ὑπηνίχθημεν ἤδη ἐν τῷ χθεσινῷ ἡμῶν φύλλῳ, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπὸ τοῦ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀνταποκριτοῦ τῆς « Ἐφημερίδος » διαβιβασθεισῶν ἡμῖν πληροφοριῶν, ἡ Πύλη ἀνεκάλεσε τὴν ἀπόφασίν της περὶ ἀπολύσεως τοῦ Φεριδὸν βέη, χθὲς δὲ ὁ πρεσβευτῆς τῆς Τουρκίας τηλεγραφικῶς ἔλαβεν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τὴν εἶδησιν, ὅτι παραμένει ἐν τῇ θέσει αὐτοῦ. Ὁ Φεριδὸν βέης, μετὰ τὸ

τηλεγράφημα τοῦτο, ἐπεσκέφθη τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν παραμείνας παρ' αὐτῷ περὶ τὴν ὥραν.

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ, 30/12 Μαΐου 1888.

ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ

Ἐν ταῖς ἡμερῶσι τῆς Βιέννης ἐδημοσιεύθη ἀκριβὴς ἀφήγησις τῶν προσφάτων ἑλληνοτουρκικῶν ἐπεισοδίων. Εὐτυχῶς αἱ προσπάθειαι τοῦ Τρικούπῃ ἐξετιμήθησαν δεόντως ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐγένετο δὲ τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς ἀνόρθωσιν τῆς προτέρας φιλικῆς σχέσεως.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 18 Ἀπριλίου 1888.

Τίς οἶδε τί θὰ ἀποκαλυφθῇ ἀν διαταχθῇ ὅλων τῶν Ταμείων ἡ ἐξέλεξις; Εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ ἔχῃ μεταδοθῇ ὡς δι' ἡλεκτρικοῦ σύρματος καὶ εἰς ἄλλα ταμεῖα ἡ ληστρική αὕτη ἀρπακτικότης. Ἄλλ' ἔπρεπε νὰ φέρωμεν ἐδῶ ἐν Ἀθήναις ὅλους τοὺς λογαριασμοὺς πρὸς ἐξέλεξιν, ἐδῶ ὑπὸ τὸ αὐστηρὸν βλέμμα τοῦ ἀμειλίχτου διώκτου τῶν καταχρήσεων, ἵνα πατάξωμεν κατακέφαλα τὴν νέαν ταύτην Λερναίαν Ὑδραν. Διότι ἐξομολογούμεθα ἀνυποκρίτως ὅτι πέραν τῶν πυλῶν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ μακρὰν τῆς χαλυβδίνου ἀκαμψίας τοῦ κ. Τρικούπῃ ὑποπτεύομεν, ὅτι πάντοτε θὰ εὔρεθῇ ἐν κάλυμμα διὰ νὰ σκεπᾷ τὸ ἀνακαλυφθησόμενον ἔλκος, ὡς εὑρίσκετο μέχρι τοῦδε ἐπὶ πασῶν τῶν προκατόχων κυβερνήσεων. Καὶ ὅταν τοιαύτην ἔχωμεν ἰδέαν περὶ τῆς ἐκτάσεως τοῦ δεινοῦ, τίνα θέλετε νὰ ἔχωμεν διάθεσιν, ὅπως ἐξιστορῶμεν τὰς δυσώδεις λεπτομερείας τοῦ ἐγκλήματος τοῦ κ. Λάσκαρη; Καὶ δὲν ἀρκεῖ ἡ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν μεταβίβασις τῆς περιουσίας του, καὶ δὲν ἀρκεῖ ἡ μὴ εὑρεσις οὐδενὸς ὑπόπτου σημείου ἐν τῇ οἰκίᾳ του, ὅταν εἶνε βεβαιωμένον ὅτι λείπουν 240,000 δραχμῶν ἐκ τῆς διαχειρίσεώς του καὶ ὅταν ὁ ἴδιος ἐν ἀρχῇ μὲν διστάζων εἶτα δὲ ὥσει μεταμελούμενος ὁμολογεῖ ὅτι ἐξ αὐτῶν

ἔδωκεν εἰς τὸν κ. Γρηγοράκη πρὸς συγκάλυψιν τοῦ ἄλλου ἐγκλήματος;

THE DAILY NEWS, April 26, 1888.

*THE EXTRAORDINARY DISCOVERY IN THE
GREEK TREASURY*

THE MINISTER AND THE CASHIER

From a correspondent.

Athens, April 18.

It is not an Arabian Nights' tale I am going to relate, but a real incident (already announced to you by wire) Our newspapers are full of it, and perhaps you may feel sufficiently interested in this extraordinary and, I should think, unprecedented event, to find room for a more detailed account. You know our Prime Minister. He has lived several years in London, and you have published many an article about him. But you do not know that «Prime Minister» is not half expressive enough of what Mr. Tricoupis is to us. He is Prime Minister, Leader of our Parliament, Minister of War, Minister of Finance, avowedly; moreover he is, de facto, Minister of Marine, Minister of Foreign Affairs, and of almost everything else. Mr. Tricoupis has, from the day he came into office, given up ten out of his nineteen hours' daily work to the Ministry of Finance, which needed it.

The fruits of his work were not long ripening. The country's resources increased, the taxes yielded more, and for the first time after many years the national balance sheet bade fair to show on the right side. Nevertheless, the public Treasury seemed to benefit nothing. Mr. Tricoupis could

not make it out. He asked the « Chief Central Cashier » to lay before him every evening a balance-sheet of the cash in hand. The balance-sheet was produced regularly as clock-work, only the item « Payments in Suspense » seemed to swell and the balance in hard cash to become less. Mr. Tri-coupis could not understand it.

Simultaneously with this dwindling of the cash balance in the public Treasury, the Opposition Press indulged in long articles lamenting the country's coming disappointment in the expectation of a balance. At the same time the militant part of the Opposition took the lead and there were threats of a revolution. There was a procession in the streets, and in a central thoroughfare a volley of revolver shots was fired, with the result of killing an unlucky young tailor who was looking on. The very next day the Chief Central Cashier brought in his daily balance-sheet, showing a balance of 25 francs ! The Minister stared and wondered at the coincidence of the maximum heat of the Opposition with the minimum ebb of the cash balance. He said nothing, but a suspicion crossed his mind, and he set about sifting and comparing the balance-sheets which had been handed him. Very soon he found discrepancies with the general statements in the accountant's department. His doubts grew stronger, until one fine morning (Friday last) he made his appearance in the Ministry at the unusual hour of 7 o'clock, sent for three of the highest officials, and had all the needful documents drawn up and signed there and then, appointing them « a committee for examining and ascertaining the exact state of the Treasury », or something to that effect.

Shortly afterwards this committee were standing at the

door of the Treasury Department, and when the Chief Central Cashier made his appearance he was politely called upon to deliver his books and the keys of his strong rooms and safes. He appeared greatly surprised, but there was no help for it, and the keys were delivered. The examination began straightway. And what did the committee discover? A deficit? No, no deficit; on the contrary, a surplus, and a good, round surplus-plump and living. The balance-sheet submitted to the Minister on the previous evening showed a cash balance of 35,000 francs, and you may judge the surprise of the committee when they laid hands on a large bundle of bank notes, and counted 10, 20, 30, 40, 50, 60, 100, 200 thousand francs. You can picture how they rubbed their hands with joy, and plunged them into the safes once more. Another bundle, another counting — a total of 400,000 francs. More plunges into the safes and strong rooms, more bundles of bank — notes, more parcels of napoleons, more bags of dollars, and when the counting was over the sum total of the surplus reached six millions odd thousand francs! The news spread like wildfire, and the whole Ministry of Finance, from the Minister down to the clerks and commissionaires, were soon dancing about in glee. Passers-by looked in, were told the news, caught the epidemic, and rushed out into the street also rubbing their hands at express speed. An hour later half Athens was excitedly walking the streets-talk, talk, talking about the news. After the first surprise everybody began wondering and speculating why Mr. Chief Central Cashier had laid that wonderful nest egg by: «What was he going to do with it?» Annex it? No; he is known all over the country as a scrupulously honest

fellow in money matters. What was his object then? He says it was out of pure loving kindness to Mr. Tricoupis, as he (the cashier) intended to increase the six millions into a dozen, and then at the end off the financial year to surprise his superior by enabling him to show off brilliantly in his Budget. I am sorry to say the Athenians were incredulous and suddenly it was remembered that the Opposition had predicted the calculations of Mr. Tricoupis would prove wrong by 10 or 12 millions francs, just the amount Mr. ex-Chief Central Cashier was so desirous of saving up. Then came the thought-how wonderfully effective the missing of the said millions would be in helping to upset the Government; how handy these millions would have been, gently taken out of their hiding places, and shown as the result of the superior policy of the new Administration! As to this I cannot give an opinion. I think we had better wait until the cashier and the Public Prosecutor have quite elucidated the matter between them.

19 'Απριλίου 1888.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ὁ ὅσον ἰσχυρὰν ἔχων τὴν θέλησιν καὶ ἐν ταῖς κρισιμωτάταις τῶν περιστάσεων δυνάμενος νὰ συνέχῃ τὰ αἰσθη-
ματα αὐτοῦ, ἐνώπιον τῶν ῥαγδαίως καὶ ἀδοκῆτως ἀποκαλυπτομένων
αἰσχροσυρηγμάτων ἀδυνατεῖ ν' ἀποκρύψῃ τὴν κατέχουσαν αὐτὸν ἀθυ-
μίαν καὶ ἀπογοήτευσιν. Πανταχοῦ δόλος καὶ ἀπάτη κυριεύοντα ὑπὸ
τὴν λεοντὴν τῆς ἐντιμότητος καὶ τῆς πολυχρονίου ὑπηρεσίας. Ὅλας
ταύτας τὰς «ἐντιμότητας» τὰς εὔρεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δημοσίου
ὁ κ. Τρικούπης καὶ δὲν εἶχε λόγον νὰ τὰς ὑποπτευθῇ ἀφοῦ πᾶσαι
αἱ κατὰ καιροὺς κυβερνήσεις τὰς ἐπροστάτευσαν καὶ προήγαγον.
'Ἄλλ' ὁ κ. Τρικούπης, — τὸ ἐπαναλαμβάνομεν ὅσον ἂν εἶνε δυσάρε-

στον εἰς μερικὸν, — δὲν εἶνε ἐκ τῶν ὑπουργῶν, οἵτινες ἀρκοῦνται εἰς τοὺς τίτλους καὶ τὰς περγαμηνὰς τῶν ὑπ' αὐτόν. Ἐχει τὴν ἀδυναμίαν νὰ ἐρευνᾷ ὁ ἴδιος καὶ πείθεται περὶ τῆς χρηστότητος καὶ ἐκαστοῦ. Δὲν ὑπογράφει τυφλῶς, ὥς τινες τῶν προκατόχων του, ἔγγραφα, ἀλλ' ἔχει τοῦ καθήκοντος τὴν ὑπομονὴν νὰ ἐξελέγῃ τὴν ἐργασίαν ἐκαστοῦ καὶ βεβαιοῦται περὶ τῆς ἀκριβείας αὐτῆς. Αἱ τοιαῦται ιδιότητες τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἀσυνήθεις διὰ τοὺς «πεπειραμένους, δοκιματωτάτους καὶ πολυχρόνιον ἔχοντας ὑπηρεσίαν καὶ τίτλους ὑπαλλήλους», δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μὴ φέρωσιν εἰς φῶς τὴν κιβδηλείαν, ὅπου τοιαύτη ὑπῆρχεν, ἀρχὴ δὲ τῆς ἀνακαθάρσεως ἐγένετο ἀπὸ τῶν τελωνειακῶν καταχρήσεων, αἵτινες εἶδομεν τίνα εὐάρεστα καθόλου ἐπήνεγκον ἀποτελέσματα ἐπὶ τῶν δημοσίων εἰσπράξεων. Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς εὐλόγως ἀλγεινότερα δοκιμάζει αἰσθήματα εὐρισκόμενος καθ' ἐκάστην πρωΐαν ἀπὸ τινος ἐνώπιον καὶ ἐνὸς νέου ὄντορος ἐγκλήματος καὶ βλέπων τίνων ἐπιβούλων θῦμα ἐγίνετο ἀπὸ πολλοῦ καὶ μετὰ τίνος ἀμελείας καὶ ἀπονίας ἐκυβέρνων τὰ συμφέροντα αὐτοῦ προκατοχοὶ Κυβερνήσεις, μόνον σκοπὸν θέμεναι τὴν διατήρησιν αὐτῶν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ καὶ τὴν ἀπολαυτὴν τῶν ἐξ αὐτῆς λαφύρων. Ἀλλ' ἐπίσης μετὰ λόγου ὁ ἑλληνικὸς λαὸς εὕρισκε ἀντισημασθῆναι ἐν τῇ ὁδύνῃ αὐτοῦ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὴν ἀκάματον ἀστηρήτητα καὶ ἀκρίβειαν μεθ' ἧς ὑπηρετοῦνται σήμερον τὰ συμφέροντα αὐτοῦ. Πείθεται ὑπὸ τῶν πραγμάτων ὅτι τὰ κατ' αὐτοῦ ἀδικήματα δυσκόλως διαφεύγουσι τὸ ἀγρυπνον ὄμμα τῆς Κυβερνήσεως, ἀποκαλυπτόμενα δὲ ἀμειλίτως κολάζονται.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 26 Ἀπριλίου.

ΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Ὡς ἐκ προμελέτης δὲ θὰ ἐνόμιζέ τις, ἐπεδιώκεν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὁ Σουλτάνος τὴν ἐκτράχυνσιν τῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρ-

κίας σχέσεων ἠθέλησε νὰ βολιδοσκοπήσῃ τὴν ἡμετέραν Κυβέρνησιν ἂν ἦτο δυνατόν νὰ ἀναβληθῇ ἡ μετάβασις εἰς Κωνσταντινούπολιν τῆς ἑλληνικῆς ἐκτάκτου πρεσβείας, ἥτις θὰ ἐκόμιζεν εἰς αὐτὸν τὸν Μεγαλόσταυρον εἰς ἀνταπόδοσιν τοῦ Ἰμτιγιάζ. Τὴν ὑψηλὴν θέλησιν τοῦ Σουλτάνου ἐπεφορτίσθη νὰ πραγματοποιήσῃ ὁ παρ' ἡμῖν ἀντιπρόσωπός του, ὅστις καὶ μεταβὰς ἐπὶ τούτῳ παρὰ τῷ πρωθυπουργῷ κ. Τρικούπῃ ἐπεθύμει νὰ μάθῃ ἂν ἡδύνατο ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις νὰ ἀναβάλῃ τὴν εἰς Κωνσταντινούπολιν μετάβασιν τῆς ἐκτάκτου πρεσβείας. Ὁ δὲ κ. Τρικούπης, μετὰ τῆς διακρινούσης αὐτὸν εὐστοχίας καὶ παρρησίας, — "Ὅχι μόνον δυνάμεθα, ἀλλὰ καὶ ἐπιθυμοῦμεν τοῦτο, ἀπήντησε πρὸς τὸν βέην.

Τὴν τοιαύτην ἀπάντησιν, ἔσπευσε, κατὰ τὰς πληροφορίας ἡμῶν, ὁ τοῦρκος πρεσβευτὴς νὰ διαβιβάσῃ τηλεγραφικῶς εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Γιάδζ, ἀλλ' ἀντὶ νὰ θεωρηθῇ αὕτη ὡς ἐπιτυχία διπλωματικὴ καὶ ἱκανοποιούσα τὴν βούλησιν τοῦ Σουλτάνου, ἐξελήφθη—καὶ δικαίως—ὡς ἐπιτυχῆς εἰρωνεία καὶ ἀποτέλεσμα αὐτῆς ὑπῆρξεν ἡ ἀνάκλησις τοῦ ἀτυχοῦς πρεσβευτοῦ.

100,000 ΔΡΑΧΜΑΙ ΤΟΥ κ. ΓΡΗΓΟΡΑΚΗ

Νέαν ἐκπληξιν παρουσίασε πάλιν χθὲς ὁ κ. Γρηγοράκης εἰς τὸ ἀρκετὰ συγκεκινημένον ἤδη κοινόν. Χθὲς τὴν πρωτὴν εἰς τὸν κ. Γρηγοράκην, ἔφερεν ὁ υἱὸς του 100,000 δραχμάς, οὗτος δὲ τὰς ἔδωκεν εἰς τὸν κεντρικὸν ταμίαν κ. Καλογερῆν εἰπὼν ὅτι δυνατόν νὰ εὑρεθῇ ἔλλειμμα καὶ τὸν παρεκάλει νὰ τὰς λάβῃ καὶ τὰς τοποθετήσῃ εἰς τὸ ταμεῖον, χωρὶς νὰ κάμῃ λόγον περὶ τούτου. Ὁ κ. Καλογερῆς ὁμῶς ἀνέφερε τὸ γεγονὸς παραχρῆμα εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργόν, ὅστις διέταξεν ἵνα τὰ μὲν χρήματα δεχθῶσιν, βεβαιώσῃ δὲ παρθευτὴς ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ τὸ γεγονός. Ὁ κ. Καλογερῆς παρέλαβε τὰς 100,000 δραχμῶν συνισταμένας εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ ἄλλα χρυσᾶ νομί-

σματα, ὃ δὲ εἰσαγγελεὺς κ. Καρατζᾶς κατήλθεν εἰς τὸ ταμεῖον καὶ ἐβεβαίωσε τὸ νέον ἔλλειμμα.

Κατόπιν συνετάχθη πρωτόκολλον, δι' οὗ ὁ κ. Γρηγοράκης κατέθεσε τὰς 100,000 δραχμῶν, καὶ ἐπιφυλάσσεται νὰ λάβῃ ὀπίσω τὰ χρήματα ταῦτα ἂν δὲν εὐρίσκετο ἔλλειμμα. Εἶνε ὁμως ἀναμφισβήτητον πλεόν ᾗτις ἡ διαχείρισις τοῦ κ. Γρηγοράκη παρουσίασεν ἔλλειμμα, ὅπερ τὸ κατατεθὲν ποσὸν δὲν θέλει ἐπαρκέσει νὰ τὸ καλύψῃ.

ΛΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΠΩΣ ΕΧΕΙ Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΦΕΡΙΔΟΥΝ ΒΕΗ

Μετὰ τὴν καταδίωξιν τοῦ Μητροπολίτου Καστορίας καὶ ἔπειτα κατὰ τὴν παῦσιν τοῦ Μητροπολίτου Σεργῶν ἀπ' εὐθείας ἐκ τῶν ἀνακτόρων τοῦ Γυδίζ, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας εἶχεν ἐπισκεφθῇ τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην, ὁπότε οὗτος ῥητῶς ἐδήλωσε τῷ Φεριδούν βέη, ὅτι ἡ Πύλη παραγνορίζει καθ' ὁλοκληρίαν τὰς ἀγαθὰς διαθέσεις τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅτι ἡ διαγωγή τῆς Πύλης ἀπέναντι τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου, ἰδίως ἐν Μακεδονίᾳ, κατέστη ἀφόρητος, οὐδόλως δὲ ἐκ ταύτης δύναται τις νὰ ἐξαγάγῃ, ὅτι ἡ Τουρκία πράγματι ἐπιθυμεῖ φιλικὰς μετὰ τῆς Ἑλλάδος σχέσεις. Μεθ' ὅλα ταῦτα ὁμως ἡ Ἑλλάς ἐννοεῖ νὰ ἐμμείνῃ ἐν τῇ εἰρηνικῇ πολιτικῇ αὐτῆς, μηδαμῶς σκεπτομένη οὔτε περὶ ἐπαναστάσεως, οὔτε εἰς ἄλλο τι μέτρον βίαιον νὰ προβῇ, ἀρκουμένη ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῆς Πύλης. Ἡ γλῶσσα τοῦ κ. Τρικούπῃ ἐν τῇ συνδιαλέξει ταύτῃ μετὰ τοῦ Φεριδούν βέη ὑπῆρξεν αὐστηρὰ καὶ εὐκρινής, βραδύτερον δὲ καὶ τινες ἄλλοι ἐνταῦθα πρεσβευταὶ παρέστησαν εἰς αὐτὸν ὅτι πράγματι τὰ διαβήματα τῆς Τουρκίας ἐν Μακεδονίᾳ ἦσαν τοιαῦτα, ὥστε δύσκολον ἦτο νὰ μὴ παραγάγωσιν ἀνωμαλίαν τινά.

Ταῦτα πάντα διεβίβασεν ὁ Φεριδούν βέης εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐν μακρᾷ ἐκθέσει του, τῆς ὁποίας ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ἡ ἀνάκλησίς του, ἀνασταλεῖσα ὁμως ἔπειτα.

24 'Απριλίου.

Χθὲς ἐγένετο ἡ κηδεία τοῦ Μιχαὴλ Παπαρηγοπούλου. Εἰς τὴν κηδείαν ταύτην παρήσαν ἔτι πλείστοι ἀνώτατοι ὑπάλληλοι, ἔκ τῶν ὑπουργῶν τινες καὶ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, ὡς φίλος τῆς οἰκογενείας, ὅστις ἀφοῦ ἤκουσεν ἐν τῇ Ἁγίᾳ Εἰρήνῃ τὴν νεκρόσιμον ἀκολουθίαν, συλλυπηθεὶς τῇ οἰκογενείᾳ, ἀπεχώρησε, καὶ μόνος, διὰ τῆς ὁδοῦ Καλαμιώτου κλ. μετέβη πεζῇ εἰς τὴν οἰκίαν του.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 23 'Απριλίου.

Η ΔΙΤΑΝΕΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙΤΑΦΙΩΝ

Εἰς τὴν Μητρόπολιν, ἔνθα ἱερούργει ὁ πρῶν Κεφαλληνίας κ. Κομποθέκρας, εἶχον προσέλθει ἀπασαι αἱ ἀρχαί. Ὁ Πρωθυπουργὸς μετὰ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου. .

23 'Απριλίου.

... Εὐτυχῶς ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐπιληφθεῖσα δραστηρίων διαπραγματεύσεων ἠτύχησε νὰ ἐπιτύχῃ, ὅπως ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις τροποποίησιν τὴν περὶ τῶν ἑλληνικῶν οἶνων ἀπόφασιν αὐτῆς, πρὸς τοῦτο δὲ συνέτρεξεν ἡ περίστασις τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ἐξ Ἀλγερίας οἶνων, εἰς οὓς ἐπετράπη νὰ περιέχωσιν οἰνόπνευμα μέχρι 13 ἐπὶ τοῖς %.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 25 'Απριλίου.

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Εἰδικοῦ ἀνταποκριτοῦ.

'Εν Κωνσταντινουπόλει, τῇ 22 'Απριλίου 1888.

Μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως καὶ ἀναπτέρωσεως σωφρονῶν ἐλπίδων ἐπληροφορήθημεν τὴν τελευταίαν εὐσταθῆ στάσιν τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀπέναντι τῆς Ὑψηλῆς Πύλης.

Ἐκ τοῦ προχθὲς δημοσιευθέντος ὑπὸ τῆς τουρκικῆς ἐφημερίδος «Σααδὲτ» ἄρθρου περὶ τῶν ἑλληνοτουρκικῶν σχέσεων πείθεται τις ὅτι ἡ ἀξιοπρεπὴς στάσις, ἣν οἱ πάντες ἀνεμένομεν παρὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη θέλει φέρει τὰ ποθητὰ ἀποτελέσματα εἰς αὐτὸν τοῦτον τὸν Σουλτάνον ἐποιήσατο ἰδίᾳ αἰσθησὶν ἡ στάσις τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ὑπὸ φόβου δὲ ὡς συνήθως καταληφθεὶς μετεκαλέσατο τὸν τῆς Ἀγγλίας πρεσβευτήν, οὗ τὴν γνώμην ἐξήτησε περὶ τοῦ πρακτέου. Ἄν αἱ πληροφορίες, ὡς πιστεύω, εἴνε ἀληθεῖς, ὁ Οὐάϊτ συνέστησε συμβιβαστικὴν στάσιν καὶ εὐλάβειαν πρὸς τὰ καθεστῶτα. Δὲν ὑπάρχει ἄλλως τε ἀμφιβολία, ὅτι καὶ αὐτοῦ τοῦ Χαμίτ περισσότερον ἢ Ἀγγλία ἐπιθυμεῖ νὰ ἀποφύγῃ τὸν πόλεμον μετὰ τῆς Ρωσσίας καὶ Τουρκίας, ὃν ἔχει λόγον νὰ προβλέπῃ ἡ Ἀγγλία ὡς ἐνδεχόμενον, εἴ ποτε εἶχον δεινωθῇ αἱ μεταξὺ Πατριαρχείου σχέσεις.

Οὕτω φαίνεται τό γε νῦν μετριοπαθέστεραι κρατοῦσαι ἐν Γαλλίᾳ σκέψεις εἰς τὴν σύνεσιν καὶ τὴν ἀχαμπτον ἐπιμονὴν τοῦ κ. Τρικούπη ἀπόκεινται τὰ περαιτέρω μέχρις ὀριστικῆς διακανονίσεως.

30 Ἀπριλίου.

Χθὲς ἐπεσκέφθη τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ κ. Maude, τέως ἐν Λαυρεΐφ πρόξενος, ὅστις ἐπαύθη ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως, διότι ἐπεσκέφθη τὸν πρίγκηπα τοῦ Ὁρλεάνς κατὰ τὴν ἐκ Λαυρεΐου διάβασίν του.

25 Ἀπριλίου.

Μετὰ τῆς δεούσης μεγαλοπρεπείας ἐγένετο χθὲς τὴν νύκτα ἡ τελευτὴ τῆς ἀναστάσεως ἐν τῇ Μητροπόλει. Ἐπὶ τῆς ἐν τῇ πλατείᾳ αὐτῆς ἐξέδρας ἀνῆλθον ὁ πρωθυπουργός, οἱ ὑπουργοί. Χάρις εἰς τὴν ἀπαγορευτικὴν ἀστυνομικὴν διάταξιν, πυροβολισμὸς δὲν ἐρρίφθη, ὡς ἄλλοτε, σχεδὸν οὐδεὶς τοῦναντίον τὰ πυροτεχνήματα ἦσαν ἀφθονα, κατελάμπετο δὲ ὁλόκληρος ἡ πλατεῖα ὑπὸ τῶν βεγγαλικῶν φώτων, τῶν καιομένων ἐκ τῶν ἐξωστῶν τῶν κύκλω οἰκιῶν.

Ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τοῦ ὀνόματος τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως ἐτελέσθη χθὲς τὴν 10 π. μ. ὥραν ἐν τῷ ναῷ τῆς Μητροπόλεως δοξολογία, ἐν ᾗ παρευρέθησαν ὁ πρωθυπουργός, οἱ ὑπουργοί, καὶ ἅπασαι αἱ δημοτικαί, στρατιωτικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἀρχαί.

ΕΟΡΤΑΙ ΠΑΣΧΑ

Μετὰ πάσης μεγαλοπρεπείας καὶ πληρεστάτης τάξεως διεξήχθησαν τὴν νύκτα τοῦ Σαββάτου καὶ χθὲς ἡ τελετὴ τῆς Ἀναστάσεως καὶ ἡ ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ ὀνόματος τοῦ Βασιλέως ἡμῶν ἐπίσημος δοξολογία. Κατ' ἀμφοτέρας τὰς τελετὰς παρῆσαν ἐν στολῇ ὁ πρωθυπουργός, οἱ ὑπουργοί, ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς τὸ διπλωματικὸν σῶμα, ἄπειροι δὲ ξένοι ἐκ τῶν ἐπισκεπτομένων τὰς Ἀθήνας.

GREEK FINANCE

A correspondent at Athens gives us details of the great financial scandal in Greece, briefly alluded to in recent telegrams. M. Tricoupis, the Premier and Minister of Finance, has suddenly found himself the happy possessor of a national balance of six millions of francs, at a time when he was assured that the Treasury was almost empty. He had, indeed, all along refused to accept this assurance, as he knew that the finances were in remarkably good order. But his Budget calculations and the returns of the public cashier could never be made to agree. The cashier invariably protested that there was next to nothing in hand; and at one time the available public resources of Greece seemed to have sunk to less than the price of a good dinner. The Minister grew suspicious, and one day he literally, as well as

figuratively, got up very early in the morning and appointed a committee of investigation. The committee awaited the cashier's arrival, and demanded his keys. They were given up, not without reluctance, the safes were opened, and there, snugly stowed away, were found the missing balances in millions upon millions of specie and bank-notes. The first discovery was one of six millions, and, according to the information of our Correspondent, three millions more have now seen the light. The cashier had a highly original excuse—he wished to give M. Tricoupis a pleasant surprise. He has achieved that object. There is, however, some reason to believe that he is in league with the Opposition, and that, if he could have had his way, the surprise would have been reserved for the moment of their coming into office. M. Tricoupis would have gone out as a financial failure, and the Opposition would have come in to produce a brilliant surplus as with the touch of a magic wand. The Opposition journals had predicted a deficit, and their prediction tallied with the amount stored up in the strong rooms. The East of Europe is to be envied the freshness of its second youth. We can do many things with surpluses in this part of the world, but we are unequal to feats like these. To parallel the situation in our own experience, we must imagine Mr. Goschen challenged to produce his surplus, and, after a desperate search, finding it in the strong box of a Safe Deposit Company. The shade of Hadjipetros must smile appeased on the Grecian land.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 27 Ἀπριλίου.

Ἡ «Πολιτικὴ Ἀνταπόκρισις» ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 2 Μαΐου δημο-

σιεύει τὸ ἐπόμενον ἄρθρον, εἰκονίζον πιστῶς τὴν μεταξὺ τῶν δύο ὁμόρων χωρῶν πολιτικὴν κατάστασιν.

«Ἀπὸ τινος χρόνου διάφορα ὄργανα τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου ἀναφανδὸν κατηγοροῦσι τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν, ὅτι ὑποκινεῖ ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Κρήτῃ στασιαστικὰς ταραχάς, ὅπως ἐκ τῶν σημείων τούτων γεννήσῃ τῇ Πύλῃ στενοχωρίας. Ἡ κοινὴ πηγὴ τῶν τοιούτων διαδόσεων εὐρίσκεται ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐνθα συνετελέσθη κατ' αὐτὰς ἐν τοῖς κυβερνητικοῖς κύκλοις λυπηρὰ τις φρονημάτων μεταβολή. Ἐνῷ μέχρι τοῦδε ὁ Σουλτάνος καὶ ἡ Πύλη ἐνεπνέοντο ὑπὸ τῶν ἀρίστων πρὸς τὴν Ἑλλάδα διαθέσεων καὶ αἱ σχέσεις τῶν δύο ὁμόρων κρατῶν χάρις εἰς τὴν φιλειρηνικὴν κατ' εὐθείαν πολιτικὴν τοῦ ὑπουργείου Τρικούπη κατέστησαν ἐπὶ τοσοῦτον ἐγκάρδιον, ὥστε ἐδικαιολογεῖτο ἡ ἑλπίς, ὅτι ὅσον οὕτω ἤθελον ἐξομαλυνθῇ τὰ διάφορα μεταξὺ αὐτῶν πρὸ πολλοῦ ἐκκρεμῇ ζητήματα, ἐσχάτως πάλιν ἀφυσπνίσθη ἡ ἀρχαία τῆς Πύλης δυσπιστία, ἐξωθήσασα αὐτὴν εἰς σημαντικὰς ἐνισχύσεις τῶν ἐν Μακεδονίᾳ στρατευμάτων καί, ὅπερ χεῖρον, εἰς σκανδαλώδεις ἐπιθετικὰς καταδιώξεις τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς ἐπαρχίας ταύτης. Εἰ καὶ πᾶν μέσον μετῴληθεν ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις πρὸς καταπολέμησιν τῆς δυσπιστίας ταύτης, δυστυχῶς οὐδὲν ἔσχον ἀποτέλεσμα αἱ προσπάθειαι αὗται, τὸ δὲ ὑπουργεῖον τῶν Ἑξωτερικῶν τῶν Ἀθηνῶν ἠναγκάσθη ἐπὶ τέλους νὰ ποιήσῃται σοβαρὰς παραστάσεις ἐν Κωνσταντινουπόλει· οὕτω δὲ διατελοῦσιν αἱ σχέσεις σήμερον λίαν τεταμέναι.

Χωρὶς νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὸ ζήτημα, ἀν ἡ Πύλη δὲν ἐγένετο θῦμα ξένης ἐπιβούλου ἐπιρροῆς, ὀφείλομεν διὰ πάσης δυνάμεως νὰ βεβαιώσωμεν, ὅτι ἡ αἰφνιδία αὕτη μετατροπὴ τῶν διαθέσεων τῆς τουρκικῆς Κυβερνήσεως ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ προὔκληθη ἢ δικαιολογεῖται ὑπὸ τῆς διαγωγῆς τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Αὕτη νῦν ὥς καὶ πρότερον κατέχεται ὑπὸ τῆς πεποιθήσεως, ὅτι τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος ἀπαιτοῦσι τὴν διατήρησιν τοῦ *Statu quo* καὶ ὅτι ἡ ἔκρηξις σοβα-

ρωτέρων κινήματων ἐν τῇ Ἀνατολῇ δὲν εἶνε ἐπιθυμητὴ εἰς τὴν ἐν μέσῳ τῆς οἰκονομικῆς καὶ στρατιωτικῆς ἀναδιοργανώσεως εὐρισκομένην νῦν Ἑλλάδα.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 29 Ἀπριλίου.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν εἰς ἀξιέπαινον καὶ αὐστηρὸν μέτρον προέβη διὰ διαταγῆς του κοινοποιηθείσης εἰς τὰ διάφορα σώματα τοῦ ἐνταῦθα στρατοῦ. Πληροφορηθὲν ὅτι τῶν ἀξιωματικῶν τινες φοιτῶσιν εἰς τὰ χαρτοπαικτεῖα ἐξέδωκε διαταγὴν, δι' ἧς ἀπειλεῖ τοὺς τυχόν συλληφθησομένους ἐν τοῖς καταγωγίοις τούτοις μὲ ἀργίαν δι' ἀπολύσεως ἐκ τῆς θέσεώς των. Πρὸς τοῦτο δὲ ἐξ ἑκάστου σώματος διώρισεν ἀνὰ ἓνα ἀνώτερον ἀξιωματικόν, διὰ τὴν ἐπιτήρησιν καὶ ἐφαρμογὴν πραγματικὴν τοῦ σωστικοῦ τούτου μέτρου τῆς ἀξιοπρεπείας τῶν κ. κ. ἀξιωματικῶν. Ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι ἡ ἐγνωσμένη ἀκαμψία τοῦ κ. Τρικούπη θέλει παραγάγει ἀποτελέσματα.

26 Ἀπριλίου.

Ἡ ἀπουσία τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας ἐγένετο ἀφορμὴ μιᾶς ἀγαθῆς πράξεως ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐορτῆς τοῦ ἡμετέρου βασιλέως. Θὰ ἦτο σκληρὸν ἂν παρετάσσοντο ἀπὸ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος μέχρι τῆς πλατείας τῆς Μητροπόλεως οἱ δυστυχεῖς στρατιῶται ἐκτιθέμενοι εἰς τὴν βροχὴν καταλειπόμενοι ἐν τῷ βορρῶν ἐπὶ ὥρας καὶ στερούμενοι τῆς ἐν τοιαύταις ἡμέραις ὀφειλομένης ἀναπαύσεως. Ὑπὸ τοιούτων σκέψεων ἀγόμενον τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἀφῆκε τοὺς στρατιώτας του εἰς τὴν ἡσυχίαν των ἢ εἰς τὴν διασκέδασίν των, παραχωρῆσαν εἰς αὐτοὺς τὴν χάριν ταύτην ὡς ἐλεημοσύνην ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ Πάσχα.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 27 Ἀπριλίου.

Πλὴν τῶν γνωστῶν ἤδη δῆμων τῆς Πελοποννήσου, ἐφ' ὧν θέλει διέλθει ἡ νέα σιδηροδρομικὴ γραμμὴ Μύλων — Καλαμῶν, καὶ τὰ δημοτικὰ συμβούλια τῶν δῆμων Σκυλλοῦντος καὶ Ἀρνης ἐν ἐκτάκτῳ

www.libtool.com.cn
 συνεδριάσει επίσης, ἐψήφισαν συγχαρητήρια τῷ κ. πρωθυπουργῷ διὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς συμβάσεως. Ὡσαύτως καὶ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Ἀνδριταίνης ἐψήφισεν ἐν ἐκτάκτῳ συνεδριάσει θερμὰ εὐχαριστήρια πρὸς τὸν κ. πρωθυπουργὸν διὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς συμβάσεως, ἐκφράζον συνάμα τὴν εὐχὴν, ὅπως ταχέως πραγματοποιηθῇ καὶ ἡ κατασκευὴ τῆς γραμμῆς Πύργου — Καλαμῶν.

30 Ἀπριλίου.

Χθὲς ἐγένετο συνεδρίασις τῆς ἐπὶ τῆς Βαλλιανείου βιβλιοθήκης ἐπιτροπῆς ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ.

THE STANDARD, May 1, 1888.

The explosion which Europe has so long been looking for in the Balkan Peninsula is far more likely to take place in Macedonia than in Bulgaria, in Roumania, or in Servia. Greece can at least boast what none of those other kingdoms and Principalities possess — an able, far — seeing, and courageous Statesman. M. Tricoupis, the Prime Minister of king George, is not only much the most capable politician between the Danube and the Aegean; he is a man who would have achieved distinction and asserted for himself a commanding position in any free community. M. Tricoupis is once again interesting himself very actively in the Hellenic Question, in so far as the Hellenic Question asks to be heard in Macedonia, and clamours for an answer in Crete. Conflicting accounts have reached the public of the condition of things in that Island. The Cretan Question, however, cannot be severed from the Macedonian Question; for Greek Statesmanship has always to face the contingency of the Hellenic Kingdom on the mainland suddenly finding itself,

once and for all, hemmed in by a Power very different in cohesion and capacity from Turkey. So long as the Sultan remains master of Macedonia — and not only master of Macedonia but real Suzerain in Bulgaria and what people have always chosen to call Eastern Roumelia — Greece can afford to wait with open hands, in the hope that the ripening pear may fall into its clutches. But a strong Bulgaria, having mass and force enough to attract Macedonia towards it, would be for the Hellenic Kingdom a death-blow to hopes long and passionately cherished. For our part, we cannot but think that the aspirations of Greece in that direction are a dream that can never be realised; for either Macedonia will retain its present nominal dependence on the Sultan, or will slowly, but surely, gravitate towards some larger State, of which Bulgaria will be the nucleus, or, in the event of a general scramble, might be divided among certain Powers, one of which would be Austria. If Greece got any portion, it would be an infinitesimal portion; and it would be the last bit of territory acquired by an aspiring people. Not unnaturally, however, these are not the views that obtain acceptance at Athens; nor do they represent the speculative arrangements that have long fomented in the active and intrepid brain of M. Tricoupis.

GREECE AS SHE NOW IS

Mr. Tricoupis is the Premier of Greece, and he is one of the most remarkable statesmen of modern times. If he were in a great country like Germany, England or Russia he would hold such a position as Bismarck now holds. He has

done wonders for Greece, and it is by his special wish that I am sent to America to better Grecian trade relations with the United States. Mr. Tricoupis is the son of a very illustrious man of the Grecian revolution. He was Secretary to the Grecian Legation at London, where his father was Minister, and it was oratorical powers that first gave him prominence in the Grecian Chamber. He is well known throughout Europe, and he is thoroughly trusted by the Greeks. He is also the Minister of Finance, and his political move in reducing the number of deputies from 250 to 150 was quite as remarkable as would be the persuading the 325 members in your House of Representatives to reduce their number to 175.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 29 Ἀπριλίου.

ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Ἡ εἵδησις περὶ ἀναδιοργανώσεως τῆς ἐξελεγκτικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους πρέπει νὰ χαιρετισθῇ μετ' ἰδιαιτέρας ἀγαλλιάσεως ὑπὸ τοῦ Ἑθνους ὁλοκλήρου. Διότι διαβλέπει τις ἐν τῇ ἀνδρικῇ ταύτῃ ἀποφάσει τοῦ κ. Τρικούπη, ὅλην τὴν χαλυβδίνην ἐπιμονὴν τοῦ ἀνδρός. Ὅτε κατώρθωσε νὰ λάβῃ ἀνὰ χεῖρας τὴν ἄκραν τοῦ μίτου, ὅστις ὠδήγησεν αὐτὸν εἰς τὸν λαβύρινθον τῆς διαχειριστικῆς τοῦ δημοσίου θησαυροῦ σαπρίας, δὲν ἤρκεσθη εἰς τὴν φρικώδη ἀνακάλυψιν τοῦ Μινωταύρου τῆς καταχρήσεως, ἀλλ' ἠθέλησε καὶ νὰ τὸν ἐξαλείψῃ διὰ παντός.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἦν ὑπὸ τὴν προεδρείαν του διὰ βας. διατάγματος συνιστᾷ ἀπαρτίζεται ἐκ πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων. Διότι ἐν μέσῳ τοῦ τόσου θορύβου, ὅστις ἐγένετο διὰ τὰς ἐν τῷ Κεντρικῷ ταμεῖῳ καταχρήσεις, οὐδεὶς ἐσκέφθη ἢ μᾶλλον πάντες

ἐλησμονήσαμεν τὰ ὥς διὰ μαγείας κενωθέντα ἀλληλοδιαδόχως στρατιωτικὰ ταμεῖα. Ἄλλ' ὁ κ. Τρικούπης δὲν ἠδυνήθη νὰ λησμονήσῃ τὴν ἀθλίαν καὶ τὴν πικρίαν, ἣν ἐπότισαν αὐτόν, ὥς ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, τὰ πετάξαντα ταμεῖα τῶν ταγμάτων καὶ ἔννοεῖ νὰ ἐπεκταθῇ καὶ συστηματοποιηθῇ ὁ ἔλεγχος μέχρι καὶ τῆς στρατιωτικῆς διαχειρίσεως.

Ἄλλ' ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη δὲν θὰ ἀσχοληθῇ μόνον περὶ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς ἐξελεγκτικῆς τοῦ Κράτους ὑπηρεσίας.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 2 Μαΐου.

Κατὰ τὸν δημοσιευθέντα ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν στατιστικὸν πῖνακα, κατὰ τὸν μῆνα Μάρτιον συνελήφθησαν 275 φυγόδοικοι καὶ προσήλθον ἐκουσίως εἰς τὰς ἀρχὰς 15. Φυγόποινοι δὲ συνελήφθησαν 268 καὶ προσήλθον 88, ἥτοι παρεδόθησαν ἐν ὅλῳ 690. Τὸν Ἰανουάριον οἱ συλληφθέντες καὶ πρυσελθόντες φυγόποινοι καὶ φυγόδοικοι ἀνῆλθον εἰς 309, τὸν δὲ Φεβρουάριον εἰς 415, ἐνῷ τὸν Μάρτιον διὰ δραστηριωτέρας καταδιώξεως, ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἀνῆλθεν εἰς 690. Ἐν συνόλῳ κατὰ τὴν παρελθούσαν τριμηνίαν συνελήφθησαν 1,414 φυγόποινοι καὶ φυγόδοικοι, ὅπερ μαρτυρεῖ λίαν ἐπαινετὴν πρόνοιαν τοῦ ὑπουργείου καὶ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν ὑπὲρ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας.

JOURNAL DES DÉBATS, 11 Mai, 1888.

Au reste, grâce à M. Tricoupis, qui trouve le temps, malgré ses nombreux ministères, d'être un peu son propre préfet de police, la justice athénienne pourra prendre une éclatante revanche. M. Tricoupis vient de constater, de ses propres yeux, qu'un haut fonctionnaire du ministère des finances, le trésorier central, « omettait » de porter sur les exercices budgétaires 6 millions de francs, qui ont été trouvés, comme

par hasard, dans un coffrefort égaré où personne n'avait l'idée de jeter les yeux. Grand scandale; arrestation bruyante de plusieurs personnages de marque, et, par surcroît, fureurs de l'Opposition qui considère ce fait comme un stratagème imaginé par le gouvernement pour se débarrasser de deux employés mal pensans. Quoi qu'il en soit, les deux inculpés, M. M Christos Vlakhanis et Panagiotis Grigorakis, ont été, sans retard, malgré leurs protestations violentes, mis en prison, et le premier ministre, qui n'entend pas la plaisanterie en matière de finances, poussera vivement leur procès.

LE TEMPS, 3 Mai, 1888.

Faut-il accuser la Russie de cette demirupture de la politique énergique et presque menaçante que M. Tricoupis vient d'inaugurer à l'égard de la Turquie? Faut-il croire, comme l'affirment les journaux anglais, qu'à l'époque où M. de Nélidof fit à Athènes un voyage remarqué ce diplomate venait sonder le cabinet grec sur ses intentions, aiguïser ses appétits, lui promettre, en quelque sorte, l'appui du tsar, dont la Bulgarie s'était montrée si indigne? La Grèce ne peut-être satisfaite de l'état de choses qui règne dans la péninsule des Balkans depuis le coup d'Etat le Philippopoli, depuis les victoires de la principauté sur la Serbie. La Grèce ne peut assister avec indifférence à la formation, dans le nord de cette presqu'île dont elle occupe le midi, d'un Etat étendu, appelé, semble-t-il, à se consolider progressivement. Rien d'étonnant si, au premier encouragement d'une puissance étrangère, M. Tricoupis a tenu à faire une affaire de la destitution du métropolitain orthodoxe de Serres.

ΩΡΑ, 2 Μαΐου.

Χθές τὴν πρωίαν παρετέθη ἐν τῇ ἐν Πατησίοις ἐξοχικῇ ἐπαύλει τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς κ. Α. Αὔγερινου ἄριστον ἐπὶ τῇ πρώτῃ Μαΐου, εἰς ᾧ παρέκθησαν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, οἱ ὑπουργοί, τινὲς τοῦ διπλωματικοῦ σώματος, καὶ ἄλλοι κεκλημένοι.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 2 Μαΐου.

Ἡ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΝ ΣΜΥΡΝῃ

... Ἐν τῷ ἑλληνικῷ προξενείῳ καλλιτεχνικῶς διηυθετημένῳ, οἱ ἐγκριτώτεροι τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν συνηθροίσθησαν καὶ προσφωνήσεις καὶ ἀδελφосύνῃ. Θαυμαστὸς καμπανίτης καὶ ἀκένωτος φιλοδωρία ἐξηρέθιζε τὴν ζωηρότητα ἐνῷ ἐπὶ ἐκτενοῦς ἱερῶματος ἡ μουσικὴ τοῦ Ἰταλικοῦ ἐνταῦθα πολεμικοῦ, εὐγενῶς παραχωρηθεῖσα, ἀνέκρουε τὸν ἑλληνικὸν ὕμνον καὶ προὐκάλει ἀπὸ μυρίων στομάτων ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τοῦ Ἑθνους, τοῦ βασιλέως, τοῦ Τρικούπῃ.

3 Μαΐου.

Χθὲς ἐπισκέφθη τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Ἀγγλίας κ. Χάγγαρτ.

3 Μαΐου.

Χθὲς περὶ τὴν ἐνδεκάτην πρὸ μεσημβρίας ἐπισκέφθη τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας Φεριδὸν βέης, παρμεῖνας ἐπὶ δύο ὁλοκλήρους ὥρας. Μετὰ μεσημβρίαν δὲ ἐπισκέφθη τὸν κ. Τρικούπην ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Ἀγγλίας κ. Χάγγαρτ, καὶ ὁ κ. Οὐίτακερ διευθυντὴς τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένης ἀγγλογαλλικῆς ἐφημερίδος «Ἀνατολικὸν Κήρυκος».

ΕΝ Τῇ ΕΞΟΧΙΚῃ ΕΠΑΥΛΕΙ ΤΟΥ κ. ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Μεταξὺ τῶν προσερχομένων διακρίνεται ὁ κ. πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἐκτάκτως εὐθυμος μὲ ὥραϊα ρόδα εἰς τὰς χεῖρας καὶ πλημύραν μειδιαμάτων καὶ χαριτολογιῶν εἰς τὰ χεῖλῃ.

Ὁ ΡΩΜΗΟΣ, ἑβδόμη τοῦ Μαΐου.

Ἐκεῖνος ὁ Τρικούπης μᾶς ἔμπηκε μὲς ὀτὴ μύτη,
ἐκεῖνος ὁ Τρικούπης μᾶς ἔδωσε ὅτ' αὐτιά,
δὲν θέλει κάθε βράδυ ν' ἀφίνωμε τὸ σπῆτι
καὶ μᾶς ἀπαγορεύει νὰ παίζωμε χαρτιά.
Δὲν θέλει πιά ὀτῆς Λέσχαις ὁ ἥλιος νὰ μᾶς βλέπη,
γιατὶ αὐτὸ καθόλου εἰς τὸ σπαθὶ δὲν πρέπει.

Ἐκεῖνος ὁ Τρικούπης μᾶς ἔκοψε ὀτὴ γλύκα,
γιὰ τοὺς σπαθάτους βγάζει φιορμάνι φοβερό,
ἀλλ' οὔτε νύφη βρῖσκω τοῦλάχιστον μὲ προίκα,
κι' ἡ νύφαις ἔχαθῆκαν σὲ τοῦτο τὸν καιρό.
Προστάζει νὰ κυττάζω τοὺς τοίχους τοῦ σπητιοῦ.
καὶ πᾶνε μὲ τῆς νύφαις κι' ἡ ντάμαις τοῦ χαρτιοῦ

Διαταγὴ μεγάλη καὶ τὰ σκυλιὰ δεμένα...
ἀντίο, τράπουλά μου, δὲν ἔχει πιά χαρτιά!...
καὶ ἡλιπίζα νὰ βγάλω ἐκεῖνα τὰ χαμένα,
ἂν μ' ἀφιναν νὰ παίξω ἀκόμη μιὰ νυχτιά
Ἄλλ' ὅμως ὁ Τρικούπης τὸ ἔκαμε γιὰ πίκκα,
καὶ μ' ἔκοψε ὀτὴ μέση κι' ἀπάνω εἰς τὴ γλύκα.

Χωρὶς τραπέζι τζόγου, χωρὶς χαρτιά ὀτὸ χέρι,
κανέννας στρατιώτης σωστὸς δὲν ὑποφέρει,
καὶ ἂν δὲν ἐπιτρέψῃς νὰ παίζω κἂν μιὰσχόλη,
μὰ τὸ σταυρό, Τρικούπη δὲν πέρνομε τὴ Πόλι.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 80 Ἀπριλίου 1888.

Ἡ «ΣΗΜΑΙΑ» ΠΕΡΙ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Τὸ ἡμιεπίσημον δημοσιογραφικὸν ὄργανον τοῦ ἀγγλικοῦ ὑπουργείου, ἐκ τῆς τελευταίας φάσεως τῶν ἑλληνοτουρκικῶν σχέσεων λαβὼν

τὸ ἐνδοσίμον, μακρὸν ἐδημοσίευσεν περὶ Μακεδονίας καὶ τῶν πρὸς αὐτὴν ἐνδιαφερομένων κρατῶν ἄρθρον. Ἡ ἀγγλικὴ ἐφημερίς φρονεῖ ὅτι ἡ προσεχὴς ἐκρηγίς ἐν Ἀνατολῇ θὰ προέλθῃ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐκ Μακεδονίας. ἐπάγεται δέ :

Ἡ Ἑλλὰς δύναται τοῦλάχιστον νὰ καυχηθῇ διότι ἔχει, ὅτι οὐδὲν τῶν ἄλλων βασιλείων καὶ ἡγεμονιῶν τῆς χερσονήσου τοῦ Αἰμου, ἱκανόν, ὀξυδερκῆ καὶ θαρραλέον πολιτικὸν ἄνδρα. Ὁ κ. Τρικούπης, ὁ πρωθυπουργὸς τοῦ βασιλέως Γεωργίου, δὲν εἶνε μόνον ὁ ἱκανώτατος πολιτικὸς μεταξὺ Δουνάβεως καὶ τοῦ Αἰγαίου, εἶνε ἀνὴρ ὅστις θὰ διέπρεπε καὶ θὰ ἤξιον τὴν ἀρχηγίαν ἐν πάσῃ ἐλευθέρᾳ πολιτείᾳ. Ὁ κ. Τρικούπης δραστηκώτατα καὶ πάλιν μεριμνᾷ περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήματος, καθόσον τὸ ἑλληνικὸν ζήτημα ἀπαιτεῖ ἀκρόασιν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἀξιοῖ ἀπάντησιν ἐν Κρήτῃ.

Ἐνόσφ ὁ Σουλτάνος μένει κύριος ἐν Μακεδονίᾳ, — καὶ οὐ μόνον κύριος ἐν Μακεδονίᾳ, ἀλλὰ πραγματικὸς ἐπικυρίαρχος ἐν τῇ Βουλγαρίᾳ καὶ τῇ Ἀνατολικῇ Ῥωμυλίᾳ, — ἡ Ἑλλὰς δύναται νὰ περιμένῃ μὲ ἀνοικτὰς χεῖρας ἐπὶ τῇ ἐλπίδι, ὅτι ὁ ὄριμος καρπὸς θὰ πέσῃ εἰς τὸ στόμα της. Ἀλλ' ἰσχυρὰ Βουλγαρία, ἀρκετὸν ὄγκον καὶ σθένος ἔχουσα ὥστε νὰ ἐφελκίσῃ τὴν Μακεδονίαν πρὸς ἑαυτήν, θὰ ἦτο διὰ τὸ ἑλληνικὸν βασίλειον θανάσιμον τραῦμα εἰς μακροχρονίους καὶ προσφιλεῖς ἐλπίδας. Τὸ καθ' ἡμᾶς δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ φρονῶμεν, ὅτι αἱ ἀξιώσεις τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο εἶνε ὄνειρον, οὐδέποτε μέλλον νὰ ἐπαληθεύσῃ· διότι εἴτε ἡ Μακεδονία θὰ τηρήσῃ τὴν νῦν ἀπὸ τοῦ Σουλτάνου ἐξάρτησίν της, εἴτε βραδέως καὶ ἀσφαλῶς θὰ πέσῃ εἰς χεῖρας μεγαλειτέρου Κράτους, πυρῆνα ἔχοντος τὴν Βουλγαρίαν, ἢ ἐν περιπτώσει γενικοῦ πολέμου δυνατόν νὰ διαμερισθῇ μεταξὺ ἐνίων Δυνάμεων, ὧν μιὰ ἔσται ἡ Αὐστρία. Ἐὰν ἡ Ἑλλὰς λάβῃ τότε μερίδα, ἢ μερίς αὕτη θὰ εἶνε τὸ ἀπειροστημόριον, καὶ θὰ εἶνε τὸ ἐλάχιστον τεμάχιον ἐδάφους τὸ προσκτηθὲν ὑπὸ λαοῦ φιλοδόξου. Οὐχὶ ἀπεικώτως ὁμῶς τοιαῦται σκέψεις δὲν γίνονται ἀσπασταὶ ἐν Ἀθῇ.

ναις, οὐδ' εὐρίσκουσιν χάριν ἐν τῇ φιλεργῷ καὶ ἀτρομήτῃ διανοίᾳ τοῦ κ. Τρικούπη.

10 Μαΐου.

Καὶ ἰδιαίτερον ἐκ Βιέννης τηλεγράφημα πρὸς τὸ ῥωμαϊκὸν «Δίκαιον», ὃ κ. Τρικούπης ἔδωσε τὰς πλέον ὠρισμένας καὶ σαφεῖς ὁδηγίας ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ ἐν Μοναστηρίῳ Ἑλλήνος προξένου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 10 Μαΐου.

Πονηραὶ ἡμέραι ἀνέτειλαν διὰ τοὺς χωροφύλακας. Αἱ ἀποδοχαὶ αὐτῶν ἡλαττώθησαν κατὰ πολὺ, καὶ κατὰ συνέπειαν οἱ πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν δὲν βλέπουνσι τοῦ λοιποῦ οὐδένα λόγον ὑφιστάμενον, ὅπως παρατείνωσι περαιτέρω ἐν τῷ σώματι βίον ἀβίωτον. Καὶ σωρηδὸν ἀπευθύνουσιν αἰτήσεις πρὸς ἀπαλλαγὴν, αἵτινες ἐννοεῖται ὅτι γίνονται δεκταὶ λίαν προθύμως. Καθ' ὅτι ὁ κ. Τρικούπης φαίνεται φρονεῖ ὅτι τὴν ὑπηρεσίαν τῶν χωροφυλάκων δύνανται ἀξιόλογα νὰ ἐκτελέσωσιν οἱ ὀπλίται τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ μετὰ τῆς αὐτῆς μὲν προθυμίας, μετὰ πλείονος δὲ ἀφιλοκερδείας, ὅπερ δὲν κρίνεται τοσοῦτον ἐπουνσιῶδες διὰ τὰς οἰκονομικὰς δυσχερείας ἐν αἷς διάγομεν.

ΩΡΑ, 12 Μαΐου.

Εἰς τὸν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργικὸν γραμματέα κ. Κ. Παπαλουκᾶν ἀνατέθησαν χρέη γραμματέως παρὰ τῇ ἄρτι συστάσει ἐπιτροπῇ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη πρὸς ἀναθεώρησιν, διαρρύθμισιν καὶ συγχώνευσιν πάσης τῆς νομοθεσίας τῆς ἀφορώσης εἰς τὴν διοίκησιν, τὴν διαχείρισιν καὶ τὸν ἔλεγχον τῶν δημοσίων ἐξόδων κλ.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 18 Μαΐου.

Ἀναγινώσκων τὸ ὑπὸ ἡμερομ. 13 τῆς ἐγκρίτου ῥωμαϊκῆς ἐφημερίδος «La Tribuna» εὗρηκα ἐν αὐτῷ κατακεχωρισμένον εὐχάριστον

ἐκ Βερολίνου] τηλεγράφημα περὶ Ἑλλάδος καὶ τοῦ νῦν πρωθυπουργοῦ αὐτῆς· κατὰ τὸ τηλεγράφημα τοῦτο ὁ κλεινὸς καθηγητὴς Virchow ἐπανακάμπτων εἰς τὴν γερμανικὴν πρωτεύουσαν ἐκ τοῦ ἐπιστημονικοῦ ταξιδίου, ὅπερ ἐν συνοδίᾳ τοῦ Shliemann ἐπεχείρησεν ἐσχάτως κατὰ τὸν Αὐγουστον εἰς Ἑλλάδα καὶ ἀναλαβὼν τὰς διακοπείσας παρὰ δόσεις του, ἐνώπιον πολυπληθοῦς καὶ ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου, ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Βερολίνου, ὥμίλησε μετ' ἐπαίνων περὶ Ἑλλάδος καὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ αὐτῆς κ. Τρικούπη, θεμένου ὡς εἶπεν, εἰς τὴν διάθεσιν ἡμῶν κανονιοφόρον. Τοιοῦτο τὸ τηλεγράφημα ἐν τῇ λακωνικότητι αὐτοῦ, ὅπερ εἰκότως διαθρύπτει τὴν ἐθνικὴν τοῦ Ἑλλήνος φιλοτιμίαν, ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, ὅτι ὁ σοφὸς καθηγητὴς Virchow ἀπολαύει εὐρωπαϊκῆς φήμης, οἱ δὲ λόγοι αὐτοῦ θέλουσι βεβαίως συντείνειν, ἵνα διατεθῇ εὐμενῶς τῇ Ἑλλάδι ἢ κοινῇ γνώμῃ ἰδίως παρὰ τῷ ἐπιστημονικῷ κόσμῳ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Βερολίνου, πιθανῶς δὲ καὶ παρὰ τῇ αὐτοκρατορικῇ αὐλῇ, ἐν ἣ ὁ Virchow ἀπολαύει ὡς γνωστὸν μεγίστης ὑπολήψεως.

10 Μαΐου.

Ἐπεστράφησαν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον οἱ εἰς Λονδὶνον ἀποσταλέντες πρὸ τινος μαργαρίται τῆς συλλογῆς τῶν Ζωσιμάδων, ὅπως ἐκτιμηθῶσιν. Ὁ ἐν Λονδίῳ γενικὸς τῆς Ἑλλάδος πρόξενος, πρὸς ὃν εἶχον ἀποσταλῆ, πληροφορεῖ ὅτι κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ πραγματογνωμόνων εἰς μόνον ἐκ τῶν μαργαριτῶν ὁ σφαιροειδὴς δύναται νὰ ἔχη ἀξίαν χιλίων περίπου λιρῶν, πάντες δὲ οἱ ἄλλοι εἶνε ἄνευ ἀξίας.

4 Μαΐου.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἐγένετο μέλος τῆς ἐν Ρώμῃ Ἰταλικῆς Ἀκαδημίας.

Χθὲς περὶ τὴν 4ην μετὰ μεσημβρίαν ἐγένετο ἐν τῷ ὑπουργείῳ

τῶν Οἰκονομικῶν συνεδρίασις τῆς ἐπὶ τῆς Βαλλιανείου βιβλιοθήκης
ἐπιτροπῆς ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Τρικούπη.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 9 Μαΐου

Ὁ ἀξιότιμος κ. Γ. Παπαδιαμαντόπουλος, λοχαγός, ὑπασιστής τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν εἶχε χθὲς κεκλημένους εἰς Ἀμαρούσιον τὴν ἐξοχὴν του καὶ ἐκεῖθεν εἰς Πεντέλην, ὅπου δι' ὄνων φαιδρότατα μετέβησαν, δεκάδας ὅλας φίλων ἰσοτίμων κάγαθῶν, διαπρεπῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ κράτους καὶ ἄλλων, δημοσιογράφων, λογίων καὶ λοιπῶν, εἰς γεῦμα ὑπὸ τὴν δροσερὰν σκιὰν πρὸς τιμὴν τῆς ἡμέρας, ἣτις συμπίπτει νὰ εἶνε καὶ ἡ ἐπέτειος εἰς τὴν ἐξουσίαν προσκλήσεως τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. Τὸ πνεῦμα καὶ ἡ καλὴ καρδιά ἐβασίλευσαν καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκεῖ καὶ κατέστησαν πολύκοσμον καθ' ὅλας τὰς σημασίας τὸ ἐρημικὸν ἄλλως μέρος τοῦ μοναστηρίου τῶν ἐξόχων καλλονῶν τῆς ἀττικῆς φύσεως. Τὸ γεῦμα ἐγένετο φαιδρότατον. Προδόσεις ζωηραὶ καὶ περικαλλεῖς τὸν λόγον, ὧν αἱ κυριώταται ὑπὲρ πατρίδος, βασιλέως καὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Χ. Τρικούπη πεζαὶ καὶ ἔμμετροι ἐξήγειραν τὸν ἐνθουσιασμόν καὶ ἄλλαι ἐπολαπλασίασαν τὴν εὐθυμίαν.

10 Μαΐου

Τὸ γραφεῖον τῆς ἐμπορικῆς στατιστικῆς ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν θὰ ἀναδιοργανωθῇ ἐπὶ τὸ τελειότερον συμπληρουμένης πάσης ἐν αὐτῷ ἐλλείψεως, ὅπως ὁ σκοπὸς δι' ὃν ἰδρύθη ἐκπληροῦται ἀνελλιπῶς. Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἀνέθηκεν εἰς τὸν φιλοτίμως διευθύνοντα αὐτὸ κ. Σκιαδᾶν, ὅπως παρασκευάσῃ νομοσχέδιον ρυθμίζον τὸ γραφεῖον κατὰ τὰ ἐν Εὐρώπῃ τοιαῦτα.

10 Μαΐου.

Ἐκλεκτοὶ καὶ τῆς καρδίας φίλοι ἐώρτασαν χθὲς μετ' ἐνθουσιασμοῦ τὴν ἐπέτειον τῆς εἰς τὴν ἐξουσίαν ἀναβάσεως τοῦ κ. Τρικούπη καὶ ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῆς Εὐρώπης.

10 Μαΐου.

Μετὰ μεσημβρίαν τῆς χθὲς ἐπεσκέφθη τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ρωσσίας κ. Μπυσώφ.

6 Μαΐου.

Χθὲς μετὰ μεσημβρίαν ἐπεσκέφθη τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ ἐξορισθεὶς ἐκ Κρήτης ὀπλαρχηγὸς κ. Σκαλίδης, ἐπ' ἀρκε-

τὸν ~~συνδιαλέχθεις~~ μετ' αὐτοῦ περὶ διαφόρων ζητημάτων ἀφορώντων τὴν κατάστασιν τῆς νήσου.

11 Μαΐου.

Περὶ τὴν ἐσπέραν τῆς χθὲς ἐπεσκέφθη τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπη ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κόμης Μονθολών, παραμείνας παρ' αὐτῷ περὶ τὰς δύο ὥρας.

10 Μαΐου.

Χθὲς τὴν πρωΐαν ἐπεσκέφθη τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Ἀγγλίας κ. Χάγγαρτ καὶ ὁ ἐνταῦθα καρεπιδημῶν Ἀγγλος σὶρ Georges Thomas.

12 Μαΐου.

ΠΡΟΠΟΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ

Κατὰ τὸ ἐν Πεντέλῃ ὑπὸ τοῦ κ. Παπαδιαμαντοπούλου παρατεθὲν γεῦμα ἐπὶ τῇ ἐπιτηρίδι τοῦ σχηματισμοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπη τῆς νῦν Κυβερνήσεως, ὁ συνάδελφος ἀρχισυντάκτης τῆς «Νέας Ἑφημερίδος» κ. Ἰωάννης Κ. Καμπούρογλος, μὴ δυνηθεὶς νὰ παρευρεθῇ, ἐνῶ εἶχε προσκληθῇ, ἀπέστειλε τὴν ἐξῆς ἐμμετρον πρόποσιν ἀναγνωσθεῖσαν μετὰ συγκινήσεως ὑπὸ τοῦ Ἀμφιτρύωνος.

Εἰς τῆς Πεντέλης τὸ βουνὸ τὸ μαρμαροθερμμένο
 'ς τῆς Ἀττικῆς μας τῇ δροσιᾷ, 'ς τῆς Κηφισιάς τὸ στέμμα.
 ἤλθαν καὶ πάλ' οἱ φίλοι του σὲ γεῦμα τιμημένο,
 εἰς τῆς Πεντέλης τὸ νερὸ ποῦ πάει τὸ ρέμα ρέμα.

Οἱ φίλοι τοῦ πρωθυπουργοῦ — δυὸ χρόνια τώρα πᾶνε
 ἤλθαν νὰ τοῦ γιορτάσουνε τὴ δόξα καὶ τὴ γνῶσι,
 καὶ πάλι στὴν ὑγεία του νὰ πιοῦνε καὶ νὰ φᾶνε
 καὶ ποιὸς καλλίτερον εὐχὴ νὰ ἰδοῦνε θὰ τοῦ δόσῃ.

Σὰν τῆς Πεντέλης τὸ βουνὸ ἀθάνατος νὰ μείνῃ
 σὰν τὸ καθάριον ἡ φήμη του νὰ κελαδῇ νερὸ της,
 καὶ μ' ἔργα τῆς πατριδος μας τὸ μέλλον νὰ καλλύνῃ
 καθὼς ἐβγήκε Παρθενὼν ἀπὸ τὸ μάρμαρό της.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 14 Μαΐου.

Μία ἐκ τῶν πρωτοτυπωτέρων γελοιογραφιῶν τοῦ «Ἄστεος» ἡ παριστῶσα τὴν προτομὴν τοῦ κ. Τρικοῦπη κεντημένην ἐπὶ καμβᾷ, ἰδιαιτέρως ἐταρῆς τὰς δεσποίνας καὶ δεσποινίδας τῆς πρωτευούσης, ἐκείνας μάλιστα αἰτινες ἐπιτηδεύουσι τὰ χειροτεχνήματα καὶ ἀγαπῶσι τὰ κεντήματα ἀγαπῶσι δὲ συγχρόνως— ἐν τῇ πνευματικωτάτῃ σημασίᾳ τῆς λέξεως—καὶ τὸν κ. Τρικοῦπην. Διότι παρουσιάζεται εἰς αὐτὰς χρυσὴ εὐκαιρία νὰ χρησιμοποιήσωσι τὸ καλλιτέχνημα τοῦ «Ἄστεος» ἐπὶ τῶν παντοσιδῶν ποικιλιμάτων, ἅτινα καταργάζονται αἱ ἄβραι αὐτῶν χεῖρες. Εἶναι ἀληθές ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς ἐκεντήθη ἐν τῷ «Ἄστει» συμφώνως πρὸς τὸ ὕψος τοῦ γελοιογράφου ἀριστοτέχνου· ἀλλ' αἱ κυραὶ θὰ εὕρωσι τρόπον νὰ ἀπαλύνωσιν ἐπὶ τοῦ καμβᾷ τὴν φυσιογνωμίαν του ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς πρὸς τὸν ἄνδρα εὐνοίας ἐκάστης. Καὶ ὁ κ. Τρικοῦπης θὰ καταστῇ τοιουτοτρόπως τὸ κέντημα τοῦ συρμοῦ!

ΕΦΗΜΕΡΙΣ 16 Μαΐου

Ἡμεῖς ἐγινώσκομεν μόνον, ὅτι αἱ ἀποκαλύψεις τῆς «Ἐφημερίδος» περὶ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἐνεργειῶν εἶχον ἐμβάλει εἰς ταραχὴν τοὺς ἐν Βιέννῃ, ἡγνοοῦμεν δὲ μέχρι τοῦδε ὅτι ὁ ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Αὐστροουγγαρίας εἶχε προβῇ εἰς παραστάσεις παρὰ τῷ ἡμετέρῳ πρωθυπουργῷ διὰ τὰ δρθρα ἡμῶν. Ὅπως δμως ἐκτίθεται τὸ πρᾶγμα ὑπὸ τοῦ ἐν Βιέννῃ ἀνταποκριτοῦ τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων», φαίνεται πιθανὸν τὰ μάλιστα ὅτι αἱ ἀνωτέρω παραστάσεις ἐγένοντο τῷ ὄντι, ὁ δὲ κ. Τρικοῦπης ἀπήντησε πρὸς αὐτὰς, ὥς ἐμπρέπει εἰς πρωθυπουργὸν ἐλευθέρου συνταγματικοῦ Κράτους, ὅλον ἢ Ἑλλάς. Ἀλλὰ τὸ γεγονὸς τοῦτο δὲν δυνάμεθα νὰ ἀντιπαρέλθωμεν ἄνευ τινῶν παρατηρήσεων.

11 Μαΐου.

Χθὲς μετὰ μεσημβρίαν ἐπεσκέφθησαν τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ κ. Μαργκός, ἀρχιεπίσκοπος τῶν ἐνταῦθα καθολικῶν. Ὁ κ. Μαργκός ἀπουσίαζεν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὅτε μετέβη εἰς Ρώμην ἐπὶ ταῖς ἐορταῖς τοῦ Ἰωβιλαίου τοῦ Πάπα καὶ ὁ στρατηγὸς Τύρ.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἀνεχώρησε χθὲς περὶ τὸ μεσονύκτιον διὰ τῆς «Σαλαμινίας» εἰς Καλαμάκιον εἰς συνάντησιν τῶν βασιλέων.

THE DAILY NEWS, May, 11.

Out of a sum total of say 7,000,000 to 8,000,000 francs M. Tricoupis has handed over to the National Bank six millions on account of the Forced Currency Loan. The late Chief Central Cashier has, after all, been found, on examination of his books and vouchers, to be morally responsible for a defalcation of 300,000 francs committed three years ago by his predecessor — a gentleman now on the wrong side of the prison wall — and to be himself a defaulter in the sum of 200,000 francs or thereabouts. It is not very likely he would have appropriated for his own use such a comparatively trifling amount, when he might as well, while about it, have helped himself to the six unknown millions or, for the matter of that, to the whole of the nine «sleeping» millions. There seems to be strong probability that the money was taken for ship's use-viz., lent to the busy leaders of the militant part of the Opposition during their late outbursts and mobprocessions. The ex — «Central cashier» was enabled to promptly hand in 185,000 francs to the committee, which fact points to powerful «friends in need».

As to the branches of the Treasury, a deficit of 240,000 francs has been discovered in one of them, but the remainder have, I am glad to say, been found in order so far. The examination is being energetically proceeded with, and will, no doubt, soon be extended to the provinces. The «Cen-

www.libtool.com.cn
tral Cashier» and the other two culprits are isolated in prison and the whole of their property is confiscated. They — as well as any other «prestidigitateurs» eventually detected — will continue in prison until the Public Prosecutor and the Law Courts have done with them. Committees are daily appointed not only to ascertain how matters stand with all officials who handle State moneys, but also to look into the books and check the cash balances of all cashiers of public companies, trusts, and funds of all sorts. I have no doubt you are puzzled to understand how such a state of things can exist, and how a Treasury cashier can lay aside millions without being immediately detected. I should have to encroach upon too much of your valuable space were I to attempt elucidating causes and effects. The chief fault lies with the system of public book keeping, copied from the red tape system ruling of old in France. France has changed hers long ago, but our Government could never find time for such petty reforms. We still stick to single entry, complicated with every imaginable kind of «suspense» accounts, «partly settled» Ministerial money orders and incomplete vouchers and «flimsies» of all sorts, the whole constituting a maze which defies prompt control. Millions are paid monthly into the central Treasury, and these the Chief Central Cashier has to pay away in amounts varying from a few francs to thousands, against such vouchers as already enumerated. Is it to be wondered at if, under the protecting shade of this cloud of «suspense» documents floating about him, a deft cashier can manipulate such an elastic «Payments in Suspense Account» as effectively as the quondam «Chief Central Cashier» has done, to the long mystification

of even such a shrewd and lynx-eyed Finance Minister as M. Tricoupis? The branch departments of the Treasury are simply miniatures of the «central» and the controlling department is swimming in a constant inundation of «suspense accounts» flooding in from all these central and branch cashiers. This wholesale examination M. Tricoupis has so suddenly and vigorously sprung upon the cashiers is all well and good, but it will be of only transient utility unless he follows it up with a radical reform of the system.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Κόρινθος, 14 Μαΐου

Τὴν 11^{ην} πρωΐνῃν ὥραν τῆς χθὲς, ὡς τηλεγραφικῶς ἀνήγγειλα ὑμῖν, κατέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα Κορίνθου ἡ θαλαμηγὸς «Ἀμφιτρίτη» φέρουσα τοὺς βασιλεῖς καὶ τὴν ἀκολουθίαν αὐτῶν. Ταῦτοχρόνως σχεδὸν μὲ τὴν ἀγκυροβόλησιν τῆς «Ἀμφιτρίτης» ἀφίκετο ἐφ' ἀμάξης ἐκ Καλαμακίου καὶ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς κ. Α. Αὔγερινου. Ἐπὶ τοῦ πλοίου ἀνῆλθον ἀμέσως ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς καὶ ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ρωσσίας κ. Μπύτσωφ, διὰ βασιλικῆς λέμβου κληθεὶς ἐπὶ τῆς «Ἀμφιτρίτης», ἅμα ὡς ὁ βασιλεὺς ἔμαθε παρὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ ὅτι ἀναμένει ἐν Κορίνθῳ καὶ προεγεγναῖσαν μετὰ τῶν Α. Α. Μ. Μ. Περὶ τὴν 2^{ην} μ. μ. οἱ βασιλεῖς μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ, τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς καὶ τῆς ἀκολουθίας τῶν ἐπιβάντες ἰδιαιτέρας ἀμαξοστοιχίας, ἀνεχώρησαν εἰς Καλαμάκιον, ὅπως ἐπιβιβασθῇ ἡ βασίλισσα τῶν «Ψαρρῶν». Ὁ ἀποχαιρετισμὸς τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλίσσης ἐπὶ τῶν «Ψαρρῶν» ὑπῆρξεν ἐνθουσιαστικῶς. Ἡ βασίλισσα ἦτο ἑνδακρυσ καὶ ὁ βασιλεὺς δ' ἐφαίνετο λίαν συγκινημένος. Ἡ ἑκτακτος ἀμαξοστοιχία, φέρουσα τὸν βασιλέα, τὸν πρω-

θυπουργὸν καὶ τὴν λοιπὴν συνοδίαν, ἐπανεκάμψεν ἐκ Καλαμακίου εἰς Κόρινθον τὴν 3 ¹/₂ μ. μ. Ὁ βασιλεὺς καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐπανόδου, ἔμενε μόνος συνομιλῶν μετὰ τοῦ κ. Τρικούπη ἐν τῇ βασιλικῇ ἀμαξίᾳ. Καὶ ἐν τῇ ἀποβάθρᾳ δὲ τῆς Κορίνθου, ὅπου ἐσταμάτησεν ἡ ἀμαξοστοιχία, ἐξηκολούθησε ζωηροτέρα ἢ συνομιλία αὕτη, καθ' ἣν ὁ βασιλεὺς ἰδιάζουσαν προσοχὴν παρείχεν εἰς τοὺς λόγους τοῦ κ. Τρικούπη. Ἡ «Ἀμφιτρίτη» ἀπῆρε τὴν 6 ὥραν.

14 Μαΐου.

Χθὲς τὴν 6 τῆς πρωίας ἀφίκετο εἰς Καλαμάκιον ὁ κ. πρωθυπουργός, ἐπειδὴ δὲ ἡ θαλαμηγός ἡ φέρουσα τὴν βασιλίσσαν δὲν εἶχε φανῇ, ἐπεσκέψατο τὰ ἔργα τῆς τομῆς τοῦ Ἰσθμοῦ συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Αὐγερινοῦ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 14 Μαΐου.

Ὁ κ. Τρικούπης ἀναχωρήσας τὴν 2 μετὰ τὸ μεσονύκτιον τῆς προχθὲς ἐκ Πειραιῶς, ἔφθασε τὴν πρωίαν τῆς χθὲς εἰς Καλαμάκιον, ἀποβιβασθεὶς δ' ἀμέσως μετέβη εἰς Ἰσθμίαν καὶ ἐπεσκέφθη τὰ ἔργα τῆς τομῆς τοῦ Ἰσθμοῦ, ἐκεῖθεν δὲ ἀπῆλθεν εἰς Κόρινθον, πρὸς προὔπαντήσιν τῶν Α. Α. Μ. Μ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 14 Μαΐου.

Ὁ πρωθυπουργός καὶ ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἐπιβάντες κατόπιν τῆς «Σαλαμινίας» ἐν Καλαμακίῳ ἀνεχώρησαν εἰς Πειραιᾶ. Ὁ κ. πρωθυπουργός ἐπανεκάμψεν εἰς Πειραιᾶ διὰ τῆς «Σαλαμινίας» τὴν 9 ¹/₂ τῆς ἐσπέρας.

2 Μαΐου.

Χθὲς μετὰ μεσημβρίαν ὁ πρωθυπουργός ἐπεσκέφθη τὴν Ἀκρόπολιν.

Χθὲς μετὰ μεσημβρίαν ἐπεσκέφθησαν τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ πρεσβευτὴς τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν κ. Φέρν καὶ ὁ παρεπιδημὸν ἐνταῦθα ὁμογενὴς κ. Ἀντ. Βλαστός, ἐπὶ μακρὸν παρ' αὐτῷ παραμείνας.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γράφουσιν ἐκ τῆς ἡμετέρας πόλεως πρὸς τὸν «Ἀνατολικὸν Κήρυκα» Κωνσταντινουπόλεως :

«Ὅ,τι τὸ ἑλληνικὸν ὑπουργεῖον ἐπιθυμεῖ ἀποκλειστικῶς εἶνε νὰ ἐπιτραπῇ αὐτῷ νὰ ἐπιδοθῇ ἡσύχως εἰς τὴν συντέλειαν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔργου, ὅπερ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης οὕτω δραστηριῶς καὶ ἐπιτυχῶς διεξάγει, διότι ἀληθῆς ἐπιτυχία δύναται νὰ κληθῇ ἡ ἐν δυσὶν ἔτεσιν εἰς ἓν καὶ ἥμισυ μόνον ἑκατομμύριον ἐλάττωσις ἐλλείμματος 30 περίπου ἑκατομμυρίων καὶ μετὰ μαθηματικῆς ἀκριβείας ἐπίτευξις περισσεύματος κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἐνεστῶτος οἰκονομικοῦ ἔτους, ἂν μὴ ἀπρόοπτόν τι ἐπελθὼν διακόψῃ τὸ ἔργον τοῦ ὑπουργοῦ. Μεταξὺ σπουδαῖαι ἐπιφέρονται βελτιώσεις ἐν τῷ στρατῷ καὶ τῷ στόλῳ καὶ ἐπιχορηγήσεις παρέχονται εἰς σιδηροδρομικὰς ἐταιρείας. Ἡ οἰκονομικὴ ἀναγέννησις τῆς Ἑλλάδος, περιλαμβανομένης καὶ τῆς τῷ ἐμπορίῳ καὶ τῇ βιομηχανίᾳ παρασχεθείσης ἐνθαρρύνσεως διὰ παντὸς ὅ,τι ἡ μηχανικὴ τέχνη δύναται νὰ παράσχῃ, εἶνε ὁ μοναδικὸς καὶ ἀπαρέγκλιτος σκοπὸς τοῦ κ. Τρικούπης, ἡ κυβέρνησις τοῦ ὁποῖου οὐδαμοῦ τῆς ἡπειρωτικῆς ἢ νησιωτικῆς χώρας, αἵτινες θεωροῦνται ὡς ἀποτελοῦσαι τὴν διπλὴν ἐστίαν τῶν πολιτικῶν φρονημάτων τῆς Ἑλλάδος, ὑποδαυλίζει οὔτε εὐνοεῖ διάφορον πνεῦμα. Τὸ ἐναντίον ἀκριβῶς εἶνε τὸ ἀληθές, ἡ δὲ θεωρία, ἥ ἀκολουθεῖ καὶ ἦν ἐπιμόνως ὑποστηρίζει ὁ κ. Τρικούπης — οὐδεὶς δ' ὑπάρχει ὁ ἀμφιβάλλων ὅτι πεποιθότως φρονεῖ ὅ,τι λέγει — συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἀποφύγῃ ἡ Ἑλλὰς ἐπιμελῶς πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ ταράξῃ τὴν ἐνεστῶσαν ἡσυχίαν, ἦν ἂν προσηκόντως ἐπωφεληθῇ ἡ χώρα, εὐρήσει ἐν αὐτῇ ἀξίαν ἀπείρως μεῖζονα πάσης οἰασθήποτε διωφωνίας καὶ εὐνοϊκωτάτης αὐτῇ ἀποβαινούσης. . . »

Περὶ τῶν ἑλληνοτουρκικῶν σχέσεων ἀναγινώσκομεν τὰ ἐπόμενα εἰς τὸν παρισινὸν «Χρόνον» :

Ὁ κ. Τρικούπης, ἐπιθυμῶν νὰ ἀπαλλάξῃ τὴν κυβέρνησίν του πάσης εὐθύνης, ἀπήτησεν ἐπισήμως παρὰ τῆς Πύλης, ἵνα ἡ κατὰ τοῦ πράκτορος αὐτῆς ἐκφερομένη κατηγορία ἀποδειχθῇ ἢ ἀποσυρθῇ, ὑπισχνόμενος νὰ συμμορφωθῇ τῇ περιστάσει. Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐδυσκολεύθησαν ν' ἀποφασίσωσιν ὅπως ἀνακοινώσωσιν εἰς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν τὸν φάκελλον τῶν ἐγγράφων τῆς ὑποθέσεως, μεθ' ὅλας τὰς ὑποσχέσεις, ὡς τοῖς ἔδωκεν ὁ Ἑλλήν πρεσβευτὴς ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Ἐπὶ τέλους τὸ ἀπεφάνισαν, καὶ ἡ Πύλη ἐπληροφορήθη ὅτι προσεκτικὴ ὑπὸ τῶν ἐν Ἀθήναις ἐξέτασις τῶν ἀποδιδομένων τῷ κ. Πανουργιᾷ ἐπιληψίμων ἐγγράφων, ἀπέδειξε τὴν πλαστότητα αὐτῶν. Καὶ ταυτοχρόνως, ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος ἐπεφορτίσθη νὰ δηλώσῃ τῇ Πύλῃ, ὅτι ἐὰν ἐπέμεινε νὰ ἀνακαλέσῃ τὸ ἐκτελεστήριον τοῦ κ. Πανουργιᾶ, ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει ζητήσῃ τὴν ἄμεσον ἀνάκλησιν τοῦ ἐν Λαρίσση ὀθωμανοῦ προξένου. Κατὰ τινὰς ἐφημερίδας ὁ κ. Τρικούπης ἠπεύλησεν, ὅτι θέλει ἐνεργήσῃ τὴν διὰ τῆς βίας ἔξωσίν του, ἐν περιπτώσει ἀντιστάσεως. Ἐπὶ τούτοις, νέα ἀνταλλαγὴ τηλεγραφημάτων ἤρξατο μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ βεζύρου ἀναγγείλαντος τὴν προσεχὴ εἰς Ἀθήνας ἀποστολὴν τῶν αὐτογράφων.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 16 Μαΐου.

Ἡ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἡ πρὸ δλίγων ἡμερῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Τρικούπης συσταθεῖσα μεγάλη ἐπιτροπὴ, ἡ ἐπιφορτισμένη τὴν ἀναθεώρησιν, τὴν διαρρύθμισιν καὶ τὴν συγχώνευσιν πάσης νομοθεσίας, τῆς ἀφορώσης εἰς τὴν διοίκησιν, τὴν διαχειρίσιν καὶ τὸν ἔλεγχον τῶν δημοσίων ἐσό-

δων καὶ ἐξόδων, συνήλθε χθὲς τῇ 10 ὥρᾳ εἰς πρώτην συνεδρίαν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἐν ᾗ συγκροτοῦνται τὰ ὑπουργικὰ συμβούλια. Παρήσαν ἐν τῇ συνεδρίᾳ ταύτῃ ἅπαντα τὰ ἀπαρτιζοντα τὴν ἐπιτροπὴν μέλη. Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἐξέθηκε δι' ὀλίγων τὸν σκοπὸν ὃν θὰ ἐπιδιώξῃ ἡ Ἐπιτροπὴ, καὶ ἐδόθη τὰς θεμελιώδεις βάσεις ἐφ' ὧν θέλει στηριχθῇ ἡ ἐργασία αὐτῆς. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἡ ἐπιτροπὴ διηρέθη εἰς ὑποεπιτροπὰς, ὧν ἑκάστη θέλει μελετήσῃ τὰ ὑπὸ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ὑποβληθέντα θέματα καὶ ὑποβάλλει αὐτῷ τὴν ἐκθεσὶν της· ἅπασαι δὲ αὗται αἱ ἀναφοραὶ συγκεντρωθήσονται μέχρι τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς καὶ ἐπιδιορθήσονται τῷ κ. πρωθυπουργῷ, ὅστις λαμβάνων αὐτὰς ὑπ' ὄψιν, μετὰ τὰς τροποποιήσεις ἃς θέλει ἐνδεχομένως κρίνει καταλλήλους, θὰ κανονίσῃ τὴν περαιτέρω προπαρασκευαστικὴν ἐργασίαν πρὸς καταρτισμὸν τοῦ νομοσχεδίου, ὃπερ ὑποβληθήσεται κατὰ τὴν προσεχῇ σύνοδον.

18 Μαΐου.

Χθὲς μετὰ μεσημβρίαν ἐπισκέψατο εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν τὸν κ. πρωθυπουργόν, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κ. Μονθολών.

17 Μαΐου.

Περὶ τὴν ἐσπέραν τῆς χθὲς ἐπισκέφθη τὸν πρωθυπουργόν κ. Τρικούπην ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ρουμανίας κ. Τεριακίου.

15 Μαΐου.

Χθὲς ἐπισκέφθη τὸν κ. πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως ὁ ἄρτι ἐκ Σύρου ἀφικόμενος κ. Γάκωβος Ἀνδερσεν, εἰς τῶν ἀρίστων ἡλεκτρολόγων τῆς Ἀνατολικῆς τηλεγραφικῆς Ἐταιρείας διορισθεὶς ἐσχάτως ὡς ἀντικαταστάτης τοῦ πρὸ ὀλίγου χρόνου ἀποβιώσαντος τμηματάρχου τῆς Ἐταιρείας κ. Μπίνεϋ.

THE GLOBE, May 22, 1888.

MISCHIEF IN MACEDONIA

The Porte is allowing an unfavourable complexion to be put in the Panurias affair, by refusing to produce the

evidence of which it declares itself to be possessed regarding M. Panurias's alleged offence of conspiracy. The charge, if proved, would be a serious one, and M. Tricoupis has shown becoming spirit in demanding that it should be either substantiated or withdrawn. Nearly a month ago the Grand Vizier, Kiamil Pasha, assured M. Condouriotis, the Greek Minister at Constantinople, that the documents proving M. Panurias's guilt would be sent to Athens, but the promise has not been kept. This is not fair towards M. Tricoupis, who, although he may withstand the unreasonable clamours which urge him to decree reprisals against the Porte, is naturally placed in a position of difficulty.

NEA HMEPA, 7/19 Μαΐου 1888.

Κατὰ τηλεγράφημα ἐξ Ἀθηνῶν, ὁ κ. Τρικούπης ἐδήλωσεν ἐντόπως τῇ Πύλῃ ὅτι δὲν δύναται νὰ περιμείνῃ τὴν περὶ τοῦ προξένου Βιτωλίων ἀπόφασιν τῆς Τουρκίας πέρα τοῦ Σαββάτου καὶ ὅτι, ἐὰν μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὁ κ. Πανουργιάς δὲν ἐγκατασταθῇ αὐθις εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ, ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις θὰ ἀπαιτήσῃ ἀντεκδικουμένη τὴν ἀνάκλησιν τοῦ Ὀθωμανοῦ προξένου Λαρίσης. Ἡ βιενναῖα «Γεν. Ἐφημερίς» τὴν γλῶσσαν ταύτην τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως κατακρίνει ὥς θρασεῖαν καὶ ἀνάρμοστον πρὸς γείτονα δύναμιν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Κατόπιν ὧν τούτων τῶν κρίσεων καὶ ἐπικρίσεων τοῦ τουρκικοῦ καὶ εὐρωπαϊκοῦ τύπου, καλὸν νὰ προσθέσωμεν, ὅτι κατ' ἀσφαλεῖς ἡμῶν πληροφορίας ἡ ὑπόθεσις αὕτη εὐρίσκεται εἰς καλὸν ῥοθὺν, τῆς Πύλης φαινομένης νῦν πολὺ διαλλακτικωτέρας καὶ πιστεύεται σχεδὸν μετὰ βεβαιότητος, ὅτι ἡ ἐγκατάστασις τοῦ ἐν Βιτωλίοις προξένου μας γενήσεται ἄνευ περαιτέρω ἐμποδίων. Ἡ διαλλακτικότης

αὐτῇ τῇς ὀθωμανικῆς κυβερνήσεως ἐξεδηλώθη ἄλλως δι' αὐτῆς τῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ διαβατηρίου τοῦ κ. Πανουργιᾶ ὑπὸ τοῦ τουρκικοῦ προξενείου. — Ὁ κ. Τρικούπης μετὰ πολλῆς εὐστοχίας καὶ δξύτητος ὁρῶν φερόμενος, ἤρπασαν ἀπὸ τῶν χειρῶν τῆς Πύλης τὴν λύσιν, διατάξας τὸν κ. Πανουργιᾶν ν' ἀπέλθῃ εἰς τὴν θέσιν του, καὶ μὴ στέρξας νὰ τηρήσῃ παθητικότητα πρὸ τῶν αἰωνίων καὶ ἀνεξαντλήτων ἀναβολῶν, ὧν τόσῳ ἄφθονον χρῆσιν ποιεῖται τὸ γείτον κράτος.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 20 Μαΐου.

ΤΟ ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ

Πρὸ καιροῦ ὁ διευθυντῆς τοῦ προτύπου Λυκείου κ. Νέγρης λαβὼν παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας πίστως ὁκτακισχιλίων φράγκων χρυσῶν, ἔκαμεν εἰς Εὐρώπην παραγγελίας διαφόρων ὀργάνων τῆς φυσικῆς καὶ τῆς χημείας πρὸς συγκρότησιν οργανοθήκης ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Λυκείου. Τὰ πλεῖστα τῶν παραγγελθέντων ἐκομίσθησαν ἤδη, οὕτω δὲ τὸ ἐκπαιδευτήριον ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐξαιρτικὴν μέριμναν δεικνύει ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, προικίζεται διὰ τῆς πλουσιωτέρας οργανοθήκης ἢ ὅλα τὰ γυμνάσια τοῦ κράτους.

21 Μαΐου.

Κατ' αἴτησιν τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη ἤρξατο ἀπὸ τῆς χθὲς ἀκριβῆς ἐξέλεξις τῆς καταστάσεως τῆς ασφαλιστικῆς ἐταιρίας τοῦ «Φοίνικος».

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 21 Μαΐου.

Κατὰ τηλεγράφημα, ληφθὲν ἐνταῦθα προχθὲς τὸ μεσονύκτιον, ὁ κ. Πανουργιᾶς ἀφίκετο ἤδη εἰς Μοναστήριον, τυχὸν καὶ καθ' ὁδὸν τῶν ἀνηκουσῶν εἰς τὸν βαθμὸν του τιμῶν καὶ ἐν τῇ θέσει αὐτοῦ ἀγνωρισθεὶς ὑπὸ τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν. Οὕτω διεσκεδάσθησαν αἱ κακόβουλοι διαδόσεις τῶν ἐχθρῶν Ἑλλήνων τε καὶ Τούρκων, πρὸς δὲ

οἱ φόβοι τῶν παρ' ἡμῖν ἀπαισιοδόξων, καθ' οὓς ὁ ἡμέτερος πρόξενος, ἐπανερχόμενος εἰς τὴν θέσιν του, δὲν θὰ ἐγίνετο δεκτὸς τὸ παρὰπαν, ἢ τοῦλάχιστον δὲν θὰ ἀνεγνωρίζετο ὑπὸ τῶν ἐγγχωρίων ἀρχῶν. Τὸ γεγονὸς τοῦτο εἶνε βεβαίως τὸ πρῶτον βῆμα εἰς εἰρηνικὴν λύσιν τῶν ὑφισταμένων διαφορῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, συμπίπτον δὲ πρὸς τὴν φιλόφρονα ὑποδοχὴν, ἣς ἔτυχεν ἡ ἡμετέρα Ἀνασσα πρὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως κατὰ τὸν πλοῦν αὐτῆς εἰς Ρωσσίαν, μαρτυρεῖ τρανῶς τὴν πολιτικὴν σύνεσιν τοῦ νῦν διέποντος τὰς τύχας τῆς Τουρκίας Σουλτὰν - Ἀβδοῦλ Χαμίτ Χὰν Β'. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ὅμως ταύτῃ ὀφείλομεν ν' ἀπονεύωμεν τὸν προσήκοντα ἔπαινον καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν Κυβέρνησιν, ἥτις διὰ τῆς εὐσταθοῦς καὶ ἐν ταύτῃ μετριοπαθοῦς πολιτικῆς της, συνετέλεσεν οὐκ ὀλίγον εἰς τὴν τοιαύτην τροπὴν, ἥρατο δὲ ἤδη τὴν πρώτην διπλωματικὴν νίκην ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἡμετέρου ἐν Μοναστηρίῳ προξένου.

Ο ΒΙΡΧΩΦ ΠΕΡΙ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ τὴν ἑναρξιν τῶν παραδόσεών του ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τοῦ Βερολίνου, ὁ Βίρχωφ, γενόμενος δεκτὸς μετ' ἐνθουσιωδῶν χειροκροτημάτων ὑπὸ τῶν φοιτητῶν, περιέγραψε μετὰ θαυμασμοῦ τὰς φυσικὰς καλλονὰς τῆς Ἑλλάδος, ἐμνήσθη δ' εὐγνωμόνως τῆς φιλοφροσύνης τοῦ Ἑλλήνος πρωθυπουργοῦ, ὅστις, θεὶς εἰς τὴν διάθεσίν του πολεμικὸν σκάφος, ἐπέτρεψεν αὐτῷ νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν ἀρχαιοτάτην ἐν τῷ κόσμῳ κλινικὴν, τὴν ἐν Ἐπιδαύρῳ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ 17 Μαΐου.

Ἦτο ἀξιοσημεῖωτος λόγος ἡ εἰσήγησις ἣν ἐποιήσατο προχθὲς ὁ κ. πρωθυπουργὸς πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν, ἥτις ἐσχηματίσθη ὅπως σκεφθῇ περὶ ἀναδιοργανώσεως τῆς ἐξελεγκτικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους, ἵνα λάβῃ τις ἰδέαν τῶν θεμάτων, ἅτινα ἔθιξεν ἐν τῷ λόγῳ ἐκείνῳ, ἀρκεῖ νὰ ἀναγνώσῃ τὰ ἑνδεκα ζητήματα ἐφ' ὧν ὁ κ. πρω-

θυπουργός προέκλεισε τὴν μελέτην τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς. Εἶνε δὲ ταῦτα . . .

Ἐκ τῆς ἀναγνώσεως αὐτῶν βλέπει τις τὸν πόθον τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ὅπως παράσῃ τῇ χώρᾳ νομοθέτημά τι ἄριστον ἀσφαλίζον ἡμῖν λογιστικὸν νόμον ἐφάμιλλον πρὸς τοὺς ἀρίστους τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν, μεταρρυθμίζον κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἐπιστήμης τὴν ἑναρξιν τοῦ λογιστικοῦ ἔτους, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἐν Γαλλίᾳ πρότινων ἔτι ἡμερῶν συνετελέσθη, ἀνακαινίζον τὸν τρόπον τῆς συντάξεως τοῦ προϋπολογισμοῦ κατὰ τὰς νεωτάτας θεωρίας, ἐνσταλαζον νέαν ζωὴν εἰς τὴν μέχρι τοῦδε ἄψυχον λειτουργίαν τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ καθιστῶν πραγματικὸν ἐφόδιον τοῦ κοινοβουλευτικοῦ ἐλέγχου τὸν ἀπολογισμὸν, κανονίζον τὴν ταμιακὴν ὑπηρεσίαν ἐπὶ τὸ τελειότερον καὶ ἀπιοτέραν τὴν ἀτομικὴν εὐθύνην τῶν ὑπολόγων, διαρρυθμίζον τὴν διαχείρισιν τῶν εἰσπράξεων καὶ τῶν πληρωμῶν κατὰ τρόπον ἀσφαλίζοντα τὸν ἔλεγχον εἰς πᾶσαν στιγμὴν.

Αὗται εἶνε αἱ γενικαὶ γραμμαὶ τῶν σκέψεων τοῦ κ. Τρικούπη, ἐμβαθύνοντος εἰς τὰς ἐλλείψεις, ὧς μέχρι τοῦδε παρουσίαζεν ἡ ἐξελκτική καὶ λογιστικὴ ὑπηρεσία ὥς καὶ ἡ τεχνικὴ καὶ οἰκονομικὴ διοήσεις τοῦ Κράτους καὶ ἐμπνεομένου νῦν πρὸς ἀνόρθωσιν αὐτῶν ὑπὸ τῆς ἀκαταβλήτου ἐκείνης ἐπιμονῆς του, ἥτις οὐδέποτε περιορίσθη εἰς λόγους, ἀλλὰ πάντοτε παρουσίασεν ἔργα καὶ ἔφερεν ἀποτελέσματα.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Πρὸ τοῦ Ζαππείου μεγάρου ἐπροτιμήθη τὸ σχέδιον τῆς ἐντελοῦς ἰσοπεδώσεως χώρου ἐν εἴδει προαυλίου, εἰς ὃν νὰ ἄγῃ ἑκατέρωθεν ἐλαφρά τις καμπύλη ἀνωφέρεια, ἣν θὰ περιστρέφῃ γείσον μαρμαρίνον. Ἀπὸ δὲ τῆς «τερράσας» ταύτης θὰ κατέρχεται τις εἰς τὸν ἐπίλοιπον κῆπον διὰ μαρμαρίνων βαθμίδων. Τὸ σχέδιον εἶνε ὡραῖον καὶ μεγαλοπρεπὲς καὶ, ὥς μανθάνομεν, ὑπὲρ τούτου ἐπέμεινεν ὁ κ. Πρωθυπουργός.

18 Ματθ.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούνης ἐδωρήσατο εἰς τὸ ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον χαλκοῦν ἀγαλμάτιον, παριστῶν τὸν Ἑρμῆν, ἀρχαίας ἐποχῆς, ἀρίστης τέχνης καὶ κάλλιστα διατηρούμενον. Τὸ ἀγαλμάτιον τοῦτο εἶχε δωρηθῆ τῷ κ. Πρωθυπουργῷ ὑπὸ ἀνωνύμου τινός.

19 Ματθ.

Χθὲς μετὰ μεσημβρίαν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐπεσκέφθη τὰς παρὰ τὸ Ὀλυμπεῖον ἐνεργουμένας ἀνασκαφάς.

21 Ματθ.

Χθὲς μ. μ. ἐπεσκέφθη τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Ἀγγλίας κ. Χάγγαρτ.

Χθὲς περὶ τὴν ἡν μ. μ. ὥραν συνῆλθεν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἡ ἐπὶ τῆς Βαλ-
λιανείου Βιβλιοθήκης ἐπιτροπή.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΑΠΟΚΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

.....προέτρεψε τὸν ἐργολάβον Γιαννουλᾶ νὰ ἐμπιστευθῇ τὴν προσφορὰν τοῦ εἰς αὐτὸν τὸν κ. πρωθυπουργόν. Μετέβησαν λοιπὸν χθὲς περὶ ὥραν 2 μ. μ. ὁμοῦ ἐφ' ἀμάξης εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἀνεκοίνωσαν ὅτι ἐν τινὶ οἰκίᾳ ἐκρατοῦντο δύο ἀγάλματα ἐσχάτως ἀνακαλυφθέντα. Εὐθὺς ὥς ἐγένετο τοῦτο γνωστόν, ἐκλήθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ὁ κ. Καββαδίας, ὅστις μετὰ τοῦ κ' Ἀναγνωστοπούλου, οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ κ. Στάη, ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων, ἀπελθόντες εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἐργολάβου, ὅστις διενήργησε τὴν πρὸ τοῦ παλαιοῦ κτιρίου τῆς Ὀλυμπιακῆς ἐκθέσεως ἱσοπέδωσιν, εὗρον τὰ μηνυθέντα ἀγάλματα, τὰ ὅποια καὶ μετέφεραν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Τὸ ἐν παριστῇ νεανίαν, εἶνε μεγέθους ἑνὸς περίπου μέτρου, ἀέ-
ραιον, ρωμαϊκῆς ἐποχῆς καὶ τέχνης λαμπρᾶς ἀρχαϊζούσης, θεωρεῖται
δὲ σπουδαῖον διὰ τὸ μουσεῖον ἡμῶν ἀπόκτημα.

Τὸ ἄλλο εἶνε προτομὴ ἀνδρός, ἐπίσης καλῆς τέχνης.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ

Ἡ ἐφορεία τῶν ἀρχαιοτήτων προβάσῃ χθὲς διαταγῇ τοῦ κ. πρω-
θυπουργοῦ εἰς ἀνασκαφὰς ἐν τῇ εἰρημένη θέσει ἀνεκάλυψεν ἡμῖν
κορμὸν ἐφ' οὗ ἐφαρμόζεται ἀκριβῶς ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἀδριανοῦ, μίαν
μικρὰν κεφαλὴν καὶ τεμάχια ἀνήκοντα εἰς τοὺς τεθραυσμένους βρα-
χίονας τοῦ Ἀντινόου. Μετὰ τοῦτο αἱ ἀνασκαφαὶ προχωροῦσι.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 21 Μαΐου.

Ὁ ἐν Βιτωλίοις πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Πανουργιᾶς ἀφίκετο χθὲς
εἰς τὴν θέσιν του. Καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἐν Βιτωλίοις αἱ ἐγχώριοι
ἀρχαί, γράφει ἡ «Ὠρα», ὑπεδέχθησαν αὐτόν, ἀπονεύμασαι πάσας τὰς
εἰς τὸν βαθμὸν του νενομισμένας τιμὰς.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 26 Μαΐου.

Ὡς γνωστὸν ἡ Κυβέρνησις ἀπὸ τινος ἀπεφάσισε τὴν ἀνέγερσιν
εὐπρεποῦς κτιρίου διὰ τὰ ἐνταῦθα δικαστήρια. Ἦδη ἄμα ὥς ἀνέλαβε
τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ὡς ἀρχιτέκτονος τοῦ δημοσίου ὁ κ. Τσίλλερ, ὁ
κ. πρωθυπουργὸς ἀνέβηκεν αὐτῷ τὴν μελέτην τοῦ ζητήματος, καὶ συ-
νέστησεν αὐτῷ ἵνα πρὸ πάσης ἄλλης ἐργασίας μεριμνήσῃ περὶ τῆς ἐκλο-
γῆς τῆς θέσεως καὶ τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ σχεδίου τῶν εἰρημένων δι-
καστικῶν καταστημάτων.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 22 Μαΐου.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ

Χθὲς ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τοῦ ὀνόματος τοῦ Διαδόχου ἐτελέσθη ἡ συ-
νήθης δοξολογία ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ εἰς ἣν παρέστησαν ὁ πρω-
θυπουργός, οἱ ὑπουργοὶ καὶ πάντες οἱ ἐν τέλει.

23 Μαΐου.

Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κόμης Μονθολὼν ἐπεσκέφθη χθὲς περὶ ὥραν 11 π. μ. τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς ἀποχαιρετισμόν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 18 Μαΐου.

*ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΚΟΜΗΤΟΣ ΜΟΝΘΟΛΩΝ
ΕΝ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙῳ*

Ἐπεὶ παρ' ἡμῖν πρεσβευτὴς τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας κόμης Μονθολὼν ἐπανερχόμενος πρὸ δλίγων ἡμερῶν ἐκ Κερκύρας ἐπεσκέφθη, ὥς γνωστόν, καὶ τὸ Μεσολόγγιον, ἐκδραμὼν ἐκεῖθεν καὶ μέχρις Ἀγρινίου· ἀξιομνημόνευτον θὰ τῷ ἀπομείνῃ τὸ πρόγευμα τὸ ὁποῖον τῷ προσηνέχθη ἐν Μεσολογγίῳ ὑπὸ τοῦ Δημάρχου κ. Μακρῆ καὶ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου. Ἡ τράπεζα ἐστήθη ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Βάλβη— αὕτη ἐθεωρήθη ἢ καταλληλοτέρα — οἱ δὲ δημοτικοὶ σύμβουλοι προσήλθον εἰς τὸ πρόγευμα συνοδεύοντες τὸν πρεσβευτήν, χωρὶς νὰ θεωρήσωσι πολὺ ἀναγκαῖον νὰ ἀλλάξωσι τὴν καθημερινὴν περιβολήν. Ἐπειδὴ δὲ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἐνόει τὴν γλῶσσαν τοῦ πρεσβευτοῦ, εἶχε προσληφθῇ ὥς διερμηνεὺς νέος τις μορφωθεὶς ἐν Ἑλβετίᾳ.

Διαρκούσης τῆς ἐστιάσεως ὁ κόμης Μονθολὼν ἐθεώρησε καθήκόν του νὰ κάμῃ εὐφημον λόγον περὶ τῶν ὁδῶν τῆς Ἀκαρνανίας καὶ περὶ τοῦ σιδηροδρόμου, ὅστις θὰ συνδέσῃ τὸ Μεσολόγγιον μετὰ τοῦ Ἀγρινίου, συνεπῶς δὲ ἀνέφερεν ἐγκωμιαστικῶς καὶ τὸ ὄνομα τοῦ συμπολίτου τῶν συμπαρακαθημένων δημάρχου καὶ δημοτικῶν συμβούλων πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη. Ὁ διερμηνεὺς τὸ καθήκόν του ἐκπληρῶν πιστῶς ἤρξατο νὰ μεθερμηνεύῃ εἰς τοὺς ἀμφιτρώνας τοὺς λόγους τοῦ φιλοξενουμένου. Τοῦτο ἤρκεσε νὰ ἐπιφέρῃ μεταξὺ πάντων ἀρκετὴν κίνησιν. Ἦσαν ὅλοι ἀντιπολιτευόμενοι. Καὶ τὰ ἐγκώμια τοῦ

Γάλλον. Ὑπὲρ τοῦ κ. Τρικουπῆ ἠρέθισαν τὰ νεῦρα αὐτῶν ὄχι ὀλίγον. Ὁ κ. Μονθολὼν ὁμῶς δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι ἀντὶ νὰ προξενήσῃ διὰ τῶν λόγων του εὐχαρίστησιν θὰ παρήγεν ὅλως τὰ ἐναντία αἰσθήματα, καὶ ἐξηκολούθει ἐξαίρων τὴν ἱκανότητα τοῦ κ. Τρικουπῆ καὶ τὴν ὑπόληψιν, ἣν ἀπολαύει παρὰ τοῖς ξένοις καὶ ἐν τῷ ἔξωτερικῷ. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ ἀγανάκτησις τῶν συμβούλων ἐξήτει διεξοδὸν καὶ μόλις κατῳρίθωσε νὰ κρατήσῃ αὐτὴν ἡ δεξιότης τοῦ διερμηνέως.

Ὅτε ἐπὶ τέλους ὁ κ. Μονθολὼν ἐννοήσας ὅτι τοὺς φιλοξενούοντας αὐτὸν κατέλαβε δυσαρέσκειά τις καὶ στενοχωρία, ἠρώτησε νὰ μάθῃ παρὰ τοῦ διερμηνέως τί τάχα συμβαίνει, ἐκεῖνος δ' εἶπεν ὅτι ὑπάρχει μεταξὺ τῶν παρακαθημένων εἰς, ὅστις εἶνε ἀντιπολιτευόμενος καὶ δὲν παρεδέχετο, ὅτι ἐλέγετο περὶ τοῦ κ. Τρικουπῆ, τότε ὁ κόμης Μονθολὼν ἐνόησεν ὅτι εὐρίσκεται μεταξὺ ὁμηγύρεως, ἐχούσης ἀντίθετα πολιτικὰ φρονήματα καὶ εἶπε πρὸς τὸν διερμηνέα μετὰ σιγηλῆς φωνῆς.

Οὐδείς προφήτης δεκτὸς ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ.

Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας περιηγήθη ἐσχάτως τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα, διῆλθε διὰ τινων κωμῶν καὶ πόλεων, ἐπεσκέφθη καὶ ἐξήτησε τὰ ἐκτελεσθέντα δημόσια ἔργα καὶ ὥς ἀληθὴς φίλος τῆς Ἑλλάδος, ἔμεινεν εὐχαριστημένος ἐξ αὐτῶν. Ὅταν λοιπὸν ἐπέρανε τὴν περιόδειαν τοῦ καὶ κατέληξεν εἰς Μεσολόγγιον ὅπως ἐκεῖθεν κατευθυνθῇ εἰς τὴν πρωτεύουσιν, τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἔκρινε καλὸν νὰ τὸν περιποιηθῇ. Τὸν προσκαλοῦσιν εἰς πρόγευμα παρὰ τινι ἐξ αὐτῶν· προσέρχονται δὲ καὶ οἱ ἄλλοι ἐκεῖ.

Ὁ φιλοξενούμενος, ἐνόμισε πρέπον νὰ εἴπῃ κολακευτικὰς τινὰς λέξεις περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ νομοῦ, περὶ τῶν ὠραίων ἔργων τὰ ὅποια εἶδε, καὶ τῆς ἐν γένει προόδου τοῦ τόπου. Φυσικῶς τῷ λόγῳ δὲ ἀνέμενεν, ὅτι οἱ ὁμοτράπεζοί του, πρὸς οὓς διηρμηνεύοντο τὰ φιλοφρονήματα ταῦτα ὑπὸ τινος νέου γινώσκοντος συμπτωτικῶς τὴν γαλλικὴν — διότι ἐννοεῖται, ὅτι οὐδείς τῶν κυρίων συμβούλων ἐγνώριζε ξένην· γλῶσσαν — ἤθελον εὐχαριστηθῇ καὶ προθυμοποιηθῇ νὰ

προσθέσωσιν καὶ ἄλλα προτερήματα τοῦ τόπου των, ὥς συμβαίνει εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου, ὅταν ἀκούῃ τις τὴν πατρίδα του ἐπαινουμένην.

Ἄλλ' ἅμα ὥς ἤκουσαν τὰς ὥραίας ἐντυπώσεις οἱ φίλοι μεσολογγῖται ἐταράχθησαν, ἐκύτταξαν ὁ εἰς τὸν ἄλλον, ἤρχισαν νὰ ξεροβήχουν, νὰ ἀνησυχοῦν! Τόσα καλὰ εἰς τὸν τόπον των, καὶ ὅλ' αὐτὰ ὀφειλόμενα εἰς τὸν κ. Τρικούπην — ὥς ἐξεφράσθη ὁ πρέσβυς — καὶ ἔπειτα πῶς νὰ βασταχθῇ ἡ ἀντιπολίτευσις εἰς τὰ πράγματα τοῦ τόπου; Ἦσαν ἀντιπολιτευόμενοι οἱ κύριοι, βλέπετε, καὶ προϋτίμων νὰ ἀκούσωσι τὸν κ. Μονθολὼν διηγούμενον περὶ καμμιάς ληστρικῆς συμμορίας, ἐνεδρευούσης εἰς τὸ Ἀγρίνιον, ἢ περὶ κἀνενὸς γεφυρίου ἐτοιμορρόπου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐκινδύνευσε νὰ γκρεμοτσακισθῇ, ἢ περὶ κἀνενὸς χειμάρρου, τὸν ὁποῖον διὰ νὰ διαβῇ ἔπρεπε νὰ ἐξομολογηθῇ. Καὶ ὅταν ἤρχισεν ὁ κ. Μονθολὼν νὰ ἐγκωμιάζῃ τὸν κ. Τρικούπην, ἰδίως διὰ τὸν σιδηρόδρομον τοῦ Ἀγρινίου, ὅστις εἰμπορεῖ μὲν νὰ βλάβῃ κατὰ τι τὰ οἰκονομικά μας, ἀλλ' ἀναμφιβόλως δὲν θὰ ζημιώσῃ τοὺς μεσολογγίτας, τότε πλέον ἡ ἀνησυχία τῶν κυρίων συμβούλων ἔφθασεν εἰς τὸ κατακόρυφον. Οἱ ἄνθρωποι ἐνόμιζον, ὅτι ἐκάθηντο ἐπὶ πυρωμένων καρβούνων· ἡ ἀγανάκτησις των ἐξεργάγῃ ἐπὶ τέλους, ὁ διερμηνεὺς ἐπιέζετο νὰ ἐκφράσῃ καθαρῶς τῷ κ. πρέσβει, ὅτι ὅλ' αὐτὰ εἶνε ψεῦδη, καὶ ὅτι τὸ Μεσολόγγι δὲν ὀφείλει τίποτε εἰς τὸν κ. Τρικούπην, ὃν ὁ κ. πρέσβυς εἶχεν ἀποκαλέσει διακεκριμένον συμπολίτην των. Ἐννοεῖ τις τὴν κωμικὴν θέσιν τοῦ διερμηνέως, τὴν κωμικωτέραν τῶν δημοτικῶν συμβούλων καὶ τὴν — ὡς τὸ εἵπωμεν καθαρῶς — κωμικωτάτην τοῦ κ. Μονθολὼν, ὁ ὁποῖος δὲν ἠδύνατο νὰ ἐννοήσῃ πόθεν προεκλήθη ὁ σάλος ἐκεῖνος.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 26 Μαΐου.

Ὁ βουλευτὴς Λαρίσης κ. Ἰω. Καρτάλης ἀπέστειλεν εἰς τὰς ἐφημερίδας Βόλου ἔγγραφον, δι' οὗ δηλοῖ, ὅτι ἔνεκα τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ὑποθέσεων του ἀναγκάζεται νὰ παραιτηθῇ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώμα-

τος, ~~ἐξαίρων δὲ τὰς περὶ~~ τῆς Θεσσαλίας ἐνεργείας τῆς παρούσης κυβερνήσεως, παρακαλεῖ τοὺς φίλους του νὰ ψηφίσωσιν ὑπὲρ τοῦ ὑποψηφίου τῆς κυβερνήσεως κ. Λογιωτάτου· προσθέτει δὲ ὅτι καὶ ἔκτος τῆς Βουλῆς θέλει ἐργάζεσθαι ὑπὲρ τῶν ἀρχῶν τοῦ κ. Τρικούπη, ὃν ὀνομάζει «σωτήρα τῆς πατρίδος».

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 25 Μαΐου.

Συνεπεία τῇ διαταγῇ τῆς Κυβερνήσεως ἡμῶν μὴ ἀναγνωρίσεως τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ἐν Λαρίσση ὀθωμανοῦ προξένου, χθὲς περὶ τὴν 9 $\frac{1}{2}$ μ. μ. ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας Φεριδὸν βέης ἤτήσατο καὶ ἔλαβε μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἐν τῇ οἰκίᾳ του εὐρισκομένου, διεξοδικὴν συνέντευξιν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 23 Μαΐου.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΛΑΡΙΣΣΗΣ

Οἱ Ἕλληνες οἱ κομίσαντες τὰς προτάσεις περὶ κατασκευῆς τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς—Λαρίσσης, ἀνεχώρησαν. Ὁ μὲν εἰς, ὁ νομικὸς σύμβουλος τοῦ γνωστοτάτου ἐν Εὐρώπῃ οἴκου τῶν ἀδελφῶν Σέλιγμαν, ὃν ἦτο πληρεξούσιος διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ σιδηροδρόμου, ἐπανεκάμψε καὶ πάλιν εἰς Ἀγγλίαν, μετακληθεὶς ἐκεῖ ἐσπευσμένως, ἔνεκεν ἄλλων ὑποθέσεων τοῦ οἴκου, ὁ δὲ ἄλλος ὁ μηχανικός, ἐπισκέπτεται νῦν καὶ πάλιν τὴν γραμμὴν.

28 Μαΐου.

Χθὲς ἐπεσκέφθησαν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Γαλλίας κ. Ζερύ, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας κ. Λεμαίτρ καὶ ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ρουμανίας κ. Τεριακίου.

8 Μαΐου.

Ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν ἐπεσκέφθησαν χθὲς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ὁ πρεσβευτὴς τῆς Αὐστρίας κ. Κόζεκ καὶ ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας κ. Λεμαίτρ.

Ἐκ τῆς ἀποκαλύψεως τῶν ἐν τῷ κεντρικῷ ταμείῳ καταχρήσεων καὶ ἀταξιῶν δύο ἐπίσημοι καταστάσεις προχθές καὶ χθὲς ἐδημοσιεύθησαν περὶ τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς χρήσεως 1887.

Δὲν χρήζουσι, νομιζομεν, ἐκτενῶν σχολίων τὰ ἄκρως εὐάρεστα ταῦτα ἀποτελέσματα, τὰ διὰ τῶν ἐπισήμων καταστάσεων βεβαιούμενα, ἐπὶ τῆς πορείας τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Κράτους. Ἀρκεῖ νὰ ἐνθυμηθῇ τις, ὅτι τὸ μὲν 1885 ὁ τακτικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους παρουσίασεν ἔλλειμμα τριάκοντα ἑκατομμυρίων, καὶ ὁ ἐπίσης τακτικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ 1886 ἔλλειμμα εἴκοσι ἕξ ἑκατομμυρίων· ἀρκεῖ ν' ἀναμνησθῇ, ὅτι τριάκοντα ὄλων ἑκατομμυρίων ἔλλειμμα ἐξηλείφθη ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ δι' ἐργασίας ἐνὸς μόνοις ἔτους, χωρὶς νὰ ζημιωθῶσι τὸ παράπαν τὰ συμφέροντα τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ χωρὶς νὰ ἀρνηθῇ τὸ Κράτος οὔτε ὀβολὸν ἐκ τῶν ὑποχρεώσεων του· ἀρκεῖ τέλος νὰ ἀποβλέψῃ τις εἰς τὴν κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον δοθεῖσαν γενναίαν ᾧθησιν εἰς ἔργα συγκοινωνίας καὶ δημοσίας ἀνάγκης, ἵνα προσηκόντως ἐκτιμήσῃ τὴν καταβληθεῖσαν ὑπὲρ τῶν δημοσίων συμφερόντων ἐπιμελὴ φροντίδα τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς ὑπηρεσίας.

Δὲν πρέπει ὁμως νὰ περατώσωμεν τὰς παρατηρήσεις ταύτας χωρὶς νὰ σημειώσωμεν ἐκφραστικὸν γεγονὸς χαρακτηρίζον τὰς πράξεις δι' ὧς κατηγορεῖται ὁ πρῶην Κεντρικὸς ταμίας. Τὸ γεγονὸς τοῦτο εἶνε, ὅτι, ἐνῷ ὁ φήμην ἀγαθοῦ ἀνθρώπου κεκτημένος ἐκεῖνος ὑπάλληλος, παρουσίαζε, πρὸς σκοποὺς αὐτῷ μόνον γνωστοὺς εὐκόλως δὲ ἐννοουμένους, ἐνῷ, λέγομεν, παρουσίαζεν ἐν ταῖς ἰδιαιτέραις καταστάσεσιν αὐτοῦ καὶ διὰ τῆς μεθόδου τῶν «ἐκκρεμῶν πληρωμῶν» τὰ μέχρι τέλους Φεβρουαρίου ἀπαιτητὰ ἔξοδα ἀνερχόμενα εἰς 88 δῆθεν ἑκατομμύρια, ταῦτα εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐπομένου μηνὸς Μαρτίου ἀπεδείχθησαν ἀνερχόμενα μόνον εἰς 78 ἑκατομμύρια, καὶ ἐνῷ κατὰ τὸν Μάρτιον παρίστα τὰς ἐκκρεμείας πληρωμὰς ἕξ ἡμιεξωφλημένων ἐνταλ-

μάτων ανερχομένας, δηθεν εἰς 10 ἑκατομμύρια, αὐται μόλις συνεπο-
σοῦντο εἰς 3,724,000, καθ' ἃ δεικνύει καὶ ἡ χθὲς δημοσιευθεῖσα ἐπι-
σημος τοῦ Λογιστηρίου κατάστασις.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 23 Μαΐου.

Χθὲς τῇ 10 π. μ. συνήλθεν εἰς β'. συνεδρίασιν ἐν τῷ ὑπουργείῳ
τῶν Οἰκονομικῶν ἡ ἐπὶ τῆς ἀναδιοργανώσεως τῆς ἐξελεγκτικῆς ὑπη-
ρεσίας τοῦ Κράτους ἐπιτροπὴ.

Ἐπὶ τοῦ πρώτου ἐκ τῶν τεθέντων αὐτῇ ἔνδεκα ζητημάτων, ὅπερ
εἶχεν ὡς θέμα «ἂν πρέπει νὰ ληφθῇ ὡς βάσις ἐν τῇ μελετωμένῃ
ἀναθεωρήσει τῆς Λογιστικῆς νομοθεσίας ὁ ἡμέτερος Λογιστικὸς νόμος
ἢ ξένος τις, καὶ πρὸ πάντων ὁ ἰταλικὸς» ὁ κ. Πρωθυπουργὸς λαμ-
βάνων τὸν λόγον ἀναπτύσσει, ὅτι ὀρθότερον εἶνε νὰ ἀφεθῇ ἡ συζή-
τησις τούτου κατὰ τὸ τέλος τῶν ἐργασιῶν.

Εἶτα ἀρχομένης τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ δευτέρου θέματος, ἂν
«ἡ διάρκεια τῆς χρήσεως καὶ ὁ χρόνος τῆς ἐνάρξεως αὐτῆς εἶνε κα-
λῶς καθωρισμένα», ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀνέπτυξε διὰ λόγου ἐξόχου,
ὕπὸ ἐπιστημονικὴν καὶ ῥητορικὴν ἔποψιν, ὅτι ἡ χρῆσις πρέπει νὰ
καθορισθῇ δωδεκάμηνος.

Ἡ πλειονοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς ἔκλινεν ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τῆς
γνώμης τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ ἐπηκολούθησε συζητήσις της περὶ
τοῦ χρόνου τῆς ἐνάρξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, τῶν μὲν ὑποστη-
ριζόντων τὴν 1 Ἀπριλίου, τῶν δὲ τὴν 1 Ἰουλίου.

Ἐν τέλει ἀπεφασίσθη νὰ συνέρχεται ἡ ἐπιτροπὴ ἀνὰ πᾶσαν Τε-
τάρτην καὶ Σάββατον κατὰ τὴν ἐσπέραν. Ἡ συνεδρίασις διήρκεσεν
ὑπὲρ τὰς δύο ὥρας.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 23 Μαΐου.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

Ἐπὶ ἱκανὰς κατὰ συνέχειαν ὥρας χθὲς συνειργάσθη ὁ πρωθυπουρ-
γὸς μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ γεν. Λογιστηρίου κ. Δεϊμέζη ἐπὶ τοῦ

ζητήματος τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ τεχνικῶν ἔργων. Ὁ κ. Τρικούπης ἐννοεῖ νὰ ἀρχίσωσιν ἀμέσως αἱ ἐργασίαι ἐν Θεσσαλίᾳ, αἱ ἀφορῶσαι τὴν διακανόνισιν τῆς κοίτης τοῦ Πηνειοῦ καὶ τὴν ἀποξήρανσιν μεγάλων ἐκτάσεων ἐλῶν, δι' ἧς θὰ ἀπελευθερωθῶσι περὶ τὰς 200 χιλιάδας στρεμμάτων. Σήμερον ἡ αὔριον ἀναχωρεῖ εἰς Θεσσαλίαν ὁ ἀρχιμηχανικὸς Γκοτλάν, ὅπως καθορίσῃ τὰ ἐκτελεσθησόμενα ἔργα. Ἐξ ἄλλου ἡ κυβέρνησις θὰ ἐνεργήσῃ ὅπως εὐρωπαῖοι ἐπιχειρηματῆαι ιδρύσωσιν ἐν Θεσσαλίᾳ ἐργοστάσια, κινούμενα διὰ τοῦ ὕδατος, ὅλον χαρτοποιεῖα καὶ τὰ τοιαῦτα.

28 Μαΐου.

Ἡ διεύθυνσις τοῦ ἐν Πειραιεῖ μεγάλου μηχανοποιείου Μὰκ Δούαλ καὶ Βάρβουρ ἐπρότεινε τῷ κ. Πρωθυπουργῷ, ὅπως ἡ κυβέρνησις χορηγήσῃ τῷ εἰρημένῳ μηχανοποιεῖν ἕν τινι ἀκτῇ τοῦ ἐν Πειραιεῖ λιμένος χώρον ἐπαρκῆ πρὸς ἰδρυσιν ναυπηγείου. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εὐμενῶς ἀποδεχθεὶς τὴν πρότασιν ταύτην ὑπεσχέθη ὅτι μετὰ τὴν λήξιν τῶν διαπραγματεύσεων τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς-Λαρίσσης καὶ τοῦ ὁρισμοῦ τοῦ χώρου ἐν ᾧ θὰ ἰδρυθῇ ἐν Πειραιεῖ ὁ σταθμὸς αὐτοῦ, θέλει φροντίσῃ περὶ τῆς ἐξευρέσεως καὶ τοῦ ὁρισμοῦ τοῦ χώρου διὰ τὴν σύστασιν ναυπηγείου, ἐξ οὗ νέος τόπος καὶ νέα ζωὴ δοθήσεται τῇ ἐπὶ στερεῶν βάσεων ἀναγεννωμένη καὶ ἀναπτυσσομένη βιομηχανία ἡμῶν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 28 Μαΐου.

Τὸ μέγα ζήτημα, ὅπερ ἔπρεπε νὰ ἀπασχολήσῃ ἡμᾶς ἀνεκδότως, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἡ χώρα προσηρτήθη εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἦτο ἡ πρόληψις τῶν κινδύνων, εἰς οὓς αὕτη εἶνε σήμερον ἐκτεθειμένη, τοῦτο δὲ ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ὑπῆρξεν ἐν τῶν πρωτίστων μελημάτων τοῦ κ. Τρικούπη καὶ κατὰ τὴν ἡγουμένην καὶ κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν αὐτοῦ πρωθυπουργίαν. Ὁ ἀνὴρ διέγνω ἀρχῇθεν, ὅτι ἦτο αἶσχος διὰ τὴν Ἑλλάδα νὰ ἐγκαταλίπῃ τὴν Θεσσαλίαν εἰς τὴν ἀγρίαν κατὰστασιν, εἰς ἣν παρέλαβεν αὐτὴν παρὰ τῶν Τούρκων, ν' ἀφήσῃ δὲ οὕτως

ἀνεκμεταλλεὺτον τὸν γεωργικὸν πλοῦτον, ὃν περικλείει εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἐπὶ ζημίᾳ ἀνυπολογίστου καὶ αὐτῆς καὶ ὀλοκλήρου τῆς πατρίδος ἡμῶν, ἥτις τελεῖ σήμερον 30—40 ἑκατομμυρίων φράγκων εἰς χρυσόν, χάριν τῆς διατροφῆς τῆς, εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν. Εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ κ. Τρικούπη ὀφείλεται κατὰ τὸ πλεῖστον πᾶν ὅ,τι ἐγένετο μέχρι τοῦδε ὑπὲρ τῆς Θεσσαλίας, εἰς τὴν πρωτοβουλίαν αὐτοῦ ὀφείλονται νῦν καὶ τὰ ἐπιτείμενα μεγάλα ἐν αὐτῇ ἔργα, ἅτινα ἤδη χθὲς ἀνηγγελάμεν καὶ περὶ ὧν σήμερον ποιούμεθα ἀκριβέστερον λόγον.

Διὰ τῶν ἔργων τούτων μέλλει ἡ Θεσσαλία ἔνθεν μὲν νὰ σωθῇ ἐκ τοῦ ὕδατος, ὅπερ πλημμυρίζει συνήθως μέγα μέρος τοῦ ἐδάφους καὶ κατακλύζει πολλὰς μυριάδας στρεμμάτων γῆς γονιμωτάτης ἐν αὐτῇ, ἔνθεν δὲ νὰ τύχῃ συστηματικῆς ἀρδεύσεως τοῦ πλείστου καὶ κυριωτάτου μέρους τῶν πεδιάδων αὐτῆς. Ἡ μελέτη τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ἔργων εἶχεν ἀρχίσει ἤδη ἀπὸ τῆς ἡγουμένης πρωθυπουργίας τοῦ κ. Τρικούπη, ἀνατεθεῖσαν εἰς τὴν γαλλικὴν τῶν γεφυροδοποιῶν ἀποστολήν. Διακοπεῖσα δὲ, ὥς μὴ ὥφελεν, ἅμα τῇ ἀναρρῆσει ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τῶν ἀνδρῶν τῆς 7 Ἀπριλίου, ἐπανελήφθη αὐτίς, ἅμα τῇ ἐπανόδῳ τοῦ ἐνεστῶτος ὑπουργείου εἰς τὰ πράγματα. Ἡ μελέτη αὕτη ἐστράφη περὶ τὴν σχεδίασιν καὶ τὸν προϋπολογισμὸν τῆς δαπάνης διὰ πληρὲς σύστημα δημοσίων ἔργων, δι' ὧν θὰ ἐσώζετο ἐν τῷ μέλλοντι ἡ Θεσσαλία ἐκ τῶν πλημμυρῶν, θ' ἀπεδίδοντο δὲ εἰς τὴν γεωργίαν αἱ πλεῖστοι τῶν γαιῶν αὐτῆς, τῶν νῦν κατακλυζομένων ὑπὸ τοῦ ὕδατος καὶ θὰ ἠρδεύετο τὸ μέγιστον μέρος τῶν πεδιάδων τῆς ἤδη δ' ἀχθείσης αὐτῆς εἰς πέρας, ἐναπόκειται ἡ ἐκτέλεσις εἰς τὴν κυβέρνησιν.

ΩΡΑ, 28 Μαΐου.

Ἡ κυβερνητικὴ μεταβολὴ τῆς ἐβδόμης Ἀπριλίου 1885 διέκοψε τὰς εὐρείας μελέτας τῆς γαλλικῆς τῶν γεφυροδοποιῶν ἀποστολῆς περὶ σχεδίασεως καὶ προϋπολογισμοῦ δαπάνης συστήματος δημοσίων ἔργων, ἀφορώντων εἰς τὴν ἀποσόβησιν τῶν κινδύνων, εἰς οὓς εἶνε ἔκτε-

θειμένη ἡ παραγωγή τῶν πεδιάδων τῆς Θεσσαλίας. Αἱ μελέται ἐπανελήφθησαν εὐθύς ἐπὶ τῇ πρὸ διετίας ἐπανόδῳ εἰς τὴν ἔξουσίαν τῆς νῦν κυβερνήσεως, καταρτισθέντος δὲ τοῦ σχεδίου τῆς γαλλικῆς ἀποστολῆς, ἡσχολήθη ἡ κυβέρνησις εἰς τὰ τῆς ἐκτελέσεως αὐτοῦ. Πᾶσα ἡ προκαταρκτικὴ αὕτη ἐργασία ἐπερατώθη ἤδη, παρασκευασθέντος καὶ τοῦ οἰκείου νομοσχεδίου. Κατ' αὐτό, τὸ σύστημα τῶν ἔργων συμπληρωθήσεται ἐντὸς τετραετίας, ὑπὸ τὴν ἄμεσον διεύθυνσιν τῆς κυβερνήσεως, διὰ τῆς γαλλικῆς ἀποστολῆς, συνομολογουμένου εἰδικοῦ δανείου εἰς οὗ τὴν ἀπότισιν θέλει μὲν εἰσφέρει ἡ Θεσσαλία διὰ μικρᾶς τινας φορολογίας, ἀλλὰ ταύτης ἡ ἔναρξις ἀναβληθήσεται ἕως τῆς παρελεύσεως ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τῶν ἔργων. Αἱ περὶ τοῦ δανείου τούτου διαπραγματεύσεις, διεκπεραιωθεῖσαι, ὑποβληθήσονται εἰς τὴν κύρωσιν τῆς Βουλῆς. Ἡ ψήφισις ὁμῶς τοῦ νομοσχεδίου καὶ ἡ συνομολόγησις τοῦ δανείου πρὸ τῆς συνήθους ὥρας τῆς συνόδου τῆς Βουλῆς δὲν εἶνε ἀναγκαία, διότι ἡ ἔναρξις τῆς ἐκτελέσεως γενήσεται δυνάμει τοῦ ψηφισθέντος κατὰ τὴν προτελευταίαν βουλευτικὴν σύνοδον νόμου ΑΦΚΓ' τῆς 27 Μαΐου 1887 περὶ ἐπιβολῆς εἰδικοῦ φόρου πρὸς μηχανικὰς μελέτας τῶν ἐκτελεστέων ἐν Θεσσαλίᾳ ὑδραυλικῶν ἔργων.

Τὰ κατὰ τὸ νομοσχέδιον ἐκτελεσθησόμενα ἔργα περιλαμβάνουσι :

1ον Τὸν κανονισμόν καὶ τὴν διευθέτησιν τῶν ποταμῶν.

Ὁ Πηνειὸς θὰ κανονισθῇ :

α') Ἐπὶ μήκους 8,500 μέτρων ἀπὸ τῆς Καλαμπάκας μέχρι τῆς Σαρακίνας, ὅπως προφυλαχθῇ ἀπὸ τῶν πλημμυρῶν ἡ πεδιάς καὶ ἡ πόλις τῶν Τρικινάλων.

β') Ἐπὶ μήκους 9,000 μέτρων ἀπὸ Λαρίσσης μέχρι Κατσάμπολας, ὅπως ἀποτραπῇ ἡ πλήμμυρα τῶν ὑδάτων καὶ ἡ ἔκχυσις αὐτῶν εἰς τὸ Ἀσμάκιον καὶ τὴν λίμνην τῆς Κάρλας.

Ἐπίσης θέλει διευθετηθῇ ὁ ῥοὺς τοῦ Πηνειοῦ, καὶ θέλει ταπεινωθῇ ἐφ' ὅλον τὸ μήκος ἡ ἐπιφάνεια τῶν ὑδάτων αὐτοῦ διὰ τῆς ἄρ-

www.libtool.com.cn

σεως τῶν βαθμίδων τῶν φραγμάτων καὶ τῶν λοιπῶν φυσικῶν ἢ τεχνικῶν κωλυμάτων.

Ἡ δαπάνη τῶν ἔργων τοῦ κανονισμοῦ καὶ τῆς διευθετήσεως τῶν ποταμῶν ἀνέρχεται εἰς 3,040,000.

2ον Τὴν ἀποξηράνσιν τῶν λιμνῶν καὶ ἐλῶν :

Τὸ ἔλος τῆς Κολοκυνθίας ἀποξηρανθήσεται κανονιζομένου τοῦ Μπλιούρι καὶ τῶν συμβαλλόντων αὐτοῦ, τὰ δὲ ἔλη τῶν Φαρσάλων, τῆς Βούλας καὶ τῶν πηγῶν τοῦ Ἀσμακίου ἀποξηρανθήσονται διὰ τῆς κατασκευῆς διωρύγων καὶ αὐλάκων διοχετεύσεως.

Τὰ φυσικὰ διαφράγματα τῶν λιμνῶν τοῦ Νεξεροῦ καὶ τοῦ Δαουκλῆ θέλουσι διαπλατυνθῇ εἰς τρόπον, ὥστε νὰ διοχετεύωνται δι' αὐτῶν ἅπαντα τὰ ὕδατα, τὰ ὁποῖα εισρέουσιν εἰς τὰς λίμνας ταύτας.

Ἡ λίμνη τῆς Κάρλας θέλει ἀποξηρανθῇ ἐν μέρει μόνον, καὶ θέλει περιορισθῇ διὰ προχώματος εἰς τρόπον, ὥστε νὰ ἀποτελέσῃ εἶδος δεξαμενῆς,

Ἀπασαι αἱ γαῖαι, αἱ διὰ τῆς ἀποξηράνσεως τῶν ἐλῶν καὶ λιμνῶν ἀποκτηθισόμεναι, θέλουσιν ἀποστραγγισθῇ καὶ καλλιεργηθῇ.

Τὸ σύνολον τῶν ἔργων τούτων προϋπολογίζεται, ὅτι θὰ ἀπαιτήσῃ δαπάνην 2,460.000.

3ον Τὰ ἔργα τῆς ἄρδεύσεως.

Εὐρὸν σύστημα ἄρδεύσεως θὰ διανείμῃ τὸ ὕδωρ ἐφ' ὅλης τῆς ἐκτάσεως τῶν καλλιεργησίμων πεδιάδων, ὅπως διὰ τοῦ μέσου τούτου ἀποδοθῇ εἰς τὸ ἔδαφος τὸ μόνον ἐλλεῖπον αὐτῷ στοιχείον γονιμότητος, καὶ ἐπέλθῃ θεραπεία τῶν ὀλεθρίων ἀποτελεσμάτων τῶν κακοκαιριῶν.

Διώρυγες ἀρχόμεναι ἀπὸ τοῦ Πηνειοῦ θ' ἄρδεύωσι τὴν πεδιάδα ἀπὸ τῆς Καλαμπάκας μέχρι Τρυκαίων καὶ Καρδίτσης.

Τὰ ὕδατα τοῦ Μπλιούρι, τοῦ Καλέντζι, τοῦ Ὁφιδιλικοῦ, τοῦ Φαρσαλίτου καὶ τοῦ Τσινορλῆ θὰ χρησιμεύσωσι διὰ τὴν ἄρδυσιν τῶν πεδιάδων τῆς Καρδίτσης, τῶν Φαρσάλων, τῶν Σοφάδων καὶ τοῦ Ζάρκου.

Ἡ λίμνη τῆς Κάρλας, μετασχηματιζομένη εἰς ὑδαταποθήκην, ἥς τὰ ὕδατα θ' ἀνυψῶνται διὰ μηχανῆς, θὰ χρησιμεύῃ εἰς ἀρδευσιν τῆς γειτνιαζούσης πεδιάδος.

Ἡ πεδιάς τῆς Λαρίσης καὶ τοῦ Τυρνάβου θ' ἀρδεύεται διὰ τῶν ὑδάτων τοῦ Πηνειοῦ. Δευτέρας τάξεως διώρυγες, κάθεται ἐπὶ τῶν πρώτων καὶ ἀφιστάμεναι ἀλλήλων κατὰ 500 μέτρα, θὰ διοχετεύωσι τὰ ὕδατα εἰς τὰς ἰδιοκτησίας.

Ὁ ὅλική ἀρδευομένη ἔκτασις θὰ ᾖ 1,500,000 στρεμμάτων, ἡ δὲ δαπάνη διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ὅλου συστήματος ἀρδεύσεως προϋπολογίζεται εἰς 6,000,000 δρ. ἀπρόοπτοι δαπάναι 1,000,000, τὸ ὅλον δὲ εἰς 12,500,000. Ἐκ τούτων ἀφαιρετέον 700,000 δραχμῶν, ἀναβληθισομένης τῆς ἀποξηράνσεως τῶν λιμνῶν Δαουνκλῆ καὶ Νεζερού, ὡς κεχωρισμένων ἀπὸ τῶν πεδιάδων, εἰς αἷς ἀφορῶσι τὰ προκείμενα ἔργα, καὶ ὡς μὴ ὑπαγορευομένης τῆς ἀποξηράνσεως αὐτῶν ὑπὸ τῶν λόγων, δι' οὓς ἡ τῶν πεδιάδων εἶνε ἀναγκαία.

Πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν εἰρημένων ἔργων δὲν ἀρκοῦσιν αἱ μέλεται, ὃν πόρισμα ὑπῆρξε τὸ σχέδιον τοῦ συστήματος τῶν ἔργων καὶ ὁ προϋπολογισμὸς αὐτῶν· προσαπατιοῦνται εἰδικαὶ μελέται τῆς τῶν καθ' ἕκαστον ἐφαρμογῆς, αἵτινες προϋπολογίζονται ὡς ἑξῆς:

1) Χάραξις πολυγώνου τριγωνισμοῦ ἐν τῇ πεδιάδι Καλαμπάκας, Τρικαλῶν, Φαρσάλων καὶ ἐν τῇ πεδιάδι Λαρίσης-Τυρνάβου Δρ. 5000

2) Καταμέτρησις τῆς ῥοῆς τοῦ Πηνειοῦ καὶ τῆς κατὰ μῆκος τομῆς τοῦ ποταμοῦ. Καταμέτρησις τῆς πεδιάδος μεταξὺ Λαρίσης καὶ Κατσάμπολις διὰ τὴν μελέτην τοῦ προχώματος Ἀσμακίου » 4000

3) Ἀναγνώρισις καὶ γενικὴ μελέτη τῶν ῥοῶν τῆς πεδιάδος τῶν Φαρσάλων. Μελέτη τῆς διαίτης τῶν ὑδάτων. Τοποθέτησις ἐνὸς ὁμβρομέτρου » 1000

4) Ἀποπεράτωσις τῆς μελέτης τοῦ ἔλους Κολοκυ-

www.libtool.com.cn
 θιάς, ἐργολαβικῶς » 3000

5) Καταμέτρησις τῶν ῥοῶν τῆς πεδιάδος τῶν Φαρσάλων καὶ τῆς κατὰ μῆκος τομῆς τῶν ῥοῶν τούτων. Μελέτη τῆς περιμετρικῆς διώρυγος τῶν ῥυάκων τούτων καὶ τῶν κυριωτέρων διωρύγων διὰ τὴν ἄρδυσιν τῆς πεδιάδος τῶν Φαρσάλων. Ὑψομετρικὸν διάγραμμα τῶν ἐλῶν τῶν Φαρσάλων.

Θὰ καταμετρηθῶσι περίπου 60 τετραγωνικὰ χιλιόμετρα πρὸς 150 δραχμὰς ἐργολαβικῶς » 9000

6) Χάραξις τῶν διωρύγων ἀρδεύσεως τῶν ἐκβαλλουσῶν ἐκ τοῦ Πηνειοῦ :

μεταξὺ Τρικκάλων καὶ Καλαμπάκας

μεταξὺ Τρικκάλων καὶ Φαλαγρίου

μεταξὺ Τρικκάλων καὶ Κοκκοτοῦ

130 χιλιόμετρα κυρίων διωρύγων. Κατὰ μῆκος τομὴ καὶ καταμέτρησις τῶν ὀριζοντίων γωνιῶν. Ταχεῖα καταμέτρησις τῆς πεδιάδος διὰ κατατομῶν καθέτων ἐπὶ τῶν κυρίων διωρύγων, ὅπως μελετηθῶσιν αἱ δευτερεύουσαι διώρυγες » 6000

7) Μελέτη τῶν κυρίων διωρύγων ἐκ τοῦ Πηνειοῦ, διὰ τὴν ἄρδυσιν τῆς πεδιάδος μεταξὺ Λαρίσης καὶ Τυρνάβου. Ταχεῖα καταμέτρησις τῆς πεδιάδος. — 40 χιλιόμετρα διωρύγων ἀρδεύσεως . . . » 2000

8) Χάραξις τῆς διώρυγος πρὸς ἀποξήρανσιν καὶ ἄρδυσιν τοῦ ἔλους τῆς Βούλας. Ταχεῖα καταμέτρησις τῆς πεδιάδος. » 3000

Ἀναβαλλόμεναι μελέται.

Ὑψομετρικὸν διάγραμμα τῆς Κάρλας λίμνης καὶ τῶν ὀχθῶν αὐτῆς. Βυθομετρήσεις ἐν τῇ λίμνῃ. Χάρα-

ξίς τῆς κυρίας διωρυγός πρὸς ἄρδευσιν μήκους 40
χιλιομέτρων— ἐργολαβικῶς » 8000

Ὑψομετρικὸν διάγραμμα τῆς λίμνης τοῦ Νεζεροῦ.

Βυθομετρήσεις ἐν τῇ λίμνῃ. Ἐργολαβικῶς » 5000

Τὸ δλον Δρ. 46,000

Ἀπρόοπτα » 4,000

Ἀθροισμα » 50,000

Ἡ τῆς Κάρλας μερική ἀποξήρανσις γενήσεται μετὰ
τὸν κανονισμόν τῆς κοίτης τοῦ Πηνειοῦ, ἥ δὲ τοῦ
Νεζεροῦ ἀποξήρανσις, ὥς προεεργήθη, ἀναβάλλεται ἐπὶ
τοῦ παρόντος, αἱ προκαταρκτικαὶ ἄρα δαπάναι, αἱ
πρὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου γενησόμεναι, πε-
ριορίζονται εἰς 37 χιλιάδας δραχμῶν.

Ὁ ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων πιθανὸς ἰσολο-
γισμὸς ἔχει ὥς ἐξῆς :

Τὸ ἄμεσον κέρδος, τὸ ὁποῖον θὰ προσπορισθῇ τὸ
Κράτος, θὰ προέλθῃ ἐκ τῆς προσκλήσεως 170,000
στρεμμάτων εὐφορωτάτων γαιῶν, αἵτινες καλύπτονται
νῦν ἀπὸ λίμνας καὶ ἔλη, ἥτοι περίπου δραχμαὶ . . 8,500,000

Τὰ ἔμμεσα κέρδη θέλουσι προέλθῃ ἀπὸ τὴν ἐπὶ
πλέον ἀξίαν τῶν ἀρδευομένων γαιῶν, ἣν δέον νὰ ὑπο-
λογίσωμεν τοῦλάχιστον εἰς 2,50 δραχ. κατὰ στρέμμα
καὶ κατ' ἔτος, αἵτινες δι' 1,200,000 στρέμματα, τοῦ-
λάχιστον, λογιζομένου τοῦ τόκου πρὸς 8 τοῖς ἑκατὸν
παριστάνουσι κεφάλαιον 37,600,000

Τὸ δλον τῶν ἀκαθαρίστων κερδῶν 46,100,000

Ἐκ τούτων δέον νὰ ἀφαιρεθῶσιν :

Ἡ δαπάνη διὰ τὰ ἔργα 12,500,000

Ἡ κατασκευὴ τῶν αὐλάκων τῆς ἀρδεύσεως, ἥτις
ἐπιβαρύνει τοὺς ἰδιοκτῆτας περίπου 4,000,000

www.ejil.stool.com.gr

Ἐξόδα συντηρήσεως τῶν ἔργων 30,000 κατ' ἔτος	
ἀποτελοῦντα κεφάλαιον	3,750,000
Τὸ ὅλον	20,250,000
Ὑπόλοιπον καθαρῶν κερδῶν	25,850,000

Ἡ δὲ σειρὰ τῶν ἐκτελεσθησομένων ἔργων ἔσται ἡ ἑπομένη:

- 1) Τὰ προφυλακτικὰ κατὰ τῶν πλημμυρῶν.
- 2) Τὰ πρὸς ἄρδευσιν τῶν καλλιεργουμένων τμημάτων.
- 3) Ἡ ἀποξήρανσις τῶν ἐν ταῖς πεδιάσι τελμάτων, ἡ ἀποστράγι-
σις καὶ τὰ πρὸς ἄρδευσιν τῶν ἀποδοθησομένων εἰς τὴν καλλιέρ-
γειαν γαιῶν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 26 Μαΐου.

Χθὲς περὶ τὴν 10^{ην} μ. μ. ἤρξατο ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονο-
μικῶν ἡ τρίτη συνεδρίασις τῆς ἐπὶ τῆς ἀναδιοργανώσεως τῆς ἐξελε-
κτικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους ἐπιτροπῆς.

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην, ἐπὶ τρεῖς περίπου ὥρας διαρκέσα-
σαν, προέβη ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν ὑπὸ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ὑποβλη-
θέντων ζητημάτων μέχρι τοῦ ἐννάτου. Διάφοροι σκέψεις μεταξὺ τῶν
μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ἀλληλοδιαδόχως ἀγορευσάντων, ἀντιλλάγησαν,
δὲν προέβη ὅμως αὕτη εἰς οὐδεμίαν ἀπόφασιν, καθόσον κατὰ τὰς συ-
νεδριάσεις ταύτας πρόκειται ἀπλῶς νὰ γείνη συζήτησις ἐν γένει περὶ
τῶν προβληθέντων ζητημάτων.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 27 Μαΐου.

... Τώρα λ. χ. ἀπασχολεῖ τὸ πανελλήνιον ἡ ἐκ τῶν μακεδονικῶν
προστριβῶν γεννηθεῖσα ἔρις μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας. Ἀναμφι-
σβήτητον εἶνε, ὅτι τὴν ἔριδα ταύτην ἐρεθίζουν ξέναι ὑποκινήσεις. Ἐδῶ
μόνον, χάρις εἰς τὴν δξύνουν διεύθυνσιν τῆς ἐπισήμου ἀντιπολιτεύσεως,
πρέπει νὰ κτυπᾶται ὁ κ. Τρικούπης κατακέφαλα καὶ ὅταν ἀκόμη ἀγω-
νιᾷ ἐν τῇ πάλῃ πρὸς τὴν ὕπουλον τουρκικὴν διπλωματίαν καὶ πρὸς
τὰ καταχθόνια τεχνάσματα τῶν ἐχθρῶν τοῦ ἑλληνισμοῦ. Καραδοκοῦσι
πάντα τὰ κινήματά του: ἔδειξεν ὀλίγην τραχύτητα; ἀμέσως τὴν ἐπι-

οὔσαν κραυγάζουν: «'Ανοησία, δὲν βλέπετε; θέλει νὰ δημιουργήσῃ ζήτημα ἐκ τοῦ μὴ ὄντος! νὰ μᾶς παρασκευάσῃ νέον κόλπο!» Ἐκρίνε καλὸν ὁ κ. Τρικούπης νὰ φανῇ ἐνδοτικώτερος; Ἄμέσως αἱ πνιγόμεναι κραυγαὶ των ξεκαφαίνουν τὸν κόσμον ὅτι μᾶς ἐξευτελίζει πρὸ τῆς Τουρκίας, μᾶς προδίδει κτλ. Λέγει εἰς τὸν κ. Πανουργιᾶν: ἐμπρός; Οἱ κύριοι διαμαρτύρονται καὶ καταγγέλλουσι τὸ παράτολμον, καὶ ἀγρυπτικὸν τῆς διαταγῆς. Τῷ συνιστᾷ ἀξιοπρεπῆ στάσιν καὶ μετριοπάθειαν ἐνταύτῳ; Ἐπροδόθημεν! Διακόπτει τὰς σχέσεις τοῦ Νομάρχου Λαρίσης μετὰ τοῦ τούρκου προξένου; — «ὦ, αὐτὸ εἶνε κωμωδία καὶ ἐπίδειξις· ἡ κυβέρνησις ζητεῖ τίνι τρόπῳ νὰ σωθῇ ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ Σουλτάνου!»

Τὸ ἀληθὲς πατριωτικὸν καθήκον πάσης ἀντιπολιτευέως θὰ ἦτο νὰ τηρήσῃ ἀπόλυτον σιγὴν καὶ νὰ ἀφίσῃ τὸ ἐξωτερικὸν αὐτὸ ζήτημα, ὅπως τρέξῃ τὸν δρόμον του ἡσύχως. Τὸ καλλίτερον διὰ τὴν Ἑλλάδα θὰ ἦτο νὰ μὴ ἐγεννᾶτο ποσῶς αὐτὸ τὸ ἐπείσوديον· ἀλλ' ἀφοῦ ἀπαξ ἐγεννήθη, τὸ μόνον συνᾶδον πρὸς τὸ καλῶς νοούμενον συμφέρον μας εἶνε νὰ λυθῇ, ἄνευ βλάβης τῆς ἀξιοπρεπείας μας, ἄνευ ζημίας τῆς ἐν Μακεδονίᾳ θέσεώς μας. Τὴν τοιαύτην λύσιν ἐπιδιώκει ἡ κυβέρνησις, μὴ παρεκκλίνουσα ἐκ τῆς εὐθείας, οὔτε πρὸς ἐξηυτελισμένην ὑποχώρησιν, οὔτε πρὸς μωρὰν καὶ δογκισωτικὴν πρόκλησιν, δυναμένην νὰ ἔξῃ σοβαρὰ τὰ ἐπακόλουθα. Σοβαρά! δηλαδὴ τόσον σοβαρά, ὥστε νὰ ἰσοδυναμῶσι πρὸς αὐτὸ τοῦτο τὸ ἀποτέλεσμα, ὅπερ ἐπιδιώκουσιν οἱ ἐχθροὶ τῆς Ἑλλάδος, τοῦτέστι, τὴν ἐντελῆ διακοπὴν τῶν σχέσεων μας μετὰ τῆς Τουρκίας. -- Τὸ ζήτημα λοιπὸν εἶνε ἐθνικόν, ὅχι πολιτικόν, εἶνε ἐξωτερικόν, ὅχι ἐσωτερικόν, ἀφορᾷ ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ὅχι τὸ κόμμα τοῦ κ. Τρικούπῃ, ἢ τοῦ κ. Δηλιγιάννη. Εἰς τοιαύτας περιστάσεις ἡ κυβέρνησις πρέπει νὰ ἐνισχύηται ὑφ' ὅλων τῶν πατριωτῶν, ἄνευ κομματικῆς διακρίσεως· ἡ καθαρώτερον, πρέπει νὰ ἀφίηται ἐλευθέρα, ὅπως ἐνεργῇ, χωρὶς νὰ εὕρισκῃ καθ' ἑκάστην πρωτὴν σχόλια καὶ ἐπικρίσεις πρὸ αὐτῆς.

www.libtool.com.cn ECHO DE PARIS

Le président actuel, M. Tricoupis, est d'aspect un peu froid, comme il convient a un homme élevé en Angleterre ; la physionomie respire la décision. le regard est pénétrant, l'ensemble dénote une valeur et une volonté.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 3 Ιουνίου.

Περὶ τὴν ἐσπέραν τῆς χθὲς ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἐκ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη, ἠνοιχθὴ τὸ κιβώτιον, ἐν ᾧ περιείχοντο οἱ εἰς Λονδὶνον ἀποσταλέντες πρὸς ἐκτίμησιν καὶ ἐπιστραφέντες παρὰ τοῦ ἐκεῖ γενικοῦ προξένου κ. Ἰωνίδου μαργαρίται τῶν Ζωσιμαδῶν.

Γενομένης ἐξετάσεως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐγγράφων, δι' ὧν ἀπεστάλησαν εἰς Λονδὶνον, καὶ εὐρεθέντες ὥς εἶχον, σῶοι καὶ ἀνελλιπεῖς, παρεδόθησαν εἰς τὸν κ. Καλογεργῆν, ὅπως φυλάττωνται ἐν τῷ κεντρικῷ ταμείῳ.

Ἰδιαίτερον τηλεγράφημα «Ἐφημερίδος»

Ἐκ Πατρῶν, 24 Μαΐου.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ ΠΑΤΡΩΝ — ΠΥΡΓΟΥ

Πρὸς τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἀπεστάλη σήμερον τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα :

Μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἐταιρείας τῶν δημοσίων ἔργων κ. Μ. Λαμπρινίδου καὶ τοῦ κυρίου προξένου τῆς Αὐστρίας διήλθομεν σήμερον δι' ἀτμαμάξης τὸ πρῶτον εἰς ἑκτασιν δεκαπέντε ἀπὸ τῆς πόλεως χιλιόμετρων τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν Πατρῶν — Πύργου, γενόμενοι ἀπανταχοῦ ἐνθουσιωδῶς δεκτοὶ ὑπὸ τῶν χωρικῶν, εὐλογούντων τὸ ὑμέτερον ὄνομα, ἐπὶ τῇ συντελέσει τοῦ σπουδαίου εὐερ-

γετήματος. Τὸ ἔργον εἶνε ἀληθῶς τέλειον καὶ εὐλόγως προκαλεῖ ἐπαίνους ὑπὲρ τῶν ἀναλαβόντων καὶ συντελούντων αὐτό.

Δήμαρχος Πατρῶων

Γ. Ροῦφος

28 Μαΐου.

Εὐχαρίστως ἀνακοινοῦμεν εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας, ὅτι ὁ οἰκονομικὸς συνδυασμὸς ὃν εἶχεν ἡ ἡμετέρα κυβέρνησις συνομολογήσει μετὰ τῆς δμάδος τῆς ἀναλαβούσης τὴν κατασκευὴν τοῦ σιδηροδρόμου Μύλων—Καλαμῶν περὶ παροχῆς 10 ἑκατομμυρίων δραχμῶν εἰς χρυσόν, ἐπραγματοποιήθη ὀριστικῶς. Σπουδαῖος τραπεζιτικὸς οἶκος ἐν Ἀγγλίᾳ ἀνέλαβε νὰ παράσχη τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ποσὸν μέχρι τῆς 15 προσεχοῦς Ἰουνίου. Οὕτω, ἂν καὶ ὑπὸ τινων ἡμφισβητήθῃ, λύεται αἰσίως καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἐνημέρου ἀποτίσεως τῶν τοκομεριδίων τῆς ἐξαμηνίας ταύτης, χωρὶς νὰ ἐπιβαρυνθῇ ἡ ἡμετέρα ἀγορὰ ἐκ τῆς ζητήσεως καὶ ἐξαγωγῆς χρυσοῦ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 29 Μαΐου.

Η ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΙΣΧΟΜΑΧΟΥ

.... Κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν πρωθυπουργίαν τοῦ κ. Τρικυῖτη, ὁ Ἰσχόμαχος διετέλει διευθυντὴς τοῦ ἐπιτελικοῦ γραφείου, συνεργαζόμενος συχνότατα μετὰ τοῦ στρατηγοῦ Βοσσέρ. Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικυῖτης ἔτρεφεν ὅλως ἐξαιρετικὴν ὑπόληψιν καὶ ἀγάπην πρὸς τὸν Ἰσχόμαχον διὰ τοῦτο ἡ θλίψις, ἣν ἡσθάνθη ἐπὶ τῷ ἀτυχήματι ἅμα μαθὼν αὐτό, ἦτο ἀμέτρητος ὥς βουλευτὴς ὑπέβηεν εἰς τῶν πιστοτέρων τοῦ κ. Τρικυῖτη ὁπαδῶν.

20 Μαΐου.

Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας παρουσίασε χθὲς μετὰ μεσημβρίαν τῷ πρωθυπουργῷ κ. Τρικυῖτῃ τὸν ἱταλὸν ἀντιναύαρχον κόμητα Savera de Maria, διοικητὴν τῆς κατὰ τὴν Ἀνατολὴν ἱταλικῆς ναυτικῆς μοίρας.

Κύριε Συντάκτα τῆς «Ἀκροπόλεως».

Ἄς ἐννοήσωσι πλέον οἱ ἐν Ἑλλάδι πολιτευόμενοι, ὅτι τὸ ἔθνος πρέπει νὰ ἀφεθῇ ἡσυχον, ὅπως βαδίσῃ τὴν ὁποίαν ἀπὸ τινος διαχάραξεν ὁδὸν τῆς προόδου καὶ τοῦ ἀληθοῦς πολιτισμοῦ, χωρὶς νὰ παρεντίθενται προσκόμματα εἰς τοὺς ἀγῶνας τοῦ κυβερνῶντος καὶ κυβέρνησις γνωρίσασα καλῶς τὸν προορισμὸν καὶ τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἔθνους, εἶνε ἢ κυβέρνησις τοῦ κ. Τρικούπη, μ' ὅλα τὰ ἐμπόδια, ἅτινα θέτει εἰς τὰ διαβήματα αὐτῆς, ἢ ἀπερίσκεπτος καὶ ὁλως ἀντεθνικὴ συμπεριφορὰ τῆς σημερινῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Μετὰ παρρησίας ὄθεν, ὥς καλοὶ πατριῶται, ἀποτεινόμενοι εἰς τὸν ἄλλως τε ἀξιολύβαστον κ. Δηλιγιάννην, λέγομεν : — Ἀγαθὲ κύριε Δηλιγιάννη, εἶσαι λαμπρὸς καὶ ἀξιόλογος ἄνθρωπος, οὐδεὶς ἀποπειρᾶται νὰ διαφιλονεικήσῃ τὸν πατριωτισμὸν σου, πλὴν ὥς Ἀρχὴ δὲν ἔχεις τὰ προσόντα, τὴν ἱκανότητα καὶ τὰς δεούσας ἐν τῇ παρουσίᾳ ἐποχῇ ἀναμορφωτικὰς ἰδέας τοῦ κ. Τρικούπη· δύνασαι νὰ κατέχῃς τὴν εἰς τὸν βαθμὸν σου καὶ τὰς δυνάμεις σου ἐμπρέπουσαν θέσιν, διότι τὸ ἔθνος ἔχει καὶ τὴν ἰδικήν σου ἀνάγκην, ἀλλ' εἰς «ὃ ἐκλήθη ἕκαστος». Μὴ ὁ Βίσμαρκ μόνος ἀνέδειξε τὴν Γερμανίαν; ἢ ὁ Καβούρ τὴν Ἰταλίαν; καὶ δὲν συνειργάσθησαν μετ' αὐτῶν τοσοῦτοι ἄλλοι σπουδαῖοι καὶ φιλοπάτριδες ἄνδρες; . . .

Δὲν ἐννοοῦμεν νὰ ἐνδιατρίψωμεν εἰς λεπτομερείας, ὥς μὴ ἔχοντες τὰς ἀπαιτουμένας γνώσεις καὶ τὴν περὶ τὸ γράφειν ἐλευθερίαν· ὥς ἐπίσης, οὐδὲ τὴν ἀξίωσιν ὅτι δῆθεν δίδομεν συμβουλὰς πρὸς διόρθωσιν τῶν κακῶς ἐν Ἑλλάδι ἐχόντων. Ἡ φωνὴ αὕτη ἐξέρχεται ἐκ καρδίας ἀπλῶς πατριωτικῆς, ἀलगούσης μόνον εἰς πᾶν μὴ ὀρθὸν καὶ δίκαιον, εἰς τὴν στασιμότητα ἢ ὀπισθοδρομήσιν τοῦ ἔθνους. Λογικῶς δὲ σκεπτόμενοι, ἀναβοῶμεν : « Εἶνε ἀδύνατον ὁ κ. Τρικούπης, ἀνεξάντλητον

καὶ δαιμόνιον ἔαν ἔχη τὸν νοῦν, ἀκούραστον καὶ ἀκαταμάχητον τὴν θέλησιν, Ἄτλας ἂν ἦνε πρωθυπουργός, καὶ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἀκόμη κατεβασμένος, ἀδύνατον, λέγομεν, νὰ ἐπαρκέσῃ, ἀπέναντι τῶν ὑψηλῶν καὶ βαρέων καθηκόντων τῆς θέσεώς του καὶ τῶν τοσούτων ἀντιπράξεων τῶν ἀντιθέτων, ἀναμιχθέντων τελευταίως καὶ μέχρις αὐτῆς τῆς ρυπαρᾶς ὑποθέσεως τοῦ Κεντρικοῦ ταμείου ».

Ὡ! εἶνε λυπηρὸν γεγονός τὸ τελευταῖον τοῦτο ! Εὐχόμεθα δὲ νὰ μὴ ἐπαληθεύσῃ ἡ ἀνάμειξις τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἰς τὴν ἀσυγχώρητον ταύτην κατάρχησιν· ἄλλως πρέπει νὰ ἀπελπισθῶμεν, ὅτι οὐδεμία ὑπολείπεται ἴσως εἰς τὸ ἔθνος πλέον ἐλπίς σωτηρίας. Ἡ δὲ ἱστορία θέλει στιγματίσει μίαν ἡμέραν τ' ἄθλα τῶν ἀντενεργούντων εἰς τὴν ἐθνικὴν πρόοδον, οἵτινες παίζουνσι χάριν φιλαρχίας τὴν κεφαλὴν τῆς Ἑλλάδος! Ὡσὰν ἡ Ἑλλὰς νὰ ἀνήκῃ εἰς μόνους αὐτοὺς, καὶ ἀγνοοῦσιν οἱ περὶ τὸν κ. Δηλιγιάννην γεννάδει καὶ τοῦ πολιτικοῦ Συλλόγου θερμοκέφαλοι τῆς παρανομίας ὀργιασταί, ὅτι λαμβάνουσι τὸν ἀτυχῆ τοῦτον γέροντα εἰς τὸν λαιμόν των, διαπράττοντες ἐν τῷ ὀνόματί του, τι τὸ πάθος καὶ ἡ κακῶς ἐννοουμένη πολιτικὴ ὑπαγορεύει αὐτοῖς. Ἐλεύσεται ἡμέρα, καθ' ἣν τὸ ἔθνος, συλλαμβάνον αὐτοὺς ἐκ τοῦ λάρυγγος, θὰ ζητήσῃ λόγον τῶν πράξεών των· καὶ τί θὰ ἀπαντήσωσιν εἰς τὴν μετ' ἀγανακτήσεως ἀπευθυνομένην πρὸς αὐτοὺς ἐρώτησιν : Ἑλληνες πολιτευταί, τί ἐκάματε τὴν Ἑλλάδα; Διὰ τί κατεστρέψατε πᾶν ὅ,τι οἱ πατέρες ἡμῶν ἐδημιούργησαν δι' ἀκαταλόγιστων ἀγώνων καὶ ποταμῶν αἱμάτων ;

Καὶ ὅμως ἀπέναντι τοιαύτης κακοδαιμονίας φαίνεται ὥς παρήγορον φῶς ἡ ἀνένδοτος πρὸς τὰ καλὰ ἐπιμονὴ τοῦ κ. Τρικούπη. Τὸ ἔθνος ἀσπάζεται τὰς ἀναμορφωτικὰς καὶ προοδευτικὰς ἰδέας του, παραδέχεται ἀγογγύστως τοὺς βαρεῖς φόρους του, βλέπει μετὰ χαρᾶς ἐπανελθοῦσαν τὴν κλονισθεῖσαν πίστιν του, τὰς ἀθορύβως διοργανιζομένας στρατιωτικὰς καὶ ναυτικὰς δυνάμεις του, τὴν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐκτίμησιν καὶ βαρύτητα, καὶ ἀναμένει μετὰ πεποιθήσεως οὐχὶ πλέον

τὸ ἰσοζύγιον, τέλει οὖν ἦδη, ἀλλὰ καὶ τὴν ἄρσιν τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας καὶ ἐν γένει πᾶν ὅ,τι καλὸν δύναται τις νὰ ἐλπίσῃ ἀπὸ ἀνδρα πεπειραμένον καὶ ἀληθῶς φιλοπάτριδα.

Ὁ κ. Τρικούπης καλῶς ἐνόησεν, ὅτι ὁ μεγαλείτερος ἐχθρὸς δὲν εἶνε ἡ σημερινὴ λεγομένη ἀντιπολίτευσις, ἥτις κατ' οὐδὲν λογιῖται πλεόν, ἀλλ' ἡ κατ' ἀχρησίαν, ἀναφανείσα ἐπ' ἐσχάτων ὑπὸ τὴν ἀπεχθεστέραν μορφήν αὐτῆς. Πρέπει νὰ καθαρίσῃ τὸ ἔδαφος, ὥς φρονοῦμεν ὅτι καταγίνεται, ἀπὸ τῶν λυμεάνων τούτων, διότι καὶ διπλασίους ἂν θέσῃ φόρους, τὰ ἐθνικὰ ταμεῖα θέλουσιν ὁμοιάζει τὸν πῖθον τῶν Δαναίδων. Δὲν μένει ὅθεν ἀμφιβολία, ὅτι ὁ κ. Τρικούπης εἶνε ὁ ἀνθρωπος τῆς σημερινῆς ἐποχῆς· ὡς ἀφειθῇ ὅθεν ἥσυχος νὰ κυβερνήσῃ τὸ ἔθνος, μέχρις οὗτου ἀναφανῶσιν ἐκ τῆς νέας γενεᾶς, καλλίτεροι τούτου ἀνδρες, καὶ ἡ ἐθνικὴ πρόοδος ἔσεται βεβαία.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 25 Μαΐου.

ΝΕΑΙ ΕΡΙΑΔΕΣ ΜΕΤΑΞΥ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Ἐν τῷ κυρίῳ ἄρθρῳ ἐκτίθενται λεπτομερῶς τὰ τῆς νέας ἔριδος, ἥτις ἐπήνεγκεν ἀπὸ τῆς χθὲς τροπὴν δυσάρεστον εἰς τὰς μετὰ τῆς Τουρκίας σχέσεις ἡμῶν.

Ἡ Πύλη διέταξε τὸν ἐν Βιτωλίοις διουκὴτὴν αὐτῆς νὰ μὴ ἐκτελῇ ἔγγραφα φέροντα τὴν ὑπογραφήν τοῦ ἐκεῖσε προξένου τῆς Ἑλλάδος κ. Πανουργιᾶ, μέχρις οὗ ἔξακριβωθῶσι τὰ περὶ τῶν δῆθεν ἐνοχοποιητικῶν αὐτοῦ ἐπιστολῶν, νὰ ἀναγνωρίξῃ δὲ καὶ διεξάγῃ πᾶν ἔγγραφον φέρον μόνον τὴν σφραγίδα τοῦ ἑλληνικοῦ προξενείου Βιτωλίων. Κατὰ συνέπειαν καὶ ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις, ἀποδίδουσα τὰ ἴσα, διέταξε τὸν Νομάρχην Λαρίσης νὰ παύσῃ πᾶσαν ἐπίσημον ἀλληλογραφίαν μετὰ τοῦ αὐτόθι προξένου τῆς Τουρκίας.

Πιθανῶς ἡ ἡμετέρα κυβέρνησις δὲν θὰ ἀρκεσθῇ εἰς μόνον τὸ μέτρον τοῦτο, ἐὰν ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Πύλη δὲν ἀναθεωρήσῃ τὴν πρὸς

τὸν διοικητὴν Βιτωλίων παράλογον αὐτῆς διαταγῇ. Ξένος δάκτυλος προδήλως ἐξωθεῖ τὴν Πύλιν εἰς μωρὰ καὶ ἀπερίσκεπτα διαβήματα, ἀλλὰ τοῦτο, κἂν τφόντι ὑπάρχει, δὲν θέλει ἐμποδίσαι τὴν κυβέρνησιν τῆς Ἑλλάδος νὰ πράξῃ ὅ,τι ἡ ἀξιοπρέπεια καὶ τὸ δίκαιον ἐπιβάλλουσιν αὐτῇ.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 25 Μαΐου.

Μετὰ μεσημβρίαν τῆς χθὲς, ὥς αὐθεντικῶς πληροφοροῦμεθα, ἡ Κυβέρνησις διέταξε τὸν Νομάρχην Λαρίσης, ὅπως παύσῃ πᾶσαν σχέσιν μετὰ τοῦ αὐτόθι προξένου τῆς Τουρκίας οὐδεμίαν δὲ πράξιν ἢ ἔγγραφον αὐτοῦ ἀναγνωρίσῃ. Τὸ μέτρον τοῦτο ἠναγκάσθη νὰ λάβῃ ἡ κυβέρνησις, διότι ἀνηγγέλθη αὐτῇ, ὅτι ἐνῶ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ὁ διοικητὴς Βιτωλίων ὑπεδέξατο μετὰ τῶν νενομισμένων τιμῶν, καὶ ἀνεγνώρισε τὸν αὐτόθι προξένον τῆς Ἑλλάδος κ. Πανουργιᾶν, προχθὲς αἴφνης ἔλαβε διαταγὴν παρὰ τῆς Πύλης καὶ ἀνεκοίνωσε πρὸς τὸν ἡμέτερον προξένον, ὅτι τὰς μὲν ὑποθέσεις τοῦ ἑλληνικοῦ προξενείου καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ ἔγγραφα εἶνε πρόθυμος νὰ διεκπεραιώσῃ, ἐφόσον φέρουσι τὴν σφραγίδα τοῦ προξενείου, δὲν θὰ λαμβάνῃ ὅμως ὑπ' ὄψει ἔγγραφα φέροντα τὴν ὑπογραφὴν τοῦ κ. Πανουργιᾶ, μέχρις οὗ λυθῇ τὸ ζήτημα τῶν κατὰ τὴν Πύλιν ἐνοχοποιητικῶν, κατ' ἀλήθειαν δὲ πλαστῶν ἐπιστολῶν τοῦ εἰρημένου προξένου τῶν παρειαχθεισῶν, ὥς γνωστόν, εἰς τὰ ἔγγραφα τοῦ Πηχιῶνος καὶ κατασχεθεισῶν ὑπὸ τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν.

30 Μαΐου.

Κατὰ τοὺς δημοσιευθέντας ὑπὸ τοῦ τμήματος τῆς δημοσίου ἀσφαλείας τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν πίνακας τῶν καθ' ὅλον τὸ Κράτος συλληφθέντων καὶ προσελθόντων φυγοδίκων καὶ φυγοποιῶν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἕ. ἕ. μέχρι τέλους Ἀπριλίου συνελήφθησαν καὶ προσήλθον φυγόδικοι καὶ φυγόποινοι 2,034 ἤτοι 309 τὸν Ἰανουάριον, 415 τὸν Φεβρουάριον, 690 τὸν Μάρτιον καὶ 620 τὸν Ἀπρίλιον.

www.libtool.com.cn

ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΟΛΥΜΠΙΩΝ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν ἀνεκοινώθη ἡ ἐξῆς ἐπιστολὴ τοῦ προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Τρικούπη.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Μαΐου 1888.

Πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Ἐκθέσεως τῶν Ὀλυμπίων Ἐπιτροπὴν.

Ὁ ἐν Λονδίῳ ἔγκριτος ὁμογενὴς κ. Ἰωάννης Μπαλῆς μοὶ ἀνεκοίνωσε διὰ τοῦ αὐτόθι Γενικοῦ Προξένου κ. Ἀλεξάνδρου Ἰωνίδου, διὰ ἐπιθυμῶν νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐμψύχωσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς ἔγχωρίας βιομηχανίας, ἔγραψεν εἰς τὸ ἐνταῦθα κατάστημα τῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς νὰ παραδώσῃ ὑμῖν δεκακισχιλίας δραχμάς, ὅπως χρησιμεύσωσιν ὥς βραβεῖα κατὰ τὴν προσεχῇ Δ' Ολυμπιάδα, ἀνέθετό μοι δὲ τὸν καθορισμὸν τῶν βραβευτέων εἰδῶν.

Ἀποστέλλων ὑμῖν ἐγκλείστως ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. Ἰωνίδου, παρακαλῶ, ὅπως παραλάβητε μὲν παρὰ τοῦ ἐνταῦθα καταστήματος τῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς τὸ ὥς ἄνω χρηματικὸν ποσόν, φροντίσητε δέ, ἵνα αἱ μὲν πεντακισχίλια δραχμαὶ διατεθῶσιν εἰς βράβευσιν γεωργικῶν ἐκθεμάτων, αἱ δ' ἕτεραι εἰς βράβευσιν βιομηχανικῶν. Παρακαλῶ δέ, ἵνα ἐκ μὲν τῶν γεωργικῶν ἐκθεμάτων ἀπονεμηθῶσι βραβεῖα: α') εἰς δημητριακοὺς καρπούς, β') εἰς κτηνοτροφικὰ φυτά, γ') εἰς ἔλαια, δ') εἰς λαχανικά, ε') εἰς ὑφαντικὰ φυτά, ς') εἰς καπνόν, ζ') εἰς σπέρματα ἐλαιοβριθῆ καὶ η') εἰς οἶνους.

Ἐκ δὲ τῶν βιομηχανικῶν: α') εἰς ὑφαντικὴν, β') εἰς ταπητουργίαν, γ') εἰς μυρεψικὴν καὶ σαπωνοποιάν, δ') εἰς ἄμαξοπηγίαν, ε') εἰς κατασκευὴν γεωργικῶν βιομηχανῶν καὶ ς') εἰς ἐπιπλοποιάν.

Τὰ τῶν βραβείων τούτων παρακαλῶ, ἵνα εἰδικώτερον κανονίσῃ ἡ ἐπιτροπὴ.

Διατελῶ μετὰ πάσης ὑπολήψεως δῶλος πρόθυμος

(ἽΠογ.) **Χ. Τρικούπης.**

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 26 Μαΐου.

ΙΣΟΖΥΓΙΟΝ

Ὅτε κατ' Ὀκτώβριον τοῦ 1886 ὁ κ. πρωθυπουργὸς ὑπέβαλλεν εἰς τὴν Βουλὴν ἐν ἰσοζυγίῳ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1887 καὶ ἀνεκοίνου διὰ τὰ μὲν ἔσοδα τοῦ κράτους προϋπελογίσθησαν εἰς 94,270,000, τὰ δὲ ἔξοδα εἰς 94,656,907 πάντες ἐδυσπίστουν πρὸς τὴν ἀκρίβειαν τῶν ὑπολογισμῶν, οἱ δὲ ἐν τῇ Βουλῇ παρακαθήμενοι ἀντιπολιτευόμενοι ἀνεκάγχασαν καὶ κατειρωνεύθησαν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἀδύνατον ὑπολαμβάνοντες τὸ κατόρθωμα. Ἐγκριτα ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ φύλλα, φίλα τῇ κυβερνήσει φρονοῦντα, ἢ «Ἀκρόπολις» καὶ ἢ «Ἐφημερίς» μακρὰ ἐδημοσίευσαν ἄρθρα ἐλέγχοντα ἐπὶ ἄκρᾳ αἰσιοδοξίᾳ τὴν κυβέρνησιν καὶ κακίζοντα αὐτὴν ὥς ἔξ ἀσυγγνώστου πλάνης, ἂν μὴ ἐκ προθέσεως, εἰς τοσοῦτον ὑπολογίζουσιν τὰ ἔσοδα τοῦ κράτους. Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ 1883, τὴν ἔτι μεγαλειτέραν τοῦ 1884 καὶ μετὰ τὴν οἰκονομικὴν καταπύνησιν τοῦ τόπου καὶ τὰ φοβερὰ ἐλλείμματα τοῦ 1885 καὶ 1886, ἡ ἐπίτευξις τοῦ ἰσοζυγίου κατὰ τὸ 1887 ἐθεωρεῖτο ὄνειρον χιμαίρικόν. Τὸ ὄνειρον ὁμως τοῦτο ὁ χρόνος ἔμελλε νὰ ἀποδείξῃ καὶ ἀπέδειξε πραγματικότητα, ἥτις ἐνῶ κατέδειξεν ἀκριβεῖς τοὺς ὑπολογισμοὺς τῆς κυβερνήσεως καὶ ἀσφαλῶς τὰς οἰκονομικὰς τοῦ τόπου δυνάμεις ἐκτιμήσασαν, διετράνωσε συνάμα ἅπαξ ἔτι τὸν φιλότιμον χαρακτῆρα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τὸ πρόθυμον αὐτοῦ πρὸς πᾶσαν θυσίαν προκειμένου περὶ τῆς σωτηρίας τοῦ κράτους καὶ τῆς τηρήσεως ἀλωβήτου τῆς οἰκονομικῆς αὐτοῦ ὑπολήψεως. Ἡ δημοσιευθεῖσα ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως» προσωρινὴ κατὰστασις τῶν δημοσίων ἐσόδων τῆς χρήσεως τοῦ 1887 καὶ ἡ σύγκρισις τῶν κατὰ ταύτην δεδομένων πρὸς τὰ κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα τῆς χρήσεως τοῦ 1886, δεικνύουσι σαφῶς, ὅτι τὰ προϋπολογισθέντα ἔσοδα τοῦ 1887 θέλουσι βεβαιωθῇ σχεδὸν μέχρι λεπτοῦ, ὅπερ

www.libtool.com.cn
 ἐστὶ τὸ κύριον γνῶρισμα τῆς ἀκριβείας ἢ μὴ τῶν ὑπολογισμῶν τῆς κυβερνήσεως, τῆς ἐπιτυχίας ἢ μὴ τοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος αὐτῆς.

ΩΡΑ, 30 Μαΐου.

Ἡ κηδεία τοῦ ἀντισυνταγματάρχου τοῦ πυροβολικοῦ Κωνσταντίνου Ἰσχομάχου ἐγένετο χθὲς συγκινητικὴ καὶ ἐπιβάλλουσα. Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούκης, οἱ ὑπουργοὶ καὶ πλῆθος ἀξιωματικῶν καὶ πολιτῶν ἠκολούθησαν τὴν ἐκφορὰν μέχρι τάφου.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

‘ Μεθ’ ὅλον τὸν ἀφόρητον καύσωνα, τὸ πλῆθος συνωστίζετο πυκνότερον, ἀφίκοντο δὲ ἐν τῷ μεταξὺ πάντες οἱ ἐν τέλει, ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούκης, βεβυθισμένος εἰς ἄμετρον θλίψιν. οἱ ἄλλοι ὑπουργοί, ὁ φρούραρχος, καὶ ὁ μοίραρχος

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 26 Μαΐου.

... Ἀπέναντι τοιούτων ἀποτελεσμάτων τοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος τῆς κυβερνήσεως, ἀπέναντι τῶν ἀψευδῶν καὶ εὐγλώττων τούτων ἀριθμῶν, τί ἀντέταξαν οἱ περὶ τὴν ἀντιπολίτευσιν; Ἀφοῦ ἀνεκἀγαλόν ἀκούοντες περὶ ἰσοζυγίου, ἀφοῦ ὁ μὲν ἐν Ἀρκαδίᾳ, ὁ δὲ ἐν Μεσσηνίᾳ καὶ ἄλλοι ἄλλαχού ἐδογματίζον ὅτι αἱ οἰκονομικαὶ δυνάμεις τῆς χώρας ἦτο ἀδύνατον νὰ ἀποδώσωσι πλέον τῶν ἐξήκοντα ἑκατομμυρίων, ἀφοῦ ὑπέδειξαν ὥς μέσον θεραπείας τὴν χρεωκοπίαν, ἀφοῦ κατὰ τὴν λήξασαν σύνοδον τῆς Βουλῆς καὶ μετὰ τὰ ἐπίσημα ἀποτελέσματα τῶν μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1887 βεβαιωθέντων καὶ εἰσπραχθέντων ἐπιμόνως ὑπεστήριζον ὅτι τὰ ἔσοδα τοῦ 1887 οὐδέποτε θὰ ἀνέλθωσιν εἰς 75 ἑκατομμύρια καὶ ὅτι θὰ εἶνε εὐτύχημα ἐὰν τὸ ἔλλειμμα κατέλθῃ εἰς τὰ 15 ἑκατομμύρια, ἥδη ὅτε ἐπισήμως καὶ διὰ τῶν πραγμάτων ἀπεδείχθη ὅτι τὰ εἰσπραχθέντα ἀνῆλθον εἰς 76 ἑκατομμύρια, τὰ δὲ βεβαιωθέντα εἰς 85 ἑκατομμύρια, μολονότι ὑπολείπονται 7 ἔτι μῆνες μέχρι τέλους τῆς χρήσεως, νεκρικὴν ἐτήρησαν σιγὴν.

4 Ιουνίου 1888.

Ἡ κυβέρνησις διαπραγματεύεται πρὸς ἑταιρίαν περὶ τῆς κατασκευῆς καὶ τῆς διαχειρίσεως σιδηροδρόμου, ἐνοῦντος τὸν Βῶλον καὶ τὰ Λεχώνια διὰ τροχιᾶς στενωτάτης, ἥτοι 60 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου. Τῶν παρ' ἡμῖν στενῶν σιδηροδρόμων ἡ τροχιά εἶνε ἑνὸς μέτρου, ἡ δὲ δαπάνη τῆς κατασκευῆς αὐτῶν κατὰ μέσον ὅρον 80000 δραχμῶν κατὰ χιλιόμετρον, ἐνῶ δὲ σιδηρόδρομος τροχιᾶς 60 ὑφεκατομέτρων θέλει στοιχίσει περὶ τὰς 15000 δραχμῶν κατὰ χιλιόμετρον.

5 Ιουνίου 1888.

Ἐν τῇ ἐν Πατησίοις ἐξοχικῇ ἐπαύλει τοῦ Προέδρου τῆς βουλῆς κ. Αὐγερινοῦ ἐγευμάτισαν χθὲς ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης. τινὲς ἐκ τοῦ διπλωματικοῦ σώματος καὶ ἄλλοι κεκλημένοι.

24 Ιουνίου 1888.

Ἀφίκετο χθὲς ὁ νέος πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας σὺν Ἐδμόνδος Μόνσων καὶ κατέλυσεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς «Μεγάλης Βρετανίας». Μετὰ μεσημβρίαν δὲ ἐπεσκέφθη τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν.

ΩΡΑ, 4 Ιουνίου 1888.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Χ. Τρικούπης ἐπεσκέφθη χθὲς μετὰ μεσημβρίαν τὸν πρεσβευτὴν τῆς Γερμανίας, ἐκφράζων τὴν λύπην τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ αὐτοκράτορος Φρειδερίκου.

31 Μαΐου 1888.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Χ. Τρικούπης καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς κ. Θεοτόκης, κατελθόντες χθὲς τὴν 6 μ. μ. εἰς Φάληρον, ἐπεσκέφθησαν τὸν Ἰταλὸν ἀντιναύαρχον κόμητα Saverio de Maria ἐπὶ τῆς ἐν Μουνυχίᾳ ὁρμούσης ναυσρχίδος.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 29 Μαΐου 1888.

Μεταβαίνοντες εἰς τὸ μνημεῖον οἱ Λαμιεῖς καὶ ἀκολουθούμενοι ὑπὸ ἀθρόου τοῦ λαοῦ, προσήλθον πρῶτον κάτωθεν τῆς οἰκίας ἐν ἣ καταλύει ὁ κ. Βουλπιώτης καὶ ἐξητωκραύγασαν ἐπανειλημμένως ὑπὲρ τοῦ βασιλέως, τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. Ὁ ἀντι-

πρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως, ἐπιμενόντων τῶν Λαμιέων νὰ ζητωκραυγάωσιν, ἐξῆλθεν εἰς τὸν ἐξώστην. Ὁ δήμαρχος Λαμιέων προσεφώνησεν αὐτόν, ἐνθουσιώδεις δὲ ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἐπηκολούθησαν.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΛΙΑΚΟΠΟΙ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ ΥΠΕΡ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Δήμαρχος Λαμίας, συνοδευόμενος ὑπὸ μελῶν ἐπιτροπῆς πόλεως Λαμίας, Λεωνίδα Τράκα πρόην βουλευτοῦ καὶ ὑπὸ πολιτῶν Λαμιέων ὑπὲρ τοὺς τριακοσίους, συσσωματουμένων ἀπάντων εἰς Γραβιάν, περιῆλθον σήμερον Κυριακὴν, ὥραν 8 π. μ. ἐν ἀπεριγράπτῳ ἐνθουσιασμῷ μετὰ χρυσοκεντήτου σημαίας πόλεως Λαμίας καὶ μουσικῆς παιανιζούσης κεντρικὴν ὁδὸν Γραβιάς, καὶ διελθόντες κάτωθεν οἰκίας Δ. Βουλπιώτου ἐζητωκραύγασαν ὑπὲρ Κυβερνήσεως ὡς ἐλθούσης ἀρωγῇ ἐθνικοῦ μνημείου.

Οἱ Λαμιεῖς μεταβαίνοντες εἰς τὸ μνημεῖον ἠκολουθοῦντο ὑφ' ὧν τῶν πανηγυριστῶν. Διῆλθον κάτωθι τῆς οἰκίας ἐν ἣ κατέλυσεν ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως κ. Βουλπιώτης καὶ ἐζητωκραύγασαν ἐπανειλημμένως ὑπὲρ τοῦ βασιλέως, τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ. Ὅλον τὸ πλῆθος ἔμεινεν ἐπὶ πολὺ κάτωθι τῆς οἰκίας ζητωκραυγάζον ζωηρῶς.

Δευτέρα, 30 Μαΐου 1888.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΕΝ ΒΙΤΩΛΙΟΙΣ ΠΡΟΣΕΝΟΥ

Τὸ πρακτορεῖον «Χαβᾶς» ἀνεκοίνωσεν ἡμῖν χθὲς τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα, σύμφωνα πρὸς τὰς πληροφορίες, ἃς ἐδημοσιεύσαμεν τὸ Σάββατον, περὶ ἐπικειμένης λύσεως τοῦ παρεμπύπτοντος τούτου ἐν ταῖς ἑλληνοτουρκικαῖς σχέσεσι ζητήματος. Τὸ τηλεγράφημα ἔχει ὧδε:

Κωνσταντινούπολις, 29 Μαΐου 1888.

«Ἡ Πύλη ἀρνεῖται, ὅτι διέταξε τὸν διοικητὴν Μοναστηρίου νὰ διακόψῃ τὰς μετὰ τοῦ κ. Πανουργιᾶ σχέσεις, ἀποδίδει δὲ τοῦτο εἰς παρανόησιν. Φαίνεται ἐν τούτοις ὁμολογοῦσα, ὅτι παρήγγειλε τὸν διοικητὴν Μοναστηρίου νὰ τηρήσῃ ἐπιφυλακτικότητά τινα ἀπέναντι τοῦ κ. Πανουργιᾶ. Βεβαίως δὲ τὴν «ἐπιφυλακτικότητα» ταύτην κακῶς ἡρμήνευσεν ὁ διοικητής, δὸς εἰς αὐτὴν ἐπέκτασιν, ἣν αἱ ὁδηγαί τῆς Πύλης δὲν ὑπενόουν.

Ἡ τοιαύτη ἐξήγησις παρέχει τὸ ἐνδόσιμον, ὅτι ἡ Πύλη θὰ πέμψῃ νέας ὁδηγίας εἰς Μοναστήριον, ὑπὸ τὸ πνεῦμα δηλονότι, τὸ ὁποῖον ἐπιθυμεῖ ὁ κ. Τρικούπης».

1 Ἰουνίου 1888.

Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας ἐπεσκέφθη χθὲς ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην.

2 Ἰουνίου 1888.

Ἐγευμάτισαν χθὲς ἐν τοῖς ἀνακτόροις ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης καὶ οἱ ὑπουργοί. Κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ ἐπαιάνιζε κάτωθι ἡ μουσικὴ τῆς φρουρᾶς.

2 Ἰουνίου 1888.

Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς συνειργάσθη χθὲς τὴν πρωίαν μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπης.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 31 Μαΐου 1888.

Χθὲς περὶ τὴν 5 μ. μ. κατήλθον εἰς Φάληρον ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς κ. Θεοτόκης καὶ ἀπέδωκαν τῷ ἀντιναύαρχῳ δὲ Μαρίᾳ ἐπὶ τοῦ θωρηκτοῦ «Ἀγίου Μαρτίνου» τὴν γενομένην αὐτοῖς ἐπίσκεψιν. Τὸ πλοῖον ἐχαιρέτισε κατὰ τὴν ἐπιβίβασιν τοὺς ἐπισκέπτας, ἀντεχαιρέτισε δὲ ὑψώσασα τὴν ἰταλικὴν σημαίαν ἡ ἡμετέρα μοιραρχὶς «Ἀλφειὸς».

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 1 Ἰουνίου 1888.

Η ΑΦΙΞΙΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς μετὰ τῶν βασιλοπαίδων Ἀλεξάνδρας, Μαρίας, Νικολάου καὶ Ἀνδρέου ἀφίκετο ἐκ Κορίνθου χθὲς τὴν 1 1/2 μ. μ.

www.libtool.com.cn
 ὡραν δι' ἰδιαιτέρας ἀμαξοστοιχίας. Εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου
 ὑπεδέχθησαν αὐτὸν ὁ κ. Τρικούπης καὶ αἱ λοιπαὶ ἀρχαί.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 6 Ἰουνίου 1888.

Ἐν τῷ χθὲς δημοσιευθέντι φύλλῳ τοῦ Παρισινοῦ «Φιγαρῶ» δημοσιεύεται μακρὰ συνέντευξις ἐνὸς τῶν συντακτῶν αὐτοῦ μετὰ τοῦ ἡμετέρου ἐν Παρισίοις ὑποπροξένου κ. Μανωλοπούλου, ἀφορῶσα εἰς τὰς τελευταίας ἀρχαιοκαπηλικὰς ἀποκαλύψεις. Ὁ κ. Μανωλόπουλος κατέληξεν εἰπὼν: «Ἡ αὐτοκτονία αὕτη δὲν παρακωλύει οὐδαμῶς τὴν πρόοδον τῆς ὑποθέσεως. Ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἡ Α. Ε. ὁ κ. Τρικούπης, ἔδωκεν ἀστηροτάτας διαταγὰς, ὅπως θέσῃ πέρας εἰς τὴν αἰσχρὰν ταύτην κατήλυσιν. Προτίθεται δὲ νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Βουλὴν νέον νόμον, ἀμειλίκτως τιμωροῦντα τοὺς ἐνόχους ἐν τῷ ἑξωτερικῷ. Μετὰ ταῦτα δὲ θὰ ἐπιληφθῇ καὶ διπλωματικῶν διαπραγματεύσεων μετὰ τῶν ξένων Κυβερνήσεων, πρὸς σύλληψιν τῶν κατηγορουμένων Ἑλλήνων ὑπηκόων ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ». Πρὸς τούτοις διὰ τοῦ κ. Μανωλοπούλου ὁ κ. Τρικούπης ἐξέφρασεν ἐνθέρμους εὐχαριστίας πρὸς κ. κ. Βένδλιγκ, Λεσκοῦ καὶ Δυλάκ, ἐπὶ τῇ δραστηρίᾳ συνδρομῇ, ἣν παρέσχον ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ πρὸς τὸν Ἑλληνα ὑποπρόξενον.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 6 Ἰουνίου 1888.

Νὰ ὑβρίζωνται αἱ κυβερνήσεις, προκειμένου περὶ πολιτικῶν καὶ οἰκονομολογικῶν ζητημάτων, ἀμφισβητουμένων, διακυμαινομένων, δμιχλωδῶν ὁ περὶ τῶν ὁποίων λόγος δύναται εὐχερῶς νὰ μεταβάλληται ἐκάστοτε ἀπὸ κρείττονος εἰς ἥττονα, καὶ τἀνάπαλιν, τῇ βοηθείᾳ δόσεώς τινος σοφιστείας, τὸ πρᾶγμα ὑποφέρεται. Ἀλλὰ νὰ ὑβρίζωνται αἱ κυβερνήσεις, διότι προθυμοποιοῦνται νὰ πλουτίζωσι τὰ ἔθνη των διὰ σιδηροδρόμων, καὶ μάλιστα ἔθνη, ὡς τὸ ἡμέτερον, ἐν ᾧ μέχρι τῆς χθὲς ἡ συγκοινωνία διετέλει ὑφ' οὗς ὁρους καὶ ἐν τῇ κλασικῇ

ἀρχαιότητι τοιοῦτος ~~ἡρωϊσμός~~ δέδοται μόνον τῇ ἀντιπολιτεύσει τοῦ κ. Δηλιγιάννη. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ σιδηροδρόμου Βώλου — Λεχωνίων ὁ κ. πρωθυπουργὸς τιτλοφορεῖται ἐν τῷ Δηλιγιαννικῷ ὀργάνῳ : σαγηνευτῆς, τέλειος ἀγύρτης, θαυματοποιός, ἀτάσθαλος, ἔσχατος ἀγύρτης, μνηκτρισιτῆς τῆς νοσημοσύνης ἐνὸς λαοῦ, καὶ καθεξῆς, δι' ἀναλόγων κοσμητικῶν ἐπιθέτων. Διὰ τῶν αὐτῶν καὶ ζωηροτέρων ἔτι ἐπιθέτων ἐκόσμει ὁ φοιβόληπτος — ἀφ' ἧς ἐπεσκέφθη τοὺς Δελαφούς — πολιτευτῆς τὸν πρωθυπουργὸν διὰ τῶν ἐφημερίδων του, ὅτε προϋτάθη εἰς τὴν Βουλὴν τὸ περὶ σιδηροδρόμου Μύλου — Καλαμῶν νομοσχέδιον, καὶ τὴν αὐτὴν περιφρόνησιν, εἰς ἣν ἤδη παρορμᾷ τὸν Θεσσαλικὸν λαόν, ἀντέταξεν ἀπὸ τοῦ βήματος ἐναντίον τῆς προσαγαγούσης τὸ νομοσχέδιον Κυβερνήσεως.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 9 Ἰουνίου 1888.

Ἡ ἐπὶ τῆς ἀναδιοργάνωσεως τῆς ἐξελεγκτικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους ἐπιτροπὴ συνεδρίασε χθὲς τὴν ἐσπέραν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν. Κατὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην διὰ μακρῶν συνεζητήθησαν τὸ ὄγδοον, ἔννατον, δέκατον καὶ ἐνδέκατον ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ὑποβληθέντων ζητημάτων.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 6 Ἰουνίου 1888.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΔΕΞΑΜΕΝΗΣ

Ἀνακριβῶς ἐξετέθησαν τὰ λεχθέντα περὶ τοῦ ζητήματος τούτου μεταξὺ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ δήμου Πειραιῶς, ἥτις τὴν Παρασκευὴν παρουσιάσθη αὐτῷ, ὅπως συνηγορήσῃ ὑπὲρ τῆς κατασκευῆς τῆς μονίμου δεξαμενῆς ἐν Πειραιεῖ. Ὡς ἀσφαλῶς μανθάνομεν, ἡ ἐπιτροπὴ ἐζήτησεν, ἵνα ἡ δεξαμένη κατασκευασθῇ ἐν Κανθάρῳ

ἀντὶ τῆς Σαλαμῖνος, ὅπου προτείνει ἡ ἐκ Μηχανικῶν ἐπιτροπὴ ἡ συσταθεῖσα ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως πρὸς μελέτην τῆς ἰδρύσεως τῆς δεξαμενῆς. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀπέκρουσεν ἀπολύτως τὴν πρότασιν ταύτην, εἰπὼν ὅτι ἡ κυβέρνησις διώρισεν ἀρμοδίους πρὸς ἐκλογὴν καταλλήλου θέσεως πρὸς Ἰδρυσιν τῆς δεξαμενῆς, τὴν γνώμην δ' αὐτῶν μόνον θέλει λάβῃ ὑπ' ὄψει ἐν ζητήματι τεχνικῷ. Ἀλλ' οὐχ' ἤττον ὑπέδειξε τῇ ἐπιτροπῇ, ὅτι ἂν ὁ δῆμος Πειραιῶς καὶ ἡ λιμενικὴ ἐπιτροπὴ κατορθώσωσι νὰ ἐξεύρωσι τρόπον, ὅπως κατασκευάσωσιν αὐτοὶ ἰδίᾳ δαπάνῃ τὴν δεξαμενὴν ἐν Κανθάρῳ, ἡ κυβέρνησις δύναται νὰ ἀναβάλῃ ἐπὶ μίαν εἰκοσαετίαν τὴν ἰδρυσιν ἰδίας τοῦ δημοσίου δεξαμενῆς, ὑπόσχεται δὲ ἐν τῇ κατασκευασθησομένῃ ὑπὸ τοῦ δήμου Πειραιῶς νὰ ἐνεργῇ τὸν καθαρισμὸν πάντων τῶν πλοίων τοῦ βασιλικοῦ ναυτικοῦ.

Ἦδη ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ δήμου Πειραιῶς ἀσχολεῖται, ὅπως ἐξεύρῃ τὸν τρόπον τῆς κατασκευῆς τῆς δεξαμενῆς ἐν Κανθάρῳ ὑπὸ τοῦ δήμου, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα τῶν ἐνεργειῶν αὐτῆς θὰ γνωρίσῃ πρὸς τὴν κυβέρνησιν.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 8 Ἰουνίου 1888.

Η ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ Η ΛΑΙΔΗ CALLOWAY

Ἐν τῷ ἀγγλικῷ περιοδικῷ «Nineteenth Century» ἡ πρό τινας ἐπισκεφθεῖσα τὰς Ἀθήνας καὶ διαφόρους ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος Λαίδη Καλλωαῖ, ἀδελφὴ τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Ἀγγλίας, ἐδημοσίευσεν ἐξαίρετον ἄρθρον περὶ τῶν προόδων τῆς Ἑλλάδος, ἐξ οὗ ἀποσπῶμεν τὰς ἐπομένας κυριωτέρας περιχοπὰς :

«Ἡ κατὰστασις τῶν ἑλληνικῶν οἰκονομικῶν, ἅτινα μόλις νῦν ἀνανήφουσιν ἐκ τῶν σφαλμάτων τῆς διαχειρίσεως τοῦ κ. Δηλιγιάννη καὶ τῶν πολιτικῶν περιπετειῶν τοῦ 1885, οὐδαμῶς ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῶν αἰσθημάτων. Ὁ λαὸς εἶνε φιλήσυχος καὶ καλῶς διατεθειμένος. Πάντες εὐρίσκουσιν ἐργασίαν, τὰ δὲ ἡμερομίσθια ὑπεραρκοῦσιν εἰς τὰς ἀνάγκας

ἀπλοῦ βίου. Ἡ ἐνεστώσα κυβέρνησις, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Τρικουπῆ, γνωστοῦ τοῖς Ἀγγλοῖς πολιτικοῖς ἐπὶ δεξιότητι καὶ ἀκεραιότητι, δὲν ἔχει, κυρίως εἰπεῖν, κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ἀντιπολίτευσιν, ἡ ὁμοφωνία δ' αὕτη εἶνε σπουδαῖον στοιχεῖον δυνάμεως. Κατὰ τὴν τελευταίαν σύνοδον τὸ κόμμα τῶν obstructionistes ἰδὼν ὅτι οὐδεμίαν ἐνεποίει αἰσθησιν εἰς τὴν συμπαγῇ κυβερνητικὴν φάλαγγα, ἀπεχώρησεν ἐν σώματι, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι θὰ ἐματαίου πᾶν νομοθετικὸν ἔργον. Ἀλλ' οἱ ὑπολογισμοὶ τοῦ ἐξηλέγχθησαν ἐσφαλμένοι, διότι ἡ κυβέρνησις διετήρησεν ἀπαρτίαν, τὸ μήνον δὲ ἐκ τοῦ στρατηγήματος ὄφελος ὑπῆρξεν, ὅτι μέτρα, ἅτινα ἄλλως θὰ ἀπῆτουν μῆνας, ἐψηφίσθησαν ἐντὸς τριῶν ἑβδομάδων. Οὕτως ἔπρεπε νὰ ἐξαφανίζωσιν ἐαυτὰς ἀντιπολιτεύσεις ἐξοκέλλουσαι εἰς φατριασμόν, ἐὰν δ' ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ποιούμενος τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν, ἐπεδείκνυτο μεζονα ἐπιμονὴν καὶ εὐστάθειαν, θὰ ἦσκει καὶ μεζονα ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς».

8 Ἰουνίου 1888.

ΜΕΤΑΞΥ ΠΑΤΡΩΝ ΚΑΙ ΒΡΕΝΤΗΣΙΟΥ

Πρό τινος χρόνου ἡ ἡμετέρα κυβέρνησις διὰ τοῦ ἐν Ρώμῃ πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Παπαρηγοπούλου ἐνήργησε παρὰ τῇ ἰταλικῇ κυβερνήσει, ὅπως αὕτη μεριμνήσῃ περὶ ἐγκαταστάσεως τακτικῆς συγκοινωνίας μεταξὺ Πατρῶν καὶ Βρεντησίου διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ἰταλικῆς ἀτμοπλοϊκῆς εταιρίας Φλώριο-Ρουμπατίνο. Ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις, θεωροῦσα τὴν γραμμὴν ὡς τὰ μάλα ἐπικερδῆ, ἀνήγγειλεν ἤδη ὅτι ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἀρχεται ἡ διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ρηθείσης εταιρίας μεταξὺ Πατρῶν καὶ Βρεντησίου συγκοινωνία.

14 Ἰουνίου 1888.

Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Πειραιῶς συνέστησεν ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν κ. κ. Ρετσίνα δημάρχον, Βλάχαλη προέδρου τοῦ δημοτικοῦ συμβου-

λίον καὶ Τρ. Μουτζοπούλου, βουλευτοῦ Ἀττικῆς, ἥτις παρουσιασθεῖσα χθὲς μ. μ. ἐνώπιον τοῦ πρωθυπουργοῦ, διεμαρτυρήθη ἐκ νέου διὰ τὴν πρόθεσιν τῆς κυβερνήσεως νὰ μὴ δεχθῇ τὰς προτάσεις τοῦ δήμου ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς μονίμου δεξαμενῆς.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 9 Ἰουνίου 1888.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ

Ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ἐδημοσιεύθη ἐν Μεδιολάνοις βιβλιάριον ἐξ 6 σελίδων περιέχον τὰς ἐντυπώσεις τοῦ κατὰ τὸ 1886 περιηγηθέντος τὴν Ἑλλάδα κ. Ἀδριανοῦ Κολότση.

« Διὰ τὸ καλὸν τῆς τालαιώρου ταύτης Ἑλλάδος εὔχομαι νὰ μὴ περιμένῃ ἐπὶ πολὺ ἔτι, τρέφω δὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ δραστηριότης τοῦ κ. Τρικούπη ἀληθοῦς πολιτικοῦ ἀνδρὸς θὰ συντελέσῃ ὑπὲρ πᾶν ἄλλο εἰς τὸ νὰ δώσῃ τὴν γαλήνην καὶ τὴν εὐπραγίαν εἰς τὸν τόπον. »

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Τηλεγράφημα

Μεσολόγγιον, 13 Ἰουνίου 1888.

Σήμερον, ὥραν ἐννάτην πρὸ μεσημβρίας, ἐγένετο ἑναρξίς τῶν ἐργασιῶν τοῦ σιδηροδρόμου Μεσσολογγίου — Ἀγρινίου παρισταμένων πασῶν τῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως καὶ ἐν πυκνῇ συρροῇ πολιτῶν. Ἀφοῦ ἐψάλλῃ ὑπὸ τοῦ κλήρου ὁ ἀγιασμός, ὁ νομάρχης κ. Βαμπᾶς κατήνεγκε διὰ τῆς σκαπάνης τὸ πρῶτον κτύπημα, παιανίζούσης τῆς μουσικῆς καὶ ἀνευφημοῦντος τοῦ λαοῦ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους, τοῦ βασιλέως, τῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ Μεσολογγίου.

15 Ἰουνίου 1888.

ΤΟ ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ

Τὴν κατάστασιν καὶ τοὺς καρποὺς τοῦ σχολείου τούτου, ὀφειλόμενου ὁλοκλήρως εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρι-

κούπη, διευθυνομένου δὲ μετὰ ζήλου, ἀφοσιώσεως καὶ νοημοσύνης ὑπὸ τοῦ κ. Νέγρη, θὰ δυνηθῇ τις νὰ κατανοήσῃ πρὸ παντὸς τὴν προσεχῇ δευτέραν, ὅποτε ἄρχονται αἱ ἀπολυτήριοι ἐξετάσεις τῶν τελειοφοίτων τοῦ Λυκείου. Κατὰ τὴν ἑναρξιν θὰ παραστῇ καὶ ὁ κ. Τρικούπης.

15 Ἰουνίου 1888.

Καθ' ἃ μανθάνομεν, ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἔχει ἀμετάθετον ἀπόφασιν, ὅπως ὀριστικῶς λύσῃ τὸ ζήτημα τῆς ἀνεγέρσεως μεγαλοπρεποῦς κτιρίου τῶν δικαστηρίων, πληροῦντος πάσας τὰς ἀπαιτήσεις πρὸς ἄνετον λειτουργίαν αὐτῶν.

10 Ἰουνίου 1888.

Η ΑΤΜΟΗΛΔΟΪΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΛΟΨΔ

Τῇ 6 προσεχοῦς Αὐγούστου λήγει ἡ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ ἀτμοπλοϊκῆς ἐταιρίας τοῦ Λόυδ σύμβασις. Ὡς εἶνε γνωστόν, αἱ πρὸ τινος γενόμεναι ἀπόπειραι πρὸς ἀνανέωσιν τῆς συμβάσεως ἐναυάγησαν, τοῦ κ. Τρικούπης ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ συναινοῦντος εἰς τοῦτο ἄνευ προηγουμένης ἐπανορθώσεως τῶν ὑπὸ τῆς ἐταιρίας ταύτης διαπραχθέντων ἡμῖν ἀδικημάτων.

Καθ' ἃ μανθάνομεν, τὸ συμβούλιον τῆς Ἑταιρίας, συνελθὼν ἐσχάτως ἐν τῇ ἑδρᾷ αὐτῆς, τῇ Τεργέστῃ, ἀπεφάσισεν ὅπως ἀντὶ πάσης θυσίας διατηρήσῃ δύο γραμμὰς ἐν Ἑλλάδι, μεθ' ὅλην τὴν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως κατάργησιν τῶν μέχρι τοῦδε προνομίων πρὸς τὴν Ἑταιρίαν, τὴν τῆς Κερκύρας καὶ τοῦ Πειραιῶς.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 8 Ἰουνίου 1888.

Ἐνθαρρυντικὸν σύμπτωμα εἶνε ὁμολογουμένως ἡ ἀπὸ τινος παρατηρουμένη αὐθόρμητος καταγγελία κεκρυμμένων ἀρχαιολογικῶν θη-

σαντων. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐγένετο κατ' ἐξοχὴν τὸ ἐξομολογητήριον, ἐν ᾧ οἱ ἔχοντες ἀρχαιολογικὰς ἀμαρτίας προσέρχονται καὶ ἐξομολογοῦνται αὐτάς. Οὕτω καὶ χθὲς μετέβη εἰς τὸ εἰρημένον ὑπουργεῖον πρόσωπόν τι καὶ ἀνήγγειλεν, ὅτι ὁ Ἰωάννης Κολιανίτης ἐκ Σπάρτης διαπραγματεύεται τὴν πώλησιν ἀρχαιότητος μεγάλης ἀξίας. Ἀναγγελθέντος τούτου εἰς τὴν ἀστυνομίαν μετέβη μ. μ. εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κολιανίτου ὁ ἑφορος κ. Στάης καὶ ὁ ἀστυνόμος κ. Ἀλεξανδρόπουλος καὶ κατέσχον σπουδαίας ἀρχαιότητας.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 10 Ἰουνίου 1888.

Καὶ ἄλλοτε πρὸ ἐτῶν τινων ἐδόθη ἀφορμὴ ἵνα πανδήμως καὶ διακρυσίως κηρύξῃ ἡ Βουλὴ τῆς Ἑλλάδος ὁμόφωνος τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἔθνους πρὸς τὸν Λουδοβίκον τῆς Βαυαρίας. Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 11 Δεκεμβρίου τοῦ 1880 ἐν τῇ ἑλληνικῇ Βουλῇ, συζητουμένου τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναγνωρίσεως τῶν πρὸς τὴν Βαυαρίαν ἔθνικων χρεῶν, ἐπειδὴ βουλευτὴς τις ἐπειράθη νὰ ἀμφισβητήσῃ τὴν ὑπαρξίν χρέους πρὸς τὴν Βαυαρίαν, καὶ ἐν τῇ ἀναπτύξει τῶν ἰσχυρισμῶν αὐτοῦ ἐξετράπη εἰς ἀσεβῆ ἄρνησιν πάσης ὕλικῆς καὶ ἠθικῆς ὀφειλῆς πρὸς τὸν βασιλέα Λουδοβίκον, ἐγερθεὶς ὁ τότε βουλευτὴς Ἀττικῆς κ. Καλλιγᾶς ἔλαβε τὸν λόγον.

Τὸν κ. Καλλιγᾶν διεδέχθη εἰτα ὁ νῦν πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, ὅστις ἀφοῦ κατ' οὐσίαν ἐξήτασε τὰ τοῦ ζητήματος καὶ συνεζήτησε τὸ πρέπον καὶ δίκαιον τῆς πρὸς τὴν Βαυαρίαν χρηματικῆς ὀφειλῆς, ἦν ἐβεβαίωσε καὶ τὸ ἡμέτερον ἐλεγκτικὸν συνέδριον, ἔλεξε τάδε :

Χ. Τρικούπης. «Νομίζω, ὅτι δὲν πρέπει ν' ἀφήσωμεν νὰ παρέλθῃ ἡ εὐκαιρία αὕτη, χωρὶς πανδήμως νὰ ἐκφράσωμεν τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν πρὸς τὴν μνήμην τοῦ βασιλέως Λουδοβίκου, καὶ λίαν εὐχαρίστως εἶδον τὴν ὁμόθυμον τῆς βουλῆς ἐπιδοκιμασίαν πρὸς τοὺς λόγους τοῦ ἀξιοτίμου βουλευτοῦ Ἀττικῆς (κ. Καλλιγᾶ), ὅστις δικαίως ἐπήνεσε τὸν

φιλελληνισμόν τοῦ μεγάλου ἐκείνου ἡγεμόνος. Ἦτο ἡγεμὼν μέγας, διότι εἶχε μεγάλην καρδίαν. Ὁ ἡγεμὼν ἐκεῖνος ἐν ἐποχῇ, καθ' ἣν ἡ Ἑλλάς ἐτύγγανε συμπαθείας μόνον παρὰ τοῖς λαοῖς, ἀντεπροσώπευσε τὴν Ἑλλάδα ἐν τῇ χορείᾳ τῶν ἡγεμόνων· ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν πάντες οἱ ἡγεμόνες ἦσαν ἐναντίον τῶν αἰσθημάτων τῶν λαῶν, εὐχομένων ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος τοῦ Ἑλληνικοῦ, αὐτὸς ἔλαβε τὴν πρωτοβουλίαν, ἵνα δεῖξῃ εἰς τοὺς ἡγεμόνας, ποία ἦτο ἡ πολιτεία, ἣν ὄφειλον νὰ ἀκολουθήσωσι πρὸς ἔθνος παλαιόν, ἵνα ἀποσείσῃ τὸν ζυγόν. Τὸ παράδειγμα ἐκείνου ἐνέπνευσε τοὺς ἡγεμόνας καὶ ἀνομολογοῦντες τὰ παρὰ τῶν κυβερνήσεων αὐτῶν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος πραχθέντα, ἔχομεν τὴν συνείδησιν, ἥς ἐπὶ πᾶσιν ὀφείλομεν εἰς τὸν Λουδοβίκον εὐγνωμοσύνης». (Ἐπευφημαὶ καὶ χειροκροτήματα ἐκ τῶν βουλευτῶν καὶ τοῦ ἀκροατηρίου).

Ἦσαύτως κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 31 Μαΐου τοῦ 1886, ὅτε προέκειτο νὰ τελεσθῶσιν αἱ τὸν προσεχῇ Ἰούλιον τοῦ τρέχοντος ἔτους τελοῦμαι ἐορταὶ τῆς ἐκατονταετηρίδος τοῦ βασιλέως τῆς Βαυαρίας, ἀνελθὼν τὸ βῆμα ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἐδήλωσε ταῦτα :

Χ. Τρικούπης. «Βεβαίως δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη προκλήσεως ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς, προκειμένου περὶ ἀποδόσεως τιμῆς παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν μνήμην ἡγεμόνος, ἥτις ἐν τῇ καρδίᾳ παντὸς Ἑλλήνος εἶνε ἀνεξίτηλος. Ὁ ἡγεμὼν τοῦ ὁποίου τὴν μνήμην πανηγυρίζουσιν οἱ ἐν Βαυαρίᾳ, ἔπραξεν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος τοσαῦτα ἐν ἐποχῇ, καθ' ἣν οἱ ἄλλοι ἡγεμόνες ἀντέδρων κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνοι, ὑπῆρξεν ἡ φιλελληνικὴ αὐτοῦ ἐνέργεια τοσοῦτον ἀκραιφνής, τοσοῦτον ὑψηλόφρων, τοσοῦτον τελεσφόρος, ὥστε δὲν εἶνε δυνατόν Ἑλληνικὴ κυβέρνησις νὰ μὴ δράξῃ πᾶσαν εὐκαιρίαν, καὶ δὴ τὴν εὐκαιρίαν ταύτην, ὅπως ἐπιδείξῃ δημοτελῶς καὶ ἐπισήμως τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ».

11 Juin (v. s.) 1888.

M. Tricoupi, ministre de la guerre, a promu au grade d'adjudant les sous-officiers qui s'étaient le plus distingués

dans les conflits qui ont eu lieu en 1886 à la frontière gréco-turque.

ΩΡΑ, 16 'Ιουνίου 1888.

Ὁ ἐν Λονδίνῳ τραπεζικὸς οἶκος Anthony Gibbs and Sons ἐξέδοτο χθὲς αὐτόθι εἰς δημοσίαν ἐγγραφὴν τὸ δάνειον τοῦ σιδηροδρόμου Μύλων — Καλαμῶν. Τὸ ἐκδοθὲν ποσὸν ἀνήρχετο εἰς 17,000,000 δραχμῶν, ἡμίσειαν δὲ μόλις ᾤραν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως ἐκλείσθησαν αἱ πρὸς ἐγγραφὴν θυρίδες τοῦ εἰρημένου καταστήματος τοῦ δανείου καλυφθέντος ἤδη ἐνδεκάκις.

ΕΣ ΝΕΑΙ ΓΕΦΥΡΑΙ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν προεκήρυξε διαγωνισμόν μειοδοτικῆς δημοπρασίας διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ἑξῆς ἑξ σιδηρῶν γεφυρῶν. 1) Γεφύρας πρὸς ζεύξιν τοῦ Εὐήνου καὶ τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ ἀπὸ Μεσολογγίου εἰς Ναύπακτον 11 ἀνοιγμάτων καὶ ὀλικοῦ μήκους μέτρων 222,00, ἥς ἡ δαπάνη προϋπελογίσθη εἰς δραχμὰς 177,277.75. 2) Γεφύρας πρὸς ζεύξιν τοῦ αὐτοῦ ποταμοῦ παρὰ τὸ χωρίον Ἀράχωβα καὶ ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ ἀπὸ Ναυπάκτου εἰς Καρπενήσιον, ἀνοίγματος 23 μέτρων καὶ 80 %, ἡ δαπάνη τῆς ὁποίας προϋπελογίσθη εἰς δραχμὰς 14,554 καὶ 20. 3) Γεφύρας πρὸς ζεύξιν τοῦ Νέδωνος ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ ἀπὸ Κυπαρισσίας εἰς Πύργον, ἀνοίγματος 28 μέτρων καὶ 20 %, ἡ δαπάνη τῆς ὁποίας προϋπελογίσθη εἰς δραχμὰς 35,369 καὶ 40. 4) Γεφύρας ζευγνουσίης τὸν χεῖμαρρον Σασσιᾶ, τῆς δημοτικῆς ὁδοῦ ἀπὸ Σπάρτης εἰς Μιστρά, ἀνοίγματος 23 μέτρων καὶ 80 %, ἡ δαπάνη τῆς ὁποίας προϋπελογίσθη εἰς δραχμὰς 9,220. 5) Τῆς γεφύρας Βελονάδος ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ Γύρου, ἀνοίγματος 24 μέτρων καὶ 40 %, ἡ δαπάνη τῆς ὁποίας προϋπελογίσθη εἰς δραχμὰς 19,625 καὶ 90 καὶ 6) Τῆς γεφύρας Δούσια ἐπὶ τῆς ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ ἀπὸ Καλλιάνης εἰς Μπότσικα, ἀνοίγματος

15 μέτρων, ἡ δαπάνη τῆς ὁποίας προϋπελογίσθη εἰς δραχμὰς 10,480 καὶ 75.

Τὰ σχέδια τῶν ἔργων τούτων συνετάχθησαν ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ κ. Α. Σνάϊδερ, ἐθεωρήθησαν δὲ ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων.

17 Ἰουνίου 1888.

Ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου κ. Χ. Τρικούπη συνήλθε χθὲς ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου τὸ μεταλλευτικὸν συμβούλιον συγκείμενον ἐκ τῶν ὑπουργῶν, ἐκ τοῦ προέδρου τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, ἐκ τοῦ ἀνακληροῦντος τὸν γενικὸν ἐπίτροπον τῆς ἐπικρατείας παρὰ τῷ ἐλεγκτικῷ συνεδρίῳ ἐλεγκτοῦ, ἐκ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ ἀντεισαγγελέως τῶν Ἐφετῶν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 16 Ἰουνίου 1888.

Ἡ ἔκτακτος αὕτη ἐπιτυχία ὁμολογιῶν ἡγγυημένων ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐν τῇ ἀγορᾷ τοῦ Λονδίνου ἐπήνεγκεν ἀμέσως καὶ εὐχάριστον ὑπερτίμησιν τῶν Ἑλληνικῶν χρεωγράφων.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 16 Ἰουνίου 1888.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Πολυτίμου συγγράμματος τὴν ἐκδοσιν ἀνέλαβεν ὁ κ. Ἀσλάνης. Τίς ὁ ἀγνοῶν τὴν ἱστορίαν τοῦ Τρικούπη, καὶ τίς ὁ μὴ συνδέων τὸ ὄνομα τοῦ κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας διαπρέψαντος πολιτευτοῦ μετὰ τοῦ ἑλληνοπρεποῦς ἔργου ὅπερ ἀνέλαβε καὶ ἡγάγεν εἰς πέρας· καὶ ἐν ᾧ ἐν τῇ ἐναργείᾳ, ἀφελείᾳ καὶ χάριτι συγγραφῆς τῶν ἀρχαίων χρόνων, ἀπεικόνισε τὰς οὐσιωδεστάτας σκη-

νὰς τῆς μεγάλης ἐπαναστάσεως. Ὁ γέρον Τρικούπης ὑπηρετήσε τὴν πατρίδα του ὡς πολιτικός, ὡς δικλωμάτης, διέπρεψεν ὡς ῥήτωρ καὶ ἀνέπεμψεν ἀδόλους μελωδίας δημοτικοῦ ποιητοῦ· ἀλλ' ὁ τίτλος ὅφ' ὃν ἐξόχως γινώσκεται ὁ Σπυρίδων Τρικούπης εἶνε ὁ τοῦ ἱστορικοῦ. Εἰς τὰς σελίδας τῆς ἱστορίας του κατέφυγον οἱ ξένοι, ὅσοι ἐξέλεξαν ὡς θέμα μελέτης καὶ συγγραφῆς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν, εἰς τὰς σελίδας τῆς ἱστορίας του καταφεύγουσιν οἱ ἡμέτεροι ζητοῦντες τὴν λύσιν ἀπορίας ἢ τὴν διασάφησιν ἀμφιβολίας των ἐπὶ τῶν τοῦ ἀγῶ-
νος. Αἱ σελίδες τῆς ἱστορίας των θέλουσι χρησιμεύσει ὡς βάσεις εἰς τὸν ἐπιστημονικώτερον ἐν τῷ μέλλοντι ἐξερευνητὴν καὶ ἱστοριογράφον τῆς ἐπαναστάσεως.

Διὰ τοῦτο εἴπομεν ἐν ἀρχῇ ὅτι πολυτίμου συγγράμματος τὴν ἔκδοσιν ἀνέλαβεν ὁ κ. Π. Ἀσλάνης. Εἶνε δὲ τοσοῦτο πολύτιμον τὸ σύγγραμμα ὅπερ ἤδη πρόκειται νὰ ἴδῃ τὸ φῶς, καθ' ὅτι εἶνε σχεδὸν ὅλως νέον. Ὁ ἀοίδιμος ἱστορικός μετὰ τὴν δευτέραν ἔκδοσιν τῆς ἱστορίας του προέβη εἰς ἐπιδιόρθωσιν καὶ συμπλήρωσιν αὐτῆς προτιθέμενος νὰ δημοσιεύσῃ τρίτην ἔκδοσιν. Καὶ κατὰ τὸ καίμενον τοῦτο, ἐπιδιωρθωμένον καὶ συμπεπληρωμένον ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Τρικούπη, ἀρχεταὶ προσεχῶς ἡ ἔκδοσις.

17 Ἰουνίου 1888.

Τὴν πρωΐαν τῆς σήμερον ὁ κ. πρωθυπουργός, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ναυάρχου κ. Λεξέν καὶ ἐπιβαίνων τοῦ ναρκοβόλου «Ψαρά» ἀπέρχεται εἰς Πόρον. Ὁ κ. Τρικούπης μεταβαίνων εἰς Πόρον θὰ ἐπιθεωρήσῃ τὰς αὐτόθι ναυλοχοῦσας ναυτικὰς μοίρας ὑπὸ τοὺς κ. κ. Κουτσούκον καὶ Κριεζῆν.

Ὁ κ. Χατζηκυριάκος ἐπεσκέφθη προχθὲς εἰς τὸ ἵπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην μεθ' οὗ συνδιελέχθη ἐπὶ πολλὴν ὥραν. Ὁ κ. Τρικούπης συνεχάρη αὐτὸν θερμότατα διὰ τὴν γενναίαν δωρεάν αὐτοῦ πρὸς τὸν δῆμον Πειραιῶς.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 16 'Ιουνίου 1888.

Ὁ ἀείμνηστος ἱστοριογράφος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως Σπυρίδων Τρικούπης, πατὴρ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη, εἶχεν ἐπιδιορθώσει καὶ συμπληρώσει τὴν δευτέραν ἔκδοσιν τῆς γνωστῆς ἱστορίας αὐτοῦ.

Τὸ ἐπιδιωρθωμένον καὶ συμπληρωμένον τοῦτο ἔργον εὐτυχήσας νὰ ἀποκτήσῃ ὁ κ. Παναγιώτης Ἀσλάνης ἤρξατο κατ' αὐτὰς τῆς δημοσιεύσεώς του, οὗτω δὲ ἐντὸς μικροῦ θὰ ἔχωμεν τρίτην ἔκδοσιν τῆς ἱστορίας τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ Σπ. Τρικούπη, τοῦ ὁποίου ἡ γλαφυρότης, ἡ ἀκρίβεια καὶ ἡ δξύτης περὶ τὴν κρίσιν καὶ ἀφήγησιν τῶν διαφόρων γεγονότων τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν παλιγγενεσίας, δὲν πρόκειται νῦν τὸ πρῶτον νὰ ἐκτιμηθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ δημοσίου.

Ἡ ἔκδοσις τοῦ πονήματος συμπεριληφθησομένου εἰς τέσσαρας τόμους, θὰ γίνῃ, ὡς μανθάνομεν, ἐπὶ χάρτου ἀρίστου, ἐπίσης δὲ θὰ χαρακτηρίζεται καὶ ὑπὸ ἄκρας τυπογραφικῆς φιλοκαλίας. Θὰ ἐκδοθῇ δὲ καὶ ἐπὶ χάρτου εὐθηνότερου. Τοῦ δὲ πρώτου τόμου ἀμφοτέρων τῶν ἐκδόσεων θὰ προταχθῇ τεχνικώτατα κατειργασμένη φωτοτυπία τοῦ ἀειμνήστου συγγραφέως, τοῦ τοσαύτας ὑπηρεσίας παρασχόντος καὶ κατὰ τὴν ἐπανάστασιν καὶ μετ' αὐτήν.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 15 'Ιουνίου 1888.

Κατὰ παραγγελίαν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ὁ ἀρχιμηχανικὸς τῆς γαλλικῆς ἀποστολῆς κ. Κελενὲκ κατέλθε χθὲς εἰς Πειραιᾶ, ὅπως ἐξετάσῃ κατὰ πόσον εἶνε κατάλληλος ἡ παρὰ τῷ αὐτόθι νεκροταφεῖο θέσις, ἣν ὑποδεικνύει ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ δήμου Πειραιῶς, πρὸς Ἰδρυσιν αὐτόθι τῆς νέας μονίμου Δεξαμενῆς, καὶ ποία ἀπαιτηθῆσεται δαπάνη.

Μεταξὺ τῶν πολλῶν ἱστοριογράφων τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως ἐξέχουσαν ἀναντιρρήτως κατέχει θέσιν ὁ Σπυρίδων Τρικούπης, πατὴρ τοῦ νῦν πρωθυπουργοῦ. Ἡ ἱστορία αὐτοῦ γεγραμμένη εἰς ὕφος ἐπαγωγὸν καὶ μετὰ μεγίστης εἰλικρινείας καὶ ἀκριβείας ἐκθέτουσα τὰ γεγονότα, ἀμερολήπτως καὶ δικαίως κρίνουσα τὰ πρόσωπα, ἀδιαφοροῦσα περὶ τοῦ παρόντος καὶ τῶν κρίσεων τῶν συγχρόνων, ἀναδεικνύει ἀληθῶς τὸν συγγραφέα αὐτῆς ἀληθῆ ἱστορικόν, ὅστις κατὰ τὴν ὥραίαν φράσιν τοῦ Λουκιανοῦ, «μὴ πρὸς τὸ παρὸν μόνον ὁρῶν γράφει, ὥς οἱ νῦν ἐπαινέσσονται καὶ τιμῆσουσιν, ἀλλὰ τοῦ σύμπαντος αἰῶνος ἐστοχασμένος πρὸς τοὺς ἔπειτα μᾶλλον συγγράφει,» ἵνα λέγῃται περὶ αὐτοῦ «ἐκεῖνος μὲν τοι ἐλεύθερος ἀνὴρ ἦν καὶ παρρησίας μεστός, οὐδὲν οὔτε κολακευτικόν, οὔτε δουλοπρεπές, ἀλλ' ἀλήθεια πᾶσι».

Παρρησίας μεστός καὶ ἐλεύθερος ὢν ἀνὴρ ὁ Σπυρίδων Τρικούπης ἐδημοσίευσεν τὸ ἱστορικὸν αὐτοῦ ἔργον, τὸ ὁποῖον πολυειδῶς ἐκρίθη καὶ ἐσχολιάσθη ὑπὸ τῶν συγχρόνων. Διότι ἂν παρουσιάζῃ τινὰ πλεονεκτήματα ὥς πρὸς πάντα συγγραφέα ἢ σύγχρονος ἱστορία, ἔχει ὅμως καὶ τὰς δυσκολίας αὐτῆς. Ἡ εὗρεσις τῆς ἀληθείας καθίσταται ἐπίπονος, ἐν τῷ πολυταράχῳ δὲ κυκεῶνι τῶν παθῶν καὶ τῶν προσωπικῶν διενέξεων μιᾷς ἐπαναστάσεως εὐκολον εἶνε νὰ παραπλανηθῇ εἰς ἀνακριβείας τινὰς καὶ ὁ μᾶλλον προσεκτικὸς ἱστορικός.

Αὐτὸς ὁ μέγας Μακώλεϋ ὠμολόγει ὅτι ἡ ἱστορία του δυνατόν νὰ ἔχῃ ἑλλείψεις τινὰς, εὐχαρίστως δὲ ἐδέχετο μετὰ τὴν πρέπουσαν ἐξέτασιν ἐπανορθώσεις τῶν ἐνδιαφερομένων. Καὶ ἡ πρώτη ἔκδοσις διὰ τοῦτο τῆς ἱστορίας τοῦ κ. Τρικούπῃ καθὼς καὶ ἡ δευτέρα δὲν ἐθεωρήθησαν ὑπὸ τοῦ συγγραφέως ἀπηλλαγμέναι σφαλμάτων τινῶν, διὰ τοῦτο δὲ ὥς εὐσυνείδητος ἱστορικός ἐπιθυμῶν νὰ καταρτίσῃ τὸ ἔρ-

γον του ὅσον οἷόν τε τέλειον, κατέγεινε, ἐν ὅσῳ ἔζη, νὰ διορθώσῃ καὶ συμπληρώσῃ αὐτό, ἐνιαχοῦ μὲν ἐκθέσας ἀκριβέστερον τὰ πράγματα, ἐνιαχοῦ δὲ προσθέσας καὶ ὁλόκληρα κεφάλαια.

Τὴν τρίτην ταύτην ἐκδοσιν τοῦ ἔργου τοῦ κ. Σ. Τρικούπη, ἐπηυξημένου ἐν πολλοῖς ἀνέλαβεν ὁ κ. Π. Ἀσλάνης συμφώνως πρὸς τὰς χειρογράφους σημειώσεις τοῦ συγγραφέως, ὅστις ἀποθανὼν ἀφῆκεν ἐντελῶς προπαρασκευασμένην αὐτήν, προσεχῶς δὲ δημοσιευθήσεται μετὰ πάσης τυπογραφικῆς φιλοκαλίας ὁ α' τόμος περιέχων καὶ λαμπρὰν φωτοτυπικὴν εἰκόνα τοῦ συγγραφέως, καὶ τὸ καθ' ἡμᾶς, δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ παροτρύνωμεν πάντας τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἔχωσιν ἀκριβεῖς γνώσεις περὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως νὰ ἀναζητήσωσιν αὐτήν, ἢς καὶ ἄλλως ἢ τιμὴ ὠρίσθη εὐτελεστάτη.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 16 Ἰουνίου 1888.

ΕΓΓΡΑΦΗ ΔΑΝΕΙΟΥ ΤΟΥ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ

ΜΥΛΟΥ - ΚΑΛΑΜΩΝ

Ὡς ἀνηγγέλθη χθὲς ὑπὸ τοῦ πρακτορείου Ρέουτερ τὸ δάνειον τοῦ σιδηροδρόμου Μύλου - Καλαμῶν ἐξεδόθη χθὲς ἐν Λονδίῳ εἰς δημοσίαν ἐγγραφὴν εἰς τιμὴν $81 \frac{1}{2} \%$. Κατὰ τὰς μετὰ τὴν μεσημβρίαν ληφθείσας τηλεγραφικὰς εἰδήσεις τὸ ἐκδοθὲν εἰς ἐγγραφὴν ποσὸν ἀνέρχεται εἰς 17,000,000 φράγκα, τοῦ λοιποῦ ποσοῦ κρατηθέντος ὑπὸ τῶν ἐκδοτῶν, κατὰ τὴν ἐγγραφὴν δὲ διαρκέσασαν ἡμίσειαν μόνον ὥραν, τὸ δάνειον ἐκαλύφθη ἐνδεκάκις. Μετὰ τὴν ἐγγραφὴν ἡ τιμὴ τοῦ δανείου ὑπερειμήθη κατὰ $3 \frac{1}{2} \%$ ἔτι τοῖς $\%$.

Ἡ ἐπιτυχία αὕτη εἶνε τῷ ἔκτακτος καὶ πρωτοφανὲς εἰς δάνειον, ὅπερ ὥς ἐγγύησιν φέρει μόνον τὴν ὑπογραφὴν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, μεῖζων δὲ ἀποβαίνει ἡ ἐπιτυχία, ὅταν ληφθῇ ὑπ' ὄψει, ὅτι καὶ τὰ ἄλλα ἔθνη αἱμῶν δάνεια χθὲς ἔσχον ἐν Λον-

δίνῃ καὶ Παρισίοις σημαντικὴν ὑπερτίμησιν, μαρτυρηθέντος οὕτω, ὅτι ἡ δημοσία πίστις τῆς Ἑλλάδος, χάρις εἰς τὰς ἐπιμελεῖς φροντίδας τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὴν ἀπὸ διετίας σώφρονα τῶν οἰκονομικῶν διαχείρισιν, ἀνῆλθεν εἰς σημεῖον ἐπιζήλων καὶ ἐπανῆλθεν ἡ πρὸς τὴν χώραν ἡμῶν ἐμπιστοσύνη.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 17 Ἰουνίου 1888.

ΙΣΤΟΡΙΑ Σ ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Ὁ ἀοιδίμος ἱστοριογράφος τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως Σπυρίδων Τρικούπης, πατὴρ τοῦ πρωθυπουργοῦ ἡμῶν κ. Χαριλάου Τρικούπη, μετὰ τὴν δευτέραν ἔκδοσιν τῆς ἱστορίας του, εἶχε προβῆ εἰς τὴν ἐπιδιόρθωσιν καὶ συμπλήρωσιν αὐτῆς, προτιθέμενος νὰ δημοσιεύσῃ τρίτην ἔκδοσιν. Τὸ οὕτω συμπληρωθὲν καὶ ἐπιδιορθωθὲν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ μεγάλου ἱστορικοῦ κείμενον ἀποκτήσας ὁ κ. Π. Ἀσλάνης ἤρξατο τῆς δημοσιεύσεως νέας ἐκδόσεως, δηλαδὴ νέου ἔργου τοῦ Τρικούπη, ὡς συνεπλήρωσεν αὐτὸ ὁ ἀείμνηστος ἀνὴρ. Ὁ πρῶτος τόμος ἐκδοθήσεται λίαν προσεχῶς. Κατωτέρω καταχωρίζομεν ὀλόκληρον τὴν ἀγγελίαν τοῦ κ. Ἀσλάνη. Εἶνε γεγονὸς ἀξιοσημείωτον μία τοιαύτη ἐπανατολὴ ἔργου τόσον λαμπροῦ εἰς τὸν φιλογολικὸν ὀρίζοντα ἡμῶν τὸν ὅποιον ἀπὸ τινος μόλις ὀλίγον φωτίζουσιν ἀμυδροὶ ἀστερίσκοι. Θὰ ἐπανέλθωσιν εἰς φῶς ἡ χάρις τοῦ ὕφους καὶ ἡ ἱστορικὴ μεγαλοπρέπεια ἀνδρὸς ἐξόχως ὑπερηρέτησαντος τὴν Ἑλλάδα διὰ τοῦ λόγου, διὰ τῶν ἔργων, διὰ τῆς θαλερᾶς δημώδους μούσης, ἀλλ' ἰδίως διὰ τῆς ἱστορίας του ταύτης, ἥτις ἔσται τὸ θεμέλιον εἰς τὸ μνημεῖον, ὅπερ ἡμέραν τινὰ ἀκέραιον ἀνεγερθήσεται ἐκ τῶν ἐνδόξων πράξεων τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 20 Ἰουνίου 1888.

Εὐτυχῶς ἡ Εὐρώπη πεισθεῖσα πλέον ὅτι αἱ ἄοκνοι προσπάθειαι τῆς σιδηρᾶς καὶ τιμίας θελήσεως τοῦ κ. Τρικούπη θὰ φέρωσι τὸ ἰσο-

ζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ μας, ἤρχισε νὰ ἀγοράζη τὰ χρεώγραφα μας, ἅτινα νῦν ἐγένοντο δεκτὰ καὶ εἰς τὰ χρηματιστήρια τῆς Γερμανίας, πρωτίστην ἔχοντα ἀγορὰν εἰς τὸν πλοῦτον τῶν συναλλαγῶν. Ὅλα τὰ δημόσια χρεώγραφα ὑψώθησαν 20 ἕως 30 φράγκα. Συνέτεινεν εἰς Εὐρώπην πρὸς ὕψωσιν καὶ ἡ λαμπρὰ ἐπιτυχία τοῦ δανείου τοῦ σιδηροδρόμου Καλαμῶν, κατὰ τὴν ἐγγραφὴν τοῦ ὁποίου κλητῆρες εἰς Λονδῖνον ἐμπόδιζον τὴν συρροὴν τοῦ λαοῦ.

LE MESSENGER D'ATHÈNES, 19 Juin (v. s.) 1888.

On annonce une nouvelle édition, revue, corrigée et augmentée sur les notes même que l'auteur avait écrites de son vivant, de l'Histoire de la Révolution grecque de M. Spiridion Tricoupi. Nul doute que le public ne fasse le meilleur accueil à un ouvrage remarquable à tant de titres, écrit par un témoin oculaire, qui a été en même temps un des plus grands diplomates de la Grèce moderne.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Χθὲς τὸ συμβούλιον τῶν δημοσίων ἔργων συνεσκέφθη ἐπὶ τοῦ ὑπὸ τῆς νομαρχίας ἀποσταλέντος εἰς αὐτὸ σχεδίου περὶ διαρρυθμίσεως τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος. Τὸ σχέδιον τοῦτο, ὥς καὶ ἄλλα τινά, τὰ ἐζήτησε καὶ εἶδε χθὲς καὶ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης.

ΑΞΙΕΠΑΙΝΟΣ ΜΕΡΙΜΝΑ ΔΙΑ ΤΟΝ ΕΝ ΔΑΦΝΙΩ ΝΑΟΝ

Ὁ ἐν Δαφνίῳ ναὸς τοῦ Παντοκράτορος εἶνε ἀληθὲς μνημεῖον τῶν βυζαντινῶν χρόνων μεγάλης σημασίας. Διὰ τοῦτο, ὥς πολὺ εὐχαρίστως ἐμάθομεν, ἀξιεπαίνως μεριμνῶν περὶ τῆς καλῆς διατηρήσεως αὐτοῦ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης, μετεκαλέσατο ἐκ Πανόρμου τῆς Ἰταλίας ἓνα τῶν μᾶλλον διακεκριμένων ἐκεῖ τεχνιτῶν, ὅπως λάβῃ

πάντα τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα πρὸς στερέωσιν καὶ διατήρησιν τοῦ περιφήμου μωσαϊκοῦ τοῦ ναοῦ τούτου. Ἐπίσης θὰ ληφθῇ πρόνοια περὶ προφυλάξεως τοῦ ὅλου ναοῦ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ὁ κ. Τρικούπης χαίρει παρὰ τοῖς δούλοις ἀδελφοῖς ἡμῶν, καὶ ἐν γένει παρὰ τοῖς ἐν τῷ ἔξωτερικῷ ὁμογενέσιν, ὑπόληψιν πολιτικοῦ ὑπὲρ πάντα ἄλλον κατανοοῦντος τὰ ἐθνικὰ ἡμῶν συμφέροντα καὶ μεριμνῶντος περὶ αὐτῶν.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΤΡΙΚΟΥΠΗ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Ὁ δοίδιμος ἱστοριογράφος τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως Σπυρίδων Τρικούπης, μετὰ τὴν δευτέραν ἔκδοσιν τῆς ἱστορίας του προέβη εἰς ἐπιδιόρθωσιν καὶ συμπλήρωσιν αὐτῆς, προτιθέμενος ἵνα δημοσιεύσῃ τρίτην ἔκδοσιν.

Εὐτυχήσαντες νὰ ἀποκτήσωμεν τὸ ἐπιδιορθωμένον καὶ συμπληρωμένον ὑπὸ τοῦ μεγάλου ἱστορικοῦ κείμενον, ἠρξάμεθα τῆς δημοσιεύσεως τρίτης ἐκδόσεως τῆς ἱστορίας τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, ἐπὶ ἀρίστου χάρτου καὶ μετὰ τελείας τυπογραφικῆς φιλοκαλίας.

Ἐπιθυμοῦντες δέ, ἵνα τὸ μέγα ἔργον τοῦ ἐξόχου ἱστορικοῦ δύνανται ν' ἀποκτήσωσι πάντες, ἀπεφασίσαμεν, ἵνα ἐκτὸς τῆς πολυτελοῦς ταύτης ἐκδόσεως δημοσιεύσωμεν καὶ ἑτέραν, ἐπὶ καλλίστου καὶ ταύτην χάρτου, ὀρίσαντες τὴν τιμὴν ἐκάστου τῶν τεσσάρων τόμων τῆς μὲν πολυτελοῦς ἐκδόσεως εἰς δραχμὰς τρεῖς καὶ ἡμίσειαν, τῆς δὲ ἑτέρας εἰς δραχμὰς δύο καὶ ἡμίσειαν.

Τοῦ πρώτου τόμου θέλει προταχθῇ ἐν ἀμφοτέραις ταῖς ἐκδόσεσι

λαμπρά φωτοτυπία τοῦ καὶ κατὰ τὴν ἐπανάστασιν καὶ μετ' αὐτὴν
πρωτεύσασαν κατασχόντος θέσιν ἀειμνήστου ἀνδρός.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ἰουνίου 1888.

Παναγιώτης Ἀσλάνης

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 18 Ἰουνίου 1888.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Χ. Τρικούπης μετὰ τοῦ ναυάρχου κ. Λεξέν, ἐπιβαίνοντες τῶν Ψαρῶν, ἀφίκοντο εἰς Πόρον τὴν μεσημβρίαν ἀκριβῶς τῆς χθὲς ἀναχωρήσαντες ἐκ Πειραιῶς τὴν 9 π. μ. Ἄμα τῇ ἀγκυροβολήσῃ τῶν Ψαρῶν, ὁ κ. πρωθυπουργὸς μετὰ τοῦ ναυάρχου ἤρυστησαν ἐπὶ τοῦ πλοίου, εἰτα δὲ ἐξῆλθον αὐτοῦ καὶ μετέβησαν διὰ λέμβου εἰς τὴν μοιραρχίδα «Ὀλγαν», ἧς τὰ πληρώματα τῆς «Ὀλγας» καὶ τοῦ «Ἄρεος» ἐξετέλεσαν γυμνάσια πυροβολικοῦ. Μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν γυμνασίων τούτων καὶ τῶν ὀπλιτῶν ἀρμενιστῶν, ὁ κ. Τρικούπης συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ναυάρχου Λεξέν καὶ τοῦ μοιράρχου Κουτσούκου, ἐξῆλθεν εἰς τὸν ναύσταθμον καὶ ἐξήτασε λεπτομερῶς τὰ ἐν αὐτῷ, παραμείνας ἐπὶ μίαν ὥραν. Ἐκ τοῦ ναυστάθμου δὲ μετέβη διὰ τῶν Ψαρῶν εἰς τὰ λουτρὰ τῶν Μεθάνων, ἔνθα παρέμεινε περὶ τὰς δύο ὥρας, ἐπισκεφθεὶς τοὺς λουτῆρας. Ἐκ Μεθάνων ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης μετὰ τοῦ ναυάρχου Λεξέν ἀνεχώρησαν τὴν 7. 50, ἐπανῆλθον δὲ εἰς Ἀθήνας περὶ τὴν 11 τῆς νυκτός.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Ο κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ ΕΝ ΠΟΡΩ

Πόρος, 16 Ἰουνίου 1888.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης ἐπιβαίνων τοῦ τορπιλλοβόλου «Ψαρὰ» καὶ συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ γάλλου ναυάρχου κ. Λεξέν ἀφί-

κετόν σήμερον εἰς τὴν νῆσον ἡμῶν. Ἐπεσκέφθη τὰ ἐν τῷ ἡμετέρῳ λιμένι ἡγκυροβολημένα πλοῖα τὴν θωρακιοβάριδα «Ὀλγαν» καὶ τὸν πάφωνα «Ἄρην», τὰ ὅποια ἀποτελοῦσι τὰς ὑπὸ τοὺς κ. κ. Κουτσοῦκον καὶ Κριεζῆν ναυτικὰς μοίρας.

Ἐγένοντο γυμνάσια τοῦ Πυροβολικοῦ τῶν ὀπλιτῶν καὶ ἀρμενιστῶν καὶ πάντων τῶν κλάδων τῆς ναυτικῆς καὶ στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας.

Ὁ κ. Τρικούπης παρέστη εἰς τὰ γυμνάσια μετὰ πολλῆς προσοχῆς παρακολουθῶν αὐτά. Ἦκροῦτο μετ' ἐπιστασίας τοῦ ναυάρχου κ. Λεξέν, ἀφηγουμένου τὰ κατὰ τὴν σχολήν, συνδιαλεγόμενος δὲ καὶ μετὰ τοῦ μοιράρχου κ. Κουτσούκου ἐξήταξε τὰ πάντα λεπτομερῶς καὶ ἐδείκνυε πολὺ ἐνδιαφέρον. Ἐπὶ τῆς προκυμαίας ἴστατο πυκνὸν πλῆθος.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 17 Ἰουνίου

Εἰδικωτέρου λόγου ἀξία εἶνε ἡ ὑποδοχή, ἥς ἔτυχεν ἐν Λονδίνῳ ἡ ἔκδοσις καὶ ἡ ἔγγραφη τοῦ διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ σιδηροδρόμου Μύλων—Καλαμῶν δανείου, ὅπερ ἡγγυήθη ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις. Τοσαῦτα ἐρρέθησαν περὶ τῆς κατασκευῆς τῆς σιδηροδρομικῆς ταύτης γραμμῆς, τόσον πολὺ ἡγωνίσθη ἐν τῇ Βουλῇ ὁ ὑπὸ τοῦ ἐν Βόλφ κ. Γεωργιάδου ἀναγνωρισθεὶς ἐσχάτως «ἡγέτης τῆς ἀντιπολιτεύσεως» νὰ πείσῃ τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ λαοῦ, καὶ ἰδίως τοὺς ἐκ Πελοποννήσου, ὅτι μῦθοι καὶ ἀγυρτεῖαι ἦσαν πᾶσαι αἱ ἐπαγγελίαι καὶ πρὸς δημοκοπίαν ὑπεβάλλετο ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως νομοσχέδιον περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου ἀπὸ Μύλων εἰς Τρίπολιν καὶ Καλάμας.

Προχθὲς ἔτι, ἡμέραν μίαν πρὸ τῆς ἐκδόσεως καὶ ἐγγραφῆς τοῦ δανείου, ἐβεβαίουν πρωϊνόν τι φύλλον τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, ὅτι ἡ εταιρία δὲν κατέβαλε τὰ 10 ἑκατομμύρια χρυσοῦ, διότι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔχει νὰ καταθέσῃ τὰ ἀπέναντι τούτων 12 ¹/₂ ἑκατομμύρια τραπεζικῶν γραμματίων.

Ἐπέπρωτο ἐν τούτοις, ὥς πάντοτε, πᾶσαι αὐται αἱ κακόβουλοι σπερμολογίαι νὰ διαψευσθῶσιν ἄλληλοδιαδόχως ὑπὸ τῶν πραγμάτων. Καὶ ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ Ἑταιρία ἐξετέλεσαν ἀκριβῶς, πλέον ἢ ἀκριβῶς, τὰς ἀμοιβαίας ὑποχρεώσεις των ὡς πρὸς τὴν κατάθεσιν τῶν χρημάτων, ἡ Ἑταιρία μάλιστα καὶ πρὸ τῆς τεταγμένης προθεσμίας κατέβαλε τὰ συμφωνηθέντα 10 ἑκατομμύρια, τὸ δάνειον ἐξεδόθη εἰς τιμὴν ὑψηλὴν, καὶ διὰ πρώτην φορὰν ἐν τῇ δανειστικῇ ἱστορίᾳ τοῦ Κράτους ἑλληνικὸν δάνειον ἐφείλκυσε ἐν ξένῃ ἀγορᾷ τόσον τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ κοινοῦ, ὥστε νὰ καλυφθῇ ἐνδεκάκις, καὶ ἐν γένει πρὶν παρέλθωσιν ἑξ μῆνες, ἀφ' ἧς ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐχλεύασε τὴν ἰδέαν τῆς κατασκευῆς σιδηροδρόμου ἀπὸ Μύλων εἰς Καλάμας καὶ ἦτο ἔτοιμος νὰ ὀρκισθῇ, ὅτι οὐδέποτε ἀπὸ τῆς παρούσης Κυβερνήσεως θὰ προέλθῃ τόσῳ μέγαν ἀγαθὸν εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ τὸν νομόν, ἐν ᾧ πολιτεύεται ὁ «ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως», τὸ ἀγαθὸν συνετελέσθη, μόνον δὲ ὁ ὕλικὸς χρόνος ἀπαιτεῖται, ἵνα στρωθῶσι τὰ ἑλάσματα καὶ ἐνωθῶσιν αἱ Καλάμαι καὶ ἡ Τρίπολις μετὰ τῶν Ἀθηνῶν διὰ τῆς ταχίστης καὶ ἀσφαλεστάτης συγκοινωνίας, ἧς λέγεται ἐν τούτοις, ὅτι οὐδέποτε θέλει ποιήσῃ χρῆσιν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἐπιθυμῶν νὰ ἀποδείξῃ ὅτι αὐτὸς εἶπε τὰ ἀληθῆ, καὶ ὅτι σιδηροδρόμος δὲν εἶνε δυνατόν νὰ κατασκευασθῇ ἀπὸ Μύλων εἰς Καλάμας, κυβερνῶντος τοῦ κ. Τρικούπη, καὶ ἂν κατασκευασθῇ, αὐτὸς καὶ οἱ περὶ αὐτὸν λογάδες τῆς ἀντιπολιτεύσεως ποτὲ δὲν θὰ τὸν ἀναγνώρισωσι.

25 Ἰουνίου 1888.

Περὶ τὴν ἐσπέραν τῆς χθὲς ἐπεσκέφθη τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ γραμματεὺς τῆς ῥωσικῆς πρεσβείας κ. Μπαχμέτιεφ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 22 Ἰουνίου 1888.

Ἐπεσκέφθη χθὲς ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν τὸν κ. Τρικούπην ὁ β' γραμματεὺς τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας, ἐν δὲ τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ ναύαρχος Λεξέν.

25 Ἰουνίου 1888.

Ἐκομίσθη ἐκ Βελγίου ἡ σιδηρᾶ γέφυρα ἥτις τεθήσεται ἐπὶ τοῦ Σπερχειοῦ ὑπὸ τοῦ ἀναλαβόντος τὴν ἐργασίαν αὐτήν κ. Ρῶσσελ.

19 Ἰουνίου 1888.

Παρά τῷ πρεσβευτῇ τῆς Τουρκίας Φεριδούν βέη παρτετέθη χθὲς γεῦμα, εἰς ὃ παρεκάθησαν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Χ. Τρικούπης, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Στ. Δραγούμης, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Αὐστρίας καὶ ἡ βαρωνὶς Κότσεκ, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας κόμης Φὲ μετὰ τῆς θυγατρὸς του, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας σιρ Ἐδμονδ Μόνσων, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἰαπωνίας κ. Βαλέρα ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Ρωσσίας καὶ ἡ κ. Μπαχμέτιφ, ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Γαλλίας κ. Ζερὺ καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς Ἰαπωνικῆς πρεσβείας.

ΩΡΑ, Ἰούνιος 1888.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, προκειμένου ν' ἀποσταλῶσι κατὰ τὸ ἀπὸ τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου ε. ε. ἀρχόμενον σχολικὸν ἔτος τέσσαρες κατώτεροι ἀξιωματικοὶ τοῦ πεζικοῦ πρὸς ἐκπαίδευσίν των εἰς τὸ ἐν Valbonne τῆς Γαλλίας σχολεῖον βολῆς, διέταξε διαγωνισμὸν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν τῇ 15 Σεπτεμβρίου.

ΑΙΤΩΛΙΑ, ἐν Μεσολογγίῳ.

Ἡ μεγαλοπρεπὴς κατασκευὴ τοῦ Ξενοκρατείου Παρθεναγωγείου μετ' ὀλίγον ἀποπερατοῦται, δοθείσης ἐσχάτως γενναίας ὠθηήσεως πρὸς τοῦτο.

Τὸ εὐεργετικὸν τοῦτο καθίδρυμα κεῖται μεγαλοφωνότατον δείγμα τῆς γενναιοδωρίας καὶ εὐεργετικῆς διαθέσεως τοῦ ἐξόχου ἡμῶν συμπολίτου ἀξιοτίμου πρωθυπουργοῦ κ. Χαριλάου Τρικούπη, ὅστις οὐ μόνον ἐνέκρινε νὰ οἰκοδομηθῇ τοῦτο ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει ἐκ τοῦ κληροδοτήματος τῶν ὀγδοήκοντα χιλιάδων δραχμῶν τοῦ ἀεμινήστου εὐεργέτου Ξενοκράτους ἀλλὰ καὶ προσέθηκεν....

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Περισπουδάστου ιστορικοῦ ἔργου τὴν ἔκδοσιν ἀγγέλλουσιν αἱ ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες. Ἡ ἱστορία τοῦ μεγάλου καὶ ἀειμνήστου πατρὸς τοῦ ἑξόχου ἡμῶν ἀντιπροσώπου καὶ προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, Σπυριδωνος Τρικούπη, ἐπηυξημένη καὶ συμπεπληρωμένη ἔκτοτε ὑπὸ τοῦ συγγραφέως, ἀνατυποῦται ἤδη. Ὁ ἀείμνηστος Σπυρ. Τρικούπης καθὼς ἐμεγαλουργήσεν ὡς πολιτικός, ἔδρασεν ὡς διπλωμάτης, οὕτω καὶ ὡς ἱστορικός κατέσχεε προνομιούχον καὶ ἑξοχον θέσιν ἐν τοῖς ἱστορικοῖς θαυμασθεῖς διὰ τὴν γλαφυρότητα τοῦ λόγου, τὴν ἀκρίβειαν καὶ ἄκραν τῶν γεγονότων πιστότητα καὶ τὴν ἐνάργειαν καὶ χάριν, δι' ὧν ἀπεικόνισε τὰς ποικίλας σκηνὰς τοῦ περιπετειώδους τῆς μεγάλης ἡμῶν ἐπαναστάσεως δράματος.

Ἡ νέα αὕτη ἔκδοσις ἐθεωρεῖτο πρὸ πολλοῦ ἤδη χρησιμωτάτη, καθόσον ἡ νέα γενεὰ ὡς ἐκ τῆς τελείας ἐξαντλήσεως αὐτῆς ἐσπερεῖτο πολυτίμου ἔργου, ἐν ᾧ δι' ἐπιζήλου ἀκριβείας ἐκτυλίσσεται ὁ ἡρωϊσμός καὶ ἡ ἐθελοθυσία τῶν προγόνων αὐτῆς.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ 22 Ἰουνίου 1888.

ΤΟ ΔΑΝΕΙΟΝ

Ἡ τελευταία ἐπιτυχία τοῦ σιδηροδρόμου Μύλων—Καλαμῶν καταδεικνύει πασιφανῶς ὅτι ἡ Εὐρώπη ἤρχισε νὰ φαίνεται εὐνους πρὸς τὸν ἀτυχῆ τόπον μας, καὶ ἂν σωφρονῶμεν καὶ ἐργαζώμεθα τιμίως καὶ καρτερικῶς, συντόμως ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις καὶ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ λαοῦ θὰ βελτιωθῇ, ἀρκεῖ ἡ μὲν κυβέρνησις ἐκπληροῦσα τὴν ἀποστολὴν τῆς νὰ φροντίσῃ νὰ πατάξῃ τὴν διαφθορὰν τὴν εἰσδύσαν εἰς ὅλα τὰ κοινωνικὰ στρώματα, καὶ ὁ λαὸς ἐννοήσῃ ὅτι δὲν

δοφείλει τὰ πάντα τὰ ἀναμένη ἐκ τῆς διοικήσεως, ἀλλὰ νὰ ἐργάζεται ἀνεκδοτῶς σεβόμενος τοὺς νόμους καὶ ἀποφεύγων τοὺς δημοκόπους.

Ἐκ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ δανείου τούτου καὶ ἐκ τῆς πεποιθήσεως ἣν ἐμπνέει ὁ κ. Τρικούπης καὶ ἐδῶ καὶ ἐν Εὐρώπῃ, πεποίθαμεν συντόμως ὅτι θὰ δυνηθῶμεν καὶ μὲ εὐθηνότερον τόκον νὰ παγιωθοῦν τὰ δάνειά μας, καὶ ἡ κατασκευὴ τῶν σιδηροδρόμων Πελοποννήσου, Στερεᾶς, Λαρίσης παραχωρηθῶσιν εὐχερῶς καὶ ἐπωφελῶς. Ἡ κυβέρνησις εἶνε εἰς ἀδιακόπους διαπραγματεύσεις περὶ κατασκευῆς αὐτῶν

THE WATCHMAN

Boston

..... We have now as a president of the Government, a wise and prudent statesman, Mr. Charilaos Tricoupis; he is an enterprising and laborious man, he works eighteen hours in the day, he is the most able man of Greece to-day. He sees and understands what is the best for the improvement of the country and of the nation; he opens roads and encourages companies to build railroads and to open new steamboat lines, that the communication may be easier and more extended. But the Opposition Party seeing he is a clever man, and fearing that he will keep in office perhaps, for a long time, they began since last year to trouble him by using various ways and means, such as clubs, public speeches and newspapers in order to raise up the people against his government, and thrust him out.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 20 Ἰουνίου.

Ἐστήριξαν ἐλπίδας ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ νομοῦ Λαρίσης. Ἐκραυγασαν μέχρι διαρραγῆς πνευμόνων προεξοφλοῦντες τὴν νίκην. Κατει-

ρωνεύθησαν τὴν ἀνακήρυσιν τοῦ ὑποψηφίου τῆς συμπολιτεύσεως καὶ μονονουχὶ παρέστησαν τὴν Κυβέρνησιν στερουμένην ἔστω καὶ ἓνα φίλον σημαίνοντά πως ἐν τῷ νομῷ, ὃν θὰ ἡδύνατο νὰ ἐκθέσῃ ὑποψήφιόν της. Ἡ Κυβέρνησις ἔδειξε σχεδὸν ἀδιαφορίαν διὰ τὴν ἐκλογὴν. Ἡ ἀντιπολίτευσις συνεκάλεσεν ἐπιστρατεῖαν, ἔχουσα ἄλλως καὶ εἰδικότητα εἰς παρόμοια ἀτυχῇ ἐγχειρήματα. Ἀπέστειλεν εἰς Θεσσαλίαν τοὺς φίλους της πάντας, ὅσοι ἐφημίζοντο ὡς ταραχοποιοί, ἐξελιπάρῃσε δὲ καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀγαπητοῦ κ. Ῥόκου τὴν ἀγαθότητα καὶ γενναιότητα. Χθὲς αἱ δυνάμεις ἐμετρήθησαν καὶ εὐρέθησαν εἰς ἣν θέσιν οἱ μαχηταὶ τῶν δημοτικῶν ῥσμάτων, ἐὰν ὑποθέσωμεν τοὺς Δηλιγιαννικοὺς ὡς Τούρκους καὶ τοὺς φίλους τῆς κυβερνώσης μερίδος ὡς τοὺς γενναίους ὑπερασπιστὰς τῶν ἐπικαίρων θέσεων κατὰ τὸ 1821. Οἱ Τοῦρκοι ὑφίστανται τοιαύτην πανωλεθρίαν ὥστε ἐκεῖ ὅπου μένουν εἰς τὰς τάξεις των ἀκλόνητοι 234 ὀπλῖται Ἕλληνες τοὺς Τούρκους σαρώνει ὁ θάνατος μέχρις 23, ἐξ ἐλέους ἐπιζησάντων. Ἴδου ἡ δύναμις τῆς συντεταγμένης! Ὁ κ. Γεωργιάδης τὸ τρίτον νῦν λοξοδρομῶν καὶ ὑπερκάμπτων ἀταράχως τὸ ἀκρωτήριο τῆς Volteface ἐτιμωρήθη ἐπαξίως. Ἡ δὲ συντεταγμένη ὑπέστη πανωλεθρίαν καὶ ἐξευτελισμόν. Τὸν τελευταῖον τόσον ἐκπεφρασμένον, ὥστε διὰ νὰ λάβῃ τις ἀμυδρὰν ἰδέαν ἀρκεῖ ν' ἀναλογισθῇ, ὅτι καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἰδιαιτέρᾳ αὐτοῦ πατρίδι ὁ κ. Γεωργιάδης ἐξέπεσε φρικωδῶς.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ, 20 Ἰουνίου.

Χθὲς καθ' ὅλον τὸν νομὸν Λαρίσσης διεξήχθη ἐν πληρεστάτῃ τάξει ἡ ἀναπληρωματικὴ ἐνὸς βουλευτοῦ. Ὡς γνωστὸν ὑποψήφιος τῆς Συμπολιτεύσεως ἦν ὁ κ. Ἀχ. Λογιωτάτου ἱατρός, τῆς δὲ ἀντιπολιτεύσεως ὁ κ. Γεωργιάδης. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε, κατὰ τὰς μέχρι τοῦδε γνωστὰς πληροφορίας, ὅποιον γενικῶς προσεδόκουν οἱ μὴ παρασυρόμενοι εἰς τὰς νεφέλας ἐπὶ τῶν περὺγων τῆς φαντασίας των, ἥτοι πλειοψηφία τοῦ συμπολιτευομένου ὑποψηφίου κατὰ πολλὰς ἑκατον-

τάδας ψήφων. Ἰδιαίτουςαν πολιτικὴν σημασίαν εἰς τὴν χθεσινὴν ἐκλογὴν ἔδωκεν αὐτὴ ἡ ἀντιπολίτευσις πρὸ δύο μηνῶν, καὶ διὰ τῶν ἐκδρομῶν ἢ ἐπιδρομῶν διαφόρων μελῶν αὐτῆς, ὡς ὠργάνωσεν ἐν Θεσσαλίᾳ, καὶ διὰ τοῦ θορύβου καὶ ἀλαλαγμοῦ, ὃν ἤγειρεν ἐν τῷ νομῷ ἐκείνῳ καὶ ἐν ταῖς ἡφμερίσιν. Ἡ ἀντιπολίτευσις ὁμως ἔγνω νὰ περιβάλλῃ τὴν ἐκλογὴν μὲ ἰδιαίτουςαν πολιτικὴν ἔννοιαν καὶ εὐτυχῶς ἔπεισε τὸν λαὸν τῆς Θεσσαλίας, ὅτι ἂν χθὲς ἐξέλεγε τὸν ὑποψήφιον αὐτῆς, θὰ ἐσήμαινεν, ὅτι ἡ Θεσσαλία ἀποδοκιμάζει τὴν καθόλου πολιτικὴν τοῦ ὑπουργείου. Ὁ Θεσσαλικὸς λαὸς τεθεὶς ἐνώπιον τοιούτου ζητήματος δὲν ἠδύνατο νὰ μὴ καταδεῖξῃ εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν, ὅτι οἰκτερῶς πλανᾶται πιστεύουσα ἄλλοιωθὲν ὑπὲρ αὐτῆς τὸ φρόνημά του, ἐπάταξε δὲ παραδειγματικῶς ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Γεωργιάδου τὴν ἄφρονα πολιτικὴν τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ τὰς ἀθθαίρετους αὐτῆς ἀντιποιήσεις τοῦ φρονήματος καὶ τῆς ἐπιδοκιμασίας αὐτοῦ. Κρίμα! διότι μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐλπίδων ναυαγεῖ καὶ τὸ θέαμα τῆς ἐκδρομῆς τοῦ «ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως» εἰς Θεσσαλίαν, ὅπερ προοιωνίζετο ἐκτάκτως λαμπρόν. Κρίμα!

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 19 Ἰουνίου.

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ

Ἐν οὐδεμιᾷ ἐποχῇ τῆς οἰκονομικῆς ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος ἐσημειώθησαν τοιαῦται ὑψηλαὶ τιμαὶ τῶν χρεωγράφων τῆς ὅσον νῦν. Ἡ τιμὴ τοῦ δανείου τῶν 5 % περιστρέφεται ἐν Παρισίοις ἀπὸ ἡμερῶν ἤδη περὶ τὰ φράγκα 380· πέρουσι κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τὸ αὐτὸ δάνειον ἐτιμᾶτο μόνον φρ. 320, πρὸ δύο δὲ ἔτων, ἦτοι τέλος Ἰουνίου τοῦ 1886, ἐτιμᾶτο μόνον φρ. 300, καὶ περὶ τὸ τέλος τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1886 εἶχε κατέλθει μάλιστα εἰς τὰ φρ. 270. Ἡ τιμὴ τῶν 380 ἦν ἔχει σήμερον ἀναλογεῖ πρὸς 76 %, διὰ τοῦτο, λίαν συνεπῶς, καὶ τὸ ἐν Λονδίνῳ ἐκδοθὲν δάνειον τοῦ σιδηροδρόμου Καλα-

μῶν, τὸ δίδον ὀνομαστικὸν τόκον 6 %, ἐξεδόθη μὲν εἰς τιμὴν 81 %, ταχέως ὅμως ἀνῆλθεν εἰς 386, εἰς ἣν τιμὴν δηλαδὴ περιστρέφεται νῦν τὸ δάνειον τῶν 60 ἑκατομμυρίων τὸ ἐπίσης δίδον τόκον 6 %. Ὡστε ἡ τοιαύτη ἐπιτυχία τοῦ νέου σιδηροδρομικοῦ δανείου τῆς Ἑλλάδος, καλυφθέντος ἑνδεκάκις ἐντὸς ὀλίγων ὥρων καὶ ὅπερ ἀναμφιβόλως θὰ ἐκαλύπτετο ἑκατοντάκις, ἂν μὴ ἡ ἐκδοῦσα αὐτὸ τράπεζα ἔκλειε τὰ θυρίδια τῆς ἐγγραφῆς, δὲν προῆλθε τόσον ἐκ τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς δυνάμεως τοῦ τραπεζικοῦ καταστήματος, ὅπερ ἐπεχείρησε τὴν ἐκδοσιν, ὅσον ἐξ αὐτῆς τῆς ἐσωτερικῆς φύσεως τῶν πραγμάτων· καὶ ἡ λαμπρὰ ἐπιτυχία τῆς ἐγγραφῆς ὑπῆρξεν ἀπλῶς μία ἐκδήλωσις τῆς ὑπολήψεως, τῆς ὁσημέραι κρατυνομένης, ἥς ἀπολαύουσι νῦν τὰ χρεώγραφα μας ἐν Εὐρώπῃ.

Αἱ ὑψηλαὶ τιμαὶ τῶν χρεωγράφων μας ἔχουν δύο κυρίως αἰτία, τὸ μὲν προερχόμενον ἐκ τῆς βελτιώσεως τῶν δημοσίων χρεωγράφων πάντων τῶν κρατῶν, ἕνεκα λόγων τῆς γενικῆς πολιτικῆς τῆς Εὐρώπης, τὸ δὲ εἰδικὸν καὶ ἀπορρέον ἐκ τῆς τροπῆς ἣν ἐπ' ἐσχάτων ἔλαβον τὰ ἡμέτερα οἰκονομικά.

Ἐλθωμεν εἰς τοὺς τοπικοὺς λόγους τοὺς εἰδικῶς ἐπηρεάσαντας τὰς ἰδικὰς μας ἀξίας. Ἀναμφισβήτητον εἶνε, ὥς ἔσχομεν ἀφορμὴν νὰ ἀποδείξωμεν πρό τιнос, ὅτι τὰ ἰσοζύγια τῶν ἑλληνικῶν προϋπολογισμῶν δὲν βραδύνουσι νὰ κατέλθωσιν ἐκ τῆς σφαίρας τῶν πιθανότητων καὶ τῶν εἰκασιῶν εἰς τὴν σφαῖραν τῆς πραγματικότητος ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ 1887, οὗ ὑπάρχουσιν ἤδη συγκεντρωμένα πάντα σχεδὸν τὰ στοιχεῖα, ἐντὸς 3 — 4 μηνῶν ὧν ἐκ τῶν προτέρων ὑπολογίζονται καὶ αὐτῶν τὰ ἀποτελέσματα, θέλει κλείσει μὲ τὸ σχετικῶς μικρὸν ἔλλειμμα τῶν 4 — 5 ἑκατομμυρίων. Ἄν δὲ τὸ 1887 κλείσῃ μὲ τοιοῦτον ἔλλειμμα κατόπιν τῶν ἀμέσως πρὸ αὐτοῦ ἡγηθέντων ἐλλειμμάτων ἐξ 24 καὶ 30 ἑκατομμυρίων, προφανὲς παρίσταται ὅτι τὸ 1888, ἐντὸς τοῦ ὁποίου οἱ φορολογικοὶ νόμοι ἐλειτοόρησαν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ἀδιαλείπτως καὶ κανονικῶς, καὶ καθ' ὃ ἡ κοινωνία

www.libtool.com.cn
 ἐσυνείδησε νὰ υφίσταται τὰ βάρη τῆς νέας προσθέτου φορολογίας, θέλει παρουσιάσει ἔτι σμικρότερον ἔλλειμμα ἢ καὶ πλήρες ἰσοζύγιον.

Ταῦτα πάντα ἀποδεικνύουσιν ὅτι τὸ πείραμα ὅπερ μετὰ τοσαύτης τόλμης καὶ τηλικαύτης ἐπιμονῆς ἐπεχείρησεν ὁ κ. Τρικούπης ἐπέτυχε καθ' ὁλοκληρίαν, καὶ ὅτι ὁ τόπος διὰ τῶν ἰδίων δυνάμεων αὐτοῦ ἠδυνήθη νὰ ἀνορθωθῇ ἀπὸ τῆς ἀπειλούσης αὐτὸν καταστροφῆς.

Ἐν μόνον νέφος ἐφαίνετο ἐπιφερόμενον ἐν τῷ οἰκονομικῷ μας ὄριζοντι, μία μόνον δυσχέρεια ὑπελείπετο πρὸς ἄρσιν, ἀλλὰ δυσχέρεια τοιαύτη ἣτις ἐνδέχεται νὰ ἀνατρέψῃ ὅλην τὴν τόσῃ ἐπιμόχθως βελτιωθείσαν θέσιν τῶν πραγμάτων, αὕτη δὲ ἦτο ἡ ἐξεύρεσις τοῦ ἀπαιτουμένου μεταλλικοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὑποχρεώσεων τοῦ Δημοσίου.

Εὐδρισκόμεθα ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, καὶ ἐπομένως τὰ ἔσοδα τοῦ Δημοσίου εἰσὶν εἰς τὸ νόμισμα ἐκείνο, ὅπερ οὐδεμίαν νόμιμον ἰσὺν ἔχει ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, εἰς τὸ τραπεζικὸν γραμματίον· ἡ γενικὴ δὲ οἰκονομικὴ θέσις τῆς κοινωνίας τῆς Ἑλλάδος, εἶνε δυστυχῶς, ἕνεκα πολλαπλῶν αἰτίων, οὕτω νοσηρὰ καὶ εἰς διαλείπουσαν κρίσιν πάντοτε ρέπουσα, ὥστε ἐπικρατεῖ σπουδαίαις ἐπικαταλλαγῇ, ἢ συναλλαγματικῇ διαφορᾷ, μεταξὺ τοῦ πιστωτικοῦ καὶ τοῦ πραγματικοῦ νομίσματος. Ἐδῶ δὲ πράγματι παρατηρεῖ τις ἀντίφασιν ζωηρὰν μεταξὺ ἀφ' ἑνὸς μὲν τῆς ὁλοῦν βελτιουμένης πίστεως τοῦ ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ ἀφ' ἑτέρου τῆς ἐξακολουθητικῶς ἐκπιπτούσης ἀξίας τῶν τραπεζογραμματίων μας. Δὲν εἶνε τοῦ προκειμένου νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν ἐξήγησιν τοῦ λίαν περιωλόκου τοῦτου φαινομένου· ὁ λόγος δὲν εἶνε περὶ τούτου· ἠθέλομεν κυρίως νὰ εἴπωμεν, ὅτι συνεπεία ταύτης τῆς μεγάλης συναλλαγματικῆς διαφορᾶς τὸ Δημόσιον ἠσθάνετο μεγάλην δυσκολίαν, ὅπως εὖρη ἐκάστοτε τὸ μεταλλικὸν τῶν τοκομεριδίων του. Ἡδύνατο κάλλιστα νὰ ἔχη εἰς τὰ ταμεῖά του τὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενα χρήματα εἰς τὸ τρέχον νόμισμα τοῦ τόπου, ἠδύνατο μάλιστα νὰ ἔχη ἐπιπλέον

καὶ τὴν ἀπαιτουμένην πρὸς ἀγορὰν συναλλάγματος διαφορὰν, καὶ ὅμως ἡδυνάτει νὰ εὕρῃ αὐτὸ τὸ συνάλλαγμα, εἰς τὴν πρώτην δὲ ἀπόπειραν ἦν θὰ ἐπεχειρεῖ ὅπως ζητήσῃ μικράν τινα ποσότητα τοιοῦτου ἐκ τῆς ἐπιτοπίου ἀγορᾶς ἡπειλεῖτο ἢ πλήρης κατάρρευσις τῆς τιμῆς τῶν τραπεζογραμμάτων. Ἡ δυσκολία λοιπὸν αὕτη ἐθεραπεύθη, προσκαίρως εἶνε ἀληθές, διὰ τῆς κατασκευῆς τῶν σιδηροδρόμων μας καὶ ἄλλων δημοσίων ἔργων διὰ κεφαλαίων εἰς χρυσὸν ἐρχομένων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Τὰ εἰς μεταλλικὸν ταῦτα κεφάλαια, ἅπερ ἐπρόκειτο νὰ δαπανηθῶσιν ἐπιτοπίως, χρησιμοποιοῦνται πρὸς πληρωμὴν τῶν χρεωλυσίων, τὸ δὲ εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια ἀντίτιμόν των, δι' οὗ ἀνταλλάσσεται τὸ μέταλλον, δαπανᾶται πρὸς κατασκευὴν τῶν ἔργων. Τοιοῦτος ἦτο περίπου ὁ συνδυασμὸς τῶν δύο σιδηροδρόμων Ἀγρινίου καὶ Καλαμῶν, δι' ὁμοίων δὲ συνδυασμῶν σκέπτεται, ὥς φαίνεται, ἡ Κυβέρνησις νὰ θεραπεύσῃ ἐν τῷ μέλλοντι πᾶσαν ἀνάγκην εὐρέσεως μεταλλικοῦ, κατασκευάζουσα συνάμα οὕτω καὶ τοὺς σιδηροδρόμους ἢ ἄλλα μεγάλα ἔργα τοῦ τόπου.

Διὰ τὸ παρὸν δὲ παρίσταται οὕτω ἐξησφαλισμένη ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν καὶ ἡ εὐρεσις τοῦ χάριν τῶν τοκοχρεωλυσίων ἀπαιτουμένου μεταλλικοῦ, τοῦτο δὲ ἀκριβῶς εἶνε περὶ οὗ ἐνδιαφέρονται οἱ ἀτόχοι τῶν χρεωγράφων.

Κ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 24 Ἰουνίου.

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Τηλεγραφικῶς ἡγγέλθη χθὲς ἐνταῦθα, ὅτι τὰ ἑλληνικὰ χρεώγραφα ἐγένοντο δεκτὰ ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ τῆς Φραγκφούρτης, ἐλπίζεται δὲ ἡ παραδοχὴ αὐτῶν καὶ ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ τοῦ Βερολίνου. Ἐπὶ τῇ εἰδήσει ταύτῃ αἱ μετοχαὶ τῶν ἑλληνικῶν δανείων, ἰδίᾳ δὲ αἱ τοῦ δανείου τῶν 135 ἑκατομμυρίων, ὑπέστησαν οὐσιώδη ὑπερτίμωσιν ἐν Λονδίῳ ἥς ἀντίκτυπος εἶνε καὶ ἡ ἐνταῦθα χθὲς παρατηρηθεῖσα.

οὐχί τόσον σημαντική καθόσον ἡ εἰδησις ἀργὰ ἐγνώσθη ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 28 Ἰουνίου.

Χθὲς τὴν πρωΐαν κατήλθεν ἐκ Δεκελείας ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς. Ἐδέχθη εἰς ἀκρόασιν τὰς διαφόρους ἀρχὰς καὶ συνειργάσθη μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 28 Ἰουνίου.

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῶν Δυτικῶν κ. Μαραγκὸς ἐπεσκέφθη χθὲς ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην, μεθ' οὗ συνδιελέχθη ἐπὶ ὧραν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, 22 Ἰουνίου.

Εἰς τὴν πρώτην παραζάλην ἐκ τῆς πανωλεθρίας ἦν ὑπέστη ἡ ἀντιπολίτευσις ἐν Θεσσαλίᾳ κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκλογὴν Λαρίσσης ἀναρθροὶ μόνον φωναὶ ἐξηλθον ἐκ τοῦ λάρυγγος τῶν λαβόντων τὸ σκληρὸν μάθημα. Δὲν ὑπάρχει ἐπαρχία μὴ καταψηφίσασα εἰς τὸ πρόσσωπον τοῦ κ. Γεωργιάδου τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἡ δὲ πανηγυρικὴ αὕτη ἐκδήλωσις τῶν ὑπὲρ τῆς κυβερνήσεως αἰσθημάτων τῶν Θεσσαλῶν εἶνε μία ἔτι ἀπόδειξις, ὅτι ἐννοοῦσι καλῶς οὗτοι ὅποῖον εἶνε τοῦ τόπου τὸ συμφέρον, ἐννοοῦσιν ὅτι πᾶσα ὑποστήριξις παρεχομένη τῇ Κυβερνήσει, ἥτις ὑπόσχεται ἔργα καὶ δεικνύει εἰλικρινῆ μέριμναν ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τῆς χώρας, εἶνε καθήκον, καὶ τὸ καθήκον τοῦτο ἐπετέλεσαν ἀθρόοι. Κατὰ 2666 ψήφους ὑπερτέρησεν ὁ κ. Λογιωτάτου τὸν ἀντίπαλόν του, ὡς τηλεγραφεῖ ἐκ Λαρίσσης ὁ κ. Νομάρχης ἔχων ὑπ' ὄψιν πάντα τὰ ἀποτελέσματα τὴν δὲ καταπληκτικὴν ταύτην πλειονοψηφίαν δὲν ὀφείλει βεβαίως ὁ κ. Λογιωτάτου εἰς τὸ ἄτομόν του, ἀλλ' εἰς τὴν ἐδραίαν δημοτικότητα καὶ ἀσάλευτον ἀγάπην, ὧν ἀπολανέει ἡ κυβέρνησις ἐν Θεσσαλίᾳ. Πρὸ τοιούτου δὲ ἀποτελέσματος ἡ μόνη ἐπιβαλλομένη εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν συμπεριφορὰ εἶνε ἡ σιωπὴ. Διότι ἂν ἔχουσα αὕτη τὸν κ. Γεωργιάδην ὑποψήφιον κατάρθωσεν τοιαύτην νὰ ἐπιτύχη πανωλεθρίαν, φανταζόμεθα ὅποια ἤθελεν εἶσθαι ἡ θέσις αὐτῆς ἂν ἐξέθετεν ὡς ὑποψήφιόν της οἰονόηποτε ἄλλον ἀσημότερον.

ΩΡΑ. 24 'Ιουνίου.

Κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα Μάϊον αἱ τελωνειακαὶ εἰσπράξεις ἐν γένει ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 2,088,306 καὶ 50 % ἥτοι·

Κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ παρελθόντος ἔτους αἱ τελωνειακαὶ εἰσπράξεις ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 1,872,825.23.

Κατὰ δὲ τὸν Μάϊον τοῦ 1886 εἰσεπράχθησαν δραχμαὶ 1,174,609 καὶ 36 %.

Συγκρίνοντες τὰς τελωνειακὰς εἰσπράξεις τοῦ μηνὸς Μαΐου ἐ. ἔ. πρὸς τὰς τῶν ἀντιστοίχων μηνῶν τῶν ἐτῶν 1887 καὶ 1886, παρατηροῦμεν, ὅτι τὸν παρελθόντα Μάϊον αἱ τελωνειακαὶ εἰσπράξεις ὑπερέτησαν τὰς μὲν τοῦ ἀντιστοίχου μηνὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους κατὰ δραχμὰς 215,481.27 τὰς δὲ τοῦ Μαΐου τοῦ 1886 κατὰ δραχμὰς 913,697 καὶ 14 %.

ΩΡΑ. 25 'Ιουνίου. .

Κατὰ τὸν μῆνα Μάϊον ἐ. ἔ. τὸ ἀντίτιμον καταναλωθέντων εἰδῶν μονοπωλίου ἀνῆλθεν εἰς δραχμὰς 543,254 καὶ 15 %, τὸ δὲ τοῦ ἀντιστοίχου μηνὸς τοῦ παρελθόντος ἀνῆλθεν εἰς δραχμὰς 471,012 καὶ 80 % ἥτοι·

Τὸ ἀντίτιμον τῶν κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα καταναλωθέντων εἰδῶν ὑπερέβη τὸ τοῦ ἀντιστοίχου μηνὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους κατὰ δραχμὰς 72,241 καὶ 35 %. Τὸ δὲ ἀντίτιμον τῶν ἀπὸ 1 'Ιανουαρίου μέχρι τέλους Μαΐου 1888 καταναλωθέντων εἰδῶν ἔχει ὡς ἑξῆς:

Μάϊον 1888 εἰσεπράχθησαν 2,762,781.65.

Κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα τοῦ ἔτους 1887 εἰσεπράχθησαν 2,481,623.05.

Συγκρίνοντες κατὰ μέρος τὴν κατανάλωσιν τῶν πέντε μηνῶν πρὸς

τοὺς ἀντιστοίχους μῆνας τοῦ παρελθόντος ἔτους παρατηροῦμεν ὅτι ἐφέτος εἰσεπράχθησαν ἐπὶ πλεόν :

Ἐκ πετρελαίου	Δρ.	82,377.50
Ἐκ πυρείων	»	27,555.95
Ἐκ παιγνιοχάρτων	»	7,929.85
Ἐξ ὄλατος	»	163,295.20
		281,158.50

25 Ἰουνίου.

Ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς γερμανικῆς πρεσβείας δίδεται σήμερον γεῦμα εἰς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην, τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν κ. Στ. Δραγοῦμην, τὸν στρατηγὸν Δέρσενταλ, τὸν ἀντισυνταγματάρχην κ. Σμόλενιτς, τὸν ὑπολοχαγὸν Φὸν Λούκβαλδ, τὸν Ἰαρχον κ. Μεταξᾶν καὶ τινὰ τῶν μελῶν τοῦ διπλωματικοῦ σώματος.

THE TIMES, July 6, 1888.

MONEY—MARKET

The Greek bonds of 1881 and 1881 finally left off without material change, but the Monopoly loan was again well supported and rose 1 to 71.

26 Ἰουνίου.

ΤΟ ΦΑΛΗΡΟΝ. — Ἐξω ἐν τῷ περιπάτῳ ἦτο καὶ ὁ κ. πρωθυπουργός.

24 Ἰουνίου.

Ἐγγευμάτισαν χθὲς ἐν τοῖς ἀνακτόροις ὁ πρωθυπουργός κ. Τρικούπης, ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργός, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας κ. Λεμαίτρ, ὁ ἑκτακτος ἀπεσταλμένος τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας στρατηγός Δέρσενταλ, ὁ ἀντισυνταγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ κ. Σμόλενιτς, ὁ ὑπασπιστὴς τοῦ στρατηγοῦ λοχαγός Λουκβάλδ καὶ ὁ Ἰαρχος Μεταξᾶς.

Περὶ τῆς τελευταίας ἐκλογῆς ἐν τῷ νομῷ Λαρίσσης ἀναγινώσκομεν ἐπικυροῦντα ὅσα εἵπομεν καὶ ἐν τῷ «Βόλῳ» γράφοντι ἐξ ἐπιτοπίου ἀντιλήψεως: «Ἴσως, ἐὰν ἡ ἀντιπολίτευσις ἐξακρατήριζεν ὡς προσωπικὸν τὸν ἀγῶνα μεταξὺ τῶν δύο ὑποψηφίων καὶ δὲν ἀνεβίβαζεν αὐτὸν εἰς πάλιν μεταξὺ συμπολιτεύσεως καὶ ἀντιπολιτεύσεως, ἴσως εἶχε τὴν νίκην, ἢ τοῦλάχιστον ἐμετρίαζε τὴν διαφορὰν, ἥτις μικρὸν ὑπολείπεται σήμερον τῶν τριῶν χιλιάδων ψήφων, ἀλλ' ὁ χαρακτηρισμὸς οὗτος ὑπῆρξε διὰ τὸν κ. Γεωργιάδην ὁ πολιτικὸς τάφος. Ἐν αὐτῷ τῷ Πηλῳ, ἐξ οὗ κατὰγεται ὁ κ. Γεωργιάδης καὶ διαπρεπῆ κατέχει θέσιν μετὰ τῶν συμπολιτῶν του, ὑπελείφθη πολὺ τοῦ ὑποψηφίου τῆς συμπολιτεύσεως.

Ὁ θεσσαλικὸς λαός, ἀρχῇθεν γνούς τὰς ὑποχρεώσεις καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ὡς ἐλευθέρου λαοῦ καὶ μελετήσας τὰς τε ἐσωτερικὰς καὶ ἐξωτερικὰς τοῦ ἔθνους ἀνάγκας, δὲν ἠδύνατο ἢ ἐν τῇ διακρινούσῃ αὐτὸν νοημοσύνῃ νὰ ταχθῇ ὑπὲρ τοῦ συστήματος τοῦ κ. Τρικούπη, δι' οὗ καὶ μόνον πιστεύει ὅτι ἐπιτευχθήσεται ἡ τε ἔθνικὴ ἐνότης ἡ εὐημερία καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς χώρας».

29 'Ιουνίου.

Πρὸ ἡμερῶν ἀπεστάλη εἰς τὸν κ. πρωθυπουργὸν κιβωτίδιον μετ' ἀνωνύμου ἐπιστολῆς, ἀγγελλούσης ὅτι τοῦτο περιέχει ἀρχαιοτήτας, δωρουμένας αὐτῷ παρ' ἀγνώστου. Χθὲς τὴν πρωΐαν τὸ κιβωτίδιον ἠνεφύθη παρουσία τοῦ γνωστοῦ Ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Π. Καββαδία, εὐρέθησαν δ' ἐν αὐτῷ νομίσματα καὶ τινες λίθοι, ὅλα περὶ τὰ 300 καὶ μεγίστης ἀξίας, παρελήφθησαν δὲ προχθὲς ὑπὸ τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπὶ τοῦ νομισματικοῦ μουσείου ἐπιτροπῆς ὅπως ταξιτεθῶσιν ἐν αὐτῷ.

Ὁ κ. Τρικούπης συνέστησε τοπογραφικὴν ἀποστολὴν διὰ τὴν κατασκευὴν τοπογραφικοῦ χάρτου τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς Ἄρτης, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ κ. Α. Μαυροκορδάτου καὶ ἐκ τῶν ἀνθυπολοχαγῶν τοῦ πεζικοῦ κ. κ. Στάβαρη, Καραγιαννοπούλου, Μαρσαράκου, Σιουπάκου, Γ. Στρατάκου, Δερλερέ, Γιαννακίτσα, Ζούκη καὶ Ἀλεξανδρῇ. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἀπέρχεται εἰς Θεσσαλίαν τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Ἰουλίου.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 27 Ἰουνίου.

Πρὸ τινων ἡμερῶν ἀνηγγείλαμεν τὴν εἶδῃσιν, ὅτι ὁ κ. Τρικούπης φέτος, ἐν τῇ ὑποβολῇ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1889 εἰς τὴν Βουλὴν, ἀπεφάσισε νὰ προβῇ εἰς μίαν καινοτομίαν, ἣν εἶχομεν χαρακτηρίσει ὡς χρησιμωτάτην, νὰ συνυποβάλλῃ δηλαδὴ ἐν εἵδει παραρτήματος ὁμοῦ μὲ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους καὶ τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν διαφόρων φιλανθρωπικῶν καταστημάτων καὶ κοινωφελῶν ἐταιρειῶν, ὧν ἡ ἐποπτεία, δυνάμει τῶν κειμένων νόμων, ἀνήκει εἰς τὴν κυβέρνησιν. Ἐπικροτοῦμεν πληρέστατα τὴν καινοτομίαν ἣν ἀπεφάσισε νὰ εἰσαγάγῃ φέτος ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ὁ κ. Τρικούπης· μετὰ λύπης δὲ ἐμάθομεν, ὅτι τινὲς τῶν ἐν λόγῳ κοινωφελῶν ἐταιρειῶν, καὶ ὀνομαστὶ ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία, ἠρνήθησαν νὰ συμμορφωθῶσιν εἰς τὴν ἀπαίτησιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ζητήσαντος τὴν προπαρασκευὴν καὶ εἰς αὐτὸ ἐντὸς ὀρισμένης προθεσμίας ὑποβολὴν τῶν προϋπολογισμῶν καὶ τῶν ἀπολογισμῶν αὐτῶν. Ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία ἐνόμισεν, ὅτι πρόκειται νὰ καταπατηθῶσι τὰ προνόμια αὐτῆς, καὶ ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς τῆς, ἀντὶ νὰ ψηφίζεται παρ' αὐτῆς, θὰ ψηφίζεται εἰς τὸ ἐξῆς παρὰ τῆς Βουλῆς. Ἀλλ' ὁ τοιοῦτος φόβος εἶνε ἐντελῶς ἀδικαιολόγητος, διότι, ὡς ἀνωτέρω εἴπομεν, πρόκειται ἀπλῶς μόνον περὶ ἐποπτείας καὶ ἐλέγχου.

ΕΚ ΛΑΡΙΣΣΗΣ

Ἀριθμοῦμεν δύο καὶ πλέον μῆνας ἀφότου σύμπασα ἡ περιφέρεια τοῦ νομοῦ μας διατελεῖ ἐν ἀδιαλείπτῳ κινήσει. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἤλθον καὶ παρῆλθον ὑψίστης ἢ ἡσσονος σπουδαιότητος διάφορα γεγονότα, ὧν ἡ μνήμη θὰ παραμένῃ ἀλώβητος εἰς τὰ ἐκλογικὰ χρονικά τοῦ νομοῦ Λαρίσσης. Καὶ πῶς ὄχι; μήπως πρόκειται περὶ ἀπλῆς παρωνυχίδος; Τὸ ζήτημα ἴστατο, ὡς βλέπετε, λίαν ὑψηλά. Προέκειτο νὰ ἀποφανθῶσιν 20,000 περίπου ἐκλογεῖς, ἂν στέργωσιν εἰς τὸ νῦν διέπον τὴν χώραν μας κυβερνητικὸν σύστημα καὶ ἐκ τῆς ἀποφάσεως ταύτης, ἥτις θὰ ἦτο ὁ θρίαμβος ἢ ἡ καταδίκη τοῦ κ. Τρικούπη, νὰ καταδειχθῇ κατ' ἀναλογίαν ποῖον τὸ γενικὸν αἶσθημα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἐκ τούτων κατανοεῖτε ἤδη εὐκόλως ὅποσον μεγάλη καὶ σπουδαία ἔδει νὰ ἀποδοθῇ σημασία εἰς τὴν προχθὲς γενομένην ἐπαναληπτικὴν βουλευτικὴν ἐκλογήν.

Ὑπὸ ἀρκετὰ περιέργους συνθήκας διεξήχθη ἡ ἐκλογή τοῦ κ. Λογιοτάτου. Διὰ νὰ σᾶς ἀποδείξωμεν πόσον ἐφρόντισε διὰ τὴν ἐπιτυχίαν του ἀρκεῖ νὰ σᾶς ἀναφέρωμεν, ὅτι κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς ἀφῆκε τὴν κάλπην τοῦ ἀναντιπροσώπευτον μεταβὰς πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἀσθενῶν του. Καταχωρίζομεν ὅδε τὸ ἐπόμενον τηλεγράφημα τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ πρὸς τοὺς ἐνταῦθα κ. κ. βουλευτάς.

«Κυρίους Ἀναστ. Ζαρμάνην, Ι. Παπαδόπουλον, Κων. Μαρκίδην.

Τὸ ἐκδηλωθὲν χθὲς πολιτικὸν φρόνημα τῶν ἐκλογέων τοῦ νομοῦ Λαρίσσης ἐπιβάλλει εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὑποχρεώσεις ὧν τὴν μεγάλην σημασίαν ἐκτιμῶ δεόντως, εὐγνώμων δὲ ἐπὶ τῇ εὐμενείᾳ τοῦ θεσσαλικοῦ λαοῦ, πέποιθα ὅτι θὰ ἀνταποκριθῶ πληρέστατα εἰς τὰ αἰσθήματα αὐτοῦ».

Χ. Τρικούπης

29 Ιουνίου.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν προνοῶν περὶ τῆς ὑγείας τοῦ στρατοῦ διέταξε χθὲς ὅπως διακοπῶσι τὰ γυμνάσια, ἐφόσον ἐξακολουθεῖ ὁ ἀφόρητος καύσων τῶν ἡμερῶν τούτων.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ

Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία «Παλιγγενεσίας».

Ὁ θεσσαλικὸς λαὸς ἀκλόνητος ἀνέκαθεν εἰς τὰς πολιτικὰς πεποιθήσεις του, προσῆλθεν εἰς τὴν κάλπην ἀκράδαντον ἔχων πίστιν τῇ κυβερνήσει τοῦ κ. Χ. Τρικούπη καὶ ἔδωκε τὴν λευκὴν αὐτοῦ ψήφον τῷ δεδοκιμασμένῳ φίλῳ αὐτῆς κ. Ἀχιλλεῖ Λογιωτάτῳ, ὑπερτερήσαντι κατὰ 2610 ψήφους τοῦ κ. Ν. Γεωργιάδου.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 30 Ιουνίου.

Ο ΦΟΡΟΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ

Ἐνῶ ἄλλοτε διὰ τὴν εἰσπραξίν τοῦ φόρου τούτου, ἐπίσης καὶ ἄλλων, ἦτο ἀνάγκη νὰ ἴσταται ἐπὶ ποδὸς στρατὸς ὁλόκληρος, νὰ γίνωνται φρικώδεις καταδιώξεις καὶ φυλακίσεις καὶ νὰ τίθενται εἰς ἐνέργειαν χίλια ἄλλα βασανιστήρια, διὰ τοῦ νέου νόμου ὅλα αὐτὰ κατεδείχθησαν περιττά, ὅλοι δὲ οἱ ὀφειλέται ὅχι μόνον ἐγκαίρως ἔσπευσαν νὰ καταβάλωσι τὰ ὀφειλόμενα, ἀλλ' ἐθεώρουν καὶ ὥς ἰδιαιτέραν χάριν, ἐὰν ἐδίδeto εἰς αὐτοὺς ἡ προτίμησις νὰ πληρώσωσιν ὀλίγον ἐνωρίτερον διὰ νὰ γλυτώσουν. Τοιοῦτοτρόπως ἐκ τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου καὶ ἑκατὸν χιλιάδων δραχμῶν, εἰς ὅσας ἀνῆλθεν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν φόρος ἐν Ἀθήναις, εἶχον εἰσπραχθῇ ὑπὲρ τὰς ὀκτα-

κοσίας χιλιάδας δραχμῶν μέχρι τῆς προχθῆς, εἶνε δὲ ἐκτὸς ἀμφιβολίας
ὅτι ὅταν σήμερον πληρώσωσιν οἱ εἰσπράκτορες τοὺς λογαριασμούς των,
πολὺν ὀλίγοι θὰ εἶνε οἱ καθυστεροῦντες, διότι ὡς γνωστὸν ἀπὸ τῆς
αὔριον ἄρχεται τὸ πρόστιμον 20 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν καὶ οἱ τόκοι. Ἄγ-
γέλλεται ὅτι ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα ἔφερον ὁ νόμος
ἐπὶ τοῦ φόρου τῶν οἰκοδομῶν.

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

**This book should be returned to
the Library on or before the last date
stamped below.**

**A fine of five cents a day is incurred
by retaining it beyond the specified
time.**

Please return promptly.

www.libtool.com.cn